Tudorel TOADER
(coordonator)

CODEX PENAL

Codurile penale ale statelor membre ale Uniunii Europene

Volumul II

CUPRINS GENERAL

Volumul I

Cuvânt-înainte

Codul penal al Republicii Austria

Codul penal al Regatului Belgiei

Codul penal al Republicii Bulgaria

Codul penal al Republicii Cehe

Codul penal al Republicii Cipru

Codul penal al Republicii Croația

Volumul II

Codul penal al Regatului Danemarcei 1

Codul penal al Republicii Estonia..... 109

Codul penal al Republicii Finlanda 289

Codul penal al Republicii Franceze 521

Codul penal al Republicii Federale Germania 887

Volumul III

Codul penal al Greciei

Codul penal al Republicii Italia

Codul penal al Republicii Letonia

Codul penal al Republicii Lituania

Codul penal al Marelui Ducat de Luxemburg

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Volumul IV

Codul penal al Republicii Malta

Codul penal al Regatului Ţărilor de Jos (Olanda)

Codul penal al Republicii Polone

Codul penal al Republicii Portugheze

Codul penal al României

Volumul V

Codul penal al Republicii Slovace

Codul penal al Republicii Slovenia

Codul penal al Regatului Spaniei

Codul penal al Regatului Suediei

Codul penal al Ungariei

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REGATULUI DANEMARCEI

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REGATULUI DANEMARCEI

Tudorel TOADER

Codul penal a fost adoptat prin Legea nr. 873 din 9 iulie 2015.

Partea generală cuprinde art. 1-97c, iar **Partea specială** cuprinde art. 98-306.

Partea generală (art. 1-97c). Principalele particularităţi în raport de Codul penal român se referă la următoarele:

- în cazul în care aplicarea legii penale daneze cu privire la o persoană este condiţionată de principiul dublei incriminări, nu este necesară cerinţa ca legislaţia de la locul faptei să prevadă răspunderea penală a persoanei juridice.

- legea penală daneză se aplică şi faptelor săvârşite în afara teritoriului Statului Danez, atunci când acestea fac obiectul Statutului Curţii Penale Internaţionale, dacă fapta este comisă de o persoană care, la momentul acuzării are cetăţenie daneză, este rezident în statul danez sau are o reşedinţă permanentă în Danemarca sau se află în Danemarca.

- în cazul în care caracterul penal al faptei depinde de producerea unui rezultat, fapta se consideră săvârşită dacă rezultatul s-a produs, precum şi în cazul în care făptuitorul a intenţionat să producă rezultatul.

- faptele se consideră ca fiind comise atunci când făptuitorul începe săvârşirea acestora. În cazul persoanelor juridice, faptele se consideră ca fiind comise dacă fapta sau faptele care atrag răspunderea persoanei juridice au fost aduse la îndeplinire.

- faptele se consideră săvârşite atunci când făptuitorul se află în curs de a le înfăptui.

- în cazul în care aplicarea legii penale daneze este supusă condiţiei dublei incriminări, nu se poate aplica o pedeapsă mai aspră decât cea prevăzută de legea de la locul comiterii infracţiunii.

- dacă nu se prevede altfel, tentativa se pedepseşte numai dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta consumată este închisoarea mai mare de 4 luni.

Răspunderea penală a persoanelor juridice. Persoana juridică poate fi sancţionată cu amendă atunci când sancţiunea este prevăzută într-o lege sau într-o normă de aplicare a acesteia.

Pedepsele. Pedepsele principale sunt închisoarea şi amenda.

Pedeapsa cu închisoarea se aplică fie pe viaţă, fie pe durate fixe care nu pot fi mai mici de 7 zile şi nici mai mari de 16 ani.

EÖTVÖS LORÁND UNIVERSITY LIBRARY

Ministrul justiției poate să dispună liberarea condiționată. Atunci când s-au executat două treimi din pedeapsă, dar nu mai puțin de două luni, Ministrul Justiției sau o altă persoană autorizată în acest sens va stabili dacă persoana condamnată va fi liberată condiționat.

În cazul în care se dispune liberarea condiționată, persoanei condamnate nu i se poate crea o situație defavorabilă, în sensul că trebuie să aibă o locuință adecvată și un loc de muncă sau o altă sursă de venit și, de asemenea, aceasta trebuie să respecte obligațiile stabilite de către instanță.

Nu se poate dispune liberarea condiționată dacă organele de poliție apreciază că persoana condamnatului are relații cu persoane sau cu un grup de persoane implicate într-un conflict violent cu un alt grup de persoane, iar în cadrul grupului cu care persoana condamnată se consideră a fi asociată au fost utilizate arme, arme de foc sau explozivi care, din cauza naturii lor extrem de periculoase, sunt de natură a provoca daune însemnate.

Ministrul Justiției poate să revoce liberarea condiționată. Dacă persoana eliberată încalcă condițiile stipulate, Ministrul Justiției, sau cel mandatat în acest sens de către ministru, poate să dea un avertisment, să modifice condițiile și să prelungească perioada de probă sau, în circumstanțe speciale, să decidă încarcerarea în vederea ispășirii restului de pedeapsă.

În cazul în care s-a dispus liberarea condiționată potrivit dispozițiilor prezentei legi, persoanei condamnate i se va asigura un loc de muncă și un loc de ședere corespunzător ori o altă modalitate de a se întreține, iar persoana condamnată trebuie să arate că este de acord cu liberarea și să declare că va respecta condițiile de liberare condiționată.

Amenda poate fi aplicată ca pedeapsă complementară la altă pedeapsă atunci când persoana care a săvârșit infracțiunea a obținut sau a urmărit obținerea unui câștig financiar pentru sine sau pentru altul.

Atunci când în instanță sunt dispuse amenzi în temeiul prezentei legi, pedeapsa amenzii se aplică în zile-amendă.

Numărul de zile-amendă se stabilește în funcție de natura infracțiunii și de circumstanțele cauzei, cel puțin 1 și cel mult 60. Valoarea zilei-amendă se stabilește la o sumă egală cu venitul mediu zilnic al persoanei, dar la stabilirea amenzii trebuie să fie avute în vedere condițiile de viață ale celui amendat, inclusiv veniturile, obligațiile sale de securitate socială și alte aspecte ce îi afectează capacitatea de plată.

Munca în folosul comunității. Drept condiție pentru suspendarea executării pedepsei, se stabilește că persoana condamnată trebuie să presteze un serviciu neremunerat în folosul comunității timp de cel puțin 30 de ore și nu mai mult de 300 de ore. Serviciul în folosul comunității se efectuează într-o perioadă ce variază în funcție de numărul de ore.

Se poate dispune confiscarea totală sau parțială a bunurilor aparținând unei persoane condamnate pentru o infracțiune atunci când fapta este de așa natură încât poate aduce beneficii semnificative și poate fi pedepsită prin lege

cu închisoare de 6 ani sau mai mult ori fapta reprezintă o încălcare a legislației privind substanțele stupefiante.

Persoana îndreptățită este decăzută din dreptul de a iniția ancheta privată sau de a solicita declanșarea anchetei publice dacă nu a introdus acțiune în justiție sau nu a formulat o cerere în termen de 6 luni de când a aflat că există temeiuri suficiente pentru introducerea acțiunii sau pentru formularea cererii de angajare a răspunderii penale.

Confiscarea poate fi grațiată în același mod ca pedeapsa.

Partea specială art. 98-306. Persoana care acționează împotriva intereselor statului în timpul exercitării în numele statului a sarcinii ce i-a fost încredințată de a negocia sau de a rezolva o chestiune cu un stat străin se pedepsește cu închisoarea de până la 16 ani.

Persona care insultă o națiune străină, un stat străin, pavilionului acesteia sau un alt simbol național recunoscute de către statul danez ori pavilionul Organizației Națiunilor Unite sau al Consiliului European se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea.

Persoana care atentează la securitatea ori libertatea Parlamentului sau, în general, acționează pentru ca prin forță ori prin amenințarea cu forța să oblige Parlamentul să ia orice decizie sau să-l împiedice să-și exercite în mod liber activitatea, se pedepsește cu închisoarea.

Urmărirea penală se efectuează de către procuror, care își desfășoară activitatea potrivit ordinului Ministrului Justiției.

Persoana care, prin violență sau prin amenințare cu violența, impune celui ce are obligații să acționeze în serviciul public sau în îndeplinirea serviciului ori a îndatoririlor ori cu ocazia aceleiași activități sau care urmărește, în egală măsură, să împiedice această persoană să realizeze o acțiune de serviciu sau o obligă să efectueze o acțiune de serviciu, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea.

Persoana care împiedică oricare dintre persoanele menționate mai sus să-și îndeplinească sarcinile ori îndatoririle se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea.

Persoana care întrebuințează cuvinte insultătoare, limbaj licențios ori gesturi jignitoare sau obscene față de o persoană aflată în exercitarea atribuțiilor sau a sarcinilor de serviciu ori în legătură cu acestea, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea.

Persoana care în mod ilegal oferă, promite sau dă unei persoane care lucrează în cadrul serviciului public danez, străin sau internațional, un dar ori un alt folos pentru a determina persoana în cauză să facă sau să nu facă ceva în legătură cu atribuțiile de serviciu, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea.

Se sancționează persoana care, în mod deliberat, îi atribuie în mod public guvernului sau oricărei alte autorități publice o acțiune ce n-a avut loc, aducând astfel atingere intereselor țării în relația cu străinătatea.

Persoana care îndeamnă mulţimea la violenţe sau la ameninţarea cu violenţe asupra persoanei sau asupra proprietăţii se pedepseşte cu amendă ori cu închisoarea.

Persoana care, cu intenţie sau din culpă gravă, ajunge în stare de ebrietate, se pedepseşte cu amendă ori închisoare, dacă, în această situaţie, pune în pericol o altă persoană sau valori patrimoniale.

Persoana care, în exercitarea unui serviciul public danez, străin ori internaţional ori a îndatoririlor publice, primeşte, pretinde sau acceptă promisiunea unui cadou ori alt folos, fără drept, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea.

Persoana care exercită un serviciu public sau, având îndatoriri publice, abuzează de poziţia sa pentru a forţa pe cineva să facă, să tolereze ori să nu facă ceva, se pedepseşte cu închisoarea.

Persoana care, exercitând un serviciu public sau având îndatoriri publice, abuzează de poziţia sa, încălcând drepturile şi libertăţile unei persoane sau ale unei autorităţi publice, se pedepseşte cu amendă ori închisoare. Dacă infracţiunea a fost săvârşită în scopul de a obţine pentru sine ori pentru altul un folos injust, se poate aplica pedeapsa cu închisoarea de până la 2 ani.

Persoana care denunţă unei autorităţi publice o infracţiune ce nu a fost săvârşită, precum şi persoana care formulează plângeri calomnioase către o astfel de autoritate, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea.

Persoana care, în pofida avertismentului poliţiei, practică cerşetoria, sau care permite practicarea cerşetoriei de către o persoană din cadrul familiei sale având vârsta sub 18 ani, se pedepseşte cu închisoarea.

Persoana care încheie o căsătorie ori un parteneriat, deşi este deja căsătorit sau are deja încheiat un parteneriat, se pedepseşte închisoarea.

Persoana care divulgă fără drept mesaje sau imagini referitoare la relaţia personală a altuia sau, în general, imagini ale persoanei în împrejurări care nu sunt menite a fi cunoscute de public, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea.

Persoana care face o afirmaţie sau împărtăşeşte informaţii în mod public sau în scopul răspândirii acestora şi prin care un grup de persoane sunt ameninţate, insultate sau umilite din cauza rasei, culorii, originii sale naţionale sau etnice, religiei sau înclinaţiei sexuale, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare.

Persoana care încalcă onoarea unei alte persoane prin cuvinte ori acţiuni insultătoare sau prin prezentarea ori răspândirea de acuzaţii privind o faptă ce poate să-l înjosească pe cel insultat în ochii concetăţenilor se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare.

Persoana care, cu rea-credinţă, prezintă sau face publică o acuzaţie sau dacă acesta nu are motive rezonabile să considere o acuzaţie ca fiind adevărată, se pedepseşte pentru defăimare cu închisoarea.

CUPRINS

Partea generală 9
Capitolul 1. Dispoziții introductive 9
Capitolul 2. Condiții generale privind aplicarea prevederilor penale 9
Capitolul 3. Condițiile răspunderii penale 14
Capitolul 4. Tentativa și participația penală 15
Capitolul 5. Răspunderea penală a persoanelor juridice 16
Capitolul 6. Pedepsele 17
Capitolul 7. Suspendarea condiționată a executării pedepsei 23
Capitolul 8. Serviciile în folosul comunității 25
Capitolul 9. Alte consecințe legale ale faptelor penale 27
Capitolul 10. Stabilirea pedepsei 34
Capitolul 11. Încetarea consecințelor juridice ale faptelor penale 38

Partea specială 42
Capitolul 12. Trădarea de țară și alte infracțiuni împotriva independenței și securității statului 42
Capitolul 13. Infracțiuni împotriva Constituției statului și a autorităților supreme ale statului, privind terorismul etc. 47
Capitolul 14. Infracțiuni împotriva autorităților publice etc. 53
Capitolul 15. Infracțiuni împotriva ordinii și a liniștii publice 57
Capitolul 16. Infracțiuni în legătură cu serviciul public sau cu îndatoririle publice etc. 59
Capitolul 17. Declarația falsă și acuzația calomnioasă 63
Capitolul 18. Infracțiuni privind mijloacele de plată 65
Capitolul 19. Infracțiuni privind mijloacele de probă 66
Capitolul 20. Infracțiuni de pericol general 68
Capitolul 21. Diverse infracțiuni producătoare de daune 72
Capitolul 22. Cerșetoria și activități contrare afacerilor 73
Capitolul 23. Infracțiuni privind relațiile de familie 74
Capitolul 24. Infracțiuni cu privire la viața sexuală 75

DK
BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul 25. Infracţiuni împotriva vieţii şi a integrităţii corporale 80
Capitolul 26. Infracţiuni împotriva libertăţii individuale 82
Capitolul 27. Infracţiuni contra onoarei şi a unor drepturi personale 84
Capitolul 28. Infracţiuni contra patrimoniului 88
Capitolul 29. Dispoziţii speciale privind persoanele juridice 99

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REGATULUI DANEMARCEI[1)]

DK

PARTEA GENERALĂ

CAPITOLUL 1
Dispoziții introductive

Art. 1

Pedepsele pot fi aplicate numai faptelor prevăzute de lege sau de alte acte normative de aceeaşi natură ca fiind infracțiuni. Aceste dispoziții se aplică în mod corespunzător consecințelor legale prevăzute în Capitolul 9.

Art. 2

Dacă nu se prevede altfel, Capitolele 1-11 din prezenta lege se aplică tuturor infracțiunilor.

CAPITOLUL 2
Condiții generale privind aplicarea prevederilor penale

Art. 3

Alineatul 1. Dacă legea penală aplicabilă la momentul judecării unei fapte este diferită de legea în vigoare la momentul comiterii faptei respective, chestiunile privitoare la angajarea răspunderii şi la stabilirea pedepsei aplicabile se soluționează potrivit legii mai noi, cu condiția ca pedeapsa aplicată să nu fie mai severă decât cea aplicabilă potrivit legii vechi. În cazul în care modificarea

---

[1)] Comunicare privind Codul penal: prin prezenta se publică Codul penal, prin adoptarea Legii nr. 873 din 9 iulie 2015, cu amendamentele aduse prin Legea nr. 1880 din 29 decembrie 2015, Legea nr. 170 din 27 februarie 2016, articolul 4 din Legea nr. 632 din 8 iunie 2016, Legea nr. 635 din 8 iunie 2016, Legea nr. 636 din 8 iunie 2016, articolul 2 din Legea nr. 641 din 8 iunie 2016 şi articolul 1 din Legea nr. 642 din 8 iunie 2016.

Dispozițiile legale referitoare la articolul 124, alineatul 4, punctul 1 şi 2, intră în vigoare la 1 august 2016, vezi articolul 4 din Legea nr. 641 din 8 iunie 2016 privind modificarea Legii privind executarea pedepselor etc., Codul penal şi Codul de procedură penală (eforturi sporite împotriva telefoanelor mobile în penitenciare etc.).

Modificări ulterioare ale dispozițiilor legale au fost aduse prin: Legea nr. 1723 din data de 27 decembrie 2016; Legea nr. 1728 din data de 27 decembrie 2016; Legea nr. 189 din data de 27 februarie 2017.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

legislativă vizează aspecte nelegate de vinovăţie, fapta va fi judecată potrivit legii vechi.

Alineatul 2. Dacă în cazul de mai sus fapta nu se mai pedepseşte potrivit legii penale, pedeapsa aplicată, dar neexecutată, nu se mai execută.

Persoana condamnată poate cere ca problema neexecutării pedepsei să fie soluţionată de către instanţa care a judecat cauza în primă instanţă. Instanţa pronunţă o hotărâre judecătorească.

Art. 4

Alineatul 1. Dacă infracţiunea va produce consecinţe legale de tipul celor menţionate în art. 56-61, 62-70, 73 şi 79, se va stabili potrivit legii în vigoare la momentul efectuării actelor de procedură penală.

Alineatul 2. Dacă legea nu prevede altfel, săvârşirea faptei va da naştere şi altor consecinţe juridice numai în măsura în care acestea au fost prevăzute de legea în vigoare la momentul săvârşirii faptei.

Alineatul 3. Dispoziţiile art. 3 alin. (2) se aplică în mod corespunzător şi celorlalte consecinţe juridice, altele decât pedeapsa, atât timp cât acestea reprezintă rezultatul direct al caracterului penal al faptei.

Art. 5

Când se dispune agravarea răspunderii penale sau în cazul altor consecinţe juridice născute din starea de recidivă, hotărârile pronunţate în temeiul legii vechi vor fi avute în vedere ca şi când ar fi fost pronunţate în temeiul legii aplicabile faptei deduse judecăţii.

Art. 6

Legea penală daneză se aplică:

1) pe teritoriul statului danez,

2) pe navele daneze aflate într-o zonă sub autoritate străină, de către o persoană ce aparţine personalului navei, sau care călătoreşte ca pasager pe aceasta, sau

3) pe o navă daneză care se află în afara unei zone de autoritate.

Art. 7

Alineatul 1. Legea penală daneză se aplică faptelor săvârşite într-o zonă sub autoritate străină de către o persoană care, la momentul aplicării pedepsei, are cetăţenie daneză, are reşedinţa în statul danez sau are o reşedinţă permanentă similară în Danemarca:

1) dacă fapta se pedepseşte şi la locul faptei (dublă încriminare) sau

2) este îndreptată împotriva unei persoane care, la momentul comiterii faptei, are legătura menţionată aici în ţară.

Alineatul 2. În jurisdicţia penală daneză se înscriu şi faptele petrecute în afara unei zone de autoritate, săvârşite de o persoană care, la momentul

acuzării avea conexiunea menţionată la Alin. (1) în Danemarca, dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru aceste fapte este închisoarea mai mare de 4 luni.

Alineatul 3. Alin. (1), punctul 1 şi alin. (2) se aplică în mod corespunzător faptelor unei persoane care, la momentul acuzării, are cetăţenie sau are reşedinţa în Finlanda, Islanda, Norvegia sau Suedia şi care are reşedinţa în Danemarca.

Art. 7a

Alineatul 1. Jurisdicţia penală daneză acoperă şi faptele săvârşite într-o zonă sub autoritate străină îndreptate împotriva unei persoane care, la momentul săvârşirii faptei, are cetăţenie daneză, are reşedinţa în statul danez sau are reşedinţă permanentă similară în Danemarca, dacă fapta se pedepseşte şi de legea locului unde a fost săvârşită (dublă încriminare), iar potrivit legii daneze pedeapsa este închisoarea de cel puţin 6 ani.

Alineatul 2. Aplicarea legii daneze conform alin. (1) este condiţionată de faptele: omor, violenţă gravă, lipsire de libertate sau jaf, infracţiunea prezentând pericol public, o infracţiune sexuală ori incestul sau circumcizia feminină.

Alineatul 3. Legea penală daneză se aplică şi faptelor săvârşite în afara unui teritoriu supus jurisdicţiei vreunui stat împotriva unei persoane care, la momentul acuzării avea cetăţenia sau reşedinţa menţionate la alin. (1), dacă pentru aceste fapte pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea mai mare de 4 luni.

Art. 7b

În cazul în care aplicarea legii penale daneze cu privire la o persoană este condiţionată de principiul dublei încriminări nu este necesară cerinţa ca legislaţia de la locul faptei să prevadă răspunderea penală a persoanei juridice.

Art. 8

Legea penală daneză se aplică şi faptelor săvârşite în afara statului danez, indiferent de cetăţenia făptuitorului, în cazul în care

1) fapta afectează independenţa, securitatea, Constituţia ori autorităţile statului danez sau o obligaţie oficială faţă de acesta;

2) fapta încalcă interese, a căror protecţie în statul danez presupune o legătură specială cu acesta,

3) fapta constă în încălcarea unei obligaţii impuse prin lege şi pe care făptuitorul trebuia să o respecte în străinătate;

4) acesta încalcă o obligaţie de serviciu, care revine făptuitorului aflat pe o navă daneză,

5) fapta este prevăzută de o dispoziţie internaţională, potrivit căreia Danemarca are obligaţia de a reprima astfel de fapte sau

6) când este refuzată extrădarea acuzaţilor pentru urmărirea penală într-o altă ţară, iar fapta, în măsura în care aceasta este săvârşită pe un teritoriu

aflat sub jurisdicție străină, se pedepsește conform legii de la locul săvârșirii faptei (dubla încriminare), dacă Legea penală daneză prevede o pedeapsă cu închisoarea de cel puțin un an.

Art. 8a

Legea penală daneză se aplică și faptelor săvârșite în afara teritoriului Statului Danez, atunci când acestea fac obiectul Statutului Curții Penale Internaționale, dacă fapta este comisă de o persoană care, la momentul acuzării are cetățenie daneză, este rezident în statul danez sau are o reședință permanentă în Danemarca sau se află în Danemarca.

Art. 8b

Alineatul 1. Legea penală daneză se aplică și faptelor prevăzute la art. 183a săvârșite în afara teritoriului Statului Danez atunci când au fost săvârșite de o persoană care, la data acuzației

1) are cetățenia daneză, locuiește în statul danez sau are aici reședință ori

2) se află în Danemarca.

Alineatul 2. Legea penală daneză se aplică, în condițiile alin. (1) și faptelor prevăzute la art. 237 și 244-248, dacă au fost săvârșite în legătură cu infracțiunea de la art. 183a.

Art. 9

Alineatul 1. Faptele se consideră a fi săvârșite atunci când făptuitorul începe săvârșirea acestora. În cazul persoanelor juridice, faptele se consideră ca fiind comise dacă fapta sau faptele care atrag răspunderea persoanei juridice au fost aduse la îndeplinire.

Alineatul 2. În cazul în care caracterul penal al faptei depinde de producerea unui rezultat, fapta se consideră săvârșită dacă rezultatul s-a produs, precum și în cazul în care făptuitorul a intenționat să se producă rezultatul.

Alineatul 3. Tentativa și faptele de complicitate se consideră că au avut loc în statul danez dacă făptuitorul se afla pe teritoriul statului danez în momentul comiterii faptei, indiferent dacă infracțiunea s-a săvârșit ori s-a intenționat să se săvârșească în afara statului danez.

Alineatul 4. Dacă infracțiunea este săvârșită doar în parte pe teritoriul statului danez, se consideră că a fost săvârșită în totalitate în Danemarca.

Art. 9a

O infracțiune cu privire la înscrisuri, materiale audio sau video etc., care a fost săvârșită în străinătate și care a fost adusă la cunoștința publicului în Danemarca prin intermediul internetului sau al unui sistem similar de informare este consideră a fi fost săvârșită pe teritoriul statului danez dacă înscrisul sau materialul prezintă o legătură specială cu Danemarca.

BCU IAȘI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 10

Alineatul 1. Când o faptă este urmărită penal în Danemarca, hotărârea judecătorească de condamnare, precum şi alte proceduri judiciare privitoare la faptă se dispun în conformitate cu legea penală daneză.

Alineatul 2. În cazul în care aplicarea legii penale daneze este supusă condiţiei dublei incriminări, nu se poate aplica o pedeapsă mai aspră decât cea prevăzută de legea de la locul comiterii infracţiunii.

Art. 10a

Alineatul 1. Persoana împotriva căreia a fost pronunţată o hotărâre judecătorească de condamnare de către un alt stat nu poate fi urmărită în Danemarca pentru aceeaşi faptă, atunci când, potrivit tratatelor internaţionale la care este parte, Danemarca are obligaţia de a recunoaşte hotărârile judecătoreşti străine.

Alineatul 2. În alte cazuri, persoana împotriva căreia a fost pronunţată o sentinţă în afara statului danez nu poate fi urmărită în Danemarca pentru aceeaşi faptă dacă

1) persoana a fost achitată,

2) dacă pedeapsa este în curs de executare sau a fost executată potrivit legii statului în care s-a dispus condamnarea ori

3) dacă persoana a fost găsită vinovată fără a i se fi aplicat vreo sancţiune.

Alineatul 3. Alineatul 2 nu se aplică, dacă

1) Sentinţa penală străină

a) se consideră aplicată în statul danez potrivit art. 9 sau art. 9a sau

b) este inclusă în art. 7, alin. (1), punctul nr. 2, sau art. 8 punctul nr. 1 sau 2

2) urmărirea legală aici în ţară are loc conform legii de procedură judiciară art. 985 a sau

3) recunoaşterea sentinţei penale străine ar fi în mod evident incompatibilă cu principiile legale daneze

Alineatul 4. În cazurile menţionate la alin. (3), punctul 1, urmărirea penală în Danemarca nu poate avea loc dacă urmărirea penală în ţara unde s-a pronunţat condamnarea s-a efectuat la cererea Procuraturii daneze.

Art. 10b

În cazul în care s-a dispus începerea urmăririi penale faţă de o persoană care într-un alt stat este condamnată pentru aceeaşi faptă, sancţiunea aplicată în Danemarca se reduce cu durata executată din sancţiunea aplicată în străinătate.

Art. 11

Dacă persoana cu cetăţenie daneză, având domiciliul sau reşedinţa în statul danez, este condamnată într-un stat străin, pentru o faptă care, potrivit legii daneze, poate atrage la revocarea sau pierderea unui drept de a exercita o

profesie sau ocupaţie ori un alt drept, revocarea în acest sens se dispune prin hotărârea de condamnare în Danemarca.

Art. 12

Dispoziţiile art. 6-11 se aplică în limitele şi cu excepţiile prevăzute prin normele de drept internaţional.

CAPITOLUL 3
Condiţiile răspunderii penale

Art. 13

Alineatul 1. Faptele săvârşite în situaţii de urgenţă nu se sancţionează în măsura în care acestea au fost necesare pentru a respinge sau a se opune unui atac ilegal început sau iminent şi nu sunt în mod vădit disproporţionate, ţinând seama de pericolul atacului, persoana infractorului şi gravitatea faptei.

Alineatul 2. Dacă sunt depăşite limitele legitimei apărări, făptuitorul nu se sancţionează totuşi, dacă depăşirea este justificată în mod rezonabil de teama sau tulburarea pricinuită de atac.

Alineatul 3 Acţiunile necesare pentru punerea în aplicare a ordinelor juridice, realizarea unei arestări legale ori împiedicarea evacuării unei persoane reţinute sau forţate se desfăşoară după normele corespunzătoare.

Art. 14

Nu se pedepseşte fapta prevăzută de legea penală dacă aceasta este necesară pentru înlăturarea unui pericol îndreptat împotriva unei persoane sau asupra unor bunuri, iar fapta prevăzută de legea penală este considerată ca având o gravitate relativ redusă

Art. 15

Faptele comise de un minor având vârsta sub 15 ani nu se pedepsesc.

Art. 16

Alineatul 1. Nu răspund penal persoanele care la momentul săvârşirii faptei sunt lipsite de discernământ ca urmare a unei boli psihice sau a unor situaţii comparabile cu aceasta. De asemenea, nu se pedepsesc persoanele prezentând retard mintal de grad ridicat. Dacă făptuitorul se afla într-o stare similară unei boli psihice sau într-o stare similară din cauza consumului de alcool sau a unei substanţe psihoactive, se poate aplica o pedeapsă atunci când circumstanţe speciale o justifică.

Alineatul 2. Nu se pedepsesc persoanele care la momentul săvârşirii faptei sufereau de o formă uşoară de retard mintal, cu excepţia cazului în care circumstanţe speciale impun aplicarea pedepsei. Dispoziţiile prezentului alineat se aplică şi în cazul persoanei care se afla la momentul săvârşirii faptei într-o situaţie echivalentă cu retardul mintal.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 17-18 (*Abrogate*)

Art. 19

Fapta săvârşită din culpă se pedepseşte numai în cazul în infracţiunilor prevăzute expres în prezenta lege. În cazul altor infracţiuni, se aplică sancţiunile prevăzute de lege, chiar şi atunci când fapta este săvârşită din culpă, în afară de cazul în care se prevede contrariul.

Art. 20

Dacă pedeapsa sau pedeapsa majorată sunt condiţionate de faptul că o infracţiune săvârşită cu intenţie are un rezultat care în mod vădit nu a fost urmărit de făptuitor, această pedeapsă se aplică numai atunci când rezultatul s-a produs din cauza neglijenţei făptuitorului sau pentru că acesta nu s-a desistat, după ce a devenit conştient de pericol.

CAPITOLUL 4
Tentativa şi participaţia penală

Art. 21

Alineatul 1. Actele prin care se încearcă instigarea sau determinarea săvârşirii unei infracţiuni se sancţionează ca tentativă atunci când acţiunea sau inacţiunea nu este adusă la îndeplinire.

Alineatul 2. Pedeapsa prevăzută de lege pentru o infracţiune poate fi redusă în cazul tentativei, mai ales atunci când tentativa dovedeşte o slabă forţă sau fermitate în intenţia infracţională.

Alineatul 3. Dacă nu se prevede altfel, tentativa se pedepseşte numai dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta consumată este închisoarea mai mare de 4 luni.

Art. 22

Tentativa nu se pedepseşte dacă în mod voluntar şi în absenţa unor împrejurări care ar fi împiedicat consumarea infracţiunii, făptuitorul se desistează de la punerea în executare a faptei şi împiedică el însuşi consumarea acesteia sau ia măsuri care ar fi fost de natură să împiedice consumarea faptei dacă, fără cunoştinţa făptuitorului, aceasta nu s-a putut consuma sau a fi putut fi evitată din alte motive.

Art. 23

Alineatul 1. Pedepsele prevăzute de lege se aplică tuturor celor care au participat în orice mod la săvârşirea faptei prevăzute de legea penală prin instigare, sfătuire sau prin alte acţiuni. Se poate aplica o pedeapsă redusă pentru persoanele care au intenţionat să aibă o participare de mică însemnătate sau să sprijine o intenţie deja formată, dacă fapta nu a fost consumată sau dacă sprijinul urmărit a fost ineficient.

Alineatul 2. Pedeapsa poate fi redusă şi în cazul persoanelor care au contribuit la încălcarea unei îndatoriri speciale, aceştia neavând obligaţia de a respecta această îndatorire.

Alineatul 3. Cu excepţia cazurilor în care se prevede altfel, pedeapsa pentru complicitate la săvârşirea unei infracţiuni pentru care legea nu prevede o pedeapsă mai mare de 4 luni poate să nu mai fie aplicată în cazul în care complicele a intenţionat să aibă o participare de mică însemnătate sau să sprijine o intenţie deja formată, precum şi atunci când participarea la săvârşirea faptei se datorează culpei complicelui.

Art. 24

Complicele nu este pedepsit dacă, în condiţiile prevăzute de art. 22, împiedică el însuşi consumarea acesteia sau ia măsuri care ar fi fost de natură să împiedice consumarea faptei dacă, fără cunoştinţa făptuitorului, aceasta nu s-a putut consuma sau a fi putut fi evitată din alte motive.

CAPITOLUL 5
Răspunderea penală a persoanelor juridice

Art. 25

Persoana juridică poate fi sancţionată cu amendă, atunci când sancţiunea este prevăzută într-o lege sau într-o normă de aplicare a acesteia.

Art. 26

Alineatul 1. Dacă legea nu prevede altfel, dispoziţiile privind răspunderea penală a societăţilor se referă la orice persoană juridică, inclusiv la societăţi pe acţiuni, societăţi cu răspundere limitată, cu capitaluri proprii, parteneriate şi cooperative, asociaţii, fonduri, autorităţi locale, municipale şi de stat.

Alineatul 2. De asemenea, aceste dispoziţii includ societăţile unipersonale, în măsura în care, în special, prin mărimea şi organizarea lor sunt similare cu societăţile menţionate la alin. (1).

Art. 27

Alineatul 1. Persoana juridică răspunde penal dacă în cadrul activităţii sale s-a săvârşit o infracţiune în cadrul activităţilor sale, imputabilă uneia sau mai multor persoane aflate în legătură cu persoana juridică sau imputabilă persoanei juridice însăşi. În cazul pedepselor pentru tentativă, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 21 alin. (3).

Alineatul 2. Autorităţile statului şi municipalităţile răspund numai pentru fapte săvârşite în exercitarea de activităţi echivalente sau similare cu cele exercitate de către persoanele private.

Art. 28-30 (*Abrogate*)

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARY LIBRARY

CAPITOLUL 6
Pedepsele

Art. 31

Pedepsele principale sunt închisoarea şi amenda.

Art. 32 (*Abrogat*)

Art. 33

Alineatul 1. Pedeapsa cu închisoarea se aplică fie pe viaţă, fie pe durate fixe care nu pot fi mai mici de 7 zile şi nici mai mari de 16 ani.

Alineatul 2. În cazul în care pedeapsa aplicată pentru o infracţiune poate fi majorată, prin hotărârea de condamnare se poate aplica pedeapsa cu închisoarea de până la 20 de ani.

Alineatul 3. Făptuitorul care la data săvârşirii faptei nu împlinise vârsta de 18 ani nu poate fi condamnat la închisoare pe viaţă.

Alineatul 4. Atunci când pedeapsa cu închisoarea este dispusă pentru mai puţin de 3 luni, pedeapsa se exprimă în zile, iar în celelalte cazuri în luni şi ani.

Art. 34-37 (*Abrogate*)

Art. 38

Alineatul 1. Atunci când s-au executat două treimi din pedeapsă, dar nu mai puţin de două luni, Ministrul Justiţiei sau o altă persoană autorizată în acest sens va stabili dacă persoana condamnată va fi liberată condiţionat.

Alineatul 2. Liberarea condiţionată poate fi dispusă înainte de împlinirea fracţiei de pedeapsă dacă apar împrejurări speciale şi dacă persoana condamnată a executat jumătate din pedeapsă, dar nu mai puţin de două luni. Decizia se ia de Ministrul Justiţiei sau de persoana autorizată în acest sens.

Alineatul 3. Nu se poate dispune liberarea condiţionată cu privire la partea din pedeapsă pentru care nu s-a dispus suspendarea executării conform art. 58 alin. (1).

Alineatul 4. În cazul în care se dispune liberarea condiţionată, persoanei condamnate nu i se poate crea o situaţie defavorabilă, în sensul că trebuie să aibă o locuinţă adecvată şi un loc de muncă sau o altă sursă de venit şi, de asemenea, aceasta trebuie să respecte obligaţiile stabilite potrivit art. 39 alin. (2) şi (3).

Alineatul 5. Nu se poate dispune liberarea condiţionată dacă organele de poliţie apreciază că persoana condamnatului are relaţii cu persoane sau cu un grup de persoane implicate într-un conflict violent cu un alt grup de persoane, iar în cadrul grupului cu care persoana condamnată se consideră a fi asociată au fost utilizate arme, arme de foc sau explozivi care, din cauza naturii lor extrem de periculoase, sunt de natură a provoca daune însemnate ori dacă s-au produs incendieri potrivit art. 180.

CEU LIBRARY / CENTRAL EUROPEAN UNIVERSITY LIBRARY

Art. 39

Alineatul 1. Liberarea condiționată se dispune sub condiția ca în termenul de supraveghere persoana să nu comită infracțiuni. Termenul de supraveghere nu poate depăși 3 ani. Cu toate acestea, dacă partea din pedeapsă rămasă neexecutată depășește 3 ani, se poate stabili un termen de supraveghere de până la 5 ani.

Alineatul 2. Se poate stabili ca persoana liberată să fie supravegheată pe tot termenul de încercare sau doar pe o parte din acesta. Obligații suplimentare pot fi stabilite în conformitate cu prevederile art. 57. Obligația de a rămâne la domiciliu, în spital sau în altă instituție nu poate fi dispusă pentru perioade mai lungi decât partea din pedeapsă rămasă neexecutată.

Alineatul 3. Se poate dispune liberarea condiționată a unei persoane condamnate pentru săvârșirea faptei prevăzute la art. 191 sau 192a ori pentru o faptă săvârșită cu violență, cu intenție sau prin amenințări, dacă pedeapsa aplicată este de un an sau mai mare, iar persoana despre care poliția consideră că este afiliată unui grup de persoane care sunt angrenate în activități infracționale grave și extinse, mai puțin în cazul în care apar considerente contrare, pe durata termenului de supraveghere nu va se va afla în apropierea acestora și nu va lua în alt mod contact cu alte persoane asociate cu acel grup, cu excepția cazului în care acestea sunt persoane apropiate sau se află într-o ședere sau contactul este făcut în legătură cu îndeplinirea unui scop recunoscut.

Art. 40

Alineatul 1. Dacă în termenul de supraveghere persoana liberată condiționat săvârșește o infracțiune și dacă până la împlinirea termenului de încercare se dispune începerea urmăririi penale pentru această faptă, instanța poate aplica o pedeapsă potrivit art. 61 alin. (2) și poate dispune suspendarea executării pedepsei. Dacă liberarea condiționată a fost dispusă potrivit art. 40a alin. (3) sau (4), cu condiția prestării unui serviciu în folosul comunității, la stabilirea unei pedepse comune se ia în considerare durata serviciului în folosul comunității deja executat.

Alineatul 2. Pe de altă parte, dacă persoana liberată încalcă condițiile stipulate, Ministrul Justiției, sau cel mandatat în acest sens de către Ministru, poate

1) să dea un avertisment,

2) să modifice condițiile și să prelungească perioada de probă pentru durata prevăzută în art. 39 sau, în circumstanțe speciale, să decidă încarcerarea în vederea executării restului de pedeapsă.

Alineatul 3. Dacă în termenul de supraveghere persoana liberată condiționat săvârșește o infracțiune, dar nu este urmărit penal pentru această faptă, se aplică dispozițiile alin. (2). Dispozițiile alin. (2) se aplică și în cazul în care persoana liberată condiționat este condamnată în străinătate pentru o infracțiune săvârșită în termenul de supraveghere, iar în hotărârea de condamnare nu există nicio mențiune cu privire la executarea restului de pedeapsă.

Alineatul 4. Hotărârea prevăzută la alin. (2) şi (3) se poate pronunţa numai anterior împlinirii termenului de supraveghere.

Alineatul 5. În cazul în care nu se dă nicio dispoziţie privind executarea restului de pedeapsă, conform alin. (1) sau alin. (2) şi alin. (3), pedeapsa se consideră a fi executată la momentul liberării condiţionate.

Alineatul 6. Dacă potrivit alin. (2) şi alin. (3) s-a dispus reîncarcerarea, se poate dispune din nou liberarea condiţionată, chiar dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 38 alin. (1) şi (2) sau la art. 40a alin. (1) privind restul de pedeapsă. În cazul pronunţării unei hotărâri conform alin. (1) trebuie să se ţină seama de durata serviciului în folosul comunităţii efectuat de persoana în cauză potrivit art. 40a, alin. (3) sau (4). În ceea ce priveşte perioada de probă după o astfel de liberare condiţionată, se deduc duratele prevăzute de art. 39 din perioada în care persoana în cauză a fost liberată condiţionat anterior.

Art. 40a

Alineatul 1. Când jumătate din durata pedepsei a fost executată, dar nu mai puţin de două luni, Ministru Justiţiei sau cel împuternicit de Ministru în acest scop poate decide, în afara cazurilor menţionate în art. 38 alin. (2), ca persoana condamnată să fie liberată condiţionat, dacă fapta pentru care s-a dispus condamnarea nu este incompatibilă cu liberarea şi

1) persoana condamnată a depus un efort special spre a nu mai comite din nou infracţiuni, inclusiv prin participarea la tratament, cursuri de formare, pregătire pentru muncă sau muncă, sau

2) atitudinea persoanei condamnate este în favoarea acestui lucru.

Alineatul 2. În cazul în care s-a dispus liberarea condiţionată potrivit alin. (1) persoana condamnată este supusă unui termen de supraveghere până la împlinirea a două treimi din durata pedepsei. Ulterior acestei date, se pot stabili condiţii în care persoana liberată condiţionat să fie supusă în continuare supravegherii.

Alineatul 3. În cazul în care s-a dispus liberarea condiţionată potrivit alin. (1) p. 1, se pot stabili una sau mai multe condiţii suplimentare, potrivit art. 57, precum şi obligaţia în sarcina persoanei liberate condiţionat de a presta servicii neremunerate în folosul comunităţii. Prevederile art. 39 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

Alineatul 4. În cazul în care se dispune liberarea condiţionată potrivit alin. (1) p. 2, persoana condamnată trebuie să presteze servicii neremunerate în folosul comunităţii. Pot fi stabilite condiţii suplimentare potrivit prevederilor art. 57. Dispoziţiile art. 39 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

Alineatul 5. Perioada în care se prestează un serviciu în folosul comunităţii nu poate depăşi două treimi din durata pedepsei. Cu toate acestea, instanţa, poate stabili ca această perioadă să fie mai mare, pentru situaţii deosebite, caz în care nu va putea fi depăşită durata totală a pedepsei.

Alineatul 6. În cazul în care s-a dispus liberarea condiţionată potrivit dispoziţiilor prezentei legi, persoanei condamnate i se va asigura un loc de

muncă şi un loc de şedere corespunzătoare ori o altă modalitate de a se întreţine, iar persoana condamnată trebuie să arate că este de acord cu liberarea şi să declare că va respecta condiţiile de liberare condiţionată stabilite potrivit alin. (3) şi (4)

Alineatul 7. Dispoziţiile art. 38 alin. (3) şi (5) ale art. 39, alin. (1), (2) p. 3, art. 40 şi art. 63 alin. (1) p. 1 se aplică în mod corespunzător.

Art. 41

Alineatul 1. După executarea a 12 ani din închisoarea pe viaţă, Ministrul Justiţiei sau cel delegat în acest sens de către Ministru decide dacă persoana condamnată va fi liberată condiţionat.

Alineatul 2. În cazul în care s-a dispus liberarea condiţionată persoanei condamnate trebuie să i se asigure loc de muncă şi loc de şedere corespunzătoare ori o altă modalitate de a se întreţine, iar persoana condamnată trebuie să arate că este de acord cu liberarea şi să declare că va respecta condiţiile de liberare condiţionată stabilite potrivit alin. (4) p. 3 şi alin. (5).

Alineatul 3. Liberarea condiţionată nu se poate dispune dacă există suspiciunea că persoana condamnată are relaţii cu un grup sau persoane care sunt implicate activ într-un conflict violent îngheţat cu un alt grup de persoane, iar poliţia precizează că în cadrul grupului persoana condamnată este considerată asociată cu utilizarea de arme de foc, arme sau explozivi care, datorită naturii lor extrem de periculoase, pot provoca daune însemnate ori dacă au fost comise incendieri potrivit art. 180.

Alineatul 4. Liberarea este condiţionată de faptul că pe parcursul perioadei de supraveghere condamnatul nu a săvârşit nicio infracţiune şi respectă condiţiile impuse. Perioada de supraveghere nu poate depăşi 5 ani. Art. 57 se aplică în mod corespunzător.

Alineatul 5. Dacă Poliţia consideră că persoana condamnată se află în legătură cu un grup de persoane care sprijină activităţi infracţionale ample şi periculoase, în sarcina acestei persoane, dacă circumstanţe speciale nu se opun, se va impune obligaţia de a se abţine a intra în contact cu celelalte persoane din grupul respectiv, în afara cazului în care acestea sunt persoane apropiate sau dacă se află într-o şedere sau contactul este făcut în legătură cu îndeplinirea unui scop recunoscut.

Art. 42

Alineatul 1. Dacă înăuntrul termenului de supraveghere se săvârşeşte o nouă infracţiune şi înainte de împlinirea acestui termen persoana liberată condiţionat este acuzată de fapta respectivă, instanţa poate dispune reîncarcerarea persoanei respective pentru executarea închisorii pe viaţă. Atunci când circumstanţele impun contrariul, instanţa poate aplica o pedeapsă pentru noua faptă, poate menţine liberarea condiţionată şi poate dispune eventual schimbarea obligaţiilor impuse persoanei liberate condiţionat.

Alineatul 2. Dacă persoana liberată condiţionat încalcă obligaţiile stabilite, se aplică în mod corespunzător art. 40 alin. (2)-(5), art. 41 alin. (4) şi (5).

Art. 43

În cazul în care se dispune graţierea condiţionată, totală sau a restului de pedeapsă, se poate stabili drept condiţie a acordării graţierii ca dispoziţiile art. 40 alin. (1)-(5) sau art. 42 să se aplice în mod corespunzător.

Art. 44

Ministrul justiţiei poate stabili norme privind dreptul de a face apel împotriva deciziilor luate în temeiul art. 38-43, inclusiv că deciziile nu pot fi prezentate autorităţii administrative superioare. În acest sens, ministrul justiţiei poate stabili norme privind termenul de depunere a reclamaţiilor, tratarea reclamaţiilor şi acţiunea de suspendare ca efect al plângerilor.

Art. 45-49. (*Abrogate*)

Art. 50

Alineatul 1. Amenda se varsă la trezoreria statului.

Alineatul 2. Amenda poate fi aplicată ca pedeapsă complementară la altă pedeapsă atunci când persoana care a săvârşit infracţiunea a obţinut sau a urmărit obţinerea unui câştig financiar pentru sine sau pentru altul.

Alineatul 3. Persoana amendată nu poate solicita ca amenda să fie plătită sau compensată de terţe persoane.

Art. 51

Alineatul 1. Atunci când în instanţă sunt dispuse amenzi în temeiul prezentei legi, pedeapsa amenzii se aplică în zile-amendă. Totuşi, prezenta dispoziţie nu se aplică în cazul amenzilor aplicate ca pedeapsă complementară printr-o altă hotărâre judecătorească. Numărul de zile-amendă se stabileşte în funcţie de natura infracţiunii şi de circumstanţele menţionate la art. 80, cel puţin 1 şi cel mult 60. Valoarea zilei-amendă se stabileşte la o sumă egală cu venitul mediu zilnic al persoanei, dar la stabilirea amenzii trebuie să fie avute în vedere condiţiile de viaţă ale celui amendat, inclusiv veniturile, obligaţiile sale de securitate socială şi alte aspecte ce îi afectează capacitatea de plată. Totuşi, o zi-amendă nu poate fi mai mică de 2 coroane daneze.

Alineatul 2. Atunci când amenzile urmează a fi stabilite pentru o infracţiune prin care persoana în cauză a obţinut sau a intenţionat să obţină un câştig financiar semnificativ pentru sine însuşi ori pentru altul, iar utilizarea zilelor-amendă ar atrage după sine aplicarea unei amenzi mai mici decât este rezonabil fie faţă de câştigul obţinut, fie faţă de câştigul ce putea fi obţinut prin încălcarea legii, instanţa poate totuşi să aplice o amendă de altă natură în locul zilei-amendă.

Alineatul 3. La determinarea altor amenzi se iau în considerare, particularitatea infracţiunii şi circumstanţele menţionate la art. 80, în special, capa-

citatea persoanei condamnate de a plăti, precum şi câştigurile sau economiile realizate ori intenţionate.

Alineatul 4. Poliţia poate obţine de la alte autorităţi publice informaţiile necesare pentru stabilirea amenzilor. Totodată, din evidenţele ţinute de autorităţile publice, inclusiv de instanţele judecătoreşti, poliţia poate solicita informaţii privind situaţia respectivului, relevante pentru stabilirea amenzii. Informaţiile se comunică în scris ori prin transfer direct de date.

Art. 52 (*Abrogat*)

Art. 53

Dacă nu se aplică amenda, în locul său se dispune pedeapsa alternativă cu închisoarea.

Art. 54

Alineatul 1. Atunci când o amendă este impusă ori adoptată de instanţă, în acelaşi timp cu fixarea amenzii se dispune şi cu privire la durata pedepsei de transformat. Atunci când amenda este stabilită în zile-amendă, la calculul pedepsei privative de libertate se consideră o zi de închisoare echivalentă cu o zi-amendă, însă nu mai puţin de 2 zile. Dacă amenda este fixată în alt mod, pedeapsa de conversie nu poate fi mai mică de 2 zile şi nu mai mult de 60 de zile. Cu toate acestea, în cazuri speciale, pedeapsa de conversie poate fi mărită la 9 luni.

Alineatul 2. Dacă se achită o parte din amendă, pedeapsa de conversie va fi redusă proporţional, încât o parte a unei zile este considerată o zi întreagă,iar pedeapsa de conversie nu poate fi redusă sub perioada minimă menţionată mai sus. Dacă o parte din amendă este plătită, la calcularea diferenţei se iau în considerare doar zilele întregi.

Alineatul 3. Pentru amenzile aplicate persoanelor juridice nu se fixează pedepse de transformare.

Art. 55.

Alineatul 1. Unei amenzi de 10.000 coroane daneze sau mai mică, care a fost aplicată ca urmare a sesizării din partea poliţiei, i se dă curs conform următoarei scale:

Amenda:	Pedeapsa de transformare:
0 - 499 coroane	2 zile
500 - 999 coroane	4 zile
1000 - 3.999 coroane	6 zile
4000 - 5.999 coroane	8 zile
6000-10.000 coroane	10 zile

Pentru alte amenzi, care nu sunt aplicate ori stabilite de o instanţă, pedeapsa de conversie va fi stabilită de instanţa locală din jurisdicţia în care persoana îşi are domiciliul sau reşedinţa.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Alineatul 2. Prevederile art. 54 alin. (1) ultimul punct şi alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL 7
Suspendarea condiţionată a executării pedepsei

Art. 56

Alineatul 1. În cazul în care instanţa apreciază că executarea pedepsei cu închisoarea nu este necesară, stabileşte prin hotărâre ca executarea pedepsei să fie suspendată, la sfârşitul termenului de supraveghere pedeapsa considerându-se executată.

Alineatul 2. Suspendarea este condiţionată de faptul ca persoana condamnată să nu comită o infracţiune în timpul termenului de supraveghere şi să respecte condiţiile stabilite de art. 57. Termenul de supraveghere este stabilit de instanţă şi, în general, nu poate depăşi 3 ani. Totuşi, în circumstanţe speciale, poate fi stabilit un termen de supraveghere de până la 5 ani.

Art. 57

Instanţa poate stabili drept condiţie pentru suspendarea executării pedepsei ca persoana condamnată pe parcursul termenului de supraveghere sau pe o parte din acesta trebuie să fie supusă supravegherii. În plus, instanţa poate impune persoanei condamnate următoarele obligaţii:

1) să respecte dispoziţii speciale referitoare la locul de reşedinţă, muncă, învăţământ, folosirea timpului liber sau relaţii cu anumite persoane,

2) să locuiască în casa proprie sau instituţie; pentru stabilirea unei astfel de şederi instanţa de judecată decide o durată maximă care, în general, nu depăşeşte un an,

3) să se abţină de la abuzul de alcool, de droguri sau de alte medicamente,

4) să se supună tratamentului de dezintoxicare pentru abuz de alcool, de droguri sau de alte medicamente, dacă este necesar, la spital sau într-o instituţie specială,

5) să se supună unui tratament de dezintoxicare structurat, controlat, cu durata de cel puţin un an,

6) să se supună unui tratament psihiatric, dacă este necesar la spital,

7) să se conformeze normelor autorităţii de supraveghere în ceea ce priveşte restricţiile cu privire la disponibilitatea venitului şi patrimoniului şi referitor la îndeplinirea obligaţiilor economice,

8) să plătească despăgubirile pentru daunele pricinuite prin infracţiune,

9) ca urmare a deciziei primăriei se conformează măsurilor din art. 52 din Legea serviciilor sociale, eventual de o natură ce se va preciza, respectând dispoziţiile pe care primăria i le comunică respectivului.

PRIVATE / CENTRAL EUROPEAN UNIVERSITY LIBRARY

Art. 58

Alineatul 1. Atunci când se consideră necesară aplicarea necondiționată a pedepsei, însă există informații privind circumstanțele personale ale persoanei condamnate pentru suspendarea executării condiționate a pedepsei conform art. 56, instanța poate dispune ca o parte a pedepsei să fie executată, dar nu mai mult de 6 luni, în timp ce pentru restul pedepsei se dispune suspendarea executării.

Alineatul 2. În cazul condamnării condiționate, se poate aplica pedeapsa amenzii, chiar dacă o astfel de pedeapsă nu este prevăzută pentru infracțiunea în cauză.

Art. 59

Alineatul 1. Obligațiile prevăzute la art. 57 pot fi ulterior modificate sau revocate prin hotărâre judecătorească la cererea Parchetului ori a condamnatului. Solicitarea din partea condamnatului adresată procurorului, care o înaintează instanței cât mai curând posibil. Dacă unei cereri din partea condamnatului nu i se dă curs, acesta nu poate depune o nouă solicitare până la expirarea a șase luni de la comunicarea refuzului.

Alineatul 2. Chestiunile menționate în alin. (1) se aduc în fața judecătoriei ce a soluționat cazul în primă instanță sau instanței districtuale competente unde își are domiciliul sau reședința persoana condamnată. Dacă în primă instanță cauza este judecată de tribunal, decizia este luată de judecătoria unde își are domiciliul sau reședința persoana condamnată.

Art. 60

Alineatul 1. În cazul în care condamnatul încalcă obligațiile stabilite la art. 57, instanța poate, din acest motiv,

1) să dea un avertisment

2) să ia decizie prin care schimbă condițiile și prelungește perioada de supraveghere în cadrul duratei stabilite potrivit art. 56 alin. (2).

3) să dispună executarea întreagă a pedepsei cu închisoarea. Dispozițiile art. 58 alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

Alineatul 2. Cu privire la hotărârile judecătorești prevăzute la alin. (1), se aplică în mod corespunzător art. 59 alin. (2).

Art. 61

Alineatul 1. În cazul în care, anterior împlinirii termenului de supraveghere este început un proces penal împotriva persoanei condamnate cu privire la infracțiuni comise înainte ca pedeapsa a cărei executare a fost suspendată să fie considerată executată, instanța poate dispune aplicarea unor sancțiuni atât cu privire la această faptă, cât și cu privire la fapta pentru care fusese aplicată o sancțiune anterior.

RCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Alineatul 2. În cazul în care condamnatul comite o nouă infracţiune în timpul perioadei de probă şi înainte de expirarea pedepsei este trimis în judecată, instanţa poate

1) aplica o pedeapsă numai pentru noua faptă şi, eventual, poate dispune şi modificarea condiţiilor în care s-a dispus suspendarea executării pedepsei anterioare, sau

2) dispune suspendarea executării pedepsei pentru ambele infracţiuni sau numai pentru noua infracţiune, în conformitate cu regulile din acest capitol sau următorul.

Art. 61a (*Abrogat*)

CAPITOLUL 8
Serviciile în folosul comunităţii

Art. 62

Alineatul 1. Dacă instanţa apreciază că suspendarea executării pedepsei dispusă potrivit art. 56 şi art. 57 nu este suficientă, în măsura în care consideră adecvat, poate condiţiona suspendarea executării pedepsei de prestarea unor servicii în folosul comunităţii.

Alineatul 2. Hotărârea de suspendare a executării pedepsei cu închisoarea se ia potrivit dispoziţiilor art. 56 alin. (1).

Alineatul 3. Executarea pedepsei este suspendată sub condiţia ca persoana condamnată să nu săvârşească vreo infracţiune pe parcursul termenului de supraveghere şi să respecte obligaţiile prevăzute la art. 63.

Art. 63

Alineatul 1. Drept condiţie pentru suspendarea executării pedepsei, se stabileşte că persoana condamnată trebuie să presteze un serviciu neremunerat în folosul comunităţii timp de cel puţin 30 de ore şi nu mai mult de 300 de ore. Serviciul în folosul comunităţii se efectuează într-o perioadă ce variază în funcţie de numărul de ore.

Alineatul 2. Durata perioadei stabilite conform alin. (1) poate fi extinsă de către autoritatea de supraveghere, din motive speciale, fără a depăşi, totuşi, termenul de supraveghere. Decizia autorităţii de supraveghere de a prelungi perioada de timp se ia la cererea condamnatului.

Alineatul 3. Prin sentinţa de condamnare se stabileşte un termen de supraveghere de cel mult 2 ani. Dacă suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu închisoarea este stabilită la cel mult 3 luni, termenul de supraveghere se încheie la expirarea duratei de executare a serviciului în folosul comunităţii.

Alineatul 4. În cursul termenului de supraveghere condamnatul este supus supravegherii. De asemenea, dacă se apreciază că este necesar, instanţa poate

să stabilească în sarcina persoanei condamnate obligaţiile menţionate de art. 57. Supravegherea încetează, iar eventualele obligaţii stabilite conform art. 57 se revocă atunci când termenul de exercitare a serviciului în folosul comunităţii a expirat, dacă în hotărâre nu se prevede altfel.

Art. 64

În legătură cu suspendarea executării pedepsei cu condiţia prestării unui serviciu în folosul comunităţii se poate aplica o pedeapsă cu închisoarea sau cu amendă conform regulilor din art. 58. O pedeapsă cu închisoarea aplicată conform art. 58 alin. (1) nu poate depăşi 3 luni sau o treime din întreaga pedeapsă cu închisoarea.

Art. 65

Prevederile art. 59 privind modificarea sau revocarea condiţiilor se aplică în mod corespunzător potrivit prevederilor art. 63.

Art. 66

Alineatul 1. Dacă persoana condamnată nu îndeplineşte obligaţia prestării de servicii în folosul comunităţii ori alte obligaţii, instanţa poate dispune

1) privarea de libertate pentru infracţiunea săvârşită sau

2) menţinerea suspendării condiţionate a executării pedepsei, putând prelungi durata prestării de servicii în folosul comunităţii şi a termenului de supraveghere în limitele prevăzute la art. 63.

Alineatul 2. La stabilirea pedepsei aplicate conform alin. (1) p. 1, pot fi avute în vedere dispoziţiile art. 58 alin. (1). Hotărârea prin care se dispune parţial suspendarea condiţionată a pedepsei potrivit acestei dispoziţii înlocuieşte hotărârea prin care s-a dispus prestarea unui serviciu în folosul comunităţii şi putându-se aplica dispoziţiile art. 63 alin. (4). Separat de aceste dispoziţii, se poate acorda o pedeapsă necondiţionată cu închisoarea de până la 3 luni în legătură cu serviciul continuat în folosul societăţii.

Alineatul 3. La stabilirea sancţiunii se ţine seama de amploarea serviciului în folosul comunităţii prestat de persoana condamnată. Dacă pedeapsa pentru care s-a dispus suspendarea executării este mai mare de 3 luni, durata pentru care se dispune prestarea unui serviciu în folosul comunităţii este cu două treimi din cuantumul total al pedepsei

Alineatul 4. Deciziile privind executarea unei pedepse cu suspendare se iau prin sentinţă, iar alte decizii prin încheiere. Art. 59 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 67

Alineatul 1. Prevederile art. 61 se aplică în mod corespunzător în cauzele privind persoanei care, după ce pedeapsa a cărei executare a fost suspendată şi care a fost însoţită de obligaţia de a presta servicii în folosul comunităţii este

considerată ca executată, este acuzată de săvârşirea unei infracţiuni comise înainte de pronunţarea hotărârii de condamnare sau ulterior, dar până la momentul la care pedeapsa este considerată ca executată.

Alineatul 2. În măsura în care se dispune executarea parţială a unei pedepse, conform cu art. 58, alin. (1) sau art. 61 alin. (2) p. 1, pentru restul de pedeapsă se dispune în locul pedepsei însoţite de obligaţia de a presta un serviciu în folosul comunităţii o pedeapsă a cărei executare este suspendată condiţionat potrivit dispoziţiilor capitolului 7.

Separat de prevederile punctului 1, în legătură cu serviciul continuat în folosul comunităţii, se poate dispune executarea unei pedepse cu închisoarea de până la 3 luni. Art. 66 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL 9
Alte consecinţe legale ale faptelor penale

Art. 68

Dacă inculpatul, potrivit art. 16, nu poate fi tras la răspundere penală, instanţa poate dispune aplicarea unor măsuri pentru prevenirea săvârşirii altor infracţiuni. În măsura în care măsuri mai puţin restrictive, cum ar fi supravegherea, impunerea locului de şedere sau a locului de muncă, tratamentul de dezintoxicare, tratamentul psihiatric etc. nu sunt suficiente, se poate decide ca persoana în cauză să fie internată într-un spital pentru bolnavii mintali, într-o instituţie pentru persoane cu dizabilităţi mintale profunde ori (punerea?) sub supraveghere cu posibilitatea plasării administrative într-un cămin sau într-o instituţie adecvată pentru îngrijire sau cură specială. Plasarea în custodie poate avea loc în condiţiile menţionate la art. 70.

Art. 68a

Alineatul 1. Dacă o măsură luată conform art. 68 sau art. 72, sau pentru aplicarea art. 68 impune ca persoana condamnată să fie plasată într-o instituţie sau permite luarea acestei măsuri, aceasta se dispune pentru o perioadă de 5 ani. Pe termen lung se includ ulterior şi măsuri conform art. 72 şi art. 68, având ca rezultat atenuarea măsurii anterioare. În circumstanţe speciale, instanţa poate, la cererea parchetului, prin încheiere, să stabilească un nou termen, de până la 2 ani.

Alineatul 2. În cazurile menţionate la alin. (1) nu se va stabili o perioadă maximă pentru măsură dacă persoana condamnată este găsită vinovată de omor, furt, lipsire de libertate, infracţiuni grave cu violenţă, ameninţări de tipul celor menţionate în art. 266, incendieri, viol sau alte infracţiuni sexuale grave ori tentativa de a comite infracţiunile menţionate mai sus. Dacă nu s-a fixat o perioadă anumită, parchetul va sesiza instanţa de judecată cu privire la modificarea sau încetarea măsurii, în termen de 5 ani de la aplicarea măsurii,

dacă cererea nu a mai fost formulată în faţa instanţei în ultimii doi ani. Ulterior, chestiunea se transmite instanţei cel puţin o dată la doi ani.

Alineatul 3. Pentru alte măsuri decât cele menţionate de alin. (1) se prevede o perioadă, care nu poate depăşi 3 ani. În circumstanţe speciale, instanţa poate, la cererea parchetului, să prelungească perioada prin încheiere. Durata totală a măsurii nu poate depăşi 5 ani.

Art. 69

Dacă la momentul săvârşirii infracţiunii făptuitorul s-a aflat într-o stare de perturbare, depreciere sau insuficienţă a funcţiilor psihice, dar care nu este de natura celei prevăzute la art. 16, instanţa, când consideră necesar, nu va aplica o pedeapsă, ci va lua măsurile prevăzute la art. 68 alin. (2).

Art. 69a

Alineatul 1. Dacă o măsură luată în temeiul art. 69 impune ca persoana condamnată să fie plasată într-o instituţie sau permite luarea unei astfel de măsuri, se stabileşte o perioadă de maxim 5 ani pentru această măsură şi o perioadă pentru şedere care, în general, nu poate depăşi 1 an. Înăuntrul acestei durate de 5 ani cuprinde, se pot aplica, de asemenea, măsuri care se stabilesc ulterior potrivit art. 72, art. 69 şi art. 68 p. 2, având ca rezultat atenuarea măsurii anterioare. În circumstanţe speciale, la cererea Parchetului, instanţa poate stabili o nouă perioadă de 2 ani pentru măsura respectivă ori un nou termen de şedere.

Alineatul 2. În cazurile prevăzute la alin. (1) nu se impune, totuşi, în general, o perioadă mai lungă pentru măsură dacă persoana este condamnată pentru omor, jaf, lipsire de libertate, infracţiuni grave cu violenţă, ameninţări de tipul celor menţionate la art. 266, incendieri, viol sau alte infracţiuni sexuale grave ori tentativa de a comite infracţiunile menţionate mai sus. Prevederile art. 68a alin. (2), punctele 2 şi 3 se aplică în mod corespunzător.

Alineatul 3. Pentru alte măsuri decât cele menţionate de alin. (1) se prevede o perioadă, care nu poate depăşi 3 ani. În circumstanţe speciale, instanţa poate, la cererea parchetului, să prelungească perioada prin încheiere. Durata totală a măsurii nu poate depăşi 5 ani.

Art. 70

Alineatul 1. O persoană poate fi condamnată la închisoare sub pază strictă dacă

1) a săvârşit infracţiunea de omor, jaf, lipsire de libertate, infracţiuni grave cu violenţă, ameninţări de tipul celor menţionate la art. 266 sau o tentativă la infracţiunile menţionate mai sus,

2) dacă în funcţie de natura faptei săvârşite şi circumstanţele personale, inclusiv antecedentele sale penale, se poate considera că prezintă o ameninţare periculoasă pentru viaţa, integritatea corporală, sănătatea sau libertatea celorlalţi şi

3) condamnarea la închisoare sub pază strictă în loc de privare de libertate este necesară pentru a preveni acest pericol.

Alineatul 2. O persoană poate fi, de asemenea, condamnată la închisoare sub pază strictă dacă a săvârşit o infracţiune de

1) viol sau o altă infracţiune sexuală gravă sau de tentativă în acest sens şi

2) în funcţie de natura faptei comise şi a circumstanţelor personale, inclusiv antecedentele penale, se poate considera că reprezintă un pericol semnificativ pentru viaţa, integritatea corporală, sănătatea sau libertatea celorlalţi, iar

3) executarea pedepsei închisorii sub pază strictă este necesară pentru a preveni acest pericol.

Art. 71

Alineatul 1. În cazul condamnării la plasare într-o instituţie sau în detenţie sub pază strictă, conform art. 68-70, instanţa poate numi un custode, pe cât posibil o persoană dintre rudele sale apropiate care, împreună cu apărătorul numit, îl asistă pe inculpat în timpul procesului.

Alineatul 2. Dacă pentru inculpat s-a dispus plasarea menţionată în alin. (1) sau decizia oferă posibilitatea unei astfel de plasări, i se va numi un custode. Acesta va fi informat cu privire la situaţia persoanei condamnate şi se asigură că şederea şi alte măsuri nu se prelungesc mai mult decât este necesar. Numirea încetează atunci când măsura se ridică definitiv.

Alineatul 3. Ministrul justiţiei stabileşte norme detaliate privind numirea şi remuneraţia custozilor, precum şi atribuţiile şi competenţele lor suplimentare.

Art. 72

Alineatul 1. Parchetului îi revine obligaţia de a se asigura că măsura dispusă în temeiul art. 68, 69 sau 70 nu este menţinută mai mult timp decât este necesar şi că aceasta este disproporţionată.

Alineatul 2. Modificarea sau încetarea unei măsuri conform art. 68, 69 sau 70 se dispune prin încheiere, la cererea persoanei condamnate, a custodelui, a parchetului, a conducerii instituţiei ori a serviciilor de executări penale sau de probaţiune. Cererea formulată de persoana condamnată, custode, şeful instituţiei ori de serviciul de executări penale se înaintează la parchet, care o prezintă instanţei. În cazul când cererea formulată de condamnat ori de custode nu se aprobă, o nouă cerere nu poate fi făcută decât după trecerea a şase luni de la data pronunţării încheierii.

Alineatul 3. Dispoziţiile art. 59 alin. (2) se aplică în mod corespunzător hotărârilor pronunţate potrivit alin. (2). În cazul în care se impune modificarea măsurii ca urmare a săvârşirii unei noi infracţiuni, modificarea se dispune de instanţa care a fost sesizată cu soluţionarea cauzei privind infracţiunea respectivă.

Art. 73

Alineatul 1. Dacă o persoană care a săvârşit o infracţiune, după săvârşirea acesteia, dar înainte de a se pronunţa o hotărâre judecătorească, intră într-o stare tranzitorie de natura celei prevăzute la art. 16 sau la art. 69, instanţa stabileşte dacă se dispune condamnarea sau nu. Dacă este cazul, instanţa poate stabili ca în locul pedepsei sau până când pedeapsa poate fi executată, să se aplice măsurile de la art. 68 sau art. 69.

Alineatul 2. Dispoziţiile art. 71-72 se aplică în mod corespunzător.

Alineatul 3. Dacă unei persoane i se aplică o pedeapsă conform alin. (1), punctul 2, este plasat într-o instituţie, durata acestei şederi se deduce din cuantumul total al pedepsei.

Art. 73a

Ministrul Justiţiei poate, după negocieri cu Ministrul pentru Afaceri Sociale şi Integrare, precum şi cu Ministrul pentru Sănătate şi Prevenţie, să stabilească norme pentru acordarea permisiunii de ieşire etc. persoanelor spitalizate pentru bolnavi mintali etc. în conformitate cu o decizie luată în temeiul art. 68 sau art. 69. În acest sens, Ministrul Justiţiei poate prevedea că deciziile luate în temeiul acestor norme să nu poate fi atacată la autoritatea administrativă superioară.

Art. 74 (*Abrogat*)

Art. 74a

Alineatul 1. Dacă la momentul săvârşirii unei infracţiuni grave, contra persoanei ori al unei alte infracţiuni periculoase, făptuitorul nu a împlinit vârsta de 18 ani, instanţa poate dispune ca făptuitorul să se supună unui tratament structurat şi controlat, socio-pedagogic, cu durata de 2 ani, dacă poate fi considerat adecvat pentru a preveni săvârşirea de alte infracţiuni.

Alineatul 2. Instanţa poate dispune ca persoana condamnată să respecte obligaţiile prevăzute la art. 57.

Durata şederii într-o instituţie de zi sau de domiciliu aprobat este de 1 an şi 6 luni, dintre care nu mai mult de 12 luni într-un departament securizat de îngrijire al unei instituţii de zi pentru copii şi tineri. Dacă o persoană ce face obiectul unei măsuri în conformitate cu alin. (1), comite o nouă infracţiune, instanţa poate, în schimb, să acorde o pedeapsa de a prelungi măsura, inclusiv cu perioadele de la punctul 2, cu până la 6 luni.

Alineatul 3. Condamnatul poate solicita pronunţarea unei hotărâri privind transferul la un departament securizat într-o instituţie de îngrijire de zi pentru copii şi tineri, precum şi a unei hotărâri privind transferul de la tratament ambulatoriu la plasarea într-o instituţie de zi pentru copii şi tineri sau o reşedinţă propusă de instanţă pentru supraveghere. Acelaşi lucru este valabil şi în măsura în care autorităţile sociale, în baza hotărârii, apreciază că

persoana respectivă trebuie să rămână în instituţie peste perioada de şedere prevăzută în hotărâre. Decizia este luată prin încheiere. Procedura în faţa instanţei nu are efect suspensiv. Dispoziţia de la art. 59 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Alineatul 4. Ministrul Justiţiei poate, după negocierile cu Ministrul Afacerilor Sociale şi Integrării, să stabilească norme pentru acordarea permisiunii de ieşire etc. persoanelor care fac obiectul unei măsuri în temeiul alin. (1) şi (2). În acest sens, ministrul justiţiei poate prevedea că deciziile luate în temeiul acestor norme să nu poate fi atacate la autoritatea administrativă superioară.

Art. 75

Alineatul 1. Produsele obţinute dintr-o infracţiune sau o sumă echivalentă pot fi confiscate în totalitate sau parţial. În cazul în care cuantumul sumei nu poate fi stabilit, se poate confisca o sumă considerată a corespunde sumelor obţinute prin săvârşirea infracţiunii

Alineatul 2. În cazul în care se consideră indispensabil, pentru prevenirea săvârşirii altor infracţiuni ori se constată circumstanţe speciale în acest sens, se pot confisca:

1) obiectele ce au fost folosite sau destinate folosirii pentru săvârşirea unei infracţiuni,

2) obiectele rezultate în urma săvârşirii unei infracţiuni, precum şi

3) obiectele în legătură cu care a fost comisă o infracţiune.

Alineatul 3. În locul confiscării obiectelor menţionate de alin. (2) se poate confisca o sumă echivalentă cu valoarea lor sau doar o parte a acesteia.

Alineatul 4. În locul confiscării în conformitate cu alin. (2), se pot lua măsuri cu privire la obiecte în vederea prevenirii săvârşirii altor infracţiuni.

Alineatul 5. Atunci când o asociaţie este dizolvată prin hotărâre judecătorească, pot fi confiscate activele, arhiva, procesele-verbale şi altele asemenea.

Art. 76

Alineatul 1. Confiscarea se poate dispune potrivit art. 75 alin. (1) de la orice persoană căreia i-a fost transmis în mod direct produsul infracţiunii

Alineatul 2. Confiscarea obiectelor şi a valorilor menţionate la art. 75 alin. (2) şi (3), se poate dispune de la orice persoană responsabilă pentru săvârşirea infracţiunii, precum şi de la cea în numele căreia a acţionat.

Alineatul 3. Drepturile speciale de garanţie asupra bunurilor încetează numai după ce instanţa se pronunţă în acest sens, potrivit alin. (2).

Alineatul 4. Dacă persoanele prevăzute la alin. (1) şi (2), după luarea măsurilor referitoare la produsul infracţiunii sau la obiectele prevăzute de art. 75 alin. (2), dispun sau au drepturi asupra acestora, obiectele dobândite sau contravaloarea lor pot fi confiscate de la dobânditor dacă acesta cunoştea legătura produsului cu infracţiunea sau a manifestat o culpă gravă ori dacă obiectul în cauză i-a fost transmis cu titlu gratuit.

Alineatul 5. În cazul în care persoana de la care se dispune confiscarea potrivit alin. (1)-(4) decedează, măsura încetează. Prevederea nu se aplică dacă s-a dispus confiscarea potrivit art. 75 alin. (1).

Art. 76a

Alineatul 1. Se poate dispune confiscarea totală sau parţială a bunurilor aparţinând unei persoane condamnate pentru o infracţiune atunci când

1) fapta este de aşa natură încât poate aduce beneficii semnificative şi poate fi pedepsită prin lege cu închisoare de 6 ani sau mai mult ori

2) fapta reprezintă o încălcare a legislaţiei privind substanţele stupefiante.

Alineatul 2. În condiţiile menţionate în alin. (1) se poate dispune confiscarea totală sau parţială a bunurilor imobiliare dobândite de soţul sau concubinul persoanei respective, cu excepţia cazului în care

1) bunurile au fost dobândite cu mai mult de 5 ani înainte de data săvârşirii infracţiunii pentru care s-a dispus confiscarea potrivit alin. (1) ori

2) când relaţia de căsătorie sau de concubinaj nu exista la momentul dobândirii bunului.

Alineatul 3. În condiţiile menţionate la alin. (1), confiscarea poate avea loc total sau parţial asupra bunurilor transferate unei persoane juridice, în cadrul căreia persoana în cauză sau împreună cu apropiaţii săi deţin controlul. Acelaşi lucru este valabil dacă persoana în cauză primeşte o parte semnificativă din venitul persoanei juridice. Totuşi, confiscarea nu poate avea loc dacă proprietatea a fost transferată persoanei juridice cu mai mult de 5 ani înainte de data săvârşirii infracţiunii pentru care s-a dispus confiscarea potrivit alin. (1).

Alineatul 4. Confiscarea în temeiul alin. (1)-(3) nu se poate dispune dacă persoana prezintă justificare în ceea ce priveşte achiziţionarea legală a bunurilor sau dacă aceasta s-a făcut în scopuri legale.

Alineatul 5. În locul confiscării anumitor bunuri conform alin. (1)-(3) se poate confisca o sumă echivalentă contravalorii lor sau unei părţi a acesteia.

Art. 77

Alineatul 1. Atunci când confiscarea se dispune potrivit prevederilor art.75 alin. (1) sau art. 76a şi există pretenţii de despăgubire pentru pagubele pricinuite prin săvârşirea infracţiunii, bunurile confiscate pot fi utilizate pentru a acoperi cererea de despăgubire.

Alineatul 2. Aceeaşi regulă se aplică pentru obiectele şi valorile confiscate potrivit prevederilor art. 75 alin. (2) şi (3), dacă prin hotărârea judecătorească se dispune în acest sens.

Alineatul 3. În cazul când persoana condamnată, într-unul dintre cazurile de la alin. (1) şi (2), a acoperit prejudiciul conform hotărârii, suma pentru care se dispune confiscarea va fi redusă proporţional.

Art. 77a

Obiectele pentru care, din cauza naturii lor, în legătură cu alte împrejurări, există temerea că vor fi utilizate pentru o infracțiune, pot fi confiscate, în măsura în care se consideră indispensabil pentru a preveni infracțiunea. În aceleași condiții, pot fi confiscate alte bunuri, inclusiv bani. Art. 75 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 78

Alineatul 1. Săvârșirea unei fapte penale nu atrage pierderea drepturilor civile, inclusiv dreptul de a desfășura activități economice în baza unei autorizații comerciale sau a unui certificat de competență.

Alineatul 2. Persoanei condamnate pentru săvârșirea unei infracțiuni i se poate interzice exercitarea unei activități ce necesită o anumită autorizație sau o anumită aprobare publică în cazul în care fapta săvârșită prezintă un potențial pericol de abuz cu privire la serviciu sau la funcția exercitată.

Alineatul 3. Problema stabilirii dacă fapta comisă exclude exercitarea unei activități menționate la alin. (2), se soluționează fie la cererea parchetului, fie la cererea persoanei căreia i s-a refuzat o cerere de autorizare sau de aprobare, fie la solicitarea autorității competente de către instanță. Art. 59 alin. (2) se aplică în mod corespunzător. Decizia este luată prin încheiere. Dacă decizia este de excludere de la activitatea în cauză, cererea poate fi reiterată instanței, dar nu mai devreme de doi ani. Autorizația sau aprobarea poate fi comunicată de către autoritatea competentă și înainte de expirarea acestei perioade.

Art. 79

Alineatul 1. Persoanei care exercită una dintre activitățile menționate de art. 78 alin. (2), i se poate revoca prin sentință dreptul de a continua exercitarea activității în cauză sau de a o exercita sub anumite forme, în cazul în care fapta comisă presupune un potențial pericol de abuz de funcție sau în serviciu.

Alineatul 2. Regula se aplică și atunci când există circumstanțe speciale privind exercitarea unei alte activități. Conform aceleiași reguli, poate fi interzisă exercitarea dreptului de a participa la administrarea unei activități economice în Danemarca sau în străinătate fără răspundere personală și nelimitată pentru obligațiile societății.

Alineatul 3. Revocarea exercitării dreptului se dispune pe o perioadă de la 1 la 5 ani, de la data la care hotărârea judecătorească a rămas definitivă, pe o altă durată stabilită, caz în care problema revocării în continuare a dreptului persoanei în cauză poate fi adusă după 5 ani în fața instanței, conform art. 78 alin. (3). Dacă există circumstanțe speciale în acest sens, Ministrul Justiției poate permite ca procedurile judiciare să aibă loc înainte de trecerea termenului de 5 ani menționat la punctul 1.

Alineatul 4. Instanța poate, prin ordonanță, în cursul cauzelor menționate la alin. (1) și (2), să interzică unei persoane exercitarea activității de afaceri până

la rezolvarea definitivă a problemei. În cuprinsul hotărârii se poate dispune că recursul nu va avea efect suspensiv.

CAPITOLUL 10
Stabilirea pedepsei

Art. 80

Alineatul 1.La stabilirea pedepsei – ţinând seama de uniformitatea aplicării legii – vor fi avute în vedere gravitatea faptei şi informaţiile despre făptuitor.

Alineatul 2. La stabilirea gravităţii infracţiunii se va ţine seama de paguba creată prin săvârşirea infracţiunii, starea de pericol creată, daunele morale cauzate prin săvârşirea infracţiunii, precum şi de ceea ce ştia sau ceea ce ar fi trebuit să cunoască făptuitorul. În analiza informaţiilor despre făptuitor se va ţine seama de circumstanţele personale ale acestuia, de circumstanţele sociale generale, de conduita avută înainte şi după săvârşirea infracţiunii, precum şi de mobilul săvârşirii faptei.

Art. 81

La determinarea sancţiunii constituie, în general, o circumstanţă agravantă:

1) făptuitorul a mai fost condamnat anterior;

2) fapta este săvârşită de mai multe persoane împreună;

3) fapta este planificată sau constituie o parte dintr-o activitate infracţională complexă.

4) făptuitorul a intenţionat ca actul să aibă consecinţe mult mai grave decât a avut de fapt;

5) făptuitorul a manifestat cruzime deosebită;

6) fapta a fost săvârşită pe motive legate de origine etnică, credinţă, orientarea sexuală sau altele asemenea ale altora;

7) fapta este săvârşită prin afirmaţiile făcute de o persoană care participă fără drept la o dezbatere publică;

8) fapta a fost săvârşită în timpul exercitării unui serviciu sau a unei atribuţii de interes public abuzând de funcţia publică deţinută sau de altă circumstanţe speciale;

9) făptuitorul a determinat o altă persoană să participe la săvârşirea faptei prin constrângere, inducere în eroare, profitând de vârsta persoanei tinere sau de situaţia materială sau personală dificilă, de lipsa de cunoştinţe a acesteia, iresponsabilitate sau de starea acesteia de dependenţă;

10) Făptuitorul a săvârşit fapta împreună cu un minor sub 15 an,

11) că făptuitorul a profitat de poziţia vulnerabilă în care se afla persoana vătămată;

12) Fapta a fost săvârşită de o persoană care execută o pedeapsă privativă de libertate sau o altă sancţiune de aceeaşi natură;

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ LIBRARY

13) fapta a fost comisă de un fost membru al instituţiei sau de o persoană care a fost anterior angajată de instituţie.

Art. 81a

Alineatul 1. Pedepsele prevăzute la art. 119, 123 şi 244 din prezenta lege, art. 244, art. 247, art. 245, art. 245, cu art. 247, art. 246, cu art. 245, art. 246, art. 245, art. 247, art. 252, alineatul 1, art. 260, art. 261, alin. (1) şi (2), art. 266, art. 285, alin. (1), art. 281, şi art. 286, alin. (1), art. 281 şi 288, pot fi majorate până la de două ori dacă infracţiunea s-a săvârşit pe fondul unui conflict între grupuri de persoane dacă s-au folosit fie arme de foc, fie arme sau explozivi utilizaţi în conflict şi care, datorită naturii lor extrem de periculoase, pot provoca daune semnificative ori s-a produs o incendiere potrivit art. 180 din prezenta lege.

Alineatul 2. La stabilirea pedepsei pentru infracţiunea de la art. 180, art. 183, alin. (2), şi art. 237, Va fi avută în vedere ca circumstanţă agravantă faptul că infracţiunea s-a săvârşit pe fondul unui conflict de natura celui menţionat la alin. (1)

Art. 82

La stabilirea pedepsei vor fi avute în vedere ca circumstanţe atenuante următoarele împrejurări:

1) făptuitorul nu a împlinit vârsta de 18 ani când a fost săvârşită fapta;

2) făptuitorul are o vârstă înaintată, iar aplicarea pedepsei obişnuite este inutilă ori dăunătoare;

3) fapta se supune limitelor impunităţii;

4) făptuitorul a acţionat din cauza ignoranţei sau a neînţelegerii regulilor ce interzic săvârşirea faptei;

5) Fapta a fost săvârşită sub stăpânirea unei tulburări pricinuite de către victimă sau de alte persoane apropiate acesteia, produsă printr-un atac injust sau o insultă gravă.

6) fapta a fost săvârşită ca urmare a constrângerii, fraudei sau profitând de tinereţea făptuitorului sau de situaţia financiară ori personală dificilă, a lipsei de înţelegere, nesocotinţei sau a stării de permanentă dependenţă

7) fapta a fost comisă sub influenţa unei compasiuni puternice sau a unei tulburări mintale ori există alte informaţii specifice privind starea de spirit a făptuitorului sau circumstanţele săvârşirii faptei;

8) Făptuitorul a diminuat sau a încercat să diminueze pericolul produs prin săvârşirea infracţiunii.

9) Făptuitorul s-a autodenunţat şi a şi-a recunoscut toate faptele

10) făptuitorul a furnizat informaţii esenţiale pentru soluţionarea cauzelor penale privind infracţiuni săvârşite de alte persoane;

11) făptuitorul a acoperit sau a încercat să acopere prejudiciul produs prin săvârşirea infracţiunii;

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

12) făptuitorului, ca urmare a faptei săvârşite, i se interzice dreptul prevăzut la art. 79 sau i se impun alte sancţiuni comparabile cu o pedeapsă;

13) cauza penală împotriva făptuitorului nu este soluţionată într-un termen rezonabil, nefiind imputabil făptuitorului faptul că s-a scurs un timp îndelungat de la momentul săvârşirii infracţiunii;

14) a trecut o perioadă atât de îndelungată de la începerea procedurii penale încât aplicarea pedepsei uzuale este inutilă.

Art. 83

Având în vedere circumstanţele săvârşirii faptei, circumstanţele personale ale făptuitorului, precum şi orice alte circumstanţe, pedeapsa poate fi redusă între limitele prevăzute de lege. În cazul unor circumstanţe atenuante se poate renunţa la aplicarea pedepsei.

Art. 84

Alineatul 1. Aplicarea dispoziţiilor privind agravarea pedepsei sau alte consecinţe juridice în caz de recidivă se face numai dacă făptuitorul este anterior condamnat în Statul Danez pentru săvârşirea unei infracţiuni, iar legea prevede o pedeapsă sporită pentru noua infracţiune sau pentru o tentativă sau complicitate la o asemenea faptă.

Alineatul 2. Instanţa poate aplica în cazul condamnărilor pronunţate în afara statului danez acelaşi efect de recidivă ce se aplică în Danemarca.

Alineatul 3. Efectul de recidivă încetează atunci când, înainte de comiterea noii infracţiuni, au trecut zece ani de când pedeapsa anterioară a fost executată, a fost suspendată executarea ori nu a mai fost aplicată. Dacă pedeapsa precedentă este amenda, termenul menţionat se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare sau de la data acceptării (plăţii?) amenzii.. În ceea ce priveşte sentinţele condiţionate, termenul se va calcula de la data rămânerii definitive.

Art. 85 (*Abrogat*)

Art. 86

Alineatul 1. În cazul în care condamnatul a fost reţinut, arestat preventiv ori internat într-o unitate medicală cu profil psihic, zilele respective se scad din durata pedepsei privative de libertate. Privarea de libertate sub 24 de ore nu se deduce din durata pedepsei. În cazul în care condamnatul în timpul detenţiei a avut regim de izolare, conform hotărârii judecătoreşti, din pedeapsă se mai deduce câte o zi pentru fiecare perioadă de 3 zile în de izolare. Sentinţa trebuie să conţină menţiuni privind durata privării de libertate, internarea şi izolarea, cu drept de deducere din durata pedepsei.

Instanţa poate stabili în mod excepţional ca întreaga pedeapsă să fie considerată ca executată, chiar dacă durata condamnării este mai mare decât

timpul în care persoana condamnată a fost privată de libertate sau internată. Respingerea sau anularea recursului se face de către instanţa superioară. Dacă pedeapsa a fost amenda prin hotărâre judecătorească se va stabili dacă amenda sau o parte a acesteia se consideră executată.

Alineatul 2. Deducerea din pedeapsă se face potrivit art. 58 alin. (1) prin hotărâre judecătorească. Cu toate acestea, prin hotărârea judecătorească se poate dispune ca deducerea să nu se facă deloc sau să se facă doar parţial din durata pedepsei.

Alineatul 3. Dacă s-a dispus prestarea de servicii în folosul comunităţii, atunci reducerea pedepsei care nu a fost dedusă potrivit alin. (2), operează cu privire la partea din pedeapsă a cărei executare nu a fost suspendată, proporţional cu numărul dispus de ore de serviciu comunitar.

Alineatul 4. Prevederile alin. (1)-(3) se aplică şi hotărârilor judecătoreşti pronunţate potrivit art. 60 alin. (1) p. 3 sau art. 66 alin. (1) p. 1, în cazurile când persoana liberată condiţionat a fost reţinută sau arestată preventiv înainte de luarea hotărârii.

Alineatul 5. În cazul în care persoana condamnată a fost reţinută sau arestată preventiv ori internată pentru investigaţii mintale în străinătate, instanţa stabileşte măsura în care se face reducerea din pedeapsa aplicată.

Alineatul 6. Prevederile alin. (1) teza I şi a II-a se aplică în mod corespunzător persoanelor reţinute sau deţinute pentru executarea pedepsei cu închisoarea ca urmare a încălcării condiţiilor de graţiere sau eliberare condiţionată.

Art. 87 *(Abrogat)*

Art. 88

Alineatul 1. Dacă printr-una sau mai multe acţiuni s-au săvârşit mai multe infracţiuni, pentru toate acestea se va aplica o singură pedeapsă în limitele prevăzute de lege, iar dacă legea prevede pentru una dintre fapte limite mai mari, se va aplica o pedeapsă cuprinsă între aceste limite.

În cazul în care există circumstanţe agravante, pedeapsa aplicată poate depăşi pedeapsa maximă prevăzută pentru oricare dintre infracţiuni, cu până la jumătate.

Alineatul 2. Dacă una dintre infracţiuni este sancţionată cu închisoarea, iar alta cu amendă, instanţa poate ca în locul unei pedepse comune cu închisoarea să dispună aplicarea pedepsei amenzii alături de pedeapsa închisorii.

Alineatul 3. Dacă pentru una dintre infracţiuni se prevede amendă pe zi, iar pentru alta amendă de alt tip, instanţa stabileşte o pedeapsă comună cu amendă zilnică, mai puţin dacă se consideră adecvată stabilirea unei pedepse pentru fiecare faptă în parte.

Alineatul 4. Dacă pentru una dintre infracţiuni se prevede o măsură potrivit art. 68-70 sau 74a, iar pentru alta se prevede o pedeapsă, instanţa poate renunţa la aplicarea pedepsei.

Art. 89

Dacă o persoană condamnată este ulterior condamnată pentru o infracţiune săvârşită anterior primei hotărâri de condamnare, se va dispune aplicarea unei pedepse suplimentare, dacă executarea în acelaşi timp a pedepselor pentru cele două fapte ari fi condus la o majorare a pedepsei. Pedeapsa suplimentară poate fi mai mică decât minimul general stabilit la art. 33. Dacă pedeapsa aplicată anterior nu a fost executată, se vor aplica în mod corespunzător dispoziţiile art. 88.

Art. 89a

Alineatul 1. Instanţa poate dispune anularea unei pedepse aplicate anterior, dacă aceasta nu a fost executată, în cazul în care persoanei condamnate i s-a aplicat o măsură în temeiul art. 68-70 sau art. 74a.

Alineatul 2. În cazul în care o persoană ce face obiectul unei măsuri aplicate potrivit art. 68-70 sau art. 74a este condamnată, instanţa poate dispune anularea măsurii aplicate anterior.

Art. 90-91 (*Abrogat*)

CAPITOLUL 11
Încetarea consecinţelor juridice ale faptelor penale

Art. 92

Infracţiunea nu se pedepseşte atunci când s-a împlinit termenul de prescripţie potrivit art. 93-94.

Art. 93

Alineatul 1. Termenele de prescripţie sunt:

1) 2 ani, când pentru infracţiune nu este prevăzută o pedeapsă mai mare de 1 an de închisoare;

2) 5 ani, când pentru infracţiune nu este prevăzută o pedeapsă mai mare de 4 ani închisoare;

3) 10 ani, când pentru infracţiune nu este prevăzută o pedeapsă mai mare de 10 ani închisoare;

4) 15 ani, când nu este justificată o pedeapsă mai mare decât închisoarea pe perioadă determinată.

Alineatul 2. În niciun caz termenele prescripţie nu pot fi mai mici de 5 ani pentru:

1) încălcarea articolului 296, alineatul 3, din prezenta lege, articolului 297, alineatul 2 şi articolului 302, alineatul 2;

2) încălcarea legislaţiei fiscale, vamale, fiscale sau privind subvenţionarea, obţinând astfel sau putând obţine un câştig necuvenit.

Alineatul 3. Pentru încălcarea prevederilor art. 223 alin. (1), art. 225, şi art. 223 alin. (1) din prezenta lege, termenul de prescripţie nu poate fi în nici un caz mai mic de 10 ani.

(4) Dacă prin aceeaşi acţiune o persoană a săvârşit mai multe infracţiuni pentru care, conform alin. (1)-(3) se prevăd termene de prescripţie diferite, pentru toate infracţiunile se aplică cel mai lung termen dintre acestea.

Art. 93a

În cazul în care o infracţiune face obiectul unui acord internaţional încheiat de Danemarca, în temeiul căruia răspunderea penală este imprescriptibilă, prescripţia nu va produce niciun efect.

Art. 93b

În cazul în care o infracţiune face obiectul art. 157a din prezenta lege, prescripţia nu va produce niciun efect.

Art. 94

Alineatul 1. Termenul de prescripţie se calculează de la data când acţiunea sau omisiunea au încetat.

Alineatul 2. Totuşi, atunci când pedeapsa depinde sau este influenţată de o consecinţă ori de un eveniment ulterior, termenul începe să curgă de la momentul la care a intervenit consecinţa sau evenimentul respectiv.

Alineatul 3. Dacă fapta a fost comisă pe o navă daneză, în afara zonei de autoritate a statului danez, termenul se calculează din ziua în care nava a ajuns într-un port danez. Totuşi, data de la care începe să curgă termenul nu poate fi amânată în temeiul prezentei dispoziţii mai mult de un an de la acel moment.

Alineatul 4. Pentru încălcarea art. 210 şi 216-224, art. 225, şi art. 216-224, art. 226, art. 227 alin. (1), art. 245a, art. 246, şi art. 245a, art. 260 alin. (2) şi art. 262a alin. (2), de către o persoană ce nu a împlinit vârsta de 18 ani sau a art. 232, de către un minor cu vârsta sub 15 ani, termenul de prescripţie nu începe să curgă mai devreme de data la care persoana vătămată împlineşte vârsta de 21 de ani. Acelaşi lucru se aplică în cazul încălcării art. 244, 245 şi 246 în varianta întreruperii de sarcină, reducerii fetale ori sterilizării, fără consimţământ, faţă de o persoană sub 18 ani. În cazul în care făptuitorul, prin violenţă, constrângere, conform art. 260, sau în alt mod, a forţat persoana vătămată să se abţină de la a sesiza poliţia, termenul de prescripţie se calculează cel mai devreme de la momentul încetării constrângerii.

Alineatul 5. Termenul de prescripţie va fi întrerupt atunci când persoana în cauză ia cunoştinţă de acuzaţie sau atunci când procuratura dispune trimiterea în judecată a persoanei în cauză pentru infracţiunea respectivă. Termenul de prescripţie pentru răspunderea unei persoane juridice poate fi întrerupt faţă de o persoană care, potrivit art.157a din Codul de procedură, poate să primească notificări în numele persoanei juridice.

COPENHAGEN UNIVERSITY LIBRARY

Alineatul 6. Dacă urmărirea încetează, fără ca hotărârea în acest sens să fie anulată de procurorul ierarhic superior înăuntrul termenelor uzuale, termenul de prescripţie continuă să curgă ca şi cum nu ar fi avut loc urmărirea penală. Acest lucru se aplică şi atunci când urmărirea se suspendă pe o perioadă nedeterminată. Dacă suspendarea se datorează faptului că făptuitorul s-a sustras urmăririi, perioada de urmărire nu se include în calculul termenului de prescripţie.

Art. 95

În cazul în care o faptă nu poate fi pedepsită ca urmare a intervenirii prescripţiei, nu se pot dispune pedepsele prevăzute de art. 68-70, art. 74a, art. 164, alin. (5) sau art. 236, confiscarea sau interzicerea exercitării unor drepturi. Totuşi, pentru confiscare, termenul de prescripţie nu este în nici un caz mai mic de 5 ani, iar pentru confiscarea conform art. 75 alin. (1), nu mai puţin de 10 ani.

Art. 96

Alineatul 1. Persoana îndreptăţită este decăzută din dreptul de a iniţia ancheta privată sau de a solicita declanşarea anchetei publice dacă nu a introdus acţiune în justiţie sau nu a formulat o cerere în termen de 6 luni de când a aflat că există temeiuri suficiente pentru introducerea acţiunii sau pentru formularea cererii de angajare a răspunderii penale.

Alineatul 2. Dacă sunt mai multe persoane îndreptăţite să solicite efectuarea unei anchete private ori mai mulţi făptuitori, termenul limită curge separat pentru fiecare dintre ele. Dacă termenul pentru depunerea cererii precizate la alineatul precedent a fost depăşit pentru unul dintre vinovaţi, dar nu şi pentru ceilalţi, procurorul poate să admită sau să respingă cererea.

Alineatul 3. Accesul la procedurile private sau la solicitarea de a se declanşa ancheta publică încetează după 6 luni de la moartea părţii vătămate.

Alineatul 4. În cazul în care o cauză privată nu este trimisă în judecată, termenul de prescripţie curge fără a fi avută în vedere perioada în care s-a desfăşurat urmărirea penală.

Alineatul 5. Dispoziţiile subsecţiunii 1-4 se aplică şi consecinţelor juridice prevăzute la art. 273, însă termenul de prescripţie este de 3 ani.

Art. 97

Alineatul 1. Pedepsele privative de libertate şi alte pedepse cu detenţie încetează prin intervenirea prescripţiei, potrivit regulilor de la alin. 2-6.

Alineatul 2. Termenul de prescripţie este de

1) 5 ani pentru închisoare de 1 an, precum şi pentru măsurile prevăzute la art. 74a,

2) 10 ani pentru închisoare mai mare de 1 an, dar nu mai mare de 4 ani, precum şi pentru măsurile prevăzute la art. 68 şi 69,

3) 15 ani pentru închisoare mai mare de 4 ani, dar nu mai mare de 8 ani, precum şi pentru închisoare sub pază strictă potrivit art. 70 şi

4) 20 de ani pentru închisoare de peste 8 ani.

Alineatul 3. Termenul de prescripţie se calculează de la momentul când hotărârea este executorie potrivit legii.

Alineatul 4. Termenul de prescripţie nu include perioada în care

1) executarea este amânată printr-o condamnare cu suspendarea executării sau printr-o graţiere condiţionată,

2) persoana în cauză execută o altă pedeapsă privativă de libertate sau este supusă unei alte este supusă altei consecinţe legale privative de libertate ori

3) executarea pedepsei este împiedicată deoarece persoana respectivă se sustrage de la executare.

Alineatul 5. Termenul de prescripţie se întrerupe atunci când începe executarea.

Alineatul 6. Dacă se dispune reîncarcerarea după liberarea condiţionată sau suspendarea condiţionată sau după graţierea condiţionată pentru o parte din pedeapsă, termenul de prescripţie pentru restul de pedeapsă sau pentru partea rămasă neexecutată a unei alte consecinţe legale se calculează de la pronunţarea hotărârii de reîncarcerare. Dacă executarea este întreruptă altfel decât prin liberare condiţionată, suspendare condiţionată sau graţiere, perioada de întrerupere va fi luată în considerare conform alin. (4) p. 3.

Art. 97a

Alineatul 1. Dacă nu a fost formulată o cerere de sechestru anterior, amenda se prescrie:

1) după 5 ani, dacă nu depăşeşte 10.000 coroane daneze şi

2) după 10 ani atunci când amenda depăşeşte 10.000 coroane daneze.

Alineatul 2. Pedeapsa care a înlocuit amenda nu mai poate fi aplicată după 3 ani, cu excepţia cazului în care executarea sa a început mai înainte. Pentru o amendă mai mare de 10.000 de coroane daneze termenul de prescripţie este de 5 ani.

Alineatul 3. Termenele de prescripţie menţionate în alin. (1), se calculează de la momentul când hotărârea judecătorească este executorie potrivit legii. Termenele nu includ perioada în care executarea depinde condiţionată de sentinţa condiţionată sau de graţierea condiţionată.

Alineatul 4. Termenul de prescripţie pentru pretenţia de confiscare este de 10 ani.

Art. 97b

Alineatul 1. Consecinţele penale nu pot fi puse în executare după decesul condamnatului.

Alineatul 2. Parchetul poate totuşi să solicite instanţei care a pronunţat soluţia în primă instanţă menţinerea confiscării. Confiscarea poate fi menţinută

numai în ceea ce priveşte bunuri sau sume ce au fost dobândite ca produse ale infracţiunii sau care sunt asimilate acestora. Instanţa poate modifica decizia de confiscare, astfel încât în locul obiectelor să se confişte sume de bani. Instanţa se pronunţă prin încheiere.

Alineatul 3. Hotărârile conform art. 164 alin. (5) şi art. 273, alin. (2), pot fi puse în executare după decesul condamnatului.

Art. 97c

Confiscarea poate fi graţiată în acelaşi mod ca pedeapsa.

PARTEA SPECIALĂ

CAPITOLUL 12
Trădarea de ţară şi alte infracţiuni împotriva independenţei şi securităţii statului

Art. 98

Alineatul 1. Persoana care săvârşeşte o faptă, cu sprijin străin, prin folosirea forţei sau ameninţării, care este menită să aducă statul danez sau o parte a sa sub stăpânire străină sau să rupă o parte a statului, se pedepseşte cu închisoarea pe orice termen, până la închisoare pe viaţă.

Alineatul 2. În conformitate cu dispoziţiile din alin. (1), se pedepseşte şi persoana care, în acest scop, iniţiază ample acţiuni de sabotaj, suspendarea producţiei sau a traficului, precum şi participantul la o astfel de acţiune, ştiind în ce scop este destinată acţiunea.

Art. 99

Alineatul 1. Persoana care săvârşeşte o faptă prin care intenţionează să angajeze statul danez sau o entitate asociată cu acesta în stare de război, stare de ocupaţie, sau care săvârşeşte alte acţiuni ostile, precum o blocadă ori o altă măsură de constrângere sau care, de asemenea, violează libertatea de decizie a statului danez, cu ajutor străin, se pedepseşte cu închisoare pe orice termen, până la închisoare pe viaţă.

Alineatul 2. În sensul prezentului articol şi al altor secţiuni din Capitolele 12 şi 13 din prezentul Cod, prin stare de ocupaţie se înţelege ocupaţia străină a teritoriului statului danez, atunci când şi atât timp cât în ţară este aplicată forţa sau se foloseşte ameninţarea forţei.

Art. 100

Alineatul 1. Persoana care, prin declaraţii publice, instigă sau provoacă un pericol vădit de intervenţie împotriva statului danez se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani.

Alineatul 2. Persoana care, prin declarații publice, îndeamnă sau instigă la un pericol vădit de ingerință în afacerile statului danez să pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la un an.

Art. 101

Persoana care, pe timp de război, ocupație sau alte stări de ostilitate, întreprinde orice acțiune prin care se asigură sprijin pentru inamic, se pedepsește cu închisoarea de până la 16 ani.

Art. 101a

Alineatul 1. Persoana care are cetățenie daneză sau domiciliul în statul danez și care, într-un conflict armat în care statul danez este parte, este afiliat unei forțe armate ce luptă împotriva statului danez, se pedepsește cu închisoare de până la 10 ani. În împrejurări deosebit de grave, se poate aplica o pedeapsă mai mare până la închisoarea pe viață. Se consideră circumstanțe agravante cazurile când persoana în cauză a participat la acțiuni de luptă.

Alineatul 2. Persoana care recrutează un cetățean danez sau cu domiciliul în statul danez pentru o forță armată în condițiile descrise la alin. (1) sau care încurajează în mod public această persoană să se alăture forțelor inamice în astfel de conflicte, se pedepsește cu închisoare de până la 10 ani. În circumstanțe deosebit de grave, se poate aplica închisoarea de până la 16 ani. Sunt considerate circumstanțe agravante cazurile de încălcări sistematice sau organizate.

Art. 102

Alineatul 1. Persoana care, în afara cazurilor prevăzute de art. 101a, în timpul războiului sau al ocupației, oferă asistență inamicului prin sfătuire sau prin acte materiale sau pentru promovarea intereselor străine, slăbește statul danez sau capacitatea de luptă a comunității federale, se pedepsește cu închisoare de până la 16 ani.

Alineatul 2. Se consideră ajutor acordat inamicului următoarele acțiuni:

1) Înrolarea sau serviciul în forțele armate combatante sau de ocupație inamice sau în legătură cu unitățile militare sau de poliție active ori trupe sau organizații similare.

2) Îndeplinirea funcțiilor de angajat civil, pe timp de război sau ocupație străină în unități de poliție sau în serviciu penitenciar, în măsura în care sarcinile includ participarea la audieri sau paza prizonierilor.

3) Denunțul ori o altă acțiune de colaborare echivalentă, ducând la arestarea sau înlesnirea arestării cuiva, ori la o vătămare a acesteia, de către o autoritate inamică sau o entitate asociată a sa.

4) Propaganda în favoarea inamicului sau a unei puteri de ocupație ostile, inclusiv afaceri în calitate de editor, redactor sau director executiv de ziar, revistă, editură sau birou de presă care promovează interesul inamicului.

5) Acordarea de sprijin financiar substanţial pentru a promova activităţi de propagandă de tipul celor menţionate la punctul 4 sau pentru un partid ori organizaţie ce cooperează în mod ilegal cu armata sau trupele de ocupaţie ale inamicului ori acţionează pentru a-şi promova interesele.

Alineatul 3. Dacă denunţul prevăzut la alin. (2), punctul nr. 3, a avut loc în astfel de condiţii de natură să îl determine pe făptuitor să îşi dea seama că o persoană este astfel expusă unui pericol iminent de a-şi pierde viaţa, de a i se provoca vătămări corporale grave sau de sănătate, care urmează să fie scoasă din ţară sau privată de libertate un timp îndelungat ori sunt încălcate art. 245, 246 sau 250, dacă faptele a fost comise pentru a obţine declaraţii ori mărturisiri sau, în general, au dus la maltratarea prizonierilor, se poate aplica pedeapsa cu închisoarea pe orice durată, inclusiv pe viaţă.

Art. 103

Alineatul 1. Persoana care, pe timp de război, ocupaţie sau ameninţări cu acestea, încalcă un contract privind măsuri luate de statul danez în scopul de mai sus ori în alt mod contravine acestor măsuri, se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani.

Alineatul 2. Dacă neîndeplinirea obligaţiilor a fost comisă din gravă culpă, pedeapsa este amenda ori închisoarea de până la 4 luni.

Art. 104

Alineatul 1. Persoana care, în mod ilegal, direct sau prin intermediari, în scop de afaceri, cooperează cu forţele combatante sau de ocupaţie inamice, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 8 ani.

Alineatul 2. Potrivit alin. (1) poate răspunde penal persoana care a ocupat o funcţie de conducere în cadrul entităţii în cauză. Pot răspunde penal şi alte persoane angajate în acea societate dacă aceştia dau dovadă de comportament deosebit de agresiv.

Alineatul 3. Pentru a determina dacă şi în ce măsură fapta poate fi considerată ilegală, în afară de importanţa entităţii pentru forţele combatante sau de ocupaţie inamice, se va lua în considerare dacă

1) a acţionat pentru ca a fi iniţiată, continuată sau extinsă o relaţie de afaceri;

2) în interesul inamicului, din proprie iniţiativă, societatea şi-a restructurat activitatea ori a produs sau a încercat să obţină o producţie mai mare sau mai rapid decât era cazul;

3) a cerut sprijin din partea inamicului pe lângă autorităţile daneze pentru a-şi promova propriile interese;

4) a împiedicat sau a încercat să împiedice autorităţile daneze să aibă acces la informaţii privind societatea;

5) a obţinut sau a căutat să obţină profituri nerezonabile ori alte foloase ce nu au fost justificate în mod rezonabil pentru afacere.

Art. 105

Persoana care, în timpul ocupației, săvârșește o faptă ce are ca scop să determine forțele de ocupație sau orice persoană ori organizație ce cooperează cu acestea în scopul încălcării libertății autorităților daneze, sau care profită în orice mod de relația cu forțele de ocupație sau cu orice persoană ori organizație ce cooperează cu acestea în scopul de a dobândi pentru sine sau pentru altul un beneficiu, se pedepsește cu închisoarea de până la 8 ani.

Art. 106

Persoana care acționează împotriva intereselor statului în timpul exercitării în numele statului a sarcinii ce i-a fost încredințată de a negocia sau de a rezolva o chestiune cu un stat străin se pedepsește cu închisoarea de până la 16 ani.

Art. 107

Alineatul 1. Persoana care, în serviciul unei puteri sau organizații străine sau în folosul unor persoane ce lucrează pentru acestea, investighează sau comunică date care, din perspectiva statului danez sau din interese comunitare, constituie secrete, indiferent dacă datele sunt reale sau nu, se pedepsește pentru spionaj cu închisoarea de până la 16 ani.

Alineatul 2. Dacă fapta este săvârșită în condițiile prevăzute de art. 109 sau dacă este săvârșită pe timp de război sau de ocupație, pedeapsa aplicabilă poate ajunge până la închisoarea pe viață.

Art. 108

Alineatul 1. Persoana care, prin acțiuni diferite de cele prevăzute la art. 107, permite sau ajută acțiunile serviciilor străine de informații de a opera direct sau indirect pe teritoriul statului danez, se pedepsește cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Dacă informațiile au caracter militar sau dacă fapta este săvârșită pe timp de război sau ocupație, se poate aplica o pedeapsă cu închisoare de până la 12 ani.

Art. 109

Alineatul 1. Persoana care dezvăluie sau transmite comunicări privind negocieri, deliberări sau decizii secrete ale statului în chestiuni de care depind securitatea sau drepturile statului în raport cu state străine sau care se referă la interese socio-economice semnificative în străinătate se pedepsește cu închisoarea de până la 12 ani.

Alineatul 2. Dacă faptele menționate sunt săvârșite din culpă, pedeapsa este amenda sau închisoarea de până la 3 ani.

Art. 110

Alineatul 1. Persoana care falsifică, distruge sau aruncă un document sau alt obiect care are importanţă pentru securitatea sau drepturile statului în raport cu state străine se pedepseşte cu închisoare de până la 16 ani.

Alineatul 2. Dacă faptele menţionate sunt comise culpă din culpă se pedepsesc cu amendă ori închisoarea de până la 3 ani.

Art. 110a

Alineatul 1. Persoana care cu intenţie sau din culpă, fără a avea permisiunea corespunzătoare

1) descrie, fotografiază sau prezintă în alt mod facilităţi de apărare militară daneze care nu sunt destinate publicităţii, depozite, unităţi, arme, echipamente sau altele asemenea, sau care multiplică ori publică astfel de descrieri sau imagini;

2) publică dispoziţii privind mobilizarea forţelor armate daneze şi alte pregătiri pentru război,

se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 3 ani.

Alineatul 2. Persoana care, cu intenţie sau din culpă, fără autorizaţia corespunzătoare, fotografiază aeronave pe teritoriul statului danez sau publică fotografii realizate ilegal se pedepseşte cu amendă.

Art. 110b

Persoana care ajută o putere străină să încalce neutralitatea statului danez se pedepseşte cu închisoarea de până la 8 ani..

Art. 110c

Alineatul 1. Persoana care încalcă prevederile sau interdicţiile care au fost prevăzute de lege pentru protejarea apărării sau a neutralităţii statului, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 4 luni sau, în circumstanţe deosebit de grave, cu închisoarea de până la 3 ani.

Alineatul 2. Persoana care încalcă prevederi ori interdicţii ce pot fi impuse prin lege în temeiul obligaţiilor guvernului ca membru al Organizaţiei Naţiunilor Unite se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 4 luni sau, în cazul circumstanţelor deosebit de agravante, cu închisoare de până la 4 ani.

Alineatul 3. Pedeapsa prevăzută la alin. (2) se aplică şi pentru încălcarea dispoziţiilor conţinute de sau emise în temeiul art. 60, 301 sau 308 din Tratatul de constituire a Comunităţii Europene sau al art. 215 sau 352 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene şi care vizează întreruperea sau limitarea relaţiilor financiare sau economice cu una sau mai multe ţări din afara Uniunii Europene sau sancţiuni echivalente împotriva persoanelor, grupurilor de persoane sau a persoanelor juridice.

Alineatul 4. Dacă infracţiunea prevăzută de alin. (1), (2) sau (4) este săvârşită din culpă, pedeapsa este amenda sau închisoarea de până la 2 ani.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 110d

Dacă vreuna dintre infracţiunile prevăzute în capitolele 25, 26 şi 27 se comite împotriva şefului unui stat străin sau conducător al unei misiuni diplomatice străine, pedeapsa aplicată poate fi majorată cu până la jumătate, cu excepţia cazului în care fapta se pedepseşte potrivit dispoziţiilor capitolului 13.

Art. 110e

Persona care insultă o naţiune străină, un stat străin, pavilionului acesteia sau un alt simbol naţional recunoscute de către statul danez ori pavilionul Organizaţiei Naţiunilor Unite sau al Consiliului European se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 110f

În cazul infracţiunilor prevăzute în prezentul capitol urmărirea penală se efectuează de către procuror, care îşi desfăşoară activitatea potrivit ordinului Ministrului Justiţiei.

CAPITOLUL 13
Infracţiuni împotriva Constituţiei statului şi a autorităţilor supreme ale statului, privind terorismul etc.

Art. 111

Persoana care, cu ajutorul unei puteri străine, prin folosirea forţei sau prin ameninţarea cu forţa acţionează în scopul schimbării sau al aducerii în stare de ineficacitate a Constituţiei statului, se pedepseşte cu închisoarea pe orice durată, până la închisoarea pe viaţă.

Art. 112

Persoana care săvârşeşte o faptă îndreptată împotriva vieţii regelui sau a persoanei care conduce, potrivit Constituţiei, Guvernul, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin 6 ani.

Art. 113

Alineatul 1. Persoana care atentează la securitatea ori libertatea Parlamentului sau, în general, acţionează pentru ca prin forţă ori prin ameninţarea cu forţa să oblige Parlamentul să ia orice decizie sau să-l împiedice să-şi exercite în mod liber activitatea, se pedepseşte cu închisoarea de până la 16 ani sau – în grave împrejurări speciale – cu pedeapsa pe orice durată, până la pedeapsa închisorii pe viaţă.

Alineatul 2. Aceeaşi pedeapsă se aplică celui care, în acelaşi mod, atacă sau exercită acţiuni de constrângere împotriva regelui sau a persoanei ce conduce guvernul în temeiul Constituţiei, ori împotriva miniştrilor, a Curţii Naţionale sau a Curţii Supreme.

Art. 114

Alineatul 1. Se pedepseşte pentru terorism cu închisoare pe orice termen, până la închisoare pe viaţă, persoana care, în scopul de a intimida o populaţie, obligând în mod ilegal autorităţile publice daneze sau străine sau o organizaţie internaţională să acţioneze sau să nu acţioneze în a realiza un act sau să destabilizeze sau să distrugă structurile politice, constituţionale, economice sau sociale fundamentale ale unei ţări sau ale unei organizaţii internaţionale, comite una sau mai multe din următoarele acţiuni atunci când fapta, datorită naturii sale sau contextului în care este comisă, îi poate produce unei ţări sau unei organizaţii internaţionale grave prejudicii:

1) Omucidere, conform art. 237.

2) vătămare corporală, conform art. 245 sau art. 246.

3) Privare de libertate, conform art. 261.

4) Perturbarea siguranţei rutiere, potrivit art. 184 alin. (1), perturbări ilegale în exploatarea transporturilor generale etc., conform art. 193 alin. (1), sau distrugere, conform art. 291 alin. (2), dacă aceste încălcări sunt comise într-un mod care ar putea pune în pericol viaţa umană sau ar cauza pierderi economice semnificative.

5) Deteriorarea mijloacelor de transport, conform articolului 183a.

6) Încălcarea dispoziţiilor legale privind armele şi substanţele explozive, în împrejurări deosebit de grave, conform articolului 192a.

7) Incendieri, conform art. 180, explozii, împrăştierea de gaze periculoase, inundaţii, naufragii, accidente feroviare sau de alt fel în transporturi, conform art. 183 alin. (1) şi (2), contaminarea periculoasă pentru sănătate a reţelelor de alimentare cu apă, conform art. 186 alin. (1), contaminarea periculoasă pentru sănătate a obiectelor destinate uzului general potrivit art. 187 alin. (1).

8) Posesie ori utilizare etc. de substanţe radioactive, conform art. 192b.

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi persoana care, în scopul prevăzut la alin. (1) transportă arme sau explozivi.

Alineatul 3. De asemenea, cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi persoana care, în scopul prevăzut la alin. (1), ameninţă să comită una dintre faptele prevăzute la alin. (1) şi (2).

Art. 114a

Dacă se comite una dintre faptele prevăzute la punctele 1-7 fără ca fapta să constituie infracţiunea de la art. 114, pedeapsa poate depăşi cu până la jumătate sancţiunea maximă prevăzută pentru infracţiune. Totuşi, în cazul în care cea mai mare pedeapsă prevăzută pentru această faptă este mai mică de 4 ani închisoare, pedeapsa poate ajunge până la 6 ani închisoare.

1) Săvârşirea faptelor prevăzute de art. 180, art. 181 alin. (1), art. 183, alin. (1) sau (2), art. 183a, art. 184 alin. (1), art. 192a, art. 193 alin. (1), art. 237, 244, 245, 246, 250, art. 252 alin. (1), art. 266, art. 288 sau art. 291 alin. (1)

sau (2), atunci când fapta intră sub incidența art. 1 din Convenția din 16 decembrie 1970 privind combaterea deturnării ilegale a aeronavelor, a art. 1 din Convenția din 23 septembrie 1971 de combatere a actelor ilegale împotriva securității aviației civile sau a art. II din Protocolul din 24 februarie 1988 privind combaterea actelor de violență ilicite în aeroporturile ce deservesc aviația civilă internațională.

2) Săvârșirea faptelor prevăzute de art. 180, art. 181 alin. (1), art. 183 alin. (1) sau (2), art. 184 alin. (1), art. 237, 244, 245, 246, 250, art. 252 alin. (1), art. 260, art. 261 alin. (1) sau (2), art. 266 sau art. 291 alin. (1) sau (2), atunci când fapta este reglementată de art. 2 al Convenției din 14 decembrie 1973, privind prevenirea și pedepsirea infracțiunilor împotriva persoanelor protejate la nivel internațional, inclusiv a reprezentanților diplomatici.

3) Săvârșirea faptelor prevăzute de art. 261, alineatul 1 sau 2, atunci când fapta este reglementată de art. 1 din Convenția internațională din 17 decembrie 1979 împotriva luării de ostatici.

4) Săvârșirea faptelor prevăzute de art. 180, art. 181 alin. (1), art. 183 alin. (1) sau (2), art. 186 alin. (1), art. 192a, 192b, 237, 244, 245, 246, 260, 266, 276, 278, 279, 279a, 281, 288 sau art. 291 alin. (2), atunci când fapta este reglementată de art. 7 din Convenția AIEA (Convenția Agenției Internaționale pentru Energie Atomică) din 3 martie 1980 privind protecția fizică a materialelor nucleare.

5) Săvârșirea faptelor prevăzute de art. 180, art. 181 alin. (1), art. 183 alin. (1) sau (2), art. 183", art. 184 alin. (1), art. 192a art. 193 alin. (1), art. 237, 244, 245, 246, art. 252 alin. (1), art. 260, 266, 288 sau art. 291 alin. (1) sau (2), atunci când documentul intră sub incidența art. 3 din Convenția din 10 martie 1988 de combatere a unor acte ilegale împotriva siguranței maritime sau a art. 2 din Protocolul din 10 martie 1988 privind combaterea actelor ilegale împotriva siguranței platformelor fixe, aflate pe platoul continental.

6) Săvârșirea faptelor prevăzute de art. 180, art. 181 alin. (1), art. 183 alin. (1) sau (2), art. 183a, art. 184 alin. (1), art. 186 alin. (1), art. 192a, art. 193 alin. (1), art. 237, 244, 245, 246, 250, art. 252 alin. (1), art. 266 sau art. 291 alin. (2), atunci când documentul intră sub incidența art. 2 din Convenția internațională din 15 decembrie 1997 privind combaterea bombardamentelor teroriste.

7) Săvârșirea faptelor prevăzute de art. 192b, art. 260 sau a art. 266, atunci când fapta este reglementată de art. 2 din Convenția internațională din 13 aprilie 2005 privind combaterea terorismului nuclear.

Art. 114b

Persoana care:

1) oferă sprijin economic direct sau indirect,

2) colectează fonduri direct sau indirect,

3) pune la dispoziţie, direct sau indirect, bani, alte bunuri sau servicii financiare ori alte servicii similare,

unei persoane, unui grup sau unei asociaţii ce comite sau intenţionează să comită una dintre faptele prevăzute de art. 114 sau art. 114a se pedepseşte cu închisoare de până la 10 ani.

Art. 114c

Alineatul 1. Persoana care recrutează o altă persoană în scopul de a săvârşi sau de ajuta la săvârşirea faptelor prevăzute la art. 114 sau art. 114a sau de a se alătura unui grup sau unei asociaţii în vederea sprijinirii grupului sau asociaţiei să săvârşească astfel de fapte se pedepseşte cu închisoare de până la 10 ani. În caz de circumstanţe agravante pedeapsa cu închisoarea poate ajunge până la 16 ani. Sunt considerate circumstanţe agravante cazurile în care faptele sunt săvârşite în mod sistematic şi organizat.

Alineatul 2. Persoana care recrutează o altă persoană în scopul de a săvârşi sau de a ajuta la săvârşirea actelor prevăzute la art. 114b sau de a se alătura unui grup sau unei asociaţii în vederea sprijinirii grupului sau asociaţiei să comită astfel de fapte se pedepseşte cu închisoare de până la 6 ani.

Alineatul 3. Persoana care se angajează să comită fapte care intră sub incidenţa art. 114 sau a art. 114a se pedepseşte cu închisoare de până la 6 ani. Dacă persoana în cauză se alătură unei forţe armate, pedeapsa poate ajunge la închisoare de până la 10 ani, iar în împrejurări deosebit de grave la închisoare de până la 16 ani. Sunt considerate circumstanţe agravante situaţiile când persoana în cauză a participat la acţiuni de luptă.

Art. 114d

Alineatul 1. Persoana care antrenează sau instruieşte o persoană să comită sau să sprijine faptele prevăzute la art. 114 sau art. 114a, ştiind că persoana intenţionează să-şi folosească în acest scop abilităţile astfel dobândite se pedepseşte cu închisoare de până la 10 ani. În împrejurări deosebit de grave, pedeapsa poate ajunge la închisoare de până la 16 ani. Sunt considerate circumstanţe agravante cazurile în care faptele au fost săvârşite în mod sistematic şi organizat..

Alineatul 2. Persoana care antrenează sau instruieşte o altă persoană să comită sau să faciliteze faptele prevăzute la art. 114b ştiind că persoana intenţionează să-şi utilizeze în acest scop abilităţile astfel dobândite se pedepseşte cu închisoare de până la 6 ani.

Alineatul 3. Persoana care se lasă antrenat, instruit sau învăţat în orice mod să comită fapte dintre cele prevăzute la art. 114 sau art. 114a se pedepseşte cu închisoare de până la 6 ani.

Art. 114e

Persoana care sprijină o persoană, o grupare sau o asociaţie care a comis sau are în intenţie să comită fapte dintre cele prevăzute de art. 114, 114a, 114b,

114c sau 114d se pedepseşte cu închisoare de până la 6 ani. Dacă persoana respectivă face parte dintr-o forţă armată, pedeapsa poate fi de până la 10 ani de închisoare, iar în împrejurări deosebit de grave până la 16 ani închisoare. Sunt considerate circumstanţe agravante cazurile în care persoana în cauză a participat la acţiuni de luptă.

Art. 114f

Persoana care, fără ca fapta să constituie infracţiune potrivit art. 114-114e, participă sau acordă un substanţial sprijin economic ori de alt fel unui corp, unei grupări sau unei asociaţii care intenţionează să influenţeze cu forţa afacerile publice sau să producă perturbarea ordinii sociale, este pedepsit cu închisoare de până la 6 ani.

Art. 114g

Persoana care, fără ca fapta să constituie infracţiunea prevăzută de art. 114-114f, este membru al unei organizaţii sau al unei grupări militare ilegale, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 2 ani.

Art. 114h

Persoana care, în circumstanţe agravante, încălcând legea privind neproliferarea armelor de distrugere în masă etc.

1) exportă fără permisiune produse cu dublă utilizare,

2) în scopul emiterii deciziilor autorităţilor cu privire la produsele cu dublă utilizare, oferă informaţii incorecte sau înşelătoare ori tăinuieşte informaţii relevante pentru decizie sau

3) acţionează prin încălcarea condiţiilor stabilite în deciziile autorităţilor privind produsele cu dublă utilizare

se pedepseşte cu închisoare de până la 6 ani.

Art. 114i

Persoana care, făcând parte dintr-un grup sau asociaţie ce comite sau intenţionează să comită faptele prevăzute la art. art. 114 sau a art. 114a, primeşte sprijin economic sub formă de bani sau alte foloase în scopul înfiinţării sau funcţionării unei instituţii ori unei societăţi sau în scopuri similare în Danemarca, se pedepseşte cu închisoare de până la 6 ani.

Art. 114j

Alineatul 1. Persoana care are cetăţenie daneză sau domiciliul în statul danez şi care, fără permisiune, intră sau stă într-o zonă menţionată în alin. (3), se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 6 ani, sub rezerva dispoziţiilor alin. (2).

Alineatul 2. Alin. (1) nu se aplică în cazul intrării şi şederii cu prilejul exercitării unui serviciu public danez, străin sau internaţional.

Alineatul 3. Ministrul Justiţiei poate stabili, în urma negocierilor cu Ministrul Afacerilor Externe şi cu Ministrul Apărării, norme prin care o zonă,

unde grup sau o asociaţie la care se face referire în art. 114e este parte a unui conflict armat, să se reglementeze conform alin. (1). Parlamentul poate, prin rezoluţie parlamentară, să abroge normele stabilite de Ministrul Justiţiei conform alin. (1).

Alineatul 4. Ministrul Justiţiei sau persoana împuternicită în acest sens, permite, la cerere, unei persoane să intre sau să stea într-o zonă menţionată de alin. (1) dacă intrarea sau şederea are un scop recunoscut. Permisiunea se poate acorda unui grup de persoane asociate unei anumite societăţi sau organizaţii etc.

Alineatul 5. Ministrul Justiţiei poate stabili modalităţi detaliate de depunere a cererilor în temeiul alin. (4), inclusiv termenul limită pentru aceasta. În acest sens, Ministrul Justiţiei poate să prevadă ca deciziile emise potrivit alin. (4) să nu poată fi atacate la autoritatea administrativă superioară.

Art. 115

Alineatul 1. În cazul în care sunt săvârşite infracţiuni prevăzute în capitolele 25, 26 şi 27 împotriva regelui sau a persoanei care în temeiul prevederilor constituţionale conduce guvernul, dacă acestea nu întrunesc conţinutul constitutiv al infracţiunilor prevăzute de art. 112 şi art. 113, sancţiunile prevăzute de dispoziţiile menţionate vor fi majorate până la de două ori.

Alineatul 2. În cazul săvârşirii uneia dintre infracţiunile menţionate împotriva reginei, a reginei-mamă sau a succesorului la tron, pedeapsa poate fi majorată cu până la jumătate.

Art. 116

Alineatul 1. Persoana care împiedică sau încearcă să împiedice organizarea alegerilor pentru Parlament, pentru Autoritatea din Insulelor Feroe sau pentru consiliile şi autorităţile municipale ori pentru alte autorităţi publice sau care alterează rezultatul unei alegeri ori împiedică executarea unei hotărâri se pedepseşte cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Aceeaşi pedeapsă se aplică atunci când faptele sunt săvârşite în legătură cu organizarea unui referendum, în condiţiile legii, pentru probleme de interes public.

Art. 117

Persoana care, în cazurile prevăzute de art. 116,

1) obţine în mod nelegal, pentru sine sau pentru altul, acces la organizarea alegerilor, sau

2) prin constrângere (art. 260), prin lipsire de libertate sau profitând de poziţia ierarhic superioară încearcă să determine o persoană să voteze într-un anumit mod sau să se abţină de la vot,

3) determină, prin inducere în eroare, o persoană, în pofida voinţei sale, să renunţe la vot sau face ca votul său să fie anulat sau să aibă un alt efect decât cel intenţionat; sau

4) promite sau oferă avantaje materiale pentru a influența pe cineva să voteze într-un anumit mod sau pentru a se abține de la vot;sau

5) primește, pretinde sau acceptă promisiunea unor câștiguri materiale pentru a vota într-un anumit mod sau pentru a se abține de la vot

se pedepsește cu amendă ori închisoare de până la 2 ani.

Art. 118

Alineatul 1. Persoana care, prin violențe sau amenințări cu violența ori profitând de teama de o putere străină, împiedică sau încearcă să împiedice autoritățile publice să-și exercite nestânjenit activitatea, atunci când fapta este săvârșită în scopul de a afecta afacerile publice ori de a perturba ordinea socială, se pedepsește cu închisoarea de până la 12 ani.

Alineatul 2. Aceeași pedeapsă se aplică persoanei care, în cazul menționat la alin. (1) și prin folosirea mijloacelor menționate încalcă grav libertatea de exprimare sau împiedică uniuni ori alte asociații să-și exercite activitățile legale.

Alineatul 3. Aceeași pedeapsă se aplică și celui care, în cazul menționat la alin. (1) și prin folosirea mijloacelor menționate, comite infracțiunea prevăzută de art. 193 sau un act similar, prezentând un grad similar de pericol.

Art. 118a

În cazul infracțiunilor prevăzute în art. 111-115 și 118, urmărirea penală se efectuează de către procuror, care își desfășoară activitatea potrivit ordinului Ministrului Justiției.

CAPITOLUL 14
Infracțiuni împotriva autorităților publice etc.

Art. 119

Alineatul 1. Persoana care, prin violență sau prin amenințare cu violența, impune celui ce are obligații să acționeze în serviciul public sau în îndeplinirea serviciului ori a îndatoririlor ori cu ocazia aceleiași activități sau care urmărește, în egală măsură, să împiedice această persoană să realizeze o acțiune de serviciu sau o obligă să efectueze o acțiune de serviciu, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 8 ani.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1), amenință cu violența, cu lipsirea de libertate ori cu acuzarea pentru fapte penale sau dezonorante o persoană care exercită autoritatea publică de a se pronunța asupra unui raport juridic sau asupra executării autorității statului în legătură cu executarea serviciului sau a îndatoririlor, pentru a încerca să împiedice o asemenea persoană să efectueze un serviciu legal sau pentru a o forța să efectueze un serviciu.

NCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Alineatul 3. Persoana care împiedică oricare dintre persoanele menţionate mai sus să-şi îndeplinească sarcinile ori îndatoririle, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an şi 6 luni. La stabilirea sancţiunii, o circumstanţă agravantă este săvârşirea faptei în timpul sau imediat după perturbarea gravă a ordinii publice într-un loc public constituie o circumstanţă agravantă care este avută în vedere la stabilirea pedepsei.

Art. 120

În cazul în care acţiunile prevăzute în prezenta secţiune sunt iniţiate cu ajutorul mulţimii, pedeapsa prevăzută de art. 119 se aplică celor care formează sau conduc mulţimea, precum şi celor care nu respectă ordinul legal al autorităţilor prin care se solicită mulţimii să se împrăştie.

Art. 121

Persoana care întrebuinţează cuvinte insultătoare, limbaj licenţios ori gesturi jignitoare sau obscene faţă de o persoană dintre cele menţionate la art. 119, aflată în exercitarea atribuţiilor sau a sarcinilor de serviciu ori în legătură cu acestea, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Art. 122

Persoana care în mod ilegal oferă, promite sau dă unei persoane care lucrează în cadrul serviciului public danez, străin sau internaţional, un dar ori un alt folos pentru a determina persoana în cauză să facă sau să nu facă ceva în legătură cu atribuţiile de serviciu, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 ani.

Art. 123

Persoana care, prin întrebuinţarea de ameninţări, violenţe, prin constrângere, în sensul art. 260 sau prin folosirea de ameninţări în sensul art. 266 săvârşeşte o infracţiune împotriva unei persoane, a unei rude a acesteia sau a unei alte persoane apropiate a acesteia, în legătură cu declaraţia dată sau care urmează a fi dată în faţa organelor judiciare se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 8 ani.

Art. 124

Alineatul 1. Persoana arestată sau deţinută care evadează se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi persoana care eliberează o persoană arestată, deţinută sau reţinută, precum şi persoana ce încurajează sau ajută o astfel de persoană să se sustragă ori ţine ascunsă persoana evadată.

Alineatul 3. Cel care comunică fără drept cu un arestat sau deţinut, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 luni.

Alineatul 4. Persoana care aflată în arest, închisoare sau în detenţie, reţinută într-un loc de detenţie, care deţine ilegal un telefon mobil sau un echipament

de comunicare similar este sancţionat cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează vizitatorii şi alte persoane care în mod ilegal introduc un telefon mobil sau echipamente de comunicaţii similare într-un loc sau casă de detenţie. În mod corespunzător, se pedepseşte o persoană aflată în arest preventiv, aflată într-un penitenciar, sau în altă instituţie, care este în posesia neautorizată a unui telefon mobil sau a unui echipament de comunicaţii similar.

Alineatul 5. Dispoziţiile alin. (1)-(3) se aplică şi

1) persoanelor aflate în custodie,

2) persoanelor care în loc de arest preventiv sunt private de libertate într-o instituţie etc.,

3) persoanelor care, potrivit art. 74a, sunt private de libertate într-o instituţie etc.,

4) persoanelor care, în legătură cu executarea pedepsei în afara caselor de detenţie şi a penitenciarelor, potrivit alin. (1), sunt arestate la domiciliu, sub supraveghere şi control strict sau în instituţii etc., precum şi

5) persoanelor care execută pedeapsa cu închisoarea fie în închisoare, fie din casele de detenţie.

Art. 125

Alineatul 1. Persoana care,

1) pentru ca o persoană să se sustragă de la urmărirea penală pentru săvârşirea unei infracţiuni sau de la executarea pedepsei, o ascunde sau declară că are altă identitate,

2) distruge, deteriorează ori îndepărtează elemente de importanţă pentru cercetarea penală sau şterge o urmă a infracţiunii,

se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 2 ani.

Alineatul 2. Nu se pedepseşte cel care săvârşeşte faptele de mai sus pentru a se sustrage pe el însuşi sau pe un apropiat de-al său de la urmărire penală ori de la executarea unei pedepse.

Art. 125a

Persoana care, pentru obţinerea de câştiguri patrimoniale şi în circumstanţe agravante, săvârşeşte infracţiunea de trafic de persoane, potrivit dispoziţiile art. 59 alin. (8), punctele nr. 1-5 din Legea privind imigraţia, se pedepseşte cu închisoarea de până la 8 ani. Constituie circumstanţe agravante cazurile în care viaţa altor persoane este pusă în pericol sau dacă fapta a fost săvârşită în mod sistematic sau organizat.

Art. 126

Alineatul 1. Persoana care îndepărtează sau distruge un sigiliu ori un marcaj aplicat de către un organ al statului, se sancţionează cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Alineatul 2. Cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 luni se sancţionează persoana care îndepărtează sau deteriorează o notificare afişată de o un organ al statului.

Art. 127

Alineatul 1. Persoana care se sustrage de la serviciul de război sau care determină ori ajută o altă persoană cu obligaţii militare să nu şi-le împlinească sau care încurajează persoanele cu astfel de obligaţii să nu se supună ordinelor de serviciu se sancţionează cu amendă sau închisoarea de până la 2 ani.

Alineatul 2. Dacă cele de mai sus au loc în timp de război sau de ameninţare de război, pedeapsa este închisoarea de până la 6 ani.

Art. 128

Persoana care, în statul danez, efectuează recrutări pentru o forţă străină, se sancţionează cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 129

Persoana care în mod neautorizat dă un anunţ privind alegerea şi votul menţionate în articolul 116 sau cu privire la dezbaterile având caracter confidenţial din consiliile şi autorităţile publice se sancţionează cu amendă sau cu închisoare de până la 3 luni. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi persoana care, în mod neautorizat, dă un anunţ despre comisiile şi comitetele înfiinţate de Guvern, dacă fie Guvernul, fie comisia sau comitetul în cauză, au stabilit şi au anunţat public că dezbaterile sunt secrete.

Art. 129a

Alineatul 1. Persoana care publică în mod deliberat date neadevărate sau citate false din notificări privind fapte prezentate în şedinţele de judecată sau în şedinţele parlamentului, consiliilor ori din şedinţele publice ale autorităţilor municipale sau ale consiliilor se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care, în mod deliberat, îi atribuie în mod public guvernului sau oricărei alte autorităţi publice o acţiune ce n-a avut loc, aducând astfel atingere intereselor ţării în relaţia cu străinătatea.

Art. 130

Persoana care exercită o autoritate publică pe care nu o deţine se sancţionează cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 131

Persoana care, în mod public sau în scopuri ilegale, pretinde că a fost învestit cu exercitarea unei funcţii publice sau că a fost autorizat pentru o activitate pentru care este necesară o astfel de autorizare sau care, fără a avea

autorizare, desfăşoară o activitate pentru care este necesară autorizarea ori continuă să desfăşoare activitatea respectivă, deşi autorizarea i-a fost revocată de instanţă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 6 luni.

Art. 132

Alineatul 1. Se aplică sancţiuni persoanei care, în mod intenţionat sau din culpă, foloseşte în mod ilegal

1) însemne sau ţinute ce sunt rezervate autorităţilor publice sau personalului militar danez ori străin,

2) însemnele sau denumirile rezervate persoanelor, facilităţilor şi echipamentelor destinate acordării de ajutor răniţilor ori bolnavilor în război sau

3) însemnele sau denumirile organizaţiilor interguvernamentale.

Alineatul 2. Prevederile din alin. (1) se aplică în mod corespunzător imitaţiilor însemnelor, ţinutelor şi denumirilor menţionate anterior.

Art. 132a

Persoana care participă în continuare la activitatea unei asociaţii după ce aceasta a fost interzisă temporar de către Guvern sau dizolvată prin hotărâre judecătorească se sancţionează cu amendă sau cu închisoare de până la 2 ani.

CAPITOLUL 15
Infracţiuni împotriva ordinii şi a liniştii publice

Art. 133

Alineatul 1. Persoana care îndeamnă mulţimea la violenţe sau la ameninţarea cu violenţe asupra persoanei sau asupra proprietăţii se pedepseşte cu amendă ori cu închisoarea de până la 3 ani.

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoanele care, în cadrul unei mulţimi, în orice scop urmărit în acea zi, acţionează în calitate de lideri, precum şi orice participant care nu respectă ordinul autorităţilor de a se dispersa.

Alineatul 3. Dacă într-o astfel de mulţime se săvârşeşte o infracţiune în legătură cu scopul acesteia, instigatorii sau liderii mulţimii sunt sancţionaţi cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea respectivă.

Art. 134

Persoana care a participat în cadrul unei astfel de mulţimi şi care, ştiind că s-a emis în mod legal un ordin de împrăştiere, nu se conformează, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 luni.

Art. 134a

Participanţii la încăierări ori alte tulburări grave ale ordinii publice, dacă au acţionat în urma unei înţelegeri sau împreună, sunt sancţionaţi cu închisoarea de până la 1 an şi 6 luni.

Art. 134b

Alineatul 1. Persoana care, aflat într-un loc public, cu prilejul unor întâlniri, întruniri, marşuri sau alte asemenea manifestaţii publice, are faţa complet sau parţial acoperită de o apărătoare, o mască, o pictură sau ceva asemănător, astfel încât să prevină identificarea sa, se sancţionează cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care, într-un loc public, se află în posesia unor obiecte ce pot fi considerate ca fiind destinate să acopere faţa în circumstanţele menţionate la alin. (1).

Alineatul 3. Interdicţiile indicate în alin. (1) şi (2) nu se aplică dacă obiectele servesc pentru a se acoperi în vederea protejării împotriva vremii sau altor scopuri legitime.

Art. 135

Persoana care, prin cereri nejustificate de ajutor, folosirea abuzivă a semnalului de pericol sau alte fapte similare, pricinuieşte suprasolicitarea serviciilor de poliţie, salvare, urgenţă ori servicii de salvare navală sau aeriană se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 luni.

Art. 136

Alineatul 1. Persoana care instigă public alte persoane la săvârşirea unei infracţiuni, dacă nu se a impune o pedeapsă mai mare, se sancţionează cu amendă sau cu închisoarea de până la 4 ani.

Alineatul 2. Persoana care încuviinţează în mod expres săvârşirea uneia dintre infracţiunile prevăzute în capitolele 12 şi 13 din prezentul Cod se pedepseşte cu amendă ori cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 137

Alineatul 1. Persoana care încearcă să împiedice desfăşurarea unei întrunirii publice legale se pedepseşte cu amendă ori închisoarea de până la 2 ani.

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care, prin comportament zgomotos sau prin perturbarea de orice fel, deranjează şedinţa publică a Parlamentului, a Autorităţii din Insulele Feroe, a consiliilor municipale sau a altor consilii publice, servicii religioase sau alte acte bisericeşti publice sau care tulbură în mod nejustificat o ceremonie funerară.

Art. 138

Persoana care, cu intenţie sau din culpă gravă, ajunge în stare de ebrietate, se pedepseşte cu amendă ori închisoarea de până la un an, dacă, în această situaţie, pune în pericol o altă persoană sau valori patrimoniale.

Art. 139

Alineatul 1. Persoana care profanează un mormânt sau care are un comportament indecent faţă de corpul unei persoane decedate, se sancţionează cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care are un comportament indecent faţă de obiecte aparţinând unei biserici şi care sunt folosite în scopuri religioase.

Art. 140

Persoana care ridiculizează sau insultă în mod public convingerile sau credinţa unei comunităţi religioase se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 4 luni.

Art. 141

Alineatul 1. Persoana care, având cunoştinţă despre săvârşirea uneia dintre infracţiunile prevăzute în art. 98, 99, 102, 106, 109, 110, 111, 112 şi 113, împotriva statului sau autorităţilor supreme de stat sau despre săvârşirea unei infracţiuni care creează o stare de pericol pentru viaţa sau bunăstarea umană ori pentru valori sociale semnificative, comise cu intenţie şi care nu depune toate diligenţele necesare pentru a preveni consumarea infracţiunii ori producerea rezultatului acesteia, dacă este necesar, prin sesizarea autorităţilor competente, dacă fapta s-a consumat sau a avut loc doar o tentativă, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 ani.

Alineatul 2. Persoana care nu ia aceste măsuri de prevenire nu se pedepseşte dacă acţiunile sale i-ar pune în pericol viaţa, sănătatea sau starea de bine, lui însuşi sau unui apropiat al său.

Art. 142

Persoana care refuză să acorde ajutor unei persoane învestite cu autoritate publică, în caz de accident sau în cazul săvârşirii unei infracţiuni prin care se pune în pericol viaţa, sănătatea sau integritatea fizică a unei persoane, dacă un astfel de ajutor putea fi acordat fără crearea stării de pericol sau fără a se produce vreo pagubă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 ani.

Art. 143 (*Abrogat*)

CAPITOLUL 16
Infracţiuni în legătură cu serviciul public sau cu îndatoririle publice etc.

Art. 144

Persoana care, în exercitarea unui serviciul public danez, străin ori internaţional ori a îndatoririlor publice, primeşte, pretinde sau acceptă promisiunea unui cadou ori alt folos, fără drept, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 ani.

Art. 145

Dacă persoana care exercită un serviciu public ori îndatoriri publice, solicită sau primeşte, în vederea dobândirii unui folos personal, un impozit sau o taxă ce nu sunt datorate se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 ani. Dacă acesta, reţine această sumă pe care a primit-o cu bună-credinţă, după ce a cunoscut producerea erorii, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 146

Alineatul 1. Persoana care a fost învestită cu autoritate jurisdicţională sau având altă funcţie publică ce implică luarea unor decizii privind drepturile şi libertăţile persoanelor şi care acţionează sau ia o decizie în mod injust în cauză se pedepseşte cu închisoare de până la 6 ani.

Alineatul 2. Dacă fapta este comisă cu scopul de a încălca drepturile unei persoane, pedeapsa este închisoare de până la 16 ani.

Art. 147

Persoana care are atribuţii privind exercitarea autorităţii penale a statului şi care foloseşte mijloace ilegale în scopul obţinerii unei recunoaşteri a faptei sau în scopul obţinerii de declaraţii ori care dispune arestarea, reţinerea, percheziţia sau confiscarea în mod ilegal se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 3 ani.

Art. 148

Persoana care a fost învestită cu autoritate jurisdicţională sau având altă funcţie publică ce implică luarea unor decizii privind probleme legale sau care are atribuţii privind angajarea răspunderii penale (la fel ca mai sus) şi care, cu intenţie sau din culpă gravă, nu respectă procedura legală în ceea ce priveşte efectuarea cercetărilor sau a unor acte procesuale ori referitor la arestare, încarcerare, percheziţie, confiscare sau la alte astfel de măsuri, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 4 luni.

Art. 149

Persoana care, având sarcina de a păzi un deţinut sau de a pune în executare o hotărâre penală, permite persoanei deţinute sau condamnate să se sustragă, împiedică executarea hotărârii sau determină fără drept reducerea pedepsei aplicate, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 ani.

Art. 150

Persoana care, exercită un serviciu public sau având îndatoriri publice, abuzează de poziţia sa pentru a forţa pe cineva să facă, să tolereze ori să nu facă ceva, se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani.

Art. 151

Persoana care determină ori ajută un subordonat în cadrul serviciului public sau al îndatoririlor publice, să comită o infracţiune, indiferent dacă cel subordonat răspunde penal ori este exonerat de răspundere, ca urmare a formei de vinovăţie ori din alt motiv, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea săvârşită.

Art. 152

Alineatul 1. Persoana care exercită sau a exercitat un serviciu public sau îndatoriri publice şi care în mod neautorizat dezvăluie informaţii confidenţiale de care a luat cunoştinţă cu acest prilej, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Alineatul 2. Dacă fapta prevăzută la alin. (1) s-a săvârşit în scopul de a obţine un folos material injust sau în cazul în care există împrejurări deosebit de grave, se poate aplica o pedeapsă cu închisoarea de până la 2 ani. Constituie împrejurare deosebit de gravă cazul când divulgarea sau utilizarea are loc atunci când s-a produs un prejudiciu semnificativ altor persoane sau există riscul producerii unui asemenea prejudiciu.

Alineatul 3. O informaţie este confidenţială atunci când este stabilită de lege ca atare sau de o altă prevedere sau atunci când este necesară păstrarea sa în secret pentru a proteja interese publice sau private importante.

Art. 152a

Dispoziţiile art. 152 se aplică în mod corespunzător persoanei care este sau a fost angajată pentru sarcini efectuate în temeiul unui contract cu o autoritate publică. Dispoziţiile se aplică şi persoanelor care lucrează sau au lucrat în cadrul serviciilor de telefonie autorizate de stat.

Art. 152b

Alineatul 1. Cu pedeapsa prevăzută la art. 152 se sancţionează persoana care exercită sau a exercitat o activitate ori o profesie ca urmare a numirii sau recunoaşterii publice şi care dezvăluie în mod neautorizat ori foloseşte informaţii confidenţiale despre care cel în cauză a aflat cu acest prilej, în scopul dobândirii unor foloase personale.

Alineatul 2. Cu pedeapsa prevăzută la art. 152, se sancţionează şi persoana care lucrează ori a lucrat ca angajat al Biroului Statistic al Comunităţilor Europene sau care lucrează sau a lucrat în incinta biroului şi care dezvăluie sau utilizează fără drept informaţii statistice confidenţiale despre care cel în cauză a aflat cu acest prilej.

Art. 152c

Dispoziţiile art. 152-152b se aplică şi celor ce au ajutat persoanele în cauză.

Art. 152d

Alineatul 1. Dispoziţiile art. 152-152c se aplică în mod corespunzător celor care, fără a fi participat la actul respectiv, achiziţionează sau utilizează în mod neautorizat informaţii obţinute prin săvârşirea uneia dintre aceste fapte.

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi persoana care dezvăluie fără drept informaţii despre situaţia strict personală a persoanelor private, astfel cum sunt definite la art. 28 alin. (1) din Legea administraţiei publice, obţinute prin săvârşirea faptelor prevăzute la art. 152-152c.

Alineatul 3. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care, fără să fi contribuit la săvârşirea faptă, dezvăluie fără drept informaţii care sunt confidenţiale din motive de securitate sau de apărare a statului.

Art. 152e

Dispoziţiile art. 152-152d nu se aplică în cazurile în care persoana în cauză:

1) este obligată să dezvăluie informaţiile sau

2) săvârşeşte fapta pentru a proteja un interes public ori un interes privat, al său ori al altei persoane.

Art. 152f

Alineatul 1. Infracţiunile prevăzute de art. 152-152d, prin care se încalcă numai interesele private, sunt supuse unei anchete private.

Alineatul 2. Urmărirea penală se efectuează în mod public la cererea persoanei vătămate.

Art. 153-154 (*Abrogat*)

Art. 155

Persoana care, exercitând un serviciu public sau având îndatoriri publice, abuzează de poziţia sa, încălcând drepturile şi libertăţile unei persoane sau ale unei autorităţi publice, se pedepseşte cu amendă ori închisoare de până la 4 luni. Dacă infracţiunea a fost săvârşit în scopul de a obţine pentru sine ori pentru altul un folos injust, se poate aplica pedeapsa cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 156

Persoana care, exercitând un serviciu public sau având îndatoriri publice, refuză să îndeplinească sau nu îndeplineşte atribuţiile de serviciu ori nu respectă un ordin de serviciu, se pedepseşte cu amendă ori închisoarea de până la 4 luni. Prevederile nu se aplică în cazul funcţiilor elective.

Art. 157

Persoana care, exercitând un serviciu public sau având îndatoriri publice, din culpă, încalcă în mod repetat sau grav îndatoririle de serviciu se pedepseşte

cu amendă sau cu închisoare de până la 4 luni. Dispozițiile nu se aplică în cazul funcțiilor elective.

Art. 157a

Alineatul 1. Săvârșirea faptei prin tortură constituie circumstanță agravantă și se are în vedere la stabilirea pedepsei pentru faptele prevăzute de prezentul Cod.

Alineatul 2. Infracțiunea este considerată ca fiind săvârșită prin tortură dacă este comisă în cadrul exercitării unui serviciul public danez, străin sau internațional, pricinuindu-se unei persoane un prejudiciu corporal ori afectarea sănătății sale ori durere sau suferință fizică ori psihică puternică

1) pentru a obține informații ori confesiuni

2) pentru a pedepsi, intimida sau forța pe o persoană să facă, să accepte sau să nu facă ceva,

3) din cauza convingerii sale politice, sexului, rasei, culorii, originii naționale sau etnice, credinței sau orientării sexuale

Art. 157b

Dispozițiile art. 145-157 se aplică în mod corespunzător în cazul exercitării serviciului public extern sau internațional, dacă fapta a fost săvârșită în condițiile prevăzute de art. 157a.

CAPITOLUL 17
Declarația falsă și acuzația calomnioasă

Art. 158

Alineatul 1. Persoana care face declarații false în fața instanței, inclusiv prin utilizarea telecomunicațiilor, se pedepsește cu închisoarea de până la 4 ani. Dispozițiile se aplică și în cazul unei declarații mincinoase date în fața unei instanțe străine.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care dă o declarație mincinoasă în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Alineatul 3. Dacă declarația falsă se referă doar la aspecte fără însemnătate pentru cauză, pedeapsa se poate reduce la amendă.

Art. 159

Alineatul 1. Nu se pedepsește persoana care dă intenționat o declarație falsă într-o cauză penală publică sau în cursul unei audieri, în situațiile când, potrivit legii, declarația sa nu este necesară.

Alineatul 2. Dacă declarația falsă a fost dată într-o audiere în fața instanței, în cazul când audiatul avea dreptul de a tăcea, pedeapsa poate fi redusă, iar în cazul unor circumstanțe atenuante, se poate renunța la aplicarea unei pedepse.

UAIC CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 160

Persoana care, din culpă gravă, săvârşeşte faptele prevăzute la art. 158 sau art. 159 alin. (2) se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 4 luni.

Art. 161

Persoana care, în alte cazuri decât cel prevăzut la art. 158, dă o declaraţie falsă în faţa unei autorităţi publice, jurând pe onoare sau într-o manieră solemnă similară, când o astfel de formalitate este prevăzută sau permisă de lege, se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 162

Persoana care, în faţa unei autorităţi publice, dă o declaraţie falsă privind faptele cu privire la care este obligat să dea declaraţii se pedepseşte cu amendă ori închisoarea de până la 4 luni.

Art. 163

Persoana care, pentru a fi folosită în cadrul unor proceduri judiciare cu privire la domeniul public, în scris sau prin mijloace media scrise, face afirmaţii mincinoase ori atestă aspecte despre care nu are cunoştinţă, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 4 luni.

Art. 164

Alineatul 1. Persoana care furnizează unei autorităţi publice informaţii incorecte, cu scopul ca o persoană să fie acuzată, condamnată, sau supusă urmării penale pentru o infracţiune, se pedepseşte cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care distruge, deteriorează sau îndepărtează dovezi ori oferă dovezi false cu scopul ca o persoană să fie acuzată sau condamnată pentru o infracţiune.

Alineatul 3. Persoana care săvârşeşte una dintre faptele prevăzute în alin. (1) şi (2), cu scopul ca ea însăşi sau o altă persoană care şi-a manifestat acordul de voinţă în acest sens să fie acuzată, urmărită penală sau condamnată pentru o infracţiune pe care nu a comis-o, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an.

Alineatul 4. La stabilirea pedepsei pentru fapta prevăzută la alin. (1) constituie criterii determinante natura infracţiunii la care se referă informaţiile neadevărate, circumstanţele dezvăluirii, precum şi încălcarea asociată dezvăluirii informaţiilor.

Alineatul 5. La cererea persoanei vătămate, instanţa poate decide ca hotărârea judecătorească, precum şi considerentele instanţei să fie publicate într-unul sau mai multe ziare.

Alineatul 164a Persoana care nu dezvăluie circumstanţele care dovedesc faptul că o persoană acuzată sau condamnată este de fapt nevinovată, deşi dezvăluirea se poate face fără ca aceasta ori o persoană apropiată să fie expuşi

unui pericol pentru viaţa, sănătatea sau integritatea corporală ori să se expună riscului de a fi urmăriţi penal pentru infracţiunea în cauză, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an.

Art. 165

Persoana care denunţă unei autorităţi publice o infracţiune ce nu a fost săvârşită, precum şi persoana care formulează plângeri calomnioase către o astfel de autoritate, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

CAPITOLUL 18
Infracţiuni privind mijloacele de plată

Art. 166

Persoana care imită sau falsifică bani spre a-i pune în circulaţie ca şi cum ar fi autentici, ori cel care, în acelaşi scop, îşi procură bani imitaţi sau contrafăcuţi, se pedepseşte cu închisoarea de până la 12 ani.

Art. 167

Cu aceeaşi pedeapsă prevăzută de lege pentru imitarea ori falsificarea de bani se pedepseşte transmiterea banilor imitaţi sau falsificaţi. Dacă persoana care transmite aceşti bani mai departe a primit banii cu bună-credinţă pedeapsa se poate reduce la amendă.

Art. 168

Persoana care pune în circulaţie bani despre care bănuieşte că sunt imitaţi sau falsificaţi se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 ani. Dacă acesta a primit banii cu bună-credinţă, pedeapsa poate să nu se mai aplice.

Art. 169

Persoana care confecţionează, importă ori distribuie obiecte care, sub formă şi aspect, prezintă o asemănare exterioară semnificativă cu banii sau cu hârtiile de valoare tranzacţionate în mod obişnuit se pedepseşte cu amendă.

Art. 169a

Alineatul 1. Persoana care, fără drept, produce, dobândeşte ori distribuie monede electronice false cu scopul de a fi folosite ca fiind autentice se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an şi 6 luni.

Alineatul 2. Prin monede electronice false se înţeleg mijloacele care, fără a fi monede electronice autentice, sunt de natură a fi folosiţi ca atare.

Alineatul 3. Pedeapsa poate ajunge la închisoarea de până la 6 ani dacă fapta este deosebit de gravă, în special datorită modului în care a fost efectuată sau datorită cuantumului mare al sumei.

PRIMAS CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 170

Persoana care, fără drept, confecționează, falsifică, importă ori pune în circulație mijloace de plată la purtător, care par a fi destinate să fie folosite ca mijloc de plată într-un cerc mai restrâns sau mai larg, sau care sunt de natură a fi utilizate în acest mod, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 3 luni. Dispozițiile nu se aplică în cazul bancnotelor străine.

CAPITOLUL 19
Infracțiuni privind mijloacele de probă

Art. 171

Alineatul 1. Persoana care, cu intenția de a induce în eroare cu privire la aspecte de natură a produce consecințe juridice, se folosește de un înscris fals, se pedepsește pentru fals în înscrisuri.

Alineatul 2. Prin înscris se înțelege o indicație în formă scrisă ori electronică cu precizarea emitentului, considerată a servi drept dovadă.

Alineatul 3. Un înscris este fals atunci când nu provine de la emitentul specificat sau i s-a atribuit un conținut ce nu provine de la acesta.

Art. 172

Alineatul 1. Pedeapsa pentru fals în înscrisuri este închisoarea de până la 2 ani.

Alineatul 2. Dacă falsul în înscrisuri este foarte grav, sau dacă au fost săvârșite mai multe infracțiuni, pedeapsa poate ajunge până la închisoarea de până la 6 ani.

Art. 173

Cu pedeapsa prevăzută la art. 172 se pedepsește persoana care utilizează un înscris prevăzut cu o semnătură autentică, pentru a produce consecințe juridice, atunci când semnătura provine de pe un alt înscris sau a fost aplicată pe înscris având un alt conținut decât cel pe care persoana semnatară a intenționat să îl semneze.

Art. 174

Persoana care, în vederea producerii de consecințe juridice, folosește un înscris autentic, pretinzând că acesta se referă la o altă persoană decât cea la care se referă în realitate, sau într-un mod contrar scopului pentru care a fost întocmit înscrisul respectiv, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Art. 175

Alineatul 1. Persoana care, în scopul producerii de consecințe juridice, într-un înscris sau într-un registru public, într-un înscris privat sau într-un registru privat, pe care, conform legii, are obligația să-l păstreze, sau într-o

certificat medical, dentar, de moaşă sau de medic veterinar, face o declaraţie falsă despre orice circumstanţă cu privire la care declaraţia va servi drept mijloc de probă, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 ani.

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care foloseşte în scopul producerii de consecinţe juridice un astfel de înscris sau registru ca fiind veridic.

Alineatul 3. Dispoziţiile alin. (1) şi (2) se aplică în mod corespunzător şi atunci când înscrisul sau registrul este emis sau păstrat pe un alt suport ce permite citirea sa.

Art. 176

Alineatul 1. Persoana care, pentru inducerea în eroare în cadrul relaţiilor comerciale, foloseşte produse cărora le-a fost aplicată fără drept o marcă înregistrată sau orice altă marcă menită să garanteze autenticitatea, natura, calitatea ori cantitatea produsului, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 ani.

Alineatul 2. Persoana care, în acelaşi mod, foloseşte produsele pe care s-a aplicat fără drept o marcă înregistrată sau o altă marcă ori însemn menit să indice caracteristicile produsului şi care sunt importante pentru comerţ, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an.

Alineatul 3. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi persoana care, în acelaşi fel, foloseşte produse pe care s-a aplicat în mod legal o marcă înregistrată sau orice altă marcă ori un însemn, dar care au fost deteriorate sau îndepărtate.

Art. 177

Alineatul 1. Persoana care foloseşte hârtii cu antet, timbre fiscale, cele pentru colectarea taxelor şi a impozitelor, mărci poştale, imitate ori falsificate se pedepseşte cu închisoarea de până la 8 ani. O pedeapsă proporţional mai redusă se aplică persoanei care foloseşte o astfel de hârtie utilizată anterior, de pe care s-a îndepărtat semnul utilizării precedente.

Alineatul 2. Dispoziţiile art. 169 se aplică în mod corespunzător în ceea ce priveşte timbrele fiscale, mărcile poştale şi mijloacele similare de descărcare.

Art. 178

Persoana care, pentru a lipsi pe cineva de un drept, distruge, îndepărtează sau face parţial sau total neutilizabil, orice mijloc de probă ce este de natură să producă consecinţe juridice, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani..

Art. 179

Persoana care, pentru a induce în eroare în ceea ce priveşte grăniţuirea funciară, drepturile asupra unui teren sau drepturile asupra cursurilor de apă, aşează pietre de hotar ori alte marcaje sau mută, aruncă, deteriorează ori distruge astfel de însemne, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 ani.

CAPITOLUL 20
Infracțiuni de pericol general

Art. 180

Persoana care incendiază un bun al său ori al altuia, şi care, în aceste împrejurări, îşi dă seama că viaţa altor persoane este expusă unui pericol iminent sau care săvârşeşte fapta în scopul de a produce distrugerea masivă a bunurilor altei persoane ori pentru instiga la revoltă, jaf sau alte tulburări în societate, se pedepseşte cu închisoare pe orice termen, până la închisoare pe viaţă.

Art. 181

Alineatul 1. Persoana care, în alte cazuri, incendiază bunurile altei persoane se pedepseşte cu închisoare de până la 6 ani.

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care, în scopul de a frauda compania de asigurări de incendiu sau de a încălca drepturile creditorului ipotecar ori într-un alt scop injust similar provoacă incendierea bunurilor proprii sau ale altuia, cu consimţământul proprietarului.

Alineatul 3. Pedeapsa poate ajunge la închisoarea de până la 10 ani dacă există circumstanţe deosebit de grave.

Art. 182

Persoana care, din culpă, provoacă incendierea unei proprietăţi străine sau în dauna unui interes patrimonial al altuia, se sancţionează cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 183

Alineatul 1. Persoana care, în scopul de a crea o stare de pericol pentru bunurile sale ori ale altuia, provoacă explozii, împrăştiere de gaze nocive, inundaţie, naufragiu, accident de cale ferată ori alt accident de transport, se pedepseşte cu închisoarea de până la 12 ani.

Alineatul 2 Dacă una din faptele de la alin. (1) au loc în împrejurările menţionate de art. 180, pedeapsa este închisoarea pe orice durată până la închisoare pe viaţă.

Alineatul 3. Dacă infracţiunea este săvârşită din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la 2 ani.

Art. 183a

Alineatul 1. Persoana care, prin acte de constrângere de natura celor prevăzute în art. 260, preia controlul asupra unei aeronave, a unei nave sau a altui mijloc de transport în comun ori de transport de mărfuri sau intervine în manevrarea acestuia, se pedepseşte cu închisoare pe orice termen, până la închisoare pe viaţă.

POLITEHNICA UNIVERSITY LIBRARY

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care, prin acte de constrângere, de natura celor prevăzute în art. 260, preia controlul asupra unei instalaţii de tip offshore.

Art. 184

Alineatul 1. Persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute în art. 183 sau 183a, perturbă siguranţa căilor ferate, a navelor, autovehiculelor sau a mijloacelor de transport similare sau a traficului pe drumurile publice, se pedepseşte cu amendă ori închisoare de până la 2 ani, sau în împrejurări deosebit de grave, cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Dacă infracţiunea este săvârşită din culpă, pedeapsa este amenda ori închisoarea de până la 4 luni.

Art. 185

Persoana care nu intervine prin aducerea la cunoştinţă sau în orice alt mod a unor explozii, împrăştieri de gaze nocive, inundaţii, pagube ale navelor maritime, accidente de cale ferată sau alte astfel de accidente prin care au fost puse în pericol vieţi omeneşti, deşi putea să intervină fără să creeze pentru sine o stare de pericol sau un prejudiciu, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 186

Alineatul 1. Persoana care pune în pericol viaţa sau sănătatea umană, fie producând o lipsă generală de apă potabilă, fie prin introducerea de substanţe periculoase în rezervoare, conducte sau cursuri de apă, se pedepseşte cu închisoarea de până la 10 ani.

Alineatul 2. Dacă infracţiunea s-a săvârşit din culpă, pedeapsa este amenda ori închisoarea de până la 1 an.

Art. 187

Alineatul 1. Persoana care

1) adaugă unor produse destinate vânzării ori utilizării pe scară largă, otravă sau alte substanţe care determină ca folosirea acestora conform destinaţiei lor să expună unor pericole sănătatea umană;

2) când astfel de produse au fost otrăvite sau modificate astfel încât consumarea sau folosirea lor normală pune în pericol sănătatea, le ascunde starea modificată.

3) ascunzând starea produselor modificate în sensul prevăzut la p. 1) şi 2), le pune în vânzare sau încearcă să le pună în circulaţie

se pedepseşte cu închisoarea de până la 10 ani.

Alineatul 2. Dacă infracţiunea este comisă din culpă, pedeapsa este amenda sau închisoarea de până la 1 an.

Art. 188

Alineatul 1. Persoana care, în afara faptelor prevăzute în art. 187, alin. (3), încearcă să vândă sau să pună în circulaţie, ascunzând natura vătămătoare a produsului,

1) produse alimentare sau pentru relaxare care, datorită alterării, prelucrării inadecvate, sau din motive similare sunt periculoase pentru sănătate,

2) produse de uz zilnic care, în condiţii normale de utilizare, creează o stare de pericol pentru sănătatea umană,

se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Dacă infracţiunea este comisă din culpă, pedeapsa este amenda sau închisoarea de până la 4 luni.

Art. 189

Alineatul 1. Persoana care pune în vânzare sau distribuie în alt mod medicamente sau substanţe ce preîntâmpină apariţia bolilor, despre care ştie că sunt inadecvate pentru scopul declarat şi că prin folosirea lor sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea unor persoane, se pedepseşte cu amendă ori cu închisoare de până la 6 ani.

Alineatul 2. Dacă infracţiunea este comisă din culpă, pedeapsa este amenda sau închisoarea de până la 4 luni.

Art. 190

Dacă în condiţiile prevăzute de la art. 186-189, sunt puse în pericol doar viaţa sau sănătatea animalelor, pedeapsa este amenda sau închisoarea de până la 6 ani.

Art. 191

Alineatul 1. Persoana care, încălcând dispoziţiile legale privind substanţele euforice, transferă astfel de substanţe către un număr mai mare de persoane ori pentru o remuneraţie substanţială sau în alte împrejurări deosebit de grave, se pedepseşte cu închisoare de până la 10 ani. Dacă transferul implică o cantitate semnificativă de substanţe periculoase sau dăunătoare ori dacă transferul unei astfel de substanţe a avut o natură deosebit de periculoasă, pedeapsa poate ajunge la închisoarea de până la 16 ani.

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care, cu încălcarea dispoziţiilor legale privind substanţele euforice, importă, exportă, livrează, primeşte, produce, prelucrează sau deţine astfel de substanţe, cu scopul de a le pune în circulaţie, astfel cum este menţionat în alin. (1).

Art. 191a

Alineatul 1. Persoana care, cu încălcarea dispoziţiilor legale privind interzicerea unor agenţi stupefianţi, transferă astfel de substanţe către un număr mai mare de persoane, pentru o remuneraţie semnificativă ori în alte împrejurări deosebit de grave, se pedepseşte cu închisoare de până la 6 ani.

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care importă, exportă, livrează, primeşte, produce, prelucrează sau deţine astfel de substanţe, cu încălcarea legii privind interzicerea anumitor agenţi stupefianţi, cu intenţie, le transferă, astfel cum este prevăzut în alin. (1).

Art. 192

Alineatul 1. Persoana care, prin încălcarea dispoziţiilor legale pentru prevenirea sau combaterea bolilor contagioase, creează riscul ca o astfel de boală să apară sau să se răspândească în rândul populaţiei, se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

Alineatul 2. Dacă natura bolii impune, potrivit legii, efectuarea unui tratament la nivel general sau dacă, la momentul săvârşirii faptei un astfel de tratament era în curs de desfăşurare sau dacă s-au luat măsuri pentru prevenirea apariţiei bolii pe teritoriul statului, pedeapsa este închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 3. Persoana care creează riscul ca o boală contagioasă să apară sau să se răspândească în rândul animalelor sau a plantelor de cultură ori care pot fi puse în vânzare, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 2 ani.

Alineatul 4. Dacă infracţiunea este săvârşită din culpă, pedeapsa este amendă sau închisoare de până la 6 luni.

Art. 192a

Alineatul 1. Persoana care încalcă dispoziţiile legale privind armele şi substanţele explozive sau art. 4 alin. (1) din Regulamentul Parlamentului European şi al Consiliului (EU) nr. 258/2012 din 14 martie 2012, în circumstanţe agravante, prin import, export, transport, achiziţionare, transfer, posesie, deplasare, utilizare, fabricare, dezvoltare, ori în scopul dezvoltării, cercetării în domeniul:

1) armelor de foc sau

2) al altor arme ori substanţe explozive,

atunci când armele sau substanţele explozive, din cauza caracterului lor extrem de periculos sunt de natură a provoca daune semnificative se pedepseşte cu închisoare de la unu la 6 ani.

Alineatul 2. Persoana care încalcă în alt mod dispoziţiile legale privind armele şi explozivii în împrejurări deosebit de grave se pedepseşte cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 3. La stabilirea pedepsei pentru posesia ilegală de arme de foc, astfel cum este prevăzută de alin. (1), punctul nr. 1, constituie circumstanţă agravantă faptul că arma de foc a fost purtată în locurile publice. Faptul că, în acelaşi timp, este purtată şi muniţie, care poate fi folosită cu arma de foc, constituie, de asemenea, circumstanţă agravantă şi va fi avută în vedere la stabilirea pedepsei.

Art. 192b

Alineatul 1. Persoana care, cu intenţie, îi cauzează altei persoane un prejudiciu sau îi aduce o atingere gravă bunurilor acesteia ori dăunează mediului, prin primirea, deţinerea, transferarea sau modificarea de substanţe radioactive sau prin fabricarea ori deţinerea unui dispozitiv nuclear exploziv sau a unui dispozitiv destinat răspândirii de substanţe radioactive ori emisiei de radiaţii ionizante, se pedepseşte cu închisoare de până la 6 ani.

Alineatul 2. Persoana care, în scopul prejudicierii altei persoane sau de a provoca o daună însemnată mediului înconjurător ori prin obligarea unei persoane să facă sau să nu facă ceva:

1) utilizează substanţe sau dispozitive radioactive care emit radiaţii ionizante;

2) elimină, modifică sau deteriorează protecţia necesară împotriva răspândirii substanţelor radioactive sau împotriva radiaţiilor ionizante sau

3) utilizează ori deteriorează o instalaţie nucleară, provocând emisia de substanţe radioactive sau creează un pericol în acest sens.

se pedepseşte cu închisoarea de până la 12 ani.

Alineatul 3. Dacă una dintre faptele prevăzute în alin. (2) este săvârşită în circumstanţele prevăzute de art. 180, sau dacă s-au produs daune semnificative asupra mediului ori s-a creat un pericol iminent în acest sens, pedeapsa este închisoarea pe orice termen până la închisoarea pe viaţă.

Alineatul 4. Dacă infracţiunea este comisă din culpă, pedeapsa este amenda sau închisoarea de până la 2 ani.

CAPITOLUL 21
Diverse infracţiuni producătoare de daune

Art. 193

Alineatul 1. Persoana care, în mod ilegal, provoacă perturbări semnificative ale funcţionării mijloacelor de comunicare obişnuite, a serviciilor poştale publice, a sistemelor telegrafice ori telefonice, a posturilor de radio sau de televiziune, a sistemelor sau a instalaţiilor informatice ce comandă furnizarea generală cu apă, gaze, energie electrică sau căldură, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Dacă infracţiunea este comisă cu culpă gravă, pedeapsa este amenda sau închisoarea de până la 6 luni.

Art. 194

Persoana care îndepărtează, distruge sau deteriorează un monument sau alte bunuri de utilitate publică, care sunt destinate uzului sau decorării generale, care aparţin colecţiilor publice ori care sunt consacrate, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 3 ani.

Art. 195

Persoana care pune în vânzare alimente, despre care cunoaşte că sunt imitate sau falsificate, fără să indice în mod clar natura lor specială pe produsul însuşi ori pe etichetă sau pe ambalajul său, precum şi pe factură, dacă aceasta se emite, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 3 luni.

Art. 196

Alineatul 1. Persoana care, în circumstanţe agravante, încălcând dispoziţiile legale privitoare la protecţia mediului,

1) poluează aerul, apa, solul ori subsolul, provocând daune semnificative asupra mediului sau creează un pericol în acest sens, ori

2) depozitează sau aruncă deşeuri sau similarele lor, provocând daune semnificative asupra mediului sau la creând o stare de pericol iminent.

se pedepseşte cu închisoare de până la 6 ani.

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care, prin încălcarea dispoziţiilor legale privind protecţia mediului, poluează aerul, apa, solul sau subsolul, ori stochează sau aruncă deşeuri sau substanţe similare, dacă fapta a fost săvârşită în mod sistematic sau organizat, contrar legislaţiei.

CAPITOLUL 22
Cerşetoria şi activităţi contrare afacerilor

Art. 197

Persoana care, în pofida avertismentului poliţiei, practică cerşetoria, sau care permite practicarea cerşetoriei de către o persoană din cadrul familiei sale având vârsta sub 18 ani, se pedepseşte cu închisoarea de până la 6 luni. În cazul în care există circumstanţe atenuante, se poate renunţa la aplicarea pedepsei. Avertismentul aplicat potrivit acestei dispoziţii legale este valabil pentru o perioadă de 5 ani.

Art. 198-202 (*Abrogate*)

Art. 203

Alineatul 1. Persoana care îşi asigură subzistenţa din jocuri de noroc sau din jocuri similare, care nu sunt permise prin dispoziţii speciale sau care promovează un astfel de joc se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an.

2. Instanţa stabileşte dacă profitul realizat se confiscă sau se restituie.

Art. 204

Alineatul 1. Persoana care, într-un loc public, pune la dispoziţie spaţiu pentru jocuri de noroc ilegale ori organizează astfel de jocuri, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Alineatul 2. Este asimilat locului public locul de întâlnire al unui grup, atunci când orice persoană aparţinând unei anumite clase sociale este, ca regulă

generală, eligibilă pentru a dobândi calitatea de membru al acestui grup, sau dacă jocurile de noroc ilegale sunt incluse în obiectul de activitate al grupului sau dacă se plăteşte o sumă de bani pentru participarea la joc.

Alineatul 3. Persoana care participă la un joc de noroc nepermis într-un loc public, se pedepseşte cu amendă.

Art. 205-207 (*Abrogate*)

CAPITOLUL 23
Infracţiuni privind relaţiile de familie

Art. 208

Alineatul 1. Persoana care încheie o căsătorie ori un parteneriat, deşi este deja căsătorit sau are deja încheiat un parteneriat, se pedepseşte închisoarea de până la 3 ani sau, dacă cealaltă persoană nu avea cunoştinţă despre căsătoria existentă sau despre parteneriatul înregistrat, cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Dacă fapta a fost săvârşită din culpă gravă, pedeapsa este închisoarea de până la 1 an.

Alineatul 3. Persoana care, fără a fi căsătorită, sau a fi parte într-un parteneriat înregistrat, încheie o căsătorie sau un parteneriat înregistrat, cu o persoană deja căsătorită sau fiind deja parte într-un parteneriat înregistrat, se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an.

Alineatul 4. Constituie circumstanţă atenuantă pentru persoana care este deja căsătorită sau parte dintr-un parteneriat înregistrat faptul că ultima căsătorie sau parteneriatul înregistrat nu poate fi desfăcută. În acest caz, se poate renunţa la aplicarea unei pedepse persoanei care nu este nici căsătorită, nici parte într-un parteneriat înregistrat..

Art. 209 (*Abrogat*)

Art. 210

Alineatul 1. Persoana care întreţine raporturi sexuale cu o rudă în linie descendentă se pedepseşte cu închisoarea de până la 6 ani. Relaţia de adopţie este considerată relaţie biologică.

Alineatul 2. Persoana care întreţine raporturi sexuale cu fratele sau cu sora sa se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani. Se poate renunţa la aplicarea pedepsei dacă persoanele nu au împlinit vârsta de 18 ani.

(3) Dispoziţiile alin. (1) şi (2) se aplică în mod corespunzător şi în cazul actelor sexuale de orice natură, altele decât raportul sexual.

Art. 211-212 (*Abrogate*)

Art. 213

Persoana care, prin neglijare ori prin tratament degradant, produce rele tratamente pentru soţ/soţie, copil ori pentru o persoană sub autoritatea şi

îngrijirea sa, sub 18 ani, sau pentru un ascendent, rudă sau afin, sau care în mod deliberat nu-şi îndeplineşte obligaţia de a întreţine oricare dintre persoanele menţionate mai sus, punându-le într-o stare de pericol, se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

Art. 214 (*Abrogat*)

Art. 215

Alineatul 1. Persoana care scoate o persoană sub 18 ani de sub autoritatea şi îngrijirea părinţilor sau a altei persoane autorizate ori contribuie la ieşirea de sub această autoritate ori îngrijire se pedepseşte potrivit art. 261.

Alineatul 2. În acelaşi fel se pedepseşte persoana care trece peste frontieră în mod ilegal un copil.

CAPITOLUL 24
Infracţiuni cu privire la viaţa sexuală

Art. 216

Alineatul 1. Persoana care:

1) întreţine un raport sexual cu o altă persoană prin constrângere, violenţă sau prin ameninţare;

2) întreţine un raport sexual cu o altă persoană prin folosirea unor acte de constrângere de natura celor prevăzute în art. 260 sau cu o persoană aflată în imposibilitate de a se apăra.

Alineatul 2. Dacă violul este săvârşit împotriva unui copil sub 12 ani, pedeapsa este închisoarea de până la 12 ani.

Alineatul 3. Pedeapsa prevăzută pentru fapta de la alin. (1) poate ajunge la închisoare de până la 12 ani dacă violul are un caracter deosebit de periculos sau dacă există circumstanţe deosebit de grave.

Alineatul 4. La stabilirea pedepsei, se va acorda o atenţie deosebită circumstanţelor în care a fost săvârşită fapta.

Alineatul 5. La stabilirea pedepsei, va fi avut în vedere circumstanţă agravantă faptul dacă persoana vătămată este victimă a traficului de persoane.

Art. 217 (*Abrogat*)

Art. 218

Persoana care profită de faptul că o persoană suferă de retard mintal sau de o boală mintală pentru a întreţine un raport sexual, se pedepseşte cu închisoarea de până la 4 ani.

EUROPEAN UNIVERSITY INSTITUTE LIBRARY

Art. 219

Persoana care

1) este angajată în cadrul serviciului de probaţiune şi care întreţine un act sexual cu o persoană aflată în supravegherea serviciului de probaţiune dacă aceasta se află sub supravegherea sa;

2) este angajată în cadrul Poliţiei şi întreţine un act sexual cu o persoană privată de libertate şi aflată în paza poliţiei,

3) este angajată în sau este supraveghetor într-un centru de îngrijire de zi ori reşedinţă pentru copii şi tineret, secţie de psihiatrie, centru de zi pentru persoane cu dizabilităţi mintale extinse sau instituţii similare şi care întreţine un raport sexual cu cineva internat în această instituţie.

se pedepseşte cu închisoare de până la 4 ani.

Art. 220

Persoana care, profitând de situaţia profesională, economică sau de faptul că victima se află sub tratamentul sau în îngrijirea sa, întreţine un raport sexual cu persoana în cauză, se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau, dacă fapta este săvârşită împotriva unei persoane sub 18 ani, cu închisoarea de până la 4 ani.

Art. 221

Persoana care întreţine un raport sexual cu o persoană prin inducerea în eroare a acesteia, prezentându-se acesteia sub o altă identitate, se pedepseşte cu închisoarea de până la 4 ani.

Art. 222

Alineatul 1. Persoana care întreţine un raport sexual cu un copil sub vârsta de 15 ani se pedepseşte cu închisoarea de până la 8 ani, cu excepţia cazului în care fapta este săvârşită în condiţiile art. 216, alineatul 2.

Alineatul 2. Dacă făptuitorul care întreţine un raport sexual profitând de superioritatea sa fizică sau psihică, folosind forţa sau prin ameninţare, pedeapsa poate ajunge până la 12 ani de închisoare.

Alineatul 3. Constituie circumstanţă agravantă şi va fi avută în vedere la stabilirea pedepsei pentru fapta prevăzută la alin. (1) împrejurarea că făptuitorul a întreţinut un raport sexual profitând de superioritatea sa fizică sau psihică.

Art. 223

Alineatul 1. Persoana care întreţine un raport sexual cu o persoană sub 18 ani, care este copilul său vitreg sau adoptat, ori încredinţat pentru educaţie sau formare, se pedepseşte cu închisoarea de până la 4 ani.

Alineatul 2. Aceeaşi pedeapsă se aplică şi persoanei care, profitând de vârsta şi experienţa sa, seduce o persoană sub vârsta de 18 ani în scopul întreţinerii unui raport sexual.

Art. 224

Alineatul 1. Persoana care, în schimbul unei sume de bani sau în baza promisiunii se obligă să determine o persoană sub 18 să întreţină un raport sexual cu o altă persoană, se pedepseşte cu amendă sau închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Persoana care, în calitate de client, întreţine un raport sexual cu o persoană sub 18 ani în schimbul unei plăţi sau în schimbul unei promisiuni de plată, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 225

Dispoziţiile art. 216-224 se aplică în mod corespunzător actelor sexuale de orice natură, altele decât raportul sexual.

Art. 226

Persoana care face fotografii, filme etc. cu caracter pornografic privind o persoană sub 18 ani, în scopul de a le vinde sau a le distribui în alt mod, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 6 ani.

Art. 227

Alineatul 1. Persoana care face demersuri pentru ca o persoană sub 18 ani să participe la un spectacol pornografic, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Persoana care asistă la un spectacol de natura celui menţionat în alin. (1), unde participă o persoană sub 18 ani, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 228

Dacă faptele prevăzute la art. 216 alin. (1), punctul nr. 2, art. 218 sau art. 222-224, art. 225, art. 216, alin. (1), punctul nr. 2, art. 218 ori art. 222-224, art. 226 sau art. 227 alin. (1), au fost săvârşite din cauza necunoaşterii de către făptuitor a stării sau vârstei victimei şi nu se poate presupune că făptuitorul putea cunoaşte vârsta ori starea victimei, se aplică o pedeapsă redusă proporţional, avându-se în vedere pedeapsa aplicabilă dacă făptuitorul ar fi săvârşit fapta din culpă.

Art. 229-231 (*Abrogate*)

Art. 232

Persoana care, având comportament obscen, încalcă buna cuviinţă, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 2 ani sau, dacă fapta a fost săvârşită împreună cu un copil sub vârsta de 15 ani, cu amendă sau cu închisoarea de până la 4 ani.

Art. 233

Alineatul 1. Persoana care organizează în mod sistematic activitatea altor persoane de a întreţine relaţii sexuale contra unor sume de bani sau contra unei

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ LIBRARY

promisiuni de plată a unor sume de bani, se pedepseşte pentru proxenetism cu închisoarea de până la 4 ani.

Alineatul 2. Persoana care obţine foloase din întreţinerea de către alte persoane de relaţii sexuale contra cost, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 3 ani. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care determină o altă persoană să întreţină relaţii sexuale cu un client contra unei sume de bani sau în baza promisiunii unei sume de bani, în scopul obţinerii unui folos material sau care acţionează ca intermediar.

Alineatul 3. Persoana care închiriază o cameră în hotel pentru a fi utilizată de altul în scopuri comerciale, în vederea întreţinerii de relaţii sexuale cu un client contra unei sume de bani sau în baza promisiunii unei sume de bani, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an.

Art. 233a

Persoana care determină o altă persoană prin invitaţii, îndemnuri, prin săvârşirea unei infracţiuni sau în alt mod să întreţină relaţii sexuale cu un client contra unei sume de bani sau în baza promisiunii unei sume de bani, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 234

Persoana care vinde imagini ori obiecte obscene unei persoane de sub 16 ani, se pedepseşte cu amendă.

Art. 235

Alineatul 1. Persoana care răspândeşte fotografii sau filme pornografice, reprezentări vizuale pornografice sau altele asemenea persoanelor de sub 18 ani se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 2 ani sau – în împrejurări deosebit de grave cu închisoare de până la 6 ani. Constituie împrejurări deosebit de grave cazurile când viaţa minorului este expusă pericolului, când este tratat cu violenţă gravă, atunci când minorul este grav vătămat ori dacă fapta a fost săvârşită în mod sistematic sau organizat.

Alineatul 2. Persoana care deţine sau care achiziţionează contra cost ori care prin intermediul internetului sau în mod similar obţine fotografii sau filme ori alte materiale vizuale pornografice ori similare privitoare la persoane sub 18 ani, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an.

Alineatul 3. Dispoziţiile alin. (2) nu se aplică în cazul posesiei de fotografii, filme sau alte materiale similare privitoare la o persoană de 15 ani, dacă persoana în cauza acceptă posesia acestora.

Art. 235a (Abrogat)

Art. 236

Alineatul 1. Dacă o persoană este condamnată pentru săvârşirea uneia dintre faptele prevăzute la art. 216 sau 222, art. 223 alin. (2) art. 224 alin. (1),

art. 225, art. 216 sau 222, art. 223, alin. (2) sau art. 224, alin. (1), art. 228, art. 232 sau art. 262a alin. (2), prin hotărârea de condamnare i se poate institui interdicția

1) de a locui sau a se deplasa într-o zonă definită în apropierea locului în care a fost săvârșită fapta (interdicție de ședere),

2) ca fără permisiunea poliției, copiii sub 18 ani să rămână în locuința sa ori el însuși să rămână la persoane având copii sub vârsta de 18 ani (interzicere privind locuirea),

3) de a primi vizite ale unor copii sub 18 ani care nu sunt însoțiți de un adult (interzicerea vizitei) sau

4) prin ca prin intermediul internetului sau a unui sistem similar de centralizare a informațiilor să ia legătura cu persoane sub 18 ani care nu cunosc persoana condamnată (interzicerea de a lua legătura cu alte persoane)

Alineatul 2. Interdicția stabilită potrivit alin. (1) nu se referă la contactul, șederea sau deplasarea, care, din motive speciale, pot fi considerate legitime. Interdicția stabilită potrivit alin. (1), punctele nr. 2 și 3 nu se aplică în cazul copiilor condamnatului sau la cei adoptați de acesta.

Alineatul 3. Se poate aplica interdicția atunci când, în funcție de natura faptei comise și de informațiile despre persoana condamnată, inclusiv despre infracțiunile anterioare, se poate presupune că există un pericol potențial ca persoana condamnatului să comită o nouă infracțiune de natură similară și că interdicția ar fi potrivită pentru a preveni acest pericol.

Alineatul 4. Interdicția se aplică pe o perioadă de la 1 la 5 ani de la judecarea definitivă sau până la noi dispoziții.

Alineatul 5. Interdicția nu trebuie să fie disproporționată față de perturbarea rezultată ca urmare a săvârșirii faptei de către persoana condamnată, având în vedere aspectele pe care interdicția le protejează, precum și natura faptei săvârșite.

Alineatul 6. Atunci când interdicția a fost pronunțată până la noi dispoziții, condamnatul poate ca după cinci ani de când sentința a rămas definitivă, să solicite parchetului să suspende interdicția în instanță. Atunci când împrejurări speciale o cer, Ministrul Justiției poate permite ca redeschiderea dosarului să aibă loc mai devreme. Dispozițiile art. 59 alin. (2) se aplică în mod corespunzător. Instanța soluționează cererea prin încheiere. Dacă hotărârea dispune că interdicția se menține integral sau parțial, dosarul se poate retrimite în instanței, dar nu mai devreme de 2 ani.

Alineatul 7. Încălcarea interdicției stabilite conform alin. (1) se pedepsește cu închisoarea de până la 4 luni.

CAPITOLUL 25
Infracţiuni împotriva vieţii şi a integrităţii corporale

Art. 237

Persoana care ucide o altă persoană se pedepseşte pentru omucidere cu închisoarea de la 5 ani şi până la închisoare pe viaţă.

Art. 238

Alineatul 1. Dacă o mamă îşi ucide copilul în timpul sau imediat după naştere şi se poate presupune că a acţionat în stare de suferinţă, teamă de dezonoare sau aflându-se sub influenţa unei slăbiciuni, confuzii sau panici cauzate de naştere, este pedepsită cu închisoare de până la 4 ani.

Alineatul 2. Dacă infracţiunea nu s-a realizat şi fapta nu a pricinuit copilului nicio vătămare, se poate renunţa la aplicarea pedepsei.

Art. 239

Persoana care ucide o altă persoană la cererea expresă a acesteia se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani.

Art. 240

Persoana care ajută o altă persoană să se sinucidă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 3 ani.

Art. 241

Persoana care cauzează moartea altei persoane din culpă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 4 luni sau, în cazul unor circumstanţe agravante, cu închisoare de până la 8 ani. Constituie circumstanţă agravantă săvârşirea faptei în legătură cu conducerea sub influenta alcoolului, prin încălcarea art. 54 alin. (1) sau (2), din Codul siguranţei rutiere sau conducând extrem de imprudent.

Art. 242-243 (*Abrogate*)

Art. 244

Persoana care vatămă integritatea corporală a altei persoane atacă altă persoană se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 ani.

Art. 245

Alineatul 1. Persoana care atacă fizic în mod deosebit de atroce, brutal sau periculos ori dă dovadă de cruzime se pedepseşte cu închisoarea de până la 6 ani. Constituie circumstanţă agravantă dacă atacul corporal a produs vătămări corporale sau asupra sănătăţii.

Alineatul 2. Persoana care, în afara prevederilor alineatului 1, provoacă altei persoane daune corporale ori asupra sănătăţii, se pedepseşte cu închisoarea de până la 6 ani.

Art. 245a

Persoana care, prin violenţe, acţionând cu sau fără consimţământul victimei, provoacă amputarea sau înlăturarea totală sau parţială a organelor sexuale externe ale unei persoane de sex feminin, se pedepseşte cu închisoarea de până la 6 ani.

Art. 246

Dacă fapta prevăzută la art. 245 sau la art. 245a a fost săvârşită în circumstanţe agravante şi a produs o vătămare gravă sau moartea victimei, pedeapsa cu închisoarea poate ajunge până la 10 ani.

Art. 247

Alineatul 1. Dacă una dintre faptele prevăzute în art. 244-246 este săvârşită de o persoană condamnată anterior pentru atacuri corporale intenţionate sau pentru o infracţiune violentă săvârşită cu intenţie, pedeapsa poate fi majorată cu până la jumătate.

Alineatul 2. Dispoziţiile sunt aplicabile şi atunci când una dintre infracţiunile prevăzute în art. 244-246 este săvârşită împotriva unei persoane care, prin natura muncii sale, este deosebit de vulnerabilă la violenţă.

Art. 248

Dacă violenţele au fost săvârşite în timpul unei încăierări sau dacă victima a ripostat atacului cu un alt atac, se poate renunţa la aplicarea pedepsei dacă există circumstanţe atenuante.

Art. 249

Persoana care, din culpă, îi cauzează altei persoane o vătămare semnificativă corpului sau sănătăţii, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 4 luni sau, în cazul unor circumstanţe agravante, cu închisoarea de până la 8 ani. Constituie circumstanţă agravantă săvârşirea faptei în legătură cu încălcarea dispoziţiilor art. 54 alin. (1) sau (2) din Codul siguranţei rutiere sau conducând extrem de imprudent.

Art. 250

Persoana care o altă persoană fără ajutor sau care lasă o persoană aflată în custodia sa într-o astfel de stare, se pedepseşte cu închisoarea de până la 8 ani.

Art. 251

Femeia care la naştere îşi expune copilul la un pericol grav din culpă, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an.

Art. 252

Alineatul 1. Persoana care, în scopul obţinerii unui folos material sau, fără vreun anumit scop, dar acţionând neglijent, pune în pericol viaţa ori integritatea corporală a altei persoane, se pedepseşte cu închisoarea de până la 8 ani.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care, din culpă, creează riscul infectării unei alte persoane cu boli grave şi incurabile.

Alineatul 3. Ministrul Justiţiei, după tratative cu Ministrul Sănătăţii şi prevenţiei, decide care sunt bolile la care face referire alin. (2).

Art. 253

Alineatul 1. Persoana care, fără a exista un risc pentru sine însuşi sau pentru altul,

1) nu ajută după puterile sale o persoană a cărei viaţă este pusă în mod vădit în pericol sau

2) nu ia măsurile impuse de împrejurări pentru salvarea unei persoane aparent lipsite de viaţă sau nu respectă obligaţia de a îngriji persoanele afectate de naufragiu sau de un alt accident similar.

se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Alineatul 2. Persoana care săvârşeşte fapta prevăzută la alin. (1), părăsind locul unui accident rutier, în care a cauzat vătămări corporale semnificative, se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 254

Persoana care lasă arme periculoase sau explozivi, în mod intenţionat sau din culpă, la îndemâna unor copiii sub 15 ani, a unor persoane demente, retardate mental sau drogate, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 luni..

Art. 255-259 (*Abrogate*)

CAPITOLUL 26
Infracţiuni împotriva libertăţii individuale

Art. 260

Alineatul 1. Persoana care

1) prin violenţă sau ameninţare cu violenţa, cu producerea unor daune materiale semnificative, cu lipsirea de libertate sau cu o acuzaţie calomnioasă privind săvârşirea unei fapte penale sau compromiţătoare ori dezvăluind aspecte ce ţin de viaţa privată a cuiva, constrânge o altă persoană să facă, să tolereze sau să nu facă ceva;

2) ameninţând cu denunţarea sau dezvăluirea unor fapte penale sau cu formularea unei plângeri privitoare la fapte reale compromiţătoare, constrânge o altă persoană să facă, să sufere, sau să nu facă ceva, dacă acţiunea de constrângere nu este justificată de circumstanţele la care se referă ameninţarea

se pedepseşte pentru constrângere cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Alineatul 3. Persoana care obligă o altă persoană să poarte un articol de îmbrăcăminte care îi ascunde faţa se pedepseşte cu închisoarea de până la 4 ani.

Art. 261

Alineatul 1. Persoana care lipseşte o altă persoană de libertate se pedepseşte cu amendă ori închisoare de până la 4 ani.

Alin. (2). Dacă fapta a fost săvârşită în scopul obţinerii unui folos patrimonial sau dacă lipsirea de libertate a durat o perioadă îndelungată ori dacă fapta a fost săvârşită prin ţinerea în detenţie fără drept a unei persoane sub justificarea că aceasta ar suferi de retard, demenţă, sau dacă aceasta este trimisă pentru a servi în cadrul unui război străin, pentru a fi luată în captivitate sau cu un alt scop într-o ţară străină, pedeapsa este închisoarea de până la 12 ani.

Alineatul 3. Dacă fapta prevăzută la alin. (2) a fost săvârşită din culpă, făptuitorul se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Art. 262 (*Abrogat*)

Art. 262a

Alineatul 1. Persoana care recrutează, transportă, transferă, găzduieşte ori primeşte o persoană care este sau a fost, fără drept

1) constrânsă, potrivit art. 260,
2) lipsită de libertate, potrivit art. 261,
3) ameninţată, potrivit art. 266,
4) supusă unei evicţiuni
5) supusă unor alte forme de constrângere

în scopul obligării victimei la practicarea prostituţiei, la manifestări pornografice pentru producerea de fotografii, filme sau materiale pornografice, la practicarea muncii forţate, în scopul ţinerii în sclavie sau în condiţii similare sclaviei ori pentru prelevarea de organe, se pedepseşte pentru trafic de persoane cu închisoarea de până la 10 ani.

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care, în scopul obligării victimei la practicarea prostituţiei, la manifestări pornografice pentru producerea de fotografii, filme sau materiale pornografice, la practicarea muncii forţate, în scopul ţinerii în sclavie sau în condiţii similare sclaviei ori pentru prelevarea de organe,

1) recrutează, transportă, transferă, găzduieşte sau ulterior primeşte o persoană sub vârsta de 18 ani sau

2) care oferă o sumă de bani sau altă prestaţie pentru obţinerea consimţământului în vederea exploatării din partea unei persoane ce are autoritate asupra victimei şi care primeşte o astfel de plată sau altă prestaţie.

CAPITOLUL 27
Infracţiuni contra onoarei şi a unor drepturi personale

Art. 263

Alineatul 1. Persoana care, fără drept,

1) desface sau opreşte o scrisoare, telegramă sau alt mesaj ori înregistrare închisă, în scopul de a-i cunoaşte conţinutul,

2) obţine acces la depozitele altor persoane, la secretele altor persoane

3) prin intermediul unui dispozitiv, interceptează în secret ori înregistrează declaraţii făcute într-o cameră, conversaţii telefonice sau alte conversaţii între alte persoane ori negocieri într-o şedinţă închisă la care nu a participat sau la care şi-a creat acces în mod nejustificat

se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Alineatul 2. Persoana care accesează fără drept informaţiile sau programele altor persoane, care sunt destinate utilizării într-un sistem informatic, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an şi 6 luni.

Alineatul 3. Dacă faptele prevăzute la alin. (1) sau (2) în scopul de a obţine informaţii despre secretele comerciale ale unei societăţi sau dacă există circumstanţe agravante, pedeapsa poate ajunge la închisoare de până la 6 ani. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează fapta prevăzută la alin. (2), dacă a fost săvârşită în mod sistematic sau organizat.

Art. 263a

Alineatul 1. Persoana care, fără drept, vinde sau răspândeşte o parolă sau alte mijloace de acces la un sistem de informaţii care nu este accesibil publicului şi al cărui acces este protejat printr-o parolă sau prin alte mijloace de restricţie, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an şi 6 luni.

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care dezvăluie ilegal un mare număr de coduri sau alte mijloace de acces de natura celor menţionate la alin. (1).

Alineatul 3. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care dobândeşte sau transmite ilegal un cod sau alt mijloc de acces

1) la un sistem informatic public, dintre cele prevăzute la art. 193

2) la un sistem ce conţine informaţii sensibile privind relaţiile personale ale unor persoane, care fac obiectul art. 7 alin. (1) sau art. 8 alin. (1) din Legea privind prelucrarea datelor cu caracter personal.

Alineatul 4. Dacă faptele prevăzute de alin. (1)-(3), sunt săvârşite în împrejurări deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de până la 6 ani. Constituie circumstanţă agravantă crearea unui risc de producere a unei pagube însemnate.

BUNA CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 264

Alineatul 1. Persoana care

1) pătrunde fără drept într-o casă străină sau într-un loc care nu este accesibil publicului şi

2) care refuză părăsirea acestui loc după ce i s-a cerut acest lucru.

se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Alineatul 2. Dacă fapta prevăzută la alin. (1), p. 1, este săvârşită în scopul de a afla secrete comerciale ale unei societăţi sau dacă există circumstanţe agravante, pedeapsa cu închisoarea poate ajunge până la şase ani. Constituie circumstanţe agravante cazurile în care prin săvârşirea faptei s-a produs un prejudiciu semnificativ altora sau dacă există un risc să se producă un astfel de prejudiciu.

Art. 264a

Persoana care fotografiază fără drept persoane ce se află într-un loc ce nu este accesibil publicului se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi persoana care urmăreşte alte persoane cu ajutorul unui binoclu sau cu ajutorul unui alt dispozitiv.

Art. 264b (*Abrogat*)

Art. 264c

Pedepsele pentru faptele prevăzute de la art. 263, 264 şi 264a se aplică în mod corespunzător celui care, fără a participa la actul respectiv, dobândeşte sau utilizează fără drept informaţiile obţinute prin săvârşirea infracţiunii.

Art. 264d

Persoana care divulgă fără drept mesaje sau imagini referitoare la relaţia personală a altuia sau, în general, a imagini ale persoanei în împrejurări care nu sunt menite a fi cunoscute de public, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni. Fapta constituie infracţiune şi în cazul în care mesajul sau imaginea se referă la o persoană decedată.

Art. 265 (*Abrogat*)

Art. 266

Persoana care ameninţă o altă persoană cu săvârşirea unei infracţiuni, dacă este de natură să îi provoace acesteia o temere cu privire la viaţa, sănătatea sau integritatea sa corporală, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 266a

Persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute de art. 136 şi 266, face public declaraţii prin care instigă la acte de violenţă ori vandalism se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an.

BUCUREŞTI UNIVERSITY CENTRAL LIBRARY

Art. 266b

Alineatul 1. Persoana care face o afirmaţie sau împărtăşeşte informaţii în mod public sau în scopul răspândirii acestora şi prin care un grup de persoane sunt ameninţate, insultate sau umilite din cauza rasei, culorii, originii sale naţionale sau etnice, religiei sau înclinaţiei sexuale, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 2 ani.

Alineatul 2. Constituie circumstanţă agravantă şi se va avea în vedere la stabilirea pedepsei săvârşirea faptei în scopuri propagandiste.

Art. 266c

Persoana care, ulterior deciziei de anulare a unei cauze, formulează în mod repetat acuzaţii nefondate împotriva acestei persoane şi prin care această persoană este hărţuită şi dacă aceste acuzaţii sunt de natură să îi afecteze reputaţia, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 4 luni.

Art. 267

Persoana care încalcă onoarea unei alte persoane prin cuvinte ori acţiuni insultătoare sau prin prezentarea ori răspândirea de acuzaţii privind o faptă ce poate să-l înjosească pe cel insultat în ochii concetăţenilor, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 4 luni.

Art. 267a (*Abrogat*)

Art. 268

Persoana care, cu rea-credinţă, prezintă sau face publică o acuzaţie sau dacă acesta nu are motive rezonabile să considere o acuzaţie ca fiind adevărată, se pedepseşte pentru defăimare cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 269

Alineatul 1. Nu se pedepseşte persoana care a făcut acuzaţia dacă s-a dovedit că acuzaţia era adevărată, dacă persoana a formulat acuzaţia cu bună-credinţă sau dacă aceasta a fost obligată să facă această acuzaţie pentru a proteja un interes public sau privat, al său ori al altei persoane.

Alineatul 2. Se poate renunţa la aplicarea pedepsei dacă există împrejurări de natură să creeze suspiciunea că acuzaţia este adevărată.

Art. 270

Alineatul 1. Dacă acuzaţia a fost formulată într-o manieră deosebit de insultătoare, pedeapsa prevăzută la art. 267 se poate aplica în pofida faptului că acuzaţia s-a dovedit a fi adevărată. Dispoziţiile prezentului articol se aplică şi în cazul în care făptuitorul nu a avut motive întemeiate pentru a formula insulta.

Alineatul 2. Dacă persoana insultată solicită numai aplicarea unei pedepse conform acestui articol, nu se face publică dovada privind veridicitatea acuzaţiei, în afara cazului în care publicarea se face în interes public.

Art. 271

Alineatul 1. Persoana care formulează o acuzaţie nu poate dovedi săvârşirea unei infracţiuni pentru care persoana acuzată a fost achitată în baza unei hotărâri definitive în Danemarca sau în străinătate.

Alineatul 2. Dovedirea veridicităţii unei acuzaţii cu privire la săvârşirea unei infracţiuni pentru care persoana acuzată a fost condamnată nu înlătură răspunderea penală, dacă persoana insultată, având în vedere natura infracţiunii, momentul când a fost săvârşită, precum şi alte circumstanţe, are motive întemeiate ca fapta respectivă să nu fie adusă la cunoştinţa publicului.

Art. 272

Se poate renunţa la aplicarea pedepsei prevăzute la art. 267 dacă fapta a fost provocată de comportamentul necorespunzător al victimei sau dacă aceasta a fost săvârşită ca ripostă.

Art. 273

Alineatul 1. Dacă o afirmaţie defăimătoare este nejustificată, în hotărârea judecătorească se va face o menţiune în acest sens, la cererea victimei.

Alineatul 2. Persoana care a fost condamnată pentru o afirmaţie defăimătoare, la cererea victimei, poate fi obligată să plătească o sumă de bani stabilită de instanţă pentru a compensa cheltuielile de publicare într-unul sau mai multe ziare, fie doar a dispozitivului hotărârii, fie atât a dispozitivului hotărârii, cât şi a motivării. Dispoziţiile prezentului alineat sunt aplicabile şi în cazul în care în hotărâre s-a făcut menţiunea prevăzută la alin. (1)

Art. 274

Alineatul 1. Persoana care lansează sau răspândeşte afirmaţii care aduc atingere onoarei unei o persoane decedate se pedepseşte cu amendă sau, dacă afirmaţiile sunt defăimătoare, cu închisoare de până la patru luni.

Alineatul 2. Afirmaţiile defăimătoare făcute după 20 de ani de la moarte se pedepsesc numai în condiţiile la art. 268.

Art. 275

Alineatul 1. Infracţiunile din acest capitol sunt supuse anchetei private. Cu toate acestea, dispoziţia nu se aplică faptelor prevăzute de art. 266, 266a şi 266b.

Alineatul 2. În cazul infracţiunilor prevăzute de art. 263-264d, urmărirea penală se poate face de către parchet, la cererea persoanei vătămate. Aceste dispoziţii sunt aplicabile în cazul în care victima lucrează ori la momentul săvârşirii faptei, a efectuat un serviciu public sau a deţinut o funcţie publică, şi este acuzată că ar fi săvârşit o faptă ce ar putea duce sau ar fi putut duce la pierderea funcţiei ori a poziţiei, precum şi atunci când defăimarea se face printr-un înscris anonim sau sub un nume greşit sau fictiv.

Art. 275a (*Abrogat*)

CAPITOLUL 28
Infracțiuni contra patrimoniului

Art. 276

Persoana care, fără consimțământul titularului, sustrage și își însușește un bun mobil străin pentru a obține un câștig necuvenit pentru sine sau pentru altul se pedepsește pentru furt. Tot bun mobil, aici sau în continuare, se consideră și o cantitate de energie produsă, stocată sau utilizată pentru producerea de lumină, căldură, forță sau mișcare ori în alte scopuri economice.

Art. 277

Persoana care, pentru a obține pentru sine sau pentru altul un câștig necuvenit, își însușește un bun mobil străin pierdut, care nu este în posesia unei persoane sau care ca urmare a neatenției proprietarului, ori în mod întâmplător similar a ajuns în posesia făptuitorului.

Art. 278

Alineatul 1. Persoana care, în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul, a unui câștig necuvenit,

1) își însușește un bun mobil aflat în administrarea sa, în alte cazuri decât cele prevăzute la art. 277;

2) refuză să confirme primirea unui împrumut bănesc ori a altui împrumut sau a unei prestații pentru care trebuie plătită o remunerație,

3) folosește fără drept banii ce-i sunt încredințați, inclusiv în cazul în care nu avea obligația să-i gestioneze separat de propria avere

se pedepsește pentru delapidare.

Alineatul 2. Dispozițiile alin. (1), punctul nr. 1, nu se referă la articole cumpărate, pentru care vânzătorul și-a rezervat dreptul de proprietate până la achitarea prețului vânzării.

Art. 279

Persoana care, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul a unui câștig necuvenit, determină o altă persoană să facă sau să nu facă ceva, prin provocarea, menținerea sau exploatarea unei erori determinante, dacă s-a produs o pierdere patrimonială, se pedepsește pentru înșelăciune

Art. 279a

Persoana care, dorind să obțină pentru sine sau pentru altul un câștig necuvenit, modifică, adaugă ori șterge în mod ilegal informații sau programe pentru prelucrarea electronică a datelor sau în mod ilegal încearcă să influențeze rezultatul prelucrării acestor date se pedepsește pentru fraudă informatică.

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 280

Dacă fapta nu constituie infracţiune potrivit art. 276-279a, Persoana care, în scopul unui câştig necuvenit pentru sine ori pentru altul, îi pricinuieşte altuia o pierdere patrimonială

1) abuzând de autoritatea ce i s-a acordat de a acţiona în numele şi pentru acesta sau

acţionând împotriva intereselor persoanei căreia îi administrează bunurile.

Art. 281

Persoana care

1) pentru a obţine pentru sine ori pentru altul un câştig necuvenit, ameninţă o altă persoană cu violenţa, cu producerea de pagube însemnate patrimoniale ori cu lipsirea de libertate, sau cu formularea de acuzaţii neadevărate legate de fapte penale sau compromiţătoare ori cu dezvăluirea unor împrejurări legate de viaţa privată a acestei persoane;

2) ameninţă o altă persoană cu denunţarea sau dezvăluirea unei infracţiuni sau a unei fapte compromiţătoare adevărate în scopul de a obţine pentru sine sau pentru altul un câştig injust, care de altfel este şi motivul ameninţării,

dacă fapta nu constituie infracţiune potrivit art. 288, se pedepseşte pentru şantaj.

Art. 282

Persoana care exploatează dificultăţile economice sau personale semnificative ale altuia, lipsa de experienţă, comportamentul neglijent sau o stare de dependenţă, pentru a obţine şi stipula într-un contract o plată, care este în totală disproporţie cu contraprestaţia, sau pentru care nu se impune o plată, se pedepseşte pentru cămătărie.

Art. 283

Alineatul 1. Persoana care, în scopul obţinerii pentru sine ori pentru altul de câştiguri necuvenite,

1) înstrăinează, gajează sau dispune în alt mod de bunurile care-i aparţin, asupra cărora o persoană terţă a achiziţionat anterior un drept ce face incompatibilă înstrăinarea, gajarea sau dispunerea în alt mod;

2) după începerea procedurii falimentului sau a procedurii de reorganizare, încheie acte juridice prin care dispune de bunurile şi de creanţele societăţii în dauna creditorilor;

3) prin prezentarea unor pretexte false, prin ascunderea de bunuri, emiterea de facturi proforma, prin oferirea de cadouri semnificative, consum excesiv, vânzări sub preţul pieţei, prin efectuarea de plăţi sau instituirea unor depozite pentru garantarea plăţii unor datorii care nu sunt scadente sau în alte moduri similare dispune de bunurile sau de creanţele sale în dauna creditorilor săi,

se pedepseşte pentru fraudarea creditorilor.

Alineatul 2 Dacă faptele prevăzute la punctul 3 sunt întreprinse pentru favorizarea unui creditor, acesta răspunde penal numai dacă, în momentul în care a prevăzut că falimentul sau inițierea procedurii de reorganizare sunt iminente, a determinat debitorul să-l favorizeze în acest fel.

Art. 284 (*Abrogat*)

Art. 285

Alineatul 1. Infracțiunile prevăzute în articolele 276 şi 278-283 se pedepsesc cu închisoarea până la un an şi 6 luni. În cazul menționat în art. 283 alineatul 2 atât pentru debitor cât şi pentru creditorul favorizat, pedeapsa poate fi redusă la amendă

Alineatul 2 Manipularea ilegală a unor bunuri găsite se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare până la 1 an şi 6 luni.

Art. 286

Alineatul 1. Pedeapsa poate ajunge la închisoare de până la 6 ani, când infracțiunile prevăzute de art. 276, 281 şi 282 au un caracter deosebit de grav ce derivă din modul în care au fost săvârşite sau când infracțiunea este săvârşită de mai multe persoane împreună sau având în posesie o armă sau alt instrument sau mijloc periculos sau când bunurile furate, în cazul în care s-au găsit, au o valoare însemnată, când furtul a fost săvârşit în cadrul activității organizate de spargeri sau când este comis un număr mai mare de infracțiuni.

Alineatul 2. Pedeapsa poate ajunge până la 8 ani de închisoare dacă faptele menționate în art. 278-280 şi 283 au un caracter deosebit de grav din cauza modului de săvârşire, sau dacă infracțiunea este săvârşită de mai multe persoane împreună, sau ca urmare a câştigului urmărit sau obținut, sau când este comis un număr mai mare de infracțiuni.

Art. 287

Alineatul 1. Dacă vreuna dintre faptele prevăzute de art. 276-283 este de mică însemnătate din cauza împrejurărilor în care a fost săvârşită sau din cauza valorii reduse a bunurilor sustrase ori a pierderii patrimoniale suferite sau din alte motive, pedeapsa va fi amenda. Dacă există circumstanțe atenuante se poate renunța la aplicarea amenzii.

Alineatul 2. Tentativa la o infracțiune săvârşită în condițiile alin. (1) se pedepseşte.

Art. 288

Alineatul 1. Persoana care pentru a obține pentru sine sau pentru altul un câştig injust prin violență sau amenințarea de folosire imediată a violenței:

1) sustrage sau smulge de la o altă persoană un bun mobil;

2) asigură păstrarea bunului furat;

3) obligă o persoană să facă sau să nu facă ceva, producând o pierdere patrimonială.

se pedepseşte pentru jaf cu închisoare de până la 6 ani.

Alineatul 2. Pedeapsa poate ajunge până la închisoare de 10 ani când jaful are o natură deosebit de gravă din cauza caracterului său deosebit de periculos, a modului de săvârşire sau din cauza câştigului semnificativ obţinut sau urmărit sau dacă făptuitorul a intrat într-o casă străină pentru a săvârşi fapta ori când s-au săvârşit mai multe infracţiuni.

Art. 289

Alineatul 1. Persoana care pentru a obţine pentru sine sau pentru altul un câştig injust săvârşeşte o infracţiune cu caracter deosebit de grav privind legislaţia fiscală, vamală, privind taxele sau subvenţiile de ori privind art. 289a se pedepseşte cu închisoarea de până şa 8 ani.

Alineatul 2. Dispoziţiile alin. (1) sunt aplicabile dacă în dispoziţiile legale indicate la alin. (1) se face trimitere la aceste prevederi.

Alineatul 3. La stabilirea amenzii suplimentare aplicate conform art. 30 alin. (2), în cazul infracţiunii prevăzute la alin. (1) se va avea în vedere dacă infracţiunea este de natură deosebit de gravă prin modul de săvârşire sau dacă infracţiunea a fost săvârşită de mai multe persoane împreună ori când s-au săvârşit mai multe infracţiuni.

Art. 289a

Alineatul 1. Persoana care, pentru luarea deciziilor de plată sau de rambursare a taxei vamale sau a altor taxe ori pentru plata sau rambursarea subvenţiilor sau pentru acordarea sprijinului din partea autorităţilor daneze sau a instituţiilor Comunităţii Europene sau al altor organe comunitare, oferă informaţii incorecte sau care induc în eroare sau ascunde informaţii ori nu îndeplineşte o obligaţie de informare importantă pentru rezolvarea cazului cu scopul de a se sustrage plăţii sau de a obţine o plată nejustificată pentru sine sau pentru alţii se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an şi şase luni.

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care foloseşte în mod ilegal un avantaj obţinut legal în legătură cu plăţile menţionate la alin. (1) şi persoana care în mod ilegal foloseşte sumele de bani obţinute din plăţile menţionate în alineatul (1) în alte scopuri decât acelea pentru care acestea au fost remise. Dispoziţiile prezentului alineat nu se aplică pentru indemnizaţiile care se acordă pentru nevoi personale.

Alineatul 3. Dispoziţiile alin. (1) şi (2) sunt aplicabile numai dacă alte dispoziţii legale nu conţin o reglementare similară.

Alineatul 4. Infracţiunile prevăzute la alin. (1) sau (2) cu caracter deosebit de grav se pedepsesc conform art. 289.

Art. 290

Alineatul 1. Persoana care primeşte sau dobândeşte pentru sine sau pentru altul o parte din foloasele obţinute prin săvârşirea unei infracţiuni, precum şi persoana care, fără drept, ascunde, păstrează, transportă sau ajută la valorificarea bunurilor sau, în mod similar, ajută o altă persoană să păstreze foloasele obţinute din săvârşirea infracţiunii, se pedepseşte pentru tăinuire cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an şi 6 luni.

Alineatul 2. Pedeapsa poate ajunge până la închisoare pe 6 ani, dacă tăinuirea este de natură deosebit de gravă având în vedere caracterul economic sau profesional al infracţiunii sau ca urmare cuantumului ridicat al câştigului obţinut sau urmărit ori când au fost săvârşite mai multe infracţiuni.

Alineatul 3. Pedeapsa prevăzută de prezentul articol nu se poate aplica persoanei, care acceptă foloasele ca fiind mijloace de subzistenţă din partea membrilor de familie sau a persoanelor cu care convieţuieşte sau oricărei alte persoane care acceptă foloasele cu titlu de plată pentru consumul obişnuit de bunuri, produse de uz zilnic sau servicii

Art. 291

Alineatul 1. Persoana care distruge, deteriorează sau aduce în stare de neîntrebuinţare un bun care aparţine altuia se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an şi 6 luni.

Alineatul 2. Dacă distrugerea sau deteriorarea este semnificativă sau dacă fapta s-a săvârşit în mod sistematic sau organizat, pentru persoana condamnată potrivit dispoziţiilor prezentului Capitol pentru săvârşirea faptelor prevăzute de art. 180, 181, 183 alin. (1) şi (2), art. 184 alin. (1), 193 sau 194, pedeapsa poate ajunge până la închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 3. Dacă deteriorarea în împrejurările prevăzute la alin. (2) este săvârşită din culpă gravă, pedeapsa este amenda sau închisoarea de până la 6 luni.

Alineatul 4. La stabilirea pedepsei pentru faptele prevăzute la alin. (1) şi (2) se consideră o circumstanţă agravantă săvârşirea faptei în timpul sau în prelungirea imediată a gravei perturbări a liniştei şi ordinii în loc public care are loc în zonă.

Art. 292

Persoana care, prin distrugerea, deteriorarea sau aducerea în stare de neîntrebuinţare a bunurilor sale, făcând astfel imposibilă valorificarea creanţelor de către creditorii săi, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an.

Art. 293

Alineatul 1. Persoana care, fără drept, foloseşte un bun care aparţine altuia, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an, în afara cazului

în care fapta constituie infracţiune potrivit art. 293a. Constituie circumstanţă agravantă faptul că bunul nu este adus înapoi după utilizare, caz în care pedeapsa poate ajunge la închisoarea de până la 2 ani.

Alineatul 2 Persoana care fără drept interzice altei persoane să dispună asupra unui bun total sau parţial, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an. Pedeapsa poate ajunge la închisoare pe 2 ani, dacă fapta a fost săvârşită în mod sistematic sau organizat sau dacă există circumstanţe agravante.

Art. 293a

Furtul de folosinţă cu privire la un vehicul cu motor se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an, În caz de circumstanţe agravante, inclusiv în caz de repetare a faptei, pedeapsa poate ajunge până la închisoare de 4 ani.

Art. 294

Persoana care îşi face singur dreptate se pedepseşte cu amendă.

Art. 295

Persoana care, prin încălcarea normelor de drept privat sau public, construieşte diguri sau instalaţii fixe n apele interioare sau în marea teritorială se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 luni.

Art. 296

Alineatul 1. Persoana care:

1) răspândeşte informaţii incorecte sau care induc în eroare, prin care preţul unor titluri de valoare sau al activelor respective poate fi influenţat în mod esenţial,

2) oferă informaţii incorecte sau care induc în eroare privind situaţia unei persoane juridice

a) în comunicări publice privind situaţia economică,

b) în calculele cerute, potrivit legii,

c) în rapoartele, calculele sau declaraţiile date în cadrul adunărilor generale sau al unui organ similar sau către conducerea unei persoane juridice,

d) în notificările adresate unei autorităţi de înregistrare sau

e) în materialele de ofertă referitoare la constituirea persoanei juridice sau a extinderii capitalului precum şi referitor la vânzarea respectivă de acţiuni sau la emiterea sau vânzarea de obligaţiuni convertibile.

3) încalcă în mod grav legislaţia aplicabilă persoanelor juridice în legătură cu

a) sporul de capital,

b) folosirea resurselor persoanei juridice,

4) omite în mod grav să îndeplinească cerinţa prevăzută în legislaţia aplicabilă persoanelor juridice privind

a) ținerea protocoalelor de negociere

b) ținerea de note și de obligații de informare referitoare la acțiunile în proprietate

c) obligațiile de a acționa când se constată o pierdere de capital.

se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an.

Alineatul 2. În caz de circumstanțe agravante, pedeapsa pentru săvârșirea faptei prevăzute la alin. (1) punctul 1 poate ajunge la închisoare de până la 6 ani. Constituie circumstanțe agravante cazurile în care infracțiunea este săvârșită de mai multe persoane împreună, în care s-a obținut sau s-a urmărit un câștig substanțial sau au fost săvârșite mai multe infracțiuni.

Alineatul 3. Dacă una dintre faptele menționate la alin. (1) este săvârșită din culpă gravă, pedeapsa este amenda sau, în caz de circumstanțe agravante, închisoarea de până la 4 luni.

Art. 297

Alineatul 1. Persoana care răspândește informații incorecte sau care induc în eroare, care pot afecta prețul mărfurilor, al bunurilor imobile sau al altor active similare, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an și 6 luni.

Alineatul 2. Dacă fapta prevăzută la alin. (1) este săvârșită din culpă gravă, pedeapsa este amenda sau, în caz de circumstanțe agravante, închisoarea de până la 4 luni.

Art. 298

Persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute la art. 279

1) prin prezentarea neadevărată a stării de solvabilitate, obține pentru sine sau pentru altul un împrumut sau o finanțare producând o pagubă patrimonială;

2) cheltuind suma de bani primită anticipat pentru prestarea unui serviciu, nu își mai poate executa propria obligație;

3) pleacă fără a plăti cazarea, mâncarea, transportul sau alte prestații, când era evident faptul că plata se face înainte de plecare,

4) fără a plăti, participă fără drept la manifestări, expoziții sau adunări sau călătorește cu mijloace de transport public sau folosește alte mijloace universale de acces,

se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an și 6 luni.

Art. 299

Alineatul 1. Persoana care, în afara cazurilor prevăzute la art. 280, în calitate de administrator al patrimoniului unei alte persoane, își neglijează obligațiile și dacă se produce o pagubă patrimonială substanțială care nu este acoperită până la pronunțarea unei hotărâri în primă instanță se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la un an.

Alineatul 2 Persoana care, în calitate de administrator al patrimoniului unei alte persoane, neglijându-şi atribuţiile, în vederea obţinerii unui folos pentru sine sau pentru altul şi contrar atribuţiilor sale, primeşte, pretinde sau acceptă promisiunea unui dar, a unui alt folos, precum şi persoana care oferă, promite sau dă un astfel de cadou sau folos se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 4 ani.

Art. 299a

Persoana care, în împrejurări deosebit de grave, încalcă dispoziţiile art. 19 din Legea privind practicile de marketing, se pedepseşte cu închisoarea de până la 6 ani. Constituie circumstanţă agravantă (împrejurări deosebit de grave) cazul în care fapta a provocat daune semnificative sau s-a creat pericolul producerii unei asemenea daune.

Art. 299b

Persoana care pentru a obţine un folos injust pentru sine sau pentru altul ori persoana care, în circumstanţe agravante săvârşeşte:

1) încălcări cu caracter deosebit de grav ale dreptului de autor, potrivit art. 76 alin. (2) din Legea privind dreptul de autor, sau importul cu un caracter deosebit de grav, potrivit art. 77 alin. (2) din Legea privind dreptul de autor;

2) încălcări ale mărcii comerciale cu caracter deosebit de grav, potrivit art. 42 alin. (2) din Legea privind marca comercială;

3) încălcare a designului cu caracter deosebit de grav, potrivit Legii privind designul art. 36, alin. (2);

4) încălcare a patentului cu caracter deosebit de grav, potrivit art. 57, alin. (2) din Legea privind patentele;

5) încălcarea modelului de utilizare cu caracter deosebit de grav, potrivit art. 54 alin. (2) din Legea privind modelele de utilizare; sau

6) încălcarea cu caracter deosebit de grav a art. 91 şi art. 94 alin. (2) din Legea privind activitatea de radio şi televiziune,

se pedepseşte cu închisoare de până la 6 ani.

Art. 299c

Persoana care, în circumstanţe deosebit de grave, intră în înţelegeri de cartel prevăzute în legea concurenţei art. 23, alin. (3) se pedepseşte cu închisoare de până la 6 ani Constituie circumstanţă agravantă cazul în care infracţiunea a avut ca rezultat o pagubă substanţială sau s-a urmărit producerea unei astfel de daune.

Art. 299d

Alineatul 1. Persoana care, în circumstanţe deosebit de grave, săvârşeşte:

1) încălcarea articolului 14, literele a şi b sau a art. 15 din Regulamentul Parlamentului European şi al Consiliului (UE) nr. 596/2014 din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piaţă (dispoziţia privind abuzul de mărci),

2) încălcarea art. 3, alin. (1) litera a sau c sau a art. 5 din dispoziţia Parlamentului European şi a Consiliului (UE) nr. 1227/2011/UE din 25 octombrie 2011 privind integritatea şi transparenţa pieţei angro de energie sau

3) încălcarea art. 38 alin. (1), art. 39, litera b, art. 40 şi art. 38 alin. (1), sau a art. 19, litera b, sau a art. 41 din dispoziţia Comisiei (UE) nr. 1031/2010 din 13 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea şi alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European şi a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunităţii.

se pedepseşte cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Constituie circumstanţe deosebit de grave dacă fapta prevăzută la alin. (1) este săvârşită de mai multe persoane împreună, dacă s-a obţinut sau s-a urmărit un câştig semnificativ sau dacă s-au săvârşit mai multe infracţiuni.

Art. 300

Cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an se pedepseşte

1) persoana care ştiind că nu îşi poate plăti creditorii, îşi înrăutăţeşte simţitor situaţia patrimonială prin crearea de noi datorii sau plăteşte ori depune garanţii pentru poziţii de datorii scadente importante.

2) Persoana care produce creditorilor săi pierderi importante printr-un mod de viaţă risipitor, prin jocuri de noroc, prin operaţii riscante, care nu sunt la nivelul patrimoniului său, prin efectuarea afacerilor în mod dezordonat sau neglijent.

3) debitorul şi persoana împuternicită care, la prezentarea declaraţiilor cerute în cadrul procedurii de reorganizare dau informaţii incorecte care induc în eroare sau sunt neglijenţi.

Art. 300a

Persoana care, fără ca fapta să constituie infracţiune potrivit art. 279, intenţionat sau din culpă gravă influenţează o persoană aflată în eroare, determinând-o să facă sau să nu facă ceva, producându-se în acest fel acesteia sau altuia, pentru care acţiunea sau omisiunea sunt decisive, o pagubă patrimonială semnificativă, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 6 luni.

Art. 300b

Persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute de art. 282, prin încheierea unui contract în mod fraudulos ar fi profitat de dificultăţile economice ale părţii cocontractante sau de poziţia inferioară a acesteia, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 6 luni.

Art. 300c

Persoana care transferă un bun provenit din săvârşirea unei fapte de natura celor prevăzute la art. 282, 300a sau 300b sau care oferă un astfel de bun, dacă la momentul achiziţiei bunului, din culpă, s-a aflat în eroare cu privire la natura bunului, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care, din culpă, obţine un folos necuvenit din săvârşirea de către o altă persoană a unei infracţiuni de natura celor prevăzute la art. 282, 300a sau 300 4.

Art. 301

Alineatul 1. Persoana care, în scopul de a le folosi în mod nelegal, prezintă, creează, posedă sau transmite mai departe

1) informaţii prin care se identifică un mijloc de plată, aparţinând altor persoane, sau

2) generează numere de card pentru plăţi.

se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an şi 6 luni

Alineatul 2. Dacă transmiterea etc. menţionată în alin. (1) are loc într-un cerc mai larg sau în circumstanţe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 3. Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul cardurilor de plată autentice.

Art. 301a

Alineatul 1. Persoana care în mod ilegal creează sau transmite coduri sau alte mijloace de acces la sistemele informatice, dacă accesul este rezervat pentru utilizatorii plătitori şi care sunt protejate cu coduri sau altă limitare specială de acces, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an şi 6 luni.

Alineatul 2. Dacă transmiterea etc. menţionată în alin. (1) are loc în circumstanţe deosebit de grave pedeapsa este închisoarea de până la 6 ani. Constituie circumstanţe agravante cazul în care transmiterea etc. contra cost într-un cerc mai larg sau în împrejurări în care există risc de folosire abuzivă.

Art. 302

Alineatul 1. Persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute la art. 296, în mod grosolan încalcă dispoziţiile legale privind:

1) evidenţa contabilă inclusiv înregistrarea tranzacţiilor şi întocmirea documentelor contabile

2) păstrarea documentelor contabile, inclusiv descrierile evidenţelor contabile şi a sistemelor de păstrare şi identificare a materialelor, inclusiv codurile de acces etc. şi cheile de cifrare,

3) accesul autorităţilor publice la documentele contabile conform legislaţiei speciale privind aceste autorităţi.

4) prezentarea documentelor contabile anuale sau a unor documente similare.

se pedepseşte cu amendă sau închisoare de până la 1 an şi 6 luni.

Alineatul 2. Dacă una dintre acţiunile sau inacţiunile menţionate în alin. (1) este săvârşită din culpă gravă, pedeapsa este amenda sau închisoarea până la 4 luni.

Art. 303

Persoana care, din culpă gravă, cumpără sau dobândeşte în orice alt mod un bun provenind din săvârşirea unei infracţiuni se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an.

Art. 304

Alineatul 1. Persoana care, în cadrul unei proceduri de votare privind drepturi patrimoniale, obţine pentru sine sau pentru alţii, în mod injust, permisiunea de a participa în cadrul acestei proceduri sau de a avea mai multe voturi decât îi este permis sau care influenţează în orice mod procedura de votare, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 4 luni.

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care, la votarea în caz de faliment sau de remitere de datorii ori în procedura de reorganizare, prin propuneri neadevărate, influenţează exprimarea votului sau promite, oferă sau dă ori primeşte, cere sau acceptă să i se promită avantaje materiale pentru a vota într-un anumit sens sau pentru a nu a vota.

Art. 304a

Alineatul 1. Persoana care fără drept promite, oferă sau dă unei persoane care în ţară sau în străinătate este arbitru un cadou sau un alt avantaj în scopul ca acesta, în exercitarea funcţiei sale, să facă sau să nu facă ceva, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoarea de până la 4 ani.

Alineatul 2. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care în ţară sau în străinătate este arbitru şi care în exercitarea funcţiei sale primeşte în mod ilegal, solicită sau acceptă să i se promită un cadou sau un alt avantaj.

Art. 305

Alineatul 1. Faptele prevăzute în art. 291 alin. (1) şi (3), art. 293 alin. (2), art. 298 şi 299 se cercetate numai la cererea persoanei vătămate, cu excepţia cazului în care există un interes general care impune acuzarea.

Alineatul 2. Faptele prevăzute la art. 294 sunt supuse procedurii privind ancheta privată.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL 29
Dispoziţii speciale privind persoanele juridice

Art. 306

Societăţile etc. (persoanele juridice) răspund penal pentru încălcarea dispoziţiilor prezentei legi potrivit regulilor stabilite în Capitolul 5.

Legea nr. 438 din 31 mai 2000 (Aplicarea în timp a măsurilor conform codului penal art. 68 şi 69)[1] conţine următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 2

Alineatul 1. Legea intră în vigoare la 1 iulie 2000.

Alineatul 2. Art. 68a şi 69a din Codul penal astfel cum sunt prevăzute în prezenta lege în art. 1 punctul 1 şi art. 3 se aplică la măsurilor prevăzute la art. 68 şi 69 din Codul penal aplicate după intrarea în vigoare a legii. În mod similar, dispoziţiile art. 72 din Codul penal se aplică măsurilor prevăzute de art. 68 şi 69 din Codul penal, aplicate după intrarea în vigoare a legii.

Legea nr. 441 din 31 mai 2000 (Prescripţia, reacţie puternică la abuzul sexual al copiilor şi tinerilor precum şi cercetări IT)[2] conţine următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 3

Alineatul 1. Legea intră în vigoare la 1 iulie 2000.

Alineatul 2. Prevederile menţionate în art. 1 din Codul penal, art. 94, alin. (4) şi art. 97 alin. (4) şi (6), sunt aplicabile de asemenea infracţiunilor săvârşite înainte de intrarea în vigoare a legii şi consecinţelor legale care se aplică. Prevederile nu se aplică însă în cazurile în care, înainte de intrarea în vigoare a legii, a intervenit prescripţia, potrivit legii vechi.

Legea nr. 433 din 31 mai 2000 (Modificări ca urmare a legii de executare a pedepselor, anularea pedepsei şi liberarea condiţionată a celor condamnaţi pe viaţă etc.)[3] conţine următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

---

[1] Modificarea legii se referă la articolul 68 a, articolul 69, articolul 69 a, articolul 72, alineatul. 1-2, articolul 73, alineatul. 1, punctul 1, şi articolul 97, alineatul. 2, nr. 2.

[2] Modificarea legii se referă la articolul 93, alineatul punctul 3, articolul 94, alineatul. 4, articolul 97, alineatul. 4, articolul 97, alineatul. 6, punctul 2, articolul 230 şi articolul 235

[3] Modificarea legii se referă la articolul 7, articolul 8, articolul 21, articolul 23, articolul 31, articolul 32, articolul 33, articolul 34, articolul 35, articolul 36, articolul 39, articolul 40 a, articolul 41, articolul 42, articolul 43, articolul 44, articolul 45, articolul 46,articolul 47, articolul 48, articolul 49, articolul 50, articolul 51,articolul 52,

Art. 30

Legea intră în vigoare la 1 iulie 2001.

Art. 31

Alineatul 1. Dacă după intrarea în vigoare a legii se pronunţă o pedeapsă pentru una dintre infracţiunile prevăzute la art. 1-29 din legea menţionată, săvârşită înainte de intrarea în vigoare a legii, pentru s-ar putea dispune arestarea de până la 30 zile, se dispune o pedeapsă cu închisoarea cu acelaşi număr de zile ca arestul.

Alineatul 2. Dacă se poate dispune arestarea pe o durată mai mare decât cea menţionată în alin. (1), se poate pronunţa o pedeapsă cu închisoarea de cel puţin 30 zile şi de cel mult 4 luni.

Art. 32

Alineatul 1. După intrarea în vigoare a legii nu se poate pronunţa pedeapsă cu arest, chiar dacă prevederile penale din altă legislaţie dau posibilitatea pentru aceasta.

---

articolul 53, articolul 54, articolul 55, articolul 57,articolul 58, articolul 59, articolul 60, articolul 61, articolul 61 a, articolul 62, articolul 63, articolul 64, articolul 65, articolul 66, articolul 72, articolul 74, articolul 78,articolul 83, articolul 86, articolul 87, articolul 88, articolul 89, articolul 90, articolul 91, articolul 97 articolul 100, articolul 103, articolul 104, articolul 109, articolul 110, articolul 110 a, articolul 110 c, articolul 110 e, articolul 114, articolul 117, articolul 119, articolul 121, articolul 122, articolul 123, articolul 124,articolul 125, articolul 126, articolul 127, articolul 128, articolul 129, articolul 129 a, articolul 130, articolul131, articolul 132 a, articolul 133, articolul 134, articolul 134 a, articolul 135, articolul 136, articolul 137, articolul 138, articolul 139, articolul 140, articolul 141, articolul 142, articolul 143, articolul 144, articolul 147, articolul 148, articolul 149, articolul 150, articolul 152, articolul 153,articolul 155, articolul 156, articolul 158, articolul 160, articolul 161, articolul 162, articolul 163, articolul 164, articolul 165, articolul 167, articolul 168, articolul 170, articolul 172, articolul 174, articolul 175, articolul 176, articolul 178, articolul 179, articolul 182, articolul 183, articolul 184, articolul 185, articolul 186, articolul 187, articolul 188, articolul 189, articolul 192, articolul 193, articolul 194, articolul 195 articolul 197, articolul 202, articolul 203, articolul 204, articolul 206, articolul 208, articolul 213, articolul 214, articolul 223 a, articolul 229, articolul 232, articolul 233, articolul 235, articolul 236, articolul 239,articolul 240, articolul 241, articolul 244, articolul 249, articolul 251, articolul 252, articolul 253, articolul 254, articolul 255, articolul 260, articolul 261, articolul 262, articolul 263, articolul 264, articolul 264 a, articolul 264 d, articolul 265, articolul 266, articolul 266 a, articolul 266 b, articolul 266 c, articolul 267, articolul 268, articolul 274, articolul 285, articolul 291, articolul 292, articolul 293, articolul 295, articolul 296, articolul 298, articolul 299, articolul 300, articolul 300 a, articolul 300 b, articolul 300 c, 302, articolul 303 şi articolul 304.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Alineatul 2. La aplicarea prevederilor penale în afara art. 1-29 din legea menţionată, în care arestul intră în cadrul pedepsei, în loc de arest se poate aplica închisoarea de până la 4 luni.

Alineatul 3. Art. 31 se aplică în mod corespunzător.

Art. 33 (se elimină)

Legea nr. 258 din 8 mai 2002 (Îndeplinirea convenţiei UE de asistenţă juridică, al doilea protocol adiţional la convenţia Consiliului European şi decizia cadru a UE privind echipa comună de cercetare)[1)] conţine următoarele prevederi privind răspunderea penală şi intrarea în vigoare:

Art. 3

Alineatul 1. Prevederile din Codul penal capitolul 14 privind infracţiunile contra autorităţii publice etc. şi capitolul 16 privind infracţiunile în serviciul şi misiunea publică etc. se aplică de asemenea când fapta este săvârşită împotriva sau de un funcţionar din alt stat în cadrul executării de misiuni în Danemarca conform art. 12 şi 13 din Convenţia din 29 mai 2000 privind asistenţa juridică reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene precum şi prevederile corespunzătoare din alte acte juridice ale UE sau conform art. 18 şi 20 din protocolul adiţional din 8 noiembrie 2001 la convenţia europeană din 20 aprilie 1959 privind asistenţa juridică reciprocă în materie penală.

Alineatul 2. Dacă un funcţionar din alt stat membru provoacă daune în timpul executării de misiuni în Danemarca conform art. 12 şi 13 din convenţia de 29 mai 2000 privind asistenţa juridică reciprocă în materie penală dintre statele membre ale Uniunii Europene precum şi prevederile corespunzătoare din alte acte juridice sau conform art. 18 şi 20 din protocolul adiţional din 8 noiembrie 2001 la convenţia europeană din 20 aprilie 1959 privind asistenţa juridică reciprocă în materie penală, care conform legislaţiei daneze impune obligaţia de compensaţie, aceasta se achită de Ministerul Justiţiei.

Art. 6

Legea intră în vigoare la 1 iulie 2002

Legea nr. 364 din 24 mai 2005 (Prescripţia, înăsprirea pedepsei pentru executări false de pedepse etc.)[2)] conţine următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 2.

Alineatul 1. Legea intră în vigoare la 1 iulie 2005

[1)] Modificarea legii se referă la articolul 158, alineatul. 1, punctul 1

[2)] Modificarea legii se referă la articolul 93, articolul 93 a, articolul 94, articolul 97 a şi articolul 164, alineatul. 3.

Alineatul 2. Art. 1, punctul nr. 6 intră în vigoare după comunicarea în Jurnalul juridic[1].

Legea nr. 718 din 25 iunie 2010 (Restructurarea etc.)[2] conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 55

Alineatul 1. Ministrul justiției stabilește data intrării în vigoare a legii[3].

Alineatele 2-9. (se elimină)

Alineatul 10. Art. 283 alin. (1), punctul nr. 2, art. 300, punctul nr. 3 și art. 304, alin. (2), care sunt incluse în art. 11, punctele 1, 3 și 4 din această lege se aplică în mod corespunzător în cazul negocierii unui acord constrâns.

Legea nr. 1552 din 21 decembrie 2010 (Descoperirea câștigurilor ascunse și alte active, prescrierea cerinței de confiscare, confiscare secretă etc.)[4] conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 3

Alineatul 1. Legea intră în vigoare la 1 ianuarie 2011

Alineatul 2. Dispozițiile art. 1, art. 97a alin. (1) din Codul penal se aplică infracțiunilor care au fost săvârșite și dacă pedepse au fost aplicate înainte de intrarea în vigoare a legii. Prevederile nu se aplică în cazurile în care a intervenit prescripția înainte de intrarea în vigoare a legii, potrivit legii vechi.

Legea nr. 158 din 28 februarie 2012 (Sporirea vârstei de răspundere penală)[5] conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 5

Alineatul 1. Legea intră în vigoare după comunicarea în Gazeta Juridică[6].

Alineatul 2. Dacă la stabilirea pedepsei trebuie să fie avută în vedere ca circumstanță agravantă împrejurarea că făptuitorul a fost anterior condamnat,

hotărârea prin care s-a dispus condamnarea unei persoane pentru o faptă pe care a săvârșit-o înainte să împlinească 15 ani nu va fi avută în vedere.

---

[1] Legea este publicată în Gazeta Juridică la 25. mai 200, articolul 1 al Legii se referă la articolul 164, alineatul 3.

[2] Modificarea se referă la articolul 283, alineatul. 1, nr. 2, și alineatul. 2, articolul 300, nr. 3, și articolul 304, alineatul. 2.

[3] Prin decizia nr. 208 din la 15. martie 2011 s a stabilit ca modificarea legii să intre în vigoare la 1 aprilie 2011.

[4] Modificarea legii se referă la articolul 97 a, alineatul. 1-4

[5] Modificarea legii se referă la articolul 15 și articolul 81, nr. 10.

[6] Legea este publicata in jurnalul juridic la 29 februarie 2012.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Legea nr. 633 din 12 iunie 2013 (Infracţiuni cu privire la viaţa sexuală)[1] conţine următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 5

Alineatul 1. Legea intră în vigoare la 1 iulie 2013.

Alineatul 2. Art. 1, punctul nr. 4 este, de asemenea, aplicabil faptelor săvârşite înainte de intrarea în vigoare a legii, cu excepţia cazurilor în care a intervenit prescripţia potrivit legii vechi.

Alineatul 3. Art. 236 din Codul penal, alin. (4) şi (6), cum sunt formulate în această lege în art. 1, punctul nr. 27 se aplică faptelor, care au fost săvârşite înainte de intrarea în vigoare a legii, în locul regulilor valabile până acum.

Alineatul 4. Dispoziţiile Art. 236 din Codul penal alin. (6), cum este formulat în această lege în art. 1, punctul nr. 27 sunt aplicabile hotărârilor de condamnare pronunţate înainte de intrarea în vigoare a legii noi, pentru faptele săvârşite înainte de intrarea în vigoare a legii noi.

Alineatul 5. Art. 236 alin. (7) din Codul penal menţionat în această lege la art. 1, punctul nr. 27 este aplicabil hotărârilor de condamnare pentru fapte săvârşite înainte de intrarea în vigoare a legii noi art. 236 din Codul penal.

Legea nr. 634 din 12 iunie 2013 (Reacţia puternică faţă de criminalitatea economică)[2] conţine următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 13

Alineatul 1. Legea intră în vigoare la 1 iulie 2013.

Alineatul 2. Art. 1 punctele nr. 1 şi 4 se aplică la cererea de confiscare, care este pronunţată sau adoptată înainte de intrarea în vigoare a legii, în afara cazului în care înainte de intrarea în vigoare a intervenit prescripţia conform dispoziţiilor legale aplicabile până la momentul intrării în vigoare a legii noi.

Alineatul 3. (se elimină)

Legea nr. 168 din 26 februarie 2014 (executarea Convenţiei Consiliului Europei privind evitarea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în cadrul căminului)[3] conţine următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

---

[1] Modificarea legii se referă la articolul 7 a, alineatul. 2, nr. 4, articolul 68 a, alineatul. 2, punctul 1, articolul 69 a, alineatul. 2, punctul 1, articolul 70, alineatul. 2, nr.1, articolul 93, alineatul 3, articolul 94, alineatul 4, articolul 210, alineatul 1 şi 3, prevăzut in capitolul 24, articolul 216-233 a, articolul 235-236 şi articolul 262 a.

[2] Modificarea legii se referă la articolul 79, alineatul. 2, 2. punctul, articolul 93, alineatul. 2, nr. 1, articolul 97 a, alineatul. 1 şi 4, articolul 122, articolul 131, articolul 296, alineatul. 2, articolul 299, articolul 299 d şi articolul 304 a, alineatul. 1

[3] Modificarea legii se referă la articolul 94, alineatul. 4.

CONSILIUL EUROPEAN UNIVERSITAR

Art. 2

Alineatul 1. Legea intră în vigoare la 1 iunie 2014

Alineatul 2. Art. 1 se aplică faptelor care sunt săvârşite înainte de intrarea în vigoare a legii, în afara cazului în care înainte de intrarea în vigoare a legii a intervenit prescripţia conform dispoziţiilor legale aplicabile până la momentul intrării în vigoare a legii noi.

Legea nr. 739 din 25 iunie 2014 (Reorganizarea asistenţei criminale, inclusiv limitarea accesului la plângeri)[1] conţine următoarele prevederi privind intrarea în vigoare

Art. 5

Ministrul Justiţiei stabileşte momentul intrării în vigoare a legii[2].

Art. 6

Cauza în care s-a pronunţat o hotărâre de o instanţă înainte de intrarea în vigoare a legii poate fi contestată la Asistenţa criminală conform dispoziţiilor legale aplicabile până la momentul intrării în vigoare a legii noi. Decizia Directoratului pentru asistenţă criminală în cauze, care sunt contestate conform punctului nr. 1 nu pot fi contestate la Ministerul Justiţiei.

Legea nr. 152 din 18 februarie 2015 (Serviciul social etc.)[3] conţine următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 4

Alineatul 1. Legea intră în vigoare la 1 mai 2015, sub rezervele menţionate la alin. (3).

Alineatul 2.

Legea se aplică hotărârilor judecătoreşti pronunţate după intrarea în vigoare a legii.

Dispoziţiile sunt aplicabile chiar dacă fapta a fost săvârşită înainte de intrarea în vigoare a legii.

Alienatul 3. (se elimină).

---

[1] Modificarea legii se referă la articolul 38, alineatul. 2, punctul 2, articolul 40, alineatul. 2, articolul 41, alineatul. 1, şi articolul 44.

[2] Prin decizia nr. 388 din 9 aprilie 2015 s-a hotărât ca modificarea legii să intre în vigoare la 6 mai 2015.

[3] Modificarea legii se referă la punctul 7, articolul 56, alineatul. 1 şi 2, articolul 60, alineatul. 1, nr. 2 şi 3, articolul 62, alineatul 2, articolul 63, alineatul 1, punctul 2, articolul 63, alineatul 3, punctul 2, articolul 63, alineatul. 4, punctul 3, articolul 64, punctul 2, articolul 66, alineatul. 3, punctul 2, articolul 67, alineatul. 2, punctul 2, şi articolul 86, alineatul 3 şi 4.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Legea nr. 1880 din 29 decembrie 2015 (Aderarea la o forţă armată inamică)[1] conţine următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 2

Legea intră în vigoare în ziua următoare comunicării în Gazeta Juridică[2].

Legea nr. 170 din 27 februarie 2016 (Incriminarea posesiei ilegale de telefon mobil şi de alte echipamente similare de comunicare sub forma de protecţie aparentă)[3] conţine următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 2.

Legea intră în vigoare la 1 martie 2016.

Legea nr. 632 din 8 iunie 2016 (Modificări ca urmare a dispoziţiei privind abuzul de piaţă precum şi executarea regulilor privind plata comisioanelor etc. de la părţi terţe şi informaţii privind costurile etc. în directiva privind pieţele pentru instrumentele financiare (MiFID II)[4] conţine următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 6

Alineatul 1. Legea intră în vigoare la 3 iulie 2016, cu excepţiile prevăzute la alineatul 2.

Alineatul 2. (se elimină).

Legea nr. 635 din 8 iunie 2016 (Înăsprirea pedepsei pentru viol şi pentru relaţii sexuale cu un minor sub 15 ani profitând de superioritatea fizică sau psihică)[5], conţine următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 2

Legea intră în vigoare la 1 iulie 2016.

Legea nr. 636 din 8 iunie 2016 (Înăsprirea pedepsei pentru acuzare calomnioasă)[6] conţine următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 2

Legea intră în vigoare la 1 iulie 2016.

---

[1] Modificarea legii se refera la capitolul 12, articolul 101 a şi articolul 102, alineatul. 1.

[2] Legea este publicată în Gazeta la 30 decembrie 2015.

[3] Modificarea legii se referă la articolul 124, alineatul. 4, punctul 3.

[4] Modificarea legii se referă la articolul 299 d, alineatul. 1, nr. 1.

[5] Modificarea legii se referă la articolul 216, alineatul. 4, şi articolul 222.

[6] Modificarea legii se referă la articolul 95, punctul 1.,articolul 97 b, alineatul. 3, şi articolul 164, alineatul. 4.

ROMANIAN CENTER UNIVERSITY LIBRARY

Legea nr 641 din 8 iunie 2016 (Reacţie puternică împotriva telefoanelor mobile în închisori etc.)[1] conţine următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 4

Legea intră în vigoare la 1 august 2016.

Legea nr. 642 din 8 iunie 2016 (Conflicte înarmate în străinătate etc.)[2] conţine următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 3

Legea intră în vigoare la 1 iulie 2016.

Ministerul Justiţiei, la 4 iulie 2016

Søren Pind

/Thomas Tordal-Mortensen/

conţine următoarele prevederi privind intrarea în vigoare

1) Modificarea legii se referă la articolul 68 a, articolul 69, articolul 69 a, articolul 72, alineatul. 1-2, articolul 73, alineatul. 1 punctul 1, şi articolul 97, alineatul. 2, nr. 2.

2) Modificarea legii se referă la articolul 93, alineatul punctul 3, articolul 94, alineatul. 4, articolul 97, alineatul. 4, articolul 97, alineatul. 6, punctul 2, articolul 230 şi articolul 235.

3) Modificarea legii se referă la articolul 7, articolul 8, articolul 21, articolul 23, articolul 31, articolul 32, articolul 33, articolul 34, articolul 35, articolul 36, articolul 39, articolul 40 a, articolul 41, articolul 42, articolul 43, articolul 44, articolul 45, articolul 46,articolul 47, articolul 48, articolul 49, articolul 50, articolul 51,articolul 52, articolul 53, articolul 54, articolul 55, articolul 57, articolul 58, articolul 59, articolul 60, articolul 61, articolul 61 a, articolul 62, articolul 63, articolul 64, articolul 65, articolul 66, articolul 72, articolul 74, articolul 78,articolul 83, articolul 86, articolul 87, articolul 88, articolul 89, articolul 90, articolul 91, articolul 97 articolul 100, articolul 103, articolul 104, articolul 109, articolul 110, articolul 110 a, articolul 110 c, articolul 110 e, articolul 114, articolul 117, articolul 119, articolul 121, articolul 122, articolul 123, articolul 124, articolul 125, articolul 126, articolul 127, articolul 128, articolul 129, articolul 129 a, articolul 130, articolul 131, articolul 132 a, articolul 133, articolul 134, articolul 134 a, articolul 135, articolul 136, articolul 137, articolul 138, articolul 139, articolul 140, articolul 141, articolul 142, articolul 143, articolul 144, articolul 147, articolul 148, articolul 149, articolul 150, articolul 152, articolul 153,

[1] Modificarea legii se referă la articolul 124.

[2] Modificarea legii se referă la articolul 114 c, alineatul. 3, 2. şi punctul 3, articolul 114 e, punctul 2 şi 3, articolul 114 i, articolul 114 j şi articolul 128.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

articolul 155, articolul 156, articolul 158, articolul 160, articolul 161, articolul 162, articolul 163, articolul 164, articolul 165, articolul 167, articolul 168, articolul 170, articolul 172, articolul 174, articolul 175, articolul 176, articolul 178, articolul 179, articolul 182, articolul 183, articolul 184, articolul 185, articolul 186, articolul 187, articolul 188, articolul 189, articolul 192, articolul 193, articolul 194, articolul 195 articolul 197, articolul 202, articolul 203, articolul 204, articolul 206, articolul 208, articolul 213, articolul 214, articolul 223 a, articolul 229, articolul 232, articolul 233, articolul 235, articolul 236, articolul 239,articolul 240, articolul 241, articolul 244, articolul 249, articolul 251, articolul 252, articolul 253, articolul 254, articolul 255, articolul 260, articolul 261, articolul 262, articolul 263, articolul 264, articolul 264 a, articolul 264d, articolul 265, articolul 266, articolul 266 a, articolul 266b, articolul 266c, articolul 267, articolul 268, articolul 274, articolul 285, articolul 291, articolul 292, articolul 293, articolul 295, articolul 296, articolul 298, articolul 299, articolul 300, articolul 300a, articolul 300b, articolul 300c, 302, articolul 303 şi articolul 304.

4) Modificarea legii se referă la articolul 158, alineatul. 1 punctul 1.

5) Modificarea legii se referă la articolul 93, articolul 93 a, articolul 94, articolul 97 a şi articolul 164, alineatul 3.

6) Legea este publicată în Gazeta Juridică la 25 mai 2005, articolul 1 al Legii se referă la articolul 164, alineatul 3.

7) Modificarea se referă la articolul 283, alineatul 1, nr. 2, şi alineatul 2, articolul 300, nr. 3, şi articolul 304, alineatul 2.

8) Prin decizia nr. 208 din 15 martie 2011 s a stabilit ca modificarea legii să intre în vigoare la 1 aprilie 2011.

9) Modificarea legii se referă la articolul 97a, alineatul. 1-4.

10) Modificarea legii se referă la articolul 15 şi articolul 81, nr. 10.

11) Legea este publicată în jurnalul juridic la 29 februarie 2012.

12) Modificarea legii se referă la articolul 7a, alineatul 2, nr. 4, articolul 68 a, alineatul 2, punctul 1, articolul 69a, alineatul 2, punctul 1, articolul 70, alineatul 2, nr. 1, articolul 93, alineatul 3, articolul 94, alineatul 4, articolul 210, alineatul 1 şi 3, transcris în capitolul 24, articolul 216-233a, articolul 235-236 şi articolul 262a.

13) Modificarea legii se referă la articolul 79, alineatul 2, punctul 2, articolul 93, alineatul 2, nr. 1, articolul 97a, alineatul 1 şi 4, articolul 122, articolul 131, articolul 296, alineatul 2, articolul 299, articolul 299d şi articolul 304a, alineatul 1.

14) Modificarea legii se referă la articolul 94, alineatul 4.

15) Modificarea legii se referă la articolul 38, alineatul 2, punctul 2, articolul 40, alineatul 2, articolul 41, alineatul 1 şi articolul 44.

16) Prin decizia nr. 388 din 9 aprilie 2015 s-a hotărât ca modificarea legii să intre în vigoare la 6 mai 2015.

17) Modificarea legii se referă la punctul 7, articolul 56, alineatul. 1 şi 2, articolul 60, alineatul 1, nr. 2 şi 3, articolul 62, alineatul 2, articolul 63, alineatul 1, punctul 2, articolul 63, alineatul 3, punctul 2, articolul 63, alineatul 4, punctul 3, articolul 64, punctul 2, articolul 66, alineatul 3, punctul 2, articolul 67, alineatul 2, punctul 2, şi articolul 86, alineatul 3 şi 4.

18) Modificarea legii se refera la capitolul 12, articolul 101a şi articolul 102, alineatul 1.

19) Legea este publicată în Gazeta la 30 decembrie 2015.

20) Modificarea legii se referă la articolul 124, alineatul 4, punctul 3.

21) Modificarea legii se referă la articolul 299d, alineatul 1, nr. 1.

22) Modificarea legii se referă la articolul 216, alineatul 4 şi articolul 222.

23) Modificarea legii se referă la articolul 95, punctul 1, articolul 97b, alineatul 3, şi articolul 164, alineatul 4.

24) Modificarea legii se referă la articolul 124.

25) Modificarea legii se referă la articolul 114c, alineatul 3, 2 şi punctul 3, articolul 114e, punctul 2 şi 3, articolul 114i, articolul 114j şi articolul 128.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

EE

CODUL PENAL AL REPUBLICII ESTONIA

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII ESTONIA

Tudorel TOADER

Codul penal a fost adoptat la data de 6 iunie 2001 şi a intrat în vigoare la data de 1 septembrie 2002. Codul penal este structurat pe două părţi – Partea generală (art. 1-87[3]) şi Partea specială (art. 88-451).

Partea generală (art. 1-87[3])

Principalele particularităţi în raport de Codul penal român, se referă la următoarele:

Tipuri de infracţiuni. Infracţiunile se împart în infracţiuni grave şi delicte.

Infracţiunea gravă este infracţiunea prevăzută de prezentul Cod, infracţiune pentru care, în cazul persoanelor fizice, pedeapsa principală este amenda penală sau închisoarea, iar în cazul persoanelor juridice, amenda penală.

Delictul este infracţiunea prevăzută de prezentul Cod sau de altă lege, infracţiune pentru care pedeapsa principală este amenda, închisoarea corecţională sau anularea dreptului de a conduce un vehicul.

Momentul comiterii faptei. Se consideră că fapta este comisă în momentul în care făptuitorul a acţionat sau avea obligaţia legală să acţioneze. Nu se va lua în considerare momentul producerii urmării faptei.

Răspunderea pentru omisiune. În cazul în care o persoană are obligaţia legală de a acţiona, persoana va răspunde pentru omisiune.

Intenţia. Intenţia este premeditată, directă şi indirectă.

Conflictul de obligaţii. Nu este ilegală fapta care încalcă o obligaţie legală, dacă persoana trebuie să îndeplinească simultan mai multe obligaţii legale şi îi este imposibil să le îndeplinească pe toate, dar persoana face tot ce-i stă în putere să îndeplinească o obligaţie care este cel puţin la fel de importantă ca obligaţia încălcată.

Pedeapsa cu amendă. Pentru infracţiuni, instanţa poate dispune o pedeapsă cu amendă cuprinsă între 30 şi 150 zile-amendă. Instanţa va calcula valoarea zilei-amendă aplicate pedepsei amenzii pe baza venitului zilnic mediu al făptuitorului. În cazul persoanelor juridice, instanţa poate decide o pedeapsă cu amendă cuprinsă între 4.000 şi 16.000.000 euro.

Interzicerea exercitării dreptului de a deţine animale. Pentru comiterea unei fapte interzise prin lege împotriva unui animal, instanţa poate decide, ca pedeapsă complementară, aplicarea interzicerii deţinerii oricăror animale sau a animalelor din anumite specii.

Munca neremunerată în folosul comunității. Dacă instanța stabilește pedeapsa detenției sau pedeapsa închisorii pentru un termen de până la doi ani sau pune în executare o sentință de închisoare cu suspendare, o poate înlocui cu munca neremunerată în folosul comunității. Detenția sau închisoarea va fi înlocuită cu munca neremunerată în folosul comunității numai cu consimțământul condamnatului.

Înlocuirea pedepsei închisorii cu supravegherea electronică. În cazul în care instanța decide aplicarea pedepsei închisorii de până la șase luni, măsura închisorii poate fi înlocuită cu supravegherea electronică. O zi de închisoare corespunde unei zile de supraveghere electronică. Închisoarea va fi înlocuită cu supravegherea electronică numai cu acordul condamnatului. În cazul în care un condamnat nu se supune supravegherii electronice, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu își îndeplinește obligațiile ce i-au fost trasate, ofițerul supraveghetor poate emite un avertisment scris condamnatului sau instanța poate decide executarea pedepsei cu închisoarea așa cum a fost aceasta stabilită înainte de înlocuire. În cazul în care persoana condamnată își retrage consimțământul pentru aplicarea supravegherii electronice înainte de expirarea termenului pedepsei, instanța va decide aplicarea pedepsei cu închisoarea așa cum a fost aceasta stabilită înainte de înlocuire.

Înlocuirea amenzii cu detenția sau munca în folosul comunității. În cazul în care un condamnat nu plătește amenda penală la care a fost condamnat, instanța va înlocui pedeapsa amenzii, în limita părții rămase neplătite, cu detenție sau, cu consimțământul condamnatului, cu pedeapsa muncii în folosul comunității.

Supravegherea electronică. Supravegherea electronică este obligația impusă unui condamnat, pentru o durată de timp stabilită de instanță, de a se supune monitorizării respectării unor restricții ale libertății de mișcare sau interdicției consumului de narcotice sau substanțe psihotrope sau alcool, monitorizare efectuată prin intermediul unui dispozitiv electronic atașat corpului condamnatului și care permite determinarea locației condamnatului sau determinarea consumului de narcotice sau substanțe psihotrope sau alcool. Tipul dispozitivelor de supraveghere electronică va fi ales de consilierul de probațiune.

Eliberarea înainte de termen, din cauza unei boli în stadiu terminal a persoanei condamnate. În cazul în care persoana condamnată suferă de o boală în stadiu terminal, instanța poate libera persoana de obligația executării pedepsei.

Partea specială (art. 88-451)

Maternitatea surogat ilegală. Transferul unui ovul străin sau al unui embrion sau făt creat din acesta unei femei a cărei intenție de a da spre adopție copilul după naștere se cunoaște se pedepsește. Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește.

Supravegherea neautorizată. Observarea unei alte persoane în scopul colectării informațiilor referitoare la o astfel de persoană de către o persoană, fără dreptul legal de a se angaja în supraveghere, se pedepsește.

Efectuarea ilegală de cercetări pe oameni. Efectuarea de cercetări medicale sau științifice asupra unei persoane, fără consimțământul acesteia, sau care, înainte de a-și exprima acest consimțământ, nu a fost notificată cu privire la eventualele pericole esențiale care rezultă din cercetare, se pedepsește. Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

Convingerea unei persoane de a dona organe sau țesuturi. Obținerea în mod ilegal a consimțământului unei persoane pentru îndepărtarea organelor, țesuturilor sau celulelor sale, dacă fapta nu conține elementele necesare altei infracțiuni, se pedepsește.

Împiedicarea sau dispersarea violentă a unei adunări publice legal organizate. Împiedicarea sau dispersarea violentă a unei adunări publice legal organizate se pedepsește. Aceeași faptă, dacă este comisă de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

Modificarea rudeniei în linie descendentă. Înlocuirea copilului altcuiva sau a propriului copil cu copilul unei alte persoane, în scopul de a modifica rudenia în linie descendentă a copilului, se pedepsește.

Expunerea minorilor la acte de cruzime. Predarea, afișarea sau punerea, cu bună știință și în orice alt mod, la dispoziția unei persoane care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani, a unor materiale sau reproduceri ale acestora în care sunt promovate acte de cruzime sau uciderea sau torturarea unui animal în prezența unei astfel de persoane, fără un motiv întemeiat sau expunerea, cu bună știință și în orice alt mod, a unei astfel de persoane la acte de cruzime se pedepsește.

Incitarea minorului la consumul de alcool. Incitarea de către un adult a unei persoane care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani la consumul de băuturi alcoolice se pedepsește.

Organizații neconstituționale. Deținerea calității de membru al unei organizații permanente formate din trei sau mai multe persoane care își împart o serie de sarcini între ele, care a fost constituită cu intenția de a înfăptui acte de violență îndreptate împotriva Republicii Estonia sau formarea, conducerea sau recrutarea de membri pentru o astfel de organizație constituie infracțiune și se pedepsește. Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește.

Defăimarea sau insultarea unor persoane care beneficiază de imunitate internațională. Defăimarea sau insultarea unei persoane care beneficiază de imunitate internațională sau a unui membru al familiei unei astfel de persoane se pedepsește. Dacă este săvârșită de o persoană juridică, aceeași faptă se pedepsește.

Cruzimea față de animale. Comiterea unui act interzis asupra unor animale, într-un loc public sau prin cruzimi, se pedepsește.

EE

Tulburarea ordinii publice prin adunări neautorizate. Organizarea unei adunări publice neautorizate sau instigarea la participarea la o astfel de adunare se pedepseşte.

Insultarea organelor care exercită autoritatea de stat. Insultarea organelor care exercită autoritatea de stat aflate în exerciţiul funcţiunii se pedepseşte.

Calomnierea organelor care exercită autoritatea de stat. Calomnierea organelor care exercită autoritatea de stat aflate în exerciţiul funcţiunii se pedepseşte.

Apeluri false la numărul de urgenţă. Efectuarea, cu bună ştiinţă, de apeluri false la numărul de urgenţă pentru a solicita intervenţia echipajelor de salvare, a poliţiei, a ambulanţei sau a oricăror servicii de intervenţii pentru situaţii de urgenţă sau solicitarea, cu bună ştiinţă, a intervenţiei unui vehicul cu un echipaj de intervenţie se pedepseşte.

Nedeclararea unei naşteri sau a unui deces. Nedeclararea unei naşteri sau a unui deces la oficiul stării civile, în termenul prevăzut de lege în acest scop, se pedepseşte.

Defăimarea instanţei. Defăimarea instanţei sau în legătură cu participarea la actul de justiţie se pedepseşte.

Aducerea de acuzaţii false. Fapta unui procuror de a aduce acuzaţii false unei persoane nevinovate, de a încheia o înţelegere în cadrul unei învoieli sau emiterea, cu bună ştiinţă, a unei dispoziţii ilegale privind administrarea unui tratament psihiatric coercitiv se pedepseşte.

Luarea cu bună ştiinţă, de către un judecător, a unei hotărâri ilegale. Fapta unui judecător de a lua, cu bună ştiinţă, o hotărâre ilegală se pedepseşte.

Organizarea de activităţi nepermise de regulamentul de ordine interioară într-o unitate de detenţie sau participarea la astfel de activităţi se pedepseşte.

Confiscarea şi vânzarea ilegală şi cu bună ştiinţă a unui bun patrimonial de către un executor judecătoresc. Fapta executorului judecătoresc de a confisca şi vinde ilegal un bun, într-o măsură semnificativă, se pedepseşte.

Infracţiuni de corupţie în sectorul privat. Luarea de mită în sectorul privat. Fapta de a pretinde, promite sau accepta promisiunea unor bani sau alte foloase, săvârşită de o persoană abilitată să desfăşoare activităţi economice în interesul unei persoane de drept privat, care acţionează ca arbitru pentru sine sau un terţ, în schimbul folosirii calităţii deţinute, se pedepseşte.

Conducerea sistematică a vehiculului de către o persoană fără drept de conducere. Conducerea autovehiculelor, a vehiculelor de teren sau a tramvaielor de către persoane fără dreptul de a conduce autovehiculele sau tramvaiele din categoria corespunzătoare, dacă este săvârşită sistematic, se pedepseşte.

CUPRINS

Partea I. Partea Generală **119**
Capitolul 1. Principii generale 119
Capitolul 2. Infracţiunea 122
Secţiunea 1. Elementele constitutive ale infracţiunii 122
Secţiunea a 2-a. Cauze justificative 127
Secţiunea a 3-a. Vinovăţia 128
Capitolul 3. Tipuri şi termene de pedeapsă 130
Secţiunea 1. Pedepse principale aplicabile pentru infracţiuni 130
Secţiunea a 2-a. Pedepse principale impuse pentru delicte 132
Secţiunea a 3-a. Pedepse complementare aplicate persoanelor fizice pentru infracţiuni 132
Secţiunea a 4-a. Pedepse complementare la infracţiuni săvârşite de persoane juridice 135
Capitolul 4. Aplicarea pedepsei 136
Secţiunea 1. Bazele aplicării pedepselor 136
Secţiunea a 2-a. Înlocuirea închisorii sau detenţiei cu munca neremunerată în folosul comunităţii 140
Secţiunea a 2^1-a. Înlocuirea pedepsei închisorii cu controlul electronic sau cu tratamentul 142
Secţiunea a 3-a. Înlocuirea pedepsei amenzii sau a pedepsei amenzii în limita bunurilor 144
Capitolul 5. Scoaterea de sub efectul executării pedepsei 145
Capitolul 6. Termenele de prescripţie 152
Capitolul 7. Alte sancţiuni 154

Partea a 2-a. Partea Specială **161**
Capitolul 8. Infracţiuni contra umanităţii şi securităţii internaţionale 161
Secţiunea 1. Dispoziţii generale 161
Secţiunea a 2-a. Infracţiuni contra umanităţii 161
Secţiunea a 3-a. Infracţiuni contra păcii 162
Secţiunea a 4-a. Crime de război 163
Secţiunea a 5-a. Infracţiuni contra securităţii internaţionale 169
Capitolul 9. Infracţiuni contra persoanei 171
Secţiunea 1. Infracţiuni contra vieţii 171
Secţiunea a 2-a. Infracţiuni contra sănătăţii 172
Subsecţiunea 1. Infracţiuni periculoase pentru sănătate 172
Subsecţiunea 2. Acte de violenţă 173

FOUNDATION CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea a 3-a. Infracţiuni care pun în pericol viaţa şi sănătatea 174
Secţiunea a 4-a. Întreruperea ilegală a sarcinii 174
Secţiunea a 5-a. Tratamentul ilegal al embrionului sau fătului 175
Secţiunea 6. Infracţiuni contra libertăţii 176
Secţiunea a 7-a. Infracţiuni împotriva dreptului la auto-determinare sexuală 180
Secţiunea a 8-a. Infracţiuni contra persoanelor decedate 183
Capitolul 10. Infracţiuni contra drepturilor politice sau civile 184
Secţiunea 1. Infracţiuni împotriva egalităţii 184
Secţiunea a 2-a. Încălcarea libertăţilor fundamentale 186
Secţiunea a 3-a. Infracţiuni contra libertăţii de a alege 187
Capitolul 11. Infracţiuni contra familiei şi minorilor 189
Secţiunea 1. Infracţiuni contra familiei 189
Secţiunea a 2-a. Infracţiuni contra minorilor 191
Capitolul 12. Infracţiuni contra sănătăţii publice 194
Secţiunea 1. Infracţiuni legate de substanţele narcotice 194
Secţiunea a 2-a. Infracţiuni legate de răspândirea unor boli infecţioase 198
Secţiunea a 3-a. Infracţiuni legate de produsele medicamentoase 198
Secţiunea a 4-a. Infracţiuni legate de sănătatea şi securitatea în muncă sau supravegherea tehnică 199
Capitolul 13. Infracţiuni contra patrimoniului 200
Secţiunea 1. Infracţiuni contra proprietăţii 200
Sub-secţiunea 1. Însuşirea pe nedrept a unui bun mobil 200
Sub-secţiunea a 2-a. Distrugerea proprietăţii 203
Secţiunea a 2-a. Infracţiuni contra oricăror forme de proprietate 205
Sub-secţiunea 1. Înşelăciunea 205
Sub-secţiunea a 2-a. Şantajul 207
Sub-secţiunea 3. Utilizarea ilegală 207
Sub-secţiunea 4. Abuzul de încredere 209
Secţiunea 3. Infracţiuni minore contra patrimoniului 210
Capitolul 14. Infracţiuni privind drepturile de proprietate intelectuală 210
Capitolul 15. Infracţiuni contra statului 214
Secţiunea 1. Dispoziţii generale 214
Secţiunea a 2-a. Infracţiuni îndreptate împotriva Republicii Estonia 214
Secţiunea a 3-a. Infracţiuni contra securităţii naţionale 217
Secţiunea a 4-a. Infracţiuni contra altor state sau contra unor organizaţii internaţionale 221
Secţiunea a 5-a. Infracţiuni contra apărării naţionale 222
Capitolul 16. Infracţiuni contra liniştii publice 223
Secţiunea 1. Infracţiuni contra ordinii publice 223

Secţiunea a 2-a. Infracţiuni contra ordinii publice 226
Secţiunea a 3-a. Infracţiuni contra exerciţiului autorităţii de stat 229
Sub-secţiunea 1. Infracţiuni contra organelor care exercită autoritatea de stat 229
Sub-secţiunea 2. Infracţiuni legate de date 230
Capitolul 17. Infracţiuni de serviciu 231
Secţiunea 1. Abuzul de funcţie 231
Secţiunea a 2-a. Încălcarea obligaţiei de integritate 233
Capitolul 18. Infracţiuni contra înfăptuirii justiţiei 236
Secţiunea 1. Obstrucţionarea justiţiei 236
Secţiunea a 2-a. Infracţiuni contra drepturilor persoanei în cadrul procedurilor preliminare, extrajudiciare sau judiciare 238
Secţiunea a 3-a. Infracţiuni privind executarea pedepsei 242
Secţiunea a 4-a. Infracţiuni privind punerea în aplicare a hotărârilor judecătoreşti 244
Capitolul 19. Infracţiuni de fals 245
Secţiunea 1. Falsificarea de instrumente de plată, timbre sau marcaje 245
Secţiunea a 2-a. Falsificarea sau deteriorarea de documente oficiale 250
Capitolul 20. Infracţiuni contra mediului înconjurător 252
Capitolul 21. Infracţiuni economice 259
Secţiunea 1. Activităţi economice ilegale 259
Secţiunea a 2-a. Infracţiuni care privesc societăţile comerciale 262
Secţiunea a 3-a. Infracţiuni legate de procedura falimentului şi a executării 264
Secţiunea a 4-a. Frauda fiscală 265
Secţiunea a 5-a. Infracţiuni de spălare de bani 267
Secţiunea a 6-a. Infracţiuni legate de circulaţia titlurilor de valoare 268
Secţiunea a 7-a. Infracţiuni legate de concurenţă 269
Secţiunea a 8-a. Infracţiuni legate de partidele politice 270
Secţiunea a 9-a. Infracţiuni de corupţie în sectorul privat 270
Capitolul 22. Infracţiuni contra siguranţei publice 271
Secţiunea 1. Infracţiuni legate de otrăvire, incendiere sau provocarea de explozii 271
Secţiunea a 2-a. Infracţiuni legate de aducerea de stricăciuni unor sisteme sau structuri de utilitate publică de importanţă vitală sau lucrări de construcţii şi activităţi de producţie şi de altă natură care pun în pericol viaţa 272
Secţiunea a 3-a. Infracţiuni legate de radiaţiile ionizante 273
Secţiunea a 4-a. Infracţiuni legate de substanţele explozive 274

BOURGAS FREE UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea a 5-a. Infracţiuni legate de armele de foc şi muniţii 276
Secţiunea a 6-a. Infracţiuni legate de bunurile strategice 277
Capitolul 23. Infracţiuni rutiere 278
Capitolul 24. Infracţiuni legate de serviciul în forţele armate 281
Capitolul 25. Dispoziţie privind punerea în aplicare 285

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII ESTONIA[1)]

PARTEA I
Partea Generală

CAPITOLUL 1
Principii generale

Art. § 1. Limitele aplicării Părţii generale a Codului penal

(1) Prevederile Părţii generale a Codului penal reglementează aplicarea sancţiunilor pentru infracţiunile prevăzute în Partea specială a prezentului Cod şi în alte legi.

(2) În sensul prezentului Capitol, legea penală înseamnă prezentul Cod sau orice lege care prevede o pedeapsă pentru o infracţiune.

Art. § 2. Legalitatea incriminării

(1) Nicio persoană nu poate fi sancţionată penal pentru o faptă care nu era prevăzută în lege ca infracţiune la data când a fost săvârşită.

(2) O persoană va fi sancţionată pentru o faptă dacă fapta respectivă întruneşte elementele constitutive ale unei infracţiuni, este comisă cu încălcarea legii, iar persoana în cauză este vinovată de comiterea faptei.

(3) Nimeni nu va fi pedepsit de mai multe ori pentru aceeaşi infracţiune, indiferent dacă pedeapsa a fost impusă în Estonia sau în altă ţară.

(4) Fapta nu va fi incriminată prin analogie.

Art. § 3. Tipuri de infracţiuni

(1) Infracţiunea este fapta incriminată prin prezentul Cod sau prin altă lege.

(2) Infracţiunile se împart în infracţiuni grave şi delicte.

(3) Infracţiunea gravă este infracţiunea prevăzută de prezentul Cod, infracţiune pentru care, în cazul persoanelor fizice, pedeapsa principală este amenda penală sau închisoarea, iar în cazul persoanelor juridice, amenda penală.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare 01.01.2015]

(4) Delictul este infracţiunea prevăzută de prezentul Cod sau de altă lege, infracţiune pentru care pedeapsa principală este amenda, închisoarea corecţională sau anularea dreptului de a conduce un vehicul.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare 01.01.2015]

[1)] Codul penal a fost adoptat la data de 6 iunie 2001 şi a intrat în vigoare la data de 1 septembrie 2002. Actualizat până la data de 19 ianuarie 2017.

EUROPEAN UNIVERSITY LIBRARY

(5) În cazul în care o persoană comite o faptă care întruneşte simultan elementele constitutive ale unui delict şi ale unei infracţiuni, atunci persoana respectivă va fi pedepsită doar pentru infracţiune. Dacă nu se impune nicio pedeapsă pentru infracţiune, atunci persoana se pedepseşte pentru delict.

Art. § 4. Grade ale infracţiunilor

(1) Infracţiunile sunt calificate şi simple.

(2) Infracţiunea calificată este infracţiunea pentru care pedeapsa maximă prevăzută de prezentul Cod pentru persoane fizice este închisoarea de la peste cinci ani până la detenţiunea pe viaţă. Infracţiunea comisă de o persoană juridică se consideră a fi infracţiune calificată în cazul în care pedeapsa maximă prevăzută de prezentul Cod în cazul persoanelor fizice pentru aceeaşi faptă este închisoarea de la peste cinci ani până la detenţiunea pe viaţă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare 01.01.2015]

(3) Infracţiunea simplă este infracţiunea pentru care pedeapsa prevăzută de prezentul Cod este închisoarea pentru o perioadă de până la cinci ani sau amenda penală.

(4) Atenuarea sau agravarea pedepsei, în temeiul prevederilor Părţii generale a prezentului Cod nu va modifica gradul de gravitate al faptei penale.

Art. § 5. Aplicarea legii penale în timp

(1) Pedeapsa se va aplica în temeiul legii aflate în vigoare în momentul comiterii faptei.

(2) Legea care înlătură sau reduce răspunderea penală sau în alt fel uşurează situaţia unei persoane va avea efect retroactiv asupra persoanei care nu a fost pedepsită pentru respectiva faptă printr-o hotărâre judecătorească definitivă. Legea care înlătură răspunderea penală ori elimină sau reduce pedeapsa cu închisoarea va avea efect retroactiv asupra persoanei care execută sau urmează să înceapă executarea unei pedepse cu închisoarea în temeiul unei hotărâri definitive. În astfel de cazuri, pedeapsa se reduce la pedeapsa maximă prevăzută de noua lege pentru fapta similară sau, dacă fapta nu mai este incriminată, persoana în cauză va fi eliberată din închisoare.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare 01.01.2015]

(3) Legea care incriminează o faptă, măreşte pedeapsa sau în alt fel înrăutăţeşte situaţia unei persoane nu va avea efect retroactiv.

(4) Infracţiunile împotriva umanităţii şi infracţiunile de război vor fi pedepsite indiferent de timpul comiterii faptei.

Art. § 6. Teritorialitatea legii penale

(1) Legea penală estoniană se aplică faptelor comise pe teritoriul Estoniei.

(2) Legea penală estoniană se aplică faptelor comise pe sau împotriva navelor sau aeronavelor înregistrate în Estonia, indiferent de locul în care se află nava sau aeronava în momentul comiterii infracţiunii sau de legea penală a statului pe teritoriul căruia s-a comis fapta.

Art. § 7. Personalitatea legii penale *[RT I 2004, 46, 329 - intrare în vigoare 01.07.2004]*

(1) Legea penală estoniană se aplică faptelor comise în afara teritoriului Estoniei, dacă respectiva faptă constituie o infracţiune în conformitate cu legea penală estoniană şi se pedepseşte în locul comiterii faptei sau dacă nu există posibilitatea aplicării legii penale în locul comiterii faptei şi dacă:

1) fapta este comisă împotriva unui cetăţean estonian sau a unei persoane juridice estoniene sau

2) făptuitorul este cetăţean estonian în momentul comiterii faptei sau dobândeşte cetăţenia estoniană după comiterea faptei sau este un străin care a fost deţinut în Estonia şi nu este extrădat.

[RT I 2004, 46, 329 - intrare în vigoare 01.07.2004]

(2) Legea penală estoniană se aplică:

1) faptei comise în afara teritoriului Estoniei, dacă respectiva faptă constituie o infracţiune, în temeiul legii penale estoniene şi făptuitorul este membru al forţelor armate aflat în exerciţiul funcţiei;

2) în cazul oferirii, acceptării sau mijlocirii de gratuităţi sau mite sau traficului de influenţă, comise în afara teritoriului Estoniei, dacă respectiva faptă este comisă de sau la comiterea căreia participă un cetăţean estonian, de un funcţionar estonian sau de o persoană juridică estoniană sau de un străin care a fost deţinut în Estonia şi care nu a fost extrădat.

[RT I, 05.07.2013, 2 - intrare în vigoare 15.07.2013]

Art. § 8. Aplicabilitatea legii penale în cazul faptelor împotriva drepturilor protejate internaţional

Indiferent de legea locului unde este comisă o faptă, legea penală estoniană se aplică oricăror fapte comise în afara teritoriului Estoniei, dacă fapta respectivă este incriminată în temeiul obligaţiilor internaţionale asumate de Estonia.

[RT I, 05.07.2013, 2 - intrare în vigoare 15.07.2013]

Art. § 9. Aplicabilitatea legii penale în cazul faptelor împotriva drepturilor protejate în Estonia

(1) Indiferent de legea locului unde este comisă o faptă, legea penală estoniană se aplică oricăror fapte comise în afara teritoriului Estoniei dacă, în conformitate cu legea penală estoniană, fapta reprezintă o infracţiune calificată şi dacă fapta:

1) aduce atingere vieţii sau sănătăţii populaţiei Estoniei;

2) afectează exercitarea autorităţii de stat sau capacitatea de apărare a Estoniei; sau

3) aduce pagube mediului înconjurător.

(2) Indiferent de tipul infracţiunii, legea penală estoniană se aplică faptelor care aduc pagube mediului înconjurător şi care sunt comise în zona economică estoniană sau în apele internaţionale, în conformitate cu normele

şi drepturile prevăzute de dreptul maritim internaţional în cazul navelor sub pavilion străin.

[RT I 2008, 1, 1 - intrare în vigoare 14.01.2008]

Art. § 10. Momentul comiterii faptei

Se consideră că fapta este comisă în momentul în care făptuitorul a acţionat sau avea obligaţia legală să acţioneze. Nu se va lua în considerare momentul producerii urmării faptei.

Art. § 11. Locul comiterii faptei

(1) Se consideră că fapta a fost comisă în locul în care:

1) persoana a acţionat;

2) persoana avea obligaţia legală să acţioneze;

3) s-a produs urmarea care constituie un element necesar al infracţiunii sau

4) conform presupunerii persoanei, urmarea care constituie element constitutiv al infracţiunii ar fi trebuit să se producă.

(2) Fapta de complicitate se consideră a fi comisă în locul în care:

1) autorul a comis infracţiunea;

2) a acţionat complicele;

3) complicele avea obligaţia legală să acţioneze sau

4) conform presupunerii complicelui, urmarea care constituie element constitutiv al infracţiunii ar fi trebuit să se producă.

(3) În cazul în care un complice la o infracţiune comisă într-un alt stat comite un act de complicitate pe teritoriul Estoniei şi actul respectiv este pedepsit de legea penală estoniană, iar fapta comisă de autor este incriminată la locul comiterii acesteia sau legea penală nu se poate aplica la locul comiterii faptei, atunci legea penală estoniană se aplică în cazul complicelui.

CAPITOLUL 2
Infracţiunea

SECŢIUNEA 1
Elementele constitutive ale infracţiunii

Art. § 12. Elementele constitutive ale infracţiunii

(1) Elementele constitutive ale infracţiunii sunt cele stabilite în descrierea faptei penale, prevăzută în Partea specială a prezentului Cod sau în alte legi.

(2) Elementele laturii obiective a infracţiunii sunt acţiunile sau inacţiunile prevăzute de lege şi, în cazurile prevăzute de lege, urmările care se găsesc în relaţie de cauzalitate cu astfel de acţiuni sau inacţiuni. Pe lângă acestea, legea poate prevedea şi alte elemente obiective constitutive ale infracţiunii.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare 01.01.2015]

BIBLIOTECA UNIVERSITY LIBRARY

(3) Elementele laturii subiective a infracțiunii sunt intenția sau neglijența. Legea poate prevedea un motiv, un scop sau alte elemente subiective constitutive ale infracțiunii.

Art. § 12[1]. Pagube materiale cauzate de faptă sau de amploarea faptei

În cazul în care se prevede că unul dintre elementele necesare ale infracțiunii este producerea unor pagube materiale sau amploarea faptei poate fi cuantificată pecuniar, atunci dimensiunea pagubei sau a faptei este apreciată pecuniar, astfel:

1) pagube sau o amploare a faptei care depășesc 4.000 euro înseamnă pagube semnificative;

2) pagube sau o amploare a faptei care depășesc 40.000 euro înseamnă pagube mari;

3) pagube sau o amploare a faptei care depășesc 400.000 euro înseamnă pagube deosebit de mari.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare 01.01.2015]

Art. § 13. Răspunderea pentru omisiune

(1) În cazul în care o persoană are obligația legală de a acționa, persoana va răspunde pentru omisiune.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare 01.01.2015]

(2) În cazul infracțiunilor prin omisiune, instanța poate aplica prevederile articolului 60 din prezentul Cod.

Art. § 14. Răspunderea persoanei juridice

(1) În cazurile prevăzute de lege, o persoană juridică poate fi trasă la răspundere pentru o faptă comisă în interesul persoanei juridice respective de organismele sale, un membru al acestora sau de o persoană cu funcție de conducere sau de un reprezentant legal.

[RT I 2008, 33, 200 - intrare în vigoare 28.07.2008]

(2) Urmărirea penală a persoanei juridice nu exclude urmărirea penală a persoanei fizice care a comis infracțiunea.

(3) Prevederile prezentului articol nu se aplică statului, organizațiilor internaționale, administrației locale sau persoanelor juridice de drept public.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare 01.01.2015]

Art. § 15. Fapte săvârșite cu intenție și din culpă

(1) Doar faptele săvârșite cu intenție vor fi pedepsite ca infracțiuni, cu excepția cazurilor în care prezentul Cod prevede pedeapsa penală pentru o faptă comisă din culpă.

(2) O faptă se consideră a fi comisă cu intenție și în cazul în care întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni pentru care se prezumă intenția cu privire la faptă, iar neglijența este considerată ca fiind suficientă cu privire la producerea unor urmări grave.

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) Şi faptele săvârşite cu intenţie, şi faptele săvârşite din culpă sunt incriminate ca delicte.

Art. § 16. Intenţia

(1) Intenţia este premeditată, directă şi indirectă.

(2) Se consideră că persoana a comis o faptă cu intenţie premeditată atunci când scopul persoanei a fost de a crea împrejurări care întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii şi a ştiut că se produc astfel de împrejurări sau cel puţin a prevăzut producerea respectivelor împrejurări. De asemenea, se consideră că persoana a săvârşit o faptă cu intenţie premeditată în cazul în care persoana a presupus că împrejurările care întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii sunt condiţii preliminare esenţiale pentru atingerea scopului.

(3) Se consideră că persoana a comis o faptă cu intenţie directă atunci când persoana prevede cu bună ştiinţă împrejurările care întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii şi doreşte sau cel puţin acceptă realizarea împrejurărilor respective.

(4) Se consideră că persoana a comis o faptă cu intenţie indirectă atunci când persoana prevede producerea împrejurărilor care întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii şi acceptă producerea respectivelor împrejurări.

Art. § 17. Necunoaşterea împrejurărilor care constituie elemente constitutive ale infracţiunii

(1) Se consideră că persoana care, la momentul săvârşirii unei fapte, nu are cunoştinţă că o anume împrejurare constituie element constitutiv al unei infracţiuni nu a comis fapta cu intenţie. Într-un astfel de caz, persoana va fi sancţionată pentru o faptă comisă din culpă, în cazurile prevăzute de lege.

(2) Persoana care, la momentul săvârşirii unei fapte, îşi asumă în mod eronat o anume împrejurare care constituie element constitutiv al unei infracţiuni pentru care se prevede o pedeapsă mai uşoară va răspunde penal pentru fapta a cărei comitere a intenţionat-o.

(3) Necunoaşterea legii nu înlătură intenţia sau culpa.

Art. § 18. Culpa

(1) Culpa poate fi prin imprudenţă sau prin neglijenţă.

(2) Se consideră că o persoană a comis o faptă din culpă în cazul în care, acţionând din neatenţie sau iresponsabilitate, prevede producerea circumstanţelor care constituie elementul necesar al unei infracţiuni, dar caută să evite producerea respectivelor circumstanţe.

(3) Se consideră că o persoană a săvârşit o faptă din neglijenţă în cazul în care persoana nu prevede producerea împrejurărilor care constituie elemente ale infracţiunii, dar ar fi trebuit să prevadă producerea acestora, în cazul în care ar fi acţionat cu atenţie şi cu conştiinciozitate.

Art. § 19. Răspunderea pentru consecinţe grave

O persoană va răspunde pentru consecinţe grave prevăzute de lege, în cazul în care produce respectivele consecinţe cel puţin din culpă.

Art. § 20. Făptuitori

Făptuitorii sunt autori şi participanţi.

Art. § 21. Autorul

(1) Autorul este persoana care comite o infracţiune fără ajutor sau profitând de o altă persoană.

(2) În cazul în care cel puţin două persoane convin să comită o infracţiune împreună, fiecare dintre ei va răspunde în calitate de autor (coautori). Se consideră că o infracţiune are mai mulţi autori şi în cazul în care mai multe persoane comit împreună şi prin consens o faptă care întruneşte elementele constitutive ale unei infracţiuni.

Art. § 22. Participantul

(1) Participanţii sunt instigatori şi complici.

(2) Instigatorul este persoana care, cu intenţie, determină o altă persoană să săvârşească cu intenţie o faptă penală.

(3) Complicele este persoana care, cu intenţie, asigură asistenţă fizică, materială sau morală pentru o faptă penală comisă de altă persoană.

(4) Cu excepţia cazurilor prevăzute de articolul 24 din prezentul Cod, fapta participantului se sancţionează în temeiul aceloraşi prevederi legale care atrag răspunderea penală a autorului.

(5) În cazul complicilor, instanţa poate aplica prevederile articolului 60 din prezentul Cod.

Art. § 22[1]. Tentativa de instigare la comiterea unei fapte penale, consimţământul la propunerea de a săvârşi o faptă penală şi acordul de a participa la comiterea unei fapte penale în calitate de coautor

(1) Tentativa de instigare la comiterea unei fapte penale, consimţământul la propunerea de a săvârşi o faptă penală şi acordul de a participa la comiterea unei fapte penale în calitate de coautor se pedepsesc în cazul infracţiunilor prevăzute la Capitolele 8, 9, 13, 18 şi 22 şi la Secţiunile 2, 4 şi 5 din Capitolul 15 din prezentul Cod pentru care se prevede pedeapsa maximă de minim doisprezece ani închisoare sau detenţiunea pe viaţă.

(2) O persoană răspunde pentru activităţile prevăzute în prezentul articol doar dacă cel puţin unul dintre participanţii la activităţile prevăzute în alineatul (1) al prezentului articol comite o faptă suplimentară cu intenţia de a promova începerea comiterii unei fapte penale.

(3) Cu excepţia cazurilor prevăzute la articolul 24 din prezentul Cod, persoana care comite o tentativă de instigare la o faptă penală va fi pedepsită în temeiul aceloraşi prevederi legale care stabilesc răspunderea penală a autorului.

(4) În cazurile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, instanţa va aplica prevederile articolului 60 din prezentul Cod sau va elibera persoana de la executarea pedepsei, în temeiul prevederilor articolului 26 alineatul (2) din prezentul Cod.

[RT I 2008, 52, 289 - intrare în vigoare 01.01.2009]

Art. § 23. Comiterea delictelor

În cazul delictelor, se pedepsesc penal doar cele prevăzute mai jos.

Art. § 24. Caracteristici personale speciale

(1) Caracteristicile personale speciale reprezintă împrejurările care sunt elemente constitutive ale infracţiunii prevăzute în Partea specială a prezentului Cod sau în altă lege care stabileşte caracteristicile personale, scopurile sau motivele unui făptuitor.

(2) În cazul în care un participant nu întruneşte caracteristicile personale speciale care, în conformitate cu legea, constituie condiţii prealabile pentru răspunderea penală a autorului, în cazul participantului se vor aplica prevederile articolului 60 din prezentul Cod.

(3) Caracteristicile personale speciale prevăzute de lege şi care agravează, atenuează sau exclud răspunderea penală se aplică doar în cazul făptuitorului care întruneşte astfel de caracteristici personale speciale.

Art. § 25. Tentativa

(1) Tentativa constă într-un act intenţionat întreprins în scopul de a comite o infracţiune.

(2) Se consideră că tentativa începe în momentul în care persoana, în conformitate cu reprezentarea asupra faptei pe care o are respectiva persoană, începe nemijlocit comiterea infracţiunii.

(3) În cazul în care fapta este comisă prin inducerea în eroare a unei alte persoane, se consideră că tentativa a început în momentul în care persoana în cauză pierde controlul asupra evenimentelor ori în momentul în care intermediarul începe comiterea nemijlocită a infracţiunii, în conformitate cu reprezentarea asupra faptei pe care o are respectiva persoană.

(4) În cazul unei fapte cu mai mulţi autori, se consideră că tentativa a început în momentul în care cel puţin unul dintre autori începe nemijlocit săvârşirea infracţiunii, în conformitate cu acordul celorlalţi autori.

(5) În cazul unei omisiuni, se consideră că tentativa a început în momentul în care persoana nu întreprinde o acţiune necesară pentru prevenirea urmărilor care sunt elemente constitutive ale infracţiunii.

(6) În cazul tentativei, instanţa poate aplica prevederile articolului 60 din prezentul Cod.

Art. § 25[1]. Incriminarea tentativei de comitere a unui delict

Tentativa de delict se pedepseşte în cazurile prevăzute de prezentul Cod sau de alte legi.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare 01.01.2015]

Art. § 26. Imposibilitatea tentativei

(1) Tentativa este imposibilă atunci când nu poate fi dusă la îndeplinire din cauza inadecvării subiectului sau obiectului infracţiunii sau din cauza inadecvării obiectului sau metodei folosite pentru comiterea infracţiunii.

(2) Instanţa poate hotărî neimputabilitatea faptei sau poate aplica prevederile articolului 60 din prezentul Cod dacă, din cauza unei afecţiuni mintale, persoana incriminată nu înţelege că tentativa este imposibilă.

SECŢIUNEA a 2-a
Cauze justificative

Art. § 27. Fapta penală

O faptă este penală dacă întruneşte elementele constitutive ale unei infracţiuni prevăzute de lege, iar răspunderea penală pentru faptă nu este înlăturată de prezentul Cod, de altă lege sau de cutuma internaţională.

Art. § 28. Legitima apărare

(1) O faptă nu este penală în cazul în care, prin acţiunile sale împotriva drepturilor legale ale atacatorului şi fără a depăşi limitele legitimei apărări, persoana combate un atac ilegal direct sau iminent la adresa drepturilor sale sau ale unei alte persoane.

(2) Se consideră că o persoană a depăşit limitele legitimei apărări în cazul în care, cu intenţie premeditată sau directă, acţionează în autoapărare folosind mijloace care sunt în mod vădit disproporţionate faţă de pericolul prezentat de atac sau dacă, cu intenţie premeditată sau directă, cauzează atacatorului vătămări vădit excesive.

(3) Existenţa posibilităţii de a evita atacul sau de a solicita ajutorul unei alte persoane nu exclude dreptul la legitimă apărare.

Art. § 29. Starea de necesitate

Nu este ilegală fapta persoanei care săvârşeşte fapta cu scopul de a înlătura un pericol direct sau iminent la adresa drepturilor sale sau ale unei alte persoane, mijloacele folosite de persoana în cauză pentru înlăturarea pericolului sunt necesare pentru îndepărtarea pericolului, iar interesele protejate sunt în mod vădit de mai mare importanţă decât interesele vătămate. La determinarea importanţei intereselor se vor lua în considerare importanţa drepturilor legale, nivelul pericolului la adresa acestora şi pericolul rezultat din faptă.

Art. § 30. Conflictul de obligaţii

Nu este ilegală fapta care încalcă o obligaţie legală, dacă persoana trebuie să îndeplinească simultan mai multe obligaţii legale şi îi este imposibil să le îndeplinească pe toate, dar persoana face tot ce-i stă în putere să îndeplinească o obligaţie care este cel puţin la fel de importantă ca obligaţia încălcată.

Art. § 31. Eroarea cu privire la împrejurările care elimină caracterul ilegal al faptei

(1) Nu este ilegală fapta săvârşită cu intenţie dacă, în momentul săvârşirii faptei, persoana presupune în mod greşit existenţa unor împrejurări care exclud ilegalitatea faptei. În astfel de cazuri, persoana va fi sancţionată pentru fapta comisă din culpă, în situaţiile prevăzute de lege.

(2) Persoana care, în momentul săvârşirii unei fapte, nu cunoaşte împrejurările care, în mod obiectiv, elimină caracterul ilegal al faptei va răspunde pentru tentativă. În astfel de cazuri, instanţa poate aplica prevederile articolului 60 din prezentul Cod.

SECŢIUNEA a 3-a
Vinovăţia

Art. § 32. Principiul vinovăţiei

(1) O persoană va fi sancţionată pentru săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală doar dacă persoana este vinovată de săvârşirea faptei. O persoană este vinovată de săvârşirea unei fapte dacă persoana are capacitate penală şi nu există circumstanţe prevăzute de lege care să elimine vinovăţia.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare 01.01.2015]

(2) Un făptuitor va fi pedepsit în conformitate cu vinovăţia proprie, indiferent de vinovăţia altor făptuitori.

Art. § 33. Capacitatea penală

Persoana are capacitate penală dacă, în momentul comiterii faptei, are capacitate mintală şi are vârsta de minim paisprezece ani.

Art. § 34. Capacitatea mintală

O persoană nu are capacitate mintală dacă, în momentul săvârşirii faptei, nu este capabilă să înţeleagă caracterul ilegal al faptei sau nu are capacitatea de a acţiona în temeiul unei astfel de înţelegeri din cauza unei / unui:

1) boli mintale;
2) afecţiuni mintale severe, temporare;
3) handicap mintal;
4) debilităţi mintale sau
5) alte afecţiuni mintale severe.

Art. § 35. Capacitatea mintală redusă

În cazul în care capacitatea unei persoane de a înţelege caracterul ilegal al faptei sale sau de a acţiona în temeiul acestei înţelegeri este substanţial redusă din una dintre cauzele prevăzute la articolul 34 din prezentul Cod, instanţa poate aplica prevederile articolului 60 din prezenta lege.

Art. § 36. Starea de intoxicaţie

Starea de intoxicaţie cauzată intenţionat sau din culpă nu elimină vinovăţia.

Art. § 37. Capacitatea penală a persoanei juridice

Persoanele juridice cu capacitate juridică pasivă au capacitate penală.

Art. § 37[1]. Excluderea vinovăţiei persoanei juridice

Se consideră că persoana juridică a acţionat fără vinovăţie dacă o faptă săvârşită de un reprezentant al său a fost inevitabilă pentru persoana juridică.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare 01.01.2015]

Art. § 38. Excluderea vinovăţiei în caz de culpă

Persoana care săvârşeşte o faptă din culpă se consideră că a acţionat fără vinovăţie dacă persoana, din cauza capacităţilor sale mintale sau fizice, este incapabilă să înţeleagă ce se aşteaptă din partea sa sau este incapabilă de a acţiona în temeiul acestei înţelegeri.

Art. § 39. Eroarea cu privire la ilegalitatea faptei

(1) Se consideră că o persoană a acţionat fără vinovăţie dacă persoana nu are capacitatea de a înţelege caracterul ilegal al faptei sale şi nu poate evita eroarea.

(2) Dacă făptuitorul poate evita eroarea, instanţa poate aplica prevederile articolului 60 din prezentul Cod.

Art. § 40. Desistarea

(1) O persoană nu este vinovată în cazul în care abandonează tentativa în mod voluntar, în unul dintre cazurile prevăzute la articolele 41, 42 sau 43 din prezentul Cod.

(2) Abandonul voluntar al tentativei nu exclude vinovăţia pentru o faptă care întruneşte elementele constitutive ale unei infracţiuni consumate.

(3) Se consideră că o persoană a abandonat voluntar tentativa dacă, conform înţelegerii sale asupra faptei, urmările faptei pot în continuare să se producă, dar persoana decide să abandoneze tentativa, indiferent de împrejurările aflate dincolo de intenţia persoanei.

Art. § 41. Desistarea de la tentativa incompletă

(1) Se consideră că autorul a abandonat tentativa incompletă în cazul în care întrerupe săvârşirea infracţiunii.

EAST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Tentativa este incompletă atunci când persoana nu a întreprins încă toate acţiunile care, conform înţelegerii sale asupra faptei, sunt necesare pentru consumarea infracţiunii.

Art. § 42. Desistarea de la tentativa completă

(1) Se consideră că autorul a abandonat o tentativă completă dacă împiedică producerea rezultatului infracţiunii. Dacă tentativa completă nu este suficientă pentru săvârşirea infracţiunii consumate, se consideră că autorul a abandonat tentativa dacă acesta face eforturi reale de a împiedica producerea rezultatelor infracţiunii.

(2) Tentativa este completă atunci când persoana, conform înţelegerii sale asupra faptei, a făcut tot ce-i stă în putinţă pentru a consuma infracţiunea.

Art. § 43 Desistarea de la tentativă în cazul faptelor cu autori multipli

În cazul în care la tentativă participă mai mulţi autori, se consideră că persoana care împiedică producerea rezultatului infracţiunii este cea care a abandonat tentativa. În cazul în care, indiferent de acţiunile făptuitorului, rezultatele se produc sau nu, se consideră că făptuitorul a abandonat tentativa dacă acesta depune eforturi reale de a împiedica producerea rezultatelor.

Art. § 43[1]. Desistarea de la tentativa de instigare la comiterea infracţiunii şi consimţământul la comiterea infracţiunii

(1) Persoana care a comis o tentativă de instigare la săvârşirea unei infracţiuni, a consimţit la o propunere de comitere a unei infracţiuni sau a fost de acord să comită o infracţiune este eliberată de vinovăţie, dacă, în mod voluntar:

1) întrerupe instigarea unei alte persoane la comiterea unei infracţiuni şi previne posibilul pericol de săvârşire a faptei;

2) se desistează de la consimţământul dat la comiterea unei infracţiuni sau

3) împiedică comiterea infracţiunii la care şi-a dat acordul.

(2) În cazul în care, indiferent de acţiunile persoanei, infracţiunea a fost săvârşită sau săvârşirea acesteia a fost împiedicată, se consideră că persoana s-a desistat numai dacă a depus eforturi reale de a împiedica săvârşirea infracţiunii.

[RT I 2008, 52, 289 - intrare în vigoare 01.01.2009]

CAPITOLUL 3
Tipuri şi termene de pedeapsă

SECŢIUNEA 1
Pedepse principale aplicabile pentru infracţiuni

Art. § 44. Pedeapsa cu amendă

(1) Pentru infracţiuni, instanţa poate dispune o pedeapsă cu amendă cuprinsă între 30 şi 150 zile-amendă.

(2) Instanţa va calcula valoarea zilei-amendă aplicate pedepsei amenzii pe baza venitului zilnic mediu al făptuitorului. Instanţa poate reduce valoarea zilei-amendă în cazul unor circumstanţe speciale sau poate creşte valoarea zilei-amendă în funcţie de nivelul de trai al făptuitorului. Ziua-amendă aplicată nu poate fi mai mică decât valoarea minimă a zilei-amendă. Valoarea minimă a zilei-amendă se stabileşte la 10 euro.

[RT I, 12.07.2014, 1 – în vigoare de la 01.01.2015]

(3) Venitul zilnic mediu va fi calculat pe baza venitului impozitat cu taxa pe venit perceput de făptuitor în anul precedând anul începerii urmăririi penale a făptuitorului sau, dacă datele pentru acel an nu sunt disponibile, se folosesc datele pentru anul precedent acestuia, minus impozitul pe venit.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(4) Zilele-amendă se vor calcula cu o precizie de zece centime de euro.

[RT I 2010, 22, 108 - în vigoare de la 01.01.2011]

(5) Dacă la momentul comiterii faptei persoana nu împlinise optsprezece ani, instanţa poate impune o amendă penală de la treizeci până la o sută cincizeci zile-amendă. Nu se va amenda penal persoana sub optsprezece ani, dacă aceasta nu percepe un venit independent.

(6) Pedeapsa amenzii poate fi impusă, ca pedeapsă accesorie, împreună cu închisoarea, cu excepţia cazului în care pedeapsa cu închisoarea a fost înlocuită cu pedeapsa muncii în folosul comunităţii.

(7) Pedeapsa amenzii nu poate fi impusă, ca pedeapsă accesorie, împreună cu o amendă în limita bunurilor.

(8) În cazul persoanelor juridice, instanţa poate decide o pedeapsă cu amendă cuprinsă între 4.000 şi 16.000.000 euro.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(9) În cazurile prevăzute în Partea specială a prezentului Cod, instanţa poate impune unei persoane juridice o pedeapsă cu amenda, valoarea acesteia fiind calculată ca procent din cifra de afaceri a persoanei juridice în timpul anului financiar precedând anul începerii urmăririi penale sau, în cazul în care persoana juridică nu a avut activitate pe toată durata anului respectiv, se calculează pe baza cifrei de afaceri din anul începerii urmăririi penale. În acest caz, limita superioară a pedepsei amenzii nu va depăşi limita superioară a pedepsei amenzii prevăzute în alineatul (8) din prezentul articol.

[RT I 2010, 8, 34 - în vigoare de la 27.02.2010]

Art. § 45. Închisoarea

(1) Pentru infracţiuni, instanţa poate impune o pedeapsă cu închisoarea pentru un termen cuprins între 30 de zile şi 20 de ani sau detenţiunea pe viaţă.

(2) Pedeapsa închisorii pentru o durată mai mare de zece ani sau pedeapsa detenţiunii pe viaţă nu se vor aplica persoanelor care nu împliniseră vârsta de optsprezece ani la momentul comiterii faptei.

Art. § 46. Dizolvarea persoanei juridice

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

SECȚIUNEA a 2-a
Pedepse principale impuse pentru delicte

Art. § 47. Amendă

(1) Pentru delicte, instanța sau un organism care întreprinde proceduri extra-judiciare poate aplica o amendă cuprinsă între trei și trei sute unități-amendă. O unitate-amendă este baza valorică a unei amenzi și este egală cu 4 euro.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(2) instanța sau un organism care întreprinde proceduri extra-judiciare poate aplica persoanelor juridice care comit delicte amenzi cuprinse între 100 și 400.000 euro.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(3) *[Abrogat - RT I 2007, 13, 69 - în vigoare de la 15.03.2007]*

Art. § 48. Detenția corecțională

Pentru delicte, instanța poate stabili pedeapsa detenției corecționale pe o durată de până la treizeci de zile.

Art. § 48[1]. Interzicerea exercitării dreptului de a conduce vehicule ca pedeapsă principală

(1)Instanța sau un organism care întreprinde proceduri extra-judiciare poate impune, ca pedeapsă principală, interzicerea exercitării dreptului de a conduce vehicule pe o perioadă de până la doi ani pentru delicte legate de încălcarea regulilor de siguranță în trafic sau a regulilor de operare a vehiculelor cu motor, a aeronavelor, a vaselor, tramvaielor sau materialului rulant. Interzicerea exercitării dreptului de a conduce vehicule nu poate fi impusă, simultan, ca pedeapsă principală și complementară.

(2) O persoană nu poate fi privată de dreptul de a conduce un vehicul motorizat dacă aceasta utilizează respectivul vehicul din motive de handicap motor.

[RT I 2008, 54, 304 - în vigoare de la 27.12.2008]

SECȚIUNEA a 3-a
Pedepse complementare aplicate persoanelor fizice pentru infracțiuni

[RT I 2005, 40, 311 - în vigoare de la 01.10.2005]

Art. § 49. Interzicerea dreptului de a ocupa anumite funcții

Pentru infracțiuni legate de abuzul în funcție oficială sau profesională sau încălcarea îndatoririlor oficiale, instanța poate impune, ca pedeapsă

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

complementară, interzicerea angajării în anumite funcţii sau a exercitării activităţii în anumite domenii până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 49[1]. Încălcarea interdicţiei de angajare

(1) Pentru fraudă, abuz de încredere, darea sau facilitarea dării de mită, trafic de influenţă, abuz de încredere în funcţie publică sau infracţiuni economice, instanţa poate decide aplicarea, ca pedeapsă complementară, a interzicerii angajării pentru o perioadă de la un an până la cinci ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(2) Persoana căreia instanţa îi aplică interdicţia angajării nu va avea dreptul să deţină, să reprezinte, să fie membră a unor organe de conducere ale unei persoane juridice, lichidator sau mandatar al unei persoane juridice sau să participe la managementul unei persoane juridice, în orice fel, pe durata indicată de instanţă.

[RT I 2008, 52, 288 - în vigoare de la 22.12.2008]

Art. § 50. Interzicerea exercitării dreptului de a conduce vehicule

(1) Pentru infracţiuni legate de încălcarea regulilor de siguranţă în trafic sau a regulilor de operare a vehiculelor cu motor, a aeronavelor, a vaselor, a tramvaielor sau a materialului rulant, se poate aplica pedeapsa cu interzicerea exercitării dreptului de a conduce, ca pedeapsă complementară:

1) până la trei ani, prin decizia instanţei, în cazul infracţiunilor prevăzute de Codul penal;

2) până la un an, prin decizia instanţei sau a unui organism ce efectuează proceduri extra-judiciare, în cazul delictelor minore prevăzute de lege.

(2) O persoană nu poate fi privată de dreptul de a conduce un vehicul motorizat dacă aceasta utilizează respectivul vehicul din motive de handicap motor.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 51. Interzicerea exercitării dreptului de a deţine arme sau muniţie

Pentru infracţiuni legate de folosirea sau uzul de arme sau muniţie, instanţa poate decide, cu titlul de pedeapsă complementară, lipsirea făptuitorului de dreptul de a cumpăra, depozita, furniza, transporta şi purta arme sau muniţie pentru o perioadă de până la cinci ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 52. Interzicerea exercitării drepturilor de pescuit sau vânătoare

Pentru delicte legate de încălcarea drepturilor de a pescui sau a vâna, instanţa poate decide, cu titlul de pedeapsă complementară, lipsirea făptuitorului de dreptul de a pescui sau a vâna pentru o perioadă de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 52[1]. Interzicerea exercitării dreptului de acces la secrete de stat şi informaţii clasificate ale statelor străine şi a dreptului de a procesa accesul la secrete de stat şi informaţii clasificate ale statelor străine

Pentru delicte legate de încălcarea cerinţelor Legii cu privire la secretele de stat şi informaţiile clasificate ale statelor străine, instanţa sau un organism efectuând proceduri extra-judiciare poate impune lipsirea de dreptul de acces la secrete de stat şi informaţii clasificare ale statelor străine şi interzicerea dreptului de a procesa accesul la secrete de stat şi informaţii clasificate ale statelor străine ca pedeapsă complementară aplicată unui făptuitor pe o perioadă de până la un an.

[RT I 2007, 16, 77 - în vigoare de la 01.01.2008]

Art. § 52[2]. Interzicerea exercitării dreptului de a deţine animale

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Pentru comiterea unei fapte interzise prin lege împotriva unui animal, instanţa poate decide, ca pedeapsă complementară, aplicarea interzicerii deţinerii oricăror animale sau a animalelor din anumite specii:

1) pentru o perioadă de până la cinci ani, în cazul infracţiunilor;

2) pentru o perioadă de până la trei ani, în cazul delictelor minore.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 53. Amenda în limita bunurilor

(1) Dacă instanţa condamnă o persoană pentru infracţiuni şi impune pedeapsa închisorii pentru un termen de peste trei ani sau pedeapsa detenţiunii pe viaţă, instanţa poate, în cazurile prevăzute de lege, să impună o pedeapsă complementară conform căreia făptuitorul este condamnat să plătească o sumă mergând până la valoarea integrală a bunurilor acestuia.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(2) Amenda în limita bunurilor poate fi impusă, ca pedeapsă complementară, pentru infracţiuni comise înainte de 1 februarie 2007.

[RT I 2007, 2, 7 - în vigoare de la 01.02.2007]

Art. § 54. Expulzarea

(1) Dacă o instanţă condamnă un cetăţean al unui stat străin pentru o infracţiune săvârşită cu intenţie şi aplică o pedeapsă cu închisoarea, instanţa poate impune expulzarea cu interzicerea intrării pe teritoriul eston pentru o perioadă de până la zece ani, ca pedeapsă complementară pentru făptuitor. Dacă soţia/soţul sau copilul minor al făptuitorului/făptuitoarei locuieşte legal cu acesta/aceasta în aceeaşi familie în Estonia, instanţa îşi va motiva hotărârea impunerii expulzării.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(2) Expulzarea nu va fi impusă unui cetăţean al unui stat străin care avea mai puţin de optsprezece ani la momentul comiterii infracţiunii.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(3) Expulzarea cu interzicerea intrării timp de zece ani poate fi impusă, ca pedeapsă complementară, cetăţenilor Uniunii Europene sau membrilor familiilor acestora dacă şederea acestor persoane în Estonia constituie o ameninţare pentru ordinea publică sau securitatea naţională.

[RT I, 17.12.2015, 3 - în vigoare de la 27.12.2015]

(4) Dacă făptuitorul/făptuitoarea sau un membru al familiei acestuia/acesteia este cetăţean al Uniunii Europene cu reşedinţa în Estonia pe baza dreptului de şedere permanentă, expulzarea şi interzicerea intrării pe teritoriul eston pot fi aplicate numai dacă persoana în cauză constituie o ameninţare semnificativă pentru ordinea publică sau o ameninţare pentru securitatea naţională. Dacă făptuitorul este cetăţean al Uniunii Europene şi a domiciliat în Estonia permanent pe durata ultimilor zece ani consecutivi, expulzarea şi interzicerea intrării pe teritoriul eston se pot aplica numai în cazul în care persoana constituie o ameninţare pentru securitatea naţională.

[RT I, 17.12.2015, 3 - în vigoare de la 27.12.2015]

Art. § 55. Termenul pedepsei complementare

(1) În cazul în care se ia decizia aplicării unei pedepse complementare prevăzute de articolele 49 - 52[2] din prezentul Cod, împreună cu pedeapsa lipsirii de libertate sau a închisorii, pedeapsa complementară se extinde la întreaga durată a pedepsei principale şi suplimentar faţă de termenul stabilit prin hotărârea judecătorească sau decizia organului de efectuare a procedurilor extrajudiciare.

[RT I 2007, 23, 119 - în vigoare de la 02.01.2008]

(2) Termenul pedepsei interzicerii intrării pe teritoriul eston, aplicate complementar faţă de pedeapsa expulzării prevăzută de articolul 54 din prezentul Cod se va calcula începând cu data expulzării făptuitorului.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

SECŢIUNEA a 4-a
Pedepse complementare la infracţiuni săvârşite de persoane juridice

[RT I 2007, 16, 77 - în vigoare de la 01.01.2008]

Art. § 55[1]. Pedepse complementare aplicabile persoanelor juridice

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Persoanelor juridice li se pot aplica următoarele pedepse complementare:

1) lipsirea de dreptul de a procesa secrete de stat şi informaţii clasificate ale statelor străine în condiţiile prevăzute în articolul 52[1] al prezentului Cod;

2) interzicerea deţinerii de animale în condiţiile prevăzute la articolul 52[2] al prezentului Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

CAPITOLUL 4
Aplicarea pedepsei

SECȚIUNEA 1
Bazele aplicării pedepselor

Art. § 56. Fundamentarea pedepsei

(1) Pedeapsa va fi stabilită în funcție de vinovăția persoanei. În vederea aplicării pedepsei, instanța sau organismul ce desfășoară proceduri extra-judiciare va lua în considerare circumstanțele agravante și pe cele atenuante, posibilitatea convingerii făptuitorului în a nu mai comite fapte de natură penală în viitor, precum și interesele protejării ordinii publice.

[RT I 2003, 83, 557 - în vigoare de la 01.01.2004]

(2) Pedeapsa închisorii poate fi aplicată numai dacă obiectivele pedepsei nu pot fi obținute printr-o pedeapsă mai puțin oneroasă. Dacă un articol din Partea specială a prezentului Cod prevede, pe lângă pedeapsa cu închisoarea, alte pedepse mai puțin oneroase, instanța își va motiva decizia în cazul aplicării pedepsei cu închisoarea.

Art. § 57. Circumstanțe atenuante

(1) Următoarele constituie circumstanțe atenuante:

1) prevenirea consecințelor dăunătoare ale faptei și oferirea de asistență victimei imediat după comiterea faptei;

2) oferirea voluntară de compensații pentru prejudiciul creat;

3) prezentarea în scopul mărturisirii faptei, sincerele remușcări sau asistența activă în detectarea faptei;

4) comiterea faptei din pricina unei situații personale dificile;

5) comiterea faptei sub amenințare sau teroare sau datorită unor relații de dependență de natură familială, financiară sau de serviciu;

6) comiterea faptei într-o stare de provocare intensă, cauzată de un comportament ilegal;

7) comiterea faptei de către o persoană însărcinată sau cu o vârstă înaintată;

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

8) comiterea faptei în excedarea limitelor auto-apărării.

9) concilierea cu victima.

[RT I 2007, 11, 51 - în vigoare de la 18.02.2007]

(2) Pot fi luate în considerare la aplicarea pedepsei și alte circumstanțe pe lângă cele enumerate în mod specific în alineatul (1) al acestui articol.

Art. § 58. Circumstanțe agravante

Următoarele constituie circumstanțe agravante:

1) interesul propriu sau alte motive de bază;

2) comiterea faptei cu deosebită cruzime sau aplicarea de tratamente degradante victimei;

3) comiterea faptei cu intenţie contra unei persoane cu vârsta mai mică de optsprezece ani, însărcinate, cu o vârstă înaintată, necesitând asistenţă sau având un handicap mintal grav;

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

4) comiterea faptei contra unei persoane aflate în relaţie de dependenţă de natură financiară sau de serviciu cu făptuitorul sau contra unei persoane din cercul familial prezent sau precedent al făptuitorului sau contra unei persoane care locuieşte împreună cu făptuitorul sau se află în alte relaţii de natură familială cu făptuitorul;

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

5) comiterea faptei în timpul unei stări de urgenţă sau de război;

6) comiterea faptei profitând de un accident public sau de un dezastru natural;

7) comiterea faptei într-o manieră prezentând pericol pentru public;

8) antrenând consecinţe grave;

9) comiterea faptei cu scopul facilitării sau disimulării unei alte infracţiuni;

10) comiterea faptei în grup;

11) folosirea unei uniforme oficiale sau a unei legitimaţii pentru a facilita comiterea infracţiunii;

12) comiterea faptei contra unui minor prin abuz de putere sau încredere;

13) comiterea faptei contra unei persoane de către un adult, în prezenţa unui minor.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 59. Interzicerea luării repetate în considerare a circumstanţelor agravante sau atenuante

Circumstanţele agravante sau atenuante prevăzute de articolele 57 şi 58 din prezentul Cod nu vor fi luate în considerare în aplicarea pedepsei, dacă sunt descrise de lege ca reprezentând elemente constitutive ale unei infracţiuni.

Art. § 60. Reducerea pedepsei în cazurile prevăzute de lege

(1) În cazurile specificate în Partea generală din prezentul Cod, instanţa poate reduce pedeapsa unei persoane în urma aplicării procedurii prevăzute de alineatele (2)-(4) ale prezentului articol.

(2) Rata maximă de reducere a pedepsei nu va depăşi două treimi din pedeapsa maximă prevăzută de lege.

(3) Rata minimă de reducere a pedepsei va fi rata minimă a tipului de pedeapsă corespunzător, prevăzut în Partea generală a prezentului Cod.

(4) Dacă Partea specială din prezentul Cod prevede detenţiunea pe viaţă ca pedeapsă pentru o infracţiune, la reducerea pedepsei se va impune o pedeapsă pentru o durată de la trei la cincisprezece ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. § 60[1]. Desistarea

Instanţa poate aplica prevederile cuprinse în articolul 60 sau poate anula pedeapsa aplicată unei persoane dacă fapta comisă întruneşte elementele constitutive ale unei infracţiuni, dar persoana abandonează voluntar comiterea faptei sau elimină riscul în orice alt mod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 61. Aplicarea pedepsei mai puţin oneroase decât termenul sau rata minimă

(1) Luând în considerare circumstanţe speciale, instanţa sau un organism ce efectuează proceduri extra-judiciare poate aplica o pedeapsă mai uşoară decât termenul sau rata minimă prevăzute de lege.

(2) Dacă termenul minim al pedepsei închisorii prevăzut în Partea specială din prezentul Cod este de cel puţin cinci ani, pedeapsa cu închisoarea nu va fi aplicată decât pentru un termen de mai puţin de un an.

Art. § 62. Aplicarea pedepselor principale şi complementare

Aceeaşi infracţiune se pedepseşte cu o pedeapsă principală şi una sau mai multe pedepse complementare.

Art. § 63. Aplicarea pedepsei principale pentru infracţiuni multiple

(1) Dacă o persoană comite o faptă ce include elementele constitutive ale mai multor infracţiuni, se va aplica persoanei acea pedeapsă bazată pe prevederile legale ce prevăd cea mai grea pedeapsă.

(2) Dacă o persoană comite mai multe fapte ce întrunesc elementele constitutive ale mai multor infracţiuni şi respectiva persoană nu a mai fost pedepsită pentru niciuna dintre aceste infracţiuni, se va aplica o pedeapsă separată pentru fiecare infracţiune şi pedeapsa rezultantă va fi aplicată conform prevederilor articolului 64 din prezentul Cod.

(3) Dacă o persoană comite mai multe fapte ce întrunesc elementele constitutive ale mai multor delicte, se va impune o pedeapsă separată pentru fiecare delict.

[RT I 2002, 56, 350 - în vigoare de la 01.09.2002]

Art. § 64. Aplicarea unei pedepse rezultante

(1) În cazul pedepselor principale de acelaşi tip, pedeapsa rezultantă se va aplica prin adăugarea unui spor la cea mai mare dintre pedepsele individuale stabilite sau doar prin aplicarea celei mai mari pedepse.

(2) Dacă una dintre pedepsele principale stabilite este amenda penală, aceasta va fi executată independent, cu excepţia cazului prevăzut la alineatul (4) al prezentului articol.

(3) Pedeapsa rezultantă nu va depăşi suma pedepselor individuale impuse sau rata maximă a celei mai mari pedepse prevăzute de articolul corespunzător din Partea specială a prezentului Cod.

(4) Dacă pedeapsa detenţiunii pe viaţă este una dintre pedepsele stabilite de instanţă, se va aplica pedeapsa detenţiunii pe viaţă ca pedeapsă rezultantă.

(5) Pedepsele complementare de diferite tipuri vor fi executate independent.

[RT I 2002, 56, 350 - în vigoare de la 01.09.2002]

Art. § 65. Aplicarea ulterioară a pedepsei rezultante

(1) Dacă, după pronunţarea unei condamnări, se dovedeşte că făptuitorul a comis o altă infracţiune înainte de pronunţarea condamnării, se va stabili o pedeapsă rezultantă conform procedurii prevăzute în articolul 64 din prezentul Cod. Pedeapsa executată parţial sau complet pentru condamnarea precedentă va fi dedusă din pedeapsa rezultantă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(2) Dacă un făptuitor comite o altă infracţiune după pronunţarea condamnării, dar înainte ca pedeapsa să fie executată complet, partea neexecutată a pedepsei, stabilită prin hotărârea precedentă de condamnare, va fi adăugată la pedeapsa stabilită pentru noua infracţiune, conform prevederilor articolului 64 alineatele (2), (4) şi (5) din prezentul Cod. În acest caz, pedeapsa rezultantă nu va depăşi termenul maxim al tipului de pedeapsă considerat.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(3) În cazul în care oricare dintre pedepsele care compun pedeapsa rezultantă în temeiul alineatului (1) al prezentului articol a fost înlocuită sau condamnatul a fost liberat condiţionat, instanţa stabileşte pentru a doua oară, după stabilirea pedepsei rezultante, procedura de executare a acestora fie prin înlocuirea acestora, fie prin liberarea condiţionată a condamnatului sau prin aplicarea pedepsei rezultante, în conformitate cu prevederile articolului 56 din prezentul Cod. În cazul în care oricare dintre pedepsele care compun pedeapsa rezultantă nu este însoţită de închisoare efectivă, se va stabili închisoarea efectivă drept pedeapsă rezultantă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 66. Executarea pedepsei în fracţii

(1) Dacă instanţa a decis aplicarea unei amenzi penale, aplicarea detenţiei sau aplicarea pedepsei închisorii pentru un termen de până la şase luni, instanţa, în considerarea situaţiei familiale şi a activităţilor profesionale ale făptuitorului şi stării sale de sănătate, poate hotărî ca executarea pedepsei amenzii să fie făcută cu plata în rate sau ca executarea pedepsei privative de libertate să fie realizată pe fracţii de timp. Instanţa va determina durata pedepselor privative ce urmează a fi suportate consecutiv sau valoarea ratelor în cazul amenzii penale. Durata detenţiei sau a închisorii ce va fi suportată consecutiv va fi de minim două zile.

(2) O instanţă sau un organism care efectuează proceduri extra-judiciare poate hotărî, pentru motive întemeiate, aplicarea unei o amenzi plătibile în rate.

(3) Termenul de executare a amenzii plătibile în rate, a detenţiei sau a închisorii ce va fi suportată în fracţii de timp nu poate depăşi un an.

Art. § 67. Calculul termenelor de pedeapsă

(1) Termenul pedepsei închisorii va fi calculat în ani, luni şi zile.

(2) Termenul pedepsei detenţiei va fi calculat în zile. O zi de detenţie este echivalentă cu douăzeci şi patru de ore.

(3) Termenul pedepsei retragerii dreptului de a conduce vehicule, impusă ca pedeapsă principală şi ca pedeapsă complementară, va fi calculat în ani şi luni.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 68. Luarea în considerare a reţinerii şi a detenţiei

(1) Reţinerea, inclusiv timpul petrecut în arest preventiv şi reţinerea în vederea predării, va fi inclusă în termenul pedepsei. O zi de arest preventiv va corespunde unei zile de închisoare sau a trei zile-amendă penală.

[RT I 2004, 54, 387 - în vigoare de la 01.07.2004]

(2) Dacă o persoană este reţinută în cursul procedurilor pentru delicte, reţinerea va fi inclusă în termenul pedepsei. Douăzeci şi patru de ore de reţinere reprezintă echivalentul unei zile de detenţie sau a zece puncte amendă.

SECŢIUNEA a 2-a
Înlocuirea închisorii sau detenţiei cu munca neremunerată în folosul comunităţii

[RT I 2010, 44, 258 - în vigoare de la 01.01.2012]

Art. § 69. Munca neremunerată în folosul comunităţii

(1) Dacă instanţa stabileşte pedeapsa detenţiei sau pedeapsa închisorii pentru un termen de până la doi ani sau pune în executare o sentinţă de închisoare cu suspendare stabilită în urma procedurii prevăzute de articolul 73 sau 74 din prezentul Cod, instanţa o poate înlocui cu munca neremunerată în folosul comunităţii. O zi de detenţie sau închisoare corespunde unei ore de muncă în folosul comunităţii, iar durata minimă este de cinci ore. Detenţia sau închisoarea va fi înlocuită cu munca neremunerată în folosul comunităţii numai cu consimţământul condamnatului.

(2) Durata pedepsei muncii în folosul comunităţii nu va depăşi opt ore pe zi. Dacă un condamnat efectuează muncă în folosul comunităţii în timpul liber disponibil, ca salariat sau student, durata muncii în folosul comunităţii nu va depăşi patru ore pe zi. Condamnatul nu va fi remunerat pentru munca în folosul comunităţii.

(3) Când instanţa decide aplicarea pedepsei cu munca în folosul comunităţii, va determina termenul executării acesteia, fără a depăşi douăzeci şi patru de luni în cazul infracţiunilor şi douăsprezece luni în cazul delictelor minore. Instanţa poate suspenda pedeapsa muncii în folosul comunităţii pentru motive

de boală sau situație familială a făptuitorului, pe perioada satisfacerii stagiului militar obligatoriu, a serviciului militar alternativ sau a serviciului militar în rezervă de către făptuitor. La suspendarea termenului și determinarea noului termen, instanța va ține cont de termenul general de muncă în folosul comunității prevăzut pentru fapta respectivă.

(4) În timpul executării pedepsei muncii în folosul comunității, condamnatul va respecta măsurile de supraveghere și își va îndeplini obligațiile ce îi sunt trasate, conform prevederilor articolului 75 din prezentul Cod. Dacă persoanei condamnate i se impune obligația de a participa la un program social prevăzut de articolul 75 alineatul (2) punctul 8) din prezentul Cod, orele de muncă în folosul comunității vor fi considerate a fi îndeplinite în limita a 30 de ore prin participarea la programul social.

(5) Legislația care reglementează protecția muncii și sănătății și siguranței la locul de muncă se aplică și condamnaților care execută muncă în folosul comunității. Dacă este necesar, înainte de a înlocui pedeapsa detenției sau închisorii prin muncă în folosul comunității, instanța poate cere examinarea medicală a condamnatului pentru a se asigura că starea de sănătate a acestuia îi permite efectuarea de muncă în folosul comunității.

(6) Dacă un condamnat evadează în timpul executării muncii în folosul comunității, dacă nu se supune măsurilor de supraveghere sau nu își îndeplinește obligațiile trasate, autoritatea de resort poate emite o notificare scrisă, avertizând condamnatul că instanța poate impune obligații suplimentare acestuia, conform prevederilor articolului 75 alineatul (2) din prezentul Cod, poate prelungi termenul de executare a muncii în folosul comunității, ținând cont de termenul general prevăzut la alineatul (3) al prezentului articol pentru efectuarea de muncă în folosul comunității sau poate aplica pedeapsa detenției sau închisorii stabilite pentru condamnatul în cauză. În cazul aplicării pedepsei detenției sau închisorii, sentința va fi considerată a fi executată în limita muncii în folosul comunității efectuate de condamnat, o oră de muncă în folosul comunității corespunzând unei zile de detenție sau închisoare. În cazul aplicării pedepsei detenției pentru un termen mai mic de zece zile, sentința va fi considerată a fi executată în limita orelor muncii în folosul comunității efectuate de condamnat, proporțional cu detenția impusă.

(7) Dacă un condamnat comite încă o infracțiune pe durata efectuării pedepsei muncii în folosul comunității, instanța decizând condamnarea la închisoare, partea de muncă în folosul comunității decisă precedent și neexecutată va fi înlocuită după algoritmul prevăzut în alineatul (6) al prezentului articol. Pedeapsa rezultantă va fi stabilită conform prevederilor articolului 65 alineatul (2) din prezentul Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

SECȚIUNEA a 2¹-a
Înlocuirea pedepsei închisorii cu controlul electronic sau cu tratamentul

[RT I, 15.06.2012, 2 - în vigoare de la 01.06.2013]

Art. § 69¹. Înlocuirea pedepsei închisorii cu supravegherea electronică

(1) În cazul în care instanța decide aplicarea pedepsei închisorii de până la șase luni, măsura închisorii poate fi înlocuită cu supravegherea electronică. O zi de închisoare corespunde unei zile de supraveghere electronică. Închisoarea va fi înlocuită cu supravegherea electronică numai cu acordul condamnatului.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(2) În cazul în care un condamnat nu se supune supravegherii electronice, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu își îndeplinește obligațiile ce i-au fost trasate, ofițerul supraveghetor poate emite un avertisment scris condamnatului sau instanța poate decide executarea pedepsei cu închisoarea așa cum a fost aceasta stabilită înainte de înlocuire. În cazul în care persoana condamnată își retrage consimțământul pentru aplicarea supravegherii electronice înainte de expirarea termenului pedepsei, instanța va decide aplicarea pedepsei cu închisoarea așa cum a fost aceasta stabilită înainte de înlocuire.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(3) În cazul în care persoana condamnată comite o altă infracțiune după pronunțarea unei hotărâri de condamnare, dar înainte de executarea completă a acesteia, partea de pedeapsă rămasă neexecutată din hotărârea judecătorească precedentă se va adăuga pedepsei stabilite prin noua hotărâre de condamnare, conform articolului 65 alineatul (2) din prezentul Cod, iar perioada petrecută sub supravegherea electronică nu va fi inclusă în pedeapsa executată.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 69². Înlocuirea pedepsei închisorii cu tratamentul

(1) În cazul în care instanța decide pedeapsa închisorii pe o perioadă cuprinsă între șase luni și doi ani pentru comiterea unei fapte de către o persoană din pricina unei tulburări mintale tratabile sau controlabile, instanța poate înlocui închisoarea cu obligația tratamentului.

(2) Prevederile alineatului (1) al prezentului articol se pot aplica numai ca înlocuire parțială în cazul tratamentelor complexe pentru delincvenții sexuali.

(3) Prevederile alineatului (1) al prezentului articol se pot aplica ca și cerință prealabilă pentru eliberarea condiționată.

(4) Pedeapsa închisorii este înlocuită de tratament numai cu acordul scris al persoanei, exprimat după ce acesteia i s-au explicat toate efectele tratamentului.

(5) Perioada tratamentului va fi de minimum optsprezece luni și de maximum trei ani.

[RT I, 26.02.2014, 1 - în vigoare de la 08.03.2014]

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(6) În înţelesul prezentei legi, tratamentul desemnează:

1) tratamentul dependenţei la dependenţii de droguri pentru persoanele care au săvârşit o infracţiune din pricina dependenţei de droguri; [RT I, 26.02.2014, 1 - în vigoare de la 08.03.2014]

2) tratamentul complex al delicvenţilor sexuali adulţi pentru persoanele care au comis o infracţiune din pricina unei tulburări de orientare sexuală.

(7) Tratamentul constă în administrarea unui tratament în regim de internare sau ambulatoriu unui condamnat cu obiectivul de a trata sau controla tulburarea mintală care a stat la baza comiterii infracţiunii.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(8) Pe durata tratamentului, condamnatul va respecta măsurile de supraveghere şi îşi va îndeplini obligaţiile ce i-au fost trasate, conform prevederilor articolului 75 din prezentul Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(9) În cazul în care persoana condamnată evadează de sub tratament, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu îşi îndeplineşte obligaţiile ce i-au fost trasate, ofiţerul supraveghetor poate emite un avertisment scris condamnatului sau instanţa poate decide obligaţii suplimentare pentru condamnat, conform prevederilor articolului 75 alineatul (2) al prezentului Cod şi poate supune, suplimentar, condamnatul la supravegherea electronică cu consimţământul acestuia sau poate dispune executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în cazul condamnatului. În cazul în care un condamnat îşi retrage consimţământul pentru aplicarea tratamentului înainte de finalul perioadei de tratament sau în cazul în care tratamentul este suspendat, la recomandarea unui medic, din cauza efectelor secundare ale tratamentului sau din cauza unor alte indicaţii medicale, instanţa va dispune executarea pedepsei închisorii de către condamnat.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(10) În cazul în care persoana condamnată comite o nouă infracţiune pe durata tratamentului şi instanţa pronunţă o hotărâre de condamnare la executarea pedepsei cu închisoarea, administrarea tratamentului va înceta şi se va trece la executarea pedepsei rezultante, conform prevederilor articolului 65 alineatul (2) din prezentul Cod. *[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]*

(11) Tratamentul va fi finanţat conform procedurii prevăzute în Legea organizării serviciilor de sănătate.

[RT I, 15.06.2012, 2 - în vigoare de la 01.06.2013]

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

SECȚIUNEA a 3-a
Înlocuirea pedepsei amenzii sau a pedepsei amenzii în limita bunurilor

Art. § 70. Înlocuirea pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii, munca în folosul comunității sau tratamentul dependenței

[RT I, 23.02.2011, 2 - în vigoare de la 05.04.2011]

(1) În cazul în care un condamnat nu plăteşte amenda penală la care a fost condamnat, instanța va înlocui pedeapsa amenzii cu pedeapsa închisorii sau, cu consimțământul condamnatului, cu pedeapsa muncii în folosul comunității, conform procedurii prevăzute la articolul 69 din prezentul Cod sau cu tratamentul dependenței de droguri prevăzut la articolul 69^2 din prezentul Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(2) Trei zile-amendă de amendă penală corespund unei zile de închisoare.

(3) În cazul înlocuirii amenzii penale cu închisoarea, termenul minim va fi de zece zile.

Art. § 71. Înlocuirea amenzii în limita bunurilor cu pedeapsa închisorii

(1) În cazul în care un condamnat nu plăteşte amenda în limita bunurilor la care a fost condamnat, instanța va înlocui pedeapsa amenzii în limita bunurilor cu pedeapsa închisorii. Cincizeci zile-amendă la valoarea minimă pentru o amendă în limita bunurilor corespund unei zile de închisoare.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(2) În cazul înlocuirii amenzii în limita bunurilor cu închisoarea, termenul minim al pedepsei cu închisoarea va fi de treizeci de zile, iar termenul maxim va fi de cinci ani.

Art. § 72. Înlocuirea amenzii cu detenția sau munca în folosul comunității

(1) În cazul în care un condamnat nu plăteşte amenda penală la care a fost condamnat, instanța va înlocui pedeapsa amenzii, în limita părții rămase neplătite, cu detenție sau, cu consimțământul condamnatului, cu pedeapsa muncii în folosul comunității, conform procedurii prevăzute la articolul 69 din prezentul Cod.

[RT I 2010, 44, 258 - în vigoare de la 01.01.2012]

(2) Zece puncte amendă corespund unei zile de detenție. În cazul în care amenda impusă condamnatului este cuprinsă între trei şi nouă puncte amendă, amenda va fi echivalată cu o zi de detenție, înlocuibilă cu pedeapsa muncii în folosul comunității.

[RT I 2010, 44, 258 - în vigoare de la 01.01.2012]

(3) În cazul înlocuirii amenzii cu detenția, termenul minim de detenție va fi de o zi.

CAPITOLUL 5
Scoaterea de sub efectul executării pedepsei

Art. § 73. Suspendarea executării pedepsei

(1) În cazul în care instanța, ținând cont de împrejurările comiterii infracțiunii și de personalitatea condamnatului, consideră că executarea pedepsei închisorii pentru un termen dat sau plata cuantumului amenzii imputată persoanei condamnate este nerezonabilă, instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei. Cu excepția situațiilor prevăzute la alineatele (4) sau (5) ale prezentului articol, pedeapsa impusă nu va fi executată parțial sau total, cu condiția ca persoana condamnată să nu comită, cu intenție, noi infracțiuni pe perioada termenului de încercare stabilit de instanță.

(2) În cazul în care instanța decide că pedeapsa închisorii sau amenzii penale impuse este parțial neexecutată, instanța va determina partea de închisoare sau amendă penală ce va fi suportată sau plătită imediat și partea de închisoare sau amendă penală a cărei executare va fi suspendată condiționat. Durata pedepsei cu închisoarea ce va fi executată imediat de o persoană care, la momentul comiterii infracțiunii, avea vârsta sub optsprezece ani este de maximum 30 zile.

(3) Termenul de încercare va fi stabilit pentru o perioadă de la unu la cinci ani.

(4) În cazul în care persoana condamnată comite o nouă infracțiune pe perioada termenului de încercare și este condamnată la pedeapsa închisorii, se va stabili pedeapsa rezultantă, conform prevederilor articolului 65 alineatul (2) din prezentul Cod. În cazul în care noua infracțiune a fost comisă din culpă, instanța poate dispune liberarea condiționată de sub executarea pedepsei rezultante pentru a doua oară. În cazul în care noua infracțiune a fost comisă cu intenție, instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei pentru a doua oară cu supunerea condamnatului la măsura supravegherii electronice, conform procedurii prevăzute de articolul 75 alineatul (2) punctul 9) din prezentul Cod. În cazul în care este dispusă o condamnare la pedeapsa închisorii, instanța poate înlocui pedeapsa închisorii cu pedeapsa muncii în folosul comunității, conform procedurii prevăzute la articolul 69 din prezentul Cod.

(5) În cazul în care persoana condamnată comite o nouă infracțiune pe perioada termenului de încercare și este condamnată la pedeapsa amenzii penale, se va aplica pedeapsa rezultantă, conform prevederilor articolului 65 alin. (2) din prezentul Cod. În astfel de cazuri, instanța poate decide neexecutarea pedepsei stabilite pentru precedenta infracțiune și poate decide aplicarea pedepsei amenzii stabilite pentru noua faptă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 74. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere

(1) În cazul în care instanța, ținând cont de împrejurările comiterii infracțiunii și de personalitatea condamnatului, găsește că executarea de către condamnat a pedepsei cu închisoare pentru termenul stabilit este nerezonabilă, poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere. Cu excepția cazurilor specificate la alineatele (4)-(6) ale prezentului articol, pedeapsa stabilită nu va fi aplicată complet sau parțial în cazul în care condamnatul nu comite o nouă infracțiune pe durata termenului de încercare stabilit de instanță și respectă măsurile de supraveghere și obligațiile ce îi sunt impuse pe perioada suspendării sub supraveghere, conform articolului 75 din prezentul Cod. Obligația supravegherii electronice prevăzute de articolul 75 alineatul (2) punctul 9) din prezentul Cod poate fi impusă condamnatului în cazul prevăzut la alineatul (4) al prezentului articol.

(2) În cazul în care instanța decide că pedeapsa închisorii indicată în hotărâre este parțial neexecutată, va determina partea din pedeapsa închisorii ce va fi suportată imediat și partea ce va fi suspendată sub supraveghere. Durata pedepsei închisorii ce se va executa imediat de către condamnatul care, la momentul comiterii infracțiunii, avea o vârstă mai mică de optsprezece ani nu va depăși 30 zile.

(3) Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere poate fi impusă pentru o perioadă de la șase luni la trei ani.

(4) Dacă pe durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere un condamnat nu respectă măsurile de supraveghere sau nu își îndeplinește obligațiile ce i-au fost impuse, consilierul de probațiune îl poate avertiza în scris sau instanța poate impune obligații suplimentare celor deja stabilite, conform prevederilor articolului 75 alineatul (2) din prezentul Cod, poate extinde perioada probațiunii cu un an sau poate cere executarea pedepsei.

(5) În cazul în care persoana condamnată comite o nouă infracțiune în timpul perioadei de supraveghere a executării pedepsei și este condamnată la pedeapsa închisorii, se va aplica pedeapsa rezultantă conform prevederilor articolului 65 alineatul (2) din prezentul Cod. În cazul în care noua infracțiune a fost comisă din culpă, instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pentru a doua oară, dispunând aplicarea măsurii supravegherii electronice, conform procedurii prevăzute de articolul 75 alineatul (2) punctul 9) din prezentul Cod. În cazul în care este pronunțată o hotărâre de condamnare la pedeapsa închisorii, instanța poate înlocui pedeapsa închisorii cu pedeapsa muncii în folosul comunității, conform procedurii prevăzute la articolul 69 din prezentul Cod.

(6) În cazul în care un condamnat comite o nouă infracțiune în timpul perioadei de supraveghere a libertății condiționate și este pedepsit cu amendă penală, se va aplica pedeapsa contopită conform prevederilor articolului 65 articolul (2) din prezentul Cod. În acest caz instanța poate decide să nu fie

executată pedeapsa impusă pentru infracţiunea precedentă şi să ordone executarea separată a amenzii penale impuse pentru noua faptă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 75. Măsurile de supraveghere şi obligaţiile

(1) În timpul supravegherii în libertate condiţionată, condamnatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

1) să locuiască la domiciliul stabilit de instanţă;

2) să se prezinte pentru control la serviciul de probaţiune, la intervalele de timp stabilite de consilierul de probaţiune;

3) să se supună supravegherii de către consilierul de probaţiune la domiciliul stabilit de instanţă şi să furnizeze consilierului de probaţiune informaţii cu privire la îndeplinirea obligaţiilor condamnatului şi la mijloacele sale de subzistenţă;

4) să obţină permisiunea consilierului de probaţiune înainte de a părăsi localitatea de reşedinţă de pe teritoriul Estoniei pe o perioadă mai lungă de cincisprezece zile;

[RT I, 20.12.2012, 3 - în vigoare de la 01.01.2013]

5) să obţină permisiunea consilierului de probaţiune înainte de a schimba reşedinţa, locul de muncă sau locul de studii;

6) să obţină permisiunea consilierului de probaţiune înainte de a părăsi teritoriul Estoniei şi de a locui în afara teritoriului Estoniei.

[RT I, 20.12.2012, 3 - în vigoare de la 01.01.2013]

(2) Ţinând cont de împrejurările comiterii infracţiunii şi de personalitatea făptuitorului, instanţa poate impune condamnatului următoarele obligaţii pe perioada libertăţii condiţionate:

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

1) repararea daunelor cauzate de infracţiune până la o dată stabilită de instanţă;

2) să nu consume alcool;

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

2^1) să nu deţină sau să nu utilizeze substanţe narcotice sau psihotrope;

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

3) să nu deţină, să nu poarte sau utilizeze arme;

4) să caute un loc de muncă, să termine studii de educaţie generală sau profesională până la o dată stabilită de instanţă;

5) să urmeze tratamentul prescris, în cazul în care condamnatul a consimţit prealabil să urmeze un astfel de tratament;

6) să îndeplinească obligaţia menţinerii;

7) să nu frecventeze locuri indicate de instanţă sau să nu comunice cu persoanele indicate de instanţă;

8) să participe la programe sociale;

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

9) să se supună supravegherii electronice, în cazul în care condamnatul a consimţit prealabil să fie supravegheat astfel.

[RT I 2010, 44, 258 - în vigoare de la 01.01.2011]

(3) O instanţă poate reduce sau anula obligaţiile impuse unui condamnat pe perioada suspendării condiţionate sub supraveghere sau poate impune obligaţii suplimentare condamnatului, conform prevederilor alineatului (2) al prezentului articol.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(4) În cazul în care un condamnat promite să îşi îmbunătăţească conduita şi îşi asumă obligaţii, altele decât cele enumerate la alineatul (2) al prezentului articol, instanţa le poate aproba ca obligaţii.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(5) Obligaţia respectării cerinţelor de supraveghere enumerate la alineatul (1) al prezentului articol va fi suspendată pe durata executării parţiale a pedepsei cu închisoare.

(6) În cazul în care un condamnat a respectat timp de cel puţin şase luni, în timpul perioadei de suspendare condiţionată sub supraveghere, cerinţele de supraveghere ce i-au fost trasate pe baza alineatelor (1)-(4) ale prezentului articol şi şi-a îndeplinit obligaţiile impuse, o instanţă poate elibera condamnatul de sub respectarea mai departe a măsurilor de supraveghere şi de îndeplinirea obligaţiilor impuse pentru perioada de suspendare condiţionată sub supraveghere a executării pedepsei. În acest caz, condamnatul va fi ţinut să se abţină de la comiterea de noi fapte penale până la finalul termenului de încercare.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 75[1]. Supravegherea electronică

(1) Supravegherea electronică este obligaţia impusă unui condamnat, pentru o durată de timp stabilită de instanţă, de a se supune monitorizării respectării unor restricţii ale libertăţii de mişcare sau interdicţiei consumului de narcotice sau substanţe psihotrope sau alcool, monitorizare efectuată prin intermediul unui dispozitiv electronic ataşat corpului condamnatului şi care permite determinarea locaţiei condamnatului sau determinarea consumului de narcotice sau substanţe psihotrope sau alcool. Tipul dispozitivelor de supraveghere electronică va fi ales de consilierul de probaţiune.

(2) Înainte de aplicarea supravegherii electronice, instanţa va cere, în funcţie de necesitate, examinarea medicală a condamnatului pentru a verifica dacă starea de sănătate a condamnatului îi permite acestuia să fie supus supravegherii electronice.

(3) Perioada aplicării supravegherii electronice poate fi stabilită:

1) în cazul unei infracţiuni de gradul al doilea sau al unei infracţiuni de gradul întâi din culpă, de la o lună la şase luni;

2) în cazul unei infracțiuni comise cu intenție de gradul întâi, de la o lună la doisprezece luni.

(4) Perioada de supraveghere electronică curge de la data la care a fost atașat dispozitivul de supraveghere electronică pe corpul condamnatului.

(5) Instanța poate prelungi sau scurta termenul de supraveghere electronică impus unui condamnat, ținând cont de restricțiile prevăzute la alineatul (3) punctul 2) din prezentul articol.

(6) În cazul în care un condamnat își retrage consimțământul pentru aplicarea supravegherii electronice înainte de finalizarea perioadei de supraveghere electronică, instanța va pune în executare pedeapsa care nu a fost încă executată.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 76. Liberarea condiționată sub supraveghere

(1) Instanța poate dispune liberarea condiționată sub supraveghere a unei persoane condamnate condamnat pentru o infracțiune de gradul al doilea sau pentru o infracțiune de gradul întâi săvârșită din culpă, în cazul în care aceasta a ispășit deja:

1) cel puțin o treime, dar nu mai puțin de patru luni din termenul pedepsei impuse și acceptă supravegherea electronică prevăzută de articolul 75 alineatul (2) punctul 9) din prezentul Cod; sau

2) cel puțin jumătate, dar nu mai puțin de patru luni din termenul pedepsei impuse.

(2) Instanța poate dispune liberarea condiționată sub supraveghere a unei persoane condamnate pentru infracțiuni de gradul întâi săvârșite cu intenție, în cazul în care aceasta a ispășit deja:

1) cel puțin jumătate, dar nu mai puțin de patru luni din termenul pedepsei impuse și acceptă supravegherea electronică prevăzută de articolul 75 alineatul (2) punctul 9) din prezentul Cod; sau

2) cel puțin două treimi, dar nu mai puțin de patru luni din termenul pedepsei impuse.

(3) O persoană condamnată nu va fi liberată condiționat sub supraveghere în cazul în care aceasta a fost condamnat la cel puțin doi ani de închisoare și mai are de executat cel puțin două luni din termenul pedepsei impuse.

(4) Pentru a decide liberarea condiționată sub supraveghere, instanța va ține cont de împrejurările comiterii infracțiunii, de personalitatea condamnatului, de istoricul său personal și de comportamentul avut în timpul executării pedepsei, de condițiile sale de trai și de consecințele pe care le poate avea liberarea condiționată asupra condamnatului.

(5) Se va stabili o perioadă de supraveghere în limita părții rămase neexecutate din termenul pedepsei, dar nu mai puțin de șase luni. Persoana condamnată va fi supravegheată pe timpul liberării condiționate sub supraveghere, conform

prevederilor articolului 75 din prezentul Cod, dar nu mai mult de douăzeci şi patru de luni.

(6) În cazul în care un condamnat este liberat condiţionat în baza alineatului (1) punctul 2) sau alineatului (2) punctul 2) din prezentul articol, instanţa poate impune obligaţia suplimentară, cu consimţământul acestuia, de a se supune supravegherii electronice, conform articolului 75 alineatul (2) punctul 9) din prezentul Cod.

(7) În cazul în care un condamnat aflat sub supraveghere nu respectă cerinţele de supraveghere, nu îşi îndeplineşte obligaţiile impuse sau nu se supune supravegherii electronice, consilierul de probaţiune poate avertiza în scris condamnatul sau instanţa poate impune obligaţii suplimentare, în conformitate cu prevederile articolului 75 alineatul (2) din prezentul Cod, poate prelungi termenul de supraveghere a libertăţii condiţionate până la finalul perioadei de probaţiune sau poate pune în executare pedeapsa rămasă neexecutată.

(8) În cazul în care un condamnat comite o nouă infracţiune intenţionată în timpul perioadei de supraveghere şi este condamnat la închisoare, partea neexecutată din pedeapsa precedentă va fi executată. În acest caz, se va aplica pedeapsa rezultantă conform prevederilor articolului 65 alineatul (2) din prezentul Cod.

(7) O instanţă poate prelungi sau scurta termenul de supraveghere electronică impus unui condamnat, ţinând cont de restricţiile prevăzute la alineatul (3) punctul 2) din prezentul articol.

(8) În cazul în care un condamnat îşi retrage consimţământul pentru aplicarea supravegherii electronice înainte de finalizarea perioadei de supraveghere electronică, instanţa va pune în executare pedeapsa care nu a fost încă executată.

Art. § 76[1]. Eliberarea condiţionată a condamnatului care era minor la momentul comiterii faptei penale

(1) Instanţa poate libera condiţionat un condamnat care avea o vârstă mai mică de optsprezece ani la momentul comiterii infracţiunii:

1) în cazul unei infracţiuni de gradul al doilea sau al unei infracţiuni de gradul întâi comise din culpă, în cazul în care acesta a executat cel puţin o treime din termenul pedepsei impuse, dar nu mai puţin de patru luni;

2) în cazul unei infracţiuni de gradul întâi comise cu intenţie, în cazul în care acesta a executat deja cel puţin jumătate din termenul pedepsei impuse, dar nu mai puţin de patru luni.

(2) Instanţa liberează condiţionat un condamnat care avea o vârstă mai mică de optsprezece ani la momentul comiterii infracţiunii, în cazul unei infracţiuni de gradul al doilea sau al unei infracţiuni de gradul întâi comise din culpă, în cazul în care acesta a executat deja cel puţin jumătate din termenul pedepsei impuse, dar nu mai puţin de patru luni.

(3) Prevederile articolului 76 din prezentul Cod se aplică în cazul în care se decide liberarea condiționată și se impun măsuri de supraveghere și obligații, iar persoana condamnată nu le respecte sau comite o nouă infracțiune intenționată pe perioada termenului de încercare.

(4) În cazul în care instanța a pus în executare, în conformitate cu prevederile articolului 76 alineatul (7) din Codul de procedură penală, partea de pedeapsă ce nu a fost executată, cerința eliberării obligatorii prevăzute la alineatul (2) al prezentului articol nu se aplică.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 77. Liberarea condiționată în cazul pedepsei detențiunii pe viață

(1) În cazul în care o persoană a fost condamnată la pedeapsa detențiunii pe viață, instanța poate libera condiționat persoana condamnată în cazul în care aceasta a executat deja treizeci de ani din pedeapsă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(2) În cazul liberării condiționate a unei persoane condamnate în baza alineatului (1) al prezentului articol se va ține cont de prevederile articolului 76 alineatul (4) din prezentul Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(3) Supravegherea va fi cerută pentru o perioadă de la cinci la zece ani.

(4) În cazul în care o persoană comite o nouă infracțiune intenționată pe durata perioadei de supraveghere, aceasta va executa pedeapsa detențiunii pe viață.

Art. § 78. Calculul perioadei de supraveghere

Perioada de supraveghere începe de la:

1) pronunțarea hotărârii instanței, în cazurile prevăzute de articolele 73 și 74 din prezentul Cod, cu excepția măsurilor de supraveghere a liberării condiționate prevăzute la articolul 75 din prezentul Cod, a căror aplicare va începe de la punerea în aplicare a hotărârii instanței;

2) intrarea în vigoare a deciziei instanței, în cazurile prevăzute la articolele 76, 76^1 și 77 din prezentul Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 79. Eliberarea înainte de termen, din cauza unei boli în stadiu terminal a persoanei condamnate

(1) În cazul în care persoana condamnată suferă de o boală în stadiu terminal, instanța poate libera persoana de obligația executării pedepsei. În acest caz, instanța va ține cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, de personalitatea condamnatului și de natura bolii.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(2) În cazul în care persoana condamnată avea discernământ la momentul comiterii infracțiunii, dar, înainte sau după pronunțarea deciziei de către instanță, devine bolnav mintal sau își pierde discernământul sau suferă de

o altă tulburare mintală gravă şi persoana devine incapabilă să înţeleagă caracterul ilegal al faptelor sale sau să acţioneze ca atare, instanţa va libera persoana de obligaţia executării pedepsei. În acest caz, instanţa se va conforma prevederilor articolului 86 din prezentul Cod.

(3) În cazul în care o persoană corespunzând descrierii din alineatele (1) sau (2) ale prezentului articol îşi recapătă sănătatea înainte de expirarea unui termen limită prevăzut la articolul 82 din prezentul Cod, instanţa poate pune în executare pedeapsa sau partea rămasă neexecutată a pedepsei.

Art. § 80. Liberarea în cazul persoanelor rănite grav în urma unei fapte penale

În cazul în care o persoană condamnată este rănit grav ca urmare a comiterii unei infracţiuni care se pedepseşte cu închisoarea pentru o perioadă de până la cinci ani, instanţa poate libera persoana de obligaţia executării pedepsei.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

CAPITOLUL 6
Termenele de prescripţie

Art. § 81. Prescripţia răspunderii penale

(1) Nicio persoană nu poate fi condamnată sau pedepsită pentru o faptă penală în cazul în care următoarele perioade au fost depăşite între comiterea infracţiunii şi rămânerea definitivă a hotărârii judecătoreşti corespunzătoare:

1) zece ani, în cazul unei infracţiuni de gradul întâi;

2) cinci ani, în cazul unei infracţiuni de gradul doi.

(2) Faptele de agresiune, genocid, infracţiunile împotriva umanităţii, infracţiunile de război şi infracţiunile pentru care se prevede pedeapsa detenţiunii pe viaţă nu se prescriu.

(3) Delictele se prescriu dacă a trecut un termen de doi ani între comiterea lor şi rămânerea definitivă a hotărârii judecătoreşti corespunzătoare, cu excepţia cazurilor în care legea prevede o perioadă de prescripţie de trei ani.

(4) În cazul unei fapte în formă continuată, termenele de prescripţie se vor calcula de la data comiterii ultimei acţiuni sau inacţiuni. În cazul infracţiunilor în formă continuă, termenele de prescripţie se vor calcula de la încetării acţiunii sau inacţiunii.

(5) Termenul de prescripţie a răspunderii penale este întrerupt prin efectuarea unuia dintre următoarelor acte de procedură în cauză:

1) aplicarea unei măsuri preventive cu privire la suspect sau acuzat sau confiscarea proprietăţii acestuia sau a proprietăţii care face obiectul infracţiunii de spălare de bani;

2) punerea sub acuzare a suspectului;

3) amânarea audierii în cazul în care acuzatul nu se prezintă;

4) audierea acuzatului de către instanţă;

5) dispunerea unei expertize de către un expert sau a prezentării de probe suplimentare de către instanţă.

(6) În cazul în care termenul de prescripţie al unei infracţiuni este întrerupt, un nou termen de prescripţie va începe să curgă după efectuarea unui actul procedural indicat la alineatul (5) al prezentului articol. O persoană nu poate fi condamnată sau pedepsită pentru o faptă penală în cazul în care perioada dintre comiterea faptei penale şi rămânerea definitivă a hotărârii judecătoreşti corespunzătoare depăşeşte cu peste cinci ani termenul prevăzut de alineatul (1) al prezentului articol.

(6^1) Aspectele specifice prescripţiei răspunderii penale în cazuri implicând imunitatea membrilor *Riigikoguis* sunt prezentate în articolul 18^1 al statutului membrilor *RiigikoguAct.*

[RT I, 22.12.2014, 9 - în vigoare de la 01.01.2015]

(7) Termenul de prescripţie a răspunderii penale este întrerupt:

1) în cazul în care un suspect, un acuzat sau o persoană supusă procedurilor se sustrage procedurilor de investigare, extrajudiciare sau de judecată, până la momentul în care persoana este reţinută sau apare în faţa autorităţii care desfăşoară procedurile;

2) la începerea procedurilor penale, în speţe cu elemente delictuale, până la finalizarea acestor proceduri;

3) în cazul unei infracţiuni de natură sexuală comise asupra unei persoane minore, până la împlinirea vârstei de optsprezece ani de către victimă, cu excepţia cazului în care motivul începerii procedurilor penale a devenit evident înainte ca victima să atingă această vârstă.

(8) În cazurile prevăzute de alineatul (7) punctul 1) şi alineatul (2) din prezentul articol, termenul de prescripţie nu va fi reluat dacă au trecut peste cincisprezece ani de la comiterea faptei penale. Termenul de prescripţie în cazul delictelor minore nu va fi reluat dacă au trecut mai mult de trei ani de la comiterea delictului. În cazul în care termenul de prescripţie al delictului este de trei ani, acesta nu va fi reluat în cazul în care au trecut zece ani de la comiterea delictului.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 82. Prescripţia executării hotărârilor judecătoreşti

(1) O hotărâre nu va fi pusă în executare în cazul în care următoarele termene de la rămânerea definitivă a hotărârii au expirat:

1) cinci ani de la rămânerea definitivă a hotărârii pronunţate într-o speţă privind o infracţiune de gradul întâi;

2) trei ani de la rămânerea definitivă a hotărârii pronunţate într-o speţă privind o infracţiune de gradul al doilea;

3) un an de la rămânerea definitivă a hotărârii pronunţate într-o speţă privind un delict.

[RT I 2009, 68, 463 - în vigoare de la 01.01.2010]

(2)Termenele de prescripţie a executării unei sentinţe se suspendă:

1) pe perioada în care persoana se sustrage executării sau plăţii pedepsei ce i-a fost impusă;

2) pe durata perioadei de supraveghere impusă pe baza prevederilor articolelor 73 sau 74 din prezentul Cod;

3) pe perioada amânării executării pedepsei sau a prelungirii termenului pedepsei;

4) pe perioada în care persoana se află într-un stat străin, de unde nu este sau nu poate fi extrădată.

(2[1]) Termenul de prescripţie a executării unei hotărâri nu va împiedica adăugarea părţii de pedeapsă rămase neexecutate din respectiva hotărâre la pedeapsa impusă pentru o nouă infracţiune, conform articolului 65 alineatul (2) din prezentul Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(3) Executarea unei condamnări nu se prescrie în cazul în care pedeapsa impusă a fost detenţiunea pe viaţă.

(4) Datorarea plăţii unei amenzi stabilite prin hotărâre judecătorească se prescrie în cazul în care amenda nu a fost colectată în termen de patru ani de la rămânerea definitivă a hotărârii luate în cazul delictului respectiv. Perioada de prescriere a executării pedepsei cu amendă se suspendă pe perioada în care datornicul este în închisoare sau în arest.

[RT I 2009, 68, 463 - în vigoare de la 01.01.2010]

(5) Datorarea plăţii unei amenzi stabilite prin hotărâre sau a unei amenzi în limita bunurilor se prescrie în cazul în care amenda penală sau în limita bunurilor nu a fost colectată în termen de şapte ani de la rămânerea definitivă a hotărârii instanţei în cauza penală respectivă. Perioada de prescriere a executării pedepsei cu amendă se suspendă pe perioada în care datornicul este în închisoare.

[RT I 2009, 68, 463 - în vigoare de la 01.01.2010]

CAPITOLUL 7
Alte sancţiuni

Art. § 83. Confiscarea obiectului utilizat pentru comiterea faptei şi a obiectului direct al faptei

(1) O instanţă poate confisca un obiect utilizat în comiterea sau care urma să fie folosit la săvârşirea unei fapte penale intenţionate (denumit mai departe *obiect utilizat pentru comiterea faptei*), *în cazul în care* aparţinea făptuitorului la momentul deliberării sau pronunţării hotărârii.

[RT I, 31.12.2016, 2 - în vigoare de la 10.01.2017]

(2) În cazurile prevăzute de lege, o instanţă poate confisca substanţa sau obiectul direct ale faptei sau substanţa sau obiectul utilizate pentru comiterea

unei fapte penale intenționate sau substanța sau obiectul utilizate pentru pregătirea comiterii faptei, în cazul în care aparținea făptuitorului la momentul pronunțării hotărârii, însă confiscarea acestora nu este obligatorie, conform legii.

(3) Instanța poate confisca obiectele sau substanțele menționate la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol, în cazul în care aparțineau unui terț la momentul deliberării sau pronunțării hotărârii, iar persoana respectivă:

[RT I, 31.12.2016, 2 - în vigoare de la 10.01.2017]

1) a facilitat, cel puțin prin neglijență, utilizarea obiectelor sau substanțelor în comiterea sau pregătirea comiterii faptelor,

2) a achiziționat obiectele sau substanțele, în totalitate sau în cea mai mare parte a lor, pentru făptuitor, sub formă de cadou sau în orice altă formă, pentru un preț considerabil mai mic decât prețul normal al pieței sau

3) avea cunoștință că obiectele sau substanțele i-a fost transferată în scopul evitării confiscării lor.

(3^1) În cazul în care obiectul utilizat pentru comiterea cu intenție a faptei sau obiectul direct al faptei a fost utilizat de către persoana în cauză pe baza unui contract de utilizare sau de vânzare cu preempțiune, instanța poate confisca drepturile de proprietate ale persoanei derivate din contractul sus-menționat.

[RT I 2008, 54, 304 - în vigoare de la 27.12.2008]

(3^2) Instanța poate confisca drepturile de proprietate indicate la alineatul (3^1) al prezentului articol în cazul în care acestea aparțin unei terțe persoane la momentul pronunțării hotărârii și aceasta a facilitat, cel puțin prin neglijență, utilizarea obiectelor sau substanțelor la comiterea faptei.

[RT I, 31.12.2016, 2 - în vigoare de la 10.01.2017]

(4) În lipsa permisiunii necesare pentru utilizarea unui obiect sau a unei substanțe, acestea vor fi confiscate.

(5) În cazurile prevăzute la alineatul (4) al prezentului articol, un dispozitiv, un obiect sau o substanță pot fi confiscate în cazul în care persoana a comis cel puțin o ilegalitate.

(6) În cazurile prevăzute la alineatele (1), (2) și (4) ale prezentului articol, obiectul utilizat pentru comiterea delictului sau substanța sau obiectul care au făcut obiect direct al delictului pot fi confiscate de organismul care efectuează procedurile extra-judiciare prescrise de lege.

[RT I 2007, 2, 7 - în vigoare de la 01.02.2007]

Art. § 83^1. Confiscarea bunurilor obținute în urma faptei

(1) O instanță va confisca bunurile obținute în urma faptei în cazul în care acestea aparțin făptașului la momentul deliberării sau pronunțării hotărârii.

(1^1) În sensul prezentului articol, bunurile obținute în urma faptei sunt bunurile direct obținute prin comiterea faptei și orice folos obținut în contul acestor bunuri.

[RT I, 31.12.2016, 2 - în vigoare de la 10.01.2017]

(1²) În cazul în care oricare din bunurile obținute în urma faptei sunt amestecate cu alte bunuri, aceste bunuri sunt considerate bunuri parțial obținute prin fapte de ordin penal. Bunurile parțial obținute prin fapte de ordin penal vor fi considerate a fi obținute prin fapte de ordin penal în limita prevăzută de prezentul articol (1¹) și, în consecință, confiscarea va fi înlocuită conform procedurii prevăzute de articolul 84 din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - în vigoare de la 10.01.2017]

(2) Instanța va impune prevederile alineatelor (1) și (1²) ale prezentului articol bunurilor care aparțin terților la momentul deliberării, dacă:

[RT I, 31.12.2016, 2 - în vigoare de la 10.01.2017]

1) acestea au fost obținute, în totalitate sau în cea mai mare parte a lor, pentru făptuitor, sub formă de cadou sau în orice altă formă pentru un preț considerabil mai mic decât prețul normal al pieței; sau

2) persoana terță avea cunoștință de faptul că bunurile i-au fost transferate în scopul evitării confiscării.

(3) Instanța poate decide să nu confişte, parțial sau integral, proprietatea obținută în urma faptei dacă, luând în considerare circumstanțele comiterii faptei sau situația persoanei, confiscarea ar fi nerezonabil de împovărătoare sau în cazul în care valoarea bunurilor este disproporționat de mică comparativ cu costurile de depozitare, transfer sau distrugere a proprietății. Instanța va scădea valoarea proprietății sau a bunurilor confiscate din valoarea obiectului unei acțiuni civile finalizate sau din cererea de admitere a creanței, conform dreptului public.

[RT I, 06.01.2016, 5 - în vigoare de la 01.01.2017]

Art. § 83². Confiscarea completă a bunurilor obținute în urma comiterii unei infracțiuni

(1) În cazul în care o instanță condamnă o persoană pentru o infracțiune, instanța poate să confişte, în cazurile prevăzute de prezentul Cod, o parte sau toate bunurile făptuitorului în cazul în care aparțin făptuitorului la momentul deliberării și în cazul în care natura infracțiunii, diferența între venitul legal și situația financiară, cheltuielile sau nivelul de trai al persoanei sau alte fapte permit să se presupună că persoana a obținut bunurile prin comiterea infracțiunii sau de pe urma acestor bunuri (denumite mai departe *bunuri obținute prin infracțiune).* Confiscarea nu se aplică bunurilor pentru care persoana poate certifica proveniența lor altfel decât prin comiterea unei infracțiuni.

[RT I, 31.12.2016, 2 - în vigoare de la 10.01.2017]

(1¹) În cazul în care bunurile obținute prin infracțiune sunt amestecate cu alte bunuri, aceste bunuri sunt considerate bunuri parțial obținute prin infracțiune. Bunurile parțial obținute prin fapte de ordin penal vor fi considerate a fi obținute prin infracțiune în limita prevăzută de prima propoziție a alineatului (1)

al prezentului articol şi confiscarea lor va fi înlocuită conform procedurii prevăzute de articolul 84 din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - în vigoare de la 10.01.2017]

(2) Instanţa poate impune cerinţele alineatelor (1) şi (1^1) ale prezentului articol bunurilor care aparţin unui terţ la momentul deliberării, dacă:

[RT I, 31.12.2016, 2 - în vigoare de la 10.01.2017]

1) acestea au fost obţinute, în totalitate sau în marea lor majoritate, pentru făptuitor, sub formă de cadou sau în orice altă formă pentru un preţ considerabil mai mic decât preţul normal al pieţei sau

2) avea cunoştinţă că obiectul sau substanţa i-a fost transferată în scopul evitării confiscării sale.

[RT I 2007, 2, 7 - în vigoare de la 01.02.2007]

(3) Confiscarea nu se va aplica bunurilor terţilor care au fost obţinute:

1) cu peste zece ani înainte de comiterea unei infracţiuni de gradul întâi, sau

2) cu peste zece ani înainte de comiterea unei infracţiuni de gradul al doilea.

[RT I, 26.02.2014, 1 - în vigoare de la 08.03.2014]

(4) La confiscarea extinsă a bunurilor obţinute prin infracţiune, instanţa va ţine cont de prevederile articolului 83^1 alineatul (3) din prezentul Cod.

[RT I 2007, 2, 7 - în vigoare de la 01.02.2007]

Art. § 84. Confiscarea în echivalent bănesc

În cazul în care bunurile obţinute prin infracţiune în sensul articolului 83^1 din prezentul Cod sau bunurile obţinute prin infracţiune în sensul articolului 83^2 din prezentul Cod, instrumentul comiterii unei infracţiuni sau obiectul direct al infracţiunii au fost transferate, consumate sau confiscarea acestora este imposibilă sau nerezonabilă din alte motive, instanţa poate cere plata unei sume corespunzătoare contravalorii bunurilor supuse confiscării.

[RT I, 31.12.2016, 2 - în vigoare de la 10.01.2017]

Art. § 85. Efectul confiscării

(1) Obiectele confiscate vor fi transferate în proprietatea Statului sau, în cazurile prevăzute de un acord internaţional, vor fi returnate.

(2) În cazul confiscării, drepturile terţilor rămân valabile. Statul va plăti compensaţii terţelor persoane, cu excepţia cazurilor prevăzute la articolul 83 alin. (3), (3^2) şi (4), articolul 83^1 alin. (2) şi articolul 83^2 alin. (2) din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - în vigoare de la 10.01.2017]

(3) Înainte de intrarea în vigoare, decizia unui organism de proceduri extrajudiciare sau a unei instanţe cu privire la confiscare are efectul unui sechestru asiguratoriu.

[RT I, 26.02.2014, 1 - în vigoare de la 08.03.2014]

Art. § 86. Obligarea la tratament psihiatric

(1) Dacă, la momentul comiterii unei ilegalităţi, persoana nu avea discernământ sau în cazul în care persoana, după deliberarea instanţei, dar înainte de executarea completă a pedepsei, devine bolnavă mintal sau îşi pierde discernământul sau suferă de orice altă tulburare mintală gravă sau în cazul în care se determină, pe durata investigaţiei preliminare sau audierii, că persoana suferă de una din afecţiunile menţionate mai sus şi din acest motiv starea sa mintală la momentul comiterii ilegalităţii nu poate fi stabilită şi persoana prezintă un pericol pentru sine şi pentru societate datorită acţiunii sale ilegale şi stării sale mintale şi necesită tratament, instanţa va hotărî obligarea persoanei la tratamentul psihiatric.

[RT I, 05.07.2013, 2 - în vigoare de la 15.07.2013]

(1[1]) Tratamentul psihiatric obligatoriu cerut de o instanţă va fi administrat iniţial în regim de internare.

[RT I, 23.02.2011, 1 - în vigoare de la 01.09.2011]

(1[2]) Tratamentul psihiatric obligatoriu poate fi administrat ambulatoriu în cazul în care persoana nu prezintă pericol pentru sine sau pentru societate în urma supunerii la tratamentul psihiatric coercitiv şi este probabil ca persoana să urmeze tratamentul prescris.

[RT I, 23.02.2011, 1 - în vigoare de la 01.09.2011]

(2) Tratamentul specificat în alineatul (1) al prezentului articol va fi furnizat de un furnizor de servicii de sănătate autorizat pentru tratamentul psihiatric coercitiv.

[RT I, 23.02.2011, 1 - în vigoare de la 01.09.2011]

(3) Tratamentul psihiatric coercitiv se va aplica până când persoana se recuperează sau încetează să prezinte pericol. Încetarea tratamentului se face la decizia instanţei.

(3[1]) *[Abrogat - RT I, 05.07.2013, 2 - în vigoare de la 15.07.2013]*

(4) În cazul în care se decide o pedeapsă asupra unei persoane după urmarea tratamentului psihiatric coercitiv, perioada tratamentului psihiatric coercitiv în regim de internare va fi inclusă în termenul de pedeapsă. O zi de îngrijire coercitivă în regim de internare corespunde unei zile de închisoare.

[RT I, 05.07.2013, 2 - în vigoare de la 15.07.2013]

Art. § 87. Sancţiuni aplicabile minorilor

(1) Ţinând cont de nivelul de dezvoltare morală şi mentală a persoanei cu vârsta între paisprezece şi optsprezece ani şi de abilitatea sa de a înţelege ilegalitatea acţiunilor sale sau de a acţiona în conformitate cu o astfel de înţelegere, instanţa poate elibera persoana de sub obligaţia executării pedepsei şi îi poate impune următoarele sancţiuni:

1) admonestarea;

2) eliberare condiţionată sub control judiciar, conform prevederilor articolului 75 din prezentul Cod;

3) plasarea într-un centru de corecţie pentru minori;

4) plasarea într-o şcoală pentru elevi cu nevoi speciale care necesită tratament special datorită problemelor de comportament.

5) participarea la programe sociale.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(2) O instanţă poate supune o persoană cu vârsta sub optsprezece ani controlului judiciar în timpul eliberării condiţionate pentru o perioadă de maximum un an. În cazul nerespectării cerinţelor de supraveghere sau al neîndeplinirii obligaţiilor ce îi sunt impuse, ofiţerul supraveghetor poate emite un avertisment scris persoanei în cauză sau instanţa poate prelungi termenul supravegherii comportamentului cu încă un an sau, excepţional, până la împlinirea vârstei de optsprezece ani de către făptuitor sau poate impune obligaţii suplimentare, în conformitate cu prevederile articolului 75 alin. (2) din prezentul Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(3) O persoană cu vârsta sub optsprezece ani este plasată într-un centru de corecţie sau într-o şcoală pentru elevi cu nevoi speciale care necesită tratament special datorită problemelor de comportament timp de maximum doi ani, luându-se în consideraţie finele anului academic. Instanţa poate prelungi cu maxim un an termenul de şedere în centrul de corecţie sau în şcoala pentru elevi cu nevoi speciale care necesită tratament special datorită problemelor de comportament, luându-se în consideraţie finele anului academic.

[RT I 2004, 46, 329 - în vigoare de la 01.07.2004]

(4) O instanţă poate modifica tipul sancţiunilor prevăzute de alineatul (1) punctele de la 2) la 5) din prezentul articol.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 87[1]. Liberarea condiţionată sub supraveghere după executarea pedepsei

(1) O instanţă poate impune liberarea condiţionată sub supraveghere pentru o persoană după executarea pedepsei, conform prevederilor articolului 75 din prezenta lege dacă:

[RT I, 26.02.2014, 1 - în vigoare de la 08.03.2014]

1) persoana a fost condamnată pentru infracţiuni comise cu intenţie cu cel puţin doi ani de închisoare şi a executat complet pedeapsa închisorii la care a fost condamnată;

2) înainte de comiterea infracţiunii indicate la alineatul (1) din prezentul articol, persoana a mai fost condamnată pentru infracţiuni comise cu intenţie la cel puţin un an de închisoare şi

3) luând în considerare circumstanţele comiterii faptei, personalitatea făptuitorului, antecedentele personale şi comportarea pe durata executării pedepsei, condiţiile sale de viaţă şi consecinţele pentru condamnat, în cazul

potențialei liberări condiționate sub supraveghere după executarea pedepsei, există motive pentru care persoana ar putea comite din nou infracțiuni.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(2) În cazul în care, pentru o infracțiune intenționată indicată în Secțiunile 1, 2, 6 şi 7 ale Capitolului 9, Secțiunea 2 din Capitolul 11 sau Secțiunile 1 şi 4 din Capitolul 22 sau o infracțiune cu intenție indicată în alt Capitol, în care elementele necesare constituirii infracțiunii includ utilizarea de violență, persoana a fost condamnată la cel puțin doi ani de închisoare, aplicarea controlului judiciar în timpul libertății condiționate după executarea sentinței nu necesită întrunirea condiției unei condamnări precedente, conform alineatului (1) punctul 2) din prezentul articol.

(3) Liberarea condiționată sub supraveghere după executarea pedepsei va fi impusă pentru un termen de la douăsprezece luni la trei ani.

(4) În cazul în care un condamnat nu respectă măsurile de supraveghere sau nu își îndeplinește obligațiile ce i-au fost trasate, consilierul de probațiune poate emite un avertisment scris către acesta sau instanța poate prelungi termenul de supraveghere a liberării condiționate cu până la un an în orice moment sau poate impune obligații suplimentare, conform prevederilor articolului 75 alin. (2) din prezentul Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(5) O instanță poate reduce sau anula obligațiile impuse unui condamnat pe perioada supravegherii liberării condiționate.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(6) Supravegherea liberării condiționate după executarea pedepsei încetează înainte de expirarea termenului în următoarele cazuri:

1) începerea executării pedepsei închisorii sau obligarea la tratament psihiatric coercitiv sau

2) aplicarea unei noi suspendări a executării pedepsei sub supraveghere, conform prevederilor articolului 74 din prezentul Cod.

[RT I 2009, 39, 261 - în vigoare de la 24.07.2009]

Art. § 87^2. Detenția după executarea hotărârii

[Abrogat - RT I, 05.07.2013, 2 - în vigoare de la 15.07.2013]

Art. § 87^3. Terminarea detenției după executarea hotărârii

[Abrogat - RT I, 05.07.2013, 2 - în vigoare de la 15.07.2013]

PARTEA a 2-a
Partea Specială

CAPITOLUL 8
Infracțiuni contra umanității și securității internaționale

SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale

Art. § 88. Pedepsele aplicate pentru infracțiunile prevăzute în prezentul capitol

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

(1) Pentru infracțiunile prevăzute în acest Capitol, reprezentantul puterilor în stat sau comandantul militar care a emis ordinul de săvârșire a infracțiunii, a consimțit la săvârșirea infracțiunii sau nu a împiedicat săvârșirea infracțiunii, deși a fost în puterea sa să facă acest lucru sau care nu a sesizat săvârșirea infracțiunii, în timp ce era conștient de săvârșirea infracțiunii de către subalternii săi, se sancționează alături de făptuitorul principal.

(2) Săvârșirea unei infracțiuni prevăzute în prezentul capitol, conform ordinului unui reprezentant al puterilor în stat sau al unui comandant militar, nu exclude sancționarea făptuitorului.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

SECȚIUNEA a 2-a
Infracțiuni contra umanității

Art. § 89. Infracțiuni contra umanității

(1) Privarea sau restricționarea sistematică sau pe scară largă a drepturilor și libertăților omului, instigate sau conduse de stat, o organizație sau un grup, sau uciderea, tortura, violul, afectarea sănătății, deplasarea forțată, expulzarea, supunerea la prostituție, lipsirea ilegală de libertate sau alte abuzuri față de civili se sancționează cu pedeapsa închisorii de la opt la douăzeci de ani sau cu pedeapsa detențiunii pe viață.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 90. Genocidul

(1) Uciderea sau torturarea, cu intenția de a distruge, integral sau parțial, membrii unui grup național, etnic, rasial sau religios, ai unui grup care se opune ocupației sau ai oricărui alt grup social, provocând vătămarea sănătății membrilor grupului, impunând măsuri coercitive de prevenire a nașterii în

EE

cadrul grupului sau transferând în mod forţat copiii din grup sau supunând membrii unui astfel de grup la condiţiile de viaţă care au determinat riscul de distrugere fizică totală sau parţială a grupului, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la opt la douăzeci de ani sau cu pedeapsa detenţiunii pe viaţă.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

SECŢIUNEA a 3-a
Infracţiuni contra păcii

Art. § 91. Infracţiuni de agresiune

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

(1) Participarea la conducerea, executarea sau pregătirea unui act de agresiune prin care se urmăreşte controlarea sau conducerea activităţilor statului sau ameninţarea cu un act de agresiune de către un reprezentant al statului se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la opt la douăzeci de ani sau cu pedeapsa detenţiunii pe viaţă.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

(3) În sensul prezentului cod, un act de agresiune este folosirea forţelor armate de către un stat, cu încălcarea dreptul internaţional, împotriva unui alt stat.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 92. Propaganda de război

(1) Orice instigare la război sau la altă utilizare a armelor, cu încălcarea principiilor general recunoscute ale dreptului internaţional se pedepseşte cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I 2006, 31, 234 - intrare în vigoare la 16.07.2006]

Art. § 93. Dezvoltarea şi manipularea armelor interzise

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

(1) Proiectarea, fabricarea, depozitarea, achiziţionarea, predarea, vânzarea sau furnizarea sau oferirea în orice alt mod a unei arme chimice, biologice sau bacteriologice sau a oricărei alte arme de distrugere în masă sau a altor arme interzise pe plan internaţional sau a componentelor esenţiale ale acestora, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei la doisprezece ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 93[1]. Neaplicarea de sancțiuni internaționale

(1) Cunoașterea întreprinderii unor acțiuni sau a efectuării unor tranzacții supuse unei sancțiuni internaționale sau cunoașterea neaplicării altor sancțiuni internaționale se pedepsește cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

(3) Instanța va confisca obiectul care a făcut obiectul direct al săvârșirii unei infracțiuni prevăzute în prezenta secțiune.

[RT I 2010, 26, 129 - intrare în vigoare la 05.10.2010]

SECȚIUNEA a 4-a
Crime de război

Art. § 94. Pedeapsa pentru infracțiunile neprevăzute în prezenta secțiune

(1) Infracțiunile săvârșite în timpul războiului, care nu sunt prevăzute în prezenta secțiune, se sancționează pe baza altor prevederi ale Părții speciale a prezentului cod.

(2) Persoana care săvârșește o infracțiune prevăzută în prezenta secțiune se sancționează numai pentru săvârșirea unei infracțiuni de război, chiar dacă infracțiunea cuprinde elementele constitutive ale altor infracțiuni prevăzute în Partea specială, cu excepția elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute în secțiunile 2 și 3 din prezentul capitol.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 95. Acte de război împotriva populației civile

(1) Atacarea civililor în zonele de război sau distrugerea sau alterarea hranei sau a surselor de apă, a culturilor însămânțate sau a animalelor domestice care sunt indispensabile pentru supraviețuirea populației civile, împiedicarea accesului la acestea sau atacarea structurilor sau a echipamentelor care conțin substanțe periculoase se sancționează cu pedeapsa închisorii de la șase la douăzeci de ani sau cu pedeapsa detențiunii pe viață.

2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 96. Utilizarea ilegală a mijloacelor de război împotriva populației civile

(1) Utilizarea mijloacelor de război de o manieră care nu face distincția între obiectele militare și cele civile, provocând astfel moartea civililor, vătămarea sănătății civililor, deteriorarea bunurilor civile sau punerea în pericol a vieții, sănătății sau bunurilor civililor se sancționează cu pedeapsa închisorii de la șase la douăzeci de ani sau cu pedeapsa detențiunii pe viață.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

LAW UNIVERSITY LIBRARY

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 97. Atacurile îndreptate împotriva civililor

(1) Săvârşirea unui act de violenţă împotriva unui civil sau ameninţarea cu acesta într-o zonă de război sau într-un teritoriu ocupat, punerea în pericol a acestuia sau neasigurarea asistenţei acestuia, supunerea acestuia unui tratament inuman, constrângerea acestuia în vederea participării la cercetări efectuate pe oameni sau furnizarea de organe sau ţesuturi, săvârşirea unei infracţiuni împotriva autodeterminării sexuale cu privire la acesta, constrângerea în vederea slujirii în forţele armate sau participarea la operaţiunile militare ale unui stat ostil, privarea ilegală de libertate sau privarea de dreptul la un proces echitabil şi deplasarea locuitorilor unui stat de ocupaţie într-un teritoriu ocupat sau deplasarea locuitorilor unui teritoriu ocupat se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase la cincisprezece ani.

(2) Uciderea unui civil într-o zonă de război sau într-un teritoriu ocupat sau săvârşirea faptei prevăzute la alineatul (1) din prezenta secţiune cu privire la acesta, dacă:

1) provoacă moartea victimei sau

2) determină victima să se sinucidă sau să încerce să se sinucidă,

se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la opt la douăzeci de ani sau cu pedeapsa detenţiunii pe viaţă.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezenta secţiune, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 98. Maltratarea persoanelor

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

(1) Maltratarea unui prizonier al unei părţi ostile, inclusiv a unui prizonier de război sau a unui civil încarcerat sau neîndeplinirea obligaţiilor sale de către o persoană care trebuie să le îndeplinească, dacă acest lucru a condus la deteriorarea situaţiei prizonierilor, dar fapta nu conţine elementele necesare ale unei infracţiuni prevăzute la articolul 99 din prezentul Cod,

se pedepseşte cu o sancţiune pecuniară sau cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu o sancţiune pecuniară.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 98[1]. Restricţionarea drepturilor civililor şi prizonierilor de război

(1) Restricţionarea ilegală a drepturilor civililor sau ale prizonierilor de război pe baza naţionalităţii, cetăţeniei, rasei, culorii, sexului, limbii, originii,

religiei, orientării sexuale, opiniei politice, situației financiare sau sociale se pedepsește cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 99. Atacurile îndreptate împotriva prizonierilor

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

(1) Săvârșirea unui act de violență împotriva unui prizonier al unei părți ostile, inclusiv a unui prizonier de război sau a unui civil încarcerat sau amenințarea cu aceasta, punerea sa în pericol sau neacordarea asistenței acestuia, determinarea sa în vederea participării la cercetări efectuate pe oameni sau a furnizării de organe sau țesuturi, supunerea la tratamente inumane, săvârșirea unei infracțiuni împotriva autodeterminării sexuale cu privire la acesta, obligarea de a servi în forțele armate sau privarea de dreptul său la un proces echitabil și întârzierea nejustificată a eliberării sau repatrierii acestuia se sancționează cu pedeapsa închisorii de la șase la cincisprezece ani.

(2) Aceeași faptă, dacă:

1) provoacă moartea victimei; sau

2) determină victima să se sinucidă sau să încerce să se sinucidă, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la opt la douăzeci de ani sau cu pedeapsa detențiunii pe viață.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezenta secțiune, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 100. Refuzul de a acorda asistență bolnavilor, răniților sau naufragiaților

(1) Refuzul de a acorda asistență unei persoane bolnave, rănite sau naufragiate într-o zonă de război, în cazul în care un astfel de refuz determină moartea sau vătămarea sănătății persoanei, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei la doisprezece ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 100[1]. Atacurile ilegale împotriva combatantului

(1) Uciderea combatanților inamici, vătămarea gravă a sănătății lor sau încarcerarea acestora într-o manieră interzisă în temeiul dreptului internațional umanitar se sancționează cu pedeapsa închisorii de la șase la cincisprezece ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. § 101. Atacurile îndreptate împotriva combatanților scoși din luptă

(1) Săvârșirea unui act de violență împotriva combatanților inamici sau amenințarea acestora cu acest lucru după ce sunt scoși din luptă din motive de boală, răni sau alt motiv sau săvârșirea unei infracțiuni împotriva autodeterminării sexuale cu privire la aceștia se sancționează cu pedeapsa închisorii de la șase la cincisprezece ani.

(2) Uciderea combatanților inamici după ce sunt scoși din luptă din motive de boală, răni sau alt motiv sau săvârșirea unui act prevăzut la alineatul (1) din prezenta secțiune, dacă:

1) provoacă moartea victimei sau

2) determină victima să se sinucidă sau să încerce să se sinucidă,

se sancționează cu pedeapsa închisorii de la opt la douăzeci de ani sau cu pedeapsa detențiunii pe viață.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezenta secțiune, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 102. Atacurile îndreptate împotriva persoanelor protejate

(1) Săvârșirea unui act de violență îndreptat împotriva sau săvârșirea unei infracțiuni împotriva autodeterminării sexuale a unui membru al unității medicale cu semne distinctive adecvate sau a oricărei alte persoane care îngrijește bolnavi sau răniți, a unui preot, a unui reprezentant al unei organizații umanitare care își exercită atribuțiile într-o zonă de război sau a unui reprezentant al misiunii de menținere a păcii, a unui lucrător de apărare civilă, a unui membru al unui parlament sau a unei persoane care îl însoțește sau amenințarea cu acest lucru, punerea sa în pericol sau neacordarea de asistență, supunerea la un tratament inuman, obligarea în vederea participării la cercetările efectuate pe oameni sau furnizării de organe sau țesuturi, lipsirea de libertate în mod ilegal sau de dreptul său la un proces echitabil se sancționează cu pedeapsa închisorii de la șase la cincisprezece ani.

(2) Uciderea unui membru al unei unități medicale cu semne distinctive adecvate sau a oricărei alte persoane care îngrijește bolnavi sau răniți, a unui preot, a unui reprezentant al unei organizații umanitare care își îndeplinește atribuțiile într-o zonă de război sau a unui reprezentant al misiunii de menținere a păcii, a unui lucrător de apărare civilă, a unui membru al unui parlament sau a unei persoane care însoțește o astfel de persoană sau săvârșirea faptei cu privire la aceasta, prevăzută în alineatul (1) din această secțiune, în cazul în care acest lucru:

1) provoacă moartea victimei sau

2) determină victima să se sinucidă sau să încerce să se sinucidă,

se sancționează cu pedeapsa închisorii de la opt la douăzeci de ani sau cu pedeapsa detențiunii pe viață.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din prezentul articol, comise de o persoană juridică, se pedepsesc cu o sancţiune pecuniară.

Art. § 102[1]. Declararea unui comportament impardonabil

(1) Declararea faptului că nu a salvat viaţa unui combatant în luptă sau a unei persoane protejate în cursul unei operaţiuni militare sau invitaţia de a face acest lucru se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 102[2]. Utilizarea scuturilor umane

(1) Protejarea obiectelor militare speciale, a zonelor sau a forţelor armate împotriva atacurilor militare, profitând de prezenţa civililor sau a altor persoane se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă:

1) provoacă moartea victimei sau

2) determină victima să se sinucidă sau să încerce să se sinucidă, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase la cincisprezece ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezenta secţiune, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 102[3]. Angajarea copiilor în conflicte armate

(1) Acceptarea sau recrutarea unei persoane care nu a împlinit vârsta de optsprezece ani în forţele armate naţionale sau în unităţile armate separate de forţele armate naţionale sau angajarea în acte de război se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 103. Utilizarea armelor interzise

Utilizarea de arme biologice, bacteriologice sau chimice sau de alte arme de distrugere în masă, arme toxice, gaze toxice sau asfixiante, mecanisme explozive capcană, adică explozivi deghizaţi ca obiecte mici inofensive, gloanţe expandate, arme care rănesc prin fragmente care nu sunt detectate de raze X sau alte arme interzise la nivel internaţional sau folosirea pe scară largă de arme incendiare în condiţiile în care obiectivul militar nu poate fi clar separat de populaţia civilă, obiectivele civile sau mediul înconjurător, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei la doisprezece ani.

Art. § 104. Daune aduse mediului ca metodă de război

(1) Afectarea în mod deliberat a mediului, ca metodă de război, în cazul în care sunt aduse astfel daune majore mediului înconjurător, se pedepseşte cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu o amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 105. Folosirea abuzivă de embleme şi mărci care desemnează o protecţie internaţională

(1) Folosirea abuzivă a unei embleme sau a denumirii crucii roşii, a semilunii roşii sau a leului roşu şi a soarelui sau a cristalului roşu sau a unui semn distinctiv al unei structuri care include o tabără de prizonieri de război, un monument cultural, un obiectiv de apărare civilă sau forţe periculoase sau steagul alb de parlamentar se pedepseşte cu o sancţiune pecuniară sau cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Aceeaşi faptă, comisă de o persoană juridică, se pedepseşte cu o sancţiune pecuniară.

Art. § 106. Atacurile îndreptate împotriva obiectivelor nemilitare

(1) Un atac îndreptat împotriva unui obiectiv care nu este folosit în scopuri militare, unui obiectiv al unei misiuni de menţinere a păcii sau unui mijloc de transport, unei zone demilitarizate, unei zone de spitale, unei instituţii medicale sau unei unităţi medicale, unei tabere de prizonieri de război sau unui lagăr de concentrare sau unei structuri fără protecţie militară, unui vas de marfă neutru, unei aeronave sau nave sau aeronave sanitare sau împotriva oricărui alt mijloc de transport utilizat pentru transportul necombatanţilor se pedepseşte cu o sancţiune pecuniară sau cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu o sancţiune pecuniară.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 107. Atacurile îndreptate împotriva bunurilor culturale

(1) Distrugerea, deteriorarea sau însuşirea ilegală a unui monument cultural, a unei biserici sau a altei structuri sau obiect de importanţă religioasă, a unei lucrări de artă sau ştiinţifice, a unei arhive de valoare culturală, a unei biblioteci, a unui muzeu sau a unei colecţii ştiinţifice, care nu sunt folosite în scopuri militare se pedepseşte cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de la doi la zece ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă se produc daune majore, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei la cincisprezece ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezenta secţiune, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 108. Infracțiuni contra proprietăților din zona de război sau din teritoriul ocupat

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

(1) Cucerirea ilegală a bunului altei persoane, deteriorarea sau distrugerea unui bun dintr-o zonă de război sau dintr-un teritoriu ocupat de către o persoană care face parte din forțele armate sau care participă la fapte de război, în cazul în care o astfel de faptă nu este impusă de necesitatea militară și nu dispune de elementele necesare ale unei infracțiuni prevăzute la articolele 95, 106 sau 107 din prezentul Cod se sancționează cu pedeapsa închisorii de la doi la zece ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită:

1) pe scară largă;

2) sistematic;

3) prin intruziune,

se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei la cincisprezece ani.

(3) Aceeași faptă, dacă a fost săvârșită cu privire la un obiect cu valoare mică și dacă nu a fost folosită niciun fel de violență la săvârșirea faptei și în absența circumstanțelor calificate prevăzute la alineatul (2) din prezenta secțiune se sancționează cu o amendă de până la 300 de unități sau cu pedeapsa închisorii.

(4) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezenta secțiune, dacă a fost săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu o amendă.

(5) O faptă prevăzută la alineatul (3) din prezenta secțiune, dacă a fost săvârșită de o persoană juridică, se sancționează cu amendă de până la 10.000 euro.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 109. Jaful

(1) Îndepărtarea unui obiect de lângă o persoană care a decedat sau a suferit răni pe câmpul de luptă cu intenția de a și-l însuși în mod ilegal se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la cinci ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

SECȚIUNEA a 5-a
Infracțiuni contra securității internaționale

Art. § 110. Pirateria

(1) Atacarea, confiscarea sau distrugerea unei nave în largul mării sau într-un teritoriu aflat în afara jurisdicției unui stat sau atacarea sau reținerea persoanelor de la bordul unei astfel de nave sau confiscarea sau distrugerea bunurilor de la bordul unei astfel de nave prin folosirea violenței se sancționează cu pedeapsa închisorii de la doi la zece ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă:

1) provoacă moartea unei persoane;

2) provoacă daune majore; sau

3) prezintă un pericol pentru viaţa şi sănătatea unui număr mare de persoane, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase la douăzeci de ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezenta secţiune, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 111. Deturnarea unei aeronave

(1) Preluarea ilegală a navigaţiei unei aeronave în timpul zborului sau restricţionarea ilegală a drepturilor de liberă navigaţie ale echipajului unei aeronave prin violenţă sau înşelăciune se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la cinci la cincisprezece ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă:

1) provoacă moartea unei persoane;

2) provoacă daune majore sau

3) prezintă un pericol pentru viaţa şi sănătatea unui număr mare de persoane, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase la douăzeci de ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezenta secţiune, dacă a fost săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

(4) Se consideră că o aeronavă este în zbor de la data începerii îmbarcării membrilor echipajului sau a pasagerilor sau a încărcării mărfurilor până la momentul în care membrii echipajului sau pasagerii au părăsit aeronava sau marfa a fost descărcată.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 112. Atacurile îndreptate împotriva siguranţei zborului

(1) Transportul ilegal la bordul unei aeronave a dispozitivelor sau substanţelor dăunătoare siguranţei zborului aeronavei sau instalarea acestora pe o aeronavă în vederea provocării unor daune asupra unei aeronave sau a vătămării vieţii sau sănătăţii persoanelor aflate la bordul aeronavei, tragerea asupra unei aeronave sau inducerea riscului unui accident de aeronavă sau incident de aeronavă se pedepseşte cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de la doi la zece ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă:

1) provoacă moartea unei persoane;

2) provoacă daune majore sau

3) prezintă un pericol pentru viaţa şi sănătatea unui număr mare de persoane, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase la douăzeci de ani sau cu pedeapsa detenţiunii pe viaţă.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezenta secţiune, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

ROMANIAN CONSTITUTIONAL COURT LIBRARY

CAPITOLUL 9
Infracțiuni contra persoanei

SECȚIUNEA 1
Infracțiuni contra vieții

Art. § 113. Omorul

(1) Omorul se sancționează cu pedeapsa închisorii de la șase la cincisprezece ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 114. Omorul în formă agravată

(1) Omorul, dacă este săvârșit:

1) într-un mod crud sau perfid;
2) într-un mod care este periculos pentru public;
3) împotriva a două sau mai multe persoane;
4) de cel puțin două ori;
5) în legătură cu tâlhăria sau în scopul câștigului personal;
6) pentru a ascunde o altă infracțiune sau pentru a facilita săvârșirea acesteia;
7) prin utilizarea unui dispozitiv exploziv sau a unei substanțe explozive;
8) din răzbunare pentru activități profesionale,

se sancționează cu pedeapsa închisorii de la opt la douăzeci de ani sau cu pedeapsa detențiunii pe viață.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 115. Omorul comis în stare de provocare

Omorul, dacă este săvârșită într-o stare de perturbare emoțională extremă bruscă, provocată de folosirea violenței sau insultei asupra făptuitorului sau a unei persoane apropiate de acesta de către victimă se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la cinci ani.

Art. § 116. Pruncuciderea

Uciderea nou-născutului de către o mamă în timpul nașterii sau imediat după naștere se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

Art. § 117. Uciderea din culpă

(1) Uciderea unei alte persoane din culpă se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

EE

(2) Aceeaşi faptă, dacă provoacă moartea a două sau mai multe persoane, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

[RT I 2006, 31, 233 - intrare în vigoare la 16.07.2006]

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezenta secţiune, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

SECŢIUNEA a 2-a
Infracţiuni contra sănătăţii

SUBSECŢIUNEA 1
Infracţiuni periculoase pentru sănătate

Art. § 118. Vătămarea gravă a sănătăţii

(1) Vătămarea gravă a sănătăţii care are drept rezultat:

1) un pericol pentru viaţă;

2) o afecţiune medicală care persistă cel puţin patru săptămâni sau care are drept rezultat pierderea parţială sau permanentă a capacităţii de muncă;

[RTI, 13.12.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.07.2016 (intrarea în vigoare modificată la - RT I, 17.12.2015, 1)]

3) o tulburare psihică severă;

4) un avort spontan;

5) o leziune facială mutilantă permanentă;

6) pierderea sau încetarea funcţionării unui organ sau

7) decesul,

se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la patru la doisprezece ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

(2) Fapta prevăzută la acest articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

(3) Pentru infracţiunea prevăzută în prezenta secţiune, instanţa poate impune confiscarea extinsă a activelor sau bunurilor dobândite prin infracţiune, în conformitate cu prevederile articolului 83^2 din prezentul Cod. *[RT I, 04.04.2012, 1 - intrare în vigoare la 14.04.2012]*

Art. § 119. Vătămarea gravă a sănătăţii din culpă

(1) Vătămarea gravă a sănătăţii din culpă se pedepseşte cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă provoacă vătămarea gravă a sănătăţii a două sau mai multe persoane, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

[RT I 2006, 31, 233 - intrare în vigoare la 16.07.2006]

DOCTORAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezenta secțiune, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 119[1]. Participarea la conflict

(1) Participarea la un conflict și participarea la un atac săvârșit de două sau mai multe persoane, dacă provoacă vătămări grave sau decesul unei persoane, se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Participarea la un conflict nu este ilegală dacă persoana a fost implicată în acesta împotriva voinței sale.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

SUBSECȚIUNEA 2
Acte de violență

Art. § 120. Amenințarea

(1) Amenințarea cu moartea, vătămarea sănătății sau producerea de pagube semnificative sau distrugerea bunurilor, dacă există motive de punere în practică a unei astfel de amenințări, se pedepsește cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 121. Abuzul fizic

(1) Vătămarea sănătății altei persoane și abuzul fizic care provoacă durere se pedepsește cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Aceeași faptă, dacă:

1) provoacă vătămarea sănătății care durează timp de cel puțin patru săptămâni;

2) se săvârșește într-o relație strânsă sau într-o relație de subordonare; sau

3) se săvârșește în mod repetat;

se pedepsește cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezenta secțiune, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 122. Tortura

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare 01.01.2015]

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SECȚIUNEA a 3-a
Infracțiuni care pun în pericol viața și sănătatea

Art. § 123. Punerea în pericol

(1) Aducerea sau părăsirea altei persoane într-o situație care îi pune viața în pericol sau care poate vătăma grav sănătatea persoanei se pedepsește cu o sancțiune pecuniară sau cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 124. Refuzul de a acorda ajutor

(1) Refuzul de a acorda ajutor unei persoane care se află într-o situație care îi pune viața în pericol din cauza unui accident sau a unui pericol general, deși acest ajutor ar putea fi oferit fără a pune în pericol persoana care acordă asistență, se pedepsește cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

SECȚIUNEA a 4-a
Întreruperea ilegală a sarcinii

Art. § 125. Întreruperea sarcinii împotriva voinței

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Întreruperea unei sarcini împotriva voinței femeii însărcinate se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei la doisprezece ani.

Art. § 126. Întreruperea neautorizată a sarcinii

(1) Întreruperea unei sarcini, la cererea femeii însărcinate, de către o persoană care nu are dreptul de a întrerupe o sarcină, conform legii, se pedepsește cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Dacă sarcina a durat mai mult de douăzeci și una de săptămâni, aceeași faptă se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

Art. § 127. Întreruperea sarcinii mai târziu decât este permis prin lege

Întreruperea sarcinii unei femei de către o persoană care are dreptul de a întrerupe sarcina, la cererea femeii însărcinate, mai târziu decât este permis prin lege se pedepsește cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

Art. § 128. Consimțământul la întreruperea sarcinii

O femeie care consimte la întreruperea sarcinii de către o persoană fără dreptul de a întrerupe o sarcină, conform legii sau de a întrerupe o sarcină

mai târziu decât este permis prin lege se pedepseşte cu amendă. *[RT I 2002, 56, 350 - intrare în vigoare la 01.09.2002]*

SECŢIUNEA a 5-a
Tratamentul ilegal al embrionului sau fătului

Art. § 129. Afectarea embrionului sau a fătului

(1) Afectarea unui embrion sau a unui făt prin rănire, administrarea unei substanţe sau efectuarea oricărui alt procedeu în ceea ce priveşte embrionul sau fătul în timp ce acesta se află în uterul unei femei, în cazul în care o astfel de faptă determină avortul spontan sau moartea embrionului sau a fătului se pedepseşte cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este comisă de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 130. Fapte interzise săvârşite împotriva embrionului

(1) Clonarea umană sau crearea unui hibrid uman sau a unei himere umane se pedepseşte cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 131. Abuzul asupra embrionului sau fătului uman

(1) Crearea unui embrion sau a unui făt uman in vitro fără intenţia de a transfera embrionul sau fătul unei femei sau în afara unei instituţii autorizate prin lege sau fără dreptul legal corespunzător sau conservarea unui embrion sau făt uman in vitro într-o formă necorespunzătoare pentru o perioadă mai lungă decât termenul prevăzut de lege sau efectuarea de tranzacţii neautorizate cu un embrion sau un făt se pedepseşte cu amendă.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 132. Maternitatea surogat ilegală

(1) Transferul unui ovul străin sau al unui embrion sau făt creat din acesta unei femei a cărei intenţie de a da spre adopţie copilul după naştere se cunoaşte se pedepseşte cu amendă.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

SECȚIUNEA 6
Infracțiuni contra libertății

Art. § 133. Traficul de persoane

(1) Aducerea unei persoane într-o situație în care este obligată să lucreze în condiții neobișnuite, să se prostitueze, să cerșească, să săvârșească o infracțiune sau să îndeplinească alte sarcini neplăcute sau să mențină o persoană în situația respectivă, dacă fapta se săvârșește prin privare de libertate, violență, înșelăciune, amenințare cu provocarea de daune, profitarea de dependența de o altă persoană, de situația de neputință sau vulnerabilitate a persoanei se sancționează cu pedeapsa închisorii de la unu la șapte ani.

(2) Aceeași faptă, dacă:

1) este săvârșită împotriva a două sau mai multe persoane;

2) este săvârșită împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de optsprezece ani;

3) este săvârșită împotriva unei persoane aflate într-o situație neajutorată;

4) este săvârșită într-un mod crud sau perfid;

5) provoacă vătămarea gravă a sănătății;

6) provoacă un pericol la adresa vieții;

7) este săvârșită de un grup;

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

8) este săvârșită prin folosirea poziției oficiale;

9) produce consecințe grave;

10) este săvârșită de o persoană care a săvârșit anterior o infracțiune prevăzută în prezenta secțiune sau articolele 133^1, 133^2, 133^3 sau 175;

se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei la cincisprezece ani.

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrare în vigoare la 23.12.2013]

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezenta secțiune, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu o sancțiune pecuniară.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

(4) Pentru infracțiunea prevăzută în prezenta secțiune, instanța poate impune confiscarea extinsă a activelor sau bunurilor dobândite prin infracțiune, în conformitate cu prevederile articolului 83^2 din prezentul cod.

(5) În sensul prezentei secțiuni, situația vulnerabilă este o situație în care o persoană nu dispune de o posibilitate reală sau acceptabilă de a nu săvârși una dintre faptele specificate la alineatul (1) din prezenta secțiune.

[RT I, 04.04.2012, 1 - intrare în vigoare la 14.04.2012]

Art. § 133^1. Sprijin în traficul de persoane

(1) Transportul, livrarea, escortarea, acceptarea, ascunderea sau cazarea, fără autorizație prealabilă, a unei persoane aduse într-o situație specificată la articolul 133 alin. (1) din prezentul Cod sau ajutorul acordat, fără autorizație prealabilă, faptelor săvârșite prin forță în orice alt mod se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă:

1) este săvârşită împotriva a două sau mai multe persoane;

2) este săvârşită împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de optsprezece ani;

3) este săvârşită împotriva unei persoane aflate într-o situaţie neajutorată;

4) este săvârşită prin folosirea poziţiei oficiale, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la doi la zece ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezenta secţiune, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

(4) Pentru infracţiunea prevăzută în prezenta secţiune, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau bunurilor dobândite prin infracţiune, în conformitate cu prevederile articolului 83[2] din prezentul cod.

[RT I, 04.04.2012, 1 - intrare în vigoare la 14.04.2012]

Art. § 133[2]. Proxenetismul

(1) Organizarea unei întâlniri între o persoană care practică prostituţia şi un client, deţinerea, conducerea unui bordel, sprijinirea prostituţiei sau închirierea spaţiilor pentru păstrarea unui bordel sau influenţarea unei persoane pentru a o determina să înceapă sau să continue să practice prostituţia, dacă fapta nu conţine elementele necesare unei infracţiuni prevăzute la articolele 133 sau 133[1] din prezentul Cod, se pedepseşte cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă:

1) este săvârşită de o persoană care a săvârşit anterior o infracţiune prevăzută în prezenta secţiune sau articolele 133, 133[1], 133[3] sau 175;

2) este săvârşită în scopul obţinerii unor foloase materiale considerabile, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

(4) Pentru infracţiunea prevăzută în prezenta secţiune, instanţa poate impune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite prin infracţiune, în conformitate cu prevederile articolului 83[2] din prezentul cod.

(5) În sensul prezentei secţiuni, un bordel desemnează orice spaţiu sau zonă limitată în care un terţ mediază practicarea prostituţiei de către două sau mai multe persoane sau ajută la practicarea prostituţiei de către două sau mai multe persoane.

[RT I, 04.04.2012, 1 - intrare în vigoare la 14.04.2012]

Art. § 133[3]. Sprijinirea practicării prostituţiei

(1) Sprijinirea practicării prostituţiei, în cazul în care fapta nu conţine elementele necesare ale unei infracţiuni prevăzute la articolele 133, 133[1]

sau 133^2 din prezentul Cod, se pedepseşte cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 04.04.2012, 1 - intrare în vigoare la 14.04.2012]

Art. § 134. Răpirea

(1) Luarea sau părăsirea unei persoane, prin violenţă sau înşelăciune, într-un loc unde este posibilă persecutarea sau umilirea acesteia sau din motive de rasă sau sex sau din alte motive şi unde aceasta nu dispune de o protecţie juridică împotriva acestui tip de tratament şi nu are posibilitatea de a părăsi statul, se pedepseşte cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită:

1) împotriva a două sau mai multe persoane sau

2) împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de optsprezece ani, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la doi la zece ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezentul articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu o sancţiune pecuniară.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

(4) *[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]*

Art. § 135. Luarea de ostatici

(1) Lipsirea de libertate a unei persoane pentru a o obliga, prin ameninţarea cu moartea, reţinerea împotriva voinţei sau prin vătămarea sănătăţii sale, să determine o terţă persoană să comită sau să consimtă la o anumită faptă, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la trei la doisprezece ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de optsprezece ani, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la cinci la cincisprezece ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezenta secţiune, dacă a fost săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 136. Privarea de libertate în mod ilegal

(1) Privarea de libertate în mod ilegal a altei persoane se pedepseşte cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de optsprezece ani, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la cinci ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezenta secţiune, dacă a fost săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 137. Supravegherea neautorizată

(1) Observarea unei alte persoane în scopul colectării informaţiilor referitoare la o astfel de persoană de către o persoană, fără dreptul legal de a se angaja în supraveghere, se pedepseşte cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 138. Efectuarea ilegală de cercetări pe oameni

(1) Efectuarea de cercetări medicale sau ştiinţifice asupra unei persoane care nu şi-a exprimat consimţământul în acest sens, în conformitate cu procedura prevăzută de lege, sau care, înainte de a-şi exprima acest consimţământ, nu a fost notificată cu privire la eventualele pericole esenţiale care rezultă din cercetare, se pedepseşte cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 138[1]. Forţarea persoanei de a dona organe sau ţesuturi

(1) Aducerea unei persoane într-o situaţie în care organele, ţesuturile sau celulele sunt îndepărtate din corpul său, dacă acest lucru este realizat prin lipsire de libertate, violenţă, înşelăciune, ameninţarea cu provocarea de daune, profitând de dependenţa de o altă persoană, de situaţia neajutorată sau de situaţia vulnerabilă a persoanei şi astfel de fapte nu conţin elementele necesare unei infracţiuni prevăzute la articolul 118 din prezentul Cod, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă:

1) este săvârşită împotriva a două sau mai multe persoane;

2) este săvârşită împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de optsprezece ani;

3) este săvârşită împotriva unei persoane aflate într-o situaţie neajutorată;

4) este săvârşită într-un mod crud sau perfid;

5) provoacă vătămarea gravă a sănătăţii;

6) provoacă un pericol la adresa vieţii;

7) este săvârşită de un grup;

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

8) este săvârşită prin folosirea poziţiei oficiale;

9) produce consecinţe grave;

se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la doi la zece ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezenta secţiune, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

(4) Pentru infracţiunea prevăzută în prezenta secţiune, instanţa poate impune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite prin infracţiune, în conformitate cu prevederile articolului 83[2] din prezentul Cod.

(5) În sensul prezentei secţiuni, situaţia vulnerabilă este o situaţie în care o persoană nu dispune de o posibilitate reală sau acceptabilă de a nu fi pusă într-o situaţie specificată la alineatul (1) din prezenta secţiune.

[RT I, 04.04.2012, 1 - intrare în vigoare la 14.04.2012]

Art. § 139. Îndepărtarea ilegală a organelor sau ţesuturilor

(1) Îndepărtarea, în scopul transplantului, de organe sau ţesuturi umane de către o persoană cu drept corespunzător, conform legii, dacă persoana de la care organele sau ţesuturile sunt îndepărtate nu a fost notificată cu privire la eventualele pericole esenţiale care decurg din îndepărtarea organelor sau a ţesuturilor, înainte de a-şi exprima consimţământul cu privire la aceste acţiuni sau dacă persoana care îndepărtează organele sau ţesuturile a fost conştientă de faptul că persoana de la care sunt îndepărtate organele sau ţesuturile va primi o remuneraţie pentru aceasta, se pedepseşte cu o sancţiune pecuniară sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 140. Convingerea unei persoane de a dona organe sau ţesuturi

(1) Obţinerea în mod ilegal a consimţământului unei persoane pentru îndepărtarea organelor, ţesuturilor sau celulelor sale, dacă fapta nu conţine elementele necesare unei infracţiuni prevăzute la articolele 118 sau 138[1] din prezentul Cod, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de optsprezece ani, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

[RT I, 04.04.2012, 1 - intrare în vigoare la 14.04.2012]

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezenta secţiune, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

SECŢIUNEA a 7-a
Infracţiuni împotriva dreptului la auto-determinare sexuală

Art. § 141. Violul

(1) Contactul sexual sau săvârşirea unei alte fapte de natură sexuală cu o persoană, împotriva voinţei sale, prin folosirea forţei sau prin profitarea de o situaţie în care persoana nu este capabilă să opună rezistenţă sau să înţeleagă situaţia se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la unu la cinci ani.

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrare în vigoare la 23.12.2013]

(2) Aceeaşi faptă, dacă:

1) este săvârşită împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de optsprezece ani;

2) este săvârşită de un grup;

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

3) prin aceasta faptă se afectează grav sănătatea victimei;

4) provoacă moartea victimei;

5) determină victima să se sinucidă sau să încerce să se sinucidă sau

6) este săvârşită de o persoană care a săvârşit anterior o infracţiune prevăzută în prezenta secţiune, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la şase la cincisprezece ani.

[RT I 2006, 31, 233 - intrare în vigoare la 16.07.2006]

[RT I, 25.09.2015, 6 - intrare în vigoare la 23.09.2015 - Pentru a declara sancţiunea prevăzută la articolul 141 alineatul (2) din Codul penal ca fiind în contradicţie cu Constituţia şi abrogată, în măsura în care prescrie pedeapsa închisorii de 6 ani, ca termen minim de pedeapsă pentru săvârşirea unui act de natură sexuală, fără a folosi forţa, cu un minor care nu a împlinit vârsta de zece ani*].*

(3) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrare în vigoare la 23.12.2013]

(4) Pentru infracţiunea prevăzută la articolul 2 alineatul (1) din prezenta secţiune, instanţa poate impune confiscarea extinsă a activelor sau bunurilor dobândite prin infracţiune, în conformitate cu prevederile articolului 83^2 din prezentul cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrare în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 142. Satisfacerea dorinţei sexuale prin violenţă

[Abrogat - RT I, 13.12.2013, 5 - intrare în vigoare la 23.12.2013]

Art. § 143. Constrângerea unei persoane de a se angaja într-un act sexual sau un alt act de natură sexuală

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrare în vigoare la 23.12.2013]

(1) Raportul sexual sau săvârşirea unei alte fapte de natură sexuală cu o persoană împotriva voinţei sale, prin profitarea de dependenţa victimei de infractor, dar fără a folosi forţa sau în afara unei situaţii în care persoana nu a fost capabilă să opună rezistenţă sau să înţeleagă situaţia prevăzută la articolul 141 din prezentul Cod, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană care a săvârşit anterior o infracţiune prevăzută în prezenta secţiune, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(3) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrare în vigoare la 23.12.2013]

Art. § 143[1]. Constrângerea unei persoane de a satisface dorința sexuală

[Abrogat - RT I, 13.12.2013, 5 - intrare în vigoare la 23.12.2013]

Art. § 143[2]. Raportul sexual sau orice alt act de natură sexuală prin folosirea influenței

(1) Implicarea într-un raport sexual sau săvârșirea unui alt act de natură sexuală de către o persoană adultă cu o persoană care nu a împlinit vârsta de optsprezece ani, profitând de dependența victimei față de infractor sau prin abuz de influență sau încredere, dar fără a folosi forța sau în afara unei situații în care persoana nu era capabilă să opună rezistență sau să înțeleagă situația prevăzută la articolul 141 din prezentul Cod, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la doi la opt ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană care a săvârșit anterior o infracțiune prevăzută în prezenta secțiune, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei la opt ani.

(3) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrare în vigoare la 23.12.2013]

(4) Pentru infracțiunea prevăzută în prezenta secțiune, instanța poate impune confiscarea extinsă a activelor sau bunurilor dobândite prin infracțiune, în conformitate cu prevederile articolului 83[2] din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrare în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 144. Raporturi sexuale cu descendenți

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrare în vigoare la 23.12.2013]

(1) Raportul sexual sau săvârșirea unui alt act de natură sexuală de către un părinte, o persoană care deține drepturile părintești sau un bunic cu un minor sau un nepot se sancționează cu pedeapsa închisorii de la doi la opt ani.
[RT I, 13.12.2013, 5 - intrare în vigoare la 23.12.2013]

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană care a săvârșit anterior o infracțiune prevăzută în prezenta secțiune, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la trei la opt ani.

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrare în vigoare la 23.12.2013]

Art. § 145. Raportul sexual sau orice alt act de natură sexuală cu un minor

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrare în vigoare la 23.12.2013]

(1) Angajarea în raporturi sexuale sau săvârșirea unui alt act de natură sexuală de către o persoană adultă cu o persoană care nu a împlinit vârsta de paisprezece ani se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană care a săvârșit anterior o infracțiune prevăzută în prezenta secțiune, se sancționează cu pedeapsa închisorii de la doi la opt ani.

(3) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrare în vigoare la 23.12.2013]

(4) Pentru infracţiunea prevăzută în prezenta secţiune, instanţa poate impune confiscarea extinsă a activelor sau bunurilor dobândite prin infracţiune, în conformitate cu prevederile articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrare în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 145^1. Raport sexual contra cost cu minori

(1) Angajarea în raporturi sexuale sau săvârşirea unui alt act de natură sexuală contra cost cu o persoană care nu a împlinit vârsta de optsprezece ani sau pentru orice alt beneficiu se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(2) Fapta specificată la alineatul (1) din prezenta secţiune, dacă este săvârşită împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de paisprezece ani, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatele (1) şi (2) din prezenta secţiune, dacă a fost săvârşită de o persoană care a săvârşit anterior o infracţiune prevăzută în prezenta secţiune, se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la doi la opt ani.

(4) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezenta secţiune, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrare în vigoare la 23.12.2013]

(5) Pentru infracţiunea prevăzută la alineatul (2) şi (3) din prezenta secţiune, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau bunurilor dobândite prin infracţiune, în conformitate cu prevederile articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrare în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 146. Satisfacerea dorinţei sexuale cu un minor

[Abrogat - RT I, 13.12.2013, 5 - intrare în vigoare la 23.12.2013]

Art. § 147. Incapacitatea unei persoane care nu a împlinit vârsta de zece ani de a înţelege

În sensul infracţiunilor prevăzute în această Secţiune, se consideră că o persoană este incapabilă să înţeleagă dacă nu a împlinit vârsta de zece ani.

SECŢIUNEA a 8-a
Infracţiuni contra persoanelor decedate

Art. § 148. Profanarea de cadavre

(1) Disecţia sau furtul unui cadavru, lăsarea unui cadavru neîngropat sau tratarea unui cadavru într-o manieră care nu respectă practicile uzuale recunoscute, în general, se pedepseşte cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 149. Ofense aduse memoriei decedatului

(1) Interferența cu o înmormântare sau orice altă ceremonie de comemorare a unei persoane decedate, profanarea unui mormânt sau a altui loc desemnat ca ultim loc de odihnă sau a unui monument comemorativ construit pentru comemorarea unei persoane decedate sau furtul de obiecte dintr-un astfel de loc se pedepseşte cu amendă sau cu pedeapsa închisorii de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 150. Îndepărtarea ilegală a organelor sau țesuturilor dintr-un cadavru

(1) Îndepărtarea, în scopul transplantului, a organelor sau a țesuturilor din corpul unei persoane decedate de către o persoană autorizată în mod corespunzător, dacă persoana de la care s-au îndepărtat organele sau țesuturile a interzis, în timpul vieții sale, o astfel de îndepărtare, se pedepseşte cu amendă.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrare în vigoare la 01.01.2015]

CAPITOLUL 10
Infracțiuni contra drepturilor politice sau civile

SECȚIUNEA 1
Infracțiuni împotriva egalității

Art. § 151. Incitarea la ură

(1) Activitățile care incită public la ură, violență sau discriminare pe motive de naționalitate, rasă, culoare, sex, limbă, origine, religie, orientare sexuală, opinie politică sau situație socială sau financiară, dacă duc la punerea în pericol a vieții, sănătății sau proprietății persoanei, se pedepsesc cu până la trei sute de puncte-amendă sau cu închisoarea.

(2) Aceeaşi faptă, dacă:

1) duce la moartea persoanei sau are ca şi consecință deteriorarea sănătății sau alte consecințe grave sau

2) este comisă de o persoană deja condamnată pentru acelaşi tip de fapte sau

3) *[Abrogat - RT I, 23.12.2014, 14 - în vigoare de la 01.01.2015]*

se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol, dacă este comisă de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 3.200 euro.

[RT I 2010, 22, 108 - în vigoare de la 01.01.2011]

(4) Fapta prevăzută la alineatul (2) al prezentului articol, dacă este comisă de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I 2006, 31, 234 - în vigoare de la 16.07.2006]

Art. § 152. Încălcarea dreptului la egalitate

(1) Restrângerea ilegală a drepturilor unei persoane sau acordarea unui statut preferenţial ilegal unei persoane, în funcţie de naţionalitate, rasă, culoare, sex, limbă, origine, religie, orientare sexuală, opinie politică sau situaţie socială sau financiară se pedepseşte cu până la trei sute de puncte-amendă sau cu închisoarea.

[RT I 2006, 31, 234 - în vigoare de la 16.07.2006]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este comisă:

1) cel puţin de două ori; sau

2) dacă sunt lezate semnificativ drepturile sau interesele unei alte persoane protejate de lege sau interesul public, se pedepseşte cu amendă penală sau cu închisoare de până la un an.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol, dacă este comisă de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 2.000 euro.

[RT I, 23.12.2014, 14 - în vigoare de la 01.01.2015]

(4) Fapta prevăzută la alineatul (2) al prezentului articol, dacă este comisă de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 153. Discriminarea bazată pe risc genetic

(1) Restrângerea ilegală a drepturilor unei persoane sau acordarea unui statut preferenţial ilegal unei persoane, în funcţie de riscurile genetice ale acesteia, se pedepseşte cu până la trei sute de puncte-amendă sau cu închisoarea.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este comisă:

1) cel puţin de două ori sau

2) dacă sunt lezate semnificativ drepturile sau interesele unei alte persoane protejate de lege sau interesul public,

se pedepseşte cu amendă sau închisoare până la un an.

[RT I 2004, 46, 329 - în vigoare de la 01.07.2004]

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol, dacă este comisă de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 2.000 euro.

[RT I, 23.12.2014, 14 - în vigoare de la 01.01.2015]

(4) Fapta prevăzută la alineatul (2) al prezentului articol, dacă este comisă de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - în vigoare de la 01.01.2015]

SECȚIUNEA a 2-a
Încălcarea libertăților fundamentale

Art. § 154. Încălcarea libertății religioase

(1) Orice activitate care produce o ingerință în mod intenționat, fără temei legal, în recunoașterea sau declararea credințelor religioase sau în absența acestora, sau în exercitarea religiei sau riturilor religioase, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeași faptă, dacă este comisă de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 155. Încălcarea libertății de asociere

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(1) Înființarea unei asociații religioase sau a unui partid politic sau a unui sindicat sau obligarea unei persoane să adere la acestea sau împiedicarea unei persoane să adere la acestea se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeași faptă, dacă este comisă de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 156. Violarea secretului corespondenței

(1) Violarea secretului mesajului comunicat prin scrisoare sau alte mijloace de comunicare se pedepsește cu amendă.

(2) Aceeași faptă, dacă este comisă de o persoană care are acces la mesaj în virtutea exercitării îndatoririlor sale oficiale, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(3) Faptele prevăzute la alineatele (1) sau (2) ale prezentului articol, dacă sunt comise de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 157. Dezvăluirea ilegală a datelor personale

(1) Divulgarea informațiilor obținute în decursul activităților profesionale de către o persoană care are datoria, conform legii, să nu divulge aceste informații, dacă acestea nu conțin elementele necesare de constituire a unei infracțiuni, conform prevederilor articolul 157^1 din prezentul Cod, se pedepsește cu amendă de până la 300 puncte amendă.

(2) Aceeași faptă, dacă este comisă de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă de până la 32.000 euro.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

ROMANIAN UNIVERSITY LIBRARY

Art. § 157[1]. Divulgarea ilegală a datelor personale sensibile

(1) Divulgarea ilegală sau oferirea de acces ilegal la date personale sensibile se pedepsesc cu amendă de până la 300 puncte amendă.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este comisă în scopul câştigului personal sau dacă are ca şi consecinţe crearea de daune semnificative unei alte persoane, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol, dacă este comisă de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 32.000 euro.

(4) Fapta prevăzută la alineatul (2) al prezentului articol, dacă este comisă de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 157[2]. Uzurparea de identitate

Transmiterea datelor personale care stabilesc sau pot permite stabilirea identităţii unei alte persoane, oferirea accesului la date sau utilizarea acestora, fără consimţământul respectivei persoane, cu scopul creării unei confuzii în mod intenţionat cu privire la persoana respectivă, prin asumarea identităţii sale, în cazul în care drepturile sau interesele protejate de lege ale unei alte persoane sunt astfel lezate sau în scopul disimulării unei infracţiuni, se pedepsesc cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I 2009, 51, 348 - în vigoare de la 15.11.2009]

Art. § 158. Împiedicarea sau dispersarea violentă a unei adunări publice legal organizate

(1) Împiedicarea sau dispersarea violentă a unei adunări publice legal organizate se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este comisă de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 159. Încălcarea libertăţii de asociere

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

SECŢIUNEA a 3-a
Infracţiuni contra libertăţii de a alege

Art. § 160. Definirea procesului electoral

În sensul prezentei secţiuni, „procesul electoral" desemnează alegerea *Riigikogu or, a* consiliilor guvernamentale locale sau a Parlamentului European.

[RT I 2003, 4, 22 - în vigoare de la 23.01.2003]

Art. § 161. Împiedicarea procesului electoral sau a referendumului

(1) Împiedicarea procesului electoral sau a referendumului sau a determinării sau a anunţării rezultatelor acestora se pedepseşte cu amendă au cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este comisă cu violenţă, se pedepseşte cu închisoare de la unu până la cinci ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezentul articol, comisă de o persoană juridică se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 162. Încălcarea libertăţii electorale

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(1) Împiedicarea unei persoane de a vota sau de a fi votată cu prilejul alegerilor sau de a vota la un referendum, promiterea sau oferirea de bunuri sau alte beneficii cu intenţia de a convinge o persoană să nu îşi exercite dreptul electoral sau să îşi exercite acest drept într-un fel anume, influenţarea unei persoane în acelaşi scop, făcând uz de o poziţie oficială, de violenţă, de înşelătorie sau de o relaţie de dependenţă a persoanei faţă de făptuitor, se pedepsesc cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este comisă de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 163. Fals electoral

(1) Deteriorarea, distrugerea, eliminarea, falsificarea documentelor electorale sau de vot sau numărătoarea incorectă a voturilor se pedepsesc cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceleaşi fapte, dacă sunt comise de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 164. Mita electorală

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 165. Frauda electorală

(1) Votul multiplu, cu excepţia cazului în care persoana îşi modifică votul exprimat prin mijloace electronice, participarea la alegeri sau la referendum fără a avea dreptul de vot sau în numele altei persoane se pedepsesc cu amendă de până la trei sute puncte amendă sau cu închisoare.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(2) Aceleaşi fapte, dacă sunt comise de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă de până la 1.300 euro.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(3) Tentativa comiterii delictelor prevăzute în prezentul articol este de asemenea pedepsită.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 166. Încălcarea confidențialității votului

(1) Examinarea ilegală a alegerii făcute de o altă persoană cu ocazia alegerilor sau a unui referendum se pedepseşte cu amendă de până la 100 puncte amendă sau cu închisoare.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este comisă de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 2.400 euro.

(3) Tentativa comiterii delictului prevăzut în prezentul articol este de asemenea pedepsită.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 167. Împiedicarea desfăşurării campaniei electorale

(1) Împiedicarea unei campanii electorale desfăşurată legal înainte de alegeri sau de un referendum poate fi pedepsită cu amendă de până la trei sute puncte amendă sau cu privare de libertate.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este comisă de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 3.600 euro.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

(1) Comandarea sau distribuirea publică a unei campanii ilegale sau a mesajelor publicitare politice de exterior ilegale se pedepsesc cu amendă de până la 100 puncte amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - în vigoare de la 01.01.2015]

Art. § 168. Desfăşurarea campaniei electorale ilegale

(1) Comandarea sau prezentarea unor campanii electorale ilegale sau a unor reclame electorale de exterior ilegale se pedepseşte cu până la 100 de unităţi de amendă.

(2) Aceleaşi fapte, dacă sunt comise de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă de până la 1.300 euro.

[RT I 2010, 22, 108 - în vigoare de la 01.01.2011]

CAPITOLUL 11
Infracțiuni contra familiei şi minorilor

SECȚIUNEA 1
Infracțiuni contra familiei

Art. § 169. Neîndeplinirea obligațiilor privind întreținerea copilului

Părintele care se sustrage, cu bună ştiinţă, de la plata pensiei alimentare lunare la care a fost obligat, printr-o hotărâre judecătorească, în favoarea

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

fiului sau a fiicei cu vârstă de până în optsprezece ani sau care a împlinit optsprezece ani, însă se află în incapacitate de a munci sau are nevoie de sprijin, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 170. Neîndeplinirea obligaţiilor privind întreţinerea părintelui

Nerespectarea intenţionată, de către un copil ajuns la vârstă adultă, a obligaţiei de a plăti pensia de întreţinere lunară la care este obligat, printr-o hotărâre judecătorească, în favoarea părintelui care se află în incapacitate de a munci sau are nevoie de sprijin se pedepseşte cu o amendă de până la 300 de unităţi de amendă sau cu închisoare.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 171. Nerespectarea cerinţelor privind tutela sau curatela

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Nerespectarea cerinţelor privind tutela sau curatela se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani, în cazul în care astfel se pun în pericol viaţa sau sănătatea persoanei aflate sub tutelă sau curatelă sau i se aduc prejudicii grave.

(2) Aceleaşi fapte, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 172. Răpirea unui minor

Răpirea, pe ascuns sau făţişă, a copilului altcuiva, având o vârstă mai mică de paisprezece ani, de la o persoană în grija căreia copilul a fost încredinţat, potrivit legii, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

Art. § 173. Traficul de copii

(1) Traficul de copii se pedepseşte închisoare de la unu până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 174. Modificarea rudeniei în linie descendentă

(1) Înlocuirea copilului altcuiva sau a propriului copil cu copilul unei alte persoane, în scopul de a modifica rudenia în linie descendentă a copilului, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Dacă fapta:

1) este săvârşită în scopul de a primi o avere sau a trage alte foloase personale; sau

2) determină modificarea cetăţeniei,

se pedepseşte cu închisoare de la unu până la cinci ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

SECȚIUNEA a 2-a
Infracțiuni contra minorilor

Art. § 175. Traficul de ființe umane în scopul exploatării minorilor

(1) Influențarea unei persoane care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani în scopul de a o determina să înceapă sau să continue să comită o infracțiune, să cerșească, să practice prostituția, să muncească în condiții neobișnuite sau să apară ca model sau actor în materiale cu caracter pornografic sau erotic, faptă care nu întrunește totuși elementele constitutive ale unei infracțiuni prevăzute de prezentul Cod la articolul 133, precum și înlesnirea în orice alt mod, de către o persoană, a exercitării activităților enumerate mai sus de către o persoană care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani se pedepsesc cu închisoare de la doi până la zece ani.

(1[1]) Aceeași faptă se pedepsește cu închisoare de la trei până la zece ani, dacă este săvârșită de o persoană care a săvârșit anterior o infracțiune prevăzută în cuprinsul acestui articol sau la articolele 133-133[3], 175[1] sau 178-179.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

(3) Pentru infracțiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanța poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârșirii infracțiunii, în temeiul dispozițiilor articolului 83[2] din prezentul Cod.

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrat în vigoare la 23.12.2013]

Art. § 175[1]. Solicitarea accesului la pornografie infantilă și vizionarea de materiale pornografice cu minori

(1) Solicitarea cu bună știință a accesului la pornografie infantilă sau urmărirea cu bună știință a unui spectacol pornografic în care apare o persoană care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani sau a unui spectacol pornografic sau erotic în care apare o persoană în vârstă de mai puțin de paisprezece ani se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la doi ani.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeași faptă se pedepsește cu închisoare de până la trei ani, dacă este săvârșită de o persoană care a săvârșit anterior o infracțiune prevăzută în cuprinsul acestui articol sau la articolele 175 sau 178-179.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(3) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrat în vigoare la 23.12.2013]

Art. § 176. Înlesnirea practicării prostituției infantile

[Abrogat - RT I, 04.04.2012, 1 - intrat în vigoare la 14.04.2012]

Art. § 177. Folosirea minorilor pentru producerea de materiale pornografice

[Abrogat - RT I, 04.04.2012, 1 - intrat în vigoare la 14.04.2012]

Art. § 177[1]. Folosirea minorilor pentru producerea de materiale cu caracter erotic

[Abrogat - RT I, 04.04.2012, 1 - intrat în vigoare la 14.04.2012]

Art. § 178. Producerea sau punerea la dispoziţie de materiale pornografice cu minori

(1) Producerea, obţinerea sau stocarea, predarea, afişarea sau punerea la dispoziţia unei alte persoane, în orice alt mod, a unor imagini, scrieri sau alte lucrări sau reproduceri ale unor lucrări în care figurează, într-un context pornografic, o persoană care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani sau în care apare într-o situaţie cu caracter pornografic sau erotic o persoană în vârstă de mai puţin de paisprezece ani, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(1[1]) Aceeaşi faptă se pedepseşte cu închisoare de la unu până la trei ani, dacă este săvârşită de o persoană care a săvârşit anterior o infracţiune prevăzută în cuprinsul acestui articol sau la articolele 175, 175[1], 178[1] sau 179.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrat în vigoare la 23.12.2013]

(3) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83[2] din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 178[1]. Organizarea unei întâlniri cu un minor în scopuri sexuale

(1) Organizarea unei întâlniri cu o persoană care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani, care nu a fost capabilă să înţeleagă situaţia sau cu o persoană în vârstă de mai puţin de paisprezece ani sau stabilirea unei astfel de întâlniri şi îndeplinirea unui act de pregătire a întâlnirii, dacă scopul întâlnirii este acela de a săvârşi o infracţiune cu caracter sexual, reglementată de articolele 133, 133[1], 141-145[1], 175, 175[1], 178 sau 179 din prezentul Cod, îndreptată împotriva persoanei în cauză, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrat în vigoare la 23.12.2013]

Aceeaşi faptă se pedepseşte cu închisoare de la unu până la trei ani, dacă este săvârşită de o persoană care a săvârşit anterior o infracţiune prevăzută în cuprinsul acestui articol sau la articolele 175, 175[1], 178 sau 179.

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrat în vigoare la 23.12.2013]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I 2010, 10, 44 - intrat în vigoare la 15.03.2010]

Art. § 179. Ademenirea copiilor în scopuri sexuale

(1) Predarea, afişarea sau punerea cu bună ştiinţă la dispoziţie, în orice alt mod, a unor materiale pornografice sau reproduceri ale acestora unei

persoane în vârstă de mai puţin de paisprezece ani sau prezentarea unor acte de abuz sexual unei astfel de persoane sau întreţinerea de relaţii sexuale în prezenţa unei astfel de persoane sau ademenirea, cu bună ştiinţă şi în orice alt mod, a unei astfel de persoane în scopuri sexuale, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrat în vigoare la 23.12.2013]

(1[1]) Aceeaşi faptă se pedepseşte cu închisoare de la unu până la trei ani, dacă este săvârşită de o persoană care a săvârşit anterior o infracţiune prevăzută în cuprinsul acestui articol sau la articolele 175, 175[1], 178 sau 178[1].

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrat în vigoare la 23.12.2013]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 179[1]. Înlesnirea exercitării unor activităţi cu minori de către persoane care, potrivit legii, nu au acest drept

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrat în vigoare la 23.12.2013]

(1) Angajarea unei persoane pe un post sau înlesnirea prestării, de către o persoană, a unui serviciu care presupune lucrul cu minori sau înlesnirea lucrului cu minori în orice alt mod, în condiţiile în care persoanei respective i s-a interzis prin lege să lucreze cu minori şi aprobarea emiterii unei autorizaţii de funcţionare de către o persoană autorizată pentru activităţi care implică lucrul cu minori, deşi acest lucru este interzis prin lege, se pedepseşte cu până la 300 de puncte-amendă.

[RT I, 13.12.2013, 5 - intrat în vigoare la 23.12.2013]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 3.200 de euro.

[RT I 2010, 22, 108 - intrat în vigoare la 01.01.2011]

Art. § 180. Expunerea minorilor la acte de cruzime

(1) Predarea, afişarea sau punerea, cu bună ştiinţă şi în orice alt mod, la dispoziţia unei persoane care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani, a unor materiale sau reproduceri ale acestora în care sunt promovate acte de cruzime sau uciderea sau torturarea unui animal în prezenţa unei astfel de persoane, fără un motiv întemeiat sau expunerea, cu bună ştiinţă şi în orice alt mod, a unei astfel de persoane la acte de cruzime se pedepseşte cu până la 300 de puncte-amendă.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 3.200 de euro. *[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]*

Art. § 181. Implicarea unui minor în săvârşirea unei infracţiuni

[Abrogat - RT I, 04.04.2012, 1 - intrat în vigoare la 14.04.2012]

Art. § 182. Incitarea minorului la consumul de alcool

Incitarea de către un adult a unei persoane care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani la consumul de băuturi alcoolice se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I 2004, 88, 600 - intrat în vigoare la 02.01.2005]

Art. § 182[1]. Vânzarea de băuturi alcoolice către minori sau cumpărarea de alcool pentru minori

(1) Vânzarea sau cumpărarea sistematică de băuturi alcoolice către sau pentru o persoană care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani, de către o persoană adultă, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

CAPITOLUL 12
Infracţiuni contra sănătăţii publice

SECŢIUNEA 1
Infracţiuni legate de substanţele narcotice

Art. § 183. Manipularea ilicită a unor cantităţi mici de stupefiante sau substanţe psihotrope

(1) Traficul sistematic ilicit sau intermedierea vânzării de cantităţi mici de stupefiante sau substanţe psihotrope, fabricarea, achiziţionarea sau deţinerea ilegală de stupefiante sau substanţe psihotrope în scopul traficului, precum şi traficul transfrontalier de stupefiante sau substanţe psihotrope în cantităţi mici, se pedepsesc cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Dacă fapta este săvârşită:

1) de către un grup;

2) de o persoană care a săvârşit o infracţiune prevăzută în cuprinsul acestui articol sau fapte precum furtul, jaful, importul sau exportul ilegal sau livrarea de stupefiante sau substanţe psihotrope sau manipularea de stupefiante sau substanţe psihotrope într-o unitate de detenţie,

se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

(3) Dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) ale acestui articol se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(4) Pentru infracţiunea prevăzută la alineatul (2) din cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau bunurilor

dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 184. Manipularea ilicită a unor cantităţi mari de stupefiante sau substanţe psihotrope

(1) Manipularea ilicită a unor cantităţi mari de stupefiante sau substanţe psihotrope se pedepseşte cu închisoare de la unu la zece ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Dacă fapta este comisă:

1) de către un grup;

2) de o persoană care a săvârşit o infracţiune prevăzută în cuprinsul acestui articol sau fapte precum furtul, jaful, importul sau exportul ilegal sau livrarea de stupefiante sau substanţe psihotrope sau manipularea de stupefiante sau substanţe psihotrope într-o unitate de detenţie,

se pedepseşte cu închisoare de la trei la cincisprezece ani.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

(2^1) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită în scopul obţinerii de foloase materiale semnificative, se pedepseşte cu închisoare de la şase la douăzeci de ani sau cu detenţiune pe viaţă. *[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]*

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1), (2) sau (2^1) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(4) *[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]*

(5) Pentru o infracţiune prevăzută în cuprinsul acestui articol:

1) instanţa poate impune şi o amendă, cu titlu de pedeapsă suplimentară, în temeiul dispoziţiilor articolului 53 din prezentul Cod; sau

2) instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod, confiscarea extinsă a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 185. Furnizarea de stupefiante sau substanţe psihotrope unor persoane care nu au împlinit încă vârsta de optsprezece ani

(1) Furnizarea ilicită, de către un adult, a unor cantităţi mici de stupefiante sau substanţe psihotrope către persoane care nu au împlinit încă vârsta de optsprezece ani se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Dacă este săvârşită:

1) de către un grup;

2) de o persoană care a săvârşit o infracţiune prevăzută în cuprinsul acestui articol sau fapte precum furtul, jaful, importul sau exportul ilegal sau livrarea de stupefiante sau substanţe psihotrope sau manipularea de stupefiante sau substanţe psihotrope într-o unitate de detenţie; sau

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

3) dacă obiectul furnizării îl constituie cantităţi mari de stupefiante sau substanţe psihotrope,

fapta se pedepseşte cu închisoare de la trei la cincisprezece ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din cuprinsul acestui articol, în cazul în care scopul furnizării a fost acela de a instiga un minor să distribuie stupefiante sau substanţe psihotrope sau de a sprijini o astfel de instigare, se pedepseşte cu închisoare de la şase la douăzeci de ani sau cu închisoare pe viaţă.

(4) Pentru o infracţiune prevăzută în cuprinsul acestui articol:

1) instanţa poate impune şi o amendă, cu titlu de pedeapsă suplimentară, în temeiul dispoziţiilor articolului 53 din prezentul Cod; sau

2) instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod, confiscarea extinsă a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 186. Îndemnul la consumul ilicit de stupefiante sau substanţe psihotrope

(1) Îndemnul la consumul ilicit de stupefiante sau substanţe psihotrope se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 187. Îndemnul la consumul ilicit de stupefiante, substanţe psihotrope sau alte substanţe narcotice de către minori

(1) Determinarea, de către un adult, a unei persoane care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani să consume ilicit stupefiante, substanţe psihotrope sau alte substanţe narcotice sau administrarea ilegală a unor astfel de substanţe unei persoane care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani se pedepseşte cu închisoare de la unu la zece ani.

(2) Dacă este săvârşită de o persoană care a săvârşit o infracţiune prevăzută în cuprinsul acestui articol sau fapte precum furtul, jaful, importul sau exportul ilegal sau livrarea de stupefiante sau substanţe psihotrope sau manipularea de stupefiante sau substanţe psihotrope într-o unitate de detenţie, aceeaşi faptă se pedepseşte cu închisoare de la trei la cincisprezece ani.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

(3) Dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 188. Cultivarea ilegală a macului opiaceu, a canabisului sau a arbustului de coca

(1) Cultivarea ilegală a macului opiaceu, a canabisului sau a arbustului de coca se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Dacă este săvârşită:

1) de către un grup;

2) de o persoană care a săvârşit o infracţiune prevăzută în cuprinsul acestui articol sau fapte precum furtul, jaful, importul sau exportul ilegal sau livrarea de stupefiante sau substanţe psihotrope sau manipularea de stupefiante sau substanţe psihotrope într-o unitate de detenţie,

fapta se pedepseşte cu închisoare de la unu la zece ani.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

(3) Dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(4) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 189. Pregătirea în vederea distribuirii de stupefiante sau substanţe psihotrope

(1) Fabricarea, deţinerea sau livrarea unui dispozitiv, a unui echipament sau a unei substanţe necesare în vederea săvârşirii uneia din faptele prevăzute la articolul 184 din prezentul Cod sau punerea la dispoziţie a resurselor financiare necesare pentru comiterea unei astfel de fapte se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Dacă este săvârşită de o persoană juridică, aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă.

(3) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I 2007, 2, 7 - intrat în vigoare la 01.02.2007]

Art. § 190. Nerespectarea cerinţelor privind manipularea stupefiantelor sau a substanţelor psihotrope şi a precursorilor acestora sau a cerinţelor privind raportarea sau ţinerea evidenţelor conexe

(1) Nerespectarea cerinţelor privind fabricarea, producerea, procesarea, ambalarea, depozitarea, transportul, importul, exportul, tranzitarea, livrarea sau raportarea şi ţinerea evidenţelor legate de stupefiante sau substanţe psihotrope sau precursorii acestora, de către o persoană căreia îi revine răspunderea în ceea ce priveşte activităţile respective, în cazul în care această încălcare, comisă din culpă, are drept consecinţă comerţul ilegal de stupefiante sau substanţe psihotrope, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Dacă este săvârşită de o persoană juridică, aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă.

Art. § 191. Aplicarea măsurii de confiscare

Instanţa va dispune confiscarea unui obiect sau a unei substanţe care a constituit obiectul direct al unei infracţiuni prevăzute în cuprinsul acestui articol sau a unui obiect folosit pentru punerea la cale a infracţiunii respective.

SECŢIUNEA a 2-a
Infracţiuni legate de răspândirea unor boli infecţioase

Art. § 192. Generarea riscului de răspândire a unei boli infecţioase la oameni şi la animale

(1) Nerespectarea cerinţelor privind controlul bolilor infecţioase la oameni şi la animale, în cazul în care prin aceasta se generează riscul de răspândire a unei boli infecţioase deosebit de periculoase pentru oameni sau animale se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Dacă astfel se generează, din culpă, riscul de răspândire a unei boli infecţioase deosebit de periculoase pentru oameni sau animale, aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă.

(3) Dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol se pedepsesc cu amendă.

Art. § 193. Provocarea răspândirii unei boli infecţioase la oameni şi la animale

(1) Nerespectarea cerinţelor privind controlul bolilor infecţioase la oameni şi la animale, în cazul în care prin aceasta se provoacă răspândirea unei boli infecţioase deosebit de periculoase pentru oameni sau animale, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Dacă astfel se provoacă, din culpă, răspândirea unei boli infecţioase deosebit de periculoase pentru oameni sau animale, aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(3) Dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol se pedepsesc cu amendă.

SECŢIUNEA a 3-a
Infracţiuni legate de produsele medicamentoase

Art. § 194. Manipularea ilicită a produselor medicamentoase

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Transportul transfrontalier ilicit de produse medicamentoase în scopul traficului şi deţinerea de produse medicamentoase contrafăcute în scopul fabricării, producerii, comercializării, furnizării, distribuirii sau traficului, chiar dacă fapta nu întruneşte elementele constitutive ale uneia din infracţiunile prevăzute la articolele 183 - 185 din prezentul Cod, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 195. Încurajarea recurgerii la dopaj

(1) Prescrierea unui produs medicamentos pentru a fi utilizat în scopul creşterii performanţei sportive, încurajarea unei persoane să folosească un produs medicamentos în scopul creşterii performanţei sportive sau livrarea unui produs medicamentos în scopul administrării pentru creşterea performanţei sportive sunt fapte ce se pedepsesc cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Dacă este săvârşită:

1) în mod repetat; sau

2) împotriva unei persoane care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani;

aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 196.

[Abrogat - RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

SECŢIUNEA a 4-a
Infracţiuni legate de sănătatea şi securitatea în muncă sau supravegherea tehnică

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

Art. § 197. Nerespectarea prevederilor legale în domeniul sănătăţii şi securităţii în muncă, în cazul în care consecinţa unei asemenea nerespectări este periclitarea sănătăţii sau decesul unei persoane din culpă

(1) Nerespectarea prevederilor legale în domeniul sănătăţii şi securităţii în muncă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani, în cazul în care astfel se aduce atingere sănătăţii unei persoane din culpă.

(2) În cazul în care consecinţa unei astfel de fapte săvârşite din culpă este decesul unei persoane, fapta se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani.

(3) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

Art. § 198. Nerespectarea, din culpă, a prevederilor legale în domeniul sănătăţii şi securităţii în muncă, în cazul în care consecinţa unei asemenea nerespectări este periclitarea sănătăţii sau decesul unei persoane

(1) Nerespectarea, din culpă, a prevederilor legale în domeniul sănătăţii şi securităţii în muncă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an, în cazul în care astfel se aduce atingere sănătăţii unei persoane.

(2) În cazul în care consecinţa unei astfel de fapte este decesul unei persoane, aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(3) Dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol se pedepsesc cu amendă.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

CAPITOLUL 13
Infracţiuni contra patrimoniului

SECŢIUNEA 1
Infracţiuni contra proprietăţii

SUB-SECŢIUNEA 1
Însuşirea pe nedrept a unui bun mobil

Art. § 199. Însuşirea bunului altuia

(1) Luarea unui bun mobil din posesia sau detenţia altuia, în scopul de a şi-l însuşi pe nedrept, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) În cazul în care:

obiectul material al infracţiunii îl constituie

1) o armă de foc, muniţie, substanţă explozivă sau sursă de radiaţii,

2) un stupefiant sau o substanţă psihotropă sau un precursor al acestora,

3) un obiect deosebit de valoros din punct de vedere ştiinţific, cultural sau istoric,

sau

4) făptuitorul este o persoană care a săvârşit anterior fapte precum furtul, jaful, delapidarea, achiziţionarea, depozitarea sau comercializarea unor bunuri obţinute prin comiterea unei infracţiuni, deteriorarea sau distrugerea intenţionată a unui bun, înşelăciunea sau şantajul;

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

sau fapta este săvârşită

5) în public, însă fără întrebuinţare de violenţe,

6) pe scară largă;

7) prin constituire de grup infracţional;

8) prin efracţie; sau

9) în mod repetat,

aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

[RT I 2008, 33, 199 - intrat în vigoare la 28.07.2008]

(3) *[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]*

(4) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezentul articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 – intrare în vigoare 01.01.2015]

PUBLIC CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. § 200. Tâlhăria

(1) Luarea unui bun mobil din posesia sau detenţia altuia, prin întrebuinţare de violenţe sau ameninţări, în scopul de a şi-l însuşi pe nedrept, se pedepseşte cu închisoare de la doi până la zece ani.

(2) În cazul în care obiectul material al infracţiunii îl constituie:

1) o armă de foc, muniţie, substanţă explozivă sau sursă de radiaţii;

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

2) un stupefiant sau o substanţă psihotropă sau un precursor al acestora;

3) un obiect deosebit de valoros din punct de vedere ştiinţific, cultural sau istoric;

sau

4) făptuitorul este o persoană care a săvârşit anterior fapte precum jaful sau tâlhăria urmată de moartea victimei, în scopul unui câştig personal sau extorcarea victimei;

sau fapta este săvârşită

5) aducând atingere gravă sănătăţii;

6) pe scară largă;

7) prin constituire de grup infracţional;

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

8) cu folosirea sau sub ameninţarea folosirii unei arme sau a oricărui alt obiect pe post de armă;

[RT I 2002, 82, 480 - intrat în vigoare la 24.10.2002]

9) prin efracţie; sau

10) *[abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]*

aceeaşi faptă se pedepseşte cu închisoare de la trei la cincisprezece ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, f se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(4) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 201. Delapidarea

(1) Însuşirea ilegală, în interesul său ori pentru altul, a unui bun mobil aflat în posesia sau detenţia altuia sau a altor bunuri aparţinând altuia, care i-au fost încredinţate persoanei respective, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Dacă fapta este săvârşită:

1) de către o persoană care a săvârşit anterior fapte precum furtul, jaful, delapidarea, achiziţionarea, depozitarea sau comercializarea unor bunuri obţinute

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

prin comiterea unei infracţiuni, deteriorarea sau distrugerea intenţionată a unui bun, înşelăciunea sau şantajul;

2) pe scară largă;

3) de către un funcţionar; sau

4) de către un grup;

aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(4) Pentru infracţiunea prevăzută la alineatul (2), punctele 2) şi 3) din cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 202. Achiziţionarea, depozitarea sau comercializarea unor bunuri obţinute prin comiterea unei infracţiuni

[RT I 2008, 33, 199 - intrat în vigoare la 28.07.2008]

(1) Achiziţionarea, depozitarea sau comercializarea unor bunuri obţinute prin comiterea unei infracţiuni se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I 2008, 33, 199 - intrat în vigoare la 28.07.2008]

(2) Dacă este săvârşită:

1) de un grup;

2) de către o persoană care a săvârşit anterior fapte precum furtul, jaful, delapidarea, achiziţionarea, depozitarea sau comercializarea unor bunuri obţinute prin comiterea unei infracţiuni, deteriorarea sau distrugerea intenţionată a unui bun, înşelăciunea sau şantajul;

3) pe scară largă;

aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(3) Dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol se pedepsesc cu amendă.

(4) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

BIBLIOTECA UNIVERSITY LIBRARY

SUB-SECȚIUNEA a 2-a
Distrugerea proprietății

Art. § 203. Degradarea sau distrugerea unui bun

(1) Degradarea, distrugerea ori aducerea în stare de neîntrebuințare a bunului altuia, în cazul în care fapta are drept urmare o pagubă considerabilă, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 204. Degradarea sau distrugerea unor monumente culturale, documente de arhivă, obiecte de muzeu sau colecții muzeale

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Degradarea sau distrugerea unor monumente culturale, documente de arhivă, obiecte de muzeu sau colecții muzeale, într-un mod care are drept urmare o pagubă considerabilă, se pedepsește cu închisoare de la unu până la cinci ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

Art. § 205. Deteriorarea sau distrugerea, din culpă, a unor monumente culturale, documente de arhivă, obiecte de muzeu sau colecții muzeale

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Deteriorarea sau distrugerea, din culpă, a unor monumente culturale, documente de arhivă, obiecte de muzeu sau colecții muzeale, într-un mod care pune în pericol siguranța și ordinea publică sau provoacă daune majore, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeași faptă. dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 206. Falsul informatic

(1) Fapta de a modifica, șterge, deteriora sau bloca date informatice constituie infracțiune și se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Dacă fapta:

1) privește date de pe numeroase sisteme informatice și în scopul comiterii s-au utilizat dispozitivele sau programele pentru calculator specificate în cuprinsul articolului 216[1] din prezentul Cod;

2) a fost săvârșită de către un grup;

3) a vizat date informatice stocate pe un sistem informatic utilizat într-un sector vital; sau

4) a provocat pagube semnificative;

se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezentul articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I 2008, 13, 87 – intrare în vigoare 24.03.2008]

(4) Pentru infracţiunea prevăzută la alineatul (2) din cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 206^1. Îndepărtarea sau modificarea ilegală a mijloacelor de identificare a echipamentelor terminale

(1) Îndepărtarea sau modificarea ilegală, în scopuri comerciale, a mijloacelor de identificare a echipamentelor terminale folosite într-o reţea de comunicaţii electronice se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Dacă este săvârşită de o persoană juridică, aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

Art. § 207. Perturbarea funcţionării unor sisteme informatice

(1) Perturbarea sau împiedicarea bunei funcţionări a unor sisteme informatice, prin încărcarea, transmiterea, ştergerea, deteriorarea, modificarea sau blocarea unor date, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Dacă fapta:

1) priveşte date de pe numeroase sisteme informatice şi în scopul comiterii s-au utilizat dispozitivele sau programele pentru calculator specificate în cuprinsul articolului 216^1 din prezentul Cod;

2) a fost săvârşită de către un grup;

3) are drept urmare perturbarea sau împiedicarea bunei funcţionări a unui sistem informatic utilizat într-un sector vital sau a furnizării unui serviciu public; sau

4) a provocat pagube semnificative,

se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I 2008, 13, 87 - intrat în vigoare la 24.03.2008]

(4) Pentru infracţiunea prevăzută la alineatul (2) din cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 208. Diseminarea unor programe de tip spyware sau malware sau a unor viruşi de calculator

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

SECŢIUNEA a 2-a
Infracţiuni contra oricăror forme de proprietate

SUB-SECŢIUNEA 1
Înşelăciunea

Art. § 209. Înşelăciunea

(1) Fapta de a pricinui altei persoane o pagubă prin prezentarea cu bună ştiinţă ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obţine un folos patrimonial injust se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Dacă este săvârşită:

1) de către o persoană care a săvârşit anterior fapte precum furtul, jaful, delapidarea, achiziţionarea, depozitarea sau comercializarea unor bunuri obţinute prin comiterea unei infracţiuni, deteriorarea sau distrugerea intenţionată a unui bun, înşelăciunea sau şantajul;

2) de către un funcţionar;

3) pe scară largă;

4) de către un grup; sau

5) adresându-se publicului larg;

aceeaşi faptă se pedepseşte cu închisoare de la unu până la cinci ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

(4) Pentru infracţiunea prevăzută la alineatul (2), punctele 2) şi 3) din cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 210. Înşelăciunea privind prestaţiile de asigurări sociale

(1) În sensul prezentului articol, prin „prestaţie socială" se înţelege o sumă de bani, total sau parţial neimpozitată, plătită din bugetul de stat, bugetul local sau alte fonduri publice în favoarea unei persoane care desfăşoară activităţi economice sau un stimulent fiscal pentru promovarea activităţilor economice.

(2) Obţinerea în mod fraudulos a unei prestaţii sau folosirea unei prestaţii în alt scop decât cel pentru care a fost acordată se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

(4) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83² din prezentul Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 211. Înşelăciunea privind investiţiile

(1) Atragerea unei investiţii prin prezentarea de informaţii false printre informaţiile esenţiale destinate publicului sau unui anumit grup de persoane sau neprezentarea unor informaţii esenţiale se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 212. Înşelăciunea privind asigurările

(1) Provocarea intenţionată a unui eveniment asigurat sau inducerea în eroare cu privire la producerea unui eveniment asigurat, în scopul de a obţine de la asigurător despăgubirea cuvenită se pedepseşte cu o sancţiune pecuniară sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 213. Frauda informatică

(1) Fapta de a pricinui altei persoane o pagubă prin accesarea, modificarea, ştergerea, deteriorarea sau blocarea ilegală a unor programe pentru calculator sau date informatice sau orice altă intervenţie ilicită asupra operaţiei de procesare a datelor, în scopul obţinerii unor foloase patrimoniale se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Dacă este săvârşită:

1) de către o persoană care a săvârşit anterior fapte precum furtul, jaful, delapidarea, achiziţionarea, depozitarea sau comercializarea unor bunuri obţinute prin comiterea unei infracţiuni, deteriorarea sau distrugerea intenţionată a unui bun, înşelăciunea sau şantajul;

2) de către un funcţionar;

3) pe scară largă; sau

4) de către un grup;

aceeaşi faptă se pedepseşte cu închisoare de la unu până la cinci ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(4) Pentru infracţiunea prevăzută la punctul (2) din cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau bunurilor dobân-

dite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

SUB-SECŢIUNEA a 2-a
Şantajul

Art. § 214. Şantajul

(1) Constrângerea unei persoane să acorde nişte foloase patrimoniale, prin ameninţarea cu restrângerea libertăţii, dezvăluirea unor informaţii compromiţătoare sau distrugerea sau deteriorarea proprietăţii sau prin întrebuinţarea de violenţe, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Dacă fapta este săvârşită:

1) de către o persoană care a săvârşit anterior fapte precum furtul, jaful, delapidarea, achiziţionarea, depozitarea sau comercializarea unor bunuri obţinute prin comiterea unei infracţiuni, deteriorarea sau distrugerea intenţionată a unui bun, înşelăciunea sau şantajul;

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

2) pe scară largă;

3) aducând atingere gravă sănătăţii;

4) de către un grup;

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

5) prin lipsirea de libertate a unei persoane; sau

6) prin deteriorarea sau distrugerea unui bun;

aceeaşi faptă se pedepseşte cu închisoare de la patru până la doisprezece ani.

(3) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

SUB-SECŢIUNEA 3
Utilizarea ilegală

Art. § 215. Utilizarea neautorizată a unui bun

(1) Utilizarea temporară neautorizată a unui bun mobil aparţinând altuia se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Dacă este săvârşită:

1) de către o persoană care a săvârşit anterior fapte precum furtul, delapidarea sau utilizarea fără drept a unui lucru; sau

2) de către un grup;

aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită prin întrebuinţarea de violenţe, se pedepseşte cu închisoare de la doi până la zece ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(4) Fapta prevăzută la alineatul (1), (2) sau (3) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 216. Utilizarea ilicită a energiei electrice, a gazelor naturale şi a energiei termice

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

(1) Utilizarea ilicită a energiei electrice, a gazelor naturale şi a energiei termice, prin racordarea fără drept la reţea, se pedepseşte cu amendă sau cu până la doi ani de închisoare.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 216[1]. Pregătirea în vederea comiterii unui act de criminalitate informatică

(1) Furnizarea, producerea, posesia, distribuirea sau punerea, în orice alt mod, la dispoziţie a unui dispozitiv sau program informatic special creat sau adaptat în vederea săvârşirii infracţiunilor prevăzute la articolele 206, 207, 213 sau 217 din prezentul Cod sau a unor mijloace de protecţie care permit accesul la un sistem informatic, în scopul de a săvârşi personal sau de a înlesni săvârşirea, de către o terţă persoană, a infracţiunilor prevăzute la articolele 206, 207, 213 or 217 din prezentul Cod se pedepseşte cu amendă sau cu până la doi ani de închisoare.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

(3) Instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83 din prezentul Cod, confiscarea unui bun care a constituit obiectul material al săvârşirii infracţiunii prevăzute în cuprinsul acestui articol.

[RT I 2008, 13, 87 - intrat în vigoare la 24.03.2008]

(4) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83[2] din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 217. Accesul ilegal la un sistem informatic

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Obţinerea, în mod ilegal, a accesului la sisteme informatice, prin eliminarea sau ocolirea mijloacelor de protecţie, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) În cazul în care astfel:

1) s-au provocat pagube semnificative; sau

2) s-a obţinut accesul la un sistem informatic conţinând un secret de stat, informaţii clasificate străine sau informaţii rezervate strict uzului oficial; sau

3) s-a obţinut accesul la un sistem informatic folosit într-un sector vital;

aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(4) Pentru infracţiunea prevăzută la alineatul (2) din cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83[2] din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 217[1]. Utilizarea de echipamente terminale cu mijloace de identificare îndepărtate sau modificate în mod ilegal

(1) Utilizarea, într-o reţea de comunicaţii electronice, a unor echipamente terminale cu mijloace de identificare îndepărtate sau modificate în mod ilegal, de către o persoană care are cunoştinţă de faptul că numărul de identificare a fost îndepărtat sau modificat în mod ilegal se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(3) Instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83 din prezentul Cod, confiscarea unui bun care a constituit obiectul material al săvârşirii infracţiunii prevăzute în cuprinsul acestui articol.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

SUB-SECŢIUNEA 4
Abuzul de încredere

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

Art. § 217[2]. Abuzul de încredere

(1) Exercitarea în mod ilegal a dreptului, care rezultă din anumite prevederi legale sau decurge dintr-o tranzacţie, de a dispune de bunurile altuia sau de a-şi asuma obligaţii în numele altuia, precum şi încălcarea unei obligaţii de a respecta interesele financiare ale altuia, dacă o astfel de faptă are drept urmare un prejudiciu material semnificativ, însă nu întruneşte elementele constitutive ale uneia din infracţiunile prevăzute la articolul 201 din prezentul Cod, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I 2007, 13, 69 – intrare în vigoare 15.03.2007]

SECȚIUNEA 3
Infracțiuni minore contra patrimoniului

Art. § 218. Infracțiuni contra patrimoniului având ca obiect bunuri sau drepturi patrimoniale de mică valoare

(1) Fapta săvârșită contra patrimoniului, care are ca obiect un bun patrimonial de mică valoare sau un drept patrimonial de valoare nesemnificativă, exceptând accesul ilegal la un sistem informatic, falsul informatic, perturbarea bunei funcționări a unui sistem informatic, pregătirea în vederea comiterii unui act de criminalitate informatică, tâlhăria, șantajul și utilizarea neautorizată a unui bun, prin întrebuințarea de violențe, precum și furtul sau furtul calificat de arme de foc, muniție, substanțe explozive, surse de radiații, stupefiante sau substanțe psihotrope și precursorii acestora, obiecte având o valoare științifică, culturală sau istorică deosebită, constituie infracțiune și se pedepsește cu o amendă de până la 300 de unități-amendă sau cu închisoare.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de către o persoană juridică, se pedepsește cu amendă de până la 3.200 de euro.

(3) Tentativa la infracțiunile prevăzute la alineatele (1) și (2) din cuprinsul acestui articol se pedepsește.

(4) În sensul celor prevăzute la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol, prin bun patrimonial de mică valoare sau drept patrimonial de valoare nesemnificativă se înțelege un obiect sau un drept a cărui valoare monetară nu este mai mare decât echivalentul a douăzeci de rate salariale zilnice minime sau a cărui deteriorare, în circumstanțele prevăzute la articolele 203 și 204 din prezentul Cod, nu a cauzat un prejudiciu semnificativ.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

CAPITOLUL 14
Infracțiuni privind drepturile de proprietate intelectuală

Art. § 219. Încălcarea drepturilor de autor

(1) Prezentarea, în nume propriu, a unei lucrări sau însușirea de lucrări, invenții, desene industriale sau topografii de circuite integrate realizate de o altă persoană se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 220. *[Abrogat - RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]*

Art. § 221. *[Abrogat - RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]*

Art. § 222. Comerțul cu mărfuri piratate

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Fabricarea, vânzarea, închirierea, depozitarea, livrarea sau comerțul cu bunuri, realizate în cadrul unor activități cu caracter profesional sau economic, într-un alt mod, prin care se încalcă cu bună știință drepturi de autor sau alte drepturi conexe, dacă valoarea câștigurilor realizate sau a pagubelor produse printr-o astfel de activitate este mai mare decât echivalentul a douăzeci de rate salariale zilnice minime, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la doi ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

(3) Instanța va dispune confiscarea bunului care a constituit obiectul material direct al uneia din infracțiunile prevăzute în cuprinsul acestui articol.

Art. § 222[1]. Încălcarea drepturilor de autor asociate unui sistem informatic

(1) Încălcarea, cu bună știință, a drepturilor de proprietate ale titularului unui drept de autor sau a unor drepturi conexe cu ajutorul unui sistem informatic utilizat în cadrul unor activități cu caracter profesional sau economic, dacă valoarea câștigurilor realizate sau a pagubelor produse printr-o astfel de încălcare este mai mare decât echivalentul a douăzeci de salarii minime zilnice și nu întrunește elementele constitutive prevăzute la articolul 222, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

(3) Instanța va dispune confiscarea bunului care a constituit obiectul material direct al uneia din infracțiunile prevăzute în cuprinsul acestui articol.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

Art. § 223. Punerea la dispoziția publicului de opere și lucrări protejate de drepturi de autor, fără acordul titularilor

(1) Prezentarea în public, difuzarea, redifuzarea sau punerea la dispoziția publicului a unor opere și lucrări protejate de drepturi de autor, fără acordul titularilor, în cadrul unor activități cu caracter profesional sau economic, dacă valoarea câștigurilor realizate sau a pagubelor produse printr-o astfel de încălcare este mai mare decât echivalentul a douăzeci de salarii zilnice minime, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 224. Comerțul cu exemplare piratate

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 224[1]. Încălcarea drepturilor de autor

(1) Încălcarea drepturilor de proprietate ale titularului unui drept de autor sau al altor drepturi conexe, în scopul obţinerii de foloase patrimoniale, se pedepseşte cu amendă de până la 300 de unităţi-amendă.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 6.400 de euro.

(3) Instanţa poate dispune confiscarea bunului care a constituit obiectul material direct al uneia din infracţiunile prevăzute în cuprinsul acestui articol.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 225. Eliminarea informaţiilor şi a măsurilor de protecţie tehnice

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Modificarea sau eliminarea elementelor de protecţie tehnice menite să împiedice încălcarea drepturilor de autor sau a unor drepturi conexe sau a informaţiilor în format electronic referitoare la exercitarea drepturilor respective, precum şi fabricarea, utilizarea, punerea la dispoziţie sub formă de serviciu sau distribuirea de mijloace sau dispozitive folosite strict sau în principal pentru eliminarea elementelor de protecţie, dacă fapta nu a fost săvârşită pentru uz personal, ci în scopul obţinerii de foloase, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu o amendă de până la 100 de unităţi-amendă.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 3.200 de euro.

(3) Instanţa poate dispune confiscarea bunului care a constituit obiectul material direct al uneia din infracţiunile prevăzute în cuprinsul acestui articol.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 225[1]. Beneficierea, în mod ilegal, de serviciile societăţii informaţionale şi de servicii mass-media

[RT I, 06.01.2011, 1 - intrat în vigoare la 16.01.2011]

(1) Fabricarea în scopuri comerciale, furnizarea, instalarea, asigurarea mentenanţei, posesia sau promovarea unor echipamente sau programe-control care permit accesarea în mod ilegal a unor servicii oferite cu titlu oneros de societatea informaţională sau a unor programe sau emisiuni radio şi TV cu plată sau prestarea de servicii constând în obţinerea accesului la astfel de servicii, programe şi emisiuni constituie infracţiune şi se pedepseşte cu o amendă de până la 300 de unităţi-amendă.

[RT I, 06.01.2011, 1 - intrat în vigoare la 16.01.2011]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 6.400 de euro.

Art. § 226 Încălcarea drepturilor de proprietate industrială

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Încălcarea drepturilor exclusive ale titularilor de brevete, modele de utilitate, mărci comerciale, desene sau modele industriale sau topografii de

circuite integrate şi a drepturilor de proprietate deţinute de crescători sau proprietari ai unor soiuri protejate sau a unor drepturi legate de indicaţii geografice protejate, în scopul obţinerii de foloase patrimoniale, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu amendă de până la 300 de unităţi-amendă.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 6.400 de euro.

(3) Instanţa poate dispune confiscarea bunului care a constituit obiectul material direct al uneia din infracţiunile prevăzute în cuprinsul acestui articol.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 227. Comerţul cu mărfuri contrafăcute

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Fabricarea, vânzarea, închirierea, depozitarea, livrarea sau comercializarea, în orice alt mod, a unor bunuri marcate cu însemne identice sau, în esenţă, dificil de diferenţiat de mărcile comerciale care beneficiază de protecţie legală în virtutea înregistrării, ambalarea şi etichetarea acestora şi prestarea de servicii folosind însemnele respective, dacă astfel se încalcă dreptul exclusiv al titularului mărcii comerciale şi valoarea câştigurilor realizate sau a pagubelor produse printr-o astfel de încălcare este mai mare decât echivalentul a douăzeci de rate salariale zilnice minime, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la doi ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

(3) Instanţa va dispune confiscarea bunului care a constituit obiectul material direct al uneia din infracţiunile prevăzute în cuprinsul acestui articol.

Art. § 228. Dezvăluirea unei invenţii sau a unui desen sau model industrial

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 229. Încălcarea drepturilor legate de un soi de plante protejat

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 230. Folosirea unor indicaţii geografice înregistrate fără acordul titularilor

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL 15
Infracțiuni contra statului

SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale

[RT I 2007, 16, 77 - intrat în vigoare la 01.01.2008]

Art. § 230[1]. Pedepsele aplicate pentru infracțiunile prevăzute în cuprinsul acestui Capitol

În cazul în care obiectul unei infracțiuni prevăzute în cuprinsul acestui Capitol îl constituie informații clasificate drept secret de stat sau informații clasificate ale unei puteri străine, făptuitorul nu va fi exonerat de răspundere în cazul în care clasificarea datelor a expirat, după săvârşirea infracțiunii, exceptând cazul în care datele au fost clasificate fără un temei legal.

[RT I 2007, 16, 77 - intrat în vigoare la 01.01.2008]

SECȚIUNEA a 2-a
Infracțiuni îndreptate împotriva Republicii Estonia

[RT I 2007, 16, 77 - intrat în vigoare la 01.01.2008]

Art. § 231. Fapte de violență împotriva Republicii Estonia

(1) Faptele care aduc atingere independenței, suveranității sau integrității teritoriale a Republicii Estonia, preluarea puterii sau schimbarea, în orice alt mod, a ordinii constituționale a Republicii Estonia prin recurgerea la acțiuni violente constituie infracțiune care se pedepseşte cu închisoare de la şase la douăzeci de ani sau cu detențiune pe viață.

(1[1]) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Pentru infracțiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanța poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracțiunii, în temeiul dispozițiilor articolului 83[2] din prezentul Cod.

[RT I 2009, 51, 347 - intrat în vigoare la 15.11.2009]

Art. § 232. Trădarea

(1) Fapta cetățeanului Republicii Estonia de a acorda sprijin unei puteri străine, unei organizații a unei puteri străine, unui cetățean străin sau unei persoane care acționează din ordinul unei puteri străine, în scopul de a desfăşura, fără a recurge la violență, anumite activități de natură să aducă atingere independenței şi suveranității sau integrității teritoriale a Republicii Estonia sau de a aduna informații clasificate drept secret de stat sau informații clasificate ale unei puteri străine, comunicate Estoniei în baza unui acord internațional, cu intenția de a le

divulga sau pune la dispoziția unei puteri străine, a unei organizații a unei puteri străine, a unui cetățean străin sau a unei persoane care acționează din ordinul unei puteri străine constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la șase la douăzeci de ani sau cu detențiune pe viață.

(2) Pentru infracțiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanța poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau bunurilor dobândite ca urmare a săvârșirii infracțiunii, în temeiul dispozițiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I 2009, 51, 347 - intrat în vigoare la 15.11.2009]

Art. § 233. Fapte săvârșite de un cetățean străin, fără a recurge la violență, împotriva Republicii Estonia

Săvârșirea de către un cetățean străin, fără a recurge la violență, a unor fapte de natură să aducă atingere independenței și suveranității sau integrității teritoriale a Republicii Estonia, dacă activitățile respective nu întrunesc elementele constitutive ale uneia din infracțiunile prevăzute în cuprinsul articolelor 231 sau 234 din prezentul Cod constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la doi la cincisprezece ani.

[RT I 2009, 51, 347 - intrat în vigoare la 15.11.2009]

Art. § 234. Spionaj

(1) Fapta unui cetățean străin constând în adunarea de informații clasificate drept secret de stat sau informații clasificate ale unei puteri străine, comunicate Estoniei în baza unui acord internațional, cu intenția de a le divulga sau de a pune la dispoziția unei puteri străine, a unei organizații a unei puteri străine, a unui cetățean străin sau a unei persoane care acționează din ordinul unei puteri străine constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la trei la cincisprezece ani.

[RT I 2009, 51, 347 - intrat în vigoare la 15.11.2009]

(2) Pentru infracțiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanța poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârșirii infracțiunii, în temeiul dispozițiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I 2009, 51, 347 - intrat în vigoare la 15.11.2009]

Art. § 234^1. Sprijinirea unui război împotriva Republicii Estonia sau înlesnirea ocupației acesteia

Fapta unui cetățean străin de a se alătura forțelor armate inamice sau forțelor de ocupație în timpul unui război împotriva Republicii Estonia, participarea la acțiuni militare îndreptate împotriva Republicii Estonia sau îndeplinirea unor funcții militare sau civile cheie de natură să sprijine acțiuni militare îndreptate împotriva Republicii Estonia sau ocuparea Republicii Estonia constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la șase la douăzeci de ani sau cu detențiune pe viață.

[RT I 2009, 51, 347 - intrat în vigoare la 15.11.2009]

Art. § 235. Organizaţii neconstituţionale

(1) Deţinerea calităţii de membru al unei organizaţii permanente formate din trei sau mai multe persoane care îşi împart o serie de sarcini între ele, care a fost constituită cu intenţia de a înfăptui acte de violenţă îndreptate împotriva Republicii Estonia sau formarea, conducerea sau recrutarea de membri pentru o astfel de organizaţie constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani sau cu detenţiune pe viaţă.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 235[1]. Conspiraţie împotriva Republicii Estonia

Fapta cetăţeanului Republicii Estonia de a intra în legătură cu o putere străină, o organizaţie a unei puteri străine, un cetăţean străin sau o persoană care acţionează din ordinul unei puteri străine, în scopul de a săvârşi o infracţiune prevăzută la articolul 232 din prezentul Cod, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la şase ani.

[RT I 2009, 51, 347 - intrat în vigoare la 15.11.2009]

Art. § 235[2]. Fals în înscrisuri oficiale

(1) Falsificarea unor înscrisuri oficiale şi diseminarea unor asemenea înscrisuri sau a datelor pe care le conţin, în scopul de a aduce atingere independenţei şi suveranităţii sau integrităţii teritoriale a Republicii Estonia sau dacă astfel se pune în pericol independenţa şi suveranitatea sau integritatea teritorială a Republicii Estonia, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de până la şase ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 235[3]. Influenţarea unui funcţionar să acţioneze împotriva statului

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Fapta de a influenţa, în mod sistematic, funcţionari ai statului să nu îşi îndeplinească îndatoririle de serviciu în scopul de a aduce atingere independenţei şi suveranităţii sau integrităţii teritoriale a Republicii Estonia constituie infracţiune şi se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 236. Instigarea la săvârşirea unei infracţiuni îndreptate împotriva Republicii Estonia

(1) Instigarea publică la săvârşirea unei infracţiuni prevăzute în cuprinsul acestui articol se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

SECŢIUNEA a 3-a
Infracţiuni contra securităţii naţionale
[RT I 2007, 16, 77 - intrat în vigoare la 01.01.2008]

Art. § 237. Actele de terorism

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

(1) Săvârşirea unei fapte îndreptate împotriva unor puteri străine sau organizaţii internaţionale, prin care se pune în pericol securitatea internaţională şi se atentează la viaţa, sănătatea şi integritatea persoanelor şi siguranţa mediului înconjurător sau a unei fapte care pune în pericol siguranţa publică, fabricarea, distribuirea sau utilizarea unor arme interzise, confiscarea ilegală, provocarea de stricăciuni sau pagube materiale semnificative, modificarea unor date informatice şi perturbarea sau împiedicarea bunei funcţionări a unor sisteme informatice, precum şi ameninţarea cu săvârşirea unor astfel de fapte, dacă scopul avut în vedere este constrângerea statului sau a unei organizaţii internaţionale să facă sau să se abţină de la a face ceva anume, perturbarea gravă sau distrugerea ordinii politice, constituţionale şi economico-sociale a statului, perturbarea gravă sau distrugerea funcţionării unei organizaţii internaţionale sau terorizarea populaţiei, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la cinci la douăzeci de ani sau cu detenţiune pe viaţă.

[RT I 2009, 19, 114 - intrat în vigoare la 06.04.2009]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(3) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I 2007, 2, 7 - intrat în vigoare la 01.02.2007]

Art. § 237^1. Organizaţiile teroriste

(1) Deţinerea calităţii de membru al unei organizaţii permanente formate din trei sau mai multe persoane care îşi împart o serie de sarcini între ele şi ale cărei activităţi au drept scop săvârşirea uneia din infracţiunile prevăzute la articolul 237 din prezentul Cod, precum şi formarea, conducerea sau recrutarea de membri pentru o astfel de organizaţie constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani sau cu detenţiune pe viaţă.

(2) Dacă este săvârşită de o persoană juridică, aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(3) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 237^2. Luarea de măsuri în vederea săvârşirii şi incitarea la săvârşirea de acte de terorism

(1) Organizarea pregătirii sau recrutarea de persoane în vederea comiterii uneia din infracţiunile prevăzute la articolul 237 din prezentul Cod sau luarea de măsuri în vederea comiterii infracţiunilor, precum şi instigarea publică la comiterea unei asemenea infracţiuni se pedepseşte cu închisoare de la doi până la zece ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(3) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 237^3. Finanţarea şi înlesnirea actelor de terorism şi activităţile desfăşurate în legătură cu comiterea unor acte de terorism

(1) Finanţarea sau înlesnirea cu bună ştiinţă, în orice alt mod, a săvârşirii uneia din infracţiunile prevăzute la articolele 237, 237^1 sau 237^2 din prezentul Cod, precum şi sprijinirea unei organizaţii teroriste sau a unei persoane ale cărei activităţi au drept scop săvârşirea uneia din infracţiunile prevăzute la articolul 237 din prezentul Cod şi punerea la dispoziţie sau colectarea de fonduri ştiind că acestea pot fi folosite integral sau parţial în scopul săvârşirii uneia din infracţiunile prevăzute la articolele 237, 237^1 sau 237^2 din prezentul Cod constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la doi până la zece ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(3) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I 2009, 19, 114 - intrat în vigoare la 06.04.2009]

Art. § 237[4]. Pătrundere ilegală pe teritoriul Republicii Estonia

(1) Fapta unui cetăţean străin de a trece ilegal frontiera de stat sau linia de frontieră temporară a Republicii Estonia, dacă:

1) a fost comisă în scopul de a ascunde o altă infracţiune, îndreptată împotriva puterii de stat a Republicii Estonia;

2) a fost comisă prin întrebuinţarea de violenţe, lipsirea de libertate a unei persoane, ameninţarea cu folosirea forţei sau restrângerea libertăţii persoanei; sau

3) s-au provocat stricăciuni sau distrugeri materiale în scopul facilitării trecerii ilegale a frontierei;

se pedepseşte cu unu până la cinci ani de închisoare.

(2) Dacă este săvârşită:

1) cu folosirea sau sub ameninţarea folosirii unei arme sau a oricărui alt obiect pe post de armă, a unor substanţe sau dispozitive explozive sau a unei surse de radiaţii;

2) de o persoană mascată, deghizată sau travestită pentru a îşi ascunde identitatea; sau

3) punând în pericol grav siguranţa vieţii;

aceeaşi faptă se pedepseşte cu închisoare de la trei până la zece ani.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 238. Organizarea şi luarea de măsuri pentru declanşarea de mişcări ale maselor populare şi incitarea la participare

(1) Organizarea sau pregătirea unor tulburări civile care implică un număr mare de persoane sau incitarea la participare la astfel de mişcări, dacă în timpul acestora se comit acte precum profanarea, distrugerea, incendierea sau alte acte similare constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la trei până la opt ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 239. Săvârşirea unor infracţiuni în timpul unei mişcări a maselor populare

(1) Fapta unui participant la o mişcare a maselor populare de a comite acte precum profanarea, distrugerea, incendierea sau alte acte similare sau de a nesocoti un ordin al agenţilor forţei publice sau de a opune rezistenţă unui ofiţer de poliţie, unui jandarm sau oricărei alte persoane având prin lege atribuţii similare sau incitarea unei astfel de persoane la neîndeplinirea atribuţiilor de serviciu se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

[RT I 2009, 51, 347 - intrat în vigoare la 15.11.2009]

(2) Dacă este săvârşită de o persoană mascată, deghizată sau travestită pentru a-şi ascunde identitatea, fapta se pedepseşte cu închisoare de la doi până la opt ani.

[RT I 2008, 28, 181 - intrat în vigoare la 13.07.2008]

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 240. Pătrunderea ilegală în sediile autorităţilor

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 241. Divulgarea de secrete de stat şi de informaţii clasificate ale unui stat străin

(1) Divulgarea, comunicarea ilegală sau înlesnirea în mod ilegal a accesului la secrete de stat sau informaţii clasificate ale unui stat străin de către o persoană obligată să asigure confidenţialitatea acelor secrete de stat sau informaţii clasificate ale unui stat străin, dacă fapta respectivă nu întruneşte elementele constitutive ale unei infracţiuni prevăzute la articolul 232 sau articolul 234 din prezentul Cod, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I 2007, 16, 77 - intrat în vigoare la 01.01.2008]

Art. § 242. Darea spre publicitate, din culpă, a unor secrete de stat şi a unor informaţii clasificate ale unui stat străin

(1) Divulgarea, comunicarea ilegală sau înlesnirea în mod ilegal a accesului la secrete de stat sau informaţii clasificate ale unui stat străin, prin culpa unei persoane obligate să asigure confidenţialitatea acelor secrete de stat sau informaţii clasificate ale unui stat străin sau pierderea unui suport de date pe care sunt stocate secrete de stat sau informaţii clasificate ale unui stat străin, dacă:

1) se pune în pericol siguranţa Republicii Estonia, a unui stat străin, a unei organizaţii internaţionale sau a unei instituţii constituite în baza unui acord internaţional; sau

1^{1}) se pune în pericol viaţa şi sănătatea unei persoane; or

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

2) obiectul infracţiunii l-a constituit un secret de stat sau informaţii confidenţiale ale unui stat străin clasificate ca secrete sau strict secrete;

se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă. dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I 2007, 16, 77 - intrat în vigoare la 01.01.2008]

Art. § 243. Comunicarea de informaţii de uz intern

(1) Adunarea de informaţii clasificate ca informaţii de uz intern cu scopul de a le divulga sau punerea unor asemenea informaţii la dispoziţia unui stat străin, a unei organizaţii a unui stat străin, a unui cetăţean străin sau a unei

persoane care acționează din ordinul unui stat străin constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 244. Atentat contra vieții sau sănătății unor funcționari publici cu rang înalt

(1) Actele de violență săvârșite asupra Președintelui Republicii, președintelui *Riigikogu,* prim-ministrului, președintelui Curții Supreme, cancelarului responsabil pe probleme de justiție, auditorului general sau comandantului forțelor de apărare, precum și cele îndreptate împotriva membrilor familiei persoanelor enumerate mai sus se pedepsesc cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Uciderea, luarea de ostatic sau vătămarea corporală gravă a oricărora din persoanele menționate la alineatul (1) de mai sus constituie infracțiuni pedepsite cu închisoare de la șase la douăzeci de ani sau cu detențiune pe viață.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârșite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 245. Ofensa adusă unor însemne oficiale ale Republicii Estonia

(1) Orice manifestare prin care se distruge, se deteriorează, se profanează sau se degradează în orice alt mod drapelul de stat al Estoniei, stema sau orice ale simbol oficial al Republicii Estonia sau se batjocorește sau se exprimă dispreț pentru imnul național se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

SECȚIUNEA a 4-a
Infracțiuni contra altor state sau contra unor organizații internaționale

[RT I 2007, 16, 77 - intrat în vigoare la 01.01.2008]

Art. § 246. Atentat contra vieții sau sănătății unor persoane care beneficiază de imunitate internațională

(1) Actele de violență săvârșite asupra reprezentanților unor organizații internaționale sau ai unor organizații neguvernamentale internaționale general recunoscute sau a unor funcționari publici cu rang înalt, precum și cele îndreptate împotriva membrilor familiilor acestora se pedepsesc cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Uciderea, luarea de ostatici sau vătămarea corporală gravă a oricărora din persoanele menționate la alineatul (1) de mai sus constituie infracțiuni pedepsite cu închisoare de la șase la douăzeci de ani sau cu detențiune pe viață.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârșite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 247. Defăimarea sau insultarea unor persoane care beneficiază de imunitate internațională

(1) Defăimarea sau insultarea unei persoane care beneficiază de imunitate internațională sau a unui membru al familiei unei astfel de persoane se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la doi ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I 2003, 83, 557 - intrat în vigoare la 01.01.2004]

Art. § 248. Pătrunderea ilegală pe un teritoriu, într-o clădire sau într-o incintă care beneficiază de imunitate diplomatică

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 249. Ofensa adusă unor însemne oficiale ale altor state sau ale unei organizații internaționale

(1) Orice manifestare prin care se distruge, se deteriorează, se profanează sau se degradează în orice alt mod drapelul de stat, stema sau orice alt simbol oficial al unui alt stat sau un însemn oficial al unei organizații internaționale sau se batjocorește sau se exprimă dispreț pentru imnul național al altui stat se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 250. Incitarea la săvârșirea unei infracțiuni contra altui stat sau a unei organizații internaționale

(1) Instigarea publică la săvârșirea unei infracțiuni prevăzute în cuprinsul acestui articol se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă. *[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]*

SECȚIUNEA a 5-a
Infracțiuni contra apărării naționale
[RT I 2007, 16, 77 - intrat în vigoare la 01.01.2008]

Art. § 251. Preluarea conducerii forțelor de apărare sau a ligii apărării

[RT I, 12.03.2015, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2016]

(1) Preluarea autorității de comandă și a conducerii forțelor de apărare,

a ligii apărării sau a unităţilor structurale şi a altor subunităţi ale acestora se pedepseşte cu închisoare de la doi până la zece ani.

[RT I, 12.03.2015, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2016]

(2) Luarea de măsuri în vederea săvârşirii faptei se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(3) Dacă fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol este săvârşită:

1) prin întrebuinţarea de violenţe;

2) sub ameninţarea folosirii unei arme sau a oricărui alt obiect pe post de armă sau a unor substanţe sau dispozitive explozive; sau

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

3) prin vătămare corporală gravă;

se pedepseşte cu închisoare de la patru până la doisprezece ani.

(4) Fapta prevăzută la alineatul (1), (2) sau (3) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 252. Pătrunderea ilegală într-o zonă, clădire sau incintă destinată apărării naţionale

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 253. Sustragerea de la obligaţiile de apărare naţională

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 254. Nesocotirea unui ordin de mobilizare sau sustragerea de la efectuarea serviciului militar

(1) Fapta de a nesocoti un ordin de mobilizare se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I, 12.03.2015, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2016]

(2) Dacă faptele de nesocotire a unui ordin de mobilizare sau sustragerea de la serviciul militar sunt săvârşite pe timp de război vor fi sancţionate cu unu până la cinci ani de închisoare.

CAPITOLUL 16
Infracţiuni contra liniştii publice

SECŢIUNEA 1
Infracţiuni contra ordinii publice

Art. § 255. Grupul infracţional organizat

(1) Deţinerea calităţii de membru al unei organizaţii permanente formate din trei sau mai multe persoane care îşi împart o serie de sarcini între ele, care a fost constituită cu intenţia de a săvârşi infracţiuni de gradul al doilea, pentru care este prevăzută o pedeapsă maximă cu închisoarea de cel puţin trei ani sau

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

EE

infracţiuni de gradul întâi, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la trei la doisprezece ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1[1]) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015].

(2) Pentru o infracţiune prevăzută în cuprinsul acestui articol:

1) instanţa poate impune şi o amendă, cu titlu de pedeapsă suplimentară, în temeiul dispoziţiilor articolului 53 din prezentul Cod; sau

2) instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83[2] din prezentul Cod, confiscarea extinsă a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 256. Constituirea unui grup infracţional organizat

(1) Constituirea sau conducerea unui grup infracţional organizat sau recrutarea de membri pentru un asemenea grup se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

(1[1]) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Pentru o infracţiune prevăzută în cuprinsul acestui articol:

1) instanţa poate impune şi o amendă, cu titlu de pedeapsă suplimentară, în temeiul dispoziţiilor articolului 53 din prezentul Cod; sau

2) instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83[2] din prezentul Cod, confiscarea extinsă a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 257. Acţiunea arbitrară

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 258. Trecerea ilegală a frontierei de stat sau a liniei de frontieră temporară a Republicii Estonia

Trecerea ilegală a frontierei de stat sau a liniei de frontieră temporară a Republicii Estonia, chiar dacă fapta nu întruneşte elementele constitutive ale uneia din infracţiunile prevăzute la articolul 237[4] din prezentul Cod, dacă se comite:

1) prin ignorarea unui semnal de oprire sau a unui ordin dat de un poliţist de frontieră;

2) de către un grup; sau

3) cu un mijloc de transport printr-un loc nedestinat trecerii;

se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. § 259. Înlesnirea trecerii ilegale, de către străini, a frontierei de stat sau a liniei de frontieră temporară a Republicii Estonia

(1) Înlesnirea trecerii ilegale, de către un cetăţean străin, a frontierei de stat sau a liniei de frontieră temporară a Republicii Estonia se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Dacă este săvârşită prin punerea sau lăsarea străinului într-o situaţie de natură să îi pună în pericol viaţa, sănătatea sau integritatea corporală, fapta se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de la unu la şapte ani.

(3) Dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 17.12.2015, 3 - intrat în vigoare la 27.12.2015]

Art. § 259[1]. Facilitarea şederii ilegale în Estonia

(1) Înlesnirea şederii ilegale în Estonia a unui străin, în schimbul unor foloase patrimoniale, chiar dacă fapta nu întruneşte elementele constitutive ale uneia din infracţiunile prevăzute la articolele 133, 133[1], 175, 259 sau 260[1] din prezentul Cod, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 17.12.2015, 3 - intrat în vigoare la 27.12.2015]

Art. § 260. Şederea ilegală în Estonia a unui cetăţean străin

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 260[1]. Încadrarea în muncă a unui străin care locuieşte în Estonia fără forme legale

(1) Oferirea, de către un angajator, a unui loc de muncă unui cetăţean străin care locuieşte în Estonia fără forme legale, dacă fapta nu întruneşte elementele constitutive ale uneia din infracţiunile prevăzute la articolele 133, 133[1] sau 175 din prezentul Cod şi dacă:

[RT I, 04.04.2012, 1 - intrat în vigoare la 14.04.2012]

1) fapta este săvârşită în mod sistematic;

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

2) se oferă loc de muncă la trei sau mai mulţi străini aflaţi într-o astfel de situaţie;

3) se oferă loc de muncă unui străin care nu este major;

4) se oferă loc de muncă unui străin care a căzut victimă unei infracţiuni legate de traficul de fiinţe umane; sau

5) astfel este pusă în pericol viaţa sau sănătatea străinului sau acesta este supus unor tratamente inumane sau degradante;

se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 30.06.2011, 1 - intrat în vigoare la 20.07.2011]

Art. § 261. Neîndeplinirea îndatoririlor

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Neîndeplinirea, de către o persoană, a îndatoririlor care îi revin sau nenotificarea imposibilității îndeplinirii unei anumite obligații se pedepsește cu amendă de până la 100 de unități-amendă sau cu închisoare.

(2) Dacă este săvârșită în contextul unei stări de război, fapta se pedepsește cu amendă.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă de până la 2.000 de euro.

(4) Fapta prevăzută la alineatul (2) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

(5) Tentativa la infracțiunile prevăzute la alineatele (1) și (3) din cuprinsul acestui articol se pedepsește.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

SECȚIUNEA a 2-a
Infracțiuni contra ordinii publice

Art. § 262. Încălcarea ordinii publice

(1) Încălcarea normelor generale de conduită în locuri publice se pedepsește cu amendă de până la o sută de unități-amendă sau cu închisoare.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de către o persoană juridică, se pedepsește cu amendă de până la 2.000 de euro.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 263. Încălcarea ordinii publice în formă agravată

(1) Încălcarea normelor generale de conduită în locuri publice, dacă fapta a fost comisă:

1) prin întrebuințarea de violențe; sau

2) sub amenințarea folosirii unei arme sau a oricărui alt obiect pe post de armă sau a unor substanțe sau dispozitive explozive;

se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 264. Cruzimea față de animale

(1) Comiterea unui act interzis asupra unor animale:

1) *[abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]*

2) într-un loc public; sau

3) prin cruzimi;

se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

Art. § 264[1]. Încălcarea cerinţelor privind adunările publice

Încălcarea cerinţelor stabilite cu privire la adunările publice se pedepseşte cu amendă de până la 200 de unităţi-amendă. *[RT I, 13.03.2014, 4 - intrat în vigoare la 01.07.2014]*

Art. § 265. Tulburarea ordinii publice prin adunări neautorizate

(1) Organizarea unei adunări publice neautorizate sau instigarea la participarea la o astfel de adunare se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 266. Pătrunderea ilegală şi refuzul de a se supune somaţiei de a pleca

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Pătrunderea ilegală într-o clădire, o incintă, un vehicul sau o zonă împrejmuită, fără acordul proprietarului sau refuzul nejustificat de a se supune somaţiei proprietarului de a părăsi locul respectiv se pedepseşte cu amendă de până la 300 de unităţi-amendă sau cu închisoare.

(2) Dacă aceeaşi faptă este săvârşită:

1) prin pătrunderea într-un spaţiu de locuit;

2) prin întrebuinţarea de violenţe;

3) prin pătrunderea ilegală pe un teritoriu, într-o clădire sau incintă care beneficiază de imunitate diplomatică; sau

4) în scopul ocupării unei zone, clădiri sau incinte sau al tulburării ocupării obişnuite acestora;

se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 3.200 de euro.

(4) Fapta prevăzută la alineatul (2) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 267. Refuzul de a se supune somaţiei de a părăsi o clădire, o incintă, un vehicul sau o zonă împrejmuită, proprietate a altuia

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 268. Oferirea oportunităţii de a se implica în activităţi ilegale

(1) Punerea la dispoziţie a unui spaţiu pentru consumul ilicit de stupefiante sau substanţe psihotrope sau pentru organizarea de jocuri de noroc ilicite se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Pentru o infracţiune prevăzută în cuprinsul acestui articol:

1) instanţa poate impune şi o amendă, cu titlu de pedeapsă suplimentară, în temeiul dispoziţiilor articolului 53 din prezentul Cod; sau

2) instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod, confiscarea extinsă a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 268^1. Complicitate la prostituţie

[Abrogat - RT I, 04.04.2012, 1 - intrat în vigoare la 14.04.2012]

Art. § 269. Lansarea ilegală a semnalului luminos prin rachetă de culoare roşie

Lansarea ilegală a unui semnal luminos prin rachetă de culoare roşie se pedepseşte cu o amendă de până la o sută de unităţi-amendă sau cu închisoare.

Art. § 270. Recuperarea neautorizată a unei nave scufundate, proprietate a altuia

(1) Recuperarea unei nave scufundate aparţinând altuia din apele teritoriale sau din zona economică exclusivă a Estoniei, fără a fi obţinut în prealabil o aprobare în acest scop de la autoritatea de stat competentă, se pedepseşte cu amendă de până la trei sute de unităţi-amendă sau cu închisoare.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 3.200 de euro.

[RT I 2010, 22, 108 - intrat în vigoare la 01.01.2011]

Art. § 271. Încălcarea procedurii privind utilizarea pavilionului naţional

(1) Nerespectarea cerinţelor privind arborarea pavilionului eston, utilizarea acestuia sau a combinaţiei de culori de pe drapel sau utilizarea drapelului Estoniei ca marcă sunt considerate infracţiuni şi se sancţionează cu amendă de până la o sută de unităţi-amendă sau cu închisoare.

(2) *[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]*

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 960 de euro.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 272. Arborarea ilegală a pavilionului naţional al Republicii Estonia la bordul unei nave

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 273. Nerespectarea obligației de a arbora pavilionul național al Republicii Estonia la bordul unei nave

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

SECȚIUNEA a 3-a
Infracțiuni contra exercițiului autorității de stat

SUB-SECȚIUNEA 1
Infracțiuni contra organelor care exercită autoritatea de stat

Art. § 274. Actele de violență săvârşite împotriva organelor care exercită autoritatea de stat

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Lovirea sau orice acte de violență săvârşite împotriva organelor care exercită autoritatea de stat, aflate în exercițiul funcțiunii, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Dacă fapta este comisă:

1) în scopul de a constrânge organele care exercită autoritatea de stat să comită un act ilegal;

2) de către un grup;

3) în mod repetat;

4) cu folosirea sau sub amenințarea folosirii unei arme sau a oricărui alt obiect pe post de armă;

aceeaşi faptă se pedepseşte cu închisoare de la unu până la cinci ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din prezentul articolul, comise de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

Art. § 275. Insultarea organelor care exercită autoritatea de stat

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Insultarea organelor care exercită autoritatea de stat aflate în exercițiul funcțiunii se pedepseşte cu o amendă de până la 300 de unități-amendă sau cu închisoare.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 3.200 de euro.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 275[1]. Calomnierea organelor care exercită autoritatea de stat

(1) Calomnierea organelor care exercită autoritatea de stat aflate în exercițiul funcțiunii se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la doi ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

UNIVERSITY LIBRARY

Art. § 276. Refuzul de a se supune unei somaţii a organelor care exercită autoritatea de stat

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 277. Portul ilegal al uniformei sau al semnelor distinctive ale unei autorităţi publice

(1) Portul ilegal al uniformei sau al semnelor distinctive ale unei autorităţi publice se sancţionează cu amendă de până la trei sute de unităţi-amendă sau cu închisoare.

(1^1) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 3.200 de euro.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83 din prezentul Cod, confiscarea unui bun care a constituit obiectul material al săvârşirii infracţiunii prevăzute în cuprinsul acestui articol.

Art. § 278. Apeluri false la numărul de urgenţă

(1) Efectuarea, cu bună ştiinţă, de apeluri false la numărul de urgenţă pentru a solicita intervenţia echipajelor de salvare, a poliţiei, a ambulanţei sau a oricăror servicii de intervenţii pentru situaţii de urgenţă sau solicitarea, cu bună ştiinţă, a intervenţiei unui vehicul cu un echipaj de intervenţie se pedepseşte cu amendă de până la trei sute de unităţi-amendă sau cu închisoare.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 3.200 de euro.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 279. Împiedicarea exercitării supravegherii statale

(1) Obstrucţionarea exercitării supravegherii statale se pedepseşte cu amendă de până la 300 de unităţi-amendă sau cu închisoare.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 16.000 de euro.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

SUB-SECŢIUNEA 2
Infracţiuni legate de date

Art. § 280. Comunicarea de informaţii false

(1) Comunicarea, cu bună ştiinţă, de informaţii false unei autorităţi administrative se sancţionează cu amendă de până la 300 de unităţi-amendă sau cu închisoare.

(2) Dacă este săvârşită în scopul obţinerii unor documente oficiale sau a unor drepturi sau pentru a beneficia de scutirea de anumite obligaţii şi dacă

nu întruneşte elementele constitutive ale unei infracţiuni prevăzute la articolele 209-213 din prezentul Cod, aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la doi ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 2.000 de euro.

(4) Fapta prevăzută la alineatul (2) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 281. Declararea de date incorecte la oficiul stării civile, Registrul central eston al valorilor mobiliare, registrul regimurilor matrimoniale, birouri notariale sau birouri ale executorilor judecătoreşti

(1) Declararea de date incorecte la Oficiul Registrului Comerţului, registrul asociaţiilor non-profit şi al fundaţiilor, Registrul Naval, Registrul creanţelor comerciale, Registrul central eston al valorilor mobiliare, Registrul regimurilor matrimoniale, Cartea Funciară, birouri notariale sau birouri ale executorilor judecătoreşti, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la doi ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 282. Nedeclararea unei naşteri sau a unui deces

Nedeclararea unei naşteri sau a unui deces la oficiul stării civile, în termenul prevăzut de lege în acest scop, se pedepseşte cu amendă de până la o sută de unităţi-amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 283 - Art. § 287.

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

CAPITOLUL 17
Infracţiuni de serviciu

SECŢIUNEA 1
Abuzul de funcţie

Art. § 288. Definiţia funcţionarului

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

(1) În sensul Părţii Speciale a prezentului Cod, *„funcţionarul"* este persoana fizică ce deţine o funcţie oficială în virtutea căreia exercită, permanent sau temporar, atribuţii cu caracter public, cu titlu gratuit sau în schimbul unei remuneraţii, funcţionarul putându-şi desfăşura activitatea ca angajat cu

contract de muncă, în regim de profesie liberală sau pe bază de contract, fiind învestit în funcţie prin numire sau prin alegere.

[RT I, 05.07.2013, 2 - intrat în vigoare la 15.07.2013]

(2) *[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]*

(3) În sensul infracţiunilor specificate în cuprinsul articolelor 293-298[1] din prezentul Cod, prin *„funcţionar"* se înţelege şi un funcţionar străin. Un funcţionar străin este o persoană fizică, aleasă sau numită, care exercită atribuţiile specifice puterii legislative, executive sau judecătoreşti într-un alt stat sau în cadrul unei unităţi administrative de orice rang sau care exercită funcţii de drept public pentru un alt stat, unităţile administrative, instituţiile sau întreprinderile publice ale acestuia, precum şi un funcţionar public sau un reprezentant al unei organizaţii internaţionale de drept public, inclusiv un membru al unei instanţe sau al unui organism reprezentativ internaţional.

[RT I 2008, 33, 200 - intrat în vigoare la 28.07.2008]

(4) Fapta de abuz de funcţie săvârşită de către un funcţionar al unui stat străin se referă inclusiv la acţiuni sau omisiuni care presupun folosirea influenţei ori autorităţii, indiferent dacă actul respectiv este de competenţa funcţionarului.

[RT I 2008, 33, 200 - intrat în vigoare la 28.07.2008]

Art. § 289. *[Abrogat - RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]*

Art. § 290. *[Abrogat - RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]*

Art. § 290[1]. Tortura

(1) Fapta funcţionarului sau a altei persoane care acţionează la instigarea sau cu consimţământul acestuia de a provoca unei persoane, fără motive legale întemeiate, puternice suferinţe fizice sau psihice, în scopul obţinerii de la această persoană sau de la o terţă persoană de informaţii sau declaraţii, al pedepsirii, intimidării, constrângerii sau discriminării, se pedepseşte cu închisoare de la unu la şapte ani.

(2) Dacă a fost săvârşită:

1) împotriva a două sau mai multe persoane; sau

2) împotriva unei persoane care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani; sau

3) de către un grup;

fapta se pedepseşte cu închisoare de la doi până la zece ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 291. Abuzul de funcţie

Fapta unui funcţionar de a folosi ilegal o armă, un echipament special sau forţa fizică se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de la unu la cinci ani.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 291[1]. Exercitarea ilegală a supravegherii statale

Luarea cu bună ştiinţă a unei decizii ilegale sau îndeplinirea unui act ilegal, precum şi neluarea cu bună ştiinţă a unei decizii sau neîndeplinirea unui act de către un funcţionar care exercită atribuţii de supraveghere statală sau atribuţii de supraveghere conferite prin lege unei administraţii locale, dacă acest lucru are drept urmare prejudicii patrimoniale considerabile sau alte consecinţe grave pentru o altă persoană, cu excepţia statului sau a administraţiei locale, se pedepsesc cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

Art. § 292. Nerespectarea cerinţelor referitoare la întreţinerea bazelor de date

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

EE

SECŢIUNEA a 2-a
Încălcarea obligaţiei de integritate

Art. § 293. Acceptarea de beneficii

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 294. Luarea de mită

(1) Fapta funcţionarului care pretinde, pentru sine sau pentru altul sau acceptă promisiunea unor bani sau alte foloase, în schimbul folosirii influenţei pe care o are, în virtutea funcţiei pe care o ocupă, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Dacă este săvârşită:

1) de cel puţin două ori;

2) prin pretinderea de bani sau alte foloase;

3) de către un grup; sau

4) pe scară largă;

aceeaşi faptă se pedepseşte cu închisoare de la unu la zece ani.

(3) Dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol se pedepsesc cu amendă.

(4) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83[2] din prezentul Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 295. Înlesnirea primirii de beneficii

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare 01.01.2015]

Art. § 296. Înlesnirea mitei

(1) Înlesnirea primirii mitei se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 297. Oferirea de beneficii

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 298. Darea de mită

(1) Oferirea sau promiterea de bani ori alte foloase se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Dacă fapta este săvârşită:

1) de cel puţin două ori;

2) de către un grup; sau

3) pe scară largă;

aceeaşi faptă se pedepseşte cu închisoare de la unu la zece ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(4) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 298^1. Traficul de influenţă

(1) Pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bunuri sau alte foloase, pentru sine sau pentru altul, săvârşită de către o persoană care are influenţă sau lasă să se creadă că are influenţă asupra unui funcţionar, în scopul obţinerii unor avantaje inegale şi nejustificate, din perspectiva interesului public, pentru persoana care oferă foloasele sau terţe părţi, precum şi promisiunea de oferire de foloase în acelaşi scop, se pedepsesc cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I 2006, 21, 160 - intrat în vigoare la 25.05.2006]

Art. § 299. Contrafacerea sau falsificarea unor înscrisuri de către funcţionari

1) Falsificarea unui înscris oficial sau emiterea unui document falsificat de către un funcţionar se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

RIGA STRADINS UNIVERSITY LIBRARY

2) *[Abrogat - RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]*

3) Fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 300. Nerespectarea cerinţelor referitoare la achiziţiile publice

(1) Nerespectarea cerinţelor privind procedurile de achiziţii publice cu intenţia de a oferi un avantaj uneia din părţile implicate în procedură, precum şi încheierea unui contract de achiziţii fără a fi organizat o procedură de achiziţii publice, conform legii, cu intenţia de a oferi un avantaj, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Dacă valoarea achiziţiei publice sau valoarea contractului de achiziţii încheiat este deosebit de mare, aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 300[1]. Încălcarea restricţiilor procedurale

(1) Încălcarea cu bună ştiinţă şi în mare măsură a unei restricţii procedurale impuse de legislaţia în materie de combatere a corupţiei se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

(2) Dacă este săvârşită la o scară deosebit de largă, aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 300[2]. Încheierea cu bună ştiinţă de către un notar a unui act notarial ilegal

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 301. Aplicarea măsurii de confiscare

Instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83 din prezentul Cod, confiscarea bunului care a constituit obiectul material direct al uneia din infracţiunile prevăzute în cuprinsul articolelor 293-299 din prezentul Cod.

BCU LIBRARY

CAPITOLUL 18
Infracțiuni contra înfăptuirii justiției

SECȚIUNEA 1
Obstrucționarea justiției

Art. § 302. Influențarea actului de justiție prin vătămarea integrității corporale sau a sănătății

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Vătămarea corporală gravă săvârșită împotriva unui magistrat, judecător neprofesionist, investigator preliminar, procuror, reprezentant al părților implicate în proces, practician în insolvență, expert, interpret sau traducător sau alt participant la actul de înfăptuire a justiției, cu intenția de a îl/o determina să acționeze împotriva intereselor justiției sau în scop de răzbunare, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la patru până la doisprezece ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 303. Influențarea actului de justiție

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Săvârșirea unui act de violență împotriva unei persoane care participă la actul de justiție sau influențarea în orice alt mod a unei astfel de persoane cu intenția de a îl/o determina să acționeze împotriva intereselor justiției sau în scop de răzbunare, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 304. Deteriorarea sau distrugerea unor bunuri din patrimoniul unui magistrat, judecător neprofesionist, investigator preliminar, procuror, avocat al apărării, reprezentant al victimelor sau al apropiaților acestora

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 305. Sfidarea instanței

(1) Insultarea instanței sau a unui magistrat sau judecător neprofesionist în legătură cu participarea la actul de justiție se pedepsește cu amendă de până la 300 de unități-amendă sau cu închisoare.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă de până la 3.200 Euro.

LEGAL CONSULTING LIBRARY

Art. § 305[1]. Defăimarea instanței

(1) Defăimarea instanței sau a unui magistrat sau judecător neprofesionist în legătură cu participarea la actul de justiție se pedepsește cu amendă sau cu până la doi ani de închisoare.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 306. Tăinuirea

(1) Fapta unei alte persoane decât făptuitorul unei infracțiuni de gradul întâi care, luând cunoștință de comiterea unei fapte penale, nu înștiințează de îndată autoritățile se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(1[1]) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Tăinuirea săvârșită de un părinte, copil, părinte adoptiv, copil adoptat, frate, soră, bunic, nepot, soț/soție sau o rudă a făptuitorului nu se pedepsește.

Art. § 307. Nedenunțarea

(1) Fapta de a nu denunța săvârșirea de către o altă persoană a unei infracțiuni de gradul întâi se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(1[1]) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Nedenunțarea unei infracțiuni de gradul întâi săvârșită de un părinte, copil, părinte adoptiv, copil adoptat, frate, soră, bunic, nepot, soț/soție sau de o rudă a făptuitorului nu se pedepsește.

[RT I 2003, 83, 557 - intrat în vigoare la 01.01.2004]

Art. § 308. Nerespectarea cerințelor referitoare la păstrarea în siguranță a activelor înregistrate

(1) Fapta persoanei responsabile cu păstrarea de a utiliza sau dispune, fără acordul titularului de drept, de active înregistrate, în scopul susținerii unei acțiuni civile, al motivării în drept a acțiunii, al unei proceduri de executare, al confiscării, aplicării unei amenzi sau sancțiuni pecuniare, în limita valorii activelor sau al obținerii unor cheltuieli de judecată, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I, 06.01.2016, 5 - intrat în vigoare la 01.01.2017]

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 309. Obstrucționarea unui agent de securitate al instanței de judecată

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

SECȚIUNEA a 2-a
Infracțiuni contra drepturilor persoanei în cadrul procedurilor preliminare, extrajudiciare sau judiciare

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

Art. § 310. Aducerea de acuzații false

Fapta unui procuror de a aduce acuzații false unei persoane nevinovate, de a încheia o înțelegere în cadrul unei învoieli sau emiterea, cu bună știință, a unei dispoziții ilegale privind administrarea unui tratament psihiatric coercitiv se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 311. Luarea cu bună știință, de către un judecător, a unei hotărâri ilegale

Fapta unui judecător de a lua, cu bună știință, o hotărâre ilegală se pedepsește cu închisoare de la cinci până la zece ani.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

Art. § 311^1. Luarea cu bună știință, de către un judecător asistent sau referent, a unei hotărâri ilegale

[RT I, 21.06.2014, 8 - intrat în vigoare la 01.07.2014]

Fapta unui judecător asistent sau referent de a lua, cu bună știință, o hotărâre ilegală se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 21.06.2014, 8 - intrat în vigoare la 01.07.2014]

Art. § 311^2. Luarea, cu bună știință, a unei hotărâri ilegale în cadrul unei proceduri de judecare a unei infracțiuni minore

Fapta unui funcționar sau a unui angajat al unui organism care îndeplinește proceduri extrajudiciare de a lua, cu bună știință, o decizie ilegală în cadrul unei proceduri de judecare a unei infracțiuni minore se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

Art. § 311^3. Clasarea ilegală, cu bună știință, a unui dosar având ca obiect o infracțiune minoră și retragerea acuzațiilor

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Fapta unui funcționar sau a unui angajat al unui organism care îndeplinește proceduri extrajudiciare de a clasa ilegal, cu bună știință, un dosar având ca obiect o infracțiune minoră, precum și fapta unui procuror sau organ de cercetare de a dispune, ilegal și cu bună știință, încetarea urmăririi penale sau emiterea de către procuror, în mod ilegal și cu bună știință, a unei rezoluții de încetare a urmăririi penale sau de retragere a acuzațiilor, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 312. Luarea în mod ilegal a interogatoriului

Constrângerea de către organul de cercetare sau de către procuror a unei persoane, prin întrebuinţare de violenţe, să declare ca martor, dacă fapta nu întruneşte elementele constitutive ale unei infracţiuni prevăzute la articolul 290[1] din prezentul Cod, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de la unu la cinci ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 313. Luarea în mod ilegal a unor măsuri vizând asigurarea desfăşurării procedurilor

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Arestarea, reţinerea sau detenţia sau impunerea, cu bună ştiinţă şi fără un temei legal, a prezenţei obligatorii se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 314. Percheziţia sau evacuarea ilegală

(1) Percheziţia sau evacuarea ilegală dintr-o locuinţă se pedepseşte cu amendă.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 315. Activităţile ilegale de supraveghere şi colectare de informaţii sub acoperire

(1) Activităţile ilegale de supraveghere şi colectare de informaţii sub acoperire, tăinuirea sau distrugerea informaţiilor colectate în cadrul activităţilor de supraveghere sau sub acoperire, dacă sunt desfăşurate de către o persoană care are, potrivit legii, dreptul de a desfăşura activităţi de supraveghere sau colectare de informaţii sub acoperire, se pedepsesc cu Aceleaşi fapte, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 316. Sustragerea sau fabricarea de probe în mod fraudulos

(1) Sustragerea sau fabricarea de probe, în scopul de a împiedica stabilirea existenţei sau a inexistenţei unei fapte care să poată fi calificată drept infracţiune şi pedepsită potrivit legii sau a oricăror altor fapte referitoare la obiectul probei, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITY LIBRARY

Art. § 316[1]. Compromiterea intereselor justiției prin divulgarea de informații privind procedurile preliminare în materie penală și procedurile de supraveghere

(1) Divulgarea, fără drept, de informații confidențiale privind procedurile preliminare în materie penală și procedurile de supraveghere în scopul de a preveni sau combate o infracțiune, de către o persoană care a luat cunoștință de informațiile respective în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu, care duce la imposibilitatea sau complicarea sarcinii de a stabili existența sau inexistența unei fapte care să poată fi calificată drept infracțiune și pedepsită potrivit legii sau a oricăror altor fapte referitoare la obiectul probei sau atingerea scopului activităților de supraveghere, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 316[2]. Clasificarea informațiilor fără un temei juridic și clasificarea informațiilor ca secret de stat și informații clasificate ale unui stat străin, pe baza unui temei juridic incorect și folosind un nivel sau termen incorect pentru clasificare

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 317. Împiedicarea înfățișării în instanță a unei părți în proces, a unui martor, a unei victime, a unui expert, traducător sau interpret

(1) Fapta de a împiedica, cu bună știință, o parte în proces, un martor, expert, translator sau interpret să se înfățișeze în instanță în faza preliminară sau în legătură cu procedurile judiciare, precum și influențarea în același sens, cu bună știință, a persoanelor specificate se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 318. Refuzul martorului, victimei, traducătorului și interpretului de a-și îndeplini obligația

Refuzul nejustificat al victimei sau martorului de a depune mărturie în cadrul un proces penal, civil sau administrativ sau refuzul nejustificat al traducătorului sau interpretului de a-și îndeplini obligația se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I 2006, 7, 42 - intrat în vigoare la 04.02.2006]

Art. § 319. Acuzațiile false

(1) Aducerea, cu bună ştiinţă, de acuzaţii false privind săvârşirea unei infracţiuni, de către o altă persoană se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Dacă este săvârşită prin fabricarea de probe, fapta se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I 2010, 8, 34 - intrat în vigoare la 27.02.2010]

Art. § 320. Mărturie mincinoasă şi sperjur

(1) Fapta victimei sau a martorului care, într-o cauză penală, civilă sau administrativă, face, cu bună ştiinţă, afirmaţii mincinoase sau fapta unei părţi într-un proces care face, cu bună ştiinţă, declaraţii mincinoase sub prestare de jurământ sau prezintă instanţei, cu bună ştiinţă şi aflându-se sub jurământ, un inventar de bunuri sau un calcul incorect privind anumite venituri sau cheltuieli se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 23.02.2011, 1 - intrat în vigoare la 01.09.2011]

(2) Dacă este săvârşită prin fabricarea de probe, fapta se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

Art. § 321. Fals în raportul de expertiză întocmit de un expert sau fals în traducere şi interpretare săvârşit de traducător sau interpret

(1) Fapta expertului de a prezenta, cu bună ştiinţă, concluzii false în raportul de expertiză sau fapta traducătorului sau interpretului de a efectua, cu bună ştiinţă, o traducere scrisă sau orală inexactă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Dacă este săvârşită prin fabricarea de probe, fapta se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

Art. § 322. Determinarea prin constrângere a unei persoane să dea declaraţii mincinoase, să prezinte concluzii false într-un raport de expertiză sau să efectueze o traducere scrisă sau orală inexactă

(1) Fapta de a determina o persoană, prin constrângere, să dea declaraţii mincinoase, să prezinte concluzii false într-un raport de expertiză sau să efectueze o traducere scrisă sau orală inexactă, dacă este comisă prin întrebuinţarea de violenţe, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la patru ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 323. Acte de violenţă împotriva persoanelor implicate în actul de justiţie

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Săvârşirea de acte de violenţă împotriva unei persoane suspecte, învinuite, achitate sau condamnate sau a martorilor sau victimelor, cu intenţia de a o împiedica să îşi exercite atribuţiile sau să îşi exercite drepturile procedurale în cadrul procedurilor penale sau de a se răzbuna pentru ajutorul dat justiţiei în cadrul procedurilor penale, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 323[1]. Încălcarea obligaţiei de confidenţialitate

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

SECŢIUNEA a 3-a
Infracţiuni privind executarea pedepsei

Art. § 324. Supunerea la rele tratamente

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Supunerea la tratamente degradante ori inumane a unei persoane aflate în stare de reţinere, deţinere ori arest sau custodie în vederea dezintoxicării sau discriminarea unei astfel de persoane sau restricţionarea ilegală a drepturilor acesteia de către un funcţionar al unei unităţi de detenţie care comite un abuz în serviciu, dacă fapta nu întruneşte elementele constitutive ale unei infracţiuni prevăzute la articolul 290[1] din prezentul Cod, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 325. Introducerea ilicită a unei substanţe sau a unui obiect într-o unitate de detenţie

(1) Introducerea într-o unitate de detenţie a unei substanţe sau a unui obiect interzis pentru un deţinut sau o persoană reţinută sau arestată se pedepseşte cu o amendă de până la trei sute de unităţi-amendă sau cu închisoare.

(2) *[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 – intrare în vigoare 01.01.2015]*

(3) Instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83 din prezentul Cod, confiscarea substanţei sau a obiectului care a constituit obiectul material direct al săvârşirii infracţiunii prevăzute în cuprinsul prezentului articol.

Art. § 326. Eliberarea ilegală a deţinuţilor sau a persoanelor aflate în detenţie sau custodie

Eliberarea ilegală a unui deţinut sau a unei persoane aflate în detenţie sau custodie dintr-o unitate de detenţie de către un funcţionar angajat în cadrul

unității de detenție sau orice altă persoană care ar fi trebuit să împiedice evadarea deținutului din unitatea de detenție se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

Art. § 327. Răzvrătirea în închisoare

(1) Organizarea de activități nepermise de regulamentul de ordine interioară într-o unitate de detenție sau participarea la astfel de activități se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Dacă este săvârșită sub amenințarea folosirii unei arme sau a oricărui alt obiect pe post de armă sau a unor substanțe sau dispozitive explozive, fapta se pedepsește cu închisoare de la unu până la cinci ani.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

(3) Dacă se soldează cu:

1) vătămarea corporală gravă a unei persoane; sau

2) decesul unei persoane;

aceeași faptă se pedepsește cu închisoare de la șase la cincisprezece ani.

Art. § 328. Evadarea deținuților sau a persoanelor aflate în detenție sau custodie

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

Evadarea unui deținut sau a unei persoane aflate în detenție sau custodie se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 329. Sustragerea de la executarea pedepsei

Sustragerea, cu bună știință, de la executarea unei pedepse cu închisoarea sau de la reluarea ispășirii unei condamnări de către un deținut căruia i s-a permis să părăsească unitatea de detenție, precum și de la executarea unei pedepse suplimentare dispuse în temeiul articolelor 49, 49^1, 50, 51, 52 sau 52^2 din prezentul Cod, care au fost aplicate pentru o infracțiune și puse în executare, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 330. Fabricarea, achiziționarea, posesia sau consumul, fără prescripție medicală, al unor băuturi alcoolice sau alte substanțe care conțin alcool de către un deținut sau o persoană aflată în detenție sau custodie

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 331. Prepararea, achiziționarea sau posesia de stupefiante sau substanțe psihotrope de către un deținut sau o persoană aflată în detenție sau custodie și consumul de către un deținut sau o persoană aflată în detenție sau custodie de astfel de droguri sau substanțe, fără prescripție medicală

Fapta deținutului sau persoanei aflate în detenție sau custodie de a prepara, obține sau deține stupefiante sau substanțe psihotrope sau de a consuma

astfel de droguri sau substanțe, fără prescripție medicală, este pedepsită cu închisoare de până la trei ani.

[RT I 2003, 83, 557 - intrat în vigoare la 01.01.2004]

SECȚIUNEA a 4-a
Infracțiuni privind punerea în aplicare a hotărârilor judecătorești

[RT I 2005, 39, 308 - intrat în vigoare la 01.01.2006]

Art. § 331[1]. Neexecutarea unei hotărâri judecătorești

(1) Neexecutarea unei hotărâri judecătorești pronunțate într-o cauză civilă, prin care o persoană este obligată să predea un copil sau un lucru, să efectueze un act care nu poate fi înlocuit sau să se abțină de la a efectua un astfel de act, dacă persoana a fost sancționată cu o amendă, plata de penalități sau cu pedeapsa închisorii în cadrul unei proceduri de executare, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 331[2]. Încălcarea unui ordin de restricție

Încălcarea unui ordin de restricție sau a unei alte măsuri vizând protejarea drepturilor personale dispuse printr-o hotărâre judecătorească, dacă prin aceasta se pune în pericol viața, integritatea corporală sau patrimoniul unor persoane, precum și încălcarea repetată a unui ordin de restricție sau a unei alte măsuri vizând protejarea drepturilor personalității se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I 2009, 59, 388 - intrat în vigoare la 20.12.2009]

Art. § 331[3]. Confiscarea și vânzarea ilegală și cu bună știință a unui bun patrimonial de către un executor judecătoresc

(1) Fapta executorului judecătoresc de a confisca și vinde ilegal un bun sau o mare parte a acestuia, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Dacă se cauzează un prejudiciu material considerabil, fapta se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

Art. § 331[4]. Încălcarea cerințelor privind supravegherea și a obligațiilor legate de supravegherea comportamentului după ispășirea pedepsei

Încălcarea intenționată a cerințelor privind supravegherea sau a obligațiilor impuse în legătură cu supravegherea comportamentului, de către o persoană

supusă unei perioade de probă, după ispăşirea pedepsei, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I 2009, 39, 261 - intrat în vigoare la 24.07.2009]

CAPITOLUL 19
Infracţiuni de fals

SECŢIUNEA 1
Falsificarea de instrumente de plată, timbre sau marcaje

Art. § 332. Instrumentele de plată, timbrele sau marcajele aparţinând altor state

Dispoziţiile acestui articol se aplică şi falsificării de bani, carduri bancare şi alte instrumente de plată, valori, timbre fiscale şi marcaje privind puritatea unor metale folosite în alte state.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 333. Falsificarea de instrumente de plată sau titluri de credit

(1) Falsificarea de carduri bancare sau orice alte instrumente de plată, inclusiv de monedă electronică sau valori mobiliare, în scopul de a le folosi, dacă nu întruneşte elementele constitutive ale unei infracţiuni prevăzute la articolul 333[1] din prezentul Cod, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I 2010, 11, 54 - intrat în vigoare la 28.03.2010]

(2) Dacă fapta este săvârşită:

1) de cel puţin două ori; sau

2) pe scară largă;

aceeaşi faptă se pedepseşte cu închisoare de la unu până la şase ani.

(3) Aceeaşi faptă, comisă de o persoană juridică se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare 01.01.2015]

(4) *[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrare în vigoare 01.01.2015]*

(5) Pentru infracţiunea prevăzută la alineatul (2) din cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83[2] din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 333[1]. Falsificarea de instrumente monetare

(1) Falsificarea de instrumente monetare cu intenţia de a le utiliza se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la opt ani.

(2) Fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

CURIA CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) Dispoziţiile prezentului articol se aplică, indiferent dacă:

1) obiectul faptei îl constituie un instrument monetar aflat în circulaţie sau o monedă care nu a fost încă pusă în circulaţie, dacă urmează să fie pusă oficial în circulaţie pentru a fi folosită ca mijloc legal de plată;

2) falsificarea este efectuată prin mijloace sau instrumente legale sau ilegale, însă cu încălcarea drepturilor sau a condiţiilor în care autorităţile competente pot emite monedă.

[RT I, 20.05.2016, 1 - intrat în vigoare la 30.05.2016]

(4) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 334. Gestionarea instrumentelor de plată sau a titlurilor de valoare falsificate

[RT I 2010, 11, 54 - intrat în vigoare la 28.03.2010]

(1) Utilizarea, schimbul, furnizarea şi punerea în circulaţie, în orice alt mod, a unor monede falsificate, precum şi obţinerea, deţinerea, importul şi exportul sau manipularea acestora, în orice alt mod, în vederea punerii în circulaţie şi utilizarea de carduri bancare falsificate sau alte instrumente de plată sau titluri de valoare se pedepsesc cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

[RT I 2010, 11, 54 - intrat în vigoare la 28.03.2010]

(2) Dacă este săvârşită:

1) de cel puţin două ori; sau

2) pe scară largă;

aceeaşi faptă se pedepseşte cu închisoare de la doi până la zece ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(4) *[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]*

(5) Dispoziţiile prezentului articol se aplică falsificării de monede, indiferent dacă:

1) obiectul faptei îl constituie o monedă cu valoare circulatorie sau o monedă care nu a fost încă pusă în circulaţie, dacă urmează să fie pusă oficial în circulaţie pentru a fi folosită ca mijloc legal de plată;

2) falsificarea este efectuată prin mijloace sau instrumente legale sau ilegale, însă cu încălcarea drepturilor sau a condiţiilor în care autorităţile competente pot emite monedă. *[RT I, 20.05.2016, 1 - intrat în vigoare la 30.05.2016]*

(6) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 334[1]. Refuzul de a preda monede falsificate

[RT I, 20.05.2016, 1 - intrat în vigoare la 30.05.2016]

(1) Fapta managerilor sau a angajaţilor unor instituţii de credit sau filiale ale unor instituţii financiare străine înscrise la Registrul Comerţului din Estonia şi ai instituţiilor financiare specificate în cuprinsul Legii cu privire la prevenirea şi combaterea spălării banilor şi a finanţării terorismului sau ai altor instituţii care desfăşoară activităţi care implică lucrul cu valută, de a refuza predarea către organele de ordine sau poliţia de frontieră a unor monede falsificate se pedepseşte cu o amendă de până la 300 de unităţi-amendă.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 6.400 de euro.

[RT I, 20.05.2016, 1 - intrat în vigoare la 30.05.2016]

Art. § 334[2]. Medaliile şi jetoanele similare monedelor euro

[RT I, 20.05.2016, 1 - intrat în vigoare la 30.05.2016]

(1) Fabricarea de medalii sau jetoane având caracteristici vizuale, dimensiuni şi proprietăţi metalice similare celor ale monedei euro, descrise în cuprinsul Regulamentului (CE) nr. 2182/2004 al Consiliului privind medaliile şi jetoanele similare monedelor euro (Monitorul Oficial L 373, 21.12.2004, pag. 1-6) în scopuri comerciale sau vânzarea, importul sau distribuirea de astfel de medalii sau jetoane, se pedepseşte cu amendă de până la 300 de unităţi-amendă.

[RT I, 20.05.2016, 1 - intrat în vigoare la 30.05.2016]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 20.000 de euro.

[RT I 2010, 22, 108 - intrat în vigoare la 01.01.2011]

(3) Organele de ordine, poliţia de frontieră sau o instanţă pot dispune confiscarea unui bun care a constituit obiectul material direct al săvârşirii unei infracţiuni prevăzute în cuprinsul acestui articol.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 334[3]. Neverificarea autenticităţii şi a stării bancnotelor şi a monedelor euro

(1) Fapta managerilor sau a angajaţilor unor instituţii de credit sau filiale ale unor instituţii financiare străine înscrise la Registrul Comerţului din Estonia şi ai instituţiilor financiare specificate în cuprinsul Legii cu privire la prevenirea şi combaterea spălării banilor şi a finanţării terorismului sau ai altor instituţii care desfăşoară activităţi care implică lucrul cu valută, de a nu verifica autenticitatea şi starea bancnotelor sau monedelor euro se pedepseşte cu amendă de până la 300 de unităţi-amendă.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 6.400 de euro.

[RT I, 20.05.2016, 1 - intrat în vigoare la 30.05.2016]

Art. § 335. Falsificarea de timbre fiscale

(1) Falsificarea, în vederea punerii în circulaţie, de timbre de accize, mărci, autocolante, semne cu agrafă, viniete superimprimate sau marcaje speciale, cu excepţia efectelor poştale sau imprimarea acestora, prevăzută la articolul 338 din prezentul Cod, care urmează să fie aplicate pe un articol supus impozitării sau pe ambalajul acestuia ca dovadă că s-a achitat taxa se pedepsesc cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Dacă fapta este săvârşită de:

1) de cel puţin două ori; sau

2) pe scară largă;

aceeaşi faptă se pedepseşte cu închisoare de la doi până la zece ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(4) *[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]*

Art. § 336. Utilizarea şi punerea în circulaţie a unor timbre fiscale falsificate

(1) Utilizarea, transferarea sau punerea în circulaţie, în orice alt mod, a unor timbre fiscale falsificate se pedepseşte cu amendă de până la 300 de unităţi-amendă sau cu închisoare.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită pe scară largă, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 5.000 de euro.

(4) Fapta prevăzută la alineatul (2) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

(5) Tentativa la infracţiunile prevăzute la alineatele (1) şi (3) din cuprinsul acestui articol se pedepseşte.

Art. § 337. Falsificarea de efecte poştale folosite pentru plată sau amprente ale acestora

(1) Falsificarea, în vederea utilizării, a unui timbru poştal, inclusiv timbre poştale scoase din circulaţie sau care nu sunt utilizate, a unui cupon de răspuns internaţional, a amprentei unei maşini de francat sau a amprentei de francare realizate cu o presă de tipărit se pedepseşte cu amendă de până la 200 de unităţi-amendă sau cu închisoare.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 2.000 de euro.

(3) Tentativa la infracţiunile prevăzute în cuprinsul acestui articol se pedepseşte.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 338. Punerea în circulație a unor timbre poştale sau amprente ale acestora falsificate

(1) Utilizarea, schimbul, transferul sau punerea în circulație, în orice alt mod, a unor timbre fiscale falsificate, inclusiv timbre poştale scoase din circulație sau care nu sunt utilizate, a unui cupon de răspuns internațional, a amprentei unei maşini de francat sau a amprentei de francare realizate cu o presă de tipărit se pedepseşte cu amendă de până la 300 de unități- amendă sau cu închisoare.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 3.200 de euro.

(3) Tentativa la infracțiunile prevăzute în cuprinsul acestui articol se pedepseşte.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 339. Falsificarea de marcaje privind puritatea unor metale şi utilizarea unor astfel de marcaje falsificate

(1) Falsificarea de marcaje privind puritatea unor metale sau utilizarea lor pe un material care nu corespunde mărcii, cu intenția de a pune în circulație astfel de produse se pedepseşte cu amendă de până la 300 de unități-amendă sau cu închisoare.

(2) Dacă este săvârşită pe scară largă, fapta se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 3.200 de euro.

(4) Fapta prevăzută la alineatul (2) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

(5) Tentativa la infracțiunile prevăzute la alineatele (1) şi (3) din cuprinsul acestui articol se pedepseşte.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 340. Luarea de măsuri pentru pregătirea falsificării de monede, carduri bancare sau alte instrumente de plată, titluri de valoare, timbre fiscale sau marcaje privind puritatea unor metale

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Luarea de măsuri pentru pregătirea falsificării de monede, carduri bancare sau alte instrumente de plată, titluri de valoare, timbre fiscale sau marcaje privind puritatea unor metale, inclusiv achiziționarea, fabricarea, adaptarea, depozitarea sau transferul de dispozitive, programe pentru calculator, date sau alte echipamente necesare în scopul falsificării, precum şi a hologramelor sau a altor elemente de securitate menite să împiedice falsificarea se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la doi ani.

[RT I, 20.05.2016, 1 - intrat în vigoare la 30.05.2016]

(2) Fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

(3) Dispoziţiile prezentului articol se aplică indiferent dacă obiectul falsificării pentru care se fac pregătiri îl constituie o monedă cu valoare circulatorie sau o monedă care nu a fost încă pusă în circulaţie, dacă urmează să fie pusă oficial în circulaţie pentru a fi folosită ca mijloc legal de plată.

[RT I 2010, 11, 54 - intrat în vigoare la 28.03.2010]

Art. § 341. Falsificarea de decoraţii onorifice

(1) Falsificarea, în vederea utilizării, a unor decoraţii onorifice ale Republicii Estonia se pedepseşte cu amendă.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 342. Falsificarea de bilete sau cartele de transport

(1) Falsificarea unui bilet sau a unei cartele de transport şi utilizarea sau vânzarea de bilete sau cartele de transport falsificate se pedepseşte cu amendă de până la 300 de unităţi-amendă sau cu închisoare.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 3.200 de euro.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 343. Aplicarea măsurii de confiscare

Instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83 din prezentul Cod, confiscarea unui bun care a constituit obiectul direct al unei infracţiuni prevăzute în cuprinsul acestui articol.

SECŢIUNEA a 2-a
Falsificarea sau deteriorarea de documente oficiale

Art. § 344. Falsificarea de documente, sigilii sau formulare tipizate

(1) Falsificarea unui document, sigiliu sau formular tipizat, în baza cărora se pot obţine anumite drepturi sau se poate beneficia de scutirea de anumite obligaţii se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 345. Utilizarea unor documente, sigilii sau formulare tipizate falsificate

(1) Utilizarea cu bună ştiinţă a unui document, sigiliu sau formular tipizat falsificat, cu intenţia de a obţine anumite drepturi sau de a beneficia de scutirea

de anumite obligații, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

Art. § 346. Distrugerea, deteriorarea, furtul, reținerea sau tăinuirea unor documente, sigilii sau ștampile

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Distrugerea, deteriorarea, furtul, reținerea sau tăinuirea unui document oficial, a unui sigiliu sau a unei ștampile se pedepsește cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 347. Falsificarea de acte de identitate importante

(1) Falsificarea unui act de identitate important se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

Art. § 348. Obținerea, utilizarea sau aprobarea utilizării unui act de identitate important falsificat

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Obținerea, utilizarea sau aprobarea, cu bună știință, a utilizării unui act de identitate important falsificat se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeași faptă, comisă de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

Art. § 349. Utilizarea frauduloasă a unor acte de identitate importante

Utilizarea unui act de identitate important emis pe numele altuia sau acordarea permisiunii pentru utilizarea, de către o altă persoană, a unui act de identitate important emis pe numele său, cu intenția de a obține anumite drepturi sau de a beneficia de scutirea de anumite obligații, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 350. Document de identitate important

În sensul acestui articol, prin *„act de identitate important"* se înțelege o carte de identitate simplă, o carte de identitate electronică, un permis de rezidență, un pașaport eston, un pașaport diplomatic, un brevet de marinar, un pașaport pentru străini, un titlu de călătorie temporar, un titlu de călătorie eliberat pentru un refugiat, un livret care certifică efectuarea serviciului la bordul unei nave estone, o adeverință sau autorizație privind revenirea în țară, un titlu

LAW CENTRE UNIVERSITY LIBRARY

de călătorie emis de un stat străin, un titlu de călătorie emis de o organizaţie internaţională sau un permis de conducere auto.

[RT I, 09.12.2010, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2011]

Art. § 351. Aplicarea măsurii de confiscare

Instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83 din prezentul Cod, confiscarea bunului care a constituit obiectul material direct al uneia din infracţiunile prevăzute în cuprinsul articolelor 344-348 din prezentul Cod.

CAPITOLUL 20
Infracţiuni contra mediului înconjurător

Art. § 352. Provocarea riscului de producere a unui incendiu în natură

(1) Provocarea unui risc de producere a unui incendiu sau nerespectarea cerinţelor privind prevenirea izbucnirii şi a propagării unui incendiu într-o pădure sau în orice alt loc din natură se pedepseşte cu amendă de până la două sute de unităţi-amendă sau cu închisoare.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 3.200 de euro.

[RT I 2010, 22, 108 - intrat în vigoare la 01.01.2011]

Art. § 353. Activităţi care pun în pericol flora

(1) Pătrunderea cu un autovehicul într-o zonă naturală sau agricolă, dacă acest lucru este interzis sau este permis doar în baza unei autorizaţii de acces, iar persoana în cauză nu deţine o astfel de autorizaţie sau neluarea de către proprietarii terenurilor a unor măsuri obligatorii în vederea prevenirii sau a combaterii bolilor plantelor sau a dăunătorilor sau a răspândirii buruienilor se pedepseşte cu amendă de până la două sute de unităţi-amendă sau cu închisoare.

(2) Dacă astfel se aduc prejudicii grave florei sau se provoacă îmbolnăvirea plantelor sau răspândirea dăunătorilor sau a buruienilor în afara unităţii cadastrale şi se aduc prejudicii serioase florei din afara unităţii cadastrale, aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 2.000 de euro.

[RT I 2010, 22, 108 - intrat în vigoare la 01.01.2011]

(4) Fapta prevăzută la alineatul (2) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 354. Deteriorarea sau distrugerea unor arbori sau arbuşti

(1) Deteriorarea sau distrugerea unor arbori sau arbuşti prin nerespectarea cerinţelor privind protecţia sau folosinţa pădurilor sau a altor spaţii verzi, în

cazul în care fapta are drept urmare un prejudiciu considerabil adus mediului, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) În cazul în care aceeaşi faptă, săvârşită din culpă, are drept urmare o pagubă considerabilă adusă mediului se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 355. Deteriorarea sau distrugerea, din culpă, a unor arbori sau arbuşti

(1) Deteriorarea sau distrugerea, din culpă, a unor arbori sau arbuşti prin nerespectarea cerinţelor privind protecţia sau folosinţa pădurilor sau a altor spaţii verzi, în cazul în care fapta are drept urmare pagube considerabile aduse mediului, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 356. Tăierea ilegală de arbori şi arbuşti

(1) Tăierea ilegală de arbori şi arbuşti, în cazul în care fapta are drept urmare pagube considerabile aduse mediului, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol, în cazul în care fapta are drept urmare pagube considerabile aduse mediului, din culpă, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

Art. § 357. Nerespectarea cerinţelor referitoare la asigurarea protecţiei unui obiect aflat într-o arie naturală protejată

(1) Nerespectarea cerinţelor privind utilizarea sau protecţia unui obiect aflat într-o arie naturală protejată, dacă prin săvârşirea faptei se aduc stricăciuni considerabile obiectului aflat într-o arie naturală protejată, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Dacă prin săvârşirea faptei, din culpă, se aduc stricăciuni considerabile obiectului aflat într-o arie naturală protejată, aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

Art. § 358. Nerespectarea, din neglijenţă, a cerinţelor referitoare la asigurarea protecţiei unui obiect aflat într-o arie naturală protejată

(1) Nerespectarea, din culpă, a cerinţelor privind utilizarea sau protecţia unui obiect aflat într-o arie naturală protejată, dacă prin săvârşirea faptei se

SOUTH TEXAS UNIVERSITY LIBRARY

aduc stricăciuni considerabile obiectului aflat într-o arie naturală protejată, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 359. Deteriorarea fondului peisagistic

(1) Nerespectarea cerinţelor privind protecţia sau folosirea ţărmurilor, a malurilor sau a altor elemente naturale, dacă prin săvârşirea faptei se aduc stricăciuni considerabile unui ţărm, unui mal sau unui peisaj,

se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Dacă prin săvârşirea faptei, din culpă, se aduc stricăciuni considerabile ţărmului, malului sau altor elemente naturale, aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

Art. § 360. Deteriorarea, din neglijenţă, a fondului peisagistic

(1) Nerespectarea, din culpă, a cerinţelor privind protecţia sau folosirea ţărmurilor, a malurilor sau a altor elemente naturale, dacă prin săvârşirea faptei se aduc stricăciuni considerabile unui ţărm, unui mal sau unui peisaj, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 361. Degradarea faunei sălbatice

(1) Nerespectarea cerinţelor privind vânarea, capturarea sau alte forme de valorificare a vânatului, a peştilor şi a altor specii de faună sălbatică, dacă prin săvârşirea faptei se aduc stricăciuni considerabile mediului sau organizarea ilegală a vânării şi capturării vânatului, a peştilor şi a altor specii de faună sălbatică, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I 2002, 56, 350 - intrat în vigoare la 01.09.2002]

(2) Dacă prin săvârşirea, din culpă, a faptei prevăzute la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol se aduc stricăciuni considerabile mediului, fapta se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

Art. § 362. Nerespectarea cerinţelor referitoare la transportarea, stocarea sau procesarea produselor naturale

(1) Nerespectarea cerinţelor privind transportarea, stocarea sau procesarea produselor naturale se pedepseşte cu amendă de până la trei sute de unităţi-amendă sau cu închisoare.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 3.200 de euro.

[RT I 2010, 22, 108 - intrat în vigoare la 01.01.2011]

Art. § 363. Desfăşurarea unei activităţi fără aviz de mediu

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Desfăşurarea unei activităţi fără aviz de mediu, dacă deţinerea unui asemenea aviz este obligatorie, şi nerespectarea dispoziţiilor cuprinse în aviz, dacă astfel se pune în pericol viaţa şi sănătatea unei persoane sau se generează riscul de aducere de stricăciuni mediului înconjurător, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Dacă prin săvârşirea faptei se aduc stricăciuni considerabile mediului înconjurător, aceeaşi faptă se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 364. Poluarea mediului înconjurător

(1) Eliberarea ilegală de substanţe, energie sau deşeuri în mediul înconjurător sau producerea de zgomote care depăşesc limitele stabilite, dacă astfel se pune în pericol viaţa sau sănătatea unor persoane sau se generează un risc de deteriorare semnificativă a calităţii apei, solului sau aerului înconjurător sau se pun în pericol specii de animale sau soiuri de plante, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Dacă prin săvârşirea faptei se provoacă o deteriorare semnificativă a calităţii apei, solului sau aerului înconjurător sau se pun în pericol specii de animale sau soiuri de plante, aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2^1) Dacă prin săvârşirea faptei se provoacă o deteriorare semnificativă a calităţii apei, solului sau aerului înconjurător sau se pun în pericol specii de animale sau soiuri de plante, aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(3) Fapta prevăzută la alineatele (1), (2) sau (2^1) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 11.03.2011, 1 - intrat în vigoare la 21.03.2011]

Art. § 365. Poluarea mediului înconjurător din culpă

(1) Eliberarea ilegală de substanţe, energie sau deşeuri în mediul înconjurător sau producerea de zgomote care depăşesc limitele stabilite, săvârşite din culpă, dacă astfel se pune în pericol viaţa sau sănătatea unor persoane sau se generează un risc de deteriorare semnificativă a calităţii apei, solului sau aerului înconjurător sau se pun în pericol specii de animale sau soiuri de plante, se pedepseşte cu amendă.

(1[1]) Dacă prin săvârşirea faptei se provoacă o deteriorare semnificativă a calităţii apei, solului sau aerului înconjurător sau se pun în pericol specii de animale sau soiuri de plante sau părţi ale acestora, aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(1[2]) Dacă prin săvârşirea faptei se provoacă o deteriorare considerabilă a calităţii apei, solului sau aerului înconjurător sau se pun în pericol specii de animale sau soiuri de plante sau părţi ale acestora, aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Fapta prevăzută la alineatul (1), (1[1]) sau (1[2]) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 11.03.2011, 1 - intrat în vigoare la 21.03.2011]

Art. § 365[1]. Încălcarea interdicţiei privind deversarea din nave în mare a unor agenţi poluanţi

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Deversarea sistematică din nave în mare a unor agenţi poluanţi, dacă nu întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii prevăzute la articolul 364 din prezentul Cod, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 11.03.2011, 1 - intrat în vigoare la 21.03.2011]

Art. § 365[2]. Încălcarea, din culpă, a interdicţiei privind deversarea din nave în mare a unor agenţi poluanţi

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Deversarea sistematică din nave în mare a unor agenţi poluanţi, săvârşită din culpă, dacă nu întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii prevăzute la articolul 365 din prezentul Cod, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 11.03.2011, 1 - intrat în vigoare la 21.03.2011]

Art. § 366. Încălcarea procedurii privind utilizarea resurselor naturale sau a procedurii privind întocmirea şi păstrarea unor evidenţe despre poluare

(1) Încălcarea procedurii privind utilizarea resurselor naturale sau a procedurii privind întocmirea şi păstrarea unor evidenţe despre poluare sau nerespectarea cerinţelor privind monitorizarea mediului se pedepseşte cu amendă de până la o sută de unităţi-amendă sau cu închisoare.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 2.000 de euro.

[RT I 2010, 22, 108 - intrat în vigoare la 01.01.2011]

Art. § 367. Nerespectarea cerinţelor referitoare la gestionarea produselor chimice şi a deşeurilor

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Nerespectarea cerinţelor privind gestionarea produselor chimice şi a deşeurilor, dacă astfel se pune în pericol viaţa sau sănătatea unor persoane sau se generează un risc de deteriorare semnificativă a calităţii apei, solului sau aerului înconjurător sau se pun în pericol specii de animale sau soiuri de plante sau părţi ale acestora, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani. [RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) *[Abrogat - RT I, 11.03.2011, 1 - intrat în vigoare la 21.03.2011]*

(3) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 11.03.2011, 1 - intrat în vigoare la 21.03.2011]

Art. § 368. Nerespectarea, din culpă, a cerinţelor referitoare la gestionarea produselor chimice şi a deşeurilor

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Nerespectarea, din culpă, a cerinţelor privind gestionarea produselor chimice şi a deşeurilor, dacă astfel se pune în pericol viaţa sau sănătatea unor persoane sau se generează un risc de deteriorare semnificativă a calităţii apei, solului sau aerului înconjurător sau se pun în pericol specii de animale sau soiuri de plante sau părţi ale acestora, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 368[1]. Nerespectarea cerinţelor referitoare la transportul transfrontalier al deşeurilor

(1) Nerespectarea cerinţelor privind transportul transfrontalier al deşeurilor, dacă sunt mutate cantităţi semnificative de deşeuri, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la doi ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 11.03.2011, 1 - intrat în vigoare la 21.03.2011]

Art. § 368[2]. Exploatarea unor instalaţii ilegale

(1) Exploatarea unor instalaţii ilegale, care pun în pericol viaţa sau sănătatea unor persoane sau generează un risc de deteriorare semnificativă a calităţii

apei, solului sau aerului înconjurător sau pun în pericol specii de animale sau soiuri de plante sau părţi ale acestora se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la doi ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 11.03.2011, 1 - intrat în vigoare la 21.03.2011]

Art. § 368[3]. Desfăşurarea oricăror activităţi care implică produse care au fost interzise în scopul protejării stratului de ozon

(1) Producerea, importul sau exportul, punerea pe piaţă sau folosirea ilegală a unor produse care au fost interzise în scopul protejării stratului de ozon se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la doi ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 11.03.2011, 1 - intrat în vigoare la 21.03.2011]

Art. § 368[4]. Nerespectarea, din culpă, a cerinţelor referitoare la transportul transfrontalier al deşeurilor

(1) Nerespectarea cerinţelor privind transportul transfrontalier al deşeurilor, săvârşită din culpă, dacă sunt mutate cantităţi semnificative de deşeuri, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 368[5]. Exploatarea unor instalaţii ilegale, din culpă

(1) Exploatarea unor instalaţii ilegale, care pun în pericol viaţa sau sănătatea unor persoane sau generează un risc de deteriorare semnificativă a calităţii apei, solului sau aerului înconjurător sau care pun în pericol specii de animale sau soiuri de plante sau părţi ale acestora, săvârşită din culpă, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 368[6]. Desfăşurarea, din culpă, a oricăror activităţi care implică produse care au fost interzise în scopul protejării stratului de ozon

(1) Producerea, importul sau exportul, punerea pe piaţă sau folosirea ilegală, din culpă, a unor produse care au fost interzise în scopul protejării stratului de ozon se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 369. Provocarea unei inundații, paludificări sau reduceri interzise a volumului de apă

(1) Provocarea unei inundații, paludificări sau reduceri interzise a volumului de apă din albia unui curs de apă sau din acvifer, dacă prin săvârșirea faptei se aduc stricăciuni semnificative mediului înconjurător, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Dacă prin săvârșirea faptei, din culpă, se aduc stricăciuni semnificative mediului înconjurător, aceeași faptă se pedepsește cu amendă.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârșite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

Art. § 370. Provocarea, din culpă, a unei inundații, paludificări sau reduceri interzise a volumului de apă

(1) Provocarea, din culpă, a unei inundații, paludificări sau reduceri interzise a volumului de apă din albia unui curs de apă sau din acvifer, dacă prin săvârșirea faptei se aduc stricăciuni semnificative mediului înconjurător, se pedepsește cu amendă.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

Art. § 371. Deteriorarea bornelor de hotar sau a marcajelor rețelelor geodezice

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

CAPITOLUL 21
Infracțiuni economice

SECȚIUNEA 1
Activități economice ilegale

Art. § 372. Activități economice desfășurate fără autorizație de funcționare și activități economice interzise

(1) Fapta de a desfășura activități economice într-un domeniu supus unei interdicții speciale sau unei interdicții cu privire la desfășurarea de activități economice aplicate în baza Părții generale a Legii privind codul activităților economice și activități economice fără autorizație de funcționare, într-un domeniu pentru care este obligatorie obținerea unei astfel de autorizații, se pedepsește cu o amendă de până la trei sute de unități-amendă sau cu închisoare.

[RT I, 25.03.2011, 1 - intrat în vigoare la 01.07.2014 (modificat la - RT I, 22.12.2013, 1)]

(2) Dacă este săvârșită:

1) *[abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]*

2) punând în pericol viaţa sau sănătatea unui număr mare de persoane; sau

3) într-un domeniu de activitate care vizează servicii de asistenţă medicală, manipularea unor materiale infecţioase, aviaţia, traficul feroviar sau prestarea de servicii de creditare, asigurare sau de natură financiară;

aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(3) Dacă este săvârşită de o persoană juridică, fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol se pedepseşte cu amendă de până la 32.000 de euro.

[RT I 2010, 22, 108 - intrat în vigoare la 01.01.2011]

(4) Dacă este săvârşită de o persoană juridică, fapta prevăzută la alineatul (2) din cuprinsul acestui articol se pedepseşte cu amendă.

(5) Instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83 din prezentul Cod, confiscarea substanţei sau a obiectului care a constituit obiectul material direct al săvârşirii infracţiunii prevăzute în prezentul articol.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

Art. § 372[1]. Aplicarea extrateritorială a unei legislaţii adoptate de către o ţară terţă şi acţiuni întemeiate pe prevederile acesteia şi necomunicarea efectelor pe care le produce o legislaţie adoptată de către o ţară terţă şi acţiuni întemeiate pe prevederile acesteia, desfăşurate în scopuri economice sau financiare

(1) Implementarea legislaţiei adoptate de către Statele enumerate în cuprinsul Anexei la Regulamentul (CE) nr. 2271/96 al Consiliului privind protecţia împotriva efectelor aplicării extrateritoriale a unei legislaţii adoptate de către o ţară terţă şi desfăşurarea unor acţiuni în baza acesteia sau care decurg din aceasta (M.O. L 309, 29.11.1996, pag. 1-6) şi acţiunile întemeiate pe prevederile acesteia, inclusiv conformarea la cerinţele unor instanţe din afara Statelor membre ale Uniunii Europene sau neîndeplinirea obligaţiei de a aduce la cunoştinţa Comisiei Europene efectele pe care le au legislaţiile Statelor enumerate în Anexa la Regulament sau acţiunile întemeiate pe prevederile acestora asupra intereselor sale economice sau financiare se pedepseşte cu amendă de până la trei sute de unităţi-amendă.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 32.000 de euro.

[RT I 2010, 22, 108 - intrat în vigoare la 01.01.2011]

Art. § 373. Încălcarea unei interdicţii privind desfăşurarea unei activităţi comerciale, exercitarea unei anumite profesii sau ocuparea unei anumite funcţii

Încălcarea unei interdicţii privind desfăşurarea unei activităţi comerciale, exercitarea unei anumite profesii sau ocuparea unei anumite funcţii, dacă o asemenea interdicţie a fost dispusă printr-o hotărâre judecătorească şi

încălcarea nu întruneşte elementele constitutive ale uneia din infracţiunile prevăzute în cuprinsul articolului 329 din prezentul Cod, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 374. Producerea de băuturi alcoolice în mod ilicit

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 375. Manipularea ilegală a băuturilor alcoolice

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Fabricarea, îmbutelierea sau procesarea în cantităţi mari a unor băuturi alcoolice a căror manipulare este interzisă şi comercializarea, stocarea, depozitarea sau livrarea în cantităţi mari de băuturi alcoolice fără timbru de marcaj fiscal sau de băuturi alcoolice a căror manipulare este interzisă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

(3) Instanţa va dispune confiscarea substanţei care a constituit obiectul material direct al uneia din infracţiunile prevăzute în cuprinsul acestui articol.

(4) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 376. Încălcarea procedurii privind manipularea produselor din tutun

(1) Comercializarea de produse din tutun ambalate, care nu au timbru de marcaj fiscal sau nu respectă cerinţele sau sunt interzise, precum şi posesia, depozitarea şi distribuirea unor astfel de produse din tutun, în cantităţi mari, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

[RT I, 12.03.2015, 7 - intrat în vigoare la 01.05.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

(3) Instanţa va dispune confiscarea bunului care a constituit obiectul material direct al uneia din infracţiunile prevăzute în cuprinsul acestui articol.

(4) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 376[1]. Scoaterea în mod ilegal a aditivilor din combustibil lichid cu marcaj fiscal şi manipularea combustibilului lichid astfel obţinut

(1) Scoaterea aditivilor folosiţi pentru marcaj fiscal din combustibilul lichid cu marcaj fiscal sau posesia, depozitarea, transferul sau oferirea spre vânzare a combustibilului lichid astfel obţinut, dacă obiectul faptei îl constituie o cantitate mare de combustibil lichid, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

(3) Instanţa va dispune confiscarea substanţei sau a bunului care a constituit obiectul material direct al uneia din infracţiunile prevăzute în cuprinsul acestui articol.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

(4) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83[2] din prezentul Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 376[2]. Manipularea ilegală a combustibilului lichid

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Producerea, stocarea, depozitarea în scopuri comerciale de combustibil lichid în cantităţi mari sau comercializarea de combustibil lichid constituie infracţiune şi se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

(3) Instanţa va dispune confiscarea substanţei sau a bunului care a constituit obiectul material direct al uneia din infracţiunile prevăzute în cuprinsul acestui articol.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

(4) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83[2] din prezentul Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

SECŢIUNEA a 2-a
Infracţiuni care privesc societăţile comerciale

Art. § 377. Divulgarea şi utilizarea fără drept a unor secrete comerciale

(1) Fapta unei persoane de a divulga sau utiliza un secret comercial care a ajuns la cunoştinţa sa în virtutea exercitării activităţii sale profesionale sau

a îndeplinirii atribuțiilor specifice postului, fără acordul titularului de drept, dacă fapta a fost săvârșită în scopuri comerciale sau cu scopul de a cauza un prejudiciu, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

Art. § 378. *[Abrogat - RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]*

Art. § 379. Neprezentarea sau prezentarea incorectă a rezultatelor unui audit statutar sau special

(1) Fapta auditorului autorizat sau a unei persoane care efectuează un audit special de a nu prezenta sau de a prezenta în mod eronat în cuprinsul unui raport constatări importante făcute în timpul auditului statutar sau special se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I, 12.11.2010, 1 - intrat în vigoare la 15.11.2010]

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 380. Neconvocarea unei adunări a acționarilor și a membrilor asociației comerciale

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 381. Prezentarea de informații incorecte privind situațiile financiare sau alte circumstanțe verificabile care privesc societatea

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Fapta fondatorului, a membrului consiliului de administrație sau a unui organ înlocuitor, a unui organ de supraveghere sau a lichidatorului unei societăți de a prezenta, cu bună știință, fondatorilor, acționarilor, membrilor consiliului de administrație, auditorului statutar sau auditorului special al societății informații esențiale incorecte privind situațiile financiare sau alte circumstanțe verificabile care privesc societatea se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 381[1]. Neîndeplinirea obligației privind ținerea evidențelor contabile

(1) Nerespectarea, cu bună știință, a cerințelor privind ținerea evidențelor contabile sau distrugerea, ascunderea sau deteriorarea, cu bună știință și în mod ilegal, a unor documente contabile sau neînregistrarea unor informații sau înregistrarea de informații incorecte în documentele contabile, dacă astfel se diminuează considerabil posibilitatea obținerii unei prezentări generale a situației financiare a entității contabile, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) În situaţia în care o instanţă competentă a declarat falimentul entităţii contabile sau a dispus încheierea procedurii falimentului ca urmare a unei reduceri, aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

Art. § 382. *[Abrogat - RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]*

Art. § 383. *[Abrogat - RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]*

SECŢIUNEA a 3-a
Infracţiuni legate de procedura falimentului şi a executării

Art. § 384. Declanşarea procedurii insolvenţei

(1) Deteriorarea, cu bună ştiinţă, a situaţiei financiare a unui debitor, în ceea ce priveşte datoriile, de către debitorul persoană fizică, reprezentantul său legal, un membru al unui organ de conducere sau un organism înlocuitor al unui debitor persoană juridică, dacă astfel se afectează solvabilitatea sau se determină intrarea în insolvenţă a debitorului, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Fapta prevăzută la (1) de mai sus se sancţionează doar dacă instanţa a declarat falimentul persoanei care a săvârşit fapta sau a debitorului persoană juridică sau a dispus încheierea procedurii falimentului ca urmare a unei reduceri.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

Art. § 384[1]. Tratament diferenţiat al creditorilor

(1) Fapta unui membru al unui organ de conducere al unui debitor persoană juridică sau a unui organism înlocuitor pentru îndeplinirea obligaţiilor debitorului, de a prefera un creditor altuia, într-un mod vădit în detrimentul creditorului respectiv, dacă aptitudinea debitorului de a satisface pretenţiile creditorilor vătămaţi este în acest fel diminuată cu o valoare echivalentă cu sau mai mare decât cea a prejudiciului major, se pedepseşte cu amendă sau cu până la doi ani de închisoare.

(2) Fapta prevăzută la (1) de mai sus se sancţionează doar dacă instanţa a declarat falimentul debitorului sau a dispus încheierea procedurii de declarare a falimentului prin reducere, fără a declara falimentul.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

ROMA CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. § 385. Ascunderea de bunuri patrimoniale în legătură cu procedura falimentului şi a executării

Ascunderea unei părţi semnificative a bunurilor patrimoniale ale unui debitor care este persoană fizică, membru al unui organ de conducere sau un organism înlocuitor al unui debitor persoană juridică, în legătură cu procedura falimentului sau a executării sau de la un mandatar interimar sau prezentarea unor informaţii incorecte referitoare la această procedură şi la alte circumstanţe importante pentru creditor, dacă bunurile patrimoniale sunt consemnate într-o măsură semnificativă în registre, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 385[1]. Neîndeplinirea obligaţiei de a formula o cerere de deschidere a procedurii falimentului

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 – intrare în vigoare 01.01.2015]

EE

SECŢIUNEA a 4-a
Frauda fiscală

Art. § 386. *[Abrogat - RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]*

Art. § 387. *[Abrogat - RT I 2002, 44, 284 - intrat în vigoare la 01.09.2002]*

Art. § 388. *[Abrogat - RT I 2002, 44, 284 - intrat în vigoare la 01.09.2002]*

Art. § 389. *[Abrogat - RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]*

Art. § 389[1]. Ascunderea obligaţiilor fiscale şi majorarea nejustificată a sumelor solicitate la rambursare

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(1) Neprezentarea de informaţii sau prezentarea către organele fiscale competente de informaţii incorecte în scopul reducerii unei obligaţii fiscale sau a obligaţiei de a reţine la sursă sau de a majora sumele solicitate la rambursare, dacă o obligaţie fiscală sau o obligaţie de a reţine la sursă este astfel ascunsă sau sumele solicitate la rambursare sunt majorate, în mod nejustificat, cu o valoare echivalentă cu sau mai mare decât cea a prejudiciului major, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Dacă o obligaţie fiscală sau o obligaţie de a reţine la sursă este astfel ascunsă sau sumele solicitate la rambursare sunt majorate, în mod nejustificat, cu o valoare echivalentă cu cea a unui prejudiciu deosebit, se pedepseşte cu închisoare de la unu la şapte ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

(4) Pentru infracţiunea prevăzută la alineatul (2) din cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83² din prezentul Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 389². Fraudă fiscală gravă

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 390. *[Abrogat - RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]*

Art. § 391. Traficul ilicit

(1) Sustragerea de la controalele vamale, nedeclararea de bunuri sau numerar, declararea bunurilor sau a numerarului prin încadrare la o categorie tarifară incorectă sau folosirea unei descrieri false sau a oricărei forme de fraudă la trecerea frontierei cu bunuri sau bani care trebuie declarate în teritoriul vamal al Uniunii Europene, dacă obiectul faptei îl constituie o cantitate mare de bunuri, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 14.01.2014, 2 - intrat în vigoare la 01.02.2014]

(2) Dacă este săvârşită:

1) de către un funcţionar care face uz de funcţia lui oficială; sau

2) de către un grup;

aceeaşi faptă se pedepseşte cu unu până la cinci ani de închisoare.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

(4) Instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83 din prezentul Cod, confiscarea substanţei sau a obiectului care a constituit obiectul material direct al săvârşirii infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

(5) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83² din prezentul Cod.

[RT I 2007, 2, 7 - intrat în vigoare la 01.02.2007]

Art. § 392. Importul şi exportul ilicit de bunuri interzise sau pentru care este necesară o autorizaţie specială

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 393. Acte ilicite cu bunuri care se supun unor regimuri vamale preferenţiale sau produse accizabile

(1) Actele sau tranzacţiile ilicite cu mărfuri aduse în Estonia dintr-o ţară din afara Uniunii Europene, care beneficiază de un regim vamal preferenţial, bunuri aflate sub supraveghere vamală sau produse accizabile, dacă obiectul faptelor îl constituie o cantitate mare de bunuri, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

(3) Instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83 din prezentul Cod, confiscarea substanţei sau a obiectului care a constituit obiectul material direct al săvârşirii infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

SECŢIUNEA a 5-a
Infracţiuni de spălare de bani

Art. § 394. Spălarea de bani

(1) Spălarea de bani se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Dacă fapta este săvârşită:

1) de către un grup;

2) de cel puţin două ori; sau

3) pe scară largă;

aceeaşi faptă se pedepseşte cu închisoare de la doi până la zece ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015].

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(4) *[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]*

(5) Instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83 din prezentul Cod, confiscarea unui bun care a constituit obiectul material direct al săvârşirii infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

[RT I 2007, 2, 7 - intrat în vigoare la 01.02.2007]

(6) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I 2007, 2, 7 - intrat în vigoare la 01.02.2007]

Art. § 394^1. Încheierea de înţelegeri în legătură cu spălarea de bani

Încheierea de înţelegeri în scopul realizării unor operaţiuni de spălare de bani se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I, 05.07.2013, 2 - intrat în vigoare la 15.07.2013]

Art. § 395. Nerespectarea cerinţei privind identificarea

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 396. Neraportarea unor tranzacţii suspecte, comunicarea de informaţii incorecte

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

UCLM CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

EE

SECȚIUNEA a 6-a
Infracțiuni legate de circulația titlurilor de valoare

Art. § 397. Investițiile ilegale

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 398. Folosirea de informații privilegiate

(1) Divulgarea ilegală de informaţii privilegiate, efectuarea de tranzacţii în baza unor informaţii privilegiate sau sfătuirea altor persoane să efectueze tranzacţii în baza unor informaţii privilegiate, precum şi determinarea altor persoane să efectueze tranzacţii în baza unor informaţii privilegiate, se pedepsesc cu o amendă de până la 300 de unităţi-amendă.

[RT I, 21.06.2016, 15 - intrat în vigoare la 22.06.2016]

(2) Dacă în urma săvârşirii faptei:

1) s-au obţinut foloase patrimoniale semnificative, cauzându-se astfel un prejudiciu considerabil sau s-a împiedicat o scădere drastică a preţului instrumentelor financiare;

2) s-a obţinut accesul la informaţii privilegiate în virtutea unei funcţii deţinute în cadrul entităţii emitente, a calităţii de participant pe piaţa valorilor mobiliare profesionale sau a grupului său de consolidare şi în calitate de producător sau distribuitor de recomandări referitoare la investiţii; sau

3) a fost afectată considerabil funcţionarea pieţei valorilor mobiliare de către un grup;

aceeaşi infracţiune se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la patru ani.

[RT I, 21.06.2016, 15 - intrat în vigoare la 22.06.2016]

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 400.000 de euro.

(4) Fapta prevăzută la alineatul (2) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

(5) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

(6) Termenul de prescripţie extinctivă pentru faptele prevăzute la alineatele (1) şi (3) din acest articol este de trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 398^1. Manipularea pieței

(1) Manipularea pieţei se pedepseşte cu o amendă de până la 300 de unităţi-amendă.

(2) Dacă fapta este săvârşită:

1) de către conducătorul unei entităţi emitente sau de grupul său de consolidare sau de persoane apropiate sau angajaţi ai acestuia, de un angajat al unui participant pe piaţa valorilor mobiliare profesionale sau al grupului său de consolidare, de un producător sau un distribuitor de recomandări referitoare la investiţii şi duce sau provoacă prejudicii semnificative; sau

2) de către un grup;

aceeaşi faptă se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la patru ani.

[RT I, 21.06.2016, 15 - intrat în vigoare la 22.06.2016]

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 400.000 de euro.

(4) Fapta prevăzută la alineatul (2) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

(5) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

(6) Termenul de prescripţie extinctivă pentru faptele prevăzute la alineatele (1) şi (3) din acest articol este de trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

SECŢIUNEA a 7-a
Infracţiuni legate de concurenţă

Art. § 399. Abuzul de poziţie dominantă

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 400. Acordurile, deciziile şi practicile concertate în detrimentul liberei concurenţe

(1) Acordurile, deciziile şi practicile concertate între întreprinderi care au drept obiectiv sau efect limitarea concurenţei se pedepsesc cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I, 05.07.2013, 1 - intrat în vigoare la 15.07.2013]

(2) Acordurile, deciziile şi practicile concertate între entităţi concurente, inclusiv în legătură cu participarea la proceduri de achiziţii publice, care:

1) determină, în mod direct sau indirect, preţul sau alte condiţii comerciale în raport cu terţe părţi;

2) limitează producţia, serviciile, pieţele de desfacere, dezvoltarea tehnică sau investiţia; sau

3) au drept consecinţă împărţirea pieţelor, a surselor de aprovizionare, restricţionarea accesului terţilor la pieţele de desfacere sau încearcă să determine excluderea terţilor de pe aceste pieţe,

se pedepsesc cu amendă sau cu închisoare de la unu până la trei ani.
[RT I, 05.07.2013, 1 - intrat în vigoare la 15.07.2013]

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă echivalentă cu până la 5% din cifra de afaceri a persoanei juridice.

(4) Fapta prevăzută la alineatul (2) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă echivalentă cu între 5% şi 10% din cifra de afaceri a persoanei juridice.
[RT I 2010, 8, 34 - intrat în vigoare la 27.02.2010]

Art. § 401. Concentrarea economică fără aprobare şi în detrimentul concurenţei
[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 402. Neîndeplinirea obligaţiilor de către întreprinderile care controlează instalaţii esenţiale
[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

SECŢIUNEA a 8-a
Infracţiuni legate de partidele politice
[RT I 2003, 90, 601 - intrat în vigoare la 01.01.2004]

Art. § 402[1]. Oferirea şi acceptarea de donaţii de o valoare considerabilă
[RT I, 05.02.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.04.2014]

(1) Oferirea şi acceptarea de donaţii de o valoare considerabilă se pedepseşte cu amendă.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.
[RT I, 05.02.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.04.2014]

Art. § 402[2]. Încălcarea interdicţiei privind acceptarea de donaţii către partidele politice
[Abrogat - RT I, 10.12.2010, 1 - intrat în vigoare la 01.04.2011]

SECŢIUNEA a 9-a
Infracţiuni de corupţie în sectorul privat
[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 402[3]. Luarea de mită în sectorul privat

(1) Fapta de a pretinde, promite sau accepta promisiunea unor bani sau alte foloase, săvârşită de o persoană abilitată să desfăşoare activităţi economice în interesul unei persoane de drept privat, care acţionează ca arbitru pentru sine sau un terţ, în schimbul folosirii calităţii deţinute, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(3) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 402^4. Darea de mită în sectorul privat

(1) Oferirea sau promiterea de bani ori alte foloase în sectorul privat se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(3) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

CAPITOLUL 22
Infracţiuni contra siguranţei publice

SECŢIUNEA 1
Infracţiuni legate de otrăvire, incendiere sau provocarea de explozii

Art. § 403. Otrăvirea care pune în pericol siguranţa publică

(1) Otrăvirea intenţionată a aerului, a reţelelor publice de alimentare cu apă sau a unui obiect care urmează a fi transmis sau pus la dispoziţie cuiva sau livrarea sau predarea, cu bună ştiinţă, a unui obiect otrăvit se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 404. Incendierea

(1) Incendierea bunului propriu sau al altuia, punând astfel în pericol viaţa sau integritatea corporală a unei persoane, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 405. Provocarea unei explozii

(1) Provocarea unei explozii, punând astfel în pericol viaţa sau integritatea corporală a unei persoane sau provocând pagube materiale, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

(2) Dacă este săvârşită cu utilizarea unui dispozitiv exploziv sau a unei substanţe explozive, fapta se pedepseşte cu închisoare de la cinci până la zece ani.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

(3) Dacă este săvârşită cu utilizarea de energie nucleară, în cadrul unor activităţi periculoase sau susceptibile de a fi afectate de un accident de proporţii catastrofale, fapta se pedepseşte cu închisoare de la opt până la douăzeci de ani sau cu detenţiune pe viaţă.

(4) Fapta prevăzută la alineatul (1), (2) sau (3) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

SECŢIUNEA a 2-a
Infracţiuni legate de aducerea de stricăciuni unor sisteme sau structuri de utilitate publică de importanţă vitală sau lucrări de construcţii şi activităţi de producţie şi de altă natură care pun în pericol viaţa

Art. § 406. Deteriorarea sau distrugerea unor sisteme de utilitate publică de importanţă vitală

(1) Deteriorarea sau distrugerea, cu bună ştiinţă, a unei structuri sau a unui element component al infrastructurilor reţelelor de alimentare cu energie electrică, telecomunicaţii, semnalizare, alimentare cu apă sau canalizare, control al traficului sau al oricărui alt sistem de utilitate publică de importanţă vitală, dacă astfel se pune în pericol viaţa, integritatea corporală sau sănătatea unei persoane sau se perturbă buna funcţionare a sistemului de utilitate publică de importanţă vitală, constituie infracţiuni şi se pedepsesc cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Dacă săvârşirea faptei are drept urmare perturbarea sau întreruperea bunei funcţionări a unui sistem de utilitate publică de importanţă vitală, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

Art. § 407. Aducerea de stricăciuni unor infrastructuri de importanţă vitală

(1) Deteriorarea sau distrugerea unor infrastructuri, cum ar fi drumurile, căile ferate, podurile, stăvilarele, barajele, digurile, viaductele, tunelurile sau instalaţiile de siguranţă ale acestora, a echipamentelor de scurgere şi ventilaţie dintr-o mină, a instalaţiilor folosite pentru intrarea şi ieşirea muncitorilor din mină sau a oricărei alte infrastructuri de importanţă vitală, dacă astfel se pune în pericol viaţa sau sănătatea unui număr mare de persoane, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 408. Construirea unei structuri care pune în pericol viaţa sau sănătatea

(1) Construirea unei structuri fără respectarea normelor şi a cerinţelor specifice prevăzute de legislaţia în domeniu, dacă astfel se pune în pericol viaţa, integritatea corporală sau sănătatea unei persoane, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 409. Fabricarea, procesarea sau comercializarea de produse care nu respectă cerinţele prevăzute în reglementările tehnice aplicabile

(1) Fabricarea, procesarea sau comercializarea unui produs care nu respectă cerinţele prevăzute în reglementările tehnice aplicabile, dacă astfel se pune în pericol viaţa sau sănătatea unei persoane sau mediul înconjurător, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 410. Cauzarea de interferenţe radio sau transmiterea de mesaje false sau menite să inducă în eroare

(1) Cauzarea de interferenţe radio sau transmiterea de mesaje false sau menite să inducă în eroare, dacă astfel se pune în pericol viaţa sau sănătatea unui număr mare de persoane sau mediul înconjurător, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

SECŢIUNEA a 3-a
Infracţiuni legate de radiaţiile ionizante

Art. § 411. Activităţile ilegale care implică utilizarea de radiaţii ionizante

(1) Desfăşurarea de activităţi care implică utilizarea de radiaţii ionizante fără a deţine o autorizaţie în acest scop, dacă astfel se pune în pericol viaţa sau

BCU INTERNATIONAL UNIVERSITY LIBRARY

sănătatea unor persoane sau se generează un risc de deteriorare semnificativă a calității apei, solului sau aerului înconjurător sau se pun în pericol specii de animale sau soiuri de plante, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de la unu la șapte ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

Art. § 412. Nerespectarea cerințelor referitoare la manipularea surselor de radiații

(1) Orice altă nerespectare a cerințelor privind fabricarea, deținerea, utilizarea, transportul sau manipularea unor surse de radiații, dacă astfel se pune în pericol viața sau sănătatea unor persoane sau se generează un risc de deteriorare semnificativă a calității apei, solului sau aerului înconjurător sau se pun în pericol specii de animale sau soiuri de plante, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

Art. § 412[1]. Nerespectarea, din culpă, a cerințelor referitoare la manipularea surselor de radiații

(1) Orice altă nerespectare a cerințelor privind fabricarea, deținerea, utilizarea, transportul sau manipularea unor surse de radiații, săvârșită din culpă, dacă astfel se pune în pericol viața sau sănătatea unui număr mare de persoane sau se generează un risc de deteriorare semnificativă a calității apei, solului sau aerului înconjurător sau se pun în pericol specii de animale sau soiuri de plante, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită de o persoană juridică, se pedepsește cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

SECȚIUNEA a 4-a
Infracțiuni legate de substanțele explozive

Art. § 413. Dispozitiv exploziv

În sensul prezentului Cod, un dispozitiv exploziv este considerat a fi un dispozitiv care conține o substanță explozivă și un mecanism în măsură să creeze o explozie.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

Art. § 414. Manipularea ilegală a substanţelor explozive

(1) Fabricarea, deţinerea, achiziţionarea, transferul, comercializarea sau manipularea ilegală a substanţelor explozive se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă:

1) dacă a fost săvârşită de cel puţin două ori; sau

2) dacă obiectul infracţiunii îl constituie o cantitate mare de explozivi, se pedepseşte cu închisoare de la doi până la zece ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(4) *[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]*

(5) Pentru o infracţiune prevăzută în cuprinsul acestui articol:

1) instanţa poate stabili, cu titlu de pedeapsă suplimentară, o amendă, în temeiul dispoziţiilor articolului 53 din prezentul Cod; sau

2) instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod, confiscarea extinsă a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 415. Manipularea ilegală a dispozitivului exploziv sau a componentei esenţiale a acestuia

(1) Fabricarea, achiziţionarea, depozitarea, livrarea, transferul, predarea sau altă manipulare ilegală a unui dispozitiv exploziv sau a unei componente esenţiale a acestuia, cu excepţia unei substanţe explozive se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de la doi la zece ani.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(3) Pentru o infracţiune prevăzută în cuprinsul acestui articol:

1) instanţa poate stabili, cu titlu de pedeapsă suplimentară, o amendă, în temeiul dispoziţiilor articolului 53 din prezentul Cod; sau

2) instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod, confiscarea extinsă a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Art. § 416. Nerespectarea cerinţelor referitoare la manipularea substanţelor explozive

(1) Nerespectarea cerinţelor privind depozitarea, utilizarea, păstrarea evidenţelor, transportul sau orice altă manipulare a substanţelor explozive sau a produselor pirotehnice, în cazul în care o astfel de încălcare pune în pericol

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

viaţa sau sănătatea unui număr mare de persoane, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

(2) Aceeaşi faptă, dacă prin aceasta se pune în pericol viaţa sau sănătatea unui număr mare de persoane, din culpă, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

Art. § 417. Aplicarea măsurii de confiscare

Instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83 din prezentul Cod, aplicarea măsurii de confiscare a unei substanţe sau a unui obiect care a constituit obiectul direct al unei infracţiuni prevăzute în cuprinsul acestui articol.

SECŢIUNEA a 5-a
Infracţiuni legate de armele de foc şi muniţii

Art. § 418. Manipularea ilegală a armelor de foc sau a componentelor esenţiale ale acestora sau a muniţiilor

(1) Manipularea ilegală a armelor de foc sau a componentelor esenţiale ale acestora sau a muniţiilor, cu excepţia manipulării ilegale a cantităţilor nesemnificative de muniţii se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

(2) Aceeaşi faptă:

1) dacă a fost săvârşită de cel puţin două ori;

2) dacă are ca obiect cantitate mare de arme de foc, componente esenţiale ale acestora sau muniţii; sau

3) dacă este săvârşită de către un grup;

se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(3) *[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]*

(4) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I 2007, 13, 69 - intrat în vigoare la 15.03.2007]

Art. § 418[1]. Manipularea ilegală a armelor de foc interzise pentru uz civil sau a componentelor esenţiale ale acestora sau a muniţiilor

(1) Manipularea ilegală a armelor de foc interzise pentru uz civil sau a componentelor esenţiale ale acestora sau a muniţiilor, cu excepţia manipulării ilegale a cantităţilor nesemnificative de muniţii se pedepseşte cu închisoare de la unu până la cinci ani.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Aceeaşi faptă:

1) dacă a fost săvârşită de cel puţin două ori; sau

2) dacă obiectul infracţiunii îl constituie o cantitate mare de arme de foc, componente esenţiale ale acestora sau muniţii, se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

(3) *[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]*

(4) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 419. Depozitarea neglijentă a armelor de foc

(1) Depozitarea neglijentă a unei arme de foc, în cazul în care acest lucru provoacă o prejudiciere a sănătăţii unei alte persoane sau are ca rezultat o infracţiune comisă prin utilizarea respectivei arme de foc se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 23.12.2014, 14 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 420. Manipularea ilegală a amortizoarelor de zgomot, a lunetelor cu laser sau a lunetelor de noapte ale armelor de foc

(1) Manipularea ilegală a unui amortizor de zgomot, a unei lunete cu laser sau a unei lunete de noapte a unei arme de foc se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

Art. § 421. Aplicarea măsurii de confiscare

Instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83 din prezentul Cod, aplicarea măsurii de confiscare a unui obiect care a constituit obiectul direct al unei infracţiuni prevăzute în cuprinsul acestui articol.

SECŢIUNEA a 6-a
Infracţiuni legate de bunurile strategice

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 421[1]. Transportul ilegal de bunuri strategice sau furnizarea ilegală de servicii legate de bunurile strategice

(1) Transportul bunurilor strategice sau furnizarea de servicii legate de bunuri strategice, de dreptul de a le utiliza, de certificarea sau înregistrarea acestora, fără autorizaţia specială valabilă prevăzută de lege, precum şi traficul de bunuri strategice către persoane care nu sunt indicate sau către o destinaţie finală care nu este indicată în autorizaţia specială se pedepsesc cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi faptă:
1) săvârşită de către un grup; sau
2) dacă este săvârşită de cel puţin două ori,
se pedepseşte cu închisoare de la doi până la zece ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

(4) Instanţa poate dispune, în temeiul dispoziţiilor articolului 83 din prezentul Cod, aplicarea măsurii de confiscare a substanţei sau a obiectului care a constituit obiectul material direct al săvârşirii infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

(5) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 421^2. Transportul de bunuri strategice interzise sau furnizarea ilegală de servicii legate de bunurile strategice interzise

(1) Transportul bunurilor strategice interzise sau furnizarea de servicii legate de bunurile strategice interzise constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la trei la doisprezece ani.

(2) Aceeaşi faptă:
1) săvârşită de către un grup; sau
2) dacă este săvârşită de cel puţin două ori,
se pedepseşte cu închisoare de la cinci la douăzeci ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

(4) Instanţa va confisca substanţa sau obiectul care a făcut obiectul direct al săvârşirii unei infracţiuni prevăzute de prezentul articol.

[RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

(5) Pentru infracţiunea prevăzută în cuprinsul acestui articol, instanţa poate dispune confiscarea extinsă a activelor sau a bunurilor dobândite ca urmare a săvârşirii infracţiunii, în temeiul dispoziţiilor articolului 83^2 din prezentul Cod.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

CAPITOLUL 23
Infracţiuni rutiere

Art. § 422. Încălcarea cerinţelor de trafic sau a regulilor de exploatare a vehiculelor de către şofer

(1) Încălcarea cerinţelor rutiere sau a regulilor de exploatare a vehiculelor de către şoferul unui autovehicul, unei aeronave, unei ambarcaţiuni, unui

tramvai sau al unui vehicul feroviar, provocând astfel un prejudiciu major sănătății unei persoane sau decesul unei persoane, din culpă, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Aceeași faptă, în cazul în care provoacă decesul a două sau mai multe persoane, se pedepsește cu închisoare de la trei la doisprezece ani.

Art. § 423. Încălcarea cerințelor de trafic sau a regulilor de exploatare a vehiculelor, de către șofer, din culpă

(1) Încălcarea cerințelor rutiere sau a regulilor de exploatare a vehiculelor de către șoferul unui autovehicul, unei aeronave, unei ambarcațiuni, unui tramvai sau al unui vehicul feroviar, provocând astfel un prejudiciu major sănătății unei persoane sau decesul unei persoane, din culpă, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeași faptă, în cazul în care provoacă decesul a două sau mai multe persoane, se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

Art. § 423[1]. Conducerea sistematică a vehiculului de către o persoană fără drept de conducere

Conducerea autovehiculelor, a vehiculelor de teren sau a tramvaielor de către persoane fără dreptul de a conduce autovehiculele sau tramvaiele din categoria corespunzătoare, dacă este săvârșită sistematic, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 424. Conducerea autovehiculelor, a vehiculelor de teren sau a tramvaiului în stare de intoxicare

Conducerea unui autovehicul, a unui vehicul de teren sau a unui tramvai în stare de intoxicare se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

[RT I 2010, 44, 261 - intrat în vigoare la 01.01.2011]

Art. § 424[1]. Conducerea autovehiculelor, a vehiculelor de teren sau a tramvaiului în stare de intoxicare, din neglijență

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 425. Încălcarea cerințelor privind siguranța traficului sau a regulilor de exploatare a vehiculelor

(1) Încălcarea cerințelor privind siguranța traficului sau a regulilor de exploatare a vehiculelor de către o persoană responsabilă de organizarea traficului feroviar, pe apă, aerian sau rutier, în cazul în care o astfel de încălcare pune în pericol viața umană sau sănătatea, bunurile sau mediul înconjurător se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeași faptă, în cazul în care din culpă:

1) cauzează moartea unei persoane;

2) afectează sănătatea unei persoane; sau
3) cauzează pagube majore,
se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani.

(3) Faptele prevăzute la alineatul (1) sau (2) din acest articol, dacă sunt săvârşite de o persoană juridică, se pedepsesc cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 426. Utilizarea ilegală a mărcilor de identificare a vehiculelor de urgenţă

(1) Aplicarea ilegală pe un autovehicul a unei combinaţii de culori asemănătoare unei combinaţii de culori a unui vehicul de urgenţă sau instalarea ilegală a unui dispozitiv special de semnalizare pe un autovehicul sau utilizarea sau conducerea unui autovehicul cu astfel de marcaje se pedepseşte cu amendă de până la 300 de unităţi-amendă sau cu închisoare.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de către o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă de până la 3.200 de euro.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 427. Încălcarea regulilor internaţionale privind traficul aerian

(1) Intrarea sau ieşirea neautorizată din spaţiul aerian al Republicii Estonia, nerespectarea rutei, a punctului de raportare obligatorie sau a altitudinii de zbor indicate într-un permis sau altă încălcare a cerinţelor internaţionale privind traficul aerian, în cazul în care o astfel de încălcare pune în pericol viaţa umană sau sănătatea se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită de o persoană juridică, se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 428. Transportul substanţelor care pun în pericol siguranţa zborului la bordul aeronavelor

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Transportul ilegal de substanţe foarte inflamabile sau caustice la bordul unei aeronave se pedepseşte cu amendă.

[RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

Art. § 429. Omisiunea, în caz de coliziune de nave, de a lua măsuri pentru a salva o altă navă

Comandantul unei nave care, în caz de coliziune de nave, nu ia măsurile necesare pentru a salva cealaltă navă, dacă este posibil să se ia astfel de măsuri fără a pune în pericol serios proprii pasageri, echipajul sau nava, se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la trei ani.

Art. § 430. Oprirea neautorizată a trenului fără motiv

[Abrogat - RT I, 12.07.2014, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2015]

CAPITOLUL 24
Infracțiuni legate de serviciul în forțele armate
[RT I 2005, 68, 529 - intrat în vigoare la 01.01.2006]

Art. § 431. Pedeapsa pentru infracțiunile prevăzute în cuprinsul acestui capitol

(1) Persoanele care servesc în cadrul Forţelor Armate se pedepsesc pentru săvârşirea de infracţiuni legate de serviciul în Forţele Armate.

[RT I, 10.07.2012, 2 - intrat în vigoare la 01.04.2013]

(2) *[Abrogat - RT I, 10.07.2012, 2 - intrat în vigoare la 01.04.2013]*

Art. § 432. Refuzul de a respecta ordinele

(1) Refuzul de a respecta un ordin legitim legat de serviciu din partea unui comandant din partea unei persoane împotriva căreia este în vigoare o pedeapsă disciplinară pentru un astfel de act ilicit se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

[RT I 2002, 56, 350 - intrat în vigoare la 01.09.2002]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este comisă în public, de un grup, se pedepseşte cu până la trei ani închisoare.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită în timpul unei stări de urgenţă sau în stare de război, se pedepseşte cu închisoare de la doi până la zece ani.

Art. § 433. Nerespectarea ordinelor

(1) Nerespectarea unui ordin legitim legat de serviciu din partea unui comandant de către o persoană împotriva căreia este în vigoare o pedeapsă disciplinară pentru un astfel de act ilicit se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

[RT I 2002, 56, 350 - intrat în vigoare la 01.09.2002]

(2) Fapta prevăzută la alineatul (1) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită în timpul unei stări de urgenţă sau în stare de război, se pedepseşte cu închisoare de la doi până la zece ani.

Art. § 434. Ameninţarea unei persoane care serveşte în cadrul Forţelor Armate

Ameninţarea cu moartea, provocarea de prejudicii asupra sănătăţii, distrugerea sau deteriorarea proprietăţii unei persoane care este în serviciu activ sau a familiei acesteia cu intenţia de a înceta îndeplinirea îndatoririlor legate de serviciul în cadrul Forţelor Armate sau de a altera natura unor astfel de îndatoriri este pedepsită cu închisoare de până la trei ani.

[RT I, 10.07.2012, 2 - intrat în vigoare la 01.04.2013]

Art. § 435. Violența împotriva unei persoane care servește în cadrul Forțelor Armate

[RT I, 10.07.2012, 2 - intrat în vigoare la 01.04.2013]

(1) Provocarea de prejudicii grave asupra sănătății sau folosirea violenței împotriva unei persoane care servește în cadrul Forțelor Armate sau a membrilor familiei acesteia, cu intenția de a înceta îndeplinirea îndatoririlor legate de serviciul în cadrul Forțelor Armate sau de a altera natura unor astfel de îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la patru până la doisprezece ani.

[RT I, 10.07.2012, 2 - intrat în vigoare la 01.04.2013]

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită în timpul unei stări de urgență sau în stare de război, se pedepsește cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

Art. § 436. Părăsirea neautorizată a unității militare sau a unui alt loc de serviciu

(1) Părăsirea neautorizată a unității militare sau a oricărui alt loc de serviciu sau nerevenirea la serviciu în termenul specificat după o plecare autorizată, dacă absența neautorizată durează mai mult de trei zile, se pedepsește cu până la un an de închisoare.

(2) Aceeași faptă, dacă absența neautorizată durează mai mult de treizeci de zile, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârșită în timpul unei stări de urgență sau în stare de război, indiferent de durata absenței neautorizate, se pedepsește cu unu până la cinci ani de închisoare.

Art. § 437. Părăsirea neautorizată a unității militare sau a unui alt loc de serviciu, purtând o armă de serviciu

Părăsirea neautorizată a unității militare sau a oricărui alt loc de serviciu, purtând o armă de serviciu se pedepsește cu unu până la cinci ani de închisoare.

Art. § 438. Abandonarea neautorizată a unității militare sau a unui alt loc de serviciu, în situație de luptă

Abandonarea neautorizată a unității militare sau a oricărui alt loc de serviciu, în situație de luptă, se pedepsește cu închisoare de la doi până la zece ani.

Art. § 439. Dezertarea

(1) Părăsirea neautorizată a unității militare sau a oricărui alt loc de serviciu cu intenția de a evita serviciul în cadrul Forțelor Armate se pedepsește cu unu până la cinci ani de închisoare.

[RT I 2005, 68, 529 - intrat în vigoare la 01.01.2006]

(2) Dacă aceeași faptă este săvârșită în stare de urgență sau de război, se pedepsește cu închisoarea de la doi la zece ani.

Art. § 440. Evitarea serviciului în Forţele Armate

(1) Evitarea serviciului în Forţele Armate prin provocarea unei vătămări corporale de propria persoană sau de o altă persoană sau prin simularea unei boli, falsificarea de documente sau folosirea oricărei alte fraude se pedepseşte cu unu până la cinci ani de închisoare.

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită cu intenţia de a evita îndeplinirea îndatoririlor legate de serviciul în cadrul Forţelor Armate, este pedepsită cu închisoare de până la trei ani.

(3) Fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din cuprinsul acestui articol, dacă este săvârşită în timpul unei stări de urgenţă sau în stare de război, se pedepseşte cu închisoare de la doi până la zece ani.

[RT I 2005, 68, 529 - intrat în vigoare la 01.01.2006]

Art. § 441. Nerespectarea cerinţelor referitoare la conducerea sau exploatarea utilajelor

Nerespectarea cerinţelor privind exploatarea echipamentelor de luptă sau a utilajelor speciale sau de transport, dacă, din culpă, o astfel de încălcare:

1) provoacă decesul unei persoane;

2) provoacă prejudicii grave asupra sănătăţii unei persoane; sau

3) provoacă daune majore,

se pedepseşte cu închisoare de la unu până la cinci ani de închisoare.

Art. § 442. Nerespectarea cerinţelor referitoare la zboruri sau pregătirea pentru zboruri

Nerespectarea cerinţelor referitoare la zboruri sau pregătirea zborurilor, dacă, din culpă, o astfel de încălcare:

1) provoacă decesul unei persoane;

2) provoacă prejudicii grave asupra sănătăţii unei persoane; sau

3) provoacă daune majore,

se pedepseşte cu închisoare de la doi până la zece ani.

Art. § 443. Nerespectarea cerinţelor referitoare la navigarea vaselor

Nerespectarea cerinţelor referitoare la navigarea vaselor, dacă, din culpă, o astfel de încălcare:

1) provoacă decesul unei persoane;

2) provoacă prejudicii grave asupra sănătăţii unei persoane;

3) provoacă un naufragiu; sau

4) provoacă daune majore,

se pedepseşte cu închisoare de la doi până la zece ani.

Art. § 444. Încălcarea regulamentelor interne sau disciplinare

[Abrogat - RT I, 10.07.2012, 2 - intrat în vigoare la 01.04.2013]

BOLYAI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. § 445. Raport de serviciu fals

(1) Prezentarea unui raport de serviciu fals, oral sau scris, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeaşi faptă, dacă aceasta:

1) provoacă decesul unei persoane;

2) provoacă prejudicii asupra sănătăţii unei persoane; sau

3) provoacă daune majore,

se pedepseşte cu închisoare de la şase la cincisprezece ani.

(3) [Abrogat - RT I, 10.07.2012, 2 - intrat în vigoare la 01.04.2013]

Art. § 446. Abuzul de funcţie

(1) Un comandant care îşi foloseşte în mod excesiv autoritatea sau depăşeşte limitele autorităţii sau acţionează în exces faţă de autoritatea care decurge din funcţia sa, în timpul serviciului şi provoacă astfel prejudicii semnificative drepturilor sau intereselor unei alte persoane, care sunt protejate prin lege sau intereselor statului se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani.

[RT I 2010, 17, 93 - intrat în vigoare la 10.05.2010]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită în timpul unei stări de urgenţă sau în stare de război, se pedepseşte cu închisoare de la unu până la cinci ani.

Art. § 447. Neglijenţa în serviciu

1) Neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuţiilor sale oficiale, din cauza unei atitudini inconştiente sau neatente faţă de îndatoriri, de către o persoană aflată în serviciul Forţelor Armate, provocând astfel prejudicii semnificative drepturilor sau intereselor unei persoane protejate prin lege sau intereselor statului se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

[RT I, 10.07.2012, 2 - intrat în vigoare la 01.04.2013]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită în timpul unei stări de urgenţă sau în stare de război, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani.

Art. § 448. Disiparea proprietăţii Forţelor Armate şi a Ligii Apărării

[RT I, 12.03.2015, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2016]

(1) Gajarea, abandonarea, pierderea, depozitarea sau distrugerea inconştientă a armelor, a tehnologiei, a echipamentelor sau a altor bunuri ale Forţelor Armate şi ale Ligii Apărării, în cazul producerii unor daune majore prin aceste fapte, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani.

[RT I, 12.03.2015, 1 - intrat în vigoare la 01.01.2016]

(2) Aceeaşi faptă, dacă este săvârşită în timpul unei stări de urgenţă sau în stare de război, se pedepseşte cu închisoare de la unu până la cinci ani de închisoare.

Art. § 449. Predarea unităților armate sau predarea proprietăților inamicului

[RT I, 10.07.2012, 2 - intrat în vigoare la 01.04.2013]

Un comandant care, fără autorizație, predă unitatea armată încredințată sub responsabilitatea sa unui inamic sau predă o fortificație, un echipament de luptă sau o altă proprietate unui inamic, cu excepția cazului în care este necesar într-o situație de luptă, constituie o infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la trei la douăsprezece ani.

[RT I, 10.07.2012, 2 - intrat în vigoare la 01.04.2013]

Art. § 450. Abandonarea navei de război care se scufundă

(1) Abandonarea unei nave de război care se scufundă de către comandantul care nu și-a îndeplinit complet sarcinile de serviciu sau de către un membru al echipajului, fără ordinul corespunzător al comandantului, se pedepsește cu închisoare de la unu până la cinci ani.

(2) Aceeași faptă, dacă este săvârșită în timpul unei stări de urgență sau în stare de război, se pedepsește cu închisoare de la doi până la zece ani.

CAPITOLUL 25
Dispoziție privind punerea în aplicare

Art. § 451. Punerea în aplicare a Codului Penal

Codul Penal va fi pus în aplicare printr-o Lege separată.

Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, 22.06.2001, p. 10-19); Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare (JO L 255, 30.09.2005, p. 11-21); Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal (JO L 328, 06.12.2008, p. 28-37); Directiva 2009/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea de sancțiuni pentru încălcări (JO L 280, 27.10.2009, p. 52-55); Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JO L 335, 17.12.2011, p. 1-14), rectificare (JO L 18, 21.01.2012, p. 7); Directiva 2014/62/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția prin măsuri de drept penal a monedei euro și a altor monede împotriva falsificării și de înlocuire a Deciziei-cadru 2000/383/JAI

a Consiliului (JO L 151, 21.05.2014, p. 1-8); Directiva 2014/57/UE a Parlamentului European şi a Consiliului privind sancţiunile penale pentru abuzul de piaţă (JO L 173, 12.06.2014, p. 179-189); Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European şi a Consiliului privind îngheţarea şi confiscarea instrumentelor şi produselor infracţiunilor săvârşite în Uniunea Europeană (JO L 127, 29.04.2014, p. 39-50). [RT I, 31.12.2016, 2 - intrat în vigoare la 10.01.2017]

Adoptat 06.06.2001
RT I 2001, 61, 364
Intrare în vigoare 01.09.2002

Modificat prin următoarele dispoziţii legale Data adoptării	Data publicării	Data intrării în vigoare
15.05.2002	RT I 2002, 44, 284	01.09.2002
12.06.2002	RT I 2002, 56, 350	01.09.2002
19.06.2002	RT I 2002, 64, 390	01.09.2002
18.09.2002	RT I 2002, 82, 480	24.10.2002
Text consolidat în versiunea tipărită RT	RT I 2002, 86, 504	
04.12.2002	RT I 2002, 105, 612	02.01.2003
18.12.2002	RT I 2003, 4, 22	23.01.2003
17.12.2003	RT I 2003, 83, 557	01.01.2004
18.12.2003	RT I 2003, 90, 601	01.01.2004
28.01.2004	RT I 2004, 7, 40	14.02.2004
19.05.2004	RT I 2004, 46, 329	01.07.2004
28.06.2004	RT I 2004, 54, 387	01.07.2004
28.06.2004	RT I 2004, 56, 401	01.08.2004
08.12.2004	RT I 2004, 88, 600	02.01.2005
23.03.2005	RT I 2005, 20, 126	01.01.2006
15.06.2005	RT I 2005, 39, 308	21.07.2005, parţial la data de 01.01.2006
16.06.2005.	RT I 2005, 40, 311	01.10.2005
28.06.2005	RT I 2005, 47, 387	18.09.2005
07.12.2005	RT I 2005, 68, 529	01.01.2006
26.01.2006	RT I 2006, 7, 42	04.02.2006
19.04.2006	RT I 2006, 21, 160	25.05.2006
07.06.2006	RT I 2006, 30, 231	14.07.2006
14.06.2006	RT I 2006, 31, 233	16.07.2006
14.06.2006	RT I 2006, 31, 234	16.07.2006
27.09.2006	RT I 2006, 46, 333	01.01.2007
13.12.2006	RT I 2007, 2, 7	01.02.2007

17.01.2007	RT I 2007, 11, 51	18.02.2007
24.01.2007	RT I 2007, 13, 69	15.03.2007
25.01.2007	RT I 2007, 16, 77	01.01.2008
15.02.2007	RT I 2007, 23, 119	02.01.2008
Text consolidat în versiunea tipărită RT	RT I 2007, 31, 187	
14.06.2007	RT I 2007, 45, 320	20.07.2007
06.12.2007	RT I 2008, 1, 1	14.01.2008
19.12.2007	RT I 2008, 3, 21	28.01.2008
21.02.2008	RT I 2008, 13, 87	24.03.2008
16.04.2008	RT I 2008, 19, 132	23.05.2008
11.06.2008	RT I 2008, 28, 181	13.07.2008
19.06.2008	RT I 2008, 33, 199	28.07.2008
19.06.2008	RT I 2008, 33, 200	28.07.2008
19.11.2008	RT I 2008, 52, 288	22.12.2008
19.11.2008	RT I 2008, 52, 289	01.01.2009
19.11.2008	RT I 2008, 54, 304	27.12.2008
19.11.2008	RT I 2008, 54, 304	01.07.2009
03.12.2008	RT I 2008, 54, 305	27.12.2008
11.03.2009	RT I 2009, 19, 114	06.04.2009
07.05.2009	RT I 2009, 27, 166	30.07.2009
20.05.2009	RT I 2009, 30, 177	22.06.2009
15.06.2009	RT I 2009, 39, 261	24.07.2009
15.10.2009	RT I 2009, 51, 347	15.11.2009
15.10.2009	RT I 2009, 51, 348	15.11.2009
19.11.2009	RT I 2009, 59, 388	20.12.2009
26.11.2009	RT I 2009, 62, 405	01.01.2010
09.12.2009	RT I 2009, 68, 463	01.01.2010
20.01.2010	RT I 2010, 8, 34	27.02.2010
11.02.2010	RT I 2010, 10, 44	15.03.2010
25.02.2010	RT I 2010, 11, 54	28.03.2010
14.04.2010	RT I 2010, 17, 93	10.05.2010
22.04.2010	RT I 2010, 22, 108	01.01.2011, intră în vigoare la data stabilită Prin Decizia Consiliului Uniunii Europene referitoare la abrogarea derogărilor instituite cu privire la Republica Estonia în baza articolului 140 (2) din Tratatul de Funcţionare a Uniunii Europene, Decizia Consiliului 2010/416/UE din 13.07.2010 (OJ L 196, 28.07.2010, p. 24-26).
12.05.2010	RT I 2010, 26, 129	05.10.2010
20.05.2010	RT I 2010, 29, 151	20.06.2010

BCU IASI / UNIVERSITY LIBRARY

16.06.2010	RT I 2010, 44, 258	01.01.2011, parţial la data de 01.01.2012
17.06.2010.	RT I 2010, 44, 261	01.01.2011
03.08.2010	RT I 2010, 56, 363	01.11.2010
28.10.2010	RT I, 12.11.2010, 1	15.11.2010
25.11.2010	RT I, 09.12.2010, 1	01.01.2011
25.11.2010	RT I, 10.12.2010, 1	01.04.2011
16.12.2010	RT I, 06.01.2011, 1	16.01.2011
27.01.2011	RT I, 23.02.2011, 1	01.09.2011
27.01.2011	RT I, 23.02.2011, 2	05.04.2011
17.02.2011	RT I, 11.03.2011, 1	21.03.2011
17.02.2011	RT I, 21.03.2011, 1	01.01.2012
23.02.2011	RT I, 25.03.2011, 1	01.01.2014; data intrării în vigoare modificată în data de 01.07.2014 [RT I, 22.12.2013, 1]
16.06.2011	RT I, 30.06.2011, 1	20.07.2011, parţial în ziua următoare publicării sale în Riigi Teataja.
21.06.2011	RT I, 30.06.2011, 6	21.06.2011, hotărâre a Curţii Supreme în sesiune plenară prin care se declară art. 87² alin. (2) al Codului Penal ca fiind neconstituţional şi acesta este abrogat în consecinţă.
15.06.2011.	RT I, 08.07.2011, 8	22.07.2011
08.12.2011	RT I, 29.12.2011, 1	01.01.2012
21.03.2012	RT I, 04.04.2012, 1	14.04.2012
30.05.2012	RT I, 15.06.2012, 2	01.06.2013
06.06.2012	RT I, 29.06.2012, 1	01.04.2013, parţial la data de 01.01.2014
13.06.2012	RT I, 10.07.2012, 2	01.04.2013
05.12.2012	RT I, 20.12.2012, 3	01.01.2013, parţial la data de 01.04.2013
27.03.2013.	RT I, 17.04.2013, 2	27.04.2013, parţial la data de 01.07 şi 02.07.2013.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII FINLANDA

FI

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII FINLANDA

Tudorel TOADER

Codul penal este structurat pe un număr de 51 capitole. Normele penale generale sunt cuprinse în capitolele 1-11, iar normele penale speciale sunt cuprinse în capitolele 12-51.

Norme penale cu caracter general (Capitolele 1-11)

Principalele particularităţi în raport de Codul penal român se referă la următoarele:

Amenda este stabilită prin sistemul zilelor-amendă, ale cărei limite sunt o zi-amendă şi 120 de zile-amendă. Cuantumul unei zile-amendă trebuie stabilit astfel încât să fie rezonabil în raport cu situaţia materială a condamnatului. O zi-amendă este considerată rezonabilă dacă este în cuantum de o şaisprezecime din venitul lunar al condamnatului, din care se scad taxele şi impozitele stabilite prin lege şi o reducere forfetară pentru consumul de bază. Cuantumul va fi scăzut dacă persoana supusă pedepsei amenzii are obligaţii faţă de persoanele aflate în întreţinerea sa.

Liberarea de probă sub supraveghere. Un deţinut poate fi plasat în afara închisorii, în libertate de probă sub supraveghere, efectuată prin mijloace tehnice sau de altă natură, timp de cel mult şase luni înainte de liberarea condiţionată sau de liberarea la termen, ca urmare a executării pedepsei.

Perioada de probă a liberării condiţionate. Perioada de probă, echivalentă cu durata pedepsei rămase la data liberării, începe la momentul liberării condiţionate a persoanei condamnate.

Tipurile de pedeapsă. Pedepsele generale sunt amenda penală sumară, amenda, închisoarea cu suspendarea condiţionată a executării, munca în folosul comunităţii, pedeapsa sub supraveghere şi închisoarea cu executare.

Serviciul în folosul comunităţii. Un infractor care este condamnat la închisoare necondiţionată pe o durată determinată de cel mult opt luni va fi condamnat, în schimb, la serviciu în folosul comunităţii, cu excepţia cazului în care pedeapsa închisorii necondiţionate, pedeapsa monitorizată, serviciul în folosul comunităţii anterior, continuarea activităţii infracţionale sau alte motive întemeiate trebuie considerate impedimente pentru impunerea ordinului de serviciu în folosul comunităţii.

Pedeapsa monitorizată. Unui infractor care este condamnat la închisoare necondiţionată pe o durată determinată de cel mult şase luni trebuie, în schimb, să îi fie impusă o pedeapsă monitorizată pentru o perioadă similară de timp.

SOUTH-EAST EUROPEAN LAW UNIVERSITY LIBRARY

Normele penale speciale. (Capitolele 12-51)

Înaltă trădare. O persoană care, prin violenţă sau ameninţarea cu violenţă sau printr-o manieră similară, prin constrângere ilegală sau prin încălcarea Constituţiei, cu scopul abrogării Constituţiei finlandeze sau al modificării acesteia, sau al modificării fundamentelor şi instituţiilor politice din Finlanda, comite o faptă care declanşează pericolul ca acest scop să fie atins, este condamnată pentru înaltă trădare.

Obstrucţionarea activităţii unui funcţionar public. O persoană care, fără a întrebuinţa sau a ameninţa cu violenţă, împiedică sau încearcă să împiedice executarea unui act oficial, sau să facă mai dificilă executarea actului, este condamnată pentru obstrucţionarea activităţii unui funcţionar public.

Darea de mită unui membru al Parlamentului, în formă agravată. În cazul în care, în darea de mită unui membru al Parlamentului, cadoul sau beneficiul este destinat să determine membrul să acţioneze, în mandatul său parlamentar, în beneficiul considerabil al persoanei care dă mita sau al altei persoane sau provoacă pierderi sau prejudicii considerabile pentru o altă persoană, se pedepseşte.

Revolta. Atunci când un grup intenţionează în mod clar să folosească violenţa împotriva unei persoane sau să provoace daune semnificative unei proprietăţi, o persoană care participă în mod activ la acţiunile grupului şi, în acest context, nu respectă o ordonanţă legală emisă de un funcţionar competent pentru a se dispersa, este condamnată pentru revoltă.

Deghizarea ilegală. O persoană care, în considerarea unei întruniri publice sau a unui eveniment public organizat într-un loc public sau a unei alte adunări publice organizate într-un loc public, poartă o deghizare, astfel încât să nu poată fi recunoscută şi intenţionează în mod clar să întrebuinţeze violenţă împotriva unei persoane sau să provoace daune unei proprietăţi este condamnată pentru deghizarea ilegală.

Infracţiune privitoare la protecţia animalelor. O persoană care, în mod intenţionat sau prin neglijenţă gravă, prin violenţă, împovărare excesivă, lipsă de îngrijire sau hrană necesară tratează un animal cu cruzime sau provoacă suferinţe inutile, dureri sau angoase unui animal, este pedepsită.

Încălcarea interdicţiei de comercializare a blănurilor de pisică sau de câine. O persoană care introduce pe piaţă blănuri de pisică sau de câine sau produse care conţin astfel de blănuri, este condamnată pentru violarea interdicţiei de comercializare a blănurilor de pisică sau de câine.

Distribuirea de materiale care conţin reprezentări de acte violente. O persoană care oferă spre vânzare sau închiriere, distribuie sau în alt mod oferă sau menţine disponibil sau, în acest scop, produce sau importă filme sau alte programe audiovizuale sau înregistrări sau fişiere de date care conţin astfel de filme sau programe audiovizuale care conţin proiecţii de violenţă brutală este condamnată pentru distribuirea de materiale care conţin reprezentări de acte de violenţă se pedepseşte.

Obscenitatea publică. O persoană care execută în mod public un act obscen care cauzează ofensă este, cu excepţia cazului în care pedeapsa pentru faptă este prevăzută într-o altă lege, pedepsită.

Confiscarea în legătură cu o infracţiune privitoare la protecţia animalelor. Animalele la care se face referire în interdicţia de a deţine animale şi care sunt deţinute sau păstrate de persoana care face obiectul interdicţiei la data la care a fost impusă, vor fi supuse confiscării de către stat. În mod similar, animalele care fac obiectul unei încălcări a interdicţiei de stăpânire a animalelor vor fi confiscate de către stat. Confiscarea se dispune indiferent de proprietarul animalelor în cauză. În schimbul animalelor care fac obiectul unei încălcări a interdicţiei de a deţine animale, va fi dispusă împotriva persoanei vinovate confiscarea valorii acestora.

Manipularea ilegală a moştenirii genetice. O persoană care efectuează cercetări care implică manipularea integrităţii umane sau a unui embrion uman sau a unui făt uman şi care are drept scop să facă posibilă clonarea umană, generarea unui om prin combinarea embrionilor, sau generarea unui om prin combinarea celulelor germinale umane şi a unui material genetic animal, este condamnată pentru manipularea ilegală a moştenirii genetice.

Hărţuirea prin comunicaţii. O persoană care, cu intenţia de a deranja, trimite în mod repetat mesaje sau efectuează apeluri către o altă persoană, astfel încât fapta conduce la provocarea unui deranj considerabil sau a unei vătămări, este condamnată pentru hărţuirea prin comunicaţii.

Defăimarea. O persoană care răspândeşte informaţii false sau o insinuare falsă privitoare la o altă persoană, astfel încât fapta conduce la provocarea de daune sau suferinţe persoanei respective sau face persoana respectivă subiect de dispreţ, sau denigrează o altă persoană, este condamnată. În mod similar, o persoană care răspândeşte informaţii false sau o insinuare falsă despre o persoană decedată, astfel încât fapta conduce la provocarea de suferinţe unei persoane căreia persoana decedată i-a fost deosebit de apropiată, este condamnată pentru defăimare.

Nesupravegherea animalelor. Persoana care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, nu îşi îndeplineşte obligaţia de a păzi animalul, periculos pentru oameni, pentru care este responsabilă, va fi condamnată pentru nesupravegherea animalelor. Instanţa poate dispune ca animalul să fie sacrificat dacă acest act este justificat de periculozitatea animalului.

BCU LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUPRINS

Capitolul 1. Sfera de aplicare a legii penale în Finlanda (626/1996) 297
Capitolul 2. Pedepse 305
Capitolul 2(a). Amenda, conversia pedepsei şi taxa penală sumară (550/1999) 308
Capitolul 2(b). Pedeapsa închisorii cu suspendarea condiţionată a executării (520/2001) 315
Capitolul 2(c). Închisoarea (780/2005) 316
Capitolul 3. Cadrul general al răspunderii penale (515/2003) 322
Capitolul 4. Cauze de excludere a răspunderii penale (515/2003) 324
Capitolul 5. Tentativa şi complicitatea (515/2003) 326
Capitolul 6. Pedeapsa (515/2003) 328
Capitolul 7. Contopirea pedepselor (697/1991) 335
Capitolul 8. Prescripţia 339
Capitolul 9. Răspunderea penală a persoanelor juridice (743/1995) 346
Capitolul 10. Confiscarea (875/2001) 349
Capitolul 11. Crimele de război şi crimele împotriva umanităţii (212/2008) 354
Capitolul 12. Infracţiuni de trădare (578/1995) 362
Capitolul 13. Înaltă trădare (578/1995) 365
Capitolul 14. Infracţiuni contra democraţiei (578/1995) 366
Capitolul 15. Infracţiuni contra administrării justiţiei (563/1998) 368
Capitolul 16. Infracţiuni contra autorităţilor publice (563/1998) 372
Capitolul 17. Infracţiuni contra ordinii publice (563/1998) 380
Capitolul 18. Infracţiuni contra drepturilor familiei 394
Capitolul 20. Infracţiuni sexuale (563/1998) 395
Capitolul 21. Omuciderea şi vătămarea corporală (578/1995) 401
Capitolul 22. Încălcarea drepturilor fătului, embrionului şi moştenirii genetice (373/2009) 405
Capitolul 23. Infracţiuni privind traficul rutier (545/1999) 407
Capitolul 24. Infracţiuni contra vieţii private, liniştii publice şi reputaţiei personale (531/2000) 413
Capitolul 25. Infracţiuni contra libertăţii personale (578/1995) 417
Capitolul 28. Furt, delapidare şi utilizare neautorizată (769/1990) 421
Capitolul 29. Infracţiuni la regimul finanţelor publice (769/1990) 426

FI

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul 30. Infracţiuni economice 431
Capitolul 31. Tâlhăria şi şantajul 437
Capitolul 32. Infracţiunile de primire şi spălare de bani (61/2003) 439
Capitolul 33. Infracţiuni de fals 442
Capitolul 34. Crearea unor situaţii de pericol (578/1995) 444
Capitolul 34(a). Infracţiunile de terorism (17/2003) 448
Capitolul 35. Daune de natură penală (769/1990) 454
Capitolul 36. Înşelăciunea şi alte infracţiuni asociate acesteia (769/1990) 456
Capitolul 37. Infracţiuni privitoare la mijloacele de plată (769/1990) 458
Capitolul 38. Infracţiuni privitoare la date şi comunicaţii (578/1995) 461
Capitolul 39. Infracţiuni ale debitorului (769/1990) 468
Capitolul 40. Infracţiuni de serviciu (604/2002) 470
Capitolul 41. Infracţiuni la regimul armelor (531/2007) 475
Capitolul 44. Infracţiuni privitoare la sănătate şi securitate (400/2002) 478
Capitolul 45. Infracţiuni militare (559/2000) 486
Capitolul 46. Infracţiuni referitoare la import şi export (42/2009) 493
Capitolul 47. Infracţiuni cu privire la raporturile de muncă 498
Capitolul 48. Infracţiuni cu privire la mediu (578/1995) 502
Capitolul 48(a). Infracţiuni privind resursele naturale (515/2002) 506
Capitolul 49. Încălcarea unor drepturi exclusive (578/1995) 510
Capitolul 50. Infracţiuni la regimul substanţelor narcotice 512
Capitolul 50(a). Infracţiuni la regimul alcoolului (641/2009) 515
Capitolul 51. Infracţiuni la regimul pieţelor de valori mobiliare (753/2012) 517

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII FINLANDA

(39/1889, amendamente până la 766/2015 inclusiv)

CAPITOLUL 1
Sfera de aplicare a legii penale în Finlanda (626/1996)

Secțiunea 1. Infracțiune comisă în Finlanda

(1) Legea finlandeză se aplică în cazul unei infracțiuni comise în Finlanda.

(2) Aplicarea legii finlandeze în cazul unei infracțiuni comise în zona economică a Finlandei intră sub incidența Legii privind zona economică a Finlandei (1058/2004) și Legii privind protecția mediului în navigație (300/1979). (1680/2009)

Secțiunea 2. Infracțiune legată de un vas finlandez (626/1996)

(1) În cazul unei infracțiuni comise la bordul unui vas finlandez sau al unei aeronave finlandeze se aplică legea finlandeză, dacă infracțiunea a fost comisă

(1) în timp ce vasul se afla în apele internaționale sau într-un teritoriu ce nu aparține niciunui stat sau dacă aeronava se afla în sau deasupra unui astfel de teritoriu, sau

(2) atunci când vasul se afla pe teritoriul unui stat sau când aeronava se afla în sau deasupra unui astfel de teritoriu și infracțiunea a fost comisă de către comandantul vasului sau aeronavei, de un membru al echipajului acestora, de un pasager sau de o altă persoană aflată la bord în orice altă calitate.

(2) Legea finlandeză se aplică, de asemenea, în cazul unei infracțiuni comise în afara Finlandei de către comandantul unui vas sau al unei aeronave sau de către un membru al echipajului acestora dacă, prin comiterea acelei infracțiuni, făptuitorul își încalcă îndatoririle legale ce îi revin în calitate de comandant al vasului sau aeronavei sau de membru al echipajului acestora.

Secțiunea 3. Infracțiune îndreptată împotriva Finlandei (626/1996)

(1) Legea finlandeză se aplică în cazul unei infracțiuni comise în afara Finlandei și care este îndreptată împotriva Finlandei.

(2) O infracțiune va fi considerată ca îndreptată împotriva Finlandei

(1) dacă este vorba despre o infracțiune de trădare sau de înaltă trădare,

(2) dacă fapta a încălcat sau periclitat într-un alt fel, în mod grav, drepturile sau interesele militare sau economice ale Finlandei, sau

(3) dacă infracțiunea a fost îndreptată împotriva unei autorități finlandeze.

LAW LIBRARY CENTRAL EUROPEAN UNIVERSITY

Secțiunea 4. Infracțiune comisă în exercițiul unei funcții publice şi infracțiune militară (626/1996)

(1) Legea finlandeză se aplică infracțiunilor la care se face referire în Capitolul 40 al prezentului Cod şi care au fost comise în afara Finlandei de către una din persoanele menționate în Capitolul 40, secțiunea 11, paragrafele (1), (2), (3) şi (5). (604/2002)

(2) Legea finlandeză se aplică, de asemenea, şi în cazul unei infracțiuni din cele menționate în Capitolul 45, comise în afara Finlandei de către o persoană ce intră sub incidența prevederilor Capitolului respectiv.

Secțiunea 5. Infracțiune îndreptată împotriva unui finlandez (626/1996)

Legea finlandeză se aplică în cazul unei infracțiuni comise în afara Finlandei şi care este îndreptată împotriva unui cetățean finlandez, unei societăți comerciale, fundații sau altei persoane juridice finlandeze sau a unui străin care are reşedința permanentă în Finlanda dacă, potrivit legii Finlandeze, fapta poate fi pedepsită cu peste şase luni de închisoare.

Secțiunea 6. Infracțiuni comise de un finlandez (626/1996)

(1) Legea finlandeză se aplică în cazul unei infracțiuni comise în afara teritoriului Finlandei de către un cetățean finlandez. În cazul în care infracțiunea a fost comisă într-un teritoriu ce nu aparține niciunui stat, o condiție ce trebuie îndeplinită pentru aplicarea unei pedepse este aceea ca, în condițiile legii din Finlanda, fapta să fie pedepsită cu peste şase luni închisoare.

(2) Persoana care, la data comiterii infracțiunii, era cetățean finlandez sau care este cetățean finlandez la data trimiterii în judecată este considerată cetățean finlandez.

(3) Următorii sunt considerați echivalenți ai unui cetățean finlandez:

(1) o persoană care a avut reşedința permanentă în Finlanda la data comiterii infracțiunii sau are reşedința permanentă în Finlanda la data începerii judecății, şi

(2) o persoană care a fost reținută în Finlanda şi care la începutul procesului este cetățean danez, islandez, norvegian sau suedez sau care în acel moment avea domiciliul într-una din acele țări.

Secțiunea 7. Infracțiune internațională (626/1996)

(1) Legea finlandeză se aplică şi în cazul unei infracțiuni comise în afara Finlandei, într-un loc în care caracterul incriminatoriu al actului, indiferent de legea aplicabilă în locul în care aceasta a fost comisă, se bazează pe un acord la care Finlanda este parte sau pe o altă lege sau regulament cu caracter obligatoriu pentru Finlanda în plan internațional (infracțiune internațională). Alte prevederi referitoare la aplicarea acestei secțiuni vor fi emise prin Decret.

(2) Indiferent de legea aplicabilă în locul comiterii faptei, legea finlandeză se aplică şi în cazul unei infracțiuni la regimul explozivilor nucleari sau în cazul

pregătirii unei infracțiuni din sfera periclitării securității, care este considerată o infracțiune la care se face referire în Tratatul privind interzicerea totală a testelor nucleare (Tratatele la care Finlanda este parte 15/2001). (841/2003)

(3) Indiferent de legea aplicabilă în locul comiterii faptei, legea Finlandeză se aplică și în cazul traficului de persoane, al traficului de persoane în formă agravată și al infracțiunilor la care se face referire în Capitolul 34(a), comise în afara Finlandei. (650/2004)

Decret privind aplicarea Capitolului 1, secțiunea 7 din Codul penal (627/1996)

Secțiunea 1

(1) În aplicarea Capitolului 1, secțiunea 7 din Codul Penal, următoarele infracțiuni sunt considerate infracțiuni internaționale:

(1) falsificarea de monedă, pregătirea falsificării de monedă sau folosirea de monedă falsificată, la care se face referire în Convenția privind combaterea falsificării banilor (Tratatele la care Finlanda este parte 47/1936) și falsificarea monedei euro, la care se face referire la articolul 7, paragraful 2 al Deciziei-cadru a Consiliului, din data de 29 mai 2000, privind consolidarea, prin sancțiuni penale sau de altă natură, a protecției împotriva falsificării, cu ocazia introducerii monedei euro (Jurnalul Oficial Monitorul L 140, 14 iunie 2000), (370/2001);

(2) crimele împotriva umanității, crimele împotriva umanității în formă agravată, crimele de război, crimele de război în formă agravată definite în Carta de la Roma a Tribunalului Penal Internațional (Tratatele la care Finlanda este parte 56/2002) sau alte fapte penale corespondente pedepsite de lege, ce sunt considerate încălcări grave ale Convențiilor de la Geneva pentru îmbunătățirea tratamentului răniților aparținând forțelor armate din teatrele de operații, bolnavilor și naufragiaților aparținând forțelor navale în misiune pe mare, referitoare la tratamentul prizonierilor de război și referitoare la protecția persoanelor civile în timp de război (Tratatele la care Finlanda este parte 8/1955), precum și Protocolul adițional la Convențiile de la Geneva, cu privire la protecția victimelor conflictelor armate internaționale (Tratatele la care Finlanda este parte 82/1980), (286/2008);

(3) genocidul și pregătirea genocidului, la cere se face referire în Convenția privind prevenirea și reprimarea crimei de genocid (Tratatele la care Finlanda este parte 5/1960);

(4) infracțiunile la regimul stupefiantelor, infracțiunile în formă agravată la regimul stupefiantelor, pregătirea unei infracțiuni la regimul stupefiantelor, sprijinirea unei infracțiuni la regimul stupefiantelor, sprijinirea unei infracțiuni în formă agravată la regimul stupefiantelor și infracțiunea de tăinuire, așa cum sunt acestea definite de Convenția unică asupra

stupefiantelor din 1961 (Tratatele la care Finlanda este parte 43/1965), Protocolul de modificare a Convenției unice asupra stupefiantelor din 1961 (Tratatele la care Finlanda este parte 42/1975), Convenția asupra substanțelor psihotrope (Tratatele semnate de Finlanda 60/1976) și Convenția Organizației Națiunilor Unite contra traficului ilicit de droguri și substanțe psihotrope (Tratatele la care Finlanda este parte 44/1994), (1014/2006);

(5) orice act de preluare a controlului asupra unei aeronave sau orice faptă incriminabilă, prin care autorul, acționând în mod ilegal, recurgând la forță sau la amenințarea cu forța, preia controlul asupra unei aeronave, act care trebuie considerat infracțiunea la care se face referire în Convenția pentru combaterea deturnărilor de aeronave (Tratatele la care Finlanda este parte 62/1971);

(6) orice faptă de natură penală de încălcare a regulilor de trafic sau de încălcare, în formă agravată, a regulilor de trafic, pregătirea unei infracțiuni de risc sau orice altă faptă incriminabilă, ce trebuie considerată infracțiune, la care se face referire în Convenția pentru combaterea actelor ilegale săvârșite împotriva siguranței aeronavelor civile (Tratatele la care Finlanda este parte 56/1973);

(7) omorul, agresiunea sau privarea de libertate îndreptate împotriva unei persoane aflate sub protecție internațională sau atacul în forță asupra unor clădiri și spații oficiale, asupra locuinței și mijloacelor de transport aparținând unei astfel de persoane protejate sau o amenințare cu oricare din aceste fapte, la care se face referire în Convenția privind prevenirea și sancționarea crimelor îndreptate împotriva persoanelor aflate sub protecție internațională, inclusiv a agenților diplomatici (Tratatele la care Finlanda este parte 63/1978);

(8) luarea de ostatici sau un alt act de privare de libertate la care se face referire în Convenția împotriva luării de ostatici (Tratatele la care Finlanda este parte 38/1983);

(9) actele de tortură înfăptuite cu scopul de a obține mărturisiri, agresiunea, agresiunea în formă agravată sau orice act care trebuie considerat un act de tortură, la care se face referire în Convenția împotriva torturii și altor tratamente sau pedepse cu cruzime, inumane sau degradante (Tratatele la care Finlanda este parte 60/1989);

(10) orice faptă care constituie infracțiune la regimul instalațiilor nucleare, infracțiune de punere în pericol a sănătății, infracțiune la regimul de utilizare a energiei nucleare și orice altă faptă comisă cu folosirea de materiale nucleare, ce trebuie considerată infracțiune la care se face referire în Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare (Tratatele la care Finlanda este parte 72/1989);

(11) orice faptă de privare de libertate, privare de libertate în formă agravată, răpire, sabotaj, punere în pericol sau orice altă faptă care trebuie

considerată infracțiune la care se face referire în Convenția europeană privind combaterea terorismului (Tratatele la care Finlanda este parte 16/1990), (353/1997), precum și orice faptă de omor, agresiune, privare de libertate sau tâlhărie, îndreptată împotriva unei persoane la bordul unui vas sau al unei aeronave sau deturnare, furt sau avariere a unui vas, a unei aeronave sau a unor bunuri la bordul unui vas sau unei aeronave, care trebuie considerată un act de piraterie, conform Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării (Tratatele la care Finlanda este parte 50/1996), (118/1999);

(12) orice act de încălcare a interzicerii armelor chimice, la care se face referire în Convenția privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării și utilizării armelor chimice și distrugerea acestora (Tratatele la care Finlanda este parte 19/1997), (118/1999);

(13) orice act ilegal îndreptat împotriva siguranței navigației maritime, la care se face referire în Convenția privind combaterea actelor ilegale îndreptate împotriva siguranței navigației maritime (Tratatele la care Finlanda este parte 11/1999), (537/2000);

(13(a)) orice act de încălcare a interzicerii armelor biologice, la care se face referire în Protocolul privind interzicerea folosirii în război a gazelor asfixiante, toxice sau similare și a mijloacelor bacteriologice de luptă (Tratatele la care Finlanda este parte 23/1929) și Convenția privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării și folosirii armelor bacteriologice (biologice) și a armelor cu toxine și distrugerea acestora (Tratatele la care Finlanda este parte 15/1975), (286/2008);

(14) orice act ilegal îndreptat împotriva platformelor fixe amplasate pe platforma continentală, la care se face referire în Protocolul privind combaterea actelor ilegale îndreptate împotriva siguranței platformelor fixe aflate pe platforma continentală (Tratatele la care Finlanda este parte 44/2000), (739/2001);

(15) orice infracțiune îndreptată împotriva Națiunilor Unite și personalului asociat acestora, la care se face referire în Convenția privind securitatea Națiunilor Unite și personalului asociat (Tratatele la care Finlanda este parte 2-3/2001), (510/2002);

(16) orice infracțiune îndreptată împotriva unui loc de interes public, edificiu de stat sau guvernamental, sistem de transport public sau element de infrastructură, la care se face referire în Convenția privind combaterea atentatelor teroriste cu bombă (Tratatele la care Finlanda este parte 60/2002);

(17) orice act de finanțare a terorismului, la care se face referire în Convenția privind combaterea finanțării terorismului (Tratatele la care Finlanda este parte 74/2002), (859/2003);

(18) orice act deliberat de omor sau vătămare corporală gravă îndreptat împotriva civililor, la care se face referire în Protocolul privind interzicerea

sau limitarea folosirii minelor, armelor-capcană şi altor dispozitive, modificat la 3 mai 1996 (Tratatele la care Finlanda este parte 91/1998) (859/2003).

(2) Tentativa pedepsibilă şi participaţia penală la comiterea unei infracţiuni din cele prevăzute în subsecţiunea 1 constituie şi ele infracţiuni internaţionale.

Secţiunea 8. Alte infracţiuni comise în afara teritoriului Finlandei (626/1996)

Legea finlandeză se aplică unei infracţiuni comise în afara teritoriului Finlandei care, în conformitate cu legea finlandeză, se pedepseşte cu mai mult de şase luni de închisoare, dacă statul pe al cărui teritoriu a fost comisă infracţiunea cere punerea sub acuzare şi judecarea vinovatului de către o instanţă finlandeză sau ca autorul infracţiunii să fie extrădat pentru fapta comisă, dar cererea de extrădare nu a fost aprobată.

Secţiunea 9. Răspunderea penală a persoanei juridice (626/1996)

În cazul în care, în virtutea prezentului capitol, legea finlandeză este aplicabilă infracţiunii, legea finlandeză este de asemenea aplicabilă pentru determinarea răspunderii penale a persoanei juridice.

Secţiunea 10. Locul săvârşirii infracţiunii (626/1996)

(1) Locul săvârşirii infracţiunii este atât locul unde s-a desfăşurat activitatea infracţională, cât şi locul unde s-au produs urmările acesteia, după cum sunt definite de lege. În cazul unei infracţiuni omisive, se consideră că aceasta a fost săvârşită atât în locul în care autorul ar fi trebuit să acţioneze, precum şi în locul în care s-au produs urmările cuprinse în definiţia legală a infracţiunii.

(2) Dacă infracţiunea rămâne în stadiul de tentativă, ea este considerată comisă în locul în care, dacă ar fi fost consumată, s-ar fi produs urmările cuprinse în definiţia legală a infracţiunii sau unde autorul consideră că ar fi trebuit să se producă urmările.

(3) Infracţiunea comisă de către un instigator sau un complice este considerată a fi comisă atât în locul unde au fost săvârşite actele de complicitate, cât şi în locul unde se consideră că infracţiunea a fost săvârşită de către autor.

(4) Dacă locul săvârşirii faptei nu va fi stabilit cu certitudine, însă există motive justificate să se considere că acesta a fost pe teritoriul Finlandei, se consideră că respectiva infracţiune a fost comisă pe teritoriu finlandez.

Secţiunea 11. Cerinţa dublei incriminări (626/1996)

(1) Dacă infracţiunea a fost comisă în afara teritoriului ţării, legea finlandeză va fi aplicată în virtutea secţiunilor 5, 6 şi 8 numai dacă fapta este sancţionată şi conform legii ţării unde a fost săvârşită şi dacă există posibilitatea ca o instanţă de pe teritoriul acelui stat să emită o hotărâre având ca obiect respectiva infracţiune. În acest caz, sancţiunea aplicată în Finlanda nu va fi mai severă decât sancţiunea prevăzută de legea aplicabilă în locul săvârşirii faptei.

(2) Chiar dacă fapta nu se pedepseşte, conform legii aplicabile locului săvârşirii faptei, se aplică legea finlandeză, dacă infracţiunea a fost comisă de un cetăţean finlandez sau de către o persoană la care se face referire în secţiunea 6, subsecţiunea 3(1) şi dacă sancţiunea a fost reglementată în

(1) secţiunile 5 şi 6 din Capitolul 11, dacă fapta constituie o crimă de război sau o crimă de război în formă agravată, la care se face referire în articolul 15 din Protocolul al doilea al Convenţiei de la Haga din 1954 pentru protecţia bunurilor culturale în caz de conflict armat sau un act de participare la aceste infracţiuni,

(2) secţiunile 1-9 din Capitolul 15, conform secţiunii 12(a) din capitolul menţionat,

(3) secţiunile 1-3 din Capitolul 16, chiar dacă cel împotriva căruia este îndreptată infracţiunea este o persoană menţionată în Capitolul 40, secţiunea 11, alineatele (2), (3) şi (5) sau un funcţionar public străin în serviciul Curţii Internaţionale Penale,

(4) secţiunile 13, 14, 14(a) şi 14(b) din Capitolul 16, chiar dacă dispoziţiile sunt aplicate conform secţiunii 20 a Capitolului menţionat,

(5) secţiunile 18, 18(a) sau 19 din Capitolul 17,

(6) secţiunile 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 sau 8(a)-8(c) din Capitolul 20,

(7) secţiunile 9 sau 9(a) din Capitolul 20, dacă fapta este săvârşită împotriva unei persoane care nu a împlinit încă vârsta de 18 ani,

(8) secţiunile 5 sau 6 din Capitolul 21, secţiunile 1 sau 2 din Capitolul 21 sau secţiunea 8 din Capitolul 25, dacă fapta constituie căsătorie forţată, mutilare genitală feminină, avort forţat sau sterilizare forţată, după cum sunt reglementate în articolele 37, 38 sau 39 din Convenţia Consiliului Europei pentru prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei domestice, a mutilării genitale feminine,

(9) secţiunile 7, 7(a), 8 sau 8(a) din Capitolul 30, chiar dacă prevederile sunt aplicate în virtutea secţiunii 14 din respectivul capitol,

(10) secţiunile 1-4 sau 4(a) din Capitolul 40, dacă infractorul este membru al parlamentului, funcţionar public străin sau membru al unui parlament străin. (376/2015)

Secţiunea 12. Urmărirea penală efectuată de Procurorul general

(1) Niciun dosar penal nu va fi cercetat în Finlanda fără un ordin de urmărire penală emis de Procurorul general, dacă

(1) infracţiunea a fost săvârşită în afara teritoriului ţării,

(2) un străin a comis infracţiunea la bordul unei nave străine, dacă nava se afla în apele teritoriale finlandeze sau la bordul unei aeronave străine, dacă aeronava se afla în spaţiul aerian finlandez şi dacă infracţiunea nu a avut ca subiect pasiv statul finlandez, un cetăţean finlandez, un străin cu drept de rezidenţă permanentă în Finlanda sau o companie, fundaţie sau altă persoană juridică finlandeză.

(2) Cu toate acestea, nu este necesar un ordin al Procurorului general, dacă

(1) infracțiunea a fost săvârșită de către un cetățean finlandez sau de o persoană care, conform secțiunii 6, este considerată echivalentul unui cetățean finlandez și subiectul pasiv este Finlanda, un cetățean finlandez, un străin cu drept de rezidență permanentă în Finlanda sau o companie, fundație sau orice persoană juridică finlandeză,

(2) infracțiunea a fost comisă în Danemarca, Islanda, Norvegia sau Suedia și procurorul competent teritorial a solicitat ca procesul având ca obiect infracțiunea să fie judecată de către o instanță finlandeză, (441/2011)

(3) infracțiunea a fost comisă la bordul unui vas finlandez, în timp ce acesta se afla în largul mării sau într-un teritoriu ce nu aparține niciunui Stat sau la bordul unei aeronave finlandeze aflate în sau deasupra unui astfel de teritoriu,

(4) infracțiunea a fost comisă la bordul unui vas sau al unei aeronave, în timp ce se afla în trafic regulat între puncte finlandeze sau între un punct din Finlanda și unul din Danemarca, Islanda, Norvegia sau Suedia,

(5) infracțiunea va fi judecată în cadrul unui proces penal, conform Codului de procedură al Curții Militare (326/1983) sau

(6) există o dispoziție legală care prevede că Președintele Republicii sau al Parlamentului trebuie să dispună care sunt acuzațiile care trebuie aduse.

Secțiunea 13. Hotărâri străine (626/1996)

(1) În Finlanda nu se pot aduce acuzații dacă există deja o hotărâre definitivă în statul în care infracțiunea a fost comisă sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene și

(1) acuzațiile au fost respinse,

(2) pârâtul a fost considerat vinovat și s-a dispus renunțarea la executarea pedepsei,

(3) pedeapsa a fost executată sau este în curs de executare,

(4) conform legii din statul în care s-a emis hotărârea, executarea pedepsei s-a prescris (814/1998).

(2) Cu toate acestea, în pofida prevederilor subsecțiunii 1 de mai sus, Procurorul general poate dispune punerea sub acuzare în Finlanda dacă hotărârea judecătorească pronunțată în străinătate nu a fost dată în urma unei cereri formulate de o autoritate finlandeză pentru judecarea cauzei și pronunțarea unei sentințe sau pe o cerere de extrădare, înaintată de autoritățile finlandeze, și

(1) în baza secțiunii 3, se consideră că infracțiunea a fost îndreptată împotriva Finlandei,

(2) fapta constituie o infracțiune comisă în exercițiul unei funcții publice sau o infracțiune militară, la care se face referire în secțiunea 4,

(3) fapta constituie o infracțiune internațională, din cele la care se face referire în secțiunea 7, sau

(4) conform prevederilor secțiunii 10, se consideră că infracțiunea a fost comisă și în Finlanda. Cu toate acestea, Procurorul general nu poate dispune punerea sub acuzare pentru o infracțiune care a fost comisă parțial pe teritoriul acelui stat al Uniunii Europene în care a fost pronunțată hotărârea. (814/1998)

[Subsecțiunea 3 a fost abrogată; 515/2003)]

Secțiunea 14. Prevederi cu titlu de referință (626/1996)

În materia extrădării pentru săvârșirea unei infracțiuni și a altor situații de cooperare judiciară internațională, precum și în materia imunității, în anumite cazuri, a persoanelor care iau parte la un proces sau la urmărirea penală se aplică dispoziții separate.

Secțiunea 15. Tratate și legi internaționale care obligă Finlanda (626/1996)

Dacă un tratat internațional cu valoare de lege sau un alt statut sau regulament aplicabil Finlandei restrânge, în anumite cazuri, domeniul de aplicare a legii penale finlandeze, în comparație cu dispozițiile prezentului capitol, restrângerea se aplică conform înțelegerii. În ciuda dispozițiilor prezentului capitol, se vor aplica și limitările asupra legii penale finlandeze, conform regulilor internaționale general recunoscute.

CAPITOLUL 2
Pedepse

[Secțiunea 1 a fost abrogată (515/2003)]

[Secțiunea 2 a fost abrogată (780/2005)]

Secțiunea 3 (613/1974)

(1) În cazul în care o infracțiune se pedepsește prin lege cu privarea de libertate într-un penitenciar, va fi pronunțată o hotărâre de pedeapsă cu închisoarea, în loc de privarea de libertate într-un penitenciar.

(2) Se va pronunța o hotărâre de detențiune pe viață, în loc de privarea de libertate într-un penitenciar pe viață. Se va pronunța o hotărâre de pedeapsă cu închisoarea pe un termen limitat, în loc de privarea de libertate într-un penitenciar pe termen limitat și se va utiliza grila de pedepse prevăzută pentru pedepsele privative de libertate executate în penitenciar. În cazul în care nu au fost prevăzute limite maxime și minime specifice, se va pronunța o hotărâre de condamnare la închisoare de la șase luni la doisprezece ani, în loc de pedeapsa cu privarea de libertate într-un penitenciar.

(3) În cazul în care legea nu dispune altfel, maximul perioadei de încarcerare aplicate în baza unei prevederi penale intrate în vigoare înainte de 1 iulie 1975 este de patru ani.

(4) Dispoziţiile privitoare la privarea de libertate într-un penitenciar pe viaţă se aplică şi în cazul pedepsei cu închisoarea pe viaţă.

[Secţiunile 4 şi 5 au fost abrogate; 550/1999)]

Secţiunea 6

Când pedeapsa este stabilită în raport cu valoarea bunurilor, se ia în considerare valoarea bunurilor de la momentul săvârşirii faptei.

Secţiunea 7 (782/1989)

(1) Îndepărtarea din funcţie, la care fac referire dispoziţiile capitolelor 11 şi 40 din prezentul cod cuprinde pierderea dreptului de a ocupa funcţia publică sau a poziţiei din care a fost săvârşită infracţiunea. Dacă funcţionarul public s-a transferat din postul din care a fost săvârşită infracţiunea într-un alt post corespondent, îndepărtarea sa din funcţie include pierderea dreptului de a ocupa postul respectiv. (990/2009)

(2) În cazurile cuprinse în Secţiunea 10 din prezentul Capitol, îndepărtarea din funcţie include pierderea dreptului de a ocupa demnităţile publice sau funcţiile pe care persoana condamnată le exercita în momentul în care a fost emisă hotărârea.

[Secţiunile 8 şi 9 au fost abrogate; 782/1998)]

Secţiunea 10 (604/2002)

(1) Un funcţionar public, o persoană aleasă să exercite o funcţie publică sau o persoană care exercită o autoritate publică, care este condamnată la detenţie pe viaţă va fi îndepărtată din funcţie. Persoana este îndepărtată şi dacă este condamnată la pedeapsa cu închisoarea de minim doi ani, cu excepţia cazului în care instanţa consideră că săvârşirea infracţiunii nu demonstrează că persoana ar fi nepotrivită să fie funcţionar public sau să exercite o demnitate publică.

(2) Dacă persoana menţionată în subsecţiunea 1 este condamnată pentru o infracţiune intenţionată pentru o perioadă mai mică de doi ani, ea va fi îndepărtată din funcţie dacă infracţiunea comisă demonstrează că nu este potrivită să exercite un mandat public sau să fie funcţionar public. Cu toate acestea, un membru din consiliul director al unei societăţi de stat, care a fost ales printr-un vot general nu va fi îndepărtat din funcţie în temeiul acestei secţiuni.

[Secţiunea 11 a fost abrogată; 1/1969)]

[Secţiunea 12 a fost abrogată; 604/2002)]

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 13 (780/2005)

(1) Dacă un deținut sau o persoană arestată preventiv comite o infracțiune în penitenciar sau în timpul în care se află sub supravegherea unui funcționar al Agenției pentru Executarea Sancțiunilor Penale, pentru care pedeapsa nu este mai severă decât amenda, se va aplica o sancțiune disciplinară, conform Capitolului 15 din Legea închisorilor (767/2005) și Capitolului 10 din Legea privind arestul preventiv (768/2005). Dacă infracțiunea va fi sancționată cu o pedeapsă mai severă decât amenda, aceasta va fi sesizată organelor de poliție sau unei alte autorități cu competențe în cercetarea faptelor înaintea de sesizarea instanței. (731/2011)

(2) Dacă un deținut sau o persoană arestată preventiv comite o infracțiune în afara penitenciarului, aceasta va fi raportată către poliție sau către organele de urmărire penală.

[Secțiunea 14 a fost abrogată; 1/1969)]

Secțiunea 14(a) (578/1995)

(1) Unei persoane condamnate pentru infracțiunile de trădare sau înaltă trădare sau pentru altă infracțiune la închisoare pentru minim doi ani, i se va aplica degradarea militară, cu excepția cazului în care, având în vedere natura infracțiunii, circumstanțele care au condus la comiterea infracțiunii și s-au manifestat ca urmare a acesteia, precum și celelalte consecințe ale degradării militare suferite de autor, se consideră că această pedeapsă este nerezonabilă.

(2) Cu toate acestea, niciunei persoane nu i se poate retrage gradul militar cel mai mic. (559/2000)

[Secțiunea 15 a fost abrogată; 395/2015)]

[Secțiunea 16 a fost abrogată; 875/2001)]

[Secțiunea 17 a fost abrogată; 463/2003)]

Secțiunea 18

În anumite cazuri pot fi aplicate, în mod separat și alte sancțiuni decât cele menționate în prezentul capitol, conform dispozițiilor următoare din prezentul cod.

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL 2(a)
Amenda, conversia pedepsei şi taxa penală sumară (550/1999)

Amenda

Secţiunea 1. Numărul de zile-amendă (550/1999)

(1) Amenda este stabilită prin sistemul zilelor-amendă, ale cărei limite sunt o zi-amendă şi 120 de zile-amendă.

(2) Capitolul 7 cuprinde dispoziţii referitoare la minimul şi maximul zilelor-amendă în cazul convertirii unui cumul de pedepse în amendă.

(3) În cazuri speciale, minimul şi un maximul special vor fi stabilite printr-o lege, urmând a se încadra în limitele stabilite în subsecţiunea 1.

(4) Nu sunt aplicabile minimele şi maximele speciale stabilite printr-o lege adoptată înainte de 1 iunie 1969.

Secţiunea 2. Cuantumul unei zile-amendă (808/2007)

(1) Cuantumul unei zile-amendă trebuie stabilit astfel încât să fie rezonabil în raport cu situaţia materială a condamnatului.

(2) O zi-amendă este considerată rezonabilă dacă este în cuantum de o şaisprezecime din venitul lunar al condamnatului, din care se scad taxele şi impozitele stabilite prin lege şi o reducere forfetară pentru consumul de bază. Cuantumul va fi scăzut dacă persoana supusă pedepsei amenzii are obligaţii faţă de persoanele aflate în întreţinerea sa.

(3) Baza primară pentru calculul venitului lunar al condamnatului o constituie venitul care reiese din ultima declaraţie de impozitare a persoanei sancţionate cu amenda. Dacă venitul persoanei amendate nu poate fi stabilit cu exactitate din evidenţele fiscale sau dacă acesta s-a modificat în mod esenţial de la data ultimei impozitări, el va fi evaluat pe baza altor informaţii.

(4) În instanţă, ziua-amendă este stabilită pe baza informaţiilor disponibile în momentul desfăşurării procesului, iar în cadrul procedurii de urmărire penală, ziua-amendă este stabilită pe baza Legii privind amenda penală sumară (754/2010), pe baza informaţiilor disponibile în momentul stabilirii amenzii sau la data la care a fost formulată cererea de aplicare a unei amenzi penale sumare. Cu toate acestea, procurorul va stabili valoarea unei zile-amendă pe baza informaţiilor disponibile în momentul emiterii dispoziţiei de amendă, dacă a devenit evident faptul că solvabilitatea persoanei pentru care a fost formulată cererea de aplicare a unei amenzi penale sumare s-a modificat, între timp, în mod esenţial. (755/2010)

[Subsecţiunea 4 a fost modificată prin Legea nr. 755/2010 şi va intra în vigoare la o dată ce urmează a fi stabilită ulterior prin Lege. Conţinutul anterior al acesteia este:]

(4) În instanță, ziua-amendă este stabilită pe baza informațiilor disponibile în momentul desfășurării procesului, iar în cadrul procedurii de urmărire penală, ziua-amendă este stabilită pe baza informațiilor disponibile în momentul în care a fost formulată cererea de aplicare a unei dispoziții penale. Cu toate acestea, procurorul va stabili valoarea unei zile-amendă pe baza informațiilor disponibile în momentul emiterii dispoziției penale, dacă a devenit evident faptul că solvabilitatea persoanei pentru care a fost formulată cererea de aplicare a unei amenzi penale sumare s-a modificat, între timp, în mod esențial.

(5) Prevederi mai detaliate referitoare la calculul venitului mediu lunar, la rotunjirea cuantumului zilei-amendă, la cuantumul deducerii în sumă fixă pentru consumul de bază, la modalitatea în care obligația de întreținere trebuie luată în calcul și la cuantumul minim al unei zile-amendă vor fi adoptate printr-un Decret.

Secțiunea 3. Cuantumul total al amenzii (550/1999)

(1) Cuantumul total al amenzii este egal cu numărul de zile-amendă înmulțit cu valoarea unei zile-amendă.

(2) Se poate stabili prin Decret ca valoarea totală a unei amenzi aplicate pentru anumite infracțiuni să fie majorată, în așa fel încât să ajungă la nivelul maxim al amenzii penale sumare prevăzut de lege pentru același tip de infracțiune.

(3) Capitolul 7, secțiunea 3(a) conține prevederi referitoare la majorarea sumei totale atunci când se procedează la stabilirea unei pedepse comune pentru infracțiuni pedepsite de lege cu plata unei amenzi sau cu o amendă penală sumară. (755/2010).

Pedeapsa rezultată prin conversie

Secțiunea 4. Aplicarea unei pedepse rezultate prin conversie (578/2008)

(1) O persoană care a fost condamnată la plata unei amenzi și de la care nu s-a reușit colectarea amenzii dispuse, va fi condamnată la închisoare în locul amenzii neplătite. Pedeapsa prin conversie este aplicată în cazul unei somații cu amenda, a cărei colectare nu a fost efectuată, în cazul în care instanța a impus o astfel de pedeapsă pentru a asigura buna desfășurare a procedurii judiciare sau în baza Codului de executare (705/2007). Nicio altă formă de somație cu amenda nu va fi convertită în pedeapsa cu închisoarea.

[subsecțiunea 2 va intra în vigoare la o dată ce urmează să fie stabilită prin lege:]

(2) Cu toate acestea, o amendă nu va fi convertită în pedeapsa cu închisoarea, dacă:

(1) amenda a fost aplicată în cadrul procedurii prevăzute de Legea privind aplicarea amenzilor și a amenzilor penale sumare;

(2) numărul zilelor-amendă neachitate este mai mic de 20;

(3) infracţiunea sancţionată cu amenda a fost comisă înainte ca autorul să împlinească vârsta de 18 ani. (731/2015)

Secţiunea 5. Durata pedepsei rezultate prin conversie (983/2005)

(1) Se dispune pedeapsa de conversie pentru amendă, astfel încât trei zile-amendă neexecutate corespund unei zile de închisoare. Dacă numărul de zile-amendă care urmează să fie convertite nu este divizibil cu trei, restul nu este convertit. În cazul în care a fost plătită doar o parte din ziua-amendă, respectiva zi-amendă este considerată neplătită.

(2) Atunci când este dispusă o pedeapsă de conversie pentru un avertisment cu amendă aplicată ca sumă forfetară în euro, fiecare fracţiune de 30 de euro corespunde unei zile de închisoare.

(3) Cu toate acestea, o pedeapsă de conversie va fi dispusă pentru cel puţin 4 zile şi cel mult 60 de zile. O pedeapsă de conversie nu va fi pronunţată în lipsa unui motiv special, în cazul în care numărul de zile-amendă neachitate este mai mic de 12 sau suma neachitată corespunzătoare pedepsei cu zile-amendă aplicate este mai mică de 120 de euro.

(4) În cazul în care două sau mai multe amenzi urmează a fi convertite în acelaşi timp, se dispune o singură pedeapsă de conversie, în conformitate cu subsecţiunea 3. În acest caz, un avertisment cu amendă corespunde unei amenzi.

(5) În baza motivelor prevăzute în secţiunea 6, subsecţiunea 1 sau secţiunea 7, instanţa poate dispune o pedeapsă de conversie mai scurtă decât cea prevăzută în prezenta secţiune, dar care nu va fi mai mică de patru zile.]

[Secţiunea 5 a fost modificată prin Legea nr. 731/2015, care intră în vigoare la o dată care urmează să fie stabilită prin lege. Textul modificat este următorul:]

[Secţiunea 5. Durata pedepsei rezultate prin conversie (731/2015)

(1) Se dispune pedeapsa de conversie pentru amendă, astfel încât patru zile-amendă neexecutate corespund unei zile de închisoare. Dacă numărul de zile-amendă care urmează să fie convertite nu este divizibil cu patru, restul nu este convertit. În cazul în care a fost plătită doar o parte din ziua-amendă, respectiva zi-amendă este considerată neplătită.

(2) Atunci când este dispusă o pedeapsă de conversie pentru un avertisment cu amenda aplicată ca sumă forfetară în euro, fiecare fracţiune de 30 de euro corespunde unei zile de închisoare.

(3) O pedeapsă rezultată prin conversie va fi dispusă pentru cel puţin 5 zile şi cel mult 40 de zile. O pedeapsă de conversie nu va fi pronunţată în lipsa unui motiv special, în cazul în care suma neachitată a amenzii este mai mică de 120 de euro.

(4) În cazul în care două sau mai multe amenzi urmează a fi convertite în același timp, în conformitate cu subsecțiunea 3, se dispune o singură pedeapsă de conversie. În acest caz, un avertisment cu amenda corespunde unei amenzi.

(5) În baza motivelor prevăzute în secțiunea 6, subsecțiunea 1 sau secțiunea 7, instanța poate dispune o pedeapsă de conversie mai scurtă decât cea prevăzută în prezenta secțiune, dar care nu va fi mai mică de cinci zile.]

Secțiunea 6. Renunțarea la conversia unei amenzi sau a unei părți din amendă (550/1999)

(1) Instanța poate renunța la o pedeapsă de conversie, dacă

(1) infracțiunea care a stat la baza pedepsei cu amenda, ținând seama de caracterul său vătămător, este considerată ca fiind minoră, când este evaluată în ansamblu,

(2) infracțiunea care a stat la baza pedepsei cu amenda a fost săvârșită de o persoană cu vârsta sub 18 ani;

(3) pedeapsa de conversie este considerată nerezonabilă sau lipsită de utilitate, luând în considerare circumstanțele personale ale persoanei sancționate, celelalte consecințe ale infracțiunii asupra persoanei respective, măsurile luate de autoritățile de asistență socială sau de sănătate sau alte circumstanțe.

(2) Atunci când dispune o pedeapsă de conversie pentru sancțiuni cu amenda cumulate, instanța judecătorească evaluează proporția amenzilor care nu sunt susceptibile de a fi convertite în pedeapsa comună și renunță la conversie pentru acea parte.

(3) Partea din cuantumul total al amenzii care a fost majorată, în conformitate cu secțiunea 3(2) sau Capitolul 7 secțiunea 3(a), nu va fi convertită în închisoare. (755/2010)

[Subsecțiunea 3 a fost modificată prin Legea nr. 755/2010 și intră în vigoare la o dată care urmează să fie stabilită prin lege. Reglementarea anterioară este următoarea:]

(3) Partea din cuantumul total al amenzii care a fost majorată, în conformitate cu secțiunea 3(2), nu va fi transformată în închisoare.

(4) O amendă aplicată în cadrul unei proceduri penale nu este convertită în închisoare. De asemenea, o astfel de amendă nu va fi convertită în închisoare atunci când a fost aplicată de instanță în cadrul unei proceduri judiciare, ca urmare a unei obiecții împotriva emiterii ordinului penal. (578/2008)

[Secțiunea 6 a fost modificată prin Legea nr. 731/2015, care intră în vigoare la o dată care urmează să fie stabilită prin lege. Textul modificat este următorul:]

[Secțiunea 6. Renunțarea la conversia unei amenzi sau a unei părți din amendă (731/2015)

(1) Instanța poate renunța la o pedeapsă de conversie dacă pedeapsa de conversie este considerată nerezonabilă sau lipsită de utilitate, luând în considerare

(1) circumstanţele personale sau starea de sănătate a persoanei sancţionate,

(2) participarea persoanei sancţionate la măsuri sociale şi de sănătate,

(3) o pedeapsă cu închisoarea sau ordinul de serviciu comunitar impus persoanei sancţionate în baza unei alte infracţiuni.

(2) Atunci când dispune o pedeapsă de conversie pentru sancţiuni cu amenda cumulate, instanţa judecătorească evaluează proporţia amenzilor care nu sunt susceptibile de a fi convertite în pedeapsa comună şi renunţă la conversie pentru acea parte.

(3) Partea din cuantumul total al amenzii care a fost majorată, în conformitate cu secţiunea 3(2) sau Capitolul 7 secţiunea 3(a), nu va fi convertită în închisoare.

Secţiunea 7. Renunţarea la conversia unui avertisment de aplicare a unei amenzi (550/1999)

Instanţa poate renunţa la conversia unui avertisment de aplicare a unei amenzi în închisoare, dacă

(1) obligaţia principală a fost respectată în totalitate sau în parte; sau

(2) pedeapsa de conversie trebuie considerată nerezonabilă sau lipsită de utilitate, luând în considerare circumstanţele personale ale persoanei sancţionate, celelalte consecinţe ale nerespectării obligaţiei principale faţă de persoana respectivă sau alte circumstanţe.

Amenda penală sumară

Secţiunea 8. Amenda penală sumară (755/2010)

(1) O amendă penală sumară este o pedeapsă pecuniară care constă într-o sumă fixă în euro, mai puţin severă decât o amendă şi care este stabilită de lege drept pedeapsă unică pentru anumite infracţiuni.

(2) O amendă penală sumară neplătită nu va fi convertită în pedeapsa cu închisoarea.

[Secţiunea 8 a fost modificată prin Legea nr. 755/2010 şi intră în vigoare la o dată care urmează a fi stabilită prin lege. Reglementarea anterioară este următoarea:]

Secţiunea 8. Amenda penală sumară (550/1999)

(1) O amendă penală sumară este o pedeapsă pecuniară care constă într-o sumă fixă în euro, mai puţin severă decât o amendă. (971/2001)

(2) O amendă penală sumară nu poate depăşi 200 de euro. Cuantumul amenzilor penale sumare plătite pentru diferite infracţiuni urmează să fie stabilit printr-un decret guvernamental. (971/2001)

(3) O amendă penală sumară neplătită nu va fi convertită în pedeapsa cu închisoarea.

[Secţiunea 9 a fost abrogată prin Legea nr. 755/2010, care intră în vigoare la o dată care urmează a fi stabilită prin lege. Reglementarea anterioară este următoarea:]

Secţiunea 9. Infracţiuni care dau naştere unor amenzi penale sumare (475/2008)

(1) Amenda penală sumară poate fi prevăzută ca sancţiune, în conformitate cu subsecţiunile 2-8, pentru infracţiunile care fac obiectul urmăririi penale şi pentru care pedeapsa cea mai severă prevăzută este amenda sau închisoarea de cel mult şase luni. (641/2009)

(2) Amenda penală sumară poate fi prevăzută ca sancţiune pentru infracţiunile minore ale Legii circulaţiei rutiere (267/1981), Legii autovehiculului (1090/2002), Legii conducătorului auto (386/2011), Legii cu privire la calificările profesionale ale şoferilor de taxi (695/2009), Legii privind calificările profesionale ale şoferilor de camioane şi autobuze (273/2007) sau Legii privind traficul pe căile navigabile (463/1996) sau regulamentele sau ordinele emise pe baza acestora şi care privesc:

(1) pietonii,

(2) operatorii vehiculelor fără motor,

(3) structura, echipamentul sau starea autovehiculelor sau a remorcilor, documentele necesare pentru conducerea autovehiculelor, conducerea deranjantă sau inutilă a autovehiculelor, transportul de călători, utilizarea echipamentului individual de protecţie al şoferului sau pasagerului, alte reglementări privind traficul, destinate conducătorilor auto sau comenzile, interdicţiile şi restricţiile emise prin semnale de trafic,

(4) depăşirea limitei de viteză cu un autovehicul,

(5) inspecţia şi înregistrarea vehiculelor; sau

(6) obligaţiile generale ale unei persoane în traficul pe căi navigabile, structura, echipamentele şi starea unui vehicul cu trafic pe apă, obligaţia de a prezenta documente legate de traficul pe căi navigabile sau interdicţiile şi restricţiile regionale privind traficul pe căi navigabile.
(392/2011)

(3) Amenda penală sumară poate fi prevăzută şi ca sancţiune pentru infracţiunile minore ale interdicţiei de aruncare a gunoiului prevăzute în Legea privind deşeurile (646/2011) şi neglijarea plăţii taxei de gestionare a pescuitului prevăzute de Legea privind pescuitul (379/2015) sau neprezentarea, într-un anumit termen, a unei chitanţe care dovedeşte plata taxei respective. (381/2015)

(4) Amenda penală sumară poate fi prevăzută şi ca sancţiune pentru încălcarea ordinii publice, prevăzută în Legea privind ordinea publică. (512/2003)

(5) Amenda penală sumară poate fi prevăzută şi ca sancţiune pentru deţinerea în posesie a unui obiect sau a unei substanţe ce va fi folosită pentru rănirea

unei alte persoane, aşa cum este reglementată in Capitolul 41, secţiunea 6 şi pentru acţiunea oferirii unui minor a un obiect adecvat pentru rănirea altei persoane, aşa cum este reglementat în Capitolul 41, secţiunea 7.

(6) Amenda penală sumară poate fi prevăzută ca sancţiune şi pentru încălcarea regulilor corespunzătoare unui vehicul de trafic pe apă, reglementate în secţiunea 39, şi pentru o încălcare a interdicţiei de folosire, menţionată în secţiunea 40 din Legea Registrului vehiculelor din traficul pe apă (424/2014). (431/2014)

(7) Amenda penală sumară poate fi prevăzută ca sancţiune şi pentru încălcarea unei interdicţii corespunzătoare băuturilor alcoolice prevăzute în Legea privind alcoolul (1143/1994) sau emisă de poliţie în baza Legii privind alcoolul, în scopul menţinerii ordinii publice sau pentru încălcarea limitelor de vârstă prevăzute de Legea privind alcoolul pentru posesia băuturilor alcoolice. (641/2009)

(8) Dispoziţii detaliate privind infracţiunile prevăzute la subsecţiunile 2-7 de mai sus se emit prin Decret. (641/2009)

[Secţiunea 10 a fost abrogată prin Legea nr. 755/2010, care intră în vigoare la o dată care urmează a fi stabilită prin lege. Reglementarea anterioară este următoarea:]

Secţiunea 10. Aplicarea unei amenzi penale sumare (550/1999)

(1) Amenda penală sumară este aplicată de un ofiţer de poliţie sau de un alt funcţionar care exercită o funcţie statutară de monitorizare.

(2) Amenda penală sumară nu va fi aplicată, dacă:

(1) infracţiunea a condus la provocarea unui pericol sau a unei perturbări majore,

(2) persoana care a săvârşit infracţiunea a demonstrat, prin acţiunile sale, indiferenţă fata de regulile şi interdicţiile legii; sau

(3) este evident că partea vătămată se va adresa poliţiei sau procurorului de caz pentru a solicita tragerea la răspundere pentru faptele care constituie infracţiune sau va face o plângere pentru recuperarea daunelor materiale rezultate.

(3) Procedura de aplicare a unei amenzi penale sumare este prevăzută în Legea procedurală cu privire la amenda penală sumară (66/1983).

[Secţiunea 11 a fost abrogată prin Legea nr. 755/2010, care intră în vigoare la o dată ce urmează a fi stabilită prin lege. Reglementarea anterioară este următoarea:]

Secţiunea 11. Amenda penală sumară în cazul concursului de infracţiuni (550/1999)

(1) În cazul în care o amendă penală sumară este aplicată pentru două sau mai multe infracţiuni, se va aplica amenda penală sumară corespunzătoare infracţiunii pentru care cuantumul prevăzut este cel mai mare.

(2) O pedeapsă cumulativă nu va fi pronunţată pentru o amendă penală sumară şi o amendă sau o pedeapsă cu închisoarea pe perioadă determinată.

CAPITOLUL 2(b)
Pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării (520/2001)

[Secțiunile 1 și 2 au fost abrogate; 515/2003]

Secțiunea 3. Conținutul pedepsei închisorii cu suspendare condiționată a executării (520/2001)

(1) Atunci când este aplicată o pedeapsă cu închisoarea cu suspendare condiționată, executarea pedepsei este amânată pentru o perioadă de probă. Durata perioadei de probă este de cel puțin un an și cel mult trei ani. Perioada de probă începe în momentul pronunțării sau emiterii hotărârii judecătorești.

(2) Pedeapsa își pierde valabilitatea, dacă nu este dispus să fie pusă în executare în conformitate cu secțiunea 5.

(3) Dispoziții separate se aplică alegerii între închisoare cu suspendare condiționată a executării și închisoarea cu executare și sancțiunilor accesorii pedepsei cu închisoarea. (515/2003)

Secțiunea 4. Comunicarea efectelor pedepsei (520/2001)

Atunci când se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, persoana condamnată va fi notificată în legătură cu pronunțarea sau emiterea hotărârii judecătorești, cu privire la data la care se încheie termenul de probă și la motivele pentru care se va dispune executarea pedepsei.

Secțiunea 5. Revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei

(1) Instanța poate dispune revocarea suspendării condiționate a pedepsei cu închisoarea în cazul în care persoana săvârșește o infracțiune în timpul perioadei de probă, daca instanța consideră că o pedeapsă cu închisoarea cu executare este sancțiunea corespunzătoare și acuzațiile au fost aduse în termen de un an de la sfârșitul perioadei de probă.

În acest caz, sentința cu suspendare condiționată ce urmează a fi executată, condamnarea pentru infracțiunea săvârșită în timpul perioadei de probă și pedepsele cu închisoare pentru celelalte infracțiuni considerate în același proces vor fi conexate ca o condamnare la închisoare cu executare, în conformitate cu dispozițiile Capitolul 7.

(2) Instanța poate, de asemenea, să dispună revocarea suspendării condiționate a pedepsei numai parțial, caz în care restul pedepsei va continua să fie cu suspendată condiționat și supus aceleiași perioade de probă.

CAPITOLUL 2(c)
Închisoarea (780/2005)

Dispoziții generale

Secțiunea 1. Conținutul pedepsei închisorii (780/2005)

Conținutul unei pedepse cu închisoarea este pierderea sau restrângerea libertății. Legea privind închisoarea conține dispoziții privind executarea unei pedepse privative de libertate.

Secțiunea 2. Durata pedepsei (780/2005)

(1) Închisoarea constă în privarea de libertate pe durată determinată sau pe viață.

(2) O pedeapsă cu închisoarea pe durată determinată se aplică pentru cel puțin paisprezece zile și cel mult doisprezece ani sau cincisprezece ani, atunci când se aplică o sentință cumulativă, în temeiul Capitolului 7.

Secțiunea 3. Unitățile de timp într-o pedeapsă cu închisoarea (395/2015)

Atunci când se aplică o pedeapsă cu închisoarea, anii, lunile și zilele sunt folosite ca unități de timp. Termenele de mai puțin de trei luni se socotesc în zile. Un an se socotește de 365 de zile, iar o lună se socotește de 30 de zile.

Secțiunea 4. Pedepsele cu închisoarea combinate (1099/2010)

(1) În cazul în care persoana condamnată trebuie să execute, în același timp, mai multe pedepse privative de libertate pe durată determinată, care nu pot fi contopite, acestea vor fi cumulate în închisoare.

(2) O pedeapsă cu detenție pe viață încorporează toate pedepsele cu închisoarea, pedepsele rezultate prin conversie pentru amenzile neplătite și detenția care trebuie executate în același timp cu pedeapsa cu detenție pe viață.

Liberarea condiționată

Secțiunea 5. Definirea și determinarea liberării condiționate (780/2005)

(1) Liberarea condiționată constă în liberarea unui deținut care execută o pedeapsă cu executare cu închisoarea, pentru a-și executa restul pedepsei în libertate.

(2) În condițiile prevederilor secțiunii 9, o persoană care execută o pedeapsă cu închisoarea pe perioadă determinată este liberată condiționat în momentul în care a executat două treimi din pedeapsă sau, în cazul unei pedepse aplicate pentru o infracțiune săvârșită sub vârsta de 21 de ani, atunci când a executat jumătate din pedeapsă. Un deținut care, pe durata celor trei ani anteriori, nu a executat o pedeapsă privativă de libertate în închisoare, va fi liberat în mod condiționat atunci când a executat jumătate din pedeapsă sau, în cazul unei pedepse aplicate pentru o infracțiune săvârșită sub vârsta de 21 de ani, când a executat o treime din pedeapsă. Aplicarea acestei ultime fracții nu este

SOROS CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

împiedicată de faptul că persoana respectivă a executat, în cursul celor trei ani anteriori, o pedeapsă cu închisoarea care a înlocuit amenzile neplătite sau o pedeapsă cu închisoarea pentru refuzul serviciului militar civil menţionat la secţiunea 74 din Legea privind serviciul militar civil (1446/2007), o infracţiune de serviciu militar civil reglementată în secţiunea 75 a legii menţionate, refuzul serviciului militar civil în timpul serviciului militar extraordinar sau al mobilizării generale reglementate în secţiunea 76 din legea menţionată, în timpul serviciului militar extraordinar sau al mobilizării generale reglementate în secţiunea 77 din legea menţionată sau refuzul serviciului militar reglementat în secţiunea 118 din Legea serviciului militar (1438/2007), absenţa de la inducţie în timpul mobilizării generale reglementate în secţiunea 120 din respectivul act sau evitarea serviciului în timpul mobilizării generale citate în secţiunea 123 a legii menţionate. În calcularea unei fracţii din pedeapsă nu se iau în considerare părţi ale unei zile, ci doar zile întregi. Perioada de privare de libertate menţionată în capitolul 6 secţiunea 13 din prezentul cod este dedusă din fracţia menţionată şi din fracţia la care se face referire în secţiunea 12, subsecţiunea 1. (1099/2010)

(3) Liberarea condiţionată este posibilă după ce au fost executate paisprezece zile din pedeapsa cu închisoarea.

Secţiunea 6. Liberarea condiţionată în cazul pedepselor cu închisoarea contopite (780/2005)

În cazul în care pentru fiecare din infracţiunile săvârşite de către o persoană care execută o pedeapsă cu închisoarea rezultată prin contopire sunt aplicabile fracţiile diferite la care se face referire în subsecţiunea 2 din secţiunea 5, persoana în cauză va fi liberată condiţionat pe baza fracţiei mai mari.

Secţiunea 7. Liberarea condiţionată în cazul pedepselor cu închisoarea combinate (1099/2010)

(1) Persoana care execută pedepse cu închisoarea combinate este liberată condiţionat în momentul în care a executat partea din pedeapsă care rezultă prin adunarea termenelor de executare fiecărei pedepse, calculate pe baza fracţiunilor menţionate la secţiunea 5, subsecţiunea 2, secţiunea 11, subsecţiunea 1 sau secţiunea 12, subsecţiunea 1. La calcularea fracţiunii de pedeapsă nu se iau în considerare părţi ale unei zile.

(2) Persoana care execută pedepse cu închisoarea combinate este liberată condiţionat cel mai târziu după ce a executat maximum cincisprezece ani din pedeapsă. Cu toate acestea, în cazul în care, conform secţiunii 11, cel puţin una dintre sentinţele care urmează să fie executate a fost dispusă să fie executată în totalitate, deţinutul va fi liberat condiţionat cel mai târziu după ce a executat maximum douăzeci de ani din condamnare. La calcularea perioadei maxime, se iau în considerare deducerile de pedeapsă pe baza capitolului 6, secţiunea 13.

(3) În cazul în care un deținut care execută o pedeapsă cu închisoare pe perioadă determinată sau un deținut în arest preventiv se face vinovat de infracțiunea prevăzută în secțiunea 11, subsecțiunea 1, paragraful 1, instanța poate, la cererea procurorului, dispune ca subsecțiunea 2 din prezenta secțiune privind pedeapsa maximă care trebuie executată să nu se aplice sentinței care urmează să fie dispusă.

Secțiunea 8. Liberarea de probă sub supraveghere (628/2013)

Un deținut poate fi plasat în afara închisorii, în libertate de probă sub supraveghere, efectuată prin mijloace tehnice sau de altă natură, timp de cel mult șase luni înainte de liberarea condiționată sau de liberarea la termen, ca urmare a executării pedepsei.

Secțiunea 9. Amânarea liberării condiționate (780/2005)

(1) Cu consimțământul persoanei deținute, liberarea sa condiționată va fi amânată, dacă urmează a fi executate noi pedepse cu închisoarea sau pedepse cu închisoarea care au înlocuit amenzile neplătite sau persoana deținută dorește amânarea liberării condiționate dintr-un alt motiv justificat.

(2) Liberarea condiționată va fi amânată fără consimțământul persoanei deținute dacă, pe baza conduitei sau a amenințărilor făcute de aceasta, există în mod evident pericolul ca, la eliberare, aceasta să comită o infracțiune gravă împotriva vieții, a sănătății sau a libertății și amânarea liberării este necesară pentru a preveni infracțiunea.

(3) Decizia luată în baza subsecțiunii (2) privind amânarea liberării va fi supusă reexaminării la intervale de cel mult șase luni.

(4) Capitolul 20 din Legea privind închisoarea se aplică apelului la decizia de amânare a liberării condiționate, iar Capitolul 21 din legea menționată se aplică autorității care ia decizia de amânare a liberării.

Secțiunea 10. Liberarea condiționată în cazul detențiunii pe viață (1099/2010)

(1) O persoana condamnată la pedeapsa detențiunii pe viață va fi liberată condiționat cel mai devreme după ce a executat 12 ani de închisoare. Persoana condamnată la pedeapsa detențiunii pe viață pentru o infracțiune săvârșită înainte de vârsta de 21 de ani va fi liberată condiționat cel mai devreme după ce a executat 10 ani de închisoare.

(2) În considerarea liberării condiționate trebuie acordată atenție naturii infracțiunii sau infracțiunilor care au condus la pedeapsa cu detenție pe viață, altor pedepse încorporate în pedeapsa cu detenție pe viață sau care au fost executate în timpul perioadei închisorii la care se face referire în secțiunea 10(a), posibilei infracționalități ulterioare a persoanei condamnate și factorilor menționați în secțiunea 9, subsecțiunea 2. La considerarea liberării trebuie acordată atenție punerii în aplicare a planului pentru termenul de condamnare,

menţionat în Capitolul 4, secţiunea 6 din Legea privind închisoarea şi, de asemenea, comportamentului din timpul detenţiei. De asemenea, trebuie luată în considerare respectarea obligaţiilor condamnatului de a se conforma condiţiilor tratamentului medical, menţionat în secţiunea 4 din Legea privind libertatea de probă (629/2013) şi a eventualelor tratamente şi asistenţei conexe. (628/2013)

(3) Înainte de liberarea condiţionată a unei persoane condamnate la detenţie pe viaţă, aceasta va fi plasată în libertate de probă sub supraveghere. În cazul în care Unitatea Centrală de Administrare a Agenţiei pentru Sancţiuni Penale consideră că, din cauza unei infracţiuni care a devenit evidentă sau datorită revocării consimţământului, la care face referire secţiunea 23, subsecţiunea 1 din Legea privind libertatea de probă sub supraveghere sau datorită revocării libertăţii de probă, menţionată în secţiunea 26, subsecţiunea 1 din respectiva lege, înainte de liberarea în condiţiile libertăţii de probă sub supraveghere, liberarea prevăzută la subsecţiunea 2 ar trebui reexaminată, va supune chestiunea reexaminării Curţii de Apel din Helsinki. Se aplică aceeaşi procedură în ceea ce priveşte chestiunile legate de calculul termenului de condamnare menţionat în secţiunea 28 din Legea privind libertatea de probă sub supraveghere şi în Capitolul 3, secţiunea 7 din Legea privind închisoarea.

(4) Legea privind procedura de liberare a deţinuţilor pe termen lung se aplică la examinarea cauzei de către Curtea de Apel din Helsinki. (781/2005)

Secţiunea 10(a). Calculul duratei de detenţie a unei persoane condamnate la detenţie pe viaţă (1099/2010)

(1) Durata de detenţie a unei persoane condamnate la detenţie pe viaţă este pedeapsa şi timpul în care aceasta a fost reţinută, a stat în arest preventiv sau a fost privată altfel de libertate, ca urmare a săvârşirii infracţiunii, înainte de a începe să execute pedeapsa.

(2) Perioada de privare de libertate menţionată anterior în subsecţiunea 1 este considerată timp de detenţie, chiar dacă deţinutul execută simultan o sentinţă pe durată determinată, închisoarea care a înlocuit amenzile neplătite sau închisoarea militară.

(3) În cazul în care o pedeapsă cu detenţie pe viaţă include alte pedepse cu închisoarea, calculul perioadei petrecute în detenţie nu include deducerile făcute din aceste pedepse în baza Capitolului 6, secţiunea 13, care se aplică perioadei anterioare începerii perioadei de privare de libertate menţionate în subsecţiunea 1.

Secţiunea 11. Executarea în totalitate a pedepsei cu închisoarea (780/2005)

(1) La pronunţarea unei condamnări, instanţa poate, la cererea procurorului, să dispună ca persoana condamnată să nu fie eliberată decât după ce a executat sentinţa, dacă:

(1) infractorul este condamnat la o pedeapsă cu închisoarea pe perioadă determinată de cel puțin trei ani pentru omor, ucidere, vătămare corporală gravă, viol în forma agravată, abuz sexual al unui minor în formă agravată, tâlhărie în forma agravată, agresivitate criminală, genocid, crimă împotriva umanității, crimă agravată împotriva umanității, crimă de război, crimă de război agravată, tortură, trafic agravat de persoane, luarea de ostatici, punerea gravă în pericol a sănătății, infracțiunea cu instrumente nucleare, deturnarea unui avion, infracțiunea săvârșită cu intenție teroristă sau tentativa ori complicitatea la astfel de fapte, (990/2009)

(2) în decursul a 10 ani anterior săvârșirii infracțiunii, făptuitorul s-a făcut vinovat de o infracțiune menționată în subsecțiunea 1 sau dacă săvârșirea infracțiunii la care face referire subsecțiunea 1 a fost săvârșită în termen de trei ani de la eliberare, după executarea completă a unei pedepse în închisoare, după executarea unei condamnări la detenție pe viață sau după liberarea condiționată în modul menționat în secțiunea 12, subsecțiunea 1, și

(3) pe baza factorilor aparenți în infracțiunile și ancheta menționate în Capitolul 17, secțiunea 37, subsecțiunea 3 din Codul de procedură penală, infractorul este considerat deosebit de periculos pentru viața, sănătatea sau libertatea altor persoane.

(2) Atunci când sunt impuse pedepse cu închisoarea cumulate pentru două sau mai multe infracțiuni, o condiție prealabilă pentru decizia menționată în subsecțiunea 1 este ca cel puțin una dintre infracțiuni să fie prevăzută în subsecțiunea menționată, și ca pedeapsa aplicată separat pentru această infracțiune să fie închisoarea pe durată determinată de cel puțin trei ani.

Secțiunea 12. Reexaminarea în instanță (780/2005)

(1) O persoană condamnată să execute întreaga pedeapsă va fi liberată condiționat după ce a executat cinci șesimi din pedeapsă, în cazul în care nu mai este considerată ca fiind deosebit de periculoasă pentru viața, sănătatea sau libertatea altor persoane. Trebuie, de asemenea, luată în considerare obligația persoanei deținute de a se conforma condițiilor tratamentului medical menționat în secțiunea 4 din Legea privind libertatea de probă și eventualele tratamente și asistența conexe. Liberarea condiționată în baza acestei subsecțiuni poate să intervină cel mai devreme după ce deținutul a executat trei ani de închisoare. (628/2013)

(2) Înainte de liberarea condiționată, persoana deținută va fi plasată în libertate de probă sub supraveghere. În cazul în care Agenția pentru Sancțiuni Penale consideră că, din cauza unei infracțiuni care a devenit evidentă sau datorită revocării consimțământului la care face referire secțiunea 23, subsecțiunea 1 din Legea privind libertatea de probă sub supraveghere sau datorită revocării libertății de probă menționate în respectiva lege, înainte de liberarea

sub condiţiile libertăţii de probă sub supraveghere, liberarea prevăzută la subsecţiunea 1 ar trebui reexaminată, va supune chestiunea reexaminării Curţii de Apel din Helsinki. Se aplică aceeaşi procedură în ceea ce priveşte chestiunile legate de calculul termenului de condamnare menţionat în secţiunea 28 din Legea privind libertatea de probă sub supraveghere şi în Capitolul 3, secţiunea 7 din Legea privind închisoarea.

[Subsecţiunea 3 a fost abrogată; 628/2013]

(4) Legea privind procedura de liberare a deţinuţilor pe termen lung se aplică la examinarea cauzei de către Curtea de Apel din Helsinki.

Secţiunea 13. Perioada de probă a liberării condiţionate (780/2005)

(1) Perioada de probă, echivalentă cu durata pedepsei rămase la data liberării, începe la momentul liberării condiţionate a persoanei condamnate. Cu toate acestea, durata maximă a perioadei de probă este de 3 ani.

(2) Perioada de probă pentru liberarea condiţionată şi pedeapsa rămasă pentru o persoană condamnată la detenţie pe viaţă este de 3 ani. Dacă o persoană care şi-a executat întreaga pedeapsa în închisoare săvârşeşte o infracţiune prevăzută în secţiunea 14, subsecţiunea 1 în termen de 3 ani de la data liberării de la executarea întregii pedepse în închisoare, aceasta reprezintă un factor agravant în stabilirea pedepsei.

(3) Legea privind executarea sancţiunilor comunitare (400/2015) se aplică implementării măsurilor de supraveghere a eliberării condiţionate. (401/2015)

Secţiunea 14. Dispunerea executării pedepsei rămase (780/2005)

(1) La cererea procurorului, instanţa poate dispune ca sentinţa rămasă să fie executată în cazul în care persoana condamnată comite o nouă infracţiune pe parcursul perioadei de probă, pentru care instanţa de judecată ar condamna-o la închisoare cu executare şi pentru care s-au adus acuzaţii în termen de un an de la încetarea perioadei de probă. În acest caz, persoanei în cauză îi va fi aplicată o singură pedeapsă cu executare pentru pedeapsa rămasă de executat şi pentru pedeapsa aplicată pentru infracţiunea săvârşită în timpul perioadei de liberare condiţionată, cumulată cu pedepsele cu închisoare ce urmează a fi impuse pentru alte infracţiuni, în conformitate cu dispoziţiile Capitolului 7. Cu toate acestea, pedeapsa rămasă nu este considerată pedeapsa mai severă la care face referire secţiunea 5, subsecţiunea 2 din capitolul menţionat. La determinarea duratei rămase din pedeapsă, instanţa va lua în considerare prevederile paragrafului 2.

(2) Executarea pedepsei rămase va fi anulată în mod excepţional, dacă:

(1) cea mai mare parte a perioadei de probă a fost executată înainte de săvârşirea infracţiunii menţionate la subsecţiunea 1,

(2) partea rămasă din pedeapsă este sumară,

(3) pedeapsa aplicată pentru infracţiunea săvârşită în cursul perioadei de probă este sumară sau

(4) ca urmare a pedepsei impuse făptuitorului pentru infracțiunea săvârșită în timpul perioadei de probă sau a altor consecințe ale pedepsei, condamnarea cumulativă ar conduce la un rezultat nerezonabil.

(3) Instanța poate, de asemenea, să dispună ca o parte din pedeapsa rămasă să fie executată, caz în care liberarea condiționată continuă pe durata de probă inițială.

(4) Atunci când instanța dispune ca partea din pedeapsa rămasă să fie executată, se va preciza durata corespunzătoare executării sentinței rămase sau a unei părți din aceasta.

CAPITOLUL 3
Cadrul general al răspunderii penale (515/2003)

Secțiunea 1. Principiul legalității (515/2003)

(1) O persoană poate fi găsită vinovată de comiterea unei infracțiuni doar dacă fapta de care este acuzată este incriminată în mod expres de legea penală la data la care aceasta a fost comisă.

(2) Pedepsele și alte sancțiuni prevăzute de legea penală se întemeiază pe lege.

Secțiunea 2. Aplicarea în timp (515/2003)

(1) Legea în vigoare în momentul săvârșirii infracțiunii se aplică infracțiunii.

(2) Cu toate acestea, dacă legea în vigoare la data condamnării este diferită de legea în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii, se aplică noua lege dacă aceasta conduce la un rezultat mai favorabil

(3) În cazul în care legea urmează să fie în vigoare doar pentru o perioadă determinată și nu există dispoziții contrare, legea în vigoare la data săvârșirii se aplică unei fapte săvârșite în cursul acestei perioade.

(4) În cazul în care conținutul specific al unei prevederi a legii penale este determinat de alte prevederi ale legii sau de prevederi sau norme emise în baza acesteia, pedepsirea unei fapte este evaluată pe baza prevederilor sau normelor în vigoare la momentul săvârșirii faptei, cu excepția cazului în care există prevederi legale contrare sau cazului în care, potrivit noilor prevederi, atitudinea față de pedepsirea faptei s-a schimbat

Secțiunea 3. Pedepsirea unei omisiuni (515/2003)

(1) O omisiune este pedepsită dacă aceasta este prevăzută în mod expres în definiția legală a unei infracțiuni.

(2) Omisiunea este pedepsită și în cazul în care făptuitorul a neglijat să împiedice producerea unui rezultat care corespunde definiției legale, chiar dacă a avut o îndatorire juridică specială de a împiedica producerea rezultatului. O astfel de îndatorire va fi bazată pe:

(1) un serviciu, un post sau o funcţie,
(2) relaţia dintre infractor şi victimă,
(3) asumarea unei misiuni sau a unui contract,
(4) acţiunea infractorului în crearea unui pericol, sau
(5) un alt motiv comparabil cu acestea.

Secţiunea 4. Vârsta răspunderii penale şi a responsabilităţii penale (515/2003)

(1) Condiţiile prealabile pentru antrenarea răspunderii penală sunt ca făptuitorul să fi împlinit vârsta de 15 ani în momentul săvârşirii faptei şi să fie responsabil penal.

(2) Făptuitorul nu este responsabil penal dacă în momentul săvârşirii, datorită unei boli mintale, deficienţei mintale grave sau tulburării mintale grave sau a unei perturbări grave a cunoştinţei, nu este capabil să înţeleagă natura faptică sau ilegalitatea actului său sau capacitatea sa de a-şi controla comportamentul este în mod decisiv afectată din cauza unui astfel de motiv (iresponsabilitate penală).

(3) În cazul în care făptuitorul nu este lipsit de responsabilitate din punct de vedere penal, în conformitate cu subsecţiunea 2, dar din cauza unei boli psihice, a unei deficienţe mintale, a unei tulburări mintale sau a unui tulburări de cunoştinţă, capacitatea sa de a înţelege natura factuală sau nelegalitatea actului sau capacitatea sa de a-şi controla comportamentul este în mod semnificativ afectată (diminuarea responsabilităţii), dispoziţiile capitolului 6, secţiunea 8 (3) şi art. 8 alin. (4) trebuie luate în considerare la stabilirea pedepsei.

(4) Aflarea sub influenţa alcoolului sau a altor substanţe sau alte tulburări psihice temporare induse de făptuitorul însuşi nu sunt luate în considerare în evaluarea responsabilităţii penale, cu excepţia cazului în care există motive deosebit de importante în acest sens.

(5) În cazul în care, din cauza stării mintale a persoanei acuzate de o infracţiune, instanţa renunţă la pedeapsă, instanţa, cu excepţia cazului în care este în mod evident lipsit de necesitate, înaintează spre clarificare problema nevoii sale de tratament, conform articolului 21 din Legea privind sănătatea mintală (1116/1990).

Secţiunea 5. Vinovăţia (515/2003)

(1) Intenţia sau neglijenţa sunt premise pentru răspunderea penală.

(2) Dacă nu este prevăzut altfel, fapta la care face menţiune prezentul cod se pedepseşte numai dacă a fost săvârşită cu intenţie.

(3) Dispoziţiile din subsecţiunea 2 se aplică şi unor reglementari menţionate în alte legi, pentru care pedeapsa maximă specială este închisoarea de peste şase luni sau pentru care dispoziţia penală a fost emisă după intrarea în vigoare a prezentei legi.

Secţiunea 6. Intenţia (515/2003)

Se consideră că făptuitorul a provocat cu intenţie consecinţa descrisă în definiţia legală dacă scopul urmărit de el a fost provocarea consecinţei respective sau dacă acesta a acceptat că acţiunile sale vor conduce în mod sigur sau foarte probabil la consecinţa respectivă.

Secţiunea 7. Neglijenţa (515/2003)

(1) Comportamentul unei persoane este neglijent în cazul în care aceasta îşi încalcă obligaţia de a manifesta atenţia pe care circumstanţele o impun şi de care în mod normal trebuie să dea dovadă, chiar dacă persoana în cauză ar fi putut să respecte această obligaţie (neglijenţă)

(2) Pentru a stabili dacă neglijenţa trebuie considerată gravă (neglijenţă gravă) sau nu, trebuie efectuată o evaluare de ansamblu. În cadrul evaluării, se ţine seama de semnificaţia datoriei de a avea grijă, de importanţa intereselor în pericol şi de probabilitatea încălcării obligaţiei, de caracterul deliberat al asumării riscului şi de alte circumstanţe legate de act şi de făptuitor.

(3) O faptă despre care se consideră că a avut loc mai mult accidental decât prin neglijenţă nu este pedepsită.

CAPITOLUL 4
Cauze de excludere a răspunderii penale (515/2003)

Secţiunea 1. Eroarea cu privire la elementele constitutive ale unei infracţiuni

Dacă în momentul săvârşirii faptei, autorul nu era conştient de existenţa tuturor acelor factori necesari pentru a fi întrunite elementele constitutive ale infracţiunii sau dacă a fost în eroare cu privire la un astfel de factor, actul nu este săvârşit cu intenţie. Cu toate acestea, va fi analizată răspunderea pentru o infracţiune din neglijenţă, în conformitate cu dispoziţiile privind răspunderea penală din neglijenţă.

Secţiunea 2. Eroarea cu privire la caracterul ilicit al faptei (515/2003)

Dacă făptuitorul greşeşte în privinţa caracterului legal al faptei sale, acesta este scutit de răspundere penală în cazul în care eroarea este considerată în mod manifest scuzabilă datorită următorilor factori:

(1) publicarea defectuoasă sau eronată a legii,
(2) obtuzitatea deosebită a conţinutul legii,
(3) îndrumările eronate din partea unei autorităţi, sau
(4) un alt motiv comparabil cu acestea.

Secţiunea 3. Eroarea privind temeiul exonerării de răspundere (515/2003)

În cazul în care fapta nu implică temeiuri din cele menţionate în secţiunile 4, 5 şi 6, care l-ar exonera pe făptuitor de răspundere, însă astfel de temeiuri ar

fi putut fi asociate situației în care fapta a fost comisă, așa cum făptuitorul a crezut în mod rezonabil, există posibilitatea ca acesta să nu fie pedepsit pentru infracțiune comisă cu intenție. Cu toate acestea, va fi analizată răspunderea pentru o infracțiune din neglijență, în conformitate cu dispozițiile privind răspunderea penală din neglijență.

Secțiunea 4. Legitima apărare (515/2003)

(1) O faptă care este necesară pentru apărarea împotriva unui atac ilicit în curs de desfășurare sau iminent constituie un act legal de legitimă apărare, cu excepția cazului în care fapta depășește în mod vădit ceea ce într-o evaluare generală este considerat justificabil, ținând cont de natura și gravitatea atacului, identitatea apărătorului și a atacatorului și celelalte circumstanțe.

(2) Cu toate acestea, în cazul în care apărarea depășește limitele legitimei apărări (legitima apărare excesivă), făptuitorul este scutit de răspundere penală dacă circumstanțele sunt de așa natură încât să nu se poată considera, în mod rezonabil, că acesta ar fi putut să acționeze altfel, luând în considerare periculozitatea și natura bruscă a atacului, precum și alte aspecte ale situației.

Secțiunea 5. Necesitatea (515/2003)

(1) O faptă, diferită de cea menționată în secțiunea 4 de mai sus, necesară pentru a contracara o amenințare imediată și evidentă la adresa unui interes protejat de lege, este permisă ca act necesar dacă, evaluată în ansamblul său, fapta respectivă este considerată justificată, luând în considerare natura și amploarea interesului care trebuie protejat, precum și prejudiciul și pierderile cauzate de faptă, originea pericolului și celelalte circumstanțe.

(2) În cazul în care fapta comisă pentru salvarea interesului protejat de lege nu este considerată admisibilă, în conformitate cu subsecțiunea 1, făptuitorul este totuși exclus de la răspunderea penală în cazul în care nu se putea aștepta, în mod rezonabil, ca acesta să fi acționat altfel, luând în considerare importanța interesului care trebuia salvat, natura neașteptată și constrângătoare a situației și celelalte circumstanțe.

Secțiunea 6. Utilizarea măsurilor de forță (515/2003)

(1) Dreptul de a folosi măsuri de forță în îndeplinirea funcțiilor oficiale sau dintr-un alt motiv asemănător și dreptul de a asista persoane desemnate pentru menținerea ordinii sunt reglementate prin dispoziții separate ale legii.

(2) În situația folosirii unor măsuri de forță, se poate recurge doar la acele măsuri necesare pentru îndeplinirea funcției și care, evaluate în ansamblul lor, pot fi considerate justificate, având în vedere importanța și caracterul de urgență al sarcinii ce trebuie îndeplinite, gradul de periculozitate al rezistenței întâmpinate și alte aspecte legate de situația respectivă

(3) În cazul în care limitele prevăzute la alin. (2) au fost depășite în aplicarea măsurilor de forță, făptuitorul este totuși scutit de răspundere penală, dacă

există motive serioase pentru a considera că nu se putea aştepta în mod rezonabil ca făptuitorul să fi acţionat altfel, luând în considerare postul şi pregătirea acestuia, importanţa funcţiei şi natura neaşteptată a situaţiei.

Secţiunea 7. Atenuarea răspunderii penale (515/2003)

Chiar dacă făptuitorul nu este total scutit de răspundere penală în baza motivelor prevăzute în prezentul capitol, împrejurările pot fi totuşi luate în considerare ca temei de atenuare a răspunderii penale, în conformitate cu prevederile Capitolului 6, secţiunea 8, subsecţiunea 1(4), subsecţiunea 2 şi subsecţiunea 4.

CAPITOLUL 5
Tentativa şi complicitatea (515/2003)

Secţiunea 1. Tentativa (515/2003)

(1) Tentativa este pedepsită numai dacă este incriminată de o prevedere referitoare la infracţiunea intenţionată.

(2) O acţiune îndeplineşte criteriile unei tentative atunci când făptuitorul a început comiterea unei infracţiuni şi a atins nivelul de pericol, când infracţiunea ar putea să producă rezultatul. Tentativa există şi atunci când un astfel de pericol nu este cauzat, însă lipsa acestui pericol se datorează exclusiv unei coincidenţe.

(3) În pedepsirea tentativei se aplică prevederile Capitolului 6, secţiunea 8, subsecţiunea 1 (2), subsecţiunea 2 şi subsecţiunea 4, cu excepţia cazului în care, potrivit dispoziţiei penale aplicabile cazului, tentativa este asimilată unei acţiuni finalizate.

Secţiunea 2. Desistarea de la tentativă şi împiedicarea producerii rezultatului unei infracţiuni de către făptuitor (515/2003)

(1) Tentativa nu este pedepsită dacă făptuitorul, din proprie iniţiativă, s-a retras de la executarea infracţiunii sau a împiedicat, în alt mod, producerea rezultatelor menţionate în definiţia legală a infracţiunii.

(2) În cazul în care infracţiunea implică mai mulţi participanţi, făptuitorul, instigatorul sau complicele este exonerat de răspundere pe baza retragerii din infracţiune şi eliminării de către făptuitor a efectelor infracţiunii, doar dacă acesta a reuşit să îi determine şi pe ceilalţi participanţi să renunţe la înfăptuirea infracţiunii, sau dacă a reuşit într-un alt mod să împiedice producerea consecinţelor menţionate în definiţia legală a infracţiunii sau a eliminat într-un alt mod efectele propriilor acţiuni în cursul consumării infracţiunii.

(3) În plus faţă de prevederile din subsecţiunile 1 şi 2, o tentativă nu este pedepsită dacă infracţiunea nu este consumată sau rezultatul menţionat în definiţia legală a infracţiunii nu este produs dintr-un motiv care este independent de voinţa făptuitorului, instigatorului sau complicelui, dar acesta

şi-a dorit în mod voluntar şi serios să împiedice executarea infracţiunii sau producerea rezultatului.

(4) În cazul în care o tentativă, conform subsecţiunilor 1-3, nu este pedepsită, dar constituie o altă infracţiune consumată, această infracţiune este pedepsită.

Secţiunea 3. Coautoratul la săvârşirea unei infracţiuni (515/2003)

Dacă două sau mai multe persoane au săvârşit împreună o infracţiune intenţionată, fiecare este pedepsită în calitate de autor.

Secţiunea 4. Săvârşirea unei infracţiuni prin intermediar (515/2003)

O persoană este condamnată ca autor dacă a săvârşit o infracţiune intenţionată prin utilizarea, ca intermediar, a unei alte persoane, care nu va fi pedepsită pentru infracţiunea menţionată din cauza lipsei de răspundere sau de intenţie penală sau din cauza altui motiv legat de condiţiile prealabile pentru răspunderea penală.

Secţiunea 5. Instigarea (515/2003)

O persoană care convinge în mod intenţionat o altă persoană să comită o infracţiune intenţionată sau o tentativă pedepsită a unei astfel de infracţiuni este pedepsită pentru instigarea la infracţiune, ca şi cum ar fi fost autorul.

Secţiunea 6. Complicitatea (515/2003)

(1) O persoană care, înainte sau în timpul săvârşirii unei infracţiuni, înlesneşte în mod intenţionat comiterea, de către o altă persoană, a unei infracţiuni intenţionate sau a unei tentative pedepsite, prin îndrumare, acţiune sau în alt mod, este pedepsită pentru complicitate în acelaşi mod ca autorul. Cu toate acestea, dispoziţiile Capitolului 6, secţiunea 8, subsecţiunea 1(3), subsecţiunea 2 şi subsecţiunea 4 se aplică în stabilirea pedepsei.

(2) Instigarea la complicitate şi înlesnirea săvârşirii infracţiunii sunt pedepsite ca fiind complicitate.

Secţiunea 7. Circumstanţe personale speciale (515/2003)

(1) În cazul în care o circumstanţă specială justifică, atenuează sau agravează o faptă, aceasta se aplică numai autorului, instigatorului sau complicelui căruia îi corespunde circumstanţa.

(2) Un instigator sau un complice nu este exonerat de răspundere penală chiar dacă acesta nu este afectat de o circumstanţă personală specială, iar circumstanţa menţionată este fundamentală pentru pedepsirea acţiunii făptuitorului.

Secţiunea 8. Acţionarea în numele unei persoane juridice (515/2003)

(1) Un membru al unui organism de conducere sau management al unei societăţi comerciale, fundaţii sau al altei persoane juridice, o persoană care exercită o putere efectivă de decizie asupra persoanei juridice sau o persoană

care acționează în nume propriu, pe baza unei relații de muncă, în sectorul privat sau public sau pe baza unui mandat de muncă va fi condamnată pentru o infracțiune săvârșită prin operațiunile unei persoane juridice, chiar dacă aceasta nu îndeplinește condițiile speciale prevăzute pentru făptuitor în definiția legală a infracțiunii, dacă persoana juridică îndeplinește condițiile menționate.

(2) În cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei activități organizate care face parte dintr-o activitate a unui întreprinzător sau dintr-o altă activitate organizată, care este comparabilă cu activitatea unei persoane juridice, dispozițiile din subsecțiunea 1 privind o infracțiune comisă în operațiunile unei persoane juridice se aplică în mod corespunzător.

(3) Prevederile prezentei secțiuni nu se aplică în cazul în care în speță sunt aplicabile dispoziții diferite din alte acte normative.

CAPITOLUL 6
Pedeapsa (515/2003)

Dispoziții generale

Secțiunea 1. Tipurile de pedeapsă (515/2003)

(1) Pedepsele generale sunt amenda penală sumară, amenda, închisoarea cu suspendarea condiționată a executării, munca în folosul comunității, pedeapsa sub supraveghere și închisoarea cu executare. (329/2011)

(2) O pedeapsă specială pentru infracțiunile comise de o persoană sub vârsta de 18 ani este pedeapsa juvenilă. (1195/2004)

(3) Pedepsele speciale pentru funcționarii publici sunt avertismentul și demiterea din funcție.

(4) Pedepsele disciplinare pentru soldați și alte persoane care fac obiectul Capitolului 45 constau în avertisment, serviciul suplimentar, consemnarea în cazarmă, amenda disciplinară și detenție. În aplicarea unei dispoziții prin care se solicită pedepsirea disciplinară a unei alte persoane decât cele care fac obiectul Capitolului 45, persoana respectivă va fi condamnată la o amendă, în locul unei pedepse disciplinare. (256/2014)

(5) Unei persoane juridice i se aplică o amendă corporativă, așa cum prevede Capitolul 9.

Secțiunea 2. Limita penală și abaterile de la limita penală (673/2014)

Pedeapsa este stabilită în conformitate cu limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiune. Abaterile de la acesta pot fi făcute conform secțiunilor 8 și 8(a). Pedeapsa maximă prevăzută poate fi depășită conform prevederilor Capitolului 7.

Secțiunea 3. Elementele de bază în condamnare (515/2003)

(1) În stabilirea pedepsei, se ține seama de toate temeiurile prevăzute în lege, care influențează durata și tipul pedepsei, precum și de caracterul uniform al practicii judiciare.

(2) Temeiurile care influențează condamnarea sunt cele prevăzute în secțiunile 4-8 ale prezentului Capitol, precum și cele prevăzute în alte legi.

(3) Pentru a decide asupra tipului de pedeapsă, se aplică prevederile secțiunilor 9-12, în plus față de temeiurile care influențează condamnarea.

Stabilirea pedepsei

Secțiunea 4. Principiul general (515/2003)

Pedeapsa este determinată astfel încât să fie proporțională cu daunele produse și periculozitatea infracțiunii, motivele faptei și celelalte elemente de vinovăție a infractorului manifeste în infracțiune.

Secțiunea 5. Temeiuri de sporire a pedepsei (564/2015)

(1) Următoarele circumstanțe conduc la sporirea pedepsei:

(1) natura metodică a activității criminale,

(2) săvârșirea infracțiunii ca parte a activității unui grup criminal organizat,

(3) săvârșirea infracțiunii din interes material,

(4) săvârșirea infracțiunii pentru motive legate de rasă, culoarea pielii, statutul la naștere, naționalitate sau etnie, religie sau confesiune, orientare sexuală sau handicap ori alte împrejurări de același fel; și

(5) antecedentele penale ale făptuitorului, dacă raportarea acestora la noua infracțiune, având în vedere asemănările dintre infracțiuni sau alte elemente, indică faptul că făptuitorul nu ține cont de dispozițiile legii și de interdicțiile impuse de aceasta.

(2) „Grupul criminal organizat" se referă la o asociere structurată de trei sau mai multe persoane, care există pentru o perioadă de timp și care acționează în mod concertat în scopul comiterii de infracțiuni care sunt pedepsite cu o pedeapsă maximă cu închisoarea de cel puțin 4 ani sau infracțiuni menționate la Capitolul 11, secțiunea 10 sau Capitolul 15, secțiunea 9.

Secțiunea 6. Temeiuri de reducere a pedepsei (515/2003)

Următoarele circumstanțe conduc la reducerea pedepsei:

(1) presiuni semnificative, amenințări sau influențe similare care au afectat comiterea infracțiunii,

(2) empatia puternică sau o tentație excepțională și bruscă care a condus la săvârșirea infracțiunii, contribuția excepțional de mare a părții vătămate sau o circumstanță corespunzătoare, care a condus la diminuarea capacității infractorului de a se conforma legii,

PRO ACADEMIC UNIVERSITY LIBRARY

(3) reconcilierea dintre infractor şi persoana vătămată, alte încercări ale infractorului de a preveni sau a elimina efectele infracţiunii sau încercarea sa de a înlesni descoperirea infracţiunii şi

(4) circumstanţele menţionate în secţiunea 8(1) şi (3).

Secţiunea 7. Circumstanţe de atenuare a pedepsei (515/2003)

În plus faţă de prevederile anterioare enumerate în secţiunea 6, circumstanţele de atenuare a pedepsei care trebuie de asemenea luate în considerare sunt:

(1) alte consecinţe ale infracţiunii comise sau ale pedepsei aplicate asupra făptuitorului,

(2) vârsta înaintată, starea precară a sănătăţii sau alte circumstanţe personale ale făptuitorului, şi

(3) o perioadă considerabil de lungă care a trecut de la săvârşirea infracţiunii,

dacă pedeapsa care ar urma să fie aplicată, în conformitate cu practica stabilită, ar conduce, din aceste motive, la un rezultat nerezonabil sau excepţional de dăunător.

Secţiunea 8. Reducerea limitelor pedepsei (515/2003)

(1) Pedeapsa este stabilită în limite reduse, dacă

(1) făptuitorul a săvârşit infracţiunea sub vârsta de 18 ani,

(2) făptuitorul a rămas la stadiul de tentativă,

(3) făptuitorul este condamnat în calitate de complice într-o infracţiune, prin aplicarea dispoziţiilor Capitolului 5, secţiunea 6 sau participaţia sa în infracţiune este în mod clar mai redusă, faţă de cea a altor complici,

(4) infracţiunea a fost comisă în circumstanţe care se aseamănă îndeaproape cu cele care conduc la aplicarea unor motive de exonerare de răspundere penală,

sau

(5) există motive excepţionale de reducere, în conformitate cu secţiunile 6 sau 7 sau alte motive excepţionale, menţionate în sentinţa de condamnare.

(2) La stabilirea pedepsei, conform subsecţiunii 1, cel mult trei sferturi din pedeapsa maximă cu închisoarea sau amenda şi cel puţin pedeapsa minimă prevăzută pentru infracţiune pot fi impuse inculpatului. Dacă infracţiunea este pedepsită cu detenţie pe viaţă, pedeapsa maximă este, în acest caz, de doisprezece ani de închisoare, iar pedeapsa minimă este de doi ani de închisoare.

(3) Prevederile din subsecţiunea 2 se aplică, în mod similar, la stabilirea pedepsei pentru o persoană care a comis o infracţiune într-o stare de responsabilitate redusă. Cu toate acestea, diminuarea responsabilităţii nu duce la modificarea limitei maxime de pedeapsă aplicabile.

(4) În cazul în care pedeapsa maximă pentru infracţiune este închisoarea pe o perioadă determinată, instanţa poate, în cazurile menţionate în prezenta

secțiune, să impună ca pedeapsă o amendă, în loc de închisoare, dacă există motive deosebit de serioase pentru acest lucru.

Secțiunea 8(a). Reducerea limitei penale în baza mărturisirii (673/2014)

(1) Pedeapsa se stabilește în conformitate cu o limită penală redusă, în cazul în care inculpatul a contribuit la clarificarea circumstanțelor săvârșirii infracțiunii, astfel cum este prevăzut în Capitolul 1, secțiunile 10 și 10 (a) și în Capitolul 5 (a) din Codul de procedură penală (689/1997) și în Capitolul 3, secțiunea 10 (a) din Legea privind cercetarea penală (805/2011).

(2) La stabilirea pedepsei, în baza subsecțiunii 1, pot fi impuse cel mult două treimi din durata maximă a pedepsei privative de libertate sau a valorii maxime a amenzii și cel puțin durata minimă prevăzută pentru tipul de pedeapsă. În cazul în care pedeapsa maximă prevăzută pentru infracțiune este închisoarea pe o perioadă determinată, instanța poate impune o amendă în locul închisorii, dacă există motive speciale în acest sens.

(3) Hotărârea de condamnare trebuie să menționeze nu numai pedeapsa aplicată, ci și ce pedeapsă ar fi aplicat instanța în lipsa beneficiilor din prevederile indicate mai sus.

Stabilirea tipului de pedeapsă

Secțiunea 9. Alegerea între suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea condiționată și închisoare cu executare (515/2003)

(1) Executarea unei pedepse cu închisoarea pe perioadă determinată cu o durată de cel mult doi ani va fi suspendată condiționat (închisoare condiționată), cu excepția cazului în care gravitatea infracțiunii, vinovăția făptuitorului manifestată în infracțiune sau antecedentele penale ale făptuitorului impun stabilirea unei pedepse cu închisoarea cu executare.

(2) Cu toate acestea, o pedeapsă cu executare cu închisoarea nu se aplică pentru o infracțiune comisă de făptuitor sub vârsta de 18 ani, cu excepția cazului în care se impune din motive întemeiate. În evaluarea importanței unui motiv întemeiat, trebuie să fie luată în considerare plasarea condamnatului într-o instituție de protecție a copilului, menționată la secțiunea 57 din Legea privind protecția copilului (417/2007).

(401/2015)

Secțiunea 10. Sancțiuni auxiliare închisorii condiționate (515/2003)

(1) În cazul în care pedeapsa cu închisoarea condiționată în sine este considerată o pedeapsă insuficientă pentru infracțiune, se poate impune o amendă adițională sau, dacă pedeapsa cu închisoarea condiționată este de opt luni sau mai mult, va fi aplicată obligația de prestare de muncă în folosul comunității de cel puțin 14 și cel mult 90 de ore.

(2) O persoană care a săvârșit o infracțiune sub vârsta de 21 de ani va fi supusă unei perioade de un an și trei luni de supraveghere menită să susțină pedeapsa

de suspendare condiţionată, şi să confirme dacă aceasta este considerată justificată, în vederea promovării adaptării sociale a infractorului sau pentru prevenirea altor infracţiuni. Dispoziţiile privind executarea supravegherii sunt prevăzute în Legea privind executarea sancţiunilor comunitare. (401/2015)

(3) Amenzile, munca în folosul comunităţii şi monitorizarea – ca pedepse accesorii închisorii cu suspendare condiţionată – fac obiectul prevederilor separate privind sancţiunea în cauză. Cu toate acestea, serviciul auxiliar în folosul comunităţii poate fi înlocuit va fi comutat în închisoare timp de cel puţin patru şi cel mult 90 de zile.

Secţiunea 10(a). Pedeapsa juvenilă (401/2015)

(1) O pedeapsă juvenilă va fi dispusă pentru o infracţiune comisă înainte de împlinirea vârstei de 18 ani, dacă:

(1) amenda este, ţinând cont de gravitatea infracţiunii, gradul de vinovăţie cu care a acţionat făptuitorul şi antecedentele penale ale acestuia, o pedeapsă insuficientă şi nu există motive întemeiate care să impună o condamnare la pedeapsa cu închisoare cu executare, şi

(2) închisoarea condiţionată cu supraveghere nu este considerată suficientă pentru a promova adaptarea socială a infractorului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

(2) Pot fi aplicate pedepse juvenile, conform condiţiilor prealabile prevăzute în subsecţiunea (1), şi în cazul în care doar câteva dintre infracţiunile pentru care inculpatul este trimis în judecată au fost săvârşite sub vârsta de 18 ani.

(3) Secţiunea 64 din Legea privind executarea sancţiunilor comunitare conţine dispoziţii privind durata şi conţinutul pedepsei juvenile.

Secţiunea 11. Munca în folosul comunităţii (401/2015)

(1) Un infractor care este condamnat la închisoare cu executare pe o durată determinată de cel mult opt luni va fi condamnat, în schimb, la muncă în folosul comunităţii, cu excepţia cazului în care pedeapsa închisorii necondiţionate, pedeapsa monitorizată, munca în folosul comunităţii dispusă anterior, continuarea activităţii infracţionale sau alte motive întemeiate trebuie considerate impedimente pentru impunerea ordinului de serviciu în folosul comunităţii.

(2) O condiţie prealabilă pentru aplicarea unui ordin de prestare de muncă în folosul comunităţii este ca persoana condamnată să fie de acord cu efectuarea activităţii respective şi ca persoana în cauză să fie considerată capabilă de a duce la îndeplinire acea activitate.

(3) În evaluarea importanţei pedepselor anterioare, săvârşirea infracţiunii sub vârsta de 21 de ani este considerată un temei în sprijinul aplicării unei sancţiuni de muncă în folosul comunităţii.

Secțiunea 11(a). Pedeapsa monitorizată (329/2011)

(1) Unui condamnat la închisoare cu executare pe o durată determinată de cel mult șase luni trebuie, în schimb, să îi fie aplicată o pedeapsă monitorizată pentru o perioadă similară de timp, dacă:

(1) din cauza impedimentelor menționate în secțiunea 11, subsecțiunea 1 sau a absenței condiției prealabile prevăzute la subsecțiunea 2 a secțiunii menționate, infractorul nu va fi condamnat la muncă în folosul comunității;

(2) se consideră că aplicarea pedepsei de monitorizare nu este împiedicată de motive care rezultă dintr-o pedeapsă de monitorizare sau cu închisoarea cu executare, aplicate anterior, sau care țin de natura infracțiunii în cauză; și

(3) aplicarea unei pedepse monitorizate este considerată justificată pentru susținerea și promovarea adaptării sociale a condamnatului.

(2) O condiție suplimentară pentru o pedeapsă monitorizată este consimțământul făptuitorului pentru aplicarea pedepsei monitorizate și ca adulții care trăiesc în aceeași locuință cu făptuitorul, din proprie voință, să fie de acord cu executarea pedepsei monitorizate în locuința menționată. O cerință suplimentară este aceea ca obligația prevăzută în secțiunea 41 din Legea privind executarea sancțiunilor comunitare, de a rămâne în locuința proprie și de a participa la activitatea care i-a fost atribuită, să poată fi aplicată făptuitorului, în condițiile în care se poate considera că persoana condamnată execută pedeapsa monitorizată. O pedeapsă monitorizată nu va fi aplicată în lipsa unui plan de executare. Secțiunea 45, subsecțiunea 2 din Legea privind executarea sancțiunilor comunitare conține dispoziții privind audierea și constatarea opiniei persoanelor minore care trăiesc în locuință. (401/2015)

Secțiunea 12. Renunțarea la pedeapsă (515/2003)

O instanță poate renunța la aplicarea unei pedepse, dacă

(1) infracțiunea, atunci când este evaluată în ansamblu, ținând seama de daunele provocate sau de vinovăția făptuitorului, manifestată în săvârșirea infracțiunii, este considerată ca fiind de importanță minoră,

(2) făptuitorul a comis infracțiunea sub vârsta de 18 ani, iar săvârșirea este considerată a fi rezultatul lipsei de înțelegere sau al imprudenței,

(3) din motive speciale legate de faptă sau de făptuitor, acțiunea este comparabilă cu o faptă scuzabilă,

(4) pedeapsa este apreciată ca fiind nerezonabilă sau lipsită de utilitate, în special luând în considerare factorii menționați mai sus în secțiunea 6, paragraful 3 și secțiunea 7 sau acțiunile autorităților de securitate socială și de sănătate, sau

(5) infracțiunea nu ar avea un efect esențial asupra pedepsei totale, datorită dispozițiilor privind condamnarea la o pedeapsă cumulată.

Deduceri care trebuie făcute din pedeapsa aplicată

Secţiunea 13. Computarea perioadei de privare de libertate (515/2003)

(1) Dacă este dispusă o pedeapsă cu închisoarea pe durată determinată pentru o faptă pentru care făptuitorul a fost privat de libertate pentru o perioadă continuă de cel puţin o zi, instanţa va deduce din pedeapsă o perioadă corespunzătoare cu această privare de libertate sau va considera că această privare de libertate este o executare completă a pedepsei. Perioada de privare de libertate este calculată în zile. În hotărâre, trebuie precizate prima şi ultima zi a perioadei de privare de libertate. (395/2015)

(2) Se va proceda în mod similar dacă privarea de libertate se datorează faptului că pârâtul a fost luat în custodie din cauza unor acuzaţii sau a unei urmăriri penale referitoare la aceeaşi chestiune sau datorită unei hotărâri judecătoreşti potrivit căreia pârâtul urma să fie adus în faţa instanţei.

(3) În cazul în care pedeapsa aplicată este o amendă, privarea de libertate va fi luată în calcul în cuantum rezonabil, cel puţin în cuantum corespunzător privării de libertate, sau va fi considerată drept executare integrală a pedepsei.

(4) În cazul în care pedeapsa aplicată este o pedeapsă juvenilă, privarea de libertate va fi luată în considerare ca deducere. La calcularea deducerii menţionate în această subsecţiune, o zi de privare de libertate corespunde la două zile de pedeapsă juvenilă, cu excepţia cazului în care există anumite motive de derogare de la această regulă. (1195/2004)

(5) În cazul în care pedeapsa aplicată este o taxă penală sumară, privare de libertate se consideră o executare completă a pedepsei. (755/2010)

Secţiunea 14. Computarea pedepsei aplicate în străinătate (515/2003)

În cazul în care o persoană este condamnată în Finlanda pentru o infracţiune pentru care a fost deja sancţionată, în totalitate sau parţial, în străinătate, se deduce o durată rezonabilă din sentinţa care urmează să fie aplicată. În cazul în care pedeapsa care a fost executată a fost una privativă de libertate, instanţa va deduce din pedeapsă timpul care corespunde privării de libertate. Instanţa poate, de asemenea, să constate că sancţiunea care a fost executată este considerată o sancţiune suficientă pentru infracţiune.

Secţiunea 15. Computarea pedepsei disciplinare pentru deţinuţii care execută o condamnare (515/2003)

Pedeapsa disciplinară va fi aplicată în închisoare unui deţinut sau unei persoane reţinute, aşa cum este prevăzut în Capitolul 15 din Legea privind închisoarea şi în Capitolul 10 din Legea privind reţinerea şi arestul preventiv. Dacă un deţinut sau o persoană reţinută este condamnat(ă) în instanţă pentru o infracţiune pentru care a executat o pedeapsă disciplinară integrală sau parţială, instanţa va deduce o durată rezonabilă din pedeapsa aplicată, cu excepţia cazului în care există motive justificate de a nu face deducerea sau de

a considera că pedeapsa disciplinară executată constituie pedeapsa integrală aplicată pentru faptă. (780/2005)

[Secțiunea 16 a fost abrogată; 256/2014]

CAPITOLUL 7
Contopirea pedepselor (697/1991)

Secțiunea 1. Condamnarea la o pedeapsă cu închisoarea rezultată din contopirea mai multor pedepse (755/2010)

(1) În cazul în care o persoană urmează să fie condamnată la închisoare pentru una sau mai multe infracțiuni, în același timp, aceasta va fi condamnată la o pedeapsă cu închisoarea rezultată din contopirea pedepselor aplicabile, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

(2) În cazul în care una din infracțiuni se pedepsește cu închisoarea, iar una sau mai multe infracțiuni se pedepsesc cu amendă sau cu amendă penală sumară, instanța poate pronunța o pedeapsă contopită cu închisoarea pentru unele din infracțiunile comise și, în plus, pedeapsa cu amenda sau cu amenda penală sumară pentru celelalte infracțiuni, însă doar cu una din acestea două din urmă, nu cu amândouă.

(3) În cazul în care una din infracțiuni este pedepsibilă cu detențiunea pe viață, instanța va aplica pedeapsa cu detențiunea pe viață ca pedeapsă rezultantă pentru toate infracțiunile constatate.

[Secțiunea 1 a fost amendată prin Legea nr. 755/2010, care va intra în vigoare la o dată ce urmează să fie stabilită prin lege. Textul anterior al variantei amendate avea următorul conținut:]

Secțiunea 1. Condamnarea la o pedeapsă cu închisoarea, rezultată din contopirea pedepselor (697/1991)

(1) În cazul în care o persoană urmează să fie condamnată la închisoare pentru una sau mai multe infracțiuni, în același timp, aceasta va fi condamnată la o pedeapsă cu închisoarea, rezultată din contopirea pedepselor aplicabile, cu excepția cazului în care legea nu prevede altfel. (751/1997)

(2) În cazul în care una din infracțiuni se pedepsește cu închisoarea, iar una sau mai multe infracțiuni se pedepsesc cu amendă sau cu amendă penală sumară, instanța poate pronunța o pedeapsă contopită cu închisoarea pentru unele din infracțiunile comise și, în plus, pedeapsa cu amenda pentru celelalte infracțiuni.

(3) În cazul în care una din infracțiuni este pedepsibilă cu detențiunea pe viață, instanța va aplica pedeapsa cu detențiunea pe viață ca pedeapsă rezultantă pentru toate infracțiunile constatate.

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 2. Termenul maxim şi minim al pedepsei cu închisoarea pe o perioadă determinată (697/1991)

(1) Atunci când este pronunțată o pedeapsă contopită, termenul maxim prevăzut pentru cea mai grea dintre pedepsele astfel contopite poate fi depăşit, însă pedeapsa nu poate fi mai mare decât suma totală a duratelor maxime prevăzute pentru infracțiunile respective. În plus, pedeapsa maximă cea mai grea nu poate depăşită cu mai mult de

(1) un an, dacă pedeapsa maximă cea mai grea este pedeapsa cu închisoarea de până la un an şi şase luni,

(2) doi ani, dacă pedeapsa maximă cea mai grea este pedeapsa cu închisoarea de la un an şi şase luni la patru ani, sau

(3) trei ani, dacă pedeapsa maximă cea mai grea este pedeapsa cu închisoarea pe o durată determinată de peste patru ani.

(2) Pedeapsa aplicată nu poate fi mai scurtă decât cea mai severă pedeapsă minimă dintre pedepsele prevăzute de lege pentru infracțiunile respective.

(3) Cea mai gravă pedeapsă maximă şi minimă se referă la pedeapsa care, potrivit prevederilor aplicabile în cauză, poate fi aplicată ca pedeapsă maximă şi minimă. În cazul în care una sau mai multe dintre infracțiunile comise se pedepsesc doar cu amendă, amenzile luate împreună vor fi considerate echivalentul unei luni de închisoare atunci când se calculează suma totală a pedepselor maxime pentru diferitele infracțiuni comise.

Secțiunea 3. Contopirea amenzilor (697/1991)

(1) În cazul în care o persoană urmează să fie condamnată, în acelaşi timp, la plata unor amenzi pentru două sau mai multe infracțiuni, acesteia i se va aplica, în schimb, pedeapsa la plata unei amenzi contopite.

(2) Cuantumul maxim al unei amenzi contopite este de 240 de zile de amendă. Cu toate acestea, amenda contopită nu poate fi mai mare decât suma cuantumului maxim al amenzilor aplicabile pentru fiecare din infracțiunile comise în parte. În cazul în care printr-una din legile intrate în vigoare după 1 iunie 1969 a fost stabilit un număr minim de zile de amendă, amenda contopită aplicată nu poate fi mai mică decât minimul respectiv. (515/2003)

(3) Prevederile de mai sus nu se aplică în cazul unui avertisment de amendă aplicată în euro. (515/2003)

Secțiunea 3(a). Amenda şi taxa penală sumară (755/2010)

(1) În cazul în care pentru două sau mai multe infracțiuni urmează să fie aplicate, în acelaşi timp, o amendă şi o taxă penală sumară, pedeapsa aplicată va fi amenda sau amenda contopită, la care va fi adăugat un spor de 20 euro. Cu toate acestea, amenda nu poate fi majorată, dacă taxa penală sumară este aplicată unui pieton sau conducătorului unui vehicul nemotorizat.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) În cazul în care amenda totală sau amenda combinată are o valoare mai mică decât taxa penală sumară sau decât cea mai mare taxă penală sumară, amenda sau amenda combinată va fi majorată până la valoarea avută de taxa penală sumară sau de cea mai mare taxă penală sumară înainte de aplicarea majorării menționate în subsecțiunea 1.

[Prezenta secțiune va intra în vigoare la o dată care urmează să fie stabilită prin Decret.]

Secțiunea 3(b). Taxa penală sumară (755/2010)

În cazul în care pentru două sau mai multe infracțiuni urmează să fie aplicată, în același timp, pedeapsa cu o taxă penală sumară, pedeapsa aplicată va fi o singură taxă penală. Într-un astfel de caz, taxa penală sumară va fi majorată cu 20 euro față de valoarea prevăzută pentru fapta pedepsibilă cu taxa penală sumară cea mai mare. Cu toate acestea, taxa penală sumară aplicată unui pieton sau conducătorului unui vehicul nemotorizat nu poate fi majorată.

[Prezenta secțiune va intra în vigoare la o dată care urmează să fie stabilită prin Decret.]

Secțiunea 4. Alte sancțiuni (697/1991)

(1) În cazul în care pentru o infracțiune legea prevede, pe lângă pedeapsa generală aplicabilă, și demiterea sau o altă sancțiune, sancțiunea va fi aplicată în plus față de pedeapsa contopită, dacă legea cere acest lucru.

(2) În cazul mai multor infracțiuni comise de un minor în același timp, va fi aplicată o singură pedeapsă dintre cele prevăzute de lege pentru infracționalitatea juvenilă. (1195/2004)

Secțiunea 5. Condamnarea prin contopirea pedepselor (697/1991)

(1) Atunci când este pronunțată o pedeapsă cu închisoarea, rezultată prin contopire sau o pedeapsă cu amenda, rezultată prin contopire, vor fi urmate prevederile Capitolului 6, acolo unde acestea sunt aplicabile.

(2) Atunci când este pronunțată o pedeapsă rezultată prin contopire, baza este pedeapsa aplicabilă pentru infracțiunea care, în opinia instanței, atrage după sine pedeapsa cea mai grea, iar pedeapsa contopită aplicată pentru infracțiunile comise va fi stabilită și în raport de numărul de infracțiuni, gravitatea acestora și legăturile dintre ele. Dacă unul din temeiurile majorării sau reducerii pedepsei menționate în Capitolul 6 sau o altă împrejurare precizată în capitolul amintit se aplică doar în cazul uneia sau unora din infracțiunile pentru care este pronunțată pedeapsa, acesta va fi luat în considerare, într-o măsură rezonabilă, în stabilirea cuantumului pedepsei pronunțate prin contopire.

Secţiunea 6. Luarea în considerare a unei pedepse anterioare cu închisoarea (751/1997)

(1) Dacă o persoană care a fost condamnată la închisoare cu executare este acuzată de comiterea unei noi infracţiuni înainte de pronunţarea sentinţei, pedeapsa anterioară cu închisoarea poate fi luată în considerare, într-o măsură rezonabilă, ca circumstanţă atenuantă sau ca temei pentru reducerea pedepsei aplicate. În plus, sentinţa pentru noua infracţiune comisă poate fi mai mică decât minimul prevăzut de lege pentru o astfel de faptă sau sentinţa anterioară poate fi considerată o pedeapsă suficientă şi pentru fapta care a fost judecată ulterior.

(2) În sentinţa pronunţată, instanţa va preciza sentinţa sau sentinţele anterioare care a(u) fost luată, respectiv luate în considerare atunci când a pronunţat sentinţa, în condiţiile prezentei secţiuni.

Secţiunea 7. Luarea în considerare a unei pedepse anterioare cu munca în folosul comunităţii şi a unei sentinţe de monitorizare anterioare (329/2011)

Atunci când este aplicată o nouă pedeapsă, instanţa poate lua în considerare o pedeapsă anterioară cu munca în folosul comunităţii şi o sentinţă anterioară de monitorizare, în acelaşi mod în care se procedează în cazul unei pedepse anterioare cu închisoare cu executare, descris în secţiunea 6.

Secţiunea 8. Luarea în considerare a unei pedepse juvenile anterioare (401/2015)

În cazul în care o persoană condamnată la o pedeapsă juvenilă trebuie condamnată la închisoare cu executare pentru o faptă comisă înainte de a-i fi fost aplicată pedeapsa juvenilă sau pentru o infracţiune comisă după ce i-a fost aplicată pedeapsa juvenilă, însă înainte de executarea acesteia, ea poate fi condamnată la o pedeapsă comună de închisoare cu executare pentru infracţiunea respectivă şi pentru infracţiunea care a condus la aplicarea pedepsei juvenile. Instanţa va lua în calcul partea corespunzătoare din pedeapsa juvenilă aplicată care a fost deja executată, în conformitate cu prevederile Secţiunii 68 a Legii privind executarea sancţiunilor comunitare.

Secţiunea 9. Luarea în considerare a unei sentinţe impuse de o instanţă dintr-un stat străin (179/2010)

Prevederile secţiunilor 6 şi 7 se aplică şi în cazul unei pedepse cu închisoare cu executare sau cu munca în folosul comunităţii sau al unei alte pedepse comparabile, impuse de o instanţă dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau din Islanda sau Norvegia.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL 8
Prescripția

Secțiunea 1. Termenele de prescripție a răspunderii penale (297/2003)

(1) Infracțiunile pentru care pedeapsa cea mai grea prevăzută de lege este închisoarea pe viață nu se prescriu. (212/2008)

(2) Răspunderea penală se prescrie

(1) în termen de douăzeci ani de la comiterea faptei, în cazul în care pedeapsa cea mai grea prevăzută de lege pentru infracțiunea respectivă este închisoarea pe termen determinat, mai mare de opt ani,

(2) în termen de zece ani, în cazul în care pedeapsa cea mai grea prevăzută de lege pentru infracțiunea respectivă este închisoarea de la doi la opt ani,

(3) în termen de cinci ani, în cazul în care pedeapsa cea mai grea prevăzută de lege pentru infracțiunea respectivă este închisoarea de la unu la doi ani, și

(4) în termen de doi ani, în cazul în care pedeapsa cea mai grea prevăzută de lege pentru infracțiunea respectivă este pedeapsa cu închisoarea de până la un an sau o amendă sau taxă penală sumară. (755/2010)

[paragraful 4 a fost amendat prin Legea 755/2010, care va intra în vigoare la o dată ce urmează să fie stabilită prin lege. Textul anterior al acestui paragraf este următorul:]

(4) în termen de doi ani, dacă pedeapsa cea mai grea este pedeapsa cu închisoarea de până la un an sau amenda.

(3) Prin pedeapsa cea mai grea se înțelege pedeapsa maximă prevăzută de lege pentru infracțiune în textul de lege aplicabil.

(4) Cu toate acestea, termenul de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunea privind exercițiul unei funcții publice este de cinci ani. Termenul de prescripție a răspunderii penale pentru deteriorarea mediului înconjurător, infracțiuni de mediu sau infracțiuni în domeniul protecției clădirilor este de zece ani. Termenul de prescripție a dreptului de punere sub acuzare pentru fapte ce țin de deteriorarea mediului înconjurător, deteriorarea mediului înconjurător în formă agravată, infracțiuni de mediu sau deteriorarea din neglijență a mediului înconjurător de către un vas străin în zona economică finlandeză, la care se face referire în Capitolul 13, secțiunea 3 din Legea privind protejarea mediului maritim, este trei ani. Termenul de prescripție răspunderii penale pentru încălcarea prevederilor Legii pescuitului de către un vas străin în zona economică finlandeză este trei ani. (1680/2009)

(5) Dreptul de punere sub acuzare pentru abuz sexual asupra unui copil și abuz sexual asupra unui copil în formă agravată nu se prescrie înainte ca cel care reclamă că a fost abuzat să împlinească vârsta de douăzeci și opt de ani. Același termen de prescripție se aplică și în cazul faptelor de viol, viol în

formă agravată, acte sexuale consumate prin constrângere, constrângere la comiterea unui act sexual, abuz sexual, proxenetism, proxenetism în formă agravată, trafic de persoane şi trafic de persoane în formă agravată, comise împotriva unei persoane ce nu a împlinit vârsta de optsprezece ani. În cazul ademenirii unui copil în scopuri sexuale, faptă la care se face referire în Capitolul 20, secţiunea 8(b), dreptul de punere sub acuzare se prescrie în momentul în care persoana care a făcut obiectul infracţiunii împlineşte vârsta de douăzeci şi trei de ani. (540/2011)

Secţiunea 2. Începutul termenului de prescripţie (297/2003)

(1) Perioadele menţionate mai sus în secţiunea 1 se calculează cu începere de la data comiterii infracţiunii. Dacă elementele esenţiale ale infracţiunii prevăd incriminarea omisiunii, termenul de prescripţie a dreptului de punere sub acuzare începe să curgă din momentul în care fapta omisă ar fi trebuit cel mai târziu să fie comisă. În cazul în care elementele esenţiale ale infracţiunii cer producerea unei anumite consecinţe, perioada este calculată începând de la data la care se produce consecinţa respectivă.

(2) În cazul în care infracţiunea implică menţinerea unei situaţii ilegale, termenul de prescripţie a dreptului de punere sub acuzare nu începe să curgă decât în momentul în care respectiva situaţie încetează.

(3) Termenul de prescripţie a dreptului de punere sub acuzare pentru complicitate la comiterea unei infracţiuni începe să curgă de la aceeaşi dată la care începe să curgă termenul de prescripţie a dreptului de punere sub acuzare pentru fapta principală.

Secţiunea 3. Întreruperea termenului de prescripţie (297/2003)

(1) Se consideră că punerea sub acuzare a fost făcută într-o manieră ce întrerupe termenul de prescripţie atunci când persoanei a cărei cercetare penală urmează să fie demarată i-a fost comunicată somaţia sau când împotriva ei a fost formulată o cerere de condamnare în instanţă, într-un proces la care persoana respectivă a fost prezentă.

(2) Punerea sub acuzare într-un dosar care ulterior este clasat fără urmări sau în care acuzaţiile sunt retrase nu duce la întreruperea termenului de prescripţie.

(3) Când o faptă de încălcare a legii este analizată în conformitate cu procedura prevăzută de Legea privind amenzile şi taxele penale sumare, termenul de prescripţie a dreptului de punere sub acuzare este întrerupt atunci când suspectului îi este comunicată decizia de plată a unei amenzi, decizia de plată a unei taxe penale ce poate fi contestată sau decizia de executare a unei pedepse. Cu toate acestea, termenul de prescripţie nu este întrerupt în cazul în care decizia este retrasă, când împotriva acesteia este înregistrată o contestaţie sau când suspectul sau reclamantul îşi retrage consimţământul la care se face referire în secţiunea 4 sau 5 a legii menţionate. (755/2010)

Secțiunea 3(a). Întreruperea termenului de prescripție pe baza unei propuneri de trimitere în judecată (673/2014)

(1) În cazul în care termenul de prescripție nu fost întrerupt deja în baza secțiunii 3, acesta este întrerupt atunci când persoana suspectă de comiterea unei infracțiuni sau persoana persoana inculpată într-un caz penal semnează propunerea de trimitere în judecată la care se face referire în Capitolul 1, secțiunea 19 a Codului de procedură penală.

(2) Înaintarea unei propuneri de trimitere în judecată într-un caz care ulterior este respins de instanță, fără a fi analizat pe fond, nu întrerupe curgerea termenului de prescripție.

Secțiunea 4. Prelungirea termenului de prescripție (297/2003)

În practică, termenul de prescripție a dreptului de punere sub acuzare poate fi prelungit o dată, cu un an, dacă

(1) cercetarea preliminară a faptei necesită măsuri procedurale speciale, îndelungate, motiv pentru care la sfârșitul termenului de prescripție este foarte posibil ca cercetarea să nu poată fi finalizată,

(2) cercetarea preliminară a faptei a fost începută extrem de târziu, sau

(3) persoana ce urmează să fie citată în calitate de inculpat se sustrage reținerii și, din această cauză, este probabil că ea nu va putea fi citată înainte de încetarea termenului de prescripție, în cauză existând un interes public foarte important care cere prelungirea termenului de prescripție.

Secțiunea 5. Procedura în cazul prelungirii termenului de prescripție (297/2003)

(1) Decizia privind prelungirea termenului de prescripție a dreptului de punere sub acuzare este luată de instanța competentă care ar urma să judece cauza, în conformitate cu Capitolul 4 al Codului de procedură penală (689/1997). Cererea de prelungirea a termenului de prescripție poate fi formulată de procurorul din cadrul Ministerului Public și de către reclamant, dacă acesta din urmă are dreptul de punere sub acuzare prevăzut la Capitolul 1, secțiunea 14, subsecțiunile 1 sau 2, sau la secțiunea 15, subsecțiunea 1 din textul de lege menționat. Cererea trebuie formulată în scris și depusă înainte de împlinirea termenului de prescripție. (441/2011)

(2) Cererea de prelungire a termenului de prescripție va fi analizată de către instanță cu celeritate. Ea poate fi analizată de către o judecătorie districtuală, într-un complet de un singur judecător.

(3) Dacă este probabil ca o anumită persoană să fie pusă sub acuzare pentru fapta reclamată în cererea de prelungire a termenului de prescripție, menționată în secțiunea 4(1) sau (2), persoanei respective i se va acorda ocazia de a fi audiată cu privire la cererea formulată împotriva sa. Citația poate fi înmânată direct persoanei în cauză sau poate fi expediată prin poștă.

UNIVERSITY LIBRARY

(4) Decizia pronunțată cu privire la cerere nu poate fi atacată în apel ordinar. Un apel extraordinar, în care se invocă erori de procedură, poate fi formulat de către procuror la instanța superioară în termen de treizeci de zile. Instanța va analiza apelul extraordinar în regim de urgență.

Secțiunea 6. Termenul de prescripție al pronunțării unei sentințe (297/2003)

(1) Dreptul de a pronunța o sentință pentru oricare din infracțiunile prevăzute în secțiunea 1, subsecțiunea 1 nu este prescriptibil. (1161/2005)

(2) Nu poate fi aplicată sau dispusă nicio pedeapsă în baza Legii privind amenda și taxa penală sumară, pentru o infracțiune diferită de cea prevăzută de subsecțiunea 1, după ce termenele de mai jos s-au scurs de la data menționată în secțiunea 2:

(1) treizeci de ani, dacă pedeapsa maximă prevăzută pentru fapta comisă este închisoarea pe durată determinată de peste opt ani,

(2) douăzeci de ani, dacă pedeapsa maximă prevăzută pentru fapta comisă este închisoarea de la doi la zece ani,

(3) zece ani, dacă pedeapsa maximă prevăzută pentru fapta comisă este închisoarea de până la doi ani sau amenda. (755/2010)

[Subsecțiunea 2 a fost modificată prin Legea 755/2010 și va intra în vigoare la o dată ce urmează să fie stabilită prin lege. Textul anterior al variantei amendate aveau următorul conținut:]

(2) Nu poate fi aplicată nicio pedeapsă, cu excepția celei prevăzute de subsecțiunea 1, după ce termenele menționate mai jos s-au scurs de la data menționată în secțiunea 2:

(1) treizeci de ani, dacă pedeapsa maximă prevăzută pentru fapta comisă este închisoarea pe durată determinată de peste opt ani,

(2) douăzeci de ani, dacă pedeapsa maximă prevăzută pentru fapta comisă este închisoarea de la doi la opt ani,

(3) zece ani, dacă pedeapsa maximă prevăzută pentru fapta comisă este închisoarea de până la doi ani sau amenda.

(3) Nu poate fi aplicată nicio pedeapsă pentru o infracțiune la care se face referire în secțiunea 1 se mai sus, subsecțiunea 5, după ce perioada la care se face referire în subsecțiunea 2 a secțiunii menționate s-a scurs, iar de la data la care reclamantul a împlinit vârsta de douăzeci și opt de ani sau douăzeci și trei de ani au trecut zece ani. (540/2011)

(4) O pedeapsă aplicată se prescrie dacă hotărârea prin care aceasta a fost aplicată nu devine executorie înainte de expirarea termenului menționat în subsecțiunile 2 sau 3. (1161/2005)

Secţiunea 7. Prescripţia unei cereri de aplicare a unei amenzi unei persoane juridice (297/2003)

Termenul de prescripţie pentru formularea unei cereri de amendare a unei persoane juridice este acelaşi ca şi cel prevăzut pentru punerea sub acuzare pentru infracţiunea reclamată, care stă la baza cererii.

Acest termen nu poate fi însă mai mic de cinci ani.

Secţiunea 8. Prescripţia impunerii unui avertisment de amendă (297/2003)

Dreptul de a aplica o amendă acolo unde instanţa a stabilit un astfel de avertisment de amendă pentru a asigura desfăşurarea procedurilor încetează în doi ani de la data la care a fost dispus avertismentul cu amenda.

Secţiunea 9. Prescripţia dispunerii confiscării (1161/2005)

O sancţiune ce implică măsura confiscării nu poate fi aplicată atunci când, ca urmare a depăşirii termenului de prescripţie, pentru infracţiunea respectivă nu poate fi aplicată nicio pedeapsă.. Cu toate acestea, termenul minim de prescripţie a unei cereri de confiscare este de cinci ani. Cu toate acestea, în cazul în care cererea de confiscare priveşte instrumentul folosit la comiterea faptei, instrument la care se face referire în Capitolul 10, secţiunea 4 sau un alt bun menţionat în secţiunea 5, dreptul de a cere confiscarea nu se prescrie.

Secţiunea 10. Prescripţia executării pedepsei cu închisoarea (297/2003)

(1) Pedeapsa cu închisoarea pe viaţă şi pedeapsa cu închisoarea pe durată determinată, dispuse pentru genocid, crimă împotriva umanităţii, crimă împotriva umanităţii în formă agravată, crimă de război sau crimă de război în formă agravată nu se prescriu. (212/2008)

(2) Pedeapsa cu închisoarea pe perioadă determinată se prescrie în cazul în care ea nu a fost pusă în executare în termenele prevăzute mai jos, care încep să curgă de la data la care hotărârea de condamnare a devenit definitivă:

(1) în termen de douăzeci de ani, dacă pedeapsa pe perioadă determinată este mai mare de opt ani,

(2) în termen de cincisprezece ani, dacă pedeapsa este de la patru la opt ani,

(3) în termen de zece ani, dacă pedeapsa este de la unu la patru ani, şi

(4) în termen de cinci ani, dacă pedeapsa este de cel mult un an.

(3) O pedeapsă rezultată prin aplicată pentru neplata unor amenzi se prescrie în cazul în care ea nu a fost pusă în executare în termen de trei ani de la data la care hotărârea prin care a fost aplicată a devenit definitivă.

Secţiunea 11. Prescripţia executării unei pedepse cu muncă în folosul comunităţii şi a unei pedepse de punere sub supraveghere (329/2011)

Pedeapsa cu muncă în folosul comunităţii sau pedeapsa de punere sub supraveghere se prescrie în aceleaşi condiţii în care se prescrie pedeapsa cu închisoarea aplicabilă pentru aceleaşi fapte.

Secţiunea 12. Prescripţia executării pedepsei în anumite cazuri (297/2007)

În cazul în care executarea unei pedepse cu închisoarea, a unei pedepse cu munca în folosul comunităţii sau a unei pedepse rezultate prin conversie pentru neplata unor amenzi este întreruptă sau a fost dispusă lipsirea de libertate a unei persoane eliberate condiţionat, pentru continuarea executării, se vor aplica în mod corespunzător prevederile secţiunilor 10 şi 11. Termenul de prescripţie a unei pedepse cu închisoarea pe durată determinată şi a unei pedepse cu munca în folosul comunităţii este stabilit pe baza perioadei din pedeapsă rămase neexecutate, iar dacă este vorba de mai multe pedepse ce trebuie executate, din perioada rămasă de executat, rezultată prin combinarea pedepselor. Termenul efectiv va fi calculat cu începere de la data întreruperii şi, în cazul în care este dispusă revocarea unei liberări condiţionate sau punerea în executare a unei sentinţe cu suspendare condiţionată, cu începere de la data la care a fost emis ordinul de revocare sau de punere în executare.

Secţiunea 12(a). Prescripţia executării unei pedepse aplicate minorului (1161/2005)

Pedeapsa aplicată unui minor se prescrie în cazul în care nu este pusă în executare în termen de trei ani de la data pronunţării hotărârii finale.

Secţiunea 13. Prescripţia în cazul sancţiunii cu amenda (297/2003)

(1) Executarea unei sancţiuni cu amenda se prescrie în termen de cinci ani de la data pronunţării hotărârii definitive, dacă înainte de expirarea acestui termen persoanelor amendate nu le-a fost aplicată o pedeapsă rezultată prin conversie. În cazul în care a fost dispusă o astfel de pedeapsă, rezultată prin conversie, persoana amendată are dreptul ca şi în cursul perioadei menţionate să plătească amenda, aşa cum a fost stabilit separat. Prevederile de mai sus cu privire la amendă se aplică şi în cazul în care a fost dispus un avertisment cu amenda.

(2) Executarea sancţiunii cu amenda aplicate unei persoane juridice se prescrie după cinci ani de la data la pronunţării hotărârii definitive.

(3) Executarea sancţiunii cu taxa penală sumară se prescrie după cinci ani de la data emiterii ordinului de aplicare a amenzii penale sumare. (755/2010)

Secţiunea 14. Prescripţia măsurii de confiscare aplicate ca sancţiune (1161/2005)

Sancţiunea confiscării nu mai poate fi pusă în executare după ce au trecut zece ani de la data pronunţării hotărârii definitive. Cu toate acestea, în cazul în care confiscarea se referă la instrumentul folosit la comiterea infracţiunii,

instrument menționat la Capitolul 10, secțiunea 4 sau la un alt bun la care se face referire în secțiunea 5, punerea în executare a sancțiunii confiscării nu se prescrie.

Secțiunea 15. Efectul sechestrului (297/2003)

În cazul în care, în cursul termenului de prescriere s-a procedat la sechestrul asupra unui bun, în vederea executării prevăzute în secțiunile 13 sau 14, executarea poate fi continuată cu privire la bunul poprit.

Secțiunea 16. Efectul decesului asupra executării pedepsei (297/2003)

(1) Pedeapsa cu amenda sau cu avertismentul de amendă încetează în momentul decesului persoanei condamnate. Cu toate acestea, executarea unei pedepse în cadrul căreia a fost efectuat un sechestru cât timp persoana condamnată era încă în viață poate fi dusă la capăt cu privire la bunul ce face obiectul sechestrului.

(2) La decesul inculpatului sau a unei alte persoane responsabile pentru confiscare, sancțiunea va fi stabilită în funcție de bunurile rămase de pe urma defunctului, cu excepția cazului în care instanța consideră că măsura confiscării ar fi nerezonabilă.

(3) În cazul în care persoana care deține bunurile asupra cărora a fost dispusă confiscarea a decedat, executarea poate fi îndreptată către bunurile ce formează masa succesorală rămasă de pe urma defunctului. Cu toate acestea, moștenitorii defunctului au dreptul ca, în termen de trei luni de la data la care asupra bunului ce a aparținut defunctului a fost dispus sechestru sau bunul respectiv a fost preluat și a intrat în posesia statului, să se adreseze instanței care a judecat cauza pe fond, care va trebui să decidă dacă măsura confiscării trebuie să înceteze sau nu, pe motiv că aceasta este considerată nerezonabilă.

Secțiunea 17. Împlinirea termenului de prescripție (297/2003)

Termenul de prescripție se împlinește la sfârșitul zilei care precedă acea zi a lunii ce corespunde datei la cere termenul a început să curgă.

Secțiunea 18. Trimitere la alte prevederi (755/2010)

(1) Capitolul 2(b), secțiunea 3, subsecțiunea 2 conține prevederi privind perimarea pedepsei închisorii cu suspendare condiționată. (1161/2005)

(2) Legea privind procedurile penale sumare (692/1993) conține prevederi privind prescrierea amenzilor penale sumare. Legea privind sancțiunile contravenționale (66/1983) conține prevederi privitoare la prescrierea unei amenzi contravenționale.

(3) Legea privind disciplina militară și prevenirea infracțiunilor în cadrul forțelor armate (255/2014) conține prevederi privind termenele de prescriere a pedepselor disciplinare aplicate militarilor sau altor persoane ce intră sub incidența Capitolului 45 din Codul penal. (256/2014)

CAPITOLUL 9
Răspunderea penală a persoanelor juridice (743/1995)

Secţiunea 1. Sfera de aplicare (61/2003)

(1) O corporaţie, o fundaţie sau orice altă persoană juridică[1)], în activitatea căreia a fost comisă o infracţiune este condamnată, la cererea procurorului public, la plata unei amenzi corporative, dacă o astfel de sancţiune este prevăzută în prezentul cod pentru infracţiunea comisă.(441/2011)

(2) Prevederile prezentului capitol nu se aplică în cazul infracţiunilor comise în exerciţiul autorităţii publice.

Secţiunea 2. Condiţii ce trebuie întrunite pentru atragerea răspunderii (61/2003)

(1) O corporaţie poate fi condamnată la plata unei amenzi corporative dacă o persoană ce este membră a organului statutar sau a unui alt organ de conducere sau care deţine şi exercită în fapt puterea de decizie în cadrul acesteia a fost complice la comiterea unei infracţiuni sau a permis comiterea infracţiunii respective sau dacă activitatea corporaţiei s-a derulat fără acordarea atenţiei şi depunerea eforturilor necesare pentru prevenirea infracţiunii.

(2) O amendă corporativă poate fi aplicată chiar şi atunci când făptuitorul nu poate fi identificat sau când, din diverse motive, acesta nu este pedepsit. Cu toate acestea, nu va fi dispusă aplicarea niciunei amenzi corporative pentru o infracţiune ce nu este reclamată de partea vătămată, în vederea punerii sub acuzare a făptuitorului, decât în cazul în care punerea acestuia sub acuzare este motivată de un interes public foarte important.

Secţiunea 3. Relaţia dintre autorul infracţiunii şi corporaţie (743/1995)

(1) Se consideră că infracţiunea a fost comisă în derularea activităţii corporaţiei în cazul în care făptuitorul a acţionat în numele sau în beneficiul corporaţiei şi face parte din conducerea acesteia sau se află în relaţie de prestator de servicii sau de angajat al acesteia şi a acţionat în baza unei însărcinări primite de la un reprezentant al corporaţiei.

(2) Corporaţia nu are dreptul la o compensaţie din partea făptuitorului pentru amenda corporativă pe care a plătit-o decât dacă o astfel de răspundere se întemeiază pe statutul corporaţiilor şi fundaţiilor.

Secţiunea 4. Renunţarea la pedeapsă (61/2003)

(1) Instanţa poate renunţa să aplice o amendă unei corporaţii, dacă:

(1) omisiunea la care se face referire în secţiunea 2(1) şi de care se face vinovată este de mică importanţă sau participarea la infracţiune a conducerii

---

[1)] Pentru desemnarea acestora va fi folosit, în cele ce urmează, termenul „corporaţie".

sau a unei persoane ce deține și exercită efectiv puterea de decizie în cadrul corporației este de mică importanță, sau

(2) fapta comisă în cadrul activităților desfășurate de corporație este de mică gravitate.

(2) Instanța poate renunța la aplicarea unei amenzi corporative și atunci când apreciază că pedeapsa este nerezonabilă, dacă sunt luate în considerare:

(1) consecințele infracțiunii asupra corporației,

(2) măsurile luate de corporație pentru prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, pentru prevenirea sau remedierea efectelor infracțiunii sau pentru efectuarea investigației cu privire la omisiune sau la infracțiune, sau

(3) atunci când împotriva unui membru al conducerii corporației este pronunțată o hotărâre de condamnare, în condițiile în care corporația este mică, persoana condamnată deține o cotă importantă din aceasta sau răspunderea sa personală pentru obligațiile/pasivele corporației este una importantă.

Secțiunea 5. Amenda corporativă (971/2001)

Amenda corporativă este aplicată ca sumă forfetară. Cuantumul minim al amenzii corporative este 850,00 euro, iar cuantumul maxim al acesteia este 850.000,00 euro.

Secțiunea 6. Baza de calcul pentru stabilirea amenzii corporative (743/1995)

(1) Cuantumul amenzii corporative este stabilit în funcție de natura și gradul de omisiune sau de participare al conducerii la comiterea faptei sancționate, așa cum se precizează în secțiunea 2 și de situația financiară a companiei.

(2) Atunci când sunt evaluate semnificația omisiunii și participării conducerii companiei, vor fi luate în considerare natura și gravitatea infracțiunii comise, poziția autorului, ca membru al organelor de conducere ale companiei, dacă încălcarea obligațiilor societății se face cu nerespectarea legii sau a unor ordine ale autorităților, precum și temeiurile de incriminare și pedepsire a faptei, prevăzute în orice altă parte a legii.

(3) Când este evaluată starea financiară a companiei, sunt luate în considerare gradul de solvabilitate al companiei, precum și veniturile acesteia și alți indicatori esențiali ai situației financiare a societății.

Secțiunea 7. Renunțarea la punerea sub acuzare (61/2003)

(1) Procurorul poate dispune nepunerea sub acuzare a companiei, în cazul în care: (441/2011)

(1) omisiunea imputabilă companiei sau participarea conducerii acesteia sau a unei persoane cu putere de decizie în cadrul companiei, conform mențiunilor din secțiunea 2, subsecțiunea 1, a fost de mică importanță în cadrul infracțiunii, sau

(2) infracţiunea comisă în derularea activităţilor companiei a cauzat doar daune sau riscuri minore, iar compania a luat în mod voluntar măsuri pentru a preveni comiterea unor noi infracţiuni.

(2) Totodată, se poate renunţa la punerea sub acuzare şi dacă inculpatul, în cazul la care se face referire în secţiunea 4, subsecţiunea 2(3), a fost deja condamnat la o pedeapsă şi se poate astfel anticipa că, din acest motiv, compania nu va mai fi condamnată la plata unei amenzi corporative.

(3) Decizia de nepunere sub acuzare a companiei sau de retragere a acuzaţiilor formulate împotriva unei companii va fi comunicată companiei prin poştă sau prin aplicarea corespunzătoare a prevederilor Capitolului 11 din Codul de procedură judiciară. În cazul unei astfel de decizii, se aplică în mod corespunzător prevederile Capitolului 1, secţiunea 6(a), subsecţiunea 2 şi secţiunea 11, subsecţiunile 1 şi 3 din Codul de procedură penală. (673/2014)

(4) Prevederile Capitolului 1, secţiunea 12 din Codul de procedură penală privind revocarea acuzaţiilor se aplică în cazul revocării acuzaţiilor pe baza subsecţiunii 1. Într-un astfel de caz, decizia de revocare nu va fi comunicată, însă, decât companiei.

Secţiunea 8. Amenda aplicată persoanelor juridice rezultată din reunirea a două sau mai multe amenzi (743/1995)

(1) În cazul în care o companie trebuie condamnată pentru două sau mai multe infracţiuni în acelaşi timp, se va aplica o amendă rezultată din reunirea a două sau mai multe amenzi, după caz, în conformitate cu prevederile secţiunilor 5 şi 6.

(2) O pedeapsă combinată nu poate fi aplicată pentru două infracţiuni dacă una dintre acestea a fost comisă după ce pentru cealaltă a fost aplicată o amendă corporativă. În cazul în care sunt aduse acuzaţii împotriva companiei care a fost condamnată la plata unei amenzi corporative printr-o hotărâre definitivă, pentru o infracţiune comisă înainte de pronunţarea respectivei hotărâri, nu se va aplica nici de această dată o amendă combinată, însă se va ţine cont, în mod corespunzător, de amenda corporativă aplicată anterior atunci când va fi stabilită noua pedeapsă.

[Secţiunea 9 a fost abrogată; 297/2003]

Secţiunea 10. Aplicarea unei amenzi corporative (673/2002)

(1) Amenda aplicată unei persoane juridice este aplicată în modalitatea prevăzută de Legea privind aplicarea amenzilor (672/2002).

(2) O pedeapsă rezultată prin înlocuire nu poate fi aplicată în locul unei amenzi corporative.

CAPITOLUL 10
Confiscarea (875/2001)

Secțiunea 1. Condiții generale privind confiscarea (875/2001)

(1) Condiția necesară pentru emiterea unui ordin de confiscare este comiterea unei fapte ce intră sub incidența legii penale (a unei infracțiuni).

(2) De asemenea, confiscarea poate fi dispusă pentru o faptă ce intră sub incidența legii penale și atunci când

(1) persoana care a comis fapta nu a împlinit încă vârsta de cincisprezece ani la data comiterii faptei sau nu are capacitate penală,

(2) persoana care a comis fapta este exonerată de răspundere penală, conform Capitolului 4, secțiunea 2, secțiunea 4, subsecțiunea 22, secțiunea 5, subsecțiunea 2, secțiunea 6, subsecțiunea 3 sau Capitolul 45, secțiunea 26(b), subsecțiunea 2, sau (515/2003)

(3) când o persoană juridică poate fi condamnată la o pedeapsă, în conformitate cu Capitolul 9, chiar dacă individul care a comis infracțiunea nu poate fi identificat sau, din alte motive, acesta nu poate fi condamnat la o pedeapsă.

Secțiunea 2. Confiscarea veniturilor rezultate din comiterea unei infracțiuni (875/2001)

(1) Confiscarea veniturilor rezultate din activitatea infracțională este dispusă în favoarea statului. Confiscarea este dispusă împotriva autorului infracțiunii, participantului sau persoanei în numele sau în beneficiul căreia a fost comisă infracțiunea, atunci când acestea au beneficiat de pe urma infracțiunii comise.

(2) În cazul în care nu pot fi prezentate probe cu privire la nivelul produsului infracțiunii sau dacă astfel de probe nu pot fi prezentate decât cu dificultate, produsul infracțiunii va fi estimat luând în considerare natura infracțiunii comise, dimensiunea activității infracționale și alte împrejurări.

(3) Nu va fi dispusă confiscarea produselor infracțiunii dacă acestea au fost returnate persoanei vătămate sau în măsura în care s-a dispus sau urmează să se dispună înapoierea acestora către persoana vătămată, prin compensație sau restituire. În cazul în care nu a fost depusă o cerere de acordare de compensații sau de restituire sau a fost depusă o cerere, dar nu a fost luată încă nicio hotărâre, în momentul în care se va decide supra cererii de confiscare va fi dispusă confiscarea.

Secțiunea 3. Confiscarea extinsă a produsului infecțiunii (875/2001)

(1) Poate fi dispusă măsura de confiscare totală sau parțială a unor bunuri în favoarea statului

(1) împotriva unei persoane care este găsită vinovată de comiterea unei infracțiuni sancționată cu închisoarea de cel puțin patru ani, de tentativă la

comiterea unei astfel de infracţiuni sau de comiterea unei infracţiuni la care se face referire în Capitolul 32, secţiunile 1 sau 6, Capitolul 46, secţiunea 4, Capitolul 50, secţiunile 1 sau 4 ale prezentului Cod sau în secţiunea 82 a Legii alcoolului (458/1968), şi

2) împotriva unui participant la comiterea oricăreia din infracţiunile prevăzute la paragraful (1) de mai sus şi împotriva unei persoane în numele sau în beneficiul căreia a fost comisă infracţiunea respectivă,

dacă este vorba despre o infracţiune care, prin natura ei, poate duce la obţinerea unor sume mari de bani şi există motive să se creadă că bunul confiscabil provine, total sau parţial, din activitatea infracţională, ce nu poate fi considerată nesemnificativă. (641/2009)

(2) În plus, confiscarea totală sau parţială de bunuri, la care se face referire în subsecţiunea 1 poate fi dispusă în favoarea statului

(1) împotriva unei persoane aflată cu una din persoanele menţionate în subsecţiunea1 într-una din relaţiile prevăzute de secţiunea 3, subsecţiunea 1 a Legii privind recuperarea bunurilor ce intră în masa credală în caz de faliment (758/1991) (persoană apropiată), şi

(2) împotriva unui întreprinzător particular, unei companii, corporaţii sau fundaţii a cărui/cărei legătură cu oricare din persoanele la care se face referire în subsecţiunea 1 sau cu o persoană apropiată acesteia din urmă este o legătură prevăzută de secţiunea 3, subsecţiunea 2, paragrafele (1) şi (2) din Legea privind recuperarea bunurilor ce intră în masa credală în caz de faliment, dacă există motive să se creadă că bunul sau bunurile a(u) fost transferat(e) în proprietatea respectivei persoane cu scopul de a evita confiscarea sau răspunderea.

(3) Confiscarea menţionată în subsecţiunea 2 nu poate fi dispusă dacă transferul bunului sau bunurilor în cauză a avut loc cu cinci ani înainte de comiterea infracţiunii menţionate în subsecţiunea 1.

(4) În cazul în care două sau mai multe persoane sunt vizate de aceeaşi dispoziţie de confiscare, răspunderea lor este solidară.

Secţiunea 4. Confiscarea instrumentelor folosite în comiterea de infracţiuni (875/2001)

(1) Următoarele instrumente sunt confiscate de către stat atunci când sunt folosite în comiterea unei infracţiuni:

(1) arme de foc, arme ascuţite sau alte instrumente letale similare, şi

(2) orice alt obiect sau bun a cărui deţinere este interzisă de lege.

(2) De asemenea, poate fi dispusă confiscarea în favoarea statului a următoarelor:

(1) un obiect sau un bun care a fost folosit la comiterea cu intenţie a unei infracţiuni, şi

(2) un obiect sau un bun care are o legătură strânsă cu o infracţiune comisă cu intenţie, pentru care a fost declanşată procedura de urmărire

penală, atunci când acesta a fost obținut sau pregătit în mod exclusiv sau în principal pentru comiterea infracțiunii cu intenție sau atunci când, datorită caracteristicilor sale, acesta este extrem de potrivit pentru a fi folosit ca instrument al unei infracțiuni comise cu intenție.

(3) Atunci când este evaluată necesitatea confiscării, se va acorda o atenție deosebită prevenirii unor eventuale infracțiuni viitoare.

Secțiunea 5. Confiscarea altor bunuri (875/2001)

(1) Un obiect sau un bun care a fost produs, fabricat sau creat prin comiterea unei infracțiuni sau către care a fost îndreptată o infracțiune va fi confiscat de către stat, iar deținerea lui va fi pedepsită.

(2) Un obiect sau un bun care a fost produs, fabricat sau creat prin comiterea unei infracțiuni sau împotriva căruia a fost îndreptată o infracțiune poate face obiectul confiscării parțiale sau totale, în cazul în care confiscarea este necesară:

(1) din cauza faptului că obiectul sau bunul respectiv este periculos pentru sănătate și pentru mediul înconjurător,

(2) pentru a preveni alte infracțiuni, atunci când obiectul sau bunul respectiv este considerat o țintă adecvată a unei infracțiuni sau un instrument adecvat pentru comiterea unei infracțiuni,

(3) pentru îndeplinirea obiectivelor vizate de prevederile și ordinele legate de reglementările economice, import sau export, sau

(4) pentru îndeplinirea obiectivelor vizate de prevederile și ordinele privind protecția naturii și a mediului înconjurător.

(3) Containerele, ambalajele sau alte materiale folosite pentru stocarea unui obiect sau a unui bun a cărui confiscare urmează a fi dispusă pot face și ele obiectul confiscării, dacă fără această din urmă măsură, confiscarea obiectului sau bunului nu poate fi pusă altfel în aplicare decât cu dificultate.

Secțiunea 6. Restricții în materie de confiscare (875/2001)

(1) Nu poate fi dispusă confiscarea unui obiect sau a unui bun din categoria celor la care se face referire în secțiunea 4 sau 5, dacă acesta aparține în totalitate sau în parte unei alte persoane decât făptuitorul sau un participant sau o persoană în numele căreia sau cu consimțământul căreia a fost comisă infracțiunea. Cu toate acestea, poate fi dispusă confiscarea unui obiect sau unui bun de la o persoană căreia obiectul sau bunuri respectiv i-a fost transmis după comiterea infracțiunii, dacă, în momentul primirii acestuia, persoana respectivă știa sau avea motive întemeiate să creadă că obiectul sau bunul are legătură cu o infracțiune sau dacă a primit bunul sau obiectul respectiv în dar sau sub orice altă formă, cu titlu gratuit.

(2) Confiscarea unui obiect sau bun este dispusă, indiferent de cine este proprietarul de drept al acestuia, și atunci când deținătorul comite o infracțiune având asupra sa bunul sau obiectul respectiv.

BUNDESTAG LIBRARY

Secţiunea 7. Renunţarea la măsura confiscării (875/2001)

(1) În luarea unei decizii asupra unei cereri de confiscare, instanţa poate dispune, cu consimţământul pârâtului, renunţarea la măsura confiscării, dacă obiectul sau bunul la care se face referire în secţiunea 4 sau 5 este modificat într-un anumit termen, indicat în hotărârea pronunţată sau dacă acesta face obiectul altor măsuri indicate în hotărârea instanţei, astfel încât măsura confiscării devine inutilă.

(2) Executorul judecătoresc urmăreşte respectarea măsurilor dispuse prin hotărârea judecătorească şi decide dacă este necesară renunţarea la măsura confiscării. Persoana împotriva căreia a fost dispusă măsura confiscării poate ataca această decizie în conformitate cu procedura de apel în materie de măsuri de executare. Dacă există motive speciale, executorul judecătoresc poate prelungi perioada la care se face referire în subsecţiunea 1. Renunţarea la măsura confiscării va fi comunicată către Registrul central al măsurilor judecătoreşti.

(3) Persoana supusă măsurii confiscării poate fi obligată să suporte costurile aferente modificării şi executării hotărârii.

Secţiunea 8. Confiscarea în echivalent valoric (875/2001)

(1) În cazul în care nu poate fi dispusă confiscarea unui obiect sau unui bun la care se face referire în secţiunea 4 sau 5 din cauza unei restricţii la care se face referire în secţiunea 6, subsecţiunea 1 sau din cauză că obiectul sau bunul respectiv a fost ascuns sau este inaccesibil în orice alt mod, poate fi dispusă confiscarea totală sau parţială a valorii bunului sau obiectului de la făptuitor, de la un participant sau de la persoana în numele căreia sau cu consimţământul căreia a fost comisă infracţiunea, în locul confiscării obiectului sau bunului respectiv. În plus, poate fi dispusă confiscarea în echivalent valoric de la o persoană căreia obiectul sau bunul respectiv i-a fost transmis după comiterea infracţiunii, dacă, în momentul primirii acestuia, persoana respectivă ştia sau avea motive întemeiate să creadă că obiectul sau bunul are legătură cu o infracţiune sau dacă a primit bunul sau obiectul respectiv în dar sau sub orice altă formă, cu titlu gratuit.

(2) Cu toate acestea, confiscarea în echivalent valoric nu poate fi dispusă în cazul în care persoana la care se face referire în subsecţiunea 1 arată că este posibil ca obiectul sau bunul să fi fost distrus sau consumat.

(3) În cazul în care confiscarea în echivalent valoric cu privire la acelaşi obiect sau bun este dispusă împotriva a două sau mai multe persoane, răspunderea acestora este solidară. Cu toate acestea, o persoană împotriva căreia a fost dispusă doar confiscarea parţială în echivalent valoric va fi răspunzătoare doar pentru suma menţionată în hotărârea judecătorească.

Secţiunea 9. Cererea de confiscare (875/2001)

(1) Confiscarea este dispusă la cererea unui procuror sau a unei persoane oficiale din categoria celor la care se face referire în secţiunea 3 a Legii privind

amenzile şi amenzile sumare. De asemenea, o parte vătămată poate solicita confiscarea în momentul în care face plângere din proprie iniţiativă, în conformitate cu Capitolul 7 din Codul de procedură penală (755/2010).

[Subsecţiunea 1 a fost modificată prin Legea din 755/2010 şi va intra în vigoare la o dată ce urmează să fie stabilită printr-o lege. Conţinutul anterior al acestei secţiuni era următorul:]

(1) Confiscarea este dispusă la cererea unui procuror sau a uneia din persoanele oficiale la care se face referire în secţiunea 3 a Codului de procedură penală (692/1993). Confiscarea poate fi solicitată, totodată, de către o persoană vătămată, în momentul în care aceasta formulează plângerea penală din proprie iniţiativă, în conformitate cu Capitolul 7 din Codul de procedură penală. (689/1997).

(2) Capitolul 1, secţiunea 8(b) din Codul de procedură penală conţine prevederi cu privire la motivele pe baza cărora un procuror poate respinge o cerere de confiscare. (650/2003)

Secţiunea 10. Ajustarea confiscării (875/2001)

(1) Măsura confiscării nu trebuie dispusă dacă:

(1) produsul infracţiunii sau valoarea obiectului sau a proprietăţii este nesemnificativ(ă),

(2) în conformitate cu Capitolul 6, secţiunea 12 sau cu o altă prevedere corespunzătoare, se renunţă la pedepsirea autorului, sau (347/2013)

(3) confiscarea nu ar fi rezonabilă, având în vedere natura faptei şi obiectul sau proprietatea în cauză, starea financiară a infractorului şi celelalte împrejurări.

(2) Cu respectarea condiţiilor prevăzute de subsecţiunea 1, în locul confiscării obiectului sau proprietăţii poate fi dispusă confiscarea în echivalent valoric a acestora sau a unei părţi din acestea. De asemenea, poate fi dispusă confiscarea parţială a obiectului sau proprietăţii sau a valorii acestora. Totodată, poate fi dispusă confiscarea parţială a produsului infracţiunii.

Secţiunea 11. Prevederi diverse (875/2001)

(1) Atunci când, în cadrul cercetării penale sau al procesului penal, este analizată răspunderea unei alte persoane decât cea a suspectului sau inculpatului, în vederea aplicării măsurii confiscării, prevederile procedurale aplicabile suspectului sau inculpatului vor fi aplicate şi persoanei respective, în mod corespunzător.

(2) Dacă s-au plătit compensaţii sau s-a procedat la restituire sau dacă a fost dispusă plata de compensaţii sau restituirea după emiterea deciziei la care se face referire în secţiunea 2, subsecţiunea 3, confiscarea poate fi pusă în executare într-un cuantum redus în mod corespunzător. În cazul în care măsura confiscării a fost executată, Centrul de înregistrare a măsurilor legale poate ca, în baza unei cereri formulate de persoana în cauză, să dispună ca

suma să fie plătită din fondurile statului. Indiferent de orice alte prevederi ale legii cu privire la obligaţia de păstrare a secretului informaţiilor, persoana în cauză are dreptul ca, în scopul pregătirii cererii, să primească de la Centrul de înregistrare a măsurilor legale informaţii cu privire la executarea măsurii de confiscare ante-menţionate.

În cazul în care sunt înaintate mai multe cereri cu privire la aceeaşi infracţiune, acestea vor fi analizate în acelaşi timp, dacă aceasta nu reprezintă un impediment nerezonabil pentru solicitanţi. În cazul în care sancţiunea confiscării nu este suficientă pentru a acoperi plata tuturor datoriilor, plata va fi făcută proporţional cu cuantumul datoriilor, aplicându-se în mod corespunzător prevederile Capitolelor 17 şi 18 din Legea falimentului (120/2004). O persoană care nu este mulţumită de decizia Centrului de înregistrare a măsurilor legale poate intenta acţiune în instanţă, adresându-se instanţei în a cărei arie de competenţă teritorială domiciliază reclamantul sau Tribunalului Districtual Helsinki. Acţiunea trebuie înregistrată la instanţă în termen de o lună de la data deciziei Centrului de înregistrare a măsurilor legale. În cazul în care sunt înregistrate în instanţă mai multe acţiuni pe baza unor cereri ce privesc aceeaşi infracţiune, plângerile vor fi analizate de Tribunalul Districtual unde a fost depusă prima dintre ele. Celelalte instanţe districtuale vor transfera cazurile înregistrate pe rolurile lor, pentru ca acestea să fie analizate de Tribunalul Districtual menţionat. O cerere formulată în acest scop trebuie înaintată Tribunalului Districtual în a cărui arie de competenţă teritorială domiciliază petentul sau Tribunalului Districtual Helsinki în termen de cinci ani de la data la care hotărârea ce conţine ordinul de confiscare a devenit definitivă. Pârâtul, într-un astfel de caz, este statul, reprezentat de Centrul de înregistrare a măsurilor legale. (347/2013)

(3) Cel care, de bună-credinţă fiind, a obţinut o ipotecă, o garanţie sau un drept de retenţie asupra unui obiect sau asupra unei proprietăţi la care se face referire în secţiunile 4 sau 5, pentru care a fost emis un ordin de confiscare, poate solicita şi el confiscarea bunului sau a proprietăţii în cauză, indiferent dacă dreptul său de creanţă în legătură cu acel obiect sau acea proprietate a ajuns sau nu la scadenţă. Pentru înaintarea unei acţiuni în instanţă, în acest sens, se va proceda în conformitate cu prevederile subsecţiunii 2. În lipsa unei astfel de acţiuni în instanţă, ipoteca, garanţia sau dreptul de retenţie se vor stinge.

CAPITOLUL 11
Crimele de război şi crimele împotriva umanităţii (212/2008)

Secţiunea 1. Genocidul (212/2008)

(1) Cel care, cu scopul de a distruge un grup naţional, etnic, rasial sau religios sau un alt gen de grup comparabil,

(1) ucide membri ai acelui grup,

(2) provoacă vătămarea corporală gravă sau induce boli de natură psihică sau fizică membrilor grupului,

(3) supune grupul unor condiţii de trai care pot provoca distrugerea fizică a grupului, în totalitate sau în parte,

(4) impune măsuri de natură să împiedice procrearea în cadrul grupului, sau

(5) transferă cu forţa copii dintr-un grup într-altul,

va fi pedepsit cu minimum patru ani de închisoare sau detenţiunea pe viaţă, pentru genocid.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 2. Pregătirea genocidului (212/2008)

Cel care, pentru atingerea scopului prezentat în Secţiunea 1,

(1) conspiră împreună cu o altă persoană în vederea comiterii unui genocid, sau

(2) întocmeşte un plan de comitere a unui genocid

va fi pedepsit cu închisoare de la patru luni la patru ani pentru pregătirea unui genocid.

Secţiunea 3. Crime împotriva umanităţii (212/2008)

Cel care, în cadrul unei agresiuni sistematice la adresa populaţiei civile,

(1) ucide sau pune în sclavie o altă persoană, îl supune unui tratament de sclav, oferindu-l ca marfă spre vânzare, cumpărare sau închiriere, îl torturează sau îi provoacă, în orice alt mod, suferinţe mari sau răni grave şi îi afectează serios sănătatea sau distruge o populaţie, impunând acesteia sau unei părţi din aceasta condiţii de viaţă distrugătoare sau acţionând în alt mod în acest scop,

(2) deportează sau transferă cu forţa populaţia care locuieşte în mod legitim într-o anumită zonă,

(3) ia prizonier sau privează o persoană în alt mod de libertate, cu încălcarea prevederilor fundamentale ale legislaţiei internaţionale sau provoacă în mod involuntar dispariţia unei persoane care a fost privată de libertate,

(4) violează o altă persoană, o supune unui tratament de sclavie sexuală, o obligă să se prostitueze, să rămână gravidă sau să fie sterilizată sau comite orice alt act grav de violenţă sexuală împotriva acelei persoane,

(5) se implică în acţiuni de discriminare rasială sau persecută un anumit grup sau o anumită comunitate din motive ce ţin de opinia politică, rasă, naţionalitate, origine etnică, cultură, religie sau gen sau din alte raţiuni comparabile,

va fi condamnat la închisoare de la un an la închisoare pe viaţă pentru crimă împotriva umanităţii.

Tentativa se pedepseşte.

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 4. Crimă împotriva umanităţii în formă agravată (212/2008)

Dacă, în cazul unei crime împotriva umanităţii

(1) infracţiunea este îndreptată împotriva unui grup mare de persoane,

(2) infracţiunea este comisă într-o manieră deosebit de brutală, crudă sau degradantă, sau

(3) infracţiunea este comisă într-o manieră deosebit de planificată sau sistematică,

iar fapta este în formă agravată şi atunci când este evaluată în ansamblul ei, autorul va fi condamnat la închisoare de la opt ani la închisoare pe viaţă pentru crimă împotriva umanităţii în formă agravată.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 5. Crimă de război (212/2008)

(1) Cel care, în cazul unui război sau conflict armat pe plan naţional sau internaţional sau în caz de ocupaţie, încălcând prevederile Convenţiilor de la Geneva privind îmbunătăţirea condiţiilor răniţilor şi bolnavilor din forţele armate aflaţi pe teren, îmbunătăţirea condiţiilor răniţilor, bolnavilor şi naufragiaţilor din forţele armate aflaţi pe mare, tratamentul prizonierilor de război sau protecţia persoanelor civile în timp de război (Tratatele la care Finlanda este parte 8/1955, Convenţiile de la Geneva) sau prevederile Protocoalelor adiţionale încheiate în 1949 la Convenţiile de la Geneva, privind protecţia victimelor conflictelor armate internaţionale şi protecţia victimelor conflictelor armate neinternaţionale (Tratatele la care Finlanda este parte 82/1980, Protocoalele I şi II) sau alte reguli şi cutume ale dreptului internaţional al războiului, conflictelor armate sau ocupaţiei,

(1) ucide, răneşte sau torturează altă persoană, sau, încălcându-i drepturile şi nesocotind interesele acesteia, o mutilează sau o supune unor experimente biologice, medicale sau ştiinţifice sau îi provoacă, în orice alt mod, suferinţe considerabile sau răni grave sau îi afectează grav sănătatea,

(2) violează o altă persoană, o supune unui tratament de sclavie sexuală, o obligă să se prostitueze, să rămână gravidă sau să fie sterilizată sau comite orice alt act grav de violenţă sexuală împotriva acelei persoane,

(3) distruge, confiscă sau fură bunuri, în mod arbitrar şi fără a răspunde unor necesităţi militare,

(4) în cadrul unui asalt sau cu orice altă ocazie, pradă un oraş sau o altă localitate,

(5) ia sau recrutează copii care nu au împlinit vârsta de 18 ani pentru a servi în forţele militare sau în grupuri în care aceştia sunt folosiţi în cadrul ostilităţilor,

(6) forţează un prizonier de război sau o altă persoană protejată să se înroleze în forţele militare ale inamicului sau să participe la acţiuni militare îndreptate împotriva propriei sale ţări,

BCU "ALEXANDRU IOAN CUZA" UNIVERSITY LIBRARY

(7) refuză unui prizonier de război sau unei alte persoane protejate dreptul la un proces echitabil sau îi refuză acestuia, în orice alt mod, garanțiile legale de care are dreptul să beneficieze,

(8) inițiază un atac care provoacă pierderi de vieți omenești sau rănirea oamenilor sau daune extinse, de lungă durată și grave mediului înconjurător, care sunt în mod evident prea mari în comparație cu beneficiul militar direct și anticipat,

(9) atacă populații civile, civili ce nu iau parte la ostilități sau ținte civile sau persoane angajate în îndeplinirea sarcinilor la care se face referire în Carta Națiunilor Unite (Tratatele la care Finlanda este parte 1/1956) sau bunuri sau proprietăți folosite de aceștia,

(10) atacă sau bombardează ținte civile neapărate, atacă locuri folosite pentru activități religioase, știință, artă, tratamente medicale sau activități caritabile sau monumente istorice sau atacă persoane care folosesc simbolurile la care se face referire în Convențiile de la Geneva sau în Protocoalele adiționale I și II la Convențiile de la Geneva,

(11) folosește în mod incorect un steag alb, steagul inamicului, steagul Națiunilor Unite, însemnele militare, uniforma militară sau simbolurile la care se face referire în Convențiile de la Geneva sau în Protocoalele adiționale I și II la Convențiile de la Geneva,

(12) ține în detenție, în mod ilegal sau transferă sau deportează cu forța o populație sau părți ale unei populații,

(13) ia ostatici, anunță că nu va fi acordată nicio clemență, folosește civili sau persoane protejate cu scopul de a proteja ținte militare, împiedică civilii să primească alimente sau alte provizii necesare supraviețuirii sau asistența de urgență sau folosește alte mijloace de război interzise de legislația internațională, sau

(14) folosește otravă sau o armă pe bază de otravă, gaze asfixiante sau otrăvitoare sau alte substanțe corespunzătoare acestora, arme, muniție sau materiale care provoacă rănirea excesivă sau suferințe inutile sau arme chimice sau biologice sau alte arme sau tehnică de luptă interzise,

va fi condamnat la închisoare pentru un termen de cel puțin un an până la închisoare pe viață.

(2) De asemenea, o persoană care comite o faptă prevăzută de articolul 8 al Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale (Tratatele la care Finlanda este parte 56/2002) sau încalcă într-un alt mod prevederile unui acord internațional privind războiul, conflictele armate sau ocupația, care angajează răspunderea legală a Finlandei sau legile și uzanțele general recunoscute ale războiului, în conformitate cu legislația internațională, va fi pedepsită pentru crimă de război.

(3) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 6. Crimă de război în formă agravată (212/2008)

(1) În cazul în care crima de război este comisă ca parte a unui plan sau a unei politici sau în cadrul unor crime de război extinse şi

(1) infracțiunea este îndreptată împotriva unui grup mare de persoane,

(2) infracțiunea provoacă daune foarte serioase şi pe scară largă,

(3) infracțiunea este comisă într-un manieră extrem de brutală, crudă sau degradantă, sau

(4) infracțiunea este comisă într-o manieră deosebit de planificată şi sistematică,

iar fapta este considerată în formă agravată şi atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul va fi condamnat la închisoare de la opt ani până la închisoare pe viață pentru crimă de război în formă agravată.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secțiunea 7. Crimă de război de importanță minoră (212/2008)

(1) În cazul în care crima de război, având în vedere consecințele provocate şi celelalte împrejurări relevante, este de importanță minoră atunci când este evaluată în ansamblu, autorul va fi condamnat la plata unei amenzi sau la închisoare de până la doi ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secțiunea 7(a). Încălcarea interdicției privind minele antipersonal (1466/2011)

Cel care, încălcând Convenția privind interzicerea utilizării, stocării, producerii şi transferului de mine antipersonal şi distrugerea acestora (Acordurile la care Finlanda este parte /20)

(1) utilizează mine antipersonal într-un alt mod decât cel la care se face referire în secțiunile 5, 6 şi 7, sau

(2) dezvoltă, produce, obține în orice alt mod, stochează, posedă, transferă, exportă sau importă mine antipersonal,

va fi condamnat la închisoare de la patru luni la şase ani pentru încălcarea interdicției privind minele antipersonal.

Secțiunea 8. Încălcarea interdicției privind armele chimice (212/2008)

Cel care, încălcând Convenția privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării şi utilizării de arme chimice şi distrugerea acestora (Tratatele la care Finlanda este parte 19/1979)

(1) utilizează arme chimice într-un alt mod decât cel menționat în secțiunile 5-7 ale prezentului Capitol,

(2) dezvoltă, produce, procură în orice alt mod, stochează, posedă sau transportă arme chimice, sau

(3) participă la pregătiri militare în vederea folosirii de arme chimice,

va fi condamnat la închisoare de la patru luni la şase ani pentru încălcarea interdicției privind armele chimice.

Secțiunea 9. Încălcarea interdicției privind armele biologice (212/2008)

Cel care

(1) utilizează o armă biologică sau o armă cu toxine într-un alt mod decât cel menționat în secțiunile 1, 2 și 3 din prezentul capitol,

(2) acționând în mod ilegal, pregătește, transportă sau furnizează o armă biologică sau o armă cu toxine, sau

(3) încălcând o convenție internațională privind dezvoltarea, producerea și stocarea armelor bacteriologice (biologice) și a armelor cu toxine și distrugerea acestora (Tratatele la care Finlanda este parte 15/1975), dezvoltă, prepară, procură în orice alt mod, depozitează sau posedă o armă biologică sau o armă cu toxine, respectiv arme biologice sau arme cu toxine, dispozitive sau echipamente pentru diseminarea unei arme biologice sau a unei arme cu toxine,

va fi condamnat, dacă în cuprinsul legii nu este prevăzută o pedeapsă egală sau mai grea pentru această faptă, la închisoare de la patru luni la șase ani pentru încălcarea interdicției privind armele biologice.

Secțiunea 9(a). Tortura (990/2009)

(1) În cazul în care un reprezentant al autorității publice provoacă unei alte persoane o grea suferință fizică sau psihică

(1) cu scopul de a o determina pe aceasta sau de a determina o altă persoană să mărturisească sau să furnizeze informații,

(2) pentru a o pedepsi pentru ceva ce persoana respectivă sau o altă persoană a făcut sau este bănuită că a făcut, sau

(3) pentru a o speria sau constrânge sau pentru a speria sau constrânge o altă persoană, sau

(4) din motive ce țin de rasă, naționalitate sau origine etnică, culoarea pielii, limbă, sex, vârstă, legături familiale, orientare sexuală, moștenire, incapacitate, stare de sănătate, religie, opinie politică, activitate politică sau vocațională sau din orice alte motive similare,

acesta va fi condamnat pentru tortură la închisoare de la doi la doisprezece ani și, în plus, va fi destituit din funcție.

(2) De asemenea, un funcționar public care aprobă în mod explicit sau implicit un act la care se face referire în subsecțiunea 1, comis de către un subordonat sau de către o altă persoană aflată, în mod efectiv, sub autoritatea și supravegherea sa, va fi condamnat și el pentru tortură.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) Prevederile prezentei secțiuni referitoare la funcționarii publici se aplică și persoanelor ce exercită o funcție de gestiune de interes public și persoanelor învestite cu putere publică și, cu excepția sancțiunii demiterii din funcție, angajaților companiilor de stat și funcționarilor publici ai altor țări.

Secţiunea 10. Agitaţie pe criterii etnice (511/2011)

Cel care face disponibile public sau răspândeşte în alt mod sau ţine la dispoziţia publicului informaţii, opinii formulate sau alte mesaje în care un grup este ameninţat, defăimat sau insultat din motive care ţin de rasă, culoarea pielii, statutul dobândit prin naştere, originea etnică sau naţională, orientare sexuală sau dizabilitate sau din raţiuni comparabile, va fi condamnat la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru agitaţie pe criterii etnice.

Secţiunea 10(a). Agitaţie pe criterii etnice în formă agravată (511/2011)

În cazul în care agitaţia pe criterii etnice implică incitare sau îndemnul la săvârşirea uneia din următoarele fapte

(1) genocid sau pregătirea genocidului, o crimă împotriva umanităţii sau o crimă împotriva umanităţii, în formă agravată, o crimă de război, o crimă de război în formă agravată, o crimă sau un omor calificat, comise în scopuri teroriste, sau

(2) o faptă de violenţă gravă, diferită de cele menţionate în paragraful 1, care constituie în mod evident o ameninţare la adresa ordinii şi siguranţei publice,

şi se apreciază că fapta este în formă agravată şi atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul va fi condamnat la închisoare de la patru luni la patru ani pentru agitaţie pe criterii etnice în formă agravată.

Secţiunea 11. Discriminarea (885/2009)

Cel care, în meseria sau în profesia sa, în cadrul unui serviciu public, în exercitarea autorităţii oficiale sau a unei alte funcţii publice sau în pregătirea unui eveniment de divertisment adresat publicului sau a unei întâlniri publice, fără a avea un motiv întemeiat,

(1) refuză să servească pe cineva, în conformitate cu condiţiile general aplicabile,

(2) refuză intrarea cuiva la un eveniment de divertisment sau la o întâlnire sau dă afară persoana respectivă sau persoanele respective, sau

(3) pune pe cineva într-o poziţie evidentă de inegalitate sau într-o poziţie care este în mod evident mult inferioară, făcând acest lucru din motive care ţin de rasă, de naţionalitate sau origine etnică, de culoarea pielii, de limbă, sex, vârstă, legături de familie, orientare sexuală, activitate politică sau industrială sau de alte circumstanţe comparabile,

va fi condamnat, cu excepţia cazului în care fapta este pedepsibilă ca discriminare profesională sau discriminare ocupaţională excesivă, la plata unei amenzi sau la cel mult şase luni de închisoare pentru discriminare.

Secţiunea 12. Răspunderea superiorului (212/2008)

Un militar sau un superior va fi condamnat pentru o infracţiune sau pentru tentativa de comitere a unei infracţiuni la care se face referire în secţiunile 1,

3-7 sau 13 în acelaşi mod ca făptuitorul sau participantul, dacă forţele sau subordonaţii care se află efectiv sub comanda şi supravegherea superiorului se fac vinovaţi de o faptă comisă ca urmare a nesupravegherii corespunzătoare de către superior a acţiunilor forţelor sau subordonaţilor în cauză, şi dacă

(1) superiorul ştia sau, date fiind împrejurările, ar fi trebuit să ştie că forţele sau subordonaţii săi comiteau sau intenţionau să comită acele infracţiuni, sau

(2) superiorul nu a luat măsurile necesare pe care le avea la dispoziţie şi pe care ar fi trebuit să le ia, în mod rezonabil, pentru a împiedica săvârşirea faptelor.

Secţiunea 13. Neraportarea unei infracţiuni comise de un subordonat (212/2008)

(1) Un militar sau un superior care omite să ia măsurile necesare, pe care în mod rezonabil ar trebui să le ia pentru a sesiza autorităţile în legătură cu comiterea unei infracţiuni din cele menţionate în secţiunea 1 sau secţiunile 3-7 sau în prezenta secţiune şi care se bănuieşte că a fost comisă de către o persoană aflată efectiv sub comanda sau supravegherea sa, va fi condamnat la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru neraportarea unei infracţiuni comise de un subordonat.

(2) Cu toate acestea, un superior care este participant la o infracţiune comisă de către subordonatul său sau care, conform prevederilor secţiunii 12, este autor sau participant la infracţiunea comisă de către subordonatul său, nu va fi pedepsit pentru neraportarea unei infracţiuni comise de un subordonat.

Secţiunea 14. Ordinul dat de Guvern şi comanda dată de un superior (212/2008)

Cel care a comis sau a încercat să comită o crimă de război, o crimă de război în formă agravată sau o crimă de război mai puţin gravă la ordinul unei autorităţi care exercită puterea sau al unei entităţi care exercită o altă putere publică sau la comanda unui superior este scutit de răspundere penală doar dacă:

(1) a avut obligaţia legală de a se supune ordinelor venite din partea Guvernului sau comenzilor date de superiorul său;

(2) nu a ştiut că ordinul sau comanda contravine legii;

şi

(3) nu a fost clar că ordinul sau comanda contravine legii.

Secţiunea 15. Răspunderea penală corporativă (511/2011)

Prevederile privind răspunderea penală corporativă se aplică şi în cazul faptei de agitaţie pe criterii etnice sau al agitaţiei pe criterii etnice în formă agravată.

CAPITOLUL 12
Infracțiuni de trădare (578/1995)

Secțiunea 1. Compromiterea suveranității Finlandei (578/1997)

O persoană care, prin violență sau amenințarea cu violență sau prin presiune militară sau economică sau cu sprijinul unui stat străin, în scopul

(1) supunerii Finlandei sau a unei părți din Finlanda autorității unui stat străin,

(2) separării unei părți din Finlanda de restul teritoriului; sau

(3) al restricționării, în alt mod, a suveranității Finlandei într-o manieră de severitate similară,

săvârșește o faptă care declanșează pericolul ca acest scop să fie atins, este condamnată pentru compromiterea suveranității Finlandei la închisoare de cel puțin un an și cel mult zece ani.

Secțiunea 2. Instigarea la război (578/1995)

Dacă o persoană în Finlanda sau un cetățean finlandez în afara Finlandei, în timpul unei crize militare sau al unei crize politice internaționale în curs de desfășurare sau iminente, cu scopul de a determina Finlanda să intre în război sau de a face ca aceasta să fie ținta unei operațiuni militare,

(1) îndeamnă în mod public un stat străin să efectueze un act de agresiune împotriva Finlandei sau îndeamnă public Finlanda să efectueze un act de agresiune împotriva unui stat străin,

(2) răspândește în mod public afirmații sau altă propagandă, destinată să instige opinia publică în favoarea executării unor acte de agresiune,

(3) răspândește în mod sistematic informații nefondate sau derutante privind apărarea finlandeză sau politica militară sau de securitate a Finlandei, sau

(4) săvârșește în mod ilegal un act violent împotriva unui stat străin sau a unui reprezentant al acestuia, a teritoriului sau proprietății unui stat străin,

astfel încât fapta sporește în mod semnificativ pericolul ca Finlanda să fie în război sau să fie ținta unei operațiuni militare, respectiva persoana este condamnată pentru instigare la război la închisoare de cel puțin un an și cel mult zece ani.

Secțiunea 3. Trădarea (578/1995)

(1) Un cetățean finlandez care, în timpul unui război aflat în desfășurare sau iminent, a unui conflict armat sau al unei ocupații care implică Finlanda,

(1) se alătură forțelor armate ale inamicului,

(2) participă la operațiuni militare sau la alte activități militare împotriva Finlandei,

(3) servește inamicului într-o capacitate militară sau civilă, favorizând operațiunile militare împotriva Finlandei, sau

(4) colaborează cu inamicul sau favorizează inamicul într-un mod similar, în detrimentul Finlandei,

este condamnat pentru trădare la închisoare de la unu la zece ani.

(2) În mod similar, un străin care comite o faptă menționată în subsecțiunea 1(4) în timp ce se află în Finlanda sau în serviciul Finlandei este condamnat pentru trădare.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) O faptă săvârșită în timpul ocupației și care este evident necesară pentru asigurarea supraviețuirii populației nu este considerată o favorizare a inamicului, așa cum este reglementat în subsecțiunea 1(4).

Secțiunea 4. Trădarea în formă agravată (578/1995)

(1) Dacă, în cazul trădării,

(1) există pericolul supunerii Finlandei sau a unei părți din Finlanda ca subiect al autorității unui stat străin;

(2) sunt provocate în alt mod pagube deosebit de grave în detrimentul Finlandei

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, infractorul este condamnat pentru trădare în formă agravată la închisoare de la cel puțin patru ani până la închisoare pe viață.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 5. Spionajul (578/1995)

(1) O persoană care, în scopul favorizării unui stat străin sau al vătămării Finlandei, furnizează informații cu privire la o problemă referitoare la apărarea finlandeză sau la altă pregătire pentru situații de urgență, relațiile externe ale Finlandei, finanțele publice, comerțul exterior sau sursele de energie sau alte probleme similare, care implică securitatea națională finlandeză și divulgarea informațiilor către un stat străin poate provoca daune apărării finlandeze, securității naționale, relațiilor externe sau economiei, este condamnată pentru spionaj la închisoare de la un an la zece ani.

(2) În mod similar, o persoană care, în scopul favorizării unui alt stat sau al vătămării Finlandei, transmite, furnizează sau divulgă altei persoane sau publică informațiile menționate la subsecțiunea 1, este condamnată pentru spionaj.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) O persoană care deservește forțele armate ale inamicului va fi condamnată pentru spionaj numai dacă aceasta, tăinuind acest serviciu, rămâne în Finlanda sau în teatrul de operațiuni al forțelor armate finlandeze. Persoana în cauză nu va fi condamnată pentru alte acte de spionaj decât cele cu care a fost prinsă.

STUART CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 6. Spionajul în formă agravată (578/1995)

(1) În cazul în care spionajul

(1) este comis în timpul unei situaţii de urgenţă,

(2) este raportat la o chestiune deosebit de importantă pentru apărarea finlandeză, securitatea naţională, relaţiile externe sau economia; sau

(3) conduce la provocarea unor daune deosebit de grave, în conformitate cu secţiunea 5

şi se apreciază că fapta este în formă agravată şi atunci când este evaluată în ansamblu, infractorul este condamnat pentru spionaj în formă agravată la închisoare de la patru ani la închisoare pe viaţă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 7. Divulgarea unui secret naţional (578/1995)

(1) O persoană care, în mod ilegal, publică sau transmite, furnizează sau dezvăluie unei alte persoane sau, în acest scop, obţine în mod ilegal informaţii cu privire la o chestiune care a fost clasificată ca fiind secretă prin lege sau prin ordin administrativ pentru a proteja securitatea naţională finlandeză sau care, conform cunoştinţelor făptuitorului, creează premisa provocării de daune grave apărării finlandeze, securităţii naţionale, relaţiilor externe sau economiei, este condamnată pentru divulgarea unui secret naţional la închisoare de la patru luni la patru ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 8. Divulgarea neglijentă a unui secret naţional (578/1995)

O persoană care, dând dovadă de neglijenţă gravă, în mod ilegal publică sau transmite sau divulgă informaţii unei alte persoane într-o chestiune care a fost clasificată drept secret prin lege sau prin ordonanţă administrativă, pentru a proteja securitatea naţională finlandeză, este pedepsită pentru divulgarea neglijentă a unui secret naţional cu amendă sau cu cel mult doi ani de închisoare.

Secţiunea 9. Operaţiuni ilegale de spionaj (578/1995)

(1) O persoană care, în scopul vătămării unui stat străin sau al favorizării unui alt stat străin, furnizează informaţii cu privire la apărarea sau securitatea naţională a unui stat străin sau cu privire la aspecte imediat relevante în acest sens şi care provoacă în acest mod prejudicii sau pericol asupra relaţiilor externe ale Finlandei, este condamnată pentru operaţiuni ilegale de spionaj la închisoare de la patru luni la şase ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 10. Încălcarea regulilor de neutralitate (578/1995)

O persoană care încalcă regulile de neutralitate care guvernează atitudinea Finlandei faţă de statele străine beligerante este condamnată pentru încălcarea regulilor de neutralitate la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

BOSTON CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 11. Conspirația de trădare (578/1995)

O persoană care, în scopul săvârșirii unei infracțiuni anterior menționate în acest Capitol, conspiră cu un stat străin sau cu un reprezentant al acestuia este condamnată pentru conspirație de trădare la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

CAPITOLUL 13
Înaltă trădare (578/1995)

Secțiunea 1. Înaltă trădare (578/1995)

(1) O persoană care, prin violență sau amenințarea cu violență sau printr-o manieră similară, prin constrângere ilegală sau prin încălcarea Constituției, cu scopul

(1) abrogării Constituției finlandeze sau al modificării acesteia, sau

(2) al modificării fundamentelor și instituțiilor politice din Finlanda,

comite o faptă care declanșează pericolul ca acest scop să fie atins, este condamnată pentru înaltă trădare la închisoare de la unu la zece ani.

(2) În mod similar, o persoană care, prin violență sau amenințare cu violență, răstoarnă sau încearcă să răstoarne Președintele Republicii, Consiliul de Stat sau Parlamentul sau împiedică, în totalitate sau parțial, sau încearcă să împiedice oricare din aceste instituții să își exercite autoritatea, este condamnată pentru înaltă trădare.

Secțiunea 2. Înaltă trădare în formă agravată (578/1995)

(1) Dacă, în cazul înaltei trădări,

(1) făptuitorul este Președintele Republicii, un membru al Consiliului de Stat sau o altă persoană aparținând celei mai înalte comenzi politice sau militare a statului,

(2) infracțiunea este comisă prin utilizarea de trupe armate,

(3) infracțiunea este săvârșită prin uciderea de persoane,

(4) infracțiunea este deosebit de gravă, din cauza unei situații de urgență și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, infractorul este condamnat pentru înaltă trădare în formă agravată la închisoare de cel puțin patru ani până la detențiune pe viață.

Secțiunea 3. Pregătirea înaltei trădări (578/1995)

(1) O persoană care, în scopul comiterii înaltei trădări,

(1) conspiră cu un stat străin sau cu un reprezentant al acestuia,

(2) produce, achiziționează, asamblează sau stochează arme de foc, muniție sau alte instrumente similare de violență,

(3) oferă instruire în utilizarea armelor de foc sau a altor instrumente de violență similare, sau

COURT CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(4) recrutează sau formează trupe sau dotează astfel de trupe cu armament

este condamnată pentru pregătirea faptei de înaltă trădare la închisoare de la patru luni la patru ani.

(2) În mod similar, o persoană care instituie sau organizează o asociaţie al cărei scop este abrogarea sau modificarea violentă a Constituţiei sau a instituţiilor politice fundamentale din Finlanda, participă la conducerea unei astfel de asociaţii sau participă în mod semnificativ la activităţile sale sau, cunoscând scopul asociaţiei, acordă un semnificativ sprijin financiar, organizatoric sau similar acestora, este condamnată pentru pregătirea faptei de înaltă trădare.

Secţiunea 4. Operaţiuni militare ilegale (578/1995)

O persoană care, în mod ilegal, stabileşte, organizează sau aprovizionează o asociaţie organizată în mod militar şi care are ca scop exercitarea influenţei politice, participă la conducerea unei astfel de asociaţii, o sprijină financiar sau într-un mod semnificativ, prin organizarea sau asigurarea de instruire militară în cadrul asociaţiei, este condamnată pentru operaţiuni militare ilegale la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

CAPITOLUL 14
Infracţiuni contra democraţiei (578/1995)

Secţiunea 1. Infracţiunea electorală (578/1995)

O persoană care, prin violenţă sau ameninţarea cu violenţă, influenţează sau încearcă să influenţeze o altă persoană care votează sau candidează pentru o funcţie în cadrul unor alegeri generale sau într-un referendum, este condamnată pentru infracţiune electorală la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secţiunea 2. Mita electorală (578/1995)

O persoană care

(1) promite, oferă sau dă unei alte persoane o plată sau un alt beneficiu pentru a o convinge să voteze într-un anumit mod sau să se abţină de la vot în cadrul unor alegeri generale sau al unui referendum; sau

(2) solicită o plată sau un alt beneficiu pentru a vota sau a renunţa la vot în cadrul unor alegeri generale sau al unui referendum

este condamnată pentru mită electorală la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

Secţiunea 3. Votul fraudulos (578/1995)

(1) O persoană care, în cadrul alegerilor generale sau al referendumului, votează fără drept electoral, în numele altei persoane sau de mai multe ori,

este condamnată pentru vot fraudulos la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 4. Falsificarea rapoartelor electorale (578/1995)

(1) O persoană care, în scopul de a falsifica sau a ascunde rapoartele unei alegeri generale sau ale unui referendum,

(1) efectuează o numărătoare greşită a buletinelor de vot,

(2) distruge, deteriorează, ascunde sau adaugă buletine de vot sau modifică înscrisul de pe buletinele de vot, sau

(3) interferează într-un mod similar cu organizarea corespunzătoare a alegerilor generale sau a referendumului,

este condamnată pentru falsificarea rapoartelor electorale la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 5. Încălcarea libertăţii politice (578/1995)

(1) O persoană care, prin violenţă sau prin ameninţarea cu vătămări grave la integritatea fizică a altei persoane, o împiedică în

(1) exprimarea opiniei acesteia cu privire la problemele de interes public într-o întrunire sau altă adunare organizată în acest scop, în mass-media sau în orice altă modalitate de comunicare publică,

(2) participarea la o întrunire, un marş sau altă adunare organizată pentru desfăşurarea afacerilor publice;

(3) înfiinţarea unei asociaţii destinate conducerii afacerilor publice sau aderarea, apartenenţa sau activarea în cadrul unei astfel de asociaţii,

este condamnată pentru încălcarea libertăţii politice la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) În mod similar, o persoană care, în modul prevăzut în subsecţiunea 1 determină o altă persoană să îşi exprime în mod involuntar opinia publică cu privire la afacerile publice într-o întrunire sau altă adunare, în mass-media sau în orice altă modalitate de comunicare publică, să participe la o întrunire organizată pentru desfăşurarea afacerilor publice sau să adere, să aparţină sau să activeze într-o asociaţie destinată conducerii afacerilor publice, este condamnată pentru încălcarea libertăţii politice.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 6. Împiedicarea unei întruniri publice (578/1995)

(1) O persoană care, prin violenţă sau ameninţarea cu violenţă, împiedică în mod ilegal desfăşurarea unei întruniri, a unui marş sau a unei alte adunări destinate desfăşurării afacerilor publice, este condamnată pentru împiedicarea unei întruniri publice la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secțiunea 7. Definiții (1010/1995)

(1) În sensul prezentului Capitol, alegerile generale se referă la alegerile de stat, alegerile în Adunarea Legislativă Åland, alegerile municipale, alegerile pentru Parlamentul European și alegerile generale ale bisericii.

(2) În sensul prezentului Capitol, referendumul se referă la un referendum de stat și local.

CAPITOLUL 15
Infracțiuni contra administrării justiției (563/1998)

Secțiunea 1. Declarația falsă în instanță (735/2015)

(1) În cazul în care,

(1) un martor sau un expert martor, în fața instanței, sau

(2) o altă persoană, în instanță, sub jurământ sau declarație solemnă, face o declarație falsă în cauză sau, fără un temei legal, ascunde o circumstanță relevantă,

persoana respectivă este condamnată pentru declarație falsă în instanță la cel mult trei ani de închisoare.

(2) Prevederile subsecțiunii 1 se aplică și atunci când o persoană este audiată în cadrul audierii principale prin videoconferință, telefon sau alt mijloc tehnic de comunicare menționat în Capitolul 17, secțiunile 52 sau 56 din Codul de procedură judiciară, fără ca aceasta să fie prezentă în persoană.

Secțiunea 2. Declarația falsă în cadrul procedurilor oficiale (563/1998)

(1) În cazul în care

(1) o persoană sub jurământ sau declarație solemnă, în cadrul unei proceduri oficiale, comparabile cu un proces,

(2) o altă persoană decât suspectul, atunci când este interogat personal în cadrul anchetelor penale, sau

(3) o altă persoană decât cea menționată în Capitolul 6, secțiunea 2, subsecțiunea 2 din Legea privind Poliția (872/2011), atunci când este interogată într-o anchetă de poliție sau într-o procedură oficială comparabilă (815/2011),

face o declarație falsă în materie sau, fără o cauză legală, ascunde o circumstanță relevantă, respectiva persoană este condamnată pentru o declarație falsă în cadrul procedurilor oficiale la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) Reprezentantul legal al unei societăți, atunci când este audiat într-o investigație penală pentru stabilirea răspunderii penale corporative are statutul de suspect în cauză.

Secțiunea 3. Declarația falsă în instanță, în formă agravată (563/1998)

În cazul în care, într-o declarație falsă menționată în secțiunea 1,

(1) apare un pericol grav ca instanța să condamne o persoană nevinovată la pedeapsa închisorii sau la o altă pedeapsă severă sau la o pedeapsă mult mai severă decât cea care s-ar impune, în mod normal, în cazul respectiv sau probabilitatea ca instanța să ia, altfel, o decizie greșită care ar provoca pagube foarte mari unei părți,

(2) caracterul fals sau tăinuirea se referă la o circumstanță deosebit de importantă,

(3) infracțiunea este comisă într-o manieră deosebit de metodică,

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru declarație falsă în instanță în formă agravată la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult șase ani.

Secțiunea 4. Declarația falsă din neglijență (735/2015)

O persoană care

(1) în calitate de martor sau expert în fața instanței, sau

(2) sub jurământ sau declarație solemnă în instanță sau în cadrul unor proceduri oficiale comparabile cu un proces,

în mod neglijent face o declarație falsă în cauză sau ascunde o circumstanță relevantă, este condamnată pentru o declarație falsă din neglijență la amendă sau cu maximum șase luni de închisoare.

Secțiunea 5. Tentativa de instigare la o declarație falsă (563/1998)

O persoană care încearcă să instige o altă persoană să comită o infracțiune menționată în secțiunile 1-3 este condamnată pentru tentativă de instigare la o declarație falsă la amendă sau la maximum un an de închisoare.

Secțiunea 6. Denunțul fals (563/1998)

O persoană care face o declarație falsă în fața unei autorități care efectuează o cercetare penală sau a unei alte autorități sau instanțe, provocând astfel pericolul ca persoana denunțată să fie arestată, reținută sau supusă altor măsuri coercitive sau să fie greșit aduse împotriva sa acuzații eronate sau să fie condamnată în mod eronat la o pedeapsă sau la altă sancțiune penală, este pedepsită cu amendă sau cu maximum trei ani de închisoare.

Secțiunea 7. Falsificarea probelor (563/1998)

(1) O persoană care, în scopul de a determina condamnarea unei persoane nevinovate sau de a provoca daune unei alte persoane, ascunde, distruge, deteriorează, modifică sau falsifică un obiect, un document sau un alt element necesar ca probă în fața unei instanțe sau în cadrul unei anchete penale, știind că are importanță în cauză, este condamnată pentru falsificarea probelor la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) O condamnare pentru falsificarea probelor se va aplica şi unei persoane care, pentru un scop menţionat în subsecţiunea 1, prezintă o probă, ştiind că aceasta este falsă sau falsificată, pentru a fi folosită ca probă în instanţă sau în ancheta penală sau foloseşte ea însăşi proba respectivă într-o manieră înşelătoare.

Secţiunea 8. Falsificarea agravată a probelor (563/1998)

În cazul în care, în falsificarea probelor,

(1) apare un pericol grav ca o persoană nevinovată să fie condamnată la închisoare sau la o altă sancţiune penală severă,

(2) infracţiunea face referire la dovezi deosebit de importante, sau

(3) infracţiunea este comisă într-o manieră deosebit de metodică,

şi se apreciază că fapta este în formă agravată şi atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru falsificarea de probe, în formă agravată, la închisoare de la patru luni la şase ani.

Secţiunea 9. Ameninţarea unei persoane audiate în administrarea justiţiei (563/1998)

O persoană care, în mod ilegal,

(1) prin violenţă sau ameninţări, împiedică sau încearcă să împiedice o altă persoană să facă o declaraţie în calitate de martor, expert sau altă persoană care urmează să fie audiată sau este parte într-un proces, anchetă penală, anchetă de poliţie sau alte proceduri oficiale comparabile sau influenţează sau încearcă să influenţeze conţinutul declaraţiei, sau

(2) se foloseşte de violenţă sau ameninţări cu violenţa împotriva altei persoane sau a unei persoane înrudite cu aceasta în modul menţionat în secţiunea 10, subsecţiunea 2, din cauza unei declaraţii făcute de aceasta în cadrul audierii menţionate anterior,

va fi condamnată, cu excepţia cazului în care este prevăzută o pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, pentru ameninţarea unei persoane audiate în administrarea justiţiei la amendă sau la cel mult trei ani de închisoare.

Secţiunea 10. Nedenunţarea unei infracţiuni grave (563/1998)

(1) O persoană care are cunoştinţă de un genocid iminent, pregătirea unui genocid, o crimă împotriva umanităţii, o crimă agravată împotriva umanităţii, crime de război, crime de război în formă agravată, tortură, violarea interdicţiei cu privire la armele chimice, violarea interdicţiei cu privire la armele biologice, compromiterea suveranităţii Finlandei, trădare, trădare în formă agravată, spionaj, spionaj în formă agravată, înaltă trădare, înaltă trădare în formă agravată, viol, viol în formă agravată, abuz sexual în formă agravată comis asupra unui copil, ucidere, omor, omor din neglijenţă, tâlhărie, tâlhărie în formă agravată, trafic de persoane, trafic de persoane în formă agravată, luare de ostatici, vătămare penală în formă agravată, punerea gravă

în pericol a sănătății, infracțiunea cu instrumente nucleare, deturnarea unui avion, infracțiunea săvârșită cu intenție teroristă menționată în Capitolul 34(a), secțiunea 1, subsecțiunea 1 (3), deteriorarea gravă a mediului înconjurător sau infracțiunea la regimul substanțelor narcotice în formă agravată și nu o raportează autorităților sau persoanei amenințate, atunci când există încă timp pentru a preveni infracțiunea, este condamnată, în cazul în care infracțiunea sau o tentativă pedepsită a acesteia este săvârșită, pentru nedenunțarea unei infracțiuni grave la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni. (990/2009)

(2) Cu toate acestea, o persoană nu va fi condamnată pentru nedenunțarea unei infracțiuni grave dacă, pentru a preveni infracțiunea, aceasta ar fi trebuit să denunțe actualul sau fostul său soț, partenerul cu care coabitează actualmente, un frate, un ascendent sau un descendent direct sau o persoană cu care are o relație de cuplu sau o relație apropiată de rudenie.

Secțiunea 11. Adăpostirea unui infractor (563/1998)

(1) O persoană care, după ce a luat cunoștință de o infracțiune, prin înlesnirea evadării făptuitorului sau prin distrugerea probelor, împiedică sau încearcă să împiedice aducerea în fața justiției a făptuitorului, este condamnată pentru adăpostirea unui infractor la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

(2) Dispoziția din subsecțiunea 1 nu se aplică unui participant la infracțiune și nici unei persoane a cărei relație cu făptuitorul este reglementată în secțiunea 10, subsecțiunea 2, nici la infracțiunile pentru care pedeapsa cea mai gravă prevăzută nu este mai mare de 6 luni de închisoare.

Secțiunea 12. Declarația falsă în străinătate (563/1998)

În scopul aplicării dispozițiilor privind declarațiile false, termenul de „instanță" se referă, de asemenea, la Curtea Internațională de Justiție instituită prin Carta Națiunilor Unite și la alte tribunale înființate de această Organizație, la o instanță din Islanda, Norvegia, a unui stat membru al Comunităților Europene și al Uniunii Europene, precum și la o instanță dintr-o altă țară străină, în cazul extinderii asistenței juridice către un tribunal finlandez.

Secțiunea 12(a). Infracțiuni împotriva administrării justiției de către Curtea Penală Internațională (604/2002)

În aplicarea dispozițiilor privind declarația falsă, denunțarea falsă, falsificarea probelor și amenințarea unei persoane audiate în administrarea justiției, termenul de „instanță" se referă și la Curtea Penală Internațională, iar „ancheta penală" se referă și la o anchetă menționată în Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale.

Secțiunea 13. Dispoziții restrictive (735/2015)

(1) Dispozițiile privind declarația falsă nu se aplică, dacă

(1) persoana care face declarația o corectează sau dezvăluie circumstanța ascunsă înainte de încheierea audierii sau a interogatoriului, sau

(2) este imposibilă susţinerea adevărului fără pericolul ca persoana să fie considerată răspunzătoare pentru o infracţiune sau o faptă ilegală similară.

(2) Dispoziţiile privind declaraţia falsă în instanţă nu se aplică unui martor audiat într-o cauză penală:

(1) care este o parte vătămată şi nu are nicio pretenţie în acest caz,

(2) care este acuzat de aceeaşi faptă sau de o faptă care este direct legată de fapta la care se face referire în acuzaţie,

(3) care a primit o amendă sumară sau o amendă penală sumară pentru o faptă menţionată în paragraful (2), sau

(4) ale cărui fapte nu au fost înaintate spre urmărire penală, în conformitate cu Capitolul 3, secţiunea 9 din Legea privind cercetarea penală sau a cărui urmărire a fost suspendată, în conformitate cu Capitolul 1, secţiunea 7 sau 8 din Codul de procedură penală sau o dispoziţie similară din alte legi.

CAPITOLUL 16
Infracţiuni contra autorităţilor publice (563/1998)

Secţiunea 1. Rezistenţa violentă faţă de un funcţionar public (563/1998)

(1) O persoană care

(1) întrebuinţează sau ameninţă cu violenţa, pentru a forţa un funcţionar public să efectueze sau să se abţină de la efectuarea unui act oficial, care implică exercitarea autorităţii publice,

(2) întrebuinţează sau ameninţă cu violenţa împotriva funcţionarului public în alt mod, ca urmare a executării actului oficial;

(3) întrebuinţează violenţa împotriva unui funcţionar public sau a unei persoane asociate cu acesta, în modul menţionat în Capitolul 15, secţiunea 10, subsecţiunea 2, din răzbunare pentru actul oficial,

este condamnată pentru rezistenţă violentă faţă de un funcţionar public la închisoare de la patru luni la patru ani.

(2) În mod similar, o persoană care acţionează în modul prevăzut în subsecţiunea 1 faţă de o persoană care, la cererea sau cu consimţământul unui funcţionar public, asistă funcţionarul public într-o funcţie oficială care implică exercitarea autorităţii publice, este condamnată pentru rezistenţă violentă faţă de un funcţionar public. (604/2002)

Secţiunea 2. Rezistenţa faţă de un funcţionar public (563/1998)

În cazul în care rezistenţa violentă faţă de un funcţionar public, luând în considerare semnificaţia minoră a violenţei sau a ameninţării sau a celorlalte circumstanţe ale infracţiunii, este considerată ca fiind săvârşită în circumstanţe atenuante atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru rezistenţa faţă de un funcţionar public la amendă sau la închisoare de cel mult şase luni.

Secțiunea 3. Obstrucționarea activității unui funcționar public (563/1998)

(1) O persoană care, fără a întrebuința sau a amenința cu violență, împiedică sau încearcă să împiedice executarea unui act oficial, așa cum este reglementat în secțiunea 1 sau să facă mai dificilă executarea actului, este condamnată pentru obstrucționarea activității unui funcționar public la amendă.

(2) În mod similar, o persoană care acționează în modul prevăzut în subsecțiunea 1 față de o persoană care, la cererea sau cu consimțământul unui funcționar public, asistă funcționarul public într-o funcție oficială care implică exercitarea autorității publice, este condamnată pentru obstrucționarea activității unui funcționar public. (604/2002)

Secțiunea 4. Refuzul de a se conforma în fața Poliției (815/2011)

O persoană care

(1) nu respectă un ordin sau o interdicție emisă de un ofițer de poliție, în limitele competenței sale, pentru menținerea ordinii publice sau a securității sau în executarea unei îndatoriri,

(2) refuză să furnizeze unui ofițer de poliție informațiile de identificare reglementate în Capitolul 2, secțiunea 1, subsecțiunea 1 din Legea Poliției,

(3) nu respectă semnalul clar al unui ofițer de poliție sau ordinul de a opri sau a muta un vehicul, așa cum este reglementat în Capitolul 2, secțiunea 11, subsecțiunea 1 din Legea Poliției,

(4) neglijează obligația de a oferi asistență, așa cum este reglementată în Capitolul 4, secțiunea 3 din Legea Poliției, sau

(5) alertează Poliția fără motiv sau, prin furnizarea de informații false, împiedică operațiunile Poliției,

este, cu excepția cazului în care este prevăzută o pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, pedepsită cu plata unei amenzi sau cu până la trei luni de închisoare pentru refuzul de a se conforma în fața Poliției.

Secțiunea 4(a). Refuzul conformării în fața unui gardian de frontieră (585/2005)

O persoană care

(1) nu respectă un ordin sau o interdicție emisă de un gardian de frontieră, în limitele competenței sale, în executarea unei îndatoriri,

(2) refuză să furnizeze unui gardian de frontieră informațiile de identificare reglementate în secțiunea 36 (1) din Legea privind garda de frontieră (578/2005),

(3) nu respectă semnalul clar al unui gardian de frontieră sau ordinul pentru direcționarea traficului sau pentru oprirea sau mutarea unui vehicul, în conformitate cu secțiunea 38 din Legea privind garda de frontieră,

(4) nu respectă o interdicție sau un ordin emis de un coordonator al misiunii de căutare și salvare pe mare, în conformitate cu secțiunea 11(a) din Legea privind căutarea și salvarea pe mare (1145/2001), sau

(5) alertează un gardian de frontieră fără motiv sau, prin furnizarea de informaţii false, împiedică activitatea unui gardian de frontieră,

este, cu excepţia cazului în care este prevăzută o pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, condamnată pentru refuzul conformării în faţa unui gardian de frontieră la amendă sau la închisoare de cel mult trei luni.

Secţiunea 4(b). Refuzul conformării în fata unui funcţionar vamal (632/2015)

O persoană care

(1) nu respectă un ordin sau o interdicţie emisă de un funcţionar vamal, în limitele competenţei sale, în executarea unei îndatoriri,

(2) refuză să furnizeze unui funcţionar vamal informaţiile solicitate, reglementate în secţiunea 14, subsecţiunea 1(6) din Legea vamală (1466/1994) sau în Capitolul 2, secţiunea 14 sau 15 din Legea privind Biroul de Investigaţii Vamale (623/2015),

(3) alertează un funcţionar vamal fără motiv sau, prin furnizarea de informaţii false, împiedică activitatea Consiliului Naţional al Vămilor,

este, cu excepţia cazului în care este prevăzută o pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, pedepsită cu amendă sau cu până la trei luni de închisoare pentru refuzul conformării în faţa unui funcţionar vamal.

Secţiunea 5. Furnizarea de date de identitate false (563/1998)

O persoană care, pentru a induce în eroare o autoritate publică, furnizează un nume fals sau, prin alte mijloace, furnizează informaţii false sau înşelătoare cu privire la identitatea sa sau foloseşte în acest scop un act de identitate, un paşaport, un permis de conducere sau un alt certificat al altei persoane, este pedepsită cu amendă sau cu până la şase luni de închisoare pentru furnizarea de date de identitate false.

Secţiunea 6. Înşelăciunea cu privire la amendă (808/2007)

O persoană care, pentru a obţine beneficii economice, furnizează unei autorităţi publice, în scopul stabilirii unei amenzi, informaţii fundamental false sau înşelătoare privind venitul său, obligaţia de întreţinere sau alte circumstanţe care îi afectează solvabilitatea, este pedepsită cu amendă sau cu până la trei luni de închisoare pentru înşelăciune cu privire la amendă.

Secţiunea 7. Infracţiunea cu privire la înregistrare (563/1998)

(1) O persoană care

(1) pentru a provoca o eroare relevantă din punct de vedere juridic într-un registru public deţinut de o autoritate publică, furnizează informaţii false acestei autorităţi, sau

(2) pentru a obţine un beneficiu pentru sine sau pentru o altă persoană sau pentru a provoca daune unei alte persoane, profită de o eroare provocată în modul prevăzut în paragraful (1),

este condamnată pentru o infracțiune cu privire la înregistrare la amendă sau la închisoare de cel mult trei ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 8. Prezentarea de documente false unei autorități publice (563/1998)

(1) O persoană care prezintă unei autorități publice un document scris fals sau o înregistrare tehnică comparabilă sau, după ce a produs un astfel de document sau o înregistrare, o oferă unei alte persoane pentru a fi utilizată în acest scop, este, cu excepția cazului în care este prevăzută o pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, pedepsită cu amendă sau cu cel mult șase luni de închisoare pentru prezentarea de documente false unei autorități publice.

(2) În mod similar, o persoană care desfășoară o activitate sub supravegherea specială a unei autorități, reprezentantul sau angajatul unei astfel de persoane, sau un auditor al unei societăți aflate sub supraveghere, care, în cadrul unei inspecții prevăzute de lege sau atunci când își îndeplinește într-un alt mod obligația legală de raportare, furnizează autorității de supraveghere informații verbale false, relevante din punct de vedere legal, este pedepsită pentru fals în înscrisuri prezentate unei autorități publice.

Secțiunea 9. Uzurparea de calități oficiale (563/1998)

O persoană care, pentru a induce în eroare o altă persoană,

(1) fără un drept legal, ia măsuri care pot fi luate numai de către funcționarul competent care exercită o autoritate publică;

(2) se prezintă, în alt mod, în calitate de funcționar public în serviciu și exercitând autoritate publică,

este pedepsită cu amendă sau cu până la șase luni de închisoare pentru uzurparea de calități oficiale.

Secțiunea 9(a). Încălcarea unui ordin de restricție (902/1998)

(1) În cazul în care o persoană care face obiectul unui ordin de restricție sau al unui ordin de restricție temporar încalcă ordinul prevăzut în hotărârea respectivă, aceasta este condamnată pentru încălcarea unui ordin de restricție la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

(2) În aplicarea subsecțiunii 1, o măsură preventivă care a fost raportată în Baza de Date pentru Afaceri de Poliție, în conformitate cu secțiunea 4 din Legea privind executarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materia măsurilor civile (227/2015) este considerată comparabilă cu un ordin de restricție. Contactele care au un temei substanțial, așa cum este reglementat în secțiunea 3, subsecțiunea 4 din Legea privind ordinul de restricție (898/1998) și care sunt evident necesare nu sunt considerate încălcări ale ordinului de restricție. (229/2015)

Secțiunea 10. Încălcarea unei interdicții oficiale cu privire la proprietate (563/1998)

(1) O persoană care, în mod ilegal,

(1) distruge un sistem de blocare, sigiliu, barieră sau marcaj instalat de o autoritate publică și destinat închiderii sau izolării unui obiect sau a unei alte încăpere sau intră cu forța, în alt mod, într-un astfel de obiect sau încăpere închisă de autoritate,

(2) intră cu forța într-o clădire sau într-o încăpere închisă de o autoritate publică sau încalcă, în alt mod, o interdicție emisă în vederea cercetării unei infracțiuni în temeiul Capitolului 9, secțiunea 11, subsecțiunea 2 din Legea privind măsurile de constrângere (806/2011),

(3) manevrează bunuri care au fost confiscate, confiscate pentru motive de siguranță, puse sub sechestru sau puse sub ordin de nu fi mutate de o autoritate publică, sau

(4) încălcând o interdicție emisă de o autoritate, înstrăinează sau transmite bunuri sau, încălcând o interdicție de plată, plătește o datorie sau un salariu,

este pedepsită cu amendă sau cu până la un an de închisoare pentru încălcarea unei interdicții oficiale cu privire la proprietate. (815/2011)

(2) În sensul subsecțiunii 1, paragraful (1), o autoritate publică se referă la autoritățile finlandeze, precum și la autoritățile vamale străine.

Secțiunea 11. Încălcarea interdicției de a desfășura o activitate comercială (563/1998)

(1) O persoană care încalcă interdicția de a desfășura o activitate comercială sau interdicția temporară de a desfășura o activitate comercială este pedepsită cu amendă sau cu până la doi ani de închisoare pentru încălcarea interdicției de a desfășura o activitate comercială.

(2) În mod similar, o persoană care acționează ca intermediar al altei persoane în scopul de a se sustrage unei interdicții de a desfășura o activitate comercială este pedepsită pentru încălcarea unei interdicții de a desfășura o activitate comercială.

Secțiunea 12. Distrugerea probelor aflate în posesia autorităților (563/1998)

O persoană care distruge, își însușește, deteriorează sau face în alt mod inutil un document sau o altă dovadă dintr-o arhivă publică sau din posesia unei autorități publice sau un registru public ținut de o autoritate sau o parte a unui astfel de registru este pedepsită cu amendă sau cu cel mult doi ani de închisoare pentru distrugerea probelor aflate în posesia autorităților.

Secțiunea 13. Darea de mită (604/2002)

(1) O persoană care promite, oferă sau dă unui funcționar public, în schimbul acțiunilor sale în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, un cadou

sau un alt beneficiu destinat acestuia sau altei persoane, care influenţează sau intenţionează să influenţeze sau conduce la influenţarea acţiunilor în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu ale funcţionarului public, este pedepsită cu amendă sau cu cel mult doi ani de închisoare pentru dare de mită.

(2) În mod similar, o persoană care, în schimbul acţiunilor în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu ale unui funcţionar public, promite, oferă sau dă cadoul sau beneficiul menţionat în subsecţiunea (1), este condamnată pentru dare de mită.

Secţiunea 14. Darea de mită în formă agravată (563/1998)

Atunci când, în cazul dării de mită

(1) darul sau beneficiul este destinat să îl determine pe funcţionar să acţioneze, în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, în contradicţie cu răspunderea sa, având ca rezultat beneficii considerabile pentru persoana care dă mită sau pentru o altă persoană, sau pierderi sau prejudicii considerabile pentru o altă persoană, sau

(2) valoarea darului sau a beneficiului este considerabilă,

iar fapta este agravată şi atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru darea de mită în formă agravată la închisoare de la patru luni la patru ani.

Secţiunea 14(a). Darea de mită unui membru al Parlamentului (637/2011)

(1) O persoană care promite, oferă sau dă unui membru al Parlamentului un cadou sau un alt beneficiu care trebuie considerat distinct de ospitalitatea obişnuită, destinată acestuia sau unei alte persoane, pentru a determina membrul din Parlament să acţioneze sau să se abţină de la o acţiune în vederea exercitării mandatului său parlamentar într-un anumit mod sau ca o recompensare a unei astfel de acţiuni, iar fapta conduce la subminarea, în mod clar, a încrederii în independenţa exercitării mandatului parlamentar, este pedepsită cu amendă sau cu cel mult doi ani de închisoare pentru dare de mită unui membru din Parlament.

(2) Finanţarea campaniei politice, în conformitate cu Legea privind finanţarea campaniilor politice, acordată unui candidat nu este considerată drept dare de mită unui membru din Parlament, cu excepţia cazului în care scopul acesteia este de a eluda subsecţiunea 1.

Secţiunea 14(b). Darea de mită unui membru al Parlamentului, în formă agravată (637/2011)

În cazul în care, în darea de mită unui membru al Parlamentului

(1) cadoul sau beneficiul este destinat să determine membrul să acţioneze, în mandatul său parlamentar, în beneficiul considerabil al persoanei care dă

mita sau al altei persoane sau provoacă pierderi sau prejudicii considerabile pentru o altă persoană, sau

(2) valoarea darului sau a beneficiului este considerabilă,

iar fapta de dare mită unui membru din Parlament este în formă agravată şi atunci când este examinată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru dare de mită unui membru al Parlamentului, în formă agravată, la închisoare de la patru luni la patru ani.

Secţiunea 15. Eliberarea ilegală a unui deţinut (256/2014)

(1) O persoană care, în mod ilegal,

(1) eliberează un deţinut, o persoană arestată sau o persoană reţinută sau o persoană care execută o pedeapsă de detenţie prevăzută în Legea privind disciplina militară şi prevenirea criminalităţii în forţele de apărare dintr-o închisoare sau alt loc de detenţie sau din custodia unui funcţionar sau a unui soldat care păzeşte, însoţeşte sau transportă persoana respectivă sau ajută la evadarea persoanei respective, sau

(2) împiedică un funcţionar competent sau un soldat să reţină o persoană fugară şi a cărei arestare sau reţinere a fost ordonată,

este pedepsită cu amendă sau cu cel mult doi ani de închisoare pentru eliberarea ilegală a unui deţinut.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 16. Evadarea unui deţinut (563/1998)

Un deţinut, o persoană arestată sau reţinută în custodia autorităţilor sau o persoană aflată în detenţia prevăzută în Legea privind disciplina militară, care evadează sau încearcă să evadeze dintr-o instituţie penală sau altă instituţie de pază sau din custodia unei persoane care o supraveghează, o însoţeşte sau o transportă, este condamnată pentru evadarea unui deţinut la amendă sau la maximum un an de închisoare.

Secţiunea 17. Achiziţionarea unei arme de către un deţinut (563/1998)

Un deţinut, o persoană arestată sau reţinută în custodia autorităţilor sau o persoană aflată în detenţia prevăzută în Legea privind disciplina militară, care, în încălcarea unei interdicţii aduse la cunoştinţa sa, produce, achiziţionează sau posedă o armă de foc sau o armă ascuţită sau un alt instrument letal similar, este condamnată pentru achiziţionarea unei arme de către un deţinut la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

Secţiunea 18. Răspunderea penală corporativă (637/2011)

Dispoziţiile privind răspunderea penală corporativă se aplică pentru darea de mită, darea de mită în formă agravată, darea de mită unui membru din Parlament şi darea de mită unui membru al Parlamentului, în formă agravată.

Secțiunea 19. Dispoziții restrictive (563/1998)

Dispozițiile din secțiunile 1-3 din prezentul Capitol nu se aplică actelor menționate la Capitolul 17, secțiunea 6.

[Secțiunea 19(a) a fost abrogată; 604/2002]

Secțiunea 20. Dispoziții privind domeniul de aplicare (604/2002)

(1) În aplicarea secțiunilor 1-3 din prezentul Capitol, o persoană aleasă în calitate de funcționar public, astfel cum este menționată în Capitolul 40, secțiunea 11, un funcționar public străin care acționează în serviciul Curții Penale Internaționale sau pe teritoriul finlandez pe baza unui acord internațional sau a unei alte obligații internaționale în materie de inspecție, supraveghere, urmărire, menținere a ordinii și siguranței publice, prevenirea infracțiunilor sau a obligațiilor de urmărire penală sau care acționează pe teritoriul finlandez în conformitate cu Legea privind asistența reciprocă în materie penală 4/1994 și pe baza unei cereri de asistență reciprocă, eliberată sau aprobată de o autoritate finlandeză în cadrul urmăririi penale sau al altor sarcini, precum și o persoană care exercită o autoritate publică și un soldat în serviciu sunt asimilate unui funcționar public care face obiectul materiei penale. (302/2014)

(2) În aplicarea secțiunii 9 a prezentului Capitol, o persoană aleasă într-o funcție publică, menționată în Capitolul 40, secțiunea 11, un funcționar public străin care acționează în serviciul Curții Penale Internaționale sau pe teritoriul finlandez pe baza unui acord internațional sau a unei alte obligații internaționale în materie de inspecție, supraveghere, urmărire, menținere a ordinii și siguranței publice, prevenirea infracțiunilor sau a obligațiilor de investigare penală sau care acționează pe teritoriul finlandez în conformitate cu Legea privind asistența reciprocă în materie penală (4/1994) și în baza unei cereri de asistență reciprocă, acordate sau aprobate de o autoritate finlandeză în investigații penale sau alte atribuții și o persoană care exercită o autoritate publică sunt asimilate unui funcționar public. (302/2014)

(3) În aplicarea secțiunilor 13 și 14 ale prezentului Capitol, o persoană aleasă în funcție publică, un angajat al unei societăți publice, un funcționar public străin, o persoană care exercită o autoritate publică și un soldat menționat la capitolul 40, secțiunea 11 sunt asimilați unui funcționar public, ca subiect al infracțiunii.

(4) În sensul secțiunilor 14a și 14b din prezentul Capitol, un membru al unui Parlament străin menționat la capitolul 40, secțiunea 11 este asimilat unui membru din Parlament, ca subiect al infracțiunii. (637/2011)

(5) În aplicarea secțiunilor 1 - 3, 9, 13 și 14 ale prezentului Capitol, în cazul în care alte dispoziții decât cele din prezentul cod fac referire la aplicarea dispozițiilor privind răspunderea penală a altor persoane decât cele menționate la subsecțiunile 1-4, aceasta este asimilată unui funcționar public, ca subiect al infracțiunii.

CAPITOLUL 17
Infracţiuni contra ordinii publice (563/1998)

Secţiunea 1. Instigarea publică la comiterea de infracţiuni (563/1998)

(1) O persoană care, prin mijloace de informare mass-media sau, în mod public, într-o mulţime sau într-o publicaţie generală sau altă prezentare, îndeamnă sau instigă pe cineva să comită o infracţiune, astfel încât îndemnul sau instigarea

(1) cauzează pericolul ca infracţiunea sau o tentativă pedepsită a acesteia să fie săvârşită, sau

(2) prin alte mijloace, pune vizibil în pericol ordinea sau securitatea publică,

este condamnată pentru instigarea publică la comiterea de infracţiuni la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) În cazul în care îndemnul sau instigarea determină săvârşirea unei infracţiuni sau a unei tentative pedepsite de lege, vor fi aplicabile prevederile din Capitolul 5 cu privire la participaţie.

Secţiunea 1(a). Participarea la activităţile unui grup infracţional organizat (564/2015)

(1) O persoană care

(1) prin înfiinţarea sau organizarea unui grup infracţional organizat sau prin recrutarea sau încercarea de a recruta persoane în acest scop,

(2) prin echiparea sau încercarea de echipare a unui grup infracţional organizat cu explozibil, arme, muniţii sau cu materiale sau echipamente destinate producerii acestora sau cu alte obiecte sau materiale periculoase,

(3) prin organizarea, încercarea de a organiza sau furnizarea unui grup infracţional organizat de instrucţie în vederea exercitării activităţii infracţionale,

(4) prin obţinerea, încercarea de a obţine sau asigurarea, pentru grupul infracţional organizat, a unui sediu sau a unei alte facilităţi necesare pentru activităţi infracţionale sau mijloace de transport sau alte echipamente deosebit de importante pentru activitatea infracţională a grupului,

(5) prin acordarea sau colectarea directă sau indirectă de fonduri pentru finanţarea activităţii infracţionale a unui grup infracţional organizat,

(6) prin gestionarea afacerilor financiare care sunt importante pentru grupul infracţional organizat sau prin acordarea de consultanţă financiară sau juridică deosebit de importantă pentru organizaţie, sau

(7) prin promovarea activă a realizării obiectivelor unui grup infracţional organizat, într-o altă manieră substanţială, de o gravitate similară cu acestea,

participă la activităţile unui grup infracţional organizat, menţionat în Capitolul 6, secţiunea 5, subsecţiunea 2, în care activităţile menţionate au scopul de

a săvârşi una sau mai multe dintre infracţiunile prevăzute în dispoziţia juridică menţionată, dacă o astfel de infracţiune sau tentativă pedepsită este săvârşită, este condamnată pentru participarea la activităţile unui grup infracţional organizat la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) Dispoziţiile anterioare din subsecţiunea 1(6) cu privire la consultanţa juridică nu sunt aplicabile exercitării funcţiilor de avocat sau de reprezentant în legătură cu urmărirea penală sau procedurile judiciare privind infracţiunea sau executarea unei pedepse.

(3) Dispoziţiile din subsecţiunea 1 nu se aplică în cazul în care este prevăzută o pedeapsă egală sau mai severă în altă dispoziţie legală pentru faptă.

Secţiunea 2. Revolta (563/1998)

Atunci când un grup intenţionează în mod clar să folosească violenţa împotriva unei persoane sau să provoace daune semnificative unei proprietăţi, o persoană care participă în mod activ la acţiunile grupului şi, în acest context, nu respectă o ordonanţă legală emisă de un funcţionar competent pentru a se dispersa, este condamnată pentru revoltă la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

Secţiunea 3. Revolta violentă (563/1998)

Atunci când un grup comite o infracţiune la care se face referire în Capitolul 16, secţiunea 1 şi foloseşte violenţa împotriva unei persoane sau provoacă daune semnificative unei proprietăţi, o persoană care participă în mod activ la acţiunile grupului este condamnată pentru revoltă violentă la amendă sau la închisoare pentru cel mult doi ani.

Secţiunea 4. Conducerea unei revolte violente (563/1998)

O persoană care instigă sau conduce un grup la care se face referire în secţiunea 3 este condamnată pentru conducerea unei revolte violente la închisoare de cel mult patru ani.

Secţiunea 5. Pregătirea unei tulburări armate a ordinii publice (563/1998)

O persoană care recrutează sau formează trupe armate pentru săvârşirea unei infracţiuni menţionate în Capitolul 12, secţiunile 1-4, Capitolul 16, secţiunea 1 sau 15 sau secţiunea 3 din prezentul Capitol este condamnată pentru pregătirea unei tulburări armate a ordinii publice la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

Secţiunea 6. Rezistenţa faţă de o persoană care menţine ordinea publică (563/1998)

(1) O persoană care întrebuinţează sau ameninţă cu violenţă pentru a împiedica sau a încerca să împiedice o persoană care menţine ordinea publică să îndeplinească o îndatorire prevăzută într-o lege sau un decret sau care împiedică în alt mod îndeplinirea îndatoririi menţionate este, cu excepţia

cazului în care este prevăzută o pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, condamnată pentru rezistenţă faţă de o persoană care menţine ordinea publică la amendă sau la închisoare de cel mult şase luni.

(2) În scopul prezentei secţiuni, o persoană care menţine ordinea publică se referă la

(1) un conducător auto, aşa cum este reglementat în Actul privind menţinerea ordinii în transportul public (472/1977), o persoană care corespunde unui conducător auto şi un pasager care, la cerere, îl asistă pe conducătorul auto sau pe persoana corespunzătoare,

(2) un controlor de bilete, aşa cum este reglementat în Legea cu privire la tarifele de penalizare în transportul public (469/1979) şi un ofiţer al ordinii publice, care asistă în inspecţie, (449/2006)

(3) un gardian, aşa cum este reglementat în Legea serviciilor private de securitate (282/2002)

(284/2002) şi

(4) un ofiţer al ordinii publice, aşa cum este reglementat în Legea privind ofiţerii de ordine publică (533/1999). (536/1999)

Secţiunea 6(a). Infracţiunea la regimul companiilor private de securitate (284/2002)

O persoană care întreprinde operaţiuni de securitate privată, în lipsa unei autorizaţii sau operaţiuni de securitate privată, acceptând comisionul menţionat în secţiunea 9, subsecţiunea 1 din Legea serviciilor private de securitate, pentru menţinerea ordinii şi securităţii publice este pedepsită cu amendă sau cu cel mult şase luni de închisoare pentru infracţiune la regimul companiilor private de securitate.

Secţiunea 7. Infracţiunea la regimul frontierei de stat (146/2014)

(1) O persoană care

(1) traversează frontiera Finlandei în lipsa unui paşaport valabil, a unei vize, a unui permis de şedere sau a unui alt document comparabil cu paşaportul sau îndeplineşte această acţiune altfel decât printr-un punct de intrare sau ieşire din ţară valabil sau contrar unei interdicţii legale sau săvârşeşte o tentativă la aceasta,

(2) încalcă în alt mod dispoziţiile privind trecerea frontierei, sau

(3) se află, se deplasează sau întreprinde măsuri în zona de frontieră, încălcând dispoziţiile din secţiunea 51 din Legea privind zona de frontieră sau fără permisiunea necesară, în conformitate cu secţiunea 52 din Lege,

este condamnată pentru o infracţiune cu privire la frontiera de stat la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

(2) Un străin căruia i-a fost refuzată intrarea sau care a fost deportat ca urmare a faptei prevăzute în subsecţiunea 1, sau străinul care solicită azil sau solicită un permis de şedere ca refugiat în Finlanda nu va fi condamnat

pentru o infracţiune cu privire la frontieră. În mod similar, un străin care a săvârşit fapta prevăzută în subsecţiunea 1 din cauza faptului că a fost supus traficului de fiinţe umane reglementat în Capitolul 25, secţiunea 3 sau 3(a) nu este condamnat pentru o infracţiune cu privire la frontieră. (650/2004)

Secţiunea 7(a). Infracţiunea minoră la regimul frontierei de stat (756/2000)

(1) În cazul în care, atunci când este evaluată în ansamblu, infracţiunea la regimul frontierei de stat, având în vedere durata scurtă a şederii sau a deplasării neautorizate, natura faptei interzise sau celelalte circumstanţe ale infracţiunii, aceasta este minoră, făptuitorul este pedepsit cu amendă pentru infracţiune minoră la regimul frontierei de stat.

(2) Prevederile secţiunii 7, subsecţiunea 2 se aplică şi faptelor menţionate în subsecţiunea 1.

Secţiunea 7(b). Încălcarea teritoriului (756/2000)

(1) Un soldat al unui stat străin sau comandantul unei nave sau al unui aparat aeronautic dintr-un stat străin, care

(1) încalcă Legea privind supravegherea teritorială (755/2000) într-o manieră reglementată în secţiunea 44 din legea menţionată,

(2) încalcă prevederile secţiunilor 4 - 9 ale Legii privind supravegherea teritorială cu privire la intrarea pe teritoriul Finlandei sau şederea pe teritoriul său, sau

(3) încalcă condiţiile impuse într-o autorizaţie emisă în temeiul secţiunii 10 din Legea privind supravegherea teritorială,

este pedepsit cu amendă sau cu cel mult un an de închisoare pentru încălcarea teritoriului.

(2) În cazul unei fapte de încălcare a teritoriului, procurorul poate renunţa la punerea sub acuzare sau instanţa poate renunţa la pedeapsă, în cazul în care încălcarea teritoriului a fost imediat întreruptă sau dacă făptuitorului i-a fost refuzată intrarea, din acest motiv sau a fost deportat.

Secţiunea 8. Facilitarea imigraţiei ilegale (146/2014)

(1) O persoană care

(1) aduce sau încearcă să aducă sau să transporte în Finlanda un străin care nu deţine paşaport, viză, permis de şedere sau alt document comparabil cu paşaportul, care îi este necesar pentru intrarea în ţară,

(2) aduce sau încearcă să aducă sau să transporte în Finlanda un străin al cărui document menţionat în paragraful 1 este fals, falsificat, eliberat unei alte persoane sau primit de la o autoritate pe baza informaţiilor esenţiale care sunt false sau înşelătoare sau prin mituirea autorităţii sau rezistenţa violentă a autorităţii,

(3) aranjează sau, în calitate de intermediar, asigură transportul în Finlanda al unui străin menţionat în paragraful 1 sau 2, sau

(4) dă unei altei persoane un document menţionat la alineatul (2) pentru a fi utilizat la intrarea în ţară,

este pedepsită cu amendă sau cu cel mult doi ani de închisoare pentru facilitarea imigraţiei ilegale.

(2) O faptă care, ţinând seama în special de motivele umanitare ale persoanei care o săvârşeşte sau de motivele referitoare la relaţiile familiale apropiate, precum şi de circumstanţele legate de siguranţa străinului în ţara de origine sau în ţara de reşedinţă permanentă şi care, atunci când este evaluată în ansamblu, este considerată săvârşită în circumstanţe atenuante, nu constituie facilitarea imigraţiei ilegale.

Secţiunea 8(a). Facilitarea imigraţiei ilegale, în formă agravată (650/2004)

În cazul în care, în cadrul faptei de facilitare a imigraţiei ilegale,

(1) este provocată o vătămare corporală gravă, o boală gravă sau o stare de pericol de moarte sau o suferinţă deosebit de gravă comparabilă, în mod intenţionat sau prin neglijenţă gravă, asupra unei alte persoane, sau

(2) infracţiunea a fost comisă în cadrul unui grup infracţional organizat reglementat în Capitolul 6, secţiunea 5, subsecţiunea 2 (564/2015)

şi se apreciază că infracţiunea este în formă agravată şi atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru facilitarea imigraţiei ilegale, în formă agravată, la închisoare de la patru luni la şase ani.

Secţiunea 9. Sprijinirea prin mijloace ilegale a propriilor interese (563/1998)

O persoană care, pentru a-şi proteja sau a-şi exercita drepturile, întreprinde măsuri ilegale fără a recurge la autorităţi este, cu excepţia cazului în care este prevăzută o pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, pedepsită cu amendă sau cu cel mult şase luni de închisoare pentru sprijinire prin mijloace ilegale a propriilor interese.

Secţiunea 10. Încălcarea caracterului sacru al religiei (563/1998)

O persoană care

(1) proferează în public blasfemii la adresa lui Dumnezeu sau, în scopul ofensării, dezonorează sau defăimează public ceea ce este considerat sacru de către o Biserică sau o comunitate religioasă, aşa cum este reglementat în Legea privind libertatea religioasă (267/1922), sau

(2) printr-un comportament zgomotos, acţionând în mod ameninţător sau în alt mod, deranjează ritualurile religioase, procedurile ecleziastice, alte proceduri religioase similare sau o înmormântare,

este pedepsită cu amendă sau cu cel mult şase luni de închisoare pentru încălcarea caracterului sacru al religiei.

[Legea privind libertatea religioasă a fost abrogată de Legea nr. 453/2003; a se vedea secţiunea din Legea privind libertatea religioasă nr. 453/2003]

Secțiunea 11. Împiedicarea ritualurilor religioase (563/1998)

(1) O persoană care întrebuințează sau amenință cu violență pentru a împiedica în mod ilegal ritualurile religioase, manifestările ecleziastice sau alte evenimente religioase similare organizate de o Biserică sau de o comunitate religioasă, așa cum este reglementat în Legea privind sanctitatea religiei, este pedepsită cu amendă sau cu cel mult doi ani de închisoare pentru împiedicarea ritualurilor religioase.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 12. Profanarea mormântului (563/1998)

O persoană care

(1) deschide în mod ilegal un mormânt sau exhumează un cadavru, o parte din acesta, un sicriu sau o urnă funerară,

(2) manevrează într-o manieră ofensivă un cadavru neînmormântat, sau

(3) deteriorează sau defăimează un mormânt sau un loc de reculegere în memoria persoanelor neînsuflețite,

este pedepsită cu amendă sau cu cel mult un an de închisoare pentru profanarea mormântului.

Secțiunea 13. Infracțiunea de tulburare a ordinii publice (879/2013)

O persoană care

(1) prin provocarea de zgomot sau într-o manieră similară cauzează o perturbare considerabilă în cursul unei acțiuni oficiale, alta decât într-un loc public sau într-un oficiu închis pentru public, un birou, un loc în care se desfășoară activități de afaceri, activități productive sau într-un alt loc similar,

(2) provoacă perturbări considerabile, prin efectuarea de apeluri adresate unui oficiu, birou, sediu sau altei locații similare;

(3) prin utilizarea frânei de urgență sau a alarmei unui vehicul de transport în masă, a unui lift sau a unui alt dispozitiv cauzează, cu rea-voință, o alarmă falsă,

este pedepsită cu amendă pentru fapta de tulburare a ordinii publice, cu excepția cazului în care legea prevede o altă pedeapsă mai severă pentru faptă.

Secțiunea 13(a). Deghizarea ilegală (1006/2004)

O persoană care, în considerarea unei întruniri publice sau a unui eveniment public organizat într-un loc public sau a unei alte adunări publice organizate într-un loc public, poartă o deghizare, astfel încât să nu poată fi recunoscută și intenționează în mod clar să întrebuințeze violență împotriva unei persoane sau să provoace daune unei proprietăți este condamnată pentru deghizarea ilegală la amendă sau la închisoare de cel mult trei luni.

Secțiunea 14. Infracțiune privitoare la protecția animalelor (585/2013)

O persoană care, în mod intenționat sau prin neglijență gravă, prin violență, împovărare excesivă, lipsă de îngrijire sau hrană necesară sau prin încălcarea dispozițiilor din

BCU CLUJ / UNIVERSITY LIBRARY

(1) Legea privind bunăstarea animalelor (274/1996) sau o dispoziţie elaborată în temeiul acesteia,

(2) Legea privind transportul animalelor (1429/2006) sau o dispoziţie elaborată în temeiul acesteia,

(3) Anexa I la Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2005 privind protecţia animalelor în transporturi şi operaţiunile conexe şi modificările Directivelor 64/432/CEE şi 93/119 /CE şi a Regulamentului (CE) nr. 1255/97, sau

(4) Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1099/2009 privind protecţia animalelor în momentul sacrificării,

tratează un animal cu cruzime sau provoacă suferinţe inutile, dureri sau angoase unui animal, este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare pentru infracţiune privitoare la protecţia animalelor.

Secţiunea 14(a). Infracţiune privitoare la protecţia animalelor, în formă agravată (14/2011)

Dacă, în cazul infracţiunii privitoare la protecţia animalelor,

(1) fapta este săvârşită într-un mod extrem de brutal sau prin cruzimi,

(2) fapta este îndreptată împotriva unui număr considerabil de animale, sau

(3) intenţia este de a obţine beneficii financiare considerabile,

şi se apreciază că infracţiunea este în formă agravată şi atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru o infracţiune agravată contra bunăstării animalelor la închisoare de cel puţin patru luni şi cel mult patru ani.

Secţiunea 15. Infracţiunea minoră privitoare la protecţia animalelor (14/2011)

În cazul în care infracţiunea contra bunăstării animalelor, având în vedere natura suferinţei, durerea sau tortura cauzată sau celelalte circumstanţe ale infracţiunii, este minoră atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este pedepsit cu amendă pentru infracţiune minoră privitoare la protecţia animalelor.

Secţiunea 15(a). Încălcarea interdicţiei de comercializare a blănurilor de pisică sau de câine (863/2008)

O persoană care, prin încălcarea dispoziţiilor Regulamentului (CE) nr. 1523 al Parlamentului European şi al Consiliului privind interdicţia introducerii pe piaţă şi a importului sau exportului din Comunitate a blănurilor de pisică şi de câine şi a produselor care conţin astfel de blănuri, introduce pe piaţă blănuri de pisică sau de câine sau produse care conţin astfel de blănuri, este condamnată pentru violarea interdicţiei de comercializare a blănurilor de pisică sau de câine la amendă.

Secțiunea 16. Organizarea jocurilor de noroc (563/1998)

(1) O persoană care organizează în mod ilegal jocuri de noroc sau utilizează o încăpere sau alte spații pentru jocuri de noroc sau, în calitate de proprietar al unei unități hoteliere sau de restaurant, permite desfășurarea jocurilor de noroc este condamnată pentru organizarea jocurilor de noroc la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

(2) Jocurile de noroc se referă la biliard, jocuri de Bingo, pariuri și jocuri de pariuri, loterii de bani și bunuri, operațiuni de cazino și alte jocuri și activități similare, unde câștigul este complet sau parțial dependent de șansă sau de evenimente care nu sunt sub controlul participanților la joc sau la activitate și unde pierderea posibilă este în mod evident disproporționată în raport cu solvabilitatea cel puțin a unuia dintre participanți.

Secțiunea 16(a). Infracțiunea cu privire la loterie (578/2011)

O persoană care

(1) organizează o loterie, fără autorizație,

(2) vinde sau furnizează bilete de loterie pentru o loterie care nu este organizată de o societate de loterie reglementată în secțiunea 11 din Legea loteriei (1047/2001) sau comercializează o astfel de loterie prin încălcarea interdicției prevăzute în secțiunea 62, subsecțiunea 2, paragraful 1 din Legea loteriei,

(3) vinde sau furnizează bilete pentru jocuri de noroc din străinătate sau comercializează un joc de noroc din străinătate, încălcând interdicția prevăzută în secțiunea 62, subsecțiunea 2, paragraful 2,

(4) vinde sau furnizează, fără autorizația organizatorului unui joc de noroc, bilete de loterie într-un joc de loto organizat de o societate de loterie reglementată la secțiunea 11 din Legea loteriei sau acceptă pariuri pentru un astfel de joc de noroc sau promite câștiguri în astfel de jocuri de noroc, prin încălcarea interdicției prevăzute la secțiunea 62, subsecțiunea 2, paragraful 3, sau

(5) pune la dispoziție premisele pentru utilizarea unui aparat de tip „slot-machine" sau joc de cazino, care să fie folosit de o societate de loterie, alta decât cea menționată în secțiunea 11 a Legii loteriei, cu încălcarea interdicției prevăzute la secțiunea 62, subsecțiunea 3,

este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare pentru infracțiune privitoare la loterie, cu excepția cazului în care legea prevede o altă pedeapsă mai severă pentru faptă.

Secțiunea 16(b). Infracțiunea cu privire la organizarea de tombole (578/2011)

O persoană care

(1) organizează loterii, altele decât cele menționate în secțiunea 16(a), paragraful 1 din Legea loteriei, în lipsa unei autorizații,

(2) încalcă prevederile din secţiunea 62, subsecţiunile 1-4 din Legea loteriei, într-un mod diferit de cel menţionat în secţiunea 16(a),

(3) utilizează profiturile obţinute dintr-o loterie, încălcând în mod fundamental legea, autorizaţia eliberată pentru organizarea loteriei sau un ordin emis printr-o autorizaţie de modificare a destinaţiei profitului,

(4) neglijează o obligaţie contabilă care face parte din organizarea unei loterii,

(5) organizează o loterie minoră, reglementată în secţiunea 27, subsecţiunea 1 din Legea loteriei, chiar dacă nu îndeplineşte criteriile de organizare a loteriei prevăzute în secţiunea 5 din Legea loteriei,

(6) încalcă în mod esenţial sau repetat condiţiile sau ordinele unui permis eliberat pentru organizarea unei loterii,

(7) organizează o loterie care încalcă în mod esenţial sau repetat decretul emis în temeiul secţiunii 13(c) sau 14 din Legea loteriei, sau

(8) încalcă dispoziţiile secţiunii 14(b) din Legea loteriei privind comercializarea unui joc de noroc,

este pedepsită cu amendă sau cu maximum şase luni de închisoare pentru infracţiune privitoare la organizarea de tombole, cu excepţia cazului în care legea prevede o altă pedeapsă mai severă pentru faptă.

Secţiunea 16(c). Infracţiunea privind colectarea de bani (663/2010)

O persoană care, în mod intenţionat,

(1) organizează o colectare de bani în lipsa autorizaţiei prevăzute în Legea cu privire la colectarea de bani (255/2006) sau cu încălcarea secţiunii 5, subsecţiunile 2 sau 3 din legea menţionată,

(2) organizează o colectare de bani cu încălcarea interdicţiei prevăzute în secţiunea 9 din Legea cu privire la colectarea de bani,

(3) în organizarea colectării de bani oferă grupului ţintă informaţii fundamental false sau înşelătoare,

(4) furnizează autorităţilor de acordare a licenţelor menţionate în Legea cu privire la colectarea de bani informaţii false despre un factor care conduce la obţinerea unui permis de colectare a banilor sau de influenţare a condiţiilor sau a unui astfel de permis sau care ascunde un astfel de factor sau, după ce a primit o autorizaţie, neglijează să informeze autorităţile de acordare a licenţelor cu privire la o schimbare a circumstanţelor pe care, în legătură cu eliberarea permisului sau în alt mod, este specific obligată să le prezinte,

(5) utilizează bunurile obţinute din colectarea banilor, încălcând fundamental condiţiile sau ordinele prevăzute în permisul de colectare a banilor sau permisul de modificare a scopului destinat activelor,

(6) neglijează obligaţia de a oferi un cont sau de a furniza informaţiile prevăzute la secţiunea 21 din Legea cu privire la colectarea de bani, sau

(7) operează efectiv ca organizator al colectării banilor fără ordinul menţionat la secţiunea 15, subsecţiunea 1 din Legea cu privire la colectarea de bani,

este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare pentru infracțiune privitoare la colectarea de bani, cu excepția cazului în care legea prevede o altă pedeapsă mai severă pentru faptă.

Secțiunea 16(d). Infracțiunea minoră privind colectarea de bani (663/2010)

În cazul în care infracțiunea de colectare de banilor este minoră atunci când este evaluată în ansamblu, autorul este condamnat la plata unei amenzi pentru infracțiune minoră de colectare de bani.

Secțiunea 17. Distribuirea de materiale care conțin reprezentări de acte violente (713/2011)

(1) O persoană care oferă spre vânzare sau închiriere, distribuie sau în alt mod oferă sau menține disponibil sau, în acest scop, produce sau importă filme sau alte programe audiovizuale sau înregistrări sau fișiere de date care conțin astfel de filme sau programe audiovizuale care conțin proiecții de violență brutală este condamnată pentru distribuirea de materiale care conțin reprezentări de acte de violență la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) Prevederile conținute în subsecțiunea 1 nu se aplică în cazul în care proiectarea violenței este considerată justificabilă datorită naturii informative sau a valorii artistice manifeste a filmului sau a altei producții cinematografice sau a fișierului de înregistrare sau de date.

Secțiunea 18. Distribuirea unei imagini ofensive din punct de vedere sexual (650/2004)

(1) O persoană care fabrică, oferă spre vânzare sau spre închiriere sau în alt mod oferă sau pune la dispoziție, menține disponibil, exportă, importă sau transportă prin Finlanda către o altă țară sau distribuie în alt mod imagini sau înregistrări de imagini care proiectează, în mod concret sau realist,

(1) un copil,

(2) violență, sau

(3) bestialitate,

este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare pentru distribuirea unei imagini ofensive din punct de vedere sexual. (540/2011)

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) Prevederile secțiunii 17, subsecțiunea 2 se aplică și fotografiilor și înregistrărilor vizuale la care se face referire în prezenta secțiune.

(4) Un copil este definit ca o persoană sub vârsta de optsprezece ani sau o persoană a cărei vârstă nu va fi determinată, dar pentru care există un motiv justificat de a se crede că are sub vârsta de optsprezece ani. Imaginea sau înregistrarea vizuală este considerată concretă în modul prevăzut în subsecțiunea 1, paragraful 1, dacă a fost produsă într-o situație în care un copil a făcut efectiv obiectul unui comportament sexual concret și realist,

dacă se aseamănă într-o manieră derutantă cu o imagine sau cu o înregistrare vizuală produsă prin fotografiere sau într-o altă manieră corespunzătoare unei situații în care un copil face obiectul unui comportament ofensiv din punct de vedere sexual. Definițiile termenilor „concret" și „realist" se aplică în mod corespunzător în cazurile menționate la subsecțiunea 1, paragrafele (2) și (3). (540/2011)

Secțiunea 18(a). Distribuirea în formă agravată a unei imagini ofensive din punct de vedere sexual care înfățișează un copil (650/2004)

(1) Dacă în cazul distribuirii unei imagini ofensive din punct de vedere sexual care expune un copil

(1) copilul este deosebit de tânăr,

(2) imaginea conține, de asemenea, violență severă sau un tratament deosebit de umilitor față de copil,

(3) infracțiunea este săvârșită într-o manieră deosebit de metodică, sau

(4) infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unui grup infracțional organizat la care se face referire în secțiunea 1(a), subsecțiunea 4 sau

(4) infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unui grup infracțional organizat, la care se face referire în Capitolul 6, secțiunea 5, subsecțiunea 2 (564/2015)

și se apreciază că infracțiunea este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat la închisoare de la patru luni la șase ani pentru distribuirea, în formă agravată, a unei imagini provocatoare din punct de vedere sexual care înfățișează un copil.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 18(b). Expunerea ilegală sau distribuirea de programe video către un minor (713/2011)

O persoană care în mod public expune sau distribuie sau în alt mod oferă sau pune la dispoziția unei persoane cu vârsta sub 18 ani

(1) un program video care, în încălcarea secțiunii 5, subsecțiunea 1 din Legea privind programele video (710/2011), nu a fost clasificat sau pentru care limita de vârstă nu a fost stabilită la optsprezece ani sau care nu are indicații vizibile;

(2) încălcând secțiunea 6, subsecțiunea 1 din legea menționată în paragraful 1, un program video pentru care limita de vârstă a fost stabilită la optsprezece ani,

este pedepsită cu amendă sau cu maximum șase luni de închisoare pentru expunerea ilegală sau distribuirea unui program video către un minor.

Secțiunea 19. Deținerea unei imagini ofensive din punct de vedere sexual care înfățișează un copil (540/2011)

(1) O persoană care, în mod ilegal, deține o imagine sau o înregistrare vizuală care înfățișează un copil în modul ofensiv, din punct de vedere sexual,

menționat în secțiunea 18, este pedepsită cu amendă sau cu maximum un an de închisoare pentru deținerea unei imagini ofensive din punct de vedere sexual care înfățișează un copil.

(2) O persoană care, în schimbul unei plăți sau în alt mod consensual, a obținut acces la o imagine sau la o înregistrare vizuală la care se face referire în subsecțiunea 1, astfel încât este disponibilă pe un calculator sau pe alt dispozitiv tehnic, fără a fi înregistrată pe dispozitiv este, de asemenea, pedepsită pentru deținerea unei imagini ofensive din punct de vedere sexual care înfățișează un copil.

Secțiunea 20. Comercializarea ilegală de materiale obscene (563/1998)

(1) O persoană care, în scopul obținerii de foloase materiale, comercializează o imagine obscenă, o înregistrare vizuală sau un obiect care favorizează cauzarea de ofensă publică, prin

(1) oferirea acesteia unei persoane sub 15 ani,

(2) plasarea pe un afișaj public,

(3) livrarea nesolicitată a acesteia către o altă persoană, sau

(4) oferirea deschisă spre vânzare sau prezentarea acesteia prin reclamă, broșură sau poster sau prin alte mijloace care cauzează ofensa publică,

este pedepsită cu amendă sau cu maximum șase luni de închisoare pentru comercializarea ilegală de materiale obscene.

(2) În mod similar, o persoană care, în modul prevăzut la subsecțiunea 1, subsecțiunea 4, oferă spre vânzare sau prezintă un text obscen sau o înregistrare de sunet care este susceptibilă a cauza ofensă publică, este condamnată pentru comercializarea ilegală de materiale obscene.

Secțiunea 21. Obscenitatea publică (563/1998)

O persoană care execută în mod public un act obscen care cauzează ofensă este, cu excepția cazului în care pedeapsa pentru faptă este prevăzută într-o altă lege, pedepsită cu amendă sau cu maximum șase luni de închisoare pentru obscenitate publică.

Secțiunea 22. Incestul (563/1998)

(1) O persoană care întreține raporturi sexuale cu propriul copil sau cu alt descendent, cu propriul părinte sau alt ascendent sau cu propriul frate sau soră este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare pentru incest.

(2) O persoană care a întreținut raporturi sexuale cu propriul părinte sau cu alt ascendent înainte de a fi împlinit vârsta de optsprezece ani și o persoană care a fost forțată sau ispitită ilegal să întrețină raportul sexual nu este pedepsită pentru incest.

Secțiunea 23. Interdicția de a deține animale (14/2011)

(1) În cazul în care o instanță judecătorească condamnă o persoană pentru o infracțiune privind protecția animalelor, în formă agravată, instanța

va impune, în acelaşi timp, interdicţia de a deţine animale. Cu toate acestea, instanţa are posibilitatea de a nu impune o astfel de interdicţie dacă există motive deosebit de importante în acest sens. În cazul în care o persoană este condamnată pentru o infracţiune privind protecţia animalelor sau pentru o infracţiune minoră privind protecţia animalelor, interdicţia de deţinere de animale va fi aplicată în acelaşi timp. Interdicţia de a deţine animale va fi, de asemenea, aplicată unei persoane care, în temeiul secţiunii 54, paragraful 1 din Legea protecţiei animalelor, este condamnată pentru o încălcare a prevederilor legale din domeniul protecţiei animalelor sau, în temeiul secţiunii 39 din Legea privind transportul animalelor, este condamnată pentru o încălcare a dispoziţiilor privind transportul de animale şi va fi considerată incapabilă să îngrijească bunăstarea animalelor. O interdicţie privind stăpânirea animalelor va fi, de asemenea, aplicată unei persoane pentru care pedeapsa este înlăturată în temeiul Capitolului 3, secţiunea 4, subsecţiunea 2 sau a Capitolului 6, secţiunea 12, paragraful 4 sau 5. Interdicţia de a deţine animale este dispusă la cererea procurorului.

(2) O persoană supusă unei interdicţii de a deţine animale nu poate să deţină, să păstreze sau să aibă grijă de animale sau să fie responsabilă în alt mod de bunăstarea animalelor. Interdicţia se aplică unor anumite specii de animale sau la animale în general. Cu toate acestea, instanţa poate, pentru anumite motive, să dispună ca persoana condamnată să poată continua să deţină, integral sau parţial, animale, dacă acestea nu fac obiectul infracţiunii şi au fost deţinute la momentul luării deciziei, dacă este posibilă identificarea acestor elemente în decizie.

(3) Interdicţia de a deţine animale va fi aplicată pentru o perioadă fixă de cel puţin un an sau permanent. Interdicţia de a deţine animale va fi aplicată permanent, dacă

(1) persoana căreia i se aplică interdicţia este vinovată de o infracţiune privind protecţia animalelor, în formă agravată,

(2) o interdicţie anterioară privind protecţia animalelor a fost aplicată persoanei respective pentru o perioadă determinată şi interdicţia menţionată a devenit definitivă din punct de vedere legal,

(3) starea de sănătate a persoanei căreia i se aplică interdicţia este precară,

iar aceasta trebuie să fie considerată permanent incapabilă sau nepotrivită să deţină, să păstreze sau să aibă grijă de animale sau să fie responsabilă în alt mod pentru bunăstarea lor.

(4) Interdicţia privind deţinerea de animale se aplică indiferent de decizia din apel. Cu toate acestea, în cazul în care instanţa judecătorească, în temeiul secţiunii 23(a), subsecţiunea 4, dispune executarea unei hotărâri privind confiscarea animalelor de către stat, interdicţia de a deţine animale nu se aplică în cazul animalelor menţionate în decizia instanţei.

(3) Băncile de jocuri de noroc, alte fonduri şi obiecte cu valoare monetară utilizate în jocurile de noroc organizate sunt confiscate în favoarea statului. Confiscarea va fi ordonată, indiferent de deţinătorul proprietăţii în cauză. În alte circumstanţe, se aplică prevederile din Capitolul 10. (875/2001)

[Subsecţiunea 4 a fost abrogată; 875/2001]

Secţiunea 23(a). Confiscarea în legătură cu o infracţiune privitoare la protecţia animalelor (14/2011)

(1) Animalele la care se face referire în interdicţia de a deţine animale şi care sunt deţinute sau păstrate de persoana care face obiectul interdicţiei la data la care a fost aplicată, vor fi supuse confiscării de către stat. În mod similar, animalele care fac obiectul unei încălcări a interdicţiei de stăpânire a animalelor vor fi confiscate de către stat. Confiscarea se dispune indiferent de proprietarul animalelor în cauză. În schimbul animalelor care fac obiectul unei încălcări a interdicţiei de a deţine animale, va fi dispusă împotriva persoanei vinovate confiscarea valorii acestora.

(2) Confiscarea prevăzută în subsecţiunea 1 se dispune la cererea procurorului. Capitolul 10, secţiunea 1 şi secţiunea 11, subsecţiunea 3 se aplică acestor confiscări. În plus, în cazul măsurii de confiscare de valori, se aplică prevederile Capitolului 10, secţiunea 10. Dispoziţiile Capitolului 10 se aplică în cazul altor confiscări decât cele menţionate în subsecţiunea 1.

(3) Instanţa poate dispune ca persoanei în cauză să îi fie oferită oportunitatea de a vinde sau înstrăina, în alt mod, animalele deţinute de aceasta şi care sunt supuse interdicţiei. În cazul în care confiscarea se referă la animale care sunt deţinute, în totalitate sau parţial, de o altă persoană decât aceea asupra căreia se impune interdicţia de stăpânire a animalelor, persoanei respective îi va fi rezervată posibilitatea de a obţine animalele pentru sine, fără costuri. În plus, hotărârea stabileşte o dată până la care animalele trebuie să fie înstrăinate sau obţinute. În cazul în care animalele sunt înstrăinate sau obţinute în conformitate cu hotărârea judecătorească, confiscarea îşi pierde valabilitatea.

(4) O hotărâre privind confiscarea animalelor de către stat va fi executorie indiferent de decizia din apel. În cazul în care instanţa rezervă posibilitatea la care se face referire în subsecţiunea 3, cu privire la înstrăinarea sau obţinerea animalelor, sau în cazul în care există motive deosebit de importante în acest sens, instanţa poate dispune ca măsura confiscării să nu fie pusă în executare până la terminarea perioadei menţionate în subsecţiunea 3, sau până când este emis un ordin contrar sau confiscarea urmează să fie executată într-un alt.

Secţiunea 23(b). Confiscarea în legătură cu jocurile de noroc (14/2011)

Fondurile de pariuri şi alţi bani sau un obiect cu valoare monetară utilizat în jocurile de noroc organizate sunt supuse confiscării de către stat. Confiscarea

este dispusă indiferent de persoana căreia îi aparţin bunurile. În caz contrar, se aplică dispoziţiile Capitolului 10.

Secţiunea 24. Răspunderea penală corporativă (511/2011)

(1) Dispoziţiile privind răspunderea penală corporativă se aplică participării la activităţile unei organizaţii infracţionale, aranjamentului imigraţiei ilegale, aranjamentului agravat al imigraţiei ilegale, infracţiunii contra bunăstării animalelor, infracţiunii agravate contra bunăstării animalelor, organizării jocurilor de noroc, infracţiunii cu privire la loterie, infracţiunii de colectare a banilor, distribuirii proiecţiilor de violenţă, distribuirii de imagini ofensive din punct de vedere sexual, distribuirii în formă agravată a imaginilor ofensive din punct de vedere sexual care expun copii, deţinerii de imagini ofensive din punct de vedere sexual care prezintă copii şi comercializării ilegale de materiale obscene.

(2) Dispoziţiile privind răspunderea penală corporativă se aplică şi în cazul instigării publice la comiterea unei infracţiuni prevăzute la secţiunea 1, atunci când infracţiunea ce face obiectul îndemnurilor adresate sau instigării vizează

(1) tulburarea etnică sau tulburarea etnică agravată;

(2) defăimarea agravată sau ameninţarea ilegală, atunci când motivul îndemnării sau instigării este rasa, culoarea pielii, statutul la naştere, originea naţională sau etnică, religia sau credinţa, orientarea sexuală sau handicapul sau alte motive similare.

Secţiunea 25. Dreptul de a aduce acuzaţii (441/2011)

În cazul în care perturbarea penală nu a încălcat ordinea publică, procurorul poate să nu aducă acuzaţii cu privire la infracţiune, cu excepţia cazului în care partea vătămată raportează infracţiunea în vederea aducerii de acuzaţii. În plus, procurorul poate să nu aducă acuzaţii pentru comercializarea ilegală de materiale obscene, aşa cum este reglementată în secţiunea 20, subsecţiunea 1(3), cu excepţia cazului în care partea vătămată raportează infracţiunea în vederea aducerii de acuzaţii.

CAPITOLUL 18
Infracţiuni contra drepturilor familiei

Secţiunea 1

(1) În cazul în care o persoană declară că numele său sau poziţia sa socială este alta decât cea corespunzătoare realităţii şi dacă o altă persoană este astfel indusă în eroare într-un acord de căsătorie sau o persoană induce în eroare o altă persoană într-un acord de căsătorie, prin tăinuirea unui impediment legal la căsătorie sau a unei alte circumstanţe care ar putea duce la anularea căsătoriei, această persoană este condamnată la închisoare de cel mult un an sau la amendă.

(2) În cazul în care are loc o nuntă sau dacă persoana care produce înşelăciunea întreţine relaţii sexuale cu femeia care a fost indusă în eroare în acordul de căsătorie, persoana respectivă este condamnată la închisoare de cel puţin şase luni şi cel mult doi ani sau, în cazul în care circumstanţele sunt foarte agravante, la închisoare de cel puţin şase luni şi cel mult patru ani.

(3) Procurorul poate să nu aducă acuzaţii pentru infracţiunea menţionată, cu excepţia cazului în care partea vătămată a raportat infracţiunea în vederea aducerii de acuzaţii sau a sesizat instanţa în vederea anularii angajamentului de căsătorie sau a căsătoriei. (441/2011)

Secţiunea 2

(1) O persoană care, în mod intenţionat, prezintă un copil ca descendent al unei femei care nu este mamă a copilului sau care schimbă un copil cu altul sau alterează sau încalcă în alt mod drepturile familiale ce revin unei alte persoane, este condamnată la închisoare de cel mult patru ani.

(2) În cazul în care persoana săvârşeşte această infracţiune pentru a obţine beneficii pentru sine sau pentru altul sau pentru a vătăma o altă persoană, aceasta este condamnată la închisoare de cel puţin şase luni şi cel mult cinci ani.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 3

(1) În cazul în care o persoană, prin asumarea unui nume fals sau prin alte mijloace frauduloase, a primit o moştenire sau un alt drept de familie, aceasta este condamnată la închisoare de cel puţin şase luni şi cel mult cinci ani sau, dacă circumstanţele sunt deosebit de atenuante, la închisoare de cel puţin şase luni şi cel mult patru ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

[Capitolul 19 a fost abrogat; 563/1998]

CAPITOLUL 20
Infracţiuni sexuale (563/1998)

Secţiunea 1. Violul (509/2014)

(1) O persoană care forţează o altă persoană să întreţină un raport sexual prin întrebuinţarea sau ameninţarea cu violenţă îndreptată împotriva acesteia este condamnată pentru viol la închisoare de cel puţin un an şi cel mult şase ani.

(2) În mod similar, o persoană care, profitând de faptul că o altă persoană, din cauza inconştienţei, a bolii, a dizabilităţii, a stării de teamă sau a unei alte stări de neputinţă, se află în imposibilitatea de a se apăra sau de a-şi formula sau de a-şi exprima voinţa, întreţine raporturi sexuale cu aceasta, este condamnată pentru viol.

(3) În cazul în care violul, ţinând cont de caracterul redus al ameninţării sau de alte circumstanţe legate de infracţiune, este mai puţin grav, atunci când este considerat în ansamblu, decât faptele menţionate în subsecţiunile 1 sau 2, făptuitorul este condamnat la închisoare de cel puţin patru luni şi cel mult patru ani. O persoană care forţează o altă persoană să întreţină raporturi sexuale prin alte mijloace decât ameninţarea menţionată în paragraful 1 este condamnată într-o manieră similară. Prevederile anterioare din acest paragraf nu se aplică în cazul în care a fost utilizată violenţă în săvârşirea violului.

(4) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 2. Violul în formă agravată (509/2014)

(1) Dacă, în cazul violului,

(1) sunt cauzate vătămări corporale severe, boli grave sau o stare de pericol de moarte,

(2) infracţiunea este săvârşită de mai multe persoane sau este cauzată o suferinţă mintală sau fizică marcantă,

(3) victima este un copil sub vârsta de optsprezece ani,

(4) infracţiunea este comisă într-o manieră deosebit de brutală, feroce sau umilitoare, sau

(4) este utilizată o armă de foc, o armă ascuţită sau alt instrument letal sau are loc un ameninţare cu alte violenţe severe,

şi se apreciază că fapta este în formă agravată şi atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru viol în formă agravată la închisoare de la doi ani la zece ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

[Secţiunea 3 a fost abrogată; 509/2014]

Secţiunea 4. Act sexual consumat prin constrângere (563/1998)

(1) O persoană care, prin violenţă sau ameninţare, constrânge o altă persoană în întreţinerea unui act sexual, altul decât cel menţionat în secţiunea 1 sau o supunere la un astfel de act, încălcând astfel în mod esenţial dreptul persoanei la autodeterminare sexuală, este condamnată pentru constrângerea întreţinerii unui act sexual la amendă sau la închisoare de cel mult trei ani.

(2) În mod similar, o persoană care, profitând de faptul că o altă persoană, din cauza inconştienţei, a bolii, a dizabilităţii, a stării de teamă sau a altei stări de neputinţă, se află în imposibilitatea de a se apăra sau de a-şi formula sau de a-şi exprima voinţa, o determină să întreţină sau să se supună actului sexual menţionat în subsecţiunea 1, încălcând în mod esenţial dreptul persoanei la autodeterminare sexuală, este condamnată pentru constrângerea întreţinerii unui act sexual. (495/2011)

(3) Tentativa se pedepseşte.

Secțiunea 5. Abuzul sexual (563/1998)

(1) O persoană care abuzează de poziția sa și atrage una dintre următoarele persoane într-un raport sexual, într-un alt act sexual care încalcă în mod esențial dreptul persoanei la autodeterminare sexuală sau în supunerea la un astfel de act,

(1) o persoană sub vârsta de optsprezece ani, care este supusă autorității sau supravegherii făptuitorului, într-o școală sau altă instituție sau este, într-un alt mod comparabil, subordonată făptuitorului,

(2) o persoană sub vârsta de optsprezece ani, a cărei capacitate de autodeterminare sexuală independentă, din cauza imaturității sale și a diferenței de vârstă a persoanelor implicate, este fundamental inferioară celei a făptuitorului, iar făptuitorul profită în mod flagrant de această imaturitate,

(3) un pacient care este tratat într-un spital sau altă instituție, a cărui capacitate de a se apăra sau de a-și formula sau exprima voința este fundamental afectată din cauza bolii, a handicapului sau a altei infirmități, sau (509/2014)

(4) o persoană care este în mod special dependentă de făptuitor, iar făptuitorul profită în mod flagrant de această dependență,

este condamnată pentru abuz sexual la plata unei amenzi sau la până la patru ani de închisoare.

[Subsecțiunea 2 a fost abrogată; 495/2011]

(3) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 5(a). Hărțuirea sexuală (509/2014)

O persoană care, prin atingere, comite un act sexual față de o altă persoană care conduce la violarea dreptului acestei persoane la autodeterminare sexuală, este condamnată, cu excepția situației în care pedeapsa corespunde altei reglementări din acest Capitol pentru actul sexual, pentru hărțuire sexuală, la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

Secțiunea 6. Abuzul sexual asupra unui copil (540/2011)

(1) O persoană care, prin atingere sau în alt mod exercită un act sexual asupra unui copil sub vârsta de șaisprezece ani, respectivul act fiind de natură să îi afecteze dezvoltarea sau îl influențează în a efectua un astfel de act este condamnată pentru abuz sexual asupra unui copil la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult patru ani.

(2) În mod similar, o persoană care întreține raporturi sexuale cu un copil sub vârsta de șaisprezece ani, dacă infracțiunea evaluată în ansamblu nu este agravată în maniera menționată în secțiunea 7, subsecțiunea 1, este condamnată pentru abuz sexual asupra unui copil. În plus, o persoană care acționează în modul prevăzut la subsecțiunea 1 sau în reglementările anterioare din prezenta subsecțiune cu un copil care a împlinit vârsta de șaisprezece ani, dar este mai

mic de 18 ani, dacă făptuitorul este părintele copilului sau este într-o poziție comparabilă cu cea a unui părinte și locuiește în același domiciliu cu copilul, este condamnată pentru abuz sexual asupra unui copil.

(3) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 7. Abuzul sexual asupra unui copil, în formă agravată (540/2011)

(1) Dacă

(1) o persoană întreține raporturi sexuale cu un copil sub vârsta de șaisprezece ani sau, în cazurile menționate în secțiunea 6, subsecțiunea 2, cu un copil care a împlinit vârsta de șaisprezece ani, dar este mai mic de 18 ani, sau

(2) în cazul abuzului sexual al unui copil

(a) victima este un copil a cărui vârstă sau stadiu de dezvoltare este de așa natură încât infracțiunea conduce la provocarea unei vătămări deosebite pentru acesta,

(b) infracțiunea este săvârșită într-o manieră deosebit de umilitoare;

(c) infracțiunea conduce la provocarea unei vătămări deosebite a copilului, datorită încrederii speciale pe care a dezvoltat-o față de infractor sau datorită dependenței speciale a copilului de infractor,

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru abuz sexual în formă agravată asupra unui copil la închisoare de la un an la zece ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 7(a). Dispoziție restrictivă (540/2011)

O faptă care nu încalcă autodeterminarea sexuală a subiectului și în situația în care nu există o diferență semnificativă în maturitatea mintală și fizică a părților nu este considerat abuz sexual al unui copil sau abuz sexual agravat al unui copil, menționat în secțiunea 7, subsecțiunea 1, paragraful 1.

Secțiunea 8. Abuzul unei victime a comerțului sexual (384/2015)

(1) O persoană care, prin promiterea sau oferirea unei remunerații care implică beneficii economice directe, determină o persoană denumită victimă, conform secțiunii 9 sau 9(a) sau în Capitolul 25, secțiunea 3 sau 3(a), să participe în raporturi sexuale sau în alt act sexual comparabil este condamnată, cu excepția cazului în care fapta este pedepsită în temeiul secțiunii 8(a), pentru abuzul unei victime a comerțului sexual la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

(2) În mod similar, o persoană care profită de remunerația menționată în subsecțiunea 1, promisă sau oferită de o terță persoană, prin participarea în raporturi sexuale sau în alt act sexual comparabil cu victima la care se face referire în subsecțiunea menționată, este condamnată pentru abuzul unei victime a comerțului sexual.

(3) În mod similar, o persoană care săvârşeşte fapta prevăzută în subsecţiunea 1 sau 2, chiar dacă a avut motive să suspecteze că persoana menţionată în subsecţiunea 1 sau 2 este victima unei infracţiuni prevăzute în secţiunea 9 sau 9(a) sau Capitolul 25, secţiunea 3 sau 3(a), este condamnată pentru abuzul unei victime a comerţului sexual.

(4) Tentativa de săvârşire a unei infracţiuni intenţionate este pedepsită.

Secţiunea 8(a). Procurarea de servicii sexuale de la o persoană tânără

(1) O persoană care, prin promiterea sau oferirea unei remuneraţii, determină o persoană sub vârsta de optsprezece ani să participe într-un raport sexual sau să întreprindă un alt act sexual este condamnată pentru procurarea de servicii sexuale de la o persoană tânără la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani. (540/2011)

(2) În mod similar, o persoană care se foloseşte de serviciile sexuale prevăzute în subsecţiunea 1, pentru care o altă persoană a promis sau a oferit o remuneraţie este condamnată pentru procurarea de servicii sexuale de la o persoană tânără.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 8(b). Acostarea unui copil în scopuri sexuale (540/2011)

(1) O persoană care sugerează o întâlnire sau un alt contact cu un copil, astfel încât este aparent din conţinutul sugestiei sau din alte circumstanţe că intenţia persoanei este de a pregăti imagini ofensive din punct de vedere sexual sau înregistrări vizuale ale copilului în modul prevăzut în Capitolul 17, secţiunea 18, subsecţiunea 1 sau să supună copilul la infracţiunea prevăzută în secţiunile 6 sau 7 din prezentul Capitol, este condamnată pentru ademenirea unui copil în scopuri sexuale la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

(2) Cu excepţia cazului în care este prevăzută o pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, în mod similar, o persoană care solicită unei persoane sub vârsta de optsprezece ani să participe într-un raport sexual sau într-un alt act sexual în modul menţionat în secţiunea 8(a) sau să execute o performanţă sexuală organizată, ofensivă din punct de vedere sexual, este condamnată pentru acostarea unui copil în scopuri sexuale.

(3) Tentativa de infracţiunea la care se face referire în subsecţiunea 2 este pedepsită.

Secţiunea 8(c). Participarea ca spectator la un spectacol în care un copil interpretează un rol sexual ofensator (540/2011)

(1) O persoană care urmăreşte un spectacol organizat, în care o persoană sub vârsta de optsprezece ani evoluează într-un mod ofensator din punct de vedere sexual, este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare pentru urmărirea unui copil care interpretează un rol sexual ofensator.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secțiunea 9. Proxenetismul (563/1998)

(1) O persoană care, în vederea obținerii unui beneficiu financiar pentru sine sau pentru o altă persoană,

(1) pune la dispoziție o cameră sau alte facilități unde raportul sexual sau un alt act sexual comparabil sau un act manifest ofensator din punct de vedere sexual este înfăptuit de un copil sub vârsta de optsprezece ani, în schimbul unei remunerații,

(2) ca parte integrantă a activității sale, oferă cazare pentru o persoană care înfăptuiește un astfel de act și, prin urmare, încurajează în mod substanțial un astfel de act,

(3) furnizează informații de contact sau promovează în alt mod o altă persoană implicată într-un astfel de act, știind că acțiunile sale promovează în mod substanțial executarea unui astfel de act,

(4) profită într-un alt mod de faptul că o altă persoană înfăptuiește un astfel de act sau

(5) acostează o altă persoană să înfăptuiască un astfel de act,

este pedepsită cu amendă sau cu maximum trei ani de închisoare pentru proxenetism. (1177/2014)

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 9(a). Proxenetismul în formă agravată (650/2004)

(1) Dacă, în cazul proxenetismului,

(1) se solicită beneficii financiare considerabile,

(2) infracțiunea este comisă într-o manieră deosebit de metodică,

(3) subiectul este un copil sub vârsta de optsprezece ani

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru proxenetism agravat la închisoare de la patru luni la șase ani. (1177/2014)

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 10. Definiții (509/2014)

(1) În sensul prezentului act, raportul sexual se referă la penetrarea sexuală a corpului altei persoane, de către un organ sexual sau către un organ sexual sau pasaj anal sau la introducerea organului sexual al altei persoane în corpul făptuitorului.

(2) În sensul prezentei legi, actul sexual se referă la un act care, având în vedere făptuitorul, persoana asupra căreia a fost îndreptat actul și circumstanțele comiterii faptei, este semnificativ din punct de vedere sexual.

Secțiunea 11. Dreptul de a aduce acuzații (509/2014)

Procurorul poate să nu aducă acuzații pentru fapta de hărțuire sexuală îndreptată împotriva unei persoane care a împlinit vârsta de optsprezece ani, cu excepția cazului în care partea vătămată a reclamat infracțiunea, solicitând

punerea sub acuzare a autorului sau dacă există un interes public de importanță deosebită care impune punerea sub acuzare.

[Secțiunea 12 a fost abrogată (509/2014)]

Secțiunea 13. Răspunderea penală corporativă (540/2011)

Dispozițiile privind răspunderea penală corporativă se aplică în cazul proxenetismului și al proxenetismului agravat. Acest lucru este valabil și pentru infracțiunea menționată în secțiunea 8(b), subsecțiunea 1, în care este sugerată o întâlnire sau alt contact cu un copil cu intenția de a pregăti imagini sau înregistrări vizuale care prezintă copilul în mod obscen.

CAPITOLUL 21
Omuciderea și vătămarea corporală (578/1995)

Secțiunea 1. Omorul (578/1995)

(1) O persoană care ucide o altă persoană este condamnată pentru omor la închisoare pe durată fixă de minimum opt ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 2. Omorul calificat (578/1995)

(1) Dacă uciderea este

(1) premeditată,

(2) săvârșită într-un mod deosebit de brutal sau prin cruzimi,

(3) săvârșită prin provocarea unui pericol public grav, sau

(4) săvârșită asupra unui funcționar public aflat în cursul îndatoririlor de serviciu, de menținere a ordinii publice sau a securității publice sau din cauza unei acțiuni oficiale,

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat la detenție pe viață pentru omor calificat.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 3. Omorul cu circumstanțe atenuante (578/1995)

(1) În cazul în care uciderea, având în vedere circumstanțele excepționale ale infracțiunii, motivele făptuitorului sau alte circumstanțe conexe, atunci când este evaluată în ansamblu, este considerată săvârșită în circumstanțe atenuante, făptuitorul este condamnat, pentru Omorul cu circumstanțe atenuante, la închisoare de la patru ani la zece ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 4. Pruncuciderea (578/1995)

(1) O femeie care, într-o stare de epuizare sau suferință provocată de naștere, își ucide copilul, este condamnată pentru pruncucidere la închisoare de la patru luni la patru ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 5. Vătămarea corporală (578/1995)

(1) O persoană care întrebuințează violență fizică împotriva alteia sau, în lipsa unei astfel de violențe, lezează sănătatea, provoacă durere sau lasă inconștientă sau într-o stare similară o altă persoană este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 6. Vătămarea corporală gravă (654/2001)

(1) Dacă, în cazul unei vătămări

(1) este provocată o vătămare corporală gravă sau o boală gravă unei alte persoane sau aceasta este adusă în pericol de moarte,

(2) infracțiunea este comisă într-un mod deosebit de brutal sau prin cruzimi, sau

(3) este folosită o armă de foc, o armă ascuțită sau un alt instrument letal similar

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat vătămare corporală gravă la închisoare de la un an la zece ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 6(a). Pregătirea unei infracțiuni în formă agravată împotriva vieții sau a sănătății (435/2013)

(1) O persoană care, în vederea săvârșirii unei infracțiuni prevăzute la pct. 1-3 sau 6,

(1) deține o armă de foc, o armă ascuțită sau un alt obiect sau instrument letal similar, care este în mod particular adecvat pentru a fi utilizat ca instrument în comiterea faptei,

(2) convine cu o altă persoană sau pregătește un plan detaliat pentru săvârșirea uneia dintre infracțiunile menționate, sau

(3) angajează, ordonă sau îndeamnă o altă persoană să săvârșească infracțiunea sau promite sau se oferă să facă acest lucru,

este condamnată pentru pregătirea unei infracțiuni agravate împotriva vieții sau a sănătății la închisoare de cel mult patru ani.

(2) În cazul în care pericolul săvârșirii infracțiunii a fost, din motive aleatorii, redus sau dacă persoana a abandonat în mod voluntar pregătirea infracțiunii, a împiedicat continuarea sau a anulat în alt mod semnificația activității sale în pregătirea infracțiunii, prevederile din subsecțiunea 1 nu se aplică.

Secțiunea 7. Vătămarea corporală minoră (578/1995)

În cazul în care vătămarea corporală, atunci când este evaluată în ansamblul său și având în vedere importanța minoră a violenței, încălcării integrității fizice, daunele aduse sănătății sau altor circumstanțe legate de infracțiune, are caracter minor, făptuitorul este pedepsit cu amendă pentru fapta de vătămarea corporală minoră.

Secțiunea 8. Uciderea din neglijență (578/1995)

O persoană care, din neglijență, cauzează moartea unei alte persoane, este condamnată pentru ucidere din neglijență la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 9. Uciderea din neglijență gravă (578/1995)

În cazul în care uciderea din neglijență cauzează moartea unei persoane dintr-o neglijență gravă, iar infracțiunea este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru ucidere din neglijență gravă la închisoare de la patru luni la șase ani.

Secțiunea 10. Vătămarea corporală din neglijență (578/1995)

O persoană care, din neglijență, provoacă o vătămare corporală care nu este nesemnificativă sau o boală unei alte persoane este condamnată pentru vătămare corporală din neglijență la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

Secțiunea 11. Vătămarea corporală din neglijență gravă (578/1995)

În cazul în care vătămarea corporală sau boala este provocată prin neglijență gravă și se apreciază că infracțiunea este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru vătămare corporală din neglijență gravă.

Secțiunea 12. Încăierarea (578/1995)

O persoană care, prin recurgerea la violență fizică sau în alt mod, participă la o încăierare sau la un atac care are mai mulți participanți și în care cineva este ucis sau suferă o vătămare corporală gravă sau o boală, dacă aceasta are motive să creadă că încăierarea sau atacul conduce la respectiva consecință, este condamnată pentru încăierare la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare.

Secțiunea 13. Punerea în primejdie a unei alte persoane (578/1995)

O persoană care, în mod intenționat sau prin neglijență gravă, pune o altă persoană în pericol grav de a-și pierde viața sau sănătatea este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare, cu excepția cazului în care legea prevede o pedeapsă mai severă pentru faptă.

Secţiunea 14. Abandonul (578/1995)

O persoană care dispune de o persoană neputincioasă sau care abandonează o persoană lipsită de ajutor, faţă de care are obligaţia de a o îngriji şi care pune astfel în pericol viaţa sau sănătatea persoanei respective este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare, pentru abandon.

Secţiunea 15. Neintervenţia în scopul salvării altei persoane (578/1995)

O persoană care ştie că o altă persoană este în primejdie de moarte sau într-un pericol grav pentru sănătatea sa şi nu acordă sau nu caută să obţină asistenţa sau sprijinul ce pot fi aşteptate, în mod rezonabil, din partea ei, având în vedere opţiunile pe care le are la dispoziţie şi natura situaţiei, este pedepsită cu amendă sau cu maximum şase luni de închisoare pentru neintervenţie în scopul salvării unei alte persoane.

Secţiunea 16. Dreptul de punere sub acuzare (441/2011)

Procurorul poate aduce acuzaţii pentru infracţiunea de vătămare corporală minoră doar dacă partea vătămată reclamă infracţiunea, în vederea punerii sub acuzare a autorului sau dacă infracţiunea a fost îndreptată împotriva

(1) unei persoane în vârstă de sub optsprezece ani,

(2) soţului sau fostului soţ al făptuitorului, unei rude sau unui ascendent sau descendent direct sau unei persoane care locuieşte sau a locuit în aceeaşi locuinţă cu făptuitorul sau care este sau a fost, în orice alt mod, într-o relaţie personală asemănătoare cu făptuitorul sau este un apropiat al acestuia, sau

(3) unei persoane, din cauza locului de muncă, iar făptuitorul nu face parte din personalul de la locul de muncă.

Procurorul poate aduce acuzaţii pentru vătămarea corporală din neglijenţă numai dacă partea vătămată raportează infracţiunea în vederea aducerii de acuzaţii.

[Secţiunea 17 a fost abrogată; 712/2004]

Secţiunea 18. Dispoziţii privind domeniul de aplicare (302/2014)

În aplicarea secţiunii 2, paragraful 4 din prezentul Capitol, o persoană aleasă în calitate de funcţionar public, aşa cum este reglementat în Capitolul 40, secţiunea 11, un funcţionar public străin care acţionează în serviciul Curţii Penale Internaţionale sau pe teritoriul finlandez pe baza unui acord internaţional sau a altei obligaţii internaţionale în materie de inspecţie, supraveghere, urmărire sau anchetă penală sau care acţionează pe teritoriul finlandez în conformitate cu Legea privind asistenţa judiciară reciprocă în materie penală şi pe baza unei cereri de asistenţă reciprocă, eliberată sau aprobată de o autoritate finlandeză în materie de urmărire penală sau alte atribuţii, precum şi o persoană menţionată în Capitolul 16, secţiunea 20(5), este asimilată unui funcţionar public, ca subiect al infracţiunii.

CAPITOLUL 22
Încălcarea drepturilor fătului, embrionului şi moştenirii genetice (373/2009)

Secţiunea 1. Avortul ilegal (373/2009)

(1) O persoană care întrerupe sarcina unei alte persoane fără permisiunea prevăzută în Legea privind avortul (239/1970) sau în alte moduri, fără autorizaţie, este condamnată pentru avort ilegal la amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) Femeia a cărei sarcină este întreruptă în modalitatea menţionată la subsecţiunea 1 sau 3 nu este condamnată ca autor sau participant la o tentativă de comitere a acestuia. Cu toate acestea, femeia va fi condamnată pentru infracţiunea menţionată în secţiunea 13 din Actul privind avortul.

Secţiunea 2. Avortul ilegal în formă agravată (373/2009)

(1) Dacă, în cazul avortului ilegal

(1) viaţa sau sănătatea femeii este pusă în pericol grav, sau

(2) infracţiunea este săvârşită prin încălcarea consimţământului femeii

şi se apreciază că fapta este în formă agravată şi atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru avort ilegal în formă agravată la închisoare de la patru luni la patru ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 3. Manipularea ilegală a unui embrion (373/2009)

O persoană care

(1) efectuează cercetări în domeniul embrionilor fără permisiunea Biroului de licenţă şi supraveghere a asistenţei sociale şi de sănătate, aşa cum este prevăzut în secţiunea 11, subsecţiunea 1 din Legea cercetării medicale (488/1999), denumită în continuare Legea cercetării sau fără consimţământul scris al donatorului celulelor germinale sau al femeii menţionat în secţiunea 12 din Legea cercetării sau efectuează cercetări asupra fătului fără consimţământul scris al femeii însărcinate menţionat în secţiunea 14 din Legea cercetării,

(2) efectuează cercetări în domeniul embrionilor, cu încălcarea restricţiei prevăzute în secţiunea 11, subsecţiunea 2 sau secţiunea 13, subsecţiunea 3 din Legea cercetării sau alte măsuri îndreptate împotriva unui embrion care încalcă interdicţia menţionată în secţiunea 13, subsecţiunea 1 sau 2 din Legea Cercetării, sau

(3) cercetarea embrionilor sau a celulelor germinale efectuată cu încălcarea interdicţiei menţionate în secţiunea 15 din Legea Cercetării,

este condamnată pentru manipularea ilegală a unui embrion la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

COPYRIGHT LAW LIBRARY

Secţiunea 4. Manipularea ilegală a moştenirii genetice (373/2009)

O persoană care efectuează cercetări care implică manipularea integrităţii umane sau a unui embrion uman sau a unui făt uman şi care are drept scop să facă posibilă

(1) clonarea umană,

(2) generarea unui om prin combinarea embrionilor, sau

(3) generarea unui om prin combinarea celulelor germinale umane şi a unui material genetic animal,

este condamnată pentru manipularea ilegală a moştenirii genetice la amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

Secţiunea 5. Utilizarea ilegală a celulelor germinale (373/2009)

O persoană care

(1) în tratamentul fertilităţii utilizează celule germinale sau fetuşi, încălcând restricţiile generale privind utilizarea lor, aşa cum este prevăzut în secţiunea 4, subsecţiunea 1 din Legea privind tratamentul fertilităţii (1237/2006), denumită în continuare Legea privind tratamentul fertilităţii,

(2) influenţează sau încearcă să influenţeze trăsăturile unui copil prin selectarea celulelor germinale sau a fetusului sau prin încălcarea secţiunii 5 din Legea privind tratamentul fertilităţii,

(3) acceptă, depozitează sau utilizează celule germinale sau fetuşi în tratamentul fertilităţii, fără consimţământul donatorului menţionat la secţiunile 16 sau 20 din Legea privind tratamentul fertilităţii,

(4) depozitează celule germinale sau fetuşi sau oferă tratament pentru fertilitate fără permisiunea Biroului de licenţă şi supraveghere a asistenţei sociale şi a sănătăţii, menţionată în secţiunea 24 din Legea privind tratamentul fertilităţii sau cu încălcarea termenului prevăzut în secţiunea 6, subsecţiunea 3 din Legea privind tratamentul fertilităţii, sau

(5) asigură tratamentul fertilităţii fără consimţământul scris al persoanei care primeşte tratamentul, aşa cum este menţionat în secţiunea 8, paragraful 1 din Legea privind tratamentul fertilităţii sau prin încălcarea paragrafului 4 al secţiunii menţionate, după ce persoana care a acordat consimţământul a retras acest consimţământ sau a decedat,

este pedepsită cu amendă sau cu maximum un an de închisoare pentru utilizarea ilegală a celulelor germinative.

Secţiunea 6. Violarea identităţii unui copil (28/2012)

O persoană care neglijează să respecte

(1) prevederile secţiunii 12, subsecţiunile 2 şi 3 sau secţiunea 14 din Legea privind tratamentul fertilităţii privind utilizarea, conţinutul, marcarea sau raportarea mărcii de identificare a unui donator,

(2) dispoziţiile secţiunii 18 din Legea privind tratamentul fertilităţii privind raportarea informaţiilor în registrul donatorilor,

(3) prevederile secțiunii 10, subsecțiunea 2 sau secțiunilor 28 sau 30 din Legea privind tratamentul fertilității privind furnizarea, transferul, înregistrarea sau menținerea informațiilor și a documentelor, sau

(4) dispozițiile secțiunilor 92 sau 93 din Legea adopției (22/2012) privind păstrarea sau transferul documentelor sau furnizarea de informații,

astfel încât fapta conduce la periclitarea dreptului copilului de a-și cunoaște originea, este condamnată pentru violarea identității unui copil la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

CAPITOLUL 23
Infracțiuni privind traficul rutier (545/1999)

Secțiunea 1. Cauzarea unui pericol de circulație (545/1999)

(1) Un participant la trafic care încalcă în mod intenționat sau din neglijență Legea circulației rutiere (267/1981) sau Legea privind vehiculele (1090/2002) sau regulamentele sau ordinele emise pe baza acestora, într-o manieră care cauzează un pericol pentru alte persoane, este condamnat pentru cauzarea unui pericol de circulație la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni. (1094/2002)

(2) Cu aceeași pedeapsă pentru cauzarea unui pericol de circulație este sancționată și o persoană care, în modul menționat în subsecțiunea 1,

(1) în timp ce se ocupă de conducerea unei nave sau de efectuarea unei sarcini care afectează în principal siguranța navigației, încalcă Legea privind traficul pe căi navigabile (463/1996) sau regulamentele sau ordinele emise în baza acesteia sau care se referă la prevenirea coliziunilor pe mare, pe căi navigabile interioare sau într-un canal,

(2) în timpul pilotării unei aeronave sau al exercitării unei îndatoriri, în calitate de membru al echipajului sau care afectează siguranța traficului aerian sau în alt mod, încalcă Legea privind traficul aerian (281/1995) sau regulamentele sau ordinele emise pe baza acestora,

(3) în timp ce conduce un tren sau îndeplinește o sarcină care afectează în principal siguranța feroviară, încalcă normele care reglementează siguranța feroviară.

(3) Prezenta secțiune nu se aplică în cazul în care conduita menționată în subsecțiunea 1 sau subsecțiunea 2(1) sau 2 (3) conduce doar la provocarea unui pericol minor.

[Legea privind traficul aerian a fost abrogată prin Legea nr. 1242/2005; conform Legii traficului aerian din 864/2015]

Secțiunea 2. Cauzarea unui pericol grav de circulație (545/1999)

(1) În cazul în care, în cauzarea unui pericol de circulație, șoferul unui vehicul cu motor sau al unui tramvai, în mod intenționat sau din neglijență gravă,

(1) depăşeşte în mod semnificativ limita maximă de viteză,

(2) iniţiază o depăşire într-un moment în care vizibilitatea este insuficientă pentru a depăşi în siguranţă sau când depăşirea nu este permisă,

(3) nu respectă obligaţia de a opri sau de a ceda trecerea aplicată de siguranţa circulaţiei, sau

(4) încalcă regulile de circulaţie într-o manieră similară,

astfel încât fapta conduce la provocarea unui pericol serios pentru sănătatea sau siguranţa altei persoane, făptuitorul este condamnat pentru cauzarea unui pericol grav de circulaţie la cel puţin 30 de zile-amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă pentru cauzarea unui pericol grav de circulaţie este sancţionată şi o persoană care, în producerea unui pericol de circulaţie cu intenţie sau prin neglijenţă gravă,

(1) în timp ce este responsabilă cu conducerea unei nave sau cu efectuarea unei îndatoriri care afectează în principal siguranţa navigaţiei, nu păstrează o atenţie adecvată, nu respectă o viteză sigură în condiţiile existente sau, în cazul unei coliziuni iminente, nu respectă obligaţia de a ceda trecerea sau, într-un mod comparabil, încalcă Legea privind traficul pe căi navigabile sau regulamentele sau ordinele emise în baza acestora sau care se referă la prevenirea coliziunilor pe mare, pe căi navigabile domestice sau într-un canal,

(2) în timpul pilotării unei aeronave sau al executării unei îndatoriri, în calitate de membru al echipajului sau care afectează siguranţa traficului aerian sau în alt mod, încalcă Legea privind traficul aerian sau regulamentele sau ordinele emise pe baza acesteia, sau

(3) în timpul conducerii unui tren sau al executării unei îndatoriri care afectează esenţial încălcarea siguranţei feroviare, încalcă normele care reglementează siguranţa feroviară,

astfel încât infracţiunea conduce la provocarea unui pericol grav pentru sănătatea sau siguranţa altei persoane.

Secţiunea 3. Conducerea sub influenţa alcoolului sau altor substanţe (1198/2002)

(1) O persoană care operează un vehicul cu motor sau un tramvai după ce a consumat alcool, astfel încât nivelul de alcool din sânge este de cel puţin 0,5 la mie sau aerul expirat conţine cel puţin 0,22 miligrame de alcool pe litru de aer, în timpul sau după conducere, este condamnată pentru conducere sub influenţa alcoolului la amendă sau la închisoare de cel mult şase luni.

(2) În mod similar, o persoană care operează un vehicul cu motor sau un tramvai după ce a consumat stupefiante, astfel încât în timpul sau după operaţiunea menţionată are substanţa activă a produsului stupefiant utilizat sau a produsului metabolic al acestuia în alcoolul din sânge, este condamnată pentru conducerea sub influenţa alcoolului sau altor substanţe. Prevederea

din această subsecțiune nu este aplicabilă în cazul în care respectiva substanță sau produs metabolic derivă dintr-un produs medical pe care operatorul are dreptul să îl utilizeze.

(3) În mod similar, o persoană care operează un vehicul cu motor sau un tramvai după ce a consumat o substanță intoxicantă, alta decât alcoolul sau o astfel de substanță împreună cu alcoolul, astfel încât capacitatea sa de a îndeplini cerințele corespunzătoare îndatoririi a fost afectată, este condamnată pentru conducerea sub influența alcoolului sau altei substanțe.

Secțiunea 4. Conducerea sub influența accentuată a alcoolului sau altor substanțe (1198/2002)

(1) Dacă, în cazul conducerii sub influența alcoolului sau altor substanțe

(1) nivelul alcoolului din sânge al făptuitorului este de cel puțin 1,2 la mie sau aerul expirat al acestuia conține cel puțin 0,53 miligrame de alcool pe litru de aer, sau

(2) abilitatea făptuitorului de a îndeplini cerințele corespunzătoare îndatoririi a fost afectată în mod semnificativ, sau

(3) făptuitorul a consumat o substanță intoxicantă, alta decât alcoolul sau o astfel de substanță împreună cu alcoolul, astfel încât capacitatea sa de a îndeplini cerințele corespunzătoare îndatoririi a fost afectată în mod semnificativ

și condițiile infracțiunii conduc la periclitarea siguranței altor persoane, făptuitorul este condamnat pentru conducere sub influența accentuată a alcoolului sau altor substanțe la cel puțin 60 de zile-amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

Secțiunea 5. Circulația pe căi navigabile, sub influența alcoolului sau altor substanțe (296/2012)

(1) O persoană care operează o navă sau execută, la bordul unei nave, o îndatorire care afectează în mod principal siguranța navigației sale,

(1) după ce a consumat alcool, astfel încât, în timpul sau după operațiunea menționată, nivelul alcoolului său din sânge este de cel puțin 1,0 la mie sau aerul expirat al acestuia conține cel puțin 0,44 miligrame de alcool pe litru de aer sau capacitatea sa de a îndeplini cerințele corespunzătoare îndatoririi a fost afectată, sau

(2) a consumat o substanță intoxicantă, alta decât alcoolul sau o astfel de substanță împreună cu alcoolul, astfel încât capacitatea sa de a îndeplini cerințele corespunzătoare îndatoririi a fost afectată

și condițiile infracțiunii conduc la periclitarea siguranței altor persoane, făptuitorul este condamnat pentru circulația pe cai navigabile sub influența alcoolului sau altor substanțe la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) În mod similar, o persoană care, în traficul profesional pe căi navigabile operează o navă sau execută sub ordin, la bordul unei nave, o îndatorire care

SOUTH CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

afectează în mod principal siguranța acesteia sau prevenirea poluării mediului înconjurător după consumarea alcoolului, astfel încât în timpul sau după operațiunea menționată nivelul de alcool din sânge este de cel puțin 0,5 la mie sau aerul expirat al acestuia conține cel puțin 0,22 miligrame de alcool pe litru de aer, este condamnată pentru circulație pe căi navigabile sub influența alcoolului sau altor substanțe.

(3) Cu toate acestea, nu va fi pronunțată o condamnare pentru circulație pe căi navigabile sub influența alcoolului sau a altor substanțe atunci când persoana a operat o navă cu vâsle sau un vas comparabil cu aceasta în mărime, viteză sau în alt mod sau atunci când îndatorirea menționată în subsecțiunea (1) a fost efectuată la bordul unei astfel de nave.

Secțiunea 6. Circulația aeriană sub influența alcoolului sau altor substanțe (1198/2002)

(1) O persoană care pilotează o aeronavă sau exercită o îndatorire, în calitate de membru al echipajului sau o îndatorire care afectează siguranța circulației aeriene, după ce a consumat alcool, astfel încât, în timpul sau după operațiunea menționată, nivelul de alcool din sânge este de cel puțin 0,5 la mie sau aerul expirat conține cel puțin 0,22 miligrame de alcool pe litru de aer sau capacitatea sa de a îndeplini cerințele corespunzătoare îndatoririi a fost afectată, este condamnată pentru circulație aeriană sub influența alcoolului sau altor substanțe la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) În mod similar, o persoană care pilotează o aeronavă sau exercită o îndatorire, în calitate de membru al echipajului sau o îndatorire care afectează siguranța circulației aeriene, după ce a consumat stupefiante, astfel încât aceasta are substanța activă a produsului stupefiant utilizat sau a produsului metabolic al acestuia în alcoolul din sânge, în timpul sau după exercitarea operațiunii, este condamnată pentru pilotarea unei aeronave sub influența alcoolului sau altor substanțe. Prevederea din această subsecțiune nu este aplicabilă în cazul în care respectiva substanță sau respectivul produs metabolic derivă dintr-un produs medical pe care operatorul are dreptul să îl utilizeze.

(3) În mod similar, o persoană care exercită îndatoririle prevăzute în paragrafele 1 și 2, după ce a consumat o substanță intoxicantă, alta decât alcoolul sau o astfel de substanță împreună cu alcoolul, astfel încât capacitatea sa de a îndeplini cerințele corespunzătoare îndatoririi a fost afectată, este condamnată pentru circulație aeriană sub influența alcoolului sau altor substanțe.

Secțiunea 7. Circulația feroviară sub influența alcoolului sau altor substanțe (1198/2002)

(1) O persoană care conduce un tren sau exercită o îndatorire care afectează în principal siguranța traficului feroviar, după ce a consumat alcool, astfel încât, în timpul sau după operațiunea menționată, nivelul alcoolului din sânge este de cel puțin 0,5 la mie sau conținutul său în aerul expirat este de cel

puțin 0,22 miligrame de alcool pe litru de aer sau capacitatea sa de a îndeplini cerințele corespunzătoare îndatoririi este redusă, este condamnată pentru circulație feroviară sub influența alcoolului sau altor substanțe la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) În mod similar, o persoană care conduce un tren sau îndeplinește o altă îndatorire, afectând în mod esențial siguranța traficului feroviar, după ce a consumat stupefiante, astfel încât aceasta are substanța activă a produsului stupefiant utilizat sau a produsului metabolic al acestuia în alcoolul din sânge, în timpul sau după exercitarea operațiunii, este condamnată pentru circulație feroviară sub influența alcoolului sau altor substanțe. Prevederea din această subsecțiune nu este aplicabilă în cazul în care respectiva substanță sau produs metabolic derivă dintr-un produs medical pe care operatorul are dreptul să îl utilizeze.

(3) În mod similar, o persoană care exercită îndatoririle prevăzute la paragrafele 1 și 2 după ce a consumat o substanță intoxicantă, alta decât alcoolul sau o astfel de substanță împreună cu alcoolul, astfel încât capacitatea sa de a îndeplini cerințele corespunzătoare îndatoririi a fost afectată, este condamnată pentru circulație feroviară sub influența alcoolului sau altor substanțe.

Secțiunea 8. Cedarea unui vehicul unei persoane sub influența alcoolului sau altor substanțe (545/1999)

Persoana care cedează un vehicul cu motor, un tramvai, un tren, o navă sau o aeronavă, așa cum este menționat în secțiunea 5, pentru operarea, conducerea sau controlul unei persoane care aparent se află într-o astfel de stare, care o face vinovată de o infracțiune menționată în secțiunile 3-7, este condamnată pentru cedarea unui vehicul unei persoane aflate sub influența alcoolului sau altor substanțe la amendă sau la maximum un an de închisoare.

Secțiunea 9. Traficul vehiculelor fără motor sub influența alcoolului sau altor substanțe (545/1999)

Un utilizator de drum care operează un vehicul fără motor sub influența alcoolului sau a altor substanțe stupefiante, provocând în acest mod un pericol pentru alte persoane, este condamnat pentru conducerea unui vehicul nemotorizat, sub influența alcoolului sau altor substanțe, la amendă sau la închisoare de cel mult trei luni.

Secțiunea 10. Manevrarea fără permis a unui vehicul (545/1999)

(1) O persoană care manevrează, conduce sau controlează un vehicul cu motor, un tramvai, un tren, o navă sau o aeronavă, fără dreptul de a face acest lucru sau fără un permis care să dovedească competența cerută, este condamnată pentru operarea unui vehicul fără permis la amendă sau la maximum șase luni de închisoare.

(2) În mod similar, o persoană care, fără competenţa necesară, îndeplineşte o obligaţie care afectează în mod esenţial siguranţa circulaţiei feroviare, siguranţa circulaţiei pe căi navigabile sau siguranţa circulaţiei aeriene, este condamnată pentru manevrarea fără permis a unui vehicul.

Secţiunea 11. Părăsirea locului unui accident de circulaţie (545/1999)

În cazul în care şoferul unui vehicul cu motor sau al unui tramvai este parte la un accident şi nu opreşte imediat şi să îl ajute pe cel rănit în condiţii conforme propriilor abilităţi, acesta este condamnat pentru părăsirea locului unui accident de circulaţie la plata unei amenzi sau la maximum un an de închisoare, cu excepţia cazului în care o pedeapsă mai severă este prevăzută în lege pentru faptă.

Secţiunea 11(a). Perturbarea circulaţiei (400/2002)

(1) O persoană care cauzează o perturbare considerabilă circulaţiei publice aeriene, feroviare sau fluviale este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum şase luni de închisoare, pentru perturbarea circulaţiei.

(2) Legea traficului rutier conţine dispoziţii privind perturbarea circulaţiei rutiere şi circulaţiei tramvaielor.

Secţiunea 12. Definiţii (1094/2002)

(1) În sensul prezentului Capitol:

(1) participantul la trafic se referă la oricine se află pe drum sau într-un vehicul sau tramvai aflat pe drum,

(1(a)) un stupefiant se referă la un stupefiant menţionat în Actul privind stupefiantele (373/2008), (374/2008)

(2) un intoxicant se referă, de asemenea, la produse farmaceutice care reduc performanţa,

(3) un vehiculul cu motor se referă la un vehicul propulsat de puterea motorului, autovehicule, scutere cu motor, motociclete, vehicule cu trei şi patru roţi, vehicule uşoare cu patru roţi, tractoare, maşini autopropulsate şi vehicule „off-road",

(4) o navă se referă la un mijloc de transport sau la un aparat care se deplasează pe şi în apă şi este destinat circulaţiei pe căi navigabile,

(5) un tren se referă la o locomotivă sau la o locomotivă cuplată la material rulant, precum şi la alte mijloace de transport feroviar propulsate de puterea motorului, cu excepţia tramvaielor,

(6) o îndatorire care afectează în principal siguranţa traficului feroviar se referă la o îndatorire în cadrul căreia o conduită greşită sau neglijentă poate cauza un pericol pentru circulaţia feroviară, inclusiv mişcarea, organizarea şi transferurile de material rulant pe o şină de cale ferată sau pe şine industriale.

CAPITOLUL 24
Infracţiuni contra vieţii private, liniştii publice şi reputaţiei personale (531/2000)

Secţiunea 1. Violarea de domiciliu (879/2013)

O persoană care, în mod ilegal,

(1) pătrunde în spaţii locative prin forţă, infiltrare sau înşelăciune sau se ascunde sau rămâne în astfel de spaţii, sau

(2) perturbă intimitatea domiciliului unei alte persoane prin producerea de zgomot, aruncare de obiecte sau într-o manieră comparabilă,

este condamnată pentru violarea de domiciliu la amendă sau la închisoare de cel mult şase luni.

Secţiunea 1(a). Hărţuirea prin comunicaţii (879/2013)

O persoană care, cu intenţia de a deranja, trimite în mod repetat mesaje sau efectuează apeluri către o altă persoană, astfel încât fapta conduce la provocarea unui deranj considerabil sau a unei vătămări, este condamnată pentru hărţuirea prin comunicaţii la amendă sau la închisoare de cel mult şase luni.

Secţiunea 2. Violarea de domiciliu, în formă agravată (531/2000)

În cazul în care, în violarea de domiciliu,

(1) făptuitorul este echipat cu o armă sau un alt instrument adecvat pentru violenţă personală în scopul săvârşirii infracţiunii sau este intenţia evidentă a făptuitorului sau a unui participant să întrebuinţeze violenţă personală sau să provoace daune proprietăţii,

(2) victima infracţiunii are un motiv întemeiat să se teamă pentru siguranţa personală din cauza ameninţărilor legate de infracţiune, daunele cauzate proprietăţii sau din cauza numărului de autori sau participanţi,

iar violarea de domiciliu este agravată şi atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru violare de domiciliu, în formă agravată.

Secţiunea 3. Invadarea spaţiilor publice (585/2005)

(1) O persoană care, în mod ilegal,

(1) prin forţă, infiltrare sau înşelăciune, intră într-un oficiu public, în spaţii comerciale, în birouri, în instalaţii de producţie, în locuri de întâlnire, în alte locaţii similare sau altă clădire similară sau în curtea împrejmuită a unei astfel de clădiri, sau în zona în uz pentru forţele armate sau garda de frontieră, în cazul în care circulaţia este restricţionată prin decizia autorităţii competente, sau

(2) se ascunde sau rămâne în spaţiile menţionate la subparagraful (1)

este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum şase luni de închisoare pentru invadarea spaţiilor publice.

FI

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Cu toate acestea, o faptă care a cauzat doar o perturbare minoră nu constituie o invadare a spațiilor publice.

Secțiunea 4. Invadarea spațiilor publice, în formă agravată (531/2000)

În cazul în care, în invadarea spațiilor publice,

(1) făptuitorul este echipat cu o armă sau un alt instrument adecvat pentru violență personală în scopul săvârșirii infracțiunii sau este intenția evidentă a făptuitorului sau a unui participant să întrebuințeze violență personală sau să provoace daune proprietății, sau

(2) infracțiunea este îndreptată către o clădire sau un spațiu utilizat de Parlament, Președintele Republicii, Consiliul de Stat sau o delegație sau reprezentanța unui stat străin sau a unei organizații interguvernamentale,

iar invadarea spațiilor publice este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru fapta de invadare a spațiilor publice, în formă agravată.

Secțiunea 5. Interceptarea (531/2000)

(1) O persoană care ascultă în mod ilegal sau înregistrează cu un dispozitiv tehnic

(1) o discuție, o conversație sau alte sunete din viața privată, în cazul în care acestea nu sunt intenționate a-i fi aduse la cunoștință și care au loc sau se desfășoară în spații domestice, sau

(2) în secret, în alte spații decât cele domestice, conversații care nu sunt intenționate a-i fi aduse la cunoștință sau la cunoștința terților, în general, în cazul în care circumstanțele sunt de așa natură încât vorbitorul nu are niciun motiv să creadă că un terț poate asculta,

este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum un an de închisoare pentru interceptare.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 6. Supravegherea ilicită (531/2000)

(1) Cel care supraveghează în mod ilegal sau monitorizează cu un dispozitiv tehnic

(1) o persoană aflată în spații locative, într-o toaletă, o cabină de probă sau un alt loc similar, sau

(2) o persoană aflată într-o clădire, apartament sau curte împrejmuită care este închisă pentru public, așa cum este menționat în secțiunea 3, în cazul în care aceasta încalcă intimitatea persoanei,

este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum un an de închisoare pentru supraveghere ilegală.

(2) Tentativa se pedepsește.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 7. Pregătirea interceptării sau a supravegherii ilegale (531/2000)

O persoană care instituie un dispozitiv tehnic menționat în secțiunea 5 sau 6 pentru a fi utilizat în interceptare sau supraveghere ilegală este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum șase luni de închisoare pentru pregătirea interceptării sau a supravegherii ilegale.

Secțiunea 8. Difuzarea informațiilor care încalcă viața privată (879/2013)

(1) O persoană care, în mod ilegal,

(1) prin utilizarea mijloacelor de informare în masă, sau

(2) în alt mod, prin punerea la dispoziția mai multor persoane,

difuzează informații, o insinuare sau o imagine din viața privată a unei alte persoane, astfel încât fapta conduce la provocarea unei daune sau suferințe pentru respectiva persoană sau face această persoană subiect de dispreț, este condamnată la plata unei amenzi pentru difuzarea informațiilor care încalcă viața privată.

(2) Difuzarea de informații, insinuări sau imagini din viața privată a unei persoane din sfera politică, a afacerilor, sau care deține o funcție publică sau o poziție publică, ori o poziție similară, nu constituie difuzare de informații care încalcă viața privată, dacă aceasta poate contribui la evaluarea activităților persoanei în poziția respectivă și dacă este necesară pentru rezolvarea unei probleme ce prezintă importanță pentru societate

(3) În mod similar, nu se consideră difuzare a informațiilor care încalcă viața privată prezentarea unei exprimări în considerarea unei chestiuni de importanță generală, dacă difuzarea acesteia, ținând cont de conținutul său, de drepturile altora și de celelalte circumstanțe, nu depășește în mod clar ceea ce va fi considerat acceptabil.

Secțiunea 8(a). Difuzarea, în formă agravată, de informații care încalcă viața privată (879/2013)

(1) În cazul în care difuzarea de informații care încalcă viața privată provoacă suferințe considerabile sau daune deosebit de extinse, iar infracțiunea este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru difuzarea, în formă agravată, de informații care încalcă viața privată.

Secțiunea 9. Defăimarea (879/2013)

(1) O persoană care

(1) răspândește informații false sau o insinuare falsă privitoare la o altă persoană, astfel încât fapta conduce la provocarea de daune sau suferințe persoanei respective sau face persoana respectivă subiect de dispreț, sau

(2) denigrează o altă persoană într-o altă manieră decât cea menționată în paragraful (1),

este condamnată la plata unei amenzi, pentru defăimare.

(2) În mod similar, o persoană care răspândeşte informaţii false sau o insinuare falsă despre o persoană decedată, astfel încât fapta conduce la provocarea de suferinţe unei persoane căreia persoana decedată i-a fost deosebit de apropiată, este condamnată pentru defăimare.

(3) Critica îndreptată împotriva activităţilor unei persoane din domeniul politic, de afaceri, dintr-o funcţie publică, poziţie publică, domeniul ştiinţific sau artistic sau într-o poziţie similară şi care nu depăşeşte în mod evident limitele bunei-cuviinţe nu constituie defăimare, aşa cum este reglementat în subsecţiunea 1(2).

(4) Prezentarea unei exprimări în considerarea unei chestiuni de importanţă generală nu este, de asemenea, considerată defăimare dacă prezentarea acesteia, ţinând cont de conţinutul său, de drepturile altora şi de celelalte circumstanţe, nu depăşeşte în mod clar ceea ce va fi considerat acceptabil.

Secţiunea 10. Defăimarea în formă agravată (879/2013)

În cazul în care defăimarea menţionată în secţiunea 9(1) provoacă suferinţe considerabile sau daune deosebit de extinse şi defăimarea este agravată şi atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru defăimare în formă agravată.

Secţiunea 11. Definiţii (531/2000)

Spaţiile locative se referă la locuinţe, case de vacanţă şi alte spaţii destinate folosirii în scopuri rezidenţiale, cum ar fi camere de hotel, corturi, case mobile şi nave cu capacitate de cazare şi locuri de dormit, precum şi scările şi coridoarele clădirilor rezidenţiale şi curtea privată a rezidenţilor şi imobilele imediat apropiate.

Secţiunea 12. Dreptul de punere sub acuzare (879/2013)

(1) Procurorul nu poate proceda la punerea sub acuzare a unei persoane cu privire la violarea de domiciliu, hărţuirea prin comunicaţii, invadarea în formă agravată a spaţiilor locative, invadarea spaţiilor publice, interceptarea, supravegherea ilicită sau pregătirea interceptării sau a supravegherii ilicite, decât dacă partea vătămată a raportat infracţiunea în vederea aducerii de acuzaţii sau dacă un interes public foarte important reclamă punerea sub acuzare.

(2) Procurorul nu poate proceda la punerea sub acuzare cu privire la difuzarea informaţiilor care încalcă viaţa privată, difuzarea în formă agravată a informaţiilor care încalcă viaţa privată, defăimarea sau defăimarea în formă agravată, decât în cazul în care a fost sesizat de către partea vătămată în acest sens. Cu toate acestea, procurorul general poate dispune punerea sub acuzare, dacă infracţiunea a fost săvârşită prin utilizarea mijloacelor de informare în masă şi un interes public foarte important necesită aducerea de acuzaţii.

(3) O infracţiune menţionată anterior în secţiunea 9(2) poate fi reclamată, în vederea punerii sub acuzare a vinovatului, de către soţul supravieţuitor, un frate, un descendent direct sau un ascendent direct al persoanei decedate, precum şi de către o persoană care locuia în acelaşi domiciliu cu persoana decedată sau de o altă persoană căreia persoana decedată i-a fost deosebit de apropiată.

Secţiunea 13. Răspunderea penală corporativă (511/2011)

Dispoziţiile privind răspunderea penală corporativă se aplică în cazul defăimării în formă agravată, atunci când motivul infracţiunii a fost rasa, culoarea pielii, starea naşterii, originea naţională sau etnică, religia sau credinţa, orientarea sexuală sau dizabilitatea sau alte motive similare.

CAPITOLUL 25
Infracţiuni contra libertăţii personale (578/1995)

Secţiunea 1. Privarea de libertatea (578/1995)

O persoană care, prin închidere, încătuşare, transport sau în alt mod ilegal împiedică, o altă persoană în a se mişca sau o izolează este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru privare de libertate.

Secţiunea 2. Privarea de libertatea, în formă agravată (578/1995)

În cazul în care, în privarea de libertatea,

(1) privarea libertăţii personale durează mai mult de 72 de ore,

(2) un pericol grav este cauzat vieţii sau sănătăţii altei persoane, sau

(3) este folosită cruzime excepţională sau ameninţarea cu violenţă gravă,

şi se apreciază că fapta este în formă agravată şi atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat la închisoare de la patru luni la patru ani pentru privare de libertate, în formă agravată.

Secţiunea 3. Traficul de fiinţe umane (650/2004)

(1) O persoană care

(1) profitând de statutul de dependenţă sau de starea de vulnerabilitate a unei alte persoane sau exercitând presiuni asupra unei alte persoane,

(2) înşelând o altă persoană sau profitând de o greşeală făcută de această persoană,

(3) prin plata unei remuneraţii unei persoane care deţine controlul asupra unei alte persoane, sau

(4) prin acceptarea unei asemenea remuneraţii,

îşi asumă controlul asupra unei alte persoane, recrutează, transferă, transportă, primeşte sau oferă locuinţă pentru o altă persoană în scopul abuzului sexual menţionat în Capitolul 20, secţiunea 9, subsecţiunea 1(1)

sau în scop similar de abuz sexual, muncă forţată sau alte circumstanţe degradante sau pentru îndepărtarea organelor sau a ţesuturilor umane este condamnată la închisoare de la patru luni la şase ani pentru traficul de fiinţe umane. (1177/2014)

(2) În mod similar, o persoană care preia controlul asupra altei persoane sub vârsta de optsprezece ani sau recrutează, transferă, transportă, primeşte sau oferă o locuinţă pentru acea persoană în scopurile menţionate la subsecţiunea 1 este condamnată pentru trafic de fiinţe umane, chiar dacă nu a fost utilizat niciun mijloc din cele prevăzute în subsecţiunea 1 (1) - (4). (1177/2014)

(3) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 3(a). Traficul de fiinţe umane, în formă agravată (650/2004)

(1) În cazul în care, în traficul de fiinţe umane,

(1) violenţa, ameninţările sau înşelăciunea sunt folosite în locul sau în plus faţă de mijloacele menţionate în secţiunea 3,

(2) o vătămare corporală gravă, o boală gravă sau o stare de pericol de moarte sau o suferinţă deosebit de gravă este provocată unei alte persoane în mod intenţionat sau din neglijenţă gravă,

(3) infracţiunea a fost comisă împotriva unui copil cu vârsta mai mică de optsprezece de ani sau împotriva unei persoane a cărei capacitate de a se apăra a fost substanţial diminuată,

(4) infracţiunea a fost comisă în cadrul unui grup infracţional organizat menţionat în Capitolul 6, secţiunea 5, subsecţiunea 2 (564/2015)

şi se apreciază că infracţiunea este agravată şi atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat la închisoare de la doi ani la zece ani pentru trafic de fiinţe umane, în formă agravată.

(2) În mod similar, o persoană care pune sau ţine o altă persoană în stare de sclavie, transportă sau comercializează sclavi, este condamnată pentru trafic de fiinţe umane în formă agravată dacă, atunci când este evaluată în ansamblu, se apreciază că fapta este în formă agravată.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 3(b). Obţinerea ilegală a consimţământului în vederea adopţiei (28/2012)

O persoană care,

(1) prin promiterea sau acordarea de compensaţii, sau

(2) prin înşelăciunea sau utilizarea unei erori,

convinge o altă persoană să acorde consimţământul menţionat în secţiunea 10, subsecţiunea 1, secţiunea 11 subsecţiunea 1 sau secţiunea 13 subsecţiunea 3 din Legea privind adopţia la adoptarea unui copil cu vârsta sub 18 ani, este condamnată pentru obţinerea ilegală a consimţământului spre adopţie la amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secțiunea 3(c). Aranjamentul ilegal de adopție (28/2012)

(1) În cazul în care o persoană diferită de cea care are copilul în îngrijire sau în custodie, sau o persoană diferită de cea care oferă consiliere în vederea adopției și la care se face referire în secțiunea 22 a Legii adopției, sau furnizorul de servicii la care se face referire în secțiunea 32 din Legea adopției, plasează un copil sub vârsta de optsprezece ani cu intenția de a fi adoptat pentru a fi crescut într-o casă privată sau într-un alt mod, aranjează posibilitatea ca altcineva să adopte copilul, aceasta este condamnată pentru aranjament ilegal de adopție la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

(2) În mod similar, o persoană care, în mod public sau în alt mod, către public, face o ofertă de a plasa un copil spre adopție sau ia copilul în îngrijirea sa cu intenția de adopție este, de asemenea, condamnată pentru aranjamentul ilegal de adopție.

Secțiunea 4. Luarea de ostatici (578/1995)

(1) O persoană care privează de libertate o altă persoană pentru a determina o persoană terță să facă, să sufere sau să omită să facă un anume lucru, sub amenințarea că altfel ostaticul nu va fi eliberat sau va fi ucis sau rănit, este condamnată, în cazul în care fapta este agravată atunci când este evaluată în ansamblu, pentru luarea de ostatici la închisoare de la un an la zece ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 4(a). Pregătirea luării de ostatici (435/2013)

(1) O persoană care, în vederea săvârșirii unei infracțiuni prevăzute în secțiunea 4,

(1) deține în posesie o armă de foc sau o armă ascuțită sau un obiect sau instrument letal asemănător, care este potrivit în a fi folosit ca instrument în săvârșirea infracțiunii,

(2) obține informații specifice care sunt necesare în săvârșirea infracțiunii,

(3) pregătește sau obține un spațiu necesar pentru săvârșirea infracțiunii, sau

(4) convine cu o altă persoană sau pregătește un plan detaliat pentru comiterea infracțiunii,

este condamnată pentru pregătirea luării de ostatici la maximum trei ani de închisoare.

(2) În cazul în care pericolul comiterii infracțiunii a fost scăzut, din motive aleatorii, de altfel, sau dacă persoana a abandonat în mod voluntar pregătirea infracțiunii, a împiedicat continuarea sau a anulat în alt mod semnificația activității sale în pregătirea infracțiunii, subsecțiunea 1 nu se aplică.

Secțiunea 5. Preluarea neautorizată în custodie a unui copil (1161/2005)

În cazul în care părintele, părintele adoptiv sau custodele unui copil cu vârsta sub șaisprezece ani sau o persoană apropiată copilului, prin ajutor

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

individual, își asumă custodia copilului pentru el însuși sau pentru o altă persoană menționată anterior, de la persoana care deține custodia copilului, este condamnată, cu excepția cazului în care fapta este pedepsită ca răpire a copilului menționată la punctul 5(a), pentru preluarea neautorizată în custodie a unui copil la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

Secțiunea 5(a). Răpirea unui copil (1161/2005)

În cazul în care, în preluarea neautorizată în custodie a unui copil,

(1) drepturile de încredințare a copilului sunt încălcate prin înlăturarea copilului din statul de reședință sau prin refuzarea returnării copilului în acel stat,

(2) în momentul în care copilul a fost înlăturat sau nu a fost returnat în statul său de reședință, dreptul de încredințare a copilului ar fi fost efectiv folosit sau ar fi putut fi folosit, în lipsa îndepărtării sau a refuzului returnării,

făptuitorul este condamnat pentru răpirea unui copil la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 6. Privarea de libertate din neglijență (578/1995)

(1) O persoană care, prin neglijență, cauzează privarea de libertate a unei alte persoane este, cu excepția cazului în care fapta are o importanță minoră, luând în considerare dauna sau prejudiciul cauzat, condamnată pentru privarea de libertate din neglijență la plata unei amenzi sau la închisoare de cel mult șase luni.

(2) În mod similar, o persoană care privează în mod ilegal de libertate o altă persoană, sub convingerea că are dreptul să facă acest lucru, este condamnată pentru privarea de libertate din neglijență, cu excepția cazului în care fapta are o importanță minoră în raport cu dauna sau prejudiciul cauzat.

Secțiunea 7. Amenințarea (578/1995)

O persoană care ridică o armă asupra unei alte persoane sau amenință în alt mod o altă persoană cu o infracțiune și, în astfel de circumstanțe, persoana amenințată are motive justificate să creadă că siguranța sau proprietatea sa personală sau a altei persoane este în pericol grav este, cu excepția cazului în care este prevăzută o pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, condamnată pentru amenințare la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 7(a). Hărțuirea (879/2013)

O persoană care amenință în mod repetat, supraveghează, contactează sau într-o manieră similară hărțuiește în mod nejustificat o altă persoană, astfel încât această faptă conduce la insuflarea fricii sau a anxietății pentru persoana hărțuită este, cu excepția cazului în care este prevăzută o pedeapsă similară sau mai severă în lege pentru faptă, condamnată pentru hărțuire la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 8. Constrângerea (578/1995)

O persoană care, în mod ilegal, prin violență sau amenințare, forțează o altă persoană să facă, să sufere sau să omită să facă un anume lucru, este condamnată pentru constrângere la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 9. Dreptul de a aduce acuzații (441/2011)

(1) Procurorul poate să nu aducă acuzații cu privire la privarea de libertate, amenințare sau constrângere, cu excepția cazului în care partea vătămată raportează infracțiunea în vederea aducerii de acuzații sau dacă a fost utilizat un instrument letal pentru a comite amenințări sau constrângeri sau dacă un interes public foarte important necesită aducerea de acuzații.

(2) Procurorul poate să nu aducă acuzații cu privire la luarea neautorizată în custodie a unui copil, dacă acestea ar fi contrare intereselor copilului. Înainte de a aduce acuzații, procurorul trebuie să audieze consiliul de protecție socială al municipiului unde locuiește sau se află copilul sau care are în mod evident cele mai bune informații cu privire la copil.

Secțiunea 9(a). Renunțarea la măsuri (673/2014)

Acuzațiile sau pedeapsa pot fi ridicate pentru răpirea unui copil dacă suspectul sau făptuitorul a returnat copilul în mod voluntar, dacă aceasta este în interesul copilului sau dacă, luând în considerare motivele care au condus la faptă, procesul și pedeapsa sunt considerate nerezonabile.

Secțiunea 10. Răspunderea penală corporativă (511/2011)

Prevederile referitoare la răspunderea penală corporativă se aplică traficului de persoane și traficului de persoane, în formă agravată.

Prevederile referitoare la răspunderea penală corporativă se aplică în cazul amenințării atunci când motivul infracțiunii este rasa, culoarea pielii, nașterea, originea națională sau etnică, religia sau credința, orientarea sexuală sau incapacitatea sau alte motive similare.

[Capitolul 26 a fost abrogat; 563/1998]

[Capitolul 27 a fost abrogat; 531/2000]

CAPITOLUL 28
Furt, delapidare și utilizare neautorizată (769/1990)

Secțiunea 1. Furtul (769/1990)

(1) O persoană care își însușește bunuri mobile aflate în posesia unei alte persoane este condamnată pentru furt la amendă sau la închisoare de cel mult un an și șase luni.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secţiunea 2. Furtul calificat (769/1990)

(1) Dacă, în cazul furtului,

(1) obiectul însuşit este foarte valoros,

(2) însuşirea provoacă pierderi deosebit de semnificative victimei infracţiunii, în considerarea circumstanţelor victimei,

(3) făptuitorul profită de neputinţa sau suferinţa victimei infracţiunii,

(4) în scopul executării faptei, făptuitorul sau participantul se echipează cu o armă de foc, cu explozibil sau cu un alt instrument periculos similar, sau

(5) făptuitorul pătrunde cu forţa într-o reşedinţă locuită,

iar furtul este agravat şi atunci când este evaluat în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru furt agravat la închisoare de cel puţin patru luni şi cel mult patru ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 3. Furtul mărunt (769/1990)

(1) În cazul în care furtul, atunci când este evaluat în ansamblu, cu respectarea valorii bunului sau a celorlalte circumstanţe legate de infracţiune, este considerat minor, făptuitorul este condamnat pentru furt mărunt la amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 4. Delapidarea (769/1990)

(1) O persoană care îşi însuşeşte obiecte sau alte bunuri mobile ale unei alte persoane, aflate în posesia făptuitorului, este condamnată pentru delapidare la amendă sau la închisoare de cel mult un an şi şase luni.

(2) În mod similar, o persoană care îşi însuşeşte obiecte sau alte bunuri mobile pe care le-a găsit sau care au intrat în posesia sa printr-o eroare este condamnată pentru delapidare.

(3) În mod similar, o persoană care a primit fonduri ca urmare a unei înţelegeri, în baza unui mandat sau în mod similar şi care nu respectă înţelegerea la momentul convenit sau în alt mod solicitat, prin utilizarea fondurilor sau a fondurilor care le-au înlocuit sau prin acţionarea în mod similar, este condamnată pentru delapidare.

(4) Tentativa însuşirii menţionate în subsecţiunea 1 este pedepsită.

Secţiunea 5. Delapidarea agravată (769/1990)

(1) Dacă, în cazul delapidării,

(1) obiectul însuşit este foarte valoros sau însumează o cantitate ridicată de bunuri,

(2) sunt cauzate pierderi deosebit de semnificative victimei infracţiunii, în considerarea circumstanţelor victimei,

(3) făptuitorul profită de poziţia sa de răspundere specială,

iar delapidarea este agravată şi atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru delapidare agravată la închisoare de cel puţin patru luni şi cel mult patru ani.

(2) Dispoziţiile secţiunii 4 privind tentativa se aplică în mod similar tentativei de delapidare agravată.

Secţiunea 6. Delapidarea minoră (769/1990)

Dacă delapidarea, atunci când este evaluată în ansamblu, cu respectarea valorii bunului însuşit, a valorii bunurilor utilizate în mod nejustificat sau a celorlalte circumstanţe legate de infracţiune, trebuie să fie considerată minoră, făptuitorul este condamnat pentru delapidare minoră la amendă.

Secţiunea 7. Utilizarea neautorizată (769/1990)

(1) O persoană care, în lipsa unei autorizaţii, utilizează bunurile mobile sau maşinile sau echipamentele imobile ale unei alte persoane este condamnată pentru utilizare neautorizată la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) Utilizarea unei conexiuni la internet printr-o reţea de calculatoare fără fir neprotejată nu este considerată o utilizare neautorizată. (190/2011)

Secţiunea 8. Utilizarea neautorizată în formă agravată (769/1990)

(1) Dacă, în cazul utilizării neautorizate,

(1) sunt urmărite beneficii financiare considerabile, sau

(2) sunt cauzate pierderi deosebit de semnificative sau inconveniente victimei infracţiunii, în considerarea circumstanţelor victimei,

iar utilizarea neautorizată este agravată şi atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru utilizare neautorizată agravată la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 9. Utilizarea neautorizată minoră (769/1990)

În cazul în care utilizarea neautorizată, când este evaluată în ansamblu, ţinând seama în mod corespunzător de faptul că infracţiunea nu conduce la provocarea unor pierderi sau inconveniente semnificative sau referitor la celelalte circumstanţe legate de infracţiune, trebuie să fie considerată minoră, făptuitorul este condamnat pentru utilizarea neautorizată minoră la amendă.

Secţiunea 9(a). Furtul unui vehicul cu motor pentru uz temporar (614/2002)

(1) O persoană care, în lipsa unei autorizaţii, utilizează un vehicul cu motor care aparţine unei alte persoane este condamnată pentru furtul unui vehicul cu motor pentru uz temporar la amendă sau la închisoare de cel mult un an şi şase luni.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 9(b). Furtul agravat al unui vehicul cu motor pentru uz temporar (614/2002)

(1) Dacă, în cazul furtului unui vehicul cu motor pentru uz temporar,

(1) sunt urmărite beneficii financiare considerabile, sau

(2) sunt cauzate pierderi deosebit de semnificative sau inconveniente victimei infracţiunii, în considerarea circumstanţelor victimei,

iar furtul vehiculului cu motor pentru uz temporar este agravat şi atunci când este evaluat în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru furtul agravat al unui vehicul cu motor pentru uz temporar la închisoare de cel puţin patru luni şi cel mult patru ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 9(c). Furtul mărunt al unui vehicul cu motor pentru uz temporar (614/2002)

Dacă furtul unui vehicul cu motor pentru uz temporar, când este evaluat în ansamblu, ţinând seama în mod corespunzător de faptul că infracţiunea nu conduce la provocarea unor pierderi sau inconveniente semnificative sau referitor la celelalte circumstanţe legate de infracţiune, trebuie să fie considerat minor, făptuitorul este condamnat pentru furtul mărunt al unui vehicul cu motor pentru uz temporar la amendă.

Secţiunea 10. Infracţiunea privind vânătoarea (769/1990)

(1) O persoană care, în lipsa unei autorizaţii, vânează în zona de vânătoare a unei alte persoane sau pescuieşte sau caută în alt fel o captură în apele de pescuit ale unei alte persoane sau depăşeşte drepturile de vânătoare sau de pescuit pe care le are în temeiul legii, permisului, înţelegerii sau deciziei, este condamnată pentru o infracţiune privind vânătoarea la amendă.

(2) În mod similar, o persoană care, în mod intenţionat şi nejustificat, prinde sau ucide un animal neprotejat într-o zonă în care nu are dreptul sau permisiunea să facă acest lucru, este condamnată pentru o infracţiune privind vânătoarea. (515/2002)

Secţiunea 11. Tulburarea de posesie (769/1990)

(1) O persoană care, în lipsa unei autorizaţii,

(1) ia în posesie, deplasează sau ascunde bunurile mobile aflate în posesia altei persoane,

(2) se deplasează în curtea unui alte persoane sau foloseşte terenul aflat în posesia unei alte persoane prin efectuarea de construcţii, excavări sau în altă manieră asemănătoare, sau

(3) ia în posesie un teren sau o clădire sau o parte a acesteia, care este în posesia unei alte persoane,

este, cu excepţia cazului în care este prevăzută o altă pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, condamnată, pentru tulburare de posesie, la amendă sau la închisoare de cel mult trei luni.

(2) Cu toate acestea, o faptă care provoacă doar neplăceri minore nu este considerată tulburare de posesie.

Secțiunea 12. Încălcarea dreptului de garanție (769/1990)

(1) O persoană care încalcă dreptul de garanție sau dreptul de sechestru al unei alte persoane,

(1) prin distrugerea, deteriorarea, luarea în posesie sau folosirea proprietății, sau

(2) prin transferarea bunurilor sau dispunerea în alt mod de bun,

este condamnată pentru încălcarea dreptului de garanție la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

(2) În mod similar, persoana care comite infracțiunea prevăzută în subsecțiunea 1 în numele proprietarului bunului este condamnată pentru încălcarea dreptului de garanție.

Secțiunea 12(a). Deținerea unui dispozitiv de efracție (400/2002)

O persoană care, fără un motiv rezonabil, deține în posesie o cheie corespunzătoare încuietorii aparținând unei alte persoane sau o structură de cheie sau un alt instrument care va fi suspectat în mod justificat a fi utilizat în principal pentru intrarea într-un spațiu închis, aflat în posesia unei alte persoane, în vederea comiterii unei infracțiuni, este condamnată pentru deținerea unui dispozitiv de efracție la amendă.

Secțiunea 13. Definiții (769/1990)

(1) Dispozițiile prezentului capitol se aplică și în cazul în care fapta este îndreptată împotriva bunurilor comune în care făptuitorul deține o parte.

(2) Prevederile secțiunilor 1-6 privind bunurile mobile se aplică și electricității sau căldurii care a fost transformată sub forma unei utilități valoroase.

(3) În aplicarea prevederilor din secțiunile 4-6 ale prezentului capitol, bunurile aflate în contul altei persoane și pe care făptuitorul are dreptul de a le transfera sau retrage sunt considerate a fi în posesia făptuitorului.

Secțiunea 14. Drepturile publice (769/1990)

Dispozițiile prezentului capitol nu se aplică colectării de pe pământul unei alte persoane a unor ramuri uscate de pe sol, conuri sau nuci care au căzut pe pământ, fructe de pădure, ciuperci, flori sau alte produse naturale similare, cu excepția lichenului și a mușchiului.

Secțiunea 15. Dreptul de a aduce acuzații (614/2002)

(1) Procurorul poate să nu aducă acuzații cu privire la infracțiunile prevăzute la secțiunile 3, 6 - 9, 9(c) sau 10 - 12, cu excepția cazului în care partea vătămată a raportat infracțiunea în vederea aducerii de acuzații sau dacă un interes public foarte important necesită aducerea de acuzații. (441/2011)

(2) Prevederile din subsecţiunea 1 se aplică şi infracţiunilor menţionate la secţiunile 1, 4 şi 9 (a), dacă

(1) făptuitorul locuieşte în acelaşi domiciliu cu partea vătămată, iar infracţiunea este îndreptată împotriva proprietăţii în domiciliul comun menţionat,

(2) infracţiunea este îndreptată împotriva proprietăţii aparţinând soţului, fratelui sau ascendentului sau descendentului direct al făptuitorului,

(3) făptuitorul este parte la moştenirea rămasă de pe urma unui defunct şi infracţiunea este îndreptată împotriva bunurilor ce intră în masa succesorală ce face obiectul moştenirii.

CAPITOLUL 29
Infracţiuni la regimul finanţelor publice (769/1990)

Secţiunea 1. Evaziunea fiscală (1228/1997)

(1) O persoană care

(1) furnizează unei autorităţi fiscale informaţii false cu privire la un fapt ce influenţează calcularea impozitului,

(2) depune o declaraţie fiscală prin nedeclararea unui fapt ce influenţează calcularea impozitului,

(3) cu scopul de a evita impozitarea, nu respectă o obligaţie legală referitoare la impozitare şi care este importantă în stabilirea impozitului, sau

(4) acţionează în orice alt fel, în mod fraudulos,

iar faptele sale conduc la necalcularea unui impozit sau la stabilirea uni impozit mai mic decât cel cuvenit sau la returnarea necuvenită a unui impozit, va fi condamnată la plata unei amenzi sau la închisoare de până la doi ani pentru evaziune fiscală.

Secţiunea 2. Evaziunea fiscală în formă agravată (769/1990)

În cazul în care prin evaziunea fiscală

(1) se urmăreşte obţinerea unui beneficiu financiar considerabil, sau

(2) infracţiunea este comisă într-o manieră deosebit de metodică,

iar evaziunea fiscală este gravă şi în momentul în care este evaluată în ansamblu, autorul va fi pedepsit cu închisoare de la patru luni la patru ani pentru evaziune fiscală în formă agravată.

Secţiunea 3. Evaziunea fiscală minoră (769/1990)

În cazul în care fapta de evaziune fiscală, evaluată în ansamblul ei, analizându-se cu toată atenţia cuvenită valoarea beneficiului pe care autorul a urmărit să îl obţină şi celelalte împrejurări în care fapta a fost comisă, este considerată minoră, autorul va fi condamnat la plata unei amenzi pentru evaziune fiscală minoră.

[Subsecţiunea 2 a fost abrogată; 782/2013]

Secţiunea 4. Încălcarea obligaţiilor fiscale (769/1990)

(1) O persoană care, cu scopul de a obţine un beneficiu financiar pentru sine sau pentru altul, nu îndeplineşte la timp una din următoarele obligaţii de plată, din alte motive decât insolvenţa sau poprirea plăţilor dispusă de către o instanţă judecătorească:

(1) un impozit cu reţinere la sursă, o taxă reţinută la sursă sau o taxă de transfer,

(2) un impozit pe cifra de afaceri calculat pe lună calendaristică sau un alt impozit similar, ce trebuie achitat pentru anumite prime de asigurare,

(3) o taxă pe valoarea adăugată, ori

(4) o contribuţie la fondul de asigurări sociale datorată de angajator,

va fi condamnată, cu excepţia cazului în care fapta respectivă este sancţionabilă ca evaziune fiscală, la plata unei amenzi sau la pedeapsa cu închisoarea până la şase luni pentru încălcarea obligaţiilor fiscale. (934/1996)

(2) Cu toate acestea, o mică întârziere la plată care este remediată imediat ce este semnalată nu va fi considerată încălcare a obligaţiilor fiscale.

[Subsecţiunea 3 a fost abrogată: 782/2013]

Secţiunea 4(a). Fraudă în domeniul contribuţiei la fondul de pensii (398/2006)

(1) Un angajator sau un reprezentant al acestuia care

(1) prin neglijarea obligaţiilor de plată a contribuţiilor la fondul de pensii prevăzute de Legea pensiilor angajaţilor (395/2006) sau a altor obligaţii de raportare la care se face referire în Legea pensiilor angajaţilor,

2) oferind în mod fals unei persoane care îndeplineşte o funcţie în baza Legii pensiilor angajaţilor informaţii a căror furnizare este prevăzută de Legea pensiilor angajaţilor şi care influenţează cuantumul contribuţiei la fondul de pensii sau al sumelor alocate pentru plata pensiilor sau care refuză să furnizeze informaţiile la cere se face referire în prezentul paragraf, sau

(3) neglijând să contabilizeze şi să raporteze în mod corespunzător contribuţia la fondul de pensii pe care a reţinut-o de la angajat către instituţia care administrează fondul de pensii, în baza prevederilor Legii pensiilor angajaţilor sau care încearcă să împiedice calcularea corectă a contribuţiei la fondul de pensii, cu scopul de a se stabili o contribuţie mai mică decât cea corectă sau returnarea nejustificată a unor fonduri vărsate în contul respectivei contribuţii,

va fi pedepsit la plata unei amenzi sau cu închisoare până la doi ani pentru fraudă în domeniul contribuţiei la fondul de pensii.

(2) În cazul în care fapta la care se face referire în subsecţiunea 1 este considerată de mică importanţă şi se consideră că o penalizare constând în majorarea contribuţiei la fondul de pensii constituie o sancţiune suficientă, se

poate renunța la sesizarea organelor în drept sau la urmărirea penală a vinovatului sau la aplicarea unei pedepse pentru încălcarea obligațiilor fiscale.

Secțiunea 4(b). Frauda în domeniul contribuției la fondul de pensii, în formă agravată (398/2006)

Dacă, prin comiterea unei fraude în domeniul contribuției la fondul de pensii,

(1) se urmărește obținerea unui beneficiu financiar considerabil, sau

(2) infracțiunea este comisă într-o manieră deosebit de metodică, iar frauda în domeniul contribuției la fondul de pensii este gravă și atunci când este evaluată în ansamblu,

angajatorul sau reprezentantul acestuia va fi pedepsit cu închisoare de la patru luni la patru ani pentru fraudă în domeniul contribuției pensiilor, în formă agravată.

Secțiunea 4(c). Fraudă în domeniul asigurărilor pentru accidente (484/2015)

Un angajator sau un reprezentant al unui angajator, care

(1) prin neglijarea obligației de a încheia o asigurare, în conformitate cu prevederile Secțiunii 156 din Legea privind accidentele industriale și bolile profesionale (459/2015) sau a obligației de raportare prevăzute în Secțiunea 159 sau 160 din lege,

(2) prin punerea la dispoziția unei persoane ce îndeplinește o funcție în conformitate cu Legea privind accidentele industriale și bolile profesionale, a unor informații false, cu ocazia furnizării de informații necesare în baza Legii privind accidentele de muncă și bolile profesionale, afectând în felul acesta stabilirea primei de asigurare sau prin refuzul de a furniza informațiile menționate în prezentul paragraf sau prin încercarea de a evita impunerea unei prime de asigurare, de a determina impunerea acesteia la o valoare prea mică sau returnarea acesteia în mod nejustificat,

va fi condamnat la plata unei amenzi sau la închisoare de până la un an pentru fraudă în domeniul asigurărilor de accidente.

Secțiunea 5. Frauda în domeniul subvențiilor (814/1998)

O persoană care

(1) furnizează unei autorități cu rol de decizie în acordarea de subvenții informații false, în urma cărora este influențată în mod esențial acordarea unei subvenții sau cuantumul sau condițiile acesteia sau care ascunde informații deosebit de relevante în acest sens, sau

(2) neglijează să furnizeze informațiile cu privire la o modificare a circumstanțelor care influențează în mod esențial acordarea unei subvenții sau a cuantumului sau condițiilor acesteia, atunci când obligația de furnizare a unor astfel de informații, legate de subvenție, i-a fost comunicată în mod expres odată cu decizia de acordare a acesteia sau într-un alt mod,

şi care în felul acesta obţine sau încearcă să obţină un avantaj financiar personal sau un avantaj financiar pentru altul, va fi condamnată la plata unei amenzi sau la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani pentru fraudă în domeniul subvenţiilor.

Secţiunea 6. Frauda în domeniul subvenţiilor, în formă agravată (769/1990)

În cazul în care, prin frauda în domeniul subvenţiilor, autorul urmăreşte să obţină un beneficiu considerabil, iar fapta sa este gravă şi atunci când este evaluată în ansamblu, vinovatul va fi pedepsit cu închisoarea de la patru luni la patru ani pentru fraudă în domeniul subvenţiilor în formă agravată.

Secţiunea 7. Deturnarea subvenţiei (769/1990)

O persoană care, nerespectând condiţiile sau reglementările prevăzute în decizia de acordare a unei subvenţii, foloseşte subvenţia într-un mod total opus scopului pentru care aceasta a fost acordată, va fi condamnată la plata unei amenzi sau la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani pentru deturnarea subvenţiei.

Secţiunea 8. Frauda minoră în domeniul subvenţiilor (769/1990)

(1) În cazul în care frauda comisă în legătură cu acordarea unei subvenţii, evaluată în ansamblul ei, analizându-se cu toată atenţia cuvenită valoarea beneficiului pe care autorul a urmărit să îl obţină şi celelalte împrejurări în care fapta a fost comisă, este considerată minoră, autorul va fi condamnat la plata unei amenzi pentru *fraudă minoră* în domeniul subvenţiilor.

(2) În cazul în care se consideră că recuperarea subvenţiei este o sancţiune suficientă, se poate renunţa la sesizarea organelor în drept sau la urmărirea penală a vinovatului sau la aplicarea unei pedepse pentru fraudă minoră în domeniul subvenţiilor.

Secţiunea 9. Definiţii şi alocarea răspunderii (398/2006)

(1) În scopul interpretării prezentului Capitol, termenul impozit se referă şi la

(1) un impozit anticipat sau o taxă publică care este comparabilă cu un impozit, şi

(2) o taxă colectată în numele Comunităţii Europene şi care urmează să fie transmisă către Comunitatea Europeană pentru a intra în bugetul comunitar sau într-un alt buget administrat de către sau în folosul Comunităţii Europene.

(2) În scopul interpretării prezentului Capitol, o subvenţie se referă la un ajutor financiar acordat pentru alte scopuri decât consumul personal,

(1) în baza unei legi sau prin dispoziţia autorităţii, din fondurile statului, ale unei municipalităţi sau ale unei companii de interes public, în

conformitate cu anumite prevederi legale speciale sau din fondurile altor corporaţii sau fundaţii,

sau

(2) din bugetul Comunităţii Europene sau dintr-un alt buget administrat de către sau în folosul Comunităţii Europene.

(3) Împrumutul, sprijinirea dobânzii şi garantarea unui împrumut sunt considerate şi ele o formă de sprijin financiar.

(4) Subvenţia se referă totodată şi la fonduri alocate de stat sau subvenţii de stat acordate unei municipalităţi sau unei federaţii de municipalităţi.

(5) Prevederile Capitolului 47, Secţiunea 8, subsecţiunea 1(1) referitoare la angajator sau cele din subsecţiunea (2), referitoare la reprezentantul angajatorului se aplică şi angajatorului şi reprezentantului acestuia, la care se face referire în Secţiunea 4(a)-4(c) a prezentului Capitol. (484/2015)

(6) Prevederile Capitolului 47, secţiunea 7 privind atribuirea răspunderii se aplică infracţiunii la care se face referire în secţiunile 4(a)-4(c) ale acestui Capitol. (484/2015)

Secţiunea 10. Răspunderea penală a persoanelor juridice (61/2003)

Prevederile referitoare la răspunderea penală a persoanelor juridice se aplică în cazul fraudei fiscale şi al fraudei fiscale în formă agravată comise în legătură cu un impozit la care se face referire în Secţiunea 9, subsecţiunea 1(2) şi în legătură cu frauda în domeniul subvenţiilor, frauda în formă agravată în domeniul subvenţiilor şi deturnarea subvenţiilor.

Secţiunea 11. Legătura dintre o taxă de penalizare şi mărirea taxei vamale, pe de o parte şi frauda fiscală şi frauda fiscală minoră, pe de altă parte (782/2013)

(1) Se poate renunţa la sesizarea organelor abilitate şi la cercetarea penală, precum şi la punerea sub acuzare şi pedepsire, în cazul unei fapte penale la care se face referire în Secţiunile 1, 3 şi 4, dacă o taxă de penalizare sau o majorare a taxelor vamale este considerată o pedeapsă suficientă. În evaluarea cazului, se are în vedere gravitatea şi natura repetitivă a actului sau a omisiunii, pedeapsa probabilă, cuantumul impozitului sau al taxelor vamale ce fac obiectul faptei sau al omisiunii în cauză, valoarea taxei de penalizare sau a majorării taxelor vamale, precum şi alte consecinţe posibile asupra contribuabilului, ca rezultat al faptei sau al omisiunii în cauză.

(2) Nu se poate proceda la punerea sub acuzare sau la judecarea cauzei în instanţă în cazurile prevăzute în secţiunile 1-4 dacă o taxă de penalizare sau o majorare de taxe vamale a fost aplicată asupra aceleiaşi persoane, în acelaşi caz. Cu toate acestea, sunt posibile punerea sub acuzare şi pronunţarea unei hotărâri judecătoreşti dacă, după impunerea taxei de penalizare sau a majorării taxelor vamale, sunt furnizate probe cu privire la împrejurări extrem de importante, care sunt noi sau nu au fost relevate anterior, iar taxa de

penalizare sau majorarea de taxe aplicată anterior în acelaşi caz a fost anulată printr-o decizie separată, luată în baza Secţiunii 3 din Legea privind taxa de penalizare sau majorarea taxelor vamale (781/2013).

Secţiunea 12. Legătura dintre plata de penalizare şi frauda în domeniul asigurărilor de accidente (484/2015)

(1) Se poate renunţa la sesizarea organelor abilitate şi la cercetarea penală, precum şi la punerea sub acuzare şi la aplicarea unei pedepse penale, în cazul unei fapte penale la care se face referire în secţiunea 4(c), dacă plata de penalizare la care se face referire în secţiunea 182 a Legii privind accidentele industriale şi bolile profesionale este considerată o pedeapsă suficientă. În evaluarea cazului, se are în vedere gravitatea şi natura repetitivă a actului sau a omisiunii, pedeapsa probabilă, cuantumul primei de asigurare ce face obiectul faptei sau al omisiunii în cauză, precum şi alte consecinţe posibile asupra angajatorului sau reprezentantului angajatorului, ca rezultat al faptei sau al omisiunii în cauză.

(2) Nu se poate proceda la punerea sub acuzare sau la judecarea cauzei în instanţă în cazurile prevăzute în Secţiunea 4(c) de mai sus, dacă o taxă de penalizare sau o majorare de taxe vamale a fost aplicată asupra aceleiaşi persoane, în acelaşi caz.

CAPITOLUL 30
Infracţiuni economice

Secţiunea 1. Infracţiune în domeniul promovării cu scopul vânzării (475/1999)

O persoană care, activând în domeniul marketingului şi promovând bunuri, servicii, imobile, acţiuni şi titluri de valoare ale unei societăţi private cu răspundere limitată sau alte mărfuri, oferă informaţii false sau înşelătoare, care sunt semnificative din punctul de vedere al grupului ce reprezintă ţinta activităţii de marketing, va fi condamnată la plata unei amenzi sau la până la un an de închisoare pentru infracţiune de marketing.

Secţiunea 1(a). Infracţiune în domeniul promovării băuturilor alcoolice (641/2009)

O persoană care, încălcând prevederile secţiunii 33 a Legii alcoolului sau ale unei dispoziţii emise în baza acestei legi,

(1) face publicitate, în mod direct sau indirect, pentru băuturi alcoolice tari au promovează în alt fel vânzarea de băuturi alcoolice tari,

(2) face publicitate în mod direct sau indirect, orientată spre minori sau promovează în orice fel produse slab alcoolizate în rândul minorilor sau combină o astfel de activitate de promovare cu publicitatea sau promovarea altor produse sau servicii, sau

(3) foloseşte imagini cu minori în activităţile de promovare şi comercializare a băuturilor slab alcoolizate menţionate în paragraful 2,

va fi condamnată la plata unei amenzi sau la maximum şase luni de închisoare.

Secţiunea 2. Infracţiunea de concurenţă neloială (769/1990)

O persoană care, în activitatea firmei sale, foloseşte formulări false sau înşelătoare cu privire la firma sa sau la firma altuia, provocând astfel pierderi acestei firme a altuia, va fi condamnată la plata unei amenzi sau la maximum un an de închisoare pentru concurenţă neloială.

Secţiunea 3. Infracţiuni în domeniul creditului de consum (750/2010)

O persoană care, pentru recuperarea unor creanţe rezultate dintr-un credit de consum, acceptă o obligaţie bazată pe o cambie sau pe un alt instrument de garanţie interzis de Capitolul 7, secţiunea 18 a Legii privind protecţia consumatorului sau care, cu scopul recuperării unei datorii de la un consumator sau de la o persoană care locuieşte în aceeaşi casă cu acesta, foloseşte un cec (o „tratta"), va fi pedepsită cu plata unei amenzi sau cu închisoare de până la un an pentru infracţiune în domeniul creditului de consum.

Secţiunea 3(a). Contravenţii şi infracţiuni în domeniul companiilor de transport tip charter (940/2008)

(1) O persoană care, acţionând cu intenţie sau din neglijenţă gravă,

(1) fără să fie înregistrată ca operator de companie de transporturi speciale tip charter în secţiunea 6 a Legii companiilor de transport special tip charter (939/2008), operează o astfel de companie care nu necesită prezentarea de garanţii sau utilizează formula „agenţie de voiaj" sau „companie de transport special tip charter", sau

(2) fără a depune garanţia necesară, se angajează într-o afacere de transport special tip charter care, conform prevederilor secţiunii 9 din Legea privind transporturile speciale tip charter necesită depunerea de garanţii sau furnizează Oficiului pentru protecţia consumatorului şi concurenţă informaţii false cu privire la necesitatea depunerii de garanţii sau la un factor care îi afectează capacitatea de operare sau neglijează să raporteze un astfel de factor şi micşorează, în felul acesta, garanţia financiară a călătorului, (683/2012)

va fi condamnată, dacă pentru această faptă nu este prevăzută o pedeapsă mai severă în nicio altă lege, la plata unei amenzi pentru contravenţie în domeniul transporturilor tip charter.

(2) În cazul în care se apreciază că acţiunea la care se face referire în subsecţiunea 1, paragraful (2) este în formă agravată şi atunci când sunt analizate cu atenţia cuvenită beneficiul financiar urmărit şi celelalte circumstanţe ale faptei, vinovatul va fi pedepsit cu amendă sau cu maximum un an de închisoare

pentru infracțiune în domeniul companiilor de transport tip charter, dacă în lege nu este prevăzută o pedeapsă mai aspră pentru faptă.

Secțiunea 4. Spionajul economic (769/1990)

(1) Cel care obține în mod ilegal informații referitoare la secretele comerciale ale altuia

(1) prin pătrunderea într-o zonă în care accesul persoanelor neautorizate este interzis sau prin accesarea unui sistem informatic protejat împotriva accesului persoanelor neautorizate, sau

(2) intrând în posesia sau copiind un document sau o altă înregistrare sau procedând în orice altă manieră comparabilă, sau

(3) prin folosirea unui dispozitiv tehnic special,

cu intenția de face acest secret cunoscut, în mod ilegal, altor persoane sau de a-l utiliza în mod nejustificat, va fi condamnat pentru spionaj la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare, dacă în cuprinsul legii nu este prevăzută o pedeapsă mai severă pentru fapta comisă.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 5. Violarea unui secret comercial (769/1990)

(1) O persoană care, pentru a obține beneficii financiare pentru sine sau pentru alta sau pentru a vătăma o altă persoană, dezvăluie în mod ilegal secretul comercial al altuia sau utilizează în mod ilegal acest secret comercial, ulterior obținerii de informații despre secret

(1) în timp ce este în serviciul altuia,

(2) în calitate de membru al consiliului de administrație sau al consiliului de conducere, de director general, auditor sau consignatar al unei corporații sau al unei fundații sau având îndatoriri similare,

(3) în timp ce îndeplinește o datorie în numele altuia sau în alt mod, într-o relație comercială fiduciară, sau

(4) în legătură cu procedurile de restructurare a întreprinderii,

este condamnată, cu excepția cazului în care în lege este prevăzută o pedeapsă mai severă pentru faptă, pentru violarea unui secret comercial la amendă sau la maximum doi ani de închisoare. (54/1993)

(2) Prezenta secțiune nu este aplicabilă unei fapte întreprinse de o persoană la care face referire subsecțiunea 1(1) după curgerea unei perioade de doi ani de la încetarea perioadei aferente serviciului. (61/2003)

(3) Tentativa se pedepsește. (61/2003)

Secțiunea 6. Utilizarea abuzivă a unui secret comercial (769/1990)

O persoană care, în mod ilegal,

(1) utilizează în activitatea comercială un secret comercial care a fost obținut sau dezvăluit printr-o faptă pedepsită în temeiul prezentului Cod, sau

(2) pentru a obţine un beneficiu financiar pentru sine sau pentru o altă persoană, dezvăluie un astfel de secret

este condamnată pentru utilizarea abuzivă a unui secret comercial la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secţiunea 7. Darea de mită într-o activitate comercială (637/2011)

O persoană care promite, oferă sau dă un avantaj ilegal (mită) pentru

(1) o persoană aflată în serviciul unei activităţi comerciale,

(2) un membru al consiliului de administraţie sau al consiliului de conducere, un director general, auditor sau consignatar al unei corporaţii sau al unei fundaţii implicate în activităţi comerciale,

(3) o persoană care îndeplineşte o obligaţie în numele unei întreprinderi,

(4) persoana care îndeplineşte funcţia de arbitru şi care consideră un litigiu între întreprinderi, între alte două părţi sau între o întreprindere şi o altă parte, atribuit destinatarului sau unei altei persoane,

pentru a determina persoana mituită, în funcţia sau îndatoririle sale, să favorizeze mituitorul sau o altă persoană sau să recompenseze persoana mituită în schimbul unei astfel de favorizări, este condamnată, cu excepţia cazului în care fapta este pedepsită în baza Capitolului 16, secţiunea 13 sau 14, pentru dare de mită într-o activitate comercială la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secţiunea 7(a). Darea de mită, în formă agravată, într-o activitate comercială (637/2011)

Dacă, în cazul dării de mită într-o activitate comercială

(1) darul sau beneficiul este destinat să determine persoana în cauză să acţioneze în îndeplinirea funcţiilor într-o manieră care are ca rezultat beneficii considerabile pentru persoana care dă mită sau alta sau pierderi sau prejudicii considerabile pentru o altă persoană, sau

(2) valoarea darului sau a beneficiului este considerabilă,

iar darea de mită într-o activitate comercială este agravată şi atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru dare de mită, în formă agravată, într-o activitate comercială la închisoare de cel puţin patru luni şi cel mult patru ani.

Secţiunea 8. Luarea de mită într-o activitate comercială (637/2011)

O persoană care,

(1) în serviciul unei activităţi comerciale,

(2) în calitate de membru al consiliului de administraţie sau al consiliului de conducere, de director general, auditor sau consignatar al unei corporaţii sau al unei fundaţii implicate în activităţi comerciale,

(3) în îndeplinirea unei obligaţii, în numele unei întreprinderi;

(4) în îndeplinirea funcției de arbitru, în considerarea unui litigiu între întreprinderi, între alte două părți sau între o întreprindere și o altă parte,

solicită, acceptă sau primește mită pentru sine sau pentru o altă persoană sau în alt mod ia inițiativa de a primi o astfel de mită, de a favoriza sau de a primi o recompensă în schimbul unei astfel de favorizări, în funcția sau îndatoririle sale, pentru mituitor sau pentru o altă persoană, este condamnată, cu excepția cazului în care fapta este pedepsită conform Capitolului 40, secțiunile 1-3, pentru luarea de mită într-o activitate comercială la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 8(a). Luarea de mită, în formă agravată, într-o activitate comercială (637/2011)

Dacă, în cazul luării de mită într-o activitate comercială,

(1) făptuitorul acționează sau este intenția făptuitorului de a acționa în îndeplinirea funcțiilor, datorită darului sau beneficiului, într-o manieră care are ca rezultat beneficii considerabile pentru persoana care dă mită sau alta sau pierderi sau prejudicii considerabile pentru o altă persoană, sau

(2) valoarea darului sau a beneficiului este considerabilă,

iar luarea de mită într-o activitate comercială este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru luare de mită agravată într-o activitate comercială la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult patru ani.

Secțiunea 9. Infracțiunea contabilă (61/2003)

În cazul în care o persoană care are obligația legală de a ține contabilitatea, reprezentantul acesteia, o persoană care exercită o autoritate efectivă de luare a deciziilor într-o societate cu obligații legale de a menține registre sau persoana însărcinată cu ținerea contabilității,

(1) cu încălcarea cerințelor statutare de contabilitate, neglijează înregistrarea tranzacțiilor comerciale sau echilibrul contabil,

(2) introduce date false sau înșelătoare în contabilitate, sau

(3) distruge, ascunde sau deteriorează documentația aferentă contabilității

și în acest mod împiedică obținerea unei imagini reale și suficiente a rezultatului financiar al activității comerciale a persoanei respective sau a situației financiare a acesteia, este condamnată pentru o infracțiune contabilă la amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

Secțiunea 9(a). Infracțiunea contabilă în formă agravată (61/2003)

Dacă, în cazul infracțiunii privind contabilitatea

(1) înregistrarea tranzacțiilor comerciale sau închiderea registrelor este neglijată în totalitate sau într-o măsură esențială,

(2) există o cantitate considerabilă de informații false sau înșelătoare, acestea se referă la sume mari sau se bazează pe certificate falsificate, sau

(3) registrele sunt distruse sau ascunse în întregime sau într-o măsură esenţială sau sunt deteriorate într-o măsură esenţială,

iar infracţiunea privind contabilitatea este agravată şi atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru o infracţiune contabilă în formă agravată la închisoare de la patru luni la patru ani.

Secţiunea 10. Infracţiunea contabilă comisă din neglijenţă (61/2003)

În cazul în care o persoană care are obligaţia legală de a ţine contabilitatea, reprezentantul acesteia, o persoană care exercită o autoritate efectivă de luare a deciziilor într-o societate cu obligaţii legale de a ţine registre sau persoana însărcinată cu ţinerea contabilităţii, prin neglijenţă gravă

(1) neglijează în totalitate sau parţial înregistrarea tranzacţiilor comerciale sau închiderea registrelor,

(2) distruge, pierde sau deteriorează documentaţia aferentă contabilităţii

şi în acest mod împiedică obţinerea unei imagini reale şi suficiente a rezultatului financiar al activităţii comerciale a persoanei respective sau a situaţiei financiare a acesteia, este condamnată pentru o infracţiune contabilă comisă prin neglijenţă la amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

Secţiunea 10(a). Infracţiunea în domeniul auditării (474/2007)

O persoană care încalcă prevederea cuprinsă în secţiunea 15 din Legea contabilităţii (459/2007) privind întocmirea raportului de audit este, cu excepţia cazului în care fapta este minoră sau dacă nu este prevăzută o pedeapsă mai severă în altă dispoziţie legală, condamnată pentru infracţiune în domeniul auditării la amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

Secţiunea 11. Definiţie (769/1990)

În sensul prezentului Capitol, un secret comercial se referă la un secret comercial sau profesional şi la alte informaţii comerciale corespunzătoare, pe care un antreprenor le păstrează în secret şi a căror dezvăluire ar conduce la cauzarea unei pierderi financiare acestuia sau unui alt antreprenor care i-a încredinţat informaţiile.

Secţiunea 12. Dreptul de punere sub acuzare (441/2011)

(1) Înainte de a aduce acuzaţii pentru o infracţiune comercială, procurorul trebuie să rezerve reprezentantului oficiului pentru protecţia consumatorilor posibilitatea de a da o declaraţie în cauză şi, înainte de a aduce acuzaţii pentru infracţiunea de comercializare a băuturilor alcoolice, procurorul trebuie să rezerve Asistenţei sociale şi Autorităţii sectoriale de sănătate şi Oficiului de supraveghere ocazia de a da o declaraţie în cauză. În cadrul audierii într-un caz referitor la o infracţiune comercială şi la o infracţiune de concurenţă neloială, instanţa trebuie să rezerve ombudsmanului în domeniul protecţiei consumatorilor posibilitatea de a fi audiat şi, în cadrul audierii într-un caz referitor la o infracţiune de comercializare a băuturilor alcoolice, instanţa

trebuie să rezerve Asistenței sociale și Autorității sectoriale de sănătate și supraveghere ocazia de a fi audiată.

(2) Procurorul poate să nu aducă acuzații pentru o infracțiune prevăzută în secțiunea 2 sau în secțiunile 4-6, cu excepția cazului în care partea vătămată raportează infracțiunea în vederea aducerii de acuzații sau dacă un interes public foarte important impune aducerea de acuzații. (476/2006)

Secțiunea 13. Răspunderea penală corporativă (637/2011)

Dispozițiile privind răspunderea penală corporativă se aplică infracțiunilor comerciale, infracțiunilor de comercializare a băuturilor alcoolice, infracțiunilor de concurență neloială, spionajului comercial, utilizării abuzive a unui secret comercial, dării de mită într-o activitate comercială, dării de mită agravate într-o activitate comercială, luării de mită într-o activitate comercială și luării de mită în formă agravată, într-o activitate comercială.

Secțiunea 14. Dispoziție privind domeniul de aplicare (637/2011)

În aplicarea secțiunilor 7, 7(a), 8 și 8(a) ale prezentului Capitol, un arbitru național sau străin care exercită funcții în temeiul legislației naționale privind arbitrajul unui alt stat este asimilat unui arbitru.

Secțiunea 15. Dispoziție privind confiscarea (637/2011)

Un cadou sau un beneficiu care a fost primit în modul menționat anterior în secțiunile 8 și 8(a) sau valoarea acestuia este supusă confiscării de către stat de la făptuitor sau de la persoana în numele sau în beneficiul căreia făptuitorul a acționat. Prevederile Capitolului 10 se aplică în cazul confiscării altor bunuri.

CAPITOLUL 31
Tâlhăria și șantajul

Secțiunea 1. Tâlhăria (769/1990)

(1) O persoană care

(1) prin întrebuințarea sau amenințarea directă cu violența împotriva unei persoane, își însușește sau ia în folosință, fără acord, bunurile mobile ale altei persoane din posesia altei persoane, sau

(2) prin întrebuințarea sau amenințarea cu o asemenea violență, obligă o persoană să renunțe la un avantaj financiar la care făptuitorul sau persoana în numele căreia acționează nu are un drept legal,

este condamnată pentru tâlhărie la închisoare cel puțin patru luni și cel mult șase ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) În mod similar, o persoană care este prinsă în actul de însușire sau luare în folosință prevăzut la subsecțiunea 1(1) și care, întrebuințând violența sau amenințarea menționată în acesta, comite sau încearcă să comită infracțiunea

sau păstrează sau încearcă să păstreze proprietatea obținută în acest mod, este condamnată pentru tâlhărie sau tentativă de tâlhărie.

(4) În cazul în care fapta menționată în prezenta secțiune, ținând seama de semnificația minoră a violenței sau a amenințării sau a celorlalte circumstanțe legate de faptă, nu este gravă atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul poate să nu fie condamnat pentru tâlhărie, ci pentru celelalte infracțiuni pe care le conține fapta.

Secțiunea 2. Tâlhăria în formă agravată (769/1990)

(1) Dacă, în cazul tâlhăriei

(1) sunt provocate în mod intenționat unei alte persoane răni corporale grave, o boală gravă sau o condiție care implică un pericol de moarte,

(2) infracțiunea este săvârșită într-un mod deosebit de brutal sau prin cruzimi,

(3) este utilizată o armă de foc sau o armă ascuțită sau un instrument letal similar;

(4) infracțiunea este îndreptată împotriva unei persoane care nu se poate proteja pe sine sau proprietatea sa din cauza muncii sau a unei sarcini care implică activitatea sa profesională sau poziția pe care o ocupă,

iar tâlhăria este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru tâlhărie în formă agravată la închisoare de la doi ani la zece ani.

(3) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 2(a). Pregătirea tâlhăriei în formă agravată (435/2013)

(1) O persoană care, în vederea săvârșirii unei infracțiuni prevăzute în secțiunea 2,

(1) deține în posesie o armă de foc sau o armă ascuțită sau un obiect sau instrument letal similar, care este deosebit de potrivit pentru a fi folosit ca instrument în faptă,

(2) obține informații specifice care sunt necesare pentru comiterea infracțiunii, sau

(3) convine cu o altă persoană sau pregătește un plan detaliat pentru comiterea infracțiunii,

este condamnată pentru pregătirea tâlhăriei, în formă agravată, la maximum trei ani de închisoare.

(2) În cazul în care pericolul comiterii infracțiunii a fost scăzut, din motive aleatorii de altfel sau dacă persoana a abandonat în mod voluntar pregătirea infracțiunii, a împiedicat continuarea sau a anulat în alt mod semnificația activității sale în pregătirea infracțiunii, subsecțiunea 1 nu se aplică.

Secțiunea 3. Șantajul (769/1990)

(1) O persoană care, printr-o amenințare, alta decât cea menționată în secțiunea 1, obligă o persoană să renunțe la un avantaj financiar la care

făptuitorul sau persoana în numele căreia acţionează nu are un drept legal, este condamnată pentru şantaj la amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 4. Şantajul în formă agravată (769/1990)

(1) Dacă, în cazul şantajului,

(1) este proferată o ameninţare cu o infracţiune gravă care ar periclita viaţa sau sănătatea altei persoane sau ar cauza daune considerabile proprietăţii unei alte persoane,

(2) făptuitorul profită fără scrupule de neputinţa specială sau de starea de nesiguranţă a unei alte persoane,

(3) avantajul financiar la care celălalt este forţat să renunţe este foarte valoros, sau

(4) sunt provocate pierderi deosebit de semnificative victimei infracţiunii, în considerarea circumstanţelor victimei,

şi se apreciază că fapta este în formă agravată şi atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat la închisoare de la patru luni la patru ani pentru şantaj în formă agravată.

(2) Tentativa se pedepseşte.

CAPITOLUL 32
Infracţiunile de primire şi spălare de bani (61/2003)

Secţiunea 1. Infracţiunea de primire de bunuri

O persoană care ascunde, achiziţionează, ia în posesie sau transmite bunuri obţinute de la o altă persoană prin furt, delapidare, tâlhărie, şantaj, fraudă, cămătărie sau mijloace de plată frauduloasă sau care gestionează în alt mod aceste bunuri este, cu excepţia cazului în care fapta constituie spălare de bani, condamnată pentru infracţiunea de primire la amendă sau la închisoare de cel mult un an şi şase luni. (61/2003)

Secţiunea 2. Infracţiunea de primire de bunuri, în formă agravată (769/1990)

În cazul în care obiectul infracţiunii de primire este un bun foarte valoros şi infracţiunea de primire este agravată şi atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru o infracţiune de primire în formă agravată la închisoare de cel puţin patru luni şi cel mult patru ani.

Secţiunea 3. Infracţiunea profesională de primire de bunuri (769/1990)

În cazul în care gestionarea bunurilor obţinute printr-o infracţiune, aşa cum este reglementat anterior în prezentul Capitol, este extensivă şi profesională, făptuitorul este condamnat pentru o infracţiune profesională de primire de bunuri la închisoare de cel puţin patru luni şi cel mult şase ani.

Secţiunea 4. Infracţiunea de neglijenţă în primirea de bunuri (61/2003)

O persoană care achiziţionează, ia în posesie sau transferă bunurile dobândite printr-o infracţiune menţionată în secţiunea 1 sau care gestionează în alt mod aceste bunuri, chiar dacă persoana respectivă are motive să creadă că bunurile au fost dobândite în modalitatea indicată, este condamnată, pentru infracţiunea de neglijenţă în primirea de bunuri, la amendă sau la închisoare de cel mult şase luni.

Secţiunea 5. Violarea interdicţiei de primire de bunuri (769/1990)

În cazul în care infracţiunea de primire de bunuri sau infracţiunea de neglijenţă în primirea de bunuri, atunci când este evaluată în ansamblu, cu respectarea valorii bunurilor sau a celorlalte circumstanţe referitoare la infracţiune, este considerată minoră, făptuitorul este condamnat pentru violarea interdicţiei de primire de bunuri la amendă.

Secţiunea 6. Spălarea de bani (191/2011)

(1) O persoană care

(1) primeşte, utilizează, converteşte, transportă, transferă sau transmite sau deţine bunuri dobândite printr-o infracţiune, încasări de pe urma infracţiunii sau bunurile care le înlocuiesc, pentru a obţine beneficii pentru sine sau pentru altul sau pentru a ascunde sau masca originea unor astfel de încasări sau bunuri sau pentru a ajuta făptuitorul să evite consecinţele juridice ale infracţiunii, sau

(2) ascunde sau maschează adevărata natură, origine, locaţie sau dispunere sau drepturile relevante la bunurile dobândite printr-o infracţiune, încasările de pe urma unei infracţiuni sau bunurile care le înlocuiesc sau asistă o altă persoană într-o astfel de ascundere sau obliterare,

este condamnată pentru spălare de bani la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

[Secţiunea 6 (a) a fost abrogată; 61/2003]

Secţiunea 7. Spălarea de bani în formă agravată (61/2003)

(1) Dacă, în cazul spălării de bani

(1) bunurile dobândite prin infracţiune sunt foarte valoroase, sau

(2) infracţiunea este comisă într-o manieră intenţionată, în mod special,

iar spălarea de bani este agravată şi atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru spălare agravată de bani la închisoare de cel puţin patru luni şi cel mult şase ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secțiunea 8. Conspirația în vederea săvârșirii spălării de bani în formă agravată (61/2003)

O persoană care convine cu o altă persoană săvârșirea unei infracțiuni de spălare de bani în formă agravată, care are ca obiect încasările din acordarea de mită, luarea de mită sau o evaziune fiscală în formă agravată, îndreptată spre impozitul menționat în Capitolul 29, secțiunea 9, subsecțiunea 1 (2) sau bunurile care înlocuiesc astfel de venituri, este condamnată pentru conspirație în vederea săvârșirii spălării de bani în formă agravată la amendă sau la maximum un an de închisoare.

Secțiunea 9. Spălarea de bani comisă prin neglijență (61/2003)

O persoană care prin neglijență gravă întreprinde acțiunile menționate în secțiunea 6 este condamnată pentru spălare de bani comisă prin neglijență la amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

Secțiunea 10. Încălcarea interdicției de spălare de bani (61/2003)

În cazul în care fapta de spălare de bani sau de spălare de bani comisă prin neglijență, luând în considerare valoarea bunurilor sau celelalte circumstanțe referitoare la infracțiune, este considerată minoră atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru încălcarea interdicției de spălare de bani la amendă.

Secțiunea 11. Dispoziții restrictive (187/2012)

(1) O persoană care este complice în infracțiunea prin care a fost obținut bunul sau care a produs încasările (infracțiunea predicat) nu este condamnată pentru infracțiunea menționată în prezentul Capitol. Cu toate acestea, o persoană va fi condamnată pentru o infracțiune la care se face referire în secțiunea 7, dacă infracțiunea de spălare de bani, luând în considerare natura continuă și planificată a actelor, constituie partea cea mai importantă și mai condamnabilă din totalitatea infracțiunilor.

(2) Dispozițiile prezentului Capitol nu se aplică unei persoane care locuiește într-o casă comună cu făptuitorul și care a folosit sau a consumat bunurile obținute de făptuitor numai pentru nevoile obișnuite în locuința comună.

Secțiunea 12. Confiscarea (187/2012)

(1) Bunurile care au făcut obiectul unei infracțiuni prevăzute în secțiunile 6, 7 sau 9 vor fi supuse confiscării de către stat. Prevederile Capitolului 10, secțiunea 11, subsecțiunea 3 se aplică în cazul confiscării.

(2) Prevederile Capitolului 10 se aplică confiscării altor bunuri.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor subsecțiunii 1, în loc să fie supuse confiscării de către stat a bunurilor care constituie obiectul infracțiunii, se poate dispune ca acestea să fie folosite pentru compensarea sau despăgubirea persoanei vătămate prin infracțiunea predicat, în cazul în care natura bunului este

adecvată acestui scop şi nu a fost plătită o altă compensaţie sau despăgubire, cu aplicarea, atunci când este cazul, a prevederilor Capitolului 10, secţiunea 2, subsecţiunea 3. Cu toate acestea, bunul este supus confiscării în cazul în care natura acestuia este nu este adecvată sau nu se poate dispune ca acesta să fie acordat în compensaţie sau restituit persoanei vătămate, datorită limitelor menţionate în Capitolul 10, secţiunea 2, subsecţiunea 3. În acest caz, dispoziţia Capitolului 10, secţiunea 11, subsecţiunea 2 se aplică în legătură cu dreptul persoanei vătămate de a primi o sumă comparabilă în scop de compensaţie sau despăgubire din fondurile de stat.

Secţiunea 13. Dreptul de punere sub acuzare (441/2011)

Procurorul poate să nu declanşeze urmărirea penală cu privire la infracţiunea de primire, cu excepţia cazului în care partea vătămată raportează infracţiunea în vederea aducerii de acuzaţii sau un interes public de importanţă ridicată impune aducerea de acuzaţii.

Secţiunea 14. Răspunderea penală corporativă (441/2011)

Dispoziţiile privind răspunderea penală corporativă se aplică în cazul infracţiunilor de primire, primire în formă agravată, al infracţiunii profesionale de primire, al spălării de bani, al spălării agravate de bani şi al spălării neglijente de bani.

CAPITOLUL 33
Infracţiuni de fals

Secţiunea 1. Infracţiunea de fals (769/1990)

(1) O persoană care pregăteşte un document fals sau un alt element sau falsifică un asemenea document sau element pentru a fi folosit ca probă mincinoasă sau utilizează un obiect fals sau falsificat ca probă mincinoasă este condamnată pentru fals la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) Tentativa se pedepseşte. (514/2003)

Secţiunea 2. Infracţiunea de fals în formă agravată (769/1990)

(1) Dacă, în cazul infracţiunii de fals

(1) elementul care face obiectul infracţiunii este un document de arhivă stocat de o autoritate sau un registru general păstrat de o autoritate şi un astfel de document sau registru este important dintr-un punct de vedere general sau elementul are în alt mod o valoare probantă semnificativă, sau

(2) făptuitorul utilizează un echipament tehnic achiziţionat în vederea comiterii infracţiunilor de fals sau acţionează într-o altă manieră deosebit de metodică,

iar infracțiunea de fals este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru o infracțiune agravată de fals la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult patru ani.

(2) Tentativa se pedepsește. (514/2003)

Secțiunea 3. Infracțiunea minoră de fals (769/1990)

În cazul în care infracțiunea de fals, atunci când este evaluată în ansamblu, luând în considerare natura elementului sau celelalte circumstanțe referitoare la infracțiune, este considerată minoră, făptuitorul este condamnat pentru o infracțiune minoră de fals la amendă.

Secțiunea 4. Deținerea de materiale corespunzătoare infracțiunii de fals (514/2003)

O persoană care, în lipsa unui motiv acceptabil

(1) primește, achiziționează, transportă sau deține un mijloc de probă fals sau falsificat, sau

(2) pregătește, primește, achiziționează, vinde, transferă sau deține un element sau un dispozitiv care va fi suspectat în mod justificat că este utilizat în principal în comiterea infracțiunilor de fals,

este condamnată pentru deținerea de materiale corespunzătoare infracțiunii de fals la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

Secțiunea 5. Falsificarea unui punct de reper (769/1990)

O persoană care, pentru a împiedica verificarea caracteristicilor relevante din punct de vedere juridic ale unui teren, stabilește un punct de reper fals sau distruge, modifică sau mută în mod nejustificat un reper care delimitează o limită, o linie sau o înălțime a apei sau un alt punct de reper similar, este condamnată pentru falsificarea unui punct de reper la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 6. Definiții (769/1990)

(1) În sensul prezentului Cod, elementul se referă la un document și copia acestuia, un marcaj, o ștampilă, o placă de înmatriculare, o înregistrare audio sau video, o înregistrare produsă de un dispozitiv de plotare, un calculator sau alt dispozitiv tehnic comparabil și o înregistrare care este adecvată pentru prelucrarea datelor, dacă este utilizată sau va fi utilizată ca mijloc de probă al unor drepturi, îndatoriri sau fapte relevante din punct de vedere juridic.

(2) Un element este fals dacă, atunci când este utilizat ca mijloc de probă, conduce la formarea unei concepții mincinoase a originii sale sau a identității persoanei care l-a emis.

(3) Un articol este falsificat atunci când conținutul acestuia a fost modificat ilegal în ceea ce privește un element care are o relevanță probatorie.

Secţiunea 7. Răspunderea penală corporativă (514/2003)

Dispoziţiile privind răspunderea penală corporativă se aplică în cazul infracţiunii de fals, infracţiunii agravate de fals şi deţinerii de materiale corespunzătoare infracţiunii de fals.

CAPITOLUL 34
Crearea unor situaţii de pericol (578/1995)

Secţiunea 1. Perturbarea infracţională (578/1995)

(1) O persoană care

(1) porneşte un incendiu,

(2) explodează ceva, sau

(3) cauzează o inundaţie sau un alt dezastru natural,

astfel încât actul conduce la provocarea unui pericol general pentru viaţă sau sănătate sau la un pericol general sau la o privare economică foarte gravă, este condamnată pentru perturbare infracţională la închisoare de cel puţin patru luni şi cel mult patru ani.

(2) În mod similar, o persoană care distruge sau deteriorează proprietatea sau care intervine în mod ilegal în funcţionarea canalelor de producţie, furnizare sau de comunicare, astfel încât produce un pericol grav pentru alimentarea cu energie electrică, sănătatea publică, apărarea, administrarea legii sau pentru o altă funcţie societală importantă corespunzătoare, este condamnată pentru perturbare infracţională.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 2. Perturbarea infracţională a circulaţiei (343/2000)

(1) O persoană care

(1) distruge, deteriorează sau modifică un vehicul sau o platformă fixă, echipamentele cu care sunt dotate acestea sau o rută de circulaţie, un semnal de control al circulaţiei sau un alt aparat de circulaţie,

(2) oferă informaţii false privind circulaţia, sau

(3) întrebuinţează sau ameninţă cu violenţa împotriva unei persoane într-un vehicul sau aeroport, pe o platformă fixă sau care efectuează activităţi de control al circulaţiei,

astfel încât actul conduce la provocarea unui pericol general pentru viaţă sau sănătate în trafic sau pe o platformă fixă, iar fapta nu are o importanţă minoră atunci când este evaluată în ansamblu, este condamnată pentru perturbarea infracţională a circulaţiei la închisoare de cel puţin patru luni şi cel mult patru ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 3. Perturbarea infracțională în formă agravată (578/1995)

(1) În cazul în care perturbarea infracțională sau perturbarea infracțională a circulației este săvârșită

(1) astfel încât este cauzat un pericol grav asupra vieții sau sănătății unui număr ridicat de persoane,

(2) astfel încât, datorită duratei lungi de timp sau a extinderii vaste a pericolului iminent sau a unui alt motiv, este cauzat un pericol foarte grav unei funcții societale importante, sau

(3) în timpul unui război sau al unei alte situații de urgență,

iar infracțiunea este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru perturbare infracțională agravată la închisoare de cel puțin doi ani și cel mult zece ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 4. Punerea în pericol a sănătății (400/2002)

(1) O persoană care

(1) prin otrăvire sau într-o altă manieră comparabilă, face ca produsele alimentare sau alte substanțe destinate consumului uman sau utilizării să fie periculoase pentru sănătate sau păstrează aceste substanțe periculoase la dispoziția altor persoane,

(2) răspândește o boală periculoasă,

(3) manevrează o sursă de radiații care încalcă Legea privind radiațiile (592/1991),

(4) utilizează energie nucleară sau deșeuri nucleare sau acționează în utilizarea energiei nucleare încălcând Legea privind energia nucleară (990/1987),

(5) utilizează organisme modificate prin tehnologie genetică într-un mediu închis sau răspândește în mod intenționat organisme care au fost modificate prin intermediul tehnologiei genetice în mediul înconjurător, încălcând Legea privind tehnologia genetică (377/1995), (848/2004)

astfel încât actul conduce la provocarea unui pericol general pentru viață sau sănătate, este condamnată pentru punerea în pericol a sănătății la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult patru ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 5. Punerea în pericol a sănătății, în formă agravată (578/1995)

(1) În cazul în care punerea în pericol a sănătății este provocată astfel încât este cauzat un pericol grav asupra vieții sau sănătății unui număr ridicat de persoane, iar infracțiunea este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru punerea în pericol a sănătății, în formă agravată la închisoare de la doi ani la zece ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secţiunea 6. Infracţiunea cu dispozitive nucleare (578/1995)

(1) O persoană care importă, produce sau detonează un dispozitiv nuclear în Finlanda sau deţine un astfel de dispozitiv este condamnată pentru o infracţiune cu dispozitive nucleare la închisoare de la doi ani la zece ani.

(2) În mod similar, o persoană care detonează un dispozitiv nuclear în Antarctica este condamnată pentru o infracţiune cu dispozitive nucleare. (29/1996)

(3) Tentativa se pedepseşte. (29/1996)

Secţiunea 7. Punerea în pericol din neglijenţă (578/1995)

(1) O persoană care comite în mod intenţionat sau din neglijenţă un act menţionat în secţiunea 1, secţiunea 2 sau secţiunea 4 este condamnată, în cazul în care pericolul menţionat în prevederea indicată rezultă din neglijenţa făptuitorului, pentru punerea în pericol din neglijenţă la amendă sau la maximum un an de închisoare.

(2) În mod similar, o persoană care comite din neglijenţă fapta prevăzută în secţiunea 6 este condamnată pentru punerea în pericol din neglijenţă (3) Se poate renunţa la urmărirea penală sau la pedepsirea pentru punerea în pericol din neglijenţă prevăzută în subsecţiunea 1 în cazul în care făptuitorul, prin acţiune proprie, îndepărtează pericolul înainte ca daunele esenţiale să fi fost cauzate de situaţia periculoasă.

Secţiunea 8. Punerea în pericol din neglijenţă gravă (578/1995)

În cazul în care punerea în pericol din neglijenţă este săvârşită astfel încât este cauzat un pericol grav asupra vieţii sau sănătăţii unui număr ridicat de persoane, iar infracţiunea este agravată şi atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru punerea în pericol din neglijenţă gravă la închisoare de cel puţin patru luni şi cel mult patru ani.

Secţiunea 9. Pregătirea punerii în pericol (578/1995)

(1) O persoană care, în vederea săvârşirii unei infracţiuni prevăzute în secţiunile 1-5, deţine o bombă, alţi explozibili sau un instrument sau o substanţă periculoasă este condamnată pentru pregătirea punerii în pericol la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) În mod similar, o persoană care, în vederea săvârşirii unei infracţiuni cu dispozitive nucleare,

(1) achiziţionează sau încearcă să achiziţioneze sau deţine sau încearcă să deţină substanţe necesare pentru producerea unui dispozitiv nuclear,

(2) achiziţionează sau încearcă să achiziţioneze, pregăteşte sau încearcă să pregătească sau deţine sau încearcă să deţină instrumentele necesare pentru producerea unui dispozitiv nuclear, sau

(3) achiziţionează formule sau planuri necesare pentru producerea unui dispozitiv nuclear,

este condamnată pentru pregătirea punerii în pericol. (724/2008)

Secțiunea 9(a). Punerea în pericol a sistemelor de prelucrare a datelor (368/2015)

O persoană care, pentru a împiedica sau a defecta prelucrarea datelor sau funcționarea sau securitatea unui sistem informatic sau a unui sistem de telecomunicații,

(1) importă, obține pentru utilizare, produce, vinde sau în alt mod răspândește sau pune la dispoziție

(a) un dispozitiv sau un program pentru calculator sau un set de instrucțiuni de programare concepute sau modificate pentru a pune în pericol sau a afecta prelucrarea datelor sau funcționarea unui sistem informatic sau a sistemelor de telecomunicații sau pentru a rupe sau a dezactiva securitatea tehnică a comunicațiilor electronice sau securitatea unui sistem informatic, sau

(b) parola unui sistem de informații, codul de acces sau o altă informație care aparține unei alte persoane, sau

(2) răspândește sau pune la dispoziție instrucțiuni pentru producerea unui program pentru calculator sau un set de instrucțiuni de programare la care se face referire în paragraful (1),

este, cu excepția cazului în care este prevăzută o pedeapsă la fel de severă sau mai severă pentru faptă în lege, condamnată pentru punerea în pericol a sistemelor de prelucrare a datelor la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 9(b). Deținerea unui dispozitiv de punere în pericol a sistemelor de prelucrare a datelor (540/2007)

O persoană care, pentru a provoca impedimente sau deteriorări sistemelor de procesare a datelor sau funcționării securității unui sistem de date sau de comunicații, deține un dispozitiv, un program pentru calculator sau un set de instrucțiuni de programare menționate în secțiunea 9(a), paragraful 1(a) sau o parolă, un cod de acces sau orice altă informație corespunzătoare menționată în subparagraful (b), este condamnată pentru deținerea unui dispozitiv de punere în pericol a sistemelor de prelucrare a datelor la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

Secțiunea 10. Raportarea falsă a unui pericol (578/1995)

O persoană care realizează o raportare falsă cu privire la o bombă, un incendiu, o primejdie pe mare, un accident major sau o altă primejdie sau un pericol asemănător, care conduce la luarea unor măsuri de salvare sau de siguranță sau la incitarea panicii, este condamnată pentru raportarea falsă a unui pericol la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

Secțiunea 11. Deturnarea (17/2003)

(1) O persoană care, prin violență sau amenințarea cu violență sau în alt mod ilegal

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

(1) intervine în pilotarea unei aeronave, a unei nave comerciale pe mare, a unui vehicul de trafic feroviar în circulaţie sau a unui vehicul cu motor de tranzit în masă,

(2) preia controlul unei aeronave, al unei nave comerciale pe mare sau al unui vehicul de trafic feroviar în circulaţie, astfel încât siguranţa zborului, siguranţa transportului maritim sau siguranţa traficului feroviar este pusă în pericol sau preia controlul unui vehicul cu motor de tranzit în masă astfel încât siguranţa circulaţiei este grav ameninţată, sau

(3) preia controlul unei platforme fixe,

este condamnată pentru deturnare la închisoare de cel puţin doi ani şi cel mult zece ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) În cazul în care deturnarea menţionată în subsecţiunea 1(1) sau 1(2) pune în pericol siguranţa zborului, siguranţa transportului maritim sau siguranţa traficului feroviar în mod redus sau cauzează un pericol lipsit de gravitate siguranţei circulaţiei şi infracţiunea, în considerarea naturii violenţei sau a ameninţării sau a naturii celorlalte mijloace ilegale folosite în săvârşirea faptei sau a altor circumstanţe legate de infracţiune, este de o importanţă minoră şi atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul nu este condamnat pentru deturnare, ci pentru celelalte infracţiuni pe care fapta le constituie.

[Secţiunea 12 a fost abrogată; 833/2003]

Secţiunea 13. Răspunderea penală corporativă (833/2003)

Dispoziţiile privind răspunderea penală corporativă se aplică în cazul infracţiunii cu dispozitive nucleare, al pregătirii punerii în pericol prevăzute în secţiunea 9, subsecţiunea 2 şi al punerii în pericol a sistemelor de prelucrare a datelor.

Secţiunea 14. Definiţii (368/2015)

Prevederile Capitolului 38, secţiunea 13, subsecţiunea 1 privind definirea unui sistem informatic se aplică în mod similar secţiunilor 9(a) şi 9(b) din prezentul Capitol.

CAPITOLUL 34(a)
Infracţiunile de terorism (17/2003)

Secţiunea 1. Infracţiunile săvârşite cu intenţie teroristă (17/2003)

(1) O persoană care, cu intenţie teroristă şi într-o manieră care conduce la cauzarea unor daune grave unui stat sau unei organizaţii internaţionale

(1) proferează o ameninţare ilegală, o raportare falsă cu privire la un pericol, o invadare agravată a spaţiilor publice menţionată în Capitolul 24, secţiunea 4, subsecţiunea 2 sau infracţiunea de utilizare a energiei nucleare

menţionată în Capitolul 44, secţiunea 10, este condamnată la închisoare de cel puţin patru luni şi cel mult trei ani, (1370/2007)

(2) comite în mod intenţionat infracţiunea de punere în pericol, o infracţiune intenţionată de explozie, o încălcare a dispoziţiilor privind obiectele periculoase sau instigarea publică la o infracţiune menţionată în Capitolul 17, secţiunea 1, este condamnată la închisoare de cel puţin patru luni şi cel mult patru ani, (1370/2007)

(3) comite un furt agravat sau un furt agravat pentru uz temporar îndreptat împotriva unui vehicul cu motor adecvat pentru transportul public sau transportul de mărfuri, sabotaj, sabotaj în circulaţie, punerea în pericol a sănătăţii, daune agravate pentru proprietate, infracţiuni agravate privind armele de foc sau infracţiunea de exportare a proviziilor corespunzătoare apărării, este condamnată la închisoare de cel puţin patru luni şi cel mult şase ani, (283/2012)

(4) violează o interdicţie privind armele chimice, violează o interdicţie privind armele biologice sau participă la poluarea agravată intenţionată a mediului înconjurător săvârşită în modul descris în Capitolul 48, secţiunea 1, subsecţiunea 1(1), este condamnată la închisoare de cel puţin patru luni şi cel mult opt ani,

(5) comite violenţă corporală gravă, trafic agravat de fiinţe umane, luarea unui ostatic, sabotaj agravat, punerea în pericol agravată a sănătăţii, infracţiunea cu arme nucleare sau deturnarea este condamnată la închisoare de cel puţin doi şi cel mult doisprezece ani, (1161/ 2005)

(6) comite infracţiunea de omor, este condamnată la închisoare de cel puţin patru şi cel mult doisprezece ani, sau

(7) comite acte de omor calificat, este condamnată la închisoare de cel puţin opt ani sau detenţie pe viaţă.

(2) O persoană care comite omor cu intenţie teroristă este condamnată la detenţie pe viaţă.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 2. Pregătirea unei infracţiuni săvârşite cu intenţie teroristă (17/2003)

O persoană care, în vederea săvârşirii unei infracţiuni menţionate în secţiunea 1, subsecţiunile 1(2) - (7) sau subsecţiunea 2,

(1) convine cu o altă persoană sau pregăteşte un plan de săvârşire a unei astfel de infracţiuni,

(2) pregăteşte, menţine în posesie, dobândeşte, transportă, utilizează sau oferă unei alte persoane un explozibil, o armă chimică sau biologică sau o armă cu toxine, o armă de foc sau un obiect sau o substanţă periculoasă, sau

(3) achiziţionează echipamente sau materiale în vederea pregătirii sau explozibil nuclear, o armă chimică sau biologică sau o armă cu toxine sau achiziţionează formule sau diagrame pentru producerea acestora,

este condamnată pentru pregătirea unei infracţiuni săvârşite cu intenţie teroristă la amendă sau la închisoare de cel mult trei ani.

Secţiunea 3. Coordonarea unui grup terorist (17/2003)

(1) O persoană care coordonează un grup terorist, a cărui activitate a implicat săvârşirea unei infracţiuni prevăzute în secţiunea 1, subsecţiunile 1(2)-(7) sau secţiunea 1, subsecţiunea 2 sau o tentativă pedepsită la o astfel de infracţiune sau infracţiunea la care se face referire în secţiunea 2, este condamnată pentru coordonarea unui grup terorist la închisoare de cel puţin doi şi cel mult doisprezece ani.

(2) O persoană care coordonează un grup terorist a cărui activitate a implicat doar săvârşirea infracţiunii menţionate în secţiunea 1, subsecţiunea 1(1) este condamnată la închisoare de cel puţin patru luni şi cel mult şase ani.

(3) O persoană condamnată pentru coordonarea unui grup terorist este, de asemenea, condamnată pentru o infracţiune menţionată în secţiunea 1 sau pentru o tentativă pedepsită la o astfel de infracţiune sau infracţiunea la care se face referire în secţiunea 2, pe care a săvârşit-o sau care a fost săvârşită în activitatea unui grup terorist sub îndrumarea sa.

Secţiunea 4. Promovarea activităţii unui grup terorist (832/2003)

(1) O persoană care, în scopul promovării sau ştiind că activitatea sa promovează activitatea criminală menţionată în secţiunile 1 sau 2 a unui grup terorist

(1) aprovizionează sau urmăreşte să aprovizioneze un grup terorist cu explozibili, arme, muniţii sau substanţe sau echipamente destinate preparării acestora sau cu alte obiecte sau materiale periculoase,

(2) obţine sau urmăreşte să obţină sau oferă unui grup terorist locaţii sau alte facilităţi de care are nevoie sau mijloace de transport sau alte instrumente care sunt deosebit de importante din punctul de vedere al activităţii grupului,

(3) obţine sau urmăreşte să obţină informaţii care, în cazul în care ar fi transmise unui grup terorist, ar conduce la provocarea unui prejudiciu grav statului sau unei organizaţii internaţionale sau transmite, oferă sau dezvăluie aceste informaţii unui grup terorist,

(4) gestionează afacerile financiare care sunt importante pentru grupul terorist sau acordă consultanţă financiară sau juridică deosebit de importantă pentru activitatea unui astfel de grup, sau

(5) săvârşeşte o infracţiune menţionată în Capitolul 32, secţiunea 6 sau 7,

este condamnată, cu excepţia cazului în care infracţiunea este pedepsită în conformitate cu secţiunea 1 sau secţiunea 2 sau în cazul în care este prevăzută o pedeapsă egală sau mai severă în altă dispoziţie legală pentru faptă, pentru promovarea activităţii unui grup terorist la închisoare de la patru luni la opt ani. (1370/2007)

(2) Dispoziţiile anterioare din subsecţiunea 1, paragraful (4) cu privire la consultanţa juridică nu sunt aplicabile exercitării funcţiilor de avocat sau de reprezentant în legătură cu urmărirea penală sau procedurile judiciare privind infracţiunea sau executarea unei pedepse. (283/2012)

Secţiunea 4(a). Furnizarea de instruire în vederea comiterii unei infracţiuni de terorism (1370/2007)

O persoană care, în scopul promovării sau ştiind că activitatea sa promovează activitatea criminală menţionată în secţiunile 1 sau 2, organizează, încearcă să organizeze sau furnizează instruire în prepararea sau utilizarea explozivilor, a armelor de foc sau a altor arme sau a substanţelor otrăvitoare sau nocive sau, într-o altă modalitate corespunzătoare, organizează, încercă să organizeze sau furnizează instruire este, cu excepţia cazului în care infracţiunea este pedepsită în conformitate cu secţiunea 1 sau secţiunea 2 sau dacă nu este prevăzută o pedeapsă egală sau mai severă în altă dispoziţie legală pentru faptă, condamnată pentru furnizarea de instruire în vederea comiterii unei infracţiuni de terorism la închisoare de cel puţin patru luni şi cel mult opt ani.

Secţiunea 4(b). Instruirea în vederea comiterii unei infracţiuni de terorism (1068/2014)

O persoană care, în scopul săvârşirii unei infracţiuni menţionate în secţiunea 1, subsecţiunea 1, paragrafele 2-7 sau subsecţiunea 2, primeşte o instruire în modul prevăzut în subsecţiunea 4(a) în prepararea sau utilizarea explozivilor, a armelor de foc sau a altor arme sau a substanţelor otrăvitoare sau nocive sau în utilizarea altor metode sau tehnici speciale, care au o semnificaţie similară cu acestea, cu excepţia cazului în care infracţiunea se pedepseşte în conformitate cu secţiunea 1 sau secţiunea 2, este condamnată pentru instruire în vederea comiterii unei infracţiuni de terorism la amendă sau la maximum trei ani de închisoare.

Secţiunea 4(c). Recrutarea în vederea săvârşirii unei infracţiuni de terorism (1068/2014)

O persoană care, cu scopul promovării sau ştiind că activitatea sa promovează activitatea criminală menţionată în secţiunile 1 sau 2, stabileşte sau organizează un grup terorist sau recrutează sau încearcă să recruteze persoane în cadrul unui grup terorist sau să comită, în alt mod, infracţiunile de terorism menţionate în secţiunile indicate, cu excepţia cazului în care infracţiunea este pedepsită în conformitate cu secţiunea 1 sau secţiunea 2 sau dacă nu este prevăzută o pedeapsă egală sau mai severă în altă dispoziţie legală pentru faptă, va fi condamnată pentru recrutare în vederea săvârşirii unei infracţiuni de terorism la închisoare de la patru luni la opt ani.

FI

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 5. Finanţarea terorismului (17/2003)

(1) O persoană care, în mod direct sau indirect, furnizează sau colectează fonduri pentru a finanţa sau ştiind că acestea finanţează

(1) luarea unui ostatic sau deturnarea,

(2) sabotajul, sabotajul agravat sau pregătirea unei infracţiuni generale de punere în pericol care este considerată o infracţiune menţionată în Convenţia internaţională privind reprimarea atacurilor teroriste (Tratatele la care Finlanda este parte 60/2002),

(3) sabotajul, sabotajul circulaţiei, sabotajul agravat sau pregătirea unei infracţiuni generale de punere în pericol care este considerată o infracţiune menţionată în Convenţia pentru combaterea actelor ilegale săvârşite împotriva siguranţei aeronavelor civile (Tratatele la care Finlanda este parte 56 /1973), Protocolul privind pentru combaterea actelor ilegale săvârşite în aeroporturile care deservesc aviaţia civilă (Seria de Tratate 43/1998), Convenţia pentru combaterea actelor ilegale săvârşite împotriva siguranţei navigaţiei maritime (Tratatele la care Finlanda este parte 11/1999) sau Protocolul privind combaterea faptelor ilegale împotriva siguranţei platformelor fixe situate pe platoul continental (Tratatele la care Finlanda este parte 44/2000),

(4) o infracţiune cu explozibili nucleari, punerea în pericol a sănătăţii, punerea în pericol agravată a sănătăţii, o infracţiune de utilizare a energiei nucleare sau o altă infracţiune îndreptată împotriva unui material nuclear sau săvârşită prin utilizarea de materiale nucleare, considerată o infracţiune menţionată în Convenţia privind protecţia fizică a materialelor nucleare (Tratatele la care Finlanda este parte 72/1989),

(5) omorul, omorul calificat, omorul cu circumstanţe atenuante, vătămarea corporală gravă, privarea de libertate, privarea de libertate în formă agravată, traficul de persoane în formă agravată, luarea unui ostatic sau tulburarea liniştii publice în formă agravată sau ameninţarea cu o astfel de infracţiune, atunci când fapta este îndreptată împotriva unei persoane la care se face referire în Convenţia privind prevenirea şi sancţionarea crimelor îndreptate împotriva persoanelor aflate sub protecţie internaţională, inclusiv a agenţilor diplomatici (Tratatele la care Finlanda este parte 63/1978), (1161/2005)

este condamnată pentru finanţarea terorismului la închisoare de la patru luni la opt ani.

(2) În mod similar, o persoană care, în mod direct sau indirect, furnizează sau colectează fonduri pentru a finanţa sau ştiind că acestea sunt utilizate pentru finanţarea infracţiunilor prevăzute în secţiunile 1-4 sau secţiunile 4(a)-4 (c), este condamnată pentru finanţarea terorismului. (1068/2014)

(3) Tentativa se pedepseşte.

(4) Dispozițiile anterioare din această secțiune nu se aplică în cazul în care infracțiunea este pedepsită ca o infracțiune reglementată în subsecțiunea 1, paragrafele (1) - (5) sau o tentativă la o astfel de infracțiune sau complicitate într-o astfel de infracțiune sau în conformitate cu secțiunile 1, 2 sau 4(c) sau dacă în altă parte din lege este prevăzută o pedeapsă egală sau mai severă pentru fapta în cauză. (1068/2014)

Secțiunea 5(a). Finanțarea unui grup terorist (1068/2014)

(1) O persoană care, în mod direct sau indirect, furnizează sau colectează fonduri pentru un grup terorist menționat în secțiunea 6, subsecțiunea 2, conștientă de natura grupului ca grup terorist, este condamnată pentru finanțarea unui grup terorist la amendă sau la închisoare de cel mult trei ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) Dispozițiile anterioare din această secțiune nu se aplică în cazul în care infracțiunea este pedepsită în conformitate cu secțiunea 5 sau Capitolul 46, secțiunile 1-3 sau dacă este prevăzută o pedeapsă egală sau mai severă în altă dispoziție legală pentru faptă. (1068/2014)

Secțiunea 6. Definiții (17/2003)

(1) Un făptuitor are intenție teroristă dacă intenția acestuia este:

(1) să cauzeze o teamă serioasă în rândul populației,

(2) să forțeze în mod ilegal guvernul unui stat sau o altă autoritate sau o organizație internațională să efectueze, să permită sau să se abțină de la efectuarea oricărui fel de act,

(3) să răstoarne sau să amendeze în mod ilegal Constituția unui stat sau să destabilizeze în mod grav ordinea juridică a unui stat sau să cauzeze prejudicii însemnate economiei de stat sau structurilor sociale fundamentale ale statului, sau

(4) să provoace daune deosebit de importante pentru finanțe sau alte elemente fundamentale în structurile unei organizații internaționale.

(2) Un grup terorist se referă la un grup structurat de cel puțin trei persoane, stabilit într-o perioadă de timp și care acționează concertat pentru săvârșirea infracțiunilor menționate în secțiunea 1.

(3) O organizație internațională se referă la o organizație interguvernamentală sau la o organizație care, pe baza semnificației acesteia și a poziției recunoscute pe plan internațional, este comparabilă cu o organizație intergu-vernamentală.

Secțiunea 7. Dreptul de urmărire penală (17/2003)

Procurorul general decide cu privire la aducerea acuzațiilor pentru infracțiunile menționate în prezentul Capitol. Procedând astfel, Procurorul general desemnează si persoana care urmează să aducă acuzațiile.

Secţiunea 8. Răspunderea penală corporativă (17/2003)

(1) Dispoziţiile privind răspunderea penală corporativă se aplică infracţiunilor menţionate în prezentul Capitol.

(2) Dispoziţiile privind răspunderea penală corporativă se aplică şi tâlhăriei, tâlhăriei agravate, şantajului sau şantajului agravat comis pentru săvârşirea unei infracţiuni menţionate în secţiunea 1 sau secţiunea 2, subsecţiunea 1(3) din prezentul Capitol, precum şi infracţiunii de fals sau infracţiunii agravate de fals comise pentru săvârşirea infracţiunii menţionate în secţiunea 1, subsecţiunea 1, paragrafele (2) -(7) sau subsecţiunea 2, secţiunea 2, subsecţiunea 1(3) sau secţiunea 4 sau 5 din acest Cod.

CAPITOLUL 35
Daune de natură penală (769/1990)

Secţiunea 1. Distrugerea cu consecinţe penale

O persoană care distruge sau avariază bunuri aparţinând altei persoane va fi condamnată pentru distrugere la plata unei amenzi sau la pedeapsa de maximum un an de închisoare.

Secţiunea 2. Distrugere cu consecinţe penale, în formă agravată (368/2015)

(1) Dacă distrugerea cauzează

(1) pierderi economice importante,

(2) daune serioase victimei, în raport cu circumstanţele acesteia, sau

(3) daune importante unor bunuri care au o valoare specială culturală sau istorică,

iar fapta de distrugere este în formă agravată şi atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul este pedepsit cu închisoarea de la patru luni la patru ani pentru fapta de distrugere cu consecinţe penale, în formă agravată.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 3. Distrugerea minoră (769/1990)

(1) Dacă, privită în ansamblul său, distrugerea este considerată minoră, luând în considerare implicaţiile minime ale daunei sau alte circumstanţe relevante în raport cu infracţiunea, autorul va fi pedepsit pentru distrugere minoră cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 3(a). Distrugerea de date

(1) Persoana care, cu scopul de a produce daune altei persoane, distruge, demolează, ascunde, deteriorează, alterează, face inutilizabile sau camuflează în mod ilegal date înregistrate pe suport informatic sau orice date dintr-un

sistem informatic, va fi pedepsită pentru fapta de distrugere minoră cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 3(b). Distrugerea de date în formă agravată (368/2015)

(1) Dacă daunele produse datelor

(1) cauzează prejudicii serioase sau pierderi economice,

(2) sunt săvârşite în cadrul activităţii unui grup infracţional organizat, la care se face referire în Capitolul 6, secţiunea 5, subsecţiunea 2,

(3) sunt săvârşite în cadrul unei activităţi care a afectat un număr ridicat de sisteme informatice prin utilizarea unui dispozitiv, a unui program computerizat sau a unui set de instrucţiuni de programare menţionate în Capitolul 34, secţiunea 9(a), paragraful 1, subparagraful (a) sau printr-o parolă, cod de acces sau alte informaţii corespondente menţionate în subparagraful (b), sau

(4) sunt direcţionate împotriva unui sistem informatic, ale cărui daune pot pune în pericol surse de energie, sănătatea publică sau alte funcţii importante într-o societate sau comparabile cu acestea,

iar fapta de distrugere de date este considerată a fi în formă agravată şi când este evaluată în ansamblul său, autorul va fi pedepsit pentru distrugere de date în formă agravată cu închisoare de la patru luni la patru ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 3(c). Distrugerea de date în formă minoră (368/2015)

Dacă daunele produse datelor, privite în ansamblul lor şi ţinând cont de importanţa neînsemnată a pagubelor şi de celelalte circumstanţe aferente infracţiunii, sunt considerate a fi minore, autorul va fi pedepsit cu amendă pentru distrugere de date în formă minoră.

Secţiunea 4. Proprietatea deţinută în comun (769/1990)

Dispoziţiile prezentului capitol se aplică şi în cazul în care actul este direcţionat împotriva unui bun proprietate comună, din care autorul infracţiunii deţine o parte.

Secţiunea 5. Restricţii în aplicare (769/1990)

Dispoziţiile prezentului capitol nu sunt aplicabile dacă legea prevede o pedeapsă identică sau mai severă pentru infracţiune.

Secţiunea 6. Dreptul de punere sub acuzare (368/2015)

În cazul în care obiectul material al infracţiunii menţionat în secţiunile 1, 3, 3(a) sau 3(c) este un bun proprietate privată, procurorul nu poate declanşa acţiunea penală decât dacă persoana vătămată depune plângere penală.

Secţiunea 7. Renunţarea la măsuri (368/2015)

Se poate renunţa la sesizarea organelor competente, la urmărirea penală sau la aplicarea unei pedepse pentru distrugere, distrugerea datelor, distrugere minoră sau distrugerea minoră a datelor, dacă suspectul sau inculpatul a plătit daunele provocate prin fapta comisă şi această compensaţie este considerată a fi o sancţiune suficientă.

Secţiunea 8. Răspunderea penală a persoanei juridice (368/2015)

Dispoziţiile privind răspunderea penală corporativă se aplică şi în cazul infracţiunilor de distrugere de date şi distrugere de date în formă agravată.

Secţiunea 9. Definiţii (368/2015)

(1) Dispoziţiile cuprinse în Capitolul 38, secţiunea 13, subsecţiunea 1 privind definiţia unui sistem informatic se aplică şi secţiunilor 3(a) şi 3 (b) din prezentul capitol.

(2) Dispoziţiile cuprinse în Capitolul 38, secţiunea 13, subsecţiunea 2 privind definiţia datelor se aplică şi secţiunii 3(a) din prezentul capitol.

CAPITOLUL 36
Înşelăciunea şi alte infracţiuni asociate acesteia (769/1990)

Secţiunea 1. Înşelăciunea (769/1990)

(1) Persoana care, cu scopul de a obţine un folos patrimonial injust pentru sine sau pentru altul sau pentru a pricinui o pagubă altuia, induce în eroare sau profită de eroarea în care se află o persoană pentru a o determina să facă sau să nu facă ceva, producând pagube materiale persoanei înşelate sau altei persoane, de beneficiile căreia poate dispune persoana înşelată, va fi condamnată pentru înşelăciune şi pedepsită cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult doi ani.

(2) De asemenea, persoana care, având acelaşi scop menţionat în subsecţiunea 1, prin introducerea, alterarea, distrugerea sau ştergerea datelor sau prin intervenirea prin alte modalităţi în operaţiunile unui sistem de date, falsifică rezultatele finale ale procesării datelor, cauzând astfel altuia prejudicii economice, va fi condamnată pentru înşelăciune.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 2. Înşelăciunea în formă agravată (769/1990)

(1) Dacă fapta de înşelăciune:

(1) implică urmărirea obţinerii unor beneficii considerabile,

(2) cauzează pierderi considerabile,

(3) este săvârşită profitând de o încredere specială, bazată pe o poziţie de încredere, sau

(4) este săvârşită profitând de o slăbiciune sau o poziţie nesigură a altei persoane,

şi, atunci când este evaluată în ansamblul ei, se apreciază că fapta este în formă agravată, autorul va fi condamnat pentru înşelăciune în formă agravată la închisoare de la patru luni la patru ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 3. Înşelăciunea în formă minoră (769/1990)

Dacă, atunci când este evaluată în ansamblul său, luând în considerare beneficiile urmărite, cuantumul prejudiciului cauzat sau alte circumstanţe legate de faptă, aceasta este considerată de importanţă minoră, autorul va fi pedepsit cu amendă pentru înşelăciune în formă minoră.

Secţiunea 4. Frauda în domeniul asigurărilor (769/1990)

Persoana care, în scopul de a obţine pentru sine sau pentru altul despăgubirea injustă prin asigurare, incendiază un bun asigurat împotriva incendiilor va fi pedepsită pentru fraudă în domeniul asigurărilor cu amendă sau maximum un an de închisoare, cu excepţia cazului în care, cu scopul de a obţine despăgubiri de la asigurător, persoana respectivă se face vinovată de înşelătorie sau tentativă de înşelătorie îndreptată împotriva aceluiaşi bun.

Secţiunea 5. Gestiunea frauduloasă (769/1990)

Dacă persoana, cu ocazia administrării sarcinilor financiare, juridice sau de altă natură face uz în mod necuvenit de poziţia sa de încredere, în sensul că:

(1) întreprinde acţiuni pe care nu are dreptul să le întreprindă, sau

(2) îşi neglijează îndatoririle în tot sau în parte,

cauzând astfel prejudicii persoanei ale cărei afaceri le administrează, va fi pedepsită pentru gestiune frauduloasă cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare.

Secţiunea 6. Cămătăria (845/2009)

(1) Persoana care, profitând de starea de nevoie, poziţia de dependenţă, lipsa de cunoştinţe a celeilalte părţi în legătură cu un contract sau o altă tranzacţie, obţine pentru sine sau pentru altul beneficii economice vădit disproporţionate cu remuneraţia, va fi condamnată pentru cămătărie la amendă sau la închisoare pentru cel mult doi ani.

(2) Persoana care, atunci când acordă un credit, ia sau solicită, pentru sine sau pentru altul, dobândă sau un alt beneficiu pecuniar vădit disproporţionat faţă de contraprestaţia sa, luând în considerare:

(1) cuantumul creditului, perioada de împrumut şi ceilalţi termeni ai înţelegerii părţilor,

(2) riscul de creditare pe care îl prezintă creditul acordat,

(3) cheltuielile suportate de creditor în cadrul procedurii de acordare a creditului,

(4) cheltuielile obişnuite suportate prin finanţarea creditului,

(5) cheltuielile obişnuite ale serviciilor de acordare a creditului,

va fi condamnată pentru cămătărie.

Secţiunea 7. Cămătăria în formă agravată (769/1990)

În cazul în care fapta de cămătărie:

(1) implică urmărirea unor beneficii considerabile,

(2) cauzează prejudicii considerabile,

(3) implică profitarea de către autor, într-un mod lipsit de scrupule, de o anumită slăbiciune sau lipsă de protecţie a unei alte persoane,

(4) este săvârşită într-o manieră deosebit de metodică,

şi, atunci când este evaluată în ansamblul ei, ea este considerată în formă agravată, vinovatul va fi pedepsit cu închisoare de la patru luni la patru ani pentru cămătărie în formă agravată.

Secţiunea 8. Dreptul de punere sub acuzare (769/1990)

(1) Procurorul nu poate declanşa acţiunea penală pentru fraudă minoră şi gestiune frauduloasă decât dacă persoana vătămată a depus plângere în acest scop (441/2011).

(2) Cu toate acestea, nu este necesară depunerea unei plângeri penale pentru începerea acţiunii penale pentru infracţiunea de gestiune frauduloasă dacă există în cauză un interes public special, dacă gestionarea afacerilor se face în baza unui ordin emis de o autoritate, dacă fapta a fost săvârşită de un avocat sau de o persoană a cărei activitate este supusă unei supravegheri publice sau care ocupă o poziţie comparabilă sau dacă fapta este direcţionată împotriva unei corporaţii, fundaţii sau altei persoane juridice supuse controlului public şi vizează acele operaţii supuse controlului public (317/1994).

Secţiunea 9. Răspunderea penală a persoanei juridice (514/2003)

Dispoziţiile referitoare la răspunderea penală a persoanei juridice se aplică în cazul faptei de înşelăciune menţionate în secţiunea 1, subsecţiunea 2 a prezentului capitol şi al faptei de înşelăciune în formă agravată, când aceasta este săvârşită în maniera menţionată în secţiunea 1, subsecţiunea 2.

CAPITOLUL 37

Infracţiuni privitoare la mijloacele de plată (769/1990)

Secţiunea 1. Contrafacerea de valori (369/2001)

(1) Persoana care produce bani falşi sau falsifică valori ca să ţină locul unor mijloace legale de plată sau, în acest scop, importă, exportă, obţine, primeşte, transportă sau transmite orice valori pe care le cunoaşte ca fiind false sau le falsifică va fi pedepsită pentru contrafacere de valori cu închisoare de la patru luni la patru ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secțiunea 2. Contrafacerea de valori în formă agravată (769/1990)

(1) În cazul în care contrafacerea de valori:

(1) presupune un cuantum sau o valoare nominală considerabilă a valorilor false sau falsificate, sau

(2) este săvârșită într-o manieră deosebit de metodică,

și fapta este considerată ca fiind în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblul ei, vinovatul va fi pedepsit pentru contrafacere de valori în formă agravată cu închisoare de la patru luni la zece ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 3. Contrafacerea de valori în formă minoră (769/1990)

(1) Dacă atunci când este evaluată în ansamblul său, luând în considerare cuantumul sau valoarea nominală a banilor falși sau falsificați, beneficiile urmărite, cuantumul prejudiciului cauzat sau alte circumstanțe legate de faptă, aceasta este considerată minoră, autorul va fi pedepsit pentru contrafacere de valori în formă minoră cu amendă sau cu închisoare pentru maximum doi ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 4. Actele pregătitoare pentru contrafacerea de valori (369/2001)

Persoana care, cu scopul de a contrafface valori, produce, importă, deține, obține sau primește instrumente, materiale, registre sau aplicații corespunzătoare pentru falsificarea de titluri sau valori va fi pedepsită pentru acte pregătitoare pentru contrafacerea de valori cu amendă sau cu închisoare pentru maximum un an.

Secțiunea 5. Uzul de valori contrafăcute (769/1990)

(1) Persoana care, în urma primirii de bani falși sau falsificării de valori, ca să țină loc de mijloace legale de plată, le transmite pentru a fi puse în uz, chiar dacă știe că banii sunt falși sau falsificați, va fi pedepsită pentru uz de valori contrafăcute cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult un an.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 6. Posesia de valori contrafăcute (769/1990)

Persoana care, cu bună știință, posedă valori false sau falsificate va fi pedepsită pentru posesie de valori contrafăcute cu amendă sau cu maximum șase luni de închisoare.

Secțiunea 7. Punerea în circulație de bani falși (769/1990)

Persoana care obține sau produce pentru distribuția publică sau care distribuie public o formă, o marcă sau o imagine care pot fi confundate cu mijloacele legale de plată va fi condamnată pentru punerea în circulație de bani falși cu amendă sau cu maximum un an de închisoare.

Secţiunea 8. Fraudarea mijloacelor de plată (769/1990)

(1) Persoana care, cu scopul de a obţine beneficii materiale injuste pentru sine sau pentru altul:

(1) foloseşte un mijloc de plată fără a avea permisiunea proprietarului de drept, depăşind limitele unei asemenea permisiuni sau acţionând în orice alt fel, fără a avea un drept legal, sau

(2) transferă mijloace de plată sau formulare de plată către altul pentru a fi folosite ilegal,

va fi condamnată pentru fraudarea mijloacelor de plată cu amendă sau cu închisoare pentru maximum doi ani (602/1997).

(2) De asemenea, persoana care extrage bani din propriul cont, depăşind limitele maxime ale creditului, folosind în mod abuziv un mijloc de plată menţionat în subsecţiunea 1, producând astfel prejudicii economice altuia, va fi condamnată pentru fraudarea mijloacelor de plată, cu excepţia cazului în care, în momentul utilizării respectivelor mijloace de plată, persoana în cauză a avut intenţia de a compensa fără întârziere pierderea astfel cauzată.

Secţiunea 9. Fraudarea mijloacelor de plată în formă agravată (769/1990)

(1) Dacă fraudarea mijloacelor de plată:

(1) creează prejudicii considerabile, sau

(2) a presupus că autorul, în vederea săvârşirii infracţiunii, a folosit formulare de plată prin care au fost realizate mijloacele de plată folosite pentru comiterea faptei sau dacă infracţiunea a fost comisă într-o manieră deosebit de metodică,

iar atunci când este evaluată în ansamblul său, fapta de fraudare a mijloacelor de plată este considerată în formă agravată, autorul va fi condamnat pentru fraudarea mijloacelor de plată în formă agravată la închisoare de la patru luni la patru ani.

Secţiunea 10. Fraudarea minoră a mijloacelor de plată (769/1990)

Atunci când, fiind evaluată în ansamblul său, luând în considerare cuantumul foloaselor materiale urmărite, cuantumul prejudiciului cauzat şi alte circumstanţe aferente faptei, aceasta este considerată minoră, autorul va fi pedepsit cu amendă pentru fraudarea minoră a mijloacelor de plată.

Secţiunea 11. Acte pregătitoare pentru fraudarea mijloacelor de plată (514/2003)

Persoana care, în vederea săvârşirii infracţiunii de fraudare a mijloacelor de plată:

(1) pregăteşte, importă, obţine, primeşte sau posedă formulare de plată, sau

(2) pregăteşte, importă, obţine, primeşte, posedă, vinde sau transferă instrumente sau materiale pentru pregătirea falsificării mijloacelor de plată

sau un document, program, instrument sau materiale în vederea exercitării unor operaţiuni de plată prin reţele de telecomunicaţii,

va fi condamnată pentru acte pregătitoare pentru fraudarea mijloacelor de plată cu amendă sau cu maximum un an de închisoare.

Secţiunea 12. Definiţii (602/1997)

(1) În cadrul acestui capitol:

(1) noţiunea de valori cuprinde bancnote şi monede care reprezintă mijloace legale de plată în Finlanda sau în altă ţară,

(2) noţiunea de mijloace de plată cuprinde carduri bancare, carduri de debit, carduri de credit, cecuri sau alte instrumente sau alte instrumente sau obiecte care pot fi utilizate pentru retragerea de bani, plăţi sau transferuri contabile sau a căror utilizare este esenţială acestui scop, şi

(3) formular de plată se referă la formulare tipărite care nu sunt în liberă circulaţie, care pot fi completate pentru a constitui mijloace de plată, precum şi la carduri simple sau în alb care sunt menite pentru producerea acestor mijloace de plată.

(2) Dispoziţiile prezentului capitol privitoare la mijloace de plată se aplică şi registrelor de conturi şi certificatelor de depozit emise în schimbul efectuării unei depuneri de către o instituţie bancară care este supusă controlului public.

(3) Dispoziţiile prezentului capitol referitoare la bani se aplică şi bancnotelor şi monedelor, înainte ca acestea să fie puse în circulaţie (298/2000).

[Secţiunea 13 a fost abrogată; 875/2001]

Secţiunea 14. Răspunderea penală corporativă (514/2013)

Dispoziţiile referitoare la răspunderea penală corporativă se aplică şi pentru contrafacerea de valori, contrafacerea calificată de valori, contrafacerea minoră de valori, actele pregătitoare pentru contrafacerea de valori, uzul de valori contrafăcute, fraudarea mijloacelor de plată, fraudarea calificată a mijloacelor de plată şi actele pregătitoare pentru fraudarea mijloacelor de plată.

CAPITOLUL 38
Infracţiuni privitoare la date şi comunicaţii (578/1995)

Secţiunea 1. Infracţiunea de violare a secretului (578/1995)

Persoana care încalcă o obligaţie de confidenţialitate existentă în baza unei norme, a unui decret sau a unui ordin emis în mod special de către o autoritate în baza unei legi:

(1) prin divulgarea unor informaţii secrete pe care persoana le-a aflat în virtutea poziţiei sale sau a sarcinilor de serviciu, sau

(2) prin utilizarea unei astfel de informaţii secrete pentru a obţine pentru sine sau pentru altul beneficii injuste va fi condamnată pentru infracţiunea

de violare a secretului la plata unei amenzi sau la închisoare pentru cel mult un an, cu excepția cazului în care fapta este pedepsită în conformitate cu Capitolul 40, secțiunea 5.

Secțiunea 2. Violarea secretului (578/1995)

(1) Dacă, atunci când este evaluată în ansamblu, luând în considerare aspectele privind protecția intimității și confidențialității, precum și alte circumstanțe relevante, fapta este considerată minoră, autorul va fi condamnat pentru violarea secretului la pedeapsa cu amendă.

(2) Persoana care încalcă obligația de confidențialitate menționată la secțiunea 1, în condițiile în care legea prevede în mod specific ca o astfel de faptă să fie pedepsită ca o violare a secretului, va fi condamnată pentru infracțiunea de violare a secretului.

Secțiunea 3. Interceptarea mesajelor (368/2015)

(1) Persoana care, în mod ilicit,

(1) deschide corespondența sau alte comunicări sigilate prin piraterie, obținând astfel informații cu privire la conținutul mesajelor electronice sau înregistrate tehnic pentru protecție externă, sau

(2) obține informații cu privire la conținutul convorbirilor telefonice, telegramelor, mesajelor prin text, imagini sau date, precum și al altor telemesaje comparabile, transmise prin telecomunicații sau printr-un sistem informațional sau cu privire la transmisia sau recepția unui astfel de mesaj,

va fi condamnată pentru interceptarea mesajelor la pedeapsa cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 4. Interceptarea de mesaje în formă agravată (578/1995)

(1) Dacă prin interceptarea mesajelor:

(1) autorul săvârșește infracțiunea profitând de poziția sa din cadrul unei companii de servicii de telecomunicații, după cum este menționat în Legea pentru protecția mesajelor electronice (516/2004) sau de poziția sa specială de încredere, sau

(2) autorul săvârșește infracțiunea prin utilizarea unui program de calculator sau a unui instrument tehnic special proiectat sau modificat în acest scop sau acționând într-un alt mod, deosebit de metodic, sau

(3) mesajul care face obiectul infracțiunii are un conținut confidențial special sau fapta constituie o încălcare gravă a protecției vieții private,

și fapta de interceptare a mesajelor este considerată agravată și atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul va fi condamnat pentru interceptare de mesaje în formă agravată la maximum trei ani de închisoare.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secţiunea 5. Perturbarea comunicaţiilor (578/1995)

(1) Persoana care manipulează activitatea unui instrument folosit în traficul poştal, de radio sau de telecomunicaţii, prin transmiterea intenţionată a unor mesaje de perturbare a canalelor de radio sau de telecomunicaţii sau care, într-o manieră comparabilă, împiedică sau perturbă în mod ilicit traficul poştal, de radio sau de telecomunicaţii, va fi condamnată pentru perturbarea comunicaţiilor la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare de până la doi ani.

(2) Tentativa se pedepseşte. (540/2007)

Secţiunea 6. Perturbarea comunicaţiilor în formă agravată (578/1995)

(1) Dacă prin perturbarea comunicaţiilor:

(1) autorul săvârşeşte infracţiunea profitând de poziţia sa în cadrul unei instituţii menţionate în Legea telecomunicaţiilor, în cadrul unui operator de cablu precizat în Legea transmisiilor prin cablu (307/1987) sau în cadrul unei instituţii publice de radiodifuziune sau de poziţia sa specială de încredere,

(2) infracţiunea împiedică sau perturbă transmisiunile radio sau semnalele de alarmă ori alte asemenea telecomunicaţii sau transmisiuni radio realizate pentru a proteja viaţa umană,

(3) infracţiunea este comisă ca parte a unei activităţi care a afectat în mod semnificativ sisteme de informaţii prin utilizarea unui instrument, a unui calculator, a unui program sau a unui set de instrucţiuni de programare, după cum este menţionat în Capitolul 34, secţiunea 9(a), paragraful 1, subparagraful (a) sau printr-o parolă, un cod de acces sau alte informaţii corespondente menţionate în subparagraful b (368/2015), sau

(4) infracţiunea este comisă ca parte a unui grup infracţional organizat menţionat în Capitolul 6, secţiunea (5), paragraful 2 (564/2015),

(5) infracţiunea cauzează impedimente serioase sau prejudicii economice (368/2015),

(6) infracţiunea este direcţionată împotriva unui instrument sau unui sistem de informaţii sau comunicaţii ale căror pagube pot pune în pericol alimentarea cu energie, sistemul de sănătate, securitatea naţională, administrarea justiţiei şi alte funcţii importante pentru societate şi comparabile cu acestea (368/2015)

şi fapta de perturbare a comunicaţiilor este considerată faptă în formă agravată şi atunci când este evaluată în ansamblul ei, autorul va fi pedepsit pentru perturbarea comunicaţiilor în formă agravată cu închisoare de la patru luni la cinci ani (368/2015).

(2) Tentativa se pedepseşte (540/2007).

(Legea transmisiilor prin cablu a fost abrogată de Legea televiziunii şi radioului 744/1998).

Secțiunea 7. Perturbarea minoră a comunicațiilor (578/1995)

(1) Dacă fapta de perturbare a comunicațiilor, atunci când este evaluată în ansamblul ei, luând în considerare natura și amploarea sa, precum și circumstanțele aferente faptei, este considerată minoră, autorul va fi pedepsit cu amendă pentru perturbarea minoră a comunicațiilor.

(2) Tentativa se pedepsește (540/2007).

Secțiunea 7(a). Perturbarea unui sistem de informații (368/2015)

(1) Persoana care, cu scopul de a provoca daune sau prejudicii economice altuia, împiedică în mod ilicit operarea unui sistem de informații sau creează perturbări semnificative prin introducerea, transferarea, prejudicierea, modificarea sau ștergerea datelor sau printr-o metodă comparabilă, va fi condamnată pentru perturbarea unui sistem de informații la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare de până la doi ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 7(b). Perturbarea unui sistem de informații în formă agravată (368/2015)

(1) Dacă prin perturbarea unui sistem de informații:

(1) sunt cauzate daune sau prejudicii economice semnificative, sau

(2) infracțiunea este săvârșită într-o manieră deosebit de metodică, sau

(3) infracțiunea este comisă ca parte a unei activități care are a afectat semnificativ sisteme de informații prin utilizarea unui instrument, a unui computer, a unui program sau a unui set de instrucțiuni de programare, după cum acestea sunt menționate în Capitolul 34, secțiunea 9(a), paragraful 1, subparagraful (a) sau printr-o parolă, cod de acces sau alte informații corespondente precizate în subparagraful (b),

(4) infracțiunea este săvârșită ca parte a unui grup infracțional organizat, precum cel menționat în Capitolul 6, secțiunea 5, paragraful 2 (564/2015),

(5) infracțiunea este direcționată împotriva unui sistem de informații sau comunicații ale cărui pagube pot pune în pericol alimentarea cu energie, sistemul de sănătate, siguranța națională, administrarea justiției și alte funcții importante pentru societate și comparabile cu acestea,

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblul său, atunci autorul va fi condamnat pentru perturbarea unui sistem de informații în formă agravată la închisoare de la patru luni la cinci ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 8. Accesarea ilegală a unui calculator (368/2015)

(1) O persoană care folosește un cod de acces care nu îi aparține în mod licit sau care, prin spargerea unei protecții, pătrunde în mod ilegal într-un sistem informatic prin care sunt procesate, stocate sau transmise electronic

sau într-un mod tehnic corespondent date şi alte informaţii sau într-o parte dintr-un asemenea sistem, care este protejată separat, va fi condamnată pentru acces ilegal într-un computer la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru maximum doi ani.

(2) De asemenea, dacă o persoană care, fără să pătrundă în mod ilicit într-un sistem informatic sau într-o parte a acestuia,

(1) prin folosirea unui instrument tehnic special, sau

(2) prin ocolirea sistemului de protecţie printr-o metodă tehnică, prin utilizarea unei vulnerabilităţi din sistemul de informaţii sau prin alte mijloace evident frauduloase,

obţine în mod ilicit date sau informaţii cuprinse într-un sistem informatic menţionat în subsecţiunea 1, va fi condamnată pentru acces ilegal la un computer.

(3) Tentativa se pedepseşte.

(4) Această secţiune se aplică numai faptelor pentru care legea nu prevede o pedeapsă cel puţin egală sau mai severă.

Secţiunea 8(a). Accesarea ilegală a unui calculator, în formă agravată (3680/2015)

(1) Dacă fapta de accesare ilegală a unui calculator este comisă

(1) ca parte a unui grup infracţional organizat menţionat în capitolul 6, secţiunea 5, paragraful 2 (564/2015),

(2) într-o manieră deosebit de metodică,

şi se apreciază că fapta este în formă agravată şi atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul va fi condamnat pentru accesarea ilegală a unui calculator, în formă agravată, la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru maximum 3 ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 8(b). Infracţiunea privind sisteme pentru accesarea serviciilor protejate (919/2014)

Persoana care, încălcând interdicţia stabilită în secţiunea 269, subsecţiunea 2 din Codul societăţii informaţionale (917/2014), în scopuri comerciale sau pentru ca fapta să conducă la daune şi pierderi considerabile pentru un furnizor de servicii protejate, produce, importă, oferă spre vânzare, închiriază sau distribuie un sistem pentru accesarea serviciilor protejate sau promovează, instalează sau întreţine un astfel de sistem, va fi condamnată pentru infracţiunea privind sisteme pentru accesarea serviciilor protejate la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru maximum un an, cu excepţia cazului în care în cuprinsul legii este prevăzută, pentru aceeaşi faptă, o pedeapsă mai severă sau la fel de severă ca cea ante-menţionată.

Secțiunea 9. Infracțiune privitoare la protecția datelor (525/1999)

Persoana care, cu intenție sau din neglijență:

(1) procesează date cu caracter personal, încălcând dispozițiile Legii datelor cu caracter personal (523/1999) privitoare la exclusivitatea scopului, la cerințele preliminare pentru procesare, la necesitatea și integritatea datelor, la date sensibile, la coduri de identificare sau la procesarea datelor cu caracter personal pentru scopuri specifice ori încalcă dispoziții specifice privitoare la procesarea datelor cu caracter personal, (480/2001)

(2) prin oferirea de informații false sau înșelătoare împiedică sau încearcă să împiedice persoana vizată să își exercite dreptul de control, sau

(3) transmite date cu caracter personal către state din afara Uniunii Europene sau din afara Spațiului Economic European, încălcând dispozițiile Capitolului 5 din Legea datelor cu caracter personal,

încălcând astfel dreptul la viață privată al persoanei vizate sau cauzând persoanei prejudicii și inconveniente semnificative, va fi condamnată la plata unei amenzi sau la închisoare de până la un an pentru încălcarea obligațiilor de protecție a datelor.

Secțiunea 9(a). Furtul de identitate (368/2015)

(1) Persoana care, cu scopul de a induce în eroare o terță persoană, folosește în mod ilicit informații personale, coduri de acces sau alte date de identificare corespondente ale altuia și cauzează astfel prejudicii economice sau inconveniente semnificative persoanei căreia îi aparțin de drept datele respective, va fi condamnată pentru furt de identitate la pedeapsa cu amendă.

Secțiunea 10. Dreptul de a depune plângere penală (411/2011)

(1) Dacă obiectul unei infracțiuni privind secretul sau violarea secretului constă în informații legate de circumstanțe personale sau financiare sau de afacerile unei persoane fizice, procurorul nu poate începe acțiunea penală în lipsa plângerii penale formulate de către persoana vătămată, decât dacă autorul săvârșește fapta în cadrul serviciului poștal public sau în cadrul unei instituții de telecomunicații sau dacă în cauză există un interes public special care reclamă declanșarea acțiunii penale.

(2) Procurorul nu poate declanșa din oficiu acțiunea penală pentru infracțiunile de interceptare de mesaje, interceptare de mesaje în formă agravată, perturbarea unui sistem informatic, accesul ilegal într-un calculator sau pentru infracțiunea privind utilizarea unui instrument ilicit pentru accesarea serviciilor protejate, decât dacă persoana vătămată depune plângere sau dacă autorul săvârșește fapta în cadrul serviciului poștal public sau în cadrul unei instituții de telecomunicații sau dacă în cauză există un interes public special care reclamă declanșarea acțiunii penale (540/2007).

(3) Procurorul are obligația de a asculta opinia Oficiului pentru Protecția Datelor înainte de a declanșa, din oficiu, acțiunea penală pentru infracțiunea

privind secretul, violarea secretului, interceptarea de mesaje, interceptarea de mesaje în formă agravată sau accesul ilegal într-un calculator, în care obiectul infracțiunii constă în fișiere care cuprind date personale sau în cazul infracțiunii privind protecția datelor. În astfel de cazuri, instanța de judecată trebuie să dea reprezentantului Oficiului pentru Protecția Datelor posibilitatea de a fi audiat.

(4) Procurorul nu poate declanșa acțiunea penală pentru infracțiunea de furt de identitate decât dacă persoana vătămată depune plângere penală (368/2015).

Secțiunea 11. Confiscarea (368/2015)

Sistemele pentru accesarea serviciilor protejate menționate în secțiunea 8(b) vor face obiectul confiscării de către stat.

Secțiunea 12. Răspunderea penală a persoanei juridice (540/2007)

Dispozițiile referitoare la răspunderea penală a persoanei juridice sunt aplicabile infracțiunilor de interceptare a mesajelor, interceptare calificată a mesajelor, perturbarea comunicațiilor, perturbarea calificată a comunicațiilor, accesul ilicit într-un computer, accesul ilicit calificat într-un computer, perturbarea unui sistem informatic și perturbarea agravată a unui sistem informatic.

Secțiunea 13. Definiții (368/2015)

(1) În aplicarea secțiunilor 2, 6, 7(a), 7(b) și 8, „sistem de informații" se referă și la următoarele, după cum acestea sunt menționate în articolul 2(a) din Directiva 2013/40/EU a Parlamentului European cu privire la atacuri împotriva sistemelor informatice, care înlocuiește Decizia-cadru a Consiliului 2005/222/JH (în continuare Directiva privitoare la atacuri împotriva rețelelor informatice):

(1) un dispozitiv sau un grup de dispozitive interconectate, dintre care cel puțin unul a fost programat pentru procesarea automată a datelor, și

(2) date stocate, procesate, recuperate sau transmise de un dispozitiv sau un grup de dispozitive cu scopul de a fi operate, utilizate, protejate sau păstrate.

(2) În aplicarea secțiunii 3, 7(a) și 8, „date" se referă și la următoarele, după cum acestea sunt menționate în articolul 2(a) din Directiva 2013/40/EU privitoare la atacuri împotriva rețelelor informatice:

(1) reprezentarea unor fapte, informații sau concepte într-o formă potrivită pentru procesarea lor într-un sistem de informații, și

(2) un program adecvat care, dacă este folosit, determină un sistem informatic să îndeplinească o anumită funcție.

CAPITOLUL 39
Infracţiuni ale debitorului (769/1990)

Secţiunea 1. Bancruta (61/2003)

Debitorul care:

(1) distruge bunuri din proprietatea sa,

(2) oferă sau donează bunuri proprietatea sa fără un motiv întemeiat,

(3) transferă bunuri proprietatea sa în străinătate pentru ca acestea să nu fie accesibile creditorilor, sau

(4) îşi măreşte pasivul fără a avea o bază în acest sens,

şi aceste fapte conduc la starea de insolvenţă a autorului sau agravează starea de insolvenţă deja existentă a acestuia, va fi condamnat pentru bancrută la pedeapsa cu amendă sau la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult doi ani.

Secţiunea 1(a). Bancruta în formă agravată (317/1994)

Dacă prin bancruta debitorului:

(1) sunt urmărite beneficii materiale semnificative,

(2) sunt produse prejudicii substanţiale creditorului, sau

(3) infracţiunea este comisă într-o modalitate deosebit de metodică,

şi se apreciază că fapta este în formă agravată şi atunci când este evaluată în ansamblul său, atunci autorul va fi condamnat pentru bancrută în formă agravată la pedeapsa cu închisoare de la patru luni la patru ani.

Secţiunea 2. Frauda comisă de debitor (769/1990)

(1) Debitorul care, cu scopul de a obţine beneficii materiale ilicite, pentru sine sau pentru altul, în cadrul falimentului, impunerii, ajustării datoriilor sau procedurilor de restructurare (610/1993)

(1) îşi ascunde proprietatea,

(2) declară o obligaţie ce este total sau parţial falsă sau se bazează pe o tranzacţie fictivă îşi raportează în fals răspunderile în tot sau în parte, ori bazându-le pe o tranzacţie fictivă,

(3) oferă informaţii false sau înşelătoare cu privire la o circumstanţă care are mare importanţă pentru creditori, sau

(4) omite să raporteze o obligaţie de plată,

va fi condamnat pentru fraudă la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult doi ani. (54/1993)

(2) Dacă debitorul rectifică informaţiile înşelătoare sau previne în alt mod producerea efectelor faptei sale asupra procedurilor derulate, înainte de a atesta în mod formal corectitudinea inventarului bunurilor sale corectitudinea bunurilor sale sau înainte ca informaţiile înşelătoare să producă efecte asupra procedurilor derulate, fapta nu va fi încadrată drept fraudă comisă de debitor.

Secțiunea 3. Frauda în formă agravată comisă de debitor (769/1990)

Dacă prin frauda debitorului:

(1) sunt urmărite beneficii materiale considerabile, sau

(2) debitorul atestă în fața curții cu privire la corectitudinea informațiilor false sau înșelătoare,

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul va fi condamnat pentru fraudă în formă agravată comisă de debitor la pedeapsa cu închisoare de la patru luni la patru ani.

Secțiunea 4. Înșelăciunea comisă de debitor (769/1990)

Dacă debitorul, fără să urmărească obținerea de beneficii materiale, săvârșește fapta menționată în secțiunea 2 cu intenție sau din neglijență, va fi condamnat pentru înșelăciune comisă de debitor la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult un an.

Secțiunea 5. Încălcarea obligațiilor de către debitor (769/1990)

Dacă, atunci când este evaluată în ansamblul ei, fapta de fraudă comisă de debitor sau de înșelăciune comisă de debitor, acordându-se toată atenția cuvenită importanței pe care informațiile false sau înșelătoare o au din punctul de vedere al creditorilor, precum și celorlalte circumstanțe privitoare la faptă, se apreciază că fapta este de importanță minoră, autorul va fi condamnat la plata unei amenzi pentru încălcarea de către debitor a obligațiilor sale.

Secțiunea 6. Favorizarea creditorilor (61/2003)

Dacă un debitor, conștient fiind de faptul că nu își poate îndeplini obligațiile, cu scopul de a favoriza un anume creditor, în detrimentul celorlalți creditori:

(1) plătește o datorie înainte de scadență, în condițiile în care o asemenea plată este neregulamentară,

(2) oferă, pentru acoperirea creanței unui creditor, garanții care nu au fost stabilite de către părți sau pe care debitorul nu le-a promis la momentul la care a fost stabilită obligația, sau

(3) se folosește de mijloace neconvenționale de plată pentru stingerea obligațiilor, în condițiile în care plata nu va fi considerată regulamentară, sau

(4) folosește aranjamente similare pentru a îmbunătăți poziția unui creditor,

el va fi condamnat pentru favorizarea creditorului la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult doi ani.

[Secțiunea 7 a fost abrogată; 515/2003]

Secțiunea 8. Definiții (769/1990)

Dispozițiile din prezentul capitol cu privire la procedurile de executare se aplică, când este cazul, și acțiunilor întreprinse de o autoritate de executare, cu scopul de a asigura executarea.

SCHOOL OF ORIENTAL AND AFRICAN STUDIES LIBRARY

Secţiunea 9. Dreptul de punere sub acuzare (769/1990)

(1) Procurorul nu poate declanşa acţiunea penală pentru infracţiunile de încălcare a obligaţiilor de către debitor şi de favorizare a creditorilor decât dacă persoana vătămată depune plângere în acest sens. (411/2011)

(2) Persoanele vătămate de infracţiunile de bancrută, bancrută în formă agravată sau favorizarea creditorului sunt creditorii cunoscuţi la momentul săvârşirii faptei de către debitor. Persoanele vătămate de infracţiunile de fraudă comisă de debitor, fraudă în formă agravată, comisă de debitor, înşelăciune comisă de debitor şi încălcarea obligaţiilor de către debitor sunt, în cazurile menţionate în secţiunea 2, subsecţiunea 1 (1)-(3), creditorii care participă la procedura de lichidare sau la procedurile de impunere sau, în cazul menţionat în secţiunea 2, subsecţiunea 1(4), creditorul care are dreptul de creanţă în cauză. (61/2003)

(3) Dacă bunurile aparţinând debitorului intrat în faliment au fost puse sub administrare, conform Codului insolvenţei, administratorul este cel care exercită dreptul părţilor vătămate de a fi audiate în cazuri ce privesc infracţiuni comise de către debitor. Cu toate acestea, fiecare din creditori are dreptul de a fi audiat personal, în nume propriu.

CAPITOLUL 40
Infracţiuni de serviciu (604/2002)

Secţiunea 1. Luarea de mită (604/2002)

(1) Dacă un funcţionar public, pentru a-şi îndeplini sarcinile în exerciţiul funcţiunii, pentru sine sau pentru altul

(1) solicită cadouri sau beneficii ilicite sau are orice altă iniţiativă menită să conducă la primirea unor astfel de beneficii,

(2) acceptă cadouri sau alte beneficii care sunt menite să îl influenţeze în acţiunile sale, sau

(3) este de acord să primească cadourile sau alte beneficii menţionate în paragraful (2) sau acceptă ca acestea să îi fie promise,

va fi condamnat pentru luare de mită la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare.

(2) Funcţionarul public va fi condamnat pentru luare de mită şi dacă, pentru a-şi îndeplini obligaţiile de serviciu, acceptă ca unei terţe persoane să îi fie oferit un cadou sau un alt beneficiu din cele menţionate în subsecţiunea 1(2) sau ca unei terţe persoane să îi fie promis un astfel de cadou sau beneficiu.

(3) De asemenea, funcţionarul public poate fi demis din funcţie dacă infracţiunea săvârşită demonstrează că acesta este, în mod evident, nepotrivit pentru îndeplinirea îndatoririlor care îi revin.

Secţiunea 2. Luarea de mită, în formă agravată (604/2002)

Dacă prin luarea de mită:

(1) funcţionarul public stipulează mita ca o condiţie pentru acţiunile sale sau are intenţia ca, datorită cadourilor sau beneficiilor, să acţioneze într-o manieră contrară îndatoririlor sale în avantajul sau în avantajul considerabil al părţii care a oferit mita sau al unei terţe persoane sau în detrimentul sau în detrimentul considerabil al altuia, sau

(2) cadoul sau beneficiul oferit are o valoare semnificativă,

şi atunci când este evaluată în ansamblul ei, se apreciază că fapta este în formă agravată, funcţionarul public va fi condamnat la pedeapsa cu închisoare de la patru luni la patru ani şi, în plus, va fi demis din funcţie.

Secţiunea 3. Infracţiune asimilată luării de mită (604/2002)

Dacă un funcţionar public, pentru sine sau pentru altul,

(1) solicită cadouri sau alte beneficii ilicite sau în altă formă preia iniţiativa, cu scopul de a primi asemenea beneficii, sau

(2) acceptă un dar sau beneficii ilicite sau acceptă promisiunea unor astfel de beneficii,

astfel încât acţiunile sale conduc la scăderea încrederii în imparţialitatea acţiunilor autorităţilor, va fi condamnat, dacă fapta nu constituie luare de mită sau luare de mită în formă agravată, pentru infracţiune asimilată luării de mită, la pedeapsa cu amendă sau la maximum şase luni de închisoare.

Secţiunea 4. Luarea de mită de către un membru al Parlamentului (637/2011)

(1) Dacă un membru al Parlamentului, pentru sine sau pentru altul:

(1) solicită cadouri sau beneficii ilicite sau are orice altă iniţiativă menită să conducă la primirea unor astfel de beneficii, sau

(2) acceptă sau este de acord să accepte cadouri sau beneficii ilicite care nu reprezintă cadouri obişnuite sau acceptă promisiunea unor astfel de cadouri sau beneficii,

cu scopul de a-şi exercita mandatul de parlamentar într-o anume manieră sau pentru a îndeplini un anumit scop sau ca recompensă pentru o asemenea acţiune, astfel încât fapta sa conduce la scăderea încrederii în independenţa exercitării unui mandat parlamentar, va fi condamnat pentru luare de mită de către un membru al Parlamentului la pedeapsa cu amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

(2) Finanţarea campaniei electorale a unui candidat, care este conformă cu Legea finanţării campaniilor electorale, nu face obiectul infracţiunii de luare de mită de către un parlamentar, decât dacă se circumscrie subsecţiunii 1.

FI

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 4(a). Luarea de mită de către un membru al Parlamentului, în formă agravată (637/2011)

Dacă prin luarea de mită de către un membru al Parlamentului:

(1) parlamentarul condiţionează acţiunile sale de primirea de cadouri sau beneficii sau acţionează sau intenţionează să acţioneze în mandatul parlamentar în beneficiul mituitorului sau al unui terţ sau în detrimentul sau prejudiciul considerabil al altei persoane, sau

(2) valoarea cadoului sau a beneficiilor este considerabilă

şi luarea de mită de către un membru al Parlamentului este considerată în formă agravată când este evaluată în ansamblul ei, parlamentarul va fi condamnat pentru luare de mită de către un membru al Parlamentului, în formă agravată, la pedeapsa cu închisoare de la patru luni la patru ani.

Secţiunea 5. Divulgarea secretului profesional şi divulgarea secretului profesional din neglijenţă (604/2002)

(1) Dacă un funcţionar public, în cadrul exercitării atribuţiilor de serviciu, în mod ilicit:

(1) divulgă un document sau o informaţie care sunt confidenţiale, conform Legii transparenţei activităţilor guvernamentale (621/1999) sau altei legi, sau

(2) foloseşte documentul sau informaţia precizate în paragraful (1) pentru a obţine un avantaj pentru sine sau în detrimentul altuia,

va fi condamnat pentru violarea secretului profesional la pedeapsa cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare, dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă. Funcţionarul public va fi demis din funcţie dacă fapta sa demonstrează că este în mod manifest incapabil să îşi îndeplinească atribuţiile.

(2) Dacă un funcţionar public săvârşeşte infracţiunea prevăzută în subsecţiunea 1 din neglijenţă şi fapta nu este una de importanţă minoră, având în vedere efectele ei nocive şi prejudiciabile, acesta va fi condamnat pentru violarea din neglijenţă a secretului profesional la amendă sau la maximum şase luni de închisoare.

[Secţiunea 6 a fost abrogată 625/1999]

Secţiunea 7. Abuzul în serviciu (604/2002)

(1) Dacă un funcţionar public, cu scopul de a obţine un beneficiu pentru sine sau pentru altul sau pentru a cauza o pagubă sau un prejudiciu unui terţ,

(1) încalcă atribuţiile sale oficiale fondate pe dispoziţii sau regulamente care trebuie respectate în funcţii oficiale, în pregătirea sau luarea deciziilor sau în exercitarea puterii publice în funcţiile sale oficiale, sau

(2) abuzează de poziţia sa în raport cu o persoană aflată în controlul sau imediata sa supraveghere,

va fi condamnat pentru abuz în serviciu la pedeapsa cu amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

(2) Funcţionarul public va fi pedepsit şi cu demiterea din funcţie, dacă fapta sa demonstrează că este în mod manifest incapabil să îşi îndeplinească atribuţiile.

Secţiunea 8. Abuzul în serviciu calificat (792/1989)

Dacă prin abuzul în serviciu:

(1) se urmăreşte un beneficiu, sau

(2) se încearcă provocarea unor daune sau prejudicii considerabile, sau

(3) infracţiunea este comisă într-o manieră premeditată sau lipsită de scrupule

şi se apreciază că fapta este în formă agravată şi atunci când este evaluată în ansamblul său, funcţionarul public va fi condamnat pentru abuz în serviciu, în formă agravată, la închisoare de la patru luni la patru ani, fiind pedepsit totodată cu demiterea din funcţie.

Secţiunea 9. Încălcarea obligaţiilor oficiale (604/2002)

(1) Dacă un funcţionar public, în exercitarea atribuţiilor de serviciu, într-o manieră neintenţionată, care nu este menţionată în prezentul Capitol sau în Capitolul 11, secţiunea 9(a), îşi încalcă obligaţiile oficiale fondate pe dispoziţii sau regulamente care trebuie respectate în funcţiile oficiale şi fapta, privită în ansamblul ei, nu este minoră în raport cu efectele sale prejudiciabile şi cu celelalte circumstanţe aferente, va fi condamnat pentru încălcarea obligaţiilor oficiale la pedeapsa cu amendă sau cu maximum un an de închisoare. (990/2009)

(2) Funcţionarul public poate să fie pedepsit, de asemenea, cu demiterea din funcţie dacă se face vinovat de infracţiunea precizată în subsecţiunea 1 prin încălcarea continuă şi absolută a obligaţiilor sale de serviciu şi fapta indică faptul că este incapabil în mod manifest de a-şi îndeplini atribuţiile.

Secţiunea 10. Încălcarea din neglijenţă a obligaţiilor oficiale (604/2002)

Dacă un funcţionar public, în exercitarea atribuţiilor de serviciu, îşi încalcă atribuţiile oficiale fondate pe dispoziţii sau regulamente care trebuie respectate în funcţiile oficiale, într-o manieră neglijentă, alta decât cea precizată în secţiunea 5, subsecţiunea 2 şi fapta, privită în ansamblul său, luând în considerare efectele dăunătoare şi prejudiciabile şi alte circumstanţe aferente, nu este considerată minoră, acesta va fi condamnat pentru încălcarea din neglijenţă a obligaţiilor oficiale la pedeapsa cu avertisment sau cu amendă.

Secţiunea 11. Definiţii (604/2002)

Pentru aplicarea prezentei legi:

(1) funcţionar public desemnează o persoană care are o poziţie publică sau o poziţie comparabilă în cadrul unei autorităţi publice, unei municipalităţi,

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

unei asociaţii de municipalităţi sau unui organ cooperativ supus legii publice al unei municipalităţi, unui parlament, unei companii cu capital de stat, unei biserici evanghelice luterane sau unei biserici ortodoxe, unei parohii sau unei asociaţii de parohii, în provincia Aland, Banca Finlandei, Institutul asigurărilor sociale, Institutul pentru medicina muncii, o instituţie municipală de pensii, Centrul municipal pentru asigurări sau un oficiu municipal pentru ocuparea forţei de muncă;

(2) persoană aleasă într-o funcţie publică desemnează un membru al consiliului municipal sau orice alt membru al unui organ reprezentativ ales public, menţionat în paragraful (1), precum Guvernul, consiliul executiv municipal, consiliul, consiliul director, comitetul, comisia sau consiliul consultativ sau orice alt funcţionar ales dintr-o instituţie sau dintr-un organ public,

(3) angajat al unei corporaţii publice se referă la o persoană care a încheiat un contract de muncă cu o instituţie sau cu un organ public menţionate în paragraful (1) sau cu o universitate, (562/2009)

(4) funcţionar public străin desemnează o persoană care a fost numită sau aleasă într-o funcţie administrativă sau judiciară sau într-o poziţie dintr-un organ sau instanţă dintr-un stat străin sau dintr-o organizaţie internaţională publică sau care îndeplineşte o funcţie publică în numele unui organ sau unei instanţe dintr-un stat străin, sau în numele unei organizaţii internaţionale publice,

(5) persoană care exercită autoritatea publică desemnează:

(a) o persoană ale cărei atribuţii, fondate pe o lege sau un decret, presupun emiterea de ordine care obligă terţi sau care decid asupra interesului, drepturilor sau obligaţiilor altora sau care, în baza unui decret sau a unei legi, intervine în fapt cu privire la beneficiile sau drepturile altora, şi

(b) o persoană care, în baza unei legi sau a unui decret ori în baza unui mandat din partea unei autorităţi, fondat pe dispoziţiile unei legi sau unui decret, participă la pregătirea unei decizii menţionate în paragraful (a) prin prezentarea unui proiect decizional sau a unei propuneri decizionale, prin pregătirea unui raport sau a unui plan, prin eşantionare, efectuarea unei inspecţii sau printr-o manieră similară,

(6) membru al unui parlament străin desemnează o persoană care este membră în parlamentul unui stat străin sau în Adunarea parlamentară internaţională.

Secţiunea 12. Dispoziţii privitoare la domeniul de aplicare (604/2002)

(1) Dispoziţiile prezentului capitol privitoare la funcţionarii publici se aplică şi persoanelor însărcinate cu supravegherea unei funcţii publice elective şi persoanelor care exercită autoritatea publică.

(2) Secţiunile 1, 2, 3, 5 şi 14 din prezentul Capitol, cu excepţia dispoziţiilor referitoare la demitere, se aplică şi angajaţilor unei persoane juridice publice.

(3) Secţiunile 1, 2, 3 şi 14 din prezentul Capitol, cu excepţia dispoziţiilor referitoare la demitere, se aplică şi funcţionarilor publici străini. Mai mult, secţiunile 5 şi 7-10 din prezentul capitol, cu excepţia dispoziţiilor referitoare la demitere, se aplică şi funcţionarilor publici străini care îşi exercită activitatea pe teritoriul Finlandei în baza unui acord internaţional sau în baza altei obligaţii internaţionale privitoare la inspecţie, supraveghere, urmărire, menţinerea ordinii publice şi securităţii, prevenţia criminalităţii şi activităţi de investigare penală sau care exercită pe teritoriul Finlandei activităţi de investigare penală sau alte funcţii oficiale, în baza unei cereri de asistenţă legală emise sau acceptate de o autoritate finlandeză în baza Legii pentru asistenţa legală reciprocă în materie penală. (302/2014)

(4) Secţiunile 4, 4(a) şi 14 din prezentul Capitol se aplică şi membrilor unui parlament străin. (637/2011)

(5) Se aplică legislaţie separată în anumite cazuri în care există dispoziţii privitoare la răspunderea penală a funcţionarilor publici.

Secţiunea 13. Infracţiuni comise de militari în exerciţiul funcţiunii (604/2002)

Infracţiunile precizate în Capitolul 45 care au fost săvârşite de funcţionari publici supuşi dispoziţiilor penale militare sunt infracţiuni de serviciu.

Secţiunea 13(a). Trimitere la alte dispoziţii (990/2009)

Capitolul 11, secţiunea 9(a) cuprinde dispoziţii cu privire la pedeapsa pentru tortură.

Secţiunea 14. Confiscarea (637/2011)

Cadourile sau beneficiile menţionate mai sus în secţiunile 1-4 şi 4(a) sau contravaloarea acestora în bani vor fi confiscate de către stat de la autor sau de la persoana în favoarea căreia autorul a acţionat. Dispoziţiile Capitolului 10 se aplică şi confiscării altor proprietăţi.

CAPITOLUL 41
Infracţiuni la regimul armelor (531/2007)

Secţiunea 1. Infracţiunea la regimul armelor de foc (766/2015)

(1) Persoana care, cu nerespectarea Legii armelor de foc (1/1998),

(1) transferă sau importă în Finlanda, transferă în afara Finlandei, exportă, transportă în tranzit sau produce în scopuri de comerţ sau pentru vânzare, obţine, posedă sau oferă arme de foc, componente ale armelor de foc, cartuşe sau muniţie foarte periculoasă, rachete sau sisteme de lansatoare de rachete, spray-uri cu gaz sau arme cu aer comprimat eficiente,

(2) repară o armă de foc sau o componentă a unei arme de foc, o rachetă sau un sistem de lansatoare de rachete, un spray cu gaz sau o armă

cu aer comprimat eficientă sau alterează o armă de foc sau o parte din aceasta în scopuri comerciale,

(3) împrumută o armă de foc sau o parte dintr-o armă de foc, o rachetă sau un sistem de lansatoare de rachete, un spray cu gaz sau o armă cu aer comprimat eficientă unei persoane care nu are dreptul de a le deține,

(4) neglijează parțial sau total obligația menționată în secțiunea 25, subsecțiunea 1 din Legea armelor de foc, ca un antreprenor din domeniul armelor de foc să țină un registru,

(5) neglijează obligația menționată în secțiunea 110, subsecțiunea 1 din Legea armelor de foc, de a prezenta pentru examinare armamentul și cartușele fabricate, reparate, transportate sau importate în Finlanda în vederea vânzării,

(6) neglijează obligația precizată în secțiunea 112(a) din Legea armelor de foc, de a prezenta departamentului de poliție o armă care a fost scoasă permanent din funcțiune sau o parte dintr-o armă de foc care a fost scoasă din uz permanent și care au fost transferate sau aduse în Finlanda,

(7) neglijează obligația prevăzută în secțiunea 110(b) din Legea armelor de foc, de a face o adnotare pe ambalaj de import, de îmbunătățiri sau de manufacturare sau de a livra către Comitetul Poliției Naționale arma pentru a face o asemenea adnotare, sau

(8) utilizează în nota aplicată pe produs date false privind producătorul, îmbunătățirile, importul sau ambalarea produsului, sau recurge la deteriorarea notei respective sau a seriei sau numărului de identificare.

va fi condamnată la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru infracțiune la regimul armelor de foc.

(2) De asemenea, o persoană care, prin nerespectarea articolelor 4 și 9 din Regulamentul (EU) 258/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind punerea în aplicare a Articolului 10 din Protocolul Națiunilor Unite împotriva fabricării și traficului ilegal de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (Protocolul ONU privind armele de foc) și prin care sunt stabilite măsuri privind eliberarea autorizațiilor pentru exportul, importul și tranzitul armelor de foc, pieselor și componentelor acestora, și a muniției, exportă arme de foc, piese sau componente esențiale ale acestora, în maniera prevăzută în articolul 2 din Regulamentul sus-menționat, va fi condamnată pentru infracțiune la regimul armelor de foc.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) Deținerea unei arme de foc, a unei componente a acesteia, a cartușelor, a muniției foarte periculoase, a unei rachete sau a unui sistem de lansatoare de rachete, a unui spray cu gaz sau a unei arme cu aer comprimat eficiente precizate în subsecțiunea 1(1) nu constituie infracțiune la regimul armelor de foc dacă posesorul unui astfel de obiect raportează din proprie inițiativă fapta și predă obiectul poliției.

Secțiunea 2. Infracțiune la regimul armelor de foc, în formă agravată

(1) Dacă prin infracțiunea privitoare la o armă de foc,

(1) obiectul acesteia reprezintă o armă de foc deosebit de periculoasă sau un număr foarte mare de arme de foc, arme cu aer comprimat sau componente ale acestora,

(2) se urmărește obținerea unui beneficiu economic considerabil, sau

(3) infracțiunea este săvârșită într-o manieră deosebit de metodică

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul va fi pedepsit cu închisoare de la patru luni la patru ani pentru infracțiune la regimul armelor de foc, în formă calificată.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 3. Infracțiune minoră la regimul armelor de foc

În cazul în care, atunci când este evaluată în ansamblul său, se apreciază că infracțiunea la regimul armelor este de importanță minoră, având în vedere natura și cuantumul obiectului infracțiunii și alte circumstanțe aferente faptei, autorul va fi pedepsit cu amendă pentru infracțiune minoră la regimul armelor de foc.

Secțiunea 4. Încălcarea normelor privitoare la obiecte periculoase

(1) Persoana care, prin încălcarea secțiunii 9 din Legea ordinii publice, importă, produce sau ține spre vânzare obiecte periculoase va fi condamnată pentru încălcarea normelor privitoare la obiecte periculoase la pedeapsa cu amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 5. Deținerea unui obiect periculos

Persoana care, prin încălcarea secțiunii 10 din Legea ordinii publice, are în posesia sa, într-un spațiu public, un obiect sau o substanță care are potențialul de a răni altă persoană sau un obiect care are aparența unei arme de foc sau a unui obiect explozibil, va fi condamnată pentru deținerea unui obiect periculos la pedeapsa cu amendă sau la maximum șase luni de închisoare

Secțiunea 6. Deținerea unui obiect sau a unei substanțe potrivite pentru rănirea altei persoane

Persoana care, cu încălcarea secțiunii 10 a Legii ordinii publice, păstrează în posesia sa, într-un loc public, un obiect sau o substanță potrivită pentru rănirea altei persoane sau un obiect care seamănă în mod înșelător cu o armă de foc sau cu un obiect exploziv, va fi condamnată pentru posesia unui obiect sau a unei substanțe potrivite pentru rănirea altei persoane la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

Secțiunea 7. Oferirea unui obiect periculos unui minor

Persoana care, prin încălcarea secțiunii 11 din Legea ordinii publice, vinde sau oferă permanent unei persoane cu vârsta mai mică de optsprezece ani o armă cu aer comprimat, o armă cu recul pe arc sau un harpon, va fi

condamnată pentru oferirea unui obiect periculos unui minor la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult şase luni.

Secţiunea 7(a). Infracţiunea privind poligonul de tragere (766/2015)

Persoana care, prin încălcarea Legii privitoare la poligonul de tragere (763/2015),

(1) înfiinţează sau menţine un poligon de tragere fără autorizaţia prevăzută în secţiunea 4, subsecţiunea 1 din respectiva lege, sau

(2) înfiinţează sau menţine un mic poligon de tragere fără să furnizeze notificarea privind acest poligon, prevăzută în secţiunea 4, subsecţiunea 2 din respectiva lege,

va fi condamnată pentru infracţiunea privind poligonul de tragere la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult şase luni.

Secţiunea 8. Taxa penală sumară (755/2010)

Legea taxei penale sumare (756/2010) cuprinde dispoziţii privind utilizarea taxei penale sumare ca sancţiune pentru fapta de gravitate redusă constând în deţinerea unui obiect sau unei substanţe care au potenţialul de a răni alte persoane, la care face referire secţiunea 6 şi pentru fapta de gravitate redusă constând în oferirea unui obiect periculos unui minor, la care face referire secţiunea 7.

[Capitolul 42 a fost abrogat; 48/1928, 271/1939, 769/1990, 563/1998 şi 531/2000]

[Capitolul 43 a fost abrogat; 492/1965, 491/1968, 91/1971 şi 563/1998, 875/2001 şi 641/2009]

CAPITOLUL 44

Infracţiuni privitoare la sănătate şi securitate (400/2002)

Secţiunea 1. Infracţiuni contra sănătăţii (603/2013)

(1) Persoana care, cu intenţie sau prin neglijenţă gravă, prin încălcarea dispoziţiilor din:

(1) Legea produselor fitosanitare (1563/2011) şi Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului privind introducerea pe piaţă a produselor fitosanitare şi de abrogare a Directivelor 79/117/CEE şi 91/414/CEE ale Consiliului, denumit în continuare Regulamentul produselor fitosanitare,

(2) Legea protecţiei consumatorului (920/2011),

(3) Legea chimicalelor (599/2013), Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea şi restricţionarea substanţelor chimice (REACH), de înfiinţare a Agenţiei Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE şi de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului şi a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei,

precum şi a Directivei 76/769/CEE a Consiliului şi a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE şi 2000/21/CE ale Comisiei, denumit în continuare Regulamentul REACH sau Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European şi al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea şi ambalarea substanţelor şi a amestecurilor, de modificare şi de abrogare a Directivelor 67/548/CEE şi 1999/45/CE, precum şi de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006, denumit în continuare Regulamentul CLP sau Regulamentul (UE) al Parlamentului şi al Consiliului nr. 528 privind punerea la dispoziţie pe piaţă şi utilizarea produselor biocide, denumit în continuare Regulamentul Biocide,

(4) Legea produselor cosmetice 9492/2013 sau Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului privind produsele cosmetice,

(5) Legea protecţiei sănătăţii (763/1994),

(6) Legea alimentelor (23/2006), sau

(7) Legea privind siguranţa în manipularea produselor chimice periculoase şi explozibililor (390/2005)

sau prin încălcarea unei dispoziţii sau a unui ordin general sau individual emis pentru producţie de bază, manipulează, importă sau îşi manifestă intenţia de a importa, a ţine în posesia sa, stochează, transportă, ţine spre vânzare, transmite sau dă bunuri, substanţe, produse sau obiecte, astfel încât fapta are potenţialul de a pune în pericol viaţa sau sănătatea altuia, va fi condamnată pentru infracţiune împotriva sănătăţii la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult şase luni, cu excepţia cazului în care legea prevede o pedeapsă mai severă pentru aceeaşi infracţiune.

(2) Cu excepţia situaţiei în care legea prevede o pedeapsă mai severă pentru infracţiune, persoana care, în mod intenţionat sau prin neglijenţă gravă, prin încălcarea Legii privind siguranţa produselor sau prin încălcarea unei dispoziţii date în baza acesteia sau a unui ordin individual sau general, ţine spre vânzare sau pentru propria activitate comercială procură un serviciu unui client, astfel încât fapta are potenţialul de a pune în pericol viaţa sau sănătatea altuia, va fi condamnată pentru infracţiune privind sănătatea.

Secţiunea 2. Încălcarea protecţiei sănătăţii (400/2002)

Persoana care, cu intenţie sau prin neglijenţă gravă,

(1) prin încălcarea Legii protecţiei sănătăţii sau prin încălcarea unei dispoziţii date în baza acesteia, omite să trimită o notificare legală sau încalcă o dispoziţie emisă de o autoritate sau un ordin individual sau general, ori

(2) prin încălcarea Legii bolilor contagioase (583/1986) sau prin încălcarea unei dispoziţii date în baza acesteia, nu se conformează cu un ordin general sau individual pentru prevenţia răspândirii unei boli contagioase care pune în pericol populaţia,

va fi condamnată pentru încălcarea protecţiei sănătăţii la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult trei luni, cu excepţia cazului în care legea prevede o pedeapsă mai severă.

Secţiunea 3. Exercitarea fără drept a profesiei medicale (400/2002)

(1) Persoana care exercită profesia medicală fără drept, după cum este prevăzut în Legea personalului de îngrijiri medicale (559/1994), va fi condamnată pentru exercitarea fără drept a profesiei medicale la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult şase luni.

(2) De asemenea, persoana care, fără a avea autorizaţie, conform Legii medicinei (395/1987) exercită acte de comerţ en-gros, operează în cadrul unei farmacii sau care, fără a avea autorizaţie, conform Legii serviciilor medicale private (152/1990) conduce o unitate care furnizează servicii medicale, va fi condamnată pentru exercitarea fără drept a profesiei medicale.

Secţiunea 4. Exercitarea fără drept a medicinei veterinare (400/2002)

Persoana care profesează în mod ilicit în domeniul medicinei veterinare va fi condamnată pentru exercitarea fără drept a medicinei veterinare la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult trei luni.

Secţiunea 4(a). Infracţiunea privind medicamentele (400/2002)

(1) Persoana care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, prin încălcarea Legii medicamentelor sau a unor dispoziţii emise în baza articolelor 100a sau 235 din Tratatul CEE privitor la supravegherea medicamentelor sau prin încălcarea unui ordin general sau individual,

(1) produce, importă, păstrează, ţine spre vânzare sau oferă medicamente prevăzute în Legea medicinei,

(2) omite să trimită notificare, neglijează obligaţia de a oferi informaţii sau obligaţia de ţine un registru privitor la medicamentele prevăzute în Legea medicinei, ori

(3) încalcă o interdicţie privitoare la un medicament, emisă de o autoritate de supraveghere finlandeză sau de către Comisia Comunităţilor Europene ori Consiliul Uniunii Europene şi care este prevăzută în Legea medicamentelor,

va fi condamnată pentru infracţiunea privind medicamentele la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult un an, cu excepţia cazului în care legea prevede o pedeapsă mai severă.

(2) Dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă pentru infracţiune, persoana care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, prin încălcarea Legii medicinei veterinare (387/2014) sau a unei dispoziţii adoptate în baza acesteia,

(1) utilizează medicamente, substanţe medicamentoase sau alte substanţe folosite în tratamentul animalelor ori instrumente sau consumabile folosite în medicina veterinară,

(2) încalcă un ordin, o interdicţie sau un ordin de sechestru emise de o autoritate,

(3) îşi încalcă obligaţiile privitoare la identificare, reperare sau perioade de siguranţă, sau

(4) nu îşi îndeplineşte obligaţia de a furniza informaţii,

va fi condamnată pentru infracţiuni privitoare la medicamente. (389/2014)

Secţiunea 5(a). Încălcarea interdicţiei de comercializare a substanţelor psihoactive (1128/2014)

Persoana care, prin nerespectarea dispoziţiilor Legii narcoticelor, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, produce, importă, păstrează, ţine spre vânzare sau oferă substanţe psihoactive interzise în comerţul cu amănuntul va fi condamnată pentru nerespectarea interzicerii substanţelor psihoactive în comerţul cu amănuntul la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult un an, dacă nu se prevede în lege o pedeapsă mai severă.

Secţiunea 6. Infracţiunea de dopaj (400/2002)

(1) Persoana care, în mod ilicit,

(1) prepară sau încearcă să prepare o substanţă dopantă,

(2) importă sau încearcă să importe o substanţă dopantă, ori

(3) vinde, oferă, dă altuia sau diseminează în alt mod ori încearcă să disemineze substanţe dopante,

va fi condamnată pentru infracţiunea de dopaj la pedeapsa cu amendă sau la maximum doi ani de închisoare, dacă în cuprinsul legii nu este prevăzută o pedeapsă mai gravă pentru faptă.

(2) Persoana care ţine în posesia sa o substanţă dopantă cu intenţia probabilă de a o distribui în mod ilicit va fi condamnată pentru infracţiunea de dopaj.

Secţiunea 7. Infracţiunea de dopaj, în formă agravată (400/2002)

Dacă prin infracţiunea de dopaj,

(1) fapta presupune o cantitate foarte mare de substanţe dopante,

(2) se urmăreşte obţinerea unui beneficiu material considerabil,

(3) fapta este săvârşită ca parte din activitatea unui grup infracţional organizat, prevăzut în Capitolul 6, secţiunea 5, subsecţiunea 2 şi care a fost organizat în mod special pentru comiterea pe scară largă a infracţiunii de dopaj, ori (564/2015)

(4) substanţa dopată este dată unui minor

şi se apreciază că fapta este în formă agravată şi atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul va fi condamnat cu închisoare de la patru luni la patru ani pentru infracţiune de dopaj.

Secţiunea 8. Infracţiunea minoră de dopaj (400/2002)

În cazul în care, atunci când este evaluată în ansamblul său, se apreciază că infracţiunea de dopaj este minoră, având în vedere cantitatea de substanţe

dopante şi alte circumstanţe aferente faptei, autorul va fi condamnat la plata unei amenzi pentru infracţiune minoră de dopaj.

Secţiunea 9. Infracţiunea privitoare la tehnologia genetică (848/2004)

Persoana care, prin nerespectarea Legii tehnologiei genetice sau a unei dispoziţii emise în baza acesteia sau a unui ordin general sau individual, cu intenţie sau din neglijenţă gravă,

(1) foloseşte într-un spaţiu închis sau răspândeşte în mod intenţionat în mediu organisme modificate prin tehnologie genetică,

(2) ia în folosinţă un spaţiu destinat pentru utilizarea organismelor modificate prin tehnologie genetică,

(3) nu îndeplineşte obligaţiile consacrate ale antreprenorului de a face o evaluare a riscurilor, de a avea grijă, de a conştientiza, de a actualiza documente, de a ţine registre, de a supraveghea, sau

(4) nu îşi îndeplineşte obligaţia de a întocmi un raport sau o cerere pentru a folosi organisme modificate prin tehnologie genetică, de a înainta o cerere pentru răspândirea internaţională a organismelor modificate prin tehnologie genetică în mediul înconjurător, de a raporta rezultatele, de a notifica noi informaţii ori accidente sau situaţii periculoase,

astfel încât fapta are potenţialul de a pune în pericol viaţa sau sănătatea altei persoane, va fi condamnată pentru infracţiune privitoare la tehnologia genetică la pedeapsa cu amendă sau la închisoare pentru cel mult un an, numai dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă pentru infracţiune.

Secţiunea 10. Infracţiunea privind utilizarea energiei nucleare (400/2002)

(1) Persoana care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, prin încălcarea Legii energiei nucleare sau a unei prevederi sau a unui ordin general sau individual emise în baza sa,

(1) foloseşte energie nucleară fără autorizaţie sau nu îndeplineşte condiţiile permisului emis pentru utilizarea energiei nucleare,

(2) nu se conformează prevederilor unui ordin general sau individual privitoare la siguranţa folosirii energiei nucleare, la obligaţiile de a arunca deşeurile nucleare, la aranjamentele de siguranţă şi profilaxie sau la aranjamentele serviciilor de salvare care nu sunt de competenţa autorităţilor,

(3) ca o persoană care are îndatorirea de a arunca deşeurile, nu îşi îndeplineşte atribuţiile de a se pregăti pentru costurile eliminării deşeurilor nucleare sau înfiinţează o centrală nucleară înainte ca autoritatea competentă să determine dacă această îndatorire a fost îndeplinită ori nu raportează activitatea pentru care există o obligaţie de raportare,

(4) înfiinţează o centrală nucleară sau, fără a începe construcţia centralei nucleare, începe să folosească energie nucleară înainte ca autoritatea competentă să determine, când este cazul, dacă au fost îndeplinite condiţiile de siguranţă, dacă au fost luate măsurile de siguranţă, dacă măsurile de

siguranţă şi pregătire sunt suficiente, dacă au fost luate măsurile pentru supravegherea necesară pentru prevenirea diseminării armelor nucleare şi dacă a fost stabilită, conform legii, răspunderea pentru daunele provocate de un accident nuclear survenit ca urmare a activităţii desfăşurate,

(5) dintr-un motiv diferit de cele care impun luarea de măsuri de siguranţă, previne sau împiedică funcţionarea unui dispozitiv instalat pentru a supraveghea folosirea energiei nucleare, ori

(6) nu îşi îndeplineşte obligaţia de a furniza rapoarte sau alte informaţii necesare ori notificări, în conformitate cu normele în vigoare sau nu ţine registre privitoare la materiale sau la folosirea lor conform legii,

va fi condamnată pentru infracţiunea privind utilizarea energiei nucleare la pedeapsa amenzii sau la închisoare pentru cel mult un an, dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă.

(2) De asemenea, dacă o persoană, cu intenţie sau din neglijenţă, îşi neglijează îndatorirea de a avea asigurare sau de a furniza siguranţă financiară, conform Legii răspunderii nucleare (484/1872), va fi condamnată pentru infracţiunea privind utilizarea energiei nucleare.

Secţiunea 11. Infracţiunea privitoare la explozibili (181/2015)

(1) Persoana care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, prin încălcarea Legii privind siguranţa manipulării chimicalelor periculoase şi a explozivilor sau a unei dispoziţii, interdicţii sau a unui ordin date în baza acesteia sau fără autorizaţia sau notificarea cerute de lege sau prin încălcarea condiţiilor, restricţiilor sau a interdicţiilor impuse prin decizia din autorizaţie sau notificate,

(1) face acte de manipulare industrială şi depozitare a chimicalelor periculoase ori transportă chimicale periculoase,

(2) produce, importă, foloseşte, transportă, pune pe piaţă, oferă, ţine în propria posesie, depozitează, păstrează sau aruncă un explozibil,

va fi condamnată pentru infracţiunea privitoare la explozibili la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult doi ani, dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă.

(2) De asemenea, o persoană care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, cu nerespectarea Legii precizate în subsecţiunea 1 sau a altei prevederi emise în baza acesteia, importă, foloseşte, oferă, pune pe piaţă, instalează sau întreţine echipamente sau sisteme de protecţie pentru a fi folosite în spaţii expuse pericolului de explozie sau orice alt produs prevăzut în Capitolul 5 din Legea menţionată în subsecţiunea 1, astfel încât actul are potenţialul de a pune în pericol viaţa, sănătatea sau bunurile altuia, va fi condamnată pentru infracţiunea privitoare la explozibili.

(3) Posesia unui explozibil, cu încălcarea Legii menţionate în subsecţiunea 1 cu privire la siguranţa şi manipularea chimicalelor periculoase şi a explozivilor, ori a unei prevederi, interdicţii sau a unui ordin emise în baza acesteia nu

constituie infracţiunea privitoare la explozibili, dacă persoana care are în posesie asemenea explozibili raportează fapta poliţiei şi predă substanţele din proprie iniţiativă.

Secţiunea 12. Manipularea neglijentă (392/1005)

Persoana care, cu intenţie sau din neglijenţă, cu nerespectarea legii sau a prevederilor emise în baza acesteia sau prin alte mijloace foloseşte, manipulează sau depozitează într-o manieră neglijentă,

(1) o armă de foc sau explozibili,

(2) chimicale sau substanţe corespondente care reprezintă un pericol pentru sănătate sau mediu ori care sunt combustibile sau explozibile sau echipamente sau sisteme de protecţie menite să fie folosite în incintă şi care prezintă pericol de explozie sau alte produse menţionate în Capitolul 5 din Legea privind siguranţa manipulării chimicalelor periculoase şi a explozivilor, sau

(3) o substanţă radioactivă sau un dispozitiv radiativ,

astfel încât fapta este susceptibilă să pună în pericol viaţa sau sănătatea altuia ori să pericliteze bunurile altuia, va fi condamnată pentru manipulare neglijentă la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult şase luni, dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă.

Secţiunea 12(a). Posesia materialelor radioactive (724/2008)

(1) Persoana care are în posesie materiale radioactive fără a avea intenţia de le folosi, îndeplinind criteriile prevăzute în secţiunea 16, subsecţiunea 2 din Legea radiaţiilor privitoare la autorizaţia de siguranţă, va fi condamnată pentru posesia materialelor radioactive la pedeapsa cu amendă sau cu maximum şase luni de închisoare, dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 13. Transportul substanţelor periculoase (400/2002)

Persoana care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, cu nerespectarea Legii privind transportul substanţelor periculoase (719/1994) sau a unei prevederi sau a unui ordin general sau individual emise în baza acesteia trimite, expediază ca transport de marfă, expediază naval, transportă, conduce, încarcă, depune la bord, descarcă, manipulează, păstrează sau depozitează temporar substanţe periculoase, astfel încât fapta este susceptibilă să pună în pericol viaţa, sănătatea sau proprietatea altuia, va fi condamnată pentru infracţiunea de transportare a substanţelor periculoase la pedeapsa cu amendă sau la maximum doi ani de închisoare, dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă.

Secţiunea 14. Infracţiunea privind semnalizarea pericolului (400/2002)

(1) Persoana care

(1) execută muncă de construcţii, de mutare a pământului sau construcţii de canale de apă,

(2) construieşte un drum, o şină sau un pasaj de trecere a apei sau are în răspunderea sa întreţinerea unei străzi sau a unui pasaj de trafic, sau

(3) are răspunderea unei fântâni, a unui puţ, a unei gropi sau a unei găuri în gheaţă într-un loc folosit pentru traficul general,

şi care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, nu îşi îndeplineşte obligaţia de a semnaliza pericolul pentru viaţă sau sănătate ori de a afişa un avertisment, va fi condamnată pentru infracţiunea privind semnalizarea pericolului la pedeapsa cu amendă sau la închisoare pentru cel mult trei luni.

(2) De asemenea, persoana care, în mod ilicit, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, îndepărtează avertismentul menţionat în subsecţiunea 1 referitor la pericolul pentru viaţă şi sănătate va fi condamnată pentru infracţiunea privind semnalizarea pericolului.

Secţiunea 15. Nesupravegherea animalelor (400/2002)

(1) Persoana care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, nu îşi îndeplineşte obligaţia de a păzi animalul, periculos pentru oameni, pentru care este responsabilă, va fi condamnată pentru nesupravegherea animalelor la pedeapsa cu amendă.

(2) Instanţa poate dispune ca animalul să fie sacrificat dacă acest act este justificat de periculozitatea animalului. Dispoziţia este executorie, cu excepţia cazului în care instanţa care emite ordinul sau instanţa de apel hotărăsc altfel.

Secţiunea 16. Definiţii (400/2002)

(1) În prezenta lege, substanţe de dopaj constituie:

(1) steroizi sintetici anabolici şi derivatele lor,

(2) testosteron şi derivatele sale,

(3) hormoni de creştere, şi

(4) substanţe chimice care cresc producţia de testosteron, derivatele sale sau hormonii de creştere din corpul uman.

(2) Pot fi emise dispoziţii ulterioare privitoare la substanţe care constituie substanţe de dopaj prevăzute în subsecţiunea 1 prin hotărâre de guvern.

(3) În prezenta lege, o substanţă psihoactivă interzisă în comerţ constituie o substanţă psihoactivă interzisă în comerţ după cum este prevăzut în Legea narcoticelor. 91121/2014)

Secţiunea 17. Răspunderea penală a persoanei juridice (1073/2010)

Prevederile referitoare la răspunderea penală a persoanei juridice se aplică şi infracţiunii privitoare la utilizarea energiei nucleare, infracţiunii privitoare la explozibili şi manipulării neglijente.

CAPITOLUL 45
Infracțiuni militare (559/2000)

Infracțiuni de serviciu

Secțiunea 1. Infracțiunea de serviciu (559/2000)

(1) Soldatul care încalcă sau nu își îndeplinește îndatoririle care fac parte din serviciul său sau nu respectă un ordin referitor la serviciu sau la ordinul militar, când acestea sunt emise cu respectarea regulamentelor sau prin alte metode, va fi condamnat, cu excepția situației în care fapta se pedepsește în mod specific, conform capitolului 11, secțiunea 9(a), capitolului 40, secțiunile 1-3 sau secțiunea 5 ori prezentului Capitol, pentru infracțiunea de serviciu la o sancțiune disciplinară sau la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult un an. (990/2009)

(2) De asemenea, soldatul

(1) care este în exercitarea atribuțiilor de serviciu sub influența alcoolului sau a altei substanțe intoxicante, astfel încât abilitatea sa de a-și îndeplini sarcinile este scăzută, ori

(2) care, cu scopul de a se elibera din serviciu, de a obține o permisie sau altă scutire din serviciu, se rănește, își compromite sănătatea sau intenționează să o facă ori prezintă informații false,

va fi condamnat pentru infracțiunea de serviciu.

Secțiunea 2. Infracțiunea de serviciu, în formă agravată (559/2000)

Dacă prin infracțiunea de serviciu,

(1) se urmărește un beneficiu considerabil,

(2) există intenția de a cauza prejudicii considerabile sau deosebit de grave, ori

(3) fapta a fost săvârșită în exercitarea unei poziții de răspundere considerabilă,

și se consideră că fapta este în formă agravată, atunci când este evaluată în ansamblul ei autorul va fi condamnat pentru infracțiune de serviciu în formă agravată la pedeapsa cu maximum patru ani de închisoare.

Secțiunea 3. Infracțiunea minoră de serviciu (559/2000)

Dacă infracțiunea de serviciu, având în vedere natura îndatoririlor sau alte circumstanțe, este minoră când este privită în ansamblul său, autorul va fi condamnat pentru infracțiunea minoră de serviciu cu sancțiune disciplinară.

Secțiunea 4. Infracțiunea de serviciu din neglijență (559/2000)

Dacă infracțiunea de serviciu prevăzută în secțiunea 1, subsecțiunea 1 a fost comisă din neglijență, autorul va fi condamnat pentru infracțiunea de serviciu din neglijență la pedeapsa cu maximum trei luni de închisoare sau va fi sancționat disciplinar.

Infracțiuni de strajă

Secțiunea 5. Încălcarea de consemn (559/2000)

Soldatul care efectuează serviciul de pază sau de santinelă de zi şi îşi părăseşte postul sau atribuţiile fără permisiune sau soldatul care nu ajunge la timp pentru respectivele îndatoriri sau care în alt mod nu respectă ordinele impuse pe parcursul serviciului de pază sau de santinelă, va fi condamnat pentru încălcarea de consemn la sancţiunea disciplinară sau la pedeapsa cu maximum doi ani de închisoare.

Secțiunea 6. Încălcarea de consemn, în formă agravată (559/2000)

Dacă prin infracţiunea de strajă se cauzează prejudicii considerabile sau deosebit de grave şi dacă se apreciază că infracţiunea este în formă agravată atunci când este evaluată în ansamblul ei, autorul va fi condamnat pentru încălcarea de consemn, în formă agravată, la pedeapsa cu închisoarea de la patru luni la patru ani.

Secțiunea 7. Încălcarea de consemn minoră (559/2000)

Dacă infracţiunea de strajă, luând în considerare natura îndatoririlor de strajă sau santinelă sau alte circumstanţe aferente faptei, este considerată minoră când este evaluată în ansamblul său, autorul va fi condamnat pentru încălcarea de consemn minoră la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult şase luni sau la sancţiune disciplinară.

Secțiunea 8. Încălcarea de consemn comisă din neglijență (559/2000)

Dacă infracţiunea de strajă a fost săvârşită din neglijenţă, autorul va fi condamnat pentru încălcare de consemn din neglijenţă la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult trei luni sau cu sancţiune disciplinară.

Infracțiuni de absență

Secțiunea 9. Absența nejustificată (559/2000)

Soldatul care este absent fără permisie din unitatea sau locul în care serveşte sau care nu ajunge la timpul stabilit, va fi condamnat pentru absenţă nejustificată la pedeapsa cu maximum trei luni de închisoare sau cu sancţiune disciplinară.

Secțiunea 10. Dezertarea (559/2000)

Soldatul care a fost absent fără permisie, după cum este menţionat în secţiunea 9, pentru cel puţin cinci zile, astfel încât absenţa sa a cauzat sau ar fi putut cauza o întrerupere importantă în antrenamentul soldatului sau o daună esenţială serviciului, va fi condamnat pentru dezertare la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult un an sau la sancţiune disciplinară.

Infracţiuni de insubordonare

Secţiunea 11. Lovirea sau insulta adusă superiorului (559/2000)

Soldatul care foloseşte violenţa sau ameninţarea cu violenţa în refuzul său de a executa un ordin impus de un ofiţer superior de serviciu sau de strajă, santinelă, în patrulă sau în serviciu poliţienesc sau care, în maniera menţionată, forţează sau încearcă să forţeze pe cineva să facă sau să nu facă ceva ori care în alt mod foloseşte violenţa împotriva unei asemenea persoane când aceasta este în exercitarea atribuţiilor de serviciu, va fi condamnat pentru lovirea sau insulta adusă superiorului la pedeapsa cu maximum doi ani de închisoare sau la sancţiune disciplinară.

Secţiunea 12. Lovirea sau insulta adusă superiorului, în formă agravată (559/2000)

Dacă, în lovirea sau insultarea superiorului,

(1) este folosită o armă de foc, o armă ascuţită sau un instrument letal comparabil, sau

(2) infracţiunea este comisă în complicitate cu un alt soldat,

şi lovirea sau insulta superiorului este considerată agravată când este privită în ansamblul ei, autorul va fi condamnat pentru lovirea sau insulta adusă superiorului, în formă agravată, la pedeapsa cu închisoare între patru luni şi patru ani.

Secţiunea 13. Obstrucţionarea unui ofiţer superior (559/2000)

Soldatul care, fără a folosi sau a ameninţa cu violenţa, opreşte sau încearcă să oprească în mod ilicit un ofiţer superior de serviciu sau de strajă, santinelă, în patrulă sau în serviciu poliţienesc să îşi îndeplinească îndatoririle de serviciu sau îl împiedică pe acesta, va fi condamnat pentru obstrucţionarea unui ofiţer superior la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult trei luni sau la sancţiune disciplinară.

Secţiunea 14. Insubordonarea (559/2000)

(1) Soldatul care refuză să execute ordinele impuse de către un ofiţer superior de serviciu sau de strajă, santinelă, în patrulă sau în serviciu poliţienesc sau care lasă ordinul neexecutat în mod intenţionat sau amână îndeplinirea acestuia va fi condamnat pentru insubordonare la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult un an sau la sancţiune disciplinară.

(2) Nu se pedepseşte fapta de neexecutare a unui ordin dacă prin respectarea acestuia s-ar fi realizat un act care contravine în mod evident îndatoririlor, serviciului sau legii. (515/2003)

Secţiunea 15. Insubordonarea comună (559/2000)

Dacă mai mulţi soldaţi săvârşesc infracţiunea prevăzută în secţiunea 14 în urma unei înţelegeri comune, fiecare coautor va fi condamnat pentru

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

insubordonare comună la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult doi ani sau la sancţiune disciplinară.

Infracţiuni săvârşite de ofiţeri superiori

Secţiunea 16. Abuzul de poziţie superioară (559/2000)

(1) Ofiţerul superior care,

(1) prin abuzul de autoritate cauzează unui inferior suferinţe sau pericole pentru sănătate care nu sunt necesare în exercitarea serviciului, care tratează inferiorul într-o manieră umilitoare, sau

(2) în calitate de ofiţer de disciplină, impune o sancţiune disciplinară sau o corecţie disciplinară unei persoane despre care cunoaşte că este nevinovată,

va fi condamnat pentru abuz de poziţie superioară la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult doi ani sau la sancţiune disciplinară.

(2) De asemenea, ofiţerul superior care impune unui inferior să efectueze o muncă care nu face parte din atribuţiile sale sau din antrenament va fi condamnat pentru abuz de poziţie superioară.

Secţiunea 17. Abuzul calificat de poziţie superioară (559/2000)

Dacă, prin abuzul de poziţie superioară, în special dacă sunt cauzate suferinţe severe sau riscuri pentru sănătate inferiorului şi fapta este agravată privită în ansamblul său, autorul va fi condamnat pentru abuz calificat de poziţie superioară la pedeapsa cu închisoare între patru luni şi patru ani.

Infracţiuni diverse

Secţiunea 18. Comportament necuviincios al soldatului (599/2000)

Soldatul în afara serviciului care apare în zona cazărmii sau în alt loc folosit de forţele armate sau de gărzile de frontieră, într-un loc public sau cu o ocazie publică, în stare evidentă de ebrietate, producând zgomot sau care, prin alte comportamente, cauzează perturbări sau insultă, va fi condamnat pentru comportament necuviincios al soldatului la sancţiune disciplinară.

Secţiunea 19. Implicarea ilegală în activităţi politice (559-2000)

Un militar sau o persoană care efectuează serviciul militar de pază la frontieră, conform celor menţionate în secţiunea 27, subsecţiunea 1, paragrafele (1) şi (3) din prezentul Capitol, care aderă la un partid politic sau la o asociaţie angajată în activităţi politice, ori care sprijină în mod evident astfel de activităţi, sau care nu renunţă la calitatea de membru al unui partid sau unei asociaţii de tipul celor menţionate mai sus, va fi condamnat(ă), pentru implicare ilegală în activităţi politice, la sancţiune disciplinară

Infracțiuni de război

Secțiunea 20. Infracțiunea militară de război (599/2000)

(1) Dacă o infracțiune prevăzută în secțiunea 1, subsecțiunea 1, subsecțiunea 2(1) sau secțiunea 9 este săvârșită în timp de război, autorul va fi pedepsit cu închisoare pentru cel mult doi ani sau cu sancțiune disciplinară.

(2) Dacă o infracțiune prevăzută în secțiunile 5, 10, 11, 14 sau 15 este comisă în timp de război, autorul va fi pedepsit cu închisoare pentru cel mult patru ani.

(3) Dacă infracțiunea prevăzută în secțiunile 6 sau 12 este comisă în timp de război, autorul va fi pedepsit cu maximum șase ani de închisoare.

Secțiunea 21. Încălcarea îndatoririlor de luptă (599/2000)

(1) Soldatul care,

(1) prin încălcarea îndatoririlor sale de luptă,

(2) prin neîndeplinirea îndatoririi de luptă, sau

(3) într-o manieră comparabilă, pune în pericol îndeplinirea sarcinii de luptă,

va fi condamnat pentru încălcarea îndatoririlor de luptă la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult patru ani, dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă.

(2) De asemenea, soldatul care, în timp de război, săvârșește infracțiunea prevăzută în secțiunea 1, subsecțiunea 2(2) cu scopul de a evita îndatoririle sau de a nu lua parte la o misiune de luptă, va fi condamnat pentru încălcarea îndatoririlor de luptă.

Secțiunea 22. Dezertarea (599/2000)

(1) Soldatul care, în timp de război, dezertează în favoarea inamicului sau, fără un motiv rezonabil, capitulează va fi condamnat pentru dezertare la pedeapsa cu închisoare între doi și zece ani, dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 23. Infracțiunea militară periculoasă (599/2000)

(1) Dacă o infracțiune prevăzută în secțiunea 20, subsecțiunile 2 și 3 sau în secțiunea 21 are potențialul de a cauza un pericol deosebit de grav unității sau operațiunii sau pune în pericol un teren de mare importanță, autorul va fi pedepsit pentru infracțiunea militară periculoasă la pedeapsa cu închisoare de la un an la zece ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 24. Complotul în vederea comiterii infracțiunii militare periculoase (599/2000)

Dacă soldații se înțeleg între ei să comită infracțiunea militară periculoasă prevăzută în secțiunea 23, fiecare autor va fi pedepsit pentru complot în vederea

săvârşirii infracţiunii militare periculoase la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult patru ani, pentru instigatori şi lideri şi la pedeapsa cu maximum un an de închisoare sau la sancţiune disciplinară, pentru participarea la conspiraţie.

Secţiunea 25. Evadarea unui prizonier de război (599/2000)

Prizonierul de război care evadează va fi pedepsit pentru evadarea de către un prizonier de război cu sancţiune disciplinară.

Secţiunea 26. Înlesnirea evadării unui prizonier de război (599/2000)

Prizonierul de război care înlesneşte evadarea altui prizonier de război va fi condamnat pentru înlesnirea evadării unui prizonier de război cu sancţiune disciplinară.

Dispoziţii suplimentare

[Secţiunea 26(a) a fost abrogată; 553/2007]

Secţiunea 26(b). Ordinul superiorului (515/2003)

(1) Soldatul care a săvârşit o faptă ca urmare a ordinului impus de un ofiţer superior va fi pedepsit numai dacă

(1) a avut reprezentarea faptului că prin executarea ordinului încalcă legea sau îndatoririle de serviciu, sau

(2) ar fi trebuit să aibă reprezentarea ilegalităţii ordinului sau faptei aferente, ţinând seama de natura ilicită manifestă a faptei comandate.

(2) Dacă, cu toate acestea, fapta a avut loc în circumstanţe în care nu se putea aştepta, în mod rezonabil, ca inferiorul să nesocotească ordinul, autorul nu va fi pedepsit.

Domeniul de aplicare

Secţiunea 27. Soldaţi (559/2000)

(1) În prezentul Capitol, soldatul este definit ca

(1) personalul obişnuit din forţele armate sau personalul temporar din forţele armate, cei din urmă doar când sunt în exercitarea atribuţiilor de serviciu militar,

(2) recruţii care efectuează stagiul militar înarmaţi sau neînarmaţi sau cei care efectuează stagiul prevăzut în secţiunea 79 din Legea stagiului naţional (1483/2007), precum şi cei care efectuează stagiul prevăzut în Legea stagiului naţional voluntar pentru femei (194/10995), şi (1441/2007)

(3) persoana care serveşte în exerciţiu voluntar în forţele armate, prevăzut în secţiunea 18 din Legea apărării naţionale voluntare (556/2007) şi instructorii sau o persoană în comanda exerciţiilor de artilerie, precizată în secţiunea 21 din legea menţionată, şi (563/2007)

(4) cadeţii în antrenament pentru serviciul obişnuit în forţele armate.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Mai mult, prevederile cu privire la soldaţi se aplică, după cum sunt reglementate în mod separat în lege, şi personalului militar din serviciul gărzii de frontieră şi studenţilor înscrişi la cursul de bază pentru garda de frontieră, precum şi personalului în antrenament pentru management de criză, în cadrul exerciţiilor pentru situaţii de criză sau în exerciţiul managementului situaţiilor de criză prevăzute în Legea managementului situaţiilor de criză (211/2006). (1232/2013)

(3) În plus, dispoziţiile prezentului Capitol se aplică şi voluntarilor care, conform normelor separate din Legea apărării voluntare naţionale, participă în activităţi de asistenţă executivă a forţelor armate, prevăzute în secţiunea 23 din legea menţionată.

Secţiunea 28. Timp de război (559/2000)

(1) În prezentul Capitol, timp de război se referă la perioada de timp în care este aplicabilă starea de apărare, conform Legii stării de apărare (1083/1991). Dispoziţiile prezentului capitol referitoare la timpul de război se aplică numai în teritoriile în care este în vigoare starea de apărare, după cum este prevăzută în secţiunea 3 din Legea stării de apărare.

(2) În afară de soldaţi, în timp de război dispoziţiile prezentului Capitol sunt aplicabile şi

(1) celor care servesc în forţele armate în birouri şi funcţii diferite de cele menţionate în secţiunea 27 şi celor numiţi ca funcţionari pentru o perioadă de timp în forţele armate, care îndeplinesc alte îndatoriri decât cele militare,

(2) celor care servesc în forţele armate în baza unui angajament sau a altei relaţii de muncă pe termen scurt, care nu este ocazională, în organe sau în instituţii organizate într-o bază militară,

(3) celor care servesc în instituţii publice sau în instalaţii de comunicare supuse ordinelor militare, sau

(4) celor cărora le-a fost impus serviciul în forţele armate sau în instalaţii organizate într-o bază militară şi supuse ordinelor militare, când recrutarea a fost realizată în baza unui decret pentru îndatorire generală de muncă.

(3) Cei care îndeplinesc îndatoriri corespondente cu cele prevăzute în subsecţiunea 2 în altă parte decât forţele armate sunt supuşi prevederilor prezentului Capitol în timp de război, după cum prevedea legea.

Secţiunea 29. Restricţii în aplicare (559/2000)

(1) Persoanele menţionate mai sus în secţiunile 27 şi 28 sunt supuse prevederilor militare penale în timp de război sau în circumstanţele prevăzute în aceste dispoziţii, după cum este prevăzut în detaliu prin Decret.

(2) Atunci când acest lucru este considerat necesar, având în vedere funcţia sau natura îndatoririlor unei persoane care intră sub incidenţa prezentului capitol, poate fi emis un decret prin care să se dispună că prevederile legii

penale, sau parte din acestea, conform celor stipulate în decretul respectiv, nu se aplică acelei persoane..

(3) Prizonierul de război este supus dispoziţiilor prezentului Capitol privitoare la soldaţi, luând în considerare secţiunile 25 şi 26 şi prevederile tratatelor internaţionale la care Finlanda este parte.

(4) Prizonierul de război care a reuşit să evadeze, alăturându-se propriei armate sau refugiindu-se într-un stat neutru, dar care este recapturat, nu mai va fi condamnat pentru o infracţiune anterioară prevăzută în secţiunea 25.

(5) Infracţiunile săvârşite de către un prizonier de război în cursul evadării sau a tentativei de evadare, cu scopul de a-i facilita evadarea şi comise fără violenţă, sunt pedepsite doar prin aplicarea de sancţiuni disciplinare.

CAPITOLUL 46
Infracţiuni referitoare la import şi export (42/2009)

Secţiunea 1. Încălcarea regulamentelor (706/1997)

(1) Persoana care încalcă sau încearcă să încalce o dispoziţie prevăzută în sau emisă în baza

(1) Legii privind îndeplinirea anumitor obligaţii de către Finlanda, în calitate de stat membru al Naţiunilor Unite sau al Uniunii Europene (706/1997),

(2) Legii comerţului extern (954/1985),

(3) Legii fixării preţurilor (717/1988),

(4) Legii disponibilităţii (1522/2011),

(5) Legii privind adoptarea şi aplicarea acordului pentru programul internaţional pentru energie,

(6) Legii privind administrarea comerţului străin şi supravegherea măsurilor de protecţie aplicabile în anumite situaţii (1521/1994), (706/1997)

(7) Regulamentelor Uniunii Europene privind exportul şi importul,

(8) Legii controlului exportului produselor cu dublă utilizare (562/1996) sau

(9) Regulamentelor emise în baza articolului 215 din Tratatul pentru funcţionarea Uniunii Europene, în limitele Politicii de securitate şi apărare comună a Uniunii Europene, în baza întreruperii relaţiilor economice şi financiare cu state terţe sau cu privire la direcţionarea de măsuri restrictive împotriva persoanelor fizice sau juridice sau grupurilor ori entităţilor non-statale

va fi condamnată pentru încălcarea regulamentelor la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult doi ani. (506/2015)

(2) De asemenea, persoana care încalcă interdicţia prevăzută în secţiunea 6 din Legea privind îngheţarea bunurilor pentru prevenirea terorismului (325/2013), împotriva transferului sau schimbării bunurilor sau interdicţia

prevăzută în secţiunea 7 din legea menţionată, referitoare la furnizarea de bunuri, va fi condamnată pentru încălcarea regulamentului. (326/2013)

[Legea competenţelor de urgenţă (1080/1991) a fost abrogată prin Legea 1552/2011]

Secţiunea 2. Încălcarea calificată a regulamentelor (769/1990)

Dacă prin încălcarea regulamentelor

(1) s-a urmărit un beneficiu considerabil,

(2) infracţiunea s-a produs pe un anume teritoriu sau pe tot teritoriul ţării, astfel încât s-a pus în pericol considerabil traiul populaţiei, funcţionarea economiei naţionale sau pregătirea pentru apărare economică a naţiunii, ori

(3) infracţiunea a fost săvârşită prin premeditare metodică

şi încălcarea regulamentelor este considerată agravată când este privită în ansamblul său, autorul va fi condamnat pentru încălcarea calificată a regulamentelor la pedeapsa cu închisoare de la patru luni la patru ani.

Secţiunea 3. Încălcarea minoră a regulamentelor (769/1990)

Dacă încălcarea regulamentelor este considerată minoră când este privită în ansamblul său, luând în considerare beneficiul urmărit şi celelalte circumstanţe aferente faptei, autorul va fi condamnat pentru încălcarea minoră a regulamentelor la pedeapsa cu amendă.

Secţiunea 4. Contrabanda (769/1990)

(1) Persoana care, fără a deţine autorizaţia necesară sau prin încălcarea prevederilor referitoare la import şi export sau a regulamentelor privind importul şi exportul, exportă sau încearcă să importe sau să exporte bunuri ale căror import şi export sunt interzise sau necesită autorizaţie sau inspecţia din partea unei autorităţi, va fi condamnată pentru contrabandă la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare de până la doi ani.

(2) De asemenea, persoana care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, prin încălcarea Legii privind inspecţia veterinară la frontieră (11921996) sau a unei dispoziţii sau a unui ordin individual sau general emise în baza acesteia, importă sau încearcă să transporte internaţional sau să importe, să manipuleze sau să depoziteze animale sau bunuri ori nu îşi îndeplineşte obligaţia de inspecţie a animalelor sau a bunurilor va fi condamnată pentru contrabandă. (400/2002)

(3) Cu toate acestea, încălcarea unei prevederi sau a unui regulament prevăzute în secţiunile 1, 2 şi 3 nu va fi calificată drept contrabandă.

Secţiunea 5. Contrabanda minoră (769/1990)

În cazul în care contrabanda, când este privită în ansamblul său, este considerată minoră, având în vedere valoarea sau cantitatea bunurilor sau

circumstanţele aferente faptei, autorul va fi condamnat pentru contrabandă minoră la pedeapsa cu amendă.

Secţiunea 6. Tranzacţii ilicite cu bunuri importate (951/1999)

Persoana care ascunde, furnizează, ia în posesia sa sau transmite proprietatea unui bun al cărui import a fost implicat într-o infracţiune prevăzută în secţiunile 1-5 sau în Capitolul 29, secţiunile 1-3 sau care, prin alte metode, manipulează un asemenea bun, chiar dacă are cunoştinţă de faptul că bunul a fost importat într-o asemenea manieră, va fi condamnată pentru tranzacţii ilicite cu bunuri importate la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult un an şi jumătate.

(2) De asemenea, persoana care, printr-o modalitate menţionată în subsecţiunea 1, manipulează un produs care este supus taxei de accize şi cu privire la care a fost săvârşită o infracţiune prevăzută în Capitolul 29, secţiunile 1-3, după ce a fost importat, va fi condamnată pentru tranzacţii ilicite cu bunuri importate. (641/2009)

Secţiunea 6(a). Tranzacţii ilicite minore cu bunuri importate (951/1999)

Dacă infracţiunea de tranzacţii ilicite cu bunuri importate, luând în considerare valoarea bunurilor în cauză şi alte circumstanţe aferente faptei, este considerată minoră, autorul va fi condamnat pentru tranzacţii ilicite minore cu bunuri importate la pedeapsa cu amendă.

Secţiunea 7. Infracţiunea de fals in declaraţia vamală (425/2009)

Persoana care nu îşi îndeplineşte obligaţia de a raporta şi de a furniza informaţiile prevăzute în legislaţia vamală sau oferă informaţii false sau incomplete, astfel încât fapta cauzează

(1) neimpunerea unei taxe, impunerea unei taxe mai mici sau decontarea ilicită a unei astfel de taxe,

(2) stabilirea garanţiei pentru taxa vamală la un nivel prea mic, sau

(3) importul sau exportul unor bunuri cu nerespectarea unor norme sau condiţii prevăzute în lege sau emise în baza legii,

va fi condamnată pentru fals in declaraţia vamală la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult un an şi şase luni, în afara cazului în care fapta se pedepseşte ca evaziune fiscală prevăzută în Capitolul 29, secţiunile 1-3, ca infracţiune de contrabandă prevăzută în secţiunile 1-4 din prezentul Capitol sau o infracţiune de nedeclarare a valutei prevăzute în secţiunea 9 din Legea privind controlul valutei la graniţele Comunităţii Europene (653/2007).

Secţiunea 8. Fals în declaraţia vamală, în formă agravată (425/2009)

Dacă prin înşelăciunea vamală

(1) fapta presupune urmărirea unui beneficiu economic considerabil,

(2) fapta este săvârşită cu premeditare metodică, sau

(3) fapta este comisă ca parte a activității unui grup infracțional organizat prevăzut în Capitolul 6, secțiunea 5, subsecțiunea 2 sau ca parte a activității profesionale, (564/2015)

și înșelăciunea vamală este considerată agravată privită în ansamblul său, autorul va fi condamnat pentru fals în declarația vamală, în formă agravată, la pedeapsa cu închisoare de la patru luni la trei ani.

Secțiunea 9. Fals de importanță minoră în declarația vamală (425/2009)

Dacă infracțiunea de fals în declarația vamală, privită în ansamblul său și luând în considerare importanța redusă a beneficiului material ilicit și celelalte circumstanțe aferente faptei, este considerată minoră autorul va fi condamnat la pedeapsa cu amenda pentru fals de importanță minoră în declarația vamală.

Secțiunea 10. Declarații false privitoare la originea exportului (425/2009)

(1) Persoana care oferă informații false referitoare la originea unui export unei autorități finlandeze sau unui alt organ cu atribuții în emiterea unui certificat privitor la origine, în scopul de a obține de la acea autoritate sau de la acel organ un tratament avantajos la vamă sau cu scopul de a obține un certificat privitor la origine, necesar pentru obținerea unui tratament preferențial într-un stat străin, va fi condamnată pentru declarații false privitoare la originea exportului la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult doi ani.

(2) De asemenea, o persoană care, prin exportul unor bunuri din Finlanda către alt stat, furnizează autorităților acelui stat informații false privitoare la originea bunurilor, în scopul de a obține un tratament preferențial în respectivul stat la vamă sau într-o procedură comparabilă, va fi condamnată pentru infracțiunea de declarații false privitoare la originea exportului.

Secțiunea 11. Exportul ilicit de instrumente de apărare (283/2012)

(1) Persoana care, fără a avea autorizația menționată în Legea exportului instrumentelor de apărare (283/2012),

(1) exportă sau transferă din Finlanda instrumente de apărare,

(2) facilitează pentru părți încheierea unui contract în vederea exportului sau transferului instrumentelor de apărare către un stat terț, sau

(3) transportă instrumente de apărare prin Finlanda, în situația în care și exportatorul sau destinatarul instrumentelor de apărare este rezident într-un stat din afara Spațiului Economic European,

va fi condamnată pentru export ilicit de instrumente de apărare la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult patru ani.

(2) De asemenea, persoana care

(1) furnizează informații false sau ascunde informații în scopul de a obține o autorizație de export, de transfer, de transport sau de tranzit prevăzută în Legea exportului instrumentelor de apărare, sau

(2) transferă instrumente de apărare din Finlanda în Spaţiul Economic European fără să fie înregistrată în acest scop la Ministerul Apărării, conform procedurii prevăzute în secţiunea 31 din Legea exportului instrumentelor de apărare,

va fi condamnată pentru export ilicit de instrumente de apărare.

(3) Tentativa de comitere a faptei prevăzute în secţiunile 1 şi 2, paragraful 2 se pedepseşte.

Secţiunea 12. Nedepunerea raportului de supraveghere a exportului produselor cu dublă utilizare (425/2009)

Persoana care din neglijenţă nu îşi îndeplineşte obligaţia de a furniza informaţii, conform secţiunii 4, subsecţiunea 4 din Legea privind supravegherea exportului produselor cu dublă utilizare, va fi condamnată pentru infracţiunea de nedepunere a raportului de supraveghere a exportului produselor cu dublă utilizare la pedeapsa cu amendă sau la maximum şase luni de închisoare.

Secţiunea 13. Răspunderea persoanei juridice (425/2009)

Prevederile privitoare la răspunderea persoanei juridice se aplică şi infracţiunilor de încălcare a regulamentelor, încălcare calificată a regulamentelor, contrabandă, înşelăciune vamală calificată şi export ilicit de instrumente de apărare.

Secţiunea 14. Definiţii (425/2009)

(1) În prezentul Capitol, termenul taxă desemnează taxa prevăzută în Capitolul 29, secţiunea 9, paragraful 1, cu excepţia taxelor colectate în avans.

(2) În prezentul Capitol, legislaţia vamală desemnează legislaţia prevăzută în articolul 4, paragraful 2 din Regulamentul (CE) numărul 450/2008 al Parlamentului European şi al Consiliului, conform articolelor 186-188.

Secţiunea 15. Prevederi restrictive (425/2009)

(1) O neglijare minoră a obligaţiei de raportare a informaţiilor sau o altă încălcare minoră a unor dispoziţii procedurale nu vor fi considerate infracţiuni, conform secţiunilor 1-5, 7-10 şi 12 din prezentul Capitol.

(2) Persoana care este complice la o infracţiune săvârşită în timpul sau după înfăptuirea importului nu va fi condamnată pentru infracţiunea prevăzută în secţiunea 6 sau 6(a) din prezentul Capitol. (641/2009)

(3) Secţiunile 6 şi 6(a) nu sunt aplicabile unei persoane care gospodăreşte împreună cu autorul, care a folosit sau a consumat bunurile obţinute de autor pentru nevoile gospodăriei.

Secţiunea 16. Relaţia dintre o taxă de penalizare şi creşterea taxelor vamale şi contrabanda şi infracţiunile vamale (782/2013)

(1) Sesizarea, cercetarea penală, punerea sub acuzare şi aplicarea unei pedepse într-unul din cazurile penale prevăzute mai sus în secţiunile 4, 5,

6 şi 7 pot face obiectul renunţării, dacă se consideră că taxa de penalizare sau creşterea taxelor vamale constituie o pedeapsă suficientă pentru fapta respectivă. În aprecierea cauzei se va ţine cont de gravitatea şi repetitivitatea naturii faptei comisive sau omisive, de pedeapsa prevăzută, de cuantumul taxelor obişnuite sau vamale aferente obiectului faptei, de cuantumul taxei punitive sau de cuantumul creşterii taxelor vamale şi de consecinţele posibile pe care fapta le poate produce contribuabililor.

(2) Nu este posibilă punerea sub acuzare a unei persoane sau pronunţarea unei hotărâri judecătoreşti împotriva acesteia, într-o cauză penală din cele la care se face referire în secţiunile 4, 5 şi 7-9 de mai sus, dacă persoanei respective i-a fost aplicată deja un impozit sau o tavă vamală cu titlu de penalizare pentru acelaşi caz. Totuşi, se poate depune plângere şi se poate emite o hotărâre judecătorească dacă, după ce au fost impuse taxa de penalizare şi taxa vamală, au apărut probe noi, privitoare la circumstanţe care nu au fost cunoscute iniţial şi creşterea taxei punitive impuse anterior în acelaşi caz a fost anulată printr-o decizie separată, luată în baza secţiunii 3 din Legea taxelor punitive şi creşterii taxelor vamale.

CAPITOLUL 47
Infracţiuni cu privire la raporturile de muncă

Secţiunea 1. Infracţiuni cu privire la siguranţa muncii (397/2012)

(1) Un angajator sau un reprezentant al acestuia care, cu intenţie sau din neglijenţă,

(1) încalcă dispoziţiile legale din materia siguranţei muncii, sau

(2) provoacă o îndeplinire defectuoasă sau o neîndeplinire a dispoziţiilor din materia siguranţei muncii ori face posibilă perpetuarea unei situaţii contrare dispoziţiilor din materia siguranţei muncii prin neglijarea monitorizării respectării lor în activitatea pe care o supervizează sau prin neglijarea asigurării resurselor financiare, organizaţionale sau de altă natură, necesare pentru siguranţa muncii,

comite o infracţiune cu privire la siguranţa muncii şi este pedepsit cu amendă sau cu închisoare de maximum 1 an.

(2) Dispoziţiile Capitolului 21, secţiunea 8-11 şi secţiunea 13 se aplică în materia reprimării uciderii din neglijenţă, vătămării din neglijenţă şi punerii în pericol.

(3) Cu toate acestea, nu se consideră infracţiune cu privire la securitatea muncii un incident izolat cu privire la o încălcare a dispoziţiilor din materia securităţii muncii şi care se pedepseşte conform secţiunii 63 din Legea privind securitatea muncii (738/2002), conform secţiunii 23 din Legea cu privire la protecţia ocupaţională a sănătăţii (1382/2001), conform secţiunii 13 din Legea cu privire la respectarea dispoziţiilor cu privire la anumite cerinţe

(1016/2004) sau conform secţiunii 20 din Legea cu privire la mediul de muncă şi lucru şi aprovizionarea cu alimente pentru persoane aflate la bordul navelor (395/2012).

Secţiunea 2. Infracţiuni cu privire la programul de lucru (578/1995)

Un angajator sau un reprezentant al acestuia care, cu intenţie sau din neglijenţă,

(1) nu reuşeşte să ţină evidenţa orelor de muncă sau a concediilor, greşeşte situaţia, o alterează, o ascunde sau o distruge ori o face imposibil de citit, în detrimentul angajaţilor, sau

(2) procedează într-o manieră pedepsibilă, conform legislaţiei din materia programului de lucru sau a concediilor, în ciuda unei opinii, a unui ordin sau a unei interdicţii emise de autorităţile din materia siguranţei muncii,

comite o infracţiune cu privire la programul de lucru şi este pedepsit cu amendă sau cu închisoare de cel mult 6 luni.

Secţiunea 3. Discriminarea la locul de muncă (885/2009)

Un angajator sau un reprezentant al acestuia care, atunci când anunţă un loc de muncă vacant sau atunci când selectează un angajat ori în timpul raporturilor de muncă, pune un angajat într-o poziţie inferioară, fără un motiv important şi justificabil,

(1) din cauza rasei, originii naţionale sau etnice, naţionalităţii, culorii, limbii, sexului, vârstei, statusului familial, orientării sexuale, moştenirii, dizabilităţii sau stării de sănătate, ori

(2) din cauza religiei, opiniilor politice, activităţii politice sau industriale sau a unor circumstanţe comparabile,

comite discriminare la locul de muncă şi se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de maximum 6 luni.

Secţiunea 3(a). Discriminare exorbitantă la locul de muncă (302/2004)

Dacă, în cursul discriminării la locul de muncă, un candidat la ocuparea unui post sau un angajat este pus într-o situaţie considerabil inferioară, prin utilizarea dificultăţilor economice sau de altă natură, a poziţiei dependente, a lipsei de înţelegere, a iraţionalităţii sau ignoranţei candidatului sau angajatului, autorul comite, cu excepţia cazului în care o pedeapsă mai severă este prevăzută în alte reglementări în materie, discriminare exorbitantă la locul de muncă şi se pedepseşte cu închisoare de maximum 2 ani.

Secţiunea 4. Încălcarea drepturilor unui reprezentant al angajaţilor (1234/2013)

Un angajator sau un reprezentant al acestuia care, fără o justificare întemeiată pe dispoziţiile legale ori contractul colectiv de muncă sau acordul cu privire la funcţionarii publici, îndepărtează, retrage atribuţiile sau forţează intrarea în concediu fără plată a unui reprezentant al angajaţilor, a unui administrator

la care trimite Capitolul 13, secţiunea 3 a Legii cu privire la contractele de muncă (55/2001), a unui administrator al siguranţei locului de muncă, a unui reprezentant al personalului sau al angajaţilor la care trimit dispoziţiile Legii cu privire la reprezentarea personalului în administrarea companiei (725/1990) sau ale Legii asupra cooperării în companiile finlandeze sau comunitare (335/2007) sau a unui reprezentant al cooperării menţionat în secţiunea 3 a Legii asupra cooperării între angajatori şi personal în municipalităţi (449/2007) sau în secţiunea 6, subsecţiunile 3 şi 4 ale Legii asupra cooperării în birourile şi instituţiile guvernamentale (1233/2013) sau îl trece pe program part-time, dacă actul nu reprezintă discriminare la locul de muncă, comite încălcarea drepturilor unui reprezentant al angajaţilor şi se pedepseşte cu amendă.

Secţiunea 5. Încălcarea dreptului la organizare (578/1995)

(1) Un angajator, un reprezentant al acestuia sau un angajat care împiedică

(1) un angajat să-şi înfiinţeze o asociaţie politică sau industrială legală sau să-şi exercite dreptul de a se alătura, a face parte sau a participa la activităţile unei asemenea asociaţii, ori

(2) angajaţii sau organizaţiile lor industriale să-şi numească sau să aleagă un reprezentant al angajaţilor, un administrator, un administrator al siguranţei la locul de muncă sau un reprezentant al personalului în cooperarea între grupuri,

comite o încălcare a dreptului la organizare şi se pedepseşte cu amendă. (72/2001)

(2) De asemenea, o persoană care forţează un angajat să adere sau să fie parte a unei asocieri politice sau industriale comite o încălcare a dreptului la organizare.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 6. Infracţiuni cu privire la agenţiile de muncă (927/2012)

O persoană care, cu încălcarea interzicerii plăţii serviciilor agenţiei de muncă, prevăzută în Capitolul 12, secţiunea 5, subsecţiunea 1 din Legea agenţiilor pentru angajări în mediul public şi antreprenori (916/2012), cere o plată de la clienţi individuali comite o infracţiune cu privire la agenţiile de muncă şi se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de maximum un an.

Secţiunea 6(a). Utilizarea neautorizată de forţă de muncă străină (302/2004)

(1) Un angajator sau un reprezentant al acestuia care angajează sau utilizează un străin fără un permis de şedere cu drept de muncă sau îi permite, în alte moduri, să lucreze în Finlanda utilizează neautorizat forţă de muncă străină şi se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de cel mult un an.

(2) De asemenea, un contractor, un subcontractor, un comanditar de lucrări sau un reprezentant al unei astfel de persoane care nu ia toate măsurile

necesare ca angajaţii străini ce îşi desfăşoară activitatea în baza unui contract sau subcontract atribuit unei companii străine sau angajaţii străini puşi la dispoziţia sa de o companie străină, ca forţă de muncă contractată, au permis de şedere cu drept de muncă sau un altfel de permis pentru a munci în Finlanda, utilizează neautorizat forţă de muncă străină.

Secţiunea 7. Atribuirea răspunderii (578/1995)

În acele cazuri în care prezentul capitol prevede pedepsirea conduitei unui angajator sau a unui reprezentant al acestuia, este pedepsită persoana în a cărei sferă a responsabilităţii intră actul sau neglijenţa. În procesul de atribuire a responsabilităţii se are în vedere poziţia respectivei persoane, natura şi întinderea atribuţiilor şi competenţei sale şi participarea sa la crearea şi perpetuarea situaţiei contrare dispoziţiilor legale.

Secţiunea 8. Definiţii (397/2012)

(1) Pentru scopurile prezentului Capitol,

(1) angajator se referă la o persoană care contractează muncă într-o relaţie de muncă, o relaţie privind serviciul public sau o relaţie comparabilă, într-o corporaţie publică şi la o persoană care exercită în fapt puterea de decizie a unui angajator,

(2) reprezentant al unui angajator se referă la un membru al unui organ statutar sau de altă natură al unei persoane juridice, apt de a lua decizii şi care, în numele angajatorului, conduce sau supervizează munca,

(3) angajat se referă la o persoană care se află într-o relaţie de muncă, o relaţie privind serviciul public sau o relaţie comparabilă, într-o corporaţie publică, cu un angajator, iar

(4) dispoziţiile din materia siguranţei muncii se referă la dispoziţiile conţinute în sau emise pe baza Legii siguranţei muncii, Legii sănătăţii ocupaţionale, din Legii cu privire la respectarea dispoziţiilor cu privire la dispozitivele cu anumite cerinţe, Legii cu privire la mediul de muncă şi lucru şi aprovizionarea cu alimente pentru persoane aflate la bordul navelor sau a altui act normativ care reglementează siguranţa muncii şi cu importanţă pentru siguranţa muncii sau sănătatea ocupaţională, pentru a proteja sănătatea altora.

(2) Dispoziţiile din secţiunile 1 şi 7 asupra răspunderii angajatorului şi a reprezentantului acestuia se aplică în mod corespunzător altor persoane care comisionează muncă şi reprezentanţilor acestora menţionaţi în secţiunile 3 şi 4 din Legea siguranţei muncii, persoanelor şi reprezentanţilor respectivelor persoane, menţionaţi în secţiunea 7 a aceleiaşi legi şi în secţiunea 2 a Legii cu privire la respectarea dispoziţiilor cu privire la dispozitivele cu anumite cerinţe şi proprietarului navei şi reprezentantului acestuia, menţionaţi în secţiunea 4 paragraful 3 din Legea cu privire la mediul de muncă şi lucru şi aprovizionarea cu alimente pentru persoane aflate la bordul navelor.

Secţiunea 9. Răspunderea penală a persoanei juridice (578/1995)

Dispoziţiile din materia răspunderii penale a persoanei juridice se aplică infracţiunilor cu privire la siguranţa muncii şi discriminării exorbitante la locul de muncă.

CAPITOLUL 48
Infracţiuni cu privire la mediu (578/1995)

Secţiunea 1. Deteriorarea mediului (600/2013)

(1) O persoană care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă,

(1) introduce, emite sau dispersează în mediul înconjurător un obiect, o substanţă, o radiaţie sau ceva similar, cu încălcarea legii, a dispoziţiilor întemeiate pe lege, a unui ordin general sau specific sau fără o autorizaţie cerută de lege ori cu încălcarea condiţiilor autorizaţiei,

(2) produce, transmite, transportă, utilizează, manevrează sau depozitează o substanţă, un preparat, un amestec, un produs sau un obiect ori operează un dispozitiv cu încălcarea Legii asupra manevrării explozivilor sau chimicalelor periculoase, a Legii chimicalelor, a Regulamentului REACH, a Regulamentului CLP, a Regulamentului Biacidului, a Regulamentului cu privire la protecţia plantelor sau a unei dispoziţii date în baza acestora ori a Legii protecţiei mediului (527/2014) sau cu încălcarea Regulamentului (CE) nr. 1005/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului asupra substanţelor care seacă stratul de ozon, a Regulamentului (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului asupra anumitor gaze fluorurate cu efect de seră sau a Regulamentului (CE) nr. 850/2004 al Parlamentului European şi al Consiliului asupra poluanţilor organici persistenţi şi care amendează Directiva 79/117/EEC sau cu încălcarea secţiunilor 3, 4 şi 4(a) ale Regulamentului (CE) nr. 648/2004 al Parlamentului European şi al Consiliului asupra detergenţilor sau cu încălcarea unei dispoziţii menţionate în secţiunea 147, subsecţiunea 2 a Legii deşeurilor (646/2011) sau a unei dispoziţii, a unui ordin specific sau a unei interdicţii întemeiate pe Legea deşeurilor ori îşi neglijează obligaţia de a organiza gestionarea deşeurilor conform Legii deşeurilor, sau (557/2014)

(3) importă sau exportă deşeuri ori transportă deşeuri prin teritoriul Finlandei cu încălcarea Legii deşeurilor sau a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului asupra transportului de deşeuri ori importă sau exportă o substanţă, un preparat sau un obiect cu încălcarea unui Decret emis pe baza Legii protecţiei mediului sau cu încălcarea Regulamentului (CE) nr. 1005/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului asupra substanţelor care seacă stratul de ozon, a Regulamentului (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului asupra anumitor gaze fluorurate cu efect de seră, a Regulamentului (CE)

nr. 649/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului cu privire la exportul şi importul chimicalelor periculoase, a Regulamentului (EC) nr. 850/2004 al Parlamentului European şi al Consiliului asupra poluanţilor organici persistenţi şi care amendează Directiva 79/117/EEC sau a Regulamentului (CE) nr. 1102/2008 al Parlamentului European şi al Consiliului asupra interzicerii exportului de mercur metalic şi al anumitor compuşi pe bază de mercur ori exportă organisme modificate genetic sau produse alimentare sau hrană conţinute în astfel de organisme, cu încălcarea Regulamentului (CE) nr. 1946/2003 al Parlamentului European şi al Consiliului privind deplasările transfrontaliere de organisme modificate genetic,

în aşa fel încât actul conduce la provocarea contaminării mediului, alte spolieri corespunzătoare ale mediului sau la murdărirea ori la un pericol pentru sănătate, deteriorează mediul şi este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare.

(2) Tentativa la o infracţiune comisă cu intenţie, menţionată în subsecţiunea 1, paragraful 3 de mai sus se pedepseşte.

(3) De asemenea, o persoană care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, într-o altă manieră decât cele menţionate în subsecţiunea 1, se angajează să altereze mediul cu încălcarea dispoziţiilor Legii construcţiilor şi utilizării terenurilor (132/1999), ale Legii apelor (587/2011) sau ale Legii extracţiei pe terenuri (555/1981) sau ale Regulilor drenajului sistemului de apă Saimaa/Vuoksi sau a dispoziţiilor ori ordinelor generale sau specifice întemeiate pe acestea, în aşa fel încât actul conduce la provocarea unei spolieri care este comparabilă în gravitate cu contaminarea mediului, este condamnată pentru deteriorarea mediului.

[Legea apelor a fost abrogată de Legea 587/2011. A se vedea, de asemenea, secţiunea 34 din Legea siguranţei barajelor (494/2009)]

Secţiunea 2. Deteriorarea mediului, în formă agravată (578/1995)

(1) Dacă, în cursul deteriorării mediului,

(1) prejudiciul sau pericolul prejudiciului cauzat mediului sau sănătăţii este deosebit de grav, din cauza duratei lungi, efectului generalizat sau altor circumstanţe ale prejudiciului realizat sau iminent, ori

(2) infracţiunea este comisă cu încălcarea unui ordin sau a unei interdicţii a unei autorităţi, emisă din cauza unei conduite menţionate în secţiunea 1,

iar infracţiunea este agravată şi când este analizată în ansamblul său, autorul este condamnat pentru deteriorarea mediului, în formă agravată, la închisoare de la patru luni la şase ani.

(2) Dispoziţiile cu privire la tentativă din secţiunea 1 se aplică în mod corespunzător.

Secţiunea 3. Infracţiune cu privire la mediu (578/1995)

(1) Dacă deteriorarea mediului, analizată în ansamblul său, cu luarea în considerare a insignifianţei pericolului sau prejudiciului cauzat mediului sau sănătăţii sau a altor circumstanţe conexe infracţiunii, se consideră de mică importanţă, făptuitorul este condamnat pentru ofensă cu privire la mediu şi este pedepsit cu amendă sau cu maximum şase luni de închisoare.

(2) De asemenea, o persoană care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, încalcă ordine întemeiate pe secţiunile 122 şi 123 ale Legii protecţiei mediului, este condamnată pentru ofensă cu privire la mediu. (557/2014)

(3) De asemenea, o persoană care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, îşi neglijează obligaţia de a aplica pentru permis de mediu, astfel cum este stabilită în secţiunile 27-29 ale Legii protecţiei mediului, este pedepsită pentru ofensă cu privire la mediu, cu excepţia cazului în care este pedepsită pentru fapta de deteriorare a mediului. (557/2014)

(4) De asemenea, o persoană care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, încalcă secţiunea 5 a Legii traficului pe căi maritime sau interdicţiile ori restricţiile emise în baza secţiunii 15 sau 16 a Legii traficului pe căi maritime, în aşa fel încât actul conduce la crearea unui pericol pentru mediu, este pedepsită pentru infracţiune cu privire la mediu. (545/1999)

Secţiunea 4. Deteriorarea mediului prin neglijenţă (112/2000)

O persoană care, printr-o neglijenţă care nu este considerată gravă,

(1) afectează mediul într-o manieră menţionată în secţiunea 1, subsecţiunea 1(1) sau subsecţiunea 3, ori

(2) încalcă Legea deşeurilor sau Legea protecţiei mediului ori dispoziţii sau ordine întemeiate pe acestea într-o manieră menţionată în secţiunea 1, subsecţiunea 1(2) sau 1(3),

în aşa fel încât prejudiciul sau pericolul prejudiciului provocat mediului sau sănătăţii este deosebit de periculos din perspectiva duratei lungi, efectului generalizat şi altor circumstanţe ale pericolului realizat sau iminent, este condamnată pentru deteriorarea mediului prin neglijenţă la plata unei amenzi sau la maximum un an de închisoare.

Secţiunea 5. Infracţiuni cu privire la conservarea naturii (578/1995)

(1) O persoană care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă,

(1) distruge sau deteriorează fără drept o zonă naturală, un animal, o plantă sau un alt obiect natural protejat de Legea conservării naturii (1096/1996) ori protejat, restricţionat sau plasat sub un ordin întemeiate pe aceasta,

(2) în timpul încălcării Legii conservării naturii sau a unei dispoziţii ori a unui ordin bazate pe aceasta, înlătură din mediul său, importă sau exportă un obiect ori transportă un obiect pe teritoriul Finlandei ori vinde, transmite, cumpără sau primeşte un obiect astfel înlăturat, importat sau exportat, ori

(3) în timpul încălcării Regulamentului Consiliului (CE) nr. 338/97 privind protecţia speciilor faunei şi florei sălbatice prin controlul comerţului cu acestea, importă, exportă sau transferă prin teritoriul Finlandei un obiect menţionat în anexa A sau B a Regulamentului, fără permisul sau certificatul cerut conform Regulamentului ori cu încălcarea termenilor permisului sau certificatului ori cumpără, se oferă să cumpere, obţine pentru scop comercial, prezintă în public pentru scop comercial, utilizează cu intenţia de a obţine un avantaj comercial, vinde, deţine cu intenţia de a vinde, oferă sau transportă spre vânzare un obiect menţionat în anexa A sau B a respectivului Regulament,

este condamnată pentru o infracţiune cu privire la conservarea naturii la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare. (1073/2010)

(2) De asemenea, o persoană care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, utilizează un vas finlandez pentru vânătoarea de balene sau sfidează interdicţia importului menţionată în secţiunea 2 sau 2(a) a Legii protecţiei balenei şi focii arctice sau dispoziţia de protecţie sau interdicţia achiziţionării din secţiunea 3 a aceluiaşi act, este condamnată pentru o infracţiune cu privire la conservarea mediului. (1108/1996)

(3) De asemenea, o persoană care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, provoacă prejudicii organismelor native Antarcticii, prin încălcarea unei interdicţii menţionate în secţiunea 4, subsecţiunea 2 a Legii cu privire la conservarea naturii Antarcticii (28/1998) sau prin acţionarea fără permis ori cu încălcarea condiţiilor unui astfel de permis cerut de lege, într-o manieră menţionată în secţiunea 21 subsecţiunea 1, secţiunea 23 subsecţiunea 1 sau secţiunea 25 subsecţiunea 1 a Legii, este condamnată pentru o infracţiune cu privire la conservarea naturii. (29/1998)

(4) Cu toate acestea, un act de o importanţă minoră cu privire la conservarea naturii nu se consideră infracţiune cu privire la conservarea naturii. (19/1998)

(5) Tentativa la o infracţiune comisă cu intenţie se pedepseşte. (29/1998)

Secţiunea 6. Infracţiuni cu privire la protecţia clădirilor (578/1995)

(1) O persoană care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, fără permisul cerut de lege, demolează, distruge, deteriorează sau acoperă un obiect care face parte din mediul construit, care

(1) este protejat de Legea asupra utilizării terenurilor şi clădirilor sau de un ordin bazat pe aceasta, ori (154/1999)

(2) este protejat sau supus unui interdicţii a punerii în pericol, în temeiul Legii protejării patrimoniului (500/2010),

este condamnată pentru comiterea infracţiunii cu privire la protecţia clădirilor şi este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare.

(2) De asemenea, o persoană care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, demolează, distruge sau deteriorează o relicvă imobilă sau o epavă ori o

parte din aceasta, astfel cum este menţionat în Legea cu privire la rămăşiţele arheologice (295/1963), fără permis sau cu încălcarea termenilor permisului, este condamnată pentru o infracţiune cu privire la protecţia clădirilor.

(3) De asemenea, o persoană care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, deteriorează, mişcă sau distruge un sit istoric sau o relicvă menţionată în secţiunea 4 subsecţiunea 1(4) din Legea cu privire la protecţia naturii Antarcticii (28/1998), este condamnată pentru o infracţiune cu privire la protecţia clădirilor. (29/1998)

(4) Tentativa la o infracţiune comisă cu intenţie se pedepseşte. (29/1998)

Secţiunea 7. Stabilirea răspunderii (578/1995)

Acolo unde acest Capitol stabileşte pedepsirea conduitei, se condamnă persoana în a cărei sferă de responsabilitate intră actul sau neglijenţa. În procesul de stabilire a răspunderii se iau în calcul poziţia respectivei persoane, natura şi întinderea obligaţiilor sale, competenţa sa şi participarea sa în originea şi continuarea situaţiei care este contrară legii.

[Secţiunea 8 a fost abrogată prin Legea 297/2003]

Secţiunea 9. Răspunderea penală a persoanei juridice (578/1995)

Dispoziţiile din materia răspunderii penale a persoanei juridice se aplică şi infracţiunilor menţionate în prezentul Capitol.

Secţiunea 10. Infracţiuni cu privire la mediu comise de un vas străin în zona economică (1680/2009)

Doar o amendă va fi aplicată pentru un act reprimabil, conform secţiunilor 1-4 din prezentul Capitol, comis în zona economică a Finlandei de un vas străin menţionat în Capitolul 13, secţiunea 3 din Legea protecţiei mediului de efectele traficului maritim.

CAPITOLUL 48(a)
Infracţiuni privind resursele naturale (515/2002)

Secţiunea 1. Infracţiuni la regimul vânătorii (515/2002)

O persoană care, în mod ilicit, cu intenţie sau din neglijenţă gravă,

(1) vânează folosind o capcană sau o metodă de prindere în capcană interzisă de Legea vânătorii (615/1993) sau cu încălcarea restricţiei impuse de Legea vânătorii cu privire la folosirea vehiculelor motorizate,

(2) vânează cu încălcarea Legii vânătorii sau a unei dispoziţii ori a unui ordin dat baza acestei legi, cu scopul a proteja vânatul sau vânează fără permis de vânătoare, fără permis de vânat elani sau fără un permis excepţional, sau (232/2011)

(3) când vânează, pune în pericol sau vatămă o persoană sau proprietatea altuia ori nu respectă interdicţia de a vâna sau restricţia aplicată pentru siguranţa generală,

va fi pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare pentru infracţiune la regimul vânătorii.

Secţiunea 1(a). Infracţiune la regimul vânătorii, în formă agravată (232/2011)

Dacă în timpul comiterii unei infracţiuni la regimul vânătorii,

(1) fapta este comisă într-o manieră deosebit de brutală sau crudă,

(2) obiectul infracţiunii este o cantitate mare de vânat,

(3) se urmăreşte comiterea unei infracţiuni economice considerabile,

(4) infracţiunea este meticulos premeditată, sau

(5) este ucis(ă) sau rănit(ă) un jder, un linx, un urs, o căprioară, o vidră sau un lup

şi se apreciază că infracţiunea este în formă agravată şi atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul este pedepsit cu închisoare de la patru luni la patru ani pentru infracţiune în formă agravată la regimul vânătorii.

Secţiunea 2. Infracţiuni la regimul pescuitului (515/2002)

(1) O persoană care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă,

(1) foloseşte în timpul pescuitului, explozibil sau presiune generată în alt mod sau o armă de foc sau curent electric,

(2) pescuieşte într-o măsură considerabilă, cu încălcarea Legii pescuitului sau a unei dispoziţii sau ordin dat într-un caz general sau individual pe baza acestei legi, cu privire la protejarea peştelui sau a racilor, a instrumentelor de pescuit, a pescuitului, a unei interdicţii sau restricţii cu privire la pescuit sau a dimensiunii minime a peştelui sau racilor, ori (1190/2014)

[paragraful 3 a fost abrogat; 1190/2014]

(4) introduce sau transferă fără drept, cu încălcarea Legii pescuitului, într-o zonă cu apă o specie de peşti sau raci care nu s-au aflat anterior acolo, astfel încât actul este de natură a pune în pericol sau a vătăma stocul de peşte sau dreptul de a pescui,

este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare pentru infracţiune la regimul pescuitului, cu excepţia cazului în care o pedeapsă mai severă este prevăzută în altă parte în lege pentru faptă.

(2)Tentativa de comitere a infracţiunii cu intenţie se pedepseşte.

Secţiunea 3. Infracţiuni la regimul silvic (515/2002)

(1) O persoană care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, încalcă o dispoziţie a Legii pădurii (1093/1996) sau o dispoziţie ori un ordin emis în baza legii cu privire la zonele forestiere protejate sau zonele protejate, comite o infracţiune

ROMANIAN ACADEMY LIBRARY

la regimul silvic şi este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare. (1086/2013)

(2) De asemenea, o persoană care, cu intenţie, printr-o măsură ce vizează domeniul silviculturii sau al folosirii pădurilor, cu încălcarea Legii pădurii sau a unei dispoziţii ori a unui ordin emis în baza legii sau fără permisul cerut de lege ori cu încălcarea termenilor permisului, vatămă un mediu viu care este în starea sa naturală sau într-o stare similară stării sale naturale, clar distinct de zona înconjurătoare şi care este deosebit de important pentru biodiversitatea pădurii naturale, astfel încât actul este natură a pune în pericol prezervarea caracteristicilor tipice ale respectivului mediu viu, comite o infracţiune la regimul silvic.

Secţiunea 3(a). Exploatarea ilicită a resurselor minerale în Antarctica (1021/2010)

(1) O persoană care, în mod deliberat sau din neglijenţă gravă, explorează sau utilizează un depozit mineral în regiunea Antarcticii la care se face referire în secţiunea 3, subsecţiunea 1, paragraful 5 din Actul asupra protecţiei mediului antarctic, altfel decât ca parte a unei cercetări ştiinţifice, comite fapta de exploatare ilicită a resurselor minerale în Antarctica şi se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de maximum 2 ani.

(2) De asemenea, o persoană care prospectează cu intenţie pentru depozite minerale în regiunea Antarctica, altfel decât în cadrul unei cercetări ştiinţifice, comite fapta de exploatare ilicită a resurselor minerale în Antarctica.

Secţiunea 3(b). Infracţiuni privind exploatarea lemnului

O persoană care, cu încălcarea Regulamentului (EU) 995/2010 al Parlamentului European şi al Consiliului din 20 octombrie 2010 asupra obligaţiilor operatorilor care plasează lemn şi produse din lemn pe piaţă, plasează pe piaţă, în exercitarea profesiei, lemn obţinut ilegal sau produse din astfel de lemn, se pedepseşte, în afara cazului în care o pedeapsă mai severă este prevăzută într-o altă normă pentru faptă, pentru infracţiuni privind exploatarea lemnului, cu amendă sau cu închisoare de până la 6 luni.

Secţiunea 4. Tăinuirea braconajului

(1) O persoană care ascunde, procură, transportă, transmite sau comercializează vânat care a fost obţinut prin comiterea unei infracţiuni privitoare la vânat sau pescuit, cunoscând că a fost obţinut în această manieră, comite infracţiunea de tăinuire a braconajului şi se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de până la un an. (232/2011).

(2) O persoană care este complice la infracţiunea care a produs vânatul braconat nu se pedepseşte pentru infracţiunea prevăzută la secţiunea (1). Secţiunea 1, subsecţiunea 1 nu se aplică nici persoanei care locuieşte în aceeaşi gospodărie cu autorul infracţiunii şi care doar utilizează sau consumă vânat obţinut de autor pentru nevoile uzuale ale gospodăriei.

Secţiunea 4(a). Tăinuirea calificată a braconajului

Dacă tăinuirea braconajului:

(1) priveşte o cantitate mare de vânat,

(2) este comisă cu scopul de a facilita o infracţiune economică considerabilă,

(3) este comisă conform unui plan meticulos întocmit,

(4) priveşte un jder, linx, urs, căprioară, vidră-lup

şi infracţiunea este considerată agravată atunci când este analizată în ansamblul său, autorul se pedepseşte pentru tăinuirea calificată a braconajului cu amendă sau cu închisoare de maximum 3 ani.

Secţiunea 5. Dreptul de punere sub acuzare

(1) Dacă infracţiunea privitoare la pescuit, vânat sau tăinuirea braconajului nu încalcă decât drepturile unei persoane private, procurorul are dreptul de a nu dispune începerea urmăririi penale, în absenţa unei plângeri depuse de către partea vătămată.

(2) Dispoziţiile Capitolului 1 cu privire la depunerea plângerii şi condamnarea pentru o infracţiune comisă în afara Finlandei, împotriva intereselor Finlandei se aplică, de asemenea, infracţiunilor privitoare la pescuit menţionate în secţiunea 2 a acestui Capitol, când au fost comise în afara mării teritoriale şi zonei economice a Finlandei. (1067/2004)

Secţiunea 6. Interdicţia dreptului de a vâna (515/2002)

(1) O persoană condamnată pentru o infracţiune în formă agravată la regimul vânătorii este pedepsită prin interzicerea dreptului de a vâna pentru o perioadă cuprinsă între 3 şi 10 ani. Instanţa are dreptul de a renunţa la interdicţie dacă sunt motive serioase în acest sens. Unei persoane care urmează să fie condamnată pentru o infracţiune la regimul vânătorii şi care a dovedit, prin acţiunile sale, o neglijenţă gravă faţă de dispoziţiile din materia vânătorii, îi va fi retras dreptul de a vâna între 1 şi 5 ani. În acelaşi timp, persoana supusă interdicţiei va fi obligată să predea legitimaţia de vânător asociaţiei de vânătoare al cărei membru este. Interdicţia vânătorii este dispusă la cererea procurorului. (232/2011)

(2) Pe durata interdicţiei dreptului de a vâna, persoana nu poate vâna sau îndeplini funcţia de administrator de vânătoare la care se face referire în secţiunea 28 a Legii vânătorii. De asemenea, interdicţia de a vâna poate fi aplicată şi unei persoane care nu este pedepsită în baza prevederilor capitolului 3, secţiunea 4, subsecţiunea 2 sau a prevederilor capitolului 6, secţiunea 12, paragrafele 4 şi 5 din prezenta lege. (232/2011)

(3) Interdicţia îşi produce efectele, indiferent dacă a fost înaintat apel, până la momentul soluţionării definitive a cauzei.

FINNISH LEGAL LIBRARY

Secţiunea 6(a). Răspunderea penală a persoanei juridice

Dispoziţiile din materia răspunderii penale a persoanei juridice se aplică în materia unei infracţiuni calificate privitoare la vânătoare.

Secţiunea 7. Infracţiunea privitoare la pescuit comisă de un vas străin în zona economică şi tăinuirea capturii ilicite produse printr-o infracţiune privitoare la pescuit (1161/2005)

Singura pedeapsă aplicabilă pentru o infracţiune privitoare la pescuit, comisă de un vas străin în zona economică finlandeză şi pentru tăinuirea capturii ilicite produse printr-o infracţiune privitoare la pescuit este amenda, dacă nu se precizează altfel într-o convenţie internaţională la care Finlanda este parte.

CAPITOLUL 49
Încălcarea unor drepturi exclusive (578/1995)

Secţiunea 1. Infracţiuni privind dreptul de reproducere şi difuzare (822/2005)

(1) O persoană care, cu scopul de a obţine profit şi cu încălcarea Legii privind dreptul de reproducere şi difuzare (404/1961) şi într-o manieră de natură a produce daune sau prejudicii considerabile unui titular al unui drept, cu încălcarea dreptului altuia în legătură cu

(1) o operă literară sau artistică,

(2) realizarea unei opere artistice sau literare sau a moştenirii naţionale,

(3) un film sau alte mijloace prin care imagini în mişcare au fost înregistrate,

(4) o transmisiune TV sau radio,

(5) un registru, un tabel sau altă operă similară la care se referă Legea privind dreptul de reproducere şi difuzare, conţinând compilarea de informaţie sau o bază de date a cărei compilare, verificare sau prezentare a necesitat un efort considerabil, sau

(6) o fotografie,

este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare pentru infracţiune cu privire la drepturile de reproducere şi difuzare.

(2) De asemenea, o persoană care, cu scopul de a obţine profit sau într-o manieră de natură a provoca daune sau prejudicii considerabile pentru titularul unui drept, importă, cu scopul de a disemina către public sau pentru a transporta prin Finlanda, către un stat terţ, o mostră sau o copie produsă în străinătate a unei opere sau a unei fotografii, a unei înregistrări, a unui film sau unui alt dispozitiv sau mijloc pe care au fost înregistrate sunete sau imagini filmate sau un registru, un tabel, un program sau altă operă similară conţinând compilaţia unei cantităţi considerabile de informaţie sau o bază de date a cărei

compilare, verificare sau prezentare a necesitat un efort considerabil, astfel cum au fost menţionate în subsecţiunea (1), cunoscând că a fost produsă sau copiată în circumstanţe contrare dispoziţiilor subsecţiunii 1 sau secţiunii 56(a) a Legii privind dreptul de reproducere şi difuzare, comite infracţiunea de copyright.

(3) De asemenea, o persoană care utilizează o reţea de calculatoare sau un sistem informatic pentru a încălca drepturile altuia asupra obiectului protecţiei prevăzut în subsecţiunea 1, în aşa fel încât să producă daune sau prejudicii considerabile titularului dreptului care a fost încălcat, va fi condamnată pentru infracţiune privind dreptul de reproducere şi difuzare.

Secţiunea 2. Infracţiuni contra proprietăţii intelectuale

O persoană care, cu încălcarea Legii mărcilor comerciale (7/1964), Legii brevetului (550/1967), Legii modelelor industriale (221/1971), Legii privind protecţia topografiei semiconductorilor (32/1991), Legii modelelor utilitare (800/1991) sau Legii privind protecţia soiurilor de plante (1279/2009) şi acţionând într-un mod care conduce la provocarea de pierderi financiare considerabile unei persoane care deţine un drept, încalcă

(1) dreptul la marcă,

(2) dreptul exclusiv care decurge din brevet,

(3) dreptul asupra unui model industrial,

(4) dreptul asupra topografiei unui semiconductor,

(5) dreptul asupra unui model utilitar, sau

(6) dreptul asupra unui soi de plantă

comite o infracţiune contra proprietăţii intelectuale şi este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare.

Secţiunea 3. Evitarea protecţiei tehnice (822/2005)

O persoană care evită/ocoleşte o măsură tehnică efectivă menită să protejeze o lucrare, acţionând cu încălcarea prevederilor secţiunii 50a din Legea privind drepturile de reproducere şi difuzare, în condiţiile în care fapta sa este de natură să provoace daune sau prejudicii considerabile, este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum un an de închisoare.

Secţiunea 4. Infracţiunea de evitare a protecţiei tehnice (822/2005)

O persoană care, acţionând cu încălcarea prevederilor secţiunii 50a din Legea privind drepturile de reproducere şi difuzare, în condiţiile în care fapta sa este de natură să provoace daune sau prejudicii considerabile, produce sau importă pentru diseminarea către public, vinde, închiriază, promovează pentru vânzare sau închiriere ori păstrează în posesia sa pentru utilizare comercială dispozitive, produse sau componente care fac posibilă sau facilitează evitarea/ocolirea unei măsuri tehnice efective, menite să protejeze o operă sau oferă servicii care fac posibilă sau facilitează această evitare/ocolire, este

condamnată la plata unei amenzi sau la maximum un an de închisoare pentru comiterea infracțiunii de evitare/ocolire a protecției tehnice.

Secțiunea 5. Infracțiunea de încălcare a drepturilor privind informațiile electronice (822/2005)

Persoana care, acționând cu încălcarea prevederilor secțiunii 50a din Legea privind drepturile de reproducere și difuzare, în condițiile în care fapta sa este de natură să provoace daune sau prejudicii considerabile,

(1) șterge sau modifică informații electronice cu privire la drepturi prin care este identificată opera, autorul sau deținătorul drepturilor asupra acesteia sau care constau din date referitoare la condițiile de utilizare a operei, sau

(2) distribuie în rândul publicului sau importă în vederea distribuirii către public copii ale unei opere sau transmite către public o operă, în condițiile în care datele la care se face referire în paragraful (1) au fost șterse sau modificate fără permisiune,

iar făptuitorul cunoaște că fapta sa face posibilă, ascunde sau facilitează încălcarea prevederilor legale, este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum un an de închisoare pentru comiterea infracțiunii de încălcare a drepturilor privind informațiile electronice.

Secțiunea 6. Dreptul de punere sub acuzare (441/2011)

Procurorul poate decide neînceperea urmăririi penale pentru faptele la care se face referire în secțiunile 1-3 și 5 ale prezentului Capitol, cu excepția cazului în care reclamantul sesizează fapta în vederea punerii sub acuzare a autorului sau dacă o raportează pentru a fi trimis în judecată sau dacă există un interes public foarte important ce reclamă urmărirea penală.

Secțiunea 7. Răspunderea penală a persoanei juridice

Dispozițiile în materia răspunderii penale a persoanei juridice se aplică pentru infracțiunile privind dreptul de reproducere și distribuire.

CAPITOLUL 50
Infracțiuni la regimul substanțelor narcotice

Secțiunea 1. Infracțiuni la regimul substanțelor narcotice

O persoană care, fără drept,

(1) produce sau încearcă să producă o substanță narcotică ori cultivă sau încearcă să cultive planta de coca, Catha edulis sau ciuperci Psilosybe,

(2) cultivă sau încearcă să cultive mac opiaceu, cânepă sau plante de cactus care conțin mescalină, pentru a fi utilizată ca substanță narcotică ori materie primă pentru o substanță narcotică ori pentru utilizare în producerea sau manufactura unei substanțe narcotice,

(3) importă sau încearcă să importe sau să exporte o substanţă narcotică ori transportă sau dă spre transport ori încearcă să transporte sau încearcă să dea spre transport,

(4) vinde, oferă, transmite sau distribuie ori încearcă să distribuie o substanţă narcotică, ori

(5) deţine sau încearcă să obţină o substanţă narcotică,

este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru comiterea unei infracţiuni la regimul substanţelor narcotice.

Secţiunea 2. Infracţiuni la regimul substanţelor narcotice, în formă agravată

Dacă infracţiunea la regimul substanţelor narcotice

(1) are ca obiect o substanţă narcotică foarte periculoasă sau o cantitate mare de substanţe narcotice,

(2) este comisă în vederea obţinerii unui folos patrimonial considerabil,

(3) este comisă în cadrul activităţii unui grup infracţional, astfel cum este definit în capitolul 6, secţiunea 5, subsecţiunea 2, organizat în mod particular pentru comiterea extinsă de infracţiuni privind narcoticele, (564/2015)

(4) creează un pericol grav pentru viaţa sau sănătatea mai multor oameni, ori

(5) substanţa narcotică este distribuită minorilor sau în alte moduri lipsite de scrupule

şi se apreciază că fapta este în formă agravată şi atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul este pedepsit cu închisoare de la unu la zece ani pentru infracţiune la regimul substanţelor narcotice, în formă agravată.

Secţiunea 2(a). Utilizarea fără drept de substanţe narcotice (654/2001)

O persoană care foloseşte fără drept sau deţine pentru uz personal sau încearcă să obţină o cantitate mică dintr-o substanţă narcotică comite infracţiunea de utilizare fără drept de narcotice şi este pedepsită cu amendă sau cu maximum şase luni de închisoare.

Secţiunea 3. Actele pregătitoare pentru o infracţiune la regimul substanţelor narcotice (1304/1993)

(1) O persoană care, pentru a comite o infracţiune menţionată în secţiunea 1, paragrafele (1)-(4), produce, importă, obţine sau primeşte un instrument, echipament sau material potrivit pentru comiterea unei astfel de infracţiuni, comite un act preparatoriu pentru o infracţiune care priveşte substanţele narcotice şi se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare până la maximum 2 ani. (374/2008)

(2) Tentativa se pedepseşte. (928/2006)

COPYRIGHT UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 4. Sprijinirea unei infracţiuni la regimul substanţelor narcotice (1304/1993)

(1) O persoană care

(1) în scopul producerii, cultivării, importului, exportului fără drept de substanţe narcotice, produce, transportă, transmite sau procură instrumente, echipament sau materiale, ştiind că vor fi folosite, sau

(2) prin împrumutarea de resurse sau prin alte mijloace de finanţare, sprijină o infracţiune la regimul substanţelor narcotice, pregătirea ei sau activitatea menţionată în paragraful (1), ştiind că finanţarea va fi folosită astfel,

comite infracţiunea de sprijinire a unei infracţiuni la regimul substanţelor narcotice şi este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare, cu excepţia cazului în care fapta reprezintă complicitate la o infracţiune la regimul substanţelor narcotice. 2)Tentativa de sprijinire a unei infracţiuni la regimul substanţelor narcotice menţionată în subsecţiunea 1(1) se pedepseşte. (928/2006)

Secţiunea 4(a). Sprijinirea unei infracţiuni în formă agravată la regimul substanţelor narcotice (928/2006)

(1) Dacă sprijinirea unei infracţiuni la regimul substanţelor narcotice este comisă ca parte a activităţii unui grup infracţional, astfel cum este definit în Capitolul 6, secţiunea 5, subsecţiunea 2, organizat special pentru comiterea extensivă de infracţiuni privind narcoticele, şi

(1) instrumentul, resursele sau substanţele care fac obiectul infracţiunii sunt destinate producerii, cultivării, importului sau exportului unui narcotic foarte periculos sau unei cantităţi considerabile de narcotice, ori

(2) dacă prin sprijinirea unei infracţiuni în formă agravată la regimul substanţelor narcotice sau prin comiterea infracţiunii care este susţinută, se urmăreşte obţinerea unui beneficiu material considerabil.

iar sprijinirea infracţiunii la regimul substanţelor narcotice este gravă şi atunci când este analizată în ansamblul ei, autorul este pedepsit cu închisoare de la patru luni la şase ani pentru infracţiune la regimul substanţelor narcotice, în formă agravată.

(2) Tentativa de sprijinire a unei infracţiuni la regimul substanţelor narcotice, în formă agravată, comisă în maniera descrisă mai sus în secţiunea 4, subsecţiunea 1(1) se pedepseşte.

Secţiunea 5. Definiţii (1304/1993)

(1) Pentru scopul prezentului capitol, prin substanţă narcotică se înţelege orice substanţă narcotică la care se referă Legea privind substanţele narcotice. (374/2008)

(2) Pentru scopul acestui capitol, prin substanţă narcotică foarte periculoasă se înţelege o substanţă narcotică a cărei dozare improprie poate cauza

moartea, care poate cauza o vătămare a sănătății chiar și când este utilizată pentru o perioadă scurtă sau a cărei utilizare poate cauza simptome severe ale sevrajului.

Secțiunea 6. Confiscarea (875/2001)

(1) Următoarele se confiscă de către stat:

(1) instrumentele, materialele sau substanțele utilizate în comiterea unei infracțiuni cuprinse în prezentul Capitol sau obținute pentru acest scop, și

(2) bunurile menționate în secțiunea 4, subsecțiunea 2, chiar dacă fapta este considerată infracțiune la regimul substanțelor narcotice sau infracțiune în formă agravată la regimul substanțelor narcotice; măsura confiscării este dispusă împotriva finanțatorului, a celui finanțat ori împotriva amândurora, în solidar sau în mod individual.

(2) În alte cazuri se aplică dispozițiile Capitolului 10.

Secțiunea 7. Renunțarea la măsuri (673/2014)

În completarea dispozițiilor Legii procedurii penale și a altor dispoziții din acest Cod, se poate renunța la acuzațiile sau pedepsele pentru utilizarea substanțelor narcotice sau pentru alte infracțiuni conexe utilizării de substanțe narcotice, dacă fapta, analizată în întregul său, este considerată de mică importanță în raport cu tipul și cantitatea substanței, contextul în care a fost utilizată și alte circumstanțe. Se poate renunța la acuzații și pedeapsă și dacă suspectul sau făptuitorul a căutat tratament aprobat de Ministerul Afacerilor Sociale și Sănătății.

Secțiunea 8. Răspunderea penală a persoanei juridice (928/2006)

Dispozițiile cu privire la răspunderea penală a persoanei juridice se aplică infracțiunilor cu privire la narcotice, infracțiunilor calificate cu privire la narcotice, actelor pregătitoare pentru infracțiuni cu privire la narcotice, susținerii infracțiunilor cu privire la narcotice și susținerii infracțiunilor calificate cu privire la narcotice.

CAPITOLUL 50(a)
Infracțiuni la regimul alcoolului (641/2009)

Secțiunea 1. Infracțiuni la regimul alcoolului

(1) O persoană care, cu încălcarea Legii alcoolului sau a unei dispoziții date în baza acesteia,

(1) produce băuturi alcoolice sau spirtoase,

(2) importă băuturi alcoolice sau spirtoase,

(3) vinde, furnizează sau oferă în alte moduri unui terț băuturi alcoolice sau spirtoase,

(4) deține sau transportă băuturi spirtoase,

(5) deţine sau transportă băuturi alcoolice cu scopul de a le vinde, ori

(6) deţine sau transportă băuturi alcoolice produse sau importate în mod ilegal,

va fi condamnată pentru infracţiune la regimul alcoolului la plata unei amenzi sau la pedeapsa cu până la doi ani de închisoare.

(2) Tentativa de comitere a infracţiunilor menţionate mai sus, în paragrafele 1-3, se pedepseşte.

Secţiunea 2. Infracţiuni în formă agravată la regimul alcoolului

(1) Dacă infracţiunea la regimul alcoolului

(1) are ca obiect o cantitate considerabilă de băuturi alcoolice sau spirtoase,

(2) este comisă cu scopul de a obţine un folos patrimonial considerabil,

(3) este comisă ca parte a activităţii unui grup infracţional, astfel cum este definit în Capitolul 6, secţiunea 5, subsecţiunea 2, organizat specific pentru comiterea extensivă de infracţiuni cu privire la alcool, (564/2015)

(4) presupune că băutura alcoolică sau băuturile spirtoase sunt distribuite, într-o manieră lipsită de scrupule, în rândul minorilor sau prin recurgerea la poziţia de dependenţă a altuia,

iar atunci când este evaluată în ansamblul ei, se apreciază că infracţiunea este în formă agravată, vinovatul va fi pedepsit pentru infracţiune în formă agravată la regimul alcoolului cu închisoare de la patru luni la patru ani.

(2) Dispoziţiile secţiunii 1 cu privire tentativă se aplică corespunzător tentativei de comitere de infracţiuni la regimul alcoolului, în formă calificată.

Secţiunea 3. Infracţiuni minore la regimul alcoolului

Dacă, luând în considerare cantitatea mică de băuturi alcoolice sau spirtoase ori celelalte circumstanţe conexe infracţiunii, se apreciază că infracţiunea este minoră atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul este condamnat la plata unei amenzi pentru infracţiune minoră la regimul alcoolului.

Secţiunea 4. Definiţii

(1) În acest Capitol, termenii „băutură alcoolică" şi „băuturi spirtoase" au sensul prevăzut în definiţia corespunzătoare din Legea alcoolului.

(2) Ceea ce se dispune în secţiunea 1, subsecţiunea 1, paragraful 1 cu privire la producţia neautorizată de băuturi alcoolice sau spirtoase se aplică, de asemenea, procesării ulterioare sau îmbutelierii fără licenţă de băuturi spirtoase sau băuturi alcoolice produse în altă parte.

Secţiunea 5. Răspunderea penală a persoanei juridice

Dispoziţiile cu privire la răspunderea penală a persoanei juridice se aplică în mod corespunzător infracţiunilor prevăzute în secţiunile 1 şi 2 din acest Capitol.

Secţiunea 6. Relaţia dintre taxa de penalizare şi creşterile obligaţiilor vamale, pe de-o parte şi infracţiunile cu privire la alcool, pe de altă parte (782/2013)

(1) Se poate renunţa la sesizarea, ancheta penală, punerea sub acuzare şi aplicarea unei pedepse în cazul unei fapte penale la care se face referire în secţiunile 1 şi 3 de mai sus dacă se consideră că aplicarea unei taxe de penalizare sau majorarea obligaţiilor vamale constituie o sancţiune suficientă. În analizarea cauzei se iau în calcul natura şi gravitatea actului sau omisiunii, pedeapsa aşteptată, cuantumul unei taxe sau obligaţii vamale în conexiune cu actul sau omisiunea, mărimea taxei punitive, cuantumul taxei punitive şi al creşterii obligaţiilor vamale, precum şi alte consecinţe posibile pentru contribuabil, ca rezultat al actului sau al omisiunii.

(2) Nicio acuzaţie nu va fi adusă într-un proces penal care are ca obiect infracţiuni prevăzute în secţiunile 1-3, dacă s-a impus deja aceleiaşi persoane, în aceeaşi cauză, o taxă de penalizare sau obligaţii vamale. Cu excepţia acestui caz, acuzaţii pot fi aduse şi o hotărâre judecătorească va fi dată dacă, după ce taxa de penalizare sau obligaţiile vamale au fost impuse, apar dovezi cu privire la circumstanţe esenţiale necunoscute iniţial, iar taxa de penalizare aplicată anterior în aceeaşi cauză a fost anulată printr-o decizie separată, pronunţată în baza secţiunii 3 din Legea privind taxa de penalizare şi creşterile obligaţiilor vamale.

CAPITOLUL 51
Infracţiuni la regimul pieţelor de valori mobiliare (753/2012)

Secţiunea 1. Abuzul de informaţii privilegiate (753/2012)

(1) O persoană care, cu scopul de a obţine un folos patrimonial pentru sine sau pentru altul, cu intenţie sau din neglijenţă gravă, profită de informaţii privilegiate cu privire la o valoare tranzacţionată pe o piaţă reglementată,

(1) prin transmiterea sau cumpărarea unei asemenea valori în numele său ori în numele altuia, sau

(2) prin oferirea de sfaturi, în mod direct sau indirect, unei terţe persoane care cumpără sau transmite o astfel de valoare,

comite un abuz de informaţii privilegiate şi este pedepsită cu amendă sau cu închisoare de cel mult doi ani.

(2) De asemenea, o persoană care utilizează informaţii privilegiate în legătură cu valori mobiliare supuse comerţului multilateral în maniera menţionată în secţiunea 1 într-un astfel de comerţ comite un abuz de informaţii privilegiate.

(3) Cele menţionate în subsecţiunea 1 se aplică şi unei valori mobiliare, cuantumul acesteia determinând-se în funcţie de valorile menţionate în subsecţiunea 1.

(4) Tentativa la o infracţiune intenţionată se pedepseşte.

Secţiunea 2. Abuzul calificat de informaţii privilegiate (753/2012)

(1) Dacă fapta de abuz abuzul de informaţii

(1) este comisă în scopul realizării unui profit deosebit de mare sau a unui avantaj personal considerabil,

(2) este comisă de făptuitor în condiţiile în care acesta abuzează de poziţia sa de mare răspundere, ca angajat sau reprezentant al registrului de valori, organizaţiei pentru convenţii, brokerului de valori, schimbului de valori, emitentului valorii sau al unei corporaţii care aparţine aceluiaşi grup ori ca prepus al uneia dintre cele anterior menţionate, sau

(3) este comisă într-o manieră deosebit de metodică,

şi dacă abuzul de informaţii privilegiate este considerat agravat şi atunci când analizat în întregul său, făptuitorul comite un abuz de informaţii privilegiate în formă agravată şi este pedepsit cu închisoare de la 4 luni la 4 ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Secţiunea 3. Distorsionarea preţului pieţei (753/2012)

(1) Persoana care, în vederea obţinerii unui folos material pentru sine sau pentru altul, distorsionează preţul valorilor care sunt tranzacţionate pe o piaţă reglementată sau în Finlanda, pe o piaţă multilaterală, comite fapta de distorsionare a preţului pieţei şi se pedepseşte cu amendă sau cu închisoare de cel mult 2 ani.

(2) Dispoziţiile subsecţiunii 1 se aplică şi în cazul unei tranzacţii sau al altei acţiuni care implică o altă valoare decât cea menţionată în subsecţiunea 1, dacă aceasta distorsionează piaţa de valori menţionată în subsecţiunea 1.

Secţiunea 4. Distorsionarea calificată a preţului pieţei (753/2012)

Dacă distorsionarea preţului pieţei implică

(1) producerea de pierderi financiare extinse, sau

(2) o faptă de natură să conducă la slăbirea considerabilă a încrederii în funcţionarea pieţelor de valori

şi dacă distorsionarea preţului pieţei este considerată agravată şi atunci când este analizată ca întreg, făptuitorul comite o distorsionare calificată a preţului pieţei şi se pedepseşte cu închisoare de la 4 luni la cel mult 4 ani.

Secţiunea 5. Infracţiuni cu privire la informaţiile pieţelor de valori (753/2012)

O persoană care, cu intenţie sau din neglijenţă gravă,

(1) în activitatea de tranzacţionare profesionistă de sau în comerţul cu valori furnizează informaţii false sau înşelătoare cu privire la o valoare, sau

(2) nu oferă informaţii potrivite cu privire la o valoare, în conformitate cu Legea pieţelor de valori (495/1989), fapt care este natură să afecteze valoarea respectivei valori sau oferă informaţii false sau înşelătoare cu privire la valoare, în exercitarea obligaţiei de a informa care decurge din Legea pieţelor de valori,

comite o infracțiune cu privire la informațiile pieței de valori și se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 6. Definiții (753/2012)

(1) Pentru scopul acestui Capitol, prin valori se înțeleg valorile reglementate de Legea pieței de valori.

(2) Pentru scopul acestui Capitol, prin instrument financiar se înțeleg valorile și alte instrumente financiare descrise în Capitolul 1, secțiunea 10 din Legea serviciilor de investiții. (747/2012)

(3) Dispozițiile prezentului capitol cu privire la valori și instrumente financiare se aplică și valorilor și instrumentelor financiare care au fost cumpărate pe o piață reglementată sau multilaterală în Finlanda.

(4) Pentru scopul prezentului Capitol, prin informație privilegiată se înțelege informația definită în Capitolul 12, secțiunea 2 din Legea pieței de valori.

(5) Pentru scopul prezentului Capitol, prin distorsionarea prețului pieței se înțelege distorsionarea prețului pieței, astfel cum este definită în Capitolul 14, secțiunea 3 din Legea pieței de valori.

(6) Dispozițiile prezentului Capitol cu privire la transferul sau cumpărarea instrumentelor financiare se aplică și efectelor unui contract derivativ. Secțiunile 1 și 2 ale acestui capitol se aplică unui contract derivativ, indiferent dacă respectivul contract presupune transferarea bunurilor în cauză sau pentru o compensație în locul transferării.

(7) Pentru scopul prezentului Capitol, prin piețe reglementate se înțeleg piețele reglementate la care se referă Capitolul 1, secțiunea 2, subparagraful 6 din Legea comerțului cu instrumente financiare. (748/2012)

(8) Pentru scopul prezentului Capitol, comerț multilateral se referă la comerțul multilateral descris în Capitolul 1, secțiunea 2, paragraful 1, subparagraful 7 din Legea comerțului cu instrumente financiare.

Secțiunea 7. Dispoziții restrictive (753/2012)

Secțiunile 1-4 ale acestui Capitol nu se aplică comerțului public cu valori unde, conform reglementărilor adoptate în baza articolului 8 al Directivei 2003/6/EC a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate și manipularea pieței (abuzul de piețe),

(1) emitentul obține propriile acțiuni,

(2) o companie de servicii de investiții sau o instituție financiară stabilizează prețul instrumentelor financiare.

Secțiunea 8. Răspunderea penală a persoanei juridice (753/2012)

Dispozițiile cu privire la răspunderea penală a persoanei juridice se aplică în mod corespunzător infracțiunilor prevăzute în acest capitol.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII FRANCEZE

FR

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII FRANCEZE

Tudorel TOADER

Partea generală (art. 111-1 – 133-17)

Principalele particularităţi în raport de Codul penal român, se referă la următoarele:

Infracţiunile sunt clasificate, în funcţie de gravitatea lor, în crime, delicte şi contravenţii.

Locul săvârşirii faptei. Orice infracţiune sau delict comis prin intermediul unei reţele electronice de comunicaţii, dacă a existat tentativă sau dacă a fost comis(ă) în prejudiciul unei persoane fizice cu reşedinţa pe teritoriul Republicii sau al unei persoane juridice al cărei sediu este situat pe teritoriul Republicii, se consideră comis(ă) pe teritoriul Republicii.

Pedepsele corecţionale de care sunt pasibile persoanele fizice sunt: închisoarea; constrângerea penală; amenda; ziua-amendă; stagiul de civism; munca în folosul comunităţii.

Constrângerea penală impune autorului obligaţia de a se supune, sub supravegherea judecătorului responsabil cu executarea pedepselor, pentru o perioadă cuprinsă între 6 luni şi 5 ani, fixată de instanţă, unor măsuri de control şi asistenţă, precum şi unor obligaţii şi interdicţii speciale destinate prevenirii recidivei favorizându-i-se integrarea sau reintegrarea în societate.

Pedeapsa cu munca în folosul comunităţii nu poate fi pronunţată împotriva infractorului care o refuză sau care nu este prezent la audiere. Preşedintele tribunalului, înainte de pronunţarea hotărârii, informează infractorul asupra dreptului său de a refuza efectuarea unei munci în folosul comunităţii şi primeşte răspunsul acestuia. Pedeapsa cu munca în folosul comunităţii poate fi pronunţată dacă infractorul, absent la audiere, şi-a făcut acordul cunoscut în scris şi dacă este reprezentat de avocatul său.

Pedeapsa complementară cu confiscare se aplică în cazurile prevăzute de lege sau regulament. Se aplică, de asemenea, de drept crimelor şi delictelor pedepsite cu o pedeapsă cu închisoare a cărei durată este mai mare de 1 an, cu excepţia delictelor de presă.

Munca în folosul comunităţii se poate cumula cu practicarea activităţii profesionale.

Pedeapsa de excludere din contractele de achiziţie publică implică interdicţia de a participa, direct sau indirect, la orice contract încheiat de stat şi de instituţiile sale publice, colectivităţile teritoriale, grupările şi instituţiile lor publice, precum şi de întreprinderile concesionate sau controlate de stat sau de colectivităţile teritoriale sau grupările lor.

Pedeapsa de afişare a hotărârii pronunţate sau de difuzare a acesteia îi revine condamnatului.

În cazurile prevăzute de lege, instanţa de judecată poate ordona un control socio-judiciar. Controlul socio-judiciar implică, pentru condamnat, obligaţia de a se supune, sub controlul judecătorului responsabil cu executarea pedepselor şi pe o durată stabilită de instanţa de judecată, unor măsuri de supraveghere şi de asistenţă destinate prevenirii recidivei. Durata controlului socio-judiciar nu poate depăşi 10 ani în caz de condamnare pentru delict sau 20 de ani în caz de condamnare pentru crimă.

Controlul socio-judiciar poate cuprinde, de asemenea, cu titlu de măsură de siguranţă, plasarea sub supraveghere electronică mobilă, conform dispoziţiilor prezentei sub-secţiuni.

Plasarea sub supraveghere electronică mobilă impune condamnatului obligaţia de a purta pe o perioadă de 2 ani, ce poate fi reînnoită o singură dată în materie delictuală şi de două ori în materie penală, un emiţător care să permită în orice moment stabilirea de la distanţă a locaţiei sale pe întreg teritoriul naţional.

În cazul unui concurs de infracţiuni, atunci când mai multe pedepse de acelaşi fel sunt aplicate, nu se poate pronunţa decât o singură pedeapsă de acest gen în limita maximului legal cel mai ridicat.

Despre efectele condamnărilor pronunţate de instanţele penale dintr-un stat membru al Uniunii Europene. Condamnările pronunţate de instanţele penale dintr-un stat membru al Uniunii Europene sunt luate în considerare în aceleaşi condiţii precum condamnările pronunţate de instanţele penale franceze şi produc aceleaşi efecte juridice.

Despre semi-libertate. Atunci când instanţa de judecată pronunţă o pedeapsă egală sau mai mică de 2 ani închisoare sau, pentru o persoană în stare de recidivă legală, o pedeapsă egală sau mai mică de 1 an, ea poate decide ca această pedeapsă să fie executată integral sau parţial sub regimul semi-libertăţii în privinţa condamnatului. Condamnatul care beneficiază de semi-libertate este constrâns să se întoarcă în clădirea penitenciarului conform modalităţilor stabilite de judecătorul responsabil cu executarea pedepselor în funcţie de timpul necesar activităţii, învăţării, pregătirii profesionale, căutării unui loc de muncă, stagiului, participării la viaţa de familie, la tratament sau la proiectul de integrare sau reintegrare în vederea căruia i s-a permis regimul de semi-libertate. Este obligat să rămână în penitenciar în zilele în care, indiferent din ce motiv, obligaţiile sale exterioare sunt întrerupte.

Despre plasarea sub supraveghere electronică. Atunci când instanţa de judecată pronunţă o pedeapsă egală sau mai mică de 2 ani închisoare, sau, pentru o persoană aflată în stare de recidivă legală, o pedeapsă egală sau mai mică de 1 an, ea poate decide ca pedeapsă să fie executată integral sau parţial sub regimul plasării sub supraveghere electronică în privinţa condamnatului. Plasarea

sub supraveghere electronică implică, pentru condamnat, interdicţia de a lipsi de la domiciliul său sau din orice alt loc desemnat de judecătorul responsabil cu executarea pedepselor în afara perioadelor fixate de acesta.

Interdicţia oricăror referiri la fapte amnistiate. Este interzis oricărei persoane care, în exercitarea funcţiilor sale, are cunoştinţă despre condamnările penale, despre sancţiunile disciplinare sau profesionale sau despre interdicţii, decăderi şi incapacităţi anulate prin amnistie, să amintească existenţa lor sub orice formă sau să lasă să rămână o menţiune asupra lor într-un document oarecare.

Partea specială (art. 211-1 – R722-7)

Exhibiţia sexuală impusă la vederea aproapelui într-un loc accesibil privirilor publicului se pedepseşte.

Hărţuirea sexuală constă în impunerea unei persoane, în mod repetat, de propuneri sau comportament cu conotaţie sexuală care fie aduc atingere demnităţii sale din cauza caracterului lor degradant şi umilitor, fie prin crearea unui cadru intimidant, ostil sau ofensator.

Hărţuirea morală. Hărţuirea aproapelui prin propuneri sau comportamente repetate având ca obiect sau efect o degradare a condiţiilor de muncă susceptibile că ar aduce atingere drepturilor şi demnităţii sale, că i-ar altera sănătatea fizică sau mintală sau că i-ar compromite viitorul profesional, se pedepseşte cu închisoare şi cu amenda.

Abuzul fraudulos al stării de ignoranţă sau de slăbiciune. Se pedepseşte cu închisoare şi cu amendă abuzul fraudulos al stării de ignoranţă sau al situaţiei de slăbiciune fie a unui minor, fie a unei persoane al cărei vulnerabilitate specială, datorită vârstei, unei boli, infirmităţi, unei deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini, care este evidentă şi cunoscută de autor, fie a unei persoane în stare de supunere psihologică sau fizică ce rezultă din exercitarea de presiuni grave sau reiterate sau de tehnici pentru alterarea judecăţii sale, pentru a conduce acest minor sau această persoană la un act sau o abţinere care îi aduc grave prejudicii.

Discriminări. Constituie discriminare orice distincţie făcută între persoanele fizice din cauza originii lor, sexului, situaţiei familiale, sarcinii, aspectului fizic, vulnerabilităţii deosebite rezultate din situaţia lor economică, evidentă sau cunoscută de autor, numelui de familie, reşedinţei, stării de sănătate, handicapului, caracteristicilor genetice, moravurilor, orientării sau identităţii lor sexuale, vârstei, opiniilor lor politice, activităţilor lor sindicale, apartenenţei sau neapartenenţei lor, reale sau bănuite, la o anumită etnie, naţiune, rasă sau religie. Constituie de asemenea discriminare orice distincţie făcută între persoanele juridice din cauza originii, sexului, situaţiei familiale, aspectului fizic, vulnerabilităţii deosebite rezultate din situaţia lor economică, evidentă sau cunoscută de autor, numelui de familie, reşedinţei, stării de sănătate, handicapului, caracteristicilor genetice, moravurilor, orientării sau identităţii

sexuale, vârstei, opiniilor politice, activităţilor sindicale, apartenenţei sau neapartenenţei, reale sau bănuite, la o anumită etnie, naţiune, rasă sau religie a membrilor sau a anumitor membri ai acestor persoane juridice.

Ascunderea forţată a chipului. Forţarea de către o persoană a uneia sau mai multor persoane de a-şi ascunde chipul prin ameninţare, violenţă, constrângere, abuz de autoritate sau abuz de putere, din cauza sexului lor, se pedepseşte cu închisoare şi cu amenda.

Farsele făcute noilor veniţi. Punerea de către o persoană a aproapelui, împotriva voinţei sale sau nu, să suporte sau să comită acte umilitoare sau degradante sau să consume alcool în mod excesiv la manifestaţiile sau reuniunile restrânse în mediul şcolar şi socio-educativ se pedepseşte cu închisoare şi cu amenda.

Atingerea adusă vieţii private. Se pedepseşte cu închisoare şi cu amendă atingerea voluntară, prin orice fel de procedeu, adusă intimităţii vieţii private a aproapelui: captarea, înregistrarea sau transmiterea, fără consimţământul autorului lor, a cuvintelor pronunţate cu titlu privat sau confidenţial; realizarea, înregistrarea sau transmiterea, fără consimţământul acesteia, a imaginii unei persoane care se află într-un loc privat.

Atingeri aduse persoanei ce rezultă din examinarea caracteristicilor sale genetice sau din identificarea cu ajutorul amprentele sale genetice. Examinarea caracteristicelor genetice ale unei persoane în alte scopuri decât cele medicale sau de cercetare ştiinţifică sau în scopuri medicale sau de cercetare ştiinţifică, fără să-i fi cerut în prealabil consimţământul, se pedepseşte cu închisoare şi cu amendă. Deturnarea de la scopurile lor medicale sau de cercetare ştiinţifică a informaţiilor culese cu privire la o persoană prin examinarea caracteristicilor sale genetice se pedepseşte cu închisoare şi cu amenda.

Escrocheria este fapta, fie prin utilizarea unui nume fals sau a unei calităţi false, fie prin abuzul unei calităţi reale, fie prin utilizarea de manevre frauduloase, prin care se înşeală o persoană fizică sau juridică şi prin care este determinată astfel, în prejudiciul său sau în prejudiciul unui terţ, să predea fondurile, valorile sau un bun oarecare, să furnizeze un serviciu sau să consimtă un act producând o obligaţie sau descărcare, şi se pedepseşte cu închisoare şi cu amenda.

Invadarea unei unităţi de învăţământ şcolar. Pătrunderea sau rămânerea în incinta unei unităţi de învăţământ şcolar fără autorizaţie în temeiul dispoziţiilor legislative sau normative sau cu autorizaţia autorităţilor competente, în scopul tulburării liniştii sau ordinii în cadrul unităţii se pedepseşte cu închisoare şi cu amenda.

Insulta. Constituie o insultă, pedepsită cu amendă, cuvintele, gesturile sau ameninţările, înscrisurile sau imaginile de orice natură nefăcute publice sau trimiterea de obiecte oarecare adresate unei persoane însărcinate cu o misiune de serviciu public, în exercitarea sau cu ocazia exercitării misiunii sale, şi în stare să aducă atingere demnităţii sale sau respectului datorat funcţiei cu care

este învestită. Insulta este mai gravă dacă este adresată unui reprezentant al autorității publice. Insulta este și mai gravă, dacă este adresată unei persoane însărcinate cu o misiune de serviciu public și dacă faptele au fost comise în interiorul unei unități școlare sau educative, sau cu ocazia intrărilor sau ieșirilor elevilor, în vecinătatea unei asemenea unități.

Atingerile aduse respectului datorat justiției. Insulta prin cuvinte, gesturi sau amenințări, prin înscrisuri sau imagini de orice natură nefăcute publice sau prin trimiterea de obiecte oarecare adresate unui magistrat, jurat sau oricărei persoane care ocupă un loc într-o formațiune jurisdicțională în exercitarea funcțiilor sale sau cu ocazia acestei exercitări și care tinde să aducă atingere demnității sale sau respectului datorat funcției cu care este învestit se pedepsește cu închisoare și cu amenda. Fapta este mai gravă dacă insulta are loc la audierea unei curți, tribunal sau a unei formațiuni jurisdicționale.

Infracțiuni în materie de etică biomedicală. Se pedepsește cu închisoare și cu amendă pretarea la o prelevare de celule sau de gameți pentru a da viață unui copil identic din punct de vedere genetic cu o altă persoană, vie sau decedată.

Obținerea de la o persoană a unuia sau mai multor organe în schimbul unei sume de bani, indiferent de formă, se pedepsește cu închisoare și cu amenda.

Obținerea de embrioni umani în schimbul unei sume de bani, indiferent de formă, se pedepsește cu închisoare și cu amenda.

Conceperea în vitro sau constituirea prin clonaj de embrioni umani în scopuri de cercetare se pedepsește cu închisoare și cu amenda.

Realizarea unui studiu sau a unei cercetări a embrionului uman: fără să fi obținut în prealabil consimțământul scris și autorizația necesară, sau dacă această autorizație este retrasă, suspendată sau dacă consimțământul este revocat; fără conformarea la prescripțiile legislative și reglementare sau la cele stabilite de această autorizație, se pedepsește cu închisoare și cu amenda.

Abuzuri grave sau acte de cruzime asupra animalelor. Fapta prin care se exercită, public sau nu, abuzuri grave sau de natură sexuală, sau se comite un act de cruzime asupra unui animal domestic sau dresat, ori ținut în captivitate, se pedepsește cu închisoare și cu amenda. În cazul condamnării proprietarului animalului sau dacă proprietarul este necunoscut, tribunalul hotărăște soarta animalului, fie că a fost plasat sau nu în cursul procedurii judiciare. Tribunalul poate pronunța confiscarea animalului și poate dispune ca acesta să fie dat unei fundații sau asociații de protecție a animalelor de utilitate publică sau declarată, ce va putea dispune în mod liber de acesta.

Defăimarea non-publică a unei persoane se pedepsește cu amendă.

Insulta non-publică a unei persoane, dacă nu a fost precedată de provocare, se pedepsește cu amendă.

Agitarea animalelor periculoase. Agitarea de către deținătorul său a unui animal ce ar putea prezenta un pericol pentru persoane sau neținerea acestuia

atunci când atacă sau urmăreşte un trecător, chiar dacă nu rezultă niciun prejudiciu, se pedepseşte cu amendă. În cazul condamnării proprietarului animalului sau dacă **proprietarul este necunoscut, instanța poate decide amplasarea animalului în cadrul unei asociații non-profit pentru protecția animalelor sau declarată, care va putea dispune în mod liber de acesta.**

Difuzarea de mesaje indecente. Difuzarea de mesaje indecente pe drumurile publice sau în locuri publice se pedepseşte cu amenda.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUPRINS

Partea legislativă **535**
Cartea I. Dispoziţii generale 535
Titlul I. Despre legea penală 535
Capitolul I. Despre principii generale 535
Capitolul II. Despre aplicarea legii penale în timp 536
Capitolul III. Despre aplicarea legii penale în spaţiu 537
Titlul II. Despre răspunderea penală 540
Capitolul I. Dispoziţii generale 540
Capitolul II. Despre cauzele de iresponsabilitate sau de atenuare a responsabilităţii 541
Titlul III. Despre pedepse 543
Capitolul I. Despre natura pedepselor 543
Capitolul II. Despre regimul pedepselor 567
Capitolul III. Despre prescrierea pedepselor şi despre anularea condamnărilor 593
Partea legislativă **597**
Cartea II. Despre crimele şi delictele comise împotriva persoanelor 597
Titlul I. Despre crimele comise împotriva umanităţii şi speciei umane 597
Sub-titlul I. Despre crimele comise împotriva umanităţii 597
Capitolul I. Despre genocid 597
Capitolul II. Despre alte crime împotriva umanităţii 598
Capitolul III. Dispoziţii comune 599
Sub-titlul II. Despre crimele împotriva umanităţii 601
Capitolul I. Despre crimele de eugenie şi clonaj reproductiv 601
Capitolul II. Dispoziţii comune 601
Titlul II. Despre infracţiuni contra persoanei 603
Capitolul I. Despre atingeri aduse vieţii persoanei 603
Capitolul I bis. Despre infracţiunile contra persoanei comise prin dispariţii forţate 610
Capitolul II. Despre atingerile aduse integrităţii fizice sau psihice a persoanei 612
Capitolul III. Despre punerea în pericol a persoanei 644
Capitolul IV. Despre îngrădirea libertăţilor persoanei 651
Capitolul V. Despre atingerile aduse demnităţii persoanelor 655
Capitolul VI. Despre atingerile aduse personalităţii 672
Capitolul VII. Despre atingerile aduse minorilor şi familiei 682

BCU CLUJ / UNIVERSITY LIBRARY

Partea legislativă **692**
Cartea III. Despre crimele şi delictele împotriva proprietăţii 692
Titlul I. Despre însuşirile frauduloase 692
Capitolul II. Despre extorcare 697
Capitolul III. Despre escrocherie şi infracţiuni înrudite 701
Capitolul IV. Despre deturnări 704
Titlul II. Despre alte atingeri aduse bunurilor 708
Capitolul I. Despre tăinuire şi infracţiunile asimilate sau înrudite cu tăinuirea 708
Capitolul II. Despre distrugeri, degradări şi deteriorări 712
Capitolul III. Despre atingeri aduse sistemelor de prelucrare automată a datelor 720
Capitolul IV. Despre spălarea banilor 722
Partea legislativă **725**
Cartea IV. Despre crime şi delicte împotriva naţiunii, statului şi liniştii publice 725
Titlul I. Despre atingeri aduse intereselor fundamentale ale naţiunii 725
Capitolul I. Despre trădare şi spionaj 725
Capitolul II. Despre alte atingeri aduse instituţiilor Republicii sau integrităţii teritoriului naţional 728
Capitolul III. Despre celelalte atingeri aduse apărării naţionale 730
Capitolul IV. Dispoziţii speciale 733
Titlul II. Despre terorism 735
Capitolul I. Despre acte de terorism 735
Capitolul II. Dispoziţii speciale 740
Titlul III. Despre atingeri aduse autorităţii statului 741
Capitolul I. Despre atingeri aduse liniştii publice 741
Capitolul II. Despre atingeri aduse administraţiei publice comise de către persoane care exercită o funcţie publică 748
Capitolul III. Despre atingerile aduse administraţiei publice comise de particulari 754
Capitolul IV. Despre atingerile aduse înfăptuirii justiţiei 762
Capitolul V. Despre atingerile aduse administraţiei publice şi înfăptuirii justiţiei a Comunităţilor europene, a statelor membre ale Uniunii europene, a celorlalte state străine şi organizaţii internaţionale publice 776
Capitolul VI. Despre participarea la o activitate mercenară 781
Titlul IV. Despre atingerile aduse încrederii publice 782
Capitolul I. Despre falsuri 782
Capitolul II. Despre moneda falsă 785
Capitolul III. Despre falsificarea titlurilor sau a altor valori fiduciare emise de autoritatea publică 788

Capitolul IV. Despre falsificarea mărcilor autorităţii 790
Capitolul V. Despre corupţia persoanelor care nu exercită o funcţie publică 792
Capitolul VI. Despre încălcarea dispoziţiilor de reglementare a profesiilor exercitate în locurile publice 794
Titlul V. Despre participarea Ia o asociere de infractori 795
Partea legislativă 796
Cartea IV bis. Despre crimele şi delictele de război 796
Capitolul I. Despre diversele crime şi delicte de război 796
Capitolul II. Dispoziţii speciale 802
Partea legislativă 805
Cartea V. Despre alte crime şi delicte 805
Titlul 1. Despre infracţiunile în materie de sănătate publică 805
Capitolul 1: Despre infracţiunile în materie de etică biomedicală 805
Titlul II. Alte dispoziţii 812
Capitol unic. Despre abuzuri grave sau acte de cruzime asupra animalelor 812
Partea legislativă 813
Cartea VI. Despre contravenţii 813
Titlu unic. Despre recurgerea la prostituţie 813
Partea legislativă 814
Cartea VII. Dispoziţii privind teritoriile de peste mări 814
Titlul 1. Dispoziţii aplicabile în colectivităţile de peste mări şi în Noua Caledonie 814
Capitolul I. Dispoziţii generale 814
Capitolul II. Adaptarea Cărţii I 815
Capitolul III. Adaptarea Cărţii II 815
Capitolul IV. Adaptarea Cărţii III 816
Capitolul V. Adaptarea Cărţii IV 817
Capitolul VI. Adaptarea Cărţii V 818
Capitolul VII. Dispoziţii diverse 818
Titlul II. Dispoziţii speciale în Departamentul Mayotte 819
Capitolul I. Dispoziţii generale 819
Capitolul II. Adaptarea Cărţii I 819
Capitolul III. Adaptarea Cărţii II 819
Capitolul IV. Adaptarea Cărţii III 821
Capitolul V. Adaptarea Cărţii IV 821
Capitolul VI. Adaptarea Cărţii V 823
Capitolul VII. Dispoziţii diverse 826

Partea reglementară – Decrete în Consiliul de Stat **827**
Cartea I. Dispoziţii generale 827
Titlul I. Despre legea penală 827
Titlul II. Despre responsabilitatea penală 827
Titlul III. Despre pedepse 827
Capitolul I. Despre natura pedepselor 827
Capitolul II. Despre regimul pedepselor 840
Capitolul III. Despre stingerea pedepselor şi ştergerea condamnărilor 841
Partea reglementară – Decrete în Consiliul de Stat **841**
Cartea II. Despre crimele şi delictele împotriva persoanelor 841
Titlul I. Despre crimele împotriva umanităţii 841
Titlul II. Despre atingerile aduse persoanei umane 841
Capitolul I. Despre atingerile aduse vieţii persoanei 841
Capitolul II. Despre atingerile aduce integrităţii fizice sau psihice a persoanei 841
Capitolul III. Despre punerea în pericol a persoanei 841
Capitolul IV. Despre atingerile aduse libertăţilor persoanei 841
Capitolul V. Despre atingerile aduse demnităţii persoanei 841
Capitolul VI. Despre atingerile aduse personalităţii 842
Capitolul VII. Despre atingerile aduse minorilor şi familiei 845
Partea reglementară – Decrete în Consiliul de Stat **845**
Cartea III. Despre crimele şi delictele împotriva bunurilor 845
Titlul I. Despre însuşirile frauduloase 845
Titlul II. Despre celelalte atingeri aduse bunurilor 845
Capitolul I. Despre tăinuire şi infracţiunile asimilate sau înrudite cu tăinuirea 845
Capitolul II. Despre distrugeri, degradări şi deteriorări 848
Capitolul III. Despre atingerile aduse sistemelor de prelucrare automată de date 848
Partea reglementară – Decrete în Consiliu de Stat **849**
Cartea IV. Despre crimele şi delictele împotriva naţiunii, statului şi liniştii publice 849
Titlul I. Despre atingerile aduse intereselor fundamentale ale naţiunii 849
Capitolul I. Despre trădare şi spionaj 849
Capitolul II. Despre celelalte atingeri aduse instituţiilor Republicii sau integrităţii teritoriului naţional 849
Capitolul III. Despre celelalte atingere aduse apărării naţionale 849
Capitolul IV. Dispoziţii speciale 851
Titlul III. Despre atingerile aduse autorităţii statului 851
Capitolul I. Despre atingerile aduse ordinii publice 851

Capitolul II. Despre atingerile aduse administraţiei publice comise de persoane care exercită o funcţie publică 852
Capitolul III. Despre atingerile aduse administraţiei publice comise de particulari 852
Capitolul IV. Despre atingerile aduse acţiunii justiţiei 852
Titlul IV. Despre atingerile aduse încrederii publice 852
Titlul V. Despre participarea la o asociaţie de rău-făcători 852
Partea reglementară – Decrete în Consiliul de Stat 852
Cartea V. Despre celelalte crime şi delicte 852
Capitolul I. Despre abuzuri grave sau acte de cruzime asupra animalelor 852
Partea reglementară – Decrete în Consiliul de Stat 853
Cartea VI. Despre contravenţii 853
Titlul I. Dispoziţii generale 853
Titlul II. Despre contravenţiile împotriva persoanelor 854
Capitolul I. Despre contravenţiile din prima clasă împotriva persoanelor 854
Capitolul II. Despre contravenţiile din cea de-a doua clasă împotriva persoanelor 854
Capitolul III. Despre contravenţiile celei de-a 3-a clase împotriva persoanelor 855
Capitolul IV. Despre contravenţiile din cea de-a patra clasă împotriva persoanelor 856
Capitolul V. Despre contravenţiile împotriva persoanelor din cea de-a cincea clasă 859
Titlul III. Despre contravenţiile împotriva bunurilor 864
Capitolul I. Despre contravenţiile din prima clasă împotriva bunurilor 864
Capitolul II. Despre contravenţiile din cea de-a doua clasă împotriva bunurilor 864
Capitolul III. Despre contravenţiile din cea de-a treia clasă împotriva bunurilor 865
Capitolul IV. Despre contravenţiile din cea de-a patra clasă împotriva bunurilor 866
Capitolul V. Despre contravenţiile din cea de-a cincea clasă împotriva bunurilor 867
Titlul IV. Despre contravenţiile împotriva naţiunii, statului sau liniştii publice 869
Capitolul I. Despre contravenţiile din prima clasă împotriva naţiunii, statului sau liniştii publice 869
Capitolul II. Despre contravenţiile din cea de-a doua clasă împotriva naţiunii, statului sau liniştii public 870

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul III. Despre contravenţiile din cea de-a treia clasă împotriva naţiunii, statului sau liniştii publice 871
Capitolul IV. Despre contravenţiile din cea de-a patra clasă împotriva naţiunii, statului sau liniştii publice 872
Capitolul V. Despre contravenţiile din cea de-a cincea clasă împotriva naţiunii, statului sau liniştii publice 873
Titlul V. Despre alte contravenţii 880
Capitolul I. Despre contravenţiile din prima clasă 880
Capitolul II. Despre contravenţiile din cea de-a doua clasă 880
Capitolul III. Despre contravenţiile din cea de-a treia clasă 880
Capitolul IV. Despre contravenţiile din cea de-a patra clasă 881
Capitolul V. Despre contravenţiile din cea de-a cincea clasă 881
Partea reglementară – Decrete în Consiliul de stat 882
Cartea VII. Dispoziţii privind teritoriile de peste mări 882
Titlul I. Dispoziţii aplicabile în teritoriile de peste mări şi din Noua Caledonie 882
Capitolul I. Dispoziţii generale 882
Capitolul II. Adaptarea Cărţii I 882
Capitolul III. Adaptarea Cărţii II 884
Capitolul IV. Adaptarea Cărţii III 884
Capitolul V. Adaptarea Cărţii IV 884
Capitolul VI. Adaptarea Cărţii V 884
Capitolul VII. Adaptarea Cărţii VI 884
Titlul II. Dispoziţii speciale în departamentul Mayotte 884
Capitolul I. Dispoziţii generale 884
Capitolul II. Adaptarea Cărţii I 885
Capitolul III. Adaptarea Cărţii II 885
Capitolul IV. Adaptarea Cărţii III 885
Capitolul V. Adaptarea Cărţii IV 885
Capitolul VI. Adaptarea Cărţii V 885
Capitolul VII. Adaptarea Cărţii VI 885

BCU IASI / UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII FRANCEZE

PARTEA LEGISLATIVĂ

CARTEA I
Dispoziții generale

TITLUL I
Despre legea penală

CAPITOLUL I
Despre principii generale

Articolul 111-1

Infracțiunile penale sunt clasificate, în funcție de gravitatea lor, în crime, delicte și contravenții.

Articolul 111-2

Legea stabilește crimele și delictele și fixează pedepsele aplicabile autorilor lor.

Regulamentul determină contravențiile și fixează, în limitele și după distincțiile stabilite prin lege, pedepsele aplicabile contravenienților.

Articolul 111-3

Nimeni nu poate fi pedepsit pentru o infracțiune sau pentru un delict ale cărui elemente nu sunt definite prin lege, sau pentru o contravenție ale cărei elemente nu sunt definite prin regulament.

Nimeni nu poate fi pedepsit pentru o pedeapsă care nu este prevăzută prin lege, dacă infracțiunea este o crimă sau un delict, sau prin regulament, dacă infracțiunea este o contravenție.

Articolul 111-4

Legea penală este de strictă interpretare.

Articolul 111-5

Instanțele penale sunt competente să interpreteze actele administrative, de reglementare sau individuale și să aprecieze legalitatea lor atunci când de această examinare depinde soluționarea procesului penal care le este supus atenției.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL II
Despre aplicarea legii penale în timp

Articolul 112-1

Pot fi pedepsite numai faptele care constituiau infracţiuni la data la care au fost comise.

Pot fi pronunţate numai pedepsele aplicabile din punct de vedere legal la aceeaşi dată.

Totuşi, dispoziţiile noi se aplică infracţiunilor comise înainte de intrarea lor în vigoare şi pentru care nu a intervenit o condamnare definitivă atunci când sunt mai puţin severe decât vechile dispoziţii.

Articolul 112-2

Sunt aplicabile imediat la pedepsirea infracţiunilor comise înainte de intrarea lor în vigoare:

1° Legile ce ţin de competenţa şi organizarea judiciară, dacă o sentinţă în fond nu a fost pronunţată în primă instanţă;

2° Legile care stabilesc modalităţile urmăririi penale şi formele procedurii;

3° Legile referitoare la regimul de executate şi de aplicare a pedepselor; totuşi, aceste legi, atunci când ar avea drept rezultat agravarea pedepselor pronunţate de hotărârea de condamnare, nu sunt aplicabile decât condamnărilor pronunţate pentru fapte comise după intrarea lor în vigoare;

4° Atunci când termenele de prescripţie nu sunt împlinite, legile referitoare la prescripţia acţiunii publice şi la prescripţia pedepselor.

Articolul 112-3

Legile referitoare la natura şi la cazurile de deschidere a căilor de recurs precum şi la termenele în care trebuie exercitate şi la calitatea persoanelor cărora li se permite acest lucru sunt aplicabile cu privire la recursurile depuse împotriva hotărârilor pronunţate după intrarea lor în vigoare. Recursurile sunt supuse regulilor de formă în vigoare în ziua în care sunt exercitate.

Articolul 112-4

Aplicarea imediată a legii noi este fără efect asupra valabilităţii actelor îndeplinite conform legii vechi.

Totuşi, pedeapsa încetează să fie executată atunci când a fost pronunţată pentru o faptă care, în temeiul unei legi ulterioare judecăţii, nu mai are caracterul unei infracţiuni penale.

CAPITOLUL III
Despre aplicarea legii penale în spațiu

Articolul 113-1

Pentru aplicarea prezentului capitol, teritoriul Republicii include spațiile maritim şi aerian care sunt legate de el.

SECȚIUNEA 1
Despre infracțiunile comise sau considerate comise pe teritoriul Republicii

Articolul 113-2

Legea penală franceză este aplicabilă infracțiunilor comise pe teritoriul Republicii.

Infracțiunea este considerată comisă pe teritoriul Republicii imediat ce una din faptele sale constitutive a avut loc pe acest teritoriu.

Articolul 113-2-1

Orice infracțiune sau delict comis prin intermediul unei reţele electronice de comunicații, dacă a existat tentativa sau dacă a fost comis(ă) în prejudiciul unei persoane fizice cu reşedinţa pe teritoriul Republicii sau al unei persoane juridice al cărei sediu este situat pe teritoriul Republicii, se consideră comis(ă) pe teritoriul Republicii.

Articolul 113-3

Legea penală franceză este aplicabilă infracțiunilor comise la bordul navelor sub pavilion francez, sau împotriva acestor nave sau a persoanelor aflate la bordul lor, indiferent de locul în care se găsesc. Ea este singura aplicabilă infracțiunilor comise la bordul navelor marinei naționale, sau împotriva acestor nave sau a persoanelor aflate la bordul lor, indiferent de locul în care se găsesc.

Articolul 113-4

Legea penală franceză este aplicabilă infracțiunilor comise la bordul aeronavelor înmatriculate în Franța, sau împotriva acestor aeronave sau a persoanelor aflate la bordul lor, indiferent de locul în care se găsesc. Ea este singura aplicabilă infracțiunilor comise la bordul aeronavelor militare franceze, sau împotriva acestor aeronave sau a persoanelor aflate la bordul lor, indiferent de locul în care se găsesc.

Articolul 113-5

Legea penală franceză este aplicabilă oricui s-a dovedit a fi vinovat pe teritoriul Republicii, ca şi complice, de o crimă sau de un delict comis în străinătate dacă crima sau delictul se pedepseşte în acelaşi timp de legea

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

franceză şi de legea străină şi dacă a fost constatat(ă) printr-o decizie definitivă a instanţei străine.

SECŢIUNEA 2
Despre infracţiunile comise în afara teritoriului Republicii

Articolul 113-6

Legea penală franceză este aplicabilă oricărei crime comise de un francez în afara teritoriului Republicii.

Ea este aplicabilă delictelor comise de francezi în afara teritoriului Republicii dacă faptele sunt pedepsite de legislaţia ţării în care au fost comise.

Ea este aplicabilă încălcărilor dispoziţiilor Regulamentului (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziţii ale legislaţiei sociale în domeniul transporturilor rutiere, comise într-un alt stat membru al Uniunii Europene şi constatate în Franţa, sub rezerva dispoziţiilor articolului 692 din Codul de procedură penală sau a justificării existenţei unei sancţiuni administrative ce a fost executată sau nu mai poate fi executată.

Se aplică prezentul articol chiar şi atunci când infractorul a obţinut naţionalitatea franceză după fapta ce îi este atribuită.

Articolul 113-7

Legea penală franceză este aplicabilă oricărei crime, precum şi oricărui delict pedepsit cu închisoarea, comis de un francez sau de un străin în afara teritoriului Republicii atunci când, în momentul infracţiunii, victima este de naţionalitate franceză.

Articolul 113-8

În cazurile prevăzute de articolele 113-6 şi 113-7, urmărirea delictelor nu poate fi efectuată decât la cererea Ministerului Public. Ea trebuie să fie precedată de o plângere din partea victimei sau a celor îndreptăţiţi sau de un denunţ oficial din partea autorităţii ţării în care fapta a fost comisă.

Articolul 113-8-1

Fără a aduce atingere aplicării articolelor de la 113-6 până la 113-8, legea penală franceză este de asemenea aplicabilă oricărei crime sau oricărui delict pedepsit cu cel puţin cinci ani închisoare comis în afara teritoriului Republicii de un străin a cărui extrădate sau predare a fost refuzată statului solicitant de autorităţile franceze pe motiv că fie fapta din cauza căreia extrădarea a fost cerută este pedepsită cu o pedeapsă sau măsură de siguranţă contrară ordinii publice franceze, fie persoana solicitată ar fi fost judecată în acel stat de un tribunal fără să se asigure garanţiile fundamentale de procedură şi de protecţie a drepturilor la apărare, fie fapta reţinută îmbracă forma infracţiunii

politice, fie extrădarea sau predarea ar putea avea, pentru persoana solicitată, consecinţe foarte grave în special din cauza vârstei sau stării sale de sănătate.

Urmărirea infracţiunilor menţionate la alineatul întâi nu poate fi exercitată decât la cererea Ministerului Public.

Articolul 113-9

În cazurile prevăzute de articolele 113-6 şi 113-7, nicio urmărire nu poate fi exercitată împotriva unei persoane care justifică faptul că a fost judecată definitiv în străinătate pentru aceleaşi fapte şi, în caz de condamnare, că pedeapsa a fost ispăşită sau s-a prescris.

Articolul 113-10

Legea penală franceză se aplică crimelor şi delictelor care aduc atingere intereselor fundamentale ale naţiunii şi pedepsite de titlul I din cartea IV, de falsificare şi contrafacere a sigiliului de stat, a monezilor, a biletelor de bancă sau a titlurilor publice pedepsite de articolele 442-1, 442-2, 442-5, 442-15, 443-1 şi 444-1 şi oricărei crime sau delict împotriva agenţilor ori sediilor diplomatice sau consulare franceze, comis în afara teritoriului Republicii.

Articolul 113-11

Sub rezerva dispoziţiilor articolului 113-9, legea penală franceză este aplicabilă crimelor şi delictelor comise la bordul sau împotriva aeronavelor neînmatriculate în Franţa sau a persoanelor aflate la bordul lor:

1° Atunci când autorul sau victima este de naţionalitate franceză;

2° Atunci când aparatul aterizează în Franţa ulterior crimei sau delictului;

3° Atunci când aeronava a fost închiriată fără echipaj unei persoane cu sediul principal al afacerii sale sau, în lipsă, cu reşedinţa permanentă pe teritoriul Republicii.

În cazul prevăzut la punctul 1°, naţionalitatea autorului sau a victimei infracţiunii este apreciată în conformitate cu articolul 113-6, ultimul paragraf, şi articolul 113-7.

Articolul 113-12

Legea penală franceză este aplicabilă infracţiunilor comise dincolo de marea teritorială, în măsura în care convenţiile internaţionale şi legea prevăd acest lucru.

Articolul 113-13

Legea penală franceză este aplicabilă crimelor şi delictelor calificate drept acte de terorism şi pedepsite de titlul II din cartea IV, comise în străinătate de un francez sau o persoană cu reşedinţa obişnuită pe teritoriul francez.

TITLUL II
Despre răspunderea penală

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

Articolul 121-1

Nimeni nu este responsabil penal decât pentru propria faptă.

Articolul 121-2

Persoanele juridice, cu excepţia statului, sunt responsabile din punct de vedere penal, conform distincţiilor articolelor de la 121-4 până la 121-7 pentru infracţiunile comise, în numele lor, de către organele sau reprezentanţii lor.

Totuşi, colectivităţile teritoriale şi grupările lor nu sunt responsabile penal decât pentru infracţiunile comise în exercitarea activităţilor ce pot face obiectul unor convenţii de delegare a serviciului public.

Răspunderea penală a persoanelor juridice nu o exclude pe cea a persoanelor fizice autori sau complici la aceleaşi fapte, sub rezerva dispoziţiilor celui de-al patrulea paragraf al articolului 121-3.

Articolul 121-3

Nu există nici crimă, nici delict fără intenţia de a le comite.

Totuşi, atunci când legea prevede, există delict în caz de punere în pericol deliberată a unei alte persoane.

Există de asemenea delict, atunci când legea o prevede, în cazul unei fapte comise din imprudenţă, cu neglijenţă sau prin nerespectarea unei obligaţii de prudenţă sau de securitate prevăzută de lege sau regulament, dacă se stabileşte că autorul faptelor nu a depus diligenţele normale ţinând cont, după caz, de natura misiunilor sau funcţiilor sale, de competenţele sale, precum şi de puterea şi mijloacele de care dispunea.

În cazul prevăzut de alineatul precedent, persoanele fizice care nu au provocat direct paguba, dar care au creat sau au contribuit la crearea situaţiei ce a permis realizarea pagubei sau care nu au luat măsurile care ar fi permis evitarea ei, sunt responsabili penal dacă s-a stabilit că fie au încălcat în mod clar deliberat o obligaţie specială de prudenţă sau de securitate prevăzută de lege sau regulament, fie au comis o greşeală caracteristică şi care a expus o altă persoană la un risc de o gravitate deosebită pe care nu-l puteau ignora.

Nu există contravenţie în caz de forţă majoră.

Articolul 121-4

Este autor al infracţiunii persoana care:

1° Comite faptele incriminate;

2° Încearcă să comită o crimă sau, în cazurile prevăzute de lege, un delict.

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 121-5

Tentativa este comisă în momentul în care, manifestarea începerii executării, a fost întreruptă sau nu şi-a produs efectul din cauza unor circumstanţe independente de voinţa autorului său.

Articolul 121-6

Va fi pedepsit ca autor complicele infracţiunii, în sensul articolului 121-7.

Articolul 121-7

Este complice al unei crime sau al unui delict persoana care, cu ştiinţă, prin ajutor sau asistenţă, a facilitat pregătirea sau consumarea acesteia.

Este de asemenea complice persoana care prin cadou, promisiune, ameninţare, ordin, abuz de autoritate sau de putere a provocat o infracţiune sau a dat instrucţiuni pentru a o comite.

CAPITOLUL II
Despre cauzele de iresponsabilitate sau de atenuare a responsabilităţii

Articolul 122-1

Nu este responsabilă penal persoana care suferea, la momentul faptelor, de o tulburare fizică sau neuropsihică ce i-a abolit discernământul sau controlul asupra acţiunilor sale.

Persoana care suferea, la momentul faptelor, de o tulburare fizică sau neuropsihică ce i-a afectat discernământul sau controlul asupra acţiunilor rămâne pedepsibilă. Totuşi, jurisdicţia ţine cont de această circumstanţă atunci când stabileşte pedeapsa şi îi fixează regimul. Dacă se aplică o pedeapsă privativă de libertate, acesta se reduce cu o treime sau, în cazul unei crime pedepsite cu închisoare sau închisoare pe viaţă, se reduce la 30 ani. Instanţa poate hotărî totuşi, prin decizie special motivată în materie corecţională, neaplicarea acestei reduceri a pedepsei. În cazul în care, după consultarea medicului, instanţa consideră că natura tulburării o justifică, are grijă ca pedeapsa pronunţată să permită condamnatului să beneficieze de îngrijiri adaptate stării sale.

Articolul 122-2

Nu este responsabilă penal persoana care a acţionat sub imperiul unei forţe sau al unei constrângeri căreia nu i-a putut rezista.

Articolul 122-3

Nu este responsabilă penal persoana care justifică faptul că a crezut, dintr-o eroare asupra unei prevederi legale pe care nu o putea evita, că poate îndeplini acţiunea în mod legitim.

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 122-4

Nu este responsabilă penal persoana care a îndeplinit o acţiune prescrisă sau autorizată de dispoziţiile legislative sau regulamentare.

Nu este responsabilă penal persoana care îndeplineşte o acţiune din comanda unei autorităţi legitime, cu excepţia cazului în care această acţiune este vădit ilegală.

Articolul 122-4-1

Nu este responsabil penal ofiţerul poliţiei naţionale, militarul jandarmeriei naţionale, militarul în executarea serviciului pe teritoriul naţional în cadrul rechiziţiilor prevăzute la articolul L. 1321-1 din Codul apărării sau agentul vamal care face uz de armă în mod absolut necesar şi strict proporţional în scopul exclusiv de a preveni, într-un timp foarte scurt, repetarea unuia sau mai multor omoruri sau tentative de omor care tocmai au fost comise, atunci când agentul are motive reale şi obiective de a aprecia că această repetare este probabilă în ceea ce priveşte informaţiile de care dispune la momentul la care face uz de armă.

Articolul 122-5

Nu este responsabilă penal persoana care, în faţa unui atentat nejustificat îndreptat împotriva ei sau altcuiva, îndeplineşte, în acelaşi timp, o acţiune ordonată de nevoia de legitimă apărare a ei sau a altcuiva, fără să existe o disproporţie între mijloacele de apărare folosite şi gravitatea atentatului.

Nu este responsabilă penal persoana care, pentru a întrerupe executarea unei crime sau a unui delict împotriva unui bun, îndeplineşte o acţiune de apărare, alta decât o omucidere voluntară, atunci când această acţiune este strict necesară pentru realizarea scopului urmărit iar mijloacele folosite sunt proporţionale cu gravitatea infracţiunii.

Articolul 122-6

Se consideră că a acţionat în legitimă apărare cel care a îndeplinit acţiunea:

1° Pentru a respinge, pe timp de noapte, intrarea prin efracţie, violenţă sau şiretenie într-un spaţiu locuit;

2° Pentru a se apăra împotriva autorilor furturilor sau jafurilor executate cu violenţă.

Articolul 122-7

Nu este responsabilă penal persoana care, în faţa unui pericol actual sau iminent care o ameninţă pe ea însăşi, pe altcineva sau un bun, îndeplineşte o acţiune necesară salvării persoanei sau bunului, cu excepţia cazului în care există o disproporţie între mijloacele folosite şi gravitatea ameninţării.

Articolul 122-8

Minorii capabili de discernământ sunt responsabili penal pentru crimele, delictele sau contravenţiile de care au fost recunoscuţi vinovaţi, în condiţii

stabilite de o lege specială care prevede măsurile de protecţie, de asistenţă, de supraveghere şi de educaţie al căror obiect pot fi.

Această lege stabileşte de asemenea sancţiunile educative care pot fi pronunţate împotriva minorilor cu vârsta între 10 şi 18 ani, precum şi pedepsele la care pot fi condamnaţi minorii cu vârsta între 13 şi 18 ani, ţinând cont de atenuarea răspunderii de care beneficiază din cauza vârstei lor.

TITLUL III
Despre pedepse

Articolul 130-1

Pentru asigurarea protecţiei societăţii, prevenirea comiterii de noi infracţiuni şi restabilirea echilibrului social, cu respectarea intereselor victimei, pedeapsa urmăreşte:

1° Sancţionarea autorului infracţiunii;

2° Favorizarea reeducării, inserării sau reinserării sale.

CAPITOLUL I
Despre natura pedepselor

SECŢIUNEA 1
Despre pedepse aplicabile persoanelor fizice

SUB-SECŢIUNEA 1
Despre pedepse criminale (cu privire la crime)

Articolul 131-1

Pedepsele criminale de care sunt pasibile persoanele fizice sunt:

1° recluziune criminală sau detenţiune penală pe viaţă;

2° recluziune criminală sau recluziune de maxim 30 ani;

3° recluziune criminală sau recluziune de maxim 20 ani;

4° recluziune criminală sau recluziune de maxim 15 ani;

Durata recluziunii criminale sau a închisorii criminale pe timp limitat este de minim 10 ani.

Articolul 131-2

Pedepsele cu recluziunea criminală sau recluziunea nu exclud o pedeapsă cu amendă şi una sau mai multe din pedepsele complementare prevăzute de articolul 131-10.

SUB-SECŢIUNEA 2
Despre pedepse corecţionale

Articolul 131-3

Pedepsele corecţionale de care sunt pasibile persoanele fizice sunt:

1° închisoarea;

2° constrângerea penală;

3° amenda;

4° ziua-amendă;

5° stagiul civic;

6° munca în folosul comunităţii;

7° Pedepsele privative sau restrictive ale drepturilor prevăzute de articolul 131-6;

8° Pedepsele complementare prevăzute de articolul 131-10;

9° Sancţiunea-reparatorie.

Articolul 131-4

Gama pedepselor cu închisoare este următoarea:

1° maxim 10 ani;

2° maxim 7 ani;

3° maxim 5 ani;

4° maxim 3 ani;

5° maxim 2 ani;

6° maxim 1 an;

7° maxim 6 luni;

8° maxim 2 luni.

Articolul 131-4-1

Atunci când personalitatea şi situaţia materială, familială şi socială a autorului unui delict pedepsit cu o pedeapsă cu închisoarea mai mică sau egală cu 5 ani şi împrejurările cauzei justifică un sprijin socio-educaţional individualizat şi susţinut, instanţa poate pronunţa pedeapsa de constrângere penală.

Constrângerea penală impune condamnatului obligaţia de a se supune, sub supravegherea judecătorului responsabil cu aplicarea pedepselor, pentru o perioadă cuprinsă între 6 luni şi 5 ani, fixată de instanţă, unor măsuri de control şi asistenţă, precum şi unor obligaţii şi interdicţii speciale destinate prevenirii recidivei favorizându-i-se integrarea sau reintegrarea în societate.

Încă de la pronunţarea hotărârii de condamnare, persoana condamnată este supusă, pentru întreaga durată a pedepsei, măsurilor de control prevăzută de articolul 132-44.

Obligaţiile şi interdicţiile speciale care pot fi impuse condamnatului sunt:

1° obligaţiile şi interdicţiile prevăzute de articolul 132-45 în ceea ce priveşte suspendarea condiţionată;

PUBLIC CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2° obligaţia de a efectua o muncă în folosul comunităţii, în condiţiile prevăzute de articolul 131-8:

3° obligaţia de a accepta îngrijiri, în condiţiile prevăzute de articolele de la L. 3711-1 până la L. 3711-5 din Codul sănătăţii publice, dacă persoana a fost condamnată pentru un delict pentru care se efectuează monitorizarea socio-judiciară şi o expertiză medicală a concluzionat că trebuie să urmeze un tratament.

În plus, condamnatul poate beneficia de măsurile de asistenţă prevăzute de articolul 132-46 din prezentul cod.

Dacă dispune de suficiente informaţii cu privire la personalitatea condamnatului şi la situaţia materială, familială şi socială a acestuia, instanţa care pronunţă constrângerea penală poate defini obligaţiile şi interdicţiile speciale care îi sunt impuse dintre cele menţionate la punctele 1° - 3° din prezentul articol.

Instanţa fixează, de asemenea, durata maximă a pedepsei cu închisoare aplicată condamnatului în cazul nerespectării obligaţiilor şi interdicţiilor impuse acestuia. Această pedeapsă cu închisoarea nu poate depăşi 2 ani, şi nici maximum pedepsei cu închisoare pronunţată. Condiţiile în care poate fi dispusă executarea pedepsei cu închisoarea, integral sau parţial, sunt stabilite de Codul de procedură penală.

După pronunţarea hotărârii, preşedintele instanţei informează condamnatul, atunci când este prezent, cu privire la obligaţiile şi interdicţiile care-i sunt impuse, precum şi la consecinţele încălcării acestora.

În condiţiile şi modalităţile precizate de Codul de procedură penală, după evaluarea personalităţii şi a situaţiei materiale, familiale şi sociale a condamnatului de către serviciul penitenciar de inserţie şi probaţiune, judecătorul responsabil cu executarea pedepselor, în cazul neaplicării celui de-al nouălea paragraf din prezentul articol, stabileşte obligaţiile şi interdicţiile impuse condamnatului dintre cele menţionate la punctele 1° - 3°, precum şi măsurile de asistenţă de care beneficiază. În cazul aplicării celui de-al nouălea paragraf, judecătorul responsabil cu executarea pedepselor poate modifica, suprima sau completa obligaţiile şi interdicţiile decise de instanţă; el stabileşte măsurile de asistenţă de care beneficiază condamnatul. În cursul executării constrângerii penale, obligaţiile şi interdicţiile, precum şi măsurile de asistenţă pot fi modificate, suprimate sau completate de către judecătorul responsabil cu executarea pedepselor în privinţa evoluţiei condamnatului.

Condamnarea la constrângerea penală este executorie provizoriu.

Articolul 131-5

Atunci când un delict este pedepsit cu o pedeapsă cu închisoare, instanţa poate pronunţa o pedeapsă de zile-amendă constând pentru condamnat în plata la trezorerie a unei sume a cărei cifră globală rezultă din stabilirea de către judecător a unei contribuţii zilnice timp de un anumit număr de zile. Suma fiecărei zile-amendă este stabilită ţinând cont de resursele şi de acuzaţiile

aduse infractorului; nu poate depăşi 1.000 euro. Numărul de zile-amendă este stabilit ţinând cont de împrejurările infracţiunii; nu poate depăşi 360.

Articolul 131-5-1

Atunci când un delict este pedepsit cu o pedeapsă cu închisoare, instanţa poate, în locul închisorii, să dispună ca condamnatul să îndeplinească un stagiu civic, ale cărui modalităţi, durată şi conţinut sunt stabilite prin decret al Consiliului de stat, şi care are drept obiectiv să-i amintească valorile republicane de toleranţă şi de respect pentru demnitatea umană pe care se bazează societatea. Instanţa precizează dacă acest stagiu, al cărui cost nu-l poate depăşi pe acela al amenzilor contravenţionale din a treia clasă, trebuie să fie făcut pe cheltuiala condamnatului.

Această pedeapsă nu poate fi pronunţată împotriva infractorului care o refuză sau nu este prezent la audiere. Cu toate acestea, această pedeapsă poate fi pronunţată dacă infractorul, absent la audiere, şi-a făcut cunoscut în scris acordul şi este reprezentat de avocatul său.

Articolul 131-6

Atunci când un delict este pedepsit cu o pedeapsă cu închisoare, instanţa poate pronunţa, în locul închisorii, una sau mai multe din următoarele pedepse privative sau restrictive de libertate:

1° Suspendarea, pe o durată de maxim 5 ani, a permisului de conducere, această suspendare putând fi limitată, conform modalităţilor stabilite prin decret al Consiliului de stat, la conducerea în afara activităţii profesionale; această limitare nu este totuşi posibilă în cazul unui delict pentru care suspendarea permisului de conducere, dispusă cu titlu de pedeapsă complementară, nu poate fi limitată la conducerea în afara activităţii profesionale;

2° Interdicţia de a conduce anumite vehicule timp de maxim 5 ani;

3° Anularea permisului de conducere cu interdicţia de a solicita eliberarea unui nou permis timp de maxim 5 ani;

4° Confiscarea unuia sau mai multor vehicule aparţinând condamnatului;

5° Blocarea, timp de maxim 1 an, a unuia sau mai multor vehicule aparţinând condamnatului, conform modalităţilor stabilite prin decret al Consiliului de stat;

5° bis Interdicţia, timp de maxim 5 ani, de a conduce un vehicul neechipat, de către un profesionist autorizat sau din fabrică, cu un dispozitiv omologat anti-pornire prin etilotest electronic. Dacă această interdicţie este pronunţată în acelaşi timp cu pedeapsa de anulare sau suspendare a permisului de conducere, atunci este aplicabilă, pe perioada fixată de instanţă, la sfârşitul executării acestei pedepse;

6° Interdicţia de a deţine sau de a purta, pe o durată de maxim 5 ani, o arme supusă autorizării;

7° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau de care acesta dispune liber;

8° Retragerea permisului de vânătoare cu interdicţia de a solicita eliberarea unui nou permis timp de maxim 5 ani;

9° Interdicţia timp de maxim 5 ani de a emite alte cecuri decât cele care permit retragerea de fonduri de către trăgător la bancă sau cele care sunt certificate şi utilizează cardurile de plată;

10° Confiscarea bunului care a servit sau a fost destinat a fi folosit la comiterea infracţiunii sau a bunului care este produsul infracţiunii. Totuşi, această confiscare nu poate fi pronunţată în materie de delict de presă;

11° Interdicţia timp de maxim 5 ani de a exercita o activitate profesională sau socială imediat ce facilităţile pe care le obţine această activitate au fost folosite cu bună ştiinţă pentru pregătirea sau comiterea infracţiunii. Această interdicţie nu este totuşi aplicabilă exercitării unui mandat electiv sau răspunderilor sindicale. Ea nu este aplicabilă nici în materie de delict de presă;

12° Interdicţia, timp de maxim 3 ani, de a se afla în anumite locuri sau categorii de locuri stabilite de instanţă şi în care a fost comisă infracţiunea;

13° Interdicţia, timp de maxim 3 ani, de a se întâlni cu anumiţi condamnaţi desemnaţi special de instanţă, în special autorii sau complicii infracţiunii;

14° Interdicţia, timp de maxim 3 ani, de a intra în legătură cu anumite persoane desemnate special de instanţă, în special cu victima infracţiunii;

15° Interdicţia, timp de maxim 5 ani, de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla în orice calitate, direct sau indirect, pentru sine sau pentru un terţ, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială.

Articolul 131-7

Pedepsele privative sau restrictive ale drepturilor enumerate la articolul 131-6 pot de asemenea să fie pronunţate, în locul amenzii, pentru delictele care sunt pedepsite numai cu o pedeapsă cu amendă.

Articolul 131-8

Atunci când un delict este pedepsit cu o pedeapsă cu închisoare, instanţa poate dispune, în locul închisorii, efectuarea de către condamnat, pe o durată cuprinsă între 20 şi 280 ore, a unei munci neremunerate în folosul comunităţii în avantajul unei persoane juridice de drept public sau al unei persoane juridice de drept privat însărcinată cu o misiune de serviciu public sau al unei asociaţii abilitate să pună în practică diverse munci în folosul comunităţii.

Pedeapsa cu munca în folosul comunităţii nu poate fi pronunţată împotriva infractorului care o refuză sau care nu este prezent la audiere. Preşedintele tribunalului, înainte de pronunţarea hotărârii, informează infractorul asupra dreptului său de a refuza efectuarea unei munci în folosul comunităţii şi primeşte răspunsul acestuia.

Pedeapsa cu munca în folosul comunităţii poate fi pronunţată dacă infractorul, absent la audiere, şi-a exprimat acordul în scris şi dacă este reprezentat de avocatul său.

Articolul 131-8-1

Dacă un delict este pedepsit cu o pedeapsă cu închisoare, instanţa poate pronunţa, în locul sau simultan cu pedeapsa cu închisoare, pedeapsa cu sancţiune-reparatorie. La fel şi în cazul în care un delict este pedepsit doar cu o pedeapsă cu amendă ca pedeapsă principală.

Sancţiunea reparatorie constă în obligaţia condamnatului de a proceda, în termenul şi potrivit modalităţilor stabilite de instanţă, la repararea prejudiciului victimei.

Cu acordul victimei şi al infractorului, repararea poate fi realizată în natură. Ea poate consta în remedierea unui bun deteriorate cu ocazia comiterii infracţiunii; această remediere este realizată de însuşi condamnat sau de un specialist ales de acesta şi căruia îi plăteşte intervenţia.

Executarea remedierii este constatată de procurorul Republicii sau de delegatul acestuia.

Atunci când pronunţă pedeapsa cu sancţiunea-reparatorie, instanţa fixează durata maximă a închisorii, care nu poate depăşi 6 luni, sau valoarea maximă a amenzii, care nu poate depăşi 15.000 euro, a cărei executare integrală sau parţială va putea fi dispusă de judecătorul responsabil cu executarea pedepselor în condiţiile prevăzute la articolul 712-6 din Codul de procedură penală atunci când condamnatul nu respectă obligaţia de reparare. Dacă delictul nu este pedepsit decât cu o pedeapsă cu amendă, instanţa nu fixează decât valoarea amenzii, care nu poate depăşi 15.000 euro, ce va putea fi executată. Preşedintele instanţei avertizează condamnatul asupra acestui lucru după pronunţarea hotărârii.

Articolul 131-9

Pedeapsa cu închisoare nu poate fi pronunţată cumulativ cu una din pedepsele privative sau de restrictive a drepturilor prevăzute de articolul 131-6, nici cu pedeapsa cu constrângere penală sau pedeapsa cu muncă în folosul comunităţii.

Atunci când pronunţă una sau mai multe din pedepsele prevăzute de articolele 131-5-1, 131-6 sau 131-8, instanţa poate fixa durata maximă a pedepsei cu închisoare sau suma maximă a amenzii a cărei executare integrală sau parţială va putea fi dispusă de judecătorul responsabil cu executarea pedepselor, în condiţiile prevăzute de articolul 712-6 din Codul de procedură penală, atunci când condamnatul nu respectă obligaţiile sau interdicţiile rezultate din pedeapsă sau din pedepsele pronunţate. Preşedintele instanţei avertizează condamnatul asupra acestui lucru după pronunţarea hotărârii. Pedeapsa cu închisoare sau pedeapsa cu amendă fixate de instanţă nu pot depăşi pedepsele de care este pasibil pentru delictul pentru care se pronunţă condamnarea, nici pe cele prevăzute de articolul 434-41 din prezentul cod. În cazul aplicării dispoziţiilor prezentului paragraf, dispoziţiile articolului 434-41 nu mai sunt aplicabile.

Pedeapsa cu zile-amendă nu poate fi pronunţată cumulativ cu pedeapsa cu amendă.

SUB-SECŢIUNEA 3
Despre pedepse complementare aplicate pentru anumite crime sau delicte

Articolul 131-10

Atunci când legea prevede, o crimă sau un delict poate fi sancţionat(ă) cu una sau mai multe pedepse complementare care, afectând persoanele fizice, implică interdicţia, decăderea, incapacitatea sau retragerea unui drept, obligaţia de acceptare de îngrijiri sau obligaţia de a face, imobilizarea sau confiscarea unui obiect, confiscarea unui animal, închiderea unei afaceri sau afişarea hotărârii pronunţate sau difuzarea acesteia fie prin presa scrisă, fie prin orice mijloc de comunicare către public pe cale electronică.

Articolul 131-11

Atunci când un delict este pedepsit cu una sau mai multe din pedepsele complementare menţionate la articolul 131-10, instanţa poate să pronunţe doar pedeapsa complementară sau una sau mai multe din pedepsele complementare aplicate cu titlu de pedeapsă principală.

Instanţa poate fixa atunci durata maximă a pedepsei cu închisoare sau suma maximă a amenzii a cărei executare integrală sau parţială va putea fi dispusă de judecătorul responsabil cu executarea pedepselor, în condiţiile prevăzute de articolul 712-6 din Codul de procedură penală, în caz de încălcare de către condamnat a obligaţiilor sau interdicţiilor rezultate din pedepsele pronunţate cu aplicarea dispoziţiilor prezentului articol. Preşedintele instanţei avertizează condamnatul asupra acestui lucru după pronunţarea hotărârii. Pedeapsa cu închisoarea sau pedeapsa cu amendă pe care le fixează instanţa nu pot depăşi pedepsele aplicate pentru delictul pentru care condamnarea este pronunţată, nici pe cele prevăzute de articolul 434-41 din prezentul cod. În cazul aplicării dispoziţiilor prezentului paragraf, dispoziţiile articolului 434-41 nu mai sunt aplicabile.

SUB-SECŢIUNEA 4
Despre pedepse contravenţionale

Articolul 131-12

Pedepsele contravenţionale de care sunt pasibile persoanele fizice sunt:

1° amenda;

2° pedepsele privative sau de restricţie a drepturilor prevăzute de articolul 131-14;

3° pedeapsa cu sancţiunea-reparatorie prevăzută de articolul 131-51-1.

IAŞI UNIVERSITY LIBRARY

Aceste pedepse nu exclud una sau mai multe pedepse complementare prevăzute de articolele 131-16 şi 131-17.

Articolul 131-13

Constituie contravenţii infracţiunile pe care legea pe pedepseşte cu amendă de cel mult 3.000 euro.

Suma amenzii este următoarea:

1° maxim 38 euro pentru contravenţiile din prima clasă;

2° maxim 150 euro pentru contravenţiile din cea de-a 2-a clasă;

3° maxim 450 euro pentru contravenţiile din cea de-a 3-a clasă;

4° maxim 750 euro pentru contravenţiile din cea de-a 4-a clasă;

5° maxim 1.500 euro pentru contravenţiile din cea de-a 5-a clasă, sumă care poate ajunge la 3.000 euro în caz de recidivă atunci când regulamentul o prevede, în afara cazurilor în care legea prevede că recidiva contravenţiei constituie un delict.

Articolul 131-14

Pentru toate contravenţiile din cea de-a 5-a clasă, una sau mai multe din pedepsele privative sau de restricţie a următoarelor drepturilor pot fi pronunţate:

1° Suspendarea, pe o durată de maxim 1 an, a permisului de conducere, această suspendare putând fi limitată la conducerea în afara activităţii profesionale; această limitare nu este totuşi posibilă în caz de contravenţie pentru care suspendarea permisului de conducere, aplicată cu titlu de pedeapsă complementară, nu poate fi limitată la conducerea în afara activităţii profesionale;

2° Blocarea, timp de maxim 6 luni, a unuia sau mai multor vehicule aparţinând condamnatului;

3° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau de care dispune liber;

4° Retragerea permisului de vânătoare, cu interdicţia de a solicita eliberarea unui nou permis timp de maxim 1 an;

5° Interdicţia timp de maxim 1 an de a emite alte cecuri decât cele care permit retragerea de fonduri de către titular la bancă sau cele care sunt confirmate şi de a folosi cardurile de plată;

6° Confiscarea bunului care a servit sau a fost destinat comiterii infracţiunii sau a bunului care este produsul infracţiunii. Totuşi, această confiscare nu poate fi pronunţată în materie de delict de presă.

Articolul 131-15

Pedeapsa cu amendă nu poate fi pronunţată cumulativ cu una din pedepsele privative sau restrictive a drepturilor enumerate la articolul 131-14.

Pedepsele privative sau de restrictive a drepturilor enumerate la acest articol pot fi pronunţate cumulativ.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 131-15-1

Pentru toate contravenţiile din cea de-a 5-a clasă, instanţa poate pronunţa în locul sau simultan cu amenda pedeapsa cu sancţiunea-reparatorie potrivit modalităţilor prevăzute de articolul 131-8-1.

În acest caz, instanţa fixează suma amenzii, care nu poate depăşi 1.500 euro, a cărei executare integrală sau parţială va putea fi dispusă de judecătorul responsabil cu executarea pedepselor în condiţiile prevăzute de articolul 712-6 din Codul de procedură penală atunci când condamnatul nu respectă obligaţia de reparare.

Articolul 131-16

Regulamentul care pedepseşte o contravenţie poate prevedea, atunci când vinovatul este o persoană fizică, una sau mai multe din următoarele pedepse complementare:

1° Suspendarea, pe o durată de maxim 3 ani, a permisului de conducere, această suspendare putând fi limitată la conducerea în afara activităţii profesionale cu excepţia cazului în care regulamentul exclude în mod expres această limitare;

2° Interdicţia de a deţine sau de a purta, pe o durată de maxim 3 ani, o armă supusă autorizării;

3° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau de care acesta dispune liber;

4° Retragerea permisului de vânătoare, cu interdicţia de a solicita eliberarea unui nou permis timp de maxim 3 ani;

5° Confiscarea bunului care a servit sau a fost destinat comiterii infracţiunii sau a bunului care este produsul infracţiunii;

6° Interdicţia de a conduce anumite vehicule terestre cu motor, inclusiv cele pentru conducerea cărora permisul de conducere nu este necesar, pe o durată de maxim 3 ani;

7° Obligaţia de a urma, pe cheltuiala sa, un curs de înţelegere şi promovare a siguranţei rutiere;

8° Obligaţia de a îndeplini, după caz pe cheltuiala sa, un stagiu civic;

9° Obligaţia de a urma, pe cheltuiala sa, un curs în materia răspunderii părinteşti, potrivit modalităţilor prevăzute de articolul 131-35-1;

9° bis Obligaţia de a urma, după caz pe cheltuiala sa, un curs de înţelegere şi promovare a combaterii cumpărării actelor sexuale;

10° Confiscarea animalului care a fost utilizat la comiterea infracţiunii sau împotriva căruia a fost comisă infracţiunea:

11° Interdicţia, pentru maxim 3 ani, de a deţine un animal;

12° Retragerea pentru maxim 1 an a licenţelor navelor de agrement cu motor şi, pentru orice persoană îmbarcată pe o navă străină, interdicţia pentru maxim 1 an de naviga în apele teritoriale sau apele interne maritime franceze.

Articolul 131-17

Regulamentul care pedepseşte o contravenţie din cea de-a 5-a clasă poate între altele să prevadă pedeapsa complementară a interdicţiei, pe o durată de maximum 3 ani, de a emite alte cecuri decât cele care permit retragerea de fonduri de către trăgător la bancă sau cele care sunt certificate.

Regulamentul care pedepseşte o contravenţie din cea de-a 5-a clasă poate de asemenea să prevadă, cu titlu de pedeapsă complementară, pedeapsa muncii în folosul comunităţii pe o durată cuprinsă între 20 şi 120 ore.

Articolul 131-18

Atunci când o contravenţie este pedepsită cu una sau mai multe din pedepsele complementare menţionate la articolele 131-16 şi 131-17, instanţa poate să pronunţe doar pedeapsa complementară sau una sau mai multe din pedepsele complementare aplicate.

SUB-SECŢIUNEA 5
Despre conţinutul şi modalităţile de aplicare a anumitor pedepse

Articolul 131-19

Interdicţia de a emite cecuri implică pentru condamnat obligaţia de a restitui băncii care i le-a eliberat actele aflate în posesia sa şi a mandatarilor săi.

Atunci când această interdicţie este aplicată cu titlu de pedeapsă complementară pentru o crimă sau un delict, ea nu poate depăşi o durată de 5 ani.

Articolul 131-20

Interdicţia de a utiliza cardurile de plată implică pentru condamnat obligaţia de a restitui băncii care i le-a eliberat cardurile aflate în posesia sa şi a mandatarilor săi.

Atunci când această interdicţie este aplicată cu titlu de pedeapsă complementară pentru o crimă sau un delict, nu poate depăşi o durată de 5 ani.

Articolul 131-21

Pedeapsa complementară cu confiscare se aplică în cazurile prevăzute de lege sau regulament. Se aplică, de asemenea, de drept crimelor şi delictelor pedepsite cu o pedeapsă cu închisoare a cărei durată este mai mare de 1 an, cu excepţia delictelor de presă.

Confiscarea are loc asupra tuturor bunurilor mobile sau imobile, indiferent de natura lor, divizate sau nedivizate, care au servit sau erau destinate să servească la comiterea infracţiunii, al căror proprietar este condamnatul sau, sub rezerva drepturilor proprietarului de bună credinţă, de care acesta dispune liber.

Confiscarea are loc, de asemenea, asupra tuturor bunurilor care sunt obiectul sau produsul direct sau indirect al infracţiunii, cu excepţia bunurilor ce pot fi restituite victimei. Dacă produsul infracţiunii a fost amestecat cu

fonduri de origine legală pentru achiziţionarea unuia sau mai multor bunuri, confiscarea poate să nu aibă loc asupra acestor bunuri decât până la valoarea estimată a acestui produs.

Confiscarea poate, de asemenea, avea loc asupra oricărui bun mobil sau imobil definit de legea sau regulamentul care pedepseşte infracţiunea.

În cazul unei crime sau delict pedepsit cu cel puţin 5 ani închisoare şi care a adus un profit direct sau indirect, confiscarea poate avea loc şi asupra bunurilor mobile sau imobile, indiferent de natura lor, divizate sau nedivizate, ce aparţine condamnatului sau, sub rezerva drepturilor proprietarului de bună credinţă, de care acesta dispune liber, atunci când nici condamnatul, nici proprietarul, în măsură să dea explicaţii cu privire la bunurile a căror confiscare este avută în vedere, nu le-au putut justifica originea.

Dacă legea care pedepseşte crima sau delictul o prevede, confiscarea poate avea loc şi asupra tuturor bunurilor sau a câtorva din bunurile ce aparţin condamnatului sau, sub rezerva drepturilor proprietarului de bună credinţă, de care acesta dispune liber, indiferent de natura lor, mobile sau imobile, divizate sau nedivizate.

Confiscarea este obligatorie pentru obiectele considerare periculoase sau dăunătoare de lege sau regulament, sau a căror deţinere este ilegală, indiferent că sunt sau nu proprietatea condamnatului.

Pedeapsa complementară cu confiscare se aplică în aceleaşi condiţii tuturor drepturilor necorporale, indiferent de natura lor, divizate sau nedivizate.

Confiscarea poate fi dispusă în echivalent bănesc. Confiscarea prin echivalent poate fi executată asupra tuturor bunurilor, indiferent de natura lor, ce aparţin condamnatului sau, sub rezerva dreptului proprietarului de bună credinţă, de care acesta dispune liber. Pentru recuperarea sumei echivalente valorii bunului confiscat, sunt aplicabile dispoziţiile privind constrângerea judiciară.

Bunul confiscat este, cu excepţia unei dispoziţii specifice care prevede distrugerea sau atribuirea acestuia, transferat statului, însă rămâne grevat, până la valoarea sa, de drepturile reale constituite legal în beneficiul terţilor.

Atunci când bunul confiscat este un vehicul care nu a fost confiscat în cursul procesului, condamnatul, la cererea Ministerului Public, trebuie să predea acest vehicul serviciului sau organismului responsabil cu distrugerea sau înstrăinarea sa.

Articolul 131-21-1

Atunci când este aplicată cu titlu de pedeapsă complementară, confiscarea unui animal sau a unei categorii de animale are loc asupra animalului care a fost folosit la comiterea sau la tentativa de a comite infracţiunea sau împotriva căruia a fost comisă infracţiunea.

Confiscarea are loc, de asemenea, asupra animalelor al căror proprietar este condamnatul şi de care acesta dispune liber, dacă aceste animale puteau

fi utilizate la comiterea infracţiunii sau dacă infracţiunea ar fi putut fi comisă împotriva lor.

Instanţa care pronunţă confiscarea animalului prevede că va fi dat unei fundaţii sau asociaţii de protecţie a animalelor de utilitate publică sau declarată, putând dispune liber de el.

Dacă animalul nu a fost plasat în cursul procesului, condamnatul, la cererea Ministerului Public, trebuie să-l dea organismului menţionat la paragraful anterior. Dispoziţiile celui de-al patrulea paragraf al articolului 131-21 sunt de asemenea aplicabile.

Atunci când un animal a fost plasat în cursul procesului, instanţa care dispune confiscarea acestuia poate să oblige condamnatul la plata cheltuielilor de plasament.

În cazul unui animal periculos, instanţa poate dispune eutanasierea acestuia, după caz, pe cheltuiala condamnatului.

Articolul 131-21-2

Atunci când este aplicată cu titlu de pedeapsă complementară, interdicţia de a deţine un animat poate fi limitată la anumite animale sau categorii de animale.

În cazul în care se aplică pentru o crimă sau un delict, această interdicţie este fie definitivă, fie temporară; în acest din urmă caz, nu poate depăşi 5 ani.

Articolul 131-22

Instanţa care pronunţă pedeapsa cu muncă în folosul comunităţii fixează termenul în interiorul căruia munca în folosul comunităţii trebuie să fie efectuată în limita a 18 luni. Termenul se încheie odată cu efectuarea în întregime a muncii în folosul comunităţii; poate fi suspendat provizoriu dintr-un motiv grav de ordin medical, familial, profesional sau social. Acest termen este suspendat în perioada în care condamnatul este arestat la domiciliu sub supraveghere electronică, este plasat în arest preventiv, execută o pedeapsă privativă de libertate sau îndeplineşte obligaţiile serviciului naţional. Totuşi, munca în folosul comunităţii poate fi efectuată simultan cu arestul la domiciliu sub supraveghere electronică, cu plasamentul în exterior, cu semi-libertatea sau plasamentul sub supraveghere electronică.

Modalităţile de executare a obligaţiei de efectuare a unei munci în folosul comunităţii şi suspendarea termenului prevăzut la paragraful anterior sunt decise de judecătorul responsabil cu executarea pedepselor pe teritoriul unde condamnatul îşi are reşedinţa obişnuită sau, dacă nu o are în Franţa, de judecătorul responsabil cu executarea pedepselor din cadrul tribunalului care a pronunţat hotărârea în primă instanţă.

Atunci când persoana a fost condamnată pentru un delict prevăzut de Codul rutier sau în baza articolelor 221-6-1, 222-19-1, 222-20-1 şi 434-10,

ea execută de preferinţă pedeapsa cu muncă în folosul comunităţii în una din instituţiile specializate în primirea răniţilor din accidente rutiere.

În cursul termenului prevăzut de prezentul articol, condamnatul trebuie să respecte măsurile de control stabilite de articolul 132-55.

Articolul 131-23

Munca în folosul comunităţii este supusă prevederilor legislative şi regulamentare referitoare la munca pe timp de noapte, la igienă, la securitate precum şi la munca femeilor şi a tinerilor lucrători. Munca în folosul comunităţii se poate cumula cu practicarea activităţii profesionale.

Articolul 131-24

Statul răspunde de dauna sau de partea de daună care a fost provocată altuia de un condamnat şi care reiese direct din aplicarea unei hotărâri privind obligaţia de efectuare a unei munci în folosul comunităţii.

Statul se substituie de drept drepturilor victimei.

Acţiunea în răspundere şi acţiunea în regres sunt aduse în faţa instanţelor judecătoreşti.

Articolul 131-25

În caz de condamnare la o pedeapsă cu zile-amendă, suma totală este exigibilă la expirarea termenului corespunzător numărului de zile-amendă pronunţate.

Sub rezerva celui de-al doilea paragraf al articolului 747-1-2 din Codul de procedură penală, lipsa totală sau parţială a plăţii acestei sume duce la întemniţarea condamnatului pe o durată corespunzătoare numărului de zile-amendă neplătite. Se procedează ca în materie de constrângere judiciară. Detenţia suferită astfel este supusă regimului pedepselor cu închisoare.

Articolul 131-26

Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie se referă la:

1° Dreptul de vot;

2° Dreptul de a fi ales;

3° Dreptul de a ocupa o funcţie jurisdicţională sau de a fi expert în cadrul unei instanţe, de a reprezenta sau de a asista o parte în faţa justiţiei;

4° Dreptul de a depune mărturie în justiţie altfel decât pentru a da simple declaraţii;

5° Dreptul de a fi tutore sau curator; această interdicţie nu exclude dreptul, după avizul conform al instanţei de tutelă, după consultarea consiliului de familie, de a fi tutore sau curator al propriilor copii.

Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie nu poate depăşi o durată de 10 ani în caz de condamnare pentru crimă şi o durată de 5 ani în caz de condamnare pentru delict.

Instanţa poate pronunţa interdicţia tuturor sau unei părţi din aceste drepturi.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Interdicţia dreptului de vot sau neeligibilitatea pronunţate în aplicarea prezentului articol implică interdicţia sau incapacitatea de a deţine o funcţie publică.

Articolul 131-26-1

În cazurile prevăzute de lege şi prin derogare de la paragraful şapte al articolului 131-26, pedeapsa cu interdicţia dreptului de a fi ales menţionată al punctul 2 al aceluiaşi articol poate fi pronunţată pentru o durată de maxim 10 ani împotriva unei persoane care exercită funcţia de membru al Guvernului sau deţine un mandat electiv public la momentul comiterii faptelor.

Articolul 131-27

Atunci când este aplicată cu titlu de pedeapsă complementară pentru o crimă sau un delict, interdicţia de a deţine o funcţie publică sau de a practica o activitate profesională sau socială este fie definitivă, fie temporară; în acest din urmă caz, nu poate depăşi o durată de 5 ani.

Interdicţia de a practica o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla, în orice calitate, direct sau indirect, pentru sine sau pentru o terţă parte, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială este fie definitivă, fie temporară; în acest din urmă caz, nu poate depăşi o durată de 15 ani.

Această interdicţie nu este aplicabilă exercitării unui mandat electiv sau a responsabilităţilor sindicale. Ea nu este aplicabilă nici în materie de delict de presă.

Articolul 131-28

Interdicţia de a practica o activitate profesională sau socială se poate referi fie la activitatea profesională sau socială în exercitarea căreia sau cu ocazia exercitării căreia infracţiunea a fost comisă, fie la altă activitate profesională sau socială definită de legea care pedepseşte infracţiunea.

Articolul 131-29

Atunci când interdicţia de a exercita în întregime sau parţial drepturile enumerate la articolul 131-26, sau interdicţia de a îndeplini o funcţie publică sau o activitate profesională sau socială, însoţeşte o pedeapsă privativă de libertate fără suspendare, ea se aplică imediat de la începutul acestei pedepse şi executarea continuă, pe durata fixată prin hotărârea de condamnare, începând din ziua în care privarea de libertate a luat sfârşit.

Articolul 131-30

Atunci când este prevăzută de lege, pedeapsa cu interdicţia de a rămâne pe teritoriul francez poate fi pronunţată, cu titlu definitiv sau pe o durată de maxim 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de o crimă sau de un delict.

Interdicţia de a rămâne pe teritoriu antrenează de drept reconducerea condamnatului la frontieră, după caz, la expirarea pedepsei cu închisoare sau cu recluziunea.

Atunci când interdicţia de a rămâne pe teritoriu însoţeşte o pedeapsă privativă de libertate fără suspendare, aplicarea sa este suspendată în timpul termenului de executare a pedepsei. Ea se reia, pe durata fixată prin hotărârea de condamnare, începând din ziua în care privarea de libertate a luat sfârşit.

Interdicţia de a rămâne pe teritoriul francez pronunţată în acelaşi timp cu pedeapsa cu închisoare nu împiedică această pedeapsă să facă obiectul, în scopul pregătirii reintegrării în societate, unor măsuri de semi-libertate, de plasare în afara instituţiei, de plasare sub supraveghere electronică sau de permisiune de a ieşi.

Articolul 131-30-1

În materie corecţională, tribunalul nu poate pronunţa interdicţia de a rămâne pe teritoriul francez decât printr-o hotărâre special motivată în privinţa gravităţii infracţiunii şi situaţiei personale şi familiale a străinului în cazul:

1° Unui străin care, netrăind în stare de poligamie, este tatăl sau mama unui copil francez minor rezident în Franţa, cu condiţia să indice contribuţia efectivă la întreţinerea şi educarea copilului în condiţiile prevăzute de articolul 371-2 din Codul civil de la naşterea acestuia sau de cel puţin 1 an;

2° Unui străin căsătorit de cel puţin 3 ani cu un soţ de naţionalitate franceză, cu condiţia ca această căsătorie să fie anterioară faptelor ce au dus la condamnarea sa, sau ca respectiva convieţuire să nu fi încetat şi ca soţul să-şi fi păstrat naţionalitatea franceză;

3° Unui străin care justifică prin orice mijloace că are reşedinţa obişnuită în Franţa de peste 15 ani, exceptând cazul când a fost, în timpul acestei perioade, titular al unui permis de şedere temporară având menţiunea „student";

4° Unui străin care are reşedinţa legală în Franţa de peste 10 ani, exceptând cazul când a fost, în timpul acestei perioade, titular al unui permis de şedere temporară având menţiunea „student";

5° Unui străin titular al unei pensii pentru accident de muncă sau boală profesională oferită de un organism francez şi al cărei procent de incapacitate permanentă este egal sau mai mare de 20%.

Articolul 131-30-2

Pedeapsa cu interdicţia de a rămâne pe teritoriul francez nu poate fi pronunţată în cazul:

1° Unui străin care justifică prin toate mijloacele că are reşedinţa obişnuită în Franţa de când a împlinit vârsta de maxim 13 ani;

2° Unui străin care are reşedinţa legală în Franţa de peste 20 ani;

3° Unui străin care are reşedinţa legală în Franţa de peste 10 ani şi care, netrăind în stare de poligamie, este căsătorit de cel puţin 4 ani cu un cetăţean francez care şi-a păstrat naţionalitatea franceză, cu condiţia ca această căsătorie să fie anterioară faptelor care au condus la condamnarea sa şi convieţuirea să nu fi încetat sau, în aceleaşi condiţii, cu un cetăţean străin prevăzut la punctul 1;

4° Unui străin care are reşedinţa legală în Franţa de peste 10 ani şi care, netrăind în stare de poligamie, este tatăl sau mama unui copil francez minor rezident în Franţa, cu condiţia să contribuie efectiv la întreţinerea şi educarea copilului în condiţiile prevăzute de articolul 371-2 din Codul civil de la naşterea acestuia sau de cel puţin 1 an;

5° Unui străin care are reşedinţa în Franţa în baza titlului de şedere prevăzut la punctul 11 al articolului 12 bis din Ordonanţa nr. 45-2658 din 2 noiembrie 1945 referitoare la condiţiile de intrare şi de şedere a străinilor în Franţa.

Dispoziţiile prevăzute de punctele 3 şi 4 nu sunt totuşi aplicabile atunci când faptele aflate la originea condamnării au fost comise împotriva soţului sau copiilor străinului sau împotriva oricărui copil asupra căruia acesta îşi exercită autoritatea părintească.

Dispoziţiile prezentului articol nu sunt aplicabile atingerii intereselor fundamentale ale naţiunii prevăzute de capitolele I, II şi IV din titlul I al cărţii IV şi de articolele de la 413-1 până la 413-4, 413-10 şi 413-11, nici actelor de terorism prevăzute de titlul II al cărţii IV, nici infracţiunilor în materie de grupări de luptă şi de mişcări suprimate prevăzute de articolele de la 431-14 până la 431-17, nici infracţiunilor în materie de falsificare de monezi prevăzute de articolele de la 442-1 până la 442-4.

Articolul 131-31

Pedeapsa interdicţiei de şedere implică interdicţia de a apărea în anumite locuri stabilite de instanţă. Ea cuprinde, între altele, măsuri de supraveghere şi de asistenţă. Lista locurilor interzise precum şi măsurile de supraveghere şi de asistenţă pot fi modificate de judecătorul responsabil cu executarea pedepselor, în condiţiile stabilite de Codul de procedură penală.

Interdicţia de şedere nu poate depăşi o durată de 10 ani în caz de condamnare pentru crimă şi o durată de 5 ani în caz de condamnare pentru delict.

Articolul 131-32

Atunci când interdicţia de şedere însoţeşte o pedeapsă privativă de libertate fără suspendare, ea se aplică de la începutul acestei pedepse şi executarea sa continuă, pe perioada fixată prin hotărârea de condamnare, începând din ziua în care privarea de libertate a luat sfârşit.

Orice detenţie intervenită în cursul interdicţiei de şedere se computează din durata acesteia.

Sub rezerva aplicării articolului 763 din Codul de procedură penală, interdicţia de şedere încetează de drept atunci când condamnatul împlineşte vârsta de 65 de ani.

Articolul 131-33

Pedeapsa cu închiderea unui punct de lucru implică interdicţia de a exercita în acesta activitatea cu ocazia căreia infracţiunea a fost comisă.

Articolul 131-34

Pedeapsa de excludere de la procedurile de achiziţii publice implică interdicţia de a participa, direct sau indirect, la orice procedură organizată de stat şi de instituţiile sale publice, colectivităţile teritoriale, grupările şi instituţiile lor publice, precum şi de întreprinderile concesionate sau controlate de stat sau de colectivităţile teritoriale sau grupările lor.

Articolul 131-35

Pedeapsa afişării hotărârii pronunţate sau difuzării acesteia se face pe cheltuiala condamnatului. Cheltuielile de afişare sau de difuzare recuperate împotriva acestuia din urmă nu pot totuşi depăşi suma maximă a amenzii de care este pasibil.

Instanţa poate dispune afişarea sau difuzarea în întregime sau a unei părţi din hotărâre, ori a unui comunicat care informează publicul asupra motivelor şi dispozitivului acesteia. Ea stabileşte, după caz, extrasele din hotărâre şi termenele comunicatului care vor trebui să fie afişate sau difuzate.

Afişarea sau difuzarea hotărârii sau comunicatului nu poate conţine identitatea victimei decât cu acordul său sau al reprezentantului său legal sau al celor îndreptăţiţi.

Pedeapsa de afişare este executată în locurile şi pe perioada indicate de instanţă; cu excepţia dispoziţiei contrare a legii care pedepseşte infracţiunea, afişarea nu poate depăşi 2 luni. În caz de distrugere, ascundere sau rupere a afişelor aplicate, se procedează din nou la afişare pe cheltuiala persoanei recunoscute ca fiind vinovată pentru aceste fapte.

Difuzarea hotărârii se face de Monitorul Oficial al Republicii franceze, prin una sau mai multe publicaţii de presă, sau prin unul sau mai multe servicii de comunicare către public pe cale electronică. Publicaţiile sau serviciile de comunicare către public pe cale electronică însărcinate cu această difuzare sunt desemnate de instanţă. Nu se pot opune acestei difuzări. Afişarea şi difuzarea pot fi dispuse cumulativ.

Articolul 131-35-1

Atunci când este aplicată cu titlu de pedeapsă complementară, obligaţia de a urma un curs de înţelegere şi promovare a siguranţei rutiere, un curs de înţelegere a pericolelor utilizării de produse stupefiante, un curs de înţelegere a combaterii cumpărării actelor sexuale sau un curs privind răspunderea părintească este executată în termen de 6 luni începând de la data la care condamnarea este definitivă.

Instanţa precizează dacă cursul este urmat pe cheltuiala condamnatului. Cursul de înţelegere şi promovare a siguranţei rutiere este întotdeauna urmat pe cheltuiala condamnatului.

Urmarea cursului permite acordarea pentru condamnat a unui certificat pe care acesta îl prezintă procurorului Republicii.

Articolul 131-35-2

Atunci când o pedeapsă constă din obligaţia de a urma un curs, durata acestuia nu poate depăşi o lună, iar costul acestuia, dacă este în sarcina condamnatului, nu poate depăşi suma amenzii aplicate contravenţiilor din cea de-a 3-a clasă.

Articolul 131-36

Un decret în Consiliul de stat stabileşte modalităţile de aplicare a dispoziţiilor prezentului subcapitol.

Acest decret stabileşte, de asemenea, condiţiile în care se va executa activitatea condamnaţilor la pedeapsa cu munca în folosul comunităţii precum şi felul muncilor propuse.

El stabileşte între altele condiţiile în care:

1° Judecătorul responsabil cu executarea pedepselor stabileşte, după obţinerea avizului procurorului şi consultarea oricărui organism public competent în materie de prevenire a delincventei, lista lucrărilor în folosul comunităţii ce pot fi efectuate în jurisdicţia sa;

2° Munca în folosul comunităţii poate, pentru condamnaţii salariaţi, să se cumuleze cudurata legală a muncii;

3° Sunt abilitate asociaţiile menţionate la primul paragraf al articolului 131-8.

4° Sunt desemnate persoanele fizice sau juridice responsabile cu efectuarea cursurilor menţionate la articolul 131-35-1.

SUB-SECŢIUNEA 6
Despre controlul socio-judiciar

Articolul 131-36-1

În cazurile prevăzute de lege, instanţa de judecată poate dispune un control socio-judiciar.

Controlul socio-judiciar implică, pentru condamnat, obligaţia de a se supune, sub controlul judecătorului responsabil cu executarea pedepselor şi pe o durată stabilită de instanţa de judecată, unor măsuri de supraveghere şi de asistenţă destinate prevenirii recidivei. Durata controlului socio-judiciar nu poate depăşi 10 ani în caz de condamnare pentru delict sau 20 de ani în caz de condamnare pentru crimă.

Totuşi, în materie corecţională, această durată poate ajunge la 20 de ani prin hotărâre special motivată a instanţei de judecată; în cazul unei crime pedepsite cu 30 de ani de recluziune penală, această durată este de 30 de ani; în cazul unei crime pedepsite cu recluziune pe viaţă, curtea cu juri poate decide aplicarea controlului socio-judiciar fără limită de timp, sub rezerva posibilităţii pentru tribunalul de executare a pedepselor de a pune capăt măsurii la sfârşitul unui termen de 30 de ani, conform modalităţilor prevăzute de articolul 712-7 din Codul de procedură penală.

Hotărârea de condamnare stabileşte, de asemenea, durata maximă a pedepsei cu închisoare aplicată condamnatului în caz de nerespectare a obligaţiilor ce îi sunt impuse. Această pedeapsă cu închisoare nu poate depăşi 3 ani în caz de condamnare pentru delict şi 7 ani în caz de condamnare pentru crimă. Condiţiile în care judecătorul responsabil cu executarea pedepselor poate dispune, în întregime sau parţial, executarea pedepsei cu închisoare sunt stabilite de Codul de procedură penală.

Preşedintele instanţei, după pronunţarea hotărârii, avertizează condamnatul asupra obligaţiilor care decurg din ea şi asupra consecinţelor pe care le implică nerespectarea lor.

Articolul 131-36-2

Măsurile de supraveghere aplicabile persoanei condamnate la control socio-judiciar sunt cele prevăzute de articolul 132-44.

Condamnatul poate, de asemenea, fi supus prin hotărârea de condamnare sau de judecătorul responsabil cu executarea pedepselor la obligaţiile prevăzute de articolul 132-45.

Articolul 131-36-3

Măsurile de asistenţă la care este supusă persoana condamnată la control socio-judiciar au ca obiect sprijinirea eforturilor sale în vederea reintegrării sale sociale.

Articolul 131-36-4

Dacă instanţa nu hotărăşte altceva, persoana condamnată la control socio-judiciar este supusă unor îngrijiri în condiţiile prevăzute de articolul L. 3711-1 şi următoarele din Codul sănătăţii publice, dacă se stabileşte că ar putea face obiectul unui tratament, după o expertiză medicală dispusă în condiţiile prevăzute de Codul de procedură penală. Preşedintele avertizează atunci condamnatul că niciun tratament nu va putea fi făcut fără consimţământul său, dar că, dacă refuză îngrijirile ce îi vor fi propuse, pedeapsa cu închisoare pronunţată în aplicarea celui de-al treilea paragraf al articolului 131-36-1 va putea fi executată.

Atunci când instanţa de judecată pronunţă un ordin de acordare a îngrijirilor şi persoana a fost de asemenea condamnată la o pedeapsă privativă de libertate neînsoţită de suspendare, preşedintele informează condamnatul că va avea posibilitatea să înceapă un tratament în timpul executării acestei pedepse.

Articolul 131-36-5

Atunci când controlul socio-judiciar însoţeşte o pedeapsă privativă de libertate fără suspendare, se aplică, pe durata fixată prin sentinţa de condamnare, începând din ziua în care privarea de libertate a luat sfârşit.

Controlul socio-judiciar este suspendat pe toată durata detenţiei intervenite în cursul executării sale.

Pedeapsa cu închisoare impusă din cauza nerespectării obligaţiilor rezultate din controlul socio-judiciar se cumulează, fără posibilitatea de contopire, cu pedepsele privative de libertate pronunţate pentru infracţiuni comise în timpul executării măsurii.

Articolul 131-36-6

Controlul socio-judiciar nu poate fi dispus în acelaşi timp cu o pedeapsă cu închisoare însoţită, în întregime sau în parte, de suspendare cu probaţiune.

Articolul 131-36-7

În materie corecţională, controlul socio-judiciar poate fi dispus cu titlu de pedeapsă principală.

Articolul 131-36-8

Modalităţile de executare a controlului socio-judiciar sunt fixate de titlul VII bis al cărţii V din Codul de procedură penală.

SUB-SECŢIUNEA 7
Despre plasarea sub supraveghere electronică mobilă cu titlu de măsură de siguranţă

Articolul 131-36-9

Controlul socio-judiciar poate cuprinde, de asemenea, cu titlu de măsură de siguranţă, plasarea sub supraveghere electronică mobilă, conform dispoziţiilor prezentei sub-secţiuni.

Articolul 131-36-10

Plasarea sub supraveghere electronică mobilă nu poate fi dispusă decât în cazul unui adult condamnat la o pedeapsă privativă de libertate cu o durată egală sau mai mare de 7 ani sau, dacă persoana a fost condamnată pentru crimă sau delict comis(ă) încă o dată în stare de recidivă legală, cu o durată egală sau mai mare de 5 ani, şi a cărei periculozitate a fost constatată prin expertiză medicală, atunci când această măsură pare a fi indispensabilă pentru prevenirea recidivei, începând din ziua în care privarea de libertate încetează.

Articolul 131-36-12

Plasarea sub supraveghere electronică mobilă impune condamnatului obligaţia de a purta pe o perioadă de 2 ani, ce poate fi reînnoită o singură dată în materie delictuală şi de două ori în materie penală, un emiţător care să permită în orice moment stabilirea de la distanţă a locaţiei sale pe întreg teritoriul naţional.

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Preşedintele instanţei avertizează condamnatul că plasarea sub supraveghere electronică mobilă nu va putea fi realizată fără consimţământul său, dar că, în lipsa acestuia sau în cazul nerespectării obligaţiilor sale, pedeapsa cu închisoare pronunţată în aplicarea celui de-al treilea paragraf al articolului 131-36-1 va putea fi executată.

Articolul 131-36-12-1

Prin derogare de la dispoziţiile articolului 131-36-10, plasarea sub supraveghere electronică mobilă poate fi dispusă împotriva unui adult, a cărui periculozitate a fost constată prin expertiză medicală, condamnat la o pedeapsă privativă de libertate cu o durată egală sau mai mare de 5 ani pentru violenţe sau ameninţări comise:

1° Fie împotriva soţului/soţiei, concubinului/concubinei sau partenerului/partenerei sale cu care a încheiat un pact civil de solidaritate;

2° Fie împotriva copiilor săi sau ai soţului/soţiei, concubinului/concubinei sau partenerului/partenerei.

Prezentul articol se aplică de asemenea atunci când violenţele au fost comise de fostul soţ/soţie sau concubin(ă) a(l) victimei sau de persoana cu care a încheiat un pact civil de solidaritate, domiciliul în cauză fiind cel al victimei.

Articolul 131-36-13

Modalităţile de executare a plasării sub supraveghere electronică mobilă sunt fixate de titlul VII al cărţii V din Codul de procedură penală.

SECŢIUNEA 2
Despre pedepsele aplicabile persoanelor juridice

SUB-SECŢIUNEA 1
Despre pedepsele criminale şi corecţionale

Articolul 131-37

Pedepsele criminale sau corecţionale de care sunt pasibile persoanele judiciare sunt:

1° Amenda;

2° În cazurile prevăzute de lege, pedepsele enumerate la articolul 131-39.

În materie corecţională, persoanelor juridice li se aplică şi pedeapsa cu sancţiune-reparatorie prevăzută de articolul 131-39-1.

Articolul 131-38

Maximul amenzii aplicabile persoanelor juridice este de cinci ori mai mare decât cel prevăzut pentru persoanele fizice de legea care pedepseşte infracţiunea.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

În cazul unei crime pentru care nu este prevăzută nicio pedeapsă cu amendă împotriva persoanelor fizice, amenda de care sunt pasibile persoanele juridice este de 1.000.000 euro.

Articolul 131-39

Atunci când legea o prevede împotriva unei persoane juridice, o crimă sau un delict poate fi sancţionat cu una sau mai multe din următoarele pedepse:

1° Dizolvarea, atunci când persoana juridică a fost constituită sau, în cazul unei crime sau a unui delict pedepsit în ceea ce priveşte persoanele fizice cu o pedeapsă cu închisoare mai mare sau egală cu 3 ani, deviată de la obiectul ei pentru a comite faptele incriminate;

2° Interdicţia, cu titlu definitiv sau pe o durată de maxim 5 ani, de a exercita direct sau indirect una sau mai multe activităţi profesionale sau sociale;

3° Plasarea, pe o durată de maxim 5 ani, sub supraveghere judiciară;

4° închiderea definitivă sau pe o perioadă de maxim 5 ani a punctelor de lucru sau a unuia sau mai multor puncte de lucru ale întreprinderii care au servit la comiterea faptelor incriminate;

5° Excluderea de la procedurile de achiziţii publice cu titlu definitiv sau pe o perioadă de maxim 5 ani;

6° Interdicţia, cu titlu definitiv sau pe o perioadă de maxim 5 ani, de a face oferte publice de titluri financiar sau de accepta propriile titluri financiare la tranzacţionare pe o piaţă reglementată;

7° Interdicţia, pe o perioadă de maxim cinci ani, de a emite alte cecuri decât cele care permit retragerea fondurilor de către titular la bancă sau cele care sunt confirmate sau de a folosi carduri de plată;

8° Pedeapsa cu confiscare, în condiţiile şi potrivit modalităţilor prevăzute de articolul 131-21;

9° Afişarea hotărârii pronunţate sau difuzarea acesteia fie de către presa scrisă, fie prin orice mijloc de comunicare către public pe cale electronică;

10° Confiscarea animalului care a fost folosit la comiterea infracţiunii sau împotriva căruia infracţiunea a fost comisă;

11° Interdicţia, cu titlu definitiv sau pentru o durată de maxim 5 ani, de a deţine un animal;

12° Interdicţia, pentru o durată de maxim 5 ani, de a primi ajutor public de la stat, de la colectivităţi teritoriale, unităţile sau grupările lor, precum şi orice ajutor financiar din partea unei entităţi private responsabilă cu o misiune de serviciu public.

Pedeapsa complementară cu confiscare se aplică, de asemenea, crimelor şi delictelor pedepsite cu închisoare cu o durată mai mare de 1 an, cu excepţia delictelor de presă.

Pedepsele definite la punctele 1 şi 3 de mai sus nu sunt aplicabile persoanelor juridice de drept public a căror responsabilitate penală este susceptibilă să fie angajată. Ele nu sunt aplicabile nici partidelor sau grupărilor politice, nici

sindicatelor profesionale. Pedeapsa definită la punctul 1 nu este aplicabilă instituțiilor reprezentative ale personalului.

Articolul 131-39-1

În materie delictuală, instanța poate pronunța în locul sau simultan cu amenda de care este pasibilă persoana juridică pedeapsa cu sancțiune-reparatorie potrivit modalităților prevăzute de articolul 131-8-1.

În acest caz, instanța stabilește suma maximă a amenzii, care nu poate depăși nici 75.000 euro, nici amenda de care este pasibilă persoana juridică pentru delictul examinat, a cărei executare integrală sau parțială va putea fi dispusă de judecătorul responsabil cu executarea pedepselor în condițiile prevăzute de articolul 712-6 din Codul de procedură penală atunci când condamnatul nu respectă obligația de reparare.

SUB-SECȚIUNEA 2
Despre pedepsele contravenționale

Articolul 131-40

Pedepsele contravenționale de care sunt pasibile persoanele juridice sunt:

1° Amenda;

2° Pedepsele privative sau restrictive ale drepturilor prevăzute de articolul 131-42;

3° Pedeapsa cu sancțiune-reparatorie prevăzută de articolul 131-44-1.

Aceste pedepse nu exclud una sau mai multe pedepse complementare prevăzute de articolul 131-43.

Articolul 131-41

Maximul amenzii aplicabile persoanelor juridice este de cinci ori mai mare decât cel prevăzut pentru persoanele fizice de regulamentul care pedepsește infracțiunea.

Articolul 131-42

Pentru toate contravențiile din cea de-a 5-a clasă, pedeapsa cu amendă poate fi înlocuită de una sau mai multe pedepse privative sau de restricție a următoarelor drepturi:

1° Interdicția, pe o perioadă de maxim 1 an, de a emite alte cecuri decât cele care permit retragerea de fonduri de către titular la bancă ori cele care sunt confirmate sau de a folosi carduri de plată;

2° Confiscarea bunului care a servit sau era destinat comiterii infracțiunii sau a bunului care este produsul infracțiunii.

Articolul 131-43

Regulamentul care pedepsește o contravenție poate prevedea, atunci când vinovatul este o persoană juridică, pedepsele complementare menționate la

punctele 5, 10 şi 11 din articolul 131-16. Pentru contravenţiile din cea de-a 5-a clasă, regulamentul poate să prevadă în plus pedeapsa complementară menţionată la primul paragraf al articolului 131-17.

Articolul 131-44

Atunci când o contravenţie este pedepsită cu una sau mai multe din pedepsele complementare prevăzute de articolul 131-43, instanţa poate să nu pronunţe decât pedeapsa complementară sau una sau mai multe din pedepsele complementare aplicate.

Articolul 131-44-1

Pentru contravenţiile din cea de-a 5-a clasă, instanţa poate pronunţa în locul sau simultan cu amenda de care este pasibilă persoana juridică pedeapsa cu sancţiune-reparatorie potrivit modalităţilor prevăzute de articolul 131-8-1.

În acest caz, instanţa fixează limita maximă a amenzii, care nu poate depăşi 7.500 euro, a cărei executare integrală sau parţială va putea fi dispusă de judecătorul responsabil cu executarea pedepselor în condiţiile prevăzute de articolul 712-6 din Codul de procedură penală dacă condamnatul nu respectă obligaţia de reparare.

SUB-SECŢIUNEA 3
Despre conţinutul şi modalităţile de aplicare a anumitor pedepse

Articolul 131-45

Hotărârea care pronunţă dizolvarea persoanei juridice implică trimiterea acesteia în faţa tribunalului competent pentru a proceda la lichidare.

Articolul 131-46

Decizia de plasare sub supraveghere judiciară a persoanei juridice implică desemnarea unui mandatar al justiţiei căruia instanţa îi precizează misiunea. Această misiune nu se poate referi decât la activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia infracţiunea a fost comisă. Odată la şase luni, cel puţin, împuternicitul informează judecătorul responsabil cu executarea pedepselor asupra îndeplinirii misiunii sale.

În lumina acestor considerente, judecătorul responsabil cu executarea pedepselor poate sesiza instanţa care a pronunţat plasarea sub supraveghere judiciară. Acesta poate atunci fie să pronunţe o nouă pedeapsă, fie să scutească persoana juridică de măsura de plasare.

Articolul 131-47

Interdicţia de a face oferte publice de titluri financiar sau de accepta propriile titluri financiare la tranzacţionare pe o piaţă reglementată implică interdicţia, pentru plasarea de titluri indiferent de natura lor, de a recurge atât la instituţiile de credit, la instituţiile financiare sau societăţile de bursă cât şi la orice fel de procedee de publicitate.

Articolul 131-48

Pedeapsa cu interdicţia de a exercita una sau mai multe activităţi profesionale sau sociale implică urmările prevăzute la articolul 131-28.

Pedeapsa cu închiderea uneia sau mai multor unităţi implică urmările prevăzute la articolul 131-33.

Pedeapsa cu excludere din contractele de achiziţii publice implică urmările prevăzute la articolul 131-34.

Pedeapsa cu interdicţia de a emite cecuri implică urmările prevăzute la primul paragraf al articolului 131-19.

Pedeapsa confiscării bunului este pronunţată în condiţiile prevăzute la articolul 131-21.

Pedeapsa afişării hotărârii sau difuzării acesteia este pronunţată în condiţiile prevăzute la articolul 131-35.

Articolul 131-49

Un decret în Consiliul de stat stabileşte modalităţile de aplicare a dispoziţiilor articolelor de la 131-45 până la 131-47 şi stabileşte condiţiile în care reprezentanţii personalului sunt avizaţi asupra datei şedinţei.

CAPITOLUL II
Despre regimul pedepselor

Articolul 132-1

Atunci când legea sau regulamentul pedepseşte o infracţiune, regimul pedepselor care pot fi pronunţate respectă, cu excepţia dispoziţiilor legislative contrare, normele prezentului capitol.

Orice pedeapsă pronunţată de instanţă trebuie individualizată.

În limitele fixate de lege, instanţa stabileşte natura, cuantum şi regimul pedepselor pronunţate în funcţie de circumstanţele infracţiunii şi de personalitatea autorului său, precum şi de situaţia sa materială, familială şi socială, în conformitate cu scopurile şi funcţiile pedepsei enunţate la articolul 130-1.

SECŢIUNEA 1
Dispoziţii generale

SUB-SECŢIUNEA 1
Despre pedepsele aplicabile în caz de concurs de infracţiuni

Articolul 132-2

Există concurs de infracţiuni atunci când o infracţiune este comisă de o persoană înainte ca aceasta să fi fost condamnată definitiv pentru o altă infracţiune.

CJ IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 132-3

Atunci când, cu ocazia aceleaşi proceduri, persoana urmărită este recunoscută vinovată de mai multe infracţiuni în concurs, pentru fiecare se poate aplica pedeapsa corespunzătoare. Totuşi, atunci când mai multe pedepse de acelaşi fel sunt aplicate, nu se poate pronunţa decât o singură pedeapsă de acest gen în limita maximului legal cel mai ridicat.

Fiecare pedeapsă pronunţată este considerată comună infracţiunilor aflate în concurs în limita maximului legal aplicabil fiecăreia din ele.

Articolul 132-4

Atunci când, cu ocazia procedurilor separate, persoana urmărită a fost recunoscută vinovată de mai multe infracţiuni în concurs, pedepsele pronunţate se execută cumulativ în limita maximului legal cel mai ridicat. Totuşi, cumularea totală sau parţială a pedepselor de acelaşi gen poate fi dispusă fie de ultima instanţă chemată să decidă, fie în condiţiile prevăzute de Codul de procedură penală.

Articolul 132-5

Pentru aplicarea articolelor 132-3 şi 132-4, pedepsele privative de libertate sunt de aceeaşi natură şi orice pedeapsă privativă de libertate este contopită cu o pedeapsă pe viaţă.

Se ţine cont, dacă este cazul, de starea de recidivă.

Atunci când pedeapsa cu recluziunea pe viaţă, aplicată pentru una sau mai multe din infracţiunile în concurs, nu a fost pronunţată, maximul legal este fixat la 30 de ani de închisoare.

Maximul legal al cuantumului şi duratei pedepsei cu zile-amendă şi cel al pedepsei cu munca în folosul comunităţii sunt fixate de articolele 131-5 şi respectiv 131-8.

Beneficiul suspendării în întregime sau parţială a uneia din pedepsele pronunţate pentru infracţiunile în concurs nu împiedică executarea pedepselor de acelaşi gen neînsoţite de suspendare.

Articolul 132-6

Atunci când o pedeapsă a făcut obiectul unei graţieri sau al unei reabilitări, se ţine cont, pentru efectuarea contopirii, de pedeapsa rezultată din măsură sau decizie.

Reabilitarea apărută după contopire se aplică la pedeapsa rezultată din contopire.

Durata reducerii pedepsei se aplică asupra pedepsei de executat, dacă este cazul, ulterior contopirii.

Articolul 132-7

Prin derogare de la dispoziţiile anterioare, pedepsele cu amendă pentru contravenţii se cumulează între ele şi cu cele aplicate sau pronunţate pentru crime sau delicte în concurs.

SUB-SECȚIUNEA 2
Despre pedepsele aplicabile în caz de recidivă

ALINEATUL 1
Persoane fizice

Articolul 132-8

Atunci când o persoană fizică, condamnată deja definitiv pentru o crimă sau pentru un delict pedepsit de lege cu zece ani închisoare, comite o crimă, maximul recluziunii sau închisorii este pe viaţă dacă maximul stabilit de lege pentru această crimă este de 20 sau 30 de ani. Maximul pedepsei ajunge la 30 de ani recluziune sau închisoare dacă crima este pedepsită cu 15 ani.

Articolul 132-9

Atunci când o persoană fizică, condamnată deja definitiv pentru o crimă sau pentru un delict pedepsit de lege cu 10 ani închisoare, comite, în termen de 10 ani începând de la expirarea sau prescrierea pedepsei precedente, un delict pedepsit cu aceeaşi pedeapsă, maximul pedepselor cu închisoare şi amendă aplicate este dublat.

Atunci când o persoană fizică, condamnată deja definitiv pentru o crimă sau un delict pedepsit de lege cu 10 ani închisoare, comite, în termen de 5 ani de la expirarea sau prescrierea pedepsei precedente, un delict pedepsit cu o pedeapsă cu închisoare cu o durată mai mare de 1 an şi mai mică de 10 ani, maximul pedepselor cu închisoare şi amendă aplicate este dublat.

Articolul 132-10

Atunci când o persoană fizică, condamnată deja definitiv pentru un delict, comite, în termen de 5 ani de la expirarea sau prescrierea pedepsei precedente, sau acelaşi delict care este asimilat acestuia în privinţa regulilor recidivei, maximul pedepselor cu închisoare şi amendă aplicate este dublat.

Articolul 132-11

În cazurile în care regulamentul o prevede, atunci când o persoană fizică, condamnată deja definitiv pentru o contravenţie din cea de-a 5-a clasă, comite aceeaşi contravenţie, în termen de un an de la expirarea sau prescrierea pedepsei precedente, maximul pedepsei cu amendă aplicată ajunge la 3000 euro.

În cazul în care legea prevede că recidiva unei contravenţii din cea de-a 5-a clasă constituie un delict, recidiva este constatată dacă faptele sunt comise în termen de trei ani de la expirarea sau prescrierea pedepsei precedente.

ALINEATUL 2
Persoane juridice

Articolul 132-12

Atunci când unei persoane juridice, condamnată deja definitiv pentru o crimă sau un delict pedepsit de lege în ceea ce priveşte persoanele fizice cu 100.000 euro amendă, i se angajează răspunderea penală pentru o crimă, maximul a amenzii aplicabile pentru persoanele juridice este dublat. În acest caz, persoana juridică este pasibilă, între altele, de pedepsele menţionate la articolul 131-39, sub rezerva dispoziţiilor ultimului paragraf al acestui articol.

Articolul 132-13

Atunci când unei persoane juridice, condamnată deja definitiv pentru o crimă sau un delict pedepsit de lege în ceea ce priveşte persoanele fizice cu 100.000 euro amendă, i se angajează răspunderea penală, în termen de 10 ani de la expirarea sau prescrierea pedepsei precedente, pentru un delict pedepsit cu aceeaşi pedeapsă, maximul amenzii aplicabile pentru persoanele juridice este dublat.

Atunci când unei persoane juridice,, condamnată deja definitiv pentru o crimă sau pentru un delict pedepsit de lege în ceea ce priveşte persoanele fizice cu 100.000 euro amendă, i se angajează răspunderea penală, în termen de 5 ani de la expirarea sau prescrierea pedepsei precedente, pentru un delict pedepsit de lege în ceea ce priveşte persoanele fizice, cu o amendă mai mare de 15.000 euro, maximul amenzii aplicabile pentru persoanele juridice este dublat.

În cazurile prevăzute de cele două paragrafe precedente, persoana juridică este pasibilă, între altele, de pedepsele menţionate la articolul 131-39, sub rezerva dispoziţiilor ultimului paragraf al acestui articol.

Articolul 132-14

Atunci când unei persoane juridice,, condamnată deja definitiv pentru un delict, i se angajează răspunderea penală, în termen de 5 ani de la expirarea sau prescrierea pedepsei precedente, fie pentru acelaşi delict, fie pentru un delict care îi este asimilat acestuia în privinţa regulilor recidivei, maximul amenzii aplicabile persoanelor juridice este dublat.

Articolul 132-15

În cazurile în care regulamentul o prevede, atunci când unei persoane juridice,, condamnată deja definitiv pentru o contravenţie din cea de-a 5-a clasă, i se angajează răspunderea penală, în termen de 1 an de la expirarea sau prescrierea pedepsei precedente, pentru aceeaşi contravenţie, maximul amenzii aplicabile este de zece ori mai mare decât cel care este prevăzut de regulamentul care pedepseşte această contravenţie în ceea ce priveşte persoanele fizice.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ALINEATUL 3
Dispoziţii generale

Articolul 132-16

Furtul, extorcarea, şantajul, escrocheria şi abuzul de încredere sunt considerate, în privinţa recidivei, drept aceeaşi infracţiune.

Articolul 132-16-1

Delictele de agresiuni sexuale şi de abuzuri sexuale sunt considerate, în privinţa recidivei, drept aceeaşi infracţiune.

Articolul 132-16-2

Delictele de omucidere involuntară sau de atingere involuntară a integrităţii persoanei comise cu ocazia conducerii unui vehicul terestru cu motor prevăzute de articolele 221-6-1, 222-19-1 şi 222-20-1 sunt considerate, în privinţa recidivei, drept aceeaşi infracţiune.

Delictele prevăzute de articolele L. 221-2, L. 234-1, L. 235-1 şi L. 413-1 din Codul rutier sunt considerate, în privinţa recidivei, drept aceeaşi infracţiune. Sunt asimilate delictelor menţionate la alineatul precedent şi atunci când constituie al doilea termen al recidivei.

Articolul 132-16-3

Delictele de trafic de persoane şi proxenetism prevăzute la articolele 225-4-1, 225-4-2, 225-4-8, de la 225-5 până la 225-7 şi 225-10 sunt considerate, în privinţa recidivei, drept aceeaşi infracţiune.

Articolul 132-16-4

Delictele de violenţă manifestată voluntar asupra persoanelor, precum şi orice delict comis cu circumstanţa agravantă a violenţei sunt considerate, în privinţa recidivei, drept aceeaşi infracţiune.

Articolul 132-16-4-1

Delictele privind traficul de arme prevăzute la articolele de la 222-52 până la 222-67 sunt considerate, în privinţa recidivei, drept aceeaşi infracţiune.

Articolul 132-16-5

Starea de recidivă legală poate fi invocată din oficiu de instanţa de judecată chiar dacă nu este menţionată în actul de urmărire penală, dacă în cursul audierii persoana urmărită a fost informată despre acest lucru şi a fost în măsură să fie asistată de un avocat şi să îşi prezinte punctul de vedere.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SUB-SECȚIUNEA 3
Despre pedepsele aplicabile în caz de repetare a infracțiunilor

Articolul 132-16-7

Are loc repetarea unor infracţiuni penale atunci când o persoană condamnată deja definitiv pentru o crimă sau un delict comite o nouă infracţiune care nu îndeplineşte condiţiile recidivei legale.

Pedepsele pronunţate pentru infracţiunea comisă în acest mod sunt cumulate fără limitarea cuantumului şi fără posibilitatea de contopire cu pedepsele pronunţate definitiv prin condamnarea anterioară.

SUB-SECȚIUNEA 4
Despre pronunțarea pedepselor

Articolul 132-17

Nicio pedeapsă nu poate fi aplicată dacă instanţa nu a pronunţat-o în mod expres.

Instanţa nu poate să pronunţe decât una dintre pedepsele aplicate pentru infracţiunea cu care este sesizată.

Articolul 132-18

Atunci când o infracţiune este pedepsită cu recluziune pe viaţă sau detenţie pe viaţă, instanţa poate pronunţa o pedeapsă cu închisoare sau detenţie penală pe timp limitat, sau o pedeapsă cu închisoare care nu poate fi mai mică de 2 ani.

Atunci când o infracţiune este pedepsită cu recluziune sau închisoare cu durată determinată, instanţa poate pronunţa o pedeapsă cu recluziune sau închisoare pentru o perioadă mai mică decât cea prevăzută de lege, sau o pedeapsă cu închisoare care nu poate fi mai mică de 1 an.

Articolul 132-19

Atunci când o infracţiune este pedepsită cu o pedeapsă cu închisoare, instanţa poate pronunţa o pedeapsă cu închisoare pentru o perioadă mai mică decât cea care este prevăzută.

În materie corecţională, instanţa nu poate pronunţa o pedeapsă cu închisoare fără suspendare decât în ultimă instanţă dacă gravitatea infracţiunii şi personalitatea autorului său fac necesară această pedeapsă şi dacă orice altă sancţiune este vădit nepotrivită; în acest caz, dacă personalitatea şi situaţia condamnatului o permit, şi cu excepţia posibilităţii materiale, pedeapsa cu închisoare trebuie să facă obiectul măsurilor de amenajare prevăzute la sub-secţiunile 1 şi 2 din secţiunea 2 al prezentului capitol.

Atunci când tribunalul corecţional pronunţă o pedeapsă cu închisoare fără suspendare şi care nu este supusă măsurilor de individualizare prevăzute de aceleaşi sub-secţiuni 1 şi 2, trebuie să-şi motiveze în mod special decizia, cu

privire la faptele cauzei şi la personalitatea autorului lor, precum şi la situaţia sa materială, familială şi socială.

Articolul 132-20

Atunci când o infracţiune este pedepsită cu o pedeapsă cu amendă, instanţa poate pronunţa o amendă al cărei cuantum este mai mic decât cel prevăzut.

Cuantumul amenzii este stabilit în funcţie de resursele şi acuzaţiile aduse autorului infracţiunii.

Amenzile pronunţate în materie contravenţională, corecţională şi penală, cu excepţia amenzilor fixe, pot face obiectul unei majorări, în limita a 10% din suma lor, percepută la recuperarea lor. Această majorare, pronunţată în condiţiile prevăzute la articolul 707-6 din Codul de procedură penală, este destinată finanţării asistenţei victimelor.

Articolul 132-20-1

Atunci când circumstanţele infracţiunii sau personalitatea autorului o justifică, preşedintele instanţei avertizează condamnatul, la pronunţarea pedepsei, asupra consecinţelor ce ar rezulta în urma condamnării pentru o nouă infracţiune.

Articolul 132-21

Interdicţia tuturor sau a unei părţi din drepturile civice, civile şi familiale menţionate la articolul 131-26 nu poate, în ciuda oricărei dispoziţii contrare, să reiasă de drept dintr-o condamnare penală.

Orice persoană afectată de o interdicţie, decădere sau incapacitate oarecare care reiese de drept, cu aplicarea dispoziţiilor speciale, dintr-o condamnare penală, poate, prin hotărârea de condamnare sau prin hotărâre ulterioară, să fie exonerată în întregime sau parţial, inclusiv în ceea ce priveşte durata, de această interdicţie, decădere sau incapacitate, în condiţiile stabilite de Codul de procedură penală.

Articolul 132-22

Procurorul Republicii, judecătorul de instrucţie sau tribunalul sesizat pot obţine de la părţi, de la orice administraţie, de la orice instituţie financiară, sau de la orice persoană care deţine fonduri ale infractorului, comunicarea informaţiilor utile de natură financiară sau fiscală, fără a putea fi invocată obligaţia de păstrare a secretului.

SUB-SECŢIUNEA 5
Despre perioada măsurii de siguranţă

Articolul 132-23

În caz de condamnare la o pedeapsă privativă de libertate, neînsoţită de suspendare, a cărei durată este egală sau mai mare de 10 ani, pronunţată pentru

infracţiunile special prevăzute de lege, condamnatul nu poate beneficia, pe durata unei măsuri de siguranţă, de dispoziţiile privind suspendarea sau fracţionarea pedepsei, plasarea în exterior, permisiunile de a ieşi, semi-libertatea şi liberarea condiţionată.

Durata perioadei unei măsuri de siguranţă este cât jumătate din pedeapsă sau, în cazul unei condamnări la recluziune pe viaţă, de 18 ani. Curtea cu juri sau tribunalul poate totuşi, prin hotărâre specială, fie să ducă aceste durate până la două treimi din pedeapsă sau, în cazul unei condamnări la închisoare pe viaţă, până la 22 de ani, fie să decidă reducerea acestor durate.

În celelalte cazuri, atunci când pronunţă o pedeapsă privativă de libertate cu o durată mai mare de 5 ani, neînsoţită de suspendare, instanţa poate fixa perioada unei măsuri de siguranţă în timpul căreia condamnatul nu poate beneficia de niciuna din modalităţile de executare a pedepsei menţionate în primul paragraf. Durata acestei măsuri de siguranţă nu poate depăşi cele două treimi din pedeapsa pronunţată sau 22 ani în caz de condamnare la închisoare pe viaţă.

Reducerile pedepselor acordate în timpul perioadei măsurii de siguranţă nu vor fi aplicate decât asupra părţii din pedeapsă care depăşeşte această durată.

SUB-SECŢIUNEA 6
Despre efectele condamnărilor pronunţate de instanţele penale dintr-un stat membru al Uniunii Europene

Articolul 132-23-1

Pentru aplicarea prezentul Cod şi al Codului de procedură penală, condamnările pronunţate de instanţele penale dintr-un stat membru al Uniunii Europene sunt luate în considerare în aceleaşi condiţii precum condamnările pronunţate de instanţele penale franceze şi produc aceleaşi efecte juridice.

Articolul 132-23-2

Pentru aprecierea efectelor juridice ale condamnărilor pronunţate de instanţele penale dintr-un stat membru al Uniunii Europene, calificarea faptelor este determinată în raport cu incriminările definite de legea franceză şi sunt luate în considerare pedepsele echivalente celor prevăzute de legea franceză.

SECŢIUNEA 2
Despre modurile de individualizare a pedepselor

Articolul 132-24

Pedepsele pot fi individualizate potrivit modalităţilor prevăzute în prezenta secţiune.

SUB-SECŢIUNEA 1
Despre semi-libertate, despre plasarea în exterior şi despre plasarea sub supraveghere electronică

ALINEATUL 1
Despre semi-libertate şi despre plasarea în exterior

Articolul 132-25

Atunci când instanţa de judecată pronunţă o pedeapsă egală sau mai mică de 2 ani închisoare sau, pentru o persoană în stare de recidivă legală, o pedeapsă egală sau mai mică de 1 an, ea poate decide ca această pedeapsă să fie executată integral sau parţial sub regimul semi-libertăţii în privinţa condamnatului care justifică:

1° fie practicarea unei activităţi profesionale, chiar temporare, înscrierea la o formă de învăţământ, o pregătire profesională sau căutarea unui loc de muncă;

2° fie participarea sa esenţială la viaţa familiei sale;

3° fie necesitatea de a urma un tratament medical;

4° fie existenţa unor eforturi considerabile de readaptare socială rezultate din implicarea sa durabilă în orice alt proiect caracterizat de integrare sau reintegrare capabil să prevină riscurile recidivei.

Aceste dispoziţii sunt, de asemenea, aplicabile, în cazul pronunţării unei pedepse cu închisoare cu suspendare parţială sau cu suspendare cu probaţiune, atunci când partea fermă din pedeapsă este mai mică sau egală cu 2 ani sau, dacă persoana se află în stare de recidivă legală, este mai mică sau egală cu 1 an.

În cazurile prevăzute la paragrafele precedente, instanţa poate decide de asemenea ca pedeapsa cu închisoare să fie executată sub regimul plasării în exterior.

Articolul 132-26

Condamnatul care beneficiază de semi-libertate este constrâns să se întoarcă în clădirea penitenciarului conform modalităţilor stabilite de judecătorul responsabil cu executarea pedepselor în funcţie de timpul necesar activităţii, învăţării, pregătirii profesionale, căutării unui loc de muncă, stagiului, participării la viaţa de familie, la tratament sau la proiectul de integrare sau reintegrare în vederea căruia i s-a permis regimul de semi-libertate. Este obligat să rămână în penitenciar în zilele în care, indiferent din ce motiv, obligaţiile sale exterioare sunt întrerupte.

Condamnatul care beneficiază de plasarea în exterior este obligat, sub controlul administraţiei, să efectueze activităţi în afara penitenciarului.

Instanţa de judecată poate de asemenea să supună condamnatul care beneficiază de semi-libertate sau de plasare în exterior la măsurile prevăzute de articolele de la 132-43 până la 132-46.

ALINEATUL 2
Despre plasarea sub supraveghere electronică

Articolul 132-26-1

Atunci când instanţa de judecată pronunţă o pedeapsă egală sau mai mică de 2 ani închisoare, sau, pentru o persoană aflată în stare de recidivă legală, o pedeapsă egală sau mai mică de 1 an, ea poate decide ca pedeapsă să fie executată integral sau parţial sub regimul plasării sub supraveghere electronică în privinţa condamnatului care justifică:

1° fie practicarea unei activităţi profesionale, chiar temporare, înscrierea la o formă de învăţământ sau o pregătire profesională sau un stagiu sau căutarea unui loc de muncă;

2° fie participarea sa esenţială la viaţa familiei sale;

3° fie necesitatea de a urma un tratament medical;

4° fie existenţa unor eforturi considerabile de readaptare socială rezultate din implicarea sa durabilă în orice alt proiect caracterizat de integrare sau reintegrare capabil să prevină riscurile recidivei.

Aceste dispoziţii sunt, de asemenea, aplicabile, în cazul pronunţării unei pedepse cu închisoare cu suspendare parţială sau cu suspendare sub supraveghere, atunci când partea fermă din pedeapsă este mai mică sau egală cu 2 ani sau, dacă persoana se află în stare de recidivă legală, este mai mică sau egală cu 1 an.

Decizia de plasare sub supraveghere electronică nu poate fi luată decât cu acordul infractorului informat în prealabil că poate cere să fie asistat de avocatul său, după caz de un avocat desemnat din oficiu de decanul baroului la cererea sa, înainte de a-şi da acordul. În cazul unui minor neemancipat, această decizie nu poate fi luată decât cu acordul titularilor exercitării autorităţii părinteşti.

Articolul 132-26-2

Plasarea sub supraveghere electronică implică, pentru condamnat, interdicţia de a lipsi de la domiciliul său sau din orice alt loc desemnat de judecătorul responsabil cu executarea pedepselor în afara perioadelor fixate de acesta. Perioadele şi locurile sunt fixate ţinând cont de: practicarea unei activităţi profesionale de către condamnat; faptul că urmează o formă de învăţământ sau o pregătire, efectuează un stagiu sau ocupă un loc de muncă temporar în vederea integrării sale sociale; participarea sa la viaţa de familie; prescrierea unui tratament medical. Plasarea sub supraveghere electronică implică de asemenea pentru condamnat obligaţia de a răspunde convocărilor oricărei autorităţi publice desemnate de judecătorul responsabil cu executarea pedepselor.

Articolul 132-26-3

Instanţa de judecată poate de asemenea supune condamnatul care beneficiază de plasare sub supraveghere electronică la măsurile prevăzute de articolele de la 132-43 până la 132-46.

SUB-SECŢIUNEA 2
Despre fracţionarea pedepselor

Articolul 132-27

În materie corecţională, instanţa poate, dintr-un motiv de ordin medical, familial, profesional sau social, să decidă că pedeapsa cu închisoare pronunţată pe o durată de 2 ani, sau, dacă persoana se află în stare de recidivă legală, pe o durată egală sau mai mică de 1 an, în timpul unei perioade care nu depăşeşte 4 ani, va fi executată pe fracţiuni, niciuna din ele neputând fi mai mică de 2 zile.

Articolul 132-28

În materie corecţională sau contravenţională, instanţa poate, dintr-un motiv grav de ordin medical, familial, profesional sau social, să decidă că pedeapsa cu amenda, în timpul unei perioade care să nu depăşească trei ani, va fi executată pe fracţiuni. La fel se procedează în cazul persoanelor fizice condamnate la pedeapsa de zile-amendă sau la pedeapsa de suspendare a permisului de conducere; fracţionarea pedepsei de suspendare a permisului de conducere nu este totuşi posibilă în caz de delicte sau de contravenţii pentru care legea sau regulamentul prevede că această pedeapsă nu poate fi limitată la conducerea în afara activităţii profesionale.

SUB-SECŢIUNEA 3
Despre suspendarea simplă

Articolul 132-29

Instanţa care pronunţă o pedeapsă poate, în cazurile şi conform condiţiilor prevăzute mai jos, să dispune suspendarea executării sale.

Preşedintele instanţei, după pronunţarea pedepsei cu suspendare simplă, avertizează condamnatul, atunci când este prezent, că în cazul unei condamnări pentru o nouă infracţiune comisă în termenele prevăzute de articolele 132-35 şi 132-37, suspendarea va putea fi revocată de instanţă.

ALINEATUL 1
Despre condiţiile de acordare a suspendării simple

Articolul 132-30

În materie penală sau corecţională, suspendarea simplă nu poate fi dispusă în privinţa unei persoane fizice decât atunci când infractorul nu a fost

FR

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

condamnat, în cursul celor 5 ani care precedă faptele, pentru o crimă sau un delict de drept comun, la o pedeapsă cu închisoare sau detenţie.

Suspendarea nu poate fi dispusă în privinţa unei persoane juridice decât atunci când aceasta nu a fost condamnată, în acelaşi termen, pentru o crimă sau un delict de drept comun, la o amendă mai mare de 60.000 euro.

Articolul 132-31

Suspendarea simplă este aplicabilă, în ceea ce priveşte persoanele fizice, condamnărilor la închisoare pronunţate pentru o durată de maxim 5 ani, la amendă sau la pedeapsa cu zile-amendă, la pedepsele privative sau restrictive de drepturi menţionate la articolul 131-6, cu excepţia confiscării, şi la pedepsele complementare menţionate la articolul 131-10, cu excepţia confiscării, a închiderii afacerii şi afişării.

Suspendarea simplă nu poate fi dispusă decât pentru închisoare atunci când infractorul a fost condamnat în termenul prevăzut la articolul 132-30 la o altă pedeapsă decât închisoarea sau detenţia.

Instanţa poate decide că suspendarea nu se va aplica la executarea pedepsei cu închisoare decât pentru o parte a cărei durată o stabileşte în limita a 5 ani.

Articolul 132-32

Suspendarea simplă este aplicabilă, în ceea ce priveşte persoanele juridice, condamnărilor la pedeapsa cu amendă şi la pedepsele menţionate la punctele 2, 5, 6 şi 7 ale articolului 131-39.

Articolul 132-33

În materie contravenţională, suspendarea simplă nu poate fi dispusă în privinţa unei persoane fizice decât atunci când infractorul nu a fost condamnat, în cursul celor 5 ani ce preced faptele, pentru crimă sau delict de drept comun, la o pedeapsă cu detenţie sau închisoare.

Suspendarea simplă nu poate fi ordonată în privinţa unei persoane juridice decât atunci când aceasta nu a fost condamnată, în acelaşi termen, pentru crimă sau delict de drept comun, la o amendă mai mare de 15.000 euro.

Articolul 132-34

Suspendarea simplă este aplicabilă, în ceea ce priveşte persoanele fizice, condamnărilor la pedepse privative sau de restricţie a drepturilor menţionate la articolul 131-14, cu excepţia confiscării, la pedepsele complementare prevăzute de punctele 1, 2 şi 4 ale articolului 131-16, precum şi la pedeapsa complementară prevăzută de primul paragraf al articolului 131-17. Este de asemenea aplicabilă la amenda pronunţată pentru contravenţiile din cea de-a 5-a clasă.

În ceea ce priveşte persoanele juridice, suspendarea simplă este aplicabilă pedepsei cu interdicţia de a emite cecuri sau de a folosi carduri de plată prevăzute de articolele 131-42 şi 131-43. Este, de asemenea, aplicabilă pedepsei cu amendă pronunţată pentru contravenţiile din cea de-a 5-a clasă.

ALINEATUL 2
Despre efectele suspendării simple

Articolul 132-35

Condamnarea pentru crimă sau delict însoţită de suspendare simplă nu mai produce niciun efect pentru condamnatul care beneficiază de ea şi care nu a comis, în termen de 5 ani de la aceasta, o crimă sau un delict de drept comun urmat de o nouă condamnare care a dispus revocarea totală a suspendării în condiţiile definite la articolul 132-36; nulitatea condamnării nu împiedică revocarea totală sau parţială a suspendării în cazul unei infracţiuni comise în termenul de 5 ani.

Articolul 132-36

Instanţa poate revoca, prin decizie specială, integral sau parţial, pentru o durată pe care ea însăşi o stabileşte, suspendarea acordată anterior, indiferent de pedeapsa pe care o însoţeşte, atunci când pronunţă o nouă condamnare la o pedeapsă cu recluziunea sau la o pedeapsă cu închisoare fără suspendare.

Instanţa poate revoca, prin decizie specială, integral sau parţial, pentru o durată pe care ea însăşi o stabileşte, suspendarea acordată anterior care însoţeşte o pedeapsă, alta decât recluziunea sau închisoarea, atunci când pronunţă o nouă condamnare pentru o persoană fizică sau juridică la o altă decât pedeapsa cu recluziunea sau închisoarea fără suspendare.

Articolul 132-37

Condamnarea pentru contravenţie însoţită de suspendarea simplă nu mai produce niciun efect atunci când condamnatul care beneficiază de ea nu a mai comis, în termen de 2 ani de la aceasta, o crimă sau un delict de drept comun sau o contravenţie din cea de-a 5-a clasă urmată de o nouă condamnare ce a dispus revocarea suspendării în condiţiile definite de articolul 132-36.

Articolul 132-38

În caz de revocare a suspendării simple dispusă de instanţă. prima pedeapsă este executată fără a se putea contopi cu a doua.

Articolul 132-39

Atunci când beneficiul suspendării simple nu a fost acordat decât pentru o parte din pedeapsă, condamnarea nu va mai produce niciun efect dacă revocarea totală a suspendării nu a fost pronunţată în condiţiile prevăzute la articolul 132-36, pedeapsa cu zile-amendă sau amendă sau partea din amendă neînsoţită de suspendare rămânând datorată.

EU VISUAL CENTRAL LIBRARY

SUB-SECȚIUNEA 4
Despre suspendarea sub supraveghere

ALINEATUL 1
Despre condițiile acordării suspendării sub supraveghere

Articolul 132-40

Instanța care pronunță o pedeapsă cu închisoare poate, în condițiile prevăzute mai jos, să dispună să fie suspendată executarea sa, persoana condamnată fiind plasată sub un regim de supraveghere.

După pronunțarea pedepsei cu închisoare cu suspendare sub supraveghere, președintele instanței comunică celui condamnat, atunci când este prezent, obligațiile de respectat în timpul suspendării sub supraveghere și îl avertizează asupra consecințelor pe care le-ar implica o condamnare pentru o nouă infracțiune comisă în cursul supravegherii sau o nesupunere la măsurile de control și o neîndeplinire a obligațiilor speciale ce îi sunt impuse. El îl informează asupra posibilității pe care o va avea de a i se declara condamnarea fără efecte dacă observă o conduită satisfăcătoare.

Atunci când instanța pronunță, cu titlu de pedeapsă complementară, pedeapsa de interdicție de a rămâne pe teritoriul francez pe o perioadă de maxim 10 ani, este suspendată executarea sa în timpul termenului de supraveghere prevăzut de primul paragraf.

Articolul 132-41

Suspendarea sub supraveghere este aplicabilă condamnărilor la închisoare pronunțate pe o durată de maxim 5 ani, din cauza unei crime sau a unui delict de drept comun. Atunci când persoana se află în stare de recidivă legală, este aplicabilă condamnărilor pronunțate pentru o durată de maxim 10 ani.

De fiecare dată când instanța nu a pronunțat executarea provizorie, suspendarea nu este aplicabilă decât începând din ziua în care condamnarea devine executorie conform dispozițiilor celui de-al doilea paragraf al articolului 708 din Codul de procedură penală.

Instanța penală nu poate pronunța suspendarea sub supraveghere împotriva unei persoane care a beneficiat deja de suspendarea sub supraveghere a două condamnări pentru delicte identice sau asimilate în sensul articolelor de la 132-16 până la 132-16-4 și care se află în stare de recidivă legală. În cazul unei crime sau a unui delict intenționat de violență, de agresiuni sau abuzuri sexuale, ori a unui delict comis cu circumstanța agravantă a violenței, instanța nu poate pronunța suspendarea sub supraveghere împotriva unei persoane care a beneficiat deja suspendarea sub supraveghere a unei condamnări pentru infracțiuni identice sau asimilate și care se află în stare de recidivă legală. Totuși, aceste dispoziții nu sunt aplicabile atunci când suspendarea sub supraveghere

nu priveşte decât o parte din pedeapsa cu închisoare pronunţată în aplicarea dispoziţiilor ultimului paragraf al articolului 132-42.

Articolul 132-42

Instanţa penală fixează perioada de supraveghere care nu poate fi mai mică de 12 luni şi nici mai mare de 3 ani.

Atunci când persoana se află în stare de recidivă legală, această perioadă poate atinge 5 ani. Este de 7 ani în cazul în care persoana se află din nou în stare de recidivă legală.

Ea poate decide ca suspendarea să nu se mai aplice executării pedepsei cu închisoare decât pentru o parte a cărei durată o stabileşte. Această parte nu poate totuşi depăşi 5 ani închisoare.

ALINEATUL 2
Despre regimul probaţiunii

Articolul 132-43

În perioada probaţiunii, condamnatul trebuie să respecte măsurile de control care sunt prevăzute de articolul 132-44 şi obligaţiile speciale prevăzute de articolul 132-45 care îi sunt impuse în mod special. Între altele, condamnatul poate beneficia de măsurile de ajutor destinate favorizării reintegrării sale sociale.

Aceste măsuri şi obligaţii speciale încetează să se aplice şi termenul de supraveghere este suspendat în timpul în care condamnatul este încarcerat. Termenul de supraveghere este de asemenea suspendat în timpul în care condamnatul îşi îndeplineşte obligaţiile serviciului militar.

Articolul 132-44

Măsurile de control la care condamnatul trebuie să se supună sunt următoarele:

1° Să răspundă convocărilor judecătorului responsabil cu executarea pedepselor sau ale asistentului social desemnat;

2° Să primească vizitele asistentului social şi să-i comunice informaţiile sau documentele de natură să permită controlul mijloacelor sale de existenţă şi al executării obligaţiilor sale;

3° Să anunţe asistentul social asupra schimbărilor locurilor sale de muncă;

4° Să anunţe asistentul social asupra schimbărilor sale de reşedinţă sau oricărei deplasări a cărei durată ar depăşi 15 zile şi să informeze asupra întoarcerii sale;

5° Să obţină autorizaţia prealabilă a judecătorului responsabil cu executarea pedepselor pentru orice schimbare a locului de muncă sau de reşedinţă, atunci când această schimbare este de natură să împiedice executarea obligaţiilor sale;

6° Să informeze în prealabil judecătorul responsabil cu executarea pedepselor asupra oricărei deplasări în străinătate.

Articolul 132-45

Instanţa de condamnare sau judecătorul responsabil cu executarea pedepselor poate impune în mod special condamnatului respectarea uneia sau mai multora din obligaţiile următoare:

1° Să exercite o activitate profesională sau să urmeze o formă de învăţământ sau de pregătire profesională;

2° Să-şi stabilească reşedinţa într-un anumit loc;

3° Să se supună măsurilor de examinare medicală, de tratament sau îngrijire, chiar în regim de spitalizare. Aceste măsuri pot consta într-un ordin de tratament terapeutic prevăzut de articolele de la L. 3413-1 până la L. 3413-4 din Codul sănătăţii publice, atunci când se constată că respectivul condamnat face uz de substanţe stupefiante sau consumă în mod obişnuit şi excesiv băuturi alcoolice. O copie a deciziei prin care se impun aceste măsuri este adresată de judecătorul responsabil cu executarea pedepselor medicului sau psihologului care trebuie să îl trateze pe condamnat. Rapoartele de expertiză realizate în cursul procedurii sunt adresate medicului sau psihologului, la cererea acestora sau la iniţiativa judecătorului responsabil cu executarea pedepselor. Acesta le poate adresa, de asemenea, orice al document util depus la dosar;

4° Să demonstreze că în concret contribuie la cheltuielile familiale sau că plăteşte cu regularitate pensiile alimentare al căror debitor este;

5° Să repare în întregime sau parţial, în funcţie de posibilităţile sale contributive, daunele provocate prin infracţiune, chiar şi în lipsa unei decizii asupra acţiunii civile;

6° Să demonstreze că achită în funcţie de posibilităţile contributive, sumele datorate Trezoreriei publice în urma condamnării;

7° Să se abţină să conducă anumite vehicule stabilite prin categoriile permisului prevăzute de Codul rutier;

7°bis Sub rezerva acordului său, să se înscrie şi să se prezinte la examenul pentru obţinerea permisului de conducere, după caz după frecventarea cursurilor de conducere;

8° Să nu practice activitatea profesională în exercitarea căreia sau cu ocazia căreia a fost comisă infracţiunea sau să nu exercite o activitate care să implice un contact obişnuit cu minori;

9° Să se abţină să apară în orice loc, în orice categorie de loc sau zonă special desemnate;

10° Să nu facă pariuri, în special la organismele de pariuri mutuale, şi să nu participe la jocuri de noroc şi pariuri;

11° Să nu frecventeze barurile;

12° Să nu viziteze anumiţi condamnaţi, în special autorii sau complicii infracţiunii;

13° Să evite să intre în contact cu anumite persoane, în special victima infracţiunii, sau cu anumite categorii de persoane, în special minori, cu excepţia, după caz, a celor desemnaţi de instanţă;

14° Să nu deţină sau să nu poarte o armă;

15° În caz de infracţiune comisă cu ocazia conducerii unui vehicul terestru cu motor, să efectueze, pe cheltuiala sa, un curs de înţelegere a siguranţei rutiere;

16° Să evite să difuzeze orice lucrare sau operă audio-vizuală al cărei autor sau coautor ar fi şi care s-ar referi, în întregime sau parţial, la infracţiunea comisă şi să evite orice intervenţie publică referitoare la această infracţiune; dispoziţiile prezentului paragraf nu sunt aplicabile decât în caz de condamnare pentru crime sau delicte de atacuri voluntare asupra vieţii, de agresiuni sexuale sau de abuzuri sexuale;

17° Să-şi predea copiii în mâinile celor cărora le-au fost încredinţaţi pentru întreţinere prin hotărâre judecătorească;

18° Să îndeplinească un stagiu de civism.

19° În cazul unei infracţiuni comise fie împotriva soţului/soţiei, concubinului/concubinei sau a partenerului/partenerei cu care a încheiat un pact civil de solidaritate, fie împotriva copiilor săi sau împotriva copiilor soţului/soţiei, concubinului/concubinei sau partenerului/partenerei sale, să aibă domiciliul în afara locuinţei sau reşedinţei conjugale şi, după caz, dacă este necesar, să i se acorde o îngrijire medicală, socială sau psihologică; dispoziţiile acestui punct 19° sunt, de asemenea, aplicabile atunci când infracţiunea este comisă de fostul soţ sau concubin al victimei sau de persoana cu care a încheiat un pact civil de solidaritate, domiciliul în cauză fiind cel al victimei. Pentru aplicarea acestui punct 19°, se solicită avizul victimei, cât mai repede cu putinţă şi prin orice mijloace, în privinţa oportunităţii de a impune condamnatului să locuiască în afara domiciliului conjugal. Cu excepţia unor împrejurări deosebite, această măsură este luată în cazul unor fapte de violenţă ce pot fi repetate şi dacă victima o solicită. Instanţa poate preciza modalităţile de acoperire a cheltuielilor aferente acestui domiciliu;

20° Să urmeze pe propria cheltuială un stagiu de responsabilizare pentru prevenirea şi combaterea violenţei în cuplu şi violenţei de gen;

21° Să obţină autorizarea prealabilă a judecătorului responsabil cu executarea pedepselor pentru orice deplasare în străinătate;

22° Să supună condiţiilor unei îngrijiri medicale, sociale, educative sau psihologice în vederea reintegrării sale şi dobândirii valorilor cetăţeneşti; aceste îngrijiri pot interveni, după caz, în cadrul unui centru de primire adaptat în care condamnatul este obligat să locuiască.

Articolul 132-46

Măsurile de ajutor au drept obiect sprijinirea eforturilor condamnatului în vederea reintegrării sale sociale.

Aceste măsuri, care se exercită sub forma unui ajutor cu caracter social şi, la nevoie, a unui ajutor material, sunt aplicate de serviciul de probaţiune cu participarea, după caz, a tuturor organismelor publice şi private.

ALINEATUL 3
Despre revocarea suspendării sub supraveghere în cazul comiterii unei noi infracţiuni

Articolul 132-47

Suspendarea sub supraveghere poate fi revocată de instanţa de judecată în condiţiile prevăzute de articolul 132-48.

Se poate revoca de asemenea de către judecătorul responsabil cu executarea pedepselor, în modalităţile prevăzute de Codul de procedură penală, atunci când condamnatul nu a respectat măsurile de control şi obligaţiile speciale ce i-au fost impuse. Orice nerespectare a acestor măsuri şi obligaţii comisă după ce probaţiunea a devenit executorie poate justifica revocarea suspendării. Totuşi, revocarea nu poate fi dispusă înainte ca respectiva condamnare să fi dobândit caracter definitiv. Dacă această revocare este dispusă atunci când condamnarea încă nu a căpătat caracter definitiv, ea devine caducă în cazul în care această condamnare ar fi ulterior infirmată sau anulată.

Articolul 132-48

În cazul în care condamnatul comite, pe durata termenului de supraveghere, o crimă sau un delict de drept comun urmat de o condamnare la o pedeapsă privativă de libertate fără suspendare, instanţa de judecată poate, după obţinerea avizului judecătorului responsabil cu executarea pedepselor, să dispună revocarea în întregime sau parţial a suspendării sau suspendărilor acordate anterior. Această revocare nu poate fi dispusă pentru infracţiunile comise înainte ca respectiva condamnare însoţită de suspendare să fi rămas definitivă.

Măsura interdicţiei de a rămâne pe teritoriul francez este executorie de drept în caz de revocare totală a suspendării sub supraveghere în condiţiile prevăzute de prezentul articol.

Articolul 132-49

Decizia care dispune revocarea parţială a suspendării nu face să înceteze regimul de supraveghere şi nu adaugă la condamnare efectele unei condamnări fără suspendare.

Articolul 132-50

Dacă instanţa dispune executarea întregii pedepse cu închisoare şi dacă suspendarea sub supraveghere a fost acordată după o primă condamnare deja pronunţată sub acelaşi beneficiu, poate, prin decizie specială, să dispună şi executarea primei pedepse.

Articolul 132-51

Atunci când instanţa dispune revocarea suspendării în întregime sau parţial, ea poate, prin decizie specială şi motivată, executorie cu titlu provizoriu, să dispună încarcerarea condamnatului.

ALINEATUL 4
Despre efectele suspendării sub supraveghere

Articolul 132-52

Condamnarea însoţită de suspendare sub supraveghere este considerată ca executată atunci când condamnatul nu a făcut obiectul unei decizii care să impună executarea întregii pedepse cu închisoare.

Atunci când beneficiul suspendării sub supraveghere nu a fost acordat decât pentru o parte din pedeapsa cu închisoare, condamnarea este considerată ca executată dacă revocarea suspendării nu a fost pronunţată în condiţiile prevăzute de paragraful precedent.

Caracterul nul al condamnării nu previne revocarea totală sau parţială a suspendării cu probaţiune în măsura în care încălcarea sau infracţiunea au fost comise înainte de expirarea termenului de supraveghere.

Articolul 132-53

Dacă suspendarea sub supraveghere a fost acordată după o primă condamnare deja pronunţată sub acelaşi beneficiu, această primă condamnare este considerată nulă dacă a doua este declarată sau considerată nulă în condiţiile şi termenele prevăzute de primul paragraf al articolului 132-52 de mai sus sau de articolul 744 din Codul de procedură penală.

SUB-SECŢIUNEA 5
Despre suspendarea însoţită de obligaţia de a efectua muncă în folosul comunităţii

Articolul 132-54

Instanţa poate, în condiţiile şi după modalităţile prevăzute de articolele 132-40 şi 132-41, să prevadă că respectivul condamnat va efectua, pe o durată de la 20 la 280 ore, o muncă în folosul fie al unei persoane juridice de drept public, fie al unei persoane juridice de drept privat însărcinată cu o misiune de serviciu public, fie al unei asociaţii abilitate să pună în practică munci în folosul comunităţii.

În plus, instanţa poate impune condamnatului în întregime sau parţial obligaţiile prevăzute de articolul 132-45 pe o durată ce nu poate depăşi 18 luni. Efectuarea unei munci în folosul comunităţii înainte de terminarea acestui termen nu pune capăt acestor obligaţii.

Suspendarea însoţită de obligaţia de a efectua o muncă în folosul comunităţii nu poate fi dispusă atunci când infractorul refuză sau nu este prezent la audiere. Totuşi, această suspendare poate fi dispusă atunci când acuzatul, absent la audiere, şi-a făcut cunoscut acordul în scris şi este reprezentat de avocatul său.

Modalităţile de aplicare a obligaţiei de a efectua o muncă în folosul comunităţii sunt reglementate de dispoziţiile articolelor de la 131-22 până la 131-24.

După efectuarea întregii munci în folosul comunității, condamnarea este considerată executată doar dacă nu s-a făcut aplicarea dispozițiilor prevăzute de ultimul paragraf al articolului 132-55.

Articolul 132-55

În cursul termenului fixat de instanță pentru efectuarea unei munci în folosul comunității, condamnatul trebuie, în afara obligației de a îndeplini munca impusă, să respecte următoarele măsuri de control:

1° Să răspundă convocărilor judecătorului responsabil cu executarea pedepselor sau ale asistentului social desemnat;

2° Să se supună examenului medical prealabil executării pedepsei care are drept scop descoperirea dacă are vreo afecțiune periculoasă pentru ceilalți lucrători și să se asigure că este apt din punct de vedere medical pentru munca pe care trebuie să o execute;

3° Să justifice motivele schimbărilor locului său de muncă sau de reședință care împiedică executarea muncii în folosul comunității conform modalităților stabilite;

4° Să obțină autorizația prealabilă a judecătorului responsabil cu executarea pedepselor pentru orice deplasare care ar împiedica efectuarea muncii în folosul comunității conform modalităților stabilite;

5° Să primească vizitele asistentului social și să-i comunice toate documentele sau informațiile referitoare la executarea pedepsei.

El trebuie de asemenea să respecte acele obligații speciale prevăzute de articolul 132-45 pe care instanța i le-a impus în mod particular și a căror durată a stabilită de aceasta nu poate depăși 18 luni.

Articolul 132-56

Suspendarea însoțită de obligația de a efectua o muncă în folosul comunității urmează aceleași reguli precum cele care sunt prevăzute pentru suspendarea sub supraveghere, cu excepția celor care sunt cuprinse în al doilea paragraf al articolului 132-42 și în al doilea paragraf al articolului 132-52; obligația de a efectua o muncă în folosul comunității este asimilată unei obligații speciale de supraveghere și perioada prevăzută de articolul 131-22 este asimilată perioadei de supraveghere.

Articolul 132-57

În cazul pronunțării unei condamnări pentru un delict de drept comun ce implică o pedeapsă fixă cu închisoare de maxim șase luni, judecătorul responsabil cu executarea pedepselor poate, atunci când această condamnare nu mai este susceptibilă să facă obiectul unei căi de recurs din partea condamnatului, să dispună să fie suspendată executarea acestei pedepse și condamnatul să efectueze, pe o durată de la 20 la 280 ore, o muncă în folosul unei persoane juridice de drept public, al unei persoane juridice de drept

privat cu misiune de serviciu public sau al unei asociaţii abilitate să pună în practică munci în folosul comunităţii. Executarea obligaţiei de a presta o muncă în folosul comunităţii este supusă prevederilor celui de-al treilea paragraf al articolului 132-54 şi ale articolelor 132-55 şi 132-56. Judecătorul responsabil cu executarea pedepselor poate de asemenea decide executarea de către condamnat a unei pedepse cu zile-amendă, conform dispoziţiilor articolelor 131-5 şi 131-25.

Prezentul articol este aplicabil pedepselor cu închisoare ce au făcut obiectul unei suspendări parţiale, însoţită sau nu de supraveghere, atunci când partea fixă din pedeapsă este mai mică sau egală cu 6 luni. În acest caz, partea pedepsei cu suspendare rămâne aplicabilă.

Prezentul articol este aplicabil şi pedepselor cu închisoare mai mici sau egale cu 6 luni rezultate din revocarea unei suspendări, însoţite sau nu cu probaţiune.

În cazul efectuării parţiale a unei munci în folosul comunităţii, judecătorul responsabil cu executarea pedepselor poate dispune transformarea părţii neexecutate în zile-amendă.

SUB-SECŢIUNEA 6
Despre scutirea de pedeapsă şi despre amânare

Articolul 132-58

În materie corecţională sau, exceptând cazurile prevăzute de articolele de la 132-63 până la 132-65, în materie contravenţională, instanţa poate, după ce a declarat infractorul ca fiind vinovat şi a hotărât, eventual, asupra confiscării obiectelor periculoase sau dăunătoare, fie să scutească infractorul de orice altă pedeapsă, fie să amâne pronunţarea acesteia în cazurile şi condiţiile prevăzute de articolele de mai jos.

În acelaşi timp în care se pronunţă asupra vinovăţiei infractorului, instanţa hotărăşte, eventual, asupra acţiunii civile.

ALINEATUL 1
Despre scutirea de pedeapsă

Articolul 132-59

Scutirea de pedeapsă poate fi acordată atunci când rezultă că reintegrarea vinovatului este realizată, că paguba provocată este reparată şi că tulburarea rezultată în urma infracţiunii a încetat.

Instanţa care pronunţă o scutire de pedeapsă poate decide ca hotărârea sa să nu fie menţionată în cazierul judiciar.

Scutirea de pedeapsă nu se extinde la plata cheltuielilor de judecată.

ALINEATUL 2
Despre amânarea simplă

Articolul 132-60

Instanţa poate amâna pronunţarea pedepsei atunci când reiese că reintegrarea vinovatului este în curs să fie admisă, că paguba produsă este pe cale să fie reparată şi că tulburarea rezultată în urma infracţiunii va înceta.

În acest caz, ea stabileşte în decizia sa data la care se va decide asupra pedepsei.

Amânarea nu poate fi dispusă decât dacă persoana fizică acuzată sau reprezentantul persoanei juridice acuzate este prezent la şedinţă.

Articolul 132-61

La şedinţa de audiere, instanţa poate fie să scutească infractorul de pedeapsă, fie să pronunţe pedeapsa prevăzută de lege, fie să amâne încă o dată pronunţarea pedepsei în condiţiile şi după modalităţile prevăzute de articolul 132-60.

Articolul 132-62

Decizia asupra pedepsei se ia cel târziu la un an după prima decizie de amânare.

ALINEATUL 3
Despre amânarea cu probaţiune

Articolul 132-63

Atunci când infractorul, persoană fizică, este prezent la şedinţă, instanţa poate amâna pronunţarea pedepsei în condiţiile şi după modalităţile definite la articolul 132-60 punând persoana în cauză sub supraveghere pe o durată care nu poate depăşi un an.

Decizia sa este executorie cu titlu provizoriu.

Articolul 132-64

Regimul supravegherii, aşa cum rezultă din articolele de la 132-43 până la 132-46, este aplicabil amânării cu supraveghere.

Articolul 132-65

La şedinţa pentru amânare, instanţa poate, ţinând cont de conduita vinovatului în perioada de supraveghere, fie să-l scutească de pedeapsă, fie să pronunţe pedeapsa prevăzută de lege, fie să amâne încă odată pronunţarea pedepsei în condiţiile şi după modalităţile prevăzute de articolul 132-63. Cu acordul procurorului Republicii, judecătorul responsabil cu executarea pedepselor poate, cu 30 de zile înainte de şedinţa de amânare, să pronunţe el însuşi scutirea de pedeapsă, la sfârşitul unei dezbateri contradictorii ţinute conform dispoziţiilor articolului 712-6 din Codul de procedură penală.

Decizia asupra pedepsei se ia cel târziu la un an după prima decizie de amânare.

ALINEATUL 4
Despre amânarea cu ordin judecătoresc

Articolul 132-66

În cazurile prevăzute de legile sau regulamentele care pedepsesc nerespectarea obligaţiilor stabilite, instanţa care amână pronunţarea pedepsei poate ordona persoanei fizice sau persoanei juridice declarate vinovată să se conformeze uneia sau multor dispoziţii prevăzute de aceste legi sau regulamente.

Instanţa acordă un termen pentru executarea acestor dispoziţii.

Articolul 132-67

Instanţa poate pronunţa o amendă care să însoţească ordinul atunci când aceasta este prevăzută de lege sau de regulament; în acest caz, ea fixează, în limitele prevăzute de lege sau de regulament, procentul amenzii şi durata maximă în timpul căreia aceasta va fi aplicabilă.

Amenda încetează să curgă din ziua în care dispoziţiile enumerate de ordin au fost executate.

Articolul 132-68

Amânarea prin ordin nu se poate face decât o singură dată; ea poate fi dispusă chiar dacă persoana fizică acuzată sau reprezentantul persoanei juridice acuzate nu este prezent.

În toate cazurile decizia poate fi însoţită de executarea provizorie.

Articolul 132-69

La şedinţa de amânare, atunci când dispoziţiile enumerate de ordin au fost executate în termenul stabilit, instanţa poate fie să scutească vinovatul de pedeapsă, fie să pronunţe pedepsele prevăzute de lege sau regulament.

Atunci când dispoziţiile au fost executate cu întârziere, instanţa lichidează eventual amenda şi pronunţă pedepsele prevăzute de lege sau regulament.

Atunci când nu se execută dispoziţiile, instanţa lichidează eventual amenda, pronunţă pedepsele şi, în plus, în cazurile şi în condiţiile prevăzute de lege sau regulament, poate dispune ca executarea acestor dispoziţii să se facă din oficiu pe cheltuiala condamnatului.

Cu excepţia dispoziţiilor contrare, decizia asupra pedepsei se ia cel târziu la un an după decizia de amânare.

Articolul 132-70

Procentul amenzii, astfel cum a fost fixat prin decizia de amânare, nu poate fi modificat.

Pentru lichidarea amenzii, instanţa apreciază neexecutarea sau întârzierea în executarea dispoziţiilor ţinând cont, eventual, de survenirea unor evenimente care nu sunt imputabile vinovatului.

Amenda nu dă naştere la constrângeri judiciare.

SUB-SECŢIUNEA 5
Despre amânarea în scopul investigaţiilor asupra personalităţii sau situaţiei materiale, familiale şi sociale

Articolul 132-70-1

Instanţa poate amâna pronunţarea pedepsei în privinţa unei persoane fizice atunci când este necesar să se dispună investigaţii suplimentare asupra personalităţii sau situaţiei sale materiale, familiale şi sociale, care pot fi încredinţate serviciului penitenciar de integrare şi probaţiune sau unei persoane juridice abilitate.

În acest caz, instanţa stabileşte în decizia sa data la care se va pronunţa pedeapsa.

Decizia de stabilire a pedepsei intervine cel târziu în termen de 4 luni de la decizia de amânare, sub rezerva termenelor mai scurte prevăzute la al treilea paragraf al articolului 397-3 din Codul de procedură penală atunci când persoana este arestată preventiv. Acest termen poate fi prelungit cu încă 4 luni.

Articolul 132-70-2

Atunci când instanţa amână pronunţarea pedepsei, poate acorda imediat victimei daunele-interese fie cu titlu provizoriu, fie cu titlu definitiv.

ALINEATUL 6
Despre amânarea în scopul depunerii unei sume de bani

Articolul 132-70-3

Instanţa poate amâna pronunţarea pedepsei în privinţa unei persoane impunându-i obligaţia de a depune o sumă de bani în vederea garantării plăţii unei eventuale pedepse cu amendă. Ea stabileşte suma acestui depozit şi termenul în care trebuie depus la grefă, care nu trebuie să depăşească 1 an. Poate prevedea ca suma să fie depusă în rate, conform unui scadenţar pe care ea îl stabileşte.

Instanţa stabileşte în decizia sa data la care se va pronunţa pedeapsa.

Decizie de stabilire a pedepsei intervine cel târziu în termen de 1 an de la decizia de amânare.

SECȚIUNEA 3
Despre definirea unor circumstanțe ce duc la agravarea, diminuarea sau scutirea pedepselor

Articolul 132-71

Constituie o bandă organizată în sensul legii orice grupare formată sau orice înțelegere stabilită în vederea pregătirii, caracterizată prin unul sau mai multe fapte materiale, prin una sau mai multe infracțiuni.

Articolul 132-71-1

Ambuscada constă în așteptarea pentru un anumit timp a uneia sau mai multor persoane într-un loc stabilit pentru comiterea împotriva ei a uneia sau a mai multor infracțiuni.

Articolul 132-72

Premeditarea este planul făcut înaintea acțiunii de a comite o anumită crimă sau un anumit delict.

Articolul 132-73

Efracția constă în forțarea, degradarea sau distrugerea oricărui dispozitiv de închidere sau a oricărui gen de îngrădire. Este asimilată efracției folosirea de chei false, de chei obținute pe nedrept sau a oricărui instrument care ar putea fi folosit fraudulos pentru a acționa un dispozitiv de închidere fără a-l forța sau a-l degrada.

Articolul 132-74

Furtul prin escaladare este fapta de a pătrunde într-un loc oarecare, fie pe deasupra unui element de închidere, fie prin orice deschizătură care nu este destinată să servească drept intrare.

Articolul 132-75

Armă este orice obiect conceput pentru a omorî sau a răni.

Orice alt obiect ce poate prezenta un pericol pentru persoane este asimilat unei arme de îndată ce este folosit pentru a ucide, a răni sau a amenința sau de îndată ce este destinat, de către cel care îl poartă, scopului de a ucide, răni sau amenința.

Este asimilat unei arme orice obiect care, prezentând cu arma definită la primul paragraf o asemănare menită să creeze confuzie, este folosit pentru a amenința cu uciderea sau rănirea sau este destinat, de către cel care-l poartă, scopului de a amenința cu uciderea sau rănirea.

Folosirea unui animal pentru a ucide, răni sau amenința este asimilată folosirii unei arme. În caz de condamnare a proprietarului animalului sau dacă proprietarul este necunoscut, tribunalul poate decide predarea animalul unui centru de protecție a animalelor de utilitate publică sau declarată, care va putea dispune liber de el.

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 132-76

În cazurile prevăzute de lege, pedepsele aplicate pentru o crimă sau un delict sunt agravate atunci când infracțiunea este comisă din cauza apartenenței sau neapartenenței, reale sau presupuse, a victimei la o anumită etnie, națiune, rasă sau religie.

Circumstanța agravantă definită la primul alineat este constituită atunci când infracțiunea este precedată, însoțită sau urmată de discuții, înscrisuri, imagini, obiecte sau acte de orice natură ce aduc atingere onoarei sau respectului victimei sau unui grup de persoane din care face parte victima din cauza apartenenței sau neapartenenței lor, reale sau presupuse, la o anumită etnie, națiune, rasă sau religie.

Articolul 132-77

În cazurile prevăzute de lege, pedepsele aplicate pentru o crimă sau un delict sunt agravate atunci când infracțiunea este comisă din cauza orientării sexuale a victimei.

Circumstanța agravantă definită la primul paragraf este realizată atunci când infracțiunea este precedată, însoțită sau urmată de discuții, înscrisuri, folosiri de imagini sau obiecte sau acte de orice natură ce aduc atingere onoarei sau respectului victimei sau unui grup de persoane din care face parte victima din cauza orientării sexuale reale sau presupuse.

Articolul 132-78

Persoana care a încercat să comită o crimă sau un delict este, în cazurile prevăzute de lege, scutit de pedeapsă dacă, după ce a avertizat autoritatea administrativă sau judiciară, a permis să se evite comiterea infracțiunii și, după caz, să identifice ceilalți autori sau complici.

În cazurile prevăzute de lege, durata pedepsei privative de libertate de care este pasibilă o persoană care a comis o crimă sau un delict este redusă dacă, după ce a avertizat autoritatea administrativă sau judiciară, a permis încetarea infracțiunii, evitarea ca infracțiunea să provoace o pagubă sau identificarea altor autori sau complici.

Dispozițiile paragrafului precedent sunt de asemenea aplicabile atunci când persoana a permis fie să se evite comiterea unei infracțiuni conexe de același gen precum crima sau delictul pentru care era urmărită, fie să facă să înceteze o asemenea infracțiune, să evite ca aceasta să provoace o pagubă sau să se identifice autorii sau complicii lor.

Nicio condamnare nu poate fi pronunțată numai pe baza declarațiilor făcute de persoane care au făcut obiectul dispozițiilor prezentului articol.

Articolul 132-79

Atunci când un mijloc de criptologie în sensul articolului 29 din Legea nr. 2004-575 din 21 iunie 2004 pentru încrederea în economia digitală a fost

folosit la pregătirea sau comiterea unei crime sau unui delict, sau pentru a facilita pregătirea sau comiterea ei, maximul pedepsei privative de libertate aplicat este majorat după cum urmează:

1°Până la recluziune pe viaţă atunci când infracţiunea este pedepsită cu 30 ani închisoare;

2° Până la 30 ani recluziune atunci când infracţiunea este pedepsită cu 20 ani recluziune;

3° Până la 20 ani de recluziune atunci când infracţiunea este pedepsită cu 15 ani recluziune;

4°Până la 15 ani recluziune atunci când infracţiunea este pedepsită cu 10 ani închisoare;

5° Până la 10 ani recluziune atunci când infracţiunea este pedepsită cu 7 ani închisoare;

6° Până la 7 ani de închisoare atunci când infracţiunea este pedepsită cu 5 ani închisoare;

7° Este dublată atunci când infracţiunea este pedepsită cu maxim 3 ani închisoare.

Dispoziţiile prezentului articol nu sunt totuşi aplicabile autorului sau complicelui infracţiunii care, la cererea autorităţilor judiciare sau administrative, le-a predat versiunea explicită a mesajelor cifrate precum şi codurile secrete necesare descifrării.

Articolul 132-80

În cazurile prevăzute de lege sau regulament, pedepsele impuse pentru o crimă, un delict sau o contravenţie sunt agravate atunci când infracţiunea este comisă de soţ, concubin sau partener care a încheiat cu victima un pact civil de solidaritate.

Circumstanţa agravantă prevăzută la primul paragraf este, de asemenea, constituită atunci când faptele sunt comise de fostul soţ, concubin sau partener care a încheiat cu victima un pact civil de solidaritate. Dispoziţiile acestui paragraf se aplică în măsura în care infracţiunea este comisă din cauza relaţiilor ce au existat între fapte şi victimă.

CAPITOLUL III
Despre prescrierea pedepselor şi despre anularea condamnărilor

Articolul 133-1

Decesul condamnatului sau dizolvarea persoanei juridice, cu excepţia cazului în care dizolvarea este pronunţată de instanţa penală, graţierea şi amnistia, împiedică sau opresc executarea pedepsei. Totuşi, se poate proceda la recuperarea amenzii şi a cheltuielilor de judecată precum şi la executarea

confiscării după decesul condamnatului sau după dizolvarea persoanei juridice până la încheierea operațiunilor de lichidare.

Prescripția pedepsei împiedică executarea acesteia.

Reabilitarea anulează condamnarea.

SECȚIUNEA 1
Despre prescripție

Articolul 133-2

Sub rezerva dispozițiilor articolului 213-5, pedepsele pronunțate pentru o crimă se prescriu la împlinirea a 20 de ani de la data la care hotărârea de condamnare a devenit definitivă.

Articolul 133-3

Pedepsele pronunțate pentru un delict se prescriu la împlinirea a 5 ani de la data la care hotărârea de condamnare a devenit definitivă.

Articolul 133-4

Pedepsele pronunțate pentru o contravenție se prescriu la împlinirea a 3 ani de la data la care hotărârea de condamnare a devenit definitivă.

Articolul 133-5

Condamnaților în contumacie sau în lipsă a căror pedeapsă este prescrisă nu li se permite anularea contumaciei sau formularea unei contestații.

Articolul 133-6

Obligațiile de natură civilă rezultate dintr-o hotărâre penală devenită definitivă se prescriu conform normelor Codului civil.

SECȚIUNEA 2
Despre grațiere

Articolul 133-7

Grațierea implică numai scutirea de la executarea pedepsei.

Articolul 133-8

Grațierea nu împiedică dreptul victimei de a obține despăgubirea prejudiciului provocat de infracțiune.

SECȚIUNEA 3
Despre amnistie

Articolul 133-9

Amnistia anulează condamnările pronunțate. Ea implică, fără să permită restabilirea, reducerea tuturor pedepselor. Ea repune autorul sau complicele

BCU Cluj / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

infracţiunii în beneficiul suspendării care ar fi putut fi acordată cu prilejul unei condamnări anterioare.

Articolul 133-10

Amnistia nu prejudiciază terţii.

Articolul 133-11

Este interzis oricărei persoane care, în exercitarea funcţiilor sale, are cunoştinţă despre condamnările penale, despre sancţiunile disciplinare sau profesionale sau despre interdicţii, decăderi şi incapacităţi anulate prin amnistie, să amintească existenţa lor sub orice formă sau să lasă să rămână o menţiune asupra lor într-un document oarecare. Totuşi, minutele hotărârilor, sentinţelor şi deciziilor nu se supun acestei interdicţii. În plus, amnistia nu împiedică executarea publicării dispuse cu titlu de despăgubire.

SECŢIUNEA 4
Despre reabilitare

Articolul 133-12

Orice persoană afectată de o pedeapsă penală, corecţională sau contravenţională poate beneficia fie de o reabilitare de drept în condiţiile prevăzute în prezentul capitol, fie de o reabilitare judiciară acordată în condiţiile prevăzute de Codul de procedură penală.

Articolul 133-13

Reabilitarea este permisă de drept persoanei fizice condamnate care, în termenele mai jos stabilite, nu a suferit nicio condamnare nouă la o pedeapsă penală sau corecţională:

1° Pentru condamnarea la amendă sau la pedeapsa cu zile-amendă după un termen de 3 ani din ziua plăţii amenzii sau a sumei totale a zilelor-amendă, de la expirarea amenzii judiciare sau de la termenul încarcerării prevăzută de articolul 131-25 sau de la împlinirea prescripţiei;

2° Pentru condamnarea unică fie la pedeapsa cu închisoare care nu depăşeşte 1 an, fie la o altă pedeapsă decât închisoarea, detenţia penală, încarcerarea, amenda sau ziua-amendă, după un termen de 5 ani fie de la executarea pedepsei, fie de la împlinirea prescripţiei;

3° Pentru condamnarea unică la o pedeapsă cu închisoare care nu depăşeşte 1 an sau pentru condamnările multiple la pedeapsa cu închisoare, al căror total nu depăşeşte 5 ani, după un termen de 10 ani fie de la expirarea pedepsei executate, fie de la împlinirea prescripţiei.

Termenele prevăzute de acest articol sunt dublate atunci când persoana a fost condamnată pentru fapte comise în stare de recidivă legală.

În cazul unei condamnări însoţite integral sau parţial de suspendare, de suspendare sub supraveghere sau de suspendare cu obligaţia de a efectua

muncă în folosul comunităţii, termenele de reabilitare curg, pentru fiecare din aceste condamnări şi inclusiv în caz de multiple condamnări, de la data la care condamnarea este nulă.

Articolul 133-14

Reabilitarea este permisă de drept persoanei juridice condamnate care, în termenele mai jos stabilite, nu a suferit nicio condamnare nouă la o pedeapsă penală sau corecţională:

1° Pentru condamnarea la amendă, după un termen de 5 ani din ziua plăţii amenzii sau împlinirii prescripţiei;

2° Pentru condamnarea la o altă pedeapsă decât amenda sau dizolvarea, după un termen de 5 ani fie de la executarea pedepsei, fie de la împlinirea prescripţiei.

Termenele prevăzute în prezentul articol sunt dublate atunci când persoana a fost condamnată pentru fapte comise în stare de recidivă legală.

În cazul unei condamnări cu suspendare, termenele de reabilitate curg din ziua în care condamnarea este nulă.

Articolul 133-15

Pedepsele a căror cumulare a fost acordată sunt considerate o pedeapsă unică pentru aplicarea dispoziţiilor articolelor 133-13 şi 133-14.

Articolul 133-16

Reabilitarea produce aceleaşi efecte precum cele care sunt prevăzute de articolele 133-10 şi 133-11. Ea anulează toate incapacităţile şi decăderile care reies din condamnare.

Totuşi, atunci când persoana a fost condamnată la control socio-judiciar prevăzut de articolul 131-36-1 sau la pedeapsa cu interdicţia de a practica o activitate profesională sau benevolă ce implică un contact obişnuit cu minorii, reabilitarea nu produce efecte decât la sfârşitul măsurii. De altfel, reabilitarea nu produce efecte decât la sfârşitul unui termen de 40 ani de la pronunţarea, cu titlu de pedeapsă complementare, a unei interdicţii, incapacităţi sau decăderi cu titlu definitiv.

Reabilitarea nu interzice luarea în considerare a condamnării, exclusiv de către autorităţile judiciare, în cazul unei noi urmăriri penale, pentru aplicarea normelor privind recidiva legală.

Articolul 133-16-1

Dacă persoana a fost condamnată de o instanţă penală dintr-un stat membru al Uniunii europene la una din următoarele pedepse, reabilitarea nu poate produce efecte asupra condamnările anterioare pe teritoriul francez decât la sfârşitul următoarelor termene:

1° Dacă pedeapsa pronunţată este o sancţiune pecuniară, de la anularea acestei condamnări sau de la scurgerea unui termen de 3 ani de la pronunţare;

2° Dacă pedeapsa pronunţată este o pedeapsă cu închisoare cu o durată mai mare de un an, de la anularea acestei condamnări sau de la scurgerea unui termen de 10 ani de la pronunţare;

3° Dacă pedeapsa pronunţată este o pedeapsă cu închisoare mai mare dec 10 ani, de la anularea acestei condamnări sau de la scurgerea unui termen de 40 ani de la pronunţare;

4° Dacă persoana a fost condamnată la o pedeapsă alta decât cele definite la punctele 1-3, de la anularea acestei condamnări sau de la scurgerea unui termen de 5 ani de la pronunţare.

Articolul 133-17

Pentru aplicarea normelor privind reabilitarea, renunţarea la pedeapsă echivalează cu executarea ei.

PARTEA LEGISLATIVĂ

CARTEA II
Despre crimele şi delictele comise împotriva persoanelor

TITLUL I
Despre crimele comise împotriva umanităţii şi speciei umane

SUB-TITLUL I
Despre crimele comise împotriva umanităţii

CAPITOLUL I
Despre genocid

Articolul 211-1

Constituie un genocid comiterea, în executarea unui plan stabilit în vederea distrugerii totale sau parţiale a unui grup naţional, etnic, rasial sau religios, sau a unui anumit grup plecând de la orice alt criteriu arbitrar, sau cererea de a se comite, împotriva membrilor acestui grup, unul din următoarele acte:

- atingerea voluntară adusă vieţii;
- atingerea gravă a integrităţii fizice sau psihice;
- supunerea la condiţii de existenţă capabile să ducă la distrugerea totală sau parţială a grupului;

ROMANIA / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

- măsuri vizând împiedicarea naşterilor;
- transferul forţat de copii.

Genocidul se pedepseşte cu recluziune pe viaţă.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă sunt aplicabile crimei prevăzute de prezentul articol.

Articolul 211-2

Provocarea publică şi directă, prin toate mijloacele, la comiterea unui genocid se pedepseşte cu recluziune pe viaţă dacă i s-a dat curs acestei provocări.

În cazul în care nu i s-a dat curs provocării, faptele se pedepsesc cu 7 ani închisoare şi cu 100.000 euro amendă.

CAPITOLUL II
Despre alte crime împotriva umanităţii

Articolul 212-1

Constituie, de asemenea, o crimă împotriva umanităţii şi se pedepseşte cu recluziune pe viaţă oricare din următoarele acte comise în executarea unui plan concertat împotriva unui grup de populaţie civilă în cadrul unui atac generalizat sau sistematic:

1° Atentatul voluntar contra vieţii;

2° Exterminarea;

3° Aducerea în starea de sclavie;

4° Deportarea sau transferul forţat al populaţiei;

5° Închisoarea sau orice altă formă de privare gravă de libertate fizică cu încălcarea dispoziţiilor fundamentale din dreptul internaţional;

6° Tortura;

7° Violul, prostituţia forţată, sarcina forţată, sterilizarea forţată sau orice altă formă de violenţă sexuală de gravitate comparabilă;

8° Persecutarea oricărui grup sau oricărei colectivităţi identificabile din considerente, politice, rasiale, naţionale, etnice, culturale, religioase sau sexuale sau în funcţie de alte criterii recunoscute universale ca fiind inadmisibile în dreptul internaţional;

9° Dispariţia forţată;

10° Actele de segregare comise în cadrul unui regim instituţionalizat de opresiune sistematică şi de dominare ale unui grup rasial asupra oricărui alt grup rasial sau a tuturor celorlalte grupuri rasiale şi cu intenţia de menţinere a acestui regim;

11° Celelalte acte inumane cu caracter asemănător ce cauzează în mod intenţionat suferinţe sau atingeri grave integrităţii fizice sau psihice.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă sunt aplicabile crimelor prevăzute de prezentul articol.

Articolul 212-2

Atunci când sunt comise pe timp de război în executarea unui plan concertat împotriva celor care combat sistemul ideologic în numele căruia sunt comise crime împotriva umanităţii, actele prevăzute la articolul 212-1 se pedepsesc cu recluziune pe viaţă.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 privind perioada măsurii de siguranţă se aplică crimelor prevăzute de prezentul articol.

Articolul 212-3

Participarea la o grupare formată sau la o înţelegere stabilită în vederea pregătirii, caracterizată de unul sau mai multe fapte materiale, uneia din crimele definite de articolele 211-1, 212-1 şi 212-2 se pedepseşte cu recluziune penală pe viaţă.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 privind perioada măsurii de siguranţă se aplică crimelor prevăzute de prezentul articol.

CAPITOLUL III
Dispoziţii comune

Articolul 213-1

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute în prezentul sub-titlu primesc de asemenea următoarele pedepse:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, după modalităţile prevăzute de articolul 131-26. Totuşi, maximul interdicţiei ajunge la 15 ani;

2° Interdicţia, în modalităţile prevăzute de articolul 131-27, de a exercita o funcţie publică sau de a exercita activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia cărei exercitări a fost comisă infracţiunea. Totuşi, maximul interdicţiei temporare ajunge la 10 ani;

3° Interdicţia de şedere, după modalităţile prevăzute de articolul 131-31. Totuşi, maximum interdicţiei ajunge la 15 ani;

4° Confiscarea tuturor bunurilor sau numai a unei părţi din acestea care le aparţin sau, sub rezerva dreptului proprietarului de bună credinţă, de care dispun liber;

5° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcţie publică sau activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea, fie de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau în numele altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate cumulativ.

Articolul 213-2

Interdicţia de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunţată în condiţiile prevăzute de articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel

mult 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracţiunile definite în prezentul titlu.

Articolul 213-3

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute de articolul 121-2, de crime împotriva umanităţii, se pedepsesc, pe lângă amendă potrivit prevederilor articolului 131-38:

1° Pedepsele menţionate la articolul 131-39 ;

2° Confiscarea tuturor bunurilor lor sau numai a unei părţi din acestea bunurile care le aparţin sau, fără a afecta drepturile proprietarului de bună credinţă, de care dispun în mod liber.

Articolul 213-4

Autorul sau complicele unei crime vizat în prezentul sub-titlu nu poate fi exonerat de responsabilitatea sa pentru singurul fapt că a realizat un act prescris sau autorizat de dispoziţiile legislative sau reglementare sau un act comandat de autoritatea legitimă. Totuşi, instanţa ţine cont de această circumstanţă atunci când stabileşte pedeapsa şi suma totală.

Articolul 213-4-1

Fără a aduce atingere aplicării dispoziţiilor articolului 121-7, este considerat complice al unei crime menţionate în prezentul sub-titlu şi comisă de subordonaţi plasaţi sub autoritatea şi controlul său efectiv comandantul militar sau persoana care a deţinut această funcţie, care ştia sau, din cauza circumstanţelor, ar fi trebuit să ştie că aceşti subordonaţi au comis sau urmau să comită această crimă, şi care nu a luat toate măsurile necesare şi rezonabil posibile pentru a împiedica sau a opri comiterea acestei crime sau pentru a sesiza autorităţile competente în vederea derulării anchetei şi urmăririi penale.

Fără a aduce atingere aplicării dispoziţiilor articolului 121-7, este considerat complice al unei crime menţionate în prezentul sub-titlu şi comisă de subordonaţi plasaţi sub autoritatea şi controlul său efectiv superiorul ierarhic, care nu deţine funcţia de comandant militar, care ştia că aceşti subordonaţi au comis sau urmau să comită această crimă sau a neglijat în mod deliberat să ţină cont de anumite informaţii ce indicau clar acest lucru şi care nu a luat toate măsurile necesare şi rezonabil posibile pentru a împiedica sau a opri comiterea acestei crime sau pentru a sesiza autorităţile competente în vederea desfăşurării anchetei şi urmăririi penale, în condiţiile în care această crimă avea legătură cu activităţile de care era responsabil sau pe care le controla efectiv.

Articolul 213-5

Acţiunea publică privind crimele prevăzute de acest sub-titlu, precum şi pedepsele pronunţate, sunt imprescriptibile.

SUB-TITLUL II
Despre crimele împotriva umanității

CAPITOLUL I
Despre crimele de eugenie şi clonaj reproductiv

Articolul 214-1

Punerea în operă a unei practici eugenice tinzând la organizarea selectării persoanelor se pedepseşte cu 30 ani recluziune şi cu amenda de 7.500.000 euro.

Articolul 214-2

Începerea unei intervenţii care are ca scop naşterea unui copil identic din punct de vedere genetic cu o altă persoană în viaţă sau decedată se pedepseşte cu 30 ani recluziune şi cu amenda de 7.500.000 euro.

Articolul 214-3

Infracţiunile prevăzute de articolele 214-1 şi 214-2 se pedepsesc cu recluziune pe viaţă şi cu amenda de 7.500.000 euro atunci când sunt comise în bandă organizată.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunilor prevăzute de prezentul articol.

Articolul 214-4

Participarea la o grupare formată sau la o înţelegere stabilită în vederea pregătirii, caracterizată de unul sau mai multe fapte materiale, uneia din crimele definite de articolele 214-1 şi 214-2 se pedepseşte cu recluziune pe viaţă şi cu amenda de 7.500.000 euro.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunilor prevăzute de prezentul articol.

FR

CAPITOLUL II
Dispoziţii comune

Articolul 215-1

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute de acest sub-titlu se pedepsesc de asemenea cu următoarele pedepse:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, în modalităţile prevăzute în articolul 131-26;

2° Interdicţia exercitării unei funcţii publice, în modalităţile prevăzute de articolul 131-27;

3° Interdicţia de şedere, în modalităţile prevăzute de articolul 131-31;

4° Confiscarea tuturor bunurilor sau numai a unei părţi din bunurile care le aparţin sau, sub rezerva drepturilor proprietarului de bună credinţă, de care dispun în mod liber, mobile sau imobile, divizate sau nu;

5° Confiscarea materialului care a servit la comiterea infracţiunii;

6° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcţie publică sau activitatea de formator de formare profesională continuă în sensul articolului L. 6313-1 din Codul muncii pentru o durată de 5 ani, sau de exercita activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea, fie de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau în numele altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate cumulativ.

Articolul 215-2

Interdicţia de a se afla pe teritoriului francez poate fi pronunţată, în condiţiile prevăzute de articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracţiunile prevăzute în acest sub-titlu.

Dispoziţiile ultimelor şapte paragrafe ale articolului 131-30 nu se aplică.

Articolul 215-3

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute de articolul 121-2, pentru infracţiunile definite în acest sub-titlu se pedepsesc, pe lângă amendă, potrivit prevederilor articolului 131-38:

1° (Abrogat);

2° Pedepsele menţionate la articolul 131-39;

3° Confiscarea tuturor bunurilor sau a unei părţi din bunurile care le aparţin sau, sub rezerva drepturilor proprietarului de bună credinţă, de care dispun în mod liber, mobile sau imobile, divizate sau nu;

4° Interdicţia de a exercita o funcţie de formator de formare profesională continuă în sensul articolului L. 6313-1 din Codul muncii pentru o durată de 5 ani.

Articolul 215-4

Acţiunea publică privind crimele prevăzute în acest sub-titlu, precum şi pedepsele pronunţate se prescriu în 30 de ani.

În plus, pentru crima de clonare reproductivă prevăzută de articolul 214-2, întârzierea prescrierii acţiunii publice nu începe să se scurgă, din vreme de clonarea a condus la naşterea unui copil, decât de la majoratul acestui copil.

TITLUL II
Despre infracțiuni contra persoanei

CAPITOLUL I
Despre atingeri aduse vieții persoanei

SECȚIUNEA 1
Despre atingeri voluntare aduse vieții

Articolul 221-1

Uciderea voluntară a unei alte persoane constituie o crimă. Se pedepsește cu 30 ani recluziune.

Articolul 221-2

Omorul care precede, însoțește sau urmează unei alte crime se pedepsește cu recluziune pe viață.

Omorul care are ca obiect fie pregătirea sau facilitarea unui delict, fie favorizarea fugii sau asigurarea impunității autorului sau complicelui unui delict se pedepsește cu recluziune pe viață.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranță se aplică infracțiunilor prevăzute de prezentul articol.

Articolul 221-3

Omorul comis cu premeditare sau prin ambuscadă constituie un asasinat. Se pedepsește cu recluziune pe viață.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 privind perioada măsurii de siguranță se aplică infracțiunii prevăzute de prezentul articol. Totuși, dacă victima este un minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani și asasinatul este precedat sau însoțit de un viol, de torturi sau de acte de barbarie sau dacă asasinatul a fost comis asupra unui magistrat, un funcționar din cadrul poliției naționale, un militar al jandarmeriei, un membru al personalului administrației penitenciare sau orice alt reprezentant al autorității publice, cu ocazia exercitării sau din cauza funcțiilor sale, curtea cu juri poate, prin decizie specială, fie să prelungească perioada măsurii de siguranță până la 30 ani, fie, dacă pronunță recluziunea pe viață, să decidă că nicio măsură din cele enumerate la articolul 132-23 nu va putea să fie luată în privința condamnatului; în caz de comutare a pedepsei, și cu condiția ca decizia de grațiere să nu dispună altceva, perioada măsurii de siguranță este atunci egală cu durata pedepsei ce rezultă din măsura de grațiere.

Articolul 221-4

Omorul se pedepsește cu recluziune pe viață când este comis:

1° Asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani;

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2° Asupra unui ascendent legitim sau natural sau asupra taţilor sau mamelor adoptive;

3° Asupra unei persoane a cărei vulnerabilitate specială, datorată vârstei, datorită unei boli, infirmităţi, deficienţe fizice sau psihice sau datorită unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor;

4° Asupra unui magistrat, jurat, avocat, funcţionar public sau ministerial, unui militar al jandarmeriei naţionale, unui funcţionar al poliţiei naţionale, de la vamă, din cadrul administraţiei penitenciare sau orice alt reprezentant al autorităţii publice, unui pompier profesionist sau voluntar, un gardian al unor imobile sau grupuri de imobile sau un agent care exercită pentru un locator funcţiile de pază sau supraveghere a imobilelor cu destinaţie de locuinţe în aplicarea articolului L. 127-1 din Codul construcţiilor şi locuinţelor, în exercitarea sau din cauza funcţiilor sale, atunci când calitatea victimei este evidentă sau cunoscută de autor;

4° bis Asupra unui profesor sau a oricărui membru al personalului din unităţile de învăţământ, asupra unui agent al unui operator al reţelei de transport public de călători sau a oricărei persoane cu o misiune de serviciu public, precum şi asupra unui profesionist în domeniul sănătăţii, în exercitarea sau din cauza funcţiilor sale, atunci când calitatea victimei este evidentă sau cunoscută de autor;

4° ter Asupra soţului/soţiei, ascendenţilor şi descendenţilor în linie directă sau asupra oricărei alte persoane ce locuieşte de obicei la domiciliul persoanelor menţionate la 4° şi 4° bis, din cauza funcţiilor exercitate de aceste persoane;

5° Asupra unui martor, a unei victime sau unei părţi civile, fie pentru a-i împiedica să denunţe faptele, să facă plângeri sau să facă depoziţii, fie în vederea denunţării, plângerii sau depoziţiei sale;

6° Din cauza apartenenţei sau neapartenenţei, adevărată sau bănuită, a victimei la o anumită etnie, naţiune, rasă sau religie;

7° Din cauza orientării sau identităţii sexuale a victimei;

8° De către mai multe persoane ce acţionează în bandă organizată;

9° De către soţul/soţia sau concubinul/concubina victimei sau partenerul/partenera care/ cu care victima a încheiat un pact civil de solidaritate;

10° Împotriva unei persoane din cauza refuzului acesteia de a încheia o căsnicie sau o uniune.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunilor prevăzute de prezentul articol. Totuşi, dacă victima este un minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani şi dacă omorul este precedat sau însoţit de un viol, de torturi sau de acte de barbarie sau dacă omorul a fost comis în bandă organizată asupra unui magistrat, un funcţionar din cadrul poliţiei naţionale, un militar al jandarmeriei, un membru al personalului administraţiei penitenciare sau orice alt reprezentant al autorităţii publice, cu ocazia exercitării sau din cauza funcţiilor sale, curtea cu juri poate,

prin decizie specială, fie să prelungească perioada măsurii de siguranţă până la 30 ani, fie, dacă pronunţă recluziunea pe viaţă, să decidă că niciuna din măsurile enumerate la articolul 132-23 nu va putea să fie luată în privinţa condamnatului; în caz de comutare a pedepsei, şi cu condiţia ca decizia de graţiere să nu dispună altfel, perioada măsurii de siguranţă este atunci egală cu durata pedepsei ce rezultă din măsura de graţiere.

Articolul 221-5

Atentarea la viaţa unei alte persoane prin utilizarea sau administrarea de substanţe capabile să ducă la moarte constituie o otrăvire.

Otrăvirea se pedepseşte cu 30 ani de recluziune.

Se pedepseşte cu recluziune pe viaţă atunci când este comisă într-una din circumstanţele prevăzute la articolele 221-2, 221-3 şi 221-4.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

Articolul 221-5-1

Oferirea sau promisiunea făcute unei persoane sau propunerea de daruri, cadouri sau orice fel de avantaje pentru a comite un asasinat sau o otrăvire se pedepseşte, dacă această crimă nu a fost comisă nici încercată, cu 10 ani închisoare şi cu o amendă de 150.000 euro.

Articolul 221-5-2

Persoanele juridice declarate penal responsabile, în condiţiile prevăzute de articolul 121-2, de infracţiunile definite în această secţiune se pedepsesc, pe lângă amenda după modalităţile prevăzute la articolul 131-38, cu pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 se referă la activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

Articolul 221-5-3

Orice persoană care a încercat să comită crimele de asasinat sau otrăvire este scutită de pedeapsă dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis evitarea decesului victimei şi identificarea, dacă este cazul, a celorlalţi autori sau complici.

Pedeapsa privativă de libertate primită de autorul sau complicele unei otrăviri ajunge la 20 de ani de recluziune dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis evitarea decesului victimei şi identificarea, dacă este cazul, a celorlalţi autori sau complici.

Autorul 221-5-4

În cazul în care crima prevăzută de punctul 10° al articolului 221-4 este comisă în străinătate împotriva unei persoane cu domiciliul obişnuit pe teritoriul francez, legea franceză se aplică prin derogare de la articolul 113-7.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 221-5-5

În cazul condamnării pentru o crimă sau un delict prevăzut în prezenta secţiune, comis asupra unui copil de tatăl sau de mama acestuia sau asupra celuilalt părinte, instanţa de judecată se pronunţă asupra retragerii totale sau parţiale a autorităţii părinteşti, în aplicarea articolelor 378, 379 şi 379-1 din Codul civil. Dacă procedurile au loc în faţa curţii cu juri, aceasta se pronunţă asupra acestei chestiuni fără asistenţa juraţilor.

SECŢIUNEA 2
Despre atingeri involuntare aduse vieţii

Articolul 221-6

Cauzarea, în condiţiile şi în funcţie de distincţiile prevăzute la articolul 121-3, prin stângăcie, imprudenţă, neatenţie, neglijenţă sau încălcarea unei obligaţii de securitate sau de prudenţă impusă de lege sau regulament, morţii unei persoane constituie un omor involuntar pedepsit cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

În caz de încălcare deliberată a unei obligaţii speciale de securitate sau de prudenţă impusă de lege sau regulament, pedepsele date sunt până la 5 ani închisoare şi o amendă de 75.000 euro.

Articolul 221-6-1

Atunci când stângăcia, imprudenţa, neatenţia, neglijenţa sau încălcarea unei obligaţii legislative sau reglementare de securitate sau de prudenţă prevăzute de articolul 221-6 este comisă de conducătorul unui vehicul terestru cu motor, omuciderea involuntară se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu o amendă de 75.000 euro.

Pedepsele sunt până la 7 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro dacă:

1° Conducătorul a comis o încălcare voită a unei obligaţii speciale de securitate sau de prudenţă prevăzută de lege sau de regulament alta decât cele menţionate mai jos;

2° Conducătorul se afla în stare de ebrietate clară sau era în stare alcoolică caracterizată de o concentraţie de alcool în sânge sau în aerul expirat mai mare sau egală cu procentele stabilite de către dispoziţiile legislative sau reglementare din Codul rutier, sau a refuzat să se supună verificărilor prevăzute de acest cod şi destinate pentru determinarea existenţei unei stări alcoolice;

3° Rezultă din analiza de sânge sau de salivă că conducătorul folosise substanţe sau plante clasate drept stupefiante, sau a refuzat să se supună verificărilor prevăzute de Codul rutier menite să stabilească dacă acesta conducea după ce a utilizat stupefiante;

4° Conducătorul nu avea permis de conducere cerut de lege sau regulament sau permisul i-a fost anulat, declarat nul, suspendat sau reţinut;

5° Conducătorul a comis o depăşire a vitezei maxime autorizată egală sau mai mare de 50 km/h ;

6° Conducătorul, ştiind că tocmai a făcut sau provocat un accident, nu a oprit şi a încercat astfel să scape de responsabilitatea penală sau civilă pe care o poate avea.

Pedepsele sunt de 10 ani închisoare şi o amendă de 150.000 euro dacă omuciderea involuntară a fost comis cu două sau mai multe circumstanţe menţionate la punctul 1° şi următoarele din prezentul articol.

Articolul 221-6-2

Atunci când omuciderea involuntară prevăzută de articolul 221-6 rezultă din agresiunea comisă de un câine, proprietarul sau persoana care deţine câinele la momentul comiterii faptelor se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Pedepsele sunt de 7 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro în cazul în care:

1° Posesia sau deţinerea câinelui este ilicită în accepţiunea unor dispoziţii legislative sau reglementare sau a unei hotărâri judecătoreşti sau administrative;

2° Proprietarul sau deţinătorul câinelui se afla în stare de ebrietate evidentă sau sub influenţa evidentă de produse stupefiante;

3° Proprietarul sau deţinătorul câinelui nu a executat măsurile prevăzute de primar, conform articolului L. 211-11 din Codul rural şi al pescuitului maritim, pentru prevenirea pericolului prezentat de animal;

4° Proprietarul sau deţinătorul câinelui nu este titular al unui permis de deţinere prevăzut la articolul L. 211-14 din Codul rural şi al pescuitului maritim;

5° Proprietarul sau deţinătorul câinelui nu face dovada vaccinării antirabice valabile a animalului său atunci când este obligatorie;

6° În cazul unui câine din prima sau a doua categorie prevăzute la articolul L. 211-12 din Codul rural şi al pescuitului maritim care nu avea botniţă sau nu era ţinut în lesă de către un adult conform dispoziţiilor punctului II al articolului L. 211-16 din acelaşi cod;

7° În cazul unui câine supus unor rele tratament din partea proprietarului sau deţinătorului său.

Pedepsele sunt de 10 ani închisoare şi amenda de 150.000 euro în cazul în care omuciderea involuntară a fost comis cu două sau mai multe din circumstanţele menţionate la punctul 1° şi următoarele din prezentul articol.

Articolul 221-7

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute de articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolul 221-6 se pedepsesc, pe lângă amenda potrivit dispoziţiilor articolul 131-38, cu pedepsele prevăzute la punctele 2°, 3°, 8° şi 9° ale articolului 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

În cazurile menţionate la al doilea paragraf al articolului 221-6, se aplică în plus pedeapsa menţionată la punctul 4° al articolului 131-39.

SECŢIUNEA 2
Pedepse complementare aplicabile persoanelor fizice

Articolul 221-8

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute în prezentul capitol se pedepsesc de asemenea cu următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia, în condiţiile prevăzute de articolul 131-27, fie de a exercita o funcţie publică sau activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea, fie, pentru crimele prevăzute la articolele 221-1, 221-2, 221-3, 221-4 şi 221-5, de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla, în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii pot fi pronunţate cumulativ;

2° Interdicţia de a deţine sau a purta, timp de maxim 5 ani, o armă autorizată;

3° Suspendarea, pentru o durată de maxim 5 ani, a permisului de conducere, această suspendare putând fi limitată la conducerea în afara activităţii profesionale; în cazurile prevăzute de articolul 221-6-1, suspendarea nu poate fi însoţită de amânare, chiar şi parţial, şi nu poate fi limitată la conducerea în afara activităţii profesionale; în cazurile prevăzute la punctele 1° până la 6° şi la ultimul paragraf al articolului 221-6-1, durata acestei suspendări este de cel mult 10 ani;

4° Anularea permisului de conducere cu interdicţia de a solicita eliberarea unui nou permis timp de maxim 5 ani;

4° bis Obligaţia de a urma un curs de înţelegere a pericolelor folosirii produselor stupefiante, potrivit prevederilor articolului 131-35-1;

5° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau pe care este liber să le folosească;

6° Retragerea permisului de vânătoare cu interdicţia de a solicita eliberarea unui nou permis timp de cel mult 5 ani;

7° În cazurile prevăzute de articolul 221-6-1, interdicţia de a conduce anumite automobile terestre cu motor, inclusiv cele pentru conducerea cărora permisul de conducere nu este necesar, pentru o durată de maxim 5 ani;

8° În cazurile prevăzute de articolul 221-6-1, obligaţia de a urma, pe cheltuiala sa, un curs de înţelegere a siguranţei rutiere;

9° În cazurile prevăzute de articolul 221-6-1, imobilizarea, timp de cel mult 1 an de zile, a automobilului de care s-a servit condamnatul pentru comiterea infracţiunii, dacă el este proprietarul;

10° În cazurile prevăzute de articolul 221-6-1, confiscarea automobilului de care s-a servit condamnatul pentru comiterea infracţiunii, dacă el este proprietarul.

Confiscarea automobilului este obligatorie în cazurile prevăzute la punctul 4° şi la ultimul paragraf al articolului 221-6-1 precum şi, în cazurile prevăzute la punctele 2°, 3° şi 5° ale aceluiaşi articol, în caz de recidivă sau dacă persoana a fost deja condamnată definitiv pentru unul din delictele prevăzute de articolele L. 221-2, L. 224-16, L. 234-1, L. 234-8, L. 235-1, L. 235-3 sau L. 413-1 din Codul rutier sau pentru contravenţia menţionată la acelaşi articol L. 413-1. Instanţa poate totuşi să nu pronunţe această pedeapsă motivând decizia luată.

11° În cazurile prevăzute la punctul 2° şi la ultimul paragraf al articolului 221-6-1, interdicţia, timp de maxim 5 ani, de a conduce un vehicul neechipat, de către un profesionist autorizat sau din fabrică, cu un dispozitiv antifurt omologat ca etilotest electronic, în condiţiile prevăzute la articolul L. 234-17 din Codul rutier. Dacă această interdicţie este pronunţată în acelaşi timp cu pedeapsa de anulare sau suspendare a permisului de conducere, atunci este aplicabilă, pe perioada fixată de instanţă, la sfârşitul executării acestei pedepse.

Orice condamnare pentru delictele prevăzute la punctele 1° - 6° şi la ultimul paragraf al articolului 221-6-1 atrage de drept anularea permisului de conducere cu interdicţia de a solicita un nou permis pentru cel mult 10 ani. În caz de recidivă, durata interdicţiei este de 10 ani şi tribunalul, prin decizie special motivată, poate să prevadă că această interdicţie este definitivă.

II. – În caz de condamnare pentru infracţiunile prevăzute la secţiunea 1 din prezentul capitol, pronunţarea pedepselor complementare la punctele 2°, 5° şi 6° din I este obligatorie. Durata pedepselor prevăzute la punctele 2° şi 6° este de maxim 15 ani.

Totuşi, instanţa, prin decizie special motivată atunci când condamnarea este pronunţată de o instanţă corecţională, poate decide să nu pronunţe aceste pedepse, în considerarea circumstanţelor infracţiunii şi personalităţii autorului său.

Articolul 221-9

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute de secţiunea 1 din prezentul capitol se pedepsesc de asemenea cu următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, în condiţiile prevăzute la articolul 131-26 ;

2° Interdicţia de a exercita o funcţie publică, în condiţiile prevăzute de articolul 131-27;

3° Confiscarea prevăzută de articolul 131-21 ;

4° Interdicţia de şedere, în condiţiile prevăzute de articolul 131-31.

Articolul 221-9-1

Persoanele fizice vinovate de crimele prevăzute la secţiunea 1 din prezentul capitol sunt supuse, de asemenea, controlului socio-judiciar, potrivit modalităţilor prevăzute de articolele de la 131-36-1 până la 131-36-13.

Articolul 221-10

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute la secţiunea 2 din prezentul capitol primesc şi pedeapsa complementară cu afişare sau difuzare a deciziei prevăzute de articolul 131-35.

Articolul 221-11

Interdicţia de a se afla pe teritoriului francez poate fi pronunţată în condiţiile prevăzute de articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracţiunile definite la secţiunea I din prezentul capitol.

Articolul 221-11-1

În cazul prevăzut la punctul 10° al articolului 221-4, se mai poate pronunţa interdicţia, pentru o durată de cel mult 10 ani, de a părăsi teritoriul Republicii.

CAPITOLUL I bis
Despre infracţiunile contra persoanei comise prin dispariţii forţate

Articolul 221-12

Constituie o dispariţie forţată arestarea, detenţia, reţinerea sau orice altă formă de privare de libertate a unei persoane, în condiţii care-l exclud de la protecţia legii, de către unul sau mai mult funcţionari ai statului sau de către o persoană sau un grup de persoane ce acţionează cu autorizarea, sprijinul şi aprobarea autorităţilor statului, atunci când aceste acţiuni sunt urmate de dispariţia sa şi însoţite fie de refuzul recunoaşterii privării de libertate, fie de disimularea sorţii ce i-a fost rezervată sau a locului în care se află.

Dispariţia forţată se pedepseşte cu recluziune pe viaţă.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23, privind perioada măsurii de siguranţă, sunt aplicabile crimei prevăzute de prezentul articol.

Articolul 221-13

Fără a aduce atingere aplicării articolului 121-7, se consideră complice al unei crime de dispariţie forţată menţionată la articolul 221-12 comisă de

subordonaţi plasaţi sub autoritatea sau controlul său efectiv superiorul care ştia, sau a neglijat în mod deliberat să ţină cont de anumite informaţii ce indicau clar faptul că subordonaţii săi comiteau sau urmau să comită o crimă de dispariţie forţată şi care nu a luat toate măsurile necesare şi rezonabil posibile pentru a împiedica sau reprima executarea acesteia sau pentru a sesiza autorităţile competente în vederea anchetării şi urmăririi penale, în măsura în care această crimă avea legătură cu activităţile de care era responsabil sau pe care le controla efectiv.

Articolul 221-14

I. # Persoanele fizice vinovate de crima prevăzută la articolul 221-12 sunt, de asemenea, pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit dispoziţiilor articolului 131-26;

2° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcţie publică sau activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea, fie de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau în numele altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate cumulativ.

3° Interdicţia de şedere, în condiţiile prevăzute la articolul 131-31;

4° Confiscarea prevăzută la articolul 131-21.

II. # În cazul condamnării pentru crima prevăzută la articolul 221-12, pronunţarea următoarelor pedepse complementare este obligatorie:

1° Interdicţia de a deţine sau a purta, pentru o durată de maxim 15 ani, o armă cu autorizaţie;

2° Confiscarea unei sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau de care dispune în mod liber.

Totuşi, curtea cu juri poate decide să nu pronunţe aceste pedepse, în considerarea circumstanţelor infracţiunii şi personalităţii autorului său.

Articolul 221-15

Persoanele fizice vinovate de crima prevăzută la articolul 221-12 sunt, de asemenea, supuse controlului socio-judiciar în condiţiile prevăzute la articolele de la 131-36-1 până la 131-36-13.

Articolul 221-16

Interdicţia de a se afla pe teritoriului francez poate fi pronunţată în condiţiile prevăzute la articolul 131-30 fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de crima prevăzută la articolul 221-12.

Articolul 221-17

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de crima definită la articolul 221-12 sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele menţionate la articolul 131-39.

Articolul 221-18

Acţiunea publică în privinţa crimei definite la articolul 221-12, precum şi pedepsele pronunţate se prescriu în 30 ani.

CAPITOLUL II
Despre atingerile aduse integrităţii fizice sau psihice a persoanei

SECŢIUNEA 1
Despre atingerile voluntare aduse integrităţii persoanei

ALINEATUL 1
Despre torturi şi acte de barbarie

Articolul 222-1

Supunerea unei persoane la torturi sau la acte de barbarie se pedepseşte cu 15 ani de recluziune.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

Articolul 222-2

Infracţiunea definită la articolul 222-1 se pedepseşte cu recluziune pe viaţă dacă precede, însoţeşte sau urmează unei crime alta decât omorul sau violul.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

Articolul 222-3

Infracţiunea definită la articolul 222-1 se pedepseşte cu 20 ani de recluziune dacă este comisă:

1° Asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani;

2° Asupra unei persoane a cărei vulnerabilitate specială, datorată vârstei, unei boli, infirmităţi, deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor;

3° Asupra unui ascendent legitim sau natural sau asupra tatălui sau mamei adoptive;

4° Asupra unui magistrat, jurat, avocat, funcţionar public sau ministerial, un membru sau funcţionar al Curţii penale internaţionale, un militar al

jandarmeriei naţionale, un funcţionar al poliţiei naţionale, din vamă, din administraţia penitenciară sau orice alt reprezentant al autorităţii publice, un pompier profesionist sau voluntar, un gardian al imobilelor sau grupuri de imobile sau un agent care asigură pentru un locator funcţiile de pază sau supraveghere a imobilelor cu destinaţia de locuinţe în aplicare articolului L. 127-1 din Codul construcţiilor şi locuinţelor, în exercitarea sau în funcţiile sale, în cazul în care calitatea victimei este evidentă sau cunoscută de autor;

4° bis Asupra unui profesor sau a oricărui membru al personalului care lucrează în instituţiile de învăţământ şcolar, asupra unui agent al unui exploatator al reţelei de transport public de călători sau a oricărei alte persoane însărcinată cu o misiune de serviciu public, precum şi asupra unui profesionist din domeniul sănătăţii, în exercitarea funcţiilor, în cazul în care calitatea victimei este evidentă sau cunoscută de autor;

4° ter Asupra unui soţ/soţie, ascendenţilor sau descendenţilor în linie directă sau asupra oricărei persoane care locuieşte în mod obişnuit la domiciliul persoanelor menţionate la punctele 4° şi 4° bis, din cauza funcţiilor exercitate de acestea din urmă;

5° Asupra unui martor, unei victime sau unei părţi civile, fie pentru a-i împiedica să denunţe faptele, să facă plângeri sau depoziţii, fie în vederea renunţării la plângerea sau depoziţia sa în faţa unei instanţe naţionale sau în faţa Curţii penale internaţionale ;

5° bis Din cauza apartenenţei sau neapartenenţei, adevărate sau bănuite, a victimei la anumită etnie, naţiune, rasă sau religie;

5° ter Din cauza orientării sau identităţii sexuale a victimei;

5° quater Asupra unei persoane care practică prostituţia, inclusiv ocazional, dacă faptele sunt comise în exercitarea acestei activităţi;

6° De către soţul/soţia sau concubinul/concubina victimei sau partenerul/partenera cu care victima a încheiat un pact civil de solidaritate;

6° bis Împotriva unei persoane pentru a o constrânge să încheie o căsnicie sau o uniune, ori din cauza refuzului său de a încheia această căsnicie sau uniune;

7° De către un reprezentant al autorităţii publice sau o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public în exercitarea sau cu ocazia exercitării funcţiilor sau a misiunii sale;

8° De către mai multe persoane care acţionează în calitate de autor sau complice;

9° Cu premeditare sau ambuscadă;

10° Cu utilizarea sau ameninţarea cu armă.

Infracţiunea definită la articolul 222-1 se pedepseşte, de asemenea, cu 20 ani recluziune dacă este însoţită de agresiuni sexuale altele decât violul.

Pedeapsa pronunţată este de 30 ani recluziune dacă infracţiunea definită la articolul 222-1 este comisă asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de

15 ani de către un ascendent legitim, natural sau adoptiv sau de către orice altă persoană ce are autoritate asupra minorului.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunilor prevăzute de prezentul articol.

Articolul 222-4

Infracţiunea definită la articolul 222-1 se pedepseşte cu 30 ani de reclu-ziune dacă este comisă în bandă organizată sau în mod obişnuit asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani sau asupra unei persoane a cărei vulnerabilitate specială, datorată vârstei, unei boli, infirmităţi, unei deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

Articolul 222-5

Infracţiunea definită la articolul 222-1 se pedepseşte cu 30 ani de recluziune dacă a produs mutilare sau o infirmitate permanentă.

Primele două paragrafe din articolul 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

Articolul 222-6

Infracţiunea definită la articolul 222-1 se pedepseşte cu recluziune pe viaţă dacă a produs decesul victimei fără intenţie.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

Articolul 222-6-1

Persoanele juridice declarate penal responsabile, în condiţiile prevăzute de articolul 121-2 pentru infracţiunile definite de prezentul alineat, sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit modalităţilor prevăzute de articolul 131-38, de pedepsele prevăzute de articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

Articolul 222-6-2

Orice persoană care a încercat să comită crimele prevăzute de prezentul alineat este scutit de pedeapsă dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis evitarea realizării infracţiunii şi identificarea, după caz, a celorlalţi autori sau complici.

Pedeapsa privativă de libertate aplicată autorului sau complicelui uneia din crimele prevăzute în prezentul alineat este redusă pe jumătate dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis încetarea infracţiunii sau evitarea producerii decesului unui individ sau unei infirmităţi permanente şi identificarea, dacă este cazul, a celorlalţi autori sau complici.

În cazul în care pedeapsa este recluziune pe viaţă, aceasta va fi redusă la 20 ani de recluziune.

Articolul 222-6-3

În cazul în care crima prevăzută la punctul 8° bis al articolului 222-3 este comisă în străinătate împotriva unei persoane cu domiciliul obişnuit pe teritoriul francez, legea franceză se aplică prin derogare de la dispoziţiile articolului 113-7.

ALINEATUL 2
Despre violenţe

Articolul 222-7

Violenţele ce au provocat decesul fără intenţie se pedepsesc cu 15 ani de recluziune.

Articolul 222-8

Infracţiunea definită la articolul 222-7 se pedepseşte cu 20 ani de recluziune dacă este comisă:

1° Asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani;

2° Asupra unei persoane a cărei vulnerabilitate specială, datorată vârstei, unei boli, infirmităţi, deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor;

3° Asupra unui ascendent legitim sau natural sau asupra tatălui sau mamei adoptive;

4° Asupra unui magistrat, jurat, avocat, funcţionar public sau ministerial, un membru sau funcţionar al Curţii penale internaţionale, un militar al jandarmeriei naţionale, un funcţionar al poliţiei naţionale, de la vamă, din administraţia penitenciară sau orice altă persoană depozitară a autorităţii publice, un pompier profesionist sau voluntar, un gardian al unor imobile sau grupuri de imobile sau un agent care asigură pentru un locator funcţiile de pază sau supraveghere a imobilelor cu destinaţie de locuinţe în aplicarea articolului L. 127-1 din Codul construcţiilor şi locuinţelor, în exercitarea funcţiilor sale, în cazul în care calitatea victimei este evidentă sau cunoscută de autor;

4° bis Asupra unui profesor sau a oricărui membru al personalului care lucrează în instituţiile de învăţământ şcolar, asupra unui agent al unui exploatator al reţelei de transport public de călători sau a oricărei alte persoane însărcinată cu o misiune de serviciu public, precum şi asupra unui profesionist din domeniul sănătăţii, în exercitarea funcţiilor, în cazul în care calitatea victimei este evidentă sau cunoscută de autor;

4° ter Asupra unui soţ/soţie, ascendenţilor sau descendenţilor în linie directă sau asupra oricărei persoane care locuieşte în mod obişnuit la domiciliul

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

persoanelor menţionate la punctele 4° şi 4° bis, din cauza funcţiilor exercitate de acestea din urmă;

5° Asupra unui martor, victimă sau parte civilă, fie pentru a o împiedica să denunţe faptele, să facă plângere sau depoziţii, fie din cauza denunţării, plângerii sau depoziţiei sale în faţa unei instanţe naţionale sau în faţa Curţii penale internaţionale;

5° bis Din cauza apartenenţei sau neapartenenţei, adevărate sau bănuite, a victimei la o anumită etnie, naţiune, rasă sau religie;

5° ter Din cauza orientării sau identităţii sexuale a victimei ;

5° quater Asupra unei persoane care practică prostituţia, inclusiv ocazional, dacă faptele sunt comise în exercitarea acestei activităţi;

6° De către soţul/soţia sau concubinul/concubina victimei sau partenerul/partenera cu care victima a încheiat un pact civil de solidaritate;

6° bis Împotriva unei persoane pentru a o constrânge să încheie o căsnicie sau o uniune, ori din cauza refuzului său de a încheia această căsnicie sau uniune;

7° De către un reprezentant al autorităţii publice sau o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public în exercitarea sau cu ocazia exercitării funcţiilor sau a misiunii sale;

8° De către mai multe persoane care acţionează în calitate de autor sau complice;

9° Cu premeditare sau ambuscadă;

10° Cu utilizarea sau ameninţarea cu armă.

Pedeapsa dată este de 30 de ani de recluziune dacă infracţiunea definită la articolul 222-7 este comisă asupra unui minor de 15 ani de către un ascendent legitim, natural sau adoptiv sau de către orice persoană cu autoritate asupra minorului.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunilor prevăzute de prezentul articol.

Articolul 222-9

Violenţele ce produc o mutilare sau o infirmitate permanentă se pedepsesc cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

Articolul 222-10

Infracţiunea definită la articolul 222-9 se pedepseşte cu 15 ani recluziune dacă este comisă:

1° Asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani;

2° Asupra unei persoane a cărei vulnerabilitate specială, datorată vârstei, unei boli, infirmităţi, deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor;

3° Asupra unui ascendent legitim sau natural sau asupra tatălui sau mamei adoptive;

4° Asupra unui magistrat, jurat, avocat, funcţionar public sau ministerial, un membru sau funcţionar al Curţii penale internaţionale, un militar al jandarmeriei naţionale, un funcţionar al poliţiei naţionale, de la vamă, din administraţia penitenciară sau orice altă persoană depozitară a autorităţii publice, un pompier profesionist sau voluntar, un gardian al unor imobile sau grupuri de imobile sau un agent care asigură pentru un locator funcţiile de pază sau supraveghere a imobilelor cu destinaţie de locuinţe în aplicarea articolului L. 127-1 din Codul construcţiilor şi locuinţelor, în exercitarea funcţiilor sale, în cazul în care calitatea victimei este evidentă sau cunoscută de autor;

4° bis Asupra unui profesor sau a oricărui membru al personalului care lucrează în instituţiile de învăţământ şcolar, asupra unui agent al unui exploatator al reţelei de transport public de călători sau a oricărei alte persoane însărcinată cu o misiune de serviciu public, precum şi asupra unui profesionist din domeniul sănătăţii, în exercitarea funcţiilor, în cazul în care calitatea victimei este evidentă sau cunoscută de autor;

4° ter Asupra unui soţ/soţie, ascendenţilor sau descendenţilor în linie directă sau asupra oricărei persoane care locuieşte în mod obişnuit la domiciliul persoanelor menţionate la punctele 4° şi 4° bis, din cauza funcţiilor exercitate de acestea din urmă;

5° Asupra unui martor, victimă sau parte civilă, fie pentru a o împiedica să denunţe faptele, să facă plângere sau depoziţii, fie din cauza denunţării, plângerii sau depoziţiei sale în faţa unei instanţe naţionale sau în faţa Curţii penale internaţionale;

5° bis Din cauza apartenenţei sau neapartenenţei, adevărate sau bănuite, a victimei la o anumită etnie, naţiune, rasă sau religie;

5° ter Din cauza orientării sau identităţii sexuale a victimei ;

5° quater Asupra unei persoane care practică prostituţia, inclusiv ocazional, dacă faptele sunt comise în exercitarea acestei activităţi;

6° De către soţul/soţia sau concubinul/concubina victimei sau partenerul/partenera cu care victima a încheiat un pact civil de solidaritate;

6° bis Împotriva unei persoane pentru a o constrânge să încheie o căsnicie sau o uniune, ori din cauza refuzului său de a încheia această căsnicie sau uniune;

7° De către un reprezentant al autorităţii publice sau o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public în exercitarea sau cu ocazia exercitării funcţiilor sau a misiunii sale;

8° De către mai multe persoane care acţionează în calitate de autor sau complice;

9° Cu premeditare sau ambuscadă;

10° Cu utilizarea sau ameninţarea cu armă.

Pedeapsa dată este de 20 ani recluziune dacă infracţiunea definită la articolul 222-9 este comisă asupra unui minor de 15 ani de către un ascendent

legitim, natural sau adoptiv sau de către orice persoană cu autoritate asupra minorului.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunilor prevăzute de prezentul articol.

Articolul 222-11

Violenţele ce produc o incapacitate totală de muncă pentru mai mult de 8 zile se pedepsesc cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Articolul 222-12

Infracţiunea definită la articolul 222-11 se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro dacă este comisă:

1° Asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani;

2° Asupra unei persoane a cărei vulnerabilitate specială, datorată vârstei, unei boli, infirmităţi, deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor;

3° Asupra unui ascendent legitim sau natural sau asupra tatălui sau mamei adoptive;

4° Asupra unui magistrat, jurat, avocat, funcţionar public sau ministerial, un membru sau funcţionar al Curţii penale internaţionale, un militar al jandarmeriei naţionale, un funcţionar al poliţiei naţionale, de la vamă, din administraţia penitenciară sau orice altă persoană depozitară a autorităţii publice, un pompier profesionist sau voluntar, un gardian al unor imobile sau grupuri de imobile sau un agent care asigură pentru un locator funcţiile de pază sau supraveghere a imobilelor cu destinaţie de locuinţe în aplicarea articolului L. 127-1 din Codul construcţiilor şi locuinţelor, în exercitarea funcţiilor sale, în cazul în care calitatea victimei este evidentă sau cunoscută de autor;

4° bis Asupra unui profesor sau a oricărui membru al personalului care lucrează în instituţiile de învăţământ şcolar, asupra unui agent al unui exploatator al reţelei de transport public de călători sau a oricărei alte persoane însărcinate cu o misiune de serviciu public, precum şi asupra unui profesionist din domeniul sănătăţii, în exercitarea funcţiilor, în cazul în care calitatea victimei este evidentă sau cunoscută de autor;

4° ter Asupra unui soţ/soţie, ascendenţilor sau descendenţilor în linie directă sau asupra oricărei persoane care locuieşte în mod obişnuit la domiciliul persoanelor menţionate la punctele 4° şi 4° bis, din cauza funcţiilor exercitate de acestea din urmă;

5° Asupra unui martor, victimă sau parte civilă, fie pentru a o împiedica să denunţe faptele, să facă plângere sau depoziţii, fie din cauza denunţării, plângerii sau depoziţiei sale în faţa unei instanţe naţionale sau în faţa Curţii penale internaţionale;

5° bis Din cauza apartenenţei sau neapartenenţei, adevărate sau bănuite, a victimei la o anumită etnie, naţiune, rasă sau religie;

5° ter Din cauza orientării sau identității sexuale a victimei ;

5° quater Asupra unei persoane care practică prostituția, inclusiv ocazional, dacă faptele sunt comise în exercitarea acestei activități;

6° De către soțul/soția sau concubinul/concubina victimei sau partenerul/partenera cu care victima a încheiat un pact civil de solidaritate;

6° bis Împotriva unei persoane pentru a o constrânge să încheie o căsnicie sau o uniune, ori din cauza refuzului său de a încheia această căsnicie sau uniune;

7° De către un reprezentant al autorității publice sau o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public în exercitarea sau cu ocazia exercitării funcțiilor sau a misiunii sale;

8° De către mai multe persoane care acționează în calitate de autor sau complice;

9° Cu premeditare sau ambuscadă;

10° Cu utilizarea sau amenințarea cu armă.

11° În interiorul unor unități școlare sau educative sau, cu ocazia intrării și ieșirii elevilor din școală, în vecinătatea unei asemenea unități;

12° De către o persoană majoră ce acționează cu ajutorul sau asistența unui minor;

13° Într-un mijloc de transport în comun de călători sau într-un loc destinat accesului unui mijloc de transport în comun de călători.

14° De către o persoană care acționează în stare de ebrietate evidentă sau sub influența de produse stupefiante;

15° De către o persoană care își ascunde chipul în mod voluntar în întregime sau parțial pentru a nu fi identificată.

Pedepsele date sunt de 10 ani închisoare și amenda de 150.000 euro dacă infracțiunea definită la articolul 222-11 este comisă asupra unui minor de 15 ani de către un ascendent legitim, natural sau adoptiv sau de către orice altă persoană ce are autoritate asupra minorului. Pedepsele sunt de 7 ani închisoare și amenda de 100.000 euro dacă această infracțiune este comisă în două din circumstanțele prevăzute la punctul 1° și următoarele din prezentul articol. Pedepsele sunt de 10 ani închisoare și amenda de 150.000 euro dacă este comisă în trei din aceste circumstanțe.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranță se aplică infracțiunilor prevăzute de paragraful precedent.

Articolul 222-13

Violențele ce au produs o incapacitate de muncă mai mică sau egală cu 8 zile sau care nu au produs nicio incapacitate de muncă se pedepsesc cu 3 ani închisoare și cu amenda de 45.000 euro dacă sunt comise:

1° Asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani;

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

2° Asupra unei persoane a cărei vulnerabilitate specială, datorată vârstei, unei boli, infirmități, deficiențe fizice sau psihice sau unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor;

3° Asupra unui ascendent legitim sau natural sau asupra tatălui sau mamei adoptive;

4° Asupra unui magistrat, jurat, avocat, funcționar public sau ministerial, un membru sau funcționar al Curții penale internaționale, un militar al jandarmeriei naționale, un funcționar al poliției naționale, de la vamă, din administrația penitenciară sau orice altă persoană depozitară a autorității publice, un pompier profesionist sau voluntar, un gardian al unor imobile sau grupuri de imobile sau un agent ce este angajatul unei persoane care exercită pentru un locator funcțiile de pază sau supraveghere a imobilelor cu destinație de locuințe în aplicarea articolului L. 127-1 din Codul construcțiilor și locuințelor, în exercitarea funcțiilor sale, în cazul în care calitatea victimei este evidentă sau cunoscută de autor;

4° bis Asupra unui profesor sau a oricărui membru al personalului care lucrează în instituțiile de învățământ școlar, asupra unui agent al unui exploatator al rețelei de transport public de călători sau a oricărei alte persoane însărcinată cu o misiune de serviciu public, precum și asupra unui profesionist din domeniul sănătății, în exercitarea funcțiilor, în cazul în care calitatea victimei este evidentă sau cunoscută de autor;

4° ter Asupra unui soț/soție, ascendenților sau descendenților în linie directă sau asupra oricărei persoane care locuiește în mod obișnuit la domiciliul persoanelor menționate la punctele 4° și 4° bis, din cauza funcțiilor exercitate de acestea din urmă;

5° Asupra unui martor, victimă sau parte civilă, fie pentru a o împiedica să denunțe faptele, să facă plângere sau depoziții, fie din cauza denunțării, plângerii sau depoziției sale în fața unei instanțe naționale sau în fața Curții penale internaționale;

5° bis Din cauza apartenenței sau neapartenenței, adevărate sau bănuite, a victimei la o anumită etnie, națiune, rasă sau religie;

5° ter Din cauza orientării sau identității sexuale a victimei ;

5° quater Asupra unei persoane care practică prostituția, inclusiv ocazional, dacă faptele sunt comise în exercitarea acestei activități;

6° De către soțul/soția sau concubinul/concubina victimei sau partenerul/partenera cu care victima a încheiat un pact civil de solidaritate;

6° bis Împotriva unei persoane pentru a o constrânge să încheie o căsnicie sau o uniune, ori din cauza refuzului său de a încheia această căsnicie sau uniune;

7° De către un reprezentant al autorității publice sau o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public în exercitarea sau cu ocazia exercitării funcțiilor sau a misiunii sale;

8° De către mai multe persoane care acţionează în calitate de autor sau complice;

9° Cu premeditare sau ambuscadă;

10° Cu utilizarea sau ameninţarea cu armă.

11° În interiorul unor unităţi şcolare sau educative sau, cu ocazia intrării şi ieşirii elevilor din şcoală, în vecinătatea unei asemenea unităţi;

12° De către o persoană majoră ce acţionează cu ajutorul sau asistenţa unui minor;

13° Într-un mijloc de transport în comun de călători sau într-un loc destinat accesului unui mijloc de transport în comun de călători.

14° De către o persoană care acţionează în stare de ebrietate evidentă sau sub influenţa de produse stupefiante;

15° De către o persoană care îşi ascunde chipul în mod voluntar în întregime sau parţial pentru a nu fi identificată.

Pedepsele date sunt de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro dacă infracţiunea definită în primul paragraf este comisă asupra unui minor de 15 ani de către un ascendent legitim, natural sau adoptiv sau de către orice altă persoană ce are autoritate asupra minorului. Pedepsele sunt de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro dacă această infracţiune, producând o incapacitate totală de muncă mai mică sau egală cu 8 zile, este comisă în două din circumstanţele prevăzute la punctul 1° şi următoarele din prezentul articol. Pedepsele sunt de 7 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro dacă este comisă în trei din aceste circumstanţe.

Articolul 222-14

Violenţele obişnuite asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani sau asupra unei persoane a cărei vulnerabilitate specială, datorată vârstei sale, unei boli, infirmităţi, unei deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor se pedepsesc cu:

1° 30 ani recluziune dacă au provocat decesul victimei;

2° 20 ani recluziune dacă au provocat o mutilare sau infirmitate permanentă;

3° 10 ani închisoare şi amenda de 150.000 euro dacă au provocat o incapacitate totală de muncă mai mult de 8 zile;

4° 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro dacă nu au provocat o incapacitate totală de muncă mai mult de 8 zile.

Pedepsele prevăzute de prezentul articol se aplică, de asemenea, violenţelor obişnuite comise de soţ/soţie sau concubin/concubină sau de partenerul/partenera cu care s-a încheiat un pact civil de solidaritate. Dispoziţiile celui de-al doilea paragraf al articolului 132-80 se aplică prezentului paragraf.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică cazurilor prevăzute la punctele 1° şi 2° din prezentul articol.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 222-14-1

Atunci când sunt comise în bandă organizată sau cu ambuscadă, violenţele comise cu utilizarea sau ameninţarea cu armă asupra unui funcţionar al poliţiei naţionale, a unui militar al jandarmeriei, a unui membru al personalului din administraţia penitenciară sau a oricărui alt reprezentant al autorităţii publice, sau asupra unui pompier civil sau militar sau a unui agent al unui exploatator al reţelei de transport public de călători în exercitarea sau ocazia exercitării sau din cauza funcţiilor ori a misiunii sale, se pedepsesc cu:

1° 30 ani recluziune dacă au provocat decesul victimei;

2° 20 ani recluziune dacă au provocat o mutilare sau infirmitate permanentă;

3° 15 ani recluziune sau au provocat o incapacitate totală de muncă mai mult de 8 zile;

4° 10 ani închisoare şi amenda de 150.000 euro dacă nu au provocat o incapacitate totală de muncă mai mult de 8 zile;

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunilor prevăzute de prezentul articol.

Incapacitatea totală de muncă este constatată, la cererea victimei sau a persoanei urmărite, de către un medic expert potrivit prevederilor articolului 157 şi următoarele din Codul de procedură penală.

Articolul 222-14-2

Participarea cu ştiinţă de către o persoană la o grupare, chiar formată temporar, în vederea pregătirii, caracterizată de una sau mai multe fapte materiale, de violenţe voluntare, împotriva persoanelor sau distrugerilor ori degradărilor de bunuri se pedepseşte cu 1 an închisoare şi amenda de 15.000 euro.

Articolul 222-14-3

Violenţele prevăzute de dispoziţiile prezentei secţiuni sunt pedepsite indiferent de natura lor, inclusiv în cazul violenţelor psihologice.

Articolul 222-14-4

Utilizarea, în scopul constrângerii unei persoane de a încheia o căsnicie sau uniune în străinătate, de manevre frauduloase pentru a o determina să părăsească teritoriul Republicii se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Articolul 222-15

Administrarea de substanţe nocive ce au adus atingere integrităţii fizice sau psihice altei persoane se pedepseşte cu pedepsele menţionate la articolele de la 222-7 până la 222-14 în funcţie de distincţiile prevăzute de aceste articole.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică acestei infracţiuni în aceleaşi cazuri ca cele prevăzute de aceste articole.

Articolul 222-15-1

Constituie o ambuscadă fapta de a aştepta pentru un anumit timp şi într-un anumit loc un funcţionar al poliţiei naţionale, un militar al jandarmeriei, un membru al personalului din cadrul administraţiei penitenciare sau orice alt reprezentant al autorităţii publice, precum şi un pompier civil sau militar ori un funcţionar al unui exploatator al reţelei de transport public de călători, cu scopul, caracterizat de una sau mai multe fapte materiale, de a comite împotriva sa, cu ocazia exercitării funcţiilor sau a misiunii sale, violenţe cu utilizarea sau ameninţarea cu armă.

Ambuscada se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Dacă faptele sunt comise în grup, pedepsele ajung la 7 ani închisoare şi amenda la 100..000 euro.

Articolul 222-16

Apelurile telefonice răuvoitoare reiterate, mesajele rău-intenţionate trimise în mod repetat prin mijloace de comunicare electronică, agresiunile sonore pentru tulburarea liniştii altei persoane se pedepsesc cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Articolul 222-16-1

Persoanele juridice declarate penal responsabile, în condiţiile prevăzute de articolul 121-2, de infracţiunile definite la prezentul alineat sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

Articolul 222-16-2

În cazurile în care crimele şi delictele prevăzute la articolele 222-8, 222-10 sau 222-12 sunt comise în străinătate asupra unei victime minore cu domiciliul obişnuit pe teritoriul francez, legislaţia franceză se aplică prin derogare de la dispoziţiile articolului 113-7. În cazul unui delict, dispoziţiile celei de-a doua teze a articolului 113-8 nu sunt aplicabile.

Articolul 222-16-3

În cazul în care infracţiunile prevăzute la punctul 6° bis al articolelor 222-8, 222-10, 222-12 şi 222-13 sunt comise în străinătate împotriva unei persoane cu domiciliul obişnuit pe teritoriul francez, legislaţia franceză se aplică prin derogare de la dispoziţiile articolului 113-7. În cazul unui delict, dispoziţiile celei de-a doua teze a articolului 113-8 nu sunt aplicabile.

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

ALINEATUL 3
Despre ameninţări

Articolul 222-17

Ameninţarea cu comiterea unei crime sau a unui delict împotriva persoanelor a căror tentativă se pedepseşte, primeşte sancţiunea de 6 luni închisoare şi amenda de 7.500 euro, dacă este fie reiterată, fie materializată în scris o imagine sau orice alt obiect.

Pedeapsa este de 3 ani închisoare şi amenda de 45.000 euro în cazul unei ameninţări cu moartea.

Articolul 222-18

Ameninţarea, prin orice fel de mijloc, cu comiterea unei crime sau a unui delict împotriva persoanelor se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro, dacă este făcută cu ordinul de a îndeplini o condiţie.

Pedeapsa este de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro în cazul unei ameninţări cu moartea.

Articolul 222-18-1

Dacă sunt comise din cauza apartenenţei sau neapartenenţei, adevărate sau bănuite, a victimei la o anumită etnie, naţiune, rasă sau religie, ameninţările prevăzute în primul paragraf al articolului 222-17 se pedepsesc cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro, cele prevăzute în cel de-al doilea paragraf al acestui articol şi în primul paragraf al articolului 222-18 se pedepsesc cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro, iar cele prevăzute în cel de-al doilea paragraf al articolului 222-18 se pedepsesc cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro. Aceleaşi pedepse se aplică dacă aceste ameninţări sunt proferate din cauza orientării sau identităţii sexuale adevărate sau bănuite a victimei.

Articolul 222-18-2

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute de articolul 121-2, de infracţiunile definite în prezentul alineat, sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit modalităţilor prevăzute de articolul 131-38, de:

1° (Abrogat);

2° Pedepsele menţionate la punctele 2° - 9° ale articolului 131-39;

3° Pedeapsa menţionată la punctul 1° al articolului 131-39 pentru infracţiunile definite de articolele 222-17 (al doilea paragraf), 222-18 şi 222-18-1.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

Articolul 222-18-3

Dacă sunt comise de soţul/soţia sau concubinul/concubina victimei ori partenerul/partenera cu care victima a încheiat un pact civil de solidaritate,

ameninţările prevăzute la primul paragraf al articolului 222-17 se pedepsesc cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro, cele prevăzute la al doilea paragraf al aceluiaşi articol şi la primul paragraf al articolului 222-18 se pedepsesc cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro, iar cele prevăzute la al doilea paragraf al articolului 222-18 se pedepsesc cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

SECŢIUNEA 2
Atingeri involuntare aduse integrităţii persoanei

Articolul 222-19

Cauzarea, în condiţiile şi în funcţie de distincţiile prevăzute la articolul 121-3, prin stângăcie, imprudenţă, neatenţie, neglijenţă sau încălcarea unei obligaţii de securitate sau de prudenţă impusă de lege sau regulament, a unei incapacităţi totale de muncă pentru o perioadă mai mare de 3 luni se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

În caz de încălcare deliberată a unei obligaţii speciale de securitate sau de prudenţă impusă de lege sau regulament, pedepsele date sunt de 3 ani închisoare şi amenda de 45.000 euro.

Articolul 222-19-1

Dacă stângăcia, imprudenţa, neatenţia, neglijenţa sau încălcarea unei obligaţii legislative sau reglementară de securitate sau de prudenţă prevăzută la articolul 222-19 este comisă de conducătorul unui automobil terestru cu motor, atingerea involuntară adusă integrităţii persoanei ce a provocat o incapacitate totală de muncă pentru o perioadă mai mare de 3 luni se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Pedepsele sunt de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro dacă:

1° Şoferul a comis o încălcare voită a unei obligaţii speciale de securitate sau de prudenţă prevăzută de lege sau de regulament, alta decât cele menţionate mai jos;

2° Şoferul se afla în stare de ebrietate clară sau era în stare alcoolică caracterizată de o concentraţie de alcool în sânge sau în aerul expirat egal sau mai mare cu procentele stabilite de către dispoziţiile legislative sau reglementare din Codul rutier, sau a refuzat să se supună verificărilor prevăzute de acest cod şi destinate pentru determinarea existenţei unei stări alcoolice;

3° Rezultă din analiza sanguină sau a salivei că şoferul folosise substanţe sau plante clasate drept stupefiante, sau a refuzat să se supună verificărilor prevăzute de Codul rutier menite să stabilească dacă acesta a condus după ce a utilizat stupefiante;

4° Şoferul nu avea permis de conducere cerut de lege sau regulament sau permisul i-a fost anulat, declarat nul, suspendat sau reţinut;

LOYOLA / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

5° Şoferul a comis o depăşire a vitezei maxime autorizată mai mare sau egală cu 50 km/h;

6° Şoferul, ştiind că tocmai a făcut sau a provocat un accident, nu a oprit şi a încercat astfel să scape de responsabilitatea penală sau civilă pe care o poate avea.

Pedepsele sunt de 7 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro dacă uciderea involuntară a fost comisă cu două sau mai multe circumstanţe menţionate la punctul 1° şi următoarele ale acestui articol.

Articolul 222-19-2

Dacă atingerea involuntară adusă integrităţii persoanei care a produs o incapacitate totală de muncă pentru o perioadă mai mare de 3 luni prevăzută la articolul 222-19 rezultă din agresiunea unui câine, proprietarul sau deţinătorul câinelui la momentul faptelor se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Pedepsele sunt de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro dacă:

1° Proprietatea sau deţinerea câinelui este ilicită în acord cu dispoziţiile legislative sau reglementare sau ale unei hotărâri judecătoreşti sau administrative;

2° Proprietarul sau deţinătorul câinelui era în stare de ebrietate clară sau sub influenţa evidentă de produse stupefiante;

3° Proprietarul sau deţinătorul câinelui nu a executat măsurile prescrise de primar, în conformitate cu articolul L. 211-11 din Codul rural şi al pescuitului maritim, pentru prevenirea pericolului prezentat de animal;

4° Proprietarul sau deţinătorul câinelui nu avea permis de deţinere prevăzut la articolul L. 211-14 din Codul rural şi al pescuitului maritim;

5° Proprietarul sau deţinătorul câinelui nu justifică vaccinarea antirabică valabilă în cazul în care este obligatorie;

6° În cazul un câine din prima sau a doua categorie prevăzute la articolul L. 211-12 din Codul rural şi al pescuitului maritim care nu purta botniţă sau nu era ţinut în lesă de către un adult în conformitate cu dispoziţiile prevăzute la punctul II al articolului L. 211-6 din acelaşi cod;

7° În cazul unui câine care a fost supus unor rele tratamente din partea proprietarului sau a deţinătorului său.

Pedepsele sunt de 7 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro dacă atingerea involuntară adusă integrităţii persoanei a fost comisă cu două sau mai multe din circumstanţele menţionate la punctul 1° şi următoarele din prezentul articol.

Articolul 222-20

Cauzarea altei persoane, prin încălcarea deliberată a unei obligaţii speciale de securitate sau de prudenţă impusă de lege sau regulament, a unei incapacităţi totale de muncă pentru o perioadă mai mică sau egală cu 3 luni de zile se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Articolul 222-20-1

Dacă stângăcia, imprudenţa, neatenţia, neglijenţa sau încălcarea unei obligaţii legislative sau reglementare de securitate sau de prudenţă prevăzută de articolul 222-19 este comisă de conducătorul unui automobil terestru cu motor, atingerea involuntară adusă integrităţii persoanei care a provocat o incapacitate totală de muncă pentru o perioadă mai mică sau egală cu 3 luni se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Pedepsele sunt de 3 ani închisoare şi amenda de 45.000 euro dacă:

1° Şoferul a comis încălcare voită a unei obligaţii speciale de prudenţă sau de securitate prevăzută de lege sau regulament, alta decât cele menţionate mai jos;

2° Şoferul se afla în stare de ebrietate clară sau era în stare alcoolică caracterizată de o concentraţie de alcool în sânge sau în aerul expirat mai mare sau egală cu procentele stabilite de către dispoziţiile legislative sau reglementare din Codul rutier, sau a refuzat să se supună verificărilor prevăzute de acest cod şi destinate pentru determinarea existenţei unei stări alcoolice;

3° Rezultă din analiza sanguină sau salivară că şoferul folosise substanţe sau plante clasate drept stupefiante, sau a refuzat să se supună verificărilor prevăzute de Codul rutier menite să stabilească dacă acesta a condus după ce a făcut uz de stupefiante;

4° Şoferul nu avea permis de conducere impus de lege sau regulament sau permisul i-a fost anulat, declarat nul, suspendat sau reţinut;

5° Şoferul a comis o depăşire a vitezei maxime autorizată mai mare sau egală cu 50 km/h;

6° Şoferul, ştiind că tocmai a făcut sau a provocat un accident, nu a oprit şi a încercat astfel să scape de responsabilitatea penală sau civilă pe care o poate avea.

Pedepsele sunt de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro dacă atingerea involuntară adusă integrităţii persoanei a fost comisă cu două sau mai multe circumstanţe menţionate la punctul 1° şi următoarele din prezentul articol.

Articolul 222-20-2

Dacă atingerea involuntară adusă integrităţii persoanei care a provocat o incapacitate totală de muncă pentru o perioadă mai mare de 3 luni prevăzută la articolul 222-20 rezultă din agresiunea unui câine, proprietarul sau deţinătorul câinelui la momentul faptelor se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Pedepsele sunt de 3 ani închisoare şi amenda de 45.000 euro dacă:

1° Proprietatea sau deţinerea câinelui este ilicită în aplicarea dispoziţiilor legislative sau reglementare sau a unei hotărâri judecătoreşti sau administrative;

2° Proprietarul sau deţinătorul câinelui era în stare de ebrietate clară sau sub influenţa evidentă de produse stupefiante;

FR

3° Proprietarul sau deţinătorul câinelui nu a executat măsurile prescrise de primar, în conformitate cu articolul L. 211-11 din Codul rural şi al pescuitului maritim, pentru prevenirea pericolului prezentat de animal;

4° Proprietarul sau deţinătorul câinelui nu avea permis de deţinere prevăzut la articolul L. 211-14 din Codul rural şi al pescuitului maritim;

5° Proprietarul sau deţinătorul câinelui nu justifică vaccinarea antirabică valabilă în cazul în care este obligatorie;

6° În cazul unui câine din prima sau a doua categorie prevăzute la articolul L. 211-12 din Codul rural şi al pescuitului maritim care nu purta botniţă sau nu era ţinut în lesă de către un adult în conformitate cu dispoziţiile prevăzute la punctul II al articolului L. 211-6 din acelaşi cod;

7° În cazul unui câine care a fost supus unor rele tratamente din partea proprietarului sau a deţinătorului său.

Pedepsele sunt de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro dacă atingerea involuntară adusă integrităţii persoanei a fost comisă cu două sau mai multe din circumstanţele menţionate la punctul 1° şi următoarele din prezentul articol.

Articolul 222-21

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute de articolul 121-2 de infracţiunile definite de prezenta secţiune, sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit modalităţilor prevăzute de articolul 131-38, de pedepsele prevăzute la punctele 2°, 3°, 8° şi 9° ale articolului 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia infracţiunea a fost comisă.

În cazurile menţionate la cel de-al paragraf al articolului 222-19 se aplică, în plus, pedeapsa menţionată la punctul 4° al articolului 131-39.

SECŢIUNEA 3
Despre agresiunile sexuale

Articolul 222-22

Constituie agresiune sexuală orice atingere sexuală comisă cu violenţă, constrângere, ameninţare sau surprindere.

Violul şi celelalte agresiuni sexuale sunt comise atunci când au fost impuse victimei în circumstanţele prevăzute de prezenta secţiune, indiferent de natura relaţiilor existente între agresor şi victimă, inclusiv dacă sunt unite prin căsnicie.

Dacă agresiunile sexuale sunt comise în străinătate împotriva unui minor de către francez sau de către o persoană cu domiciliul obişnuit pe teritoriul francez, legea franceză se aplică prin derogare de la cel de-al doilea paragraf al articolului 113-6 şi dispoziţiile celei de-a doua teze a articolului 113-8 nu se aplică.

Articolul 222-22-11

Constrângerea prevăzută la primul paragraf al articolului 222-22 poate fi fizică sau morală. Constrângerea morală poate rezulta din diferența de vârstă dintre o victimă minoră și autorul faptelor din autoritatea de drept sau de fapt pe care acesta o exercită asupra victimei.

Articolul 222-22-2

Constituie, de asemenea, o agresiune sexuală constrângerea unei persoane prin violență, amenințare sau surprindere de a se supune unui abuz sexual din partea unui terț.

Aceste fapte se pedepsesc cu pedepsele prevăzute la articolele de la 222-23 până la 222-30, în funcție de natura atingerii suferite conform circumstanțelor menționate de aceleași articole.

Tentativă delictului prevăzut în prezentul articol se pedepsește cu aceleași pedepse.

ALINEATUL 1
Despre viol

Articolul 222-23

Orice act de penetrare sexuală, de orice natură ar fi, comis asupra unei alte persoane prin violență, constrângere, amenințare sau surprindere constituie un viol.

Violul se pedepsește cu 15 ani de recluziune.

Articolul 222-24

Violul se pedepsește cu 20 ani de recluziune:

1° Dacă a provocat o mutilare sau o infirmitate permanentă;

2° Dacă este comis asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani;

3° Dacă este comis asupra unei persoane a cărei vulnerabilitate specială, datorată vârstei, unei boli, infirmități, unei deficiențe fizice sau psihice sau unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor;

4° Dacă este comis de către un ascendent sau de orice altă persoană ce are autoritate de drept sau de fapt asupra victimei;

5° Dacă este comis de o persoană care abuzează de autoritatea pe care i-o conferă funcțiile sale;

6° Dacă este comis de mai multe persoane ce acționează în capacitate de autor sau complice;

7° Dacă este comis cu utilizarea sau amenințarea unei arme;

8° Dacă victima a fost pusă în legătură cu autorul faptelor datorită utilizării, pentru difuzarea mesajelor destinate unui public nedeterminat, a unei rețele de comunicații electronice;

9° Dacă a fost comis din cauza orientării sau identității sexuale a victimei;

10° Dacă a fost comis în concurs cu unul sau mai multe violuri comise asupra altor victime;

11° Dacă a fost comis de soţul sau concubinul victimei sau de partenerul cu care victima a încheiat un pact civil de solidaritate;

12° Dacă a fost comis de o persoană în stare de ebrietate clară sau sub influenţa evidentă de produse stupefiante;

13° Dacă a fost comis, în exercitarea acestei activităţi, asupra unei persoane care practică prostituţia, inclusiv în mod ocazional.

Articolul 222-25

Violul se pedepseşte cu 30 ani de recluziune dacă a provocat decesul victimei.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

Articolul 222-26

Violul se pedepseşte cu recluziune pe viaţă dacă este precedat, însoţit sau urmat de torturi sau de acte de barbarie.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

ALINEATUL 2
Despre alte agresiuni sexuale

Articolul 222-27

Agresiunile sexuale altele decât violul se pedepsesc cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Articolul 222-28

Infracţiunea definită la articolul 222-27 se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro:

1° Dacă a provocat o vătămare sau o leziune;

2° Dacă este comisă de un ascendent sau de orice altă persoană ce are autoritate de drept sau de fapt asupra victimei;

3° Dacă este comisă de către o persoană care abuzează de autoritatea pe care i le conferă funcţiile sale;

4° Dacă este comisă de mai multe persoane ce acţionează în calitate de autor sau complice;

5° Dacă este comisă cu utilizarea sau ameninţarea cu o armă;

6° Dacă victima a fost pusă în legătură cu autorul faptelor datorită utilizării, pentru difuzarea mesajelor destinate unui public nedeterminat, a unei reţele de comunicaţii electronice;

7° Dacă este comisă de către soţul sau concubinul victimei sau de partenerul cu care victima a încheiat un pact civil de solidaritate;

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

8° Dacă este comisă de către o persoană ce se află în stare de ebrietate clară sau sub influenţa evidentă de produse stupefiante;

9° Dacă este comisă în exercitarea acestei activităţi, asupra unei persoane care practică prostituţia, inclusiv în mod ocazional.

Articolul 222-29

Agresiunile sexuale, altele decât violul, se pedepsesc cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro dacă sunt impuse unei persoane a cărei vulnerabilitate datorată vârstei, unei boli, infirmităţi, unei deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini este evidentă sau cunoscută de autor.

Articolul 222-29-1

Agresiunile sexuale, altele decât violul, se pedepsesc cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro dacă sunt comise asupra unui minor de 15 ani.

Articolul 222-30

Infracţiunea definită la articolul 222-29 se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro:

1° Dacă a provocat o vătămare sau o leziune;

2° Dacă este comisă de un ascendent sau de orice altă persoană ce are autoritate de drept sau de fapt asupra victimei;

3° Dacă este comisă de către o persoană care abuzează de autoritatea pe care i le conferă funcţiile sale;

4° Dacă este comisă de mai multe persoane ce acţionează în calitate de autor sau complice;

5° Dacă este comisă cu utilizarea sau ameninţarea cu o armă;

6° Dacă a fost comisă din cauza orientării sau identităţii sexuale a victimei;

7° Dacă este comisă de către o persoană ce se află în stare de ebrietate clară sau sub influenţa evidentă de produse stupefiante.

Articolul 222-31

Tentativa delictelor prevăzute de articolele de la 222-27 până la 222-30 se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

ALINEATUL 3
Despre incestul comis de către minori

Articolul 222-31-1

Violurile şi agresiune sexuale sunt considerate incestuoase dacă sunt comise asupra unui minor de către:

1° Un ascendent;

2° Un frate, o soră, un unchi, o mătuşă, un nepot sau o nepoată;

3° Soţul/soţia, concubinul/concubina uneia din persoanele menţionate la punctele 1° şi 2° sau partenerul/partenera care a încheiat un pact civil de

IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

solidaritate cu una din persoanele menţionate la aceleaşi puncte 1° şi 2°, dacă are asupra minorului o autoritate de drept sau de fapt.

Articolul 222-31-2

Dacă violul incestuos sau agresiunea sexuală incestuoasă este comisă asupra unui minor de către o persoană titulară a autorităţii părinteşti asupra acestuia, instanţa de judecată trebuie să se pronunţe asupra retragerii totale sau parţiale a acestei autorităţi în aplicarea articolelor 378 şi 379-1 din Codul civil.

Se poate pronunţa asupra retragerii acestei autorităţi în privinţa surorilor şi fraţilor minori ai victimei.

Dacă procedurile au loc în faţa curţii cu juri, aceasta se pronunţă fără asistenţa juraţilor.

ALINEATUL 4
Despre exhibiţia sexuală şi hărţuirea sexuală

Articolul 222-32

Exhibiţia sexuală comisă în văzul altei persoane într-un loc accesibil privirilor publicului se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Articolul 222-33

I. Hărţuirea sexuală este impunerea unei persoane, în mod repetat, de propuneri sau comportament cu conotaţie sexuală care fie aduc atingere demnităţii sale din cauza caracterului lor degradant şi umilitor, fie prin crearea unui cadru intimidant, ostil sau ofensator.

II. Se asimilează hărţuirii sexuale utilizarea, chiar pentru o singură dată, a oricărei forme de presiune gravă cu scopul real sau aparent de a obţine un act de natură sexuală, fie în favoarea autorului faptelor fie în favoarea unui terţ.

III. Faptele menţionate la I şi II se pedepsesc cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Aceste pedepse sunt de 3 ani închisoare şi amenda de 45.000 euro dacă faptele sunt comise:

1° De către o persoană care abuzează de autoritatea pe care funcţiile sale i-o conferă;

2° Asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani;

3° Asupra unei persoane a cărei vulnerabilitate specială, datorată vârstei, unei boli, infirmităţi, deficienţe fizice sau psihice sau datorită unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor;

4° Asupra unei persoane a cărei vulnerabilitate sau dependenţă rezultată din situaţia sa economică sau socială precară este evidentă sau cunoscută de autor;

5° De către mai multe persoane ce acţionează în calitate de autor sau complice.

ALINEATUL 5
Responsabilitatea penală a persoanelor juridice

Articolul 222-33-1

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute de articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolele de la 222-22 până la 222-31 sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit modalităţilor prevăzute de articolul 131-38, de pedepsele prevăzute de articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

SECŢIUNEA 3 bis
Despre hărţuirea morală

Articolul 222-33-2

Hărţuirea unei alte persoane prin propuneri sau comportamente repetate având ca obiect sau efect o degradare a condiţiilor de muncă susceptibile că ar aduce atingere drepturilor şi demnităţii sale, că i-ar altera sănătatea fizică sau mintală sau că i-ar compromite viitorul profesional, se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Articolul 222-33-2-1

Hărţuirea soţului/soţiei, partenerului/partenerei cu care a încheiat un pact civil de solidaritate sau concubinului/concubinei prin propuneri sau comportamente repetate având ca obiect sau efect o degradare a condiţiilor de viaţă ce se traduce printr-o alterare a sănătăţii fizice sau mintale se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro dacă aceste fapte au cauzat o incapacitate totală de muncă pentru o perioadă mai mică sau egală cu 8 zile sau nu au cauzat nicio incapacitate de muncă şi cu 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro dacă au cauzat o incapacitate totală de muncă pentru o perioadă mai mare de 8 zile.

Aceleaşi pedepse se aplică dacă această infracţiune este comisă de un fost soţ/soţie sau un fost concubin/concubină a victimei ori de un fost partener/parteneră cu care a încheiat un pact civil de solidaritate.

Articolul 222-33-2-2

Hărţuirea unei persoane prin propuneri sau comportamente repetate având ca obiect sau efect o degradare a condiţiilor de viaţă ce se traduce printr-o alterare a sănătăţii fizice sau mintale se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro dacă aceste fapte au cauzat o incapacitate totală de muncă pentru o perioadă mai mică sau egală cu 8 zile sau nu au cauzat nicio incapacitate de muncă.

Faptele menţionate la primul paragraf se pedepsesc cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro:

1° Dacă au cauzat o incapacitate totală de muncă pentru o perioadă mai mare de 8 zile;

2° Dacă au fost comise asupra unui minor de 15 ani;

3° Dacă au fost comise asupra unei persoane a cărei vulnerabilitate, datorată vârstei, unei boli, infirmităţi, deficienţe fizice sau psihice sau datorită unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor;

4° Dacă au fost comise prin utilizarea unui serviciu de comunicare publică online.

Faptele menţionate la primul paragraf se pedepsesc cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro dacă sunt comise în două din circumstanţele menţionate la punctele de la 1° la 4°.

SECŢIUNEA 3
Despre înregistrarea şi difuzarea de imagini ce înfăţişează violenţa

Articolul 222-33-3

Constituie un act de complicitate la atingerile voluntare aduse integrităţii persoanei prevăzute de articolele de la 222-1 până la 222-4 şi de la 222-23 până la 222-31 şi 222-33 şi se pedepseşte cu pedepsele prevăzute de aceste articole înregistrarea cu bună ştiinţă, prin orice mijloc, pe orice fel de suport, de imagini legate de comiterea acestor infracţiuni.

Difuzarea înregistrării acestor imagini se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Prezentul articol nu se aplică dacă înregistrarea sau difuzarea rezultă din exercitarea normală a unei profesii ce are ca scop informarea publicului sau este realizată pentru a servi ca probă în procedurile judiciare.

SECŢIUNEA 4
Despre traficul de stupefiante

Articolul 222-34

Conducerea sau organizarea unei grupări având ca scop producerea, fabricarea, importarea, exportarea, transportul, deţinerea, oferirea, cesiunea, achiziţia sau folosirea de stupefiante ilicite se pedepseşte cu recluziune pe viaţă şi cu amenda de 7.500.000 euro.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

Articolul 222-35

Producerea sau fabricarea de stupefiante ilicite se pedepseşte cu 20 ani de recluziune şi cu amenda de 7.500.000 euro.

Aceste fapte se pedepsesc cu 30 ani de recluziune şi cu amenda de 7.500.000 euro dacă sunt comise în bandă organizată.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunilor prevăzute de prezentul articol.

Articolul 222-36

Importarea sau exportarea ilicită de stupefiante se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 7.500.000 euro.

Aceste fapte se pedepsesc cu 30 ani de recluziune şi cu amenda de 7.500.000 euro dacă sunt comise în bandă organizată.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunilor prevăzute de prezentul articol.

Persoanele fizice sau juridice vinovate de delictul prevăzut în prezenta secţiune sunt pasibile, în plus, de următoarea pedeapsă complementară: interdicţia activităţii de formator de formare profesională continuă în sensul articolului L. 6313-1 din Codul muncii pentru o durată de 5 ani.

Articolul 222-37

Transportul, deţinerea, oferirea, predarea, achiziţia sau utilizarea de stupefiante se pedepsesc cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 7.500.000 euro.

Se pedepseşte de asemenea facilitarea, prin orice mijloc, utilizării ilicite de stupefiante, eliberării de stupefiante prin ordonanţe fictive sau de complezenţă, sau a eliberării de stupefiante la prezentarea acestor ordonanţe cunoscându-le caracterul fictiv sau complezent.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunilor prevăzute de prezentul articol.

Articolul 222-38

Se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 750.000 euro facilitarea, prin orice mijloc, a justificării mincinoase a originii bunurilor sau veniturilor autorului uneia din infracţiunile menţionate de articolele de la 222-34 până la 222-37 sau sprijinirea unei operaţii de plasare, disimulare sau conversie a produsului uneia din aceste infracţiuni. Pedeapsa cu amenda poate ajunge până la jumătate din valoarea bunurilor sau fondurilor ce au făcut obiectul operaţiilor de spălare a banilor.

Dacă infracţiunea a avut ca obiect bunurile sau fondurile provenite din una din crimele menţionate la articolele 222-34, 222-35 şi 222-36, al doilea paragraf, autorul său se pedepseşte cu pedepsele prevăzute pentru crimele de care a avut cunoştinţă.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunilor prevăzute de prezentul articol.

UNIVERSITY CENTRAL LIBRARY

Articolul 222-39

Darea sau oferirea ilicită de stupefiante unei persoane în vederea consumului personal se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Pedeapsa cu închisoare este de 10 ani dacă stupefiantele sunt oferite sau date, în condiţiile definite la paragraful anterior, unor minori sau în unităţi de învăţământ sau educaţie sau la sediile administraţiei, precum şi la intrarea sau ieşirea elevilor ori a publicului sau într-o perioadă foarte apropiată de acestea, în jurul acestor unităţi sau centre.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute la paragraful anterior.

Articolul 222-40

Tentativa delictelor prevăzute de articolele de la 222-36 (primul paragraf) până la 222-39 se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 222-41

Constituie stupefiante în sensul dispoziţiilor prezentei secţiuni substanţele sau plantele clasate ca stupefiante în aplicarea articolului L. 5132-7 din Codul sănătăţii publice.

Articolul 222-42

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolele de la 222-34 până la 222-39, sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

Articolul 222-43

Pedeapsa privativă de libertate dată autorului sau complicelui infracţiunilor prevăzute de articolele de la 222-35 până la 222-39 se reduce cu jumătate dacă, avertizând autorităţile administrative sau judiciare, a permis încetarea comportamentelor incriminate şi identificarea, după caz, a celorlalţi vinovaţi. În cazul prevăzut la articolul 222-34, pedeapsa cu recluziune pe viaţă este redusă la 20 ani de recluziune.

Articolul 222-43-1

Orice persoană care a încercat să comită infracţiunile prevăzute în prezenta secţiune este scutită de pedeapsă dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis evitarea comiterii infracţiunii şi identificarea, după caz, a celorlalţi autori sau complici.

BCUJ - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SECȚIUNEA 5
Pedepse complementare aplicabile persoanelor fizice

Articolul 222-44

I. Persoanele fizice vinovate de infracțiunile prevăzute în prezentul capitol sunt pasibile, de asemenea, și de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicția, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcție publică sau de a exercita activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracțiunea, fie, pentru infracțiunile prevăzute la articolele de la 222-1 până la 222-6, 222-7, 222-8, 222-10, punctele 1° și 2° ale articolului 222-14, punctele 1° și 3° ale articolului 222-14-1, articolele 222-15, de la 222-23 până la 222-26, 222-34, 222-35, 222-36, 222-37, 222-38 și 222-39, de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau în numele altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicții de exercitare pot fi pronunțate în mod cumulativ;

2° Interdicția de a deține sau a purta, timp de maxim 5 ani, o armă autorizată;

3° Suspendarea, pentru o durată de maxim 5 ani, a permisului de conducere, această suspendare putând fi limitată la conducerea în afara activității profesionale; în cazurile prevăzute la articolele 222-19-1 și 222-2-1, suspendarea nu poate fi asimilată cu amânarea, chiar și parțial, și nu poate fi limitată la conducerea în afara activității profesionale; în cazurile prevăzute la punctele de la 1° la 6° și la ultimul paragraf al articolelor 222-19-1 și 222-20-1, durata acestei suspendări este de maxim 10 ani;

4° Anularea permisului de conducere cu interdicția de a solicita eliberarea unui nou permis timp de maxim 5 ani;

5° Confiscarea uneia sau mai multor automobile ce aparțin condamnatului;

6° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau pe care este liber să se folosească;

7° Confiscarea lucrului care a servit sau era destinată pentru comiterea infracțiunii sau a lucrului care este produsul infracțiunii;

8° În cazurile prevăzute la articolele 222-19-1 și 222-20-1, interdicția de a conduce anumite automobile terestre cu motor, inclusiv cele pentru conducerea cărora permisul de conducere nu este necesar, pentru o durată de maxim 5 ani;

9° În cazurile prevăzute la articolele 222-19-1 și 222-20-1, obligația de efectuare, pe cheltuiala sa, a unui curs de înțelegere a securității rutiere;

9° bis Obligația de a efectuare a unui curs de înțelegere a pericolelor utilizării produselor stupefiante, potrivit dispozițiilor articolului 131-35-1;

10° În cazurile prevăzute la articolele 222-19-1 și 222-20-1, imobilizarea, timp de cel mult 1 an de zile, a automobilului de care s-a servit condamnatul pentru comiterea infracțiunii, dacă el este proprietarul;

11° Confiscarea animalului care a fost folosit la comiterea infracțiunii;

12° Interdicția, cu titlu definitiv sau temporar, de a deține un animal;

13° În cazurile prevăzute la articolele 222-19-1 și 222-20-1, confiscarea automobilului de care s-a servit condamnatul pentru comiterea infracțiunii, dacă el este proprietarul. Confiscare automobilului este obligatorie în cazurile prevăzute la punctul 4° și la ultimul paragraf al acestor articole precum și, în cazurile prevăzute la punctele 2°, 3° și 5° ale aceloraşi articole, în caz de recidivă sau dacă persoana a fost condamnată definitiv pentru unul din delictele prevăzute la articolele L. 221-2, L. 224-16, L. 234-1, L. 234-8, L. 235-1, L. 235-3, L. 413-1 din Codul rutier sau pentru contravenția menționată la acelaşi articol L. 413-1. Instanța poate totuşi să nu pronunțe această pedeapsă, caz în care decizia este special motivată;

14° În cazurile prevăzute la punctul 2° şi la ultimul paragraf al articolelor 222-19-1 şi 222-20-1 din prezentul cod, interdicția, timp de maxim 5 ani, de a conduce un automobil neechipat de un profesionist autorizat sau din fabrică cu dispozitiv antifurt omologat ca etilotest electronic, în condițiile prevăzute la articolul L. 234-17 din Codul rutier. Dacă această interdicție este pronunțată în acelaşi timp cu pedeapsa de anulare sau suspendare a permisului de conducere, atunci este aplicabilă, pe perioada fixată de instanță, la sfârşitul executării acestei pedepse;

15° Efectuarea, pe cheltuiala lor, a unui curs de responsabilizare pentru prevenirea şi combaterea violențelor în cuplu şi legate de sex.

Orice condamnare pentru delictele prevăzute la punctele de la 1° la 6° şi la ultimul paragraf al articolului 222-19-1 face loc de drept anulării permisului de conducere cu interdicția de a solicita un nou permis pentru cel mult 10 ani.

II. – În caz de condamnare pentru crimele sau pentru delictele comise cu o armă prevăzute la secțiunile 1, 3, 3 ter şi 4 din prezentul capitol, pronunțarea pedepselor complementare prevăzute la punctele 2° şi 6° de la I este obligatorie. Durata pedepsei prevăzute la punctul 2° de la I este de maxim 15 ani.

Totuşi, instanța, prin decizie special motivată atunci când condamnarea este pronunțată de o instanță corecțională, poate decide să nu pronunțe aceste pedepse, în considerarea circumstanțelor infracțiunii şi a personalității autorului său.

Articolul 222-45

Persoanele fizice vinovate de infracțiunile prevăzute la secțiunile 1, 3 şi 4 sunt pasibile, de asemenea, de următoarele pedepse:

1° Interdicția, în condițiile articolului 131-26, a drepturilor civice, civile şi de familie;

2° Interdicția, în condițiile articolului 131-27, de a exercita o funcție publică;

3° Interdicţia de a exercita, fie cu titlu definitiv, pentru o durată de cel mult 10 ani, o activitate profesională sau voluntară implicând un contact obişnuit cu minorii;

4° Obligaţia de a efectua un stagiu cetăţenesc, în condiţiile prevăzute la articolul 131-5-1;

5° Obligaţia de a efectua un curs privind responsabilitatea părintească, în condiţiile stabilite la articolul 131-35-1.

Articolul 222-46

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute în secţiunea 2 din prezentul capitol sunt de asemenea pasibile şi de pedeapsa complementară de afişare sau difuzare a deciziei prevăzute la articolul 131-35.

Articolul 222-47

În cazurile prevăzute la articolele de la 222-1 până la 222-15, de la 222-23 la 222-30 şi de la 222-34 la 222-40, poate fi pronunţată, cu titlu de pedeapsă complementară, interdicţia şederii, după modalităţile prevăzute la articolul 131-31.

În cazurile prevăzute la articolele de la 222-23 până la 222-30, atunci când sunt comise asupra minorilor, la punctul 6° bis al articolelor 222-3, 222-8, 222-10, 222-12 şi 222-13, la articolul 222-14-4 şi la articolele de la 222-34 până la 222-40, poate fi de asemenea pronunţată şi interdicţia, pentru o durată de maxim 5 ani, de a părăsi teritoriul republicii.

Articolul 222-48

Interdicţia de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunţată în condiţiile prevăzute de articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult zece ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracţiunile definite la articolele 222-1 până la 222-8 şi 222-10, la 1° şi 2° din articolul 222-14, la articolele 222-23 până la 222-26, 222-30, 222-34 până la 222-39 şi de asemenea la articolul 222-15 în cazurile vizate la cel de-al doilea alinat din acest articol.

Articolul 222-48-1

Persoanele fizice vinovate de torturi sau acte de barbarie sau de infracţiunile definite la articolele de la 222-23 până la 222-32 pot fi de asemenea condamnate la control socio-judiciar potrivit modalităţilor prevăzute la articolele de la 131-36 până la 131-36-13.

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile definite la articolele 222-8, 222-10, 222-12, 222-13, 222-14 şi 222-18-3 pot fi, de asemenea, condamnate la control socio-judiciar în condiţiile prevăzute la articolele de la 131-36-1 până la 131-36-13, dacă infracţiunea este comisă fie de soţul/soţia sau concubinul/concubina victimei sau de partenerul/partenera cu care aceasta a încheiat un pact civil de solidaritate, sau de fostul soţ/soţie, fostul concubin/

concubină sau fostul partener/parteneră cu care aceasta a încheiat un pact civil de solidaritate, fie, asupra unui minor de 15 ani, de un ascendent legitim, natural sau adoptiv, sau de orice altă persoană cu autoritate asupra victimei.

Pentru infracţiunile prevăzute la paragraful anterior care sunt comise asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani de către un ascendent legitim, natural sau adoptiv, sau de către orice persoană cu autoritate asupra victimei, controlul socio-judiciar este obligatoriu în materie corecţională în cazul violenţelor obişnuite, cu excepţia condamnării la o pedeapsă cu închisoare însoţită de suspendare sub supraveghere sau dacă tribunalul corecţional consideră, prin decizie special motivată, că nu trebuie pronunţată această măsură; în materie penală, curtea cu juri deliberează în mod specific asupra pronunţării unui control socio-judiciar.

Articolul 222-48-2

În caz de condamnare pentru o crimă sau un delict prevăzut la secţiunile 1, 3 sau 3 bis, comis de tată sau mamă asupra copilului sau asupra celuilalt părinte, instanţa de judecată se pronunţă asupra retragerii totale sau parţiale a autorităţii părinteşti, în aplicarea articolelor 378, 379 şi 379-1 din Codul civil. Dacă procedurile au loc în faţa curţii cu juri, aceasta se pronunţă asupra acestui aspect fără asistenţa juraţilor.

SECŢIUNEA 6
Dispoziţii comune pentru persoanele fizice şi persoanele juridice

Articolul 222-49

În cazurile prevăzute la articolele de la 222-34 până la 222-40, trebuie pronunţată confiscarea instalaţiilor, materialelor şi a oricărui bun care a servit, direct sau indirect, la comiterea infracţiunii, precum şi a oricărui produs provenit din infracţiune, indiferent de persoana căreia acestea aparţin şi de locul în care se află, în condiţiile în care proprietarul lor nu putea să le ignore originea sau utilizarea frauduloasă.

În cazurile prevăzute la articolele 222-34, 222-35, 222-36, 222-37 şi 222-38, poate fi de asemenea pronunţată confiscarea în întregime sau parţială a bunurilor condamnatului sau, sub rezerva drepturilor proprietarului de bună credinţă, de care dispune în mod liber, indiferent de natura lor, mobile sau imobile, divizate sau nu.

Articolul 222-50

Persoanele fizice sau juridice vinovate de una din infracţiunile prevăzute la articolele de la 222-34 până la 222-40 sunt pasibile, de asemenea, următoarele pedepse complementare:

1° Retragerea definitivă a licenţei de vânzare a băuturilor sau de restaurant;

2° Închiderea, cu titlu definitiv sau pentru o durată de cel mult 5 ani, a oricărei unităţi deschisă publicului sau utilizată de public în care au fost comise, de către utilizator sau cu complicitatea acestuia, infracţiunile definite de aceste articole.

Articolul 222-50-1

Persoanele fizice sau juridice vinovate de una din infracţiunile prevăzute la articolele 222-33 şi 222-33-2 sunt pasibile, de asemenea, de pedeapsa complementară de afişare sau difuzare a deciziei prevăzute la articolul 131-35.

Articolul 222-51

Închiderea temporară prevăzută la articolul 222-50 duce la suspendarea licenţei de vânzare de băuturi sau de restaurant pentru aceeaşi durată. Termenul de prescripţie al acesteia este suspendat pe durata închiderii.

Închiderea definitivă prevăzută la articolul 222-50 duce la retragerea definitivă a licenţei de vânzare a băuturilor sau de restaurant.

SECŢIUNEA 7
Despre traficul de arme

Articolul 222-52

Dobândirea, deţinerea sau cedarea de echipamente militare, arme, elemente componente de arme sau muniţii din categoriile A sau B, fără autorizarea prevăzută la punctul I al articolului L. 2332-1 din Codul apărării, cu încălcarea articolelor de la L. 312-1 până la L. 312-4, L. 312-4-3, L. 314-2 şi L. 314-3 din Codul securităţii interne, se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Pedepsele sunt de 7 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro dacă autorul faptelor a fost condamnat anterior pentru una sau mai multe infracţiuni menţionate la articolele 706-73 şi 706-73-1 din Codul de procedură penală la o pedeapsă mai mare sau egală cu 1 an închisoare în regim restrictiv.

Pedepsele sunt de 10 ani închisoare şi amenda de 500.000 euro dacă infracţiunea este comisă de cel puţin două persoane ce acţionează în calitate de autor sau complice.

Articolul 222-53

Deţinerea unui depozit de arme sau de muniţii din categoria A sau B se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Pedepsele sunt de 10 ani închisoare şi amenda de 500.000 euro dacă autorul faptelor a fost condamnat anterior pentru una sau mai multe infracţiuni menţionate la articolele 706-73 şi 706-73-1 din Codul de procedură penală la o pedeapsă mai mare sau egală cu 1 an închisoare în regim restrictiv.

Aceleaşi pedepse se aplică în cazul în care infracţiunea este comisă de cel puţin două persoane acţionând în calitate de autor sau complice.

Articolul 222-54

Portul sau transportul, în afara domiciliului, fără motiv legitim, şi sub rezerva excepţiilor rezultate din articolele L. 315-1 şi L. 315-2 din Codul securităţii interne, de echipament militar, arme, elemente componente de arme sau muniţii din categoria A sau B, chiar fiind deţinătorul obişnuit al acestora, se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Pedepsele sunt de 10 ani închisoare şi amenda de 500.000 euro dacă autorul faptelor a fost condamnat anterior pentru una sau mai multe infracţiuni menţionate la articolele 706-73 şi 706-73-1 din Codul de procedură penală la o pedeapsă mai mare sau egală cu 1 an închisoare în regim restrictiv.

Aceleaşi pedepse se aplică dacă cel puţin două persoane poartă împreună echipament militar, arme, elemente componente de arme sau muniţii sau dacă transportul este efectuat de cel puţin două persoane.

Articolul 222-55

Pătrunderea sau rămânerea într-o unitate şcolară de către o persoana abilitată sau autorizată să intre într-o astfel de unitate purtând asupra sa o armă fără un motiv legitim se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Articolul 222-56

Suprimarea, mascarea, alterarea sau modificarea frauduloasă în orice fel a marcajelor, numerelor de serie, emblemelor sau semnelor de orice natură aplicate sau integrate pe materialele menţionate la articolul L. 311-2 din Codul securităţii interne, pe arme sau pe elementele lor esenţiale pentru a le garanta identificarea cu certitudine potrivit modalităţilor stabilite prin decret în Consiliul de Stat se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Articolul 222-57

Achiziţionarea, vânzarea, livrarea sau transportul de materiale, arme sau de elemente esenţiale ale acestora menţionate la articolul L. 311-2 din Codul securităţii interne lipsite de marcaje, numere de serie, embleme sau semne de orice natură aplicate sau integrate pe materialele, armele sau elementelor lor esenţiale, necesare identificării cu certitudine potrivit modalităţilor stabilite prin decret în Consiliul de Stat prevăzut la articolul 222-56 din prezentul cod, sau ale căror marcaje, numere de serie, embleme sau semne de orice natură au fost suprimate, mascate, alterate sau modificate, se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Pedepsele sunt de 10 ani închisoare şi amenda de 500.000 euro dacă infracţiunea este comisă în bandă organizată.

Articolul 222-58

Contrafacerea unui marcaj sau utilizarea frauduloasă a marcajelor contrafăcute se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda 75.000 euro.

Articolul 222-59

Constituirea sau reconstituirea unei arme se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse modificarea unei arme sau schimbarea categoriei acesteia în sensul articolului L. 311-2 din Codul securităţii interne sau deţinerea în cunoştinţă de cauză a unei arme care a făcut obiectul unei modificări menţionate la articolul 222-56 din prezentul cod.

Pedepsele sunt de 7 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro dacă autorul faptelor a fost condamnat anterior pentru una sau mai multe infracţiuni menţionate la articolele 706-73 şi 706-73-1 din Codul de procedură penală la o pedeapsă mai mare sau egală cu 1 an închisoare în regim restrictiv.

Pedepsele sunt de 10 ani închisoare şi amenda de 500.000 euro dacă infracţiunea este comisă în bandă organizată.

Articolul 222-60

Tentativa delictelor prevăzute la articolele 222-52 şi de la 222-56 până la 222-58 se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 222-61

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite în prezenta secţiune sunt pasibile, pe lângă amenda prevăzută la articolul 131-38, de pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° din acelaşi articol 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia infracţiunea a fost comisă.

Articolul 222-62

I. Persoane fizice vinovate de infracţiunile prevăzute în prezenta secţiune sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia de a deţine sau de a purta, pe o durată de maxim 15 ani, o armă autorizată;

2° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau de care acesta dispune liber.

II. În cazul unei condamnări pentru infracţiunile prevăzute în prezenta secţiune, pronunţarea pedepselor complementare este obligatorie. Totuşi, instanţa poate decide, printr-o decizie special motivată, să nu pronunţe aceste pedepse, în considerarea circumstanţelor infracţiunii şi a personalităţii autorului său.

Articolul 222-63

Pentru infracţiunile prevăzute în prezenta secţiune, poate fi pronunţată cu titlu de pedeapsă complementară interdicţia de şedere, în condiţiile prevăzute la articolul 131-31.

Articolul 222-64

Interdicţia de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunţată în condiţiile prevăzute la articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată maximă de 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracţiunile prevăzute în prezenta secţiune.

Articolul 222-65

Persoanele fizice vinovate de o infracţiune prevăzută în prezenta secţiune pot fi de asemenea condamnate la control socio-judiciar, în condiţiile prevăzute la articolele de la 131-36 până la 31-36-13.

Articolul 222-66

În cazurile prevăzute în prezenta secţiunea, trebuie pronunţată, împotriva persoanelor fizice şi juridice, confiscarea instalaţiilor, a materialelor şi a oricărui bun care a servit, direct sau indirect, la comiterea infracţiunii, precum şi a oricărui produs provenit din infracţiune, indiferent de persoana căreia îi aparţin şi de locul în care se află, în condiţiile în care proprietarul lor nu le putea ignora originea sau utilizarea frauduloasă.

Poate fi de asemenea pronunţată confiscarea în întregime sau parţială a bunurilor condamnatului sau, sub rezerva drepturilor proprietarului de bună credinţă, de care acesta dispune liber, indiferent de natura bunurilor, mobile sau imobile, divizare sau nu.

Articolul 222-67

Articolul L. 317-1 din Codul securităţii interne se aplică prezentei secţiuni.

CAPITOLUL III
Despre punerea în pericol a persoanei

SECŢIUNEA 1
Despre riscurile cauzate unei persoane

Articolul 223-1

Expunerea directă a unei persoane la un risc imediat de moarte sau de vătămări capabilă să provoace o mutilare sau infirmitate permanentă prin încălcarea voită a unei obligaţii speciale de securitate sau de prudenţă impusă de lege sau de regulament se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Articolul 223-2

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolul 223-1, sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la punctele 2°, 3°, 8° şi 9° ale articolului 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

SECŢIUNEA 2
Despre abandonarea unei persoane aflate în imposibilitatea de a se apăra

Articolul 223-3

Abandonarea, în oricare loc, a unei persoane care nu este în măsură să se apere din cauza vârstei sau a stării sale fizice sau psihice se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Articolul 223-4

Abandonul care a provocat o mutilare sau o infirmitate permanentă se pedepseşte cu 15 ani de recluziune.

Abandonul care a provocat moartea se pedepseşte cu 20 ani de recluziune.

SECŢIUNEA 3
Despre împiedicarea măsurilor de asistenţă şi despre omisiunea de a acorda ajutor

Articolul 223-5

Împiedicarea voluntară a acordării ajutorului destinat pentru a scăpa o persoană dintr-un pericol iminent sau pentru a combate o nenorocire ce prezintă un pericol pentru siguranţa persoanelor se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Articolul 223-6

Orice persoană care, putând să împiedice prin acţiunea sa imediată, fără vreun risc pentru sine sau pentru terţe persoane, o crimă sau un delict împotriva integrităţii corporale a persoanei, se abţine voluntar de la asta se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Va fi pedepsită cu aceleaşi pedepse orice persoană care se abţine voluntar să acorde unei persoane aflate în pericol asistenţa pe care, fără vreun risc pentru sine sau pentru terţe persoane, putea s-o acorde fie prin acţiunea sa personală, fie acordând un ajutor.

Articolul 223-7

Orice persoană care se abţine voluntar să ia sau să provoace măsurile care permit, fără vreun risc pentru sine sau pentru terţi, combaterea unei nenorociri capabile să creeze un pericol pentru siguranţa persoanelor se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 223-7-1

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite în prezenta secţiune sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit modalităţilor prevăzute le articolul 131-38, de:

1° (Abrogat);

2° Pedepsele menţionate la punctele de la 2° la 9° ale articolului 131-39;

3° Pedeapsa menţionată la punctul 1° al articolului 131-39 pentru infracţiunile prevăzute la articolele 223-5 şi 223-6.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

SECŢIUNEA 4
Despre experimentarea asupra persoanei umane

Articolul 223-8

Practicarea sau punerea unei persoane să practice asupra unei alte persoane o cercetare menţionată la punctul 1° sau 2° al articolului L. 1121-1 din Codul sănătăţii publice fără să fi primit consimţământul liber, clar şi, după caz, în scris al persoanei în cauză, al titularilor autorităţii părinteşti sau al tutorelui sau al altor persoane, autorităţi sau organe desemnate pentru participarea la cercetare sau pentru autorizarea sa, în cazurile prevăzute de Codul sănătăţii publice, se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Aceleaşi pedepse se aplică dacă cercetarea invazivă este aplicată atunci când consimţământul a fost retras.

Aceleaşi pedepse se aplică dacă cercetarea neinvazivă este aplicată atunci când persoana s-a opus.

Dispoziţiile acestui articol nu se aplică la examinarea caracteristicilor genetice ale unei persoane sau la identificarea sa cu amprentele genetice efectuate în scopul cercetării ştiinţifice.

Articolul 223-9

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolul 223-8, sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

SECŢIUNEA 5
Despre întreruperea ilegală a sarcinii

Articolul 223-10

Întreruperea sarcinii fără consimţământul persoanei în cauză se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Articolul 223-11

Tentativa delictului prevăzut la articolul 223-10 se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

SECŢIUNEA 6
Despre provocarea sinuciderii

Articolul 223-13

Provocarea sinuciderii unei persoane se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro dacă provocarea a fost urmată de sinucidere sau de o tentativă de sinucidere.

Pedepsele sunt de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro dacă victima infracţiunii definită în paragraful precedent este un minor de 15 ani.

Persoanele fizice sau juridice vinovate de delictul prevăzut în prezenta secţiune sunt de asemenea pasibile de următoarea pedeapsă complementară: interzicerea activităţii de formator de formare profesională continuă în sensul articolului L. 6313-1 din Codul muncii pentru o durată de 5 ani.

Articolul 223-14

Propaganda sau publicitatea, în orice mod, în favoarea produselor, obiectelor sau metodelor preconizate ca mijloace de sinucidere se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Articolul 223-15

Dacă delictele prevăzute la articolele 223-13 şi 223-14 sunt comise prin presa scrisă sau audiovizuală, dispoziţiile speciale ale legilor care reglementează aceste materii se aplică în privinţa determinării persoanelor responsabile.

Articolul 223-15-1

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite în prezenta secţiune, sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de:

1° (Abrogat);

2° Pedepsele menţionate la punctele de la 2° la 9° ale articolului 131-39;

3° Pedeapsa menţionată la punctul 1° al articolului 131-39 pentru infracţiunea prevăzută la al doilea paragraf al articolului 223-13.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

SECȚIUNEA 6 bis
Despre abuzul fraudulos de starea de ignoranță sau de slăbiciunea unei persoane

Articolul 223-15-2

Se pedepsește cu 3 ani închisoare și cu amenda de 375.000 euro abuzarea frauduloasă de stării de ignoranță sau de situația de slăbiciune fie a unui minor, fie a unei persoane al cărei vulnerabilitate specială, datorată vârstei, unei boli, infirmități, unei deficiențe fizice sau psihice sau unei sarcini, este evidentă și cunoscută de autor, fie a unei persoane în stare de supunere psihologică sau fizică ce rezultă din exercitarea de presiuni grave sau reiterate sau de tehnici pentru alterarea judecății sale, pentru a conduce acest minor sau această persoană la un act sau o abținere care îi aduc grave prejudicii.

Dacă infracțiunea este comisă de conducătorul de fapt sau de drept al unui grup care realizează activități ce au ca scop sau ca efect crearea, menținerea sau exploatarea supunerii psihologice sau fizice a persoanelor care participă la aceste activități, pedepsele sunt de 5 ani închisoare și amenda de 750.000 euro.

Articolul 223-15-3

Persoanele fizice vinovate de delictul prevăzut în prezenta secțiune sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicția drepturilor civice, civile și de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26 ;

2° Interdicția, potrivit prevederilor articolului 131 -27, de a exercita o funcție publică sau de a exercita activitatea profesională sau socială în exercitarea sau ocazia exercitării căreia infracțiunea a fost comisă, pentru o durată de cel mult 5 ani, precum și activitatea de formator de formare profesională continuă în sensul articolului L. 6313-1 din Codul muncii, pentru aceeași durată;

3° Închiderea, pentru o durată de cel mult 5 ani, a unităților sau a uneia sau mai multe unități ale întreprinderii ce a servit la comiterea faptelor incriminate;

4° Confiscarea obiectului care a servit sau era destinat pentru comiterea infracțiunii sau a obiectului care este produsul acesteia, cu excepția obiectelor susceptibile de restituire;

5° Interdicția șederii, potrivit prevederilor articolului 131-31;

6° Interdicția, pentru o durată de cel mult 5 ani, de a emite cecuri altele decât cele care permit retragerea de fonduri de către titular sau de către cei autorizați;

7° Afișarea sau difuzarea deciziei pronunțate, în condițiile prevăzute la articolul 131-35.

Articolul 223-15-4

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condițiile prevăzute la articolul 121-2, de infracțiunile definite în prezenta secțiune, sunt pasibile, pe

lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

SECŢIUNEA 7
Pedepse complementare aplicabile persoanelor fizice

Articolul 223-16

Persoanele fizice vinovate de una din infracţiunile prevăzute la articolele de la 223-3 până la 223-8, de la 223-10 până la 223-14 sunt de asemenea pasibile de interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26.

Articolul 223-17

Persoanele fizice vinovate de una din infracţiunile prevăzute la articolele 223-3, 223-4, 223-8, de la 223-10 până la 223-14 sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse:

1° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcţie publică sau o activitate profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea, fie, pentru crima prevăzută la articolul 223-4, de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla, în orice calitate, în numele sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate în mod cumulativ;

2° Confiscarea definită la articolul 131-21; în cazurile prevăzute la articolele 223-13 şi 223-14 pot fi luate sau confiscate documentele scrise, vizuale sau sonore ce au servit la comiterea infracţiunii; instanţa poate de asemenea să dispună distrugerea, totală sau parţială, a acestor documente;

3° Închiderea definitivă sau pentru o durată de cel mult 5 ani a uneia, a mai multor sau a ansamblului de unităţi ai întreprinderii ce a servit la comiterea infracţiunea.

În cazurile prevăzute la articolul 223-8, poate fi de asemenea pronunţată excluderea de la procedurile de achiziţii publice cu titlu definitiv sau pentru o durată de cel mult 5 ani.

Articolul 223-18

Persoanele fizice vinovate de infracţiunea prevăzută la articolul 223-1 sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse:

1° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, de e exercita activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea;

2° Interdicţia, pentru o durată de cel mult 5 ani, de a deţine sau de a purta o armă autorizată;

3° Suspendarea permisului de conducere pentru o durată de cel mult 5 ani, această suspendare putând fi limitată la conducerea în afara activității profesionale; dacă delictul a fost comis cu ocazia conducerii unui automobil terestru cu motor, suspendarea nu poate fi asimilată cu amânarea, nici măcar parțial, și nu poate fi limitată la conducerea în afara activității profesionale;

4° Anularea permisului de conducere, cu interdicția de a solicita eliberarea unui nou permis timp de cel mult 5 ani;

4° bis Obligația de a efectua un curs de înțelegere a pericolelor utilizării de produse stupefiante, potrivit modalităților stabilite la articolul 131-35-1;

4° ter Obligația de a efectua un curs privind răspunderea părintească, potrivit modalităților stabilite la articolul 131-35-1;

5° Dacă infracțiunea a fost comisă cu ocazia conducerii unui automobil terestru cu motor, interdicția de a conduce anumite automobile terestre cu motor, inclusiv cele pentru conducerea cărora permisul de conducere nu este necesar, pentru o durată de cel mult 5 ani;

6° Dacă infracțiunea a fost comisă cu ocazia conducerii unui automobil terestru cu motor, obligația de a efectua, pe cheltuiala lor, un curs de înțelegere a securității rutiere;

7° Dacă infracțiunea a fost comisă cu ocazia conducerii unui automobil terestru cu motor, imobilizarea, pentru o durată de cel mult 1 an, a automobilului de care s-a servit condamnatul pentru comiterea infracțiunii, dacă el este proprietarul;

8° Dacă infracțiunea a fost comisă cu ocazia conducerii unui automobil terestru cu motor, confiscarea automobilului de care s-a servit condamnatul pentru comiterea infracțiunii, dacă el este proprietarul.

Articolul 223-19

Persoanele fizice vinovate de una din infracțiunile prevăzute la articolele 223-10 și 223-11 sunt pasibile, pe lângă pedepsele menționate de aceste articole, de interdicția, pentru o durată de cel mult 5 ani, de a exercita o activitate de natură medicală sau paramedicală.

Articolul 223-20

Persoanele fizice vinovate de una din infracțiunile prevăzute la articolele 223-1 și 223-8 sunt pasibile de asemenea de pedeapsa complementară de afișare sau difuzare a deciziei prevăzute la articolul 131-35.

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL IV
Despre îngrădirea libertăților persoanei

SECȚIUNEA 1
Despre aducerea în starea de sclavie şi despre exploatarea persoanelor ținute în sclavie

Articolul 224-1 A

Aducerea în starea de sclavie înseamnă exercitarea împotriva unei persoane a unuia din atributele dreptului de proprietate.

Aducerea în starea de sclavie a unei persoane se pedepseşte cu 20 ani de recluziune.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranță se aplică infracțiunii prevăzute de prezentul articol.

Articolul 224-1 B

Exploatarea unei persoane aduse în starea de sclavie înseamnă comiterea împotriva unei persoane a cărei aducere în starea de sclavie este evidentă sau cunoscută de autor a unei agresiuni sexuale, sechestrarea acesteia sau obligarea ei de a presta o muncă sau serviciu forțat.

Exploatarea unei persoane adusă în starea de sclavie se pedepseşte cu 20 ani de recluziune.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranță se aplică infracțiunii prevăzute de prezentul articol.

Articolul 224-1 C

Crima de aducere în starea de sclavie definită la articolul 224-1 A şi crima de exploatarea unei persoane aduse în starea de sclavie definită la articolul 224-1 B se pedepsesc cu 30 ani de recluziune dacă sunt comise:

1° Asupra unui minor;

2° Asupra unei persoane a cărei vulnerabilitate din cauza vârstei, a unei boli, infirmități, a unui handicap fizic sau psihic sau unei sarcini este evidentă sau cunoscută de autor;

3° De către o persoană chemată să participe, datorită funcțiilor sale, la combaterea sclaviei sau la menținerea ordinii publice;

5° Dacă crima este precedată sau însoțită de torturi sau acte de barbarie.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranță se aplică infracțiunilor prevăzute în prezentul articol.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SECȚIUNEA 1 bis
Despre răpire și sechestrare

Articolul 224-1

Arestarea, răpirea, deținerea sau sechestrarea unei persoane, fără ordin din partea autorităților constituite și în afara cazurilor prevăzute de lege, se pedepsește cu 20 ani de recluziune.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranță se aplică acestei infracțiuni.

Totuși, dacă persoana deținută sau sechestrată este eliberată voluntar înainte de a șaptea zi după ziua sechestrării sale, pedeapsa este de 5 ani închisoare și amenda de 75.000 euro, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 224-2.

Articolul 224-2

Infracțiunea prevăzută la articolul 224-1 se pedepsește cu 30 ani de recluziune dacă victima a suferit o mutilare sau o infirmitate permanentă provocată voluntar sau rezultată fie din condițiile de detenție, fie dintr-o privare de alimente sau de îngrijiri.

Se pedepsește cu recluziune pe viață dacă este precedată sau însoțită de torturi sau acte de barbarie sau dacă este urmată de moartea victimei.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranță se aplică infracțiunilor prevăzute de prezentul articol.

Articolul 224-3

Infracțiunea prevăzută la articolul 224-1 se pedepsește cu 30 ani de recluziune dacă este comisă asupra mai multor persoane.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranță se aplică acestei infracțiuni.

Totuși, dacă persoana deținută sau sechestrată sau toate persoanele deținute sau sechestrate sunt eliberate voluntar în termenul prevăzut la cel de-al treilea paragraf al articolului 224-1, pedeapsa este de 10 ani închisoare, cu excepția cazului în care victima sau una din victime a suferit una din atingerile aduse integrității sale fizice menționate la articolul 224-2.

Articolul 224-4

Dacă persoana arestată, răpită, deținută sau sechestrată a fost ținută ostatică fie pentru pregătirea sau facilitarea comiterii unei crime sau a unui delict, fie pentru favorizarea fugii sau asigurarea impunității autorului sau complicelui unei crime sau al unui delict, fie pentru obținerea executării unui ordin sau a unei condiții, în special plata unei răscumpărări, infracțiunea prevăzută la articolul 224-1 se pedepsește cu 30 ani de recluziune.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranță se aplică acestei infracțiuni.

Cu excepţia cazurilor prevăzute la articolul 224-2, pedeapsa este de 10 ani închisoare dacă persoana ţinută ostatică în condiţiile definite la primul paragraf este eliberată voluntar înainte de a şaptea zi după sechestrare, fără ca ordinul sau condiţia să fi fost executată.

Articolul 224-5

Atunci când victima uneia din crimele prevăzute la articolele de la 224-1 până la 224-4 este un minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani, pedeapsa este de recluziunea pe viaţă dacă infracţiunea se pedepseşte cu 30 ani de recluziune şi de 30 ani de recluziune dacă infracţiunea se pedepseşte cu 20 ani de recluziune.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică în cazurile prevăzute de prezentul articol.

Articolul 224-5-1

Orice persoană care a încercat să comită crimele prevăzute în prezenta secţiune este scutită de pedeapsă dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis evitarea decesului victimei şi identificarea, după caz, a celorlalţi autori sau complici.

Pedeapsa privativă de libertate impusă autorului sau complicelui uneia din crimele prevăzute în prezenta secţiune se reduce la jumătate dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis împiedicarea comiterii infracţiunii sau evitarea ca infracţiunea să ducă la decesul unei persoane sau la infirmitate permanentă şi identificarea, după caz, a celorlalţi autori sau complici. Dacă pedeapsa aplicată este recluziune pe viaţă, aceasta se reduce la 20 ani de recluziune.

Articolul 224-5-2

Dacă infracţiunile prevăzute la primul paragraf al articolului 224-1 şi la articolele de la 224-2 până la 224-5 sunt comise în bandă organizată, pedepsele sunt 1.000.000 euro amendă şi:

1° 30 ani de recluziune dacă infracţiunea se pedepseşte cu 20 ani recluziune;

2° Recluziune pe viaţă dacă infracţiunea se pedepseşte cu 30 ani de recluziune.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică în cazurile prevăzute la punctele 1° şi 2°.

SECŢIUNEA 2
Despre deturnarea de aeronave, vase sau a oricărui alt mijloc de transport

Articolul 224-6

Luarea în stăpânire sau control prin violenţă sau ameninţare a unei aeronave, a unui vas sau a oricărui alt mijloc de transport la bordul cărora se află

persoane, precum şi a unei platforme fixe situate pe platoul continental, se pedepseşte cu 20 ani de recluziune.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică acestei infracţiuni.

Articolul 224-6-1

Dacă infracţiunea prevăzută la articolul 224-6 este comisă în bandă organizată, pedeapsa este de 30 ani de recluziune.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 se aplică acestei infracţiuni.

Articolul 224-7

Infracţiunea definită la articolul 224-6 se pedepseşte cu recluziune pe viaţă dacă este însoţită de torturi sau de acte de barbarie sau dacă duce la moartea uneia sau mai multor persoane.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 se aplică acestei infracţiuni.

Articolul 224-8

Fapta oricărei persoane de a comunica o informaţie falsă, de a compromite cu bună ştiinţă securitatea unei aeronave în zbor sau a unui vas se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Tentativa infracţiunii prevăzute în acest articol se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 224-8-1

Orice persoană care a încercat să comită crimele prevăzute în prezenta secţiune este scutită de pedeapsă dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis evitarea comiterii infracţiunii şi identificarea, după caz, a celorlalţi autori sau complici.

Pedeapsa privativă de libertate impusă autorului sau complicelui unei crime din cele prevăzute în prezenta secţiune este redusă la jumătate dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis împiedicarea comiterii infracţiunii sau evitarea ca infracţiunea să provoace moartea unei persoane sau infirmitate permanentă şi identificarea, după caz, a celorlalţi autori sau complici. Dacă pedeapsa impusă este recluziune pe viaţă, aceasta se reduce la 20 ani de recluziune.

SECŢIUNEA 3
Pedepse complementare aplicabile persoanelor fizice

Articolul 224-9

I. Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute în prezentul capitol sunt pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-26, a drepturilor civice, civile şi de familie;

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcţie publică sau activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea, fie, pentru crimele prevăzute la primul paragraf al articolului 224-1, al articolului 224-2, primul paragraf al articolelor 224-3 şi 224-4 şi la articolele 224-5, 224-5-2, 224-6 şi 224-7, de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla, în orice calitate, direct sau indirect, în numele său pentru al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate în mod cumulativ;

3° (Abrogat);

4° În cazul crimelor menţionate în secţiunile 1 şi 1 bis din prezentul capitol, obligaţia de a efectua un curs cu privire la răspunderea părintească, în condiţiile stabilite la articolul 131-35-1.

II. În cazul unei condamnări pentru infracţiunile prevăzute în prezentul capitol, pronunţarea pedepsei complementare cu interdicţia de a deţine sau a purta, pentru o durată de cel mult 10 ani, o armă autorizată este obligatorie.

Totuşi, instanţa poate decide, prin decizie special motivată dacă condamnarea este pronunţată de o instanţă corecţională, să nu pronunţe această pedeapsă, în considerarea circumstanţelor infracţiunii şi a personalităţii autorului său.

Articolul 224-10

Persoanele fizice vinovate de crimele prevăzute în secţiunile 1 şi 1 bis din prezentul capitol sunt pasibile de asemenea de control socio-judiciar potrivit modalităţilor prevăzute la articolele de la 131-36-1 până la 131-36-13.

CAPITOLUL V
Despre atingerile aduse demnităţii persoanelor

SECŢIUNEA 1
Despre discriminări

Articolul 225-1

Constituie o discriminare orice distincţie făcută între persoanele fizice din cauza originii lor, sexului, situaţiei familiale, sarcinii, aspectului fizic, vulnerabilităţii deosebite rezultate din situaţia lor economică, evidentă sau cunoscută de autor, numelui de familie, reşedinţei, stării de sănătate, handicapului, caracteristicilor genetice, moravurilor, orientării sau identităţii lor sexuale, vârstei, opiniilor lor politice, activităţilor lor sindicale, apartenenţei sau neapartenenţei lor, reale sau bănuite, la o anumită etnie, naţiune, rasă sau religie.

Constituie de asemenea o discriminare orice distincţie făcută între persoanele juridice din cauza originii, sexului, situaţiei familiale, aspectului fizic, vulnerabilităţii deosebite rezultate din situaţia lor economică, evidentă sau

cunoscută de autor, numelui de familie, reşedinţei, stării de sănătate, handicapului, caracteristicilor genetice, moravurilor, orientării sau identităţii sexuale, vârstei, opiniilor politice, activităţilor sindicale, apartenenţei sau neapartenenţei, reale sau bănuite, la o anumită etnie, naţiune, rasă sau religie a membrilor sau a anumitor membri ai acestor persoane juridice.

Articolul 225-1-1

Constituie o discriminare orice distincţie făcută între persoane din cauza faptului că au fost supuse sau au refuzat să fie supuse unor hărţuiri sexuale precum cele definite la articolul 222-33 sau au mărturisit aceste fapte, inclusiv, în cazul menţionat la punctul I al aceluiaşi articol, dacă propunerile sau comportamente nu s-au repetat.

Articolul 225-2

Discriminarea definită la articolele 225-1 şi 225-1-1, comisă asupra unei persoane fizice sau juridice, se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro atunci când constă în:

1° Refuzarea furnizării unui bun sau unui serviciu;

2° Împiedicarea exercitării normale a unei activităţi economice;

3° Refuzarea angajării, sancţionării sau concedierii unei persoane;

4° Subordonarea furnizării unui bun sau serviciu Ia o condiţie întemeiată pe unul din elementele menţionate la articolul 225-1 sau prevăzută la articolul 225-1-1;

5° Subordonarea unei oferte de angajare, a unei cereri de stagiu sau a unei perioade de formare în întreprindere la o condiţie întemeiată pe unul din elementele menţionate la articolul 225-1 sau prevăzută la articolul 225-1-1;

6° Refuzarea acceptării unei persoane la unul din stagiile menţionate la punctul 2° al articolului L. 412-8 din Codul asigurărilor sociale.

Dacă refuzul discriminatoriu prevăzut la punctul 1° este comis într-un loc public sau în scopul de a interzice accesul în acel loc, pedepsele sunt de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro.

Articolul 225-3

Dispoziţiile articolului anterior nu se aplică:

1° Discriminărilor bazate pe starea sănătăţii, atunci când se referă la operaţii ce au ca obiect prevenirea şi acoperirea riscului de deces, riscurilor ce aduc atingere integrităţii fizice a persoanei sau riscurilor de incapacitate de muncă sau invaliditate. Totuşi, aceste discriminări nu se pedepsesc cu pedepsele prevăzute la articolul anterior dacă se întemeiază pe luarea în consideraţie a testelor genetice predictive ce au ca obiect o boală nedeclarată încă sau o predispoziţie genetică la o boală sau dacă se întemeiază pe luarea în considerare a consecinţelor asupra sănătăţii a unei prelevări de organ, astfel cum prevede articolul L. 1231-1 din Codul sănătăţii publice;

2° Discriminărilor bazate pe starea sănătăţii sau pe handicap, atunci când constau dintr-un refuz de angajare sau o concediere întemeiată pe inaptitudinea constatată medical fie în cadrul titlului IV din cartea II din Codul muncii, fie în cadrul legilor ce au dispoziţii statutare cu privire la funcţia publică;

3° Discriminărilor bazate, în materie de angajare în muncă, pe sex, vârstă sau aparenţă fizică, dacă un asemenea motiv constituie o condiţie profesională esenţială şi determinantă şi dacă obiectivul este legitim şi cerinţa proporţională;

4° Discriminărilor bazate, în materie de acces la bunuri şi servicii, pe sex, dacă această discriminare este justificată de protecţia victimelor violenţelor cu caracter sexual, a consideraţiilor privind respectarea vieţii private şi decenţei, promovarea egalităţii de gen sau a intereselor bărbaţilor şi femeilor, libertăţii de asociere sau a organizării de activităţi sportive;

5° Refuzurilor de angajare în muncă bazate pe naţionalitate dacă rezultă din aplicarea dispoziţiilor statutare cu privire la funcţia publică;

6° Discriminărilor legate de locul de reşedinţă dacă persoana însărcinată cu furnizarea unui bun sau serviciu se află într-un pericol evident.

Măsurile luate în favoarea persoanelor ce locuiesc în anumite zone geografice şi care vizează favorizarea egalităţii de tratament nu constituie discriminare.

Articolul 225-3-1

Delictele prevăzute în prezenta secţiune se consideră săvârşite chiar dacă sunt comise împotriva uneia sau mai multor persoane ce au solicitat unul din bunurile, actele, serviciile sau contractele menţionate la articolul 225-2 cu scopul de a demonstra existenţa comportamentul discriminatoriu, în măsura în care se face dovada acestui comportament.

Articolul 225-4

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolul 225-2 sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la punctele de la 2° la 5°, 8° şi 9° ale articolului 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

SECŢIUNEA 1 bis
Despre traficul de fiinţe umane

Articolul 225-4-1

I. Traficul de fiinţe umane este recrutarea unei persoane, transportarea, transferarea, cazarea sau primirea ei în scopuri de exploatare într-una din următoarele circumstanţe:

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

1° Fie prin folosirea de ameninţări, constrângeri, violenţe sau manevre dolosive asupra victimei, familiei sau a unei persoane care are o relaţie obişnuită cu victima;

2° Fie de către un ascendent legitim, natural sau adoptiv al acestei persoane sau de către o persoană care are autoritate asupra ei sau abuzează de autoritatea pe care funcţiile sale i-o conferă;

3° Fie prin abuzarea de o situaţie de vulnerabilitate din cauza vârstei, a unei boli, infirmităţi, a unui handicap fizic sau psihic sau a unei sarcini, evidentă sau cunoscută de autor;

4° Fie în schimbul sau cu acordarea unei remuneraţii sau a oricărui alt avantaj sau a unei promisiuni de remuneraţie sau avantaj.

Exploatarea menţionată la primul paragraf din acest punct I este punerea victimei la dispoziţia sa sau a unui terţ, chiar neidentificat, fie pentru a permite comiterea împotriva victimei de infracţiuni de proxenetism, agresiune sau abuz sexual, de aducere în starea de sclavie, de supunere la o muncă sau servicii forţate, de aducere în starea de servitute, de prelevare a unuia din organele sale, de exploatare a cerşetoriei, de supunere la condiţii de muncă sau de cazare contrare demnităţii sale, fie pentru a constrânge victima să comită orice fel de crimă sau delict.

Traficul de fiinţe umane se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

II. Traficul de fiinţe umane asupra unui minor se consideră săvârşit chiar dacă nu este comis într-una din circumstanţele prevăzute la punctele de la 1° la 4° din I.

Se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 1.500.000 euro.

Articolul 225-4-2

I. Infracţiunea prevăzută la punctul I al articolul 225-4-1 se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 1.500.000 euro dacă este comisă în două din circumstanţele menţionate la punctele de la 1° la 4° din acelaşi punct I sau cu una din următoarele circumstanţe suplimentare:

1° Asupra mai multor persoane;

2° Asupra unei persoane care se află în afara teritoriului Republicii sau la sosirea pe teritoriul Republicii;

3° Dacă persoana a fost pusă în contact cu autorul faptelor prin utilizarea, pentru difuzarea mesajelor pentru un public nespecificat, a unei reţele de comunicare electronică;

4° În circumstanţe care expun direct persoana asupra căreia este comisă infracţiunea la un risc imediat de moarte sau rănire de natură să producă o mutilare sau o infirmitate permanentă;

5° Cu utilizarea de violenţe care au cauzat victimei o incapacitate totală de muncă pentru o perioadă mai mare de 8 zile;

6° De către o persoană chemată să participe, prin funcţiile sale, la combaterea traficului de persoane sau la menţinerea ordinii publice;

7° Dacă infracţiunea a plasat victima într-o situaţie materială sau psihologică gravă.

II. Infracţiunea prevăzută la punctul II al articolului 225-4-1 se pedepseşte cu 15 ani de recluziune şi cu amenda de 1.500 euro dacă a fost comisă într-una din circumstanţele menţionate la punctele de la 1° la 4° din I al aceluiaşi articol 225-4-1 sau într-una din circumstanţele menţionate la punctele de la 1° la 7° din I al acestui articol.

Articolul 225-4-3

Infracţiunea prevăzută la articolul 225-4-1 se pedepseşte cu 20 ani de recluziune şi cu amenda de 3.000.000 euro dacă este comisă în bandă organizată.

Articolul 225-4-4

Infracţiunea prevăzută la articolul 225-4-1 comisă recurgându-se la torturi sau la acte de barbarie se pedepseşte cu recluziune pe viaţă şi cu amenda de 4.500.000 euro.

Articolul 225-4-5

Dacă crima sau delictul care a fost comis sau care trebuia să fie comis împotriva persoanei victimei infracţiunii de trafic de fiinţe umane se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate de o durată mai mare decât cea a închisorii impuse în aplicarea articolelor de la 225-4-1 până la 225-4-3, infracţiunea de trafic de fiinţe umane se pedepseşte cu pedepsele prevăzute pentru comiterea crimelor sau delictelor de care autorul a luat cunoştinţă şi, dacă această crimă sau delict este însoţit de circumstanţe agravante, de pedepse corespunzătoare singurelor circumstanţe agravante de care a luat cunoştinţă.

Articolul 225-4-6

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile prevăzute în prezenta secţiune sunt pasibile pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

Articolul 225-4-7

Tentativa delictelor prevăzute în prezenta secţiune se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 225-4-8

Dacă infracţiunile prevăzute la articolele 225-4-1 şi 225-4-2 sunt comise în afara teritoriului Republicii de către un cetăţean francez, legislaţia franceză este aplicabilă prin derogare de la al doilea paragraf al articolului 113-6 şi a doua teză a articolului 113-8 nu se aplică.

Articolul 225-4-9

Orice persoană care a încercat să comită infracţiunile prevăzute în prezenta secţiune este scutită de pedeapsă dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis evitarea comiterii infracţiunii şi identificarea, după caz, a celorlalţi autori sau complici.

Pedeapsa privativă de libertate impusă autorului sau complicelui uneia din infracţiunile prevăzute în prezenta secţiune este redusă la jumătate dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis împiedicarea comiterii infracţiunii sau evitarea ca infracţiunea să ducă la moartea unei persoane sau la infirmitate permanentă şi identificarea, după caz, a celorlalţi autori sau complici. Dacă pedeapsa impusă este recluziune pe viaţă, aceasta se reduce la 20 ani de recluziune.

SECŢIUNEA 1 ter
Despre ascunderea forţată a chipului

Articolul 225-4-10

Forţarea de către o persoană a uneia sau mai multor persoane de a-şi ascunde chipul prin ameninţare, violenţă, constrângere, abuz de autoritate sau abuz de putere, din cauza sexului lor, se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Dacă fapta este comisă asupra unui minor, pedepsele sunt de 2 ani închisoare şi amenda de 60.000 euro.

SECŢIUNEA 2
Despre proxenetism şi infracţiunile rezultante

Articolul 225-5

Proxenetismul este una din următoarele fapte realizate de orice persoană în orice mod:

1° Ajutarea, asistarea sau apărarea prostituţiei altei persoane;

2° Obţinerea de profit din prostituţia comisă de o altă persoană, împărţirea produselor sau primirea subvenţiilor unei persoane care obişnuieşte să practice prostituţia;

3° Angajarea, antrenarea sau deturnarea unei persoane în vederea practicării prostituţiei sau exercitarea asupra acesteia a unei presiuni pentru a se prostitua sau a continua să se prostitueze.

Proxenetismul se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

Articolul 225-6

Este asimilată cu proxenetismul şi se pedepseşte cu pedepsele prevăzute la articolul 225-5 oricare din faptele de mai jos realizate de orice persoană în orice mod:

BCU FSPUB CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

1° Intermedierea între două persoane din care una practică prostituţia şi cealaltă exploatează sau recompensează prostituţia altei persoane;

2° Facilitatea pentru un proxenet a justificării resurselor fictive;

3° Neputinţa justificării unor resurse ce corespund modului său de viaţă trăind cu o persoană care practică în mod obişnuit prostituţia sau fiind în relaţii obişnuite cu una sau mai multe persoane care practică prostituţia;

4° împiedicarea acţiunii de prevenire, control, asistenţă sau reeducare realizată de organismele calificate în privinţa persoanelor aflate în pericol de prostituţie sau care practică prostituţia.

Articolul 225-7

Proxenetismul se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 1.500.000 euro dacă este comis:

1° Asupra unui minor;

2° Asupra unei persoane a cărei vulnerabilitate specială, datorată vârstei, unei boli, infirmităţi, unei deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor;

3° Asupra mai multor persoane;

4° Asupra unei persoane care a fost incitată să practice prostituţia fie în afara teritoriului Republicii, fie la sosirea pe teritoriul Republicii;

5° De către un ascendent legitim, natural sau adoptiv al persoanei care se prostituează sau de către o persoană care are autoritate asupra acesteia sau abuzează de autoritatea pe care funcţiile sale i-o conferă;

6° De către o persoană chemată să participe, prin funcţiile sale, la combaterea prostituţiei, la protecţia sănătăţii sau la păstrarea ordinii publice;

7° De către o persoană care poartă o armă asupra sa;

8° Prin utilizarea constrângerii, violenţelor sau manevrelor dolosive;

9° De către mai multe persoane ce acţionează în calitate de autor sau de complice, fără să constituie o bandă organizată;

10° Graţie utilizării, pentru difuzarea mesajelor destinate unui public nedeterminat, a unei reţele de comunicare electronică.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunilor prevăzute de prezentul articol.

Articolul 225-7-1

Proxenetismul se pedepseşte cu cincisprezece ani de recluziune şi cu amenda de 3.000.000 euro dacă este comis asupra unui minor de 15 ani.

Articolul 225-8

Proxenetismul prevăzut la articolul 225-7 se pedepseşte cu 20 ani de recluziune şi cu amenda de 3.000.000 euro dacă este comis în bandă organizată.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

Articolul 225-9

Proxenetismul comis recurgându-se la torturi sau la acte de barbarie se pedepseşte cu recluziune pe viaţă şi cu amenda de 4.500.000 euro.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

Articolul 225-10

Se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 750.000 euro una din următoarele fapte, realizate de orice persoană, acţionând direct sau prin persoană interpusă:

1° Deţinerea, gestionarea, exploatarea, conducerea, punerea în funcţiune, finanţarea sau contribuirea la finanţarea unui stabiliment de prostituţie;

2° Deţinerea, gestionarea, exploatarea, conducerea, punerea în funcţiune, finanţarea sau contribuirea la finanţarea unei unităţi deschisă publicului sau utilizată de public, acceptarea sau tolerarea în mod obişnuit a faptului că una sau mai multe persoane practică prostituţia în interiorul unităţii sau al anexelor sale sau caută clienţi în vederea practicării prostituţiei;

3° Vânzarea sau punerea la dispoziţia uneia sau mai multor persoane a locurilor sau plasamentelor neutilizate de public, ştiind că acestea vor practica prostituţia în acele locuri;

4° Vânzarea, închirierea sau punerea la dispoziţia uneia sau mai multor persoane, în orice mod, a unor vehicule de orice natură ştiind că persoanele respective vor practica prostituţia.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunilor prevăzute la punctele 1° şi 2° ale prezentului articol.

Articolul 225-11

Tentativa delictelor prevăzute în prezenta secţiune se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 225-11-1

Orice persoană care a încercat să comită infracţiunile prevăzute în prezenta secţiune este scutită de pedeapsă dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis împiedicarea comiterii infracţiunii şi identificarea, după caz, a celorlalţi autori sau complici.

Pedeapsa privativă de libertate impusă autorului sau complicelui uneia din infracţiunile prevăzute în prezenta secţiune se reduce la jumătate dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis nerealizarea infracţiunii sau ca infracţiunea să producă moartea unei persoane sau infirmitate permanentă şi identificarea, după caz, a celorlalţi autori sau complici. Dacă pedeapsa impusă este recluziune pe viaţă, aceasta se reduce la recluziunea de 20 ani.

Articolul 225-11-2

În cazul în care delictul prevăzut la punctul 1° al articolului 225-7 este comis asupra unui străin de către un cetăţean francez sau de o persoană care are domiciliul obişnuit pe teritoriul francez, legislaţia franceză se aplică prin derogare de la al doilea paragraf al articolului 113-6, iar dispoziţiile celei de-a doua teze a articolului 113-8 nu sunt aplicabile.

La fel şi în cazul în care una din crimele menţionate la articolele 225-7-1, 225-8 sau 225-9 a fost comisă asupra unui minor în afara teritoriului Republicii de către un străin care are reşedinţa obişnuită pe teritoriul francez.

Articolul 225-12

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolele de la 225-5 până la 225-10, sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

SECŢIUNEA 2 bis
Despre recurgerea la prostituţie

Articolul 225-12-1

Dacă este comisă în situaţie de recidivă în condiţiile prevăzute la articolul 132-11, solicitarea, acceptarea sau obţinerea unor relaţii de natură sexuală din partea unei persoane care practică prostituţia, inclusiv în mod ocazional, în schimbul unei remuneraţii sau a unei promisiuni de remuneraţie, a unui avantaj în natură sau a promisiunii unui astfel de avantaj se pedepseşte cu amenda de 3.750 euro.

Se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro solicitarea, acceptarea sau obţinerea, în schimbul unei remuneraţii sau a unei promisiuni de remuneraţie, a unui avantaj în natură sau a promisiunii unui astfel de avantaj, a unor relaţii sexuale din partea unei persoane care practică prostituţia, inclusiv în mod ocazional, dacă această persoană prezintă o vulnerabilitate specială, evidentă sau cunoscută de autor, datorată unei boli, infirmităţi, unei deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini.

Articolul 225-12-2

Pedepsele prevăzute la al doilea paragraf al articolului 225-12-1 sunt de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro:

1° Dacă infracţiunea este comisă în mod obişnuit sau asupra mai multor persoane;

2° Dacă persoane a fost pusă în legătură cu autorul faptelor graţie utilizării, pentru difuzarea mesajelor destinate unui public nedeterminat, a unei reţele de comunicaţie;

3° Dacă faptele sunt comise de către o persoană care abuzează de autoritatea pe care funcţiile sale i-o conferă.

4° Dacă autorul faptelor a pus în pericol în mod deliberat sau din imprudenţă viaţa persoanei sau a comis violenţe asupra acesteia.

Pedepsele prevăzute la al doilea paragraf al articolului 225-12-1 sunt de 7 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro în cazul unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani.

Articolul 225-12-3

În cazul în care delictele prevăzute la al doilea paragraf al articolelor 225-12-1 şi 225-12-2 sunt comise în străinătate de către un cetăţean francez sau de către o persoană ce îşi are domiciliul obişnuit pe teritoriul francez, legislaţia franceză se aplică prin derogare de la cel de-al doilea paragraf al articolului 113-6 şi dispoziţiile a celei de-a doua teze a articolului 113-8 nu mai sunt aplicabile.

Articolul 225-12-4

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite în prezenta secţiune sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

SECŢIUNEA 2 ter
Despre exploatarea cerşetoriei

Articolul 225-12-5

Exploatarea cerşetoriei este una din următoarele fapte realizate de orice persoană în orice mod:

1° Organizarea cerşetoriei altei persoane în vederea câştigării de profit;

2° Câştigarea de profit din cerşetoria practicată de o altă persoană, împărţirea beneficiilor sau primirea câştigurilor unei persoane care practică în mod obişnuit cerşetoria;

3° Angajarea, antrenarea sau deturnarea unei persoane în vederea practicării cerşetoriei, sau exercitarea asupra ei a unei presiuni pentru ca ea să cerşească sau să continue cerşetoria;

4° Angajarea, antrenarea sau deturnarea în scopul îmbogăţirii personale a unei persoane în vederea practicării unui serviciu pentru donaţii pe drumurile publice.

Este asimilată exploatării cerşetoriei fapta de a nu putea justifica resursele corespunzătoare modului de viaţă exercitând o influenţă, permanentă sau nu, asupra uneia sau mai multor persoane ce practică cerşetoria sau fiind în relaţie obişnuită cu aceasta sau cu acestea din urmă.

Exploatarea cerşetoriei se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Articolul 225-12-6

Exploatarea cerşetoriei se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro dacă este comisă:

1° Asupra unui minor;

2° Asupra unei persoane a cărei vulnerabilitate specială, datorată vârstei, unei boli, infirmităţi, deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor;

3° Asupra mai multor persoane;

4° Asupra unei persoane care a fost incitată să practice cerşetoria fie în afara teritoriului Republicii, fie la sosirea pe teritoriul Republicii;

5° De către un ascendent legitim, natural sau adoptiv al persoanei care cerşeşte sau de către o persoană care are autoritate asupra ei sau abuzează de autoritatea pe care funcţiile sale i-o conferă;

6° Cu utilizarea constrângerii, violenţelor sau manevrelor dolozive asupra persoanei care practică cerşetoria, asupra familiei sale sau asupra unei persoane care este de obicei în relaţie cu aceasta;

7° De către mai multe persoane ce acţionează în calitate de autori sau de complici, fără ca acestea să constituie o bandă organizată.

Articolul 225-12-7

Exploatarea cerşetoriei altei persoane se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 1.500.000 euro dacă este comisă în bandă organizată.

SECŢIUNEA 2 quater
Despre exploatarea vânzării în stradă

Articolul 225-12-8

Exploatarea vânzării în stradă este angajarea, antrenarea sau deturnarea de către orice persoană a unei alte persoane în vederea incitării la comiterea uneia din infracţiunile menţionate la articolul 446-1 sau exercitării asupra ei a unei presiuni pentru a comite una din aceste infracţiuni sau a o continua, în scopul obţinerii de profit în orice mod.

Este asimilată exploatării vânzării în stradă fapta de a primi subvenţii de la o persoană care comite în mod obişnuit una din infracţiunile menţionate la articolul 446-1.

Este de asemenea asimilată exploatării vânzării în stradă fapta de a nu putea justifica resursele corespunzătoare modului de viaţă exercitând o influenţă, permanentă sau nu, asupra uneia sau mai multor persoane ce comit în mod obişnuit una din infracţiunile menţionate la articolul 446-1 sau fiind în relaţie obişnuită cu aceasta sau cu acestea din urmă.

Exploatarea vânzării în stradă se pedepseşte cu 3 ani închisoare sau cu amenda de 45.000 euro.

Articolul 225-12-9

Exploatarea vânzării în stradă se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro dacă este comisă:

1° Asupra unui minor;

2° Asupra unei persoane a cărei vulnerabilitate specială, datorată vârstei, unei boli, infirmităţi, deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor;

3° Asupra mai multor persoane;

4° Asupra unei persoane care a fost incitată să practice cerşetoria fie în afara teritoriului Republicii, fie la sosirea pe teritoriul Republicii;

5° De către un ascendent legitim, natural sau adoptiv al persoanei care cerşeşte sau de către o persoană care are autoritate asupra ei sau abuzează de autoritatea pe care funcţiile sale i-o conferă;

6° Cu utilizarea constrângerii, violenţelor sau manevrelor dolosive asupra persoanei care practică cerşetoria, asupra familiei sale sau asupra unei persoane care este de obicei în relaţie cu aceasta;

7° De către mai multe persoane ce acţionează în calitate de autori sau de complici, fără ca acestea să constituie o bandă organizată.

Articolul 225-12-10

Exploatarea vânzării în stradă se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 1.500.000 euro dacă este comisă în bandă organizată.

SECŢIUNEA 3
Despre condiţiile de muncă şi cazare contrare demnităţii persoanei, despre munca forţată şi aducerea în stare de sclavie

Articolul 225-13

Obţinerea de la o persoană, a cărei vulnerabilitate sau stare de dependenţă sunt evidente sau cunoscute de autor, furnizarea de servicii neretribuite sau în schimbul unei retribuţii fără legătură cu importanţa muncii realizate se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

Persoanele fizice sau juridice vinovate de delictul prevăzut în prezenta secţiune sunt pasibile de asemenea de următoarea pedeapsă complementară: interzicerea activităţii de formator formare profesională continuă în sensul articolului L. 6313-1 din Codul muncii pentru o durată de 5 ani.

Articolul 225-14

Supunerea unei persoane, a cărei vulnerabilitate sau stare de dependenţă sunt evidente sau cunoscute de autor, la condiţii de muncă sau cazare

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

incompatibile cu demnitatea umană se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

Articolul 225-14-1

Munca forţată este constrângerea unei persoane, prin violenţă sau ameninţare, de a efectua o muncă neretribuită sau în schimbul unei retribuţii fără legătură cu importanţa muncii realizate. Se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 200.000 euro.

Articolul 225-14-2

Aducerea în starea de sclavie este obligarea de a comite în mod obişnuit infracţiunea prevăzută la articolul 225-14-1 a unei persoane a cărei vulnerabilitate sau stare de dependenţă sunt evidente sau cunoscute de autor. Se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 300.000 euro.

Articolul 225-15

I. – Dacă sunt comise asupra mai multor persoane:

1° Infracţiunile definite la articolele 225-13 şi 225-14 se pedepsesc cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 200.000 euro;

2° Infracţiunea definită la articolul 225-14-1 se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 300.000 euro;

3° Infracţiunea definită la articolul 225-14-2 se pedepseşte cu 15 ani închisoare şi cu amenda de 400.000 euro;

II. – Dacă sunt comise asupra unui minor:

1° Infracţiunile definite la articolele 225-13 şi 225-14 se pedepsesc cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 200.000 euro;

2° Infracţiunea definită la articolul 225-14-1 se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 300.000 euro;

3° Infracţiunea definită la articolul 225-14-2 se pedepseşte cu 15 ani închisoare şi cu amenda de 400.000 euro.

III. – Dacă sunt comise asupra mai multor persoane printre care şi unul sau mai mulţi minori:

1° Infracţiunile definite la articolele 225-13 şi 225-14 se pedepsesc cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 300.000 euro;

2° Infracţiunea definită la articolul 225-14-1 se pedepseşte cu 15 ani închisoare şi cu amenda de 400.000 euro;

3° Infracţiunea definită la articolul 225-14-2 se pedepseşte cu 20 ani închisoare şi cu amenda de 500.000 euro.

Articolul 225-15-1

Pentru aplicarea articolelor de la 225-13 până la 225-14-2, minorii sau persoanele care au fost victime ale faptelor descrise de aceste articole la sosirea lor pe teritoriul francez sunt considerate ca fiind persoane vulnerabile sau în situaţie de dependenţă.

Articolul 225-16

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolele de la 225-13 până la 225-15, sunt pasibile pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38 de:

1° (Abrogat);

2° Pedepsele menţionate la articolul 131-39;

3° Confiscarea fondurilor de comerţ destinate cazării persoanelor şi care serveşte comiterii infracţiunii prevăzute la articolul 225-14.

SECŢIUNEA 3 bis
Despre farsele făcute noilor veniţi

Articolul 225-16-1

În afară de cazurile de violenţe, ameninţări sau atingeri sexuale, punerea de către o persoană a altei persoane, împotriva voinţei sale sau nu, să suporte sau să comită acte umilitoare sau degradante sau să consume alcool în mod excesiv la manifestaţiile sau reuniunile restrânse în mediul şcolar şi socio-educativ se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro.

Articolul 225-16-2

Infracţiunea definită la articolul 225-16-1 se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro dacă este comisă asupra unei persoane a cărei vulnerabilitate specială, din cauza vârstei, unei boli, infirmităţi, unei deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor.

Articolul 225-16-3

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolele 225-16-1 şi 225-16-2 sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la punctele 4° şi 9° ale articolului 131-39.

SECŢIUNEA 4
Despre atingerile aduse respectului datorat celor decedaţi

Articolul 225-17

Orice atingere adusă integrităţii cadavrului, prin orice fel de mijloc, se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Violarea sau profanarea, prin orice fel de mijloc, a cavourilor, mormintelor sau monumentelor ridicate în memoria celor decedaţi se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Pedeapsa este de 2 ani închisoare şi amenda de 30.000 euro dacă infracţiunile definite la paragraful precedent au fost însoţite de atingerea adusă integrităţii cadavrului.

BCU IAŞI / CONTRACT UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 225-18

Dacă infracţiunile definite la articolul precedent au fost comise din cauza apartenenţei sau neapartenenţei, reale sau bănuite, a persoanelor decedate la o anumită etnie, naţiune, rasă sau religie, pedepsele sunt de 3 ani închisoare şi amenda de 45.000 euro pentru infracţiunile definite la primele două paragrafe ale articolului 225-17 şi de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro pentru cea definită la ultimul paragraf al acestui articol.

Articolul 225-18-1

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolele 225-17 şi 225-18 sunt pasibile pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38 de:

1° (Abrogat) ;

2° Pedepsele menţionate la punctele de la 2° la 9° ale articolului 131-39;

3° Pedeapsa menţionată la punctul 1° al articolului 131-39 pentru infracţiunile definite la articolul 225-18.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

SECŢIUNEA 5
Pedepse complementare aplicabile persoanelor fizice

Articolul 225-19

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute în secţiunile 1 şi 3 din prezentul capitol sunt pasibile de asemenea de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor prevăzute la punctele 2° şi 3° ale articolului 131-26 pentru o durată de cel mult 5 ani;

2° Afişarea sau difuzarea deciziei pronunţate, în condiţiile prevăzute la articolul 131-35;

3° Închiderea, pentru o durată de cel mult 5 ani sau cu titlu definitiv, a unuia, mai multor sau a tuturor unităţilor întreprinderii aparţinând persoanei condamnate;

4° Excluderea de pe pieţele publice cu titlu definitiv sau pentru o durată de cel mult 5 ani;

4° bis Confiscarea în favoarea statului a uzufructului asupra tuturor sau a unei părţi din bunuri, indiferent de natura lor, mobile sau imobile, divizate sau nedivizate, care au servit la comiterea infracţiunii prevăzute la articolul 225-14, persoanele fizice vinovate păstrând dreptul de proprietate asupra bunurilor lor;

5° Confiscarea tuturor sau a unei părţi din bunuri, indiferent de natura lor, mobile sau imobile, divizate sau nedivizate, ce au servit la comiterea infracţiunilor prevăzute la articolele de la 225-13 până la 225-14-2;

5° bis Pentru infracţiunea prevăzută la articolul 225-14, interdicţia de a cumpăra pentru o durată de cel mult 5 ani fie cu titlu personal, fie în calitate de asociat sau mandatar social al societăţii civile imobiliare sau în nume colectiv, fie sub forma de părţi imobiliare un bun imobiliar cu destinaţie de locuinţă, în alte scopuri decât ocuparea acestuia cu titlu personal, sau de fonduri de comerţ ale unei unităţi destinate cazării persoanelor cu utilizare totală sau parţială;

6° Obligaţia de a efectua un stagiu civic, în condiţiile prevăzute la articolul 131-5-1;

7° Pentru infracţiunile prevăzute la articolele de la 225-13 până la 225-15, interdicţia, în condiţiile prevăzute la articolul 131-27, fie de a exercita o funcţie publică sau activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea, fie de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla în orice calitate, direct sau indirect, în nume propriu sau în numele altora, o întreprindere comercială sau industrială ori o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate în mod cumulativ.

Articolul 225-20

I. – Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute la secţiunile 1 bis, 2, 2 bis, 2 ter şi 2 quater din prezentul capitol sunt pasibile de asemenea de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Interdicţia, în condiţiile prevăzute la articolul 131-27, fie de a exercita o funcţie publică sau activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea, fie, pentru infracţiunile prevăzute la articolele 225-4-3, 225-4-4, 225-5, 225-6, 225-7, 226-7-1, 225-8, 225-9, 225-10, 225-12-1 şi 225-12-2, de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla, în orice calitate, direct sau indirect, în nume propriu sau în numele altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate în mod cumulativ;

3° Interdicţia de şedere;

4° Interdicţia de a exploata, direct sau indirect, unităţile deschise publicului sau utilizate de public enumerate în decizia de condamnare, de a fi angajat cu orice fel de titlu şi de a lua sau păstra o oarecare contribuţie financiară;

5° Interdicţia, pentru o durată de cel mult 5 ani, de a deţine sau de a purta o armă autorizată;

6° Interdicţia, pentru o durată de cel mult 5 ani, de a părăsii teritoriul Republicii.

7° Interdicţia de a exercita, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult 10 ani, o activitate profesională sau benevolă ce implică un contact obişnuit cu minori;

8° Obligaţia de a efectua un curs privind răspunderea părintească, potrivit modalităţilor stabilite la articolul 131-35-1;

9° Obligaţia de a efectua, după caz pe cheltuiala sa, un curs de înţelegere a combaterii cumpărării de acte sexuale, potrivit modalităţilor stabilite la articolul 131-35-1.

II. – În cazul condamnării pentru infracţiunile prevăzute la secţiunile 1 bis, 2 şi 2 ter din prezentul capitol, pronunţarea pedepsei complementare prevăzute la punctul 5° din I este obligatorie şi durata interdicţiei este de cel mult 10 ani.

Totuşi, instanţa poate decide, prin decizie special motivată dacă condamnarea este pronunţată de o instanţă corecţională, să nu dispună această pedeapsă, în considerarea circumstanţelor infracţiunii şi personalităţii autorului său.

Articolul 225-21

Interdicţia aflării pe teritoriul francez poate fi pronunţată în condiţiile prevăzute la articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracţiunile definite la secţiunile 1 bis, 2 şi 2 ter din prezentul capitol.

SECŢIUNEA 6
Dispoziţii comune persoanelor fizice şi persoanelor juridice

Articolul 225-22

Persoanele fizice sau juridice vinovate de una din infracţiunile prevăzute la articolul 225-10 sunt pasibile de asemenea de următoarele pedepse complementare:

1° Retragerea definitivă a licenţei pentru vânzarea de băuturi sau pentru restaurant;

2° Închiderea, cu titlu definitiv sau pentru o durată de cel mult 5 ani, a întregii unităţi sau a unor părţi din unitate utilizate în vederea practicării prostituţiei;

3° Confiscarea fondului de comerţ.

Articolul 225-23

Închiderea temporară prevăzută de al treilea paragraf (2°) al articolului 225-22 duce la suspendarea licenţei pentru vânzarea de băuturi sau pentru restaurant pentru aceeaşi durată. Termenul de prescripţie al acesteia este suspendat în timpul închiderii.

Închiderea definitivă prevăzută la articolul 225-22 duce la retragerea definitivă a licenţei pentru vânzarea de băuturi sau pentru restaurant.

Articolul 225-24

Persoanele fizice sau juridice vinovate de una din infracţiunile prevăzute la articolele de la 225-4-1 până la 225-4-9 şi de la 225-5 până la 225-10 sunt pasibile de asemenea de:

1° Confiscarea bunurilor mobile sau imobile, divizate sau nedivizate, care au servit direct sau indirect la comiterea infracţiunii, precum şi a produselor infracţiunii deţinute de o persoană alta decât persoana victimei traficului de fiinţe umane sau care practică ea însăşi prostituţia;

2° Rambursarea cheltuielilor de repatriere a victimei sau victimelor.

Articolul 225-25

Persoanele fizice şi juridice recunoscute vinovate de infracţiunile prevăzute la secţiunile 1 bis şi 2 din prezentul capitol sunt pasibile de asemenea de pedeapsa complementară de confiscare a tuturor bunurilor lor sau numai a unei părţi din acestea, de orice natură ar fi ele, mobile sau imobile, divizate sau nedivizate.

CAPITOLUL VI
Despre atingerile aduse personalităţii

SECŢIUNEA 1
Despre atingerea adusă vieţii private

Articolul 226-1

Se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 45.000 euro atingerea voluntară, prin orice fel de procedeu, adusă intimităţii vieţii private a unei alte persoane:

1° Captarea, înregistrarea sau transmiterea, fără consimţământul autorului lor, a cuvintelor pronunţate cu titlu privat sau confidenţial;

2° Realizarea, înregistrarea sau transmiterea, fără consimţământul acesteia, a imaginii unei persoane care se află într-un loc privat.

Dacă actele menţionate în prezentul articol au fost îndeplinite la vedere şi cu ştiinţa celor interesaţi fără ca aceştia să se opună, când erau în măsură să o facă, consimţământul acestora este presupus.

Articolul 226-2

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse păstrarea, aducerea sau încuviinţarea aducerii la cunoştinţa publicului sau a unui terţ sau utilizarea în orice mod a vreunei înregistrări sau document obţinut cu ajutorul unuia din actele prevăzute la articolul 226-1.

Dacă delictul prevăzut la paragraful precedent este comis prin presa scrisă sau audiovizuală, dispoziţiile speciale ale legilor ce guvernează aceste aspecte se aplică în ceea ce priveşte determinarea persoanelor responsabile.

Articolul 226-3

Se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 300.000 euro:

1° Fabricarea, importarea, deţinerea, expunerea, oferirea, localizarea sau vânzarea de aparate sau dispozitive tehnice care să permită realizarea de operaţiuni ce pot constitui infracţiunea prevăzută la cel de-al doilea paragraf al articolului 226-15 sau care, concepute pentru detectarea de la distanţă a conversaţiilor, permit comiterea infracţiunii prevăzute la articolul 226-1 şi care are ca obiect captarea de date informatice prevăzute la articolele 706-102-1 şi 706-102-2 din Codul de procedură penală şi L. 853-2 din Codul securităţii interne şi care figurează pe listă întocmită în condiţiile stabilite de acelaşi decret în Consiliu de stat, dacă aceste fapte sunt comise, inclusiv din neglijenţă, în absenţa autorizaţiei ministeriale ale cărei condiţii de acordare sunt stabilite prin acelaşi decret sau fără respectarea condiţiilor stabilite de această autorizaţie;

2° Realizarea unei publicităţi în favoarea unui aparat capabil să permită comiterea infracţiunilor prevăzute la articolul 226-1 şi la al doilea paragraf al articolului 226-15 dacă această publicitate constituie o incitare la comiterea acestei infracţiuni sau care are ca obiect colectarea de date informatice prevăzute la articolele 706-102-1 şi 706-102-2 din Codul de procedură penală la L. 853-2 din Codul securităţii interne dacă această publicitate constituie o incitare la folosirea sa frauduloasă.

Articolul 226-4

Intrarea în domiciliul unei alte persoane cu ajutorul unor manevre, ameninţări, constrângeri, în afara cazurilor în care legea o permite, se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Rămânerea în domiciliul unei alte persoane în urma intrării menţionate la primul paragraf, în afara cazurilor în care legea o permite, se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 226-4-1

Asumarea identităţii unui terţ sau utilizarea uneia sau a mai multor date de orice natură care permit identificarea acestuia în vederea perturbării liniştii sale sau a altei persoane sau prejudicierii onoarei ori subminarea respectului de sine se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Această infracţiune se pedepseşte cu aceleaşi pedepse dacă este comisă asupra unei reţele de comunicare publică online.

Articolul 226-4-2

Forţarea unui terţ de a părăsi locul unde locuieşte fără să fi obţinut sprijinul statului în condiţiile prevăzute la articolul L. 153-1 din Codul procedurilor civile de executare, cu ajutorul unor manevre, ameninţări, constrângeri, se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

ECU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 226-5

Tentativa infracţiunilor prevăzute în prezenta secţiune se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 226-6

În cazurile prevăzute la articolele 226-1 şi 226-2, acţiunea publică nu poate fi exercitată decât la plângerea victimei ori a reprezentantului său legal, sau a succesorilor săi.

Articolul 226-7

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite în prezenta secţiune sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de:

1° (Abrogat);

2° Interdicţia, cu titlu definitiv sau pentru o durată de cel mult 5 ani, de a exercita direct sau indirect activitatea profesională sau socială în exercitarea sau ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea;

3° Afişarea sau difuzarea deciziei pronunţate, în condiţiile prevăzute la articolul 131-35.

SECŢIUNEA 2
Despre atingerea adusă reprezentării persoanei

Articolul 226-8

Se pedepseşte cu un an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro publicarea, prin orice mod, montajul realizat cu cuvintele sau imaginea unei persoane fără consimţământul său, dacă nu este evident că este un montaj sau dacă nu sunt menţionate acestea în mod expres.

Dacă delictul prevăzut de paragraful precedent este comis prin presa scrisă sau audiovizuală, dispoziţiile speciale ale legilor ce guvernează acest domeniu se aplică în ceea ce priveşte determinarea persoanelor responsabile.

Articolul 226-9

Articolele 226-5 şi 226-7 se aplică acestei secţiuni.

SECŢIUNEA 3
Despre denunţarea calomnioasă

Articolul 226-10

Denunţarea, efectuată prin orice mijloc şi îndreptată contra unei anumite persoane, a unei fapte care poate să ducă la sancţiuni judiciare, administrative sau disciplinare şi pe care o ştie inexactă în totalitate sau parţial, dacă este adresată fie unui funcţionar din justiţie sau din poliţia administrativă sau

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

judiciară, fie unei autorităţi ce are competenţa să-i dea curs sau să anunţe autoritatea competentă, fie superiorilor ierarhici sau angajatorului persoanei denunţate, se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Caracterul fals al faptei denunţate rezultă în mod necesar din decizia, devenită definitivă, de achitare, sau de punere în libertate, care declară că fapta nu a fost comisă şi că aceasta nu este imputabilă persoanei denunţate.

În orice alt caz, tribunalul anunţat de urmăririle contra denunţătorului apreciază pertinenţa acuzaţiilor aduse de acesta.

Articolul 226-11

Dacă fapta denunţată a dus la urmăriri penale, nu se poate lua o hotărâre în privinţa urmăririlor exercitate împotriva autorului denunţării decât după decizia ce pune capăt definitiv procedurii cu privire la fapta denunţată.

Articolul 226-12

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolul 226-10 sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de:

1° (Abrogat);

2° Interdicţia, cu titlu definitiv sau pentru o durată de cel mult 5 ani, de a exercita direct sau indirect activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea;

3° Afişarea sau difuzarea deciziei pronunţate, în condiţiile prevăzute la articolul 131-35.

SECŢIUNEA 4
Despre atingerea adusă secretului

ALINEATUL 1
Despre atingerea adusă secretului profesional

Articolul 226-13

Destăinuirea unei informaţii cu caracter secret de către o persoană care este deţinătoarea i sa fie prin starea socială sau profesie, fie datorită unei funcţii sau a unei misiuni temporare, se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Articolul 226-14

Articolul 226-13 nu se aplică în cazurile în care legea impune sau autorizează destăinuirea secretului. În plus, nu se aplică:

1° Celui care informează autorităţile judiciare, medicale sau administrative despre privaţiuni sau maltratări, inclusiv dacă este vorba de atingeri sau mutilări sexuale, de care a avut cunoştinţă şi care au fost aplicate unui minor sau unei

persoane care nu este în măsură să se apere din cauza vârstei sau incapacității sale fizice sau psihice;

2° Medicului sau oricărui alt specialist din domeniul sanitar care, cu acordul victimei, aduce la cunoştinţa procurorului Republicii sau a celulei de colectare, prelucrare şi evaluare a informaţiilor cu privire la minorii aflaţi în pericol sau care riscă să fie în pericol, menţionată la al doilea paragraf al articolului L. 226-3 din Codul acţiunii sociale şi al familiilor, maltratările sau privaţiunile pe care le-a constatat, pe plan fizic sau psihic, în exercitarea profesiei sale şi care îi permit să bănuiască că au fost comise violenţe fizice, sexuale sau psihice de orice natură. Dacă victima este un minor, acordul său nu este necesar;

3° Specialiştilor din domeniul sănătăţii sau acţiunii sociale care informează prefectul şi, la Paris, prefectul poliţiei despre caracterul periculos pentru ei sau pentru alte persoane pe care le consultă şi despre care ştiu că deţin o armă sau că şi-au manifestat intenţia de a deţine una.

Semnalarea autorităţilor competente efectuată în condiţiile prevăzute de acest articol nu poate determina angajarea răspunderii civile, penale sau disciplinare a autorului său, decât dacă s-a stabilit că nu a acţionat cu bună credinţă.

ALINEATUL 2
Despre atingerea adusă secretul corespondenţelor

Articolul 226-15

Deschiderea, suprimarea, întârzierea sau deturnarea, comisă cu rea voinţă, a corespondenţelor sosite sau nu la destinaţie şi adresate terţilor, sau luarea frauduloasă la cunoştinţă despre ele, se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse interceptarea, deturnarea, utilizarea sau divulgarea, comisă cu rea voinţă, a corespondenţelor emise, transmise sau primite prin telecomunicaţii sau instalarea aparatelor concepute pentru realizarea acestor interceptări.

SECŢIUNEA 5
Despre atingerile aduse drepturilor unei persoane rezultate din fişiere sau prelucrări de date informatice

Articolul 226-16

Realizarea, chiar prin neglijenţă, a prelucrărilor de date cu caracter personal fără să fie respectate formalităţile prealabile punerii lor în aplicare prevăzute de lege se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 300.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse realizarea, chiar prin neglijenţă, a unei prelucrări care a făcut obiectul uneia din măsurile prevăzute la punctul 2° din I al articolului 45 din Legea nr. 78-17 din 6 ianuarie 1978 cu privire la informatică, la fişiere şi libertăţi.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse permiterea accesului la datele conţinute într-o prelucrare menţionată la articolul L. 4123-9-1 din Codul apărării fără solicitarea avizului favorabil menţionat la punctul II al aceluiaşi articol.

Articolul 226-16-1-A

Dacă a realizat sau a pus să se realizeze o prelucrare de date cu caracter personal în condiţiile prevăzute la punctul I sau II al articolului 24 din Legea nr. 78-17 din 6 ianuarie 1978 citată mai sus, nerespectarea, inclusiv din neglijenţă, a normelor simplificate sau de exonerare stabilite în acest scop de Comisia naţională a informaticii şi libertăţilor se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 300.000 euro.

Articolul 226-16-1

Realizarea sau punerea să se realizeze, în afară de cazurile în care prelucrarea a fost autorizată în condiţiile prevăzute de Legea nr. 78-17 din 6 ianuarie 1978 citată mai sus, a unei prelucrări de date cu caracter personal incluzând printre datele prelucrate numărul de înscriere a persoanelor în repertoriul naţional de identificare a persoanelor fizice, se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 300.000 euro.

Articolul 226-17

Realizarea sau punerea să se realizeze a unei prelucrări de date cu caracter personal fără aplicarea măsurilor prevăzute la articolul 34 din Legea nr. 78-17 din 6 ianuarie 1978 citată anterior se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 300.000 euro.

Articolul 226-17-1

Neinformarea Comisiei naţionale pentru informatică şi libertăţi sau a celui interesat de către un furnizor de servicii electronice de comunicaţii cu privire la o încălcare a securităţii datelor personale, cu încălcarea prevederilor punctului II al articolului 34 bis din Legea nr. 78-17 din 6 ianuarie 1978, se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 300.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse neinformarea Comisiei naţionale pentru informatică şi libertăţi de către un operator de date cu privire la fapte de divulgare sau de acces neautorizat de date la prelucrarea menţionată la articolul L. 4123-9-1 din Codul apărării.

Articolul 226-18

Colectarea de date cu caracter personal printr-un mijloc fraudulos, neloial sau ilicit se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 300.000 euro.

Articolul 226-18-1

Realizarea unei prelucrări de date cu caracter personal cu privire la o persoană fizică în ciuda opoziţiei acestei persoane, dacă această prelucrare

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

răspunde în scopul prospecţiunii, în special comercială, sau dacă această opoziţie se bazează pe motive legitime, se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 300.000 euro.

Articolul 226-19

În afara cazurilor prevăzute de lege, punerea sau stocarea în memorie informatică, fără consimţământul expres al celui interesat, a datelor cu caracter personal care, direct sau indirect, fac să apară originile rasiale sau etnice, opiniile politice, filozofice sau religioase, sau apartenenţele sindicale ale persoanelor, sau care sunt legate de sănătatea sau orientarea sexuală a acestora, se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 300.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse, în afara cazurilor prevăzute de lege, punerea sau stocarea pe suport de memorie informatică a datelor cu caracter personal cu privire la infracţiuni, condamnări sau măsuri de siguranţă.

Articolul 226-19-1

În caz de prelucrare de date cu caracter personal având ca scop cercetarea în domeniul sănătăţii, se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 300.000 euro realizarea unei prelucrări:

1° Fără să fi informat individual în prealabil persoanele în contul cărora datele cu caracter personal sunt culese sau transmise cu privire la dreptul lor de acces, rectificare şi opoziţie, la natura datelor transmise şi a destinatarilor acestora;

2° În ciuda opoziţiei persoanei respective sau, dacă legea o prevede, în absenţa consimţământului clar şi expres al persoanei, sau dacă este vorba de o persoană decedată, în ciuda refuzului exprimat de aceasta în timpul vieţii.

Articolul 226-20

Stocarea datelor cu caracter personal dincolo de durata prevăzută de lege sau regulament, de cererea de autorizare sau avizare, sau de declaraţia prealabilă adresată Comisiei naţionale pentru informatică şi libertăţi, se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 300.000 euro, numai dacă această stocare se efectuează în scopuri istorice, statistice sau ştiinţifice în condiţiile prevăzute de lege.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse, în afară de cazurile prevăzute de lege, prelucrarea în alte scopuri decât istorice, statistice sau ştiinţifice a datelor cu caracter personal stocate dincolo de durata menţionată la primul paragraf.

Articolul 226-21

Fapta, comisă de orice persoană ce deţine date cu caracter personal cu ocazia înregistrării, clasării, transmisiei lor sau a oricărei forme de prelucrare, de deturnare a acestor informaţii de la finalitatea lor astfel cum este definită de dispoziţia legislativă, actul reglementar sau decizia Comisiei naţionale

pentru informatică şi libertăţi care autorizează prelucrarea automată, sau prin declaraţiile prealabile realizării acestei prelucrări, se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 300.000 euro.

Articolul 226-22

Fapta, realizată de orice persoană care a adunat, cu ocazia înregistrării, clasării, transmisiunii lor sau a unei alte forme de prelucrare, a datelor cu caracter personal a cărei divulgare ar avea ca efect atingerea adusă consideraţiei celui interesat sau intimităţii vieţii sale, de a aduce aceste date, fără autorizaţia celui interesat, la cunoştinţa unui terţ care nu are capacitatea de a le primi se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 300.000 euro.

Divulgarea prevăzută la paragraful precedent se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro dacă a fost comisă din imprudenţă sau neglijenţă.

În cazurile prevăzute la cele două paragrafe precedente, urmărirea nu poate fi exercitată decât la plângerea victimei, a reprezentantului său legal sau a succesorilor săi.

Articolul 226-22-1

Fapta, în afara cazurilor prevăzute de lege, de a transfera sau a pune să se transfere date cu caracter personal ce fac obiectul sau sunt destinate să facă obiectul unei prelucrări către un Stat ce nu aparţine Comunităţii europene cu încălcarea măsurilor luate de Comisia Comunităţilor europene sau de Comisia naţională pentru informatică şi libertăţii menţionate la articolul 70 din Legea nr. 78-17 din 6 ianuarie 1978 citată mai sus se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 300.000 euro.

Articolul 226-22-2

În cazurile prevăzute la articolele de la 226-16 până la 226-22-1, se poate dispune ştergerea tuturor datelor cu caracter personal sau a unei părţi din acestea ce fac obiectul prelucrării care a dat naştere infracţiunii. Membrii şi agenţii Comisiei naţionale pentru informatică şi libertăţi sunt abilitaţi să constate ştergerea acestor date.

Articolul 226-23

Dispoziţiile articolului 226-19 se aplică prelucrărilor neautomate de date cu caracter personal a căror punere în aplicare nu se limitează la exercitarea activităţilor exclusiv personale.

Articolul 226-24

Persoanele juridice declarate responsabile penal în condiţiile prevăzute la articolul 121-2 de infracţiunile definite în prezenta secţiune sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la punctele de la 2° până la 5° şi de la 7° până la 9° ale articolului 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

SECŢIUNEA 6
Despre atingeri aduse persoanei ce rezultă din examinarea caracteristicilor sale genetice sau din identificarea cu ajutorul amprentele sale genetice

Articolul 226-25

Examinarea caracteristicilor genetice ale unei persoane în alte scopuri decât cele medicale sau de cercetare ştiinţifică, sau în scopuri medicale sau de cercetare ştiinţifică, fără să-i fi cerut în prealabil consimţământul în condiţiile prevăzute la articolul 16-10 din Codul civil, se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Articolul 226-26

Deturnarea de la scopurile lor medicale sau de cercetare ştiinţifică a informaţiilor culese cu privire la o persoană prin examinarea caracteristicilor sale genetice se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Articolul 226-27

Identificarea unei persoane cu ajutorul amprentelor sale genetice în scopuri medicale sau de cercetare ştiinţifică, fără să-i fi obţinut consimţământul în condiţiile prevăzute la articolul 16-11 din Codul civil, se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Articolul 226-28

Cercetarea identificării unei persoane cu ajutorul amprentelor sale genetice în afara cazurilor prevăzute la articolul 16-11 din Codul civil sau în afara unei măsuri de anchetă sau de instrucţie luate cu ocazia unei proceduri de verificare a unui act de stare civilă realizată de autorităţile diplomatice sau consulare în cadrul dispoziţiilor articolului L. 111-6 din Codul intrării şi şederii străinilor, precum şi al dreptului de azil se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse divulgarea informaţiilor cu privire la identificarea unei persoane cu ajutorul amprentelor sale genetice sau examinarea trăsăturilor genetice ale unei persoane sau identificarea unei persoane cu ajutorul amprentelor sale genetice fără să fie deţinătorul aprobării prevăzute la articolul L. 145-16 din Codul sănătăţii publice şi al autorizaţiei prevăzute la articolul L. 1131-2-1 din acelaşi cod.

Articolul 226-28-1

Solicitarea, de către o persoană, a examinării trăsăturilor sale genetice sau ale unui terţ sau identificarea unei persoane cu ajutorul amprentelor sale

genetice în afara condiţiilor prevăzute de lege se pedepseşte cu amenda de 3 750 euro.

Articolul 226-29

Tentativa infracţiunilor prevăzute la articolele 226-25, 226-26, 226-27 şi 226-28 se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 226-30

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite în prezenta secţiune sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la punctele de la 2° până la 5° şi de la 7° până la 9° ale articolului 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° ale articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

SECŢIUNEA 7
Pedepse complementare aplicabile persoanelor fizice

Articolul 226-31

Persoanele fizice vinovate de una din infracţiunile prevăzute de prezentul capitol sunt pasibile, de asemenea, de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Interdicţia de a exercita activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea, potrivit prevederilor articolului 131-27;

3° Interdicţia, pentru o durată de cel mult cinci ani, de a deţine sau purta o armă autorizată;

4° Afişarea sau difuzarea deciziei pronunţate, în condiţiile prevăzute la articolul 131-35.

5° în cazul prevăzut la articolele de la 226-1 până la 226-3, 226-8, 226-15 şi 226-28, confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul acesteia. Confiscarea aparatelor menţionate la articolul 226-3 este obligatorie.

Articolul 226-32

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute la articolul 226-28 şi de tentativa acestor infracţiuni care au calitatea de expert judiciar sunt şterse, de asemenea, de pe lista pe care sunt înscrise.

BCU ACADEMIC CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL VII
Despre atingerile aduse minorilor şi familiei

SECŢIUNEA 1
Despre abandonarea minorului

Articolul 227-1

Abandonul unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani într-un loc oarecare se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro, cu condiţia ca circumstanţele abandonului să fi permis asigurarea sănătăţii şi securităţii acestuia.

Articolul 227-2

Abandonul unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani care a produs o mutilare sau o infirmitate permanentă a acestuia se pedepseşte cu 20 ani de recluziune.

Abandonul unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani urmat de moartea acestuia se pedepseşte cu 30 ani de recluziune.

SECŢIUNEA 2
Despre abandonul de familie

Articolul 227-3

Neexecutarea, de către o persoană, a unei decizii judecătoreşti sau a unei convenţii judiciar omologate ce îi impune să plătească în favoarea unui copil minor, a unui descendent, a unui ascendent sau al soţului/soţiei o pensie, o contribuţie, subvenţii sau prestaţii de orice natură datorate din cauza uneia din obligaţiile familiale prevăzute de Codul civil, rămânând mai mult de două luni fără să se achite integral de această obligaţie, se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Infracţiunile prevăzute la primul paragraf al acestui articol sunt asimilate cu abandonurile familiei pentru aplicarea punctului 3° al articolului 373 din Codul civil.

Articolul 227-4

Fapta prin care o persoană care, în condiţiile prevăzute la articolul 227-3, este obligată să plătească o pensie, o contribuţie, subvenţii sau prestaţii de orice natură, nu îşi anunţă creditorul despre schimbarea domiciliului într-un termen de o lună de la această schimbare, se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro.

Articolul 227-4-1

Persoanele juridice declarate responsabile penal în condiţiile prevăzute la articolul 121-2 de infracţiunile definite în prezenta secţiune sunt pasibile, pe

BCU BUCUREŞTI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la punctele de la 2° până la 9° ale articolului 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolul 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

SECŢIUNEA 2 bis
Despre încălcarea ordonanţelor luate de judecător în cauzele familiale în cazuri de violenţă

Articolul 227-4-2

Nerespectarea, de către o persoană care face obiectul uneia sau mai multor obligaţii sau interdicţii impuse într-o ordonanţă de protecţie dată în aplicarea articolelor 515-9 sau 515-13 din Codul civil, a acestor obligaţii sau interdicţii se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Articolul 227-4-3

Fapta prin care o persoană obligată să plătească o contribuţie sau subvenţii în temeiul unei ordonanţe de protecţie dată în aplicarea articolului 515-9 din Codul civil nu anunţă creditorul despre schimbarea domiciliului său în termen de o lună de la această schimbare se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro.

SECŢIUNEA 3
Despre atingerile aduse exercitării autorităţii părinteşti

Articolul 227-5

Refuzul nejustificat de a reprezenta un copil minor persoanei care are dreptul să-l revendice se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Articolul 227-6

Fapta prin care o persoană care îşi schimbă domiciliul în altă parte, locuind împreună cu copiii săi, nu îşi anunţă schimbarea domiciliului, într-un termen de o lună de la această schimbare, celor care pot exercita în privinţa copiilor un drept de vizită sau de găzduire în virtutea unei hotărâri sau a unei convenţii judiciare omologate se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro.

Articolul 227-7

Fapta prin care orice ascendent sustrage un copil minor din mâinile celor care îşi exercită autoritatea părintească sau cărora acesta a fost încredinţat sau la care acesta îşi are domiciliul obişnuit, se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 227-8

Fapta prin care o persoană alta decât cele menţionate la articolul 227-7 de a sustrage, fără fraudă sau violenţă, un copil minor din mâinile celor care îşi exercită autoritatea părintească sau cărora acesta a fost încredinţat sau la care acesta îşi are domiciliul obişnuit, se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Articolul 227-9

Faptele definite la articolele 227-5 şi 227-7 se pedepsesc cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro:

1° Atunci când copilul minor este reţinut mai mult de 5 zile fără cei care au dreptul să îl revendice să ştie unde se află;

2° Atunci când copilul minor este reţinut pe nedrept în afara teritoriului Republicii.

Articolul 227-10

Dacă persoana vinovată de faptele definite la articolele 227-5 şi 227-7 a fost decăzută din autoritatea părintească, aceste fapte se pedepsesc cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Articolul 227-11

Tentativa infracţiunilor prevăzute la articolele 227-7 şi 227-8 se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

SECŢIUNEA 4
Despre atingeri aduse filiaţiei

Articolul 227-12

Provocarea fie în scop lucrativ, fie prin dar, promisiune, ameninţare sau abuz de autoritate, a părinţilor sau a unuia dintre ei pentru a abandona un copil născut sau care urmează să se nască se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro.

Intervenirea, într-un scop lucrativ, între o persoană care doreşte să adopte un copil şi un părinte care doreşte să-şi abandoneze copilul născut sau care urmează să se nască se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Se pedepseşte cu pedepsele prevăzute la al doilea paragraf intervenirea între o persoană sau un cuplu ce doreşte să adopte un copil sau o femeie care acceptă să poarte sarcina acestui copil în vederea abandonării. Dacă aceste fapte au fost comise cu titlu obişnuit sau într-un scop lucrativ, pedepsele sunt dublate.

Tentativa infracţiunilor prevăzute la al doilea şi al treilea paragraf ale acestui articol se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 227-13

Înlocuirea voluntară, simularea sau disimularea care a dus la o atingere a stării civile a unui copil se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Tentativa se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 227-14

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite în prezenta secţiune sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la punctele de la 1° până la 3°, 8° şi 9° din articolul 131-39.

SECŢIUNEA 5
Despre punerea în pericol a minorilor

Articolul 227-15

Fapta prin care un ascendent sau orice altă persoană care îşi exercită în privinţa acestuia autoritatea părintească sau care are autoritate asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani, îl privează pe acesta de alimente sau de îngrijiri de natură să conducă la compromiterea sănătăţii sale se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Constituie în mod special o privare de îngrijiri ţinerea unui copil mai mic de 6 ani pe drumul public sau într-un spaţiu alocat transportului colectiv de călători, în scopul solicitării generozităţii trecătorilor.

Articolul 227-16

Infracţiunea definită la articolul precedent se pedepseşte cu 30 ani de recluziune dacă a produs decesul victimei.

Articolul 227-17

Fapta prin care tatăl sau mama se sustrage, fără motiv legitim, de la obligaţiile sale legale de natură să determine la compromiterea sănătăţii, securităţii, moralităţii sau educaţiei copilului său minor se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Infracţiunea prevăzută la acest articol este asimilată abandonului familiei pentru aplicarea punctului 3° al articolului 373 din Codul civil.

Articolul 227-17-1

Fapta prin care părinţii unui copil sau orice persoană care îşi exercită autoritatea părintească în privinţa acestuia sau o autoritate de fapt în mod continuu nu îl înscrie într-o unitate de învăţământ, fără o scuză valabilă, în ciuda unei notificări oficiale din partea autorităţii competente a statului se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro.

Fapta directorului unei unităţi de învăţământ private care funcţionează fără contract, în ciuda notificării oficiale din partea autorităţii competente a

statului, nu a luat măsurile necesare pentru ca educaţia din respectiva unitate să fie conformă cu obiectul instrucţiei obligatorii, cum ar fi cel definit la articolul L. 131-10 din Codul educaţiei, şi nu a închis acele clase se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro. În plus, tribunalul poate dispune împotriva acestuia interdicţia de a conduce sau a preda în calitate de cadru didactic, precum şi închiderea unităţii.

Articolul 227-17-2

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolele de la 227-15 până la 227-17-1, sunt pasibile pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

Articolul 227-18

Provocarea directă a unui minor de a folosi ilicit stupefiante se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

În cazul unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani sau dacă faptele sunt comise în interiorul unei unităţi şcolare sau educative sau la sediile administraţiei, precum şi cu ocazia intrării sau ieşirilor elevilor sau a publicului sau într-un moment foarte apropiat, în vecinătatea unei asemenea unităţi, infracţiunea definită la acest articol se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

Articolul 227-18-1

Provocarea directă a unui minor de a folosi transporta, deţine, oferi sau de a da stupefiante se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

În cazul unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani sau dacă faptele sunt comise în interiorul unei unităţi şcolare sau educative sau la sediile administraţiei, precum şi cu ocazia intrării sau ieşirii elevilor sau a publicului, într-un moment foarte apropriat, în vecinătatea unei asemenea unităţi, infracţiunea definită la acest articol se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 300.000 euro.

Articolul 227-19

Provocarea directă a unui minor pentru a consuma în exces băuturi alcoolice se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Provocarea directă a unui minor pentru a consuma în mod obişnuit băuturi alcoolice se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

În cazul unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani sau dacă faptele sunt comise în interiorul unei unităţi şcolare sau educative sau la sediile administraţiei, precum şi cu ocazia intrării sau ieşirii elevilor sau publicului, într-un moment foarte apropriat, în vecinătatea unei asemenea unităţi, faptul că se face vinovat de una din infracţiunile definite la acest articol dublează limita maximă a pedepsei prevăzute.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 227-21

Provocarea directă a unui minor pentru a comite o crimă sau un delict se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

În cazul unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani, dacă minorul este provocat să comită în mod obişnuit crime sau delicte sau dacă faptele sunt comise în interiorul unei unităţi şcolare sau educative sau la sediile administraţiei, precum şi cu ocazia intrării sau ieşirii elevilor sau publicului, sau într-un moment foarte apropriat, în vecinătatea unei asemenea unităţi, infracţiunea definită la acest articol se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

Articolul 227-22

Favorizarea sau încercarea de a favoriza coruperea unui minor se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro. Aceste pedepse sunt de 7 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro dacă minorul este mai mic de 15 ani sau dacă minorul a fost pus în contact cu autorul faptelor datorită utilizării, pentru difuzarea mesajelor destinate unui public nedeterminat, a unei reţele de comunicaţii electronice sau dacă faptele sunt comise în interiorul unei unităţi şcolare sau educative sau la sediile administraţiei, precum şi cu ocazia intrării sau ieşirii elevilor sau publicului, sau într-un moment foarte apropiat, în vecinătatea unei asemenea unităţi.

Aceleaşi pedepse se aplică în special faptei, comise de o persoană majoră, de a organiza reuniuni cu expuneri sau relaţii sexuale la care asistă sau participă un minor sau de a asista la aceste reuniuni în cunoştinţă de cauză.

Pedepsele sunt de 10 ani închisoare şi amenda de 1.000.000 euro dacă faptele au fost comise în bandă organizată sau asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani.

Articolul 227-22-1

Fapta unei persoane majore de a face propuneri sexuale unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani sau unei persoane care se prezintă ca atare prin utilizarea unui mijloc de comunicare electronică se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Pedepsele sunt de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro dacă propunerile au fost urmate de o întâlnire.

Articolul 227-23

Fapta prin care, în vederea difuzării, se realizează, se înregistrează sau se transmite imaginea sau reprezentarea unui minor dacă această imagine sau această reprezentare are un caracter pornografic se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro. Dacă imaginea sau reprezentarea are legătură cu un minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani, aceste fapte se pedepsesc chiar dacă nu au fost comise în vederea difuzării acestei imagini sau reprezentări.

Oferirea sau difuzarea unei asemenea imagini sau reprezentări, prin orice fel de mijloc, importarea sau exportarea ei, cererea importării sau exportării ei se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Pedepsele sunt de 7 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro dacă a fost utilizată, pentru difuzarea imaginii sau reprezentării minorului cu destinaţia unui public nedeterminat, o reţea de comunicaţii electronice.

Consultarea în mod obişnuit sau în schimbul unei plăţi a unui serviciu de comunicare online prin care se pune la dispoziţie o astfel de imagine sau reprezentare, obţinerea sau deţinerea unei asemenea imagini sau reprezentări prin orice fel de mod se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Infracţiunile prevăzute la acest articol se pedepsesc cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 500.000 euro dacă sunt comise în bandă organizată.

Tentativa delictelor prevăzute la acest articole se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Dispoziţiile prezentului articol se aplică de asemenea imaginilor pornografice ale unei persoane al cărei aspect fizic este cel al unui minor, fără să se fi stabilit dacă această persoană avea 18 ani în ziua realizării sau înregistrării imaginii.

Articolul 227-24

Fabricarea, transportarea, difuzarea prin orice mijloc şi pe orice fel de suport a unui mesaj cu caracter violent sau pornografic, incitând la terorism sau în stare să aducă atingere gravă demnităţii umane sau să incite minori să joace jocuri care i-ar pune în pericol din punct de vedere fizic, sau comercializarea unui asemenea mesaj, se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro dacă acest mesaj este susceptibil de a fi văzut sau descoperit de un minor.

Dacă infracţiunile prevăzute la acest articol sunt prezentate în presa scrisă sau audiovizuală sau de comunicare online, dispoziţiile speciale ale legilor care guvernează aceste aspecte se aplică în ceea ce priveşte determinarea persoanelor responsabile.

Articolul 227-24-1

Fapta prin care o persoană face oferte sau promisiuni unui minor sau îi propune daruri, cadouri sau avantaje sau prin care face presiuni sau constrângeri de orice fel asupra acestuia pentru a se supune unei mutilări sexuale se pedepseşte, dacă această mutilare nu a fost realizată, cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse incitarea directă a altei persoane, printr-unul din mijloacele menţionate la primul paragraf, de a comite o mutilare sexuală asupra unui minor, dacă această mutilare nu a fost realizată.

BCU BUCUREŞTI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 227-25

Fapta prin care o persoană majoră exercită fără violenţă, constrângere, ameninţare sau surprindere un atentat sexual asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Articolul 227-26

Infracţiunea definită la articolul 227-25 se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro:

1° Dacă este comisă de către un ascendent sau de către orice altă persoane cu autoritate de drept sau de fapt asupra victimei;

2° Dacă este comisă de către o persoană care abuzează de autoritatea conferită de funcţiile sale;

3° Dacă este comisă de mai multe persoane ce acţionează în calitate de autor sau de complice;

4° Dacă minorul a fost pus în contact cu autorul faptelor graţie utilizării, pentru difuzarea mesajelor destinate unui public nedeterminat, a unei reţele de comunicaţii electronice;

5° Dacă este comisă de o persoană ce acţionează sub influenţa alcoolului sau al produselor stupefiante.

Articolul 227-27

Atentatele sexuale fără violenţă, constrângere, ameninţare sau surprindere asupra unui minor mai mare de 15 ani se pedepsesc cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro:

1° Dacă sunt comise de către un ascendent sau de către orice altă persoane cu autoritate de drept sau de fapt asupra victimei;

2° Dacă sunt comise de către o persoană care abuzează de autoritatea conferită de funcţiile sale.

Articolul 227-27-1

În cazul în care infracţiunile prevăzute la articolele 227-22, 227-23 sau de la 227-25 până la 227-27 sunt comise în străinătate de către un francez sau de către o persoană cu domiciliul obişnuit pe teritoriul francez, legea franceză se aplică prin derogarea de la cel de-al doilea paragraf al articolului 113-6 şi dispoziţiile celei de-a doua teze a articolului 113-8 nu se aplică.

Articolul 227-27-2

Tentativa delictelor prevăzute la articolele 227-25, 227-26 şi 227-27 se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 227-27-2-1

Infracţiunile definite la articolele de la 227-25 la 227-27 sunt calificate ca fiind incestuoase dacă sunt comise asupra persoanei unui minor de către:

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

FR

1° Un ascendent;

2° Un frate, o soră, un unchi, o mătuşă, un nepot sau o nepoată;

3° Soţul, concubinul uneia dintre persoanele menţionate la punctele 1° şi 2° sau partenerul cu care această persoană a încheiat un pact civil de solidaritate, dacă are asupra minorului o autoritate de drept sau de fapt.

Articolul 227-27-3

Dacă atentatul sexual incestuos este comis de o persoană cu autoritate părintească asupra minorului, instanţa de judecată trebuie să se pronunţe asupra retragerii totale sau parţiale a acestei autorităţi în aplicarea articolelor 378 şi 379-1 din Codul civil.

Poate apoi hotărî asupra retragerii acestei autorităţi în ceea ce priveşte fraţii şi surorile minore ale victimei.

Dacă procedura are loc la curtea cu juraţi, aceasta se pronunţă fără asistenţa juraţilor.

Articolul 227-28

Dacă delictele prevăzute la articolele de la 227-18 până la 227-21 şi 227-23 sunt comise prin presa scrisă sau audiovizuală, dispoziţiile speciale ale legilor ce guvernează aceste aspecte se aplică în ceea ce priveşte stabilirea persoanelor responsabile.

Articolul 227-28-1

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolele de la 227-18 până la 227-26 sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la punctele de la 2° la 5° şi de la 7° la 9° ale articolului 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

Articolul 227-28-3

Fapta prin care o persoană face oferte sau promisiuni sau îi propune daruri, cadouri sau avantaje de orice fel pentru a comite împotriva unui minor una din crimele sau delictele menţionate la articolele de la 222-22 la 222-31, de la 225-5 la 225-11, 227-22, 227-23 şi de la 227-25 la 227-28 se pedepseşte, dacă această infracţiune nu a fost nici comisă, nici încercată, cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro dacă reprezintă o crimă.

SECŢIUNEA 6
Pedepse complementare aplicabile persoanelor fizice

Articolul 227-29

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute în prezentul capitol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Suspendarea, pentru o durată de cel mult 5 ani, a permisului de conducere, această suspendare putând fi limitată la conducerea în afara activităţii profesionale;

3° Anularea permisului de conducere cu interdicţia de a solicita emiterea unui nou permis timp de cel mult 5 ani;

4° Interdicţia, pentru o durată de cel mult 5 ani, de a părăsi teritoriul Republicii;

5° Confiscarea obiectului care a servit sau era destinat pentru comiterea infracţiunii sau a obiectului care este produsul acesteia;

6° Interdicţia, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult 10 ani, de a exercita o activitate profesională sau voluntară ce implică un contact obişnuit cu minorii;

7° Obligaţia de a efectua un curs privind răspundere părintească, potrivit modalităţilor stabilite la articolul 131-35-1;

8° Pentru crimele prevăzute la articolele 227-2 şi 227-16, interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcţie publică, fie de a exercita activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea, fie de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate în mod cumulativ.

Articolul 227-30

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute la secţiunea 4 a acestui capitol sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară de afişare sau de difuzare a deciziei prevăzute la articolul 131-35.

Articolul 227-31

Persoanele vinovate de infracţiunile definite la articolele de la 227-22 până la 227-27 pot fi de asemenea condamnate la control socio-judiciar potrivit modalităţilor prevăzute la articolele de la 131-36-1 până la 131-36-13.

Articolul 227-32

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile definite la articolele 227-18 şi 227-18-1 sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară cu obligaţia de a efectua un curs de înţelegere a pericolelor utilizării produselor stupefiante, potrivit modalităţilor stabilite la articolul 131-35-1.

SECȚIUNEA 7
Pedeapsa complementară comună persoanelor fizice şi persoanelor juridice

Articolul 227-33

Persoanele fizice sau juridice vinovate de infracțiunile prevăzute la al treilea paragraf al articolului 227-22 şi la al şaselea paragraf al articolului 227-23 sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară a confiscării a tuturor bunurilor care le aparțin sau a unei părți din acestea sau, sub rezerva drepturilor proprietarului de bună-credință, de care dispun liber, indiferent de natura lor, mobile sau imobile, divizate sau nedivizate.

PARTEA LEGISLATIVĂ

CARTEA III
Despre crimele şi delictele împotriva proprietății

TITLUL I
Despre însuşirile frauduloase

SECȚIUNEA 1
Despre furtul simplu şi furturile agravate

Articolul 311-1

Furtul este sustragerea frauduloasă a bunului altei persoane.

Articolul 311-2

Sustragerea frauduloasă de energie în prejudiciul altei persoane este asimilată furtului.

Articolul 311-3

Furtul se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Articolul 311-4

Furtul se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro:

1° Dacă este comis de mai multe persoane ce acționează în calitate de autor sau de complice, fără ca acestea să constituie o bandă organizată;

2° Dacă este comis de un reprezentant al autorității publice sau o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public, în exercitarea sau cu ocazia exercitării funcțiilor sau misiunii sale;

BCU/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

3° Dacă este comis de o persoană care își însușește pe nedrept calitatea unui reprezentant al autorității publice sau a unei persoane însărcinate cu o misiune de serviciu public;

4° Dacă este precedat, însoțit sau urmat de violențe asupra altei persoane fără să ducă la o incapacitate totală de muncă;

5° (Abrogat);

6° Dacă este comis într-o locuință sau într-un loc utilizat sau destinat pentru antrepozitul de fonduri, valori, mărfuri sau materiale;

7° Dacă este comis într-un autovehicul destinat transportului de călători în comun sau într-un loc destinat accesului la un mijloc de transport de călători în comun;

8° Dacă este precedat, însoțit sau urmat de un act de distrugere, degradare sau deteriorare;

9° Dacă este comis din cauza apartenenței sau neapartenenței, reale sau bănuite, a victimei la o anumită etnie, națiune, rasă sau religie, sau din cauza orientării sau identității sale sexuale, reale sau bănuite;

10° Dacă este comis de o persoană care își ascunde chipul integral sau parțial în mod voit pentru a nu putea fi identificată;

11° Dacă este comis în instituțiile de învățământ sau educative precum și, cu ocazia intrării sau ieșirii elevilor sau într-un moment foarte apropriat, în vecinătatea acestor instituții.

Pedepsele sunt de 7 ani închisoare și amenda de 100.000 euro dacă furtul este comis în două din circumstanțele prevăzute la acest articol. Acestea sunt de 10 ani închisoare și amenda de 150.000 euro dacă furtul este comis în trei din aceste circumstanțe.

Articolul 311-4-1

Furtul se pedepsește cu 7 ani închisoare și cu amenda de 100.000 euro dacă este comis de o persoană majoră cu ajutorul unuia sau mai multor minori, acționând ca autori sau complici.

Pedepsele sunt de 10 ani închisoare și amenda de 150.000 euro dacă persoana majoră este ajutată de unul sau mai mulți minori mai mici de 13 ani.

Articolul 311-4-2

Furtul se pedepsește cu 7 ani închisoare și cu amenda de 100.000 euro dacă este comis asupra:

1° Unui obiect mobil clasat sau înscris între obiectele la care se referă Codul patrimoniului sau a unui document de arhivă privată clasat între obiectele la care se referă același cod;

2° Unei descoperiri arheologice făcute în timpul săpăturilor sau accidental;

3° Unui bun cultural ce aparține domeniului public mobiliar sau care este expus, păstrat sau depozitat, chiar și temporar, fie într-un muzeu din Franța, o bibliotecă, o mediatecă sau un serviciu de arhivare, fie într-un loc aparținând

unei persoane publice sau unei persoane private ce asigură o misiune de interes general, fie într-o clădire destinată cultului.

Pedepsele sunt de 10 ani închisoare şi amenda de 150.000 euro dacă infracţiunea prevăzută la acest articol este comisă cu una din circumstanţele prevăzute la articolul 311-4.

Pedepsele cu amenda menţionate la prezentul articol pot fi mărite până la jumătate din valoarea bunului furat.

Articolul 311-5

Furtul se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro:

1° Dacă este precedat, însoţit sau urmat de violenţe asupra altei persoane, producând o incapacitate totală de muncă timp de cel mult 8 zile;

2° Dacă este facilitat de starea unei persoane a cărei vulnerabilitate, din cauza vârstei, a unei boli, infirmităţi, deficienţe fizice sau psihice sau a unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor:

3° Dacă este comis într-o locuinţă sau într-un loc utilizat sau destinat pentru depozitarea de fonduri, valori, mărfuri sau materiale, pătrunzând în aceste locuri cu forţa, prin efracţie sau escaladare.

Pedepsele sunt de 10 ani închisoare şi amenda de 150.000 euro dacă furtul este comis în două din circumstanţele prevăzute la acest articol sau dacă furtul prevăzut la acest articol este de asemenea comis într-una din circumstanţele prevăzute la articolul 311-4.

Articolul 311-6

Furtul se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro dacă este precedat, însoţit sau urmat de violenţe asupra altei persoane producând o incapacitate totală de muncă pentru mai mult de 8 zile.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

Articolul 311-7

Furtul se pedepseşte cu 15 ani de recluziune şi cu amenda de 150.000 euro dacă este precedat, însoţit sau urmat de violenţe asupra altei persoane ducând la o mutilare sau la o infirmitate permanentă.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

Articolul 311-8

Furtul se pedepseşte cu 20 ani de recluziune şi cu amenda de 150.000 euro dacă este comis fie cu utilizarea sau ameninţarea unei arme, fie de către o persoană ce poartă o armă autorizată sau al cărei port este interzis.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

BCU Cluj / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 311-9

Furtul în bandă organizată se pedepseşte cu 15 ani de recluziune şi cu amenda de 150.000 euro.

Se pedepseşte cu 20 ani de recluziune şi cu amenda de 150.000 euro dacă este precedat, însoţit sau urmat de violenţe asupra altei persoane.

Se pedepseşte cu 30 ani de recluziune şi cu amenda de 150.000 euro dacă este comis fie cu utilizarea sau ameninţarea unei arme, fie de către o persoană care poartă o armă autorizată sau al cărei port este interzis.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunilor prevăzute la prezentul articol.

Articolul 311-9-1

Orice persoane care a încercat să comită un furt în bandă organizată prevăzut la articolul 311-9 este scutită de pedeapsă dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis evitarea comiterii infracţiunii şi identificarea, dacă este cazul, a celorlalţi autori sau complici.

Pedeapsa privativă de libertate impusă autorului sau complicelui unui furt în bandă organizată este redusă la jumătate dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis încetarea infracţiunii în curs sau evitarea ca infracţiunea să ducă la moartea unei persoane sau la o infirmitate permanentă şi identificarea, dacă este cazul, a celorlalţi autori sau complici.

Articolul 311-10

Furtul se pedepseşte cu recluziune pe viaţă şi cu amenda de 150.000 euro dacă este precedat, însoţit sau urmat fie de violenţe ce au produs deces, torturi sau acte de barbarie.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute la prezentul articol.

Articolul 311-11

Constituie, în sensul articolelor 311-4, 311-5, 311-6, 311-7, 311-9 şi 311-10, un furt urmat de violenţe furtul în urma căruia violenţele au fost comise pentru favorizarea fugii sau pentru asigurarea impunităţii unui autor sau complice.

SECŢIUNEA 2
Dispoziţii generale

Articolul 311-12

Nu poate fi urmărit penal furtul comis de o persoană:

1° În prejudiciul ascendentului sau descendentului său;

2° În prejudiciul soţului său, cu excepţia situaţiei în care soţii sunt separaţi sau autorizaţi să locuiască separat.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Prezentul articol nu se aplică:

a) Dacă furtul este comis asupra unor obiecte sau documente indispensabile vieţii cotidiene a victimei, precum actele de identitate, cele de şedere sau de reşedinţă a unui străin sau mijloace de plată;

b) Dacă autorul faptelor este tutorele, custodele, mandatarul special desemnat în cadrul unei acţiuni de protecţie în justiţie, persoana abilitată în cadrul unei împuterniciri familiale sau mandatarul care execută un mandat de protecţie viitoare a victimei.

Articolul 311-13

Tentativa delictelor prevăzute în prezentul capitol se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

SECŢIUNEA 3
Pedepse complementare aplicabile persoanelor fizice şi responsabilitatea persoanelor juridice

Articolul 311-14

I. – Persoanele fizice vinovate de una din infracţiunile prevăzute în prezentul capitol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcţie publică sau de a exercita activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia infracţiunea a fost comisă, fie de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla, în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială, această interdicţie fiind definitivă sau provizorie în cazurile prevăzute la articolele de la 311-6 până la 311-10 şi pentru o durată de cel mult 5 ani în cazurile prevăzute la articolele de la 311-3 până la 311-5. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate în mod cumulativ;

3° Interdicţia de a deţine sau a purta, pentru o durată de cel mult 5 ani, o armă autorizată;

4° Confiscarea obiectului care a servit sau era destinat pentru comiterea infracţiunii sau a obiectului care este produsul acesteia, cu excepţia obiectelor susceptibile de restituire;

5° Interdicţia şederii, potrivit prevederilor articolului 131-31, în cazurile prevăzute la articolele de la 311-5 până la 311-10;

6° Obligaţia de a efectua un stagiu de cetăţenie, potrivit prevederilor articolului 131-5-1.

II. – În cazul condamnării pentru furt comis cu violenţă sau pentru furt pedepsit cu o pedeapsă penală, pronunţarea pedepsei complementare prevăzute la punctul 3° din I este obligatorie.

Totuşi, instanţa, prin decizie special motivată, în cazul în care condamnarea este pronunţată de o instanţă corecţională, poate decide să nu pronunţe această pedeapsă, în considerarea circumstanţelor infracţiunii şi personalităţii autorului său.

Articolul 311-15

Interdicţia de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunţată în condiţiile prevăzute la articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracţiunile definite la articolele de la 311-6 până la 311-10.

Articolul 311-16

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite în prezentul articol, sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de:

1° (Abrogat);

2° Pedeapsa menţionată la punctul 2° al articolului 131-39, cu titlu definitiv sau provizoriu în cazurile prevăzute la articolele de la 311-6 până la 311-10 şi pentru o durată de cel mult 5 ani în cazurile prevăzute la articolele de la 311-3 până la 311-5;

3° Pedeapsa menţionată la punctul 8° al articolului 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

CAPITOLUL II
Despre extorcare

SECŢIUNEA 1
Despre extorcare

Articolul 312-1

Extorcarea este obţinerea prin violenţă, ameninţare cu violenţe sau constrângere fie a unei semnături, a unui angajament sau renunţări, fie dezvăluirea unui secret, fie predarea de fonduri, de valori sau a unui bun oarecare.

Extorcarea se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Articolul 312-2

Extorcarea se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro:

1° Dacă este precedată, însoţită sau urmată de violenţe asupra unei alte persoane producând o incapacitate totală de muncă timp cel mult 8 zile;

2° Dacă este comisă în prejudiciul unei persoane a cărei vulnerabilitate specială, datorată vârstei, unei boli, infirmităţi, unei deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor;

3° Dacă este comisă din cauza apartenenţei sau neapartenenţei, reale sau bănuite, a victimei la o anumită etnie, naţiune, rasă sau religie, sau din cauza orientării sau identităţii sale sexuale, reale sau bănuite;

4° Dacă este comisă de o persoană care îşi ascunde în mod voit chipul integral sau parţial pentru a nu fi identificată:

5° Dacă este comisă în unităţile de învăţământ sau educative precum şi, la intrările şi ieşirile elevilor sau într-un moment foarte apropriat, în vecinătatea acestor unităţi.

Articolul 312-3

Extorcarea se pedepseşte cu 15 ani de recluziune şi cu amenda de 150.000 euro dacă este precedată, însoţită sau urmată de violenţe asupra unei alte persoane producând o incapacitate totală de muncă mai mult de 8 zile.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

Articolul 312-4

Extorcarea se pedepseşte cu 20 ani de recluziune şi cu amenda de 150.000 euro dacă este precedată, însoţită sau urmată de violenţe asupra altei persoane producând o mutilare sau o infirmitate permanentă.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

Articolul 312-5

Extorcarea se pedepseşte cu 30 ani de recluziune şi cu amenda de 150.000 euro dacă este comisă fie cu utilizarea sau ameninţarea unei arme, fie de către o persoană care poartă o armă autorizată sau al cărei port este interzis.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

Articolul 312-6

Extorcarea în bandă organizată se pedepseşte cu 20 ani de recluziune şi cu amenda de 150.000 euro.

Ea se pedepseşte cu 30 ani de recluziune şi cu amenda de 150.000 euro dacă este precedată, însoţită sau urmată de violenţe asupra altei persoane producând o mutilare sau o infirmitate permanentă.

Ea se pedepseşte cu recluziune pe viaţă dacă este comisă fie cu utilizarea sau ameninţarea unei arme, indiferent dacă persona poartă o armă autorizată sau una al cărei port este interzis.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunilor prevăzute de prezentul articol.

Articolul 312-6-1

Orice persoană care a încercat să comită o extorcare în bandă organizată prevăzută la articolul 312-6 este scutită de pedeapsă dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis evitarea realizării infracţiunii şi identificarea, dacă este cazul, a celorlalţi autori sau complici.

Pedeapsa privativă de libertate impusă autorului sau complicelui unei extorcări în bandă organizată este redusă la jumătate dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis încetarea infracţiunii sau evitarea ca infracţiunea să producă moartea unei persoane sau infirmitate permanentă şi identificarea, dacă este cazul, a celorlalţi autori sau complici. Dacă pedeapsa impusă este recluziune pe viaţă, aceasta este de 20 ani.

Articolul 312-7

Extorcarea se pedepseşte cu recluziune pe viaţă şi cu amenda de 150.000 euro dacă este precedată, însoţită sau urmată de violenţe care au produs moartea persoanei, de torturi sau acte de barbarie.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute de prezentul articol.

Articolul 312-8

Constituie, în sensul articolelor 312-2, 312-3, 312-4, 312-6 şi 312-7, o extorcare urmată de violenţe extorcarea în urma căreia au fost comise violenţe pentru favorizarea fugii sau asigurarea impunităţii unui autor sau a unui complice.

Articolul 312-9

Tentativa delictelor prevăzute de prezenta secţiune se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Dispoziţiile articolului 311-12 se aplică infracţiunilor prevăzute de prezenta secţiune.

SECŢIUNEA 2
Despre şantaj

Articolul 312-10

Şantajul este obţinerea, ameninţând cu dezvăluirea sau imputarea faptelor de natură să aducă atingere onoarei sau consideraţiei, fie a unei semnături, a unui angajament sau renunţări, fie dezvăluirea unui secret, fie predarea de fonduri, de valori sau a unui bun oarecare.

Şantajul se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Articolul 312-11

Dacă autorul şantajului şi-a pus ameninţarea în executare, pedeapsa este de 7 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro.

BUCUREŞTI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 312-12

Tentativa delictelor prevăzute de prezenta secţiune se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Dispoziţiile articolului 311-12 se aplică infracţiunilor prevăzute de prezenta secţiune.

SECŢIUNEA 2 bis
Despre cererea de fonduri sub constrângere

Articolul 312-12-1

Fapta prin care, mai multe persoane, în mod agresiv, ori sub ameninţarea unui animal periculos, solicită, pe drumul public, predarea de fonduri, de valori sau a unui bun se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 3 750 euro.

SECŢIUNEA 3
Pedepse complementare aplicabile persoanelor fizice şi responsabilitatea persoanelor juridice

Articolul 312-13

I. – Persoanele fizice vinovate de una din infracţiunile prevăzute în prezentul capitol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, de a exercita o funcţie publică sau de a exercita activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea, această interdicţie fiind definitivă sau provizorie în cazurile prevăzute la articolele de la 312-3 până la 312-7 şi pentru o durată de cel mult 5 ani în cazurile prevăzute la articolele 312-1, 312-2 şi 312-10, fie de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate în mod cumulativ.

3° (Abrogat);

4° Confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul acesteia, cu excepţia obiectelor susceptibile de restituire;

5° Interdicţia şederii potrivit prevederilor articolului 131-31;

6° Obligaţia de a efectua un stagiu de cetăţenie, potrivit prevederilor articolului 131-5-1;

7° Obligaţia de a efectua un curs de înţelegere a pericolelor utilizării de produse stupefiante, potrivit prevederilor articolului 131-35-1.

II. – În cazul condamnării pentru infracţiunile prevăzute în prezentul capitol, pronunţarea pedepsei complementare cu interdicţia de a deţine sau a purta, pentru cel mult 5 ani, o armă autorizată este obligatorie.

Totuşi, instanţa, prin decizie special motivată, în cazul în care condamnarea este pronunţată de o instanţă corecţională, poate decide să nu pronunţe această pedeapsă, în considerarea circumstanţelor infracţiunii şi a personalităţii autorului său.

Articolul 312-14

Interdicţia de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunţată în condiţiile prevăzute la articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracţiunile definite la articolele de la 312-2 până la 312-7.

Articolul 312-15

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite în prezentul capitol sunt pasibile, pe lângă amendă potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

CAPITOLUL III
Despre escrocherie şi infracţiuni înrudite

SECŢIUNEA 1
Despre escrocherie

Articolul 313-1

Escrocheria este fapta, fie prin utilizarea unui nume fals sau a unei calităţi false, fie prin abuzul de o calitate reală, fie prin utilizarea de manevre frauduloase, prin care se înşeală o persoană fizică sau juridică şi prin care este determinată, în paguba sa ori a unui terţ, să predea fondurile, valori sau un bun oarecare, să furnizeze un serviciu sau să consimtă la un act producând o obligaţie sau o descărcare de o obligaţie.

Escrocheria se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 375.000 euro.

Articolul 313-2

Pedepsele sunt de 7 ani închisoare şi amenda de 750.000 euro dacă escrocheria este realizată:

1° De către un reprezentant al autorităţii publice sau o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public, în exercitarea sau cu ocazia exercitării funcţiilor sau misiunii sale;

2° De către o persoană care îşi atribuie pe nedrept calitatea unui reprezentant al autorităţii publice sau a unei persoane însărcinate cu o misiune de serviciu public;

3° De către o persoană care face apel la public în vederea emiterii de titluri sau în vederea colectării de fonduri în scopuri de într-ajutorare umanitară sau socială;

4° În prejudiciul unei persoane a cărei vulnerabilitate specială, datorată vârstei, unei boli, infirmităţi, unei deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor;

5° În prejudiciul unei persoane publice, a unui organism de protecţie socială sau a unui organism însărcinat cu o misiune de serviciu public, pentru obţinerea unei alocaţii, prestaţii, a unei plăţi sau avantaj necuvenit.

Pedepsele sunt de 10 ani închisoare şi amenda de 1.000.000 euro dacă escrocheria este comisă în bandă organizată.

Articolul 313-3

Tentativa infracţiunilor prevăzute în prezenta secţiune se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Dispoziţiile articolului 311-12 se aplică delictului de escrocherie.

SECŢIUNEA 2
Despre infracţiunile înrudite cu escrocheria

Articolul 313-5

Înşelăciunea este fapta prin care o persoană care ştie că se află în imposibilitatea absolută de plată sau care este hotărâtă sa nu plătească:

1° Serveşte băuturi sau alimente într-o unitate care vinde băuturi sau alimente;

2° Îşi atribuie sau ocupă efectiv una sau mai multe camere într-o clădire cu camere de închiriat, dacă nu ocupă camera/camerele mai mult de 10 zile;

3° Ia carburanţi sau lubrifianţi cu care îşi alimentează toate rezervoarele sau o parte din rezervoarele unui automobil de la profesionişti de distribuţie;

4° Merge cu taxi sau cu maşina.

Înşelăciunea se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro.

Articolul 313-6

Fapta prin care, într-o licitaţie publică, prin cadouri, promisiuni, înţelegeri sau orice alt mijloc fraudulos, înlătură un participant la licitaţie sau se limitează licitaţiile sau prezentările, se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 22.500 euro. Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse fapta prin care se acceptă asemenea daruri sau promisiuni.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse:

1° Fapta prin care, într-o licitaţie publică, se împiedică sau se tulbură libertatea licitaţiilor sau prezentărilor, prin violenţe sau ameninţări;

2° Fapta prin care se începe sau se participă, după o licitaţie publică, la o scoatere la licitaţie fără sprijinul funcţionarului ministerial competent sau al unei societăţi de vânzări voluntare de mobilă la licitaţiile publice.

Tentativa infracţiunilor prevăzute la prezentul articol se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 313-6-1

Fapta prin care se pune la dispoziţia unui terţ, în vederea stabilirii locuinţei sale prin vărsarea unei contribuţii sau furnizarea vreunui avantaj în natură, un bun imobiliar ce aparţine altuia, fără să poată justifica autorizarea proprietarului sau a titularului dreptului de folosinţă al acestui bun, se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Articolul 313-6-2

Fapta prin care organizatorul sau proprietarul drepturilor de exploatare a unei manifestaţii sportive, culturale sau comerciale sau a unui spectacol vinde, scoate sau expune spre vânzare sau cedare sau furnizează mijloacele în vedere vânzării sau cedării titlurilor de acces la această manifestaţie sau spectacol se pedepseşte cu amenda de 15.000 euro. Această pedeapsă este de 30.000 euro în caz de recidivă.

Pentru aplicarea primului paragraf, se consideră titlu de acces orice bilet, document, mesaj sau cod, indiferent de formă şi suport, care atestă obţinerea de la producător, de la organizator sau de la proprietarul drepturilor de exploatare a dreptului de a asista la manifestaţie sau spectacol.

SECŢIUNEA 3
Pedepse complementare aplicabile persoanelor fizice şi responsabilitatea persoanelor juridice

Articolul 313-7

Persoanele fizice vinovate de unul din delictele prevăzute la articolele 313-1, 313-2, 313-6 şi 313-6-1 sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcţie publică sau de a exercita activitatea profesională sau socială în exercitarea sau ocazia exercitării căreia infracţiunea a fost comisă, fie de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, a administra, a gestiona sau a controla, în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate în mod cumulativ;

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

3° închiderea, pentru o durată de cel mult 5 ani, a unităţilor sau a uneia sau mai multor unităţi ale întreprinderii ce a servit la comiterea faptelor incriminate;

4° Confiscarea obiectului care a servit sau era destinat pentru comiterea infracţiunii sau a obiectului care este produsul acesteia, cu excepţia obiectelor susceptibile de restituire;

5° Interdicţia şederii, potrivit prevederilor articolului 131-31;

6° interdicţia, pentru o durată de cel mult 5 ani, de a emite alte cecuri decât cele care permit retragerea de fonduri de către titular la bancă sau de către cei împuterniciţi;

7° Afişarea sau difuzarea deciziei pronunţate în condiţiile prevăzute la articolul 131-35. Persoanele fizice sau juridice vinovate de delictul prevăzut în prezenta secţiune sunt de asemenea pasibile de următoarea pedeapsă complementară: interdicţia activităţii de formator formare profesională continuă în sensul articolului L. 6313-1 din Codul muncii pentru o durată de 5 ani.

Articolul 313-8

Persoanele fizice vinovate de unul din delictele prevăzute la articolele 313-1, 313-2, 313-6 şi 313-6-1 sunt de asemenea pasibile de excluderea din pieţele publice pentru o durată de cel mult 5 ani.

Articolul 313-9

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolele de la 313-1 până la 313-3 şi la articolele 313-6-1 şi 313-6-2 sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

CAPITOLUL IV
Despre deturnări

SECŢIUNEA 1
Despre abuzul de încredere

Articolul 314-1

Abuzul de încredere este fapta prin care o persoană deturnează, în prejudiciul altuia, fonduri, valori sau orice bun care i-au fost încredinţate şi pe care a acceptat în schimb să le restituie, să le reprezinte sau le folosească într-un anumit scop.

Abuzul de încredere se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 375.000 euro.

Articolul 314-2

Pedepsele sunt de 7 ani închisoare şi amenda de 750.000 euro dacă abuzul de încredere este realizat:

1° De către o persoană care face apel la public pentru a obţine restituirea de fonduri sau valori fie pentru sine, fie în calitate de conducător sau de prepus de drept sau de fapt al unei întreprinderi industriale sau comerciale;

2° De către orice altă persoană care, în mod obişnuit, acordă sau îşi oferă sprijinul, chiar şi cu titlu accesoriu, la operaţiunile ce privesc bunurile terţilor în contul cărora recuperează fonduri sau valori;

3° În prejudiciul unei asociaţii care face apel la public în vederea colectării de fonduri în scopuri de într-ajutorare umanitară sau socială;

4° În prejudiciul unei persoane a cărei vulnerabilitate specială, datorată vârstei sale, unei boli, infirmităţi, unei deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor.

Articolul 314-3

Pedepsele sunt de 10 ani închisoare şi amenda de 150.0000 euro dacă abuzul de încredere este comis de un agent judiciar sau un funcţionar public sau ministerial fie în exercitarea sau cu ocazia exercitării funcţiilor sale, fie din cauza calităţii sale.

Articolul 314-4

Dispoziţiile articolului 311-12 se aplică delictului de abuz de încredere.

SECŢIUNEA 2
Despre deturnarea de gaj sau obiect sechestrat

Articolul 314-5

Fapta prin care un debitor, un împrumutător sau un terţ donator de gaj, distruge sau deturnează obiectul pus ca gaj se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 375.000 euro.

Tentativa infracţiunii prevăzute la prezentul articol se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 314-6

Fapta prin care cel cu privire la care s-a dispus de a distruge sau de a deturna un obiect sechestrat în mâinile sale pentru garantarea drepturilor unui creditor şi încredinţat în grija sa sau a unui terţ se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 375.000 euro.

Tentativa infracţiunii prevăzute la prezentul articol se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

SECȚIUNEA 3
Despre organizarea frauduloasă a insolvabilității

Articolul 314-7

Fapta prin care un debitor, chiar înainte de decizia judiciară de constatare a datoriei sale, organizează sau agravează insolvabilitatea sa fie mărind pasivul sau diminuând activele din patrimoniul său, fie diminuând sau disimulând toate sau o parte din veniturile sale, fie disimulând câteva din bunurile sale, în vederea sustragerii de la executarea unei condamnări de natură patrimonială pronunțată de o instanță represivă sau, în materie delictuală, cvasi-delictuală sau de pensie alimentara , pronunțată de o instanță civilă, se pedepsește cu 3 ani închisoare și cu amenda de 45.000 euro.

Comite același delict conducătorul de drept sau de fapt al unei persoane juridice care organizează sau agravează insolvabilitatea acesteia în condițiile definite la paragraful precedent în vederea sustragerii de la obligațiile pecuniare ce rezultă dintr-o condamnare pronunțată în materie penală, delictuală sau cvasi-delictuală.

Articolul 314-8

Instanța poate decide ca persoana condamnată drept complice la infracțiunea definită la articolul 314-7 să fie obligată în solidar, în limita fondurilor sau a valorii bunurilor primite cu titlu gratuit sau oneros, la datoriile pecuniare ce rezultă din condamnarea de la executarea căreia autorul infracțiunii a vrut să se sustragă.

Atunci când condamnarea de natură patrimonială a fost pronunțată de o instanță represivă, tribunalul poate decide ca pedeapsa pe care o pronunță să nu se contopească cu cea care a fost pronunțată anterior.

Prescrierea acțiunii publice nu curge decât la condamnarea de la executarea căreia debitorul a vrut să se sustragă; totuși, ea nu curge decât de la ultimul act care a avut ca obiect organizarea sau agravarea insolvabilității debitorului dacă ultimul act are loc după această condamnare.

Articolul 314-9

Pentru aplicarea articolului 314-7, deciziile judiciare și convențiile omologate judiciar privind obligația de a-și vărsa prestațiile, subvențiile sau contribuțiile în contul căsătoriei sunt asimilate cu condamnările la plata pensiei alimentare.

SECȚIUNEA 4
Pedepse complementare aplicabile persoanelor fizice și responsabilitatea persoanelor juridice

Articolul 314-10

Persoanele fizice vinovate de unul din delictele prevăzute la articolele 314-1, 314-2 și 314-3 sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcţie publică sau de a exercita activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia infracţiunea a fost comisă, fie de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, a administra, a gestiona sau a controla, în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate în mod cumulativ;

3° Închiderea, pentru o durată de cel mult 5 ani, a unităţilor sau a uneia sau mai multor unităţi ale întreprinderii ce a servit la comiterea faptelor incriminate;

4° Excludere de pe pieţele publice pentru o durată de cel mult 5 ani;

5° Interdicţia, pentru o durată de cel mult 5 ani, de a emite cecuri altele decât cele care permit retragerea de fonduri de către titular la bancă sau de cei împuterniciţi;

6° Confiscarea obiectului care a servit sau era destinat să servească la comiterea infracţiunii sau a obiectului care este produsul acesteia, cu excepţia obiectelor susceptibile de restituire;

7° Afişarea sau difuzarea deciziei pronunţate, în condiţiile prevăzute la articolul 131-35.

Articolul 314-11

Persoanele fizice vinovate de unul din delictele prevăzute la articolele 314-5, 314-6 şi 314-7 sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Confiscarea obiectului care a servit sau era destinat să servească la comiterea infracţiunii sau a obiectului care este produsul acesteia, cu excepţia obiectelor susceptibile de restituire;

2° Afişarea sau difuzarea deciziei pronunţate în condiţiile prevăzute la articolul 131-35.

Articolul 314-12

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolele 314-1 şi 314-2 pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38 de pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

Articolul 314-13

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolele 314-5, 314-6 şi 314-7

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele menţionate la articolul 131-39.

TITLUL II
Despre alte atingeri aduse bunurilor

CAPITOLUL I
Despre tăinuire şi infracţiunile asimilate sau înrudite cu tăinuirea

SECŢIUNEA 1
Despre tăinuire

Articolul 321-1

Tăinuirea este fapta prin care o persoană disimulează, deţine sau transmite un lucru, sau intermediază transmiterea, ştiind că acel lucru provine dintr-o crimă sau un delict.

Constituie de asemenea tăinuire fapta prin care o persoană, în cunoştinţă de cauză, beneficiază, prin orice mijloc, de produsul unei crime sau al unui delict.

Tăinuirea se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 375.000 euro.

Articolul 321-2

Tăinuirea se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 750.000 euro:

1° Dacă este comisă în mod obişnuit sau utilizând facilităţile oferite de exercitarea unei activităţi profesionale;

2° Dacă este comisă în bandă organizată.

Articolul 321-3

Pedepsele cu amenda prevăzute la articolele 321-1 şi 321-2 pot fi mărite peste 375.000 euro până la jumătate din valoarea bunurilor tăinuite.

Articolul 321-4

Dacă infracţiunea din care provine bunul tăinuit se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate de o durată mai mare decât cea a închisorii impuse în aplicarea articolelor 321-1 sau 321-2, tăinuitorul este pasibil de pedepsele aferente infracţiunii de care a avut cunoştinţă şi, dacă această infracţiune este însoţită de circumstanţe agravante, primeşte pedepsele ataşate singurelor circumstanţe de care a avut cunoştinţă.

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 321-5

Tăinuirea este asimilată, în privința recidivei, cu infracțiunea din care provine bunul tăinuit.

SECȚIUNEA 2
Despre infracțiunile asimilate sau înrudite cu tăinuirea

Articolul 321-6

Fapta prin care o persoană, care are relații obișnuite cu una sau mai multe persoane care fie comit crime sau delicte pedepsite cu cel puțin 5 ani închisoare, aducându-le un profit direct sau indirect, fie sunt victimele uneia dintre aceste infracțiuni, nu poate să justifice resursele ce corespund modului său de viață sau originea unui bun deținut se pedepsește cu 3 ani închisoare și cu amenda de 75.000 euro.

Se pedepsește cu aceleași pedepse fapta prin care o persoană facilitează justificarea resurselor fictive pentru persoanele care comit crime sau delicte pedepsite cu cel puțin 5 ani închisoare, aducându-le un profit direct sau indirect.

Articolul 321-6-1

Pedepsele prevăzute la articolul 321-6 sunt 5 ani închisoare și cu amenda de 150.000 euro dacă crimele sau delictele sunt comise de un minor asupra căruia are autoritate persoana care nu își poate justifica resursele.

Pedepsele sunt de 7 ani închisoare și amenda de 200.000 euro dacă infracțiunile comise constituie crimele și delictele de trafic de ființe umane, extorcare sau asociere de rău-făcători sau delictele și crimele în materie de arme și produse explozive prevăzute la articolele 222-52 și 222-53 din Codul penal, la articolele L. 2339-2, L. 2339-3, L. 2339-10, L. 2341-1, L. 2353-4 și L. 2353-5 din Codul apărării, precum și la articolele L. 317-2 și L. 317-7 din Codul securității interne. La fel și în cazul în care constituie crimele sau delictele de trafic de stupefiante, inclusiv în caz de relații obișnuite cu una sau mai multe persoane care fac uz de stupefiante.

Pedepsele sunt de 10 ani închisoare și amenda de 300.000 euro în cazul unei infracțiuni menționate la paragraful precedent comise de unul sau mai mulți minori.

Articolul 321-7

Se pedepsește cu 6 luni închisoare și cu amenda de 30.000 euro fapta prin care o persoană a cărei activitate profesională înseamnă vânzarea de obiecte mobile folosite sau achiziționate de la alte persoane decât cele care le fabrică sau le comercializează, omite, inclusiv din neglijență, să țină zilnic, în condițiile prevăzute prin decret în Consiliul de Stat, un registru care să indice natura, caracteristicile, proveniența, modul de reglementare a obiectului și să cuprindă o descriere a obiectelor achiziționate sau deținute în vederea vânzării

sau schimbului şi care să permită identificarea acestor obiecte cât şi cea a persoanelor care i le-au vândut sau adus în schimb.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse fapta prin care o persoană, cu excepţia funcţionarilor publici sau ministeriali, care organizează, într-un loc public sau deschis publicului, o manifestare în vederea vânzării sau schimbului de obiecte menţionate în paragraful precedent, omite, inclusiv din neglijenţă, să ţină zilnic, în condiţiile prevăzute prin decret în Consiliul de Stat, un registru care să permită identificarea vânzătorilor.

Dacă activitatea profesională definită la primul paragraf este exercitată de o persoană juridică, sau dacă organizatorul manifestării prevăzute în al doilea paragraf este o persoană juridică, obligaţia de a ţine registrul îi revine conducătorilor acestei persoane juridice.

Articolul 321-8

Se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 30.000 euro fapta prin care o persoană menţionată la paragraful precedent trece în registrul prevăzut de acest articol menţiuni inexacte.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse fapta prin care această persoană refuză să prezinte acest registru autorităţii competente.

SECŢIUNEA 3
Pedepse complementare aplicabile persoanelor fizice şi responsabilitatea persoanelor juridice

Articolul 321-9

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute în prezentul capitol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcţie publică sau de a exercita activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea, această interdicţie fiind definitivă sau temporară în cazurile prevăzute la articolele 321-2 şi 321-4 şi pentru o durată de cel mult 5 ani în cazurile prevăzute la articolele 321-1, 321-6, 321-7 şi 321-8, fie de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla, în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate în mod cumulativ;

3° închiderea unităţilor sau uneia sau mai multor unităţi ale întreprinderii ce a servit la comiterea faptelor incriminate, această închidere fiind definitivă sau temporară în cazurile prevăzute la articolele 321-2 şi 321-4 şi pentru o

durată de cel mult 5 ani în cazurile prevăzute la articolele 321-1, 321-6, 321-7 şi 321-8;

4° Excluderea de pe pieţele publice cu titlu definitiv sau temporar în cazurile prevăzute la articolele 321-2 şi 321-4 şi pentru o durată de cel mult 5 ani în cazurile prevăzute la articolele 321-1, 321-6, 321-7 şi 321-8;

5° Interdicţia, pentru o durată de cel mult 5 ani, de a emite cecuri altele decât cele care permit retragerea de fonduri de către titular la bancă sau de cei împuterniciţi;

6° Confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul acesteia, cu excepţia obiectelor susceptibile de restituire;

7° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este cel condamnat sau care se află la dispoziţia acestuia;

8° Interdicţia de şedere, potrivit prevederilor articolului 131-31, în cazurile prevăzute de articolele de la 321-1 până la 321-4;

9° Afişarea sau difuzarea deciziei pronunţate în condiţiile prevăzute la articolul 131-35.

10° Obligaţia de a efectua un curs privind răspunderea părintească potrivit prevederilor articolului 131-35-1.

Articolul 321-10

În cazurile prevăzute la articolele de la 321-1 până la 321-4 pot fi de asemenea pronunţate celelalte pedepse complementare impuse pentru crimele sau delictele din care provine bunul tăinuit.

Dacă pedepsele complementare prevăzute pentru aceste crime sau delicte sunt obligatorii, trebuie să fie de asemenea pronunţate împotriva persoanei condamnate pentru tăinuire, cu excepţia cazului în care se pronunţă o decizie special motivată de către o instanţă corecţională, în considerarea circumstanţelor infracţiunii şi a personalităţii autorului său.

Articolul 321-10-1

Persoanele fizice vinovate de delictele prevăzute la articolele 321 şi 321-6-1 sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară a confiscării în întregime sau parţial a bunurilor lor, indiferent de natura acestora, mobile sau imobile, divizate sau nedivizate, a căror origine nu au putut-o justifica.

Pot fi de asemenea pronunţate pedepsele complementare impuse pentru crimele sau delictele comise de către persoana sau persoanele cu care autorul faptelor avea relaţii obişnuite.

Articolul 321-11

Interdicţia de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunţată în condiţiile prevăzute la articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult zece10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracţiunile definite la articolul 321-2.

Articolul 321-12

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolele de la 321-1 până la 321-4, 321-7 şi 321-8 sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de:

1° (Abrogat);

2° În cazurile prevăzute la articolele de la 321-1 până la 321-4, pedepsele menţionate la articolul 131-39;

3° În cazurile prevăzute la articolele 321-7 şi 321-8, pedepsele menţionate la punctele 2°, 4°, 5°, 6°, 7°, 8° şi 9° ale articolului 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

CAPITOLUL II
Despre distrugeri, degradări şi deteriorări

SECŢIUNEA 1
Despre distrugerile, degradările şi deteriorările care nu prezintă niciun pericol pentru persoane

Articolul 322-1

Distrugerea, degradarea sau deteriorarea unui bun ce aparţine altuia se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro, dacă nu a rezultat decât o daună uşoară.

Trasarea de inscripţii, semne sau desene, fără autorizaţie prealabilă, pe faţade, automobile, drumuri publice sau pe mobilier urban se pedepseşte cu amenda de 3 750 euro şi cu pedeapsa muncii în folosul comunităţii dacă nu a rezultat decât o daună uşoară.

Articolul 322-2

Infracţiunea definită la primul paragraf al articolului 322-1 se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro şi cea definită la al doilea paragraf al acelaşi articol cu amenda de 7.500 euro şi cu o pedeapsă de muncă în folosul comunităţii, dacă bunul distrus, degradat sau deteriorat este:

1° (Abrogat);

2° Un registru, o minută sau un act original al autorităţii publice;

Dacă infracţiunea definită la primul paragraf al articolului 322-1 este comisă din cauza apartenenţei sau neapartenenţei, reale sau bănuite, a persoanei care este proprietar sau utilizator al acestui bun la o anumită etnie, naţiune, rasă sau religie, pedepsele impuse sunt de asemenea de 3 ani închisoare şi amenda de 45.000 euro.

Articolul 322-3

Infracţiunea definită la primul paragraf al articolului 322-1 se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro şi cea definită la al doilea paragraf al aceluiaşi articol cu amenda de 15.000 euro şi cu o pedeapsă cu muncă în folosul comunităţii:

1° Dacă este comisă de mai multe persoane ce acţionează în calitate de autor sau de complice;

2° Dacă este facilitată de starea unei persoane a cărei vulnerabilitate specială, datorată vârstei sale, unei boli, infirmităţi, unei deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini, este evidentă sau cunoscută de autor;

3° Dacă este comisă în paguba unui magistrat, a unui jurat, avocat, funcţionar public sau ministerial, a unui militar din jandarmerie, a unui funcţionar al poliţiei naţionale, de la vamă, din administraţia penitenciară sau al oricărui alt reprezentant al autorităţii publice sau persoane însărcinate cu o misiune de serviciu public, în vederea influenţării comportamentului său în exercitarea funcţiilor sau misiunii;

3° bis Dacă este comisă în prejudiciul unui soţ, ascendent sau descendent în linie directă sau al oricărei alte persoane care locuieşte în mod obişnuit la domiciliul persoanelor menţionate la punctul 3°, din cauza funcţiilor sau calităţii acestor persoane;

4° Dacă este comisă în paguba unui martor, al unei victime sau al unei părţi civile, fie pentru împiedicarea denunţării faptei, plângerii sau dării în judecată, fie având în vedere denunţarea, plângerea sau depoziţia;

5° Dacă este comisă într-o locuinţă sau într-un loc utilizat sau destinat pentru antrepozitul de fonduri, valori, mărfuri sau materiale, pătrunzând în locuri prin şiretenie, efracţie sau escaladare;

6° Dacă este comisă împotriva unui loc clasificat cu titlul de secret al apărării naţionale;

7° Dacă este comisă de către o persoană care îşi ascunde în mod voit chipul integral sau parţial pentru a nu fi identificată;

8° Dacă bunul distrus, degradat sau deteriorat este destinat utilităţii sau decorării publice şi aparţine unei persoane publice sau unei persoane însărcinate cu o misiune de serviciu public.

Dacă infracţiunea definită la primul paragraf al articolul 322-1 este comisă împotriva unui loc de cult, unei unităţi şcolare, educative sau de timp liber sau a unui automobil ce transportă copii, pedepsele impuse sunt de asemenea de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro.

Pedepsele sunt de 7 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro dacă infracţiunea definită la primul paragraf al articolul 322-1 este comisă în două din circumstanţele prevăzute la punctul 1° şi următoarele ale acestui articol.

SOAS LIBRARY UNIVERSITY OF LONDON

Articolul 322-3-1

Distrugerea, degradarea sau deteriorarea se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro dacă este comisă asupra:

1° Unui imobil sau obiect mobil clasat sau înscris între categoriile indicate de dispoziţiile Codului patrimoniului sau a unui document aflat în arhivă privată clasat în aplicarea dispoziţiilor aceluiaşi cod;

2° Patrimoniului arheologic, în sensul articolului L. 510-1 din Codul patrimoniului;

3° Unui bun cultural ce aparţine domeniului public mobil sau care este expus, păstrat sau depozitat, chiar şi temporar, fie într-un muzeu din Franţa, o bibliotecă, o mediatecă sau o arhivă, fie într-un loc aparţinând unei persoane publice sau private însărcinate cu o misiune de interes general, fie într-un edificiu cultural;

4° Unui edificiu cultural;

Pedepsele sunt de 10 ani închisoare şi amenda de 150.000 euro dacă infracţiunea prevăzută la acest articol este comisă cu circumstanţa prevăzută la punctul 1° al articolului 322-3.

Pedepsele cu amenda menţionate la acest articol pot fi mărite până la jumătate din valoarea bunului distrus, degradat sau deteriorat.

Articolul 322-3-2

Se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro importul, exportul, tranzitul, transportul, deţinerea, vânzarea, achiziţionarea sau schimbarea unui bun cultural ce prezintă un interes arheologic, artistic, istoric sau ştiinţific ştiind că acest bun a fost sustras dintr-un teritoriu care constituia, la momentul sustragerii, un teatru de operaţiuni de grupări teroriste şi neputând justifica legalitatea originii acestui bun.

Pedepsele sunt de 10 ani închisoare şi amenda de 150.000 euro dacă infracţiunea prevăzută la acest articol este comisă cu circumstanţa menţionată la punctul 1° al articolului 322-3.

Articolul 322-4

Tentativa infracţiunilor prevăzute la prezenta secţiune se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 322-4-1

Instalarea în reuniune, în vederea stabilirii unei locuinţe, chiar şi temporară, pe un teren ce aparţine fie unei comune care s-a conformat obligaţiilor ce îi incumbă în virtutea schemei judeţene prevăzute la articolul 2 din Legea nr. 2000-614 din 5 iulie 2000 cu privire la primirea şi locuirea nomazilor sau care nu este înscrisă în această schemă, fie unui alt proprietar altul decât o comună, fără să fie în măsură să-şi justifice autorizarea sau cea a titularului dreptului de utilizare a terenului, se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 3 750 euro.

Dacă instalarea se face cu ajutorul automobilelor, se poate trece la sechestrarea lor, cu excepţia automobilelor destinate locuinţei, în vederea confiscării lor de către jurisdicţia penală.

SECŢIUNEA 2
Despre distrugeri, degradări şi deteriorări periculoase pentru persoane

Articolul 322-5

Distrugerea, degradarea sau deteriorarea involuntară a unui bun ce aparţine altuia printr-o explozie sau un incendiu provocat prin nerespectarea unei obligaţii de securitate sau de prudenţă impusă de lege sau regulament se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

În caz de încălcare deliberată a unei obligaţii speciale de securitate sau de prudenţă prevăzută de lege sau regulament, pedepsele impuse sunt de 2 ani închisoare şi amenda de până la 30.000 euro.

În cazul incendierii unor păduri, stepe, plantaţii sau reîmpăduriri ale altuia, pedepsele sunt de 2 ani închisoare şi amenda de 30.000 euro în cazul prevăzut la primul paragraf, şi de 3 ani închisoare şi amenda de 45.000 euro în cazul prevăzut la al doilea paragraf.

Dacă acest incendiu a apărut în condiţii de natură să expună persoanele la o vătămare corporală sau să creeze o daună ireversibilă mediului, pedepsele sunt de 3 ani închisoare şi amenda de 45.000 euro în cazul prevăzut la primul paragraf, şi de 5 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro în cazul prevăzut la al doilea paragraf.

Dacă incendiul a provocat altuia o incapacitate totală de muncă timp de cel mult 8 zile, pedepsele sunt de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro în cazul prevăzut la primul paragraf, şi de 7 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro în cazul prevăzut la al doilea paragraf.

Dacă a provocat moartea uneia sau mai multor persoane, pedepsele sunt de 7 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro în cazul prevăzut la primul paragraf, şi de 10 ani închisoare şi amenda de 150.000 euro în cazul prevăzut la al doilea paragraf.

Articolul 322-6

Distrugerea, degradarea sau deteriorarea unui bun ce aparţine altuia prin efectul unei substanţe explozive, a unui incendiu sau a oricărui alt mijloc în stare să creeze un pericol pentru persoane se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

În cazul incendierii unor păduri, stepe, desişuri, plantaţii sau reîmpăduriri ale altuia în condiţii de natură să expună persoanele la o vătămare corporală sau să creeze o daună ireversibilă mediului, pedepsele sunt de 15 ani de recluziune şi amenda de 150.000 euro.

Articolul 322-6-1

Difuzarea prin orice mijloc, cu excepţia destinaţiei profesioniştilor, a procedeelor ce permit fabricarea de mijloace de distrugere făcute din pulberi sau substanţe explozive, din materii nucleare, biologice sau chimice, sau din orice alt produs destinat utilizării domestice, industriale sau agricole, se pedepseşte cu 3 an închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Pedepsele sunt de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro dacă s-a folosit, pentru difuzarea procedeelor, o reţea de comunicare electronică cu destinaţia unui public nedeterminat.

Articolul 322-7

Infracţiunea definită la articolul 322-6 se pedepseşte cu 15 ani de recluziune şi cu amenda de 150.000 euro dacă a provocat altei persoane o incapacitate totală de muncă timp de cel mult 8 zile.

În cazul incendierii unor păduri, stepe, desişuri, plantaţii sau reîmpăduriri ale altei persoane, pedepsele sunt de 20 de ani de recluziune şi amenda de 200.000 euro.

Articolul 322-8

Infracţiunea definită la articolul 322-6 se pedepseşte cu 20 ani de recluziune şi cu amenda de 150.000 euro:

1° Dacă este comisă în bandă organizată;

2° Dacă a provocat altei persoane o incapacitate totală de muncă mai mult de 8 zile;

3° Dacă este comisă din cauza apartenenţei sau neapartenenţei, reale sau bănuite, a persoanei care este proprietar sau utilizator al bunului la o anumită etnie, naţiune, rasă sau religie.

În cazul incendierii unor păduri, stepe, desişuri, plantaţii sau reîmpăduriri ale altei persoane, pedepsele sunt de 30 ani de recluziune şi amenda de 200.000 euro.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunilor prevăzute de prezentul articol.

Articolul 322-9

Infracţiunea definită la articolul 322-6 se pedepseşte cu 30 ani de recluziune şi cu amenda de 150.000 euro dacă a provocat altei persoane o mutilare sau o infirmitate permanentă.

În cazul incendierii unor păduri, stepe, desişuri, plantaţii sau reîmpăduriri ale altei persoane, pedepsele sunt de recluziune pe viaţă şi amenda de 200.000 euro.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute la acest articol.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 322-10

Infracţiunea definită la articolul 322-6 se pedepseşte cu recluziune pe viaţă şi cu amenda de 150.000 euro dacă a provocat moartea unei persoane.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunii prevăzute la acest articol.

Articolul 322-11

Tentativa delictului prevăzut la articolul 322-6 se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 322-11-1

Deţinerea sau transportul de substanţe sau produse incendiare sau explozive, precum şi de elemente sau substanţe destinate să fie incluse în compoziţia produselor sau dispozitivelor incendiare sau explozive în vederea pregătirii, caracterizată de unul sau mai multe fapte materiale, a infracţiunilor definite la articolul 322-6 sau a atingerilor aduse persoanelor se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Pedepsele sunt de 10 ani închisoare şi amenda de 500.000 euro dacă aceste fapte sunt comise în bandă organizată.

În afară de cazurile prevăzute la primele două paragrafe, se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro deţinerea sau transportul fără motiv legitim:

1° De substanţe sau produse explozive care permit comiterea infracţiunilor definite la articolul 322-6, dacă aceste substanţe sau produse nu sunt supuse, pentru deţinere sau transport, unui regim special;

2° De substanţe sau produse incendiare care permit comiterea infracţiunilor definite la articolul 322-6, precum şi de elemente sau substanţe destinate să fie incluse în compoziţia unor produse sau dispozitive incendiare sau explozive, dacă deţinerea sau transportul lor a fost interzis prin decret al prefectului din cauza urgenţei sau riscului de tulburare a ordinii publice.

SECŢIUNEA 3
Despre ameninţări cu distrugerea, degradarea sau deteriorarea şi despre alerte false

Articolul 322-12

Ameninţarea cu comiterea unei distrugeri, degradări sau deteriorări periculoase pentru persoane se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro dacă este fie reiterată, fie materializată printr-un înscris, o imagine sau orice alt obiect.

FR

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 322-13

Ameninţarea, prin orice fel de mijloc, cu comiterea unei distrugeri, degradări sau deteriorări se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro dacă este făcută cu ordinul de a îndeplini o condiţie.

Pedeapsa este de 3 ani închisoare şi amenda de 45.000 euro în cazul unei ameninţări cu distrugerea, degradarea sau deteriorarea periculoasă pentru persoane.

Articolul 322-14

Comunicarea sau divulgarea unei informaţii false în scopul de determina să se creadă că o distrugere, o degradare sau o deteriorare periculoasă pentru persoane va fi sau a fost comisă se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse comunicarea sau divulgarea unei informaţii false care face să se creadă că o nenorocire este de natură că provoace intervenţia inutilă a ajutoarelor.

SECŢIUNEA 4
Pedepse complementare aplicabile persoanelor fizice şi responsabilitatea persoanelor juridice

Articolul 322-15

I. - Persoanele fizice vinovate de una din infracţiunile prevăzute la acest capitol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcţie publică sau de a exercita activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea, această interdicţie fiind definitivă sau provizorie în cazurile prevăzute la articolele de la 322-6 până la 322-10 şi pentru o durată de cel mult 5 ani în cazurile prevăzute la articolele 322-1, 322-2, 322-3, 322-3-1, 322-5 322-12, 322-13 şi 322-14, fie o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla, în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate în mod cumulativ;

3° Interdicţia de a deţine sau a purta, pentru cel mult 5 ani, o armă autorizată;

4° Interdicţia de şedere, potrivit prevederilor articolului 131-31, în cazurile prevăzute la articolele de la 322-7 până la 322-10;

5° Obligaţia de a urma un stagiu de cetăţenie, potrivit prevederilor articolului 131-5-1;

6° Obligaţia de a efectua un curs de înţelegere a pericolelor utilizării de produse stupefiante, potrivit prevederilor articolului 131-35-1.

II. – În cazul condamnării pentru crimele sau delictele prevăzute la articolele de la 322-6 până la 322-11-1, pronunţarea pedepsei complementare prevăzute la punctul 3° de la I al acestui articol este obligatorie.

Totuşi, instanţa, prin decizie special motivată atunci când condamnarea este pronunţată de o instanţă corecţională, poate decide să nu pronunţe această pedeapsă, în considerarea circumstanţelor infracţiunii şi a personalităţii autorului său.

Articolul 322-15-1

Persoanele fizice vinovate de infracţiunea prevăzută la articolul 322-4-1 sunt pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Suspendarea, pentru o durată de cel mult 3 ani, a permisului de conducere;

2° Confiscarea automobilului sau automobilelor utilizate pentru comiterea infracţiunii, cu excepţia automobilelor destinate locuirii.

Articolul 322-16

Interdicţia de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunţată în condiţiile prevăzute la articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracţiunile definite la articolele de la 322-7 până la 322-10.

Articolul 322-17

Persoanele juridice declarate penal responsabile în condiţiile prevăzute la articolul 121-2 de infracţiunile definite la acest capitol, sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedeapsa prevăzută la punctul 2° al articolului 131-39, pentru o durată de cel mult 5 ani în cazurile prevăzute la articolele 322-1, 322-3, 322-5, 322-12, 322-13 şi 322-14 şi fără limitarea duratei în cazurile prevăzute la articolele de la 322-6 până la 322-10.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

Articolul 322-18

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute la articolele de la 322-6 până la 322-11 pot fi de asemenea condamnate la control socio-judiciar potrivit modalităţilor prevăzute la articolele de la 131-36-1 până la 131-36.13.

BCU / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL III
Despre atingeri aduse sistemelor de prelucrare automată a datelor

Articolul 323-1

Accesul sau păstrarea în mod fraudulos într-un sistem sau într-o parte a unui sistem de prelucrare automată de date se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 60.000 euro.

Dacă rezultă fie ştergerea sau modificarea datelor incluse în sistem, fie o alterare a funcţionării acestui sistem, pedeapsa este de 3 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro.

Dacă infracţiunile prevăzute la primele două paragrafe au fost comise asupra unui sistem de prelucrare automată de date cu caracter personal ce aparţine statului, pedeapsa este de 5 ani închisoare şi amenda de 150.000 euro.

Articolul 323-2

Împiedicarea sau modificarea funcţionării unui sistem de prelucrare automată de date se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

Dacă această infracţiune a fost comisă asupra unui sistem de prelucrare automată de date cu caracter personal ce aparţine statului, pedeapsa este de 7 ani închisoare şi amenda de 300.000 euro.

Articolul 323-3

Introducerea frauduloasă a datelor într-un sistem de prelucrare automată, extragerea, deţinerea, reproducerea, transmiterea, ştergerea sau modificarea frauduloasă a datelor pe care le conţine se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

Dacă infracţiunea a fost comisă asupra unui sistem de prelucrare automată de date cu caracter personal ce aparţine statului, pedeapsa este de 7 ani închisoare şi amenda de 300.000 euro.

Articolul 323-3-1

Importarea, deţinerea, oferirea, cedarea, punerea la dispoziţie, fără vreun anumit motiv, în mod special de cercetare sau securitate informatică, a unui echipament, instrument, program informatic sau a vreunor date concepute sau special adaptate pentru comiterea uneia sau mai multor infracţiuni prevăzute la articolele de la 323-1 până la 323-3 se pedepseşte cu pedepsele prevăzute pentru această infracţiune sau pentru infracţiunea cel mai grav sancţionată.

Articolul 323-4

Participarea la o grupare formată sau la o înţelegere stabilită în vederea pregătirii, caracterizată de unul sau mai multe fapte materiale, a uneia sau mai multor infracţiuni prevăzute la articolele de la 323-1 până la 323-3-1 se

pedepseşte cu pedepsele prevăzute pentru această infracţiune sau pentru infracţiunea cel mai grav sancţionată.

Articolul 323-4-1

Dacă infracţiunile prevăzute la articolele de la 332-1 până la 323-3-1 au fost comise în bandă organizată şi asupra unui sistem de prelucrare automată de date cu caracter personal ce aparţine statului, pedeapsa este de 10 ani închisoare şi amenda de 300.000 euro.

Articolul 323-5

Persoanele fizice vinovate de delictele prevăzute în prezentul capitol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia, pentru o durată de cel mult 5 ani, a drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Interdicţia, pentru o durată de cel mult 5 ani, de a exercita o funcţie publică sau de a exercita activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia infracţiunea a fost comisă;

3° Confiscarea obiectului care a servit sau era destinat pentru comiterea infracţiunii sau a obiectului care este produsul acesteia, cu excepţia obiectelor susceptibile de restituire;

4° Închiderea, pentru o durată de cel mult 5 ani, a unităţilor sau a uneia sau mai multor unităţi ale întreprinderii ce a servit la comiterea faptelor incriminate;

5° Excluderea, pentru o durată de cel mult 5 ani, de pe pieţele publice;

6° Interdicţia, pentru o durată de cel mult 5 ani, de a emite cecuri altele decât cele care permit retragerea fondurilor de către titular sau de către cei autorizaţi;

7° Afişarea sau difuzarea deciziei pronunţate, în condiţiile prevăzute la articolul 131-35.

Articolul 323-6

Persoanele juridice declarate responsabile penal în condiţiile prevăzute la articolul 121-2 de infracţiunile definite în prezentul capitol sunt pasibile, pe lângă amendă potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitare sau cu ocazia exercitării căreia infracţiunea a fost comisă.

Articolul 323-7

Tentativa delictelor prevăzute la articolele de la 323-1 până la 323-3-1 se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 323-8

Prezentul capitol nu se aplică măsurilor implementate, de către agenţii autorizaţi ai serviciilor de stat desemnaţi prin hotărâre a Primului-ministru

dintre serviciile specializate de informaţii menţionate la articolul L. 811-2 din Codul securităţii interne, pentru a asigura în afara teritoriului naţional protecţia intereselor fundamentale ale Naţiunii menţionate la articolul L. 811-3 din acelaşi cod.

CAPITOLUL IV
Despre spălarea banilor

SECŢIUNEA 1
Despre spălarea simplă şi spălarea agravată a banilor

Articolul 324-1

Spălarea banilor este fapta prin care se facilitează, prin orice mijloc, justificarea mincinoasă a originii bunurilor sau a veniturilor autorului unei crime sau al unui delict ce i-au adus acestuia un profit direct sau indirect.

Constituie de asemenea spălare de bani fapta prin care se oferă sprijinul la o operaţiune de plasament, de disimulare sau de transformare a produsului direct sau indirect al unei crime sau al unui delict.

Spălarea banilor se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 375.000 euro.

Articolul 324-1-1

Pentru aplicarea articolului 324-1, bunurile sau veniturile sunt presupuse a fi produsul direct sau indirect al unei crime sau delict în măsura în care condiţiile materiale, juridice sau financiare ale operaţiunii de plasament, de disimulare sau de transformare nu pot avea altă justificare decât disimularea originii sau a beneficiarului efectiv al acestor bunuri sau venituri.

Articolul 324-2

Spălarea banilor se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 750.000 euro:

1° Dacă este comisă în mod obişnuit sau utilizând facilităţile pe care le asigură exercitarea unei activităţi profesionale;

2° Dacă este comisă în bandă organizată.

Articolul 324-3

Pedepsele cu amenda menţionate la articolele 324-1 şi 324-2 pot fi mărite până la jumătate din valoarea bunurilor sau fondurilor asupra cărora au fost efectuate operaţiunile de spălare de bani.

Articolul 324-4

Dacă crima sau delictul din care provin bunurile şi fondurile asupra cărora au fost efectuate operaţiunile de spălare de bani se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate de o durată superioară celei cu închisoarea pusă în

aplicare de articolele 324-1 sau 324-2, spălarea banilor se pedepseşte cu pedepsele ataşate infracţiunii al cărei autor a avut cunoştinţă şi, dacă această infracţiune este însoţită de circumstanţe agravante, cu pedepsele ataşate la singurele circumstanţe de care a avut cunoştinţă.

Articolul 324-5

Spălarea banilor este asimilată, în privinţa recidivei, infracţiunii cu ocazia căreia au fost comise operaţiunile de spălare de bani.

Articolul 324-6

Tentativa delictelor prevăzute în prezenta secţiune se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 324-6-1

Persoana care a încercat să comită infracţiunile prevăzute în prezenta secţiune este scutită de pedeapsă dacă, după ce a avertizat autoritatea administrativă sau judiciară, a permis evitarea comiterii infracţiunii şi identificarea, după caz, a celorlalţi autori sau complici.

Pedeapsa privativă de libertate impusă autorului sau complicelui uneia din infracţiunile prevăzute în prezenta secţiune se reduce cu jumătate dacă, după ce a avertizat autoritatea administrativă sau judiciară, a permis încetarea infracţiunii sau identificarea, după caz, a celorlalţi autori sau complici.

SECŢIUNEA 2
Pedepse complementare aplicabile persoanelor fizice şi responsabilitatea penală a persoanelor juridice

Articolul 324-7

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute la articolele 324-1 şi 324-2 sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcţie publică sau de a exercita activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea, această interdicţie fiind definitivă sau temporară în cazul prevăzut la articolul 324-2 şi pentru o durată de cel mult 5 ani în cazul prevăzut la articolul 324-1, fie de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, a administra, a gestiona sau controla, în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate în mod cumulativ;

2° Interdicţia de a deţine sau a purta, timp de cel mult 5 ani, o armă autorizată;

3° Interdicţia, pentru o durată de cel mult 5 ani, de a emite cecuri altele decât cele care permit retragerea de fonduri de către titular sau de către cei autorizaţi să folosească cărţile de credit;

EUROPEAN UNIVERSITY LIBRARY

4° Suspendarea, pentru o durată de cel mult 5 ani, a permisului de conducere, această suspendare putând fi limitată la conducerea în afara activității profesionale;

5° Anularea permisului de conducere cu interdicția de a solicita eliberarea unui nou permis timp de cel mult 5 ani;

6° Confiscarea unuia sau mai multor automobile ce aparțin condamnatului;

7° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau pe care le poate folosi în mod liber;

8° Confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracțiunii sau a obiectului care este produsul acesteia, cu excepția obiectelor susceptibile de restituire;

9° Interdicția, potrivit prevederilor articolului 131-26, a drepturilor civice, civile și de familie;

10° Interdicția șederii potrivit prevederilor articolului 131-31;

11° Interdicția, pentru o durată de cel mult 5 ani, de a părăsi teritoriul Republicii;

12° Confiscarea tuturor bunurilor sau doar a unei părți din acestea din posesia condamnatului sau, sub rezerva dreptului proprietarului de bună-credință, de care dispune în mod liber, indiferent de natura lor, mobile sau imobile, divizate sau nedivizate.

Articolul 324-8

Interdicția de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunțată în condițiile prevăzute la articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracțiunile definite la articolele 324-1 și 324-2.

Articolul 324-9

Persoanele juridice declarate penal responsabile, în condițiile prevăzute la articolul 121-2, de infracțiunile definite la articolele 324-1 și 324-2 sunt pasibile, pe lângă amendă potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la articolul 131-39, precum și de confiscarea tuturor sau a unei părți din bunurile lor sau, sub rezerva drepturilor proprietarului de bună-credință, a celor de care dispun în mod liber, indiferent de natura lor, mobile sau imobile, divizate sau nedivizate.

Interdicția menționată la punctul 2° al articolului 131-39 privește activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracțiunea.

BCU IASI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PARTEA LEGISLATIVĂ

CARTEA IV
Despre crime şi delicte împotriva naţiunii, statului şi liniştii publice

TITLUL I
Despre atingeri aduse intereselor fundamentale ale naţiunii

Articolul 410-1

Interesele fundamentale ale naţiunii sunt în sensul acestui titlu, independenţa sa, integritatea teritoriului său, securitatea sa, forma republicană a instituţiilor sale, mijloacele sale de apărare şi diplomatice, protecţia populaţiei sale din Franţa şi din străinătate, echilibrul mediului natural, a mediului înconjurător şi a elementelor esenţiale din potenţialul său ştiinţific şi economic şi din patrimoniul cultural.

CAPITOLUL I
Despre trădare şi spionaj

Articolul 411-1

Faptele definite la articolele de la 411-2 până la 411-11 constituie trădare dacă sunt comise de un francez sau un militar în serviciul Franţei şi spionaj dacă sunt comise de orice altă persoană.

SECŢIUNEA 1
Despre predarea întregului sau a unei părţi din teritoriul naţional, a forţelor armate sau a materialului cu o putere străină

Articolul 411-2

Predarea către o putere străină, o organizaţie străină sau sub control străin sau către agenţii lor fie a trupelor ce aparţin forţelor armate franceze, fie a întregului sau a unei părţi din teritoriul naţional se pedepseşte cu detenţiune penală pe viaţă şi cu amenda de 750.000 euro.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică crimei prevăzute la acest articol.

Articolul 411-3

Predarea către o putere străină, către o întreprindere sau o organizaţie străină sau sub control străin sau către agenţii lor a materialelor, construcţiilor,

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

echipamentelor, instalaţiilor, aparatelor destinate apărării naţionale se pedepseşte cu 30 ani detenţie penală şi cu amenda de 450.000 euro.

SECŢIUNEA 2
Despre relaţiile cu o putere străină

Articolul 411-4

Întreţinerea relaţiilor cu o putere străină, cu o întreprindere sau o organizaţie străină sau sub control străin sau cu agenţii lor, în vederea comiterii ostilităţilor sau actelor de agresiune împotriva Franţei, se pedepseşte cu 30 ani detenţiune penală şi cu amenda de 450.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse furnizarea către o putere străină, o întreprindere sau o organizaţie străină sau sub control străin sau către agenţii lor a mijloacelor de comitere a ostilităţilor sau de îndeplinire a actelor de agresiune împotriva Franţei.

Articolul 411-5

Întreţinerea relaţiilor cu o putere străină, cu o întreprindere sau o organizaţie străină sau sub control străin sau cu agenţii lor, dacă este de natură să aducă atingere intereselor fundamentale ale naţiunii, se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

SECŢIUNEA 3
Despre furnizarea de informaţii unei puteri străine

Articolul 411-6

Furnizarea sau punerea la dispoziţia unei puteri străine, unei întreprinderi sau organizaţii străine sau sub control străin sau agenţilor lor a informaţiilor, procedeelor, obiectelor, documentelor, datelor informatizate sau fişierelor a căror exploatare, divulgare sau colectare este de natură să aducă atingere intereselor fundamentale ale naţiunii se pedepseşte cu 15 ani detenţie penală şi cu amenda de 225.000 euro.

Articolul 411-7

Colectarea sau adunarea, în vederea predării către o putere străină, o întreprindere sau organizaţie străină sau sub control străin sau către agenţii lor, de informaţii, procedee, obiecte, documente, date informatizate sau fişiere a căror exploatare, divulgare sau colectare este de natură să aducă atingere intereselor fundamentale ale naţiunii se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

Articolul 411-8

Exercitarea, în contul unei puteri străine, a unei întreprinderi sau organizaţii străine sau sub control străin sau al agenţilor lor, a unei activităţi care are

ca scop obţinerea sau predarea de dispozitive, informaţii, procedee, obiecte, documente, date informatizate sau fişiere a căror exploatare, divulgare sau colectare este de natură să aducă atingere intereselor fundamentale ale naţiunii se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

SECŢIUNEA 4
Despre sabotaj

Articolul 411-9

Distrugerea, deteriorarea sau deturnarea oricărui document, material, construcţie, echipament, instalaţie, aparat, dispozitiv tehnic sau sistem de prelucrare automată a informaţiilor sau producerea de defecţiuni la acestea, dacă fapta este de natură să aducă atingere intereselor fundamentale ale naţiunii, se pedepseşte cu 15 ani de detenţie penală şi cu amenda de 225.000 euro.

Dacă este comisă în scopul servirii intereselor unei puteri străine, a unei întreprinderi sau organizaţii străine sau sub control străin, aceeaşi faptă se pedepseşte cu 20 ani detenţie penală şi cu amenda de 300.000 euro.

SECŢIUNEA 5
Despre furnizarea de informaţii false

Articolul 411-10

Furnizarea, în vederea servirii intereselor unei puteri străine, ale unei întreprinderi sau organizaţii străine sau sub control străin, autorităţilor civile sau militare din Franţa a de informaţii false de natură să inducă în eroare şi să aducă atingere intereselor fundamentale ale naţiunii se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

SECŢIUNEA 6
Despre instigarea la crimele prevăzute în prezentul capitol

Articolul 411-11

Fapta, comisă prin promisiuni, oferte, prestări, ameninţări sau acte de violenţă, prin care se provoacă direct la comiterea uneia din crimele prevăzute în prezentul capitol, dacă instigarea nu este urmată de vreun efect din cauza unor circumstanţe independente de voinţa autorului, se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

FR

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL II
Despre alte atingeri aduse instituțiilor Republicii sau integrității teritoriului național

SECȚIUNEA 1
Despre atentat și complot

Articolul 412-1

Constituie un atentat comiterea unuia sau mai multor acte de violență în stare să pună în pericol instituțiile Republicii sau să aducă atingere integrității teritoriului național.

Atentatul se pedepsește cu 30 ani detenție penală și cu amenda de 450.000 euro.

Pedepsele sunt de detențiune penală pe viață și amenda de 750.000 euro dacă atentatul este comis de un reprezentant al autorității publice.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranță se aplică infracțiunii prevăzute în acest articol.

Articolul 412-2

Constituie un complot decizia luată de mai multe persoane de a comite un atentat dacă această decizie este concretizată într-unul sau mai multe acte materiale.

Complotul se pedepsește cu 10 ani închisoare și cu amenda de 150.000 euro.

Pedepsele sunt de 20 ani detenție penală și amenda de 300.000 euro dacă infracțiunea este comisă de către un reprezentant al autorității publice.

SECȚIUNEA 2
Despre insurecție

Articolul 412-3

Constituie o insurecție orice violență colectivă în stare să pună în pericol instituțiile Republicii sau să aducă atingere integrității teritoriului național.

Articolul 412-4

Se pedepsește cu 15 ani detenție penală și cu amenda de 225.000 euro participarea la o insurecție:

1° Prin ridicarea de baricade, fortificații sau prin efectuarea unor munci ce au ca scop împiedicarea sau tulburarea acțiunii forței publice;

2° Prin ocuparea cu forța, prin viclenie sau prin distrugerea a vreunui edificiu sau instalație;

3° Prin asigurarea transportului, subzistenței sau comunicațiilor insurgenților;

4° Prin instigarea la strângerea de insurgenți, prin orice mijloc;

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

5° Fiind, el însuşi, purtător al unei arme;

6° Substituindu-se unei autorităţi legale.

Articolul 412-5

Se pedepseşte cu 20 ani detenţie penală şi cu amenda de 300.000 euro participarea la o insurecţie:

1° Prin acapararea de arme, muniţii, substanţe explozive sau periculoase sau de materiale de orice fel fie cu ajutorul violenţelor sau ameninţărilor, fie prin jaf, fie prin dezarmarea forţei publice;

2° Prin procurarea pentru insurgenţi de arme, muniţii sau substanţe explozive sau periculoase.

Articolul 412-6

Conducerea sau organizarea unei insurecţii se pedepseşte cu detenţie penală pe viaţă şi cu amenda de 750.000 euro.

SECŢIUNEA 3
Despre uzurparea comandamentului, ridicarea forţelor armate şi instigarea la armare ilegală

Articolul 412-7

Se pedepseşte cu 30 ani detenţie penală şi cu amenda de 450.000 euro fapta:

1° Comisă fără drept sau fără autorizare, prin care se prinde orice comandant militar sau se reţine împotriva ordinului autorităţilor legale;

2° Prin care se ridică forţele armate, fără ordinul sau autorizaţia autorităţilor legale.

Articolul 412-8

Instigarea la înarmare împotriva autorităţii Statului sau împotriva unei părţi din populaţie se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Dacă instigarea este urmată de efect, pedepsele sunt de 30 ani de detenţie penală şi amenda de 450.000 euro.

Dacă instigarea este comisă prin presa scrisă sau audiovizuală, dispoziţiile speciale ale legilor care guvernează aceste materii se aplică în ceea ce priveşte determinarea persoanelor responsabile.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL III
Despre celelalte atingeri aduse apărării naţionale

SECŢIUNEA 1
Despre atingeri aduse securităţii forţelor armate şi zonelor protejate de interes pentru apărarea naţională

Articolul 413-1

Fapta prin care, în vederea subminării apărării naţionale, se provoacă militarii ce aparţin forţelor armate să treacă în serviciul unei puteri străine se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

Articolul 413-2

Fapta prin care, în vederea subminării apărării naţionale, se împiedică funcţionarea normală a materialului militar se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse fapta prin care, în vederea subminării apărării naţionale, se împiedică mişcarea de personal sau de material militar.

Articolul 413-3

Fapta prin care, în vederea subminării apărării naţionale, se provoacă la nesupunerea prin orice mijloc a militarilor sau supuşilor destinaţi oricărei forme din serviciul naţional se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Dacă instigarea este comisă prin presa scrisă sau audiovizuală, dispoziţiile speciale ale legilor care guvernează aceste domenii se aplică în ceea ce priveşte stabilirea persoanelor responsabile.

Articolul 413-4

Participarea la o acţiune de demoralizare a armatei în vederea subminării apărării naţionale se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Dacă infracţiunea este comisă prin presa scrisă sau audiovizuală, dispoziţiile speciale ale legilor care guvernează aceste domenii se aplică în ceea ce priveşte stabilirea persoanelor responsabile.

Articolul 413-5

Fapta prin care, fără autorizarea autorităţilor competente, se pătrunde în mod fraudulos pe un teren, într-o construcţie sau într-un motor sau aparat oarecare destinat autorităţii militare sau plasat sun controlul său se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Articolul 413-6

Fapta prin care, în vederea subminării apărării naţionale, se împiedică funcţionarea normală a serviciilor, unităţilor sau întreprinderilor, publice sau

private, interesând apărarea naţională, se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Articolul 413-7

Se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro fapta prin care, în servicii, unităţi sau întreprinderi, publice sau private, de interes pentru apărarea naţională, se pătrunde, fără autorizaţie, în locurile sau terenurile închise în care libera circulaţie este interzisă şi care sunt delimitate pentru asigurarea protecţiei instalaţiilor, materialului sau secretului cercetărilor, studiilor sau fabricaţiilor.

Un decret al Consiliului de Stat stabileşte, de o parte, condiţiile în care se trece la delimitarea locurilor şi terenurilor prevăzute în paragraful anterior şi, de cealaltă parte, condiţiile în care pot fi emise autorizaţiile de acces.

Articolul 413-8

Tentativa delictelor prevăzute la articolele 413-2 şi de la 413-5 până la 413-7 se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

SECŢIUNEA 2
Despre atingeri aduse secretului apărării naţionale

Articolul 413-9

Au caracter de secret al apărării naţionale în sensul acestei secţiuni procedeele, obiectele, informaţiile documentele, reţelele informatice, datele informatizate sau fişierele cu interes pentru apărarea naţională care au făcut obiectul măsurilor de clasificare destinate restrângerii sau accesului difuzării lor.

Pot face obiectul acestor măsuri procedeele, obiectele, documentele, informaţiile, reţelele informatice, datele informatizate sau fişierele a căror divulgare sau accesare este de natură să dăuneze apărării naţionale sau ar putea conduce la descoperirea unui secret al apărării naţionale.

Nivelurile de clasificare a procedeelor, obiectelor, documentelor, informaţiilor, reţelelor informatice, datelor informatizate sau fişierelor ce au un caracter de secret al apărării naţionale şi autorităţile însărcinate cu definirea modalităţilor în funcţie de care este organizată protecţia lor se stabilesc prin decret al Consiliului de Stat.

Articolul 413-10

Se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro fapta prin care orice persoană depozitară, fie prin statutul sau profesia sa, fie prin funcţia sau misiunea temporară sau permanentă, a unui procedeu, obiect, document, informaţie, reţea informatică, dată informatizată sau fişier care are caracter de secret al apărării naţionale, fie îl distruge, deturnează, sustrage sau reproduce, fie acordă accesul unei persoane necalificate sau îl aduce la cunoştinţa publicului sau a unei persoane necalificate.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse fapta prin care o persoană depozitară a lăsat să aibă acces la, să se distrugă, deturneze, sustragă, reproducă sau divulge procedeul, obiectul, documentul, informaţia, data informatizată sau fişierul menţionat la paragraful anterior.

Dacă persoana depozitară a acţionat din imprudenţă sau neglijenţă, infracţiunea se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Articolul 413-11

Se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro fapta prin care orice persoană ce nu a fost menţionată la articolul 413-10:

1° Îşi asigură posesia, accesul sau luarea la cunoştinţă a unui procedeu, obiect, document, informaţie, reţea informatică, dată informatizată sau care prezintă caracterul unui secret al apărării naţionale;

2° Distruge, sustrage sau reproduce, în orice mod, un asemenea procedeu, obiect, document, informaţie, reţea informatică, dată informatizată sau fişier;

3° Aduce la cunoştinţa publicului sau a unei persoane necalificate un asemenea procedeu, obiect, document, informaţie, reţea informatică, dată informatizată sau fişier.

Articolul 413-12

Tentativa delictelor prevăzute la primul paragraf al articolului 413-10 şi al articolului 413-11 se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

SECŢIUNEA 3
Despre atingeri aduse anumitor servicii sau unităţi specializate

Articolul 413-13

Divulgarea oricărei informaţii ce ar putea conduce, direct sau indirect, la descoperirea utilizării, în aplicarea articolului L. 861-2 din Codul securităţii interne, a unei identităţi împrumutate sau a unei false calităţi, a identităţii reale a unui agent din cadrul unui serviciu menţionat la articolul L. 811-2 din acelaşi cod sau al unuia din aceste servicii se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Dacă această divulgare a cauzat o atingere integrităţii fizice sau psihice împotriva acestor persoane sau a soţului lor ori partenerului cu care au încheiat un pact civil de solidaritate sau împotriva descendenţilor sau ascendenţilor direcţi, pedepsele sunt de 7 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro.

Dacă această divulgare a cauzat decesul acestor persoane sau al soţului lor ori al partenerului cu care au încheiat un pact civil de solidaritate sau al descendenţilor sau ascendenţilor direcţi, pedepsele sunt de 10 ani închisoare şi amenda de 150.000 euro, fără prejudicierea, după caz, a aplicării capitolului I a Titlului II din Cartea II.

Divulgarea, comisă prin imprudenţă sau neglijenţă, de către o persoană depozitară fie prin statutul sau profesia sa, fie prin funcţia sau misiunea temporară sau permanentă, a informaţiei menţionate la primul paragraf se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Prezentul articol se aplică divulgării oricărei informaţii ce ar putea conduce, direct sau indirect, la identificarea reală sau presupusă a unei persoane ca sursă sau colaborator al unui serviciu menţionat la primul paragraf al prezentului articol.

Articolul 413-14

Divulgarea, prin orice mijloc, a oricărei informaţii ce ar putea conduce, direct sau indirect, la identificarea unei persoane ca fiind membru al unităţilor de forţe speciale desemnate prin hotărâre a ministrului apărării sau al unităţilor de intervenţie specializate în combaterea terorismului desemnate prin hotărâre a ministrului de interne se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro.

Paragrafele de la al doilea la penultimul al articolului 413-13 se aplică acestei divulgări.

CAPITOLUL IV
Dispoziţii speciale

Articolul 414-1

În caz de stare de asediu sau urgenţă declarată, sau în caz de mobilizare generală sau de punere în gardă decisă de guvern, infracţiunile prevăzute la articolele de la 413-1 până la 413-3 se pedepsesc cu 30 ani detenţie penală şi cu amenda de 450.000 euro şi infracţiunea prevăzută la articolul 413-6 se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

În cazurile menţionate la paragraful anterior, fapta prin care, în vederea subminării apărării naţionale, se provoacă la comiterea infracţiunilor prevăzute la articolul 413-2 se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro şi infracţiunea prevăzută la articolul 413-6 cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Articolul 414-2

Orice persoană care a încercat să comită una din infracţiunile prevăzute la articolele 411-2, 411-3, 411-6, 411-9 şi 412-1 va fi scutită de pedeapsă dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis evitarea comiterii infracţiunii şi identificarea, dacă este cazul, a celorlalţi vinovaţi.

Articolul 414-3

Orice persoană care a participat la complotul definit la articolul 412-2 va fi scutită de pedeapsă dacă, înainte de orice urmărire, a dezvăluit complotul autorităţilor competente şi a permis identificarea celorlalţi participanţi.

Articolul 414-4

Pedeapsa privativă de libertate aplicată autorului sau complicelui infracțiunilor prevăzute la articolele 411-4, 411-5, 411-7, 411-8 și 412-6 este redusă cu jumătate dacă, avertizând autoritățile administrative sau judiciare, a permis încetarea faptelor incriminate sau evitarea ca infracțiunea să provoace moartea unei persoane sau o infirmitate permanentă și identificarea, dacă este cazul, a celorlalți vinovați.

Dacă pedeapsa dată este detențiunea penală pe viață, aceasta este înlocuită cu pedeapsa de 20 ani detenție penală.

Articolul 414-5

Persoanele fizice vinovate de crimele și delictele prevăzute la acest titlu sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicția drepturilor civice, civile și de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Interdicția, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcție publică sau de a exercita activitatea profesională sau socială în exercitarea sau ocazia exercitării căreia infracțiunea a fost comisă, fie, pentru crimele prevăzute la articolele 411-2, 411-3, 411-4, 411-6, 411-9, 412-1, ultimul paragraf al articolului 412-2, la articolele 41204, 412-5, 412-6, 412-7, al doilea paragraful al articolului 412-8 și primul paragraf al articolului 414-1, de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla, în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicții de exercitare pot fi pronunțate în mod cumulativ;

3° Confiscarea obiectului care a servit sau era destinat pentru comiterea infracțiunii sau a obiectului care este produsul acesteia, cu excepția obiectelor susceptibile de restituire;

4° Interdicția șederii, potrivit prevederilor articolului 131-31.

Articolul 414-6

Interdicția de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunțată în condițiile prevăzute la articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracțiunile definite la capitolele I, II și IV din prezentul titlu și la articolele de la 413-1 până la 413-4, 413-10 și 413-11.

Articolul 414-7

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condițiile prevăzute la articolul 121-2, de infracțiunile definite în acest titlu sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

Interdicția menționată la punctul 2° al articolului 131-39 privește activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracțiunea.

Articolul 414-8

Dispoziţiile articolelor de la 411-1 până la 411-11 şi de la 413-1 până la 413-12 se aplică actelor prevăzute de aceste dispoziţii care ar fi comise în prejudiciul:

1° Puterilor semnatare ale tratatului Atlanticului de Nord;

2° Organizaţiei tratatului Atlanticului de Nord.

Articolul 414-9

Dispoziţiile articolelor de la 411-6 până la 411-11 şi de la 413-9 până la 413-12 se aplică:

1° Informaţiilor schimbate în temeiul unui acord de securitate privind protecţia informaţiilor clasificate încheiat între Franţa sau unul din statele străine sau o organizaţie internaţională, aprobat şi publicat;

2° Informaţiilor schimbate între Franţa şi o instituţie sau un organ al Uniunii Europene şi clasificate în temeiul regulamentelor de securitate a acestora publicate în Monitorul Oficial al Uniunii Europene.

TITLUL II
Despre terorism

CAPITOLUL I
Despre acte de terorism

Articolul 421-1

Constituie acte de terorism, dacă sunt în mod intenţionat în legătură cu o activitate individuală sau colectivă ce are ca scop tulburarea gravă a ordinii publice prin intimidare sau teroare, următoarele infracţiuni:

1° Atentatele voluntare comise împotriva vieţii, integrităţii persoanei, răpirea şi sechestrarea şi de asemenea deturnarea unei aeronave, vas sau a oricărui alt mijloc de transport, definite în Cartea II a acestui cod;

2° Furturile, extorcările, distrugerile, degradările şi deteriorările, precum şi infracţiunile de natură informatică definite în Cartea III din prezentul cod;

3° Infracţiunile în materie de grupuri de luptă şi mişcări suprimate definite la articolele de la 431-13 până la 431-17 şi infracţiunile definite la articolele 434-6 şi de la 441-2 până la 441-5;

4° Infracţiunile în materie de arme, produse explozive sau materiale nucleare definite la articolele de la 222-52 până la 222-54, la articolele 322-6-1 şi 322-11-1 din prezentul cod, la punctul I al articolului L. 1333-9, al articolelor L. 1333-11 şi L. 1333-13-2, la punctul II al articolelor L. 1333-13-3 şi L. 1333-13-4, la articolele L. 1333-13-6, L. 2339-2, L. 2339-14, L. 2339-16, L. 2341-1, L. 2341-4, L. 2341-5, de la L. 2342-57 până la L. 2342-62, L. 2353-4, punctul 1° al articolului L. 2353-5 şi articolul L. 2353-13 din Codul apărării,

BCU CENTRALA UNIVERSITARĂ LIBRARY

precum şi la articolele L. 317-7 şi L. 317-8, cu excepţia armelor din categoria D definite prin decret în Consiliul de stat, din Codul securităţii interne;

5° Disimularea produsului uneia din infracţiunile prevăzute la punctele de la 1° până la 4° de mai sus;

6° Infracţiunile de spălare de bani prevăzute la Capitolul IV, Titlul II, Cartea III din prezentul cod;

7° Delictele de utilizare de informaţii privilegiate prevăzute la articolele de la L. 465-1 până la L. 465-3 din Codul monetar şi financiar.

Articolul 421-2

Constituie de asemenea un act de terorism, dacă este în mod intenţionat în legătură cu o întreprindere individuală sau colectivă ce are ca scop tulburarea gravă a ordinii publice prin intimidare sau teroare, introducerea în atmosferă, pe sol, în subsol, în alimente sau în compuşii alimentari sau ape, inclusiv cele din marea teritorială, a unei substanţe apte să pună în pericol sănătatea omului sau animalelor sau a mediului natural.

Articolul 421-2-1

Constituie de asemenea un act de terorism participarea la o grupare formată sau la o înţelegere stabilită în vederea pregătirii, caracterizată de una sau mai multe acte materiale, a unuia din actele de terorism menţionate la articolele precedente.

Articolele 421-2-2

Constituie de asemenea un act de terorism finanţarea unei activităţi teroriste prin furnizarea, reunirea sau administrarea unor fonduri, valori sau bunuri oarecare sau prin sfătuiri în acest scop, cu intenţia de a vedea aceste fonduri, valori sau bunuri utilizate sau ştiind că sunt destinate pentru a fi utilizate, toate sau doar o partea din ele, în vederea comiterii oricărui act de terorism din cele prevăzute în prezentul capitol, independent dacă un asemenea act a fost comis.

Articolul 421-2-3

Neputinţa de a justifica resursele ce corespund modului său de viaţă, fiind în relaţii obişnuite cu una sau mai multe persoane care realizează unul sau mai multe din actele prevăzute la articolele de la 421-1 până la 421-2-2, se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Articolul 421-2-4

Adresarea către o persoană de oferte sau promisiuni, propunerea de daruri, cadouri sau avantaje, ameninţarea sau exercitarea asupra acesteia de presiuni pentru a participa la o grupare sau o înţelegere prevăzută la articolul 421-2-1 sau de a comite unul din actele de terorism menţionate la articolele 421-1 şi 421-2 se pedepseşte, chiar dacă nu a avut efecte, cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 421-2-5

Provocarea în mod direct de acte de terorism sau incitarea publică la astfel de acte se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Pedepsele sunt de 7 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro dacă faptele au fost comise prin utilizarea unui serviciu de comunicare publică online.

Dacă faptele sunt comise prin presă scrisă sau audiovizuală sau prin comunicare publică online, dispoziţiile particulare ale legilor de reglementare a acestor materii se aplică în ceea ce priveşte determinarea persoanelor responsabile.

Articolul 421-2-5-1

Extragerea, reproducerea şi transmiterea cu intenţie a datelor care incită public la acte de terorism sau le provoacă în mod direct pentru a afecta eficacitatea procedurilor prevăzute la articolul 6-1 din Legea nr. 2004-575 din 21 iunie 2004 pentru încrederea în economia digitală sau la articolul 706-23 din Codul de procedură penală se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Articolul 421-2-5-2

Consultarea în mod obişnuit a unui serviciu de comunicare publică online care pune la dispoziţie mesaje, imagini sau reprezentări care fie provoacă în mod direct comiterea de acte de terorism, fie incită la astfel de acte dacă, în acest scop, acest serviciu conţine imagini sau reprezentări arătând comiterea unor astfel de acte ce constau din atingeri voluntare aduse vieţii se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Prezentul articol nu se aplică atunci când consultarea se face de bună-credinţă, rezultă din exercitarea normală a unei profesii ce are ca obiect informarea publicului, intervine în cadrul unor cercetări ştiinţifice sau se realizează pentru a servi drept probă în justiţie.

Articolul 421-2-6

I. – Constituie act de terorism pregătirea comiterii uneia din infracţiunile menţionate la punctul II, în măsura în care pregătirea respectivei infracţiuni are în mod intenţionat legătură cu o întreprindere individuală ce are ca scop tulburarea ordinii publice prin intimidare sau teroare şi este caracterizată prin:

1° Deţinerea, cercetarea, procurarea sau fabricarea de obiecte sau substanţe ce pot crea un pericol pentru o altă persoană;

2° Precum şi oricare din următoarele fapte materiale:

a) Colectarea de informaţii privind locurile sau persoanele ce permit efectuarea unei acţiuni în aceste locuri, comiterea de atacuri asupra acestor persoane sau exercitarea unei supravegheri în aceste locuri sau a acestor persoane;

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

b) Antrenarea sau instruirea în ceea ce priveşte utilizarea armelor sau orice altă formă de luptă, fabricarea sau utilizarea de substanţe explozive, incendiare, nucleare, radiologice, biologice sau chimice sau pilotarea de aeronave ori conducerea de vase;

c) Consultarea în mod obişnuit a unuia sau mai multor servicii de comunicare publică online sau deţinerea de documente ce provoacă în mod direct comiterea de acte de terorism sau incitarea la astfel de acte;

d) Şederea în străinătate într-un teatru de operaţiuni al unor grupări teroriste.

II. – Punctul I se aplică în cazul pregătirii comiterii următoarelor infracţiuni:

1° Fie unul din actele de terorism menţionate la punctul 1° al articolului 421-1;

2° Fie unul din actele de terorism menţionate la punctul 2° al aceluiaşi articol 421-1, dacă actul pregătit constă din distrugeri, degradări sau deteriorări din cauza unor substanţe explozive sau incendiare realizate în circumstanţe de timp sau de loc ce pot produce atingeri integrităţii fizice a uneia sau mai multor persoane;

3° Fie unul din actele de terorism menţionate la articolul 421-2, dacă actul pregătit poate produce atingeri integrităţii fizice a uneia sau mai multor persoane.

Articolul 421-3

Maximul de pedeapsă privativă de libertate impus pentru infracţiunile menţionate la articolul 421-1 est relevat după cum urmează dacă aceste infracţiuni constituie acte de terorism:

1° Este recluziune pe viaţă dacă infracţiunea se pedepseşte cu 30 ani recluziune;

2° Este de 30 ani de recluziune dacă infracţiunea se pedepseşte cu 20 ani recluziune;

3° Este de 20 ani de recluziune dacă infracţiunea se pedepseşte cu 15 ani recluziune;

4° Este de 15 ani de recluziune dacă infracţiunea se pedepseşte cu 10 ani închisoare;

5° Este de 10 ani închisoare dacă infracţiunea se pedepseşte cu 7 ani închisoare;

6° Este de 7 ani închisoare dacă infracţiunea se pedepseşte cu 5 ani închisoare;

7° Este dublu dacă infracţiunea se pedepseşte cu închisoare de cel mult 3 ani.

Articolul 421-4

Actul de terorism definit la articolul 421-2 se pedepseşte cu 20 ani de recluziune şi cu amenda de 350.000 euro.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Dacă acest act a provocat decesul uneia sau mai multor persoane, se pedepseşte cu recluziune pe viaţă şi cu amenda de 750.000 euro.

Articolul 421-5

Actele de terorism definite la articolele 421-2-1 şi 421-2-2 se pedepsesc cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 225.000 euro.

Dirijarea sau organizarea grupării sau înţelegerii definite la articolul 421-2-1 se pedepseşte cu 30 ani de recluziune şi cu amenda de 500.000 euro.

Tentativa delictului definit la articolul 421-2-2 se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Actul de terorism definit la articolul 421-2-6 se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

Articolul 421-6

Pedepsele sunt de 30 ani de recluziune şi amenda de 450.000 euro dacă gruparea sau înţelegerea definită la articolul 421-2-1 are ca obiect pregătirea:

1° Fie a uneia sau mai multor crime de atentat împotriva persoanelor menţionate la punctul 1° al articolului 421-1;

2° Fie a uneia sau mai multor distrugeri din cauza unor substanţe explozive sau incendiare menţionate la punctul 2° al articolului 421-1 şi care sunt comise în circumstanţe de timp şi de loc ce pot provoca decesul uneia sau mai multor persoane;

3° Fie actul de terorism definit la articolul 421-2 dacă poate provoca decesul uneia sau mai multor persoane.

Conducerea sau organizarea unei astfel de grupări sau a unei astfel de înţelegeri se pedepseşte cu recluziune pe viaţă şi cu amenda de 500.000 euro.

Articolul 421-7

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică crimelor şi delictelor care se pedepsesc cu 10 ani închisoare prevăzute în prezentul capitol. Totuşi, dacă crima prevăzută în prezentul capitol se pedepseşte cu recluziune pe viaţă, curtea cu juri poate, prin decizie specială, fie să crească perioada măsurii de siguranţă la 30 ani, dacă pronunţă recluziunea pe viaţă, fie să decidă ca niciuna din măsurile enumerate la acelaşi articol 132-23 să nu poată fi impusă condamnatului. În cazul comutării pedepsei, şi cu excepţia cazului în care decretul de graţiere dispune altceva, perioada măsurii de siguranţă este egală cu durata pedepsei rezultată din măsura graţierii.

Articolul 421-8

Persoanele vinovate de infracţiunile definite la articolele de la 421-1 până la 421-6 pot fi asemenea condamnate la control socio-judiciar potrivit modalităţilor prevăzute la articolele de la 131-36-1 până la 131-36-13.

BCU CENTRU UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL II
Dispoziții speciale

Articolul 422-1

Orice persoană care a încercat să comită un act de terorism este scutită de pedeapsă dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis evitarea comiterii infracțiunii și identificarea, dacă este cazul, a celorlalți vinovați.

Articolul 422-2

Pedeapsa privativă de libertate dată autorului sau complicelui unui act de terorism se reduce cu jumătate dacă, avertizând autoritățile administrative sau judiciare, a permis încetarea faptelor incriminate sau evitarea ca infracțiunea să producă decesul unei persoane sau o infirmitate permanentă și identificarea, dacă este cazul, a celorlalți autori sau complici. Dacă pedeapsa prevăzută este recluziunea pe viață, aceasta se reduce la 20 ani de recluziune.

Articolul 422-3

Persoanele fizice vinovate de una din infracțiunile prevăzute în acest titlu sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicția drepturilor civice, civile și de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26. Totuși, maximul duratei interdicției este de 15 ani în caz de crimă și de 10 ani în caz de delict;

2° Interdicția, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcție publică sau de a exercita activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracțiunea, maximul duratei interdicției temporare fiind de 10 ani, fie, pentru crimele prevăzute la punctele de la 1° până la 4° ale articolului 421-3, articolul 421-4, al doilea paragraf al articolului 421-5 și articolul 421-6, de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau control, în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicții de exercitare pot fi pronunțate în mod cumulativ;

3° Interdicția șederii, potrivit prevederilor articolului 131-31. Totuși, maximul duratei interdicției este de 15 ani în caz de crimă și de 10 ani în caz de delict.

Articolul 422-4

Interdicția de a se afla pe teritoriul francez este pronunțată de instanța de judecată în condițiile prevăzute la articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracțiunile definite în prezentul titlu.

Totuși, instanța poate, prin hotărâre special motivată, să decidă să nu pronunțe aceste pedepse, în considerarea circumstanțelor infracțiunii și a personalității autorului său.

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 422-5

Persoanele juridice declarate penal responsabile, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite în prezentul titlu, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

Articolul 422-6

Persoanele fizice sau juridice recunoscute vinovate de acte de terorism sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară a confiscării tuturor sau a unei părţi din bunurile lor sau, sub rezerva drepturilor proprietarului de bună-credinţă, de care dispun în mod liber, indiferent de natură, mobile sau imobile, divizate sau nedivizate.

Articolul 422-7

Produsul sancţiunilor financiare sau patrimoniale pronunţate împotriva persoanelor recunoscute vinovate de acte de terorism este destinat fondurilor de garanţie ale victimelor actelor de terorism şi ale altor infracţiuni.

TITLUL III
Despre atingeri aduse autorităţii statului

CAPITOLUL I
Despre atingeri aduse liniştii publice

SECŢIUNEA 1
Împiedicarea exercitării libertăţilor de exprimare, muncii, asocierii, reuniunii sau manifestării

Articolul 431-1

Împiedicarea, într-o manieră concertată şi prin ameninţări, a exercitării libertăţii de exprimare, de muncă, asociere, reuniune sau manifestare ori a derulării dezbaterilor unei adunări parlamentare sau ale unui organ deliberativ al unei colectivităţi teritoriale se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Împiedicarea, într-o manieră concertată şi prin ameninţări, exercitarea libertăţii de creaţie artistică sau a libertăţii de difuzare a creaţiei artistice se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu 15.000 euro amendă.

Împiedicarea, într-o manieră concertată şi prin lovituri, violenţe, asalt, distrugeri sau degradări în sensul prezentului cod, a exercitării uneia din libertăţile menţionate la paragrafele precedente se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Articolul 431-2

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute la articolul 431-1 sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, de a exercita o funcţie publică sau de a exercita activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea;

3° Interdicţia, pentru o durată de cel mult 5 ani, de a deţine sau a purta o armă autorizată.

SECŢIUNEA 2
Despre participarea delictuoasă la o încăierare

Articolul 431-3

Este considerată o încăierare orice grupare de persoane pe drumul public sau într-un loc public susceptibil de tulburarea ordinii publice.

O încăierare poate fi disipată de către forţa publică după două somaţii de a se dispersa rămase fără efect adresate în condiţiile şi potrivit prevederilor articolului L. 211-9 din Codul securităţii interne.

Articolul 431-4

Fapta prin care cel care nu este purtător de armă continuă să participe în mod voluntar la o încăierare după somaţii se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Infracţiunea definită la primul paragraf se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro dacă autorul îşi ascunde chipul în mod voluntar în întregime sau parţial pentru a nu fi identificat.

Articolul 431-5

Participarea la o încăierare purtând o armă se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Dacă persoana înarmată a continuat în mod voluntar să participe la încăierare după somaţii, pedeapsa este de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro.

Dacă persoana înarmată îşi ascunde chipul în mod voluntar în întregime sau parţial pentru a nu fi identificată, pedeapsa este de asemenea de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro.

Articolul 431-6

Provocarea directă la o încăierare armată, manifestată fie prin strigăte sau discursuri publice, fie prin înscrisuri afişate sau distribuite, fie prin orice alt mijloc de transmisie a înscrisului, cuvântului sau imaginii, se pedepseşte cu 1 an închisoare şi amenda de 15.000 euro.

Dacă provocarea este urmată de efect, pedeapsa este de 7 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro.

Articolul 431-7

I. - Persoanele fizice vinovate de una din infracţiunile prevăzute la articolele 431-5 şi 431-6 sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° şi 3° (Abrogate);

4° Interdicţia de şedere, potrivit prevederilor articolului 131-31.

II. – În cazul condamnării pentru una din infracţiunile prevăzute la articolele 431-5 şi 431-6, pronunţarea următoarelor pedepse complementare este obligatorie:

1° Interdicţia de a deţine sau a purta, pentru o durată de cel mult 5 ani, o armă autorizată;

2° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau pe care le poate folosi în mod liber.

Totuşi, instanţa poate, prin decizie special motivată, să decidă să nu pronunţe aceste pedepse, în considerarea circumstanţelor infracţiunii şi personalităţii autorului său.

Articolul 431-8

Interdicţia de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunţată în condiţiile prevăzute la articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracţiunile definite la articolele 431-5 şi 431-6.

SECŢIUNEA 3
Despre manifestările ilicite şi participarea delictuoasă la o manifestare sau o reuniune publică

Articolul 431-9

Se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro:

1° Organizarea unei manifestări pe drumul public care nu a făcut obiectul unei declaraţii prealabile în condiţiile stabilite de lege;

2° Organizarea unei manifestări pe drumul public care a fost interzisă în condiţiile stabilite de lege;

3° Declararea incompletă sau inexactă de natură să înşele cu privire la obiectul sau condiţiile manifestării plănuite.

Articolul 431-10

Participarea la o manifestare sau la o reuniune publică purtând o armă se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Articolul 431-11

I. - Persoanele fizice vinovate de infracţiunea prevăzută la articolul 431-10 sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° şi 3° (Abrogate)

4° Interdicţia de şedere, potrivit prevederilor articolului 131-31.

II. - În cazul condamnării pentru infracţiunea prevăzută la articolul 431-10, pronunţarea următoarelor pedepse complementare este obligatorie:

1° Interdicţia de a deţine sau a purta, pentru o durată de cel mult 5 ani, o armă autorizată;

2° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau pe care le poate folosi la discreţie.

Totuşi, instanţa poate, prin decizie special motivată, să nu pronunţe aceste pedepse, în considerarea circumstanţelor infracţiunii şi personalităţii autorului său.

Articolul 431-12

Interdicţia de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunţată în condiţiile prevăzute la articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de infracţiunea definită la articolul 431-10.

SECŢIUNEA 4
Despre grupurile de combat şi mişcările suprimate

Articolul 431-13

Constituie un grup de combat, în afara cazurilor prevăzute de lege, orice grupare de persoane care deţine sau are acces la arme, dotată cu o organizare ierarhizată şi susceptibilă de tulburare a ordinii publice.

Articolul 431-14

Participarea la un grup de combat se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Articolul 431-15

Participarea la menţinerea sau reconstituirea, deschisă sau deghizată, a unei asocieri sau a unei grupări suprimate în aplicarea legii din 10 ianuarie 1936 cu privire la grupurile de combat şi la miliţiile private se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Dacă asocierea sau gruparea menţinută sau reconstituită este un grup de combat în sensul articolului 431-14, pedeapsa este de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro.

Articolul 431-16

Organizarea unui grup de combat se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro.

Articolul 431-17

Organizarea menţinerii sau reconstituirii, deschisă sau deghizată, a unui grup de combat suprimat în aplicarea legii din 10 ianuarie 1936 menţionată mai sus se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Articolul 431-18

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute în prezenta secţiune sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Difuzarea integrală sau parţială a deciziei sau a unui comunicat care informează publicul despre motivele şi dispozitivul acesteia, în condiţiile prevăzute la articolul 221-10;

3° Interdicţia de şedere, potrivit prevederilor articolului 131-31.

Articolul 431-19

Interdicţia de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunţată în condiţiile prevăzute la articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracţiunile definite în prezenta secţiune.

Articolul 431-20

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite în prezenta secţiune sunt pasibile, pe lângă amenda, potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele menţionate la articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

Articolul 431-21

Persoanele fizice sau juridice vinovate de infracţiunile prevăzute în prezenta secţiune sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse:

1° Confiscarea bunurilor mobile şi imobile ce aparţin sau sunt utilizate de grupul de combat sau de asocierea sau gruparea menţinută sau reconstituită;

2° Confiscarea uniformelor, insignelor, emblemelor, armelor şi tuturor materialelor utilizate sau destinate să fie utilizate de grupul de combat sau de asocierea sau gruparea menţinută sau reconstituită.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SECȚIUNEA 5
Despre invadarea unei unități de învățământ şcolar

Articolul 431-22

Pătrunderea sau rămânerea în incinta unei unități de învățământ şcolar fără autorizație în temeiul dispozițiilor legislative sau normative sau cu autorizația autorităților competente, în scopul tulburării liniştii sau ordinii în cadrul unității se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 7.500 euro.

Articolul 431-23

Dacă delictul prevăzut la articolul 431-22 este comis în grup, pedepsele sunt de 3 ani închisoare şi amenda de 45.000 euro.

Articolul 431-24

Dacă delictul prevăzut la articolul 431-22 este comis de o persoană înarmată, pedepsele sunt de 3 ani închisoare şi amenda de 45.000 euro.

Articolul 431-25

Dacă delictul prevăzut la articolul 431-22 este comis în grup de către o persoană înarmată, pedepsele sunt de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro.

Articolul 431-26

I. – Persoanele fizice vinovate de una din infracțiunile prevăzute în prezenta secțiune sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicția drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Interdicția de a deține sau a purta, pentru cel mult 5 ani, o armă autorizată;

3° O pedeapsă cu muncă în folosul comunității;

4° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau de care dispune în mod liber;

5° Interdicția şederii, potrivit prevederilor articolului 131-31.

II. – În cazul condamnării pentru delictele prevăzute la articolele 431-24 şi 431-25, pronunțarea pedepsei complementare prevăzute la punctele 2° şi 4° de la I este obligatorie şi durata interdicției este de cel mult 10 ani.

Totuşi, instanța poate, prin decizie special motivată, să nu pronunțe aceste pedepse, în considerarea circumstanțelor infracțiunii şi personalității autorului său.

Articolul 431-27

Interdicția de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunțată în condițiile prevăzute la articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de infracțiunea definită la articolul 431-25.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SECȚIUNEA 6
Despre introducerea de arme într-o unitate școlară

Articolul 431-28

Fapta unei persoane abilitată sau autorizată să pătrundă într-o instituție școlară de a pătrunde sau de a rămâne într-o astfel de instituție purtând o armă fără un motiv legitim este pedepsită cu o pedeapsă de 3 ani închisoare și 45.000 de auro amendă.

Persoanele vinovate de infracțiunea prevăzută la alineatul 1 sunt pasibile și de pedepse complementare după cum urmează:

1° Interzicerea drepturilor civice, civile și de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° (Abrogat);

3° O pedeapsă cu munca în folosul comunității;

4° Confiscarea uneia sau mai multor arme al cărui proprietar este cel condamnat sau de care poate dispune în mod liber.

Între altele, în caz de condamnare pentru infracțiunea prevăzută la alineatul 1, se poate pronunța pedeapsa complementară a interzicerii dreptului de a deține sau de a purta, pentru o durată de cinci ani o armă supusă autorizării obligatorie. Totuși, instanța poate, printr-o decizie special motivată să nu pronunțe această pedeapsă în considerarea circumstanțelor infracțiunii și personalității autorului.

SECȚIUNEA 7
Despre distribuirea de bani în scopuri publicitare pe drumurile publice

Articolul 431-29

Distribuirea în locuri publice, în scopuri publicitare, de monede sau bancnote oficiale se pedepsește cu 6 luni închisoare și cu amenda de 30.000 euro.

Anunțarea publică, prin orice mijloc, că se vor distribui în locuri publice monede sau bancnote oficiale se pedepsește cu 3 luni închisoare și cu amenda de 15.000 euro.

În cazul prevăzut la primul paragraf, pedeapsa cu amenda poate fi dusă până la dublul sumelor ce au fost distribuite.

Articolul 431-30

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condițiile prevăzute la articolul 121-2, de infracțiunile definite în prezenta secțiune sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedeapsa de afișare a deciziei pronunțate sau de difuzare a acesteia fie în presa scrisă, fie prin orice mijloc de comunicare către public pe cale electronică.

CAPITOLUL II
Despre atingeri aduse administrației publice comise de către persoane care exercită o funcție publică

SECȚIUNEA 1
Despre abuzurile de autoritate orientate împotriva administrației

Articolul 432-1

Fapta prin care un reprezentant al autorității publice, acționând în exercitarea funcțiilor sale, ia măsuri destinate împiedicării executării legii se pedepsește cu 5 ani închisoare și cu amenda de 75.000 euro.

Articolul 432-2

Infracțiunea prevăzută la articolul 432-1 se pedepsește cu 10 ani închisoare și cu amenda de 150.000 euro dacă a fost urmată de efect.

Articolul 432-3

Fapta prin care un reprezentant al autorității publice sau o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public sau o persoană care deține un mandat electiv public, după ce a fost oficial informată despre decizia sau circumstanța de încetare a funcției sale, continuă să o exercite se pedepsește cu 2 ani închisoare și cu amenda de 30.000 euro.

SECȚIUNEA 2
Despre abuzuri de autoritate comise împotriva particularilor

ALINEATUL 1
Despre atingeri aduse libertății individuale

Articolul 432-4

Fapta prin care un reprezentant al autorității publice sau o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public, acționând în exercitarea sau cu ocazia exercitării funcțiilor sau misiunii sale, ordonă sau îndeplinește în mod arbitrar un act ce atentează la libertatea individuală se pedepsește cu 7 ani închisoare și cu amenda de 100.000 euro.

Dacă atentatul constă într-o detenție sau o reținere de o durată mai mare de 7 zile, pedeapsa este de 30 ani de recluziune și amenda de 450.000 euro.

Articolul 432-5

Fapta prin care un reprezentant al autorității publice sau o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public având cunoștință, în exercitarea sau cu ocazia exercitării funcțiilor sau misiunii sale, de o privare de libertate ilegală, se abține în mod voluntar fie să pună capăt dacă are competența, fie, în

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

caz contrar, să provoace intervenţia unei autorităţi competente, se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Fapta prin care o persoană menţionată la paragraful precedent având cunoştinţă, în exercitarea sau cu ocazia exercitării funcţiilor sau misiunii sale, de o privare de libertate a cărei ilegalitate este invocată, se abţine voluntar fie să treacă la verificările necesare dacă are competenţa, fie, în caz contrar, să transmită reclamaţia către o autoritate competentă, se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro dacă privarea de libertate, recunoscută ca fiind ilegală, a continuat.

Articolul 432-6

Fapta prin care un agent al administraţiei penitenciare, primeşte sau reţine o persoană fără mandat, decizie sau ordin de arestare stabilit conform legii, sau prelungeşte pe nedrept durata unei detenţii, se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

ALINEATUL 2
Despre discriminări

Articolul 432-7

Discriminarea definită la articolele 225-1 şi 225-1-1, comisă în privinţa unei persoane fizice sau juridice de către un reprezentant la autorităţii publice sau o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public, în exercitarea sau cu ocazia exercitării funcţiilor sale misiunii sale, se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro atunci când constă din:

1° Refuzul beneficiului unui drept acordat prin lege;

2° Împiedicarea exercitării normale a unei activităţi economice.

ALIENATUL 3
Despre atingeri aduse inviolabilităţii domiciliului

Articolul 432-8

Fapta prin care un reprezentant al autorităţii publice sau o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public, acţionând în exercitarea sau cu ocazia exercitării funcţiilor sau misiunii sale, intră sau încearcă sa intre în domiciliul altei persoane împotriva voinţei acestuia în afara cazurilor prevăzute de lege se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

ALINEATUL 4
Despre atingeri aduse secretului corespondenţelor

Articolul 432-9

Fapta prin care un reprezentant al autorităţii publice sau o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public, acţionând în exercitarea sau cu

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ocazia exercitării funcţiilor sau misiunii sale, ordonă, comite sau facilitează, în afara cazurilor prevăzute de lege, deturnarea, suprimarea sau deschiderea de corespondenţe sau dezvăluirea conţinutului acestor corespondenţe, se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse fapta prin care o persoană menţionată la paragraful precedent sau un agent al unui exploatator de reţele deschise publicului de comunicaţii electronice sau al unui furnizor de servicii de telecomunicaţii, acţionând în exercitarea funcţiilor sale, ordonă, comite sau facilitează, în afara cazurilor prevăzute de lege, interceptarea sau deturnarea corespondenţelor emise, transmise sau primite prin telecomunicaţii, utilizarea sau divulgarea conţinutului lor.

SECŢIUNEA 3
Despre nerespectarea îndatoririlor de probitate

ALINEATUL 1
Despre delapidare

Articolul 432-10

Fapta prin care un reprezentant al autorităţii publice sau o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public primeşte, cere sau ordonă perceperea cu titlu de drepturi sau contribuţii, impozite sau taxe publice, o sumă de care ştie că nu este datorată, sau care depăşeşte ceea ce se datorează, se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 500.000 euro, sumă ce poate fi dublată cu produsul obţinut din infracţiune.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse fapta prin care aceleaşi persoane acordă sub o formă oarecare şi pentru orice motiv o exonerare sau o scutire de taxe vamale, contribuţii, impozite sau taxe publice cu încălcarea textelor legale sau regulamentare.

Tentativa delictelor prevăzute la acest articol se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

ALINEATUL 2
Despre corupţia pasivă şi traficul de influenţă comise de persoane care exercită o funcţie publică

Articolul 432-11

Se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 1.000.000 euro, sumă ce poate fi dusă până la dublul produsului obţinut din infracţiune, fapta prin care un reprezentant al autorităţii publice, însărcinat cu o misiune de serviciu public sau care deţine un mandat electiv public solicită sau acceptă, fără niciun drept, în orice moment, direct sau indirect, orice oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau avantaje:

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

1° Fie pentru a îndeplini sau pentru a se abţine de la îndeplinirea unui act ce ţine de funcţia, de misiunea sau de mandatul său sau facilitat de funcţia, misiunea sau mandatul său;

2° Fie pentru a abuza de influenţa sa reală sau bănuită în vederea obţinerii de la o autoritate sau administraţie publică de distincţii, locuri de muncă, pieţe sau orice altă decizie favorabilă.

Articolul 432-11-1

Pedeapsa privativă de libertate impusă autorului sau complicelui infracţiunii prevăzută la articolul 432-11 se reduce cu jumătate dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis încetarea infracţiunii sau identificarea, după caz, a celorlalţi autori sau complici.

ALINEATUL 3
Despre obţinerea ilegală de foloase

Articolul 432-12

Fapta prin care un reprezentant al autorităţii publice sau o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public sau prin care o persoană care deţine un mandat electiv public, ia, primeşte sau păstrează, direct sau indirect, un oarecare folos dintr-o întreprindere sau dintr-o operaţiune cu a cărei supraveghere, administrare, lichidare sau plată, în momentul actului, a fost însărcinată total sau parţial se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 500.000 euro, sumă ce poate fi dusă până la dublul produsului obţinut din infracţiune.

Totuşi, în comunele care au cel mult 3.500 locuitori, primarii, adjuncţii sau consilierii municipali delegaţi sau care acţionează în substituirea primarului pot trata fiecare cu comuna în care au fost aleşi pentru transferul bunurilor mobile sau imobile sau furnizarea de servicii în limita unei sume anuale fixată la 16.000 euro.

În plus, în aceste comune, primarii, adjuncţii sau consilierii municipali delegaţi sau care acţionează în substituirea primarului pot achiziţiona o parcelă dintr-o împărţire în loturi comunală pentru a-şi ridica locuinţa personală sau pot încheia contracte de închiriere cu comuna pentru propria lor locuinţă. Aceste acte trebuie autorizate, după estimarea bunurilor respective de către serviciul domeniilor, printr-o decizie motivată a consiliului municipal.

În aceste comune, aceiaşi aleşi pot achiziţiona un bun ce aparţine comunei pentru crearea sau dezvoltarea activităţii lor profesionale. Preţul nu poate fi inferior evaluării serviciului domeniilor. Actul trebuie să fie autorizat, indiferent de valoarea bunurilor respective, printr-o decizie motivată a consiliului municipal.

Pentru aplicarea celor trei paragrafe anterioare, comuna este reprezentată în condiţiile prevăzute la articolul L. 2122-26 din Codul general al colectivităţilor teritoriale şi primarul, adjunctul sau consilierul municipal interesat trebuie

să se abţină să participe la luarea deciziei consiliului municipal cu privire la încheierea sau aprobarea contractului. În plus, prin derogare de la al doilea paragraf al articolului L. 2121-18 din Codul general al colectivităţilor teritoriale, consiliul municipal nu poate decide organizarea de reuniuni cu uşile închise.

Articolul 432-13

Se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 200.000 euro, sumă ce poate fi dusă până la dublul produsului obţinut din infracţiune, fapta prin care o persoană care a fost însărcinată, în calitate de membru al guvernului, membru al unei autorităţi administrative independente sau al unei autorităţi publice independente titular al unei funcţii executive locale, funcţionar, militar sau agent al unei administraţii publice, în cadrul funcţiilor pe care le-a exercitat efectiv, fie să asigure supravegherea sau controlul unei întreprinderi private, fie să încheie contracte de orice natură cu o întreprindere privată sau să formuleze un aviz cu privire la aceste contracte, fie să propună direct autorităţii competente decizii cu privire la operaţiile efectuate de o întreprindere privată sau să formuleze un aviz asupra acestor decizii, de a lua sau primi o participare prin muncă, consiliere sau capital într-una din aceste întreprinderi înainte de expirarea unui termen de 3 ani în urma încetării acestei funcţii.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse orice participare prin muncă, consiliere sau capital, într-o întreprindere privată care posedă cel puţin 30% de capital comun sau a încheiat un contract ce are o exclusivitate de drept sau de fapt cu una din întreprinderile menţionate la paragraful anterior.

Pentru aplicarea primelor două paragrafe, este asimilată unei întreprinderi private orice întreprindere publică şi care îşi exercită activitatea într-un sector concurenţial şi conform regulilor de drept privat.

Aceste dispoziţii se aplică agenţilor unităţilor publice, întreprinderilor publice, societăţilor de economii mixte în care statul sau colectivităţile publice deţin direct sau indirect mai mult de 50% din capital şi exploatatorii publici prevăzuţi în legea nr. 90-568 din 2 iulie 1990 cu privire la organizarea serviciului public al poştei şi telecomunicaţiilor din Franţa.

Infracţiunea nu se poate comite prin simpla participare la capitalul societăţilor cotate la bursă sau atunci când capitalurile sunt primite prin devoluţiune succesorală.

ALINEATUL 4
Despre atingeri aduse libertăţii de acces şi egalităţii candidaţilor pe pieţele publice şi delegările de serviciu public

Articolul 432-14

Se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 200.000 euro, sumă ce poate fi dusă până la dublul produsului obţinut din infracţiune, fapta prin care un reprezentant al autorităţii publice sau o persoană însărcinată cu

o misiune de serviciu public sau învestită cu un mandat electiv public sau care exercită funcţiile de reprezentant, administrator sau agent al Statului, al colectivităţilor teritoriale, unităţilor publice, societăţilor de economii mixte de interes naţional însărcinate cu o misiune de serviciu public şi a societăţilor de economii mixte locale sau de către orice persoană care acţionează în contul uneia din cele menţionate mai sus procură sau încearcă să procure pentru o altă persoană un avantaj nejustificat printr-un act contrar dispoziţiilor legislative sau reglementare având ca obiect garantarea libertăţii de acces şi egalitatea candidaţilor în pieţele publice şi delegaţiile de serviciu public.

ALINEATUL 5
Despre sustragerea şi deturnarea bunurilor

Articolul 432-15

Fapta prin care un reprezentant al autorităţii publice sau o persoană însărcinată cu misiune de serviciu public, un contabil public, un depozitar public sau unul din subordonaţii săi distruge, deturnează sau sustrage un act sau un titlu, sau fonduri publice sau private, sau valori, piese sau titluri ce ţin locul, sau orice alt obiect ce i-a fost returnat având în vedere funcţiile sau misiunea sa, se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 1.000.000 euro, sumă ce poate fi dublată cu produsul infracţiunii.

Tentativa delictului prevăzut la alineatul precedent se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 432-16

Dacă distrugerea, deturnarea sau sustragerea de către un terţ a bunurilor prevăzute la articolul 432-15 rezultă din neglijenţa unui reprezentant al autorităţii publice sau a unei persoane însărcinate cu o misiune de serviciu public, a unui contabil public sau a unui depozitar public, aceasta se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

SECŢIUNEA 4
Pedepse complementare

Articolul 432-17

În cazurile prevăzute în prezentul capitol, pot fi pronunţate, cu titlu complementar, următoarele pedepse:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit modalităţilor prevăzute la articolele 131-26 şi 131-26-1;

2° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcţie publică sau de a exercita activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea, fie, pentru infracţiunile prevăzute la al doilea paragraf al articolului 432-4 şi la

articolele 432-11, 432-15 şi 432-16, de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla, în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate în mod cumulativ;

3° Confiscarea, potrivit prevederilor articolului 131-21, a sumelor sau obiectelor primite în mod ilegal de către autorul infracţiunii, cu excepţia obiectelor susceptibile de restituire;

4° În cazurile prevăzute la articolul 432-7 şi 432-11, afişarea sau difuzarea deciziei pronunţate, în condiţiile prevăzute la articolul 131-35.

CAPITOLUL III
Despre atingerile aduse administraţiei publice comise de particulari

SECŢIUNEA 1
Despre corupţia activă şi traficul de influenţă comise de particulari

Articolul 433-1

Se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 1.000.000 euro, sumă care poate fi majorată până la dublul produsului obţinut din infracţiune, propunerea, fără drept şi în orice moment, direct sau indirect, de oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau avantaje unui reprezentant al autorităţii publice, unei persoane însărcinate cu o misiune de serviciu public sau învestită cu un mandat electiv public, pentru sine sau pentru altă persoană:

1° Fie că îndeplineşte sau se abţine să îndeplinească, sau că a îndeplinit sau s-a abţinut să îndeplinească un act din funcţia, misiunea sau mandatul său, sau facilitat de funcţia, misiunea sau mandatul său;

2° Fie că abuzează sau a abuzat de influenţa sa reală sau presupusă în vederea obţinerii de la o autoritate sau administraţie publică de distincţii, locuri de muncă, pieţe sau orice altă decizie favorabilă.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse cedarea către un reprezentant al autorităţii publice, o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public sau învestită cu un mandat electiv public care solicită, fără drept, şi în orice moment, direct sau indirect, oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau avantaje oarecare pentru a îndeplini sau pentru a se abţine să îndeplinească un act menţionat la punctul 1° sau pentru a abuza de influenţa sa în condiţiile prevăzute la punctul 2°.

Articolul 433-2

Se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 500.000 euro, sumă ce poate majorată până la dublul folosului obţinut din infracţiune, fapta prin care

oricine solicită sau este de acord în orice moment, direct sau indirect, cu oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau avantaje oarecare, pentru sine sau pentru altă persoană, pentru a abuza de influenţa sa reală sau bănuită în vederea obţinerii de la autoritatea sau administraţia publică de distincţii, locuri de muncă, pieţe sau orice altă decizie favorabilă.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse cedarea către solicitanţii prevăzuţi la primul alineat sau propunerea, fără drept, în orice moment, direct sau indirect, de oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau orice avantaje unei persoane, pentru ea sau pentru altă persoană, pentru că abuzează sau a abuzat de influenţa sa reală sau imaginară, în vederea obţinerii de la o autoritatea sau administraţia publică de distincţii, locuri de muncă, pieţe sau orice altă decizie favorabilă.

Articolul 433-2-1

Pedeapsa privativă de libertate impusă autorului sau complicelui uneia din infracţiunile prevăzute în prezenta secţiune se reduce la jumătate dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis încetarea infracţiunii sau identificarea, după caz, a celorlalţi autori sau complici.

SECŢIUNEA 2
Despre ameninţări şi acte de intimidare comise împotriva persoanelor care exercită o funcţie publică

Articolul 433-3

Se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro ameninţarea cu comiterea unei crime sau a unui delict contra persoanelor sau bunurilor proferată împotriva unei persoane învestite cu un mandat electiv public, a unui magistrat, jurat, avocat, funcţionar public sau ministerial, militar din jandarmeria naţională, funcţionar din poliţia naţională, de la vamă, din inspecţia muncii, administraţia penitenciară sau a oricărui alt reprezentant al autorităţii publice, un pompier profesionist sau voluntar, un gardian al unor imobile sau grupuri de imobile sau un agent ce este angajatul unui locator în funcţiile de pază sau supraveghere a imobilelor cu destinaţie de locuinţe în aplicarea articolului L. 127-1 din Codul construcţiilor şi locuinţelor, în exercitarea sau din cauza funcţiilor sale, atunci când calitatea victimei este evidentă sau cunoscută de autor.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse ameninţarea cu comiterea unei crime sau a unui delict contra persoanelor sau bunurilor proferate împotriva unui agent al unui exploatator de reţea de transport public de călători sau a oricărei alte persoane însărcinate cu o misiune de serviciu public, precum şi a unui profesionist din domeniul sănătăţii, în exercitarea funcţiilor sale, atunci când calitatea victimei este evidentă sau cunoscută de autor.

Aceleaşi pedepse se aplică în cazul ameninţării proferate contra unui soţ/soţie, ascendenţilor sau descendenţilor în linie directă a persoanelor menţionate

la primele două alineate sau contra oricărei persoane care locuieşte în mod obişnuit la domiciliul lor, din cauza funcţiilor exercitate de aceste persoane.

Pedeapsa este de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro dacă este vorba de o ameninţare cu moartea sau de o ameninţare cu utilizarea de bunuri periculoase pentru persoane.

Se pedepseşte cu zece ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro utilizarea de ameninţări, violenţe sau comiterea oricărui alt act de intimidare pentru a obţine de la o persoană menţionată la primul sau al doilea alineat fie că îndeplineşte sau se abţine să îndeplinească un act ţinând de funcţia, misiunea sau mandatul său, sau facilitat de funcţia, misiunea sau mandatul său, fie că abuzează de autoritatea sa reală sau presupusă în vederea obţinerii de la o autoritate sau o administraţie publică de distincţii, locuri de muncă, pieţe sau orice altă decizie favorabilă.

SECŢIUNEA 3
Despre sustragerea şi deturnarea bunurilor dintr-un depozit public

Articolul 433-4

Distrugerea, deturnarea sau sustragerea unui act sau titlu, sau a fondurilor publice sau private, sau a valorilor, pieselor sau titlurilor ce ţin locul sau a oricărui alt obiect, ce au fost returnate, având în vedere funcţiile sale, unui reprezentant al autorităţii publice sau unei persoane însărcinate cu o misiune de serviciu public, unui contabil public, unui depozitar public sau unuia din subordonaţii săi, se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Tentativa delictului prevăzut la alineatul precedent se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

SECŢIUNEA 4
Despre insultă

Articolul 433-5

Constituie o insultă pedepsită cu amenda de 7.500 euro cuvintele, gesturile sau ameninţările, înscrisurile sau imaginile de orice natură nefăcute publice sau trimiterea de obiecte oarecare adresate unei persoane însărcinate cu o misiune de serviciu public, în exercitarea sau cu ocazia exercitării misiunii sale, şi în stare să aducă atingere demnităţii sale sau respectului datorat funcţiei cu care este învestită.

Dacă este adresată unui reprezentant al autorităţii publice, insulta se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro.

Dacă este adresată unei persoane însărcinate cu o misiune de serviciu public şi dacă faptele au fost comise în interiorul unei unităţi şcolare sau educative, sau cu ocazia intrărilor sau ieşirilor elevilor, în vecinătatea unei

asemenea unităţi, insulta se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi amenda de 7.500 euro.

Dacă este comisă în grup, insulta prevăzută la primul alineat se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro, şi insulta prevăzută la al doilea alineat se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Articolul 433-5-1

Fapta prin care, în cursul unei manifestări organizate sau reglementate de către autorităţile publice, se insultă public imnul naţional sau drapelul tricolor se pedepseşte cu amenda de 7.500 euro.

Dacă este comisă în grup, această insultă se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro.

SECŢIUNEA 5
Despre rebeliune

Articolul 433-6

Constituie rebeliune opunerea unei rezistenţe violente faţă de un reprezentant al autorităţii publice sau o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public care acţionează, în exercitarea funcţiilor sale, pentru executarea legilor, a ordinelor autorităţii publice, deciziilor sau mandatelor de justiţie.

Articolul 433-7

Rebeliunea se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Rebeliunea comisă în grup se pedepseşte cu doi ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Articolul 433-8

Rebeliunea înarmată se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Rebeliunea înarmată comisă în grup se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

Articolul 433-9

Dacă autorul rebeliunii este deţinut, pedepsele pronunţate pentru delictul rebeliunii se cumulează, prin derogare de la articolele 132-2 până la 132-5, fără posibilitatea de contopire, cu cele pe care le ispăşea cel în cauză sau cu cele pronunţate pentru infracţiunea din cauza căreia era deţinut.

Articolul 433-10

Provocarea directă la rebeliune, manifestată fie prin strigăte sau discursuri publice, fie prin înscrisuri afişate sau distribuite, fie prin orice alt mijloc de transmisie a înscrisului, a cuvântului sau imaginii, se pedepseşte cu amenda de 7.500 euro.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Dacă delictul prevăzut la alineatul precedent este comis prin presa scrisă sau audiovizuală, dispoziţiile legilor speciale ce guvernează aceste aspecte se aplică în ceea ce priveşte stabilirea persoanelor responsabile.

SECŢIUNEA 6
Despre opunerea la executarea de munci publice

Articolul 433-11

Opunerea, prin acte de violenţă, la executarea de munci publice sau de utilitate publică se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

SECŢIUNEA 7
Despre uzurparea funcţiilor

Articolul 433-12

Se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro fapta prin care orice persoană acţionând fără titlu, se implică în exercitarea unei funcţii publice îndeplinind unul din actele rezervate titularului acestei funcţii.

Articolul 433-13

Se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro fapta prin care orice persoană:

1° Exercită o activitate în condiţiile care sunt în stare să creeze în percepţia publică o confuzie cu exercitarea unei funcţii publice sau a unei activităţi rezervate funcţionarilor publici sau ministeriali;

2° Se foloseşte de documente sau înscrisuri ce prezintă o asemănare care este de natură să provoace o confuzie în percepţia publicului cu actele judiciare sau extrajudiciare sau cu documentele administrative.

SECŢIUNEA 8
Despre uzurparea semnelor rezervate autorităţii publice

Articolul 433-14

Se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro fapta prin care orice persoană, în mod public şi fără drept:

1° Poartă un costum, o uniformă sau o decoraţie reglementate de autoritatea publică;

2° Se serveşte de un document justificativ al unei calităţi profesionale sau de o insignă reglementate de autoritatea publică;

3° Utilizează un automobil ale cărui semne exterioare sunt identice cu cele utilizate de funcţionarii poliţiei naţionale sau de militari;

4° Se serveşte de emblema sau denumirea unuia din semnele distincte definite de convenţiile semnate la Geneva la 12 august 1949 şi protocoalele lor adiţionale.

BCU BUCUREŞTI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 433-15

Se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro fapta prin care orice persoană, în mod public, poartă un costum sau o uniformă, utilizează un automobil, sau se serveşte de o insignă sau un document ce prezintă împreună cu costumele, uniformele, automobilele, insignele sau documentele distinctive rezervate funcţionarilor poliţiei naţionale sau militarilor, o asemănare de natură să cauzeze o confuzie în percepţia publicului.

Aceleaşi pedepse se aplică în cazul utilizării în mod public de către o persoană a unei embleme sau denumiri ce prezintă împreună cu unul din semnele distincte ale convenţiilor semnate la Geneva la 12 august 1949 şi a protocoalelor sale adiţionale o asemănare de natură să cauzeze o confuzie în percepţia publicului.

Articolul 433-16

Infracţiunile definite la articolele 433-14 şi 433-15 se pedepsesc cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro dacă au ca obiect pregătirea sau facilitarea comiterii unei crime sau a unui delict.

SECŢIUNEA 9
Despre uzurparea titlurilor

Articolul 433-17

Folosirea, fără drept, a unui titlu ataşat unei profesii reglementate de autoritatea publică sau a unei diplome oficiale sau a unei calităţi ale cărei condiţii de atribuire sunt stabilite de autoritatea publică se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Persoanele fizice sau juridice vinovate de delictul prevăzut în prezenta secţiune sunt de asemenea pasibile de următoarea pedeapsă complementară: interdicţia activităţii de formator pentru formarea continuă în sensul articolului L. 6313-1 din Codul muncii pentru o durată de 5 ani.

SECŢIUNEA 10
Despre utilizarea ilegală a calităţii

Articolul 433-18

Se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro fapta prin care fondatorul sau conducătorul de drept sau de fapt al unei întreprinderi care are un scop lucrativ, cere să reprezinte sau lasă să reprezinte, într-o publicitate realizată în interesul întreprinderii pe care şi-a propus să o fondeze sau să o conducă:

1° Numele, cu menţionarea calităţii sale, al unui membru sau fost membru al Guvernului, Parlamentului, Parlamentului european, al unei adunări deliberante a unei colectivităţi teritoriale, al Consiliului constituţional, al Consiliului

de Stat, al Consiliului economic şi social, al Consiliului superior al magistraturii, al Curţii de casaţie, al Curţii de Conturi, al Institutului Franţei, al consiliului de administrare a Băncii Franţei sau al unui organism colegial învestit prin lege cu o misiune de control sau de consiliere;

2° Numele, cu menţiunea funcţiei sale, al unui magistrat sau fost magistrat, al unui funcţionar sau al unui fost funcţionar sau al unui funcţionar public sau ministerial;

3° Numele unei persoane cu menţionarea decoraţiei reglementate de autoritatea publică ce i-a fost decernată.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse fapta prin care un bancher sau un afacerist se serveşte de publicitatea menţionată la alineatul precedent.

SECŢIUNEA 11
Despre atingeri aduse stării civile a persoanelor

Articolul 438-18-1

Fapta prin care o persoană care a asistat la o naştere nu a făcut declaraţia prevăzută la articolul 56 din Codul civil în termenele fixate la articolul 55 din acelaşi cod se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 3 750 euro.

Articolul 433-19

Se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro fapta, comisă într-un act public sau autentic sau într-un document administrativ destinat autorităţii publice şi în afara cazurilor în care reglementarea în vigoare autorizează subscrierea acestor acte sau documente sub o stare civilă de împrumut:

1° Prin care se ia un nume sau un accesoriu al numelui altul decât cel acordat prin starea civilă;

2° Prin care se schimbă, se alterează sau se modifică numele sau accesoriul numelui acordat prin starea civilă.

Articolul 433-20

Fapta prin care o persoană căsătorită încheie o altă căsătorie înainte de desfacerea celei anterioare se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse funcţionarul public care a celebrat această căsătorie cunoscând existenţa celei anterioare.

Articolul 433-21

Orice preot al unui cult care va efectua, în mod obişnuit, ceremoniile religioase de căsătorie fără să i se fi prezentat actul de căsătorie primit în prealabil de către funcţionarii de stare civilă se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro.

Articolul 433-21-1

Orice persoană care dă funeraliilor un caracter contrar voinţei celui decedat sau contrar unei decizii judiciare, voinţă sau decizie de care a avut cunoştinţă, se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro.

SECŢIUNEA 12
Pedepse complementare şi responsabilitatea persoanelor juridice

Articolul 433-22

Persoanele fizice vinovate de una din infracţiunile prevăzute în prezentul capitol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcţie publică sau activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea, maximul duratei interdicţiei fiind de 10 ani, fie, pentru infracţiunile prevăzute la articolele 433-1, 433-2 şi 433-4, de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau în numele altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate în mod cumulativ;

3° Afişarea sau difuzarea deciziei pronunţate, în condiţiile prevăzute la articolul 131-35.

Articolul 433-23

În cazurile prevăzute la articolele 433-1, 433-2 şi 433-4, poate fi de asemenea pronunţată confiscarea sumelor sau obiectelor primite în mod ilegal de autorul infracţiunii, cu excepţia obiectelor susceptibile de restituire.

Articolul 433-24

În cazul condamnării pentru infracţiunile prevăzute la articolul 433-8, pronunţarea următoarelor pedepse complementare este obligatorie:

1° Interdicţia de a deţine sau purta, pentru o durată de cel mult 10 ani, o armă autorizată;

2° Confiscarea uneia sau a mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau pe care le are la dispoziţie;

3° Retragerea permisului de vânătoare cu interdicţia de a solicita emiterea unui nou permis timp de cel mult 3 ani.

Totuşi, instanţa, prin decizie special motivată, poate decide să nu pronunţe aceste pedepse, în considerarea circumstanţelor infracţiunii şi personalităţii autorului său.

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 433-25

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la secţiunile 1, 6, 7, 9 şi 10 din prezentul capitol, sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de:

1° (Abrogat);

2° Pentru o durată de cel mult 5 ani, pedepsele menţionate la punctele 2°, 3°, 4°, 5°, 6° şi 7° ale articolului 131-39;

3° Confiscarea prevăzută la articolul 131-21;

4° Afişarea sau difuzarea deciziei pronunţate, în condiţiile prevăzute la articolul 131-35.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

CAPITOLUL IV
Despre atingerile aduse înfăptuirii justiţiei

SECŢIUNEA 1
Despre piedicile puse sesizării justiţiei

Articolul 434-1

Fapta prin care oricine, care are cunoştinţă de o crimă pe care mai poate încă să o prevină sau să-i limiteze efectele, sau ai cărei autori sunt susceptibili de comiterea altor noi crime ce ar putea fi împiedicate, nu informează autorităţile judiciare sau administrative se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Nu se aplică dispoziţiile care preced, cu excepţia crimelor comise asupra minorilor:

1° Părinţii în linie dreaptă şi soţii lor, precum şi fraţii şi surorile şi soţii lor, ai autorului sau ai complicelui crimei;

2° Soţul autorului sau complicelui crimei, sau persoana care locuieşte în mod notoriu în situaţie maritală cu el.

Sunt de asemenea exceptate de la dispoziţiile primului paragraf persoanele obligate să păstreze secretul în condiţiile prevăzute la articolul 226-13.

Articolul 434-2

Dacă crima menţionată la primul paragraf al articolului 434-1 constituie o atingere adusă intereselor fundamentale ale naţiunii prevăzute la titlul I din prezenta carte sau un act de terorism prevăzut la titlul II din prezenta carte, pedeapsa este de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro. Al doilea, al treilea şi penultimul paragraf al articolului 434-1 nu sunt aplicabile.

Articolul 434-3

Fapta prin care orice persoană care are cunoştinţă de anumite privaţiuni, de tratamente proaste sau de atentate sexuale asupra unui minor sau a unei persoane care nu este în măsură să se apere din cauza vârstei, a unei boli, infirmităţi, deficienţe fizice sau psihice sau a unei sarcini, nu informează autorităţile judiciare sau administrative se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Cu excepţia cazului în care legea dispune altceva, sunt exceptate de la dispoziţiile precedente persoanele constrânse în secret în condiţiile prevăzute la articolul 226-13.

Articolul 434-4

Se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro fapta prin care, în vederea împiedicării aflării adevărului:

1° Se modifică starea locului comiterii unei crime sau a unui delict fie prin alterarea, falsificarea sau ştergerea urmelor sau indiciilor, fie prin aportul, deplasarea sau suprimarea unor obiecte;

2° Se distruge, sustrage, ascunde sau alterează un document public sau privat sau un obiect de natură să faciliteze descoperirea unei crime sau a unui delict, cercetarea probelor sau condamnarea vinovaţilor.

Dacă faptele prevăzute la acest articol sunt comise de către o persoană care, prin funcţiile sale, este chemată să concureze la aflarea adevărului, pedeapsa este de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro.

Articolul 434-4-1

Fapta prin care orice persoană care are cunoştinţă de dispariţia unui minor de 15 ani nu informează autorităţile judiciare sau administrative, în vederea împiedicării sau întârzierii punerii în aplicare a procedurilor penale se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Articolul 434-4-2

Articolul 434-4 se aplică atingerilor aduse administrării justiţiei de către Curtea penală internaţională.

Articolul 434-5

Orice ameninţare sau orice alt act de intimidare cu privire la orice persoană, comis în vederea determinării victimei unei crime sau delict să nu facă plângere sau să o retracteze, se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Articolul 434-6

Furnizarea autorului sau complicelui unei crime sau act de terorism pedepsit cu cel puţin 10 ani închisoare a unei locuinţe, un loc de retragere, subvenţii, mijloace de existenţă sau orice alt mijloc de sustragere de la cercetări

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

sau de la arest se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro. Pedepsele sunt de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro dacă infracţiunea este comisă în mod obişnuit.

Sunt exceptaţi de la dispoziţiile precedente:

1° Părinţii în linie directă şi soţii lor, precum şi fraţii şi surorile şi soţii lor, ai autorului sau complicelui crimei sau actului de terorism;

2° Soţul autorului sau complicelui crimei sau actului de terorism, sau persoana care locuieşte în mod notoriu în situaţie maritală cu el.

Articolul 434-7

Tăinuirea sau ascunderea cadavrului unei persoane victime a unui omor sau decedată în urma violenţelor se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

SECŢIUNEA 2
Despre împiedicarea exercitării justiţiei

Articolul 434-7-1

Fapta prin care un magistrat, orice altă persoană care ocupă un loc într-o formaţiune jurisdicţională sau orice altă autoritate administrativă, refuză înfăptuirea justiţiei după ce i s-a solicitat şi persevereză în refuzul său după avertismentul sau ordinul superiorilor săi se pedepseşte cu amenda de 7.500 euro şi interdicţia de a exercita funcţii publice pentru o durată de 5 până la 20 ani.

Articolul 434-7-2

Fără prejudicierea drepturilor apărării, fapta prin care orice persoană care, datorită funcţiilor sale, are cunoştinţă, în aplicarea dispoziţiilor Codului de procedură penală, despre informaţiile privind o anchetă sau o instrucţie în curs cu privire la o crimă sau un delict, dezvăluie, direct sau indirect, aceste informaţii unor persoane susceptibile de a fi implicate, ca autori, coautori, complici sau tăinuitori, în comiterea acestor infracţiuni, dacă această dezvăluire este de natură să împiedice derularea investigaţiilor sau aflarea adevărului, se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Dacă ancheta sau investigarea au legătură cu o crimă sau un delict pedepsit cu 2 ani închisoare în dispoziţiile articolului 706-73 din Codul de procedură penală, pedepsele sunt de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro.

Articolul 434-8

Orice ameninţare sau orice act de intimidare comis asupra unui magistrat, jurat sau orice altă persoană care ocupă un loc într-o formaţiune jurisdicţională, un arbitru, un interpret, un expert sau avocatul unei părţi în vederea influenţării comportamentului său în exercitarea funcţiilor se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Articolul 434-9

Se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 1.000.000 euro, sumă ce poate fi majorată până la dublul folosului obţinut din infracţiune, fapta prin care:

1° Un magistrat, un jurat sau orice altă persoană care ocupă un loc într-o formaţiune jurisdicţională;

2° Un funcţionar la grefa unei instanţe;

3° Un expert numit fie de către o instanţă, fie de către părţi;

4° O persoană însărcinată de autoritatea judiciară sau de o instanţă administrativă însărcinată cu o misiune de conciliere sau mediere;

5° Un arbitru care îşi exercită misiunea conform legislaţiei naţionale de arbitraj,

solicită sau este de acord, fără drept şi în orice moment, direct sau indirect, cu ofertele, promisiunile, darurile, cadourile sau avantajele, pentru sine sau pentru altul, pentru îndeplinirea, abţinerea de la îndeplinirea unui act ce ţine de funcţia sa sau care este facilitat de funcţia sa.

Fapta prin care se cedează, în orice moment, solicitărilor unei persoane menţionate la punctele de la 1° - 5° sau i se propune fără drept oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau avantaje pentru îndeplinirea sau abţinerea de la îndeplinirea unui act ce ţine de funcţia sa sau este facilitat de funcţia sa se pedepseşte cu aceleaşi pedepse. Dacă infracţiunea definită la paragrafele de la 1 la 7 este comisă de un magistrat în beneficiul sau în detrimentul unei persoane care face obiectul unor urmăriri penale, pedeapsa este de 15 ani de recluziune şi amenda de 225.000 euro.

Articolul 434-9-1

Se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 500.000 euro, sumă ce poate fi majorată până la dublului folosului obţinut din infracţiune, fapta prin care orice persoană solicită sau este de acord, în orice moment, direct sau indirect, cu oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau avantaje pentru sine sau pentru altă persoană, pentru abuzul de influenţa sa reală sau presupusă în vederea obţinerii de la una din persoanele menţionate la articolul 434-9 a unei decizii sau a unui aviz favorabil.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse fapta prin care orice persoană, în orice moment, răspunde solicitărilor prevăzute la primul paragraf sau propune, fără drept, direct sau indirect, oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau orice avantaje unei persoane, în numele său sau al altora, pentru a abuza sau pentru că a abuzat de influenţa reală sau presupusă în vederea obţinerii de la una din persoanele menţionate la articolul 434-9 o decizie sau un aviz favorabil.

Articolul 434-9-2

Pedeapsa privativă de libertate impusă autorului sau complicelui uneia din infracţiunile prevăzute la articolele 434-9 şi 434-9-1 se reduce cu jumătate

BCU CLUJ / BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITY LIBRARY

dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis încetarea infracţiunii sau identificarea, după caz, a celorlalţi autori sau complici.

Articolul 434-10

Fapta prin care orice conducător al unui automobil sau motor terestru, fluvial sau maritim, ştiind că tocmai a cauzat sau a ocazionat un accident, nu opreşte şi încearcă astfel să fugă de responsabilitatea penală sau civilă pe care o poate avea, se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Dacă se aplică articolele 221-6 şi 222-19, pedepsele prevăzute la aceste articole sunt dublate în afara cazurilor prevăzute la articolele 221-6-1, 222-19-1 şi 222-20-1.

Articolul 434-11

Fapta prin care orice persoană care cunoaşte dovada nevinovăţiei unei persoane arestate preventiv sau judecate pentru crimă sau delict, se abţine în mod voluntar să depună imediat mărturie la autorităţile judiciare sau administrative se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Totuşi, este scutit de pedeapsă cel care va depune mărturie tardiv, dar spontan.

Sunt exceptaţi de la dispoziţiile primului paragraf:

1° Autorul sau complicele infracţiunii la care se referea urmărirea, părinţii săi în linie directă şi soţii lor, precum şi fraţii, surorile şi soţii lor;

2° Soţul autorului sau complicelui infracţiunii la care se referea urmărirea, sau persoana care trăieşte în mod notoriu în situaţie maritală cu el.

Sunt de asemenea exceptaţi de la dispoziţiile primului paragraf persoanele obligate să păstreze secretul în condiţiile prevăzute la articolul 226-13.

Articolul 434-12

Fapta prin care orice persoană care a declarat public că îi cunoaşte pe autorii unei crime sau ai unui delict refuză să răspundă întrebărilor care îi sunt puse în această privinţă de către un judecător se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Articolul 434-13

Mărturia mincinoasă făcută sub jurământ în faţa oricărei instanţe sau în faţa unui funcţionar din poliţia judiciară care acţionează în executarea unei comisii rogatorii se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Totuşi, martorul mincinos est scutit de pedeapsă dacă şi-a retras spontan mărturia înaintea deciziei ce pune capăt procedurii realizate de instanţa de instrucţie sau de instanţa de judecată.

Articolul 434-14

Mărturia mincinoasă se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro:

1° Dacă este provocată de încredinţarea unui dar sau a oricărei recompense;

2° Dacă cel împotriva căruia sau în favoarea căruia a fost comisă mărturia mincinoasă este pasibil de o pedeapsă penală.

Articolul 434-15

Folosirea de promisiuni, oferte, cadouri, presiuni, ameninţări, acte de violenţă, manevre sau tertipuri în cadrul unei proceduri sau în vederea unei cereri sau apărări în justiţie pentru a determina o altă persoană fie să facă sau să dea o depoziţie, o declaraţie sau o atestare mincinoasă, fie să se abţină să facă sau să dea o depoziţie, o declaraţie sau o atestare, se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro, chiar dacă mituirea nu este urmată de efect.

Articolul 434-15-1

Neprezentarea, nedepunerea de jurământ sau de depoziţie, fără scuză sau justificare, în faţa judecătorului de instrucţie sau în faţa unui funcţionar din poliţia judiciară care acţionează asupra comisiei rogatorii de către o persoană care a fost citată de acesta pentru audiere ca martor se pedepseşte cu amenda de 3 750 euro.

Articolul 434-15-2

Se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 270.000 euro fapta prin care orice persoană, care are cunoştinţă de codul secret de descifrare a unui mijloc de criptare susceptibil de a fi fost utilizat pentru pregătirea, facilitarea sau comiterea unei crime sau delict, refuză să încredinţeze respectivul cod autorităţilor judiciare sau să îl pună în aplicare, la cererile acestor autorităţi emise în aplicarea titlurilor II şi III din cartea I din Codul de procedură penală.

Dacă refuzul este manifestat atunci când încredinţarea sau punerea în aplicare a codului ar fi permis evitarea comiterii unei crime sau delict sau limitarea efectelor sale, pedeapsa este de 5 ani închisoare şi amenda de 450.000 euro.

Articolul 434-16

Publicarea, înainte de intervenţia deciziei jurisdicţionale definitive, de comentarii care tind să exercite presiuni în vederea influenţării declaraţiilor martorilor sau a deciziei instanţelor de instrucţie sau de judecată se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro.

Dacă infracţiunea este comisă prin presa scrisă sau audiovizuală, dispoziţiile speciale ale legilor ce guvernează aceste materii se aplică în ceea ce priveşte determinarea persoanelor responsabile.

Articolul 434-17

Jurământul fals în materie civilă se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

BCU / CENTRUL UNIVERSITAR

Articolul 434-18

Fapta prin care un interpret, în orice materie, denaturează sensul cuvintelor sau documentelor traduse se pedepseşte, conform distincţiilor de la articolele 434-13 şi 434-14, cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro sau cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Articolul 434-19

Subordonarea interpretului este reprimată în condiţiile prevăzute la articolul 434-15.

Articolul 434-20

Fapta prin care un expert, în orice materie, falsifică, în rapoartele sale scrise sau în expunerile sale orale, datele sau rezultatele expertizei se pedepseşte, conform distincţiilor de la articolele 434-13 şi 434-14, cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro sau cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Articolul 434-21

Subordonarea expertului este pedepsită în condiţiile prevăzute la articolul 434-15.

Articolul 434-22

Ruperea sigiliilor aplicate de autoritatea publică se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro. Tentativa de rupere a sigiliilor se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse orice deturnare de obiect plasat sub sigiliu sau sub autoritatea justiţiei.

Articolul 434-23

Luarea numelui unui terţ, în circumstanţele care au determinat sau ar fi putut determina împotriva acestuia urmăriri penale, se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

În pofida dispoziţiilor articolelor de la 132-2 până la 132-5, pedepsele pronunţate pentru acest delict se cumulează, fără posibilitatea contopirii, cu cele care ar fi fost pronunţate pentru infracţiunea cu ocazia căreia a fost comisă uzurparea.

Se pedepseşte cu pedepsele prevăzute la primul paragraf declaraţia falsă cu privire la starea civilă a unei persoane, care a determinat sau ar fi putut determina urmăriri penale împotriva unui terţ.

Articolul 434-23-1

Articolele 34-8, 434-9, de la 434-13 până la 434-15 sunt aplicabile atingerilor aduse administrării justiţiei de Curtea penală internaţională.

BCU/S CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SECȚIUNEA 3
Despre atingerile aduse autorității justiției

ALINEATUL 1
Despre atingerile aduse respectului datorat justiției

Articolul 434-24

Insulta prin cuvinte, gesturi sau amenințări, prin înscrisuri sau imagini de orice natură nefăcute publice sau prin trimiterea de orice fel de obiecte adresate unui magistrat, jurat sau oricărei persoane care ocupă un loc într-o formațiune jurisdicțională în exercitarea funcțiilor sale sau cu ocazia acestei exercitări și care tinde să aducă atingere demnității sale sau respectului datorat funcției cu care este investit se pedepsește cu 1 an închisoare și cu amenda de 15.000 euro.

Dacă insulta are loc la audierea în fața unei curți, tribunal sau a unei formațiuni jurisdicționale, pedeapsa este de 2 ani închisoare și amenda de 30.000 euro.

Articolul 434-25

Fapta prin care se încearcă să se discrediteze, în mod public prin acte, cuvinte, înscrisuri sau imagini de orice natură, un act sau o decizie jurisdicțională, în condițiile care sunt de natură să aducă atingere autorității justiției sau independenței sale se pedepsește cu 6 luni închisoare și cu amenda de 7.500 euro.

Dispozițiile paragrafului precedent nu se aplică comentariilor tehnice nici actelor, cuvintelor, înscrisurilor sau imaginilor de orice natură care tind la reformarea, casația sau revizuirea unei decizii.

Dacă infracțiunea este comisă prin presa scrisă sau audiovizuală, dispozițiile legilor speciale ce guvernează aceste domenii se aplică în ceea ce privește determinarea persoanelor responsabile.

Acțiunea publică se prescrie în trei luni împlinite, începând din ziua în care a fost comisă infracțiunea definită la acest articol, dacă în acest interval nu a fost făcut niciun act de instrucție sau de urmărire.

Articolul 434-26

Fapta prin care se denunță în mod mincinos autorității judiciare sau administrative faptele care constituie o crimă sau un delict care au determinat autoritățile judiciare la cercetări inutile se pedepsește cu 6 luni închisoare și cu amenda de 7.500 euro.

PARAGRAFUL 2
Despre evadare

Articolul 434-27

Constituie evadare care se pedepsește fapta prin care un deținut se sustrage plasării în custodie.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Evadarea se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Dacă evadarea este comisă prin violenţă, efracţie sau corupţie, chiar şi când acestea ar fi fost comise, în acord cu deţinutul, de către un terţ, pedepsele sunt de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro.

Articolul 434-28

Pentru aplicarea acestui alineat, este considerată deţinut orice persoană:

1° Care este plasată în custodie;

2° Care se află în instanţă sau în curs de prezentare la autoritatea judiciară la ieşirea din custodia poliţiei sau în executarea unui mandat de arestare;

3° Căreia i-a fost notificat un mandat de depunere sau un mandat de arestare valabil;

4° Care execută o pedeapsă privativă de libertate sau care a fost arestată pentru executarea acestei pedepse;

5° Care este plasată în închisoare în scopul extrădării.

Articolul 434-29

Constituie de asemenea evadare pedepsită cu aceleaşi pedepse fapta:

1° Prin care un deţinut plasat într-o unitate sanitară sau spital se sustrage supravegherii la care a fost supus;

2° Prin care orice condamnat se sustrage controlului la care a fost supus atunci când a făcut obiectul unei decizii fie de plasare în afara unităţii penitenciare, fie de plasare sub supraveghere electronică sau atunci când beneficiază fie de regimul semi-libertăţii, fie de permisiunea de ieşire;

3° Prin care orice condamnat nu se reintegrează în unitatea penitenciară la încheierea unei măsuri de suspendare sau de fracţionare a pedepsei cu închisoare, de scoatere, de semi-libertate sau a permisiunii de ieşire;

4° Prin care orice condamnat plasat sub supraveghere electronică neutralizează prin orice mijloc procedeul ce permite detectarea de la distanţă a prezenţei sau absenţei sale în locul desemnat de judecătorul responsabil cu executarea pedepselor.

Articolul 434-30

Infracţiunile prevăzute la articolul 434-27 şi la punctul 1° al articolului 434-29 se pedepsesc cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro dacă au fost comise sub ameninţarea unei arme sau a unei substanţe explozive, incendiare sau toxice.

Pedepsele sunt de 10 ani închisoare şi amenda de 150.000 euro dacă s-a folosit o armă sau o substanţă explozivă, incendiară sau toxică sau dacă faptele sunt comise în bandă organizată, chiar dacă membrii acestei bande sunt sau nu deţinuţi.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 434-31

În pofida dispoziţiilor articolelor de la 132-2 până la 132-5, pedepsele pronunţate pentru delictul de evadare se cumulează, fără posibilitatea contopirii, cu cele pe care evadatul le ispăşea sau cu cele pronunţate pentru infracţiunea din cauza căreia era deţinut.

Articolul 434-32

Se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro fapta prin care orice persoană procură unui deţinut orice mijloc de a se sustrage custodiei la care a fost supus.

Atunci când contribuţia astfel adusă se însoţeşte de violenţă, efracţie sau corupţie, infracţiunea se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Dacă această contribuţie constă în furnizarea sau folosirea unei arme sau a unei substanţe explozive, incendiare sau toxice, infracţiunea se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Articolul 434-33

Se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro fapta prin care orice persoană însărcinată cu supravegherea, facilitează sau pregăteşte, chiar prin abţinere voluntară, evadarea unui deţinut.

Aceste dispoziţii se aplică de asemenea oricărei persoane abilitate prin funcţiile sale să pătrundă într-o unitate penitenciară sau să se apropie de deţinuţi, în orice calitate.

În cazurile prevăzute la acest articol, atunci când contribuţia adusă constă din furnizarea sau folosirea unei arme sau a unei substanţe explozive, incendiare sau toxice, infracţiunea se pedepseşte cu 15 ani de recluziune şi cu amenda de 225.000 euro.

Articolul 434-34

Persoanele menţionate la articolele 434-32 şi 434-33 pot fi condamnate solidar la daune-interese pe care victima ar avea dreptul să se obţină de la deţinut prin exercitarea acţiunii civile din cauza infracţiunii care motiva detenţia acestuia.

Articolul 434-35

Se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro fapta prin care, indiferent de locul în care se produce, se oferă sau se furnizează unui deţinut, sau se primesc de la acesta şi se transmit sume de bani, corespondenţe, obiecte sau substanţe diverse şi se comunică prin orice mijloc cu un deţinut, în afara cazurilor autorizate de regulamente.

Pedeapsa este de 3 ani închisoare şi amenda de 45.000 euro dacă vinovatul este însărcinat cu supravegherea deţinuţilor sau dacă este abilitat

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

prin funcţiile sale să pătrundă într-o unitate penitenciară sau să apropie de deţinuţi, în orice calitate.

Articolul 434-35-1

Se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro pătrunderea de către o persoană într-o unitate penitenciară sau escaladarea împrejmuirii fără să fie abilitată în virtutea dispoziţiilor legislative sau reglementare sau fără să fi fost autorizată de autorităţile competente.

Articolul 434-36

Tentativa delictelor prevăzute la acest alineat se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 434-37

Orice persoană care a încercat să comită, în calitate de autor sau de complice, una din infracţiunile prevăzute la acest alineat, va fi scutită de pedeapsă dacă, avertizând autoritatea judiciară sau administraţia penitenciară, a împiedicat evadarea.

ALINEATUL 3
Despre alte atingeri aduse autorităţii justiţiei penale

Articolul 434-38

Fapta prin care o persoană care are interdicţie de şedere apare într-un loc interzis se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse fapta prin care o persoană care are interdicţie de şedere se sustrage măsurilor de supraveghere prescrise de judecător.

Articolul 434-39

În cazul în care printr-o hotărâre s-a dispus, cu titlu de pedeapsă, afişarea deciziei de condamnare, fapta de suprimare, disimulare sau rupere totală sau parţială a afişelor expuse se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro.

Hotărârea va dispune din nou afişarea pe cheltuiala condamnatului.

Articolul 434-40

Atunci când a fost pronunţată, cu titlu de pedeapsă, interdicţia exercitării unei activităţi profesionale sau sociale sau a unei funcţii publice prevăzute la primul paragraf al articolului 131-27 şi la articolele 131-28 şi 131-29, orice încălcare a acestei interdicţii se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Articolul 434-40-1

Atunci când a fost pronunţată, cu titlu de pedeapsă, interdicţia de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau

controla, în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială prevăzută la al doilea paragraf al articolului 131-27, orice încălcare a acestei interdicţii se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 375.000 euro.

Articolul 434-41

Se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro încălcarea de către condamnat a obligaţiilor sau interdicţiilor ce rezultă din pedepsele cu suspendare sau de anulare a permisului de conducere, de interzicere de a conduce anumite automobile terestre cu motor, de interzicere de a pătrunde în anumite locuri sau de a întâlni anumite persoane, de obligare la îndeplinirea unui stagiu, de interzicere de a deţine sau a purta o armă, de retragere a permisului de vânătoare, de interzicere de a emite cecuri sau de a folosi cărţi de credit, de închidere a unităţii sau de excludere de pe pieţele publice pronunţate în aplicarea articolelor 131-5-1, 131-6, 131-10, 131-14, 131-16 sau 131-17, de interzicere de a încheia un nou contract de abonament la un serviciu de comunicare publică online ce rezultă din pedeapsa complementară prevăzută în materie delictuală la articolul L. 335-7 din Codul proprietăţii intelectuale, de interzicere de a cumpăra un bun imobiliar sau o afacere de la o unitate care primeşte cazare de la public în mod integral sau parţial, rezultând din pedeapsa complementară prevăzută la punctul 5° bis al articolului 225-19 din prezentul Cod, la punctul 3° de la III al articolului L. 511-6 din Codul construcţiilor şi locuinţelor şi la punctul 3° de la IV al articolului L. 1337-4 din Codul sănătăţii publice.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse distrugerea, deturnarea sau încercarea de a distruge sau deturna un automobil imobilizat sau un vehicul, o armă sau orice alt bun corporal sau necorporal, sau un animal confiscate în aplicarea articolelor 131-6, 131-10, 131-14,131-16, 131-21 sau 131-39.

Se pedepseşte de asemenea cu aceleaşi pedepse fapta prin care o persoană care primeşte notificarea unei decizii ce se pronunţă în privinţa sa, în aplicarea articolelor menţionate mai sus, suspendarea sau anularea permisului de conducere, retragerea permisului de vânătoare sau confiscarea unui automobil, a unei arme sau a oricărui alt bun corporal sau necorporal sau a unui animal, refuză să încredinţeze permisul suspendat, anulat sau retras sau bunul ori animalul confiscat agentului autorităţii însărcinate cu executarea acestei decizii.

Articolul 434-42

Încălcarea de către condamnat a obligaţiilor ce rezultă din pedeapsa cu muncă în folosul comunităţii pronunţată cu titlu de pedeapsă principală sau de pedeapsă complementară se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Articolul 434-42-1

Fapta prin care o persoană supusă uneia sau mai multor obligaţii ori interdicţii impuse printr-o ordonanţă emisă de judecătorul pentru detenţie şi libertăţi în aplicarea unei decizii de protecţie europeană conform articolului 696-102 din Codul de procedură penală nu respectă oricare din aceste obligaţii sau interdicţii se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Articolul 434-43

În cazul în care a fost pronunţată împotriva unei persoane juridice una din pedepsele prevăzute la articolul 131-39, încălcarea de către o persoană fizică a obligaţiilor care decurg din aceasta se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Fapta prin care orice persoană fizică participă la menţinerea sau reconstituirea, deschisă sau deghizată, a unei persoane juridice a cărei dizolvare a fost pronunţată în aplicarea dispoziţiilor punctului 1° al articolului 131-39 se pedepseşte cu trei ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

În cazul în care dizolvarea a fost pronunţată pentru o infracţiune comisă în stare de recidivă, sau pentru infracţiunea prevăzută la paragraful precedent, pedeapsa este de 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro.

SECŢIUNEA 4
Pedepse complementare şi responsabilitatea persoanelor juridice

Articolul 434-44

Persoanele fizice vinovate de unul din delictele prevăzute la articolele de la 434-4 până la 434-9-1, 434-11, de la 434-13 până la 434-15, de la 434-17 până la 434-23, 434-27, 434-29, 434-30, 434-32, 434-33, 434-35, 434-36 şi de la 434-40 până la 434-43 sunt de asemenea pasibile de interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26.

În cazurile prevăzute la articolele 434-9, 434-9-1, 434-16 şi 434-25, pot fi de asemenea dispuse afişarea sau difuzarea deciziei pronunţate în condiţiile prevăzute la articolul 131-35.

Persoanele fizice vinovate de una din infracţiunile prevăzute la al treilea paragraf al articolului 434-9, la articolul 434-33 şi la al doilea paragraf al articolului 434-35, sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcţie publică sau activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea, fie, doar pentru infracţiunile prevăzute la ultimul paragraf al articolelor 434-9 şi 434-33, de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau în numele altora, o întreprindere

comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate cumulativ.

În toate cazurile prevăzute la acest capitol, se impune în plus confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii, cu excepţia obiectelor susceptibile de restituire.

Articolul 434-45

Persoanele fizice vinovate de delictul prevăzut la articolul 434-10 sunt de asemenea pasibile de suspendarea, pentru o durată de cel mult 5 ani, a permisului de conducere, această suspendare neputând fi limitată la conducerea în afara activităţii profesionale.

Articolul 434-46

Interdicţia de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunţată în condiţiile prevăzute la articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracţiunile definite la cel de-al optulea paragraf al articolului 434-9, la articolele 434-9-1 şi 434-30, la ultimul paragraf al articolului 434-32 şi la articolul 434-33.

Articolul 434-47

Persoanele juridice recunoscute ca fiind responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile prevăzute la al optulea paragraf al articolului 434-9, la al doilea paragraf al articolului 434-9-1 şi la articolele 434-39 şi 434-43 sunt pasibile de următoarele pedepse:

1° Amenda, potrivit prevederilor articolului 131-38;

2° Pentru o durată de cel mult 5 ani, pedepsele menţionate la punctele 2°, 3°, 4°, 5°, 6° şi 7° ale articolului 131-39;

3° Confiscarea prevăzută la articolul 131-21;

4° Afişarea sau difuzarea deciziei pronunţate în condiţiile prevăzute la articolul 131-35;

5° Pentru infracţiunile prevăzute la al doilea şi al treilea paragraf ale articolului 434-43, pedeapsa dizolvării menţionată la punctul 1° al articolului 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL V
Despre atingerile aduse administrației publice și înfăptuirii justiției a Comunităților europene, a statelor membre ale Uniunii europene, a celorlalte state străine și organizații internaționale publice

SECȚIUNEA 1
Despre atingerile aduse administrației publice

SUB-SECȚIUNEA 1
Despre corupția și traficul de influență pasive

Articolul 435-1

Se pedepsește cu 10 ani închisoare și cu amenda de 1.000.000 euro, sumă ce poate fi majorată până la dublul folosului obținut din infracțiune, fapta prin care un reprezentant al autorității publice, însărcinat cu o misiune de serviciu public sau învestit cu un mandat electiv public într-un stat străin sau în cadrul unei organizații internaționale publice solicită sau este de acord, fără drept, și în orice moment, direct sau indirect, cu oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau orice avantaje pentru sine sau pentru alții, pentru îndeplinirea sau abținerea de la îndeplinirea unui act din funcția, misiunea sau mandatul său sau facilitat de funcția, misiunea sau mandatul său.

Articolul 435-2

Se pedepsește cu 5 ani închisoare și cu amenda de 500.000 euro, sumă ce poate fi majorată până la dublul folosului obținut din infracțiune, fapta prin care orice persoană solicită sau este de acord, în orice moment, direct sau indirect, cu oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau avantaje oarecare, pentru sine sau pentru alții, pentru abuzul de influență reală sau presupusă în vederea obținerii de distincții, ocupații, piețe sau orice decizie favorabilă de la un reprezentant al autorității publice, însărcinat cu o misiune de serviciu public sau învestit cu un mandat electiv public în cadrul unei organizații internaționale publice.

SUB-SECȚIUNEA 2
Despre corupția și traficul de influență active

Articolul 435-3

Se pedepsește cu 10 ani închisoare și cu amenda de 1.000.000 euro, sumă de poate fi majorată până la dublul folosului obținut din infracțiune, propunerea fără drept și în orice moment, direct sau indirect, făcută unui reprezentant al autorității publice, însărcinat cu o misiune de serviciu public

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

sau investit cu un mandat electiv public într-un stat străin sau în cadrul unei organizaţii internaţionale publice, de oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau orice avantaje, pentru sine sau pentru alţii, pentru îndeplinirea sau abţinerea de la îndeplinirea unui act ţinând de funcţia, misiunea sau mandatul său sau facilitat de funcţia, misiunea sau mandatul său.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse cedarea unei persoane menţionate la paragraful precedent care solicită, fără drept, şi în orice moment, direct sau indirect, de oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau orice avantaje pentru îndeplinirea sau abţinerea de la îndeplinirea unui act prevăzut Ia paragraful menţionat.

Articolul 435-4

Se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 500.000 euro, sumă ce poate fi majorată până la dublul folosului obţinut din infracţiune, propunerea fără drept, şi în orice moment, direct sau indirect, de oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau orice avantaje unei persoane, pentru sine sau pentru alţii, pentru abuzul de influenţă reală sau presupusă în vederea obţinerii de distincţii, ocupaţii, pieţe sau orice altă decizie favorabilă de la un reprezentant al autorităţii publice, însărcinat cu o misiune de serviciu public sau investit cu un mandat electiv public în cadrul unei organizaţii internaţionale publice.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse cedarea unei persoane care solicită, în orice moment, direct sau indirect, oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau avantaje oarecare pentru abuzul de influenţă reală sau presupusă în vederea obţinerii de distincţii, ocupaţii, pieţe sau orice altă decizie favorabilă de la persoane menţionate la primul paragraf.

SUB-SECŢIUNEA 3
Dispoziţii comune

Articolul 435-5

Organizaţiile create în aplicarea Tratatului privind Uniunea Europeană sunt considerate organizaţii internaţionale publice pentru aplicarea dispoziţiilor prezentei secţiuni.

Articolul 435-6-1

Pedeapsa privativă de libertate impusă autorului sau complicelui uneia din infracţiunile prevăzute la articolele de la 435-1 la 435-4 se reduce cu jumătate dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis prevenirea comiterii infracţiunii sau identificarea, după caz, a celorlalţi autori sau complici.

SECȚIUNEA 2
Despre atingerile aduse înfăptuirii justiției

SUB-SECȚIUNEA 1
Despre corupția și traficul de influență pasive

Articolul 435-7

Se pedepsește cu 10 ani închisoare și cu amenda de 1.000.000 euro, sumă ce poate fi majorată până la dublul folosului obținut din infracțiune, fapta prin care:

1° Orice persoană care exercită funcții jurisdicționale într-un stat străin sau în cadrul unei curți internaționale;

2° Orice funcționar din cadrul grefei unei instanțe străine sau curți internaționale;

3° Orice expert numit de o astfel de instanță sau curte sau de către părți;

4° Orice persoană însărcinată cu o misiune de conciliere sau mediere de către o astfel de instanță sau curte;

5° Orice arbitru care își exercită misiunea în temeiul dreptului cu privire la arbitraj al unui stat străin,

solicită sau este de acord, fără drept, și în orice moment, direct sau indirect, cu oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau orice avantaje, pentru sine sau pentru alții, pentru îndeplinirea sau abținerea de la îndeplinirea unui act ținând de funcția sa sau facilitat de funcția sa.

Articolul 435-8

Se pedepsește cu 5 ani închisoare și cu amenda de 500.000 euro, sumă ce poate fi majorată până la dublul folosului obținut din infracțiune, solicitarea sau acceptarea, în orice moment, direct sau indirect, de oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau orice avantaje unei persoane, pentru sine sau pentru alții, pentru abuzul de influență reală sau presupusă în vederea obținerii unei decizii sau aviz favorabil de la o persoană menționată la articolul 435-7, atunci când își exercită funcțiile în cadrul unei curți internaționale sau este numită de o astfel de curte.

SUB-SECȚIUNEA 2
Despre corupția și traficul de influență active

Articolul 435-9

Se pedepsește cu 10 ani închisoare și cu amenda de 1.000.000 euro, sumă ce poate fi majorată până la dublul folosului obținut din infracțiune, propunerea, fără drept, și în orice moment, direct sau indirect:

1° Oricărei persoane care exercită funcții jurisdicționale într-un stat străin sau în cadrul unei curți internaționale;

BCU IAȘI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2° Oricărui funcţionar din cadrul grefei unei instanţe străine sau curţi internaţionale;

3° Oricărui expert numit de o astfel de instanţă sau curte sau de către părţi;

4° Oricărei persoane însărcinată cu o misiune de conciliere sau mediere de către o astfel de instanţă sau curte;

5° Oricărui arbitru care îşi exercită misiunea în temeiul dreptului cu privire la arbitraj al unui stat străin,

pentru sine sau pentru alţii, oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau avantaje oarecare, pentru ca această persoană să îndeplinească sau să se abţină de la îndeplinirea unui act ţinând de funcţia sa sau facilitat de funcţia sa.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse cedarea către o persoană menţionată la punctele de la 1° la 5° care solicită, fără drept, şi în orice moment, direct sau indirect, oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau orice avantaje, pentru sine sau pentru alţii, pentru îndeplinirea sau abţinerea de la îndeplinirea unui act ce ţine de funcţia sa sau facilitat de funcţia sa.

Articolul 435-10

Se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 500.000 euro, sumă ce poate fi majorată până la dublul folosului obţinut din infracţiune, propunerea, fără drept, şi în orice moment, direct sau indirect, de oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau orice avantaje unei persoane, pentru sine sau pentru alţii, pentru abuzul de influenţă reală sau presupusă în vederea obţinerii unei decizii sau aviz favorabil de la o persoană menţionată la articolul 435-9, atunci când îşi exercită funcţiile în cadrul unei curţi internaţionale sau este numită de o astfel de curte.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse cedarea către o persoană care solicită, în orice moment, direct sau indirect, oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau orice avantaje, pentru sine sau pentru alţii, pentru abuzul de influenţă reală sau presupusă în vederea obţinerii de la o persoană menţionată la primul paragraf a unei decizii sau aviz favorabil.

SUB-SECŢIUNEA 3
Dispoziţii comune

Articolul 435-11-1

Pedeapsa privativă de libertate impusă autorului sau complicelui uneia din infracţiunile prevăzute la articolele de la 435-7 până la 435-10 se reduce cu jumătate dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis prevenirea comiterii infracţiunii sau identificarea, după caz, a celorlalţi autori sau complici.

SUB-SECȚIUNEA 4
Despre alte obstrucționări ale înfăptuirii justiției

Articolul 435-12

Se pedepsește cu 3 ani închisoare și cu amenda de 45.000 euro utilizarea de promisiuni, oferte, cadouri, presiuni, amenințări, asalturi, manevre sau tertipuri cu ocazia unei proceduri sau în vederea unei cereri sau apărări în instanță, într-un stat străin sau în fața unei curți internaționale, pentru determinarea altei persoane fie de a da o declarație sau certificare mincinoasă, fie de a se abține de la declarație sau certificare, chiar dacă mituirea nu are efecte.

Articolul 435-13

Se pedepsește cu 10 ani închisoare și cu amenda de 150.000 euro utilizarea de amenințări, violențe sau comiterea oricărui act de intimidare pentru a determina un magistrat, jurat sau orice persoană care face parte dintr-un complet de judecată sau participant la serviciul public al justiției, agent al serviciilor de detectare sau pedepsire a infracțiunilor într-un stat străin sau într-o curte internațională să îndeplinească sau să abțină de la îndeplinirea unui act din funcția sau misiunea sa sau facilitat de funcția sau misiunea sa.

SECȚIUNEA 3
Pedepse complementare și responsabilitatea persoanelor juridice

Articolul 435-14

Persoanele fizice vinovate de una din infracțiunile prevăzute la acest capitol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicția drepturilor civice, civile și de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Interdicția, pentru o durată de cel mult 5 ani, de a exercita o funcție publică sau activitatea profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracțiunea;

3° Afișarea sau difuzarea deciziei pronunțate în condițiile prevăzute la articolul 131-35;

4° Confiscarea, potrivit prevederilor articolului 131-21, a obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracțiunii sau obiectului care este produsul infracțiunii.

Interdicția de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunțată în plus în condițiile prevăzute la articolele de la 131-30 până la 131-30-2, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult 10 ani, împotriva oricărui străin care s-a făcut vinovat de una din infracțiunile prevăzute în prezentul capitol.

Articolul 435-15

Persoanele juridice recunoscute ca fiind penal responsabile, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile prevăzute la articolele 435-3, 235-4, 435-9 şi 435-10 sunt pasibile de următoarele pedepse:

1° Amenda, potrivit prevederilor articolului 131-38;

2° Pentru o durată de cel mult 5 ani, pedepsele prevăzute la punctele de la 2° la 7° ale articolului 131-39;

3° Confiscarea, potrivit prevederilor articolului 131-21, a obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau produsului acesteia;

4° Afişarea sau difuzarea deciziei pronunţate în condiţiile prevăzute la articolul 131-35.

CAPITOLUL VI
Despre participarea la o activitate mercenară

Articolul 436-1

Se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro fapta:

1° Prin care orice persoană, special recrutată pentru a se lupta într-un conflict armat şi care nu este nici cetăţean al unui Stat parte la aşa-zisul conflict armat, nici membru al forţelor armate din acel Stat, nici nu a fost trimisă în misiune de către un Stat altul decât unul din cele care sunt părţi la conflict în calitate de membru al forţelor armate din acel Stat, ia sau încearcă să ia parte directă la ostilităţi în vederea obţinerii unui avantaj personal sau a unei remuneraţii net superioare celei care se plăteşte sau promite luptătorilor cu un rang şi funcţii analoage din forţele armate ale părţii pentru care trebuie să se lupte;

2° Prin care orice persoană, special recrutată pentru a lua parte la un act concertat de violenţă care vizează răsturnarea instituţiilor sau atingerea integrităţii teritoriale a unui Stat şi care nu este nici cetăţean al Statului împotriva căruia acest act este realizat, nici membru al forţelor armate al acelui Stat, nici nu a fost trimisă în misiune de vreun Stat, ia sau încearcă să ia parte la un asemenea act în vederea obţinerii unui avantaj personal sau a unei remuneraţii importante.

Articolul 436-2

Conducerea sau organizarea unei grupări ce are ca obiect recrutarea, utilizarea, remunerarea, echiparea sau instrucţia militară a unei persoane definite la articolul 436-1 se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Articolul 436-3

Dacă faptele menţionate la acest capitol sunt comise în străinătate de un francez sau de către o persoană care este rezidentă în mod obişnuit pe

BCU CLUJ / UNIVERSITY LIBRARY

teritoriul francez, legea franceză se aplică prin derogare de la al doilea paragraf al articolului 113-6 şi dispoziţiile tezei a doua a articolului 113-8 nu se aplică.

Articolul 436-4

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute la acest capitol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Difuzarea integrală sau parţială a deciziei sau a unui comunicat ce informează publicul despre motivele şi despre dispozitivul acesteia în condiţiile prevăzute la articolul 131-35;

3° Interdicţia şederii, potrivit prevederilor articolului 131-31.

Articolul 436-5

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunea definită la articolul 436-2 sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

TITLUL IV
Despre atingerile aduse încrederii publice

CAPITOLUL I
Despre falsuri

Articolul 441-1

Constituie un fals orice alterare frauduloasă a adevărului, de natură să cauzeze un prejudiciu, comisă prin orice mijloc, într-un înscris sau orice alt suport de exprimare a gândirii care are ca obiect sau care poate avea ca efect stabilirea dovezii unui drept sau a unui fapt ce are consecinţe juridice.

Falsul şi uzul de fals se pedepsesc cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Articolul 441-2

Falsul comis într-un document emis de o administraţie publică în scopul constatării unui drept, a unei identităţi sau calităţi sau în scopul acordării unei autorizaţii se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Uzul de fals menţionat la paragraful precedent se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Pedepsele sunt de 7 ani închisoare şi amenda de 100.000 euro dacă falsul sau uzul de fals este comis:

1° Fie de către un reprezentant al autorității publice sau o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public ce acționează în exercitarea funcțiilor sale;

2° Fie în mod obișnuit;

3° Fie cu intenția de a facilita comiterea unei crime sau procurarea impunității pentru autor.

Articolul 441-3

Deținerea frauduloasă al unuia din documentele false definite la articolul 441-2 se pedepsește cu 2 ani închisoare și cu amenda de 30.000 euro.

Pedeapsa este de 5 ani închisoare și amenda de 75.000 euro în caz de deținere frauduloasă a mai multor documente false.

Articolul 441-4

Falsul comis într-un înscris public sau autentic sau într-o înregistrare ordonată de autoritatea publică se pedepsește cu 10 ani închisoare și cu amenda de 150.000 euro.

Uzul de fals menționat la paragraful anterior se pedepsește cu aceleași pedepse.

Pedepsele sunt de 15 ani de recluziune și amenda de 225.000 euro dacă falsul sau uzul de fals este comis de un reprezentant al autorității publice sau o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public ce acționează în exercitarea funcțiilor sau misiunii sale.

Articolul 441-5

Procurarea frauduloasă pentru o altă persoană a unui document emis de către o administrație publică în scopul constatării unui drept, a unei identități sau calități sau în scopul acordării unei autorizații se pedepsește cu 5 ani închisoare și cu amenda de 75.000 euro.

Pedepsele sunt de 7 ani închisoare și amenda de 100.000 euro dacă infracțiunea este comisă:

1 ° Fie de un reprezentant al autorității publice sau o persoană însărcinată cu o misiune de serviciu public ce acționează în exercitarea funcțiilor sale;

2° Fie în mod obișnuit;

3° Fie cu intenția de a facilita comiterea unei crime sau procurarea impunității pentru autor.

Articolul 441-6

Emiterea pe nedrept de către o administrație publică sau un organism însărcinat cu o misiune de serviciu public, prin orice mijloc fraudulos, a unui document destinat constatării unui drept, unei identități sau unei calități sau pentru acordarea unei autorizații se pedepsește cu 2 ani închisoare și cu amenda de 30.000 euro.

Se pedepsește cu aceleași pedepse furnizarea unei declarații mincinoase în vederea obținerii, încercării de a obține, solicitării de a obține sau încercării

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

de a solicita obținerea de la o persoană publică, un organism de protecție socială sau de la un organism însărcinat cu o misiune de serviciu public a unei alocații, plăți sau avantaj nedrept.

Articolul 441-7

Independent de cazurile prevăzute în prezentul capitol, se pedepsește cu un an închisoare și cu amenda de 15.000 euro fapta:

1° Prin care se atestă sau se certifică o stare de fapt inexistentă;

2° Prin care se falsifică un atestat sau un certificat real;

3° Prin care se face uz de un atestat sau de un certificat inexact sau falsificat.

Pedepsele sunt de 3 ani închisoare și amenda de 45.000 euro dacă infracțiunea este comisă în vederea prejudicierii Tezaurului public sau patrimoniului altei persoane.

Articolul 441-8

Utilizarea unui document de identitate sau de călătorie ce aparține unui terț, cu sau fără consimțământul acestuia, pentru a pătrunde sau a rămâne pe teritoriul spațiului Schengen sau obținerea în mod nejustificat a unui titlu, calități, statut sau avantaj se pedepsește cu 5 ani închisoare și cu amenda de 75.000 euro.

Fapta prin care titularul documentului de identitate sau de călătorie a facilitat cu știință comiterea infracțiunii menționate la primul paragraf se pedepsește cu aceeași pedeapsă.

Pedepsele sunt de 7 ani închisoare și amenda de 100.000 euro dacă aceste infracțiuni sunt comise în mod obișnuit.

Articolul 441-9

Tentativa delictelor prevăzute la articolele 441-1, 441-2 și de la 441-4 până la 441-8 se pedepsește cu aceleași pedepse.

Articolul 441-10

Persoanele fizice vinovate de crimele și delictele prevăzute în prezentul capitol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse:

1° Interdicția drepturilor civice, civile și de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Interdicția, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcție publică sau o activitate profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracțiunea, fie de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla, în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicții de exercitare pot fi pronunțate în mod cumulativ;

3° Excluderea de pe piețele publice;

4° Confiscarea obiectului care a servit sau care era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul acesteia, cu excepţia obiectelor susceptibile de restituire.

Articolul 441-11

Interdicţia de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunţată în condiţiile prevăzute la articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durata de cel mult 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracţiunile definite în prezentul capitol.

Articolul 441-12

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite în prezentul capitol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

CAPITOLUL II
Despre moneda falsă

Articolul 442-1

Contrafacerea sau falsificarea monezilor sau bancnotelor cu putere de circulaţie în Franţa sau emise de către instituţiile străine sau internaţionale abilitate în acest scop se pedepseşte cu 30 ani de recluziune şi cu amenda de 450.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse fabricarea monezilor şi bancnotelor menţionate la paragraful anterior realizată cu ajutorul instalaţiilor sau materialelor autorizate destinate acestui scop, dacă este efectuată cu încălcarea condiţiilor fixate de către instituţiile abilitate să emită aceste semne monetare şi fără acordul acestor instituţii.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunilor prevăzute la acest articol.

Articolul 442-2

Transportul, punerea în circulaţie sau deţinerea în vederea punerii în circulaţie a semnelor monetare contrafăcute sau falsificate menţionate la primul paragraf al articolului 442-1 sau a semnelor monetare fabricate în mod ilegal menţionate la cel de-al doilea paragraf al acestui articol se pedepsesc cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

Infracţiunile prevăzute la paragraful precedent se pedepsesc cu 30 ani de recluziune şi cu amenda de 450.000 euro dacă sunt comise în bandă organizată.

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 cu privire la perioada măsurii de siguranţă se aplică infracţiunilor prevăzute la cel de-al doilea paragraf al acestui articol.

Articolul 442-3

Contrafacerea sau falsificarea monedelor sau bancnotelor franceze sau străine care nu au curs legal sau nu sunt autorizate se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Articolul 442-4

Punerea în circulaţie a oricărui semn monetar neautorizat având ca obiect înlocuirea monedelor sau bancnotelor ce au curs legal în Franţa se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Articolul 442-5

Fabricarea, utilizarea sau deţinerea fără autorizaţie a materialelor, instrumentelor, programelor informatice sau a oricărui alt element destinat în mod special fabricării sau protecţiei împotriva contrafacerii sau falsificării bancnotelor sau monedelor se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Articolul 442-6

Se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro fabricarea, vânzarea, distribuirea tuturor obiectelor, imprimate sau formule care prezintă cu semnele monetare menţionate la articolul 442-1 o asemănare de natură să faciliteze acceptarea aşa-ziselor obiecte, imprimate sau formule în locul valorilor imitate.

Articolul 442-7

Fapta prin care cel care a primit semnele monetare contrafăcute sau falsificate menţionate la articolul 442-1 luându-le drept cele reale, le repune în circulaţie după ce le-a descoperit viciile se pedepseşte cu amenda de 7.500 euro.

Articolul 442-8

Tentativa delictelor prevăzute la primul paragraf al articolului 442-2 şi la articolele de la 442-3 până la 442-7 se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 442-9

Orice persoană care a încercat să comită una din infracţiunile prevăzute în prezentul capitol va fi scutită de pedeapsă dacă, avertizând autoritatea administrativă sau judiciară, a permis prevenirea comiterii infracţiunii şi identificarea, dacă este cazul, a celorlalţi vinovaţi.

Articolul 442-10

Pedeapsa privativă de libertate impusă autorului sau complicelui infracţiunilor prevăzute la articolele de la 442-1 până la 442-4 se reduce cu

jumătate dacă, avertizând autoritățile administrative sau judiciare, a permis încetarea comportamentelor incriminate și identificarea, dacă este cazul, a celorlalți vinovați.

Articolul 442-11

Persoanele fizice vinovate de crimele și delictele prevăzute la articolele de la 442-1 până la 442-6 sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse:

1° Interdicția drepturilor civice, civile și de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Interdicția, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcție publică sau o activitate profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia infracțiune a fost comisă, fie de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla, în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicții de exercitare pot fi pronunțate în mod cumulativ;

3° Interdicția sejurului, potrivit prevederilor articolului 131-31.

Articolul 442-12

Interdicția de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunțată în condițiile prevăzute la articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durata de cel mult 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracțiunile definite la articolele de la 442-1 până la 442-4.

Articolul 442-13

În toate cazurile prevăzute în prezentul capitol, poate fi de asemenea pronunțată confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracțiunii sau a obiectului care este produsul acesteia, cu excepția obiectelor susceptibile de restituire.

Confiscarea monedelor și bancnotelor contrafăcute sau falsificate și de asemenea a materialelor și instrumentelor destinate fabricării lor este obligatorie.

După cum contrafacerea sau falsificarea a fost efectuată asupra unor monede sau bancnote, semnele monetare contrafăcute sau falsificate sunt încredințate administrației monedelor și medaliilor sau Băncii Franței, în scopul eventual al distrugerii lor. Le mai sunt încredințate de asemenea, în același scop, materialele și instrumentele confiscate pe care le desemnează.

Confiscarea obiectelor, imprimate sau formulelor menționate la articolul 442-6 este de asemenea obligatorie. Ea atrage remiterea obiectului confiscat administrației monedelor și medaliilor sau Băncii Franței, în funcție de distincția prevăzută la paragraful precedent, în scopul distrugerii eventuale.

Articolul 442-14

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite în prezentul capitol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de:

1° (Abrogat);

2° Pedepsele menţionate la articolul 131-39;

2° Confiscarea, potrivit prevederilor articolului 442-13.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

Articolul 442-15

Dispoziţiile articolelor 442-1, 442-2 şi de la 442-5 până la 442-14 se aplică în cazul bancnotelor şi monedelor care, chiar dacă sunt destinate punerii în circulaţie, nu au fost încă emise de către instituţiile abilitate în acest scop şi nu au încă un curs legal.

Articolul 442-16

Persoanele fizice sau juridice vinovate de crimele şi delictele prevăzute la articolele de la 442-1 până la 442-3 sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară de confiscare a bunurilor sau a unei părţi din acestea ce le aparţine sau, sub rezerva drepturilor proprietarului de bună-credinţă, de care dispun în mod liber, indiferent de natura lor, mobile sau imobile, divizate sau nedivizate.

CAPITOLUL III
Despre falsificarea titlurilor sau a altor valori fiduciare emise de autoritatea publică

Articolul 443-1

Contrafacerea sau falsificarea efectelor emise de Tezaurul public cu timbrul sau cu marca sa sau a efectelor emise de Statele străine cu timbrul sau marca lor, şi de asemenea utilizarea sau transportul acestor efecte contrafăcute sau falsificate se pedepsesc cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Articolul 443-2

Se pedepsesc cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro contrafacerea sau falsificarea timbrelor poştale sau a altor valori fiduciare poştale, precum şi a timbrelor emise de către administraţia finanţelor, vânzarea, transportul, distribuirea sau utilizarea acestor timbre sau valori contrafăcute sau falsificate.

Articolul 443-3

Se pedepsesc cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro fabricarea, vânzarea, transportul sau distribuirea tuturor obiectelor, imprimate sau

formule care prezintă, cu titlurile sau alte valori fiduciare emise de Stat, colectivităţile locale, unităţile publice sau exploatatorii publici prevăzute de Legea nr. 90-568 din 2 iulie 1990 cu privire la organizarea serviciului public al poştei şi telecomunicaţiilor, o asemănare de natură să faciliteze acceptarea aşa-ziselor obiecte, imprimate sau formule în locul valorilor imitate.

Articolul 443-4

Se pedepsesc cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 7.500 euro contrafacerea sau falsificarea timbrelor poştale străine sau a altor valori poştale emise de serviciul poştal dintr-o ţară străină, precum şi vânzarea, transportul, distribuirea sau utilizarea acestor timbre sau valori contrafăcute sau falsificate.

Articolul 443-5

Tentativa delictelor prevăzute în prezentul capitol se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 443-6

Persoanele fizice vinovate de delictele prevăzute în prezentul capitol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Interdicţia, potrivit modalităţilor, prevăzute la articolul 131-27, de a exercita o funcţie publică sau o activitate profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia infracţiunea a fost comisă, fie de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla, în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate în mod cumulativ;

3° Confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul acesteia, cu excepţia obiectelor susceptibile de restituire.

În toate cazurile, confiscarea obiectului delictului este obligatorie. Ea predarea către administraţie a obiectului confiscat în scopul distrugerii eventuale.

Articolul 443-7

Interdicţia de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunţată în condiţiile prevăzute la articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracţiunile definite la articolele 443-1 şi 443-2.

Articolul 443-8

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite în prezentul capitol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de:

1° (Abrogat) ;
2° Pedepsele menţionate la articolul 131-39;
3° Confiscarea, potrivit prevederilor articolului 443-6.
Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

CAPITOLUL IV
Despre falsificarea mărcilor autorităţii

Articolul 444-1

Contrafacerea sau falsificarea fie a sigiliului Statului, fie a timbrelor naţionale, fie a mărcilor ce servesc la marcarea materiilor din aur, argint sau de platină, sau utilizarea acestor sigilii, timbre sau mărci, contrafăcute sau falsificate, se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

Articolul 444-2

Utilizarea frauduloasă a sigiliilor Statului, a timbrelor naţionale sau a mărcilor ce servesc la marcarea aurului, argintului sau obiectelor din platină se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Articolul 444-3

Se pedepsesc cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro:
1° Contrafacerea sau falsificarea sigiliilor, timbrelor sau mărcilor unei autorităţi publice, sau utilizarea acestor sigilii, timbre sau mărci, contrafăcute sau falsificate;
2° Contrafacerea sau falsificarea documentelor având antet sau imprimate oficiale utilizate în adunările instituite de Constituţie, administraţii publice sau jurisdicţii, vânzarea, distribuirea şi de asemenea utilizarea acestor hârtii sau imprimate astfel contrafăcute sau falsificate;
3° Contrafacerea sau falsificarea de ştampile sau mărci care să ateste intervenţia serviciilor de inspecţie sau de supraveghere sanitară a Franţei sau ale unei ţări străine.

Articolul 444-4

Utilizarea frauduloasă a sigiliilor, mărcilor, timbrelor, hârtiilor, imprimatelor sau ştampilelor şi a mărcilor ce atestau intervenirea serviciilor de inspecţie sau de supraveghere sanitară menţionate la articolul 444-3 se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Articolul 444-5

Se pedepsesc cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro fabricarea, vânzarea, distribuirea sau utilizarea imprimatelor care prezintă cu hârtiile având antet sau imprimatele oficiale utilizate de adunările instituite de

Constituţie, administraţii publice sau jurisdicţii o asemănare de natură să cauzeze o confuzie în percepţia publicului.

Articolul 444-6

Tentativa delictelor prevăzute în prezentul capitol se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 444-7

Persoanele fizice vinovate de crimele şi delictele prevăzute în prezentul capitol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Interdicţia, potrivit modalităţilor, prevăzute la articolul 131-27, de a exercita o funcţie publică sau o activitate profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia infracţiunea a fost comisă, fie de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla, în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate în mod cumulativ;

3° Excluderea de pe pieţele publice;

4° Confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a produsului acesteia, cu excepţia obiectelor susceptibile de restituire.

În toate cazurile, confiscarea obiectului delictului este obligatorie. Ea provoacă încredinţarea către administraţie a obiectului confiscat în scopul distrugerii eventuale.

Articolul 444-8

Interdicţia de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunţată în condiţiile prevăzute la articolul 131-30, fie cu titlu definitiv, fie pentru o durata de cel mult 10 ani, împotriva oricărui străin vinovat de una din infracţiunile definite în prezentul capitol.

Articolul 444-9

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite în prezentul capitol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de:

1° (Abrogat);

2° Pedepsele menţionate lan articolul 131-39;

3° Confiscarea, potrivit prevederilor articolului 444-7.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

CAPITOLUL V
Despre corupția persoanelor care nu exercită o funcție publică

SECȚIUNEA 1
Despre corupția pasivă și activă a persoanelor care nu exercită o funcție publică

Articolul 445-1

Se pedepsește cu 5 ani închisoare și cu amenda de 500.000 euro, sumă ce poate fi majorată până la dublul folosului obținut din infracțiune, fapta prin care sunt propuse, fără drept, și în orice moment, direct sau indirect, unei persoane care, fără să fie reprezentantul autorității publice, nici însărcinată cu o misiune de serviciu public, nici învestită cu un mandat electiv public, exercită, în cadrul unei activități profesionale sau sociale, o funcție de conducere sau o activitate pentru o persoană fizică sau juridică sau pentru orice organism, oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau orice avantaje, pentru sine sau pentru alții, pentru ca această persoană să îndeplinească sau să se abțină de la a îndeplini, sau pentru că a îndeplinit sau s-a abținut de la a îndeplini un act ținând de activitatea sau de funcția sa sau facilitat de activitatea sau funcția sa, cu încălcarea obligațiilor legale, contractuale sau profesionale.

Se pedepsește cu aceleași pedepse fapta prin care se cedează unei persoane menționată la primul paragraf care solicită, fără drept, și în orice moment, direct sau indirect, oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau avantaje oarecare, pentru sine sau pentru ceilalți, pentru a îndeplini sau pentru că a îndeplinit, ori pentru a se abține sau că s-a abținut de a la îndeplinirea unui act menționat la paragraful respectiv, cu încălcarea obligațiilor sale legale, contractuale sau profesionale.

Articolul 445-1-1

Pedepsele prevăzute la articolul 445-1 se aplică oricărei persoane care promite sau oferă, fără drept, și în orice moment, direct sau indirect, cadouri, daruri sau orice avantaje, pentru sine sau pentru alții, unui actor al unui eveniment sportiv care generează pariuri sportive, pentru ca acesta din urmă să modifice, printr-un act sau o abținere, derularea normală și echitabilă a acestui eveniment.

Articolul 445-2

Se pedepsește cu 5 ani închisoare și cu amenda de 500.000 euro, sumă ce poate fi majorată până la dublul folosului obținut din infracțiune, fapta prin care o persoană care, fără să fie reprezentantul autorității publice, nici însărcinată cu o misiune de serviciu public, nici investită cu un mandat electiv public, exercită, în cadrul unei activități profesionale sau sociale, o funcție de

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

conducere sau o activitate pentru o persoană fizică sau juridică sau pentru orice organism, solicită sau acceptă, fără drept, şi în orice moment, direct sau indirect, oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau orice avantaje, pentru sine sau pentru alţii, pentru a îndeplini sau pentru că a îndeplinit, ori pentru a se abţine sau că s-a abţinut de la îndeplinirea unui act din activitatea sau funcţia sa sau facilitat de activitatea sau funcţia sa cu încălcarea obligaţiilor sale legale, contractuale sau profesionale.

Articolul 445-2-1

Pedepsele prevăzute la articolul 445-2 se aplică oricărui actor al unui eveniment sportiv care generează pariuri sportive care, în vederea modificării sau alterării rezultatului, acceptă cadouri, daruri sau orice avantaje, pentru sine sau pentru alţii, pentru a modifica, printr-un act sau o abţinere, derularea normală şi echitabilă a acestui eveniment.

SECŢIUNEA 2
Pedepse complementare aplicabile persoanelor fizice şi responsabilitatea penală a persoanelor juridice

Articolul 445-3

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile definite la articolele 445-1, 445-1-1, 445-2 şi 445-2-1 sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-26, a drepturilor civice, civile şi de familie;

2° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcţie publică sau o activitate profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia infracţiunea a fost comisă, fie de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla, în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate în mod cumulativ;

3° Confiscarea, potrivit prevederilor articolului 131-21, a obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau produsului acesteia, cu excepţia obiectelor susceptibile de restituire;

4° Afişarea sau difuzarea deciziei pronunţate în condiţiile prevăzute la articolul 131-35.

Articolul 445-4

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolele 445-1, 445-1-1, 445-2 şi 445-2-1 sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de:

1° (Abrogat);

2° Pentru o durată de cel mult 5 ani, de pedepsele menţionate la punctele 2°, 3°, 4°, 5°, 6° şi 7° ale articolului 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia infracţiunea a fost comisă;

3° Confiscarea, potrivit prevederilor articolului 131-21, a obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau produsului acesteia, cu excepţia obiectelor susceptibile de restituire;

4° Afişarea sau difuzare deciziei pronunţate în condiţiile prevăzute la articolul 131-35.

CAPITOLUL VI
Despre încălcarea dispoziţiilor de reglementare a profesiilor exercitate în locurile publice

Articolul 446-1

Vânzarea frauduloasă este fapta, comisă fără autorizaţie sau declaraţie legală, prin care se oferă, se pun în vânzare sau se expun în vederea vânzării bunuri sau se exercită orice altă profesie în locurile publice cu încălcarea dispoziţiilor de reglementare a poliţiei în aceste locuri.

Vânzarea frauduloasă se pedepseşte cu 6 luni închisoare şi cu amenda de 3 750 euro.

Articolul 446-2

Dacă vânzarea frauduloasă este însoţită de asalturi sau ameninţări sau dacă este comisă în grup, pedeapsa este de 1 an închisoare şi amenda de 15.000 euro.

Articolul 446-3

Persoanele fizice vinovate de delictele prevăzute la acest capitol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Confiscarea a obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a produsului acesteia;

2° Distrugerea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a produsului acesteia.

Articolul 446-4

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la prezentul capitol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

TITLUL V
Despre participarea la o asociere de infractori

Articolul 450-1

Constituie o asociere de infractori orice grupare formată sau convenită constituită în vederea pregătirii, caracterizată de una sau mai multe fapte materiale, de una sau mai multe crime sau de unul sau mai multe delicte de cel puţin 5 ani închisoare.

Dacă infracţiunile planificate sunt crime sau delicte pedepsite cu 10 ani închisoare, participarea la o asociere de răufăcători se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro.

Dacă infracţiunile planificate sunt delicte pedepsite cu cel puţin 5 ani închisoare, participarea la o asociere de infractori se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Articolul 450-2

Orice persoană care a participat la gruparea sau înţelegerea definite la articolul 450-1 este scutită de pedeapsă dacă, înainte de orice urmărire, a dezvăluit existenţa grupării sau înţelegerea autorităţilor competente şi a permis identificarea celorlalţi participanţi.

Articolul 450-3

Persoanele fizice vinovate de infracţiunea prevăzută la articolul 450-1 sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, fie de a exercita o funcţie publică sau o activitate profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia infracţiunea a fost comisă, fie de a exercita o profesie comercială sau industrială, de a conduce, administra, gestiona sau controla, în orice calitate, direct sau indirect, în numele său sau al altora, o întreprindere comercială sau industrială sau o societate comercială. Aceste interdicţii de exercitare pot fi pronunţate în mod cumulativ;

3° Interdicţia sejurului, potrivit prevederilor articolului 131-31.

Pot fi de asemenea pronunţate împotriva acestor persoane celelalte pedepse complementare impuse pentru crimele şi delictele pe care aveau de gând să le pregătească gruparea sau înţelegerea.

Articolul 450-4

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunea definită la articolul 450-1 sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la articolul 131-39.

Interdicția menționată la punctul 2° al articolului 131-39 privește activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracțiunea.

Articolul 450-5

Persoanele fizice și juridice recunoscute vinovate de infracțiunile prevăzute la al doilea paragraf al articolului 450-1 și la articolul 321-6-1 sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară de confiscare a tuturor bunurilor lor sau a unei părți din acestea, sub rezerva drepturilor proprietarului de bună-credință, de care dispun în mod liber, de orice natură, mobile sau imobile, divizate sau nedivizate.

PARTEA LEGISLATIVĂ

CARTEA IV bis
Despre crimele și delictele de război

CAPITOLUL I
Despre diversele crime și delicte de război

SECȚIUNEA 1
Despre definiția crimelor și delictelor de război

Articolul 461-1

Constituie crime sau delicte de război infracțiunile definite în prezenta carte comise, cu ocazia unui conflict armat internațional sau neinternațional și în legătură cu acest conflict, cu încălcarea legilor și cutumelor de război sau a convențiilor internaționale aplicabile conflictelor armate, împotriva unor persoane sau bunuri menționate la articolele de la 461-2 până la 461-31.

SECȚIUNEA 2
Despre crimele și delictele de război comune conflictelor armate internaționale sau neinternaționale

SUB-SECȚIUNEA 1
Despre atingerile aduse persoanei comise cu ocazia unui conflict armat internațional sau neinternațional

ALINEATUL 1
Despre atingerile aduse vieții și integrității fizice sau psihice

Articolul 461-2

Sunt pasibile de agravări ale pedepselor prevăzute la articolul 462-1 atingerile voluntare aduse vieții, atingerile voluntare aduse integrității fizice sau

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

psihice a persoanei, precum şi răpirea şi sechestrarea, definite în Cartea II din prezentul Cod şi comise împotriva unei persoane protejate de dreptul internaţional al conflictelor armate în temeiul legilor şi cutumelor de război şi al dreptului internaţional umanitar.

Articolul 461-3

Fapta prin care sunt supuse persoane ale unei părţi adverse la mutilări sau experienţe medicale sau ştiinţifice care nu sunt justificate de motive terapeutice, nici practice în interesul acestor persoane şi care le provoacă decesul sau la aduc atingeri grave sănătăţii sau integrităţii lor fizice ori psihice se pedepseşte cu recluziune pe viaţă.

Articolul 461-4

Fapta prin care este forţată o persoană protejată de dreptul internaţional al conflictelor armate să se prostitueze, este constrânsă să aibă o sarcină nedorită, este sterilizată împotriva voinţei ei sau se exercită împotriva ei orice altă formă de violenţă sexuală de gravitate comparabilă se pedepseşte cu recluziune pe viaţă.

Articolul 461-5

Fapta prin care sunt supuse la tratamente umilitoare şi degradante persoane din partea adversă, aducând atingeri grave integrităţii lor fizice sau psihice se pedepseşte cu 15 ani de recluziune.

ALINEATUL 2
Despre atingerile aduse libertăţii individuale

Articolul 461-6

Sunt pasibile de agravări ale pedepselor prevăzute la articolul 462-1 atingerile aduse libertăţii individuale definite la articolul 432-4 şi comise împotriva unei persoane protejate de dreptul internaţional al conflictelor armate, în afara cazurilor admise de convenţiile internaţionale.

ALINEATUL 3
Despre atingerile aduse drepturilor minorilor în conflictele armate

Articolul 461-7

Fapta prin care sunt înrolaţi minori de 18 ani în forţele armate sau în grupări armate sau sunt puşi să participe activ la ostilităţi se pedepseşte cu 20 ani de recluziune. Aceste dispoziţii nu împiedică înrolarea voluntară a minorilor mai mari de 15 ani.

BUCUREŞTI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SUB-SECȚIUNEA 2
Despre crimele şi delictele de război legate de desfăşurarea ostilităților

ALINEATUL 1
Despre mijloacele şi modalitățile de combat interzise

Articolul 461-8

Fapt prin care se ordonă să nu rămână supraviețuitori sau se amenință adversarul se pedepseşte cu recluziune pe viață.

Articolul 461-9

Fapta prin care sunt lansate atacuri deliberate împotriva populației civile ca atare sau împotriva unor persoane civile care iau parte direct la ostilități se pedepseşte cu recluziune pe viață.

Articolul 461-10

Fapta prin care sunt cauzate răni ce au adus atingeri grave integrității fizice a unui luptător din partea adversă care, depunând armele sau nemaiavând mijloace de apărare, s-a predat se pedepseşte cu 20 ani recluziune.

Pedeapsa este de 30 ani de recluziune dacă rănile au produs fără intenție o mutilare sau o infirmitate permanentă sau decesul victimei.

Fapta prin care este cauzat decesul în mod voluntar în circumstanțele definite la primul paragraf se pedepseşte cu recluziune pe viață.

Articolul 461-11

Fapta prin care sunt cauzate, prin perfidie, unui individ ce aparține Națiunii sau armatei adverse sau unui luptător din partea adversă răni ce au adus grave atingeri integrității sale fizice se pedepseşte cu 20 ani de recluziune.

Pedeapsa este de 30 ani de recluziune dacă rănile au generat fără intenție o mutilare sau o infirmitate permanentă sau decesul victimei.

Fapta prin care este cauzat decesul în mod voluntar în circumstanțele definite la primul paragraf se pedepseşte cu recluziune pe viață.

Articolul 461-12

Se pedepseşte cu 20 ani de recluziune fapta prin care:

1° Sunt lansate atacuri deliberate împotriva personalului, clădirilor, materialului, unităților şi mijloacelor de transport sanitare ce poartă, conform dreptului internațional, semnele distincte prevăzute în convențiile de la Geneva din 12 august 1949 sau protocoalele lor adiționale;

2° Sunt lansate atacuri deliberate împotriva personalului, instalațiilor, materialului, unităților sau vehiculelor folosite în cadrul unei misiuni de ajutor umanitar sau de menținere a păcii în conformitate cu Carta Națiunilor

BCUCLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Unite, pentru a avea dreptul la protecţia garantată de dreptul internaţional al conflictelor armate persoanelor civile şi bunurile cu caracter civil.

Dacă infracţiunile descrise la punctele 1° şi 2° au cauzat personalului menţionat anterior răni ce au generat o mutilare sau o infirmitate permanentă, pedeapsa este de 30 ani de recluziune.

Dacă aceste infracţiuni au avut ca şi consecinţă decesul personalului luat în considerare, pedeapsa este recluziune pe viaţă.

Articolul 461-13

Fapta prin care sunt lansate atacuri deliberate împotriva clădirilor consacrate religiei, educaţiei, artei, ştiinţei sau acţiunii de caritate, monumentelor istorice, spitalelor şi locurilor în care sunt aduşi bolnavii sau răniţii, pentru ca aceste clădiri să nu fie utilizate în scopuri militare, se pedepseşte cu 20 ani de recluziune.

Articolul 461-14

Fapta prin care sunt lansate atacuri deliberate împotriva bunurilor cu caracter civil care nu sunt obiective militare se pedepseşte cu 15 ani de recluziune.

ALINEATUL 2
Despre atingerile aduse bunurilor în conflictele armate

Articolul 461-15

Fapta prin care, cu ajutorul armelor sau prin forţă deschisă, se jefuieşte un oraş sau o localitate, chiar luată cu asalt, se pedepseşte cu 15 ani de recluziune.

Articolul 461-16

Dacă nu sunt justificate de necesităţi militare, constituie de asemenea crime sau delicte de război şi sunt pasibile de agravări ale pedepselor prevăzute la articolul 462-1 următoarele infracţiuni comise împotriva unei persoane protejate de dreptul internaţional al conflictelor armate:

1° Furturile, extorcările precum şi distrugerile, degradările şi deteriorările bunurilor definite în Cartea III din prezentul Cod;

2° Tăinuirea produsului uneia din infracţiunile prevăzute la punctul 1° al acestui articol.

Articolul 461-17

Tentativa delictelor prevăzute la punctul 1° al articolului 461-16 este susceptibilă de aceleaşi cauze de agravare a pedepselor.

SUB-SECȚIUNEA 3
Despre grupările formate sau înțelegerile stabilite în vederea pregătirii crimelor sau delictelor de război

Articolul 461-18

Participarea la o grupare formată sau la o înțelegere stabilită în vederea pregătirii, caracterizată de una sau mai multe fapte materiale, uneia dintre crimele sau delictele de război definite la acest capitol se pedepsește cu 10 ani închisoare și cu amenda de 225.000 euro.

SECȚIUNEA 3
Despre crimele și delictele de război specifice conflictelor armate internaționale

SUB-SECȚIUNEA 1
Despre atingerile aduse libertății și drepturilor persoanelor în conflictele armate internaționale

Articolul 461-19

Utilizarea unei persoane protejate de dreptul internațional al conflictelor armate pentru evitarea ca anumite puncte, zone sau forțe militare să fie ținta unor operațiuni militare se pedepsește cu 20 ani de recluziune.

Articolul 461-20

Se pedepsește cu 20 ani de recluziune fapta, comisă în numele unei puteri beligerante:

1° Prin care este constrânsă o persoană protejată de dreptul internațional al conflictelor armate să servească în forțele armate;

2° Prin care sunt constrânși cetățenii părții adverse să ia parte la operațiunile de război conduse împotriva țării lor, chiar dacă erau în serviciul puterii beligerante înainte de începerea războiului.

Articolul 461-21

Obstrucționarea dreptului unei persoane protejate de dreptul internațional al conflictelor armate de a fi judecată legal și imparțial, conform dispozițiilor convențiilor internaționale aplicabile, se pedepsește cu 20 ani de recluziune.

Dacă infracțiunea a condus la executarea persoanei care a făcut obiectul condamnării pronunțate, pedeapsa este recluziune pe viață.

Articolul 461-22

Declararea drepturilor și acțiunilor cetățenilor părții adverse ca fiind inadmisibile în instanță sau suspendate, din cauza naționalității reclamanților, se pedepsește cu 15 ani de recluziune.

SUB-SECȚIUNEA 2
Despre mijloacele și metodele de luptă interzise într-un conflict armat internațional

Articolul 461-23

Se pedepsește cu detențiunea pe viață:

1° Utilizarea de otrăvuri sau arme otrăvite;

2° Utilizarea de gaze asfixiante, toxice sau asimilate și a oricăror lichide, materii sau procedee asemănătoare;

3° Utilizarea gloanțelor care se deformează ușor în corpul omenesc;

4° Folosirea armelor, proiectilelor, materialelor sau metodelor de combatere ce au făcut obiectul unei interdicții generale și au fost înscrise într-o anexă la statutul Curții penale internațional acceptate de Franța.

Articolul 461-24

Atacarea sau bombardarea, prin orice mijloc, a orașelor, satelor, locuințelor sau clădirilor care nu sunt apărate și nu sunt obiective militare, se pedepsește cu recluziune pe viață.

Articolul 461-25

Înfometarea persoanelor civile, ca metodă de război, privându-le în mod deliberat de bunurile indispensabile supraviețuirii, inclusiv împiedicând în mod intenționat acordarea ajutorului prevăzut de convențiile de la Geneva din 12 august 1949 și de protocoalele lor adiționale, se pedepsește cu recluziune pe viață.

Articolul 461-26

Participarea fie la transferul, direct sau indirect, de către o putere ocupantă, al unei părți din populația civilă pe teritoriul pe care îl ocupă, fie la deportarea sau transferul pe teritoriul sau în afara teritoriului ocupat de întreaga populație civilă a acestui teritoriu sau de o parte a acesteia, se pedepsește cu recluziune pe viață.

Articolul 461-27

Lansarea unui atac deliberat, știind că va cauza incidental pierderi de vieți omenești în rândul populației civile sau rănirea acesteia, care ar fi vădit disproporționate față de avantajul militar concret și direct așteptat de la întregul atac se pedepsește cu recluziune pe viață.

Articolul 461-28

Se pedepsește cu 20 ani de recluziune lansarea unui atac deliberat, știind că va cauza în mod întâmplător:

1° Distrugeri ale bunurilor cu caracter civil care ar fi vădit disproporționate față de avantajul militar concret și direct așteptat de la întregul atac;

2° Distrugeri aşteptate, durabile şi grave mediului natural, care ar fi vădit disproporţionate faţă de avantajul militar concret şi direct aşteptat de la întregul atac.

Articolul 461-29

Folosirea în mod necorespunzător a pavilionului parlamentar, a drapelului sau insignelor militare şi a uniformei duşmanului sau Organizaţiei Naţiunilor Unite, precum şi a semnelor distinctive prevăzute de convenţiile de la Geneva din 12 august 1949 şi de protocoalele lor adiţionale şi, astfel, cauzarea unui luptător din partea adversă de răni ce i-au adus grave atingeri integrităţii fizice se pedepsesc cu 20 ani de recluziune.

Dacă infracţiunea definită la primul paragraf a avut ca efect cauzarea de răni ce au generat o mutilare sau o infirmitate permanentă unui luptător, pedeapsa este de 30 ani de recluziune.

Dacă infracţiunea a avut ca şi consecinţă decesul victimei, pedeapsa este recluziune pe viaţă.

SECŢIUNEA 4
Despre crimele şi delictele de război specifice conflictelor armate neinternaţionale

Articolul 461-30

Dacă siguranţa persoanelor civile sau a necesităţilor militare nu o impun, ordonarea deplasării populaţiei civile din motive ce au legătură cu conflictul se pedepseşte cu recluziune pe viaţă.

Articolul 461-31

Pronunţarea condamnărilor şi executarea pedepselor fără o hotărâre prealabilă, dată de un tribunal legal constituit, însoţit de garanţii judiciare prevăzute de convenţiile de la Geneva din 12 august 1949 şi de protocoalele lor adiţionale, se pedepseşte cu 20 ani de recluziune.

Dacă infracţiunea definită la primul paragraf a condus la executarea persoanei care a fost condamnată, pedeapsa este recluziunea pe viaţă.

CAPITOLUL II
Dispoziţii speciale

Articolul 462-1

Maximul pedepsei privative de libertate impusă pentru infracţiunile menţionate la articolele 461-2, 461-6, 461-16 şi 461-17 este majorat după cum urmează atunci când aceste infracţiuni constituie crime sau delicte de război:

1° Este recluziune pe viaţă dacă infracţiunea se pedepseşte cu 30 ani recluziune;

2° Este 30 ani de recluziune dacă infracţiunea se pedepseşte cu 20 ani recluziune;

3° Este 20 ani de recluziune dacă infracţiunea se pedepseşte cu 15 ani recluziune;

4° Este 15 ani de recluziune dacă infracţiunea se pedepseşte cu 10 ani închisoare;

5° Este 10 ani închisoare dacă infracţiunea se pedepseşte cu 7 ani închisoare;

6° Este 7 ani închisoare dacă infracţiunea se pedepseşte cu 5 ani închisoare;

7° Este dublat dacă infracţiunea se pedepseşte cu cel mult 3 ani închisoare.

Articolul 462-2

Primele două paragrafe ale articolului 132-23 privind perioada măsurii de siguranţă se aplică crimelor, precum şi delictelor care se pedepsesc cu 10 ani închisoare, prevăzute în prezenta carte.

Articolul 462-3

Persoanele fizice vinovate de una din infracţiunile prevăzute în prezenta carte sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26. Totuşi, maximul duratei interdicţiei este de 15 ani în cazul unei crime şi de 10 ani în cazul unui delict;

2° Interdicţia, potrivit prevederilor articolului 131-27, de a exercita o funcţie publică sau o activitate profesională sau socială în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia infracţiunea a fost comisă. Totuşi, maximul duratei interdicţiei temporare este de 10 ani;

3° Interdicţia sejurului, potrivit prevederilor articolului 131-31. Totuşi, maximul duratei interdicţiei este de 15 ani în cazul unei crime şi de 10 ani în cazul unui delict.

Articolul 462-4

Interdicţia de a se afla pe teritoriul francez poate fi pronunţată în condiţiile prevăzute la articolul 131-30 fie cu titlu definitiv, fie pentru o durată de cel mult 10 ani împotriva oricărui străin vinovat de una din infracţiunile definite în prezenta carte.

Articolul 462-5

Pedepsele impuse persoanelor juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de crimele sau delictele de război definite în prezenta carte sunt, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, cele menţionate la articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

Articolul 462-6

Persoanele fizice sau juridice declarate vinovate de o crimă sau un delict de război menţionat în prezenta carte sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară a confiscării tuturor bunurilor sau a unei părţi din acestea ce le aparţin sau, sub rezerva drepturilor proprietarului de bună-credinţă, de care dispun în mod liber.

Articolul 462-7

Fără a aduce atingere aplicării dispoziţiilor articolului 121-7, se consideră complice la o crimă sau la un delict de război menţionate în prezenta carte şi comise de subordonaţi aflaţi sub autoritatea şi controlul său efectiv comandantul militar sau persoana care deţinea această funcţie şi ştia sau, având în vedere circumstanţele, ar fi trebuit să ştie că aceşti subordonaţi comiteau sau urmau să comită această crimă sau acest delict şi care nu a luat toate măsurile necesare şi rezonabile ce i-au stat în putinţă în vederea cercetării şi urmăririi penale.

Fără a aduce atingere aplicării dispoziţiilor articolului 121-7, se consideră de asemenea complice la o crimă sau la un delict de război menţionate în prezenta carte şi comise de subordonaţi aflaţi sub autoritatea şi controlul său efectiv superiorul ierarhic, care nu deţine funcţia de comandant militar, care ştia că aceşti subordonaţi comiteau sau urmau să comită o astfel de infracţiune sau a neglijat în mod deliberat să ţină seama de informaţiile care indicau clar acest lucru şi care nu a luat toate măsurile necesare şi rezonabile ce i-au stat în putinţă pentru a împiedica sau reprima comiterea acesteia sau pentru a notifica autorităţile competente în vederea cercetării şi urmăririi penale, atunci când crima sau delictul aveau legătură cu activităţi ce ţineau de responsabilitatea sau de controlul său efectiv.

Articolul 462-8

Autorul sau complicele unei crime sau delict de război menţionat în prezenta carte nu poate fi exonerat de responsabilitatea penală doar pentru motivul că a îndeplinit un act prescris sau autorizat de dispoziţiile legislative sau reglementare sau un act comandat de autoritatea legitimă. Totuşi, instanţa ţine cont de această circumstanţă dacă stabileşte pedeapsa şi cuantumul acesteia.

În plus, autorul sau complicele nu este responsabil în cazul în care nu ştia că ordinul dat de autoritatea legitimă era ilegal şi dacă acest ordin nu era în mod vădit ilegal.

Articolul 462-9

Nu este responsabilă penal de o crimă sau un delict de război menţionat în prezenta carte persoana care a acţionat rezonabil pentru salvarea bunurilor esenţiale supravieţuirii sale sau a altei persoane sau a bunurilor esenţiale îndeplinirii unei misiuni militare împotriva utilizării iminente şi ilegale a forţei,

dacă nu există o disproporţie între mijloacele de apărare folosite şi gravitatea pericolului.

Articolul 462-10

Acţiunea publică în privinţa crimelor de război definite în prezenta carte se prescrie în 30 ani. Pedeapsa pronunţată în cazul condamnării pentru una din aceste crime se prescrie în 30 ani începând de la data la care condamnarea devine definitivă.

Acţiunea publică în privinţa delictelor de război definite în prezenta carte se prescrie în 20 ani. Pedeapsa pronunţată în cazul condamnării pentru unul din aceste delicte se prescrie în 20 ani începând de la data la care condamnarea devine definitivă.

Articolul 462-11

Nu constituie o infracţiune menţionată în prezenta carte utilizarea, în vederea îndeplinirii de către Franţa a unui act necesar exercitării dreptului său legitim de apărare, a armei nucleare sau a oricărei alte arme a cărei utilizare nu este interzisă printr-o convenţie internaţională la care Franţa este parte.

PARTEA LEGISLATIVĂ

CARTEA V
Despre alte crime şi delicte

TITLUL 1
Despre infracţiunile în materie de sănătate publică

CAPITOLUL 1
Despre infracţiunile în materie de etică biomedicală

SECŢIUNEA 1
Despre protecţia speciei umane

Articolul 511-1

Se pedepseşte cu 10 ani închisoare şi cu amenda de 150.000 euro prelevarea de celule sau de gameţi, pentru a da viaţă unui copil identic din punct de vedere genetic cu o altă persoană, vie sau decedată.

Articolul 511-1-1

În cazul în care delictul prevăzut la articolul 511-1 este comis în străinătate de către un francez sau de către o persoană care îşi are reşedinţa obişnuită

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

pe teritoriul francez, legea franceză se aplică prin derogare de la al doilea paragraf al articolului 113-6 şi dispoziţiile celei de a doua teze a articolului 113-8 nu se aplică.

Articolul 511-1-2

Se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro provocarea, prin dar, promisiune, ameninţare, ordin, abuz de autoritate sau de putere, a altei persoane să procedeze la prelevarea de celule sau de gameţi, pentru a da viaţă unui copil identic din punct de vedere genetic cu o altă persoană vie sau decedată.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse propaganda sau publicitatea, indiferent de modul în care se face, în favoarea eugeniei sau a clonării reproductive.

SECŢIUNEA 2
Despre protecţia corpului uman

Articolul 511-2

Obţinerea de la o persoană a unuia sau mai multor organe în schimbul unei sume de bani, indiferent de formă, se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse intermedierea pentru favorizarea obţinerii unui organ în schimbul unei sume de bani, sau cedarea cu titlu oneros a unui asemenea organ din corpul altei persoane.

Aceleaşi pedepse se aplică în cazul în care organul obţinut în condiţiile prevăzute la primul paragraf provine dintr-o ţară străină.

Articolul 511-3

Prelevarea unui organ de la o persoană în viaţă, majoră, inclusiv într-o finalitate terapeutică, fără ca consimţământul acesteia să fi fost obţinut în condiţiile prevăzute la al treilea paragraf al articolului L. 1231-1 din Codul sănătăţii publice sau fără ca autorizaţia prevăzută la al doilea şi al cincilea paragrafe ale aceluiaşi articol să fi fost emisă se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse prelevarea unui organ, a unui ţesut sau a unor celule sau colectarea unui produs în vederea dăruirii unei persoane vii minore sau unei persoane vii majore care face obiectul unei măsuri de protecţie legale, în afara cazurilor prevăzute la articolele L. 1241-3 şi L. 1241-4 din Codul sănătăţii publice.

Articolul 511-4

Obţinerea de la o persoană a prelevării de ţesuturi, celule sau produse din corpul său contra unei plăţi, indiferent de formă, se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse intermedierea pentru favorizarea obţinerii de ţesuturi, celule sau produse umane contra unei plăţi, indiferent de formă, sau cedarea cu titlu oneros a ţesuturilor, celulelor sau produselor din corpul altei persoane.

Articolul 511-5

Prelevarea unui ţesut sau a celulelor sau colectarea unui produs de la o persoană vie majoră fără ca această sa-şi fi exprimat consimţământul în condiţiile prevăzute la al doilea şi al treilea paragrafe ale articolului L. 1241-1 din Codul sănătăţii publice se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Prelevarea de la o persoană vie minoră sau de la o persoană vie majoră care face obiectul unei măsuri de protecţie legală a celulelor hematopoietice emise de măduva osoasă, fără să se fi respectat condiţiile prevăzute, după caz, la articolele L. 1241-3 sau L. 1241-4 din Codul sănătăţii publice se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Articolul 511-5-1

Prelevările în scopuri ştiinţifice de la o persoană decedată fără să fi transmis protocolul prevăzut la articolul L. 1232-3 din Codul sănătăţii publice se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse punerea în aplicare a unui protocol suspendat sau interzis de către ministrul însărcinat cu cercetarea.

Articolul 511-5-2

I. - Se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi amenda de 75.000 euro păstrarea şi transformarea în scopuri ştiinţifice, inclusiv în scopuri de cercetare genetică, a organelor, ţesuturilor, celulelor sau sângelui, a componentelor şi produselor derivate:

1° Fără să se fi făcut declaraţia prealabilă prevăzută la articolul L. 1243-3 din Codul sănătăţii publice;

2° Atunci când ministrul însărcinat cu cercetarea s-a opus exercitării acestor activităţi ori le-a suspendat sau interzis.

II. - Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse păstrarea şi transformarea, în vederea cedării lor pentru o utilizare ştiinţifică, inclusiv în scopuri cercetării genetice, a organelor, ţesuturilor, celulelor sau sângelui, componentelor şi produselor sale derivate, fără să fi obţinut în prealabil autorizaţia prevăzută la articolul L. 1243-4 din Codul sănătăţii publice sau dacă această autorizaţie este suspendată sau retrasă.

Articolul 511-6

Culegerea sau prelevarea gameţilor de la o persoană în viaţă fără consimţământul său scris se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

BCU LUCIAN BLAGA UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 511-7

Fapta prin care se fac prevalări de organe sau transplanturi de organe, prelevări de țesuturi sau de celule, sau transplanturi de țesuturi sau administrări de pregătiri de terapie celulară, păstrarea sau transformarea de țesuturi sau pregătiri de terapie celulară într-o unitate ce nu a obținut autorizația prevăzută la articolele L. 1233-1, L. 1234-2, L. 1242-1, L. 1243-2 sau L. 1243-6 din Codul sănătății publice, sau după retragerea sau suspendarea acestei autorizații, se pedepsește cu 2 ani închisoare și cu amenda de 30.000 euro.

Articolul 511-8

Distribuirea sau cedarea de organe, țesuturi, produse celulare cu finalitate terapeutică sau de produse umane în vederea donării fără să fi fost respectate regulile de securitate sanitară solicitate în aplicarea dispozițiilor articolului L. 1211-6 din Codul sănătății publice se pedepsește cu 2 ani închisoare și cu amenda de 30.000 euro.

Articolul 511-8-1

Distribuirea sau cedarea în vederea unei utilizări terapeutice de țesuturi sau de pregătiri de terapie celulară în încălcarea dispozițiilor articolului L. 1243-5 din Codul sănătății publice se pedepsește cu 2 ani închisoare și cu amenda de 30.000 euro.

Articolul 511-8-2

Importarea sau exportarea organelor, țesuturilor, celulelor și produselor celulare cu finalitate terapeutică, cu încălcarea dispozițiilor luate pentru aplicarea articolelor L. 1235-1 și L. 1245-5 din Codul sănătății publice se pedepsește cu 5 ani închisoare și cu amenda de 75.000 euro.

Articolul 511-9

Obținerea de gameți în schimbul unei sume de bani, indiferent de formă, cu excepția plății prestațiilor asigurate de unitățile ce efectuează pregătirea și păstrarea acestor gameți, se pedepsește cu 5 ani închisoare și cu amenda de 75.000 euro.

Se pedepsește cu aceleași pedepse intermedierea pentru favorizarea obținerii de gameți în schimbul unor sume de bani, indiferent de formă, sau încredințarea către terți, cu titlu oneros, a gameților ce provin din donații.

Articolul 511-10

Divulgarea unei informații ce permite în același timp identificarea unei persoane sau a unui cuplu care a oferit gameți și cuplul care le-a primit se pedepsește cu 2 ani închisoare și cu amenda de 30.000 euro.

Articolul 511-11

Culegerea sau prelevarea gameților de la o persoană vie în vederea unei proceduri medicale de procreare fără teste de depistare a bolilor transmisibile

impuse de articolul L. 1211-6 din Codul sănătăţii publice se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Articolul 511-12

Inseminarea artificială cu spermă sau amestec de spermă ce provine din donaţii în încălcarea articolului L. 1244-3 din Codul sănătăţii publice se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Articolul 511-13

Subordonarea beneficiului unei donări de gameţi desemnării de către cuplul primitor a unei persoane care a acceptat voluntar să facă donarea în favoarea unui terţ cuplu cu încălcarea articolului L. 673-7 din Codul sănătăţii publice se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

SECŢIUNEA 3
Despre protecţia embrionului uman

Articolul 511-15

Obţinerea de embrioni umani în schimbul unei sume de bani, indiferent de formă, se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse intermedierea pentru favorizarea obţinerii de embrioni umani în schimbul unor bani, indiferent de formă, sau încredinţarea unor terţi, cu titlu oneros, de embrioni umani.

Articolul 511-16

Obţinerea de embrioni umani fără respectarea condiţiilor prevăzute la articolele L. 2141-5 şi L. 2141-6 din Codul sănătăţii publice se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Articolul 511-17

Conceperea în vitro sau constituirea prin clonare de embrioni umani în scopuri industriale sau comerciale se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse utilizarea embrionilor umani în scopuri industriale sau comerciale.

Articolul 511-18

Conceperea în vitro sau constituirea prin clonare de embrioni umani în scopuri de cercetare se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 1.000.000 euro.

Articolul 511-18-1

Constituirea prin clonare de embrioni umani în scopuri terapeutice se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

Articolul 511-19

I. Realizarea unui studiu sau a unei cercetări a embrionului uman:

1° Fără să fi obţinut în prealabil consimţământul scris şi autorizaţia menţionată la articolul L. 2151-5 din Codul sănătăţii publice, sau dacă această autorizaţie este retrasă, suspendată sau în cazul în care consimţământul este revocat;

2° Fără conformarea la prescripţiile legislative şi reglementare sau la cele stabilite de această autorizaţie,

se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro.

II. Realizarea unui studiu sau a unei cercetări a celulelor cu proveniență embrionară:

1° Fără să se fi obţinut în prealabil consimţământul scris şi autorizaţia menţionată la articolul L. 2151-5 din Codul sănătăţii publice, sau dacă această autorizaţie este retrasă, suspendată, sau în cazul în care consimţământul este revocat;

2° Fără conformarea la prescripţiile legislative şi reglementare sau la cele stabilite de această autorizaţie,

se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Articolul 511-19-1

Prelevarea, conservarea sau utilizarea, la întreruperea unei sarcini, a ţesuturilor sau celulelor embrionare sau fetale în condiţii neconforme celor prevăzute la primul, al doilea şi al patrulea alineate ale articolului L. 1241-5 din Codul sănătăţii publice sau pentru alte finalităţi decât diagnostice, terapeutice sau ştiinţifice se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Articolul 511-19-2

Se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro:

1° Conservarea celulelor cu origine embrionară fără să se fi obţinut autorizaţia menţionată la articolul L. 2151-7 din Codul sănătăţii publice sau dacă această autorizaţie este retrasă sau suspendată;

2° Conservarea celulelor cu origine embrionară fără să se conformeze regulilor menţionate la al doilea paragraf al articolului L. 2151-7 din acelaşi cod;

3° Cedarea celulelor de origine embrionară unor organisme netitulare ale autorizaţiei emise în aplicarea articolului L. 2151-5 sau a articolului L. 2151-7 din acelaşi cod;

4° Cedarea celulelor de origine embrionară fără să se fi informat în prealabil Agenţia de biomedicină.

Articolul 511-19-3

Se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro importarea sau exportarea, în scopuri de cercetare, a ţesuturilor sau celulelor embrionare

sau fetale fără să se fi obţinut autorizaţia menţionată la articolul L. 2151-6 din Codul sănătăţii publice.

Articolul 511-20

Diagnosticarea prenatală fără să se fi obţinut autorizaţia menţionată la articolul L. 2131-1 din Codul sănătăţii publice se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Articolul 511-21

Nerespectarea dispoziţiilor articolelor L. 2131-4 şi L. 2131-4-1 cu privire la diagnosticul de preimplantare se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Articolul 511-22

Punerea în practică a activităţilor de asistenţă medicală pentru procreare fără să se fi obţinut autorizaţia prevăzută la al patrulea paragraf al articolului L. 2142-1 din Codul sănătăţii publice sau fără să se conformeze prescripţiilor acesteia din urmă se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Articolul 511-23

Introducerea de embrioni umani pe teritoriul în care se aplică Codul sănătăţii publice sau scoaterea lor din acest teritoriu fără autorizaţie prevăzută la articolul L. 2141-9 din Codul sănătăţii publice se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro.

Articolul 511-24

Realizarea activităţilor de asistenţă medicală pentru procrearea în alte scopuri decât cele definite la articolul L. 152-2 din Codul sănătăţii publice se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro.

Articolul 511-25

I. – Exercitarea activităţilor necesare primirii unui embrion uman în condiţiile stabilite la articolul L. 2141-6 din Codul sănătăţii publice:

1° Fără să se fi asigurat în prealabil că a fost obţinută autorizaţia judiciară prevăzută la al doilea paragraf al articolului menţionat;

2° Sau fără luarea la cunoştinţă a rezultatelor testelor de depistare a bolilor infecţioase cerute la al şaselea paragraf al aceluiaşi articol;

3° Sau în afara unei unităţi autorizate conform dispoziţiilor celui de-al şaptelea paragraf al aceluiaşi articol,

se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

II. – Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse divulgarea unei informaţii nominative care permite identificarea cuplului care a renunţat la embrion şi de asemenea a cuplului care l-a primit.

Articolul 511-25-1

Se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro:

1° Importarea sau exportarea de gameţi sau de ţesuturi germinale fără să se fi obţinut autorizaţia prevăzută la articolul L. 2141-11-1 din Codul sănătăţii publice;

2° Importarea sau exportarea de gameţi sau de ţesuturi germinale în alte scopuri decât cele prevăzute în autorizaţia menţionată la articolul L. 2141-11-1 din Codul sănătăţii publice.

SECŢIUNEA 4
Alte dispoziţii şi pedepse complementare aplicabile persoanelor fizice şi responsabilitatea persoanelor juridice

Articolul 511-26

Tentativa delictelor prevăzute la articolele 511-2, 511-3, 511-4, 511-5, 511-5-1, 511-5-2, 511-6, 511-9, 511-15, 511-16 şi 511-19 se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Articolul 511-27

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute în prezentul capitol primesc de asemenea pedeapsa complementară de interdicţie pentru o durată de cel mult 10 ani, a exercitării activităţii profesionale sau sociale în exercitarea căreia sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

Articolul 511-28

Persoanele juridice declarate responsabile penal în condiţiile prevăzute la articolul 121-2 de infracţiunile definite în prezentul capitol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele menţionate la articolul 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

TITLUL II
Alte dispoziţii

CAPITOL UNIC
Despre abuzuri grave sau acte de cruzime asupra animalelor

Articolul 521-1

Fapta prin care se exercită, public sau nu, abuzuri grave, sau de natură sexuală, ori se comite un act de cruzime asupra unui animal domestic, sau dresat, ori ţinut în captivitate, se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

În cazul condamnării proprietarului animalului sau dacă proprietarul este necunoscut, tribunalul hotărăşte soarta animalului, fie că a fost plasat sau nu în cursul procedurii judiciare. Tribunalul poate pronunţa confiscarea animalului şi poate dispune să fie dat unei fundaţii sau asociaţii de protecţie a animalelor de utilitate publică sau declarată, ce va putea dispune în mod liber de acesta.

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute la acest articol sunt de asemenea pasibile de pedepsele complementare de interzicere, cu titlu definitiv sau nu, a deţinerii unui animal şi de exercitare, pentru o durată de cel mult 5 ani, a unei activităţi profesionale sau sociale având în vedere că facilităţile pe care le obţine această activitate au fost cu bună ştiinţă folosite pentru pregătirea sau comiterea infracţiunii. Această interdicţie nu este totuşi aplicabilă exercitării unui mandat electiv sau a unor responsabilităţi sindicale.

Persoanele juridice, declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2 din Codul penal, sunt pasibile de următoarele pedepse:

- amenda potrivit prevederilor articolului 131-38 din Codul penal;
- pedepsele prevăzute la punctele 2°, 4°, 7°, 8° şi 9° ale articolului 131-39 din Codul penal.

Dispoziţiile acestui articol nu se aplică curselor de tauri dacă o tradiţie locală neîntreruptă poate fi invocată. Nu se aplică nici luptelor între cocoşi din localităţile în care o tradiţie neîntreruptă poate fi stabilită.

Se pedepseşte cu pedepsele prevăzute la primul paragraf orice creare a unei noi arene pentru luptele între cocoşi.

Se pedepseşte de asemenea cu aceleaşi pedepse abandonarea unui animal domestic, dresat sau ţinut în captivitate, cu excepţia animalelor destinate repopulării.

Articolul 521-2

Practicarea experienţelor sau cercetărilor ştiinţifice sau experimentale asupra animalelor fără respectarea dispoziţiilor stabilite prin decret în Consiliul de Stat se pedepseşte cu pedepsele prevăzute la articolul 521-1.

PARTEA LEGISLATIVĂ

CARTEA VI
Despre contravenţii

TITLU UNIC
Despre recurgerea la prostituţie

Articolul 611-1

Solicitarea, acceptarea sau obţinerea de relaţii de natură sexuală de la o persoană care practică prostituţia, inclusiv în mod ocazional, în schimbul unei

FR

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

sume de bani, a unei promisiuni de plată a unei sume de bani, a furnizării unui avantaj în natură sau a promisiunii unui astfel de avantaj se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din clasa a 5-a.

Persoanele fizice vinovate de contravenţia prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de una sau mai multe din pedepsele complementare menţionate la articolul 131-16 şi la al doilea paragraf al articolului 131-17.

PARTEA LEGISLATIVĂ

CARTEA VII
Dispoziţii privind teritoriile de peste mări

TITLUL 1
Dispoziţii aplicabile în colectivităţile de peste mări şi în Noua Caledonie

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

Articolul 711-3

Sub rezerva adaptărilor prevăzute în prezentul titlu, cărţile de la I până la IV din prezentul Cod sunt aplicabile, în redactarea lor rezultată din Legea nr. 2016-987 din 21 iulie 2016 de prelungire a aplicării Legii nr. 55-385 din 3 aprilie 1955 privind starea de urgenţă şi de stabilire a măsurilor de consolidare a luptei antiteroriste, în Noua Caledonie şi pe teritoriile Polineziei franceze şi insulele Wallis-et-Futuna.

Articolul 711-2

Cărţile I-V din acest Cod se aplică pe teritoriile australe şi antarctice franceze.

Articolul 711-3

În Noua Caledonie, pe teritoriile Polineziei franceze şi insulele Wallis-et-Futuna, sancţiunile pecuniare aplicate în virtutea acestui Cod se pronunţă în monedă locală, ţinând cont de contravaloarea acestei monede în euro.

Articolul 711-4

Pentru aplicarea acestui Cod în colectivităţile de peste mări şi în Noua Caledonie:

1° Referirile la departament sunt înlocuite de referirea la colectivitate;

2° Referirile la prefect şi sub-prefect sunt înlocuite de referirea la reprezentantul statului în colectivitate.

În lipsa unei adaptări, referirile făcute, prin dispoziţiile prezentului Cod aplicabile în colectivităţile de peste mări şi în Noua Caledonie, la dispoziţiile care nu sunt aplicabile sunt înlocuite de referirile la dispoziţiile cu acelaşi obiect aplicabile local.

Pentru aplicarea prezentului Cod la Saint-Pierre-et-Miquelon, în Noua Caledonie, în Polinezia franceză şi în insulele Wallis-et-Futuna, referirile la tribunalul de mare instanţă sunt înlocuite de referirea la tribunalul de primă instanţă.

CAPITOLUL II
Adaptarea Cărţii I

Articolul 712-1

Ultimul paragraf al articolului 131-35 este redactat după cum urmează:

„Difuzarea deciziei se face prin Monitorul oficial al Republicii franceze, prin Monitorul oficial din teritoriu, prin una sau mai multe publicaţii de presă, sau prin unul sau mai multe servicii de comunicare audiovizuală. Publicaţiile sau serviciile de comunicare audiovizuală însărcinate cu această difuzare sunt desemnate de instanţă. Acestea nu se pot opune acestei difuzări."

Articolul 712-2

Punctul 7° al articolului 132-45 este redactat după cum urmează:

„7° Abţinerea de la conducerea anumitor automobile terestre pentru conducerea cărora este necesar un permis."

CAPITOLUL III
Adaptarea Cărţii II

Articolul 713-3

Punctele 2° şi 3° le articolului 225-3 sunt redactate după cum urmează:

„2° La discriminările bazate pe starea sănătăţii sau pe handicap, dacă ele constau dintr-un refuz de angajare sau în concedierea pe baza inaptitudinii constatate medical în cadrul dispoziţiilor cu privire la medicina muncii sau Ia funcţia publică aplicabile local;

„3° La discriminările bazate, în domeniul angajării în muncă, pe sex dacă apartenenţa la un sex sau altul constituie, conform dispoziţiilor aplicabile local în domeniul dreptului muncii sau dreptului funcţiei publice, condiţia determinantă a exercitării unei slujbe sau a unei activităţi profesionale;".

Articolul 713-3-1

Pentru aplicarea articolului 226-14:

1° La punctul 2°, cuvintele: „sau a celulei de primire, procesare sau evaluare a informaţiilor de interes cu privire la minorii aflaţi în pericol sau care riscă să

BCU CENTRU UNIVERSITY LIBRARY

FR

fie în pericol, menţionată la al doilea paragraf al articolului L. 226-3 din Codul acţiunii sociale şi al familiilor," sunt eliminate:

2° La ultimul paragraf, cuvântul: "civil" şi cuvintele "sau disciplinar" sunt eliminate.

Articolul 713-4

Pentru aplicarea în Polinezia franceză şi în Noua Caledonie, articolul 226-28 este redactat după cum urmează:

„Articolul 226-28. – Cercetarea identificării unei persoane cu ajutorul amprentelor sale genetice în afara cazurilor prevăzute la articolul 16-11 din Codul civil se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse divulgarea informaţiilor privind identificarea unei persoane cu ajutorul amprentelor sale genetice sau identificarea unei persoane cu ajutorul amprentelor sale genetice fără să fie titularul autorizaţiei prevăzute de reglementarea aplicabilă local."

Articolul 713-5

Pentru aplicarea sa în insulele Wallis-et-Futuna şi pe teritoriile australe şi antarctice franceze, articolul 226-28 este redactat după cum urmează:

„Articolul 226-28. - Cercetarea identificării unei persoane cu ajutorul amprentelor sale genetice în afara cazurilor prevăzute la articolul 16-11 din Codul civil se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse divulgarea informaţiilor privind identificarea unei persoane cu ajutorul amprentelor sale genetice sau identificarea unei persoane cu ajutorul amprentelor sale genetice fără să fie titularul autorizaţiei prevăzute la articolul L. 1131-3 din Codul sănătăţii publice."

CAPITOLUL IV
Adaptarea Cărţii III

Articolul 714-1

Primele patru paragrafe ale articolului 322-3-1 sunt înlocuite de un paragraf redactat după cum urmează:

„Distrugerea, degradarea sau deteriorarea se pedepseşte cu o pedeapsă de 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro dacă priveşte un imobil sau un obiect mobil clasificat, înscris sau protejat în temeiul reglementării aplicabile local, o descoperire arheologică făcută în timpul săpăturilor sau accidental, un teren ce conţine vestigii arheologice sau un obiect păstrat sau depus în muzee, biblioteci sau arhive ce aparţin unei persoane publice, însărcinată cu un serviciu public sau de utilitate publică."

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL V
Adaptarea Cărții IV

Articolul 715-1

Punctul 3° al articolului 421-1 este redactat după cum urmează:

„3° Fabricarea sau deținerea de mașini, dispozitive letale sau explozive definite la articolul 3 din Legea din 19 iunie 1871 care abrogă decretul din 4 septembrie 1870 cu privire la fabricarea armelor de război:

„- producerea, vânzarea, importarea sau exportarea de substanțe explozive cu încălcarea reglementării aplicabile local;

„- achiziția, deținerea, transportul sau portul ilegal de substanțe explozive sau de dispozitive fabricate cu ajutorul unor astfel de substanțe cu încălcarea reglementării aplicabile local;

„- deținerea, portul sau transportul de arme și de muniții cu încălcarea reglementării aplicabile local;

„- infracțiunile definite la articolele L. 2341-1 și L. 2341-4 din Codul apărării."

Articolul 715-2

Al doilea paragraf al articolului 432-9 este redactat în felul următor:

„Se pedepsește cu aceleași pedepse fapta prin care o persoană prevăzută la paragraful precedent sau un agent al unui exploatator al rețelei de telecomunicații autorizat în virtutea reglementării aplicabile local în domeniul poștei și telecomunicațiilor sau al unui furnizor de servicii de telecomunicații, acționând în exercitarea funcțiilor sale, ordonă, comite sau facilitează, în afara cazurilor prevăzute de lege, interceptarea sau deturnarea corespondențelor emise, transmise sau primite prin telecomunicații, utilizarea sau divulgarea conținutului lor."

Articolul 715-3

Ultimul paragraf al articolului 432-12 este redactat după cum urmează:

„Pentru aplicarea celor trei paragrafe precedente, comuna este reprezentată în condițiile prevăzute la articolul L. 122-12 din Codul comunelor astfel cum a fost făcut aplicabil local și primarul, adjunctul sau consilierul municipal interesat trebuie să se abțină de la participarea la deliberarea consiliului municipal cu privire la concluzia sau aprobarea contractului. În plus, prin derogare de la cel de-al doilea paragraf al articolului L. 121-15 din Codul comunelor astfel cum a fost făcut aplicabil local, consiliul municipal nu poate decide să se reunească în ședință nepublică."

Articolul 715-4

Al patrulea paragraf al articolului 432-13 este redactat după cum urmează:

„Aceste dispoziții se aplică agenților unităților publice, întreprinderilor naționalizate, societăților de economie mixtă în care Statul sau colectivitățile

publice deţin direct sau indirect mai mult de 50% din capital şi exploatatorilor publici ce intervin în funcţionarea serviciului public al poştei şi telecomunicaţiilor."

Articolul 715-5

Articolul 443-3 este redactat după cum urmează:

„Articolul 443-3. - Se pedepsesc cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro fabricarea, vânzarea, transportul sau distribuirea tuturor obiectelor, imprimate sau formule care prezintă cu titlurile sau cu alte valori fiduciare emise de Stat, cu colectivităţile locale, unităţile publice sau exploatatorii publici ce intervin în funcţionarea serviciului public al poştei şi telecomunicaţiilor o asemănare în stare să faciliteze acceptarea aşa-ziselor obiecte, imprimate sau formule în locul valorilor imitate."

CAPITOLUL VI
Adaptarea Cărţii V

Articolul 716-16

Articolul 521-2 este redactat după cum urmează:

„Articolul 521-1. – Practicarea experienţelor sau cercetărilor ştiinţifice sau experimentale asupra animalelor fără a se conforma dispoziţiilor aplicabile local se pedepseşte cu pedepsele prevăzute la articolul 521-1."

CAPITOLUL VII
Dispoziţii diverse

Articolul 717-2

Fapta prin care, difuzând prin orice mijloc informaţii mincinoase sau calomnioase, lansând pe piaţă oferte destinate să tulbure cursurile sau supraoferte făcute la preţul cerut de vânzători, sau utilizând orice alt mijloc fraudulos, se realizează sau se încearcă să se realizeze ridicarea sau scăderea artificială a preţului bunurilor, serviciilor sau efectelor publice sau private se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Dacă ridicarea sau scăderea artificială a preţurilor priveşte produsele alimentare, pedeapsa este de 3 ani închisoare şi amenda de 45.000 euro.

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute în prezentul articol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Afişarea sau difuzarea deciziei pronunţate în condiţiile prevăzute la articolul 131-35.

Articolul 717-3

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la primele două paragrafe ale articolului 717-2 sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit modalităţilor prevăzute al articolul 131-38, de pedepsele prevăzute la punctele de la 2° până la 6° şi 9° ale articolului 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

TITLUL II
Dispoziţii speciale în Departamentul Mayotte

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

Articolul 721-1

Pentru aplicarea cărţilor de la I până la V din prezentul Cod în Departamentul Mayotte se ţine seama de adaptările prevăzute în prezentul titlu.

Articolul 721-2

Pentru aplicarea prezentului Cod în Departamentul Mayotte, referirile la dispoziţiile care nu sunt aplicabile se înlocuiesc cu referirile la dispoziţiile cu acelaşi obiect aplicabile local.

CAPITOLUL II
Adaptarea Cărţii I

Articolul 722-1

Punctul 7° al articolului 132-45 este redactat după cum urmează:

„7° Abţinerea de la conducerea anumitor automobile terestre pentru conducerea cărora este necesar un permis."

CAPITOLUL III
Adaptarea Cărţii II

Articolul 723-1

Primul paragraf al articolului 223-8 este redactat după cum urmează:

„Practicarea sau cererea practicării asupra unei persoane a unei cercetări biomedicale fără să se fi obţinut consimţământul liber, clar şi expres al celui interesat, al titularilor autorităţii părinteşti sau a tutorelui se pedepseşte cu 3 ani închisoare şi cu amenda de 45.000 euro."

BIJLIASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 723-2

I. - Punctul 1° al articolului 223-11 este redactat după cum urmează:

„1° După sfârşitul celei de-a 10-a săptămâni de sarcină, numai dacă este practicată pentru un scop terapeutic."

II. - Punctul 3° al articolului 223-11 este redactat după cum urmează:

„3° Într-un alt loc decât o unitate de spitalizare publică sau decât o unitate de spitalizare privată satisfăcând condiţiile prevăzute la reglementarea aplicabilă local."

Articolul 723-3

Punctele 2° şi 3° ale articolului 225-3 sunt redactate după cum urmează:

„2° Discriminărilor bazate pe starea de sănătate sau pe handicap, atunci când constau dintr-un refuz de angajare sau o concediere pe baza inaptitudinii constatate medical în cadrul dispoziţiilor privind medicina muncii sau funcţiei publice aplicabile local;

„3° Discriminărilor bazate, în domeniul angajării în muncă, pe sex dacă apartenenţa la un sex sau altul constituie, conform dispoziţiilor aplicabile local în domeniul muncii sau dreptului funcţiei publice, condiţia determinantă a exercitării unei slujbe sau a unei activităţi profesionale;".

Articolul 723-4

Articolul 226-25 este redactat după cum urmează:

„Articolul 226-25. - Realizarea unui studiu al caracteristicilor genetice ale unei persoane în scopuri medicale fără să-i fi obţinut în prealabil consimţământul în scris se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

„Dispoziţiile paragrafului precedent nu se aplică:

„1° Dacă studiul este realizat în cadrul unei proceduri judiciare;

2° Sau dacă, cu titlu excepţional, în interesul persoanei şi cu respectarea încrederii sale, nu a fost obţinut consimţământul acesteia."

Articolul 723-5

Articolul 226-27 este redactat după cum urmează:

„Articolul 226-27. – Identificarea unei persoane cu ajutorul amprentelor sale genetice sau colectarea de urme biologice în calitate de ascendent, descendent sau colateral, fără să se fi obţinut consimţământul acesteia în condiţiile prevăzute la articolul 16-11 din Codul civil, în scopuri medicale sau de cercetare ştiinţifică, pentru stabilirea identităţii unei persoane menţionate la punctul 3° al aceluiaşi articol se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro.

Paragraful precedent nu se aplică:

„1° Dacă studiul este realizat în cadrul unei proceduri judiciare;

2° Sau dacă, cu titlu excepţional, în interesul persoanei şi cu respectarea încrederii sale, consimţământul acesteia nu a fost obţinut."

Articolul 723-6

Articolul 226-28 este redactat după cum urmează:

„Articolul 226-28. - Cercetarea identificării unei persoane cu ajutorul amprentelor sale genetice în afara cazurilor prevăzute la articolul 16-11 din Codul civil se pedepseşte cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro."

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse divulgarea informaţiilor cu privire la identificarea unei persoane cu ajutorul amprentelor sale genetice sau încercarea identificării unei persoane cu ajutorul amprentelor sale genetice fără să fie titularul unei autorizaţii prevăzute la articolul L. 1131-3 din Codul sănătăţii publice."

CAPITOLUL IV
Adaptarea Cărţii III

Articolul 724-1

Primele patru paragrafe ale articolului 322-3-1 sunt înlocuite de un paragraf redactat după cum urmează:

„Distrugerea, degradarea sau deteriorarea se pedepseşte cu o pedeapsă de 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro dacă priveşte un imobil sau un obiect mobil clasificat, înscris sau protejat în temeiul reglementării aplicabile local, o descoperire arheologică făcută în timpul săpăturilor sau accidental, un teren ce conţine vestigii arheologice sau un obiect păstrat sau depus în muzee, biblioteci sau arhive ce aparţin unei persoane publice, însărcinată cu un serviciu public sau de utilitate publică."

CAPITOLUL V
Adaptarea Cărţii IV

Articolul 725-1

Punctul 3° al articolului 421-1 este redactat după cum urmează:

„3° Fabricarea sau deţinerea de maşini, dispozitive letale sau explozive definite la articolul 3 din Legea din 19 iunie 1871 care abrogă decretul din 4 septembrie 1870 cu privire la fabricarea armelor de război:

„- producţia, vânzarea, importarea sau exportarea de substanţe explozive cu încălcarea reglementării aplicabile local;

„- achiziţia, deţinerea, transportul sau portul ilegal de substanţe explozive sau de dispozitive fabricate cu ajutorul aşa-ziselor substanţe cu încălcarea reglementării aplicabile local;

„- deţinerea, portul sau transportul de arme şi de muniţii cu încălcarea reglementării aplicabile local;

„- infracţiunile definite la articolele L. 2341-1 şi L. 2341-4 din Codul apărării;".

Articolul 725-2

Al doilea paragraf al articolului 432-9 este redactat după cum urmează:

„Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse fapta prin care o persoană menţionată la paragraful precedent sau un agent al unui exploatator al reţelelor deschise publicului de comunicaţii electronice sau al unui furnizor de servicii de telecomunicaţii, acţionând în exercitarea funcţiilor sale, dispune, comite sau facilitează, în afara cazurilor prevăzute de lege, interceptarea sau deturnarea corespondenţelor emise, transmise sau primite prin telecomunicaţii, utilizarea sau divulgarea conţinutului lor."

Articolul 725-3

Ultimul paragraf al articolului 432-12 este redactat după cum urmează:

„Pentru aplicarea celor trei paragrafe anterioare, comuna este reprezentată în condiţiile prevăzute la articolul L. 122-12 din Codul comunelor, astfel cum este aplicabil local şi primarul, adjunctul sau consilierul municipal interesat trebuie să se abţină să participe la deliberarea consiliului municipal privind încheierea sau aprobarea contractului. În plus, prin derogarea de la cel de-al doilea paragraf al articolului L. 121-15 din Codul comunelor, astfel cum este făcut aplicabil local, consiliul municipal nu poate decide să se reunească în şedinţă nepublică."

Articolul 725-4

Al patrulea paragraf al articolului 432-13 este redactat după cum urmează:

„Aceste dispoziţii se aplică agenţilor unităţilor publice, întreprinderilor naţionalizate, societăţilor de economie mixtă în care statul sau colectivităţile publice deţin direct sau indirect mai mult de 50% din capital şi exploatatorilor publici ce intervin în funcţionarea serviciului public al poştei şi telecomunicaţiilor."

Articolul 725-6

Articolul 443-3 este redactat după cum urmează:

„Articolul 443-3. - Se pedepsesc cu 1 an închisoare şi cu amenda de 15.000 euro fabricarea, vânzarea, transportul sau distribuirea tuturor obiectelor, imprimate sau formularelor care prezintă cu titlurile sau alte valori fiduciare emise de stat, colectivităţile locale, unităţile publice sau exploatatorii publici care intervin în funcţionarea serviciului public al poştei şi telecomunicaţiilor o asemănare de natură să faciliteze acceptarea aşa-ziselor obiecte, imprimate sau formulare în locul valorilor imitate."

BCU MARIN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL VI
Adaptarea Cărții V

Articolul 726-1

Articolul 511-3 este redactat după cum urmează:

„Articolul 511-3. - Prelevarea unui organ de la o persoană vie majoră fără să se fi obținut consimțământul acesteia, fie fără să o fi lămurit în prealabil despre riscurile și consecințele actului se pedepsește cu 7 ani închisoare și cu amenda de 100.000 euro".

„Se pedepsește cu aceleași pedepse prelevarea unui organe de la un donator viu minor sau un donator viu major care face obiectul unei măsuri de protecție legală. Totuși, o prelevare de măduvă osoasă de la un minor în favoarea fratelui sau surorii lui poate fi autorizată de către un comitet medical constituit în condițiile stabilite de reglementarea aplicabilă local, sub rezerva consimțământului fiecăruia din titularii autorității părintești sau a reprezentantului legal al minorului.

„Consimțămintele prevăzute la paragrafele precedente sunt exprimate în fața președintelui judecătoriei sau a magistratului desemnat de aceasta. Ele pot fi revocate fără condiții de formă în orice moment.

„În caz de urgență, consimțământul este obținut prin orice mijloc de către procurorul Republicii".

„Comitetul medical se asigură că minorul a fost informat despre prelevarea plănuită în vederea exprimării voinței sale, dacă acesta este apt. Refuzul minorului este un obstacol pentru prelevare."

Articolul 726-2

Al doilea paragraf al articolului 511-5 este redactat după cum urmează:

„Articolul 511-5. - Se pedepsește cu aceleași pedepse prelevarea unui țesut sau a unor celule sau colectarea unui produs de la o persoană minoră în viață sau de la o persoană majoră în viață care face obiectul unei măsuri de protecție legală."

Articolul 726-3

Articolul 511-7 este redactat după cum urmează:

„Articolul 511-7. - Prelevările de organe sau transplanturile de organe, prelevările sau transplanturile de țesuturi, conservarea sau transformarea de țesuturi sau transplantul de celule în afara unei unități autorizate în acest scop se pedepsește cu 2 ani închisoare și cu amenda de 30.000 euro."

Articolul 726-4

Articolul 511-8 este redactat după cum urmează:

„Articolul 511-8. - Distribuirea sau cedarea de organe, țesuturi, celule și produse umane în vederea unei donații fără să se fi respectat regulile de

securitate sanitară impuse de dispoziţiile aplicabile local se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro."

Articolul 726-5

Articolul 511-11 este redactat după cum urmează:

„Articolul 511-11.- Culegerea sau prelevarea gameţilor de la o persoană vie în vederea unei proceduri medicale de procreare asistată fără realizarea testelor de depistare a bolilor transmisibile impuse în vederea reglementării aplicabile local se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro."

Articolul 726-6

Articolul 511-12 este redactat după cum urmează:

„Articolul 511-12. - Realizarea unei inseminări artificiale cu spermă sau cu amestec de spermă ce provine din donaţii se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro."

Articolul 726-7

Articolul 511-13 este redactat după cum urmează:

„Articolul 511-13. - Subordonarea beneficiului unei donaţii de gameţi de desemnarea de către cuplul primitor a unei persoane care a acceptat voluntar să facă o asemenea donaţie în favoarea unui terţ cuplu anonim se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro."

Articolul 726-8

Articolul 511-14 este redactat după cum urmează:

„Articolul 511-14. - Realizarea activităţilor de culegere, tratament, conservare şi cedare de gameţi ce provin din donaţii în afara unei unităţi sau organism cu scop nelucrativ autorizat în acest scop se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro."

Articolul 726-9

Articolul 511-16 este redactat după cum urmează:

„Articolul 511-16. - Obţinerea de embrioni umani fără autorizaţia prealabilă a autorităţii judiciare se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro. Autoritatea judiciară nu poate emite o asemenea autorizaţie decât cu titlu excepţional, la vederea consimţământului scris al cuplului de la originea concepţiei sau, dacă unul din membrii cuplului este decedat, al membrului supravieţuitor, şi după ce s-a verificat că actul nu intră sub incidenţa dispoziţiilor articolului 511-24 şi cuplul primitor oferă garanţii de primire satisfăcătoare pentru copilul ce urmează să se nască.

„Se pedepseşte de asemenea cu o pedeapsă de 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro obţinerea unui embrion uman:

„- dacă nu se respectă anonimatul între cuplul ce primeşte embrionul şi cel care a renunţat la el;

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

„- sau atunci când cuplul care primeşte embrionul nu se află într-o situaţie în care asistenţa medicală la procrearea fără recurgerea la un terţ donator nu poate avea loc."

Articolul 726-10

Articolul 511-19 este redactat după cum urmează:

„Articolul 511-19. - Se pedepseşte cu 7 ani închisoare şi cu amenda de 100.000 euro realizarea unui studiu sau a unui experiment asupra embrionului.

„Paragraful precedent nu se aplică unui studiu realizat, cu titlu excepţional, în scopuri medicale cu condiţia ca acesta să nu aducă atingere embrionului şi să privească un embrion conceput de un cuplu care şi-a dat consimţământul în scris, după avizul conform al unei comisii constituite în condiţiile stabilite de reglementarea aplicabilă local."

Articolul 726-11

Articolul 511-20 este redactat după cum urmează:

„Articolul 511-20. - Diagnosticarea prenatală în afara unei unităţi autorizate în acest scop se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro."

Articolul 726-12

Articolul 511-21 este redactat după cum urmează:

„Articolul 511-21. - Diagnosticarea preimplantare fără să fie atestată, de către un medic care îşi exercită activitatea într-o unitate menţionată la articolul 511-20, probabilitatea mare ca respectivul cuplul să dea naştere unui copil atins de o boală genetică de o gravitate specială recunoscută ca incurabilă în momentul diagnosticării se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

„Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse diagnosticarea preimplantare:

„1° Fără să se fi obţinut în scris consimţământul celor doi membri ai cuplului;

„2° Sau în alte scopuri decât cercetarea afecţiunii, prevenirea şi tratarea ei;

„3° Sau în afara unei unităţi autorizate în acest scop."

Articolul 726-13

Articolul 511-22 este redactat după cum urmează:

„Articolul 511-22. - Realizarea activităţilor de asistenţă medicală la procreare în afara unei unităţi autorizate în acest scop se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro."

Articolul 726-14

Articolul 511-24 este redactat după cum urmează:

„Articolul 511-24. - Se pedepseşte cu 5 ani închisoare şi cu amenda de 75.000 euro realizarea activităţilor de asistenţă medicală la procreare dacă acestea nu răspund cererii părinteşti a unui cuplu sau atunci când cuplul beneficiar nu

este format dintr-un bărbat şi o femeie în viaţă, la vârsta procreării, căsătoriţi sau în măsură să-şi dovedească viaţa în comun de cel puţin 2 ani de zile şi care au consimţit în prealabil la transferul embrionilor sau la inseminarea artificială.

„Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse realizarea activităţilor de asistenţă medicală la procreare în vederea unui alt obiectiv decât remedierea unei infertilităţi al cărei caracter patologic a fost diagnosticat medical sau în vederea evitării transmiterii către un copil a unei boli de o gravitate specială."

Articolul 726-15

Articolul 511-25 este redactat după cum urmează:

„Articolul 511-25. - Realizarea transferului unui embrion fără să se cunoască rezultatele testelor de depistare a unor boli infecţioase impuse în aplicarea dispoziţiilor în vigoare local se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro."

CAPITOLUL VII
Dispoziţii diverse

Articolul 727-2

Fapta prin care, difuzând prin orice mijloc informaţii mincinoase sau calomnioase, aruncând pe piaţă oferte destinate să tulbure cursurile sau supraoferte făcute la preţul cerut de vânzători, sau utilizând orice alt mijloc fraudulos, se realizează sau se încearcă să se realizeze ridicarea sau scăderea artificială a preţului bunurilor sau a serviciilor sau efectelor publice sau private se pedepseşte cu 2 ani închisoare şi cu amenda de 30.000 euro.

Dacă ridicarea sau scăderea artificială a preţurilor priveşte produsele alimentare, pedeapsa este de 3 ani închisoare şi amenda de 45.000 euro.

Persoanele fizice vinovate de infracţiunile prevăzute în prezentul articol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia drepturilor des civice, civile şi de familie, potrivit prevederilor articolului 131-26;

2° Afişarea sau difuzarea deciziei pronunţate, în condiţiile prevăzute la articolul 131-35.

Articolul 727-3

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la primele două paragrafe ale articolului 727-2 sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-38, de pedepsele prevăzute la punctele de la 2° până la 6° şi 9° ale articolului 131-39.

Interdicţia menţionată la punctul 2° al articolului 131-39 priveşte activitatea în exercitarea sau cu ocazia exercitării căreia a fost comisă infracţiunea.

PARTEA REGLEMENTARĂ – DECRETE ÎN CONSILIUL DE STAT

CARTEA I
Dispoziții generale

TITLUL I
Despre legea penală

TITLUL II
Despre responsabilitatea penală

TITLUL III
Despre pedepse

CAPITOLUL I
Despre natura pedepselor

SECȚIUNEA 1
Despre pedepsele aplicabile persoanelor fizice

SUB-SECȚIUNEA 1
Despre suspendarea permisului de conducere, interdicția de a conduce anumite vehicule, imobilizarea vehiculului și obligația de efectuare a unui curs de înțelegere a siguranței rutiere

ALINEATUL 1
Despre suspendarea permisului de conducere

Articolul R131-1

Instanța care pronunță o suspendare a unui permis de conducere limitând-o la conducerea în afara activității profesionale definește în decizia sa natura acestei activități și stabilește diversele condiții, în special de loc și de timp, pe care trebuie să le respecte dreptul de a conduce, precum și, după caz, categoria sau categoriile de vehicule a căror conducere este autorizată.

Articolul R131-2

Agentul autorității însărcinat cu executarea deciziei de pronunțare a suspendării permisului de conducere limitată la conducerea în afara activității profesionale îi emite condamnatului, în schimbul permisului său suspendat, un certificat întocmit de grefierul instanței. Acest certificat menționează:

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

1° Data deciziei, instanţa care a pronunţat-o şi durata suspendării permisului de conducere;

2° Numele, prenumele, data şi locul naşterii şi domiciliul celui în cauză;

3° Referirile la permisul de conducere, precum şi diversele indicaţii făcute, inclusiv eventual limitările şi restricţiile valabilităţii acestuia;

4° Activitatea profesională în vederea căreia conducerea este autorizată, diversele condiţii, în special de loc şi de timp, pe care trebuie să le respecte această autorizaţie şi, după caz, categoria sau categoriile de vehicule a căror conducere este autorizată.

Certificatul trebuie să cuprinsă, în plus, o fotografie recentă a condamnatului şi să indice că merită, în special în privinţa articolului R. 123 din Codul rutier, justificarea dreptului de a conduce, dacă sunt respectate condiţiile stabilite de instanţă.

La terminarea perioadei de suspendare, permisul de conducere este restituit condamnatului de către grefierul instanţei în schimbul certificatului.

ALINEATUL 2
Despre interdicţia de a conduce anumite vehicule sau vehicule neechipate cu etilotest electronic

Articolul R131-3

Instanţa care pronunţă o interdicţie temporară de a conduce anumite vehicule defineşte în decizia sa categoria sau categoriile de vehicule a căror conducere este interzisă şi durata acestei interdicţii.

Articolul R131-4

Atunci când condamnatul este titularul unui permis de conducere, agentul autorităţii însărcinate cu executarea deciziei îi emite, în schimbul acestui permis, un certificat întocmit de grefierul instanţei. Acest certificat menţionează:

1° Data deciziei, instanţa care a pronunţat-o şi durata interdicţiei de a conduce;

2° Numele, prenumele, data şi locul naşterii, profesia şi domiciliul celui în cauză;

3° Referirile la permisul de conducere, precum şi diversele indicaţii făcute, inclusiv eventual limitările şi restricţiile valabilităţii acestuia;

4° Categoria sau categoriile de vehicule pentru care permisul de conducerea îşi încetează valabilitatea.

Certificatul trebuie să cuprinsă, în plus, o fotografie recentă a condamnatului şi să indice că merită, în special în privinţa articolelor de la R. 221-1 până la R 221-3 din Codul rutier, justificarea dreptului de a conduce, cu excepţia categoriei sau categoriilor pentru care instanţa a pronunţat interdicţia de a conduce.

La terminarea perioadei de interdicţie, permisul de conducere este restituit condamnatului de către grefierul instanţei în schimbul certificatului.

Articolul R131-4-1

Dacă se pronunţă pedeapsa interdicţiei de a conduce un vehicul care nu este echipat de către un profesionist autorizat sau din fabrică cu un dispozitiv antifurt omologat ca etilotest electronic, dispoziţiile articolului R. 131-4 sunt aplicabile, cu excepţia punctului 4°.

Certificatul emis condamnatului menţionează că acesta nu este autorizat să conducă un vehicul echipat cu dispozitivul prevăzut la primul paragraf. El indică faptul că, dacă cel în cauză conduce un vehicul, trebuie să fie în măsură să prezinte, la cererea autorităţii publice, documentele menţionate la punctul 5° al articolului R. 233-1 din Codul rutier.

Certificatul reia dispoziţiile articolelor L. 234-16 şi R. 234-5 din acelaşi Cod.

Dacă pedeapsa menţionată la primul paragraf este pronunţată în acelaşi timp cu cea de anulare sau de suspendare a permisului de conducere acest certificat nu este emis persoanei decât după executarea acesteia.

ALINEATUL 3
Despre imobilizarea vehiculului

Articolul R131-5

Agentul autorităţii însărcinate cu executarea hotărârii judecătoreşti prin care s-a dispus imobilizarea unui vehicul este un ofiţer de poliţie judiciară sau, sub autoritatea acestuia, un agent de poliţie judiciară.

Articolul R131-6

Agentul autorităţii notifică pe cel condamnat să se prezinte cu vehiculul la data şi locul stabilite.

Articolul R131-7

Imobilizarea vehiculului este executată într-un local de care condamnatul dispune în mod liber în departamentul său de reşedinţă. În lipsa acestuia, este executată într-un loc desemnat de agentul autorităţii.

Condamnatul îi predă agentului autorităţii certificatul de înmatriculare al vehiculului imobilizat.

Un proces-verbal este întocmit pe loc, care menţionează data condamnării şi instanţa care a pronunţat-o, durata imobilizării, numele, prenumele, data şi locul naşterii şi domiciliul celui în cauză, data ora şi locul imobilizării, elementele de identificare a vehiculului şi kilometrajul.

Articolul R131-8

În timpul executării pedepsei, vehiculul este plasat sub sigiliu şi, la nevoie, imobilizat printr-un mijloc tehnic.

Articolul R131-9

Agentul autorităţii are dreptul de acces la locul imobilizării vehiculului.

Anunţă procurorului Republicii orice incident intervenit pe parcursul executării.

BUCHAREST UNIVERSITY CENTRAL LIBRARY

Articolul R131-10

Imobilizarea încetează şi certificatul de înmatriculare este restituit la sfârşitul executării pedepsei.

Articolul R131-10-1

Dacă pedeapsa de imobilizare priveşte un vehicul deja imobilizat în aplicarea dispoziţiilor articolului L. 325-1-1 din Codul rutier, imobilizarea efectuată în aplicarea acestui articol se calculează la durata pedepsei.

Articolul R131-11

Imobilizarea unui vehicul nu reprezintă un obstacol nici în calea sechestrărilor sau confiscărilor dispuse de autoritatea judiciară, nici a acţiunii creditorului care ar dispune de un drept real constituit înainte de pronunţarea deciziei de condamnare.

ALINEATUL 4
Despre obligarea de efectuare a unui curs de înţelegere a siguranţei rutiere

Articolul R131-11-1

Cursul de înţelegere a siguranţei rutiere prevăzut la articolul 131-35-1 este asigurat, în condiţiile stabilite la articolele de la R. 223-5 până la R. 223-13 din Codul rutier, de persoanele autorizate potrivit modalităţilor definite la aceste articole.

Un ordin comun al păstrătorului sigiliilor, ministrul justiţiei, şi al ministrului însărcinat cu siguranţa rutieră poate fixa un program şi o durată a cursului diferite, fără să depăşească 5 zile.

Taxele cursului, date în sarcina condamnatului, nu pot depăşi suma maximă a amenzii impuse pentru contravenţiile din clasa a 3-a.

SUB-SECŢIUNEA 2
Despre munca în folosul comunităţii

ALINEATUL 1
Despre modalităţile de abilitare a persoanelor juridice şi de întocmire a listei cu muncile în folosul comunităţii

A. Despre modalităţile de împuternicire a persoanelor juridice

Articolul R131-12

Persoanele juridice de drept privat însărcinate cu o misiune de serviciu public sau asociaţiile care doresc să obţină abilitarea prevăzută la primul paragraf al articolului 131-8 o solicită judecătorului responsabil cu executarea

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

pedepselor din locul în care intenţionează să fie desfăşurate munci în folosul comunităţii.

Pentru persoanele juridice de drept privat însărcinate cu o misiune de serviciu public, cererea cuprinde:

1° Copia statutului persoanei juridice;

2° Un extras de la Registrul comerţului şi al societăţilor (extrasele K sau K bis) datând de mai puţin de 3 luni;

3° O copie a conturilor anuale şi bilanţurilor din ultimul exerciţiu financiar.

Pentru asociaţii, cererea cuprinde:

1° Copia Jurnalului oficial în care este publicată declaraţia asociaţiei sau, pentru asociaţiile declarate în departamentele din Bas-Rhin, Haut-Rhin şi Moselle, o copie a registrului asociaţiilor tribunalului;

2° Un exemplar al statutului şi, dacă este posibil, al regulamentului intern al asociaţiei;

3° Lista unităţilor asociaţiei cu indicarea sediului lor;

4° O expunere care să indice condiţiile de funcţionare ale asociaţiei şi, dacă este posibil, organizarea şi condiţiile de funcţionare ale comitetelor locale, precum şi rapoartele lor cu asociaţia;

5° Menţionarea numelui, prenumelui, datei şi locului naşterii, naţionalităţii, profesiei şi domiciliului membrilor consiliului de administraţie şi a biroului asociaţiei, precum şi, dacă este cazul, pe cele ale reprezentanţilor locali;

6° Documentele financiare care să cuprindă conturile din ultimul exerciţiu financiar, bugetul exerciţiului în curs şi un bilanţ sau situaţia activelor mobile şi imobile şi a pasivelor.

Articolul R131-13

Judecătorul responsabil cu executarea pedepselor depune toate diligenţele pe care le consideră necesare. Poate, în special, consulta consiliul judeţean de prevenire a delincvenţei, de într-ajutorare a victimelor şi de combatere a consumului de droguri, a excesele fanatice şi a violenţelor asupra femeilor care dispune de un termen de 2 luni pentru a-şi da avizul. Apoi comunică procurorului Republicii cererea de abilitare şi informaţiile colectate.

Având în vedere avizul procurorului Republicii sau o lună cel mai devreme după ce i-a fost comunicată cererea de abilitare, judecătorul responsabil de executarea pedepselor se pronunţă asupra acesteia.

Judecătorul responsabil cu executarea pedepselor comunică decizia de abilitare preşedintelui judecătoriei, procurorului Republicii şi consiliului judeţean menţionat la primul paragraf. Informează cu privire la această decizie adunarea generală a magistraţilor din cadrul instanţei de judecată sau, în instanţele în care este obligatorie constituirea adunării generale, comisia restrânsă, la următoarea şedinţă.

Abilitarea acordată este valabilă pentru o durată de 5 ani.

CONSTANTA UNIVERSITY LIBRARY

Articolul R131-15

Persoana juridică împuternicită aduce la cunoştinţa judecătorului responsabil de executarea pedepselor orice modificarea a unuia din elementele menţionate la articolul R. 131-12. Are obligaţia de a face cunoscut în fiecare an bugetul, precum şi conturile sale.

Articolul R131-16

Preşedintele judecătoriei sau procurorul Republicii poate sesiza adunarea generală a magistraţilor parchetului sau, în instanţele în care constituirea adunării generale este obligatorie, comisia restrânsă, în scopul retragerii abilitării. Adunarea generală sau comisia decide cu majoritatea membrilor prezenţi având în vedere observaţiile reprezentantului persoane juridice şi după raportul judecătorului însărcinat cu executarea pedepselor.

În caz de urgenţă, judecătorul responsabil cu executarea pedepselor poate, la propunerea sau după avizul conform al procurorului Republicii, să retragă provizoriu împuternicirea până la decizia următoarei adunări generale sau comisii restrânse.

Articolul R131-16-1

Prin derogare de la articolele de la R. 131-12 până la R. 131-16, abilitarea poate fi emisă de ministrul justiţiei dacă este vorba de o asociaţie sau de o persoană juridică de drept privat însărcinată cu o misiune de serviciu public care exercită sau care are vocaţia de exercitare a activităţii asupra teritoriului naţional.

Pentru asociaţii, cererea de abilitare cuprinde copia Jurnalului oficial de publicare a declaraţiei asociaţiei, un exemplar al statutului, precum şi identitatea conducătorilor săi.

Pentru persoanele juridice de drept privat însărcinate cu o misiune de serviciu public, cererea cuprinde copia statutului persoanei juridice, precum şi un extras de la Registrului comerţului şi societăţilor (extrasele K sau K bis) care datează de mai puţin 3 luni.

Persoana juridică abilitată aduce la cunoştinţa ministrului justiţiei orice modificare a unuia din elementele menţionate la cele două paragrafe precedente.

Abilitările sunt acordate pentru o durată de 5 ani şi pentru întregul teritoriu naţional.

Lista persoanele juridice împuternicite este fixată prin ordin al ministrului justiţiei.

B. Despre întocmirea listei cu muncile în folosul comunităţii

Articolul R131-17

Colectivităţile publice, unităţile publice, persoanele juridice de drept privat însărcinate cu o misiune de serviciu public şi asociaţiile care doresc să includă muncile în folosul comunităţii pe lista prevăzută la articolul 131-36

solicită judecătorului responsabil cu executarea pedepselor din locul în care intenţionează să se desfăşoare aceste munci.

Pentru colectivităţile publice şi unităţile publice, cererea menţionează numele, prenumele, data şi locul naşterii, precum şi funcţiile reprezentanţilor calificaţi.

Pentru persoanele juridice de drept privat care nu sunt încă abilitate, cererea prevăzută la primul paragraf al acestui articol este ataşată la cererea de abilitare. Pentru persoanele juridice de drept privat deja abilitate, cererea cuprinde data acestei abilitări fără să fie necesară solicitarea unei noi abilitări.

La cerere este anexată o notă care indică natura şi modalităţile de executare a muncilor propuse, numele, prenumele, data şi locul naşterii, precum şi calitatea persoanelor însărcinate cu gestiunea tehnică şi numărul posturilor susceptibile de a fi oferite.

Articolul R131-18

Judecătorul responsabil de executarea pedepselor depune toate diligenţele şi face toate consultările necesare. În acest scop, el adresează copia cererii consiliului judeţean de prevenire a delincvenţei, de într-ajutorare a victimelor şi de combatere a consumului de droguri, a excesele fanatice şi a violenţelor asupra femeilor.

Articolul R131-19

După ce procurorul Republicii şi-a dat avizul sau cel mai devreme la 10 zile după sesizarea acestuia, judecătorul responsabil de executarea pedepselor decide ţinând seama de utilitatea socială a muncilor propuse şi de perspectivele de integrare socială sau profesională pe care le oferă condamnaţilor. El comunică decizia preşedintelui judecătoriei, procurorului Republicii şi consiliului judeţean menţionat la articolul R. 131-18.

Articolul R131-20

Ştergerea unei munci înscrise pe listă poate fi pronunţată conform procedurii prevăzute la articolul R. 131-19.

C. Dispoziţii diverse

Articolul R131-21

Toate deciziile privind abilitarea sau retragerea abilitării asociaţiilor sunt aduse la cunoştinţa păstrătorului sigiliilor şi prefectului de către judecătorul responsabil de executarea pedepselor.

Articolul R131-22

Organismele care pun în executare muncile în folosul comunităţii adresează în fiecare an un raport al judecătorului responsabil de executarea pedepselor.

BCU ASTRA CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ALINEATUL 2
Despre efectuarea muncii în folosul comunității

A. Despre decizia judecătorului responsabil de executarea pedepselor care stabilește modalitățile de executare a muncii în folosul comunității

Articolul R131-23

Judecătorul responsabil de executarea pedepselor stabilește modalitățile de executare a muncii în folosul comunității.

Decizia acestuia precizează:

1° Organismul în beneficiul căruia munca se va executa;

2° Munca sau muncile pe care condamnatul le va executa;

3° Programul de lucru.

Decizia luată în aplicarea prezentului articol poate fi modificată în orice moment.

Articolul R131-24

Judecătorul responsabil de executarea pedepselor alege o muncă în folosul comunității printre cei înscriși pe lista teritoriului său sau, cu acordul judecătorului responsabil de executarea pedepselor competent teritorial, pe lista unui alt teritoriu.

Articolul R131-25

Dacă un condamnat exercită o activitate salarială, durata săptămânală cumulată a acestei activități și a muncii în folosul comunității nu poate depăși durata legală a muncii cu mai mult de 12 ore.

Articolul R131-26

Durata muncii în folosul comunității nu include timpul de deplasare și de odihnă.

Articolul R131-27

Judecătorul responsabil de executarea pedepselor își notifică decizia condamnatului și organismului în beneficiul căruia se va executa munca în folosul comunității. De asemenea, o aduce și la cunoștința procurorului Republicii.

Articolul R131-28

Înainte de executarea pedepsei, condamnatul este supus unui examen medical care are ca scop:

1° Investigarea să nu sufere de o afecțiune periculoasă pentru ceilalți muncitori;

2°Asigurarea că este apt din punct de vedere medical să execute munca impusă de judecătorul responsabil de executarea pedepselor;

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

3° Asigurarea că este imunizat împotriva bolilor menţionate în prezentul articol, în cazul în care munca impusă de judecătorul responsabil de executarea pedepselor trebuie să fie exercitată într-o unitate sau organism public sau privat de prevenire sau de îngrijiri menţionat la articolul L. 10 din Codul sănătăţii publice şi îl expune unor riscuri de contaminare.

B. Despre controlul executării muncii în folosul comunităţii

Articolul R131-29

Judecătorul responsabil de executarea pedepselor se asigură de executarea muncii în folosul comunităţii fie el însuşi, fie prin intermediul unui agent de probaţiune.

Dacă munca de executat este înscrisă pe lista unui alt teritoriu, îşi deleagă autoritatea de control judecătorului responsabil de executarea pedepselor competent teritorial.

Articolul R131-30

Pentru fiecare condamnat, organismul în beneficiul căruia este efectuată munca în interes general aduce la cunoştinţa judecătorului responsabil de executarea pedepselor sau a agentului de probaţiune responsabilul desemnat pentru asigurarea conducerii şi controlului tehnic al muncii.

Articolul R131-31

Judecătorul responsabil de executarea pedepselor sau agentul de probaţiune se asigură de executarea muncii la responsabilul desemnat. El vizitează, după caz, condamnatul la locul de muncă.

Articolul R131-32

Responsabilul desemnat informează imediat judecătorul responsabil de executarea pedepselor sau agentul de probaţiune despre orice încălcare a obligaţiei de muncă şi orice incident cauzat sau suferit de condamnat cu ocazia executării muncii.

Articolul R131-33

În cazul unui pericol iminent pentru condamnat sau a unei alte persoane sau în cazul unei grave greşeli a condamnatului, responsabilul desemnat poate suspenda executarea muncii. El anunţă imediat judecătorul responsabil de executarea pedepselor sau agentul de probaţiune.

Articolul R131-34

Organismul în beneficiul căruia munca în folosul comunităţii a fost efectuată emite judecătorului responsabil de executarea pedepselor sau agentului de probaţiune, precum şi condamnatului un document de atestare a faptului că munca a fost executată.

SUB-SECȚIUNEA 3
Despre pedeapsa cu efectuarea unui stagiu de cetățenie

ALINEATUL 1
Obiectul şi durata stagiului

Articolul R131-35

Stagiul de cetăţenie prevăzut la articolul 131-5-1 şi făcut aplicabil minorilor între 13 şi 18 ani de articolul 20-4-1 din Ordonanţa nr. 45-174 din 2 februarie 1945 privind copilăria delincventă are ca obiect reamintirea condamnatului a valorilor republicane de toleranţă şi respect a demnităţii persoanei umane şi de a-l face conştient de răspunderea sa penală şi civilă, precum şi de obligaţiile pe care le implică viaţa în societate. Urmăreşte de asemenea să favorizeze integrarea socială a acestuia.

Dacă priveşte o persoană condamnată pentru o infracţiune comisă cu circumstanţa agravantă prevăzută la articolul 132-76, reaminteşte în plus celui în cauză existenţa crimelor împotriva umanităţii, în special a celor comise în timpul celui de-al doilea război mondial.

Articolul R131-36

Durata stagiului de cetăţenie este fixată de instanţă ţinând cont, pentru condamnatul major, de obligaţiile familiale, sociale sau profesionale, iar pentru condamnatul minor de obligaţiile sale şcolare şi a situaţiei sale familiale. Nu poate depăşi o lună.

Durata zilnică de formare efectivă nu poate depăşi 6 ore. Pentru minor, trebuie să fie adaptată în funcţie de vârsta şi personalitatea sa.

ALINEATUL 2
Organizarea stagiului

Articolul R131-37

Stagiul de cetăţenie este organizat în sesiuni colective, continue sau discontinue, formate dintr-unul sau mai multe module de formare adaptate personalităţii condamnaţilor şi naturii infracţiunii comise. Pentru minori, modulele sunt în adaptate vârstei lor.

Stagiile sunt executate sub controlul delegatului procurorului Republicii din locul de executare a pedepsei. Ele pot fi de asemenea executate sub controlul serviciului penitenciar de integrare sau de probaţiune.

Conţinutul stagiului de cetăţenie face obiectul unui proiect elaborat de persoana sau serviciul însărcinat cu controlul executării stagiului. Acest proiect este validat de procurorul Republicii după avizul preşedintelui judecătoriei.

Articolul R131-38

Modulele stagiului de cetăţenie pot fi elaborate cu ajutorul colectivităţilor teritoriale şi a unităţilor publice şi, după caz, a persoanelor juridice de drept privat sau a persoanelor fizice care participă la misiuni de interes general, în special de acces la lege.

Dacă un modul de formare este elaborat cu una din persoanele publice sau private menţionate la paragraful anterior, face obiectul unei convenţii dintre procurorul Republicii, acţionând în numele statului, şi această persoană. Această convenţie precizează conţinutul acestui modul, durata, obiectivele deosebite care-i sunt atribuite, modalităţile prestării asigurate de persoana privată sau publică, precum şi modalităţile de finanţare a cheltuielilor angajate.

ALINEATUL 3
Derularea şi sfârşitul stagiului

Articolul R131-39

Înainte de executarea stagiului, persoana sau serviciul însărcinat primeşte condamnatul şi îi prezintă obiectivele. Îi precizează consecinţele nerespectării obligaţiilor rezultate din stagiu, astfel cum sunt prevăzute la articolul 434-41 sau cum au fost, după caz, stabilite de instanţă în aplicarea articolului 131-9.

Articolul R131-40

O atestare a sfârşitului stagiului este emisă condamnatului, care o adresează persoanei sau serviciului însărcinat cu controlul efectuării stagiului.

ALINEATUL 4
Dispoziţii specifice aplicabile minorilor

Articolul R131-41

Dacă stagiul de cetăţenie priveşte minori, este elaborat şi executat sub controlul unui serviciu din sectorul public de protecţie judiciară a tinerilor. Proiectul stagiului este transmis de către responsabilul acestui serviciu directorului teritorial de protecţie judiciară a tinerilor. Pentru autorizarea executării stagiului, directorul obţine avizul judecătorului pentru minori şi acordul procurorului Republicii din locul în care se va desfăşura stagiul în mod obişnuit.

Articolul R131-42

Convenţia prevăzută la articolul R. 131-38 este încheiată între persoanele menţionate la primul paragraf al acestui articol şi serviciul din sectorul public de protecţie judiciară a tinerilor.

Directorul teritorial de protecţie judiciară a tinerilor informează judecătorul pentru minori şi procurorul Republicii despre identitatea serviciilor care execută stagiile de cetăţenie pentru minori în departament şi conţinutul acestor stagii.

Articolul R131-43

Formalităţile prevăzute la articolul R. 131-39 sunt îndeplinite în prezenţa părinţilor, tutorelui, responsabilului unităţii sau a persoanei căreia minorul îi este încredinţat, sau a celor convocaţi în mod corespunzător.

Stagiul se desfăşoară sub controlul şi în prezenţa permanentă a unui personal didactic din cadrul serviciului de executare a stagiului. În cazul dificultăţii de executare a stagiului din cauza în special a comportamentului minorului, reprezentantul serviciului poate suspenda executarea acestuia. Apoi informează imediat judecătorul pentru minori şi procurorul Republicii, adresându-le câte un raport.

Articolul R131-44

La terminarea stagiului, serviciul responsabil primeşte minorul şi părinţii, tutorele, responsabilul unităţii sau persoana căreia i-a fost încredinţat minorul pentru stabilirea unui bilanţ de desfăşurare a stagiului şi pentru verificarea îndeplinirii obiectivelor sale.

În termen de o lună de la sfârşitul stagiului, un raport de sinteză este transmis de către serviciul responsabil judecătorului pentru minori şi procurorului Republicii.

SUB-SECŢIUNEA 4
Despre pedeapsa cu sancţiune-reparatorie

Articolul R131-45

Imediat ce condamnarea este executorie, persoana condamnată la pedeapsa cu sancţiune-reparatorie este informată de procurorul Republicii sau de delegatul acestuia că trebuie să-i adreseze, cel târziu la expirarea termenului stabilit pentru indemnizarea victimei sau repararea locurilor, justificarea faptul că a procedat la această indemnizare sau reparare. Dacă indemnizarea se face în mai multe tranşe după modalităţile stabilite de instanţă, justificarea trebuie să intervină pentru fiecare plată, dacă procurorul sau delegatul acestuia nu decide altceva.

Dacă repararea se execută în natură şi constă dintr-o reparare a locurilor, sau în caz de întârziere, dintr-o indemnizare a victimei, delegatul procurorului poate convoca condamnatul, după caz, împreună cu partea civilă, pentru facilitarea sau verificarea executării pedepsei.

SUB-SECŢIUNEA 5
Despre pedeapsa cu efectuarea cursului privind pericolele utilizării de produse stupefiante

Articolul R131-46

Cursul privind pericolele utilizării de produse stupefiante prevăzut la articolul 131-35-1 are ca obiect aducerea la cunoştinţa condamnatului a

consecinţelor dăunătoare ale utilizării unor astfel de produse pentru sănătatea umană şi societate.

Articolul R131-47

Dispoziţiile articolelor de la R. 131-36 până la R. 131-44 se aplică acestor stagii, ale căror module pot fi elaborate cu ajutorul persoanelor private a căror activitate este asistarea sau într-ajutorarea utilizatorilor de stupefiante, cum sunt asociaţiile de combatere a toxicomaniei şi a traficului de stupefiante prevăzute la articolul 2-16 din Codul de procedură penală.

Dacă cheltuielile stagiului sunt suportate de condamnat, ele nu pot depăşi suma maximă a amenzii impuse pentru contravenţiile din clasa a 3-a.

SUB-SECŢIUNEA 6
Despre pedeapsa cu efectuarea cursului privind responsabilitatea părintească

Articolul R131-48

Cursul privind responsabilitatea părintească prevăzut la articolul 131-35-1 are ca obiect reamintirea condamnatului a obligaţiilor juridice, economice, sociale şi morale pe care le implică educaţia unui copil.

Articolul R131-49

Dispoziţiile articolelor de la R. 131-36 până la R. 131-44 se aplică acestui curs, ale cărui module pot fi elaborate cu ajutorul persoanelor publice sau private care pun în aplicare ajutoarele pentru părinţi prevăzute la articolul L. 141-1 din Codul acţiunii sociale şi al familiilor sau contractele de responsabilitate părintească prevăzute la articolul L. 222-4-1 din acelaşi cod.

Dacă cheltuielile stagiului sunt suportate de condamnat, ele nu pot depăşi suma maximă a amenzii impuse pentru contravenţiile din clasa a 3-a.

SUB-SECŢIUNEA 7
Despre pedeapsa cu confiscarea unui animal

Articolul R131-50

Dacă instanţa care pronunţă pedeapsa cu confiscarea unui animal prevăzută la articolul 131-21-1 dispune ca animalul să fie dat unei fundaţii sau asociaţii fără a se preciza identitatea acestei persoane juridice, procurorul Republicii execută această pedeapsă la persoana juridică pe care el o alege.

Articolul R131-51

Dacă în aplicarea dispoziţiilor articolului 99-1 din Codul de procedură penală animalul confiscat a fost plasat în cursul unei proceduri conduse împotriva unei persoane care nu este proprietarul acestuia, instanţa se pronunţă asupra obligării condamnatului la plata cheltuielilor de plasare.

Articolul R131-52

Mandatarul prevăzut la articolul 131-46 este ales fie dintre persoanele înscrise pe lista prevăzută la articolul L. 811-2 din Codul comerțului, fie dintre cele înscrise pe listele prevăzute la articolul 157 din Codul de procedură penală. Totuși, cu titlu excepțional, instanța, prin decizie motivată, poate desemna ca mandatar o persoană fizică neînscrisă pe niciuna din listele citate anterior, dar care are o experiență sau o calificare specială.

Articolul R131-53

Dacă există, în cadrul unei persoane juridice citate sau chemate să se prezinte în fața unei instanțe de judecată, reprezentanți ai personalului, ministerului public le anunță data și obiectul ședinței, prin scrisoare recomandată adresată cu cel puțin 10 zile înainte.

Dacă statutul personalului acestei persoane juridice este stabilit de dispozițiile Codului muncii privind reprezentarea salariaților, avizul menționat la primul paragraf este adresat secretarului comitetului companiei sau, după caz, secretarului comitetului central al companiei și, în lipsa unor astfel de comitete, delegaților personalului titular.

CAPITOLUL II
Despre regimul pedepselor

SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale

SECȚIUNEA 2
Despre modurile de personalizare a pedepselor

SUB-SECȚIUNEA 1

SUB-SECȚIUNEA 2

SUB-SECȚIUNEA 3

SUB-SECȚIUNEA 4
Despre suspendarea sub supraveghere

Articolul R132-45

Atestarea cursului de înțelegere a siguranței rutiere prevăzută la al doilea paragraf al articolului 131-35-1 este adresată judecătorului responsabil de executarea pedepselor sau serviciului penitenciar de integrare și de probațiune responsabil de îndeplinirea acestei obligații.

CAPITOLUL III
Despre stingerea pedepselor şi ştergerea condamnărilor

SECŢIUNEA 2
Despre graţiere

Articolul R133-1

Petiţiile de graţiere sunt analizate de ministrul justiţiei după examinarea prealabilă, după caz, de către ministrul sau miniştrii interesaţi.

Articolul R133-2

Ordinul de graţiere, semnat de Preşedintele Republicii, este contrasemnat de prim-ministru, de ministrul justiţiei şi, după caz, de ministrul sau miniştrii care au examinat petiţia în prealabil.

PARTEA REGLEMENTARĂ – DECRETE ÎN CONSILIUL DE STAT

CARTEA II
Despre crimele şi delictele împotriva persoanelor

TITLUL I
Despre crimele împotriva umanităţii

TITLUL II
Despre atingerile aduse persoanei umane

CAPITOLUL I
Despre atingerile aduse vieţii persoanei

CAPITOLUL II
Despre atingerile aduce integrităţii fizice sau psihice a persoanei

CAPITOLUL III
Despre punerea în pericol a persoanei

CAPITOLUL IV
Despre atingerile aduse libertăţilor persoanei

CAPITOLUL V
Despre atingerile aduse demnităţii persoanei

RCUAS / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL VI
Despre atingerile aduse personalității

SECȚIUNEA 1
Despre atingerea adusă vieții private

Articolul R226-1

Lista aparatelor şi dispozitivelor tehnice prevăzută la articolul 226-3 este întocmită prin decizia prim-ministrului.

Prin derogare de la dispozițiile articolului 1 din Decretul nr. 97-34 din 15 ianuarie 1997 privind descentralizarea deciziilor administrative individuale, autorizațiile prevăzute la articolele R. 226-3 şi R. 226-7 sunt emise de prim-ministru.

Articolul R226-2

Este instituită pe lângă prim-ministru o comisie consultativă compusă din:

1° Directorul general al Agenției naționale pentru siguranța sistemelor de informare sau reprezentantul său, președintele;

2° Un reprezentant al ministrului justiției;

3° Un reprezentant al ministrului afacerilor interne;

4° Un reprezentant al ministrului apărării;

5° Un reprezentant al ministrului responsabil de sistemul vamal;

6° Un reprezentant al ministrului responsabil de industrie;

7° Un reprezentant al ministrului responsabil de telecomunicații;

8° Un reprezentant al Comisiei naționale de control al tehnicilor de inteligență;

9° Un reprezentant al directorului general al Agenției naționale a frecvențelor;

10° Două personalități alese pentru competența lor, desemnate de prim-ministru.

Comisia poate audia, în calitate de expert, orice persoană competentă.

Este sesizată pentru avizare cu proiectele de ordine adoptate cu aplicarea articolelor R. 226-1 şi R. 226-10. Ea poate formula propuneri de modificare a acestor ordine.

De asemenea, este consultată la cererile de autorizare prezentate în aplicarea articolelor R. 226-3 şi R. 226-7.

Secretariatul comisiei este asigurat de Agenția națională pentru siguranța sistemelor de informare.

Articolul R226-3

Fabricarea, importarea, expunerea, oferirea, localizarea sau vânzarea oricărui aparat sau dispozitiv tehnic înscris pe lista menționată la articolul R. 226-1 este suspusă unei autorizații emise de prim-ministru, după avizul comisiei menționate la articolul R. 226-2.

Articolul R226-4

Cererea de autorizare este depusă la directorul general al Agenţiei naţionale pentru siguranţa sistemelor de informare. Ea conţine pentru fiecare tip de aparat sau dispozitiv tehnic:

1° Numele şi adresa solicitantului, dacă este persoană fizică, sau denumirea şi sediul său, dacă este persoană juridică;

2° Operaţiunea sau operaţiunile menţionate la articolul R. 226-3 pentru care se solicită autorizare şi, după caz, descrierea pieţelor vizate;

3° Obiectul şi caracteristicile tehnice ale tipului de aparat sau dispozitiv tehnic, însoţite de o documentaţie tehnică;

4° Locul prevăzut pentru fabricarea aparatului sau dispozitivului tehnic sau pentru celelalte operaţiuni menţionate la articolul R.226-3;

5° Angajamentul de a se supune controalelor necesare pentru verificarea respectării indicaţiilor furnizate în cererea de autorizare.

Articolul R226-5

Autorizaţia menţionată la articolul R. 226-3 se emite pentru o durată maximă de 6 ani.

Autorizaţia poate fixa condiţiile de realizare a operaţiuni şi numărul aparatelor sau dispozitivelor tehnice în cauză.

Se acordă de drept serviciilor statului desemnate prin ordin al prim-ministrului pentru fabricarea de aparate sau dispozitive tehnice.

Articolul R226-6

Fiecare aparat sau dispozitiv tehnic fabricat, importat, expus, oferit, închiriat sau vândut trebuie să aibă aplicate referinţa tipului corespunzător cererii de autorizare şi un număr individual de identificare.

Articolul R226-7

Achiziţia sau deţinerea oricărui aparat sau dispozitiv tehnice înscris pe lista menţionată la articolul R. 226-1 este supusă unei autorizaţii emise de prim-ministru, după avizul comisiei menţionate la articolul R. 226-2.

Articolul R226-8

Cererea de autorizare se depune la directorul general al Agenţiei naţionale pentru siguranţa sistemelor de informare. Ea cuprinde pentru fiecare tip de aparat sau dispozitiv tehnic:

1° Numele şi adresa solicitantului, dacă este persoană fizică, sau denumirea şi sediul său, dacă este persoană juridică;

2° Tipul aparatului sau dispozitivului tehnic şi numărul de aparate sau dispozitive tehnice pentru deţinerea cărora se solicită autorizaţie;

3° Utilizarea prevăzută;

4° Angajamentul de a se supune controalelor necesare pentru verificarea respectării indicaţiilor furnizate în cererea de autorizare.

Articolul R226-9

Autorizaţia menţionată la articolul R. 226-7 este emisă pentru o durată maximă de 3 ani.

Ea poate subordona utilizarea aparatelor sau dispozitivelor tehnice unor condiţii destinate să evite orice utilizare abuzivă.

Este acordată de drept agenţilor sau serviciilor statului pentru achiziţia şi deţinerea aparatelor sau dispozitivelor tehnice pe care sunt autorizaţi să le folosească în aplicarea legii.

Articolul R226-10

Titularii uneia din autorizaţiile menţionate la articolul R. 226-3 nu pot propune, ceda, închiria sau vinde aparatele sau dispozitivele tehnice înscrise în lista prevăzută la articolul R. 226-1 decât titularilor uneia din autorizaţiile menţionate la articolul R.226-3 sau la articolul R. 226-7.

Aceştia ţin un registru în care sunt trecute toate operaţiunile cu o privire la aceste materiale. Modelul acestuia este fixat prin ordin al prim-ministrului, adoptat după avizul comisiei menţionate la articolul R. 226-2.

Articolul R226-11

Autorizaţiile prevăzute la articolul R. 226-3 şi la articolul R. 226-7 pot fi retrase:

1° În cazul unei false declaraţii sau informaţii;

2° În cazul modificării circumstanţelor pentru care a fost emisă autorizaţia;

3° Dacă beneficiarul autorizaţiei nu a respectat dispoziţiile prezentei secţiuni sau obligaţiile deosebite prescrise de autorizaţie;

4° Dacă beneficiarul autorizaţiei încetează exercitarea activităţii pentru care a fost emisă autorizaţia.

Retragerea nu poate interveni, cu excepţia cazurilor de urgenţă, decât după ce titularul autorizaţiei a fost capabil să îşi prezinte observaţiile.

Autorizaţiile iau sfârşit de drept în cazul condamnării titularului pentru una din infracţiunile prevăzute la articolele 226-1, 226-15 sau 432-9.

Articolul R226-12

Persoanele care fabrică, importă, deţin, expun, oferă, închiriază sau vând aparate sau dispozitive tehnice înscrise pe lista prevăzută la articolul R. 226-1 trebuie să respecte dispoziţiile prezentei secţiuni solicitând autorizaţiile necesare în termen de 3 luni de la publicarea ordinului prevăzut la articolul R. 226-1.

Dacă autorizaţia nu este emisă, aceste persoane dispun de un termen de o lună pentru a distruge aceste aparate sau dispozitive tehnice sau pentru a le vinde sau a le ceda unei persoane titulare a uneia din autorizaţiile prevăzute la articolul R. 226-3 sau la articolul R. 226-7. La fel şi în cazul expirării sau retragerii autorizaţiei.

SECȚIUNEA 2
SECȚIUNEA 3
SECȚIUNEA 4
SECȚIUNEA 5
SECȚIUNEA 6
CAPITOLUL VII
Despre atingerile aduse minorilor şi familiei
PARTEA REGLEMENTARĂ – DECRETE ÎN CONSILIUL DE STAT
CARTEA III
Despre crimele şi delictele împotriva bunurilor
TITLUL I
Despre însuşirile frauduloase
TITLUL II
Despre celelalte atingeri aduse bunurilor
CAPITOLUL I
Despre tăinuire şi infracţiunile asimilate sau înrudite cu tăinuirea
SECȚIUNEA 1
SECȚIUNEA 2
Despre infracţiunile asimilate sau înrudite cu tăinuirea
SUB-SECȚIUNEA 1
Dispoziţii cu privire la persoanele a căror activitate profesională implică vânzarea sau schimbul unor anumite obiecte mobile

Articolul R321-1

Orice persoană supusă obligaţiei de a ţine registrul unor obiecte movile prevăzut la primul paragraf al articolului 321-7 trebuie să dea o declaraţie prealabilă la prefectura sau sub-prefectura de care aparţine sediul său principal. La Paris, declaraţia este dată la prefectura poliţiei.

În lipsa sediului permanent deschis publicului, la locul de domiciliu sau, în lipsa acestuia, comuna de legătură menţionată la articolul 7 din Legea nr. 69-3 din 3 ianuarie 1969 este considerată sediu.

UNIVERSITY CENTRAL LIBRARY

Declarația cuprinde următoarele indicații: numele și prenumele declarantului; data și locul nașterii; naționalitatea; locul obișnuit de desfășurare a profesiei; statutul întreprinderii, precum și un extras de înmatriculare la Registrului comerțului și societăților.

Se emite o recipisă a declarației care trebuie prezentată la orice cerere a poliției și jandarmeriei, a serviciilor fiscale, vamale, precum și a serviciilor concurenței, consumului și sancționării fraudelor.

Articolul R321-2

În cazul modificării sediului principal, persoanele menționate la articolul R. 321-1 sunt obligate să dea o declarație la comisariatul de poliție, sau, în lipsa acestuia, la primăria atât din locul de unde pleacă cât și din locul în care se stabilesc.

Mutarea sediului secundar trebuie de asemenea să facă obiectul unei declarații la comisariatul de poliție sau, în lipsa acestuia, la primăria din locul în care se află sediul principal.

Se emite de asemenea o recipisă a acestor declarații.

Articolul R321-3

Registrul de obiecte mobile prevăzut la primul paragraf al articolului 321-7 cuprinde:

1° Numele, prenumele, calitatea și domiciliul fiecărei persoane care vândut, a schimbat sau a stocat în vederea vânzării unul sau mai multe obiecte, precum și natura, numărul și data emiterii documentului de identitate prezentat de persoana fizică care a realizat vânzarea, schimbul sau stocarea, cu indicarea autorității care l-a eliberat;

2° În cazul unei persoane juridice, denumirea și sediul acesteia, precum și numele, prenumele, calitatea și domiciliul reprezentantului persoanei juridice care a efectuat operațiunea în numele său, cu referirile la documentul de identitate prezentat;

3° Natura, proveniența și descrierea obiectelor achiziționate sau deținute în vederea vânzării sau schimbului.

Descrierea fiecărui obiect cuprinde caracteristicile acestuia, precum și numele, semnăturile, monogramele, literele, cifrele, numerele de serie, emblemele și semnele de orice natură aplicate pe acesta și care servesc identificării.

Totuși, obiectele a căror valoare unitară nu depășește o sumă stabilită printr-un ordin comun al păstrătorului sigiliilor, ministrul justiției, al ministrului de interne și al ministrului comerțului și care nu prezintă un interes artistic sau istoric pot fi regrupate și pot face obiectul unei mențiuni și a unei descrieri comune în registru.

Articolul R321-4

Fiecare obiect expus spre vânzare sau stocat primește un număr de ordine.

Obiectele menţionate la ultimul paragraf al articolului R. 321-3 pot face obiectul unui număr de ordine comun.

Numărul de ordine este trecut în registru şi apare în mod vizibil pe fiecare obiect sau lot de obiecte.

Articolul R321-5

Registrul cuprinde de asemenea:

1° Preţul de cumpărare şi modul de reglementare a fiecărui obiect sau lot de obiecte sau, în cazul unui schimb, de achiziţie gratuită sau de stocare în vederea vânzării, o estimare a valorii de piaţă a fiecărui obiect sau lot de obiecte;

2° După caz, indicarea măsurii de protecţie a obiectului mobil în aplicarea dispoziţiilor Codului patrimoniului, dacă este adus la cunoştinţa revânzătorului de obiecte mobile.

Articolul R321-6

Menţiunile din registru sunt înscrise cu cerneală permanentă, fără spaţii libere, ştersături sau abrevieri.

Registrul este cotat şi parafat de comisarul de poliţie sau, în lipsa acestuia, de primarul comunei în care se află sediul deschis publicului.

Dacă persoanele menţionate la articolul R. 321-1 deţin mai multe sedii deschise publicului, se ţine câte un registru pentru fiecare din ele.

Dacă aceleaşi persoane nu deţin un sediu permanent deschis publicului, registrul este cotat şi parafat de un comisar de poliţie sau de un primar.

Registrul este păstrat timp de 5 ani de la data închiderii.

Articolul R321-6-1

Păstrarea registrului printr-o prelucrare automată de date cu caracter personal scuteşte de păstrarea unui registru fizic cotat şi parafat.

Registrul păstrat printr-o prelucrare automată cuprinde menţiunile prevăzute la articolul de la R. 321-3 până la R. 321-5.

Prelucrarea automată garantează integritatea, intangibilitatea şi siguranţa datelor înregistrate.

Durata de păstrare a datelor este de 10 ani de la înregistrarea datelor.

Articolul R321-7

Dacă persoana menţionată la articolul R. 321-1 este o persoană juridică, obligaţiile prevăzute în prezenta sub-secţiunea revin conducătorilor acesteia.

Articolul R321-8

Modelul registrului de obiecte mobile este stabilit prin ordinul comun al ministrului internelor şi al ministrului comerţului.

Modalităţile de păstrare a registrului de obiecte mobile printr-o prelucrare automată de date cu caracter personal prevăzută la articolul R. 321-6-1 şi obligaţiile tehnice ce trebuie respectate de o astfel de prelucrare sunt stabilite prin ordinul comun al ministrului internelor şi al ministrului culturii.

SUB-SECȚIUNEA 2
Dispoziții privind manifestările publice în vederea vânzării sau schimbului de anumite obiecte mobile

Articolul R321-9

Registrul ținut cu ocazia oricărei manifestări menționate la al doilea paragraf al articolului 321-7 trebuie să cuprindă:

1° Numele, prenumele, calitatea și domiciliul fiecărei persoane care oferă spre vânzare sau schimb obiecte mobile utilizate sau achiziționate de alte persoane decât cele care le fabrică sau le comercializează, precum și natura, numărul și data emiterii documentului de identitate prezentat de aceasta cu indicarea autorității care l-a eliberat;

2° Pentru participanții neprofesioniști, menționarea prezentării unui certificat de onoare de neparticipare la alte două manifestații de aceeași natură în cursul anului civil;

3° În cazul unei persoane juridice, denumirea și sediul acesteia, precum și numele, prenumele, calitatea și domiciliul reprezentantului persoanei juridice la manifestare, cu referirile la documentul de identitate prezentat.

Articolul R321-10

Registrul trebuie cotat și parafat de comisarul de poliție sau, în lipsa acestuia, de primarul comunei din locul manifestării.

Este pus la dispoziția serviciilor de poliție și de jandarmerie, a serviciilor fiscale, vamale, precum și a serviciilor concurenței, consumului și sancționării fraudelor pe întreaga durată a manifestării.

La sfârșitul acesteia și cel mai târziu în termen de 8 zile, este depus la prefectura sau sub-prefectura locului manifestării.

Articolul R321-11

Dacă organizatorul manifestării este o persoană juridică, obligațiile prevăzute în prezenta sub-secțiune revin conducătorilor acesteia.

Articolul R321-12

Modelul registrului este stabilit prin ordinul comun al ministrului internelor și al ministrului comerțului.

SECȚIUNEA 3

CAPITOLUL II
Despre distrugeri, degradări și deteriorări

CAPITOLUL III
Despre atingerile aduse sistemelor de prelucrare automată de date

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PARTEA REGLEMENTARĂ – DECRETE ÎN CONSILIU DE STAT

CARTEA IV
Despre crimele şi delictele împotriva naţiunii, statului şi liniştii publice

TITLUL I
Despre atingerile aduse intereselor fundamentale ale naţiunii

CAPITOLUL I
Despre trădare şi spionaj

CAPITOLUL II
Despre celelalte atingeri aduse instituţiilor Republicii sau integrităţii teritoriului naţional

CAPITOLUL III
Despre celelalte atingere aduse apărării naţionale

SECŢIUNEA 1
Despre atingerile aduse siguranţei forţelor armate şi zonelor protejate relevante pentru apărarea naţională

Articolul R413-1

Zonele protejate pe care le constituie locurile şi terenurile închise menţionate la articolul 413-7 sunt delimitate în condiţiile prevăzute în prezenta secţiune.

Articolul R413-2

Nevoia de protecţie este stabilită de ministrul responsabil cu instalaţiile, materialul sau cercetările, studiile, fabricaţiile cu caracter secret pe care el le desemnează.

Autorităţile competente de serviciile, instituţiile sau întreprinderile respective pot primi prin decret delegare pentru stabilirea acestei nevoi de protecţie.

Articolul R413-3

Dacă activitatea principală a serviciului, unităţii sau întreprinderii este de competenţa ministrului care a stabilit nevoia de protecţie, amplasarea şi limitele zonelor protejate sunt fixate prin ordinul acestui ministru.

Dacă activitatea principală a serviciului, unităţii sau întreprinderii este de competenţa altui ministru, amplasarea şi limitele zonelor protejate sunt fixate

BCU Cluj / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

prin ordinul comun al acestui ministru şi al ministrului care a stabilit nevoia de protecţie.

Autorităţile competente de aceste servicii, unităţile sau întreprinderile pot primit prin decret delegarea pentru a emite ordinele prevăzute la acest articol.

Articolul R413-4

Ordinul pentru crearea unui zone protejate este notificat şefului serviciului, unităţii sau întreprinderii. Acesta, sub controlul autorităţii care a stabilit nevoia de protecţie, ia toate măsurile pentru a evidenţia limitele zonei şi măsurile de interdicţie la care aceasta este supusă.

Un exemplar al ordinului este transmis, pentru informare şi eventual în scopul aplicării dispoziţiilor corespunzătoare, ministrului internelor şi prefecţilor competenţi teritorial.

Articolul R413-5

Autorizaţia de a pătrunde în zona protejată este acordată de şeful serviciului, unităţii sau întreprinderii, conform directivelor şi sub controlul ministrului care a stabilit nevoia de protecţie.

Totuşi, dacă zona a fost instituită pentru protejarea cercetărilor, studiilor sau fabricaţiilor ce trebuie ţinute secrete în interesul apărării naţionale, autorizaţia este emisă de ministrul care a stabilit nevoia de protecţie.

În toate cazurile, autorizaţia este emisă în scris. Ea poate fi retrasă în orice moment în aceleaşi forme.

Articolul R413-5-1

I.–Sunt numite „zone cu regim restrictiv" acele zone, menţionate la articolul R. 413-1, pentru care nevoia de protecţie este subordonată imperativului care consideră că trebuie prevenit ca elementele esenţiale ale potenţialului ştiinţific sau tehnic al naţiunii:

1° Să facă obiectul unei asimilări de natură să-i slăbească mijloacele de apărare, să-i compromită securitatea sau să-i prejudicieze celelalte interese fundamentale;

2° Sau să fie deturnate în scopuri de terorism, de proliferare de arme de distrugere masivă şi de vectori ori de contribuire la creşterea arsenalelor militare.

Zonele cu regim restrictiv pot include, în perimetrul lor, locurile ale căror protecţie consolidată este justificată de stocarea de produse sau de executarea unor activităţi care prezintă riscuri specifice în privinţa imperativelor menţionate la primele trei alineate.

II. – Prin derogare de la primele două alineate ale articolului R. 413-5, accesul la o zonă cu regim restrictiv pentru efectuarea unui stagiu, pregătirea unui doctorat, participarea la o activitate de cercetare, frecventarea unui curs de formare, prestarea unui serviciu sau exercitarea unei activităţi profesionale este supus autorizaţiei şefului serviciului, unităţii sau întreprinderii, după avizul favorabil al ministrului însărcinat cu exercitarea tutelei sau, în lipsa

ministrului tutelar, a ministrului care a stabilit nevoia de protecţie în aplicarea articolului R. 413-2.

Cererea de emitere a avizului este adresată de către şeful serviciului, unităţii sau întreprinderii ministrului menţionat la paragraful anterior. Lipsa unui răspuns al ministrului în cursul celor două luni de la primirea cererii constituie aviz favorabil.

Refuzul autorizaţiei de acces nu este motivat.

III. – Se consideră că persoana care beneficiază de o împuternicire în temeiul protecţiei secretului apărării naţionale a obţinut avizul ministerial favorabil menţionat la punctul II.

Se consideră că furnizorii externi de servicii care se încadrează în categorii menţionate anterior prin ordin al prim-ministrului şi care îşi exercită activitatea obişnuită într-o zonă cu regim restrictiv au obţinut avizul ministerial favorabil menţionat la punctul II pentru a avea acces, în condiţiile prevăzute într-un contract de prestări servicii, la zona cu regim restrictiv.

IV. – În toate cazurile, şeful serviciului, unităţii sau întreprinderii anunţă ministrul menţionat la primul paragraf al punctului II despre decizia sa privind autorizaţia de acces.

SECŢIUNEA 2
Despre atingerile aduse secretului apărării naţionale

Articolul R413-6

Pentru aplicarea articolului 413-9, nivelele de clasificare a informaţiilor, procedeelor, obiectelor, documentelor, datelor informatizate sau fişierelor care prezintă caracter de secret al apărării naţionale, precum şi autorităţile însărcinate cu definirea modalităţilor conform cărora le este organizată protecţia sunt determinate de articolele R. 2311-1 şi următoarele din Codul apărării privind protecţia secretului apărării naţionale.

CAPITOLUL IV
Dispoziţii speciale

TITLUL III
Despre atingerile aduse autorităţii statului

CAPITOLUL I
Despre atingerile aduse ordinii publice

SECŢIUNEA 1

SECŢIUNEA 3

SECŢIUNEA 4

BCU IAŞI CENTRALA UNIVERSITARĂ LIBRARY

CAPITOLUL II
Despre atingerile aduse administrației publice comise de persoane care exercită o funcție publică

CAPITOLUL III
Despre atingerile aduse administrației publice comise de particulari

CAPITOLUL IV
Despre atingerile aduse acțiunii justiției

TITLUL IV
Despre atingerile aduse încrederii publice

TITLUL V
Despre participarea la o asociație de rău-făcători

PARTEA REGLEMENTARĂ – DECRETE ÎN CONSILIUL DE STAT

CARTEA V
Despre celelalte crime şi delicte

CAPITOLUL I
Despre abuzuri grave sau acte de cruzime asupra animalelor

Articolul R511-1

Dispozițiile privind experiențele sau cercetările științifice sau experimentale asupra animalelor menționate la articolul 511-2 sunt stabilite prin decretul nr. 87-848 din 19 octombrie 1987 adoptat pentru aplicarea acestui articol şi al celui de-al treilea paragraf al articolului L. 214-3 din Codul rural şi al pescuitului maritim.

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PARTEA REGLEMENTARĂ – DECRETE ÎN CONSILIUL DE STAT

CARTEA VI
Despre contravenţii

TITLUL I
Dispoziţii generale

Articolul R610-1

Contravenţiile, precum şi clasele din care fac parte, sunt stabilite prin decrete în Consiliu de Stat.

Articolul R610-2

Dispoziţiile paragrafelor al treilea şi al patrulea ale articolului 121-3 se aplică contravenţiilor pentru care reglementarea impune vinovăţia în modalitatea neglijenţă sau imprudenţă.

Complicele la o contravenţie în sensul celui de-al doilea paragraf al articolului 121-7 se pedepseşte în conformitate cu articolul 121-6.

Articolul R610-3

Suma amenzilor impuse pentru cele cinci clase de contravenţii este fixată la articolul 131-13.

Articolul R610-4

Contravenţiile pedepsite cu o amendă al cărei cuantum este proporţional cu suma sau cu valoarea exprimată în numerar a prejudiciului, reparaţiilor sau obiectului infracţiunii constituie contravenţii din cea de-a cincea clasă care sunt sancţionate a căror pedeapsă cu amendă nu poate depăşi sumele fixate la punctul 5° al articolului 131-13.

Articolul R610-5

Încălcarea interdicţiilor sau nerespectarea obligaţiilor prevăzute în decretele şi ordinele poliţiei se pedepsesc cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din prima clasă.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

TITLUL II
Despre contravenţiile împotriva persoanelor

CAPITOLUL I
Despre contravenţiile din prima clasă împotriva persoanelor

SECŢIUNEA 1
Despre defăimarea şi insulta non-publice

Articolul R621-1

Defăimarea non-publică a unei persoane se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din prima clasă. Proba veritătii faptelor defăimătoare poate fi făcută conform dispoziţiilor legislative cu privire la libertatea presei.

Articolul R621-2

Insulta non-publică a unei persoane, dacă nu a fost precedată de provocare, se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din prima clasă.

CAPITOLUL II
Despre contravenţiile din cea de-a doua clasă împotriva persoanelor

SECŢIUNEA 1
Despre atingerile involuntare aduse integrităţii persoanei care nu au generat nicio incapacitate de muncă totală

Articolul R622-1

În afara cazului prevăzut la articolul R.625-3, fapta prin care, din cauza unei stângăcii, imprudenţe, neatenţii, neglijenţe sau neîndeplinirii unei obligaţii de securitate sau de prudenţă impusă prin lege sau regulament, în condiţiile şi după distincţiile prevăzute la articolul 121-3, se aduce atingere integrităţii altei persoane fără să rezulte o incapacitate de muncă totală se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a doua clasă.

Persoanele vinovate de o contravenţie prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară cu confiscarea obiectului care a servit la comiterea infracţiunii.

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunea definită la acest articol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-41, de pedeapsa cu confiscarea obiectului care a servit la comiterea infracţiunii.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SECȚIUNEA 2
Despre lăsarea nesupravegheată a animalelor periculoase

Articolul R622-2

Lăsarea în libertate de către deținătorul său a unui animal care ar putea prezenta un pericol pentru persoane se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a doua clasă.

În cazul condamnării proprietarului animalului sau dacă proprietarul este necunoscut, instanța poate decide plasarea animalului în cadrul unei asociații non-profit pentru protecția animalelor recunoscută sau declarată, care va putea dispune în mod liber de acesta.

CAPITOLUL III
Despre contravențiile celei de-a 3-a clase împotriva persoanelor

SECȚIUNEA 1
Despre amenințarea cu violența

Articolul R623-1

În afara cazurilor prevăzute la articolele 222-17 și 222-18, amenințarea cu comiterea de violențe împotriva unei persoane, dacă această amenințare este fie repetată, fie materializată printr-un înscris, o imagine sau orice alt obiect, se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a treia clasă.

SECȚIUNEA 2
Despre zgomotele sau scandalurile injurioase sau nocturne

Articolul R623-2

Zgomotele sau scandalurile injurioase sau nocturne care tulbură liniștea altuia se pedepsesc cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a treia clasă.

Persoanele vinovate de contravențiile prevăzute la acest articol sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară a confiscării obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracțiunii.

Facilitarea cu știință, oferind ajutor sau asistență, a pregătirii sau consumării contravențiilor prevăzute la acest articol se pedepsește cu aceleași pedepse.

SECȚIUNEA 3
Despre agitarea animalelor periculoase

Articolul R623-3

Agitarea de către deținătorul său a unui animal ce ar putea prezenta un pericol pentru persoane sau nereținerea acestuia atunci când atacă sau

SCOALA / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

urmăreşte un trecător, chiar dacă nu rezultă niciun prejudiciu, se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a treia clasă.

În cazul condamnării proprietarului animalului sau dacă proprietarul este necunoscut, instanţa poate decide plasarea animalului în cadrul unei asociaţii non-profit pentru protecţia animalelor recunoscută sau declarată, care va putea dispune în mod liber de acesta.

SECŢIUNEA 4
Despre încălcarea dispoziţiilor de reglementare a comerţului cu anumite materiale ce pot fi utilizate pentru a aduce atingere vieţii private

Articolul R623-4

Omisiunea de a ţine registrul prevăzut la cel de-al doilea paragraf al articolului R. 226-10 de către titularul uneia din autorizaţiile menţionate la articolul R. 226-3 se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a treia clasă.

CAPITOLUL IV
Despre contravenţiile din cea de-a patra clasă împotriva persoanelor

SECŢIUNEA 1
Despre violenţele uşoare

Articolul R624-1

În afara cazurilor prevăzute la articolele 222-13 şi 222-14, violenţele voluntare care nu au generat nicio incapacitate totală de muncă se pedepsesc cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a patra clasă.

Persoanele vinovate de contravenţia prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Suspendarea, pentru o durată de cel mult 3 ani, a permisului de conducere, această suspendare putând fi limitată la conducerea în afara activităţii profesionale;

2° Interdicţia de a deţine sau a purta, pentru o durată de cel mult 3 ani, o armă autorizată;

3° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau de care acesta dispune în mod liber;

4° Retragerea permisului de vânătoare, cu interdicţia de a solicita emiterea unui nou permis pentru cel mult 3 ani;

5° Confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul infracţiunii.

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Facilitarea cu ştiinţă, oferind ajutor sau asistenţă, a pregătirii sau consumării contravenţiei prevăzute la acest articol se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

SECŢIUNEA 2
Despre difuzarea de mesaje indecente

Articolul R624-2

Difuzarea de mesaje indecente pe drumurile publice sau în locuri publice se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a patra clasă.

Se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă, fără cererea prealabilă a destinatarului, expedierea sau distribuirea la domiciliu a unor astfel de mesaje.

Persoanele vinovate de contravenţiile prevăzute la acest articol sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară a confiscării obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a bunului care este produsul infracţiunii.

Facilitarea cu ştiinţă, oferind ajutor sau asistenţă, a pregătirii sau consumării contravenţiilor prevăzute la acest articol se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la acest articol sunt pasibile, pe lângă amendă potrivit prevederilor articolului 131-41, de pedeapsa cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau obiectului care este produsul infracţiunii.

SECŢIUNEA 3
Despre defăimarea şi insulta nepublică având caracter rasist sau discriminatoriu

Articolul R624-3

Defăimarea nepublică săvârşită asupra unei persoane sau grup de persoane din cauza originii sau apartenenţei ori neapartenenţei lor, reale sau presupuse, la o anumită etnie, naţiune, rasă sau religie se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a patra clasă.

Se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă defăimarea nepublică săvârşită asupra unei persoane sau grup de persoane din cauza sexului, orientării sexuale sau handicapului lor.

Articolul R624-4

Insulta nepublică săvârşită asupra unei persoane sau grup de persoane din cauza originii sau apartenenţei ori neapartenenţei lor, reale sau presupuse, la o anumită etnie, naţiune, rasă sau religie se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a patra clasă.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă insulta nepublică comisă asupra unei persoane sau grup de persoane din cauza sexului, orientării sexuale sau handicapului lor.

Articolul R624-5

Persoanele vinovate de infracţiunile definite la articolele R. 624-3 şi R. 624-4 sunt pasibile pe lângă pedepsele cu amenda prevăzute la acest articol, de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia de a deţine sau a purta, pentru o durată de cel mult 3 ani, o armă autorizată;

2° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau de care acesta dispune în mod liber;

3° Confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul infracţiunii.

Articolul R624-6

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolele R. 624-3 şi R. 624-4 sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-41, de pedeapsa cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau obiectului care este produsul infracţiunii.

SECŢIUNEA 4
Despre nerespectarea obligaţiei de a frecventa şcoala

Articolul R624-7

Fapta prin care unul dintre părinţii unui copil care are obligaţia de a frecventa şcoala sau orice altă persoană cu autoritate părintească sau o autoritate de fapt continuă asupra sa, după avertismentul transmis de directorul academic al serviciilor educaţiei naţionale, delegat de rectorul academiei şi pentru aplicarea procedurilor definite la articolul R. 131-7 din Codul educaţiei, nu impune copilului obligaţia de a frecventa şcoala fără a face cunoscut vreun motiv legitim sau vreo scuză valabilă sau oferind motive inexacte ale absenţelor copilului de la şcoală se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a patra clasă.

Facilitarea, oferind ajutor sau asistenţă, a comiterii contravenţiei prevăzute la acest articol se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

BCU ALEXANDRU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL V
Despre contravenţiile împotriva persoanelor din cea de-a cincea clasă

SECŢIUNEA 1
Despre violenţe

Articolul R625-1

În afara cazurilor prevăzute la articolele 222-13 şi 222-14, violenţele voluntare care au generat o incapacitate totală de muncă cu o durată mai mică sau egală cu 8 zile se pedepsesc cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a cincea clasă.

Persoanele vinovate de contravenţia prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Suspendarea, pentru o durată de cel mult 3 ani, a permisului de conducere, această suspendare putând fi limitată la conducerea în afara activităţii profesionale;

2° Interdicţia de a deţine sau a purta, pentru o durată de cel mult 3 ani, o armă autorizată;

3° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau de care acesta dispune în mod liber;

4° Retragerea permisului de vânătoare, cu interdicţia de a solicita emiterea unui nou permis pentru cel mult 3 ani;

5° Confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul infracţiunii;

6° Munca în folosul comunităţii pentru o durată între 20 şi 120 ore.

Facilitarea cu ştiinţă, oferind ajutor sau asistenţă, a pregătirii sau consumării contravenţiei prevăzute la acest articol se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Recidiva contravenţiei prevăzute la acest articol este pedepsită în conformitate cu articolul 132-11.

SECŢIUNEA 2
Despre atingerile involuntare aduse integrităţii persoanei

Articolul R625-2

În afara cazurilor prevăzute la articolul 222-20 şi 222-20-1, cauzarea unei alte persoane, prin stângăcie, imprudenţă, neatenţie, neglijenţă sau nerespectarea unei obligaţii de securitate sau prudenţă impusă de lege sau regulament, în condiţiile şi după distincţiile prevăzute la articolul 121-3, a unei incapacităţi totale de muncă pentru o durată mai mică sau egală cu 3 luni se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a cincea clasă.

Articolul R625-3

Fapta prin care, prin încălcarea voită a unei obligaţii speciale de securitate sau prudenţă prevăzută de lege sau regulament, se aduce atingere integrităţii altei persoane fără să rezulte o incapacitate totală de muncă se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a cincea clasă.

Articolul R625-4

Persoanele vinovate de infracţiunile definite la articolele R. 625-1 şi R. 625-3 sunt pasibile, pe lângă pedepsele cu amenda prevăzute la aceste articole, de următoarele pedepse complementare:

1° Suspendarea, pentru o durată de cel mult 3 ani, a permisului de conducere, această suspendare putând fi limitată la conducerea în afara activităţii profesionale;

2° Interdicţia de a deţine sau a purta, pentru o durată de cel mult 3 ani, o armă autorizată;

3° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau de care acesta dispune în mod liber;

4° Retragerea permisului de vânătoare, cu interdicţia de a solicita emiterea unui nou permis pentru cel mult 3 ani;

5° Confiscarea obiectului care a servit la comiterea infracţiunii;

6° Munca în folosul comunităţii pentru o durată între 20 şi 120 ore.

Articolul R625-5

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la articolele R. 625-2 şi R. 625-3 sunt pasibile, pe lângă amendă potrivit prevederilor articolului 131-41, de pedeapsa cu confiscarea obiectului care a servit comiterii infracţiunii.

Articolul R625-6

Recidiva contravenţiilor prevăzute la articolele R. 625-2 şi R. 625-3 se pedepseşte în conformitate cu articolele 132-11 şi 132-15.

SECŢIUNEA 3
Despre provocarea nepublică la discriminare, ură sau violenţă

Articolul R625-7

Provocarea nepublică la discriminare, ură sau violenţă în privinţa unei persoane sau grup de persoane din cauza originii sau apartenenţei ori neapartenenţei lor, reale sau presupuse, la o anumită etnie, naţiune, rasă sau religie se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a cincea clasă.

Se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă provocarea nepublică la ură sau violenţă în privinţa unei persoane sau grup de persoane din cauza sexului, orientării

sexuale sau handicapului lor, precum şi provocarea nepublică, în privinţa aceloraşi persoane, la discriminările prevăzute la articolele 225-2 şi 432-7.

Persoanele vinovate de contravenţiile prevăzute la acest articol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia de a deţine sau a purta, pentru o durată de cel mult 3 ani, o armă autorizată;

2° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau de care acesta dispune în mod liber;

3° Confiscarea obiectului care a servit la comiterea infracţiunii sau a obiectului care este produsul infracţiunii;

4° Munca în folosul comunităţii pentru o durată între 20 şi 120 ore.

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunile definite la acest articol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-41, de pedeapsa cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau obiectului care este produsul infracţiunii.

Recidiva contravenţiilor prevăzute la acest articol se pedepseşte în conformitate cu articolele 132-11 şi 132-15.

SECŢIUNEA 5
Despre încălcarea dispoziţiilor de reglementare a comerţului cu anumite materiale ce pot fi utilizate pentru a aduce atingere vieţii private

Articolul R625-9

Propunerea, cedarea, închirierea sau vânzarea, de către un titular al uneia din autorizaţiile menţionate la articolul R. 226-3, a unui aparat din lista menţionată la articolul R. 226-1, cu încălcarea dispoziţiilor primului paragraf al articolului R. 226-10, se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a cincea clasă.

Persoanele vinovate de contravenţie prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul infracţiunii.

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunea definită la acest articol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-41, de pedeapsa cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau obiectului care este produsul infracţiunii.

Recidiva contravenţiei prevăzute la acest articol se pedepseşte în conformitate cu articolele 132-11 şi 132-15.

BUCUREŞTI CENTRU UNIVERSITAR LIBRARY

SECȚIUNEA 6
Despre atingerile aduse drepturilor persoanei rezultate din fișiere sau prelucrări informatice

Articolul R625-10

Dacă această informație este cerută prin lege, se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a cincea clasă fapta prin care responsabilul unei prelucrări automate de date cu caracter personal:

1° Nu informează persoana de la care sunt adunate datele cu caracter personal ce o privesc cu privire la:

a) Identitatea responsabilului prelucrării de date și, după caz, a reprezentantului său;

b) Scopul urmărit de prelucrarea la care sunt supuse datele;

c) Caracterul obligatoriu sau facultativ al răspunsurilor;

d) Eventualele consecințe, asupra acestuia, a lipsei unui răspuns;

e) Destinatarii sau categoriile de destinatari ai datelor;

f) Drepturile sale de opoziție, interogare, acces și rectificare;

g) După caz, transferurile de date cu caracter personal cu destinația unui stat care nu este membru al Comunității europene;

2° Dacă datele sunt adunate prin chestionar, să nu treacă în chestionar informațiile cu privire la:

a) Identitatea responsabilului de prelucrarea datelor și, după caz, a reprezentantului său;

b) Scopul urmărit de prelucrarea la care sunt supuse datele;

c) Caracterul obligatoriu sau facultativ al răspunsurilor;

d) Drepturile de opoziție, interogare, acces și rectificare ale persoanelor de la care sunt adunate datele;

3° Nu informează în mod clar și precis persoana care utilizează rețele de comunicații electronice:

a) Despre scopul oricărei acțiuni pentru a avea acces, prin transmisie electronică, la informații stocate în terminalul său de conectare sau pentru a înscrie, prin același mod, informații în terminalul său de conectare;

b) Despre mijloacele de care dispune pentru a se opune;

4° Nu furnizează persoanei în cauză, în cazul în care datele cu caracter personal nu au fost adunate de la aceasta, informațiile enumerate la punctele 1° și 2° încă de la înregistrarea datelor sau, dacă se intenționează comunicare de date unor terți, cel târziu la prima comunicare a datelor.

Articolul R625-11

Se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a cincea clasă fapta prin care responsabilul unei prelucrări automate de date cu caracter personal nu răspunde cererilor unei persoane fizice care își justifică identitatea care au ca obiect:

BCU CHIȘINĂU UNIVERSITY LIBRARY

1° Confirmarea faptului că datele cu caracter personal în privinţa sa fac sau nu fac obiectul acestei prelucrări;

2° Informaţiile cu privire la scopurile prelucrării datelor, la categoriile de date cu caracter personal, la destinatari şi la categoriile de destinatari cărora le sunt comunicate datele;

3° După caz, informaţiile privind transferurile de date cu caracter personal destinate unui stat care nu este membru al Comunităţii europene;

4° Comunicarea, sub o formă accesibilă, a datelor cu caracter personal care o privesc, precum şi a oricăror informaţii disponibile cu privire la originea acestora;

5° Informaţiile care permit cunoaşterea şi contestarea logicii ce stă la baza prelucrării automate de date în cazul pronunţării unei decizii în temeiul acestei prelucrări şi care produce efecte juridice asupra celui în cauză.

Se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă refuzul de a emite, la cererea celui în cauză, o copie a datelor cu caracter personal care îl privesc, după caz, în schimbul plăţii unei sume de bani care nu poate depăşi costul reproducerii.

Contravenţiile prevăzute la acest articol nu sunt totuşi săvârşite dacă refuzul de a răspunde este autorizat prin lege fie pentru a nu aduce atingere dreptului de autor, fie deoarece este vorba de cereri vădit abuzive, în special din cauza numărului lor, a caracterului lor repetitiv sau sistematic, fie deoarece datele cu caracter personal sunt păstrate sub o formă care exclude în mod vădit orice risc de a aduce atinge vieţii private a persoanelor în cauză şi pentru o durată care nu o depăşeşte pe cea necesară scopurilor exclusive de stabilire a unor statistici sau de cercetare ştiinţifică sau istorică.

Articolul R625-12

Se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a cincea clasă fapta prin care responsabilul unei prelucrări automate de date cu caracter personal nu efectuează, fără cheltuieli pentru solicitant, operaţiunile solicitate de o persoană fizică care îşi justifică identitatea şi care cere rectificarea, completarea, actualizarea, blocarea sau ştergerea datelor cu caracter personal care o privesc sau care privesc persoana decedată al cărei moştenitor este, dacă aceste date sunt inexacte, incomplete, ambigui, învechite sau dacă adunarea, utilizarea sau comunicarea ori păstrarea lor este interzisă.

Articolul R625-13

Recidiva contravenţiilor prevăzute la această secţiune se pedepseşte în conformitate cu articolele 132-11 şi 132-15.

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

TITLUL III
Despre contravenţiile împotriva bunurilor

CAPITOLUL I
Despre contravenţiile din prima clasă împotriva bunurilor

SECŢIUNEA UNICĂ
Despre ameninţările cu distrugerea, degradarea sau deteriorarea ce provoacă doar daune uşoare

Articolul R631-1

În afara cazului prevăzut la articolul 322-13, ameninţarea cu comiterea unei distrugeri, degradări sau deteriorări ce nu provoacă decât daune uşoare, dacă fie se repetă, fie se materializează printr-un înscris, o imagine sau orice alt obiect, se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din prima clasă.

Persoanele vinovate de contravenţia prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia de a deţine sau a purta, pentru o durată de cel mult 3 ani, o armă autorizată;

2° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau de care acesta dispune în mod liber.

CAPITOLUL II
Despre contravenţiile din cea de-a doua clasă împotriva bunurilor

SECŢIUNEA UNICĂ
Despre nerespectarea reglementării privind colectarea deşeurilor

Articolul R632-1

Se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a doua clasă depunerea, în locurile desemnate în acest scop de către autoritatea administrativă competentă, a deşeurilor, gunoaielor, materialelor sau a oricărui alt obiect de orice natură, în vederea ridicării lor de către serviciul de colectare a deşeurilor, fără respectarea condiţiilor stabilite de această autoritate, în special în materia adaptării conţinutului la ridicare, a zilelor şi programelor de colectare sau triere a deşeurilor.

LEGISTOTAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL III
Despre contravenţiile din cea de-a treia clasă împotriva bunurilor

SECŢIUNEA 1
Despre încălcarea dispoziţiilor de reglementare a vânzării sau schimbului anumitor bunuri mobile

Articolul R633-1

Neprezentarea de către o persoană menţionată la articolul R. 321-1, atunci când i se cere de către autoritatea competentă, a recipisei declaraţiei prevăzute la primul paragraf al aceluiaşi articol se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a treia clasă.

Articolul R633-2

Nerespectarea obligaţiei de trecere a numărului de serie corespunzător, de către o persoană menţionată la articolul R. 321-1, pe un obiect sau lot de obiecte expuse spre vânzare sau depozitat în stoc, în conformitate cu dispoziţiile articolului R. 321-4, se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a treia clasă.

Articolul R633-3

Neparafarea registrului bunurilor mobile prevăzut la articolul R. 321-1, de către o persoană menţionată la articolul R. 321-3, în conformitate cu dispoziţiile articolului R. 321-6, se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a treia clasă.

Fapta prin care persoana menţionată la articolul R. 321-1, deţinătoare a unui registru al bunurilor mobile prin prelucrarea automată de date cu caracter personal, nu ţine acest registru în condiţii care să asigure integritatea, intangibilitatea şi siguranţa datelor înregistrate, astfel cum sunt definite prin ordinul prevăzut la cel de-al doilea paragraf al articolului R. 321-8, se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a treia clasă.

SECŢIUNEA 2
Despre nerespectarea dispoziţiilor privind manifestările publice în vederea vânzării sau schimbului anumitor bunuri mobile

Articolul R633-5

Neparafarea registrului prevăzut la articolul R. 321-p, de către o persoană menţionată la articolul R. 321-7, în conformitate cu dispoziţiile articolului R. 321-10, se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a treia clasă.

BCU STEFAN CEL MARE UNIVERSITY LIBRARY

SECȚIUNEA 3
Despre eliminarea deşeurilor, gunoaielor, materialelor sau a altor obiecte

Articolul R633-6

În afara cazurilor prevăzute la articolele R. 635-8 şi R. 644-2, se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a treia clasă depunerea, eliminarea, aruncarea sau deversarea, în locuri publice sau private, cu excepţia locurilor desemnate în acest scop de către autoritatea administrativă competentă, a deşeurilor, gunoaielor, dejecţiilor, materialelor, lichidelor insalubre sau a oricărui alt obiect de orice natură, inclusiv urinarea pe drumurile publice, dacă aceste fapte nu sunt comise de persoana care are drept asupra locului respectiv sau cu autorizaţia acesteia.

CAPITOLUL IV
Despre contravenţiile din cea de-a patra clasă împotriva bunurilor

SECȚIUNEA 1
Despre ameninţările cu distrugerea, degradarea sau deteriorarea care nu prezintă pericol pentru persoane

Articolul R634-1

În afara cazului prevăzut la articolul 322-13, ameninţarea cu comiterea unei distrugeri, degradări sau deteriorări care nu prezintă pericol pentru persoane, dacă fie se repetă, fie se materializează printr-un înscris, imagine sau orice alt obiect, se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a patra clasă.

Persoanele vinovate de contravenţia prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia de a deţine sau a purta, pentru o durată de cel mult 3 ani, o armă autorizată;

2° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau de care acesta dispune în mod liber.

BCU IAŞI CENTRALA UNIVERSITARĂ LIBRARY

CAPITOLUL V
Despre contravenţiile din cea de-a cincea clasă împotriva bunurilor

SECŢIUNEA 1
Despre distrugerile, degradările şi deteriorările ce provoacă doar daune uşoare

Articolul R635-1

Distrugerea, degradarea sau deteriorarea voluntară a unui bun ce aparţine altei persoane ce provoacă doar daune uşoare se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a cincea clasă.

Persoanele vinovate de contravenţia prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Suspendarea, pe o durată de maxim 3 ani, a permisului de conducere, această suspendare putând fi limitată la conducerea în afara activităţii profesionale;

2° Interdicţia de a deţine sau de a purta, pe o durată de maxim 3 ani, o armă autorizată;

3° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau de care acesta dispune liber;

4° Retragerea permisului de vânătoare, cu interdicţia de a solicita eliberarea unui nou permis timp de maxim 3 ani;

5° Confiscarea obiectului care a servit sau a fost destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul infracţiunii;

6° Munca în folosul comunităţii pentru o durată între 20 şi 120 ore.

Facilitarea cu ştiinţă, oferind ajutor sau asistenţă, în vederea pregătirii sau consumării contravenţiei prevăzute la acest articol se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunea definită la acest articol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-41, de pedeapsa cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul infracţiunii.

Recidiva contravenţiei prevăzute la acest articol se pedepseşte în conformitate cu articolele 132-11 şi 132-15.

SECŢIUNEA
Despre vânzarea forţată prin corespondenţă

Articolul R635-2

Expedierea către o persoană, fără o cerere prealabilă din partea acesteia, a unui obiect oarecare însoţit de o corespondenţă indicând că obiectul respectiv

poate fi acceptat în schimbul plății un preț fix sau înapoiat expeditorului, chiar dacă această înapoiere se face fără cheltuieli din partea destinatarului, se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a cincea clasă.

Persoanele vinovate de contravenția prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicția, pentru cel mult 3 ani, de a emite alte cecuri decât cele care permit retragerea de fonduri de către titular sau de persoanele autorizate;

2° Confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracțiunii sau a obiectului care este produsul infracțiunii.

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condițiile prevăzute la articolul 121-2, de infracțiunea definită la acest articol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-41, de următoarele pedepse:

1° Interdicția, pentru cel mult 3 ani, de a emite alte cecuri decât cele care permit retragerea de fonduri de către titular sau de persoanele autorizate;

2° Confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracțiunii sau a obiectului care este produsul infracțiunii.

Recidiva contravenției prevăzute la acest articol se pedepsește în conformitate cu articolele 132-11 și 132-15.

SECȚIUNEA 3
Despre nerespectarea dispozițiilor de reglementare a vânzării sau schimbului anumitor bunuri mobile

Articolul R635-3

Fapta prin care o persoană menționată la articolul R. 321-1 omite să dea declarațiile prevăzute la același articol și la articolul R. 321-2 se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a cincea clasă.

Articolul R635-4

Fapta prin care o persoană menționată la articolul R. 321-1 primește gratuit sau în schimbul unei plăți un bun mobil al unui minor cu vârsta mai mică de 18 ani fără consimțământul expres al tatălui, mamei sau tutorelui său se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a cincea clasă.

Articolul R635-5

Fapta prin care o persoană menționată la cel de-al doilea paragraf al articolului 321-7 omite să depună registrul prevăzut la articolul R. 321-9 la serviciile competente în condițiile prevăzute la articolul R. 321-10 se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a cincea clasă.

Articolul R635-7

Recidiva contravențiilor prevăzute la articolele R. 635-3, R. 635-4 și R. 635-5 se pedepsește în conformitate cu articolele 132-11 și 132-15.

SECŢIUNEA 4
Despre abandonarea epavelor de automobile sau a deşeurilor, gunoaielor, materialelor şi a altor obiecte transportate într-un automobil

Articolul R635-8

Se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a cincea clasă depunerea, abandonarea, aruncarea sau deversarea, într-un loc public sau privat, cu excepţia locurilor desemnate în acest scop de către autoritatea administrativă competentă, fie a unei epave de automobil, fie a deşeurilor, gunoaielor, dejecţiilor, materialelor, lichidelor insalubre sau a oricărui alt obiect de orice natură, dacă au fost transportate cu ajutorul unui vehicul, dacă aceste fapte nu sunt comise de persoana care are drept asupra locului respectiv sau cu autorizaţia acesteia.

Persoanele vinovate de contravenţia prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau obiectului care este produsul infracţiunii.

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunea definită la acest articol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-41, de pedeapsa cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul infracţiunii.

Recidiva contravenţiei prevăzute la acest articol se pedepseşte în conformitate cu articolele 132-11 şi 132-15.

TITLUL IV
Despre contravenţiile împotriva naţiunii, statului sau liniştii publice

CAPITOLUL I
Despre contravenţiile din prima clasă împotriva naţiunii, statului sau liniştii publice

SECŢIUNEA UNICĂ
Despre abandonarea de arme sau obiecte periculoase

Articolul R641-1

Abandonarea într-un loc public sau deschis publicului a unei arme sau a oricărui alt obiect ce prezintă vreun pericol pentru persoane şi ce poate fi utilizat la comiterea unei crime sau delict se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din prima clasă.

Persoanele vinovate de contravenţia prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară cu confiscarea obiectului care a servit la comiterea infracţiunii.

CAPITOLUL II
Despre contravenţiile din cea de-a doua clasă împotriva naţiunii, statului sau liniştii publice

SECŢIUNEA 1
Despre lipsa de răspuns la o solicitare din partea autorităţilor judiciare sau administrative

Articolul R642-1

Refuzul, fără vreun motiv legitim, sau neglijenţa de a răspunde fie la o solicitare din partea unui magistrat sau a unei autorităţi de poliţie judiciară acţionând în exercitarea funcţiilor sale, fie, în caz de tulburare a liniştii publice sau de accident sau în orice altă situaţie ce prezintă un pericol pentru persoane, la o solicitare din partea unei autorităţi administrative competente, se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a doua clasă.

SECŢIUNEA 2
Despre atingerile aduse monedei

Articolul R642-2

Acceptarea, deţinerea sau utilizarea oricărui semn monetar neautorizat ce are ca obiectiv înlocuirea monedelor sau a bancnotelor în uz în Franţa se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a doua clasă.

Persoanele vinovate de contravenţia prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul infracţiunii.

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunea definită la acest articol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-31, de pedeapsa cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul infracţiunii.

Pedeapsa cu confiscarea este obligatorie pentru semnele monetare menţionate la primul paragraf al acestui articol în aplicarea articolelor 131-21 şi 131-48.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul R642-3

Refuzul de a primi monede sau bancnote în uz în Franţa în funcţie de valoarea pentru care au statut de mijloc legal de plată se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a doua clasă.

Articolul R642-4

Utilizarea ca suport a unei publicităţi oarecare de monede sau bancnote în uz în Franţa sau emise de către instituţiile străine sau internaţionale abilitate în acest scop se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a doua clasă.

Persoanele vinovate pentru contravenţia prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul infracţiunii.

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunea definită la acest articol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-41, de pedeapsa cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul infracţiunii.

Pedeapsa cu confiscarea este obligatorie pentru semnele monetare menţionate la primul paragraf al acestui articol în aplicarea articolelor 131-2 şi 131-48. Dispoziţiile celui de-al treilea paragraf al articolului 442-13 sunt aplicabile.

CAPITOLUL III
Despre contravenţiile din cea de-a treia clasă împotriva naţiunii, statului sau liniştii publice

SECŢIUNEA 1
Despre uzurparea semnelor rezervate autorităţii publice

Articolul R643-1

În afara cazurilor prevăzute la articole 433-15, se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a treia clasă purtarea în public a unui costum sau a unei uniforme sau folosirea unei insigne sau a unui document care prezintă o asemănare cu costumele, uniformele, insignele sau documentele reglementate de autoritatea publică de natură să cauzeze o neînţelegere în percepţia publicului.

Persoanele vinovate de contravenţia prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul infracţiunii.

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunea definită la acest articol sunt pasibile, pe lângă

amenda potrivit prevederilor articolului 131-41, de pedeapsa cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracțiunii sau a obiectului care este produsul infracțiunii.

SECȚIUNEA 2
Despre utilizarea de greutăți sau măsuri diferite de cele stabilite prin legile și regulamentele în vigoare

Articolul R 643-2

Utilizarea de greutăți sau măsuri diferite de cele care sunt stabilite de legile și regulamentele în vigoare se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a treia clasă.

Persoanele vinovate de contravenția prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracțiunii sau a obiectului care este produsul infracțiunii.

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condițiile prevăzute la articolul 121-2, de infracțiunea definită la acest articol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-41, de pedeapsa cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracțiunii sau a obiectului care este produsul infracțiunii.

CAPITOLUL IV
Despre contravențiile din cea de-a patra clasă împotriva națiunii, statului sau liniștii publice

SECȚIUNEA 1
Despre accesul neautorizat pe un teren, o construcție, un echipament sau aparat militar

Articolul R644-1

În afara cazului prevăzut la articolul 413-5, pătrunderea, șederea sau circulația, fără autorizația autorităților competente, pe un teren, într-un port, construcție sau echipament ori aparat oarecare atribuit autorității militare sau plasat sub controlul acesteia se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a patra clasă.

Interzicerea accesului pe terenurile, construcțiile, echipamentele sau aparatele menționate la paragraful precedent face obiectul unei semnalizări deosebite atunci când nicio marcă distinctivă nu semnalează că sunt atribuite autorității militare sau plasate sub controlul acesteia.

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SECȚIUNEA 3
Despre obstrucționarea liberei circulații pe drumul public

Articolul R644-2

Obstrucționarea drumului public prin depunerea sau lăsarea fără o necesitate anume de materiale sau obiecte oarecare care împiedică sau diminuează libertatea sau siguranța trecerii se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a patra clasă.

Persoanele vinovate de contravenția prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracțiunii sau a obiectului care este produsul infracțiunii.

SECȚIUNEA 3
Despre nerespectarea dispozițiilor de reglementare a profesiilor exercitate în locurile publice

Articolul R644-3

Oferirea, punerea în vânzare sau expunerea în vederea vânzării a mărfurilor ori exercitarea oricărei alte profesii în locurile publice cu încălcarea dispozițiilor de reglementare a poliției acestor locuri se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a patra clasă.

Persoanele vinovate de contravenția prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracțiunii sau a obiectului care este produsul infracțiunii.

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condițiile prevăzute la articolul 121-2, de infracțiunea definită la acest articol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-41, de pedeapsa cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracțiunii sau a obiectului care este produsul infracțiunii.

CAPITOLUL V
Despre contravențiile din cea de-a cincea clasă împotriva națiunii, statului sau liniștii publice

SECȚIUNEA 1
Despre purtarea sau afișarea de uniforme, insigne sau embleme ce seamănă cu cele ale unor organizații sau persoane responsabile de crime împotriva umanității

Articolul R645-1

Se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a cincea clasă purtarea sau afișarea în public, cu excepția cazurilor în care se

solicită pentru un film, spectacol sau expoziţie cu evocare istorică, a unei uniforme, insigne sau embleme asemănătoare cu uniformele, insignele sau emblemele care au fost purtate sau afişate fie de membrii unei organizaţii declarată criminală în aplicarea articolului 9 din statutul tribunalului militar internaţional anexat la acordul de la Londra din 8 august 1945, fie de către o persoană recunoscută de o instanţă din Franţa sau internaţională ca fiind vinovată de una sau mai multe crime împotriva umanităţii prevăzute la articolele de la 211-1 până la 212-3 sau menţionate de legea nr. 64-1326 din 26 decembrie 1964.

Persoanele vinovate de contravenţia prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Interdicţia de a deţine sau de a purta, pentru cel mult 3 ani, o armă autorizată;

2° Confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este condamnatul sau de care acesta dispune liber;

3° Confiscarea bunului care a servit sau a fost destinat comiterii infracţiunii sau a bunului care este produsul infracţiunii;

4° Munca în folosul comunităţii pentru o durată între 20 şi 120 ore.

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunea definită la acest articol sunt pasibile, pe lângă amendă potrivit prevederilor articolului 131-41, de pedeapsa cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul infracţiunii.

Recidiva contravenţiei prevăzute la acest articol se pedepseşte în conformitate cu articolele 131-11 şi 132-15.

SECŢIUNEA 2
Despre desenele, sondajele sau înregistrările efectuate fără autorizaţie într-o zonă de interdicţie fixată de autoritatea militară

Articolul R645-2

Efectuarea într-o zonă de interdicţie fixată de autoritatea militară şi care face obiectul unei semnalizări speciale, fără autorizaţia acestei autorităţi, de desene, sondaje sau înregistrări de imagini, sunete sau semnale de orice fel se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a cincea clasă.

Persoanele vinovate de contravenţia prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul infracţiunii.

Recidiva contravenţiei prevăzute la acest articol se pedepseşte în conformitate cu articolul 132-11.

SECŢIUNEA 3
Despre atingerile aduse stării civile a persoanelor

Articolul R645-3

Se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a cincea clasă fapta prin care un ofiţer de stare civilă sau o persoană delegată de acesta, în temeiul dispoziţiilor articolului 6 din Decretul nr. 62-921 din 3 august 1962:

1° Încalcă dispoziţiile reglementare privind ţinerea registrelor şi publicitatea actelor de stare civilă;

2° Nu se asigură de existenţa unui consimţământ al tatălui, mamei sau altor persoane dacă legea o prevede pentru valabilitatea unei căsătorii;

3° Primeşte, înainte de termenul prevăzut la articolul 228 din Codul civil, actul de căsătorie al unei femei care este deja căsătorită.

Contravenţiile prevăzute la acest articol sunt comise chiar dacă nulitatea actelor de stare civilă nu a fost solicitată sau a fost acoperită.

Recidiva contravenţiilor prevăzute la acest articol se pedepseşte în conformitate cu articolul 132-11.

Articolul R645-4

Fapta prin care o persoană care a asistat la o naştere nu dă declaraţia prevăzută la articolul 56 din Codul civil în termenele stabilite la articolul 55 din acelaşi Cod se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a cincea clasă.

Articolul R645-5

Fapta prin care o persoană care a găsit un nou-născut nu dă declaraţia prevăzută la articolul 58 din Codul civil sau, dacă nu este de acord să aibă grijă de acesta, nu îl predă ofiţerului de stare civilă se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a cincea clasă.

Articolul R645-6

Înhumarea sau solicitarea înhumării unei persoane decedate fără să fi fost în prealabil autorizată de ofiţerul public, în cazul în care o astfel de autorizare este prevăzută, sau cu încălcarea dispoziţiilor legislative sau reglementare privind termenele prevăzute în acest domeniu se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a cincea clasă.

Recidiva contravenţiei prevăzute la acest articol se pedepseşte în conformitate cu articolele 132-11 şi 132-15.

BCU Cluj / Central University Library

SECȚIUNEA 4
Despre sustragerea unui înscris prezentat în instanță

Articolul R645-7

Fapta prin care o persoană care a prezentat, în cadrul unei contestații judiciare, un titlu, un înscris sau un memoriu, îl sustrage în orice mod se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a cincea clasă.

Recidiva contravenției prevăzute la acest articol se pedepsește în conformitate cu articolele 132-11 și 132-15.

SECȚIUNEA 5
Despre utilizarea unui document emis de o administrație publică ce conține mențiuni devenite incomplete sau inexacte

Articolul R645-8

Utilizarea unui document emis de o administrație publică în scopul constatării unui drept, a unei identități sau calități sau în scopul acordării unei autorizații, dacă mențiunile invocate devin incomplete sau inexacte, se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a cincea clasă.

Persoanele vinovate de contravenția prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracțiunii sau a obiectului care este produsul infracțiunii.

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condițiile prevăzute la articolul 121-2, de infracțiunea definită la acest articol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-41, de pedeapsa cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracțiunii sau a obiectului care este produsul infracțiunii.

Recidiva contravenției prevăzute la acest articol se pedepsește în conformitate cu articolele 131-11 și 132-15.

SECȚIUNEA 5
Despre uzurparea funcției sau titlului de delegat sau mediator al procurorului Republicii

Articolul R645-8-1

Realizarea actelor rezervate delegaților sau mediatorilor procurorului Republicii sau utilizarea titlului atașat funcțiilor sale, fără să fi fost autorizat sau după ce a făcut obiectul unei retrageri de autorizație, se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a cincea clasă.

SECȚIUNEA 6
Despre refuzul de a restitui semne monetare contrafăcute sau falsificate

Articolul R645-9

Refuzul de către o persoană care a primit monede sau bancnote în uz în Franța contrafăcute sau falsificate de a le preda fie Băncii Franței fie instituției publice Monnaie din Paris, în conformitate cu dispozițiile articolului 38-2 din Codul instrumentelor monetare și medaliilor, se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a cincea clasă.

Persoanele vinovate de contravenția prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracțiunii sau a obiectului care este produsul infracțiunii.

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condițiile prevăzute la articolul 121-2, de infracțiunea definită la acest articol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-41, de pedeapsa cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracțiunii sau a obiectului care este produsul infracțiunii.

Pedeapsa cu confiscare este obligatorie pentru semnele monetare prevăzute la primul paragraf al acestui articol cu aplicarea articolelor 131-21 și 131-48. Dispozițiile celui de-al treilea paragraf al articolului 442-13 sunt aplicabile.

Recidiva contravenției prevăzute la acest articol se pedepsește în conformitate cu articolele 131-11 și 132-15.

SECȚIUNEA 7
Despre alterarea sau contrafacerea timbrelor poștale sau a timbrelor emise de administrația financiară

Articolul R645-10

Alterarea timbrelor poștale sau a timbrelor emise de administrația financiară în scopul de a le sustrage de la ștergere și de a permite astfel reutilizarea lor se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a cincea clasă.

Persoanele vinovate de contravenția prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracțiunii sau a obiectului care este produsul infracțiunii.

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condițiile prevăzute la articolul 121-2, de infracțiunea definită la acest articol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-41, de pedeapsa cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracțiunii sau a obiectului care este produsul infracțiunii.

Pedeapsa cu confiscarea este obligatorie pentru timbrele menţionate la primul paragraf al acestui articol în aplicarea articolelor 131-21 şi 132-48.

Recidiva contravenţiei prevăzute la acest articol se pedepseşte în conformitate cu articolele 132-11 şi 132-15.

Articolul R645-11

Contrafacerea sau falsificarea timbrelor poştale sau a altor valori fiduciare poştale perimate, din Franţa sau din străinătate, precum şi utilizarea acestor timbre sau valori fiduciare contrafăcute sau falsificate, se pedepsesc cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a cincea clasă.

Persoanele vinovate de contravenţia prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de pedeapsa complementară cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul infracţiunii.

Persoanele juridice declarate responsabile penal, în condiţiile prevăzute la articolul 121-2, de infracţiunea definită la acest articol sunt pasibile, pe lângă amenda potrivit prevederilor articolului 131-41, de pedeapsa cu confiscarea obiectului care a servit sau era destinat comiterii infracţiunii sau a obiectului care este produsul infracţiunii.

Pedeapsa cu confiscarea este obligatorie pentru timbrele menţionate la primul paragraf al acestui articol în aplicarea articolelor 131-21 şi 131-48.

Recidiva contravenţiei prevăzute la acest articol se pedepseşte în conformitate cu articolele 132-11 şi 132-15.

SECŢIUNEA 8
Despre intruziunea în unităţile şcolare

Articolul R645-12

Pătrunderea sau rămânerea în incinta unei unităţi şcolare, publice sau private, fără a fi abilitat în temeiul dispoziţiilor legislative sau reglementare sau fără autorizaţie din partea autorităţilor competente, se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a cincea clasă.

Persoanele vinovate de contravenţia prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Confiscarea obiectului care a servit la comiterea infracţiunii sau a obiectului care este produsul infracţiunii;

2° Munca în folosul comunităţii pentru o durată cuprinsă între 20 şi 120 ore.

Recidiva contravenţiei prevăzute la acest articol se pedepseşte în conformitate cu articolul 132-11.

SECȚIUNEA 9
Despre intruziunea în locurile istorice sau culturale

Articolul R645-13

Pătrunderea sau rămânerea într-un imobil clasat sau înscris în aplicarea dispozițiilor articolelor L. 621-1 și L. 621-25 din Codul patrimoniului, într-un muzeu din Franța, o bibliotecă sau o mediatecă deschise publicului, într-o arhivă, sau în anexele acesteia, care aparține unei persoane publice sau private ce asigură o misiune de interes general, în care accesul este interzis sau reglementat în mod aparent, fără autorizație în temeiul dispozițiilor legislative sau reglementare sau cu autorizație din partea autorităților competente sau a proprietarului, se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a cincea clasă.

Se pedepsește cu aceleași pedepse pătrunderea sau rămânerea în aceleași condiții pe un teren pe care se desfășoară operațiuni arheologice.

Persoanele vinovate de contravenție prevăzută la acest articol sunt de asemenea pasibile de următoarele pedepse complementare:

1° Confiscarea obiectului care a servit la comiterea în conformitate cu articolul 131-21;

2° Munca în folosul comunității pentru o durată cuprinsă între 20 și 120 ore.

Recidiva contravenției prevăzute la acest articol se pedepsește în conformitate cu articolul 132-11.

SECȚIUNEA 10
Despre ascunderea ilicită a chipului cu ocazia unor manifestații pe drumurile publice

Articolul R645-14

Se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a cincea clasă ascunderea chipului de către o persoană, în cadrul sau în imediata apropiere a unei manifestații pe drumul public, pentru a nu fi identificată în circumstanțe care tulbură liniștea publică.

Recidiva contravenției prevăzute la acest articol se pedepsește în conformitate cu articolele 132-11 și 132-15.

Dispozițiile acestui articol nu sunt aplicabile manifestațiilor conforme practicilor locale sau dacă ascunderea chipului este justificată de un motiv legitim.

SECȚIUNEA 11
Despre sfidarea drapelului tricolor

Articolul R645-15

În afara cazurilor prevăzute la articolul 433-5-1, se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din cea de-a cincea clasă, atunci când fapta

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

este comisă în condiţii ce pot tulbura liniştea publică şi cu intenţia de a sfida drapelul tricolor:

1° Distrugerea, deteriorarea sau utilizarea în mod degradant a drapelului tricolor, într-un loc public sau deschis publicului:

2° Pentru autorul unor astfel de fapte, chiar comise într-un loc privat, difuzarea înregistrării de imagini privind comiterea lor.

Recidiva contravenţiilor prevăzute la acest articol se pedepseşte în conformitate cu articolele 132-11 şi 132-15.

TITLUL V
Despre alte contravenţii

CAPITOLUL I
Despre contravenţiile din prima clasă

CAPITOLUL II
Despre contravenţiile din cea de-a doua clasă

CAPITOLUL III
Despre contravenţiile din cea de-a treia clasă

SECŢIUNEA UNICĂ
Despre atingerile involuntare aduse vieţii sau integrităţii unui animal

Articolul R653-1

Fapta prin care, din stângăcie, imprudenţă, neatenţie, neglijenţă sau neîndeplinirea unei obligaţii de securitate sau de prudenţă impusă prin lege sau regulamente, este ocazionat decesul sau rănirea unui animal domestic sau îmblânzit, ori ţinut în captivitate, se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a treia clasă.

În cazul condamnării proprietarului animalului sau dacă proprietarul este necunoscut, tribunalul poate decide plasarea animalului în cadrul unei asociaţii non-profit de protecţie a animalelor sau declarată, care va putea dispune în mod liber de acesta.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL IV
Despre contravenţiile din cea de-a patra clasă

SECŢIUNEA UNICĂ
Despre relele tratamente aplicate animalelor

Articolul R654-1

În afara cazului prevăzut la articolul 511-1, fapta, fără vreun motiv anume, comisă în public sau nu, prin care sunt aplicate rele tratament unui animal domestic sau îmblânzit, ori ţinut în captivitate, se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a patra clasă.

În cazul condamnării proprietarului animalului sau dacă proprietarul este necunoscut, tribunalul poate decide plasarea animalului în cadrul unei asociaţii non-profit de protecţie a animalelor recunoscută ca fiind de utilitate publică sau declarată, care va putea dispune în mod liber de acesta.

Dispoziţiile acestui articol nu se aplică pentru cursele cu tauri dacă este invocată o tradiţie locală continuă. De asemenea, nu se aplică nici luptelor între cocoşi în localităţile în care este stabilită o tradiţie continuă.

CAPITOLUL V
Despre contravenţiile din cea de-a cincea clasă

SECŢIUNEA UNICĂ
Despre atingerile voluntare aduse vieţii unui animal

Articolul R655-1

Fapta, fără vreun motiv anume, comisă în mod public sau nu, prin care este provocat în mod voit decesul unui animal domestic sau îmblânzit, ori ţinut în captivitate, se pedepseşte cu amenda prevăzută pentru contravenţiile din cea de-a cincea clasă.

Recidiva contravenţiei prevăzute la acest articol se pedepseşte în conformitate cu articolul 132-11.

Dispoziţiile acestui articol nu se aplică în cazul curselor cu tauri dacă este invocată o tradiţie locală continuă. De asemenea, nu se aplică nici luptelor între cocoşi în localităţile în care este stabilită o tradiţie continuă.

BCU CENTRALA UNIVERSITARA LIBRARY

PARTEA REGLEMENTARĂ – DECRETE ÎN CONSILIUL DE STAT

CARTEA VII
Dispoziții privind teritoriile de peste mări

TITLUL I
Dispoziții aplicabile în teritoriile de peste mări și din Noua Caledonie

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Articolul R711-1

Sub rezerva adaptărilor prevăzute la acest titlu, cărțile I – VI din partea a doua a acestui Cod (Decrete în Consiliul de stat), cu excepția articolelor de la R. 321-1 până la R. 321-12, de la R. 633-1 până la R. 633-5, de la R. 635-3 până la R. 635-7 și R. 645-6, se aplică în Noua Caledonie și în teritoriile din Polinezia franceză și insulele Wallis-et-Futuna în redactarea lor rezultată din decretul nr. 2016-67 din 29 ianuarie 2016 cu privire la tehnicile de colectare a informațiilor.

Articolul R711-2

Cărțile I – VI din partea a doua a acestui cod (Decrete în Consiliul de stat) se aplică în teritoriile australe și antarctice franceze.

Articolul R711-3

Pentru aplicarea acestui cod în teritoriile menționate la articolul R. 711-1, termenii enumerați ulterior sunt înlocuiți după cum urmează:

- „tribunal de mare instanță" sau „tribunal" cu „tribunal de primă instanță" ;
- „departament" cu „teritoriu" ;
- „prefect" și „sub-prefect" cu „reprezentant al statului în teritoriu" ;
- „Banca Franței" cu „Institutul emitent de peste mări".

De asemenea, referirile la dispozițiile neaplicabile în aceste teritorii se înlocuiesc cu referirile la dispozițiile cu același obiect aplicabile local.

CAPITOLUL II
Adaptarea Cărții I

Articolul R712-1

Al doilea paragraf al articolului R. 131-2 este redactat în felul următor:

„Certificatul trebuie să conțină, în plus, o fotografie recentă a condamnatului și să indice că, în temeiul Codului rutier aplicabil local, trebuie justificat dreptul

de a conduce, cu excepţia categoriei sau categoriilor de automobile pentru care instanţa a pronunţat interdicţia de a conduce."

ArticolulR712-2

Penultimul paragraf al articolului R. 131-4 este redactat în felul următor:

„Certificatul trebuie să conţină, în plus, o fotografie recentă a condamnatului şi să indice că, în temeiul Codului rutier aplicabil local, trebuie justificat dreptul de a conduce, cu excepţia categoriei sau categoriilor de automobile pentru care instanţa a pronunţat interdicţia de a conduce."

Articolul R712-3

Punctul 1° al articolului R. 131-12 este redactat după cum urmează:

„1° Copia Monitorului Oficial sau a Monitorului oficial din teritoriu în care este publicată declaraţia asociaţiei."

Articolul R712-4

Prima teză a celui de-al treilea paragraf al articolului R. 131-13 este redactată după cum urmează:

„Judecătorul responsabil cu aplicarea pedepselor comunică decizia de autorizare preşedintelui judecătoriei, procurorului Republicii şi organismelor sau serviciilor locale de prevenire a delicvenţei. "

Articolul R712-5

Cea de-a doua teză a articolului R. 131-18 este redactată după cum urmează:

„Acesta adresează copia cererii organismelor sau serviciilor locale de prevenire a delicvenţei dacă există; acestea au trei luni la dispoziţie pentru a-şi da avizul."

Articolul R712-6

Articolul R. 131-25 este redactat după cum urmează:

„Articolul R. 131-25. Dacă un condamnat exercită o activitate salariată, durata săptămânală cumulată a acestei activităţi şi a muncii în folosul comunităţii nu poate depăşi cu mai mult de 12 ore durata legală de muncă în vigoare pe plan local."

Articolul R712-7

Punctul 3° al articolului R. 131-28 este redactat după cum urmează:

„3° Să se asigure, în cazul în care munca pe care judecătorul responsabil cu aplicarea pedepselor înţelege să o impună trebuie să fie exercitată într-o unitate sau organism public sau privat de prevenire sau îngrijire şi îl expune la riscuri de contaminare, că este imunizat împotriva hepatitei B, difteriei, tetanosului, poliomielitei şi febrei tifoide, precum şi împotriva bolilor prevăzute de reglementarea aplicabilă pe plan local."

Articolul R712-8

Al doilea paragraf al articolului R. 131-36 este redactat după cum urmează:

„Dacă personalul acestei persoane juridice este reglementat de dispoziţiile aplicabile local privind reprezentarea salariaţilor, avizul menţionat la primul paragraf este adresat secretarului comitetului întreprinderii sau, după caz, secretarului comitetului central de întreprindere şi, în lipsa acestor comitete, delegaţilor personalului titular."

CAPITOLUL III
Adaptarea Cărţii II

CAPITOLUL IV
Adaptarea Cărţii III

CAPITOLUL V
Adaptarea Cărţii IV

CAPITOLUL VI
Adaptarea Cărţii V

Articolul R716-1

Articolul R. 511-1 este redactat după cum urmează:

„Articolul R. 511-1. – Dispoziţiile privind experienţele sau cercetările ştiinţifice sau experimentale asupra animalelor menţionate la articolul 521-2 sunt stabilite de reglementarea aplicabilă local."

CAPITOLUL VII
Adaptarea Cărţii VI

TITLUL II
Dispoziţii speciale în departamentul Mayotte

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

Articolul R721-1

Pentru aplicarea cărţilor I – VI din partea a doua a acestui cod (Decrete în Consiliul de stat) în departamentul Mayotte, referirile la dispoziţii care nu sunt aplicabile sunt înlocuite cu referiri la dispoziţii cu acelaşi obiect aplicabile local.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL II
Adaptarea Cărții I

Articolul R722-3

Prima teză a celui de-al treilea paragraf al articolului R. 131-13 este redactată după cum urmează:

„Judecătorul responsabil cu aplicarea pedepselor comunică decizia de autorizare președintelui tribunalului de primă instanță, procurorului Republicii și organismelor sau serviciilor locale de prevenire a delincvenței."

Articolul R722-4

A doua frază a articolului R. 131-18 este redactată după cum urmează:

„Acesta adresează copia cererii organismelor sau serviciilor locale de prevenire a delicvenței, dacă există; acestea au trei luni la dispoziție pentru a-și da avizul."

Articolul R722-5

Articolul R. 131-25 este redactat după cum urmează:

„Articolul R. 131-25. Dacă un condamnat exercită o activitate salariată, durata săptămânală cumulată a acestei activități nu poate depăși cu mai mult de 12 ore durata legală de muncă în vigoare pe plan local."

Articolul R722-7

Al doilea paragraf al articolului R. 131-36 este redactat după cum urmează:

„Dacă personalul acestei persoane juridice este reglementat de dispozițiile aplicabile local privind reprezentarea salariaților, avizul menționat la primul paragraf este adresat secretarului comitetului întreprinderii sau, după caz, secretarului comitetului central de întreprindere și, în lipsa acestor comitete, delegaților personalului titular."

CAPITOLUL III
Adaptarea Cărții II
CAPITOLUL IV
Adaptarea Cărții III
CAPITOLUL V
Adaptarea Cărții IV
CAPITOLUL VI
Adaptarea Cărții V
CAPITOLUL VII
Adaptarea Cărții VI

(...)

Ultima modificare a textului a fost realizată la 22 iulie 2016 – Document generat la 5 octombrie 2016.

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII FEDERALE GERMANIA

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

DE

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII FEDERALE GERMANIA

Tudorel TOADER

Codul penal este structurat pe două părţi: Partea generală (§ 1 - § 79b) şi Partea specială (§ 80 - § 358).

Partea generală (§ 1 - § 79b)

Principalele particularităţi în raport de Codul penal român, se referă la următoarele:

Momentul săvârşirii faptei. Fapta se consideră săvârşită la momentul la care a acţionat făptuitorul sau participantul sau, în cazul omisiunii, ar fi trebuit să acţioneze. Nu este relevant momentul la care se produce rezultatul.

Infracţiuni şi delicte. Infracţiunile sunt faptele ilegale care se pedepsesc cu minimum un an de închisoare sau mai mult. Delictele sunt faptele ilegale care se pedepsesc cu închisoarea pe o perioadă mai mică de un an sau cu amendă.

Răspunderea penală pentru tentativă. Tentativa de săvârşire a unei infracţiuni se pedepseşte întotdeauna, iar tentativa de săvârşire a unui delict doar atunci când legea o prevede în mod expres.

Răspunderea penală individuală a participantului. Fiecare participant se pedepseşte conform propriei vinovăţii, indiferent de vinovăţia celorlalţi.

Conspiraţia. Fapta persoanei care încearcă să determine o altă persoană să săvârşească o infracţiune sau să o instige în acest sens se pedepseşte conform dispoziţiilor aplicabile pentru tentativa la infracţiunea respectivă.

Neimputabilitatea declaraţiilor şi rapoartelor din Parlament. Membrii Parlamentului Federal, ai Adunării Federale sau ai unui organ legislativ de la nivel de land nu pot fi niciodată traşi la răspundere în afara acestor instituţii pentru votul exercitat sau pentru o declaraţie făcută în cadrul acestor instituţii sau al unor comisii ale acestora. Aceasta nu se aplică afirmaţiilor calomnioase.

Durata pedepsei cu închisoarea. Limita maximă a pedepsei cu închisoarea este 15 ani, iar limita minimă o lună.

Dispunerea amenzii în zile-amendă. Amenda se dispune în zile-amendă. Amenda este de minimum 5 zile-amendă şi, dacă legea nu prevede altceva, de maximum 360 zile-amendă pline. Cuantumul unei zile-amendă este stabilit de instanţă cu luarea în considerare a circumstanţelor personale şi materiale ale făptuitorului. În acest sens, de regulă, se are în vedere venitul net mediu pe zi pe care făptuitorul îl are sau l-ar putea avea. O zi-amendă se stabileşte la suma de minimum un euro şi maximum 30.000 euro.

Facilităţi la plata amenzii. Dacă se consideră că făptuitorul nu poate achita imediat amenda, având în vedere circumstanţele personale şi materiale ale acestuia, instanţa îi acordă un termen de plată sau îi permite achitarea amenzii în anumite tranşe.

Pedeapsa cu închisoarea pentru neplata amenzii. În locul pedepsei amenzii necolectate se aplică pedeapsa cu închisoarea. O zi-amendă corespunde unei zile de pedeapsă cu închisoarea.

Tranzacţia judiciară, repararea prejudiciului. Dacă făptuitorul, în eforturile sale de a ajunge cu partea vătămată la o înţelegere (tranzacţie judiciară), a reparat în tot sau în cea mai mare parte prejudiciul produs prin săvârşirea faptei sau s-a străduit în mod serios să repare prejudiciul sau într-un caz în care repararea prejudiciului a necesitat eforturi personale considerabile sau renunţarea personală, a despăgubit partea vătămată în întregime sau în cea mai mare parte, instanţa poate reduce pedeapsa.

Probaţiunea. Pe durata termenului de încercare sau pe o parte a duratei termenului de încercare, instanţa plasează persoana condamnată sub supravegherea şi îndrumarea unui consilier de probaţiune, dacă această măsură este de natură a împiedica persoana condamnată să săvârşească alte fapte penale.

Principiul proporţionalităţii. O măsură de siguranţă din categoria celor dispuse de instanţă la pronunţare nu poate fi dispusă dacă este disproporţionată în raport de importanţa faptelor săvârşite de făptuitor şi de cele care ar putea fi săvârşite de făptuitor, precum şi de gradul de pericol social al acestuia.

Indisponibilizarea extinsă a produselor infracţiunii de la făptuitori şi participanţi. Dacă a fost săvârşită o faptă ilegală, instanţa dispune indisponibilizarea bunurilor făptuitorului sau participantului şi atunci când aceste bunuri au fost obţinute prin sau pentru săvârşirea altor fapte ilegale.

Partea specială (§ 80 - § 358)

Continuarea unui partid declarat neconstituţional. Persoana care, în interiorul domeniului de aplicare teritorială a prezentei legi, în calitate de conducător sau susţinător, menţine existenţa organizaţională a unui partid declarat neconstituţional de către Curtea Constituţională Federală sau a unui partid în legătură cu care Curtea Constituţională Federală a constatat că este organizaţie înlocuitoare a unui partid interzis se pedepseşte cu închisoarea.

Defăimarea preşedintelui federal. Persoana care, în public, în cadrul unei adunări sau prin diseminarea de materiale defăimează preşedintele federal se pedepseşte cu închisoare.

Defăimarea anticonstituţională a organelor constituţionale. Persoana care, în public, în cadrul unei adunări sau prin diseminarea de materiale defăimează un organ legislativ, guvernul sau curtea constituţională a Republicii Federale Germania sau a unuia din landurile acesteia sau a unuia dintre membrii acestora, în această calitate, într-un mod de natură să pună în pericol respectul faţă de stat

şi prin aceasta se implică în mod intenţionat în aspiraţii împotriva existenţei Republicii Federale Germania sau împotriva principiilor constituţionale se pedepseşte cu închisoare.

Jignirea. Jignirea se pedepseşte cu închisoarea sau cu amendă. Fapta este mai gravă dacă jignirea este săvârşită prin umilinţe.

Defăimarea. Persoana care afirmă sau răspândeşte în legătură cu o altă persoană un fapt de natură a defăima persoana sau a afecta modul în care aceasta este percepută public se pedepseşte, dacă se probează că acest fapt nu este adevărat, cu pedeapsa cu închisoarea sau cu amendă. Fapta este mai gravă dacă a fost săvârşită în public sau prin diseminarea de materiale.

Calomnia. Persoana care cu bună ştiinţă afirmă sau răspândeşte cu privire la o altă persoană un fapt neadevărat de natură a defăima persoana sau de a afecta modul în care aceasta este percepută public sau de a pune în pericol credibilitatea acesteia se pedepseşte cu închisoarea sau cu amendă. Fapta este mai gravă dacă este săvârşită public, într-o adunare sau prin diseminarea de materiale.

Defăimarea şi calomnia contra persoanelor din viaţa politică. Dacă contra unei persoane implicate în viaţa politică a ţării în mod public, într-o adunare sau prin diseminarea de materiale se săvârşeşte o faptă de defăimare din motive care ţin de funcţia persoanei jignite în viaţa politică şi dacă fapta este de natură să îngreuneze considerabil activitatea publică a acesteia, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

Publicarea hotărârii de condamnare. Dacă jignirea s-a produs în mod public sau prin diseminarea de materiale şi dacă instanţa dispune o pedeapsă pentru fapta respectivă, instanţa va dispune ca hotărârea de condamnare pentru jignire la cerere să fie făcută publică, la cererea persoanei vătămate sau a altei persoane care are dreptul de a face plângere prealabilă.

Căsătoria forţată. Persoana care constrânge o altă persoană, în mod ilegal, prin violenţă sau prin ameninţare cu un rău considerabil, să încheie o căsătorie se pedepseşte cu închisoarea.

Suspiciunea politică. Persoana care, printr-o plângere penală sau printr-un denunţ, expune o altă persoană pericolului de a fi persecutată pe motive politice şi de a-i cauza, contrar principiilor statului de drept, prin măsuri violente sau arbitrare, suferinţe fizice sau moartea, precum şi pericolului de a fi privată de libertate în mod ilegal sau de a fi grav afectată în ceea ce priveşte cariera profesională sau situaţia financiară se pedepseşte cu închisoarea.

Manipularea competiţiilor de sport profesionist. Persoana care, în calitate de sportiv sau antrenor, pretinde, lasă să i se promită sau acceptă un folos pentru sine sau pentru un terţ în schimbul influenţării parcursului sau rezultatului unei competiţii de sport profesionist în mod necompetiţional în favoarea adversarului se pedepseşte cu închisoarea.

Falsificarea înregistrărilor tehnice. Persoana care, în scopul inducerii în eroare în cadrul unor raporturi juridice, produce o înregistrare tehnică falsă sau

falsifică o înregistrare tehnică sau utilizează o înregistrare tehnică falsă sau falsificată, se pedepseşte cu închisoarea.

Înţelegeri neconcurenţiale în cadrul licitaţiilor publice. Persoana care, în cadrul unei licitaţii publice cu privire la mărfuri sau servicii, depune o ofertă care are la bază o înţelegere ilegală care urmăreşte să determine autoritatea contractantă să accepte o anumită ofertă se pedepseşte cu închisoarea.

Darea şi luarea de mită în cadrul actelor de comerţ. Se pedepseşte cu închisoare sau cu amendă persoana care în cadrul actelor de comerţ în calitate de angajat al unei companii solicită, lasă să i se promită sau acceptă un folos material pentru sine sau pentru un terţ în schimbul promisiunii de a favoriza în mod neconcurenţial un competitor în ceea ce priveşte achiziţia de mărfuri şi servicii sau fără aprobarea companiei solicită, lasă să i se promită sau acceptă pentru sine sau pentru un terţ un folos material în schimbul promisiunii de a face o acţiune sau omisiune în ceea ce priveşte achiziţia de mărfuri şi servicii, încălcându-şi în acest mod obligaţiile faţă de companie.

Luarea de mită în domeniul medical. Persoana care, în calitate de practician al unei profesii medicale care, în scopul exercitării profesiei sau purtării denumirii profesionale necesită o formare recunoscută de stat, solicită, lasă să i se promită sau acceptă în legătură cu exercitarea profesiei un folos material pentru sine sau pentru un terţ în schimbul promisiunii de a favoriza în mod neconcurenţial un competitor în ceea ce priveşte prescrierea de medicamente, remedii sau adjuvanţi sau produse medicale, achiziţia de medicamente sau adjuvanţi sau produse medicale care sunt concepute pentru utilizarea nemijlocită de către reprezentanţii profesiilor medicale sau de către un îngrijitor medical sau furnizarea de pacienţi sau materiale utilizate pentru consultaţii se pedepseşte cu închisoarea.

Cursele interzise de maşini. Persoana care, în traficul rutier aranjează sau organizează o cursă interzisă de maşini, participă la o cursă interzisă de maşini în calitate de conducător auto sau în calitate de conducător auto, se deplasează cu viteză neadaptată condiţiilor de trafic şi în mod flagrant neregulamentar în scopul de a atinge o viteză cât mai mare se pedepseşte cu închisoarea.

Pretinderea de onorarii excesive. Funcţionarul public, avocatul sau alt apărător care are dreptul de a pretinde în favoarea sa onorarii sau alte tipuri de prestaţii în schimbul serviciilor profesionale prestate se pedepseşte, dacă pretinde onorarii sau prestaţii despre care cunoaşte că persoana plătitoare nu le datorează sau le datorează doar în sumă mai mică, cu închisoarea.

Încălcarea obligaţiilor de reprezentare a părţilor. Avocatul sau un alt apărător care, în această calitate şi în cadrul aceleaşi cauze, îşi pune serviciile în slujba ambelor părţi se pedepseşte cu închisoarea.

CUPRINS

Partea generală **895**
Secţiunea I. Legea penală 895
Titlul I. Domeniul de aplicare 895
Titlul II. Terminologie 899
Secţiunea II. Fapta 901
Titlul I. Bazele răspunderii penale 901
Titlul II. Tentativa 903
Titlul III. Autorul şi participanţii 903
Titlul IV. Legitima apărare şi starea de necesitate 905
Titlul V. Caracterul neimputabil al declaraţiilor şi rapoartelor din Parlament 906
Secţiunea III. Consecinţele juridice ale faptei 906
Titlul I. Pedepsele 906
Titlul II. Individualizarea pedepsei 909
Titlul III. Individualizarea pedepsei în cazul mai multor încălcări ale legii 913
Titlul IV. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere 914
Titlul V. Avertismentul şi amânarea aplicării pedepsei; renunţarea la aplicarea pedepsei 919
Titlul VI. Măsuri de siguranţă 921
Titlul VII. Confiscarea 941
Secţiunea IV. Plângerea prealabilă, împuternicirea, cererea de urmărire formulată de un stat străin 948
Secţiunea V. Prescripţia 951
Titlul I. Prescripţia urmăririi penale 951
Titlul II. Prescripţia executării pedepsei 954

Partea specială **955**
Secţiunea I. Infracţiuni contra păcii, înalta trădare şi punerea în pericol a statului de drept democratic 955
Titlul I. Infracţiuni contra păcii 955
Titlul II. Înalta trădare 955
Titlul III. Punerea în pericol a statului de drept democratic 956
Titlul IV. Dispoziţii comune 965
Secţiunea II. Trădarea de ţară şi punerea în pericol a siguranţei externe 966
Secţiunea III. Fapte penale contra statelor străine 971

BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea IV. Fapte penale contra organelor constituţionale, precum şi infracţiuni electorale 971
Secţiunea V. Infracţiuni contra apărării naţionale 975
Secţiunea VI. Infracţiuni contra autorităţii de stat 977
Secţiunea VII. Infracţiuni contra ordinii publice 980
Secţiunea VIII. Falsificarea de monedă şi timbre 992
Secţiunea IX. Declaraţia mincinoasă şi sperjurul 995
Secţiunea X. Acuzaţiile false 997
Secţiunea XI. Infracţiuni care aduc atingere libertăţii religioase şi ideologiilor despre lume 998
Secţiunea XII. Infracţiuni contra unor relaţii de familie 999
Secţiunea XIII. Infracţiuni privitoare la viaţa sexuală 1000
Secţiunea XIV. Insulta 1012
Secţiunea XV. Încălcarea vieţii private 1015
Secţiunea XVI. Infracţiuni contra vieţii 1021
Secţiunea XVII. Infracţiuni contra integrităţii corporale 1025
Secţiunea XVIII. Infracţiuni contra libertăţii persoanei 1028
Secţiunea XIX. Furtul şi delapidarea 1036
Secţiunea XX. Tâlhăria şi şantajul 1039
Secţiunea XXI. Favorizarea şi tăinuirea 1040
Secţiunea XII. Înşelăciunea şi abuzul de încredere 1044
Secţiunea XXIII. Falsul intelectual 1051
Secţiunea XXIV. Infracţiuni privind procedura insolvenţei 1055
Secţiunea XXV. Infracţiuni comise în interes personal 1058
Secţiunea XXVI. Infracţiuni la regimul concurenţei 1061
Secţiunea XXVII. Distrugerea 1063
Secţiunea XXVIII. Infracţiuni de pericol pentru siguranţa publică 1065
Secţiunea XXIX. Infracţiuni contra mediului înconjurător 1078
Secţiunea XXX. Infracţiuni săvârşite în exercitarea unei funcţii publice 1087

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII FEDERALE GERMANIA[1)]

SECȚIUNEA I
Legea penală

TITLUL I
Domeniul de aplicare

§ 1. Nicio pedeapsă fără lege

O faptă poate fi pedepsită ca infracțiune doar dacă era incriminată prin lege înainte de săvârşirea sa.

§ 2. Aplicarea în timp

(1) Pedeapsa şi consecinţele acesteia se stabilesc conform legii în vigoare la data săvârşirii faptei.

(2) Dacă limitele de pedeapsă se modifică în timpul săvârşirii faptei, se va aplica legea în vigoare la data consumării faptei.

(3) Dacă legea în vigoare la data consumării faptei se modifică anterior pronunţării instanţei, se va aplica legea penală mai favorabilă.

(4) Legea temporară se aplică faptelor săvârşite pe perioada în care legea a fost în vigoare chiar şi după ieşirea ei din vigoare, cu excepţia situaţiilor în care legea prevede altfel.

(5) În cazul măsurilor de confiscare în vederea recuperării, confiscare sau confiscare în vederea scoaterii din uz se aplică dispoziţiile alineatelor 1 şi 4 în mod corespunzător.

(6) Măsurile de siguranţă, vor fi stabilite, în lipsa altor prevederi legislative, conform legii în vigoare la data pronunţării.

§ 3. Aplicarea la fapte săvârşite pe teritoriul Republicii Federale Germania

Legea penală germană se aplică faptelor săvârşite pe teritoriul Republicii Federale Germania.

§ 4. Aplicarea la fapte săvârşite la bordul navelor sau aeronavelor germane

Legea penală germană se aplică, independent de legea aplicabilă la locul săvârşirii faptei, faptelor săvârşite la bordul unei nave sau aeronave germane

[1)] Codul penal în versiunea publicată la data de 13 noiembrie 1998 (BGBl. I pag. 3322), ultima modificare a fost realizată prin articol 1 din Legea din 30 octombrie 2017 (BGBl. I pag. 3618).

BCU CENTRE UNIVERSITY LIBRARY

care are dreptul de a arbora drapelul federal sau simbolul apartenenţei la statul Republica Federală Germania.

§ 5. Fapte săvârşite în străinătate, cu legătură specială cu Republica Federală Germania

Legea penală germană se aplică, independent de legea aplicabilă la locul săvârşirii faptei, următoarelor fapte săvârşite în străinătate:

1. abrogat;

2. înaltă trădare (§ 81-83);

3. punerea în pericol a statului de drept democratic:

a) în cazurile prevăzute la § 89, 90a alin. 1 şi § 90b dacă făptuitorul este cetăţean german şi cu domiciliul în aria de aplicare teritorială al prezentei legi şi

b) în cazurile prevăzute la § 90 şi 90a alin. 2;

4. trădarea de ţară şi punerea în pericol a securităţii externe (§ 94-100a);

5. fapte penale contra apărării ţării:

a) în cazurile prevăzute la § 109 şi 109e-109g şi

b) în cazurile prevăzute la § 109a, 109b şi 109h dacă făptuitorul este german cu domiciliul în aria de aplicare teritorială a prezentei legi;

6. fapte penale contra libertăţii persoanei

a) în cazurile prevăzute la § 234a şi 241a dacă fapta este îndreptată împotriva unei persoane care la data săvârşirii faptei este cetăţean german şi îşi are domiciliul sau reşedinţa obişnuită în Republica Federală Germania,

b) în cazurile prevăzute la § 235 alin. 2 punctul 2 dacă fapta este îndreptată împotriva unei persoane care la data săvârşirii faptei îşi are domiciliul sau reşedinţa obişnuită în Republica Federală Germania,

c) în cazurile prevăzute la § 237, dacă la data săvârşirii faptei făptuitorul este german sau fapta este îndreptată împotriva unei persoane care la data săvârşirii faptei îşi are domiciliul sau reşedinţa obişnuită în Republica Federală Germania;

7. violarea secretului comercial sau industrial al unei întreprinderi sau companii care îşi are sediul în domeniul de aplicare teritorială a prezentei legi sau al unei companii cu sediul în străinătate care depinde de o companie care îşi are sediul în domeniul de aplicare teritorială a prezentei legi şi formează cu aceasta un concern;

8. fapte penale contra libertăţii sexuale în cazurile prevăzute la § 174 alin. 1, 2 şi 4, § 176-178 şi § 182 dacă la data săvârşirii faptei făptuitorul este german;

9. fapte penale contra vieţii:

a) în cazurile prevăzute la § 218 alin. 2 teza 2 punctul 1 şi alin. 4 teza 1 dacă la data săvârşirii faptei făptuitorul este cetăţean german şi

b) în celelalte cazuri prevăzute la § 218 dacă la data săvârşirii faptei făptuitorul este cetăţean german şi cu domiciliul pe teritoriul Republicii Federale Germania;

9a. fapte penale contra integrității corporale:

a) în cazurile prevăzute la § 226 alin. 1 punctul 1 coroborat cu alin. 2 dacă se ajunge la pierderea capacității de reproducere când la data săvârșirii faptei făptuitorul este cetățean german și

b) în cazurile prevăzute la § 226a dacă la data săvârșirii faptei făptuitorul este cetățean german sau dacă fapta este îndreptată împotriva unei persoane care la data săvârșirii faptei își are domiciliul sau reședința obișnuită pe teritoriul Republicii Federale Germania;

10. mărturia mincinoasă, sperjurul și declarațiile false date pe propria răspundere (§ 153-156) în cadrul unei proceduri care se încadrează în domeniul de aplicare teritorială a prezentei legi, pendinte la o instanță sau la o altă entitate germană competentă să ia declarații sub jurământ sau declarații pe propria răspundere;

10a. înșelăciunea la pariuri sportive și manipularea competițiilor de sport profesionist (§ 265c și 265d), dacă fapta se referă la o competiție care are loc în Republica Federală Germania;

11. fapte penale contra mediului înconjurător în cazurile prevăzute la § 324, 326, 330 și 330a, săvârșite în zona economică exclusivă germană, în măsura în care convențiile de drept internațional din domeniul protecției mărilor permit sancționarea acestora ca fapte penale;

11a. fapte penale prevăzute la § 328 alin. 2 punctele 3 și 4, alin. 4 și 5, inclusiv coroborat cu § 330, dacă la data săvârșirii faptei făptuitorul este cetățean german;

12. fapte săvârșite de un funcționar public german sau de o persoană din serviciul public cu statut special în timpul unei deplasări în interes de serviciu sau în legătură cu serviciul;

13. fapte săvârșite de un cetățean străin în calitate de funcționar public sau de o persoană din serviciul public cu statut special;

14. fapte săvârșite de o persoană împotriva unui funcționar public sau a unei persoane din serviciul public cu statut special sau împotriva unui militar al Armatei Germane Bundeswehr în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul;

15. fapte penale prevăzute la § 331-337 dacă:

a) la data săvârșirii faptei făptuitorul este cetățean german,

b) la data săvârșirii faptei făptuitorul este funcționar public european și oficiul său își are sediul în Republica Federală Germania,

c) fapta este săvârșită împotriva unui funcționar public sau a unei persoane din serviciul public cu statut special sau împotriva unui militar al Armatei Germane Bundeswehr sau

d) fapta este săvârșită împotriva unui funcționar public european sau arbitru care la data săvârșirii faptei este cetățean german sau fapta este săvârșită de o

persoană asimilată conform § 335a, care la data săvârşirii faptei este cetăţean german;

16. darea şi luarea de mită în legătură cu persoane mandatate (§ 108e), dacă

a) la data săvârşirii faptei făptuitorul era membru al unui parlament german sau cetăţean german sau

b) fapta este săvârşită împotriva unui membru al unui parlament german sau împotriva unei persoane care la data săvârşirii faptei era cetăţean german;

17. traficul de organe sau ţesuturi (§ 18 din Legea transplantului) dacă la data săvârşirii faptei făptuitorul era cetăţean german.

§ 6. Fapte săvârşite în străinătate contra valorilor ocrotite la nivel internaţional

Legea penală germană se aplică, independent de legea aplicabilă la locul săvârşirii faptei, şi următoarelor fapte săvârşite în străinătate:

1. abrogat

2. infracţiuni privind materialele nucleare, substanţele explozibile şi radioactive în cazurile prevăzute la § 307 şi 308 alin. 1-4, § 309 alin. 2 şi § 310;

3. Infracţiuni contra traficului aerian şi naval (§ 316c);

4. traficul de persoane (§ 232);

5. distribuirea neautorizată de substanţe narcotice;

6. distribuirea de materiale pornografice în cazurile prevăzute la § 184a, 184b alin. 1 şi 2 şi § 184c alin. 1 şi 2, fiecare şi coroborat cu § 184d alin. 1 teza 1;

7. contrafacerea de monedă şi falsificarea de titluri de valoare (§ 146, 151 şi 152), falsificarea de carduri de plată cu funcţie de garanţie şi formulare de eurocecuri (§ 152b alin. 1-4), precum şi punerea lor în circulaţie (§ 149, 151, 152 şi 152b alin. 5);

8. înşelăciunea în legătură cu subvenţiile (§ 264);

9. fapte care, în temeiul unui tratat interstatal semnat de Republica Federală Germania, sunt sancţionate penal şi atunci când sunt săvârşite în străinătate.

§ 7. Aplicarea pentru fapte săvârşite în străinătate – alte cazuri

(1) Legea penală germană se aplică faptelor săvârşite în străinătate împotriva unui cetăţean german dacă şi la locul săvârşirii faptei fapta se pedepseşte sau dacă locul săvârşirii faptei nu se supune niciunei jurisdicţii penale.

(2) Legea penală germană se aplică altor fapte săvârşite în străinătate dacă şi la locul săvârşirii sale fapta se pedepseşte sau dacă locul săvârşirii faptei nu se supune niciunei jurisdicţii penale şi dacă făptuitorul

1. la data săvârşirii faptei era cetăţean german sau a devenit după săvârşirea faptei sau

2. la data săvârşirii faptei era cetăţean străin, este descoperit pe teritoriul Republicii Federale Germania şi, deşi Legea privind extrădarea ar permite

extrădarea sa având în vedere tipul faptei, nu este extrădat ca urmare a faptului că nu se solicită în termen extrădarea sau cererea de extrădare este respinsă ori extrădarea nu poate fi efectuată.

§ 8. Momentul săvârşirii faptei

Fapta se consideră săvârşită la momentul la care a acţionat autorul sau participantul sau, în cazul omisiunii, la care ar fi trebuit să acţioneze. Nu este relevant momentul la care se produce rezultatul.

§ 9. Locul săvârşirii faptei

(1) Fapta se consideră săvârşită în fiecare loc în care făptuitorul a acţionat sau, în cazul omisiunii, ar fi trebuit să acţioneze sau în care s-a produs rezultatul ca element constitutiv sau în care acesta ar fi trebuit să se producă conform reprezentării făptuitorului.

(2) Participaţia se consideră săvârşită atât la locul săvârşirii faptei, cât şi în fiecare loc în care participantul a acţionat sau, în cazul omisiunii, ar fi trebuit să acţioneze sau în care fapta urma să fie săvârşită conform reprezentării acestuia. Dacă participantul a acţionat pe teritoriul Republicii Federale Germania în cadrul unei fapte săvârşite în străinătate, pentru participaţie se va aplica legea germană, chiar dacă fapta nu se pedepseşte conform legii aplicabile la locul săvârşirii faptei.

§ 10. Dispoziţii speciale aplicabile adolescenţilor şi tinerilor

Prezenta lege se aplică adolescenţilor şi tinerilor doar în măsura în care Legea pentru minori nu prevede altceva.

TITLUL II
Terminologie

§ 11. Definiţii

(1) În sensul prezentei legi:

1. membri de familie sunt:

a) rude şi afini în linie directă, soţul/soţia, partenerul/partenera, logodnicul/logodnica, inclusiv în înţelesul Legii privind parteneriatul civil, fratele/sora, soţul/soţia sau partenerul/partenera fratelui/sorei, fratele/sora soţului/soţiei sau partenerului/partenerei, inclusiv atunci când căsătoria sau parteneriatul civil pe care se întemeia relaţia nu mai există sau atunci când relaţia de rudenie sau afinitate a încetat,

b) părinţii adoptivi şi copiii adoptivi;

2. funcţionar public este:

persoana care conform dreptului german

a) este funcţionar sau judecător,

b) deţine o altă funcţie publică sau

LAW FACULTY CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

c) este mandatată să exercite în cadrul unei autorități sau în cadrul altei instituții sau în numele acestora activități de administrație publică, indiferent de forma de organizare aleasă pentru îndeplinirea prerogativelor;

2a. funcționar public european este:

persoana care

a) este membru al Comisiei Europene, Băncii Centrale Europene, Curții de Conturi sau a unei instanțe a Uniunii Europene,

b) funcționar sau alt tip de angajat al Uniunii Europene sau al unei instituții create în temeiul dreptului Uniunii Europene sau

c) este mandatată să exercite activități în cadrul Uniunii Europene sau al unei instituții create în temeiul dreptului Uniunii Europene;

3. judecător este:

persoana care conform dreptului german este judecător de profesie sau judecător onorific;

4. persoană din serviciul public cu statut special este:

persoana care, fără să fie funcționar public

a) exercită în cadrul unei autorități publice sau în cadrul altei instituții activități de administrație publică sau

b) este angajată sau lucrează pentru o asociație sau altă formă de asociere, întreprindere sau companie care exercită pentru o autoritate publică sau altă instituție activități de administrație publică, fiind ținută prin lege să își îndeplinească în mod conștiincios obligațiile;

5. faptă ilicită este:

doar fapta care este prevăzută de legea penală;

6. săvârșirea unei fapte este:

tentativa și consumarea faptei;

7. autoritate publică este:

și o instanță de judecată;

8. măsură este:

orice măsură de siguranță, confiscarea și aducerea în stare de neîntrebuințare;

9. despăgubire este:

orice contraprestație care are valoare bănească.

(2) O faptă este săvârșită cu intenție, în înțelesul prezentei legi, și atunci când întrunește elementele constitutive ale unei dispoziții penale care presupune intenția în ce privește acțiunea, dar este suficientă imprudența în ce privește o urmare specială a acțiunii.

(3) Sunt considerate înscrisuri și mediile de stocare a înregistrărilor de voce și imagine, mediile de stocare a datelor, ilustrații și alte reprezentări menționate în acele dispoziții care trimit la prezentul alineat.

§ 12. Infracțiuni și delicte

(1) Infracțiunile sunt faptele ilegale care se pedepsesc cu cel puțin un an de închisoare sau mai mult.

(2) Delictele sunt fapte ilegale care se pedepsesc cu închisoarea pe o perioadă mai mică de un an sau cu amendă.

(3) Circumstanţele agravante sau atenuante prevăzute conform dispoziţiilor Părţii generale sau pentru cazurile deosebit de grave sau mai puţin grave nu vor fi luate în considerare în această distincţie.

SECŢIUNEA II
Fapta

TITLUL I
Bazele răspunderii penale

§ 13. Săvârşirea faptei prin omisiune

(1) Fapta persoanei care omite să împiedice producerea unui rezultat care face parte din elementele constitutive ale unei fapte prevăzute de legea penală se pedepseşte conform prezentei legi doar dacă persoana este responsabilă din punct de vedere legal ca rezultatul să nu se producă şi dacă omisiunea corespunde realizării elementelor constitutive legal prevăzute printr-o acţiune.

(2) Pedeapsa poate fi redusă conform § 49 alin. 1.

§ 14. Persoana care acţionează în numele altei persoane

(1) Dacă persoana acţionează

1. în calitate de organ de reprezentare autorizat al unei persoane juridice sau în calitate de membru al unui astfel de organ,

2. în calitate de asociat cu drept de reprezentare al unei societăţi de persoane cu capacitate juridică sau

3. în calitate de reprezentant legal al altei persoane,

legea conform căreia răspunderea penală este dată de trăsături personale, raporturi sau circumstanţe speciale (caracteristici personale speciale) se aplică şi în ce îl priveşte pe reprezentant dacă aceste caracteristici se regăsesc nu la acesta, ci la persoana reprezentată.

(2) Dacă o persoană

1. este mandatată de proprietarul unei întreprinderi sau de o altă persoană cu atribuţii în acest sens să conducă întreprinderea în întregime sau în parte sau

2. este mandatată în mod expres să desfăşoare pe propria răspundere anumite activităţi care sunt de competenţa proprietarului întreprinderii

şi dacă acţionează în baza acestui mandat, legea conform căreia răspunderea penală este dată de caracteristici personale speciale se aplică şi în ce îl priveşte pe mandatat dacă aceste caracteristici se regăsesc nu la acesta, ci la proprietarul întreprinderii. Întreprindere, în înţelesul tezei 1, include şi compania. Dacă persoana acţionează în baza unui mandat corespunzător în numele unei

instituții care exercită activități de administrație publică, se aplică dispozițiile de la teza 1 în mod corespunzător.

(3) Dispozițiile alin. 1 și 2 se aplică și atunci când actul juridic pe care se întemeiază autorizarea de reprezentare sau relația contractuală nu produce efecte.

§ 15. Săvârșirea faptei cu intenție și din culpă

Este infracțiune doar fapta săvârșită cu intenție dacă legea nu prevede în mod expres și pedepsirea ei atunci când este săvârșită din culpă.

§ 16. Eroarea cu privire la împrejurările faptei

(1) Persoana care la momentul săvârșirii faptei nu cunoaște o împrejurare care face parte din elementele constitutive ale infracțiunii respective se consideră că nu acționează cu intenție. Răspunderea penală pentru faptele săvârșite din culpă se menține.

(2) Persoana care la săvârșirea faptei percepe în mod eronat anumite împrejurări care ar face parte din elementele constitutive ale unei fapte reglementate de dispoziții penale mai blânde poate fi pedepsită pentru săvârșirea cu intenție doar în baza legii mai blânde.

§ 17. Eroarea de drept

Dacă la momentul săvârșirii faptei făptuitorul nu conștientizează că acționează ilegal, se consideră că acționează fără vinovăție dacă nu a putut evita eroarea. Dacă făptuitorul ar fi putut evita eroarea, pedeapsa poate fi redusă conform § 49 alin. 1.

§ 18. Pedeapsă majorată în cazul urmărilor deosebit de grave

Dacă legea prevede o pedeapsă majorată în cazul unei urmări deosebite a faptei, aceasta se va aplica făptuitorului sau participantului doar dacă i se poate reține în sarcină cel puțin o culpă în legătură cu această urmare.

§ 19. Lipsa răspunderii penale a copilului

Nu răspunde penal persoana care la data săvârșirii faptei încă nu împlinise vârsta de 14 ani.

§ 20. Lipsa discernământului pe motiv de tulburări psihice

Nu are discernământ persoana care la data săvârșirii faptei este incapabilă, ca urmare a unei tulburări psihice patologice, a unei grave tulburări de conștiință sau din cauza unei debilități sau a unei alte anomalii psihice, să își reprezinte caracterul ilegal al faptei sau să acționeze în conformitate cu o astfel de conștientizare.

§ 21. Discernământul parțial diminuat

Dacă la data săvârșirii faptei capacitatea făptuitorului de a își reprezenta caracterul ilegal al faptei sau de a acționa în conformitate cu o astfel de

conştientizare este în mod considerabil diminuată ca urmare a unuia dintre motivele prevăzute la § 20, pedeapsa poate fi redusă conform § 49 alin. 1.

TITLUL II
Tentativa

§ 22. Definiţie

Tentativă există atunci când o persoană întreprinde acţiuni care, conform reprezentării sale despre faptă, vor duce la întrunirea elementelor constitutive ale unei infracţiuni.

§ 23. Răspunderea penală pentru tentativă

(1) Tentativa de săvârşire a unei infracţiuni se pedepseşte întotdeauna, iar tentativa de săvârşire a unui delict doar atunci când legea o prevede în mod expres.

(2) Tentativa poate fi pedepsită mai blând decât fapta consumată (§ 49 alin. 1).

(3) Dacă făptuitorul, din gravă incapacitate de înţelegere, nu a realizat că tentativa nu ar fi putut sub nicio formă să ducă la consumarea faptei, având în vedere natura obiectului asupra căruia fapta trebuia săvârşită sau natura mijlocului cu care fapta trebuia săvârşită, instanţa poate renunţa la aplicarea pedepsei sau poate reduce pedeapsa conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2).

§ 24. Desistarea

(1) Nu se pedepseşte pentru tentativă persoana care, în mod benevol, renunţă la continuarea săvârşirii faptei sau împiedică consumarea faptei. Dacă fapta nu se consumă fără intervenţia persoanei care s-a desistat, aceasta nu se pedepseşte dacă se străduieşte în mod benevol şi serios să împiedice consumarea faptei.

(2) Dacă la săvârşirea faptei participă mai multe persoane, nu se pedepseşte pentru tentativă persoana care împiedică în mod benevol consumarea faptei. Cu toate acestea, pentru a nu se aplica nicio pedeapsă, este suficient să se străduiască în mod benevol şi serios să împiedice consumarea faptei, dacă fără intervenţia sa fapta nu se consumă sau este săvârşită independent de contribuţia sa anterioară.

TITLUL III
Autorul şi participanţii

§ 25. Autorul

(1) În calitate de autor se pedepseşte persoana care săvârşeşte fapta penală personal sau printr-o altă persoană.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Dacă fapta penală este săvârşită de mai multe persoane împreună, se pedepseşte fiecare în calitate de autor (co-autor).

§ 26. Instigarea

Persoana care cu intenţie a determinat o altă persoană să săvârşească cu intenţie o faptă ilegală se pedepseşte în calitate de instigator la fel ca autorul.

§ 27. Complicitatea

(1) În calitate de complice se pedepseşte persoana care cu intenţie a ajutat o altă persoană la săvârşirea cu intenţie a unei fapte ilegale.

(2) Pedeapsa pentru complice se determină în funcţie de pedeapsa prevăzută pentru autor. Pedeapsa se reduce conform § 49 alin. 1.

§ 28. Circumstanţe personale speciale

(1) Dacă participantului (instigator sau complice) îi lipsesc circumstanţele personale speciale (§ 14 alin. 1) pe care se întemeiază răspunderea penală a autorului, acesta se pedepseşte conform § 49 alin. 1.

(2) Dacă legea prevede că anumite circumstanţe personale speciale atenuează, agravează sau exclud pedeapsa, acestea se aplică doar pentru participantul (instigator sau complice) la care acestea se regăsesc.

§ 29. Răspunderea penală individuală a participantului

Fiecare participant se pedepseşte conform propriei vinovăţii, indiferent de vinovăţia celorlalţi.

§ 30. Conspiraţia

(1) Fapta persoanei care încearcă să determine o altă persoană să săvârşească o infracţiune sau să o instige în acest sens se pedepseşte conform dispoziţiilor aplicabile pentru tentativa la infracţiunea respectivă. Cu toate acestea, pedeapsa se reduce conform § 49 alin. 1. Dispoziţiile § 23 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care este de acord, care acceptă solicitarea altei persoane sau care convine cu o altă persoană să săvârşească o infracţiune sau să incite la săvârşirea unei infracţiuni.

§ 31. Desistarea de la conspiraţie

(1) Nu se pedepseşte conform § 30 persoana care în mod benevol

1. renunţă la încercarea de a determina o altă persoană să săvârşească o infracţiune şi împiedică pericolul existent ca acea persoană să săvârşească fapta,

2. după ce s-a declarat de acord cu săvârşirea unei infracţiuni, renunţă la intenţia sa sau

3. după ce convine cu privire la săvârşirea unei infracţiuni sau după ce a acceptat solicitarea altei persoane de a săvârşi o infracţiune, împiedică săvârşirea faptei.

(2) Dacă fapta nu se săvârşeşte, fără intervenţia persoanei care se desistează, sau dacă, indiferent de conduita sa anterioară, fapta se săvârşeşte, pentru beneficia de nepedepsire este suficient să se străduiască în mod benevol şi serios să împiedice săvârşirea faptei.

TITLUL IV
Legitima apărare şi starea de necesitate

§ 32. Legitima apărare

(1) Persoana care săvârşeşte o faptă în condiţii de legitimă apărare nu acţionează ilegal.

(2) Legitima apărare este apărarea necesară în scopul respingerii unui atac ilegal, actual, îndreptat împotriva propriei persoane sau împotriva altei persoane.

§ 33. Depăşirea limitelor legitimei apărări

Făptuitorul nu se pedepseşte dacă depăşeşte limitele legitimei apărări din cauza confuziei, a groazei sau a spaimei.

§ 34. Starea de necesitate justificată

Persoana care săvârşeşte o faptă prevăzută de legea penală pentru a salva de la un pericol iminent, ce nu poate fi înlăturat altfel, viaţa, integritatea corporală, libertatea, demnitatea, proprietatea sau o altă valoare juridică a sa sau a altei persoane nu comite o infracţiune dacă, atunci când se compară interesele conflictuale – şi anume valorile lezate şi gradul pericolului care le-a ameninţat – se constată că interesul apărat este cu mult mai important decât cel prejudiciat. Prezenta dispoziţie se aplică doar atunci când fapta reprezintă un mijloc potrivit de înlăturare a pericolului.

§ 35. Starea de necesitate justificată

(1)Persoana care, aflată într-o stare de pericol iminent, care nu poate fi înlăturat în alt mod, pentru viaţa, integritatea fizică sau libertatea persoanei, săvârşeşte o faptă ilegală în încercarea de a înlătura pericolul de sine, de un aparţinător sau de o altă persoană apropiată lui, acţionează fără vinovăţie. Dispoziţia legală nu se aplică dacă făptuitorul trebuia să înfrunte pericolul, în funcţie de împrejurări, fie ca urmare a faptului că a cauzat pericolul chiar el sau că se află într-un raport juridic special; cu toate acestea, pedeapsa poate fi redusă conform § 49 alin. 1, cu excepţia situaţiei în care făptuitorul trebuia să înfrunte pericolul ca urmare a unui raport juridic special în care se află.

(2) Dacă la săvârşirea faptei autorul presupune în mod eronat existenţa unor circumstanţe care l-ar exonera conform alin. 1, acesta se pedepseşte doar atunci când putea evita eroarea. Pedeapsa se reduce conform § 49 alin. 1.

TITLUL V
Caracterul neimputabil al declarațiilor și rapoartelor din Parlament

§ 36. Declarațiile din Parlament

Membrii Parlamentului Federal (Bundestag), ai Adunării Federale (Bundesversammlung) sau ai unui organ legislativ de la nivel de land nu pot fi niciodată trași la răspundere în afara acestor instituții pentru votul exercitat sau pentru o declarație făcută în cadrul acestor instituții sau al unor comisii ale acestora. Această prevedere nu se aplică afirmațiilor calomnioase.

§ 37. Rapoartele din Parlament

Rapoartele conforme cu realitatea privind ședințele publice ale instituțiilor menționate la § 36 sau ale comisiilor acestora nu atrag răspunderea penală.

SECȚIUNEA III
Consecințele juridice ale faptei

TITLUL I
Pedepsele

Închisoarea

§ 38. Durata pedepsei cu închisoarea

(1) Pedeapsa cu închisoarea este limitată în timp dacă legea nu prevede pedeapsa detențiunii pe viață.

(2) Limita maximă a pedepsei cu închisoarea este 15 ani, iar limita minimă o lună.

§ 39. Determinarea pedepsei cu închisoarea

Pedeapsa cu închisoarea sub un an se determină în săptămâni și luni pline, iar pedeapsa cu închisoarea de durată mai lungă se determină în luni și ani întregi.

Pedeapsa cu amenda

§ 40. Dispunerea amenzii în zile-amendă

(1) Amenda se dispune în zile-amendă. Amenda este de minimum 5 zile-amendă și, dacă legea nu prevede altceva, de maximum 360 zile-amendă.

(2) Cuantumul unei zile-amendă este stabilit de instanță cu luarea în considerare a circumstanțelor personale și materiale ale făptuitorului. În acest sens, de regulă, se are în vedere venitul net mediu pe zi pe care făptuitorul

îl are sau l-ar putea avea. O zi-amendă se stabileşte la suma de minimum un euro şi maximum 30.000 euro.

(3) Veniturile făptuitorului, patrimoniul său şi alte baze pentru determinarea unei zile-amendă pot fi estimate.

(4) Hotărârea de condamnare va cuprinde numărul şi cuantumul zilelor-amendă.

§ 41. Pedeapsa amenzii care însoţeşte pedeapsa cu închisoarea

Dacă prin săvârşirea faptei făptuitorul s-a a obţinut sau a încercat să obţină un folos material, pe lângă pedeapsa cu închisoarea poate fi dispusă pedeapsa amenzii care în mod normal nu ar fi dispusă sau ar fi dispusă în mod alternativ, dacă se consideră oportun a se proceda în acest fel, având în vedere circumstanţele personale şi materiale ale făptuitorului.

§ 42. Facilităţi la plata amenzii

Dacă se consideră că făptuitorul nu poate achita imediat amenda, având în vedere circumstanţele personale şi materiale ale acestuia, instanţa îi acordă un termen de plată sau îi permite achitarea amenzii în anumite tranşe. Instanţa poate revoca facilitatea de achitare a amenzii în tranşe dacă persoana condamnată nu achită una dintre tranşe la termen. Instanţa acordă facilităţi la plata amenzii şi dacă, fără acordarea acestora, repararea prejudiciilor cauzate de făptuitor prin săvârşirea faptei ar fi în mod considerabil periclitată; în acest sens, făptuitorul poate fi obligat a face dovada reparării prejudiciilor.

§ 43. Pedeapsa cu închisoarea pentru neplata amenzii

În locul pedepsei amenzii care nu poate fi plătită se aplică pedeapsa cu închisoarea. O zi-amendă corespunde unei zile de pedeapsă cu închisoarea. Limita minimă a pedepsei cu închisoarea pentru neplata amenzii este de o zi.

Pedeapsa accesorie

§ 44. Interdicţia de a conduce autovehicule pe drumurile publice

(1) Împotriva persoanei condamnate pentru săvârşirea unei fapte penale la o pedeapsă cu închisoarea sau la pedeapsa amenzii instanţa de judecată poate dispune pe o perioadă cuprinsă între o lună şi 6 luni interdicţia de a mai conduce pe drumurile publice autovehicule de orice tip sau de un anumit tip. Chiar dacă fapta penală nu a fost săvârşită prin sau în legătură cu conducerea unui autovehicul sau cu încălcarea obligaţiilor conducătorilor de autovehicule, interdicţia de a conduce autovehicule pe drumurile publice poate fi dispusă dacă pare a fi necesară pentru influenţarea conduitei făptuitorului sau pentru asigurarea ordinii de drept sau dacă prin aceasta este posibilă evitarea unei pedepse cu închisoarea sau a executării acesteia. Interdicţia de a conduce autovehicule pe drumurile publice se dispune, de regulă, atunci când, în cazul

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

pronunțării unei soluții de condamnare conform § 315c alin. 1 punctul 1 lit. a, alin. 3 sau § 316, nu se dispune retragerea dreptului de a conduce conform § 69.

(2) Interdicția de a conduce autovehicule pe drumurile publice începe să producă efecte juridice la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare. Permisul de conducere ajunge în păstrarea autorităților publice, cel mai târziu la expirarea unei perioade de o lună de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare. Pe perioada în care interdicția operează, permisele de conducere naționale și internaționale emise de o autoritate publică germană sunt păstrate în mod oficial. Aceasta se aplică și atunci când permisul de conducere a fost emis de o autoritate publică a unui stat membru al Uniunii Europene sau a unui alt stat semnatar al Acordului privind Spațiul Economic European, dacă titularul își are domiciliul obișnuit pe teritoriul Republicii Federale Germania. În cazul celorlalte permise de conducere străine se va proceda la notarea în acestea a interdicției de a conduce autovehicule pe drumurile publice.

(3) Dacă un permis de conducere trebuie păstrat în mod oficial de către autoritățile publice sau dacă interdicția de a conduce autovehicule pe drumurile publice trebuie notată într-un permis de conducere străin, termenul de la care operează interdicția curge de la data la care acestea au fost efectuate. Termenul nu include perioada în care făptuitorul a fost deținut într-o instituție în baza unui mandat oficial.

(4) Dacă împotriva făptuitorului instanța dispune mai multe interdicții de a conduce autovehicule pe drumurile publice, termenele de la care interdicțiile încep să opereze se calculează succesiv. Termenul calculat în baza primei interdicții de conducere a autovehiculelor pe drumurile publice dispuse începe să curgă primul. Dacă interdicțiile încep să producă efecte în același timp, termenul calculat în baza primei interdicții de conducere a autovehiculelor pe drumurile publice dispuse începe să curgă primul, prima faptă fiind relevantă în cazul în care interdicțiile au fost dispuse în același timp.

Pedepsele complementare

§ 45. Pierderea capacității de a ocupa o funcție publică, de a alege și de a fi ales și de a vota

(1) Persoana condamnată pentru o infracțiune la o pedeapsă cu închisoarea de minimum un an pierde pe o perioadă de 5 ani exercițiul dreptului de a ocupa o funcție publică și de a fi ales.

(2) Instanța poate interzice persoanei condamnate, pentru o perioadă cuprinsă între 2 și 5 ani, exercițiul drepturilor prevăzute la alin. 1, dacă legea o prevede în mod expres.

(3) Prin pierderea exercițiului dreptului de a ocupa o funcție publică, persoana condamnată pierde și orice poziție juridică sau drepturi conexe pe care le deține.

(4) Prin pierderea exercițiului dreptului de a fi ales, persoana condamnată pierde și orice poziție juridică sau drepturi conexe pe care le deține, dacă legea nu dispune altfel.

(5) Instanța poate interzice persoanei condamnate, pentru o perioadă cuprinsă între 2 și 5 ani, exercițiul dreptului de a alege sau de a vota în legătură cu subiecte publice, dacă legea o prevede în mod expres.

§ 45a. Intrarea în vigoare și calcularea perioadei

(1) Pierderea drepturilor și statutului juridic se execută de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

(2) Durata pierderii exercițiului unui drept se calculează cu începere de la data la care pedeapsa cu închisoarea a fost executată, prescrisă sau considerată a fi fost executată. Dacă, pe lângă pedeapsa cu închisoarea, a fost dispusă și o măsură de siguranță, termenul se calculează abia de la data la care și această măsură a încetat.

(3) Dacă executarea pedepsei, restului de pedeapsă sau a măsurii de siguranță a fost suspendată sub supraveghere sau a încetat, termenul va include perioada de supraveghere dacă la expirarea acesteia pedeapsa sau restul de pedeapsă a fost executat sau măsura de siguranță a încetat.

§ 45b. Revocarea interdicției de exercitare a drepturilor

(1) Instanța poate revoca interdicția de exercitare a drepturilor conform § 45 alin. 1 și 2 și § 45 alin. 5 dacă

a) interdicția a fost în vigoare jumătate din perioada în care trebuia să fie în vigoare și

b) se apreciază că persoana condamnată nu va mai săvârși în viitor alte fapte penale cu intenție.

(2) Termenul nu include perioada în care făptuitorul a fost deținut într-o instituție în baza unui mandat oficial.

TITLUL II
Individualizarea pedepsei

§ 46. Principiile de individualizare a pedepsei

(1) Vinovăția făptuitorului stă la baza stabilirii pedepsei. Se vor avea în vedere și efectele pe care pedeapsa le va avea asupra vieții viitoare a făptuitorului în societate.

(2) La individualizarea pedepsei instanța pune în balanță circumstanțele în favoarea și în defavoarea făptuitorului. În acest sens, va avea în vedere următoarele:

- motivele care l-au determinat pe făptuitor să săvârșească fapta și scopul urmărit de acesta, inclusiv, în special, cele de ordin rasist, xenofob sau inuman,

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

- atitudinea făptuitorului față de faptă și forma de vinovăție cu care a fost comisă fapta,
- gradul de încălcare a obligațiilor,
- modul de săvârșire a faptei și efectele faptei,
- antecedentele făptuitorului, circumstanțele personale și situația materială ale acestuia, precum și
- conduita sa după săvârșirea faptei, în special eforturile sale de reparare a prejudiciului, precum și efortul făptuitorului de a ajunge cu partea vătămată la o înțelegere.

(3) Circumstanțele care constituie deja elemente ale conținutului constitutiv al faptei nu vor fi avute în vedere.

§ 46a. Tranzacția judiciară, repararea prejudiciului

Dacă făptuitorul:

1. în eforturile sale de a ajunge cu partea vătămată la o înțelegere (tranzacție judiciară), a reparat în tot sau în cea mai mare parte prejudiciul produs prin săvârșirea faptei sau s-a străduit în mod serios să repare prejudiciul sau
2. într-un caz în care repararea prejudiciului a necesitat eforturi personale considerabile sau renunțarea personală, a despăgubit partea vătămată în întregime sau în cea mai mare parte,

instanța poate reduce pedeapsa conform § 49 alin. 1 sau, dacă pedeapsa vizată nu este mai mare de un an închisoare sau este amenda de până la 360 zile, poate renunța la aplicarea pedepsei.

§ 46b. Ajutorul dat la descoperirea sau la împiedicarea săvârșirii unor fapte penale grave

(1) Dacă autorul unei fapte penale a cărei limită minimă a pedepsei cu închisoarea este sporită sau care se pedepsește cu detențiunea pe viață,

1. a contribuit substanțial, prin informațiile pe care le-a furnizat de bună voie, la descoperirea, conform § 100 a alin. 2 Cod de procedură penală, a unei fapte aflate în legătură cu fapta sa sau
2. a dezvăluit unei instituții informații pe care le cunoștea, în timp util, astfel încât săvârșirea unei fapte, prevăzute la § 100a alin. 2 din Codul de procedură penală, aflate în legătură cu fapta sa și de a cărei pregătire are cunoștință, mai poate fi împiedicată,

instanța poate reduce pedeapsa conform § 49 alin. 1, pedeapsa detențiunii pe viață va fi înlocuită cu o pedeapsă de minimum 10 ani. Pentru încadrarea ca faptă penală a cărei limită minimă de pedeapsă privativă de libertate este sporită se vor lua în considerare doar circumstanțele agravante pentru cazurile deosebit de grave și nu se vor lua în considerare circumstanțele atenuante. Dacă făptuitorul a participat la săvârșirea faptei, contribuția sa la descoperirea menționată la teza 1 trebuie să se întindă dincolo de propria sa participare la săvârșirea faptei. În locul unei reduceri de pedeapsă, instanța poate renunța la aplicarea

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

pedepsei dacă fapta penală se pedepseşte exclusiv cu pedeapsa cu închisoarea şi făptuitorul nu este pasibil de pedeapsă cu închisoarea mai mare de 3 ani.

(2) La aprecierea cauzei conform alin. 1, instanţa va avea în vedere în special următoarele:

1. tipul şi complexitatea informaţiilor furnizate, importanţa acestora pentru descoperirea faptei sau împiedicarea săvârşirii faptei, momentul furnizării informaţiilor, măsura în care făptuitorul colaborează cu organele de urmărire penală şi gravitatea faptei la care se referă informaţiile, precum şi

2. raportul în care se află circumstanţele menţionate la punctul 1 faţă de gravitatea faptei penale şi vinovăţia făptuitorului.

(3) Reducerea pedepsei, precum şi renunţarea la aplicarea pedepsei conform alin. 1 sunt excluse dacă făptuitorul furnizează informaţiile abia după începerea cercetării judecătoreşti (§ 207 Cod de procedură penală).

§ 47. Pedepse cu închisoarea scurte doar în cazuri de excepţie

(1) Instanţa dispune pedeapsa cu închisoarea sub 6 luni doar atunci când circumstanţe speciale, privind fapta sau personalitatea făptuitorului, fac indispensabilă dispunerea unei pedepse cu închisoarea în scopul reeducării făptuitorului sau al apărării ordinii de drept.

(2) Dacă legea nu prevede sancţiunea amenzii şi dacă nu se poate dispune pedeapsa cu închisoarea de 6 luni sau mai mare, instanţa dispune sancţiunea amenzii, dacă dispunerea unei pedepse cu închisoarea conform alin. 1 nu este indispensabilă. Dacă legea prevede o limită minimă a pedepsei cu închisoarea mărită, limita minimă a amenzii se determină în cazurile prevăzute la teza 1 în funcţie de limita minimă a pedepsei cu închisoarea prevăzute; în acest sens, 30 zile-amendă corespund unei luni de pedeapsă cu închisoarea.

§ 48. (abrogat)

§ 49. Circumstanţe atenuante speciale

(1) Dacă legea prevede sau permite reducerea pedepsei conform prezentei dispoziţii, se aplică următoarele:

1. În locul pedepsei detenţiunii pe viaţă se aplică pedeapsa închisorii de cel puţin 3 ani.

2. În cazul pedepsei cu închisoarea pe o perioadă determinată pedeapsa dispusă poate fi redusă cel mult la 3 sferturi din limita maximă prevăzută de lege. În cazul sancţiunii amenzii se aplică acelaşi principiu pentru numărul maxim de zile-amendă.

3. Limita minimă sporită a unei pedepse cu închisoarea se reduce
în cazul unei limite minime de 10 sau 5 ani, la 2 ani,
în cazul unei limite minime de 3 sau 2 ani, la 6 luni,
în cazul unei limite minime de 1 an, la 3 luni,
în celelalte cazuri, la minimul general.

BIJAS CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Dacă instanța, conform unei legi care face trimitere la prezenta dispoziție, poate reduce pedeapsa conform propriei convingeri, instanța poate coborî pedeapsa până la minimul general prevăzut de lege sau poate înlocui pedeapsa cu închisoarea cu pedeapsa amenzii.

§ 50. Concursul de circumstanțe atenuante

Circumstanța care, în mod independent sau împreună cu alte circumstanțe, justifică reținerea unei fapte mai puțin grave și care, în același timp, reprezintă și o circumstanță atenuantă specială conform § 49 poate fi luată în considerare doar o singură dată.

§ 51. Computarea

(1) Dacă persoana condamnată s-a aflat în arest preventiv sau a fost supusă unei alte măsuri privative de libertate în legătură cu o faptă care face sau a făcut obiectul procesului, perioada respectivă va fi dedusă din pedeapsa cu închisoarea și sancțiunea amenzii. Instanța poate însă dispune ca deducerea să nu se aplice, în tot sau în parte, dacă, având în vedere conduita persoanei condamnate după săvârșirea faptei, deducerea nu se justifică.

(2) Dacă o pedeapsă dispusă printr-o hotărâre definitivă este înlocuită în cadrul unui proces ulterior printr-o altă pedeapsă, pedeapsa anterioară se deduce din aceasta dacă a fost deja executată sau considerată executată prin deducere.

(3) Dacă persoana condamnată a fost sancționată pentru aceeași faptă în străinătate, pedeapsa dispusă în străinătate se va deduce din noua pedeapsă în măsura în care a fost executată. Pentru altă pedeapsă sau măsură privativă de libertate executată în străinătate se aplică dispozițiile alin. 1 în mod corespunzător.

(4) La deducerea sancțiunii amenzii sau din sancțiunea amenzii, o zi de privare de libertate corespunde unei zile-amendă. Dacă se face deducerea unei pedepse sau măsuri privative de libertate dispuse în străinătate, instanța determină corespondența conform propriei convingeri.

(5) Pentru deducerea perioadei unei suspendări provizorii a dreptului de a conduce autovehicule pe drumurile publice (§ 11a Cod de procedură penală) din pedeapsa constând în interzicerea dreptului de a conduce autovehicule pe drumurile publice conform § 44, se aplică dispozițiile alin. 1 în mod corespunzător. În acest sens, păstrarea, indisponibilizarea sau confiscarea permisului de conducere (§ 94 Cod de procedură penală) este asimilată suspendării provizorii a dreptului de a conduce autovehicule pe drumurile publice.

TITLUL III
Individualizarea pedepsei în cazul mai multor încălcări ale legii

§ 52. Concursul de infracţiuni

(1) Dacă prin aceeaşi acţiune se încalcă mai multe legi penale sau se încalcă de mai multe ori aceeaşi lege penală, se aplică o singură pedeapsă.

(2) Dacă se încalcă mai multe legi penale, pedeapsa se stabileşte conform legii care prevede pedeapsa cea mai grea. Pedeapsa nu poate fi mai blândă decât prevăd celelalte legi aplicabile.

(3) Sancţiunea amenzii poate fi dispusă de instanţă în condiţiile prevăzute la § 41 pe lângă pedeapsa cu închisoarea.

(4) Instanţa trebuie sau poate dispune pedepse accesorii, pedepse complementare şi măsuri (§ 11 punctul 8) dacă una din legile aplicabile le prevăd sau le permit.

§ 53. Pluralitatea de infracţiuni

(1) Dacă o persoană a săvârşit mai multe fapte penale care sunt judecate în acelaşi timp, fiind condamnată la mai multe pedepse cu închisoarea sau la mai multe amenzi, instanţa va dispune o pedeapsă rezultantă.

(2) Dacă pe lângă pedeapsa cu închisoarea se impune şi sancţiunea amenzii, instanţa dispune o pedeapsă rezultantă. Cu toate acestea instanţa poate dispune sancţiunea amenzii şi separat; dacă în aceste cazuri se impune dispunerea sancţiunii amenzii pentru mai multe fapte penale săvârşite, instanţa va dispune o amendă principală.

(3) Dispoziţiile § 52 alin. 2 şi 4 se aplică în mod corespunzător.

§ 54. Determinarea pedepsei rezultante

(1) Dacă una din pedepsele individuale este detenţiunea pe viaţă, pedeapsa rezultantă va fi detenţiunea pe viaţă. În toate celelalte cazuri, pedeapsa rezultantă se determină prin sporirea pedepsei celei mai grele, iar în cazul pedepselor de diferite tipuri prin sporirea pedepsei celei mai grele în funcţie de tipul acesteia. În acest sens, instanţa are în vedere în ansamblu persoana făptuitorului şi fiecare faptă în parte.

(2) Pedeapsa rezultantă nu poate depăşi suma pedepselor individuale. Pedeapsa rezultantă nu poate depăşi 15 ani în cazul pedepselor cu închisoarea şi 720 zile-amendă în cazul amenzii.

(3) Dacă pedeapsa rezultantă este formată din pedeapsa cu închisoarea şi amendă, la determinarea cuantumului pedepselor individuale, o zi-amendă corespunde unei zile de pedeapsă cu închisoarea.

§ 55. Determinarea ulterioară a pedepsei rezultante

(1) Dispoziţiile § 53 şi 54 se aplică şi atunci când o persoană condamnată definitiv, înainte ca pedeapsa dispusă împotriva acesteia să fie executată,

prescrisă sau executarea acesteia să fi încetat, este condamnată pentru o altă faptă penală săvârşită înaintea primei condamnări. Prima condamnare este hotărârea de condamnare din procesul anterior în care constatările în legătură cu fapta au putut fi verificate ultima dată.

(2) Pedepsele accesorii, pedepsele complementare şi măsurile (§ 11 alin. 1 punctul 8) dispuse în prima hotărâre de condamnare vor fi menţinute dacă prin noua hotărâre de condamnare nu au rămas fără obiect.

TITLUL IV
Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere

§ 56. Suspendarea executării pedepsei

(1) În cazul condamnării la pedeapsa cu închisoarea de mai puţin de un an, instanţa va suspenda executarea pedepsei dacă va considera că persoana condamnată a luat condamnarea ca un avertisment şi că, pe viitor, chiar dacă nu va executa pedeapsa, nu va săvârşi alte fapte penale. În acest sens, vor fi avute în vedere persoana condamnatului, trecutul acestuia, circumstanţele săvârşirii faptei, conduita sa după săvârşirea faptei, condiţiile sale de viaţă şi efectele suspendării executării pedepsei asupra sa.

(2) În condiţiile alin. 1 instanţa poate suspenda şi executarea unei pedepse cu închisoarea mai mari, care nu depăşeşte 2 ani, dacă, după luarea în considerare a faptei şi persoanei condamnatului, se constată existenţa unor circumstanţe speciale. Instanţa va avea în vedere şi străduinţa condamnatului de a repara prejudiciul cauzat prin săvârşirea faptei.

(3) La condamnarea la pedeapsa cu închisoarea de minimum 6 luni executarea pedepsei nu va fi suspendată dacă motive care ţin de apărarea ordinii de drept o impun.

(4) Suspendarea executării pedepsei nu poate fi limitată la o parte a pedepsei. Suspendarea executării pedepsei nu este exclusă printr-o deducere a perioadei de arest preventiv sau a altei măsuri privative de libertate.

§ 56a. Termenul de încercare

(1) Instanţa stabileşte termenul de încercare. Acesta nu poate să depăşească 5 ani şi nici să fie mai mic de 2 ani.

(2) Termenul de încercare începe la data rămânerii definitive a hotărârii cu privire la suspendarea executării pedepsei. Ulterior, termenul de încercare poate fi redus până la limita minimă a pedepsei sau poate fi prelungit înainte să expire până la limita maximă.

§ 56b. Măsuri de supraveghere

(1) Instanţa poate impune persoanei condamnate respectarea anumitor măsuri de supraveghere care vizează compensarea pentru fapta săvârşită. În

acest sens, persoanei condamnate nu îi vor fi impuse măsuri de supraveghere pe care nu le poate îndeplini.

(2) Instanţa poate impune persoanei condamnate:

1. să repare, în limita posibilităţilor sale, prejudiciul cauzat prin săvârşirea faptei,

2. să plătească o sumă de bani în favoarea unei organizaţii non-profit, dacă această obligaţie pare potrivită, având în vedere fapta şi personalitatea făptuitorului,

3. să presteze muncă în folosul comunităţii sau

4. să plătească o sumă de bani în favoarea bugetului de stat.

Instanţa va impune o măsură de supraveghere conform tezelor 1-4 doar atunci când îndeplinirea măsurii nu împiedică repararea prejudiciului.

(3) Dacă persoana condamnată se oferă să presteze servicii corespunzătoare de natură să compenseze fapta săvârşită, instanţa poate renunţa provizoriu la impunerea de măsuri de supraveghere dacă apreciază că îndeplinirea serviciilor la care s-a oferit persoana condamnată se va realiza.

§ 56c. Obligaţii

(1) Instanţa va impune persoanei condamnate pe durata termenului de încercare obligaţii, dacă apreciază că aceasta are nevoie de ele în scopul de a nu mai săvârşi alte fapte penale. În acest sens, instanţa nu va putea impune cerinţe imposibile cu privire la viaţa persoanei condamnate.

(2) Instanţa poate obliga persoana condamnată

1. să respecte cerinţele care se referă la reşedinţa, educaţia, munca, timpul liber sau situaţia sa financiară,

2. să se prezinte la anumite date la instanţă sau la o altă instituţie,

3. să nu contacteze persoana vătămată sau anumite persoane sau persoane din cadrul unui anumit grup care ar putea să îi dea ocazia sau să îl determine să săvârşească alte fapte penale, să se afle în anturajul acestora, să le ofere de muncă, cursuri de formare sau să le cazeze,

4. să nu deţină anumite obiecte care ar putea să îi dea ocazia sau care ar putea să îl determine să săvârşească alte fapte penale, să nu le aibă asupra sa sau să nu le păstreze sau

5. să respecte obligaţii de întreţinere.

(3) Obligaţia

1. de a se supune unei tratament care presupune o intervenţie corporală sau de a se supune unei cure de dezintoxicare sau

2. de a sta într-o instituţie corespunzătoare sau într-un cămin corespunzător

nu poate fi impusă decât cu acordul persoanei condamnate.

(4) Dacă persoana condamnată dă asigurări cu privire la conduita sa viitoare, instanţa poate renunţa provizoriu la impunerea de obligaţii dacă apreciază că cel condamnat îşi va respecta promisiunile.

§ 56d. Probaţiunea

(1) Pe durata termenului de încercare sau pe o parte a duratei termenului de încercare, instanţa plasează persoana condamnată sub supravegherea şi îndrumarea unui consilier de probaţiune, dacă această măsură este de natură a împiedica persoana condamnată să săvârşească alte fapte penale.

(2) Obligaţia prevăzută la alin. 1 este impusă de instanţă, de regulă, atunci când procedează la suspendarea executării unei pedepse de mai mult de 9 luni şi persoana condamnată încă nu a împlinit vârsta de 27 de ani.

(3) Consilierul de probaţiune sprijină persoana condamnată şi o îndrumă. Consilierul de probaţiune supraveghează alături de instanţă modul de îndeplinire a măsurilor de supraveghere şi a obligaţiilor, precum şi a serviciilor pe care persoana condamnată s-a oferit să le presteze, respectiv a asigurărilor date de către aceasta, având de asemenea obligaţia de a informa instanţa, la intervale stabilite de aceasta, cu privire la conduita persoanei condamnate. Consilierul de probaţiune informează instanţa cu privire la încălcări grave sau constante ale măsurilor de supraveghere, obligaţiilor, respectiv a asigurărilor date de persoana condamnată.

(4) Consilierul de probaţiune este desemnat de instanţă. Instanţa poate emite instrucţiuni pentru consilierul de probaţiune în legătură cu activitatea prevăzută la alin. 3.

(5) Activitatea consilierului de probaţiune este exercitată ca profesie sau ca activitate onorifică.

§ 56e. Hotărâri ulterioare

Instanţa poate pronunţa, modifica sau suspenda ulterior hotărârile luate în temeiul § 56b-56d.

§ 56f. Revocarea suspendării executării pedepsei

(1) Instanţa revocă suspendarea executării pedepsei dacă persoana condamnată

1. săvârşeşte o faptă penală înăuntrul termenului de încercare, indicând astfel faptul că nu a îndeplinit aşteptările care s-au aflat la baza hotărârii de suspendare a executării pedepsei,

2. încalcă în mod grav şi constant obligaţiile impuse sau se sustrage în mod constant supravegherii şi îndrumării consilierului de probaţiune, generând în acest mod îngrijorare cu privire la săvârşirea de noi fapte penale sau

3. încalcă în mod grav şi constant măsurile de supraveghere impuse.

Teza 1 punctul 1 se aplică în mod corespunzător dacă fapta a fost săvârşită în perioada dintre pronunţarea hotărârii privind suspendarea executării pedepsei şi rămânerea definitivă a acesteia sau, în cazul determinării ulterioare a pedepsei principale, în perioada dintre hotărârea privind suspendarea executării într-o sentinţă inclusă în pedeapsa rezultantă şi rămânerea definitivă a hotărârii privind pedeapsa rezultantă.

(2) Instanţa nu va revoca suspendarea executării pedepsei dacă este suficient
1. să impună alte măsuri de supraveghere sau obligaţii, în special să plaseze persoana condamnată sub supravegherea unui consilier de probaţiune sau
2. să prelungească durata perioadei de supraveghere sau probaţiune.

(3) Persoana condamnată nu va primi compensaţii pentru serviciile prestate în scopul îndeplinirii măsurilor de supraveghere, a obligaţiilor stabilite de instanţă, respectiv a ofertelor sau asigurărilor date de către persoana condamnată. În cazul revocării suspendării executării pedepsei instanţa poate însă deduce din pedeapsa aplicată serviciile prestate de către persoana condamnată în scopul îndeplinirii obligaţiilor impuse conform § 56b alin. 2 teza 1 punctele 2-4 sau a ofertelor făcute de persoana condamnată conform § 56b alin. 3.

§ 56g. Încetarea executării pedepsei

(1) Dacă instanţa nu revocă suspendarea executării pedepsei, la expirarea termenului de încercare, dispune încetarea executării pedepsei. Se aplică dispoziţiile § 56f alin. 3 teza 1.

(2) Instanţa poate revoca încetarea executării pedepsei dacă persoana condamnată este condamnată pentru o faptă penală săvârşită cu intenţie înăuntrul termenului de încercare la pedeapsa cu închisoarea de minimum 6 luni. Revocarea este admisă doar în termen de 1 an de la expirarea termenului de încercare şi în termen de 6 luni de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare. Dispoziţiile § 56f alin. 1 teza 2 şi alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

§ 57. Suspendarea sub supraveghere a executării restului de pedeapsă în cazul pedepsei cu închisoarea

(1) Instanţa suspendă sub supraveghere executarea restului de pedeapsă în cazul pedepsei cu închisoarea atunci când
1. persoana condamnată a executat două treimi din pedeapsa aplicată, dar minimum 2 luni,
2. suspendarea poate fi justificată având în vedere raţiunile de siguranţă publică şi
3. persoana condamnată consimte.

La luarea acestei hotărâri instanţa va avea în vedere în special personalitatea persoanei condamnate, trecutul acesteia, circumstanţele săvârşirii faptei, importanţa valorii ocrotite puse în pericol în cazul unei recidive, comportamentul persoanei pe perioada executării pedepsei, condiţiile de viaţă şi efectele pe care suspendarea le va avea asupra persoanei.

(2) După executarea a jumătate din pedeapsa cu închisoarea, dar nu mai puţin de 6 luni, instanţa poate suspenda sub supraveghere executarea restului de pedeapsă dacă
1. persoana condamnată este la prima executare a unei pedepse cu închisoarea şi aceasta nu depăşeşte 2 ani sau

2. evaluarea generală privind fapta, personalitatea persoanei condamnate şi dezvoltarea acesteia în timpul executării pedepsei indică existenţa unor circumstanţe speciale

şi celelalte condiţii prevăzute la alin. 1 sunt îndeplinite.

(3) Dispoziţiile § 56a şi 56e se aplică în mod corespunzător; termenul de încercare, chiar dacă ulterior este redus, nu poate fi mai mic decât durata restului de pedeapsă. Dacă persoana condamnată a executat minimum 1 an din pedeapsa aplicată, înainte de suspendarea sub supraveghere a executării restului de pedeapsă, instanţa, de regulă, plasează persoana condamnată pe durata sau pe o parte din durata termenului de încercare sub supravegherea şi îndrumarea unui consilier de probaţiune.

(4) Dacă o pedeapsă cu închisoarea este scăzută prin deducerea unor perioade anterioare, se va considera pedeapsă executată în înţelesul alin. 1-3.

(5) Dispoziţiile § 56f şi 56g se aplică în mod corespunzător. Instanţa revocă suspendarea sub supraveghere a executării şi atunci când, în perioada dintre condamnare şi hotărârea privind suspendarea executării, persoana condamnată a săvârşit o faptă penală care, din motive de fapt, nu a putut fi avută în vedere de către instanţă atunci când s-a pronunţat cu privire la suspendarea executării şi care, în cazul în care ar fi fost avută în vedere, ar fi dus la respingerea suspendării executării; Prin condamnare se înţelege hotărârea judecătorească în care a fost posibilă analiza fondului pentru ultima dată.

(6) Instanţa poate să nu dispună suspendarea sub supraveghere a executării restului unei pedepse cu închisoarea dacă persoana condamnată face declaraţii insuficiente sau declaraţii mincinoase cu privire la locul unde se află bunurile care se supun unor măsuri de confiscare ca bunuri obţinute în urma săvârşirii de infracţiuni.

(7) Instanţa poate stabili termene de cel mult 6 luni înaintea expirării cărora cererea unei persoane condamnate de suspendare sub supraveghere a executării restului de pedeapsă este inadmisibilă.

§ 57a. Suspendarea sub supraveghere a restului de pedeapsă în cazul pedepsei detenţiunii pe viaţă

(1) Instanţa suspendă sub supraveghere executarea restului de pedeapsă în cazul pedepsei detenţiunii pe viaţă atunci când

1. persoana condamnată a executat 15 ani din pedeapsă,

2. având în vedere gradul de vinovăţie a persoanei condamnate nu se impune continuarea executării pedepsei şi

3. sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la § 57 alin. 1 teza 1 punctele 1 şi 3.

Dispoziţiile § 57 alin. 1 teza 2 şi alin. 6 se aplică în mod corespunzător.

(2) Se consideră pedeapsă executată în înţelesul alin. 1 teza 1 punctul 1 orice perioadă de privare de libertate executată de persoana condamnată pentru fapta săvârşită.

(3) Durata termenului de încercare este de până la 5 ani. Dispoziţiile § 56a alin. 2 teza 1 şi § 56b-56g, § 57 alin. 3 teza 2 şi alin. 5 teza 2 se aplică în mod corespunzător.

(4) Instanţa poate stabili termene de maximum 2 ani înaintea expirării cărora cererea unei persoane condamnate de suspendare sub supraveghere a executării restului de pedeapsă este inadmisibilă.

§ 57b. Suspendarea sub supraveghere a restului de pedeapsă în cazul pedepsei detenţiunii pe viaţă ca pedeapsă rezultantă

Dacă pedeapsa detenţiunii pe viaţă a fost dispusă ca pedeapsă rezultantă, la evaluarea gradului de vinovăţie (§ 57a alin. 1 teza 1 punctul 2) vor fi avute în vedere în mod toate infracţiunile individuale.

§ 58. Pedeapsa rezultantă şi suspendarea executării

(1) Dacă o persoană a săvârşit mai multe fapte penale, suspendarea executării conform § 56 va avea în vedere cuantumul pedepsei rezultante.

(2) Dacă în cazurile prevăzute la § 55 alin. 1 executarea pedepsei cu închisoarea aplicate în hotărârea anterioară este suspendată sub supraveghere în întregime sau doar restul de pedeapsă şi dacă şi executarea pedepsei rezultante este suspendată, limita minimă a noului termen de încercare se reduce cu durata termenului de încercare deja expirat, dar nu mai puţin de 1 an. Dacă executarea pedepsei rezultante nu este suspendată sub supraveghere, se aplică dispoziţiile § 56f alin. 3 în mod corespunzător.

TITLUL V
Avertismentul şi amânarea aplicării pedepsei; renunţarea la aplicarea pedepsei

§ 59. Condiţiile avertismentului şi amânării aplicării pedepsei

(1) La sancţionarea unei persoane cu amenda de până la 180 zile-amendă, instanţa, la momentul condamnării, poate aplica un avertisment persoanei, poate stabili pedeapsa şi îşi poate rezerva posibilitatea de amânare a aplicării pedepsei dacă

1. este de aşteptat ca făptuitorul să nu mai săvârşească alte fapte penale, chiar şi dacă nu este condamnat cu aplicarea pedepsei,

2. după evaluarea generală a faptei şi a persoanei făptuitorului se constată existenţa unor circumstanţe speciale care nu fac indispensabilă aplicarea pedepsei şi

3. apărarea ordinii de drept nu interzice aplicarea pedepsei.

Dispoziţiile § 56 alin. 1 şi 2 se aplică în mod corespunzător.

(2) Pe lângă avertisment, instanţa poate dispune şi măsura confiscării sau aducerii în stare de neîntrebuinţare. Avertismentul şi amânarea aplicării pedepsei nu pot fi dispuse pe lângă măsurile de siguranţă.

§ 59a. Termenul de încercare, măsurile de supraveghere şi obligaţiile

(1) Instanţa stabileşte durata termenului de încercare. Termenul de încercare nu poate depăşi 2 ani şi nu poate fi mai mic de 1 an.

(2) Instanţa poate impune persoanei atenţionate

1. să se străduiască să ajungă la un acord cu partea vătămată sau să repare în alt mod prejudiciul cauzat prin săvârşirea faptei,

2. să îşi îndeplinească obligaţiile de întreţinere,

3. să achite o sumă de bani în favoarea unei organizaţii non-profit sau la bugetul de stat,

4. să se supună unui tratament în ambulatoriu sau unei cure de dezintoxicare în ambulatoriu,

5. să participe la un curs de formare sau

6. să participe la cursuri de circulaţie rutieră.

Instanţa nu poate impune persoanei atenţionate cerinţe imposibil de realizat; măsurile de supraveghere şi obligaţiile impuse conform teza 1 punctele 3-6 nu pot fi disproporţionate în raport de importanţa faptei săvârşite de făptuitor. Dispoziţiile § 56c alin. 3 şi 4 şi § 56e se aplică în mod corespunzător.

§ 59b. Aplicarea pedepsei amânate

(1) Pentru aplicarea pedepsei amânate se aplică dispoziţiile § 56f în mod corespunzător.

(2) Dacă persoana atenţionată nu ajunge la aplicarea pedepsei amânate, instanţa constată, după expirarea termenului de încercare, că atenţionarea a luat sfârşit.

§ 59c. Pedeapsa rezultantă, avertismentul şi amânarea aplicării pedepsei

(1) Dacă o persoană a săvârşit mai multe fapte penale, în cazul avertismentului şi al amânării aplicării pedepsei instanţa va aplica, la individualizarea pedepsei, dispoziţiile § 53-55 în mod corespunzător.

(2) Dacă persoana avertizată este condamnată ulterior la o pedeapsă pentru o faptă penală săvârşită înainte de a fi avertizată, se aplică dispoziţiile privind determinarea pedepsei rezultante (§ 53-55 şi § 58), cu cerinţa ca pedeapsa a cărei aplicare a fost amânată să fie echivalentă în cazurile prevăzute la § 55 unei pedepse aplicate.

§ 60. Renunţarea la aplicarea pedepsei

Instanţa renunţă la aplicarea pedepsei dacă urmările faptei asupra făptuitorului sunt de o gravitate care face ca aplicarea unei pedepse să fie în mod evident inoportună. Aceasta nu se aplică atunci când fapta făptuitorului se pedepseşte cu închisoarea de mai mult de 1 an.

TITLUL VI
Măsuri de siguranţă

§ 61. Categorii

Măsurile de siguranţă sunt

1. internarea într-un spital de psihiatrie,
2. internarea într-o unitate de dezintoxicare,
3. internarea într-un centru de prevenţie,
4. libertatea sub supraveghere,
5. suspendarea dreptului de a conduce autovehicule pe drumurile publice,
6. interzicerea exercitării unei activităţi.

§ 62. Principiul proporţionalităţii

O măsură de siguranţă nu poate fi dispusă dacă este disproporţionată în raport de importanţa faptelor săvârşite de făptuitor şi de cele care ar putea fi săvârşite de făptuitor, precum şi de gradul de pericol social al acestuia.

Măsuri privative de libertate

§ 63. Internarea într-un spital de psihiatrie

Dacă o persoană a săvârşit o faptă ilegală fiind lipsită de discernământ (§ 20) sau cu discernământul parţial diminuat (§ 21), instanţa dispune internarea într-un spital de psihiatrie dacă evaluarea generală a făptuitorului şi a faptei sale indică faptul că, din cauza stării sale, este de aşteptat ca făptuitorul să săvârşească fapte ilegale grave prin care integritatea psihică sau fizică a victimelor ar fi afectată sau pusă în pericol în mod serios sau prin care să cauzeze prejudicii economice grave, considerându-se astfel că reprezintă un pericol pentru societate. Dacă fapta ilegală săvârşită nu este o faptă gravă dintre cele prevăzute la teza 1, instanţa dispune o astfel de măsură doar dacă există circumstanţe speciale care legitimează aşteptarea că făptuitorul, din cauza stării sale, va săvârşi fapte ilegale grave de acel fel.

§ 64. Internarea într-o unitate de dezintoxicare

Dacă o persoană are tendinţa de a consuma în mod excesiv băuturi alcoolice sau alte substanţe euforizante şi dacă este condamnată pentru o faptă ilegală săvârşită într-o stare indusă de un astfel de consum sau care are la bază tendinţa menţionată sau dacă nu este condamnată doar ca urmare a faptului că s-a dovedit lipsa de discernământ a persoanei sau aceasta nu poate fi exclusă, instanţa dispune internarea într-o unitate de dezintoxicare dacă există pericolul ca, din cauza stării sale, persoana că săvârşească fapte ilegale grave. Instanţa poate dispune această măsură doar dacă există suficiente perspective concrete ca în urma tratamentului efectuat într-o unitate de dezintoxicare persoana să se vindece în termenul prevăzut la § 67d alin. 1 teza 1 sau 3 sau

ca aceasta să fie împiedicată pe o perioadă considerabilă să revină la tendința nocivă și să săvârșească fapte ilegale grave care au legătură cu tendința nocivă a acesteia.

§ 65. (abrogat)

§ 66. Internarea într-un centru de prevenție

(1) Instanța dispune, pe lângă pedeapsă, măsura internării într-un centru de prevenție atunci când

1. o persoană este condamnată la pedeapsa cu închisoarea de minimum 2 ani pentru o faptă săvârșită cu intenție care

a) este îndreptată contra vieții, integrității fizice, libertății personale sau integrității sexuale,

b) este prevăzută la Titlul I, VII, XX sau XXVIII din Partea Specială sau în Codul infracțiunilor de drept internațional sau în Legea stupefiantelor și a cărei limită superioară de pedeapsă este închisoarea de minimum 10 ani sau

c) întrunește elementele constitutive ale faptei prevăzute la § 145a, în măsura în care s-a dispus libertatea sub supraveghere pentru o faptă penală de natura celor prevăzute la lit. a sau b sau elementele constitutive ale faptei prevăzute la § 323a, în măsura în care fapta ilegală săvârșită în stare indusă de consumul de alcool sau substanțe euforizante este o faptă de natura celor prevăzute la lit. a sau b,

2. făptuitorul a fost deja condamnat de două ori pentru fapte de natura celor prevăzute la punctul 1, săvârșite anterior noii fapte, la pedepse cu închisoarea de minimum un an,

3. făptuitorul a executat o pedeapsă cu închisoarea de minimum 2 ani pentru o faptă sau pentru mai multe fapte anterioare noii fapte, de natura celor menționate, sau s-a aflat în executarea unei măsuri de siguranță privative de și

4. evaluarea generală a făptuitorului și faptei indică faptul că, din cauza unei tendințe spre săvârșirea de fapte penale grave, mai exact dintre cele care afectează în mod serios integritatea psihică și fizică a victimelor, la data condamnării, persoana prezintă un pericol pentru societate.

Includerea în categoria faptelor penale în înțelesul tezei 1 punctul 1 lit. b se realizează prin aplicarea dispozițiilor § 12 alin. 3 în mod corespunzător, iar încetarea măsurii libertății sub supraveghere menționate la teza 1 punctul 1 lit. c, se face prin aplicarea dispozițiilor § 68b alin. 1 teza 4.

(2) Dacă o persoană a săvârșit 3 fapte penale de natura celor prevăzute la alin. 1 teza 1 punctul 1, pentru care este pasibilă de pedeapsa cu închisoarea de minimum 1 an pentru fiecare faptă, și dacă a fost condamnată pentru una sau pentru mai multe din aceste fapte la pedeapsa cu închisoarea de minimum 3 ani, instanța poate dispune, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. 1 teza 1 punctul 4, pe lângă pedeapsă, măsura internării într-un centru de

prevenţie şi fără o condamnare sau privare de libertate anterioară (alin. 1 teza 1 punctele 2 şi 3).

(3) Dacă o persoană este condamnată pentru o infracţiune care întruneşte condiţiile prevăzute la alin.1 teza 2 punctul 1 lit. a sau b sau pentru o faptă penală prevăzută la § 89a alin. 1-3, § 89c alin. 1-3, § 129a alin. 5 teza 1 prima ipoteză, inclusiv coroborat cu § 129b alin. 1, § 174-174c, § 176, § 177 alin. 2 punctul 1, alin. 3 şi 6, § 180, § 182, § 224, § 225 alin. 1 sau 2, sau pentru o faptă penală săvârşită cu intenţie prevăzută la § 323a, dacă fapta săvârşită în stare indusă de consumul de alcool sau substanţe euforizante este una din faptele ilegale mai sus menţionate, la pedeapsa cu închisoarea de minimum 2 ani, instanţa poate dispune, pe lângă pedeapsă, măsura internării într-un centru de prevenţie, dacă făptuitorul a fost deja condamnat cel puţin o dată pentru una sau pentru mai multe fapte de această natură, săvârşite anterior noii fapte, la pedeapsa cu închisoarea de minimum 3 ani şi sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la alin. 1 teza 1 punctele 3 şi 4. Dacă o persoană a săvârşit 2 fapte penale de natura faptelor prevăzute la alin. 1 pentru care este pasibilă de pedeapsa cu închisoare de minimum 2 ani pentru fiecare dintre acestea şi dacă este condamnată pentru una sau pentru mai multe din aceste fapte la pedeapsa cu închisoarea de minimum 3 ani, instanţa poate dispune, cu respectarea condiţiilor prevăzute la alin. 1 teza 1 punctul 4, pe lângă pedeapsă, măsura internării într-un centru de detenţie şi fără o condamnare sau privare de libertate anterioare (alin. 1 teza 1 punctele 2 şi 3). Nu se va aduce atingere dispoziţiilor alin. 1 şi 2.

(4) În înţelesul dispoziţiilor alin. 1 teza 1 punctul 2, o condamnare la o pedeapsă rezultantă se va considera o singură condamnare. Dacă din pedeapsa cu închisoarea se face deducerea unei perioade de arest preventiv sau a altei măsuri privative de libertate, pedeapsa cu închisoarea va fi considerată pedeapsă executată în înţelesul dispoziţiilor alin. 1 teza 1 punctul 3. O faptă anterioară nu va fi luată în considerare dacă între această faptă şi fapta următoare au trecut mai mult de 5 ani; în cazul faptelor penale contra integrităţii sexuale termenul este de 15 ani. Termenul nu include perioada în care făptuitorul s-a aflat în baza unui mandat oficial internat într-o unitate de specialitate. Fapta care a fost judecată în afara domeniului de aplicare teritorială a prezentei Legi este asimilată unei fapte judecate în interiorul domeniului de aplicare teritorială a prezentei Legi dacă, conform dreptului penal german, ar constitui faptă penală de natura faptelor prevăzute la alin. 1 teza 1 punctul 1, iar în cazurile prevăzute la alin. 3, de natura faptelor prevăzute la alin. 3 teza 1.[1)]

[1)] § 66 în versiunea Legii din 27.12.2003 I 3007 şi a Legii din 22.12.2010 I 2300: conform dispozitivului deciziei, incompatibil cu Constituţia (100-1) conform deciziei Curţii Constituţionale Federale din 04.05.2011 I 2003 (2 BvR 2365/09 şi altele). Pentru punerea în practică a cerinţelor Curţii Constituţionale Federale, vezi Legea din 05.12.2012 I 2425 intrată în vigoare la data de 01.06.2013.

§ 66a. Amânarea măsurii internării într-un centru de prevenţie

(1) În hotărâre, instanţa poate dispune amânarea internării într-un centru de prevenţie atunci când:

1. o persoană este condamnată pentru una din faptele penale prevăzute la § 66 alin. 3 teza 1,

2. sunt îndeplinite celelalte condiţii de la § 66 alin. 3, în măsura în care acesta nu face trimitere la dispoziţiile § 66 alin. 1 teza 1 punctul 4 şi

3. nu se poate constata cu suficientă certitudine, dar este probabil ca dispoziţiile § 66 alin. 1 teza 1 punctul 4 să fie îndeplinite.

(2) Instanţa poate dispune amânarea în înţelesul alin. 1 şi atunci când

1. o persoană este condamnată la o pedeapsă cu închisoarea de minimum 5 ani pentru una sau pentru mai multe dintre infracţiunile contra vieţii, integrităţii fizice, libertăţii persoanei, integrităţii sexuale conform Titlul XXVIII sau conform § 250, § 251, inclusiv coroborat cu § 252 sau § 255;

2. nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la § 66 şi

3. se poate constata cu suficientă certitudine sau este cel puţin probabil ca dispoziţiile § 66 alin. 1 teza 1 punctul 4 să fie îndeplinite.

(3) Cu privire la amânarea internării într-un centru de prevenţie conform alin. 1 sau 2 instanţa se poate pronunţa în primă instanţă doar până la data executării complete a pedepsei cu închisoarea; acest lucru este valabil şi atunci când executarea restului de pedeapsă a fost suspendată sub supraveghere şi restul de pedeapsă este în curs de executare. Instanţa dispune măsura internării într-un centru de prevenţie dacă evaluarea generală a persoanei condamnate, a faptei sale sau a faptelor sale şi, în mod complementar, a dezvoltării sale până la data pronunţării hotărârii instanţei indică faptul că este de aşteptat ca persoana să săvârşească fapte penale grave care afectează integritatea psihică sau fizică a victimelor în mod serios.[1)]

§ 66b. Dispunerea ulterioară a măsurii internării într-un centru de prevenţie

Dacă internarea într-un spital de psihiatrie, conform § 67d alin. 6, a încetat ca urmare a faptului că starea care a cauzat lipsa discernământului sau discernământul diminuat pe care s-a întemeiat măsura internării nu a existat la data hotărârii de încetare, instanţa poate dispune ulterior măsura **internării într-un centru de prevenţie** dacă

1. a fost dispusă internarea persoanei în cauză conform § 63 pentru mai multe fapte dintre cele prevăzute la § 66 alin. 3 teza 1 sau persoana a

---

[1)] § 66a: în versiunea § 1 punctul 3 din Legea din 22.12.2010 I 2300 cu efect de la 01.01.2011; conform dispozitivului deciziei, incompatibil cu Constituţia (100-1) conform deciziei Curţii Constituţionale Federale din 04.05.2011 I 2003 (2 BvR 2365/09 şi altele). Pentru punerea în practică a cerinţelor Curţii Constituţionale Federale vezi Legea din 05.12.2012 I 2425 intrată în vigoare la data de 01.06.2013.

fost condamnată pentru una sau pentru mai multe astfel de fapte pe care le-a săvârşit înainte de fapta care a condus la internarea conform § 63 la o pedeapsă cu închisoarea de minimum 3 ani sau a fost internată într-un spital de psihiatrie şi

2. evaluarea generală a persoanei, a faptelor sale şi, în mod complementar, a dezvoltării sale până la data pronunţării hotărârii instanţei indică faptul că este foarte probabil că persoana va săvârşi fapte penale grave care afectează integritatea psihică sau fizică a victimelor în mod serios.

Acest lucru este valabil şi atunci când, în continuarea internării conform § 63, mai trebuie executată în întregime sau doar în parte şi o pedeapsă cu închisoarea.

§ 66c. Modul de organizare a măsurii internării într-un centru de prevenţie

(1) Executarea măsurii internării într-un centru de prevenţie se realizează în unităţi care

1. oferă persoanei, în baza unei examinări medicale complexe pentru stabilirea unui tratament şi a unui plan de executare actualizat în mod regulat, o îndrumare

a) care este individuală şi intensă, dar şi de natură să trezească şi să determine disponibilitatea de cooperare a persoanei, în special un tratament psihiatric, psihologic sau socio-terapeutic, elaborat în funcţie de nevoile individuale ale persoanei, în măsura în care ofertele standardizate nu sunt promiţătoare şi

b) care are ca scop reducerea gradului de pericol social al persoanei în aşa fel încât executarea măsurii de siguranţă să poată fi suspendată sub supraveghere sau să poată înceta cât mai curând,

2. garantează o cazare

a) care pune o presiune cât mai mică pe persoană, corespunde cerinţelor îndrumării în înţelesul dispoziţiilor de la punctul 1 şi, dacă nu contravine unor interese de siguranţă, este adaptată la nivelul de trai general şi

b) care este separată de sistemul penitenciar, fiind asigurată în clădiri sau secţii speciale, dacă tratamentul în înţelesul dispoziţiilor de la punctul 1 nu necesită în mod excepţional altceva şi

3. în scopul îndeplinirii obiectivului menţionat la punctul 1 lit. b

a) oferă măsuri de regim deschis de executare şi pregătesc persoana pentru liberare, în măsura în care nu există motive imperative care să împiedice aceasta, în special indicii concrete care să justifice pericolul ca persoana să se sustragă de la executarea măsurii internării într-un centru de prevenţie sau să abuzeze de măsuri în scopul săvârşirii de fapte penale grave, precum şi

b) permit, în strânsă colaborare cu instituţiile statului sau cu instituţii private, o îndrumare post-liberare în libertate.

(2) Dacă instanţa a dispus măsura **internării într-un centru de prevenţie** în sentinţă (§ 66), amânarea internării (§ 66a alin. 3) sau ulterior (§ 66b) sau dacă şi-a rezervat în sentinţă dispunerea unei astfel de măsuri (§ 66a alin. 1 şi 2),

făptuitorului i se va pune la dispoziție deja din perioada executării pedepsei o îndrumare conform alin. 1 punctul 1, în special un tratament socio-terapeutic, cu scopul de a lipsi de eficiență, pe cât posibil, executarea măsurii internării (§ 67c alin. 1 teza 1 punctul 1) sau dispunerea măsurii (§ 66a alin. 3).

§ 67. Ordinea executării

(1) Dacă internarea într-o unitate conform § 63 și § 64 este dispusă pe lângă pedeapsa cu închisoarea, măsura de siguranță se va executa înaintea pedepsei.

(2) Instanța dispune ca pedeapsa sau o parte din pedeapsă să fie executată înaintea măsurii de siguranță dacă scopul măsurii de siguranță va fi astfel mai ușor de îndeplinit. În cazul dispunerii măsurii internării într-o unitate de dezintoxicare, pe lângă pedeapsa cu închisoarea de mai mult de 3 ani, instanța va dispune ca o parte din pedeapsă să fie executată înaintea măsurii de siguranță. Această parte din pedeapsă va fi stabilită astfel încât după executarea ei și după o internare subsecventă acesteia să fie posibilă pronunțarea unei hotărâri conform alin. 5 teza 1. Instanța va dispune, de asemenea, ca pedeapsa să fie executată înaintea măsurii de siguranță dacă persoana condamnată este obligată în baza unei hotărâri definitive să părăsească teritoriul Republicii Federale Germania și este de așteptat ca reședința acesteia să se afle pe perioada sau imediat după executarea pedepsei în afara domeniului de aplicare teritorială a prezentei Legi.

(3) Instanța poate pronunța, modifica sau suspenda ulterior o dispoziție conform alin. 2 teza 1 sau teza 2 atunci când anumite circumstanțe legate de personalitatea condamnatului fac oportun acest lucru. Instanța poate pronunța și ulterior o dispoziție conform alin. 2 teza 4. Dacă instanța a pronunțat o dispoziție conform alin. 2 teza 4, aceasta poate să o suspende dacă se așteaptă ca pe perioada sau imediat după executarea pedepsei reședința persoanei condamnate aflate în domeniul de aplicare a prezentei Legi să se schimbe.

(4) Dacă măsura de siguranță este executată în întregime sau în parte înainte de executarea pedepsei, perioada executării măsurii de siguranță va fi dedusă din pedeapsă până la executarea a maximum două treimi din pedeapsă.

(5) Dacă măsura de siguranță este executată înaintea pedepsei sau înaintea unui rest din pedeapsă, instanța poate suspenda sub supraveghere executarea restului de pedeapsă cu respectarea condițiilor prevăzute la § 57 alin. 1 teza 1 punctele 2 și 3 dacă a fost executată jumătate din pedeapsă. Dacă executarea restului de pedeapsă nu este suspendată sub supraveghere, se continuă executarea măsurii de siguranță; totuși, instanța poate dispune executarea pedepsei atunci când anumite circumstanțe legate de personalitatea condamnatului fac oportun acest lucru.

(6) Instanța dispune ca deducerea conform alin. 4 să se realizeze și dintr-o pedeapsă dispusă în cadrul altui proces dacă executarea acesteia ar avea pentru persoana condamnată urmări disproporționate. În aceste sens, instanța va avea

în vedere, în special, relaţia dintre durata privării de libertate deja executate şi durata pedepsei dispuse, rezultatele deja obţinute ale tratamentului şi gradul de pericol social concret, precum şi comportamentul persoanei condamnate în cadrul procedurii de executare. Deducerea este de regulă exclusă atunci când fapta care a condus la dispunerea pedepsei într-un alt proces a fost săvârşită după dispunerea măsurii de siguranţă. Dispoziţiile alin. 5 teza 2 se aplică în mod corespunzător.

§ 67a. Transferul în executarea altei măsuri de siguranţă dispusă de

(1) Dacă s-a dispus internarea într-un spital de psihiatrie sau într-o unitate de dezintoxicare, instanţa poate transfera ulterior persoana internată în executarea celeilalte măsuri de siguranţă, dacă prin acest transfer se poate favoriza reintegrarea socială a persoanei.

(2) În condiţiile alin. 1 instanţa poate transfera ulterior, în executarea uneia dintre măsurile de siguranţă prevăzute la alin. 1, şi persoana împotriva căreia a fost dispusă măsura internării într-un centru de prevenţie. Posibilitatea unui transfer ulterior există dacă sunt îndeplinite condiţiile de la alin. 1 şi transferul este oportun în scopul efectuării unui tratament sau a unei cure de dezintoxicare, inclusiv în cazul unei persoane care încă se află în executarea pedepsei şi a cărei internare în executarea măsurii internării într-un centru de prevenţie a fost dispusă sau amânată.

(3) Instanţa poate modifica sau suspenda hotărârea conform alin. 1 şi 2 dacă, ulterior, se apreciază că astfel reintegrarea socială a persoanei internate poate fi favorizată. Instanţa poate, de asemenea, suspenda hotărârea conform alin. 1 şi 2 dacă ulterior se apreciază că executarea măsurii de siguranţă prevăzută la alin. 1 nu poate avea rezultate.

(4) Termenele privind internarea şi verificarea acestora au la bază dispoziţiile aplicabile măsurii internării dispuse în hotărârea de condamnare. În cazurile prevăzute la alin. 2 teza 2 instanţa va verifica până la data începerii executării internării, dar nu mai târziu de expirarea unui an, dacă sunt îndeplinite condiţiile pentru o hotărâre conform alin. 3 teza 2.

§ 67b. Suspendarea sub supraveghere a executării dispusă la pronunţare

(1) Dacă instanţa dispune internarea într-un spital de psihiatrie sau într-o unitate de dezintoxicare, va suspenda sub supraveghere executarea acestei măsuri de siguranţă dacă circumstanţe speciale justifică convingerea că scopul măsurii de siguranţă poate fi atins şi în acest fel. Instanţa nu dispune suspendarea executării sub supraveghere dacă făptuitorul mai are de executat din pedeapsa cu închisoarea dispusă în acelaşi timp cu măsura de siguranţă şi a cărei executare nu este suspendată sub supraveghere.

(2) Odată cu suspendarea executării intervine libertatea sub supraveghere.

BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITY LIBRARY

§ 67c. Începerea executării ulterioare a internării

(1) Dacă o pedeapsă cu închisoarea este executată înaintea unei internări dispuse pentru aceeaşi faptă sau pentru aceleaşi fapte şi verificarea necesară înaintea sfârşitului executării pedepsei indică faptul că

1. scopul măsurii de siguranţă nu mai necesită internarea sau

2. măsura internării într-un centru de prevenţie ar fi disproporţionată dacă, la evaluarea generală a evoluţiei modului de executare, rezultă că făptuitorului nu i-a fost oferită suficientă îndrumare în înţelesul dispoziţiilor § 66c alin. 2 coroborat cu § 66c alin. 1 punctul 1,

instanţa dispune suspendarea sub supraveghere a executării măsurii de internare; odată cu suspendarea executării se dispune şi măsura libertăţii sub supraveghere. Verificarea prevăzută la teza 1 punctul 1 nu este necesară atunci când internarea în executarea măsurii internării într-un centru de prevenţie a fost dispusă în primă instanţă la mai puţin de un an înaintea sfârşitului executării pedepsei.

(2) Dacă la 3 ani de la rămânerea definitivă a hotărârii privind internarea executarea acestei măsuri încă nu a început şi dacă nu există unul din cazurile prevăzute la alin. 1 sau § 67b, internarea nu mai poate fi executată decât dacă instanţa dispune aceasta. Termenul nu include perioada în care făptuitorul s-a aflat internat într-o unitate în baza unui mandat oficial. Instanţa dispune executarea măsurii dacă scopul măsurii de siguranţă încă mai necesită internarea. Dacă scopul măsurii de siguranţă nu a fost atins, dar dacă circumstanţe speciale justifică aşteptarea că acesta poate fi atins şi prin suspendarea sub supraveghere, instanţa dispune suspendarea sub supraveghere a executării internării; odată cu suspendarea executării se dispune măsura libertăţii sub supraveghere. Dacă scopul măsurii de siguranţă este atins, instanţa o declară executată.

§ 67d. Durata internării

(1) Internarea într-o unitate de dezintoxicare nu poate să depăşească 2 ani. Termenul începe să curgă de la data începerii internării. Dacă înaintea unei pedepse cu închisoarea se execută o măsură de siguranţă dispusă, termenul maxim se prelungeşte corespunzător duratei pedepsei cu închisoarea, dacă perioada executării măsurii de siguranţă se deduce din pedeapsă.

(2) Dacă nu este prevăzut un termen maxim sau dacă termenul încă nu a expirat, instanţa dispune suspendarea sub supraveghere a executării internării dacă se aşteaptă că persoana internată nu va mai săvârşi alte fapte ilegale grave, dacă executarea măsurii de siguranţă va fi suspendată. Acelaşi lucru este valabil şi atunci când instanţa, după începerea executării măsurii internării într-un centru de prevenţie, constată că ar fi disproporţionată continuarea executării măsurii internării într-un centru de prevenţie ca urmare a faptului că persoanei internate nu i-a fost oferită suficientă îndrumare în înţelesul dispoziţiilor § 66c alin. 1 punctul 1, cel mai târziu până la expirarea unui

termen stabilit de instanţă de cel mult 6 luni; un astfel de termen va fi stabilit de instanţă cu ocazia verificării suspendării executării, dacă se constată că nu se oferă îndrumare suficientă, cu indicarea măsurilor care se oferă. Odată cu suspendarea executării conform teza 1 sau 2 se dispune măsura libertăţii sub supraveghere.

(3) Dacă a fost executată o perioadă de 10 ani de internare în executarea măsurii internării într-un centru de prevenţie, instanţa declară măsura executată dacă nu există pericolul ca persoana internată să săvârşească fapte penale grave care afectează integritatea psihică şi fizică a victimelor în mod serios. Odată cu liberarea din executarea măsurii internării se dispune măsura libertăţii sub supraveghere.

(4) Dacă termenul maxim a expirat, persoana internată este liberată. Prin aceasta, măsura de siguranţă este executată. Odată cu liberarea din executarea măsurii internării se dispune măsura libertăţii sub supraveghere.

(5) Instanţa declară măsura internării într-o unitate de dezintoxicare ca executată dacă nu mai există condiţiile prevăzute la § 64 teza 2. Odată cu liberarea din executarea măsurii internării se dispune măsura libertăţii sub supraveghere.

(6) Dacă instanţa constată, după începerea executării măsurii internării într-un spital de psihiatrie, că nu mai există condiţiile pentru continuarea măsurii de siguranţă sau că ar fi disproporţionată continuarea executării măsurii de siguranţă, aceasta o declară încetată. Dacă internarea durează 6 ani, continuarea, de regulă, nu mai este proporţionată dacă nu există pericolul ca persoana internată să săvârşească, din cauza stării în care se află, fapte ilegale grave care afectează integritatea psihică şi fizică a victimelor în mod serios sau prin care victimele sunt supuse pericolului de a suferi o vătămare corporală sau psihică gravă. Dacă a fost executată o perioadă de 10 ani de internare, dispoziţiile alin. 3 teza 1 se aplică în mod corespunzător. Odată cu liberarea din executarea măsurii internării se dispune măsura libertăţii sub supraveghere. Instanţa renunţă să mai dispună libertatea sub supraveghere dacă se aşteaptă ca persoana în cauză să nu mai săvârşească fapte penale chiar şi dacă nu se va afla sub incidenţa măsurii libertăţii sub supraveghere.

§ 67e. Verificarea

(1) Instanţa poate verifica oricând măsura în care continuarea executării internării poate fi suspendată sub supraveghere sau poate fi declarată încetată. Instanţa va verifica aceste aspecte înaintea expirării anumitor termene.

(2) Temenele în cazul internării sunt

într-o unitate de dezintoxicare, 6 luni,

într-un spital de psihiatrie, 1 an,

măsura internării într-un centru de prevenţie, 1 an, iar după executarea unei perioade de 10 ani de internare, 9 luni.

(3) Instanţa poate reduce termenele. De asemenea, în cadrul termenelor legale de verificare, instanţa poate stabili şi termene înaintea expirării cărora cererea de verificare nu este admisibilă.

(4) Termenele încep să curgă de la începutul internării. Dacă instanţa respinge suspendarea executării sub supraveghere sau declararea măsurii ca încetată, termenele încep să curgă din nou de la data hotărârii instanţei.

§ 67f. Dispunerea măsurii de siguranţă de mai multe ori

Dacă instanţa dispune internarea într-o unitate de dezintoxicare, o dispoziţie anterioară privind o măsură de siguranţă încetează.

§ 67g. Revocarea suspendării sub supraveghere

(1) Instanţa revocă suspendarea măsurii internării dacă persoana condamnată

1. săvârşeşte o faptă ilegală pe durata libertăţii sub supraveghere,
2. încalcă obligaţiile stabilite de instanţă conform § 68b în mod grav sau constant ori
3. se sustrage în mod constant de sub supravegherea şi îndrumarea consilierului de probaţiune sau instituţiei de supraveghere

şi din aceasta rezultă că atingerea scopului măsurii de siguranţă necesită internarea. Teza 1 punctul 1 se aplică în mod corespunzător dacă motivul care a condus la revocare a apărut între data pronunţării hotărârii cu privire la libertatea sub supraveghere şi data începerii măsurii libertăţii sub supraveghere (§ 68c alin. 4).

(2) Instanţa revocă suspendarea executării măsurii internării conform § 63 şi 64 şi atunci când, pe durata libertăţii sub supraveghere, se apreciază că persoana condamnată, din cauza stării în care se află, prezintă riscul să săvârşească fapte ilegale şi, din acest motiv, atingerea scopului măsurii de siguranţă necesită internarea sa.

(3) Instanţa revocă suspendarea executării măsurii şi atunci când anumite circumstanţe pe care le află în timpul executării măsurii libertăţii sub supraveghere, şi care ar fi condus la respingerea suspendării executării măsurii, indică faptul că atingerea scopului măsurii de siguranţă necesită internarea persoanei condamnate.

(4) Durata internării de dinainte şi de după revocare nu poate depăşi maximul legal al măsurii de siguranţă.

(5) Dacă instanţa nu revocă suspendarea executării măsurii internării, măsura de siguranţă încetează odată cu încetarea măsurii libertăţii sub supraveghere.

(6) Persoana condamnată nu va primi compensaţii pentru serviciile prestate în scopul îndeplinirii obligaţiilor stabilite de instanţă.

§ 67h. Repunerea în executare pe termen limitat; intervenţia în caz de criză

(1) Pe perioada libertăţii sub supraveghere instanţa poate repune în executare internarea suspendată conform § 63 sau § 64 pentru o perioadă de maximum 3 luni atunci când a intervenit o înrăutăţire acută a stării persoanei liberate din internare sau o recidivă a dependenţei acesteia şi măsura de siguranţă este necesară în scopul evitării unei revocări conform § 67g. Cu respectarea dispoziţiilor de la teza 1, instanţa poate dispune din nou măsura sau poate prelungi durata acesteia; durata măsurii nu poate depăşi în total 6 luni. Dispoziţiile § 67g alin. 4 se aplică în mod corespunzător.

(2) Instanţa revocă măsura de siguranţă înaintea expirării termenului stabilit conform alin. 1, dacă scopul măsurii a fost atins.

Libertatea sub supraveghere

§ 68. Condiţiile libertăţii sub supraveghere

(1) Dacă o persoană este pasibilă, ca urmare a săvârşirii unei fapte penale la care legea prevede în mod expres libertatea sub supraveghere, de o pedeapsă cu închisoarea de minimum 6 luni, instanţa poate dispune, pe lângă pedeapsă, şi măsura libertăţii sub supraveghere atunci când există pericolul că persoana să săvârşească alte fapte penale.

(2) Nu se va aduce atingere dispoziţiilor privind libertatea sub supraveghere (§ 67b, § 67c, § 67d alin. 2-6 şi § 68f).

§ 68a. Instituţia de supraveghere, probaţiunea, centrul de consiliere psihologică

(1) Persoana condamnată este supravegheată de o instituţie de supraveghere; instanţa desemnează un consilier de probaţiune pentru supravegherea persoanei condamnate pe perioada executării măsurii libertăţii sub supraveghere.

(2) Consilierul de probaţiune şi instituţia de supraveghere în conlucrare sprijină şi îndrumă persoana condamnată.

(3) Instituţia de supraveghere supraveghează, de comun acord cu instanţa şi cu sprijinul consilierului de probaţiune, comportamentul persoanei condamnate şi respectarea obligaţiilor dispuse de instanţă.

(4) Dacă între instituţia de supraveghere şi consilierul de probaţiune nu există consens în ceea ce priveşte aspectele care vizează ajutorul pentru persoana condamnată, deciziile le va lua instanţa.

(5) Instanţa poate da anumite instrucţiuni privind activitatea instituţiei de supraveghere şi a consilierului de probaţiune.

(6) Înainte de depunerea unei cereri conform § 145a teza 2 instituţia de supraveghere ascultă consilierul de probaţiune; dispoziţiile alin. 4 nu se aplică.

(7) Dacă se emite o instrucţiune conform § 68b alin. 2 teza 2 şi 3, împreună cu instituţiile menţionate la alin. 2, centrul de consiliere psihologică va sprijini

şi va îndruma persoana condamnată. Dispoziţiile alin. 3 şi 6 se aplică, în măsura în care se referă la poziţia consilierului de probaţiune, şi pentru centrul de consiliere psihologică.

(8) Instituţiile menţionate la alin. 1, lucrătorii menţionaţi la § 203 alin. 1 punctele 1, 2 şi 6 şi lucrătorii din cadrul centrului de consiliere psihologică au obligaţia să îşi împărtăşească unii altora secrete referitoare la terţe părţi care le-au fost încredinţate sau pe care le-au aflat în cadrul relaţiei protejate conform dispoziţiilor § 203, în măsura în care aceasta este necesară în scopul sprijinirii persoanei condamnate pentru a evita recidiva. De asemenea, lucrătorii din cadrul centrului de consiliere psihologică menţionaţi la § 203 alin. 1 punctele 1, 2 şi 6 au obligaţia de a împărtăşi instituţiei de supraveghere şi instanţei astfel de secrete în măsura în care consideră că

1. acest lucru este necesar pentru a supraveghea dacă persoana condamnată respectă obligaţia de a se prezenta conform § 68b alin. 1 teza 1 punctul 11 sau dacă participă la un tratament la care a fost obligată conform § 68b alin. 2 teza 2 şi 3,

2. comportamentul sau starea persoanei condamnate reclamă aplicarea măsurilor conform § 67g, § 67h sau § 68c alin. 2 sau alin. 3 sau

3. acest lucru este necesar în scopul îndepărtării unui pericol iminent semnificativ pentru viaţa, integritatea fizică, libertatea persoanei sau integritatea sexuală a unor terţe părţi.

În cazurile prevăzute la teza 1 şi 2 punctele 2 şi 3, informaţiile în înţelesul dispoziţiilor § 203 alin. 1, împărtăşite de lucrătorii din cadrul centrului de consiliere psihologică, pot fi utilizate în scopurile acolo menţionate.

§ 68b. Obligaţiile dispuse de instanţă

(1) Instanţa poate obliga persoana condamnată ca pe perioada măsurii libertăţii sub supraveghere sau pe o perioadă mai scurtă:

1. să nu părăsească localitatea de domiciliu sau de reşedinţă sau o anumită regiune fără permisiunea instituţiei de supraveghere,

2. să nu se afle în anumite locuri care pot să îi dea ocazia sau care pot să o determine să săvârşească alte fapte penale,

3. să nu ia legătura cu persoana vătămată sau cu anumite persoane sau cu persoane din cadrul unui anumit grup care pot să îi dea ocazia sau să o determine să săvârşească alte fapte penale, să nu se afle în anturajul acestora, să nu le ofere locuri de muncă, cursuri de formare sau să le cazeze,

4. să nu desfăşoare anumite activităţi de care poate să abuzeze în vederea săvârşirii de fapte penale,

5. să nu deţină anumite obiecte care ar putea să îi dea ocazia sau care ar putea să o determine să săvârşească alte fapte penale, să nu le aibă asupra sa sau să nu le păstreze,

6. să nu deţină sau să nu conducă autovehicule sau anumite categorii de autovehicule sau alte vehicule de care poate să abuzeze în vederea săvârşirii de fapte penale,

7. să se prezinte la anumite date la instituţia de supraveghere, la o anumită altă instituţie sau la consilierul de probaţiune,

8. să anunţe de îndată instituţiei de supraveghere orice schimbare a locuinţei sau a locului de muncă,

9. în cazul în care nu are ocupaţie, să solicite luarea în evidenţele autorităţilor competente de plasare a forţei de muncă sau ale altor autorităţi din domeniu,

10. să nu consume băuturi alcoolice sau alte substanţe psihoactive dacă, având în vedere anumite fapte, există motive care justifică presupunerea că prin consumul acestora se va favoriza săvârşirea de alte fapte penale, precum şi să se supună unor teste neinvazive privind consumul de alcool sau substanţe euforizante,

11. să se prezinte la anumite date sau la anumite intervale de timp la un medic, psihoterapeut sau la un centru de consiliere psihologică sau

12. să poarte asupra sa în stare de funcţionare mijloacele tehnice necesare pentru supravegherea electronică a locului în care se află şi să nu limiteze capacitatea acestora de funcţionare.

Instanţa va stabili cu exactitate comportamentul interzis sau impus. Obligaţia conform tezei 1 punctul 12 este admisibilă, fără a aduce atingere dispoziţiilor de la teza 5, atunci când

1. libertatea sub supraveghere a intervenit în baza executării integrale a unei pedepse cu închisoarea sau a unei pedepse rezultante de minimum 3 ani sau în baza unei măsuri de siguranţă încetate,

2. pedeapsa cu închisoarea sau pedeapsa rezultantă sau internarea au fost dispuse pentru una sau pentru mai multe fapte penale de tipul faptelor prevăzute la § 66 alin. 3 teza 1,

3. există pericolul ca persoana condamnată să săvârşească alte fapte penale de tipul faptelor prevăzute la § 66 alin. 3 teza 1 şi

4. obligaţia pare a fi necesară în scopul de a împiedica persoana condamnată, prin posibilitatea utilizării informaţiilor conform § 463a alin. 4 teza 2 Cod de procedură penală, în special prin supravegherea modului de îndeplinire a unei obligaţii conform tezei 1 punctul 1 sau 2, să săvârşească alte fapte penale de tipul faptelor prevăzute la § 66 alin. 3 teza 1.

Condiţiile prevăzute la teza 3 punctul 1 coroborat cu punctul 2 sunt îndeplinite independent dacă măsura libertăţii sub supraveghere acolo menţionată conform § 68e alin. 1 teza 1 a încetat. Prin derogare de la dispoziţiile de la teza 3 punctul 1, este suficientă o pedeapsă cu închisoarea sau o pedeapsă rezultantă de 2 ani dacă a fost dispusă pentru una sau pentru mai multe fapte penale prevăzute la Titlul I sau VII din Partea specială; la faptele penale

menţionate la teza 3 punctele 2-4 intră şi fapta penală conform § 129a alin. 5 teza 2, inclusiv coroborat cu § 129b alin. 1.

(2) Instanţa poate impune persoanei condamnate pe durata perioadei de suspendare condiţionată a executării pedepsei sau pe o durată mai scurtă şi alte obligaţii, în special acele obligaţii care au legătură cu formarea profesională, munca, timpul liber, ordinea relaţiilor financiare sau respectarea obligaţiilor de întreţinere. Instanţa poate obliga persoana condamnată, în special, să solicite consiliere şi să se supună unui tratament psihiatric, psiho sau social terapeutic (obligarea la tratament). Consilierea şi tratamentul pot fi realizate de către un centru de consiliere psihologică. Dispoziţiile § 56c alin. 3 se aplică în mod corespunzător inclusiv pentru obligaţia de a se supune unor teste invazive privind consumul de alcool sau stupefiante.

(3) În ceea ce priveşte obligaţiile, instanţa nu va putea impune cerinţe imposibile cu privire la viaţa persoanei condamnate.

(4) Dacă prin intervenţia măsurii libertăţii sub supraveghere ia sfârşit o altă măsură cu libertate sub supraveghere existentă conform § 68e alin. 1 teza 1 punctul 3, instanţa trebuie să includă în hotărârea pe care o pronunţă şi acele obligaţii care au fost impuse în cadrul măsurii libertăţii sub supraveghere anterioare.

(5) În măsura în care îndrumarea persoanei condamnate, în cazurile prevăzute la alin. 1 punctul 11, sau tratamentul acesteia, în cazurile prevăzute la alin. 2, nu se realizează printr-un centru de consiliere psihologică, se aplică în mod corespunzător dispoziţiile § 68a alin. 8.

§ 68c. Durata libertăţii sub supraveghere

(1) Perioada de libertate sub supraveghere durează minimum 2 şi maximum 5 ani. Instanţa poate reduce durata maximă.

(2) Instanţa poate dispune măsura libertăţii sub supraveghere pe o durata nedeterminată care depăşeşte durata maximă conform alin. 1 teza 1, dacă persoana condamnată

1. nu este de acord cu o obligaţie impusă conform § 56c alin. 3 punctul 1 sau

2. nu respectă obligaţia de a se supune unui tratament sau unei cure de dezintoxicare sau unei obligaţii la tratament

şi există temerea că va săvârşi alte fapte penale grave de natură să pună în pericol societatea. Dacă, în cazurile prevăzute la teza 1 punctul 1, persoana condamnată se declară ulterior de acord, instanţa stabileşte durata măsurii libertăţii sub supraveghere. Se aplică dispoziţiile § 68e alin. 3.

(3) Instanţa poate prelungi pe perioadă nedeterminată măsura libertăţii sub supraveghere peste durata maximă conform alin. 1 teza 1 dacă

1. în cazurile suspendării executării măsurii internării într-un spital de psihiatrie conform § 67d alin. 2, în baza anumitor circumstanţe, există motive care justifică presupunerea că altfel persoana condamnată va ajunge de îndată

într-o stare dintre cele la care se referă § 20 sau § 21, în urma căreia este de aşteptat să genereze un pericol pentru societate prin săvârşirea de noi fapte penale grave sau

2. din încălcarea obligaţiilor conform § 68b alin. 1 sau 2 sau în baza anumitor alte fapte rezultă indicii concrete că este de aşteptat să genereze un pericol pentru societate prin săvârşirea de noi fapte penale grave şi

a) împotriva persoanei condamnate a fost dispusă, pentru fapte penale de natura celor prevăzute la § 181b, o pedeapsă cu închisoarea sau o pedeapsă rezultantă de mai mult de 2 ani sau internarea într-un spital de psihiatrie sau într-o unitate de dezintoxicare sau

b) a intervenit suspendarea condiţionată a executării pedepsei, cu respectarea condiţiilor prevăzute la § 68b alin. 1 teza 3 punctul 1, şi a fost dispusă pedeapsa cu închisoarea sau pedeapsa rezultantă sau internarea pentru una sau pentru mai multe fapte penale împotriva vieţii, integrităţii fizice, libertăţii persoanei sau prevăzute la § 250, § 251, inclusiv coroborat cu § 252 sau § 255.

În ceea ce priveşte încetarea libertăţii sub supraveghere, dispoziţiile § 68b alin. 1 teza 4 se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazurile prevăzute la § 68 alin. 1 libertatea sub supraveghere începe la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost dispusă, iar în cazurile prevăzute la § 67b alin. 2, § 67c alin. 1 teza 1 şi alin. 2 teza 4 şi § 67d alin. 2 teza 3 la data rămânerii definitive a hotărârii privind suspendarea executării sau la o dată ulterioară stabilită de instanţă. În durata acesteia nu se include perioada în care persoana este evadată, se ascunde sau se află internată într-o unitate specializată în baza unui mandat oficial.

§ 68d. Hotărâri ulterioare; termen de verificare

(1) Instanţa poate pronunţa, modifica sau revoca hotărâri în temeiul § 68a alin. 1 şi 5, § 68b şi § 68c alin. 1 teza 2 şi alin. 2 şi 3 şi ulterior.

(2) În cazul unei obligaţii impuse conform § 68b alin. 1 teza 12 instanţa verifică cel mai târziu înainte de expirarea a doi ani dacă se impune revocarea acesteia. Dispoziţiile § 67e alin. 3 şi 4 se aplică în mod corespunzător.

§ 68e. Încetarea sau întreruperea libertăţii sub supraveghere

(1) Dacă nu a fost dispusă pe perioadă nedeterminată sau după suspendarea unei măsuri de siguranţă privative de libertate (§ 67b alin. 2, § 67c alin. 1 teza 1, alin. 2 teza 4, § 67d alin. 2 teza 3), libertatea sub supraveghere încetează

1. odată cu începerea executării unei măsuri de siguranţă privative de libertate din categoria celor dispuse de instanţă la pronunţare,

2. odată cu începerea executării unei pedepse privative de libertate dispuse pe lângă o măsură de siguranţă privativă de libertate,

3. odată cu începerea unei noi libertăţi sub supraveghere.

În celelalte cazuri, libertatea sub supraveghere este întreruptă pe durata executării unei pedepse privative de libertate sau a unei măsuri de siguranţă

privative de libertate. Instanța dispune încetarea unei libertății sub supraveghere dispuse după suspendarea sub supraveghere a executării unei măsuri de siguranță privative de libertate dacă, după intervenția unei circumstanțe conform teza 1 punctele 1-3, aceasta nu mai este necesară. Dacă intervine o nouă măsură cu libertatea sub supraveghere, alături de o măsură a libertății sub supraveghere pe perioadă nedeterminată deja existentă sau dispusă după suspendarea sub supraveghere a unei măsuri de siguranță, instanța va dispune încetarea noii măsuri de siguranță dacă aceasta nu mai este necesară alături de cea existentă.

(2) Instanța revocă măsura libertății sub supraveghere atunci când se așteaptă ca persoana condamnată să nu mai săvârșească fapte penale chiar și în lipsa acestei măsuri. Revocarea este admisibilă cel mai devreme după expirarea duratei minime legale. Instanța poate stabili termene de maximum 6 luni înainte de expirarea cărora cererea de revocare a libertății sub supraveghere este inadmisibilă.

(3) Dacă libertatea sub supraveghere a fost dispusă pe perioadă nedeterminată, instanța verifică

1. în cazurile prevăzute la § 68c alin. 2 teza 1, cel mai târziu la expirarea termenului maxim conform § 68c alin. 1 teza 1,

2. în cazurile prevăzute la § 68c alin. 3, înainte de expirarea a 2 ani,

dacă hotărârea, conform alin. 2 teza 1, este oportună. Dacă instanța respinge revocarea măsurii libertății sub supraveghere, se va pronunța din nou, înainte de expirarea a 2 ani, cu privire la revocarea acesteia.

§ 68f. Măsura libertății sub supraveghere în cazul în care executarea restului de pedeapsă nu este suspendată

(1) Dacă o pedeapsă cu închisoarea sau o pedeapsă rezultantă de minimum 2 ani dispusă pentru fapte penale săvârșite cu intenție sau dacă o pedeapsă cu închisoarea sau o pedeapsă rezultantă de minimum 1 an dispusă pentru fapte penale de natura celor prevăzute la § 181b a fost executată, odată cu liberarea persoanei condamnate din executarea pedepsei se dispune măsura libertății sub supraveghere. Aceasta nu se aplică dacă în continuarea executării pedepsei se execută o măsură de siguranță privativă de libertate.

(2) Dacă este de așteptat ca persoana condamnată să nu mai săvârșească fapte penale nici în lipsa măsurii libertății sub supraveghere, instanța dispune încetarea măsurii de siguranță.

§ 68g. Libertatea sub supraveghere și suspendarea executării pedepsei sub supraveghere

(1) Dacă instanța a dispus suspendarea executării pedepsei sau a restului de pedeapsă sub supraveghere sau interzicerea exercitării unei activități profesionale și dacă, în același timp, persoana condamnată se află sub incidența măsurii libertății sub supraveghere pentru aceeași faptă sau pentru altă faptă,

pentru libertatea sub supraveghere şi dispunerea de obligaţii se aplică doar dispoziţiile § 68a şi 68b. Libertatea sub supraveghere nu se termină înaintea expirării termenului de supraveghere.

(2) Dacă suspendarea executării şi libertatea sub supraveghere au fost dispuse pentru aceeaşi faptă, instanţa poate totuşi dispune ca măsura libertăţii sub supraveghere să fie întreruptă până la expirarea termenului de supraveghere stabilit în legătură cu suspendarea executării. În acest caz, termenul de supraveghere nu se scade din durata măsurii libertăţii sub supraveghere.

(3) Dacă după expirarea termenului de supraveghere instanţa dispune încetarea pedepsei sau a restului de pedeapsă sau a interzicerii exercitării unei activităţi profesionale, prin aceasta încetează şi măsura libertăţii sub supraveghere stabilite pentru aceeaşi faptă. Acest lucru nu se aplică dacă libertatea sub supraveghere a fost dispusă pe perioadă nedeterminată (§ 68c alin. 2 teza 1 sau alin. 3).

Interzicerea exercițiului dreptului de a conduce autovehicule pe drumurile publice

§ 69. Interzicerea exercițiului dreptului de a conduce autovehicule pe drumurile publice

(1) Dacă o persoană este condamnată pentru o faptă ilegală pe care a săvârşit-o în timpul sau în legătură cu conducerea unui autovehicul pe drumurile publice sau prin încălcarea obligaţiilor care îi revin în calitate de conducător auto sau dacă nu a fost condamnată doar ca urmare a faptului că lipsa sa de discernământ a fost probată sau nu poate fi exclusă, instanţa îi va retrage dreptul de a conduce autovehicule dacă din circumstanţele săvârşirii faptei rezultă că nu este capabil să conducă autovehicule. În acest sens, nu este necesară o altă verificare conform § 62.

(2) Dacă fapta ilegală în cazurile prevăzute la alin. 1 reprezintă un delict

1. de punere în pericol a traficului rutier (§ 315c),

1a. de participare la curse interzise de maşini (§ 315d),

2. de conducere sub influenţa alcoolului (§ 316),

3. de părăsire a locului accidentului (§ 142), deşi făptuitorul cunoaşte sau poate cunoaşte faptul că accidentul s-a soldat cu decesul unei persoane sau cu vătămarea corporală gravă a unei persoane sau a cauzat daune materiale considerabile unor bunuri aparţinând altuia sau

4. de conducere în stare de intoxicaţie (§ 323a) care se referă la una din faptele menţionate la punctele 1-3,

făptuitorul va fi considerat de regulă ca fiind incapabil să conducă autovehicule pe drumurile publice.

(3) Exercițiul dreptului de a conduce autovehicule pe drumurile publice încetează la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare. Permisul de

conducere emis de o autoritate publică germană va fi retras în baza dispoziției exprese din hotărârea de condamnare.

§ 69a. Interzicerea acordării dreptului de a conduce autovehicule pe drumurile publice

(1) Dacă instanța dispune retragerea dreptului de a conduce, aceasta va dispune în același timp și interzicerea dreptului de obține un nou permis de conducere pe o durată cuprinsă între 6 luni și 5 ani. Interzicerea poate fi dispusă și cu efect definitiv dacă este de așteptat ca termenul maxim legal prevăzut să nu fie suficient pentru îndepărtarea pericolului reprezentat de către făptuitor. Dacă făptuitorul nu posedă permis de conducere, instanța va dispune doar interzicerea eliberării unui permis de conducere.

(2) Instanța poate excepta de la interdicția conducerii pe drumurile publice anumite tipuri de autovehicule dacă anumite circumstanțe justifică presupunerea că scopul măsurii de siguranță nu va fi pus astfel în pericol.

(3) Limita minimă a interzicerii este de 1 an dacă împotriva făptuitorului, în ultimii 3 ani înainte de săvârșirea faptei, a mai fost dispusă odată interzicerea acordării dreptului de a conduce.

(4) Dacă făptuitorului i-a fost retras temporar dreptul de a conduce din cauza faptei săvârșite (§ 11a Cod de procedură penală), limita minimă a interzicerii se reduce cu perioada în care a operat suspendarea temporară. Cu toate acestea, limita minimă nu poate fi mai mică de 3 luni.

(5) Interdicția se execută de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare. Perioada în care permisul de conducere a fost suspendat temporar ca urmare a faptei comise se scade din durata acestei interdicții dacă suspendarea a expirat după data pronunțării hotărârii de condamnare în care s-au putut verifica pentru ultima dată motivele de fapt care au stat la baza dispunerii acestei măsuri.

(6) În înțelesul dispozițiilor alin. 4 și 5, retragerii temporare a dreptului de a conduce îi sunt asimilate păstrarea, indisponibilizarea sau confiscarea permisului de conducere (§ 94 Cod de procedură penală).

(7) Dacă există motive care justifică presupunerea că făptuitorul nu mai este incapabil să conducă autovehicule pe drumurile publice, instanța poate revoca interdicția înainte de termen. Revocarea este admisibilă dacă a durat cel puțin 3 luni, iar în cazurile prevăzute la alin. 3 dacă a durat cel puțin 1 an; dispozițiile alin. 5 teza 2 și alin. 6 se aplică în mod corespunzător.

§ 69b. Efectul retragerii în cazul unui drept de conducere acordat în străinătate

(1) Dacă, în baza unui drept de conducere care i-a fost acordat în străinătate, făptuitorul poate conduce autovehicule pe drumurile publice din Republica Federală Germania fără să îi fi fost acordat un drept de conducere de către autoritățile germane, retragerea dreptului de conducere are efectul

unei pierderi a dreptului de a-şi exercita dreptul de conducere pe teritoriul Republicii Federale Germania. Pe durata interzicerii nu este posibilă acordarea nici a dreptului de a-şi exercita din nou dreptul de conducere acordat în străinătate, nici acordarea dreptului de conducere pe teritoriul Republicii Federale Germania.

(2) Dacă dreptul de conducere a fost acordat de o autoritate publică a unui stat membru al Uniunii Europene sau a unui alt stat semnatar al Acordului privind Spaţiul Economic European şi dacă titularul îşi are domiciliul obişnuit pe teritoriul Republicii Federale Germania, permisul de conducere este retras în baza dispoziţiei exprese din hotărârea de condamnare şi returnat autorităţii emitente. În alte cazuri, retragerea dreptului de conducere şi interzicerea sunt notate în permisele de conducere eliberate în străinătate.

Interdicţia dreptului de a exercita o activitate profesională

§ 70. Dispunerea interdicţiei de a exercita o activitate profesională

(1) Dacă o persoană este condamnată pentru o faptă ilegală pe care a săvârşit-o abuzând de profesia sau meseria sa sau prin încălcarea gravă a obligaţiilor conexe acestora sau dacă nu este condamnată doar ca urmare a faptului că lipsa sa de răspundere a fost probată sau nu poate fi exclusă, instanţa poate să îi interzică exercitarea profesiei sau meseriei pe o perioadă cuprinsă între 1 an şi 5 ani dacă evaluarea generală a făptuitorului şi a faptei indică pericolul că, în cazul în care va continua să îşi exercite profesia sau meseria, va săvârşi fapte ilegale grave de tipul menţionat. Interdicţia de a exercita o activitate profesională poate fi dispusă cu efect definitiv dacă este de aşteptat ca termenul maxim legal prevăzut să nu fie suficient pentru îndepărtarea pericolului reprezentat de făptuitor.

(2) Dacă împotriva făptuitorului instanţa a dispus deja interdicţia temporară de a exercita o activitate profesională (§ 132a Cod de procedură penală), limita minimă a termenului în care operează interdicţia se reduce cu perioada în care a operat interdicţia temporară de a exercita o activitate profesională. Cu toate acestea limita minimă nu poate fi mai mică de 3 luni.

(3) Pe perioada în care operează interdicţia, făptuitorul nu poate exercita profesia sau meseria nici pentru o altă persoană şi nici nu poate lăsa o altă persoană care se află în relaţie de subordonare cu făptuitorul să exercite profesia sau meseria pentru făptuitor.

(4) Interdicţia dreptului de a exercita o activitate profesională începe să opereze la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare. Termenul în care operează interdicţia include perioada unei interdicţii temporare a dreptului de exercitare a unei activităţi profesionale dispuse pentru comiterea faptei, dacă a expirat după data pronunţării hotărârii de condamnare, perioadă în care constatările care s-au aflat la baza dispunerii măsurii de siguranţă au

putut fi verificate ultima dată. Perioada în care făptuitorul s-a aflat internat într-o unitate specializată în baza unui mandat oficial nu este inclusă.

§ 70a. Suspendarea sub supraveghere a interdicției de a exercita o activitate profesională

(1) Dacă după dispunerea interdicției de a exercita o activitate profesională există motive care justifică presupunerea că pericolul ca făptuitorul să săvârșească fapte ilegale grave de natura faptelor prevăzute la § 70 alin. 1 nu mai există, instanța poate suspenda sub supraveghere executarea interdicției.

(2) Suspendarea sub supraveghere a executării interdicției este admisibilă numai dacă interdicția a durat cel puțin 1 an. Termenul include, în baza dispozițiilor § 70 alin. 4 teza 2, perioada unei interdicții temporare a dreptului de a exercita o activitate profesională. Perioada în care făptuitorul s-a aflat internat într-o unitate specializată în baza unui mandat oficial nu este inclusă.

(3) Dacă interdicția de a exercita o activitate profesională este suspendată sub supraveghere, dispozițiile § 56a și § 56c-56e se aplică în mod corespunzător. Termenul de supraveghere se prelungește însă cu perioada în care făptuitorul se află în executarea unei pedepse cu închisoarea sau a unei măsuri de siguranță, dispuse împotriva făptuitorului pentru comiterea faptei.

§ 70b. Revocarea suspendării sub supraveghere a interdicției de a exercita o activitate profesională și încetarea interdicției

(1) Instanța revocă suspendarea sub supraveghere a unei interdicții de a exercita o activitate profesională dacă persoana condamnată

1. săvârșește o faptă ilegală pe durata termenului se supraveghere, abuzând de profesia sau meseria pe care o exercită sau prin încălcarea gravă a obligațiilor conexe acestora,

2. încalcă în mod grav flagrant sau constant o obligație dispusă de instanță sau

3. se sustrage în mod constant de la supravegherea și îndrumarea consilierului de probațiune

și în acest mod rezultă că atingerea scopului interdicției de a exercita o activitate profesională necesită continuarea acesteia.

(2) Instanța revocă suspendarea sub supraveghere a interdicției de a exercita o activitate profesională și atunci când anumite circumstanțe pe care le află în timpul perioadei de suspendare a executării și care, dacă ar fi fost cunoscute anterior, ar fi condus la respingerea suspendării sub supraveghere indică faptul că pentru atingerea scopului măsurii de siguranță este necesară continuarea interdicției de a exercita o activitate profesională.

(3) Perioada de suspendare sub supraveghere a interdicției de a exercita o activitate profesională nu este inclusă în termenul în care interdicția operează.

(4) Pentru serviciile pe care le-a prestat în scopul îndeplinirii obligaţiilor impuse de instanţă persoana condamnată nu va primi compensaţii.

(5) La expirarea termenului de supraveghere, instanţa declară interdicţia de a exercita o activitate profesională ca încetată.

Dispoziţii generale

§ 71. Dispunerea măsurilor de siguranţă în cazul lipsei de discernământ a făptuitorului

(1) Internarea într-un spital de psihiatrie sau într-o unitate de dezintoxicare poate fi dispusă de instanţă şi în mod independent dacă procesul penal nu poate avea loc din cauza lipsei de discernământ a făptuitorului sau din cauza incapacităţii acestuia de a pleda în instanţă.

(2) Acelaşi lucru este valabil şi pentru retragerea dreptului de conducere şi pentru interdicţia de a exercita o activitate profesională.

§ 72. Măsuri de siguranţă multiple

(1) Dacă sunt îndeplinite condiţiile pentru dispunerea mai multor măsuri de siguranţă, dar scopul vizat trebuie atins prin anumite măsuri de siguranţă, se vor dispune doar acestea. În acest sens, dintre mai multe măsuri de siguranţă potrivite vor avea prioritate acelea care îl afectează cel mai puţin pe făptuitor.

(2) În toate celelalte cazuri, măsurile de siguranţă vor fi dispuse cumulativ dacă legea nu prevede altceva.

(3) Dacă sunt dispuse mai multe măsuri de siguranţă privative de libertate, instanţa stabileşte ordinea executării acestora. Înainte de terminarea executării unei măsuri de siguranţă instanţa dispune executarea următoarei măsuri de siguranţă dacă prima nu mai este necesară. Dispoziţiile § 67c alin. 2 tezele 4 şi 5 se aplică în mod corespunzător.

TITLUL VII
Confiscarea

§ 73. Confiscarea produselor infracţiunii de la autor şi participanţi

(1) Dacă prin sau pentru săvârşirea unei fapte ilegale autorul sau participantul a obţinut un produs, instanţa dispune confiscarea acestuia.

(2) Dacă autorul sau participantul a obţinut un folos din produsul infracţiunii, instanţa dispune şi confiscarea acestui folos.

(3) Instanţa poate dispune şi confiscarea bunurilor dobândite de autor sau de participant

1. prin înstrăinarea produsului infracţiunii sau ca echivalent pentru distrugerea, deteriorarea sau sustragerea acestuia sau
2. în baza unui drept dobândit.

§ 73a. Confiscarea extinsă a produselor infracţiunii de la autor şi participanţi

(1) Dacă a fost săvârşită o faptă ilegală, instanţa dispune confiscarea bunurilor autorului sau participantului şi atunci când aceste bunuri au fost obţinute prin sau pentru săvârşirea altor fapte ilegale.

(2) Dacă autorul sau participantul a participat anterior dispunerii confiscării, conform alin. 1, la săvârşirea altei fapte ilegale şi instanţa trebuie să se pronunţe din nou cu privire la confiscarea bunurilor acestuia, instanţa va avea în vedere, în acest scop, dispoziţia deja dată.

§ 73b. Confiscarea produselor infracţiunii de la alte persoane

(1) Dispunerea confiscării conform § 73 şi § 73a vizează o altă persoană care nu este autor sau participant dacă

1. prin săvârşirea faptei a obţinut un bun şi autorul sau participantul a acţionat pentru această persoană,

2. produsul infracţiunii

a) i-a fost transmis gratuit şi fără temei legal sau

b) i-a fost transmis şi persoana a ştiut sau ar fi trebuit să cunoască faptul că produsul provine din săvârşirea unei fapte ilegale sau

3. produsul

a) i-a fost transmis prin succesiune sau

b) i-a fost transmis în calitate de moştenitor rezervatar sau legatar.

Teza 1 punctele 2 şi 3 nu se aplică dacă produsul obţinut a fost transmis anterior, contra cost şi în baza unui temei legal, unui terţ care nu ştia sau nu trebuia să ştie că produsul provine din săvârşirea unei fapte ilegale.

(2) Dacă persoana dobândeşte în condiţiile alin. 1 teza 1 punctul 2 sau 3 un bun care corespunde valorii produsului infracţiunii sau un folos, instanţa dispune şi confiscarea acestora.

(3) Cu respectarea condiţiilor de la alin. 1 teza 1 punctul 2 sau punctul 3 instanţa poate dispune şi confiscarea bunurilor dobândite

1. prin înstrăinarea bunului dobândit sau ca echivalent pentru distrugerea, deteriorarea sau sustragerea acestuia sau

2. în baza unui drept legal dobândit.

§ 73c. Confiscarea valorii produselor infracţiunii

Când confiscarea unui bun nu este posibilă din cauza naturii produsului infracţiunii sau din alt motiv sau dacă instanţa renunţă la confiscarea unui bun echivalent conform § 73 alin. 3 sau conform § 73b alin. 3, instanţa va dispune confiscarea unei sume de bani echivalentă cu valoarea produsului infracţiunii. O astfel de dispoziţie este pronunţată de instanţă şi alături de confiscarea unui bun, dacă valoarea acestuia se situează sub valoarea produsului obţinut iniţial.

§ 73d. Determinarea valorii produsului infracţiunii; estimarea

(1) La determinarea valorii produsului infracţiunii instanţa va deduce cheltuielile autorului, participantului sau ale terţului. Nu va avea însă în vedere ceea ce a cheltuit sau investit pentru săvârşirea sau pregătirea faptei dacă nu este vorba de prestaţii în vederea satisfacerii unei obligaţii faţă de persoana vătămată.

(2) Volumul şi valoarea produselor infracţiunii inclusiv a cheltuielilor deductibile pot fi estimate.

§ 73e. Excluderea confiscării produsului infracţiunii sau a valorii în echivalent

(1) Confiscarea conform § 73-73c este exclusă atunci când pretenţia generată părţii vătămate în urma săvârşirii faptei cu privire la restituirea produsului infracţiunii sau la înlocuirea prin echivalent a valorii produsului infracţiunii s-a prescris.

(2) În cazurile prevăzute la § 73b, inclusiv coroborat cu § 73c, confiscarea este exclusă şi atunci când produsul infracţiunii nu se mai află în patrimoniul persoanei în cauză la data pronunţării hotărârii, cu excepţia cazului în care, la data dispariţiei îmbogăţirii, persoanei afectate îi erau cunoscute circumstanţele care ar fi permis dispunerea confiscării împotriva autorului sau participantului sau nu îi erau cunoscute ca urmare a neglijenţei sale.

§ 74. Confiscarea produselor, instrumentelor şi a obiectelor infracţiunii de la autor şi participanţi

(1) Bunurile obţinute prin săvârşirea cu intenţie a unei fapte (produsele infracţiunii) sau folosite sau destinate pentru săvârşirea sau pregătirea faptei (instrumentele infracţiunii) pot fi confiscate.

(2) Bunurile asupra cărora se comite o faptă penală (obiectele infracţiunii) fac obiectul confiscării conform unor dispoziţii speciale.

(3) Confiscarea este admisibilă doar atunci când bunurile, la data pronunţării hotărârii, aparţin sau i se cuvin autorului sau participantului. Acest lucru este valabil şi pentru confiscarea prevăzută sau admisibilă în baza unei dispoziţii speciale, în afara celei de la alin. 1.

§ 74a. Confiscarea produselor, instrumentelor şi obiectelor infracţiunii de la alte persoane

Dacă o lege face trimitere la prezenta dispoziţie, bunurile pot fi confiscate, prin derogare de la dispoziţiile § 74 alin. 3, şi atunci când persoana căreia acestea îi aparţin sau i se cuvin

1. a contribuit cel puţin din culpă la utilizarea acestora ca instrumente ale infracţiunii sau ca acestea să devină obiect al infracţiunii sau

2. le-a obţinut în mod reprobabil, cunoscând circumstanţele care ar fi permis confiscarea.

§ 74b. Principiul proporționalității

(1) Dacă bunurile prin natura lor și având în vedere circumstanțele pun în pericol societatea sau dacă există pericolul că vor servi la săvârșirea de fapte ilegale, pot fi confiscate și atunci când

1. autorul sau participantul a acționat fără vinovăție sau

2. bunurile aparțin sau i se cuvin altei persoane decât autorului sau participantului.

(2) În cazurile prevăzute la alin. 1 punctul 2 persoana va fi despăgubită corespunzător, în bani, de la bugetul de stat, luând în considerare valoarea de circulație a bunului confiscat. Acest lucru este valabil și atunci când bunul confiscat este grevat de un drept al unei alte persoane care, prin pronunțarea hotărârii, a încetat sau a fost restrâns.

(3) Nu se acordă despăgubire atunci când

1. persoana îndreptățită la despăgubire conform alin. 2

a) a contribuit cel puțin din culpă la utilizarea bunului ca instrument al infracțiunii sau ca acesta să devină obiect al infracțiunii sau

b) a dobândit în mod reprobabil bunul sau dreptul asupra bunului, cunoscând că acesta ar putea fi confiscat sau

2. conform circumstanțelor care au stat la baza confiscării, confiscarea cu efect definitiv a bunului sau dreptului asupra bunului, fără acordarea de despăgubiri, ar fi admisibilă în temeiul normelor de drept care exced normelor de drept penal.

Prin derogare de la dispozițiile de la teza 1 se poate totuși acorda o despăgubire dacă respingerea acesteia ar reprezenta o defavorizare disproporționată.

§ 74c. Confiscarea prin echivalent

(1) Dacă confiscarea unui anumit bun nu este posibilă ca urmare a faptului că autorul sau participantul a înstrăinat sau consumat bunul sau a zădărnicit în alt mod confiscarea acestuia, instanța poate dispune împotriva acestuia confiscarea unei sume de bani echivalente valorii bunului.

(2) Instanța poate dispune confiscarea prin echivalent și alături sau în locul confiscării unui bun atunci când autorul sau participantul a grevat bunul cu dreptul unui terț, anterior pronunțării hotărârii de confiscare, dacă acest drept nu poate fi stins fără acordarea unei despăgubiri (§ 74b alin. 2 și 3 și § 75 alin. 2). Dacă instanța aplică această prevedere alături de confiscare, cuantumul echivalentului bănesc se stabilește în funcție de valoarea bunului grevat

(3) Valoarea bunului și valoarea grevării pot fi estimate.

§ 74d. Confiscarea înscrisurilor și distrugerea lor

(1) Înscrisurile (§ 11 alin. 3) care au un conținut a cărui diseminare intenționată, având cunoștință de conținutul respectiv, ar întruni elementele constitutive ale unei fapte penale vor fi confiscate dacă minimum un exemplar

a fost diseminat sau destinat diseminării prin săvârşirea unei fapte ilegale. În acelaşi timp. instanţa va dispune ca dispozitivele utilizate în scopul sau destinate producerii înscrisurilor şi care au servit sau urmau să servească ca bază pentru multiplicare să fie aduse în stare de neîntrebuinţare.

(2) Confiscarea se dispune asupra exemplarelor care se află în posesia persoanelor implicate în diseminarea sau pregătirea acestora sau care au fost expuse public ori care, în cazul diseminării prin transmitere poştală, încă nu au fost înmânate destinatarului.

(3) Dispoziţiile alin. 1 se aplică în mod corespunzător în cazul înscrisurilor (§ 11 alin. 3) care au un conţinut care face ca diseminarea cu intenţie cunoscând conţinutul acestora, să întrunească elementele constitutive ale unei fapte penale doar în cazul existenţei altor circumstanţe ale săvârşirii faptei. Confiscarea şi aducerea în stare de neîntrebuinţare vor fi dispuse însă doar dacă

1. exemplarele şi dispozitivele menţionate la alin. 1 teza 2 se află în posesia autorului, participantului sau a unei alte persoane pentru care autorul sau participantul a acţionat sau au fost destinate de către aceste persoane în scopul diseminării şi

2. măsurile sunt necesare în scopul împiedicării unei diseminări ilegale prin persoanele menţionate la punctul 1.

(4) Diseminarea în înţelesul dispoziţiilor alin. 1-3 este asimilată situaţiei în care un înscris (§ 11 alin. 3) sau cel puţin o bucată din înscris este făcută accesibilă prin expunere, afişare, prezentare publică sau în alt mod.

(5) Dacă proprietatea asupra bunului revenea, la data rămânerii definitive a hotărârii de confiscare şi aducere în stare de neîntrebuinţare, unei alte persoane decât autorul sau participantul sau dacă bunul a fost grevat cu dreptul unui terţ care prin hotărârea pronunţată a încetat sau a fost restrâns, această persoană va fi despăgubită corespunzător, în bani, de la bugetul de stat, luând în considerare valoarea de circulaţie a bunului. Dispoziţiile § 74b alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

§ 74e. (abrogat)

§ 74f. Principiul proporţionalităţii

(1) Dacă confiscarea nu este obligatorie, aceasta nu poate fi dispusă în cazurile prevăzute la § 74 şi 74a, dacă ar fi disproporţionată faţă de fapta săvârşită şi faţă de învinuirile reţinute în sarcina persoanei afectate de confiscare. În cazurile prevăzute la § 74-74b instanţa dispune amânarea confiscării dacă scopul acesteia poate fi atins şi printr-o măsură mai puţin severă. În acest sens se califică în special obligaţia

1. de a aduce bunurile în stare de neîntrebuinţare,

2. de a îndepărta de pe bunuri anumite dispozitive sau marcaje sau de a modifica bunurile în alt mod,

3. de a dispune cu privire la bunuri într-un anumit mod.

DE

Dacă obligaţia este respectată, instanţa revocă amânarea confiscării; dacă obligaţia nu este respectată, instanţa dispune. Dacă confiscarea nu este obligatorie, ea poate fi limitată la o parte din bunuri.

(2) În cazurile de aducere în stare de neîntrebuinţare conform § 74d alin. 1 teza 2 şi alin. 3 dispoziţiile alin. 1 teza 2 şi 3 se aplică în mod corespunzător.

§ 75. Dispoziţie specială pentru organe şi reprezentanţi

Dacă o persoană

1. în calitate de organ de reprezentare al unei persoane juridice sau de membru al unui astfel de organ,

2. în calitate de preşedinte al unei asociaţii fără personalitate juridică sau în calitate de membru în consiliul de conducere al acesteia,

3. în calitate de asociat cu drept de reprezentare al unei societăţi de persoane cu personalitate juridică,

4. în calitate de reprezentant general sau împuternicit cu funcţie de conducere sau în calitate de împuternicit al unei persoane juridice sau al unei asocieri de persoane menţionate la punctul 2 sau 3 sau

5. de orice altă persoană care acţionează pentru conducerea întreprinderii sau companiei unei persoane juridice sau unei asocieri de persoane menţionate la punctul 2 sau 3, inclusiv supravegherea conducerii activităţii sau exercitarea altor competenţe de control pe poziţie de conducere,

a acţionat într-un mod care ar permite dispunerea împotriva sa în condiţiile dispoziţiilor art. 74 – 74c confiscarea unui bun sau a unei valori echivalente sau ar justifica excluderea despăgubirilor, în aplicarea acestor dispoziţii acţiunea sa este atribuită persoanei reprezentate. Dispoziţiile art. 14 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

§ 76. Dispunerea ulterioară a confiscării prin echivalent

Dacă dispoziţia privind confiscarea unui bun nu este suficientă sau nu poate fi executată ca urmare a faptului că după pronunţarea dispoziţiei a intervenit sau a devenit cunoscută una din condiţiile menţionate la § 73c sau § 74c, instanţa poate dispune ulterior confiscarea prin echivalent bănesc.

§ 76a. Confiscarea *in rem*

(1) Dacă pentru fapta penală săvârşită nu poate fi urmărită sau condamnată nicio persoană anume, instanţa va dispune confiscarea sau aducerea în stare de neîntrebuinţare *in rem* atunci când condiţiile în care măsura poate fi dispusă sunt îndeplinite din toate celelalte puncte de vedere. Dacă aceasta este admisibilă, instanţa poate dispune confiscarea *in rem* cu respectarea condiţiilor de la teza 1. Confiscarea nu se va dispune dacă lipsesc cererea, împuternicirea sau plângerea prealabilă sau instanţa s-a pronunţat deja printr-o hotărâre definitivă cu privire la confiscare.

(2) Cu respectarea condiţiilor prevăzute la § 73, § 73b şi 73c dispunerea confiscării *in rem* a produselor infracţiunii şi a valorii produsului infracţiunii este admisibilă şi atunci când urmărirea faptei penale este prescrisă. Cu respectarea condiţiilor prevăzute la § 74b şi § 74d, se aplică aceleaşi dispoziţii pentru dispunerea *in rem* a confiscării de siguranţă, confiscării înscrisurilor şi confiscării în vederea aducerii în stare de neîntrebuinţare.

(3) Dispoziţiile alin. 1 se aplică şi atunci când instanţa renunţă la aplicarea pedepsei sau procesul a încetat în temeiul unei dispoziţii legale care, conform aprecierii procurorului sau judecătorului sau ambilor, permite acest lucru.

(4) Un bun provenit din săvârşirea unei fapte penale, sechestrat în cadrul unui proces din cauza suspiciunii privind o faptă penală prevăzută la alin. 3, va fi confiscat *in rem* şi atunci când persoana afectată de sechestrul asigurător nu poate fi urmărită sau condamnată pentru fapta penală. Dacă este dispusă confiscarea unui bun, proprietatea sau orice drept asupra bunului trece la stat la data rămânerii definitive a hotărârii; dispoziţiile § 75 alin. 3 se aplică în mod corespunzător. Fapte penale în înţelesul dispoziţiilor de la teza 1 sunt

1. din prezenta lege:

a) pregătirea unei fapte violente grave care pune în pericol siguranţa de stat conform § 89a şi finanţarea terorismului conform § 89c alin. 1-4,

b) constituirea de grupuri infracţionale conform § 129 alin. 1 şi constituirea de grupuri teroriste conform § 129a alin. 1, 2, 4, 5, inclusiv coroborat cu § 129b alin. 1,

c) proxenetism conform § 181a alin. 1, inclusiv coroborat cu alin. 3,

d) diseminarea, dobândirea şi posesia de materiale de pornografie infantilă în cazurile prevăzute la § 184b alin. 2,

e) săvârşirea ca îndeletnicire şi în cadrul unei bande a infracţiunilor de trafic de persoane, prostituţie forţată şi muncă forţată conform § 232-232b, precum şi exploatarea prin muncă în cadrul unei bande şi exploatarea profitând de o lipsire ilegală de libertate conform § 233 şi § 233a,

f) spălarea banilor şi disimularea produselor infracţiunii conform § 261 alin. 1, 2 şi 4,

2. din codul fiscal:

a) evaziune fiscală săvârşită în condiţiile prevăzute la § 370 alin. 3 punctul 5,

b) contrabanda săvârşită ca îndeletnicire, cu violenţă şi în cadrul unei bande conform § 373,

c) tăinuirea fiscală în cazul prevăzut la § 374 alin. 2,

3. din legea privind azilul:

a) incitarea la solicitarea abuzivă de azil conform § 84 alin. 3,

b) incitarea săvârşită ca îndeletnicire şi în cadrul unei bande la solicitarea abuzivă de azil conform § 84a,

4. din legea privind rezidenţa:

a) introducerea de străini conform § 96 alin. 2,

b) introducerea care a avut ca urmare decesul străinilor, precum şi introducerea de străini săvârşită ca îndeletnicire sau în cadrul unei bande conform § 97,

5. din legea privind comerţul exterior:

fapte penale săvârşite cu intenţie conform § 17 şi § 18,

6. din legea stupefiantelor:

a) fapte penale conform unei dispoziţii legale prevăzute la § 29 alin. 3 teza 2 punctul 1 în condiţiile prevăzute la articolul menţionat

b) fapte penale conform § 29a, § 30 alin. 1 punctele 1, 2 şi 4, precum şi § 30a şi 30b,

7. din legea privind controlul armelor de război:

a) fapte penale conform § 19 alin. 1-3 şi § 20 alin. 1 şi 2, precum şi § 20a alin. 1-3, fiecare coroborat cu § 21,

b) fapte penale conform § 22a alin. 1-3,

8. din legea privind regimul armelor:

a) fapte penale conform § 51 alin. 1-3,

b) fapte penale conform § 52 alin. 1 punctele 1 şi 2 lit. c şi d, precum şi alin. 5 şi 6.

§ 76b. Prescripţia confiscării produselor infracţiunii şi a echivalentului produselor infracţiunii

(1) Confiscarea extinsă şi *in rem* a produselor infracţiunii sau a echivalentului produselor infracţiunii conform § 73a şi 76a se prescriu în termen de 30 de ani. Prescripţia începe odată cu finalizarea faptei ilegale prin care sau pentru care autorul sau participantul sau o altă persoană a obţinut un produs în înţelesul dispoziţiilor § 73b. Dispoziţiile § 78b şi 78c se aplică în mod corespunzător.

(2) În cazurile prevăzute la § 78 alin. 2 şi § 5 din Codul infracţiunilor de drept internaţional confiscarea extinsă şi *in rem* a produselor infracţiunii sau valorii produselor infracţiunii conform § 73a şi 76a nu se prescriu.

SECŢIUNEA IV
Plângerea prealabilă, împuternicirea, cererea de urmărire formulată de un stat străin

§ 77. Persoane îndreptăţite

(1) Dacă fapta poate fi urmărită doar în baza unei cereri prealabile, persoana vătămată poate formula plângerea prealabilă, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Dacă persoana vătămată decedează, dreptul de a formula plângere prealabilă revine în cazurile prevăzute de lege soţului/soţiei, partenerului/partenerei în cadrul unui parteneriat civil şi copiilor. Dacă persoana vătămată nu are nici soţ/soţie sau partener/parteneră, nici copii sau dacă aceştia au decedat înainte de expirarea termenului de formulare a plângerii prealabile,

BOLYAI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

dreptul revine fraţilor şi surorilor şi nepoţilor. Dacă un membru de familie a participat la faptă sau dacă relaţia sa de rudenie a încetat, acesta nu se califică în ce priveşte trecerea asupra sa a dreptului de formulare a plângerii prealabile. Dreptul de formulare a plângerii prealabile nu se transmite dacă urmărirea contravine dorinţei exprimate a persoanei vătămate.

(3) Dacă persoana îndreptăţită să formuleze plângerea prealabilă este lipsită de capacitate de exerciţiu sau are capacitate de exerciţiu restrânsă, plângerea poate fi formulată de către reprezentantul legal al acestei persoane sau de cel care îngrijeşte persoana îndreptăţită să facă plângerea.

(4) Dacă există mai multe persoane îndreptăţite, fiecare dintre acestea poate formula plângerea prealabilă în mod independent.

§ 77a. Cererea superiorului

(1) Dacă fapta a fost săvârşită de un funcţionar public, de o persoană din serviciul public cu obligaţii speciale sau de către un militar al Armatei Germane Bundeswehr sau împotriva acestuia şi poate fi urmărită la cererea superiorului, respectiv superiorul căruia îi era subordonată persoana respectivă la data săvârşirii faptei are dreptul de a formula cererea prealabilă.

(2) În cazul judecătorilor, în locul superiorului, are drept de formulare a cererii prealabile persoana care exercită supravegherea profesională a judecătorului. În cazul militarilor superiorul este superiorul pe probleme de disciplină.

(3) În cazul unui funcţionar public sau al unei persoane din serviciul public cu obligaţii speciale care nu are sau nu a avut superior, poate formula cerere prealabilă entitatea pentru care a activat. Dacă funcţionarul public sau persoana din serviciul public cu obligaţii speciale conduce entitatea, instituţia de supraveghere a statului are dreptul de formulare a cererii prealabile.

(4) În cazul membrilor Guvernului Federal dreptul de formulare a cererii prealabile îl are Guvernul Federal, în cazul membrilor unui guvern de land dreptul de formulare a cererii prealabile îl are guvernul de land.

§ 77b. Termenul de formulare a plângerii prealabile

(1) Fapta care poate fi urmărită doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate nu va fi urmărită dacă persoana care are dreptul de a formula plângerea prealabilă omite să formuleze plângerea până la expirarea unui termen de 3 luni. Dacă sfârşitul termenului cade într-o duminică, o zi de sărbătoare legală sau sâmbătă, termenul expiră la sfârşitul următoarei zile lucrătoare.

(2) Termenul începe să curgă odată cu expirarea zilei în care persoana care are dreptul de a formula plângerea prealabilă a aflat despre faptă şi despre persoana făptuitorului. În ceea ce priveşte plângerea formulată de reprezentantul legal şi de persoana căreia i-a fost încredinţat minorul termenul începe să curgă de la data la care aceştia află despre cele de mai sus.

(3) Dacă mai multe persoane au dreptul de a formula plângere prealabilă sau dacă la săvârşirea faptei au participat mai multe persoane, termenul curge separat pentru fiecare dintre acestea.

(4) Dacă prin decesul persoanei vătămate dreptul de formulare a plângerii prealabile a trecut la membri de familie, termenul se sfârşeşte, cel mai devreme, la 3 luni şi, cel mai târziu, 6 luni de la moartea persoanei vătămate.

(5) Dacă cererea de încercare de obţinere a unui acord de împăcare conform § 380 Cod de procedură penală este înregistrată la autoritatea de mediere, curgerea termenului se amână până la eliberarea adeverinţei conform § 380 alin. 1 teza 3 Cod de procedură penală.

§ 77c. Infracţiuni comise reciproc

Dacă, în cazul faptelor săvârşite reciproc, care au legătură unele cu altele şi care pot fi urmărite doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, o persoană îndreptăţită a solicitat punerea în mişcare a acţiunii penale împotriva altei persoane, dreptul de formulare a plângerii prealabile al celeilalte persoane se stinge dacă nu şi-l exercită până la sfârşitul judecăţii în primă instanţă. Cererea mai poate fi formulată şi ulterior dacă pentru această persoană termenul de formulare a expirat deja.

§ 77d. Retragerea plângerii prealabile

(1) Plângerea prealabilă poate fi retrasă. Retragerea poate fi făcută până la finalizarea procesului penal printr-o hotărâre definitivă. O plângere prealabilă retrasă nu mai poate fi formulată din nou.

(2) Dacă partea vătămată decedează sau persoana îndreptăţită să formuleze plângerea prealabilă în cazul morţii persoanei vătămate moare după formularea plângerii prealabile, soţul/soţia, partenerul/partenera în cadrul unui parteneriat civil, copiii, părinţii, surorile şi fraţii şi nepoţii părţii vătămate, în ordinea stabilită la § 77 alin. 2, pot retrage plângerea prealabilă deja formulată. Mai mulţi membri de familie de acelaşi rang îşi pot exercita dreptul doar împreună. Persoana care a participat la săvârşirea faptei nu poate retrage plângerea prealabilă.

§ 77e. Împuternicirea şi cererea de urmărire formulată de un stat străin

Dacă o faptă poate fi urmărită doar cu împuternicire sau la cererea formulată de un stat străin, se aplică dispoziţiile § 77 şi § 77d în mod corespunzător.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SECȚIUNEA V
Prescripția

TITLUL I
Prescripția urmăririi penale

§ 78. Termenul de prescripție

(1) Prescripția exclude cercetarea faptei și dispunerea de măsuri (§ 11 alin. 1 punctul 8). Nu se aduce atingere dispozițiilor § 76a alin. 2.

(2) Infracțiunile prevăzute la § 211 (omorul) nu se prescriu.

(3) Dacă urmărirea penală poate face obiectul prescrierii, termenul de prescripție este de

1. 30 ani, în cazul faptelor pedepsite cu detențiunea pe viață,
2. 20 ani, în cazul faptelor a căror limită superioară de pedeapsă este mai mare de 10 ani,
3. 10 ani, în cazul faptelor a căror limită superioară de pedeapsă este mai mare de 5-10 ani,
4. 5 ani, în cazul faptelor a căror limită superioară de pedeapsă este mai mare de 1-5 ani,
5. 3 ani, pentru restul faptelor.

(4) Termenele se calculează în funcție de pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârșită, indiferent de circumstanțele agravante sau atenuante prevăzute de dispozițiile Părții generale sau pentru cazuri mai grave sau mai puțin grave.

§ 78a. Începutul termenului de prescripție

Prescripția începe să curgă de la data săvârșirii faptei. Dacă un rezultat al faptei se produce abia mai târziu, prescripția începe să curgă de la data respectivă.

§ 78b. Amânarea termenului de prescripție

(1) Termenul de prescripție se amână

1. până la împlinirea vârstei de 30 de ani de către victima faptelor penale prevăzute la § 174-174c, § 176-178, § 180 alin. 3, § 182, § 225, § 226a și § 237,
2. atâta vreme cât, conform legii, urmărirea penală nu a început sau nu poate fi continuată; aceasta nu se aplică dacă fapta nu poate fi urmărită doar ca urmare a faptului că nu s-a formulat plângere prealabilă, împuternicire sau cerere de urmărire din partea unui stat străin.

(2) Dacă urmărirea penală nu este posibilă ca urmare a faptului că autorul este membru al Parlamentului Federal Bundestag sau al unui organ legislativ al unui stat, amânarea prescripției începe abia la expirarea zilei în care

1. procurorul sau o autoritate publică sau un lucrător de poliție a aflat despre faptă și persoana făptuitorului sau

2. împotriva făptuitorului se depune un denunț sau o plângere prealabilă (§ 158 Cod de procedură penală).

(3) Dacă înainte de expirarea termenului de prescripție s-a pronunțat o sentință în primă instanță, termenul de prescripție nu încetează la data la care procesul s-a finalizat printr-o hotărâre definitivă.

(4) Dacă legea prevede pentru cazurile deosebit de grave pedeapsa cu închisoarea mai mare de 5 ani și dacă faza de judecată a început în fața unei instanțe cu rang de tribunal, termenul de prescripție este amânat în cazurile prevăzute la § 78 alin. 3 punctul 4 începând de la deschiderea fazei de judecată, dar pe o perioadă care nu depășește 5 ani; nu se va aduce atingere dispozițiilor alin. 3.

(5) Dacă făptuitorul trăiește într-un alt stat și dacă autoritatea competentă transmite acelui stat o cerere de extrădare, termenul de prescripție este amânat de la data la care acel stat primește cererea

1. până la predarea făptuitorului către autoritățile germane,

2. până când făptuitorul a părăsit în alt mod teritoriul național al statului solicitat,

3. până la primirea de către autoritățile germane a răspunsului de respingere a cererii de către statul respectiv,

4. până la retragerea cererii.

Dacă data la care cererea a fost primită de statul respectiv nu mai poate fi stabilită, se va considera că cererea a fost primită la expirarea unei luni de la transmiterea sau predarea către statul respectiv, dacă autoritatea solicitantă află că cererea într-adevăr nu a fost primită de statul respectiv sau a fost primită abia la o dată ulterioară. Dispozițiile tezei 1 nu se aplică pentru o cerere de extrădare pentru care, în statul solicitat, există, în temeiul Deciziei-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (publicată în JO CE nr. L 190 pag. 1) sau în temeiul unui acord de drept internațional, o dispoziție privitoare la termen comparabilă cu dispozițiile § 83c din Legea privind asistența judiciară reciprocă în materie penală.

(6) În cazurile prevăzute la § 78 alin. 3 punctele 1-3 termenul de prescripție este amânat de la data predării persoanei Tribunalului Penal Internațional sau statului de executare și până la returnarea acesteia către autoritățile germane sau până la liberarea persoanei de către Tribunalul Penal Internațional sau statul de executare.

§ 78c. Întreruperea cursului prescripției

(1) Cursul prescripției este întrerupt prin

1. prima audiere a acuzatului, aducerea la cunoștința acestuia că împotriva sa a fost pusă în mișcare acțiunea penală sau emiterea ordonanței privind această audiere sau aducerea la cunoștință a acesteia,

2. orice audiere a acuzatului de către judecător sau emiterea ordonanței de audiere a acestuia de către judecător,

3. orice desemnare a unui martor-expert de către judecător sau procuror dacă anterior acuzatul a fost audiat sau i s-a adus la cunoștință faptul că împotriva sa a fost pusă în mișcare acțiunea penală,

4. orice emitere a unei ordonanțe de confiscare sau percheziție și hotărâri judecătorești prin care aceste măsuri sunt menținute,

5. mandatul de arestare, mandatul de internare, mandatul de aducere și hotărâri judecătorești prin care aceste măsuri sunt menținute,

6. actul de inculpare,

7. începerea fazei de judecată,

8. stabilirea unui termen de judecată,

9. procedura de judecată simplificată în camera de consiliu sau altă hotărâre care corespunde unei sentințe,

10. suspendarea provizorie a procesului în instanță ca urmare a lipsei inculpatului, precum și orice dispoziție emisă de judecător sau procuror după suspendarea procesului sau în cadrul unei proceduri în lipsă în vederea identificării locului în care se află inculpatul sau în vederea asigurării mijloacelor de probă,

11. suspendarea provizorie de către instanță a procedurii din cauza stării de sănătate a inculpatului care nu îi permite participarea la judecată, precum și orice dispoziție emisă de judecător sau procuror după o astfel de suspendare a procedurii în scopul verificării motivelor care nu permit participarea inculpatului la judecată sau

12. orice cerere a instanței de efectuare a unui act de consultare medicală în străinătate.

În cadrul procedurii separate de dispunere a măsurilor de siguranță sau în cadrul procedurii separate de dispunere a măsurilor de confiscare și confiscare, cursul prescripției este întrerupt prin acțiunile corespunzătoare tezei 1 în scopul desfășurării procedurii separate de dispunere a măsurilor de siguranță sau în cadrul procedurii separate de dispunere a măsurilor de confiscare și indisponibilizare.

(2) În cazul unei dispoziții scrise sau al unei hotărâri, cursul prescripției este întrerupt de la data la care dispoziția sau hotărârea este semnată. Dacă documentul nu ajunge să fie procesat, de îndată, după semnare, este relevantă data la care a fost transmis în fapt în scopul procesării.

(3) După fiecare întrerupere a prescripției, cursul prescripției începe să curgă din nou. Urmărirea este însă prescrisă dacă, cel mai târziu de la data menționată la § 78a, a trecut dublul termenului legal al prescripției și, dacă termenul de prescripție stabilit conform unor legi speciale este mai scurt de 3 ani, dacă au trecut minimum 3 ani. Nu se va aduce atingere dispozițiilor § 78b.

UNIVERSITY LIBRARY

(4) Întreruperea are efect doar asupra persoanei la care se referă acțiunea.

(5) Dacă o lege în vigoare la data săvârșirii faptei este modificată anterior pronunțării hotărârii și dacă prin aceasta termenul prescripției este scurtat, acțiunile de întrerupere consumate anterior intrării în vigoare a legii noi își păstrează aplicabilitatea și atunci când, la data întreruperii, urmărirea ar fi fost deja prescrisă conform noii legi.

TITLUL II
Prescripția executării pedepsei

§ 79. Termenul de prescripție

(1) Pedeapsa sau măsura dispusă în baza unei hotărâri definitive (§ 11 alin. 1 punctul 8) nu mai poate fi executată după expirarea termenului de prescripție.

(2) Executarea pedepsei detențiunii pe viață nu se prescrie.

(3) Termenul de prescripție este de

1. 25 de ani, în cazul pedepselor cu închisoarea de mai mult de 10 ani,
2. 20 de ani, în cazul pedepselor cu închisoarea de mai mult de 5 ani și maximum 10 ani,
3. 10 an, în cazul pedepselor cu închisoarea de mai mult de 1 an și maximum 5 ani,
4. 5 ani, în cazul pedepselor cu închisoarea de maximum 1 an și în cazul amenzii de mai mult de 30 zile-amendă,
5. 3 ani, în cazul amenzii de maximum 30 zile-amendă.

(4) Executarea măsurii internării într-un centru de prevenție și a libertății sub supraveghere pe durată nedeterminată (§ 68c alin. 2 teza 1 sau alin. 3) nu se prescriu. Termenul de prescripție este de

1. 5 ani, în celelalte cazuri ale suspendării condiționate a executării pedepsei, precum și în cazul internării într-o unitate de dezintoxicare,
2. 10 ani, în cazul celorlalte măsuri.

(5) Dacă instanța a dispus pedeapsa cu închisoarea împreună cu amenda sau dacă pe lângă pedeapsă a dispus și o măsură de siguranță privativă de libertate din categoria celor dispuse de instanță la pronunțare, confiscarea sau confiscarea în vederea aducerii în stare de neîntrebuințare, executarea pedepsei sau măsurii nu se prescrie înainte de executarea celorlalte. Cu toate acestea, măsura internării într-un centru de detenție dispusă în același timp nu împiedică prescripția executării pedepselor sau a măsurilor.

(6) Prescripția începe la data rămânerii definitive a hotărârii.

§ 79a. Amânarea termenului de prescripție

Termenul de prescripție se amână

1. atâta vreme cât conform legii executarea nu a început sau nu poate fi continuată,

2. atâta vreme cât persoanei condamnate i-a fost acordată
a) amânarea sau întreruperea executării,
b) suspendarea sub supraveghere în baza hotărârii judecătorului sau prin grațiere sau
c) o facilitate de plată, în cazul amenzii sau confiscării
3. atâta vreme cât persoana condamnată este internată în baza unui mandat oficial pe teritoriul Republicii Federale Germania sau în străinătate într-o unitate specializată.

§ 79b. Prelungirea termenului de prescripție

Instanța poate prelungi termenul de prescripție înainte de expirarea acestuia la cererea autorității de executare, o singură dată, cu jumătate din durata termenului de prescripție legal prevăzut, dacă persoana condamnată se află într-un stat din care nu poate fi extrădată sau predată.

PARTEA SPECIALĂ

SECȚIUNEA I
Infracțiuni contra păcii, înalta trădare și punerea în pericol a statului de drept democratic

TITLUL I
Infracțiuni contra păcii

§ 80. (abrogat)

§ 80a. Incitarea la război de agresiune

Persoana care în interiorul domeniului de aplicare teritorială a prezentei legi instigă, în mod public, în cadrul unei adunări sau prin diseminarea de înscrisuri (§ 11 alin. 3), la săvârșirea unui război de agresiune (§ 13 din Codul privind infracțiunile de drept internațional) se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 5 ani.

TITLUL II
Înalta trădare

§ 81. Înalta trădare împotriva statului federal

(1) Persoana care atentează, prin violență sau prin amenințare
1. la existența Republicii Federale Germania sau
2. la modificarea ordinii constituționale care are la bază Constituția Republicii Federale Germania,
se pedepsește cu detențiunea pe viață sau cu închisoare de minimum 10 ani.
(2) În cazurile mai puțin grave, pedeapsa este închisoarea între 1 și 10 ani.

SUA IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 82. Înalta trădare săvârşită împotriva unui land

(1) Persoana care atentează, prin violenţă sau prin ameninţare cu violenţa,

1. la încorporarea integrală sau parţială a teritoriului unui land într-un alt land al Republicii Federale Germania sau la separarea unei părţi a landului sau

2. la modificarea ordinii constituţionale care are la bază Constituţia unui land,

se pedepseşte cu închisoare între 1 şi 10 ani.

(2) În cazurile mai puţin grave, pedeapsa este închisoarea între 6 luni şi 5 ani.

§ 83. Pregătirea unei acţiuni de înaltă trădare

(1) Persoana care pregăteşte o anumită acţiune de înaltă trădare îndreptată împotriva statului federal se pedepseşte cu închisoare între 1 şi 10 ani, iar în cazurile mai puţin grave, cu închisoare între 1 şi 5 ani.

(2) Persoana care pregăteşte o anumită acţiune de înaltă trădare îndreptată împotriva unui land se pedepseşte cu închisoare între 3 luni şi 5 ani.

§ 83a. Desistarea activă

(1) În cazurile prevăzute la § 81 şi § 82, instanţa poate reduce pedeapsa conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) sau poate renunţa la aplicarea pedepsei conform acestor dispoziţii dacă făptuitorul, în mod benevol, renunţă la continuarea săvârşirii faptei şi îndepărtează sau reduce semnificativ pericolul ca alte persoane să continue acţiunea sau dacă împiedică în mod benevol consumarea faptei.

(2) În cazurile prevăzute la § 83 instanţa poate proceda conform § 1 dacă făptuitorul, în mod benevol, renunţă la intenţiile sale şi îndepărtează sau reduce semnificativ pericolul pe care l-a cauzat ca alte persoane să continue acţiunea sau dacă împiedică în mod benevol consumarea faptei.

(3) Dacă, fără intervenţia făptuitorului, pericolul menţionat este îndepărtat sau redus în mod semnificativ sau comiterea faptei este împiedicată, este suficientă străduinţa sa benevolă şi serioasă de a îndeplini acest scop.

TITLUL III
Punerea în pericol a statului de drept democratic

§ 84. Continuarea activităţii unui partid declarat neconstituţional

(1) Persoana care, în interiorul domeniului de aplicare teritorială a prezentei legi, în calitate de conducător sau susţinător, menţine existenţa organizaţională a

a. unui partid declarat neconstituţional de către Curtea Constituţională Federală sau

b. unui partid în legătură cu care Curtea Constituţională Federală a constatat că este organizaţie succesoare a unui partid interzis

se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani. Tentativa se pedepseşte.

(2) Persoana care are calitatea de membru într-un partid de tipul celor menţionate la alin. 1 sau persoana care sprijină existenţa organizaţională a acestuia sau continuarea activităţii acestuia se pedepseşte cu închisoare până la 5 ani sau cu amendă.

(3) Persoana care acţionează în contra unei alte hotărâri pronunţate de Curtea Constituţională Federală în cadrul unui proces conform § 21 alin. 2 din Constituţie sau al unui proces conform § 33 alin. 2 din Legea privind funcţionarea partidelor sau în contra unei măsuri executorii dispuse în executarea unei hotărâri pronunţate în cadrul unui astfel de proces se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă. Procesul menţionat la teza 1 este asimilat unui proces conform § 18 din Constituţie.

(4) În cazurile prevăzute la alin. 1 teza 1, alin. 2 şi alin. 3 teza 1, în cazul participanţilor a căror vinovăţie este redusă şi a căror participare este de importanţă redusă, instanţa poate reduce pedeapsa conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) sau poate renunţa la aplicarea pedepsei conform acestor dispoziţii.

(5) În cazurile prevăzute la alin. 1-3 teza 1 instanţa poate reduce pedeapsa conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) sau poate renunţa la aplicarea pedepsei conform acestor dispoziţii dacă făptuitorul se străduieşte în mod benevol şi serios să împiedice continuarea existenţei partidului; dacă reuşeşte să îndeplinească acest obiectiv sau dacă acest obiectiv este îndeplinit şi fără străduinţa sa, făptuitorul nu se pedepseşte.

§ 85. Încălcarea interdicţiei de asociere privind un partid

(1) Persoana care, în interiorul domeniului de aplicare teritorială a prezentei legi, în calitate de conducător sau susţinător, menţine existenţa organizaţională a

a) unui partid sau asocieri despre care, în cadrul unui proces conform § 33 alin. 3 din Legea privind organizarea şi funcţionarea partidelor, s-a constatat în mod definitiv că este organizaţia succesoare a unui partid interzis sau

b) unei asocieri care a fost interzisă în mod definitiv ca urmare a faptului că este îndreptată împotriva ordinii constituţionale sau împotriva ideii de înţelegere a popoarelor sau despre care s-a constatat în mod definitiv că este organizaţia succesoare a unei astfel de asocieri interzise

se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă. Tentativa se pedepseşte.

(2) Persoana care are calitatea de membru într-o organizaţie de tipul celor menţionate la alin. 1 sau persoana care sprijină existenţa organizaţională a acesteia sau continuarea activităţii acesteia se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani sau cu amendă.

(3) Dispoziţiile § 84 alin. 4 şi 5 se aplică în mod corespunzător.

§ 86. Diseminarea de materiale de propagandă ale organizațiilor neconstituționale

(1) Persoana care, pe teritoriul Republicii Federale Germania, diseminează, produce, deține stocuri, importă, exportă sau face publice, în scopul diseminării pe teritoriul Republicii Federale Germania sau în străinătate, materiale de propagandă

1. ale unui partid declarat neconstituțional de către Curtea Constituțională Federală sau ale unui partid sau asocieri despre care s-a constatat în mod definitiv că este organizația succesoare a unui astfel de partid,

2. ale unei asocieri care a fost interzisă în mod definitiv ca urmare a faptului că este îndreptată împotriva ordinii constituționale sau împotriva ideii de înțelegere a popoarelor sau despre care s-a constatat în mod definitiv că este organizația succesoare a unei astfel de asocieri interzise,

3. unui guvern, asocieri sau instituții din afara domeniului de aplicare teritorială a prezentei legi care activează în scopurile unui partid sau ale unei asocieri dintre cele menționate la punctele 1 și 2 sau

4. mijloace de propagandă care, conform conținutului lor, sunt destinate continuării aspirațiilor unei foste organizații național-socialiste,

se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Materiale de propagandă în înțelesul alin. 1 sunt doar acele materiale (§ 11 alin. 3) al căror conținut este îndreptat împotriva ordinii constituționale libere și democratice și împotriva ideii de înțelegere a popoarelor.

(3) Dispozițiile alin. 1 nu se aplică dacă materialul de propagandă sau actul este menit să servească educației civile, îndepărtării aspirațiilor anticonstituționale, artei sau științei, cercetării sau învățământului, raportării privind evenimente curente sau istorice sau altor scopuri similare.

(4) Dacă gradul de vinovăție este redus, instanța poate renunța la aplicarea unei pedepse conform acestor dispoziții.

§ 86a. Utilizarea de simboluri ale unor organizații anticonstituționale

(1) Se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă persoana care

1. diseminează pe teritoriul Republicii Federale Germania simboluri ale unui partid sau asocieri dintre cele menționate la § 86 alin. 1 punctele 1, 2 și 4 sau care le utilizează în mod public în cadrul unei adunări sau în materiale (§ 11 alin. 3) pe care le diseminează personal sau

2. produce, deține stocuri, importă sau exportă bunuri care reprezintă sau care conțin astfel de simboluri de tipul celor menționate la punctul 1 în scopul diseminării sau utilizării pe teritoriul Republicii Federale Germania sau în străinătate.

(2) În înțelesul dispozițiilor alin. 1 simboluri §sunt steaguri, insigne, uniforme și accesoriile acestora, sloganuri sau formule de salut. Simbolurile menționate

la alin. 1 sunt asimilate simbolurilor care sunt atât de asemănătoare cu cele de mai sus încât pot fi confundate cu acestea.

(3) Dispoziţiile alin. 3 şi 4 se aplică în mod corespunzător.

§ 87. Activitatea de agent secret în scop de sabotaj

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de maximum 5 ani sau cu amendă persoana care îndeplineşte o misiune a unui guvern, a unei asocieri sau instituţii din afara domeniului de aplicare teritorială a prezentei Legi în scopul pregătirii unor de acţiuni de sabotaj care urmează a fi săvârşite în interiorul domeniului de aplicare a prezentei legi, prin aceea că

1. se declară de acord să săvârşească astfel de acte conform instrucţiunilor uneia din entităţile menţionate,

2. spionează obiectivele care urmează a fi sabotate,

3. produce mijloace de sabotaj şi le procură pentru sine sau pentru o altă persoană, le păstrează, le predă altei persoane sau le importă,

4. amenajează, întreţine sau inspectează spaţii de depozitare a mijloacelor de sabotaj sau baze pentru desfăşurarea activităţii de sabotaj,

5. participă la activităţi de instruire pentru săvârşirea de acţiuni de sabotaj sau instruieşte alte persoane în acest scop sau

6. stabileşte sau menţine legătura între un agent de sabotaj (punctele 1-5) şi una din entităţile menţionate,

implicându-se astfel în mod intenţionat sau cu bună ştiinţă în acţiuni împotriva existenţei sau siguranţei Republicii Federale Germania sau împotriva principiilor constituţionale.

(2) Acţiuni de sabotaj în înţelesul dispoziţiilor alin. 1 sunt

1. acţiuni care întrunesc elementele constitutive ale infracţiunilor prevăzute la § 109e, 305, 306-306c, 307-309, 313, 315, 315b, 316b, 316c alin. 1 punctul 2, § 317 sau 318 şi

2. alte acţiuni prin care activitatea unei întreprinderi importante pentru apărarea ţării, protecţia populaţiei civile împotriva pericolelor de război sau pentru economia ţării este obstrucţionată sau perturbată prin aceea că un bun aparţinând întreprinderii este distrus, deteriorat, îndepărtat, modificat sau adus în stare de neîntrebuinţare sau că furnizarea energiei destinate întreprinderii este întreruptă.

(3) Instanţa poate renunţa la aplicarea unei pedepse conform acestor dispoziţii dacă făptuitorul în mod benevol renunţă la intenţiile sale şi informează o instituţie competentă atât de devreme încât acţiunile de sabotaj a căror pregătire o cunoaşte mai pot fi împiedicate.

§ 88. Sabotajul îndreptat împotriva Constituţiei

(1) Persoana care, în calitate de conducător sau susţinător al unui grup sau fără să acţioneze împreună cu un grup sau pentru un grup, în mod independent şi cu intenţie face ca în interiorul domeniului de aplicare teritorială a prezentei legi, prin acţiuni de perturbare,

1. întreprinderi sau instalaţii care servesc alimentării publice cu servicii poştale sau traficului pe drumurile publice,

2. instalaţii de telecomunicaţii care servesc scopurilor publice,

3. întreprinderi sau instalaţii care servesc alimentării publice cu apă, electricitate, căldură sau energie sau care sunt vitale pentru aprovizionarea populaţiei sau

4. agenţii, instalaţii, amenajări sau bunuri care servesc în tot sau în parte siguranţei şi ordinii publice

să fie scoase din funcţiune, în tot sau în parte, sau să nu mai servească scopurilor pentru care au fost create şi prin aceasta se implică în mod intenţionat în aspiraţii contra existenţei sau siguranţei Republicii Federale Germania sau împotriva principiilor constituţionale se pedepseşte cu închisoarea de maximum 5 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

§ 89. Exercitarea de influenţă anticonstituţională asupra Armatei Germane Bundeswehr şi a organelor de securitate publică

(1) Persoana care în mod sistematic exercită influenţă asupra membrilor Armatei Germane Bundeswehr sau asupra unui organ de securitate publică în scopul de a submina obligaţia acestora de a proteja siguranţa Republicii Federale Germania sau a ordinii constituţionale, prin aceasta implicându-se în mod intenţionat în aspiraţiile îndreptate împotriva existenţei sau siguranţei Republicii Federale Germania sau împotriva principiilor constituţionale se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau amenda.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) Dispoziţiile § 86 alin. 4 se aplică în mod corespunzător.

§ 89a. Pregătirea unui act de violenţă grav de natură să pună în pericol statul

(1) Persoana care pregăteşte un act de violenţă grav de natură să pună în pericol statul se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 10 ani. Un act de violenţă grav de natură să pună în pericol statul este o faptă penală contra vieţii în cazurile prevăzute la § 211 sau § 212 sau contra libertăţii persoanei în cazurile prevăzute la § 239a sau § 239b care este menită şi de natură să limiteze existenţa sau siguranţa unui stat sau a unei organizaţii internaţionale sau să distrugă, lipsească de eficienţă sau să submineze principiile constituţionale ale Republicii Federale Germania.

(2) Dispoziţiile alin. 2 se aplică doar dacă făptuitorul pregăteşte un act de violenţă grav de natură să pună în pericol statul prin aceea că

1. instruieşte o persoană sau se lasă instruită în domeniul pregătirii sau manipulării de arme de foc, substanţe şi materiale explozibile, dispozitive explozibile sau de incendiere, materiale de fuziune nucleară sau alte materiale radioactive, substanţe care conţin otravă sau care pot produce otravă, alte

substanţe care pun în pericol sănătatea sau dispozitive speciale necesare în scopul săvârşirii faptei sau alte abilităţi care servesc săvârşirii uneia dintre faptele penale menţionate la alin. 1,

2. produce arme, substanţe sau dispozitive de tipul celor menţionate la punctul 1 şi le procură, le păstrează sau le predă altei persoane,

3. îşi procură sau păstrează obiecte sau substanţe esenţiale pentru producerea de arme, substanţe sau dispozitive de tipul celor menţionate la punctul 1.

(2a) Dispoziţiile alin. 1 se aplică şi atunci când făptuitorul pregăteşte un act de violenţă grav de natură să pună în pericol statul prin aceea că încearcă, în scopul săvârşirii unui act de violenţă grav de natură să pună în pericol statul sau a unei acţiuni menţionate la alin. 2 punctul 1, să părăsească teritoriul Republicii Federale Germania pentru a ajunge într-un stat în care persoanele sunt instruite în înţelesul dispoziţiilor alin. 2 punctul 1.

(3) Dispoziţiile alin. 1 se aplică şi atunci când pregătirea este săvârşită în străinătate. Dacă pregătirea este săvârşită în exteriorul statelor membre ale Uniunii Europene, această dispoziţie se aplică doar dacă este săvârşită de către un cetăţean german sau de către un cetăţean străin care trăieşte pe teritoriul Republicii Federale Germania sau dacă actul de violenţă grav de natură să pună în pericol statul urmează a fi săvârşit pe teritoriul Republicii Federale Germania sau împotriva unui cetăţean german.

(4) În cazurile prevăzute la alin. 3 teza 2 urmărirea este condiţionată de autorizarea din partea Ministerului Federal al Justiţiei. Dacă pregătirea este săvârşită în alt stat membru al Uniunii Europene, urmărirea este condiţionată de împuternicirea din partea Ministerului Federal al Justiţiei dacă pregătirea nu este săvârşită de un cetăţean german şi actul de violenţă grav de natură să pună în pericol statul nu urmează a fi săvârşit pe teritoriul Republicii Federale Germania şi nici de către un cetăţean german.

(5) În cazurile mai puţin grave pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(6) Instanţa poate dispune libertatea sub supraveghere (§ 68 alin. 1).

(4) Instanţa poate reduce pedeapsa conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) sau poate renunţa la aplicarea pedepsei conform acestei dispoziţii dacă făptuitorul în mod benevol renunţă la continuarea pregătirii actului de violenţă grav de natură să pună în pericol statul şi îndepărtează sau reduce considerabil un pericol cauzat şi de el însuşi şi de care şi-a dat seama că alte persoane vor pregăti sau executa actul de violenţă sau dacă în mod benevol împiedică finalizarea acestei fapte. Dacă, fără implicarea făptuitorului, pericolul menţionat este împiedicat sau redus considerabil sau finalizarea actului de violenţă grav de natură să pună în pericol statul este împiedicată, este suficientă străduinţa sa benevolă şi serioasă de a îndeplini acest scop.

§ 89b. Stabilirea de relații în vederea săvârșirii unui act de violență grav de natură să pună în pericol statul

(1) Persoana care, cu intenția de a se lăsă instruită în ce privește săvârșirea unui act de violență grav de natură să pună în pericol statul conform § 89a alin. 2 punctul 1, stabilește legături sau întreține legături cu o asociere în înțelesul dispozițiilor § 129a, inclusiv coroborat cu § 129b, se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Dispozițiile alin. 1 nu se aplică dacă acțiunea servește exclusiv îndeplinirii obligațiilor legale profesionale sau de serviciu.

(3) Dispozițiile alin. 1 se aplică și atunci când stabilirea sau întreținerea de relații are loc în străinătate. În exteriorul statelor membre ale Uniunii Europene aceste dispoziții se aplică doar dacă stabilirea sau întreținerea de relații este săvârșită de către un cetățean german sau de către un străin care trăiește pe teritoriul Republicii Federale Germania.

(4) Urmărirea este condiționată de autorizarea Ministerului Federal al Justiției

1. în cazurile prevăzute la alin. 3 teza 2 sau

2. dacă stabilirea sau întreținerea de relații într-un alt stat membru al Uniunii Europene nu este săvârșită de un cetățean german.

(5) Dacă gradul de vinovăție este redus, instanța poate renunța la aplicarea pedepsei conform acestei dispoziții.

§ 89c. Finanțarea terorismului

(1) Persoana care strânge, primește sau pune la dispoziție bunuri, cunoscând sau cu intenția ca acestea să fie folosite de o altă persoană pentru săvârșirea

1. unui omor (§ 211), unei lovituri cauzatoare de moarte (§ 212), unui genocid (§ 6 din Codul infracțiunilor de drept internațional), a unei fapte penale împotriva umanității (§ 7 din Codul infracțiunilor de drept internațional), a unei infracțiuni de război (§ 8, 9, 10, 11 sau 12 din Codul infracțiunilor de drept internațional), a unei vătămări corporale conform § 224 sau a unei vătămări corporale care cauzează unei alte persoane prejudicii fizice sau psihice grave, în special dintre cele menționate la § 226,

2. unei răpiri în scop de șantaj (§ 239a) sau a unei luări de ostatici (§ 239b),

3. a unor fapte penale conform § 303b, 305, 305a sau a unor fapte penale care pun în pericol siguranța publică în cazurile prevăzute la § 306-306c sau § 307 alin. 1-3, § 308 alin. 1-4, § 309 alin. 1-5, § 313, § 314 sau § 315 alin. 1, 3 sau 4, § 316b alin. 1 sau 3 sau § 316c alin. 1-3 sau § 317 alin. 1,

4. fapte penale contra mediului înconjurător în cazurile prevăzute la § 330a alin. 1-3,

5. fapte penale conform § 19 alin. 1-3, § 20 alin. 1 sau 2, § 20a alin. 1-3, § 19 alin. 2 punctul 1 sau alin. 3 punctul 2, § 20 alin. 1 sau 2 sau § 20a alin. 1-3,

fiecare şi coroborat cu § 21, sau conform § 22a alin. 1-3 din Legea privind regimul armelor de război,

6. fapte penale conform § 51 alin. 1-3 din Legea privind regimul armelor de război,

7. o faptă penală conform § 328 alin. 1 şi 2 sau § 310 alin. 1 sau 2,

8. o faptă penală conform § 89a alin. 2a,

se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 10 ani. Dispoziţiile tezei 1 se aplică în cazurile prevăzute la punctele 1-7 doar dacă fapta acolo menţionată este menită să intimideze într-o manieră gravă populaţia, să constrângă o autoritate publică sau o organizaţie internaţională în mod ilegal prin violenţă sau prin ameninţarea cu violenţa sau să înlăture sau să restrângă în mod considerabil structurile fundamentale politice, de drept constituţional, economice sau sociale ale unui stat sau ale unei organizaţii internaţionale şi care, prin modul de săvârşire sau prin efectele acesteia, poate să dăuneze în mod considerabil unui stat sau unei organizaţii internaţionale.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi persoana care, în condiţiile prevăzute la alin. 1 teza 2, strânge, primeşte sau pune la dispoziţie bunuri în scopul de a săvârşi ea însăşi una dintre faptele penale menţionate la alin. 1 teza 1.

(3) Dispoziţiile alin. 1 şi 2 se aplică şi atunci când fapta este săvârşită în străinătate. Dacă este săvârşită în afara statelor membre ale Uniunii Europene, această dispoziţie se aplică doar dacă este săvârşită de un cetăţean german sau de un străin care trăieşte pe teritoriul Republicii Federale Germania sau dacă fapta penală din domeniul financiar urmează să fie săvârşită pe teritoriul Republicii Federale Germania sau împotriva unui cetăţean german.

(4) În cazurile prevăzute la alin. 3 teza 2 urmărirea este condiţionată de autorizarea Ministerului Federal al Justiţiei. Dacă fapta este săvârşită într-un alt stat membru al Uniunii Europene, urmărirea este condiţionată de autorizarea Ministerului Federal al Justiţiei dacă fapta nici nu este săvârşită de un cetăţean german, nici fapta penală din domeniul financiar nu urmează a fi săvârşită pe teritoriul Republicii Federale Germania, nici de şi împotriva unui cetăţean german.

(5) Dacă bunurile aflate în legătură cu o faptă conform alin. 1 sau 2 sunt lipsite de valoare, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(6) Dacă gradul de vinovăţie a făptuitorului este redus, instanţa poate reduce pedeapsa (§ 49 alin. 1) sau poate renunţa la aplicarea pedepsei.

(7) Instanţa poate reduce pedeapsa conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) sau poate renunţa la aplicarea pedepsei conform acestei dispoziţii dacă făptuitorul, în mod benevol, renunţă la continuarea pregătirii faptei şi îndepărtează sau reduce considerabil un pericol cauzat de el însuşi şi de care şi-a dat seama că alte persoane vor continua să pregătească sau executa fapta sau dacă, în mod benevol, împiedică finalizarea acestei fapte. Dacă fără implicarea făptuitorului pericolul menţionat este îndepărtat sau redus

considerabil sau finalizarea faptei este împiedicată, este suficientă străduința sa benevolă și serioasă de a îndeplini acest scop.

§ 90. Defăimarea președintelui federal

(1) Persoana care, în public, în cadrul unei adunări sau prin diseminarea de materiale (§ 11 alin. 3) defăimează președintele federal se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 5 ani.

(2) În cazurile mai puțin grave, instanța poate reduce pedeapsa conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la § 188.

(3) Pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani dacă fapta este o calomnie (§ 187) sau dacă făptuitorul se implică prin faptă în mod intenționat în acțiuni îndreptate împotriva existenței Republicii Federale Germania sau împotriva principiilor constituționale.

(4) Acțiunea penală se pune în mișcare doar cu condiția existenței autorizării din partea președintelui federal.

§ 90a. Defăimarea statului și a simbolurilor acestuia

(1) Persoana care, în public, în cadrul unei adunări sau prin diseminarea de materiale (§ 11 alin. 3),

1. aduce injurii sau denigrează Republica Federală Germania sau unul din landurile acesteia sau ordinea constituțională a acesteia sau

2. defăimează culorile, drapelul, stema sau imnul Republicii Federale Germania sau al unuia dintre landurile acesteia,

se pedepsește cu închisoare până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care îndepărtează, distruge, deteriorează, aduce în stare de neîntrebuințare sau nerecognoscibilă sau insultă un drapel al Republicii Federale Germania sau al unuia din landurile acesteia arborat public sau un simbol al Republicii Federale Germania sau al unuia din landurile acesteia expus în mod public. Tentativa se pedepsește.

(3) Pedeapsa este închisoarea până la 5 ani sau amenda dacă făptuitorul se implică prin faptă în mod intenționat în aspirații împotriva existenței Republicii Federale Germania sau împotriva principiilor constituționale.

§ 90b. Defăimarea anticonstituțională a organelor constituționale

(1) Persoana care, în public, în cadrul unei adunări sau prin diseminarea de materiale (§ 11 alin. 3) defăimează un organ legislativ, guvernul sau curtea constituțională a Republicii Federale Germania sau a unuia din landurile acesteia sau a unuia dintre membrii acestora, în această calitate, într-un mod de natură să pună în pericol respectul față de stat și prin aceasta se implică în mod intenționat în aspirații împotriva existenței Republicii Federale Germania sau împotriva principiilor constituționale se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 5 ani.

POLITEHNICA UNIVERSITY LIBRARY

(2) Acţiunea penală se pune în mişcare doar cu autorizarea din partea organului constituţional sau a membrului respectiv.

§ 91. Încurajarea în scopul săvârşirii unui act de violenţă grav de natură să pună în pericol statul

(1) Cu pedeapsa cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă se pedepseşte persoana care

1. afişează sau face accesibilă unei alte persoane un material (§ 11 alin. 3) care, conform conţinutului său, este de natură să servească ca instrucţiuni pentru săvârşirea unui act de violenţă grav de natură să pună în pericol statul (§ 89a alin. 1), dacă circumstanţele diseminării acestuia sunt de natură să favorizeze sau să trezească disponibilitatea altor persoane de a săvârşi un act de violenţă grav de natură să pună în pericol statul.

2. îşi procură un material de tipul celor menţionate la punctul 1 în scopul de a săvârşi un act de violenţă grav de natură să pună în pericol statul.

(2) Dispoziţiile alin. 1 punctul 1 nu sunt aplicabile dacă

1. acţiunea serveşte educaţiei civile, îndepărtării aspiraţiilor anticonstituţionale, artei sau ştiinţei, cercetării sau învăţământului, raportării privind evenimente curente sau istorice sau altor scopuri similare sau

2. acţiunea serveşte exclusiv îndeplinirii obligaţiilor legale profesionale sau de serviciu.

(3) Dacă gradul de vinovăţie este redus, instanţa poate renunţa la aplicarea unei pedepse conform acestor dispoziţii.

§ 91a. Domeniul de aplicare

(1) Dispoziţiile § 84, § 85 şi § 87 se aplică doar faptelor care au fost săvârşite printr-o activitate exercitată în interiorul domeniului de aplicare teritorială a prezentei legi.

TITLUL IV
Dispoziţii comune

§ 92. Definiţii

(1) În înţelesul prezentei legi, subminează existenţa Republicii Federale Germania persoana care cauzează sfârşitul libertăţii acesteia faţă de dominaţia străină, anihilează unitatea statală a acesteia sau separă un teritoriu care îi aparţine.

(2) În înţelesul prezentei legi, principiile constituţionale sunt

1. dreptul poporului de a exercita autoritatea de stat prin alegeri şi sufragii şi prin organe speciale ale puterii legislative, puterii executive şi puterii judecătoreşti şi de a alege reprezentanţii poporului prin alegeri generale, directe, libere, egale şi secrete.

BCU IAŞI / CENTRALA UNIVERSITARĂ LIBRARY

2. supunerea legislației ordinii constituționale și supunerea puterii executive și judecătorești legii și justiției,

3. dreptul la formarea și exercitarea unei opoziții parlamentare,

4. posibilitatea de dizolvare a guvernului și angajarea răspunderii acestuia față de reprezentanții poporului,

5. independența instanțelor și

6. excluderea oricărei guvernări prin forță și arbitrar.

(3) În înțelesul prezentei legi

1. sunt aspirații împotriva existenței Republicii Federale Germania acele aspirații ai căror susținători urmăresc subminarea existenței Republicii Federale Germania (alin. 1),

2. sunt aspirații împotriva siguranței Republicii Federale Germania acele aspirații ai căror susținători urmăresc subminarea siguranței externe și interne a Republicii Federale Germania,

3. sunt aspirații împotriva principiilor constituționale acele aspirații ai căror susținători urmăresc îndepărtarea, lipsirea de eficiență sau subminarea unui principiu constituțional (alin. 2).

§ 92a. Pedeapsa complementară

Pe lângă pedeapsa cu închisoarea de cel puțin 6 luni pentru o faptă penală aplicată conform prezentei Secțiuni, instanța poate interzice exercitarea dreptului de a ocupa funcții publice, a dreptului de a vota și dreptului de a alege și de a fi ales (§ 45 alin. 2 și 5).

§ 92b. Confiscarea

Dacă o faptă penală a fost săvârșită conform prezentei Secțiuni

1. bunurile care au fost obținute prin săvârșirea faptei sau utilizate sau dedicate în scopul săvârșirii sau pregătirii faptei și

2. bunurile la care se referă o faptă penală conform § 80a, § 86, § 86a, § 89a-§ 91

pot fi confiscate. Dispozițiile § 74a se aplică în mod corespunzător.

SECȚIUNEA II
Trădarea de țară și punerea în pericol a siguranței externe

§ 93. Noțiunea de secret de stat

(1) Secretele de stat sunt faptele, bunurile sau informațiile care sunt accesibile doar unui cerc restrâns de persoane și care trebuie ținute secrete față de o putere străină în scopul de a împiedica pericolul unui prejudiciu grav pentru siguranța externă a Republicii Federale Germania.

(2) Faptele care încalcă ordinea fundamentală liberă și democratică sau dispozițiile unor acorduri interstatale ținute secrete față de partenerii contractuali ai Republicii Federale Germania nu reprezintă secrete de stat.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 94. Trădarea de țară

(1) Persoana care

1. comunică unei puteri străine sau unui intermediar al acesteia sau

2. permite să ajungă în alt mod la o persoană neautorizată sau face cunoscut, în mod public, în scopul de a aduce un prejudiciu Republicii Federale Germania sau de a favoriza o putere străină

un secret de stat şi cauzează în acest fel pericolul unui prejudiciu grav pentru securitatea externă a Republicii Federale Germania se pedepseşte cu închisoare de cel puţin un an.

(2) În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este detenţiunea pe viaţă sau închisoarea de cel puţin 5 ani. Un caz deosebit de grav este, de regulă, acela în care făptuitorul

1. abuzează de o funcţie de răspundere care îl obligă în mod special să păstreze secretele de stat sau

2. cauzează prin faptă pericolul unui prejudiciu deosebit de grav pentru securitatea externă a Republicii Federale Germania.

§ 95. Dezvăluirea de secrete de stat cu intenţia de a produce prejudicii

(1) Persoana care lasă să ajungă la o persoană neautorizată un secret de stat păstrat secret de către o entitate oficială sau din dispoziţia acesteia sau îl face cunoscut în mod public şi prin aceasta cauzează pericolul producerii unui prejudiciu grav pentru securitatea externă a Republicii Federale Germania se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani dacă fapta nu este pedepsită cu pedeapsă conform § 94.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani. Dispoziţiile § 94 alin. 2 teza 2 se aplică în mod corespunzător.

§ 96. Furtul de informaţii în scop de trădare de ţară; spionarea secretelor de stat

(1) Persoana care îşi procură un secret de stat în scopul de a-l dezvălui (§ 94) se pedepseşte cu închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(2) Persoana care îşi procură un secret de stat păstrat secret de către o entitate oficială sau din dispoziţia acesteia în scopul de a-l dezvălui (§ 95) se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani. Tentativa se pedepseşte.

§ 97. Dezvăluirea de secrete de stat şi punerea în pericol din culpă

(1) Persoana care lasă să ajungă la o persoană neautorizată un secret de stat păstrat secret de către o entitate oficială sau din dispoziţia acesteia sau îl face cunoscut în mod public şi prin aceasta cauzează, din culpă, pericolul producerii unui prejudiciu grav pentru securitatea externă a Republicii Federale Germania se pedepseşte cu închisoarea de maximum 5 ani sau amendă.

(2) Persoana care, din culpă, lasă să ajungă la o persoană neautorizată un secret de stat păstrat secret de către o entitate oficială sau din dispoziţia acesteia

SOVATA CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

şi care i-a devenit accesibil în baza funcţiei sau a unui mandat acordat de o entitate oficială şi prin aceasta cauzează, din culpă, pericolul producerii unui prejudiciu grav pentru securitatea externă a Republicii Federale Germania se pedepseşte cu închisoarea de maximum 3 ani sau cu amenda.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare doar cu autorizare din partea Guvernului Federal.

§ 97a. Trădarea de secrete ilegale

Persoana care comunică unei puteri străine sau unui intermediar al acesteia un secret care, ca urmare a unei încălcări prevăzute la § 93 alin. 2, nu reprezintă un secret de stat şi prin aceasta cauzează un pericol grav pentru securitatea externă a Republicii Federale Germania se pedepseşte ca un trădător de ţară (§ 94). Dispoziţiile § 96 alin. 1 coroborat cu § 94 alin. 1 punctul 1 se aplică în mod corespunzător secretelor de tipul celor menţionate la teza 1.

§ 97b. Trădarea în baza presupunerii eronate privind un secret ilegal

(1) Dacă făptuitorul acţionează în cazurile prevăzute la § 94-97 în baza presupunerii eronate că secretul de stat reprezintă un secret de tipul celui menţionat la § 97a, dacă

1. această eroare îi este imputabilă,
2. nu acţionează cu intenţia de a contracara presupusa încălcare sau
3. fapta, conform circumstanţelor, nu reprezintă un mijloc adecvat de îndeplinire a acestui scop,

se pedepseşte conform dispoziţiilor menţionate. Fapta nu reprezintă, de regulă, un mijloc adecvat dacă făptuitorul nu a solicitat anterior un remediu de la un membru al Parlamentului Federal Bundestag.

(2) Dacă secretul de stat i-a fost încredinţat sau a devenit accesibil făptuitorului în interes de serviciu, în calitate de funcţionar public sau militar al Armatei Germane Bundeswehr, acesta se pedepseşte şi atunci când, anterior, funcţionarul public nu a solicitat un remediu de la un superior, iar militarul de la un superior disciplinar. Aceste dispoziţii se aplică în mod corespunzător pentru persoanele din serviciul public cu obligaţii speciale şi pentru persoane care au fost investite cu obligaţii în înţelesul dispoziţiilor § 353b alin. 2.

§ 98. Activitatea de agent în scopul trădării de ţară

(1) Persoana care

1. exercită pentru o putere străină o activitate îndreptată spre dobândirea sau comunicarea de secrete de stat sau
2. se declară faţă de o putere străină sau faţă de un intermediar al acesteia că este dispus să exercite o astfel de activitate

se pedepseşte cu închisoare de până la 5 ani sau cu amendă, dacă fapta nu se pedepseşte cu pedeapsă conform § 94 sau § 96 alin. 1. În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani; dispoziţiile § 94 alin. 2 teza 2 punctul 1 se aplică în mod corespunzător.

(2) Instanţa poate reduce pedeapsa conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) sau poate renunţa la aplicarea pedepsei conform acestor dispoziţii dacă făptuitorul, în mod benevol, renunţă la conduita sa şi raportează unei entităţi competente informaţiile. Dacă, în cazurile prevăzute la alin. 1 teza 1, făptuitorul a fost forţat de către puterea străină sau de către unul dintre intermediarii acesteia să aibă această conduită, făptuitorul nu se pedepseşte conform acestei dispoziţii dacă, în mod benevol, renunţă la conduita sa şi raportează de îndată unei entităţi competente informaţiile.

§ 99. Activitatea ca agent al serviciilor secrete

(1) Persoana care

1. exercită pentru serviciile secrete ale unei puteri străine o activitate ca agent al acestora îndreptată împotriva Republicii Federale Germania şi care vizează comunicarea sau livrarea de fapte, bunuri sau informaţii sau

2. se declară faţă de serviciile secrete ale unei puteri străine sau faţă de un intermediar al acestora de acord să exercite o astfel de activitate

se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă dacă fapta nu se pedepseşte cu amendă conform § 94 sau § 96 alin. 1, § 97a sau § 97b coroborat cu § 94 sau § 96 alin. 1.

(2) În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani. Un caz deosebit de grav este, de regulă, cazul în care făptuitorul comunică sau livrează fapte, bunuri sau informaţii care sunt păstrate secrete de o entitate oficială sau din dispoziţia acesteia şi dacă

1. abuzează de o funcţie de răspundere care îl obligă în mod special la păstrarea de astfel de secrete sau

2. prin faptă, cauzează pericolul producerii unui prejudiciu pentru Republica Federală Germania.

(3) Dispoziţiile § 98 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.

§ 100. Angajarea în relaţii care pun în pericol pacea

(1) Persoana care, în calitate de cetăţean german care trăieşte în interiorul domeniului de aplicare teritorial al prezentei legi, cu intenţia de a cauza un război sau un atac armat împotriva Republicii Federale Germania, stabileşte sau păstrează relaţii cu un guvern, o organizaţie sau instituţie din afara domeniului de aplicare teritorială a prezentei legi sau cu un intermediar al acestora se pedepseşte cu închisoarea de minimum 1 an.

(2) În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este detenţiunea pe viaţă sau închisoare de minimum 5 ani. Un caz deosebit de grav este de regulă cazul în care făptuitorul, prin fapta sa, cauzează un pericol pentru existenţa Republicii Federale Germania.

(3) În cazurile mai puţin grave, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 5 ani.

§ 100a. Falsificarea în scop de trădare de țară

(1) Persoana care, în deplină cunoștință de cauză, lasă să ajungă la o altă persoană sau face cunoscute în mod public bunuri falsificate sau alterate, informații despre acestea sau afirmații neadevărate cu caracter faptic care, dacă ar fi autentice sau adevărate, ar fi relevante pentru securitatea externă sau relațiile Republicii Federale Germania cu o putere străină, în scopul de a induce în eroare o putere străină cu privire la faptul că ar fi vorba de bunuri sau fapte autentice și prin aceasta cauzează pericolul producerii unui prejudiciu grav pentru siguranța externă sau relațiile Republicii Federale Germania cu o putere străină se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care produce astfel de bunuri prin falsificare sau alterare sau care și le procură în scopul de a face să ajungă sau să le facă cunoscute unei alte persoane, în modul menționat la alin. 1, în scopul inducerii în eroare a unei puteri străine, cauzând astfel pericolul producerii unui prejudiciu grav pentru securitatea externă sau relațiile Republicii Federale Germania cu o putere străină.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de minimum 1 an. Un caz deosebit de grav este, de regulă, cazul în care făptuitorul, prin faptă, cauzează pericolul producerii unui prejudiciu grav pentru securitatea externă sau relațiile Republicii Federale Germania cu o putere străină.

§ 101. Pedeapsa complementară

Pe lângă pedeapsa cu închisoarea de cel puțin 6 luni pentru o faptă penală săvârșită cu intenție conform prezentei Secțiuni, instanța poate interzice exercitarea dreptului de a ocupa funcții publice, a dreptului de a vota sau a dreptului de a alege și de a fi ales (§ 45 alin. 2 și 5).

§ 101a. Confiscarea

Dacă o faptă penală a fost săvârșită conform prezentei Secțiuni

1. bunurile care au fost obținute prin săvârșirea faptei sau utilizate sau dedicate în scopul săvârșirii sau pregătirii faptei și

2. bunurile care reprezintă secrete de stat și bunurile de tipul celor menționate la § 100a la care se referă fapta

pot fi confiscate. Dispozițiile § 74a se aplică în mod corespunzător. Bunurile de tipul celor menționate la teza 1 punctul 2 sunt confiscate și fără îndeplinirea condițiilor de la § 74 alin. 3 teza 1 și § 74b dacă este necesar în scopul îndepărtării pericolului producerii unui prejudiciu grav pentru securitatea externă a Republicii Federale Germania; aceasta se aplică și atunci când făptuitorul a acționat fără vinovăție.

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

SECȚIUNEA III
Fapte penale contra statelor străine

§ 102. Atacul asupra organelor şi reprezentanților statelor străine

(1) Persoana care săvârşeşte un atac asupra integrității fizice a unui şef de stat străin, asupra unui membru al unui guvern străin sau asupra unui conducător acreditat pe teritoriul Republicii Federale Germania al unei reprezentanţe diplomatice străine, în timp ce persoana atacată se află pe teritoriul Republicii Federale Germania în calitate oficială, se pedepseşte cu închisoare de maximum 5 ani sau cu amendă, iar în cazurile deosebit de grave cu închisoare de minimum 1 an.

(2) Pe lângă pedeapsa cu închisoarea de cel puţin 6 luni, instanţa poate interzice exercitarea dreptului de a ocupa funcţii publice, dreptului de a vota sau a dreptului de a alege şi de a fi ales (§ 45 alin. 2 şi 5).

§ 103. (abrogat)

§ 104. Ofensa adusă drapelelor şi simbolurilor de stat ale statelor străine

(1) Persoana care înlătură, distruge, deteriorează sau face nerecognoscibil sau insultă un drapel arborat în public în baza unor dispoziţii legale sau, potrivit unei tradiţii recunoscute, un drapel al unui stat străin sau un simbol al unui astfel de stat afişat de o reprezentanţă recunoscută a statului respectiv se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

§ 104a. Condiţii pentru punerea în mişcare a acţiunii penale

Punerea în mişcare a acţiunii penale pentru faptele penale prevăzute la prezenta Secţiune se face doar atunci când Republica Federală Germania întreţine relaţii diplomatice cu celălalt stat, reciprocitatea este garantată şi era garantată şi la data săvârşirii faptei, există o cerere de urmărire formulată de guvernul statului străin şi Guvernul Federal a emis împuternicirea necesară în scopul efectuării urmăririi penale.

SECȚIUNEA IV
Fapte penale contra organelor constituționale, precum şi infracțiuni electorale

§ 105. Constrângerea organelor constituționale

(1) Persoana care constrânge în mod ilegal prin violenţă sau prin ameninţare cu violenţa

1. un organ legislativ al Statului Federal sau al unui land sau al uneia dintre comisiile acestuia,

2. Adunarea Federală (Bundesversammlung) sau una din comisiile acesteia sau

3. Guvernul sau Curtea Constituțională Federală sau a unuia dintre landuri,

să nu își exercite atribuțiile sau să le exercite într-un anumit sens se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) În cazurile mai puțin grave, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

§ 106. Constrângerea Președintelui Federal și a membrilor unui organ constituțional

(1) Persoana care constrânge în mod ilegal prin violență sau prin amenințare cu un rău considerabil

1. Președintele Federal sau

2. un membru al

a) unui organ legislativ al Statului Federal sau al unui land,

b) Adunării Federale (Bundesversammlung) sau

c) al Guvernului sau Curții Constituționale Federale sau a unuia dintre landuri,

să nu își exercite atribuțiile sau să le exercite într-un anumit sens se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 5 ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) În cazurile deosebit grave, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

§ 106a. (abrogat)

§ 106b. Perturbarea activității unui organ legislativ

(1) Persoana care încalcă dispoziții generale sau speciale emise de un organ legislativ al Statului Federal sau al unui land sau de președintele acestuia cu privire la siguranță și ordine în clădirea organului legislativ sau pe proprietatea aferentă acesteia, împiedicând sau perturbând astfel activitatea organului legislativ se pedepsește cu închisoarea de maximum un an sau cu amendă.

(2) Dispoziția sancționatorie de la alin. 1 nu se aplică în cazul dispozițiilor emise de un organ legislativ al Statului Federal sau al Președintelui acestuia, nici membrilor Parlamentului Federal (Bundestag), nici membrilor Consiliului Federal (Bundesrat) și nici membrilor Guvernului Federal, precum și însărcinaților acestora, iar în cazul dispozițiilor unui organ legislativ al unui land sau președintelui acestuia, nici membrilor organului legislativ ai acelui land, nici membrilor guvernului de land și însărcinaților acestuia.

§ 107. Obstrucționarea alegerilor

(1) Persoana care, prin violență sau prin amenințarea cu violență, obstrucționează sau perturbă procesul electoral sau rezultatul acestuia se pedepsește cu închisoarea de maximum 5 ani sau cu amendă, iar în cazurile deosebit de grave cu închisoarea de minimum 1 an.

(2) Tentativa se pedepsește.

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 107a. Falsificarea alegerilor

(1) Persoana care îşi exercită în mod ilegal dreptul de a alege sau care cauzează în alt mod un rezultat incorect al unui proces electoral sau care falsifică rezultatul se pedepseşte cu închisoarea de maximum 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care anunţă sau face să se anunţe în mod incorect rezultatul unui proces electoral.

(3) Tentativa de pedepseşte.

§ 107b. Falsificarea documentelor electorale

(1) Persoana care

1. prin furnizarea de informaţii false determină înscrierea sa pe lista electorală,

2. înregistrează o altă persoană ca votant, persoană despre care cunoaşte că nu are dreptul de a fi înscrisă,

3. obstrucţionează înregistrarea unei persoane cu drept de vot ca votant, deşi cunoaşte dreptul acesteia de a vota,

4. se înscrie pe listele electorale în calitate de candidat deşi nu poate fi ales

se pedepseşte cu închisoarea de până la 6 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziţii.

(2) Înregistrarea pe listele electorale în calitate de candidat corespunde emiterii de documente electorale pentru alegerile directe din sistemul de asigurări sociale.

§ 107c. Încălcarea secretului electoral

Persoana care încalcă o dispoziţie care are ca obiect protecţia secretului electoral cu intenţia ca prin aceasta să dobândească pentru sine sau pentru o altă persoană informaţii despre felul în care o persoană şi-a exercitat dreptul de a alege se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

§ 108. Constrângerea alegătorilor

(1) Persoana care, în mod ilegal, prin violenţă sau prin ameninţarea cu un rău considerabil, abuzând de o relaţie de dependenţă profesională sau economică sau prin exercitarea altor presiuni de natură economică constrânge o altă persoană sau o împiedică să aleagă sau să îşi exercite dreptul de a alege într-un anumit sens se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă, iar în cazurile deosebit de grave cu închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

§ 108a. Frauda electorală

(1) Persoana care, prin înşelăciune, face ca o altă persoană să fie indusă în eroare cu ocazia exercitării dreptului său de vot cu privire la conţinutul declaraţiei sale sau care, contrar voinţei sale, nu îşi exercită dreptul de vot sau

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

îl exercită în mod nevalabil se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

§ 108b. Oferirea de foloase materiale alegătorilor

(1) Persoana care oferă, promite sau acordă unei alte persoane cadouri sau alte foloase materiale în schimbul neexercitării de către aceasta din urmă a dreptului de a alege sau al exercitării acestuia într-un anumit mod se pedepseşte cu închisoare de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, în schimbul neexercitării de către aceasta din urmă a dreptului de a alege sau al exercitării acestuia într-un anumit mod pretinde, lasă să i se promită sau acceptă cadouri sau alte foloase materiale.

§ 108c. Pedeapsa complementară

Pe lângă pedeapsa cu închisoarea de cel puţin 6 luni pentru o faptă penală conform § 107, § 107a, § 108 şi § 108b, instanţa poate interzice exercitarea dreptului de a ocupa funcţii publice, a dreptului de a vota, a dreptului de a alege şi de a fi ales (§ 45 alin. 2 şi 5).

§ 108d. Domeniul de aplicare

Dispoziţiile § 107-108c se aplică alegerilor parlamentare, pentru Parlamentul European, pentru alte alegeri şi sufragii populare la nivel federal, de land, municipalităţi şi asociaţii de municipii, precum şi alegeri directe în cadrul sistemului de asigurări sociale. Semnarea unei propuneri electorale sau semnarea pentru un referendum este asimilată alegerilor sau sufragiilor.

§ 108e. Darea şi luarea de mită în legătură cu reprezentanţii

(1) Persoana care, în calitate de membru al unei reprezentări populare la nivel federal sau de land, pretinde, lasă să i se promită sau acceptă un folos material necuvenit pentru sine sau pentru un terţ în schimbul exercitării sau omiterii exercitării în timpul mandatului său a unei acţiuni în numele sau la instrucţiunile solicitantului se pedepseşte cu închisoare până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care oferă, promite sau acordă un folos material necuvenit pentru sine sau pentru un terţ unui membru al unei reprezentări populare la nivel federal sau de land în schimbul exercitării sau omiterii exercitării în timpul mandatului său a unei acţiuni în numele sau la instrucţiunile solicitantului.

(3) Membrilor menţionaţi la alin. 1 şi 2 le sunt asimilaţi membrii:

1. unei reprezentări populare ai unei municipalităţi,

2. unui for ales prin vot direct şi universal din cadrul unei unităţi administrative constituite pentru o regiune a unui land sau a unei municipalităţi,

BCU IAŞI CENTRUL UNIVERSITAR LIBRARY

3. Adunării Federale (Bundesversammlung),
4. Parlamentului European,
5. ai unei adunări parlamentare a unei organizaţii internaţionale şi
6. a unui organ legislativ al unui stat străin.

(4) Un folos material necuvenit nu există, de regulă, atunci când acceptarea folosului este în concordanţă cu dispoziţiile aplicabile în ceea ce priveşte statutul juridic al membrului. Nu reprezintă foloase necuvenite

1. un mandat politic sau o funcţie politică, precum şi
2. o donaţie făcută în conformitate cu legea privind organizarea şi funcţionarea partidelor sau alte legi similare.

(5) Pe lângă pedeapsa cu închisoarea de cel puţin 6 luni, instanţa poate interzice exercitarea dreptului de a vota şi a dreptului de a alege şi de a fi ales.

SECŢIUNEA V
Infracţiuni contra apărării naţionale

§ 109. Sustragerea de la efectuarea serviciului militar obligatoriu prin mutilare

(1) Persoana care, prin mutilare sau în orice alt mod, acţionează asupra sa sau asupra altei persoane în scopul de a produce incapacitatea de a efectua serviciul militar obligatoriu se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(2) Dacă făptuitorul produce incapacitatea doar pentru o anumită perioadă de timp sau pentru un anumit tip de serviciu militar, pedeapsa este închisoarea de maximum 5 ani sau amenda.

(3) Tentativa se pedepseşte.

§ 109a. Sustragerea de la efectuarea serviciului militar prin fraudă

(1) Persoana care se sustrage sau determină pe altă persoană să se sustragă de la satisfacerea serviciului militar, prin mijloace frauduloase, în mod continuu sau numai pentru o singură activitate, se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau o amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

§ 109b şi §109c. (abrogate)

§ 109d. Propaganda împotriva Armatei Germane Bundeswehr

(1) Persoana care face afirmaţii mincinoase sau în mod evident distorsionate a căror diseminare poate perturba activitatea Armatei Germane Bundeswehr sau care le lansează sau care disemineză astfel de afirmaţii cunoscând faptul că sunt neadevărate, în scopul de a obstrucţiona Armata Germană Bundeswehr în ceea ce priveşte îndeplinirea misiunii acesteia de apărare naţională, se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 109e. Acțiuni de sabotaj cu privire la mijloacele de apărare

(1) Persoana care, în mod neautorizat, distruge, deteriorează, alterează, aduce în stare de neîntrebuințare sau îndepărtează un mijloc de apărare ori un dispozitiv sau o instalație care servește exclusiv sau în mare parte apărării naționale sau protecției populației civile împotriva pericolelor de război, punând astfel în pericol siguranța Republicii Federale Germania, forța combatantă a trupelor sau viețile oamenilor se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care, în mod conștient, produce sau livrează în mod incorect un astfel de bun sau substanța necesară acestuia, cauzând astfel, cu știință, pericolul menționat la alin. 1.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(5) Persoana care cauzează pericolul în cazurile menționate la alin. 1 din culpă, în cazurile menționate la alin. 2 cu intenție sau din culpă, se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziții.

§ 109f. Servicii secrete care pun în pericol securitatea națională

(1) Persoana care în numele unei agenții guvernamentale, al unui partid sau al altei asocieri din afara domeniului de aplicare teritorială a prezentei legi, în numele unei asocieri interzise sau al unuia dintre intermediarii acesteia

1. strânge informații privind aspecte care țin de apărarea națională,

2. conduce un serviciu secret al cărui obiect îl constituie aspecte care țin de apărarea națională sau

3. recrutează persoane pentru una dintre aceste activități sau le susține,

implicându-se astfel în aspirații îndreptate împotriva securității Republicii Federale Germania sau forței combatante a trupelor, se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă dacă fapta nu se pedepsește cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziții. Face excepție activitatea de informare a opiniei publice în cadrul activității de presă și media.

(2) Tentativa se pedepsește.

§ 109g. Fotografierea care pune în pericol securitatea națională

(1) Persoana care produce o reprezentare grafică sau descriere a unui mijloc de apărare, facilitate sau instalație militară sau a unei operațiuni militare sau permite ca această reprezentare grafică să ajungă la o altă persoană și astfel pune în pericol în mod conștient securitatea Republicii Federale Germania sau forța combatantă a trupelor se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Persoana care realizează dintr-o aeronavă o fotografie a unei regiuni sau obiect din interiorul domeniului de aplicare teritorială a prezentei legi sau permite ca această fotografie sau o copie a acesteia să ajungă la o altă persoană și astfel

pune în pericol în mod conştient securitatea Republicii Federale Germania sau forţa combatantă a trupelor se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani sau cu amendă dacă fapta nu este pedepsită cu pedeapsă la alin. 1.

(3) Tentativa de pedepseşte.

(4) Persoana care, în cazurile menţionate la alin. 1, permite ca reprezentarea grafică sau descrierea să ajungă la o altă persoană şi prin aceasta, cu intenţie sau din culpă, cauzează pericolul se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă. Fapta nu se pedepseşte dacă făptuitorul a acţionat cu autorizarea agenţiei guvernamentale competente.

§ 109h. Recrutarea pentru armate străine

(1) Persoana care, în numele unei puteri străine, recrutează un cetăţean german pentru efectuarea de serviciu militar într-o organizaţie militară sau paramilitară sau care îl prezintă serviciilor de recrutare sau serviciilor militare ale unei astfel de organizaţii se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

§ 109i. Pedeapsa complementară

Pe lângă pedeapsa cu închisoarea de cel puţin 1 an pentru o faptă penală prevăzută la § 109e şi § 109f instanţa poate interzice exercitarea dreptului de a ocupa funcţii publice, a dreptului de a vota, a dreptului de a alege şi de a fi ales (§ 45 alin. 2 şi 5).

§ 109k. Confiscarea

Dacă a fost săvârşită o faptă dintre cele indicate de § 109d-§ 109g,

1. bunurile obţinute în urma săvârşirii faptei sau care au fost utilizate sau dedicate în scopul săvârşirii sau pregătirii faptei şi

2. reprezentările grafice, descrierile şi fotografiile cu care se află în legătură o faptă penală prevăzută la § 109g

pot fi confiscate. Dispoziţiile § 74a se aplică în mod corespunzător. Bunurile de tipul celor menţionate la teza 1 punctul 2 sunt confiscate şi fără îndeplinirea condiţiilor prevăzute la § 74 alin. 3 teza 1 şi § 74b dacă interesul apărării naţionale o justifică; această prevedere se aplică şi atunci când făptuitorul a acţionat fără vinovăţie.

SECŢIUNEA VI
Infracţiuni contra autorităţii de stat

§ 110. (abrogat)

§ 111. Instigarea publică la săvârşirea de fapte penale

(1) Persoana care, în mod public, în cadrul unei adunări sau prin diseminarea de materiale (§ 11 alin. 3) instigă la săvârşirea unei fapte ilegale se pedepseşte ca un instigator (§ 26).

RCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Dacă instigarea publică rămâne fără rezultat, pedeapsa este închisoarea de până la 5 ani sau amenda. Pedeapsa nu poate fi mai severă decât pedeapsa prevăzută pentru cazul în care instigarea are rezultat (alin. 1); dispozițiile § 49 alin. 1 punctul 2 sunt aplicabile.

§ 112. (abrogat)

§ 113. Opunerea de rezistență față de funcționarii de executare

(1) Persoana care, prin violență sau prin amenințarea cu violență, opune rezistență în fața unui funcționar public sau soldat al Armatei Germane Bundeswehr care este împuternicit cu punerea în executare a legilor, ordonanțelor, sentințelor judecătorești, deciziilor judecătorești sau ordinelor în exercitarea acestor atribuții de serviciu se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani. Un caz deosebit de grav este, de regulă, acela în care

1. făptuitorul sau un alt participant poartă asupra sa o armă sau un alt instrument periculos,

2. prin actul de violență, făptuitorul pune persoana atacată în pericol de moarte sau de vătămare gravă a stării de sănătate a acesteia sau

3. fapta este săvârșită împreună cu un alt participant.

(3) Fapta nu se pedepsește conform acestor dispoziții dacă actul exercitat în virtutea atribuțiilor de serviciu nu este legal. Aceasta se aplică și atunci când făptuitorul presupune în mod eronat că actul exercitat în virtutea atribuțiilor de serviciu este legal.

(4) Dacă făptuitorul, la săvârșirea faptei, presupune în mod eronat că actul exercitat în virtutea atribuțiilor de serviciu nu este legal și dacă putea evita eroarea, instanța poate reduce pedeapsa conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) sau, în cazul unui grad de vinovăție redus, poate renunța la aplicarea pedepsei conform acestor dispoziții. Dacă făptuitorul nu putea evita eroarea și dacă date fiind împrejurările pe care le cunoștea nici nu era de așteptat să se apere prin executarea de căi de atac împotriva presupusului act ilegal, fapta nu se pedepsește conform acestor dispoziții; dacă era de așteptat să o facă, instanța poate reduce pedeapsa conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) sau poate renunța la aplicarea pedepsei conform acestor dispoziții.

§ 114. Agresiunea asupra funcționarilor de executare

(1) Persoana care agresează un funcționar public sau un soldat al Armatei Germane Bundeswehr care este împuternicit cu punerea în executare a legilor, ordonanțelor, sentințelor judecătorești, deciziilor judecătorești sau ordinelor în exercitarea acestor atribuții de serviciu se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(2) Dispozițiile § 113 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.

(3) Dispozițiile § 113 alin. 3 și 4 se aplică în mod corespunzător dacă actul exercitat în virtutea atribuțiilor de serviciu reprezintă o acțiune de punere în executare în înțelesul dispozițiilor § 113 alin. 1.

§ 115. Opunerea de rezistență sau agresarea persoanelor asimilate funcționarilor de executare

(1) În vederea protejării persoanelor care au drepturile și obligațiile unui lucrător de poliție sau sunt investigatori ai parchetului, fără să fie funcționari publici, se aplică dispozițiile § 113 și § 114 în mod corespunzător.

(2) În vederea protejării persoanelor care participă la actul exercitat în virtutea atribuțiilor de serviciu, dispozițiile § 113 sau § 114 se aplică în mod corespunzător.

(3) Conform dispozițiilor § 113, se pedepsește și persoana care, în cazul unor accidente, stări de pericol sau calamități obstrucționează, prin violență sau amenințare cu violență, pompierii, echipele de salvare și descarcerare. Conform dispozițiilor § 114 se pedepsește persoana care agresează echipele de salvare în situațiile menționate.

§ 116-119. (abrogate)

§ 120. Eliberarea deținuților

(1) Persoana care eliberează un deținut, îl încurajează sau îl ajută să evadeze se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Dacă făptuitorul, în calitate de funcționar public sau persoană din serviciul public cu obligații speciale, are obligația să împiedice evadarea deținutului, pedeapsa este închisoarea de până la 5 ani sau amenda.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) În înțelesul dispozițiilor alin. 1 și 2, noțiunii de deținut îi este asimilată și orice persoană care se află internată într-o instituție specializată.

§ 121. Revolta deținuților

(1) Deținuții care se grupează și cu forțe unite

1. constrâng (§ 240) sau agresează un funcționar de penitenciar, un alt funcționar sau un lucrător în domeniul supravegherii, îndrumării sau consultării,

2. evadează prin uz de violență sau

3. ajută prin violență pe unul dintre aceștia sau un alt prizonier să evadeze

se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 5 ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) În cazurile deosebit de grave, revolta se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 10 ani. Un caz deosebit de grav există, de regulă, atunci când făptuitorul sau un alt participant

1. poartă asupra sa o armă de foc,

2. poartă asupra sa o altă armă sau un alt instrument periculos, în scopul utilizării acesteia sau acestora la săvârşirea faptei,

3. printr-un act de violenţă aduce o altă persoană în pericol de moarte sau de vătămare gravă a stării de sănătate a acesteia.

(4) în înţelesul dispoziţiilor alin. 1-3, prizonier este şi persoana care este în executarea măsurii internării într-un centru de prevenţie.

§ 122. (abrogat)

SECŢIUNEA VII
Infracţiuni contra ordinii publice

§ 123. Violarea de domiciliu

(1) Persoana care pătrunde în mod ilegal în locuinţa, spaţiul comercial sau pe proprietatea îngrădită a altei persoane sau în spaţii închise dedicate serviciilor publice sau transportului ori persoana care se află în acestea în mod neautorizat şi nu se îndepărtează la solicitarea persoanei îndreptăţite se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

(2) Acţiunea penală se pune în mişcare doar la plângerea prealabilă a persoanei.

§ 124. Violarea de domiciliu în formă agravată

Dacă mai multe persoane se asociază în mod public şi, cu intenţia de a săvârşi acte de violenţă împotriva persoanelor sau bunurilor prin unirea forţelor acestora, pătrunde în mod ilegal în locuinţa, spaţiul comercial sau pe proprietatea îngrădită a altei persoane sau în spaţii închise dedicate serviciilor publice, fiecare participant la această acţiune se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

§ 125. Tulburarea ordinii publice

(1) Persoana care participă în calitate de autor sau participant

1. la acte de violenţă împotriva oamenilor sau bunurilor sau

2. la ameninţări cu acte de violenţă împotriva oamenilor

săvârşite în cadrul unui grup organizat într-un mod care pune în pericol siguranţa publică sau persoana care îndeamnă un grup de persoane să săvârşească astfel de fapte se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) În cazul în care art. § 113 prevede o pedeapsă pentru acţiunile menţionate la alin. 1 nr. 1 şi 2, dispoziţiile art. § 113 alin. 3 şi 4 se aplică având în vedere modificările de înţeles corespunzătoare. Aceasta se aplică şi în cazurile prevăzute la art.§ 114 dacă actul exercitat în virtutea atribuţiilor de serviciu este un act în înţelesul dispoziţiilor art.§ 113 alin. 1.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 125a. Tulburarea ordinii publice cu consecinţe deosebit de grave

În cazurile deosebit de grave prevăzute la § 125 alin. 1, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 10 ani. Un caz deosebit de grav este, de regulă, cazul în care făptuitorul

1. poartă asupra sa o armă de foc,
2. poartă asupra sa un alt fel de armă sau un alt instrument periculos,
3. printr-un act de violenţă aduce o altă persoană în pericol de moarte sau de vătămare gravă a stării de sănătate a acesteia,
4. jefuieşte sau cauzează daune considerabile unor bunuri care nu îi aparţin.

§ 126. Tulburarea liniştii publice prin ameninţarea cu săvârşirea de fapte penale

(1) Persoana care, într-un mod care este de natură a tulbura liniştea publică, ameninţă cu săvârşirea

1. unei fapte de revoltă din cele 4 cazuri menţionate la § 125a teza 2 punctele 1-4,
2. unei fapte de omor (§ 211), lovituri cauzatoare de moarte (§ 212) sau genocid (§ 6 din Codul privind infracţiunile de drept internaţional sau o infracţiune contra umanităţii (§ 7 din Codul privind infracţiunile de drept internaţional) sau o infracţiune de război (§ 8, 9, 10, 11 sau 12 din Codul privind infracţiunile de drept internaţional),
3. unei fapte de vătămare corporală gravă (§ 226),
4. unei fapte penale contra libertăţii persoanei în cazurile prevăzute la § 232 alin. 3 teza 2, § 232a alin. 3, 4 sau 5, § 232b alin. 3 sau 4, § 233a alin. 3 sau 4, în fiecare caz dacă este vorba de o infracţiune, § 234, § 234a sau 239b,
5. unei fapte de tâlhărie sau şantaj în scop de tâlhărie (§ 249-§ 251 sau § 255),
6. unei infracţiuni contra ordinii publice în cazurile prevăzute la § 306-§ 306c sau 307 alin. 1-3, § 308 alin. 1-3, § 309 alin. 1-4, § 313, § 314 sau § 315 alin. 3, § 315b alin. 3, § 316a alin. 1 sau alin. 3, § 316 alin. 1 sau alin. 3 sau § 318 alin. 3 sau 4 sau
7. unei infracţiuni contra ordinii publice în cazurile prevăzute la § 309 alin. 6, § 311 alin. 1, § 316b alin. 1, § 317 alin. 1 sau § 318 alin. 1

se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, într-un mod de natură a perturba liniştea publică şi în mod intenţionat, pretinde că săvârşirea uneia din faptele ilegale prevăzute la alin. 1 este iminentă.

§ 127. Constituirea de grupări armate

Persoana care, în mod neautorizat, constituie sau comandă o grupare care dispune de arme sau de alte instrumente periculoase sau persoana care aderă la o astfel de grupare, o aprovizionează cu arme sau cu bani sau o susţine în alt mod se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

§ 128. (abrogat)

§ 129. Constituirea de grupări infracţionale

(1) Cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă se pedepseşte persoana care constituie o grupare sau participă în calitate de membru la o grupare al cărei scop sau a cărei activitate este săvârşirea de fapte penale sancţionate cu pedeapsa cu închisoarea de maximum 2 ani. Cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă se pedepseşte persoana care sprijină o astfel de grupare sau recrutează pentru aceasta membri sau susţinători.

(2) O grupare este o asociere de mai mult de două persoane, independentă, de lungă durată, caracterizată prin stabilirea unor roluri ale membrilor acesteia, continuitatea apartenenţei şi specificitatea structurii, în scopul urmăririi unui interes comun.

(3) Dispoziţiile alin. 1 nu se aplică

1. dacă gruparea este un partid politic pe care Curtea Constituţională Federală nu l-a declarat neconstituţional,

2. dacă săvârşirea de fapte penale este doar un scop sau o activitate lipsită de importanţă sau

3. dacă scopurile sau activitatea grupării se referă la faptele penale de la § 84-§ 87.

(4) Tentativa de constituire a unei grupări menţionate la alin. 1 şi 2 se pedepseşte.

(5) În cazurile deosebit de grave prevăzute la alin. 1 teza 2 pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani. Un caz deosebit de grav este, de regulă, cazul în care făptuitorul se numără printre conducătorii sau susţinătorii grupării. În cazurile prevăzute la alin. 1 teza 2 pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 10 ani dacă scopul sau activitatea grupării vizează săvârşirea faptelor penale prevăzute la § 100b alin. 2 punctul 1 lit. a, c, d, e şi g-m, punctele 2-5 şi 7 din Codul de procedură penală, cu excepţia faptelor penale prevăzute la § 100b alin. 2 punctul 1 lit. g din Codul de procedură penală conform § 239a şi § 239b Cod penal.

(6) În cazul participanţilor al căror grad de vinovăţie este redus şi a căror contribuţie este de importanţă redusă instanţa poate renunţa la aplicarea pedepsei conform dispoziţiilor alin. 1 şi 4.

(7) Instanţa poate dispune reducerea pedepsei conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) sau poate renunţa la aplicarea acestor dispoziţii dacă făptuitorul

1. se străduieşte în mod benevol şi serios să împiedice continuarea existenţei grupării sau săvârşirea unei fapte penale care face parte din scopurile acesteia sau

2. informează în mod benevol o instituţie competentă cu privire la cunoştinţele sale atât de devreme încât faptele penale a căror pregătire o cunoaşte mai pot fi împiedicate;

FOR PRIVATE USE ONLY

dacă făptuitorul își îndeplinește scopul de a împiedica continuarea existenței grupării sau dacă acesta este îndeplinit fără implicarea sa făptuitorul nu se pedepsește.

§ 129a. Constituirea de grupări teroriste

(1) Persoana care constituie o grupare (§ 129 alin. 2) ale cărei scopuri sau a cărei activitate vizează săvârșirea unor fapte de

1. omor (§ 211) sau lovituri cauzatoare de moarte (§ 212) sau genocid (§ 6 din Codul infracțiunilor de drept internațional) sau fapte penale împotriva umanității (§ 7 din Codul infracțiunilor de drept internațional) sau infracțiuni de război (§ 8, § 9, § 10, § 11 sau § 12 din Codul infracțiunilor de drept internațional) sau

2. fapte penale contra libertății persoanei în cazurile prevăzute la § 239a sau § 239b,

3. (abrogat)

sau persoana care participă la o astfel de grupare în calitate de membru se pedepsește cu închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care constituie o grupare ale cărei scopuri sau a cărei activitate vizează

1. producerea de vătămări corporale sau psihice grave unei alte persoane, în special de tipul celor prevăzute la § 226,

2. săvârșirea de fapte penale conform § 303b, § 305, § 305a sau fapte penale care reprezintă un pericol pentru ordinea publică în cazurile prevăzute la § 306-§ 306c sau § 307 alin. 1-3, § 308 alin. 1-4, § 309 alin. 1-5, § 313, § 314 sau § 315 alin. 1, 3 sau 4, § 316b alin. 1 sau 3 sau § 316c alin. 1-3 sau § 317 alin. 1,

3. fapte penale contra mediului înconjurător, în cazurile prevăzute la § 330a alin. 1-3,

4. fapte penale conform § 19 alin. 1-3, § 20 alin. 1 sau 2, § 20a alin. 1-3, § 19 alin. 2 punctul 2 sau alin. 3 punctul 2, § 20 alin. 1 sau 2 sau § 20a alin. 1-3, fiecare și coroborat cu § 21 sau § 22a alin. 1-3 din Legea privind controlul armelor de război sau

5. fapte penale conform § 51 alin. 1-3 din Legea privind regimul armelor

sau persoana care participă la o astfel de grupare în calitate de membru, dacă una dintre faptele menționate la punctele 1-5 vizează intimidarea populației în mod semnificativ, constrângerea unei autorități publice sau a unei organizații internaționale prin violență sau prin amenințare cu violența ori îndepărtarea sau limitarea considerabilă a structurilor fundamentale politice, constituționale, economice sau sociale ale unui stat sau ale unei organizații internaționale și care, prin modul de săvârșire sau prin efecte, poate dăuna considerabil unui stat sau unei organizații internaționale.

(3) Dacă scopurile sau activitatea grupării vizează amenințarea cu una din faptele penale prevăzute la alin. 1 și 2 pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(4) Dacă făptuitorul se numără printre conducătorii sau susținătorii grupării, în cazurile prevăzute la alin. 1 și 2 pedeapsa este închisoarea de minimum 3 ani, iar în cazurile prevăzute la alin. 3 pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(5) Persoana care susține o grupare dintre cele menționate la alin. 1, 2 sau 3 se pedepsește, în cazurile prevăzute la alin. 1 și 2, cu închisoarea de la 6 luni la 10 ani, în cazurile prevăzute la alin. 3, cu închisoare de până la 5 ani sau cu amendă. Persoana care recrutează membri sau susținători pentru o grupare dintre cele menționate la alin. 1 sau alin. 2 se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(6) În cazul participanților al căror grad de vinovăție este redus și contribuția acestora este de importanță scăzută, în cazurile prevăzute la alin. 1, 2, 3 și 5, instanța poate reduce pedeapsa conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2).

(7) Dispozițiile § 129 alin. 7 se aplică în mod corespunzător.

(8) Pe lângă pedeapsa cu închisoarea de minimum 6 luni, instanța poate interzice exercitarea dreptului de a ocupa funcții publice și a dreptului de a alege și de a fi ales (§ 45 alin. 2 și 5).

(9) În cazurile prevăzute la alin. 1, 2, 4 și 5, instanța poate dispune măsura libertății sub supraveghere.

§ 129b. Grupări infracționale și teroriste din străinătate; confiscarea

(1) Dispozițiile § 129 și § 129a se aplică și pentru grupările din străinătate. Dacă fapta se referă la o grupare din afara statelor membre ale Uniunii Europene, acestea se aplică doar dacă fapta este săvârșită printr-o activitate exercitată în interiorul domeniului de aplicare teritorială a prezentei legi sau dacă făptuitorul sau victima este cetățean german sau se află pe teritoriul Republicii Federale Germania. În cazurile prevăzute la teza 2, acțiunea penală se pune în mișcare doar cu autorizarea Ministerului Federal al Justiției și Protecției Consumatorului. Autorizația poate fi emisă pentru un caz particular sau cu titlu general, inclusiv pentru punerea în mișcare a acțiunii penale în legătură cu fapte viitoare care se referă la o anumită grupare. La emiterea autorizației, Ministerul Federal al Justiției și Protecției Consumatorului va avea în vedere dacă aspirațiile grupării sunt îndreptate împotriva valorilor fundamentale ale unei ordini de stat care respectă demnitatea umană sau împotriva convieţuirii pașnice a popoarelor și dacă, luând în considerare toate circumstanțele, acele aspirații pot fi considerate reprobabile.

(2) În cazurile prevăzute la § 129 și § 129a, inclusiv coroborate cu dispozițiile alin. 1, se aplică dispozițiile § 74a.

§ 130. Instigarea la discriminare

(1) Persoana care într-un mod de natură să perturbe ordinea publică

1. instigă la ură împotriva unui grup național, rasial, religios sau etnic, împotriva unor părți a populației sau împotriva unei persoane, pe motiv de

apartenenţă la unul din grupurile mai sus menţionate sau la o parte a populaţiei, sau instigă la violenţă şi măsuri arbitrare sau

2. atentează la demnitatea umană a altor persoane prin aceea că insultă, desconsideră sau calomniază un grup dintre cele mai sus menţionate, părţi ale populaţiei sau persoane pe motiv de apartenenţă la unul din grupurile mai sus menţionate sau la o parte a populaţiei,

se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(2) Cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă se pedepseşte persoana care

1. diseminează un material (§ 11 alin. 3) sau îl face disponibil în mod public sau oferă, lasă sau face accesibil unei persoane cu vârsta sub 18 ani un material (§ 11 alin. 3) care

a) incită la ură împotriva unui grup dintre cele menţionate la alin. 1 punctul 1, împotriva unor părţi a populaţiei sau împotriva unei persoane pe motiv de apartenenţă la unul din grupurile menţionate la alin. 1 punctul 1 sau la o parte a populaţiei,

b) instigă la violenţă sau măsuri arbitrare împotriva persoanelor sau grupurilor de persoane menţionate la lit. a sau

c) atentează la demnitatea umană a persoanelor sau grupurilor de persoane menţionate la lit. a prin aceea că le insultă, desconsideră sau calomniază,

2. face accesibil conţinutul menţionat la punctul 1 lit. a-c prin radio sau prin mijloacele de comunicaţie prin internet unei persoane cu vârsta sub 18 ani sau opiniei publice sau

3. produce, procură, furnizează, deţine stocuri, oferă, solicită un material (§ 11 alin. 3) cu un conţinut dintre cele prevăzute la punctul 1 lit. a-c sau importă sau exportă acest material în scopul de a utiliza materialul sau părţi ale acestuia în înţelesul dispoziţiilor de la punctul 1 sau punctul 2 sau de a facilita o astfel de utilizare unei alte persoane.

(3) Cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă se pedepseşte persoana care aprobă, neagă sau bagatelizează în mod public sau în cadrul unei adunări o acţiune săvârşită sub imperiul naţional-socialismului de tipul celor prevăzute la § 6 alin. 1 din Codul privind infracţiunile de drept internaţional într-un mod care este de natură să perturbe ordinea publică.

(4) Se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă persoana care, în mod public sau în cadrul unei adunări, perturbă ordinea publică într-un mod care lezează demnitatea victimelor prin aceea că aprobă, glorifică sau legitimează stăpânirea naţional-socialistă prin violenţă şi arbitrar.

(5) Dispoziţiile alin. 2 punctele 1 şi 3 se aplică şi pentru un material (§ 11 alin. 3) cu conţinutul menţionat la alin. 3 şi 4. Se pedepseşte conform dispoziţiilor alin. 2 punctul 2 şi persoana care face accesibil unei persoane cu vârsta sub 18 ani sau opiniei publice un conţinut de tipul menţionat la alin. 3 şi 4 prin radio sau mijloace de comunicaţie prin internet.

(6) În cazurile prevăzute la alin. 2 punctele 1 şi 2, inclusiv coroborat cu alin. 5, tentativa se pedepseşte.

(7) În cazurile prevăzute la alin. 2, inclusiv coroborat cu alin. 5, şi în cazurile prevăzute la alin. 3 şi 4, dispoziţiile § 86 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

§ 130a. Instruirea în scopul săvârşirii de fapte penale

(1) Persoana care diseminează sau face accesibil publicului un material (§ 11 alin. 3) care este de natură să servească drept îndemn la săvârşirea unei fapte ilegale dintre faptele prevăzute la § 126 alin. 1 şi care prin conţinutul său este dedicat încurajării sau trezirii disponibilităţii altor persoane de a săvârşi o astfel de faptă se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care

1. diseminează sau face accesibil publicului un material (§ 11 alin. 3) care este de natură să servească ca îndemn la săvârşirea unei fapte ilegale dintre faptele prevăzute la § 126 alin. 1 sau

2. îndeamnă în mod public în cadrul unei adunări la săvârşirea unei fapte ilegale dintre faptele prevăzute la § 126 alin. 1

pentru a încuraja sau trezi disponibilitatea altor persoane de a săvârşi o astfel de faptă.

(3) Conform dispoziţiilor alin. 1 se pedepseşte şi persoana care face accesibil un conţinut menţionat la alin. 1 sau alin. 2 prin intermediul radioului sau al mijloacelor de comunicaţie prin internet.

(4) Dispoziţiile § 86 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

§ 131. Diseminarea de reprezentări de violenţă

(1) Cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă se pedepseşte persoana care

1. a) diseminează sau face accesibil un material (§ 11 alin. 3) care prezintă acte de violenţă săvârşite cu cruzime sau alte acte de violenţă inumane împotriva unor oameni sau fiinţe humanoide într-un mod care exprimă o glorificare sau o bagatelizare a acestor acte de violenţă sau care prezintă cruzimea sau caracterul inuman al săvârşirii acestora într-un mod care încălcă demnitatea umană

b) oferă, lasă sau face accesibil cele de mai sus

2. face accesibil un conţinut menţionat la punctul 1 prin intermediul radioului sau prin mijloace de comunicaţie prin internet

a) unei persoane cu vârsta sub 18 ani sau

b) publicului

3. produce, procură, furnizează, deţine stocuri, oferă, solicită, importă sau exportă acest material în scopul de a utiliza materialul sau părţi ale acestuia în înţelesul dispoziţiilor de la punctul 1 lit. a sau b sau punctul 2 sau de a facilita o astfel de utilizare de către o altă persoană.

În cazurile prevăzute la teza 1 punctele 1 şi 2 tentativa se pedepseşte.

(2) Dispoziţiile alin. 1 nu se aplică dacă acţiunea este menită să servească unui reportaj privind evenimente curente sau istorice.

(3) Dispoziţiile alin. 1 teza 1 punctul 1 lit. b, punctul 2 lit. a nu se aplică dacă fapta este comisă de către tutorele legal al persoanei care acţionează în interesul acesteia; prevederea nu se aplică dacă tutorele legal îşi încalcă în mod grav obligaţia de educaţie prin oferirea, predarea sau facilitarea accesului.

§ 132. Uzurparea de calităţi oficiale

Persoana care, în mod neautorizat, exercită o funcţie oficială sau întreprinde o acţiune care nu poate fi exercitată decât în baza unei funcţii oficiale se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

§ 132a. Abuzul de titluri, denumiri profesionale şi simboluri

(1) Persoana care în mod neautorizat

1. poartă denumiri oficiale, grade academice, titluri sau demnităţi publice germane sau din străinătate,

2. poartă denumirea profesională de medic, medic stomatolog, psihoterapeut psihologic, psihoterapeut pentru copii şi tineri, psihoterapeut, medic veterinar, farmacist, avocat, avocat specializat în domeniul proprietăţii intelectuale, auditor financiar, expert contabil, consultant fiscal sau agent fiscal,

3. poartă titlul de expert judiciar sau

4. poartă uniforme, îmbrăcăminte oficială sau simboluri germane sau din străinătate

se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

(2) Denumirilor, gradelor academice, titlurilor, demnităţilor, uniformelor, îmbrăcămintei sau simbolurilor oficiale de mai sus le sunt asimilate cele care sunt atât de asemănătoare cu cele de mai sus încât pot fi confundate cu acestea.

(3) Dispoziţiile alin. 1 şi 2 se aplică şi pentru denumirile oficiale, titlurile, demnităţile, îmbrăcămintea şi simbolurile oficiale ale bisericii şi altor comunităţi religioase de drept public.

(4) Bunurile la care se referă o faptă penală prevăzută la alin. 1 punctul 4, singură sau coroborat cu dispoziţiile alin. 2 sau 3, pot fi confiscate.

§ 133. Sustragerea sau distrugerea bunurilor aflate în păstrarea autorităţilor

(1) Persoana care distruge, deteriorează, aduce în stare de neîntrebuinţare documente sau alte bunuri mobile aflate în păstrarea autorităţilor sau care au fost încredinţate acesteia în scop de păstrare în interes de serviciu sau le sustrage se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(2) Aceste dispoziţii se aplică şi pentru documente sau alte bunuri mobile aflate în păstrarea oficială a unei biserici sau altei comunităţi religioase de

drept public sau care au fost date de aceasta făptuitorului sau altei persoane în scop de păstrare.

(3) Persoana care săvârşeşte fapta asupra unui bun care i-a fost încredinţat sau care i-a fost făcut accesibil în calitate de funcţionar public sau persoană din serviciul public cu obligaţii speciale se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

§ 134. Distrugerea anunţurilor oficiale

Persoana care, cu ştiinţă, distruge, deformează, face nerecognoscibil sau distorsionează un document oficial care a fost afişat sau expus ca anunţ public se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

§ 135. (abrogat)

§ 136. Sustragerea de sub sechestru; ruperea de sigilii

(1) Persoana care distruge, deteriorează, aduce în stare de neîntrebuinţare sau sustrage în orice alt mod, în tot sau în parte, de sub sechestru oficial un bun indisponibilizat sau confiscat în orice alt mod se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care deteriorează, înlocuieşte sau face nerecognoscibil un sigiliu oficial aplicat în vederea confiscării, asigurării sau marcării unor bunuri sau persoana care lipseşte de eficienţă în tot sau în parte un sigiliu astfel aplicat.

(3) Fapta nu se pedepseşte conform dispoziţiilor alin. 1 şi 2 dacă indisponibilizarea, confiscarea sau înfiinţarea unui sigiliu nu a fost efectuată printr-o acţiune legală. Aceasta se aplică atunci şi când făptuitorul presupune în mod eronat că acţiunea a fost legală.

(4) Dispoziţiile § 113 alin. 4 se aplică în mod corespunzător.

§ 137. (abrogat)

§ 138. Nedenunţarea unor infracţiuni

(1) Persoana care află de intenţia sau de săvârşirea

1. (abrogat)

2. unei fapte de înaltă trădare, în cazurile prevăzute la § 81-§ 83 alin. 1,

3. unei fapte de trădare de ţară sau punere în pericol a securităţii externe, în cazurile prevăzute la § 94-§ 96, § 97a sau § 100,

4. unei fapte de falsificare de titluri de valoare, în cazurile prevăzute la § 146, § 151, § 152, sau falsificare de carduri de plată cu funcţie de garanţie şi tipizate pentru eurocecuri, în cazurile prevăzute la § 152b alin. 1-3,

5. unei fapte de omor (§ 211) sau lovituri cauzatoare de moarte (§ 212) sau genocid (§ 6 din Codul infracţiunilor de drept internaţional) sau al unei fapte penale împotriva umanităţii (§ 7 din Codul infracţiunilor de drept internaţional) sau al unei infracţiuni de război (§ 8, 9, 10, 11 sau 12 din Codul

infracţiunilor de drept internaţional) sau al unei infracţiuni de agresiune (§ 13 din Codul infracţiunilor de drept internaţional),

6. unei fapte penale contra libertăţii persoanei, în cazurile prevăzute la § 232 alin. 2 teza 2, § 232a alin. 3, 4 sau 5, § 232b alin. 3 sau 4, § 233a alin. 3 sau 4, dacă este vorba de o infracţiune, § 234, § 234a, § 239a sau § 239b,

7. unei fapte de tâlhărie sau şantaj în scop de tâlhărie (§ 249-§ 251 sau § 255) sau

8. unei fapte penale care constituie un pericol pentru ordinea publică, în cazurile prevăzute la § 306-§ 306c sau § 307 alin. 1-3, § 308 alin. 1-4, § 309 alin. 1-5, § 310, § 313, § 314 sau § 315 alin. 3, § 315b alin. 3 sau § 316a sau § 316c

la o dată la care săvârşirea sau rezultatul faptei mai poate fi împiedicat şi omite să informeze la timp autorităţile sau persoana ameninţată se pedepseşte cu închisoare de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care află

1. de săvârşirea unei fapte penale prevăzute la § 89a sau

2. de intenţia sau de săvârşire a unei fapte penale prevăzute la § 129a, inclusiv coroborat cu § 129 alin. 1 teza 1 şi 2

la o dată la care săvârşirea mai poate fi împiedicată şi omite să informeze de îndată autorităţile. În cazul punctului 2, dispoziţiile § 129b alin. 1 tezele 3-5 se aplică în mod corespunzător.

(3) Persoana care omite din culpă informarea autorităţilor, deşi a aflat de intenţia sau de săvârşirea faptei penale, se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă.

§ 139. Cauze de nepedepsire a nedenunţării unor infracţiuni

(1) Dacă, în cazurile prevăzute la § 138, nu a existat tentativă, instanţa poate renunţa la aplicarea pedepsei.

(2) Un cleric nu este obligat să informeze autorităţile cu privire la aspecte care i-au fost încredinţate în calitatea sa de duhovnic.

(3) Nu se pedepseşte persoana care omite să informeze autorităţile cu privire la un aparţinător dacă s-a străduit în mod serios să îl determine să nu săvârşească fapta sau ca rezultatul acesteia să nu se producă, cu excepţia cazului în care este vorba de

1. o faptă de omor sau lovituri cauzatoare de moarte (§ 211 sau § 212),

2. o faptă de genocid, în cazurile prevăzute la § 6 alin. 1 punctul 1 din Codul infracţiunilor de drept internaţional, sau o infracţiune împotriva umanităţii, în cazurile prevăzute la § 7 alin. 1 punctul 1 din Codul infracţiunilor de drept internaţional, sau o infracţiune de război, în cazurile prevăzute la § 8 alin. 1 punctul 1 din Codul infracţiunilor de drept internaţional sau

3. o faptă de răpire de persoane în scop de şantaj (§ 239a alin. 1), de luare de ostateci (§ 239b alin. 1) sau de atentat la siguranţa circulaţiei aeriene şi

maritime (§ 316c alin. 1) de către o grupare teroristă (§ 129a, inclusiv coroborat cu § 129b alin. 1).

În aceleaşi condiţii, nu este obligat să informeze autorităţile avocatul, apărătorul, medicul, psihoterapeutul psihologic sau psihoterapeutul pentru copii sau tineri cu privire la aspectele care i-au fost încredinţate în această calitate. Personalul auxiliar al persoanelor menţionate la teza 2 şi persoanele care desfăşoară activitate profesională în calitate de stagiari sau practicanţi nu au obligaţia de a informa autorităţile cu privire la aspectele care le-au fost încredinţate în calitatea profesională a acestora.

(4) Nu se pedepseşte persoana care împiedică săvârşirea sau producerea rezultatului faptei în alt mod decât prin informarea autorităţilor. Dacă fapta nu este săvârşită sau rezultatul acesteia nu se produce fără implicarea persoanei obligate să informeze autorităţile, este suficientă, pentru a beneficia de nepedepsire, străduinţa acesteia de a împiedica producerea rezultatului.

§ 140. Răsplătirea şi aprobarea faptelor penale

Persoana care

1. răsplăteşte sau

2. aprobă într-un mod care este de natură să perturbe liniştea publică în cadrul unei adunări sau prin diseminarea de materiale (§ 11 alin. 3)

una din faptele ilegale menţionate la § 138 alin. 1 punctele 2-4 şi punctul 5 ultima teză şi § 126 alin. 1 sau o faptă ilegală prevăzută la § 176 alin. 3, § 176a şi § 176b, § 177 alin. 4-8 sau § 178 după ce a fost săvârşită sau a existat o tentativă de săvârşire a faptei se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani sau cu amendă.

§ 141. (abrogat)

§ 142. Părăsirea locului accidentului

(1) Persoana care a fost implicată într-un accident şi care, după producerea accidentului rutier, părăseşte locul accidentului înainte

1. să faciliteze celorlalţi participanţi la accident şi persoanelor vătămate cunoaşterea identităţii sale, autovehiculului său şi tipului participării sale prin prezenţa sa şi prin indicarea aspectului că a participat la accident sau

2. să fi aşteptat, în funcţie de împrejurări, un timp rezonabil ca cineva să constate producerea accidentului

se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Conform dispoziţiilor alin. 1 se pedepseşte şi participantul la trafic care

1. după expirarea termenului de aşteptare (alin. 1 punctul 2) sau

2. în mod îndreptăţit sau scuzabil

a părăsit locul accidentului şi, ulterior, nu a facilitat fără întârziere constatările necesare.

(3) Participantul la accident îşi îndeplineşte obligaţia de a facilita ulterior constatările când comunică persoanei îndreptăţite (alin. 1 punctul 1) sau unei secţii de poliţie din imediata apropiere faptul că a participat la accident şi dacă indică adresa sa, reşedinţa, precum şi numărul de înmatriculare şi locul unde se află autovehiculul său şi îl pune la dispoziţie într-un termen rezonabil în scopul efectuării constatărilor.

(4) Instanţa reduce pedeapsa (§ 49 alin. 1) în cazurile prevăzute la alin. 1 şi 2 sau poate renunţa la aplicarea pedepsei conform acestor dispoziţii dacă participantul la accident permite în mod benevol în termen de 24 de ore de la producerea accidentului produs în afara traficului curent şi care s-a soldat doar cu pagube minore efectuarea ulterioară a constatărilor (alin. 3).

(5) Participant la accident este orice persoană al cărei comportament, în funcţie de împrejurări, a putut contribui la producerea accidentului.

§ 143. (abrogat)

§ 144. (abrogat)

§ 145. Abuzul de numere de telefon de urgenţă şi obstrucţionarea intervenţiei mijloacelor de prevenire a accidentelor şi de prim ajutor

(1) Persoana care în mod intenţionat sau cu ştiinţă

1. abuzează de numerele de telefon de urgenţă sau de semne de urgenţă sau

2. pretinde că din cauza unui accident sau ca urmare a unui pericol comun sau a unei calamităţi are nevoie de ajutor,

se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

(2) Persoana care în mod intenţionat sau cu ştiinţă

1. îndepărtează, face nerecognoscibile sau denaturează semnele de avertizare sau de interdicţie care servesc la prevenirea accidentelor sau pericolelor comune sau

2. îndepărtează, alterează sau face nerecognoscibile dispozitivele de protecţie care servesc la prevenirea accidentelor sau pericolelor comune sau dispozitivele de salvare care servesc la acordarea de ajutor în caz de accident sau pericol comun sau alte dispozitive

se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă dacă fapta nu este pedepsită conform § 303 sau § 304.

§ 145a. Încălcarea obligaţiilor impuse de instanţă pe durata libertăţii sub supraveghere

Persoana care pe durata măsurii libertăţii sub supraveghere încalcă o anumită obligaţie de tipul celor prevăzute la § 68b alin. 1 şi prin aceasta pune în pericol scopul măsurii de siguranţă se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă. Acţiunea penală se pune în mişcare doar la cererea instituţiei de supraveghere (§ 68a).

BUNDESTAG LIBRARY

§ 145b. (abrogat)

§ 145c. Încălcarea interdicției de a exercita o activitate profesională

Persoana care exercită o profesie sau o meserie în nume propriu sau pentru o altă persoană sau care permite ca acestea să fie exercitate pentru sine de către o altă persoană, deşi această exercitare i-a fost interzisă persoanei sau celeilalte persoane în baza unei hotărâri judecătoreşti se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

§ 145d. Inducerea în eroare a autorităților cu privire la săvârşirea unei fapte penale

(1) Persoana care cu ştiință induce în eroare o autoritate sau o instituție abilitată să înregistreze denunțuri cu privire la faptul că

1. a fost săvârşită o faptă ilegală sau

2. urmează a fi săvârşite una din faptele ilegale prevăzute la § 126 alin. 1

se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă dacă fapta nu este pedepsită conform § 164, § 258 sau § 258a.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, cu ştiință, încearcă să inducă în eroare una dintre instituțiile prevăzute la alin. 1 cu privire la

1. o faptă ilegală sau

2. o faptă ilegală prevăzută la § 126 alin. 1 care urmează a fi săvârşită.

(3) Cu pedeapsa cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani se pedepseşte persoana care

1. săvârşeşte o faptă prevăzută la alin. 1 punctul 1 sau alin. 2 punctul 1 sau

2. cu ştiință induce în eroare una dintre instituțiile menționate la alin. 1 cu privire la faptul că urmează a fi săvârşită o faptă ilegală prevăzută la § 46b alin. 1 teza 1 punctul 2 din prezenta lege sau § 31 teza 1 punctul 2 din Legea stupefiantelor sau

3. cu ştiință încearcă să inducă în eroare una din instituțiile menționate cu privire la participantul la o faptă prevăzută la punctul 2 care urmează a fi săvârşită,

în scopul de a obține o reducere de pedeapsă sau renunțarea la aplicarea pedepsei conform § 46b din prezenta lege sau § 31 din Legea stupefiantelor.

(4) În cazurile mai puțin grave de la alin. 3 pedeapsa este închisoarea de până la 3 ani sau amenda.

SECȚIUNEA VIII
Falsificarea de monedă şi timbre

§ 146. Falsificarea de monedă

(1) Cu pedeapsa cu închisoarea de minimum 1 an se pedepseşte persoana care

BCU MS / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

1. falsifică monedă cu intenţia de a o introduce în circulaţie ca monedă autentică sau de a facilita introducerea acesteia în circulaţie sau care alterează monedă cu această intenţie în aşa mod încât să creeze impresia unei valori mai mari,

2. îşi procură sau oferă cu această intenţie monedă falsificată sau

3. introduce în circulaţie monedă contrafăcută sau alterată sau şi-o procură.

(2) Dacă făptuitorul săvârşeşte fapta ca îndeletnicire sau ca membru al unei bande constituite în vederea contrafacerii de monedă în formă continuată pedeapsa este închisoarea de minimum 2 ani.

(3) În cazurile mai puţin grave de la alin. 1 pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani, iar în cazurile mai puţin grave de la alin. 2 pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

§ 147. Introducerea în circulaţie de monedă falsificată

(1) Persoana care, cu excepţia cazurilor prevăzute la § 146, introduce în circulaţie monedă falsificată ca fiind monedă autentică se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

§ 148. Falsificarea de timbre

(1) Cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă se pedepseşte persoana care

1. contrafăce timbre cu intenţia de a fi utilizate ca fiind autentice sau de a fi introduse în circulaţie sau de a facilita utilizarea sau introducerea acestora în circulaţie sau care alterează timbre cu această intenţie în aşa mod încât să creeze impresia unei valori mai mari,

2. îşi procură cu această intenţie timbre contrafăcute sau

3. utilizează, oferă sau introduce în circulaţie timbre contrafăcute ca fiind autentice.

(2) Persoana care utilizează sau introduce în circulaţie ca fiind valabile timbre la care valoarea a fost îndepărtată se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă.

(3) Tentativa se pedepseşte.

§ 149. Pregătirea falsificării de monedă şi timbre

(1) Persoana care pregăteşte o faptă de falsificare de monedă sau timbre prin aceea că produce, îşi procură pentru sine sau pentru un altul, oferă, păstrează sau predă altuia

1. plăci, forme, compoziţii, negative, matriţe, programe informatice sau alte dispozitive care pot fi folosite la săvârşirea faptei

2. hârtie care seamănă cu hârtia sau poate fi confundată cu hârtia folosită pentru fabricarea de monedă sau timbre şi care este protejată de contrafacere sau

3. holograme sau alte componente care servesc la asigurarea împotriva contrafacerii

se pedepseşte, dacă pregăteşte o faptă de contrafacere de monedă, cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă, iar în celelalte cazuri cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(2) Nu se pedepseşte conform dispoziţiilor alin. 1 persoana care în mod benevol

1. renunţă la săvârşirea faptei pregătite şi împiedică sau previne pericolul ca alte persoane să continue să pregătească fapta sau să o săvârşească şi

2. distruge, aduce în stare de neîntrebuinţare mijloacele de falsificare, dacă mai există şi mai pot fi folosite pentru falsificare sau indică autorităţilor locul unde acestea se află sau le predă acestora.

(3) Dacă pericolul ca alte persoane să continue să pregătească fapta sau să o săvârşească este împiedicat sau săvârşirea faptei este prevenită, fără implicarea făptuitorului, în locul condiţiilor de la alin. 2 punctul 1 este suficientă străduinţa benevolă şi serioasă a făptuitorului de a atinge acest scop.

§ 150. Confiscarea

Dacă o faptă penală a fost săvârşită în condiţiile prevederilor acestei Secţiuni, moneda contrafăcută, valorile contrafăcute sau anulate şi mijloacele de contrafacere menţionate la § 149 vor face obiectul confiscării.

§ 151. Hârtiile de valoare

În înţelesul dispoziţiilor § 146, § 147, § 149 şi § 150, monedei îi sunt asimilate următoarele hârtii de valoare dacă sunt protejate prin tipar şi tip de hârtie împotriva contrafacerii:

1. obligaţiuni la purtător, precum şi obligaţiuni la ordin care fac parte din aceeaşi emisiune, dacă în obligaţiuni se promite plata unei anumite sume de bani;

2. acţiuni;

3. părţi sociale emise de societăţile de administrare de capital;

4. cupoane de dobândă, profit şi reînnoire de tipul hârtiilor de valoare menţionate la punctele 1-3, precum şi certificate privind predarea acestor hârtii de valoare;

5. cecuri de călătorie.

§ 152. Monedă, timbre şi hârtii de valoare emise în străinătate

Dispoziţiile § 146-§ 151 se aplică şi pentru moneda, timbrele şi hârtiile de valoare emise în străinătate.

§ 152a. Falsificarea de carduri de plată, cecuri şi cambii

(1) Persoana care

1. contrafăce sau falsifică carduri de plată, cecuri sau cambii germane sau străine sau

2. îşi procură pentru sine sau pentru o altă persoană, oferă, transmite sau utilizează astfel de carduri, cecuri sau cambii

în scopul de a induce în eroare în cadrul circuitului juridic sau de a facilita o astfel de inducere în eroare se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) Dacă făptuitorul săvârşeşte fapta ca îndeletnicire sau ca membru al unei bande constituite în vederea săvârşirii în formă continuată a faptelor penale prevăzute la alin. 1 pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 10 ani.

(4) Cardurile de plată în înţelesul dispoziţiilor § 1 sunt cardurile

1. emise de o instituţie de credit sau servicii financiare şi

2. sunt protejate împotriva contrafacerii prin design şi codificare.

(5) Dispoziţiile § 149, dacă se referă la falsificarea de timbre, şi § 150 se aplică în mod corespunzător.

§ 152b. Falsificarea de carduri de plată cu funcţie de garanţie şi tipizate pentru eurocecuri

(1) Persoana care săvârşeşte una dintre faptele menţionate la § 152a alin. 1 în legătură cu carduri de plată cu funcţie de garanţie sau tipizate pentru eurocecuri se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 10 ani.

(2) Dacă făptuitorul săvârşeşte fapta ca îndeletnicire sau ca membru al unei bande constituite în vederea săvârşirii în formă continuată a faptelor penale prevăzute la alin. 1 pedeapsa este închisoarea de minimum 2 ani.

(3) În cazurile mai puţin grave prevăzute la alin. 1 pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani, iar în cazurile mai puţin grave prevăzute la alin. 2 pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(4) Carduri de plată cu funcţie de garanţie în înţelesul dispoziţiilor alin. 1 sunt cardurile de credit, eurocecurile şi alte carduri

1. care permit obligarea emitentului la efectuarea în cadrul circuitului de plăţi a unei plăţi garantate şi

2. sunt protejate împotriva contrafacerii prin design şi codificare

(5) Dispoziţiile § 149, dacă se referă la contrafacerea de monedă, şi § 150 se aplică în mod corespunzător.

SECŢIUNEA IX
Declaraţia mincinoasă şi sperjurul

§ 153. Declaraţia mincinoasă luată fără depunerea unui jurământ

Persoana care în faţa unei instanţe sau în faţa altei instituţii abilitate să ia declaraţii sub jurământ în cadrul audierii martorilor şi martorilor-experţi face o declaraţie mincinoasă în calitate de martor sau martor-expert, fără să fi depus un jurământ, se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

§ 154. Sperjurul

(1) Persoana care în fața instanței sau în fața altei instituții abilitate să ia jurământul unei persoane depune un jurământ fals se pedepsește cu închisoarea de cel puțin un an.

(2) În cazurile mai puțin grave pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

§ 155. Afirmații asimilate jurământului

Jurământului îi sunt asimilate următoarele:

1. afirmația care înlocuiește jurământul,
2. invocarea unui jurământ anterior sau a unei afirmații anterioare.

§ 156. Declarația pe propria răspundere falsă în locul jurământului

Persoana care în fața unei autorități abilitate să ia o declarație pe propria răspundere dă o astfel de declarație falsă sau face declarații mincinoase invocând o astfel de declarație se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

§ 157. Declarația mincinoasă în scopul favorizării unui aparținător

(1) Dacă un martor sau un martor-expert s-a făcut vinovat de sperjur sau declarație mincinoasă luată fără depunerea unui jurământ, instanța poate reduce pedeapsa conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) și în cazul declarației luate fără depunerea unui jurământ poate renunța la aplicarea pedepsei dacă făptuitorul nu a spus adevărul în scopul îndepărtării pericolului pentru un membru de familie sau pentru sine de a fi pedepsit sau de a face obiectul unei măsuri de siguranță.

(2) Instanța poate reduce pedeapsa conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) sau poate renunța la aplicarea pedepsei și atunci când persoana care a făcut declarații mincinoase este o persoană care nu a împlinit încă vârsta legală de 16 ani pentru depunerea unui jurământ.

§ 158. Corectarea unei declarații mincinoase

(1) Instanța poate reduce conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) pedeapsa aplicată pentru sperjur, declarații pe propria răspundere false sau declarații mincinoase luate fără depunerea unui jurământ sau poate renunța la aplicarea pedepsei dacă făptuitorul corectează declarațiile mincinoase la timp.

(2) Corectarea este tardivă dacă nu mai poate fi valorificată la luarea hotărârii sau dacă o altă persoană a suferit deja un prejudiciu ca urmare a săvârșirii faptei sau dacă împotriva făptuitorului s-a făcut deja o sesizare sau a fost deja începută o anchetă.

(3) Corectarea poate avea loc la instituția în fața căreia s-a dat declarația mincinoasă sau care urmează să o verifice în cadrul procesului, precum și în fața instanței, parchetului sau unei unități de poliție.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 159. Tentativa de instigare la declarații mincinoase

Pentru tentativa de incitare la o declarație mincinoasă (§ 153) și declarație pe propria răspundere falsă (§ 156) dispozițiile § 30 alin. 1 și § 31 alin. 1 punctul 1 și alin. 2 se aplică în mod corespunzător.

§ 160. Instigarea la declarații mincinoase

(1) Persoana care determină o altă persoană să depună un jurământ fals se pedepsește cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă; persoana care determină o altă persoană să dea o declarație pe propria răspundere falsă sau o declarație mincinoasă luată fără depunerea unui jurământ se pedepsește cu închisoarea de până la 6 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă.

(2) Tentativa se pedepsește.

§ 161. Fapte penale de jurământ fals săvârșite din culpă

(1) Dacă una din faptele prevăzute la § 154-§ 156 a fost săvârșită din culpă pedeapsa este închisoarea de până la 1 an sau amenda.

(2) Fapta nu se pedepsește atunci când făptuitorul corectează declarația la timp. Dispozițiile § 158 alin. 2 și 3 se aplică în mod corespunzător.

§ 162. Instanțe internaționale; comisii naționale de anchetă

(1) Dispozițiile § 153-161 se aplică și în ceea ce privește declarațiile mincinoase făcute în cadrul unui proces în fața unei instanțe internaționale constituite în baza unui act juridic obligatoriu pentru Republica Federală Germania.

(2) Dispozițiile § 153 și § 157-§160, în măsura în care se referă la declarația mincinoasă luată fără depunerea unui jurământ, se aplică și în ceea ce privește declarațiile mincinoase făcute în fața unei comisii de anchetă constituite în cadrul unui organ legislativ la nivel de federație sau la nivel de land federal.

§ 163.(abrogat)

SECȚIUNEA X
Acuzațiile false

§ 164. Acuzațiile false

(1) Persoana care formulează acuzații false împotriva altei persoane în fața unei autorități publice sau în fața unui funcționar public abilitat să înregistreze sesizări sau a unui superior militar, deși cunoaște că faptele nu sunt adevărate, sau care acționează în acest sens în mod public cu privire la săvârșirea unei fapte ilegale sau încălcarea unei obligații de serviciu, cu intenția ca împotriva persoanei să fie pornită sau continuată o procedură oficială sau alte măsuri oficiale se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care, cu intenție, face o altă afirmație cu privire la o faptă, deși cunoaște că fapta nu este adevărată, în fața

unei instituții dintre cele menționate la alin. 1 sau în mod public cu privire la o altă persoană, afirmația fiind de natură să determine ca împotriva persoanei să fie pornită sau continuată o procedură oficială sau alte măsuri oficiale.

(3) Cu pedeapsa cu închisoarea de la 6 luni la 10 ani se pedepsește persoana care săvârșește fapta de acuzații false în scopul de a determina reducerea unei pedepse sau renunțarea la aplicarea pedepsei conform § 46b din această lege sau § 31 din Legea stupefiantelor. În cazurile mai puțin grave, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

§ 165. Publicarea condamnării

(1) Dacă fapta prevăzută la § 164 a fost săvârșită în mod public sau prin diseminarea de materiale (§ 11 alin. 3) și dacă urmarea faptei a fost aplicarea unei pedepse, la cererea persoanei vătămate, instanța va dispune ca sentința de condamnare pentru acuzații false să fie făcută publică. Dacă persoana vătămată decedează, dreptul de a cere publicarea condamnării trece la aparținătorii menționați la § 77 alin. 2. Dispozițiile § 77 alin. 2-4 se aplică în mod corespunzător.

(2) În ce privește tipul publicării, dispozițiile § 200 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.

SECȚIUNEA XI
Infracțiuni care aduc atingere libertății religioase și ideologiilor despre lume

§ 166. Defăimarea religiilor, asociațiilor religioase și ideologice

(1) Persoana care în mod public sau prin diseminarea de materiale (§ 11 alin. 3) defăimează conținutul religiei sau ideologiei altei persoane într-un mod de natură a tulbura ordinea publică se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care în mod public sau prin diseminarea de materiale (§ 11 alin. 3) defăimează o biserică sau altă asociație religioasă sau ideologică de pe teritoriul Republicii Federale Germania, instituțiile sau practicile acestora într-un mod de natură a tulbura ordinea publică.

§ 167. Tulburarea serviciului religios

(1) Persoana care

1. tulbură serviciul religios sau o activitate legată de serviciul divin al unei biserici sau al altei asociații religioase de pe teritoriul Republicii Federale Germania în mod intenționat și grav sau
2. are un comportament injurios într-un loc dedicat serviciului religios al unei astfel de asociații religioase

se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Serviciului religios îi sunt asimilate ceremoniile unei asociaţii ideologice de pe teritoriul Republicii Federale Germania.

§ 167a. Tulburarea unei ceremonii funerare

Persoana care în mod intenţionat sau cu ştiinţă tulbură o ceremonie funerară se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

§ 168. Profanarea de morminte

(1) Persoana care, în mod ilegal, îndepărtează corpul sau părţi din corpul unei persoane decedate, un făt născut mort, părţi din acesta sau cenuşa unei persoane decedate sau persoana care are un comportament injurios cu privire la acestea se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care distruge sau deteriorează o urnă, loc de înhumare sau loc public de comemorare a morţilor sau persoana care are un comportament injurios în aceste locuri.

(3) Tentativa se pedepseşte.

SECŢIUNEA XII
Infracţiuni contra unor relaţii de familie

§ 169. Falsul în actele de stare civilă

(1) Fapta persoanei care declară un copil ca fiind al altei persoane sau care face declaraţii mincinoase cu privire la sau ascunde aspecte legate de starea civilă a altei persoane în faţa unei autorităţi publice abilitate să ţină registre de stare civilă sau să constate starea civilă se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

§ 170. Încălcarea obligaţiei de întreţinere

(1) Persoana care se sustrage unei obligaţii legale de întreţinere în aşa fel încât subzistenţa creditorului obligaţiei de întreţinere este pusă în primejdie sau, fără ajutorul altora, ar fi pus în primejdie se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Persoana care are obligaţii de întreţinere faţă de o gravidă şi o priveaţă pe aceasta în mod condamnabil de întreţinerea respectivă, determinând în acest fel pierderea sarcinii, se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

§ 171. Încălcarea obligaţiei de îngrijire sau educaţie

Persoana care îşi încalcă în mod grav obligaţia de întreţinere sau educaţie faţă de o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani şi prin aceasta pune persoana îndreptăţită în pericol de a suferi prejudicii considerabile în ceea ce priveşte dezvoltarea sa fizică sau psihică, de a adopta deprinderi infracţionale sau de a se prostitua se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

§ 172. Bigamia; parteneriatul civil dublu

Se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă persoana care este căsătorită sau a încheiat un parteneriat civil şi

1. încheie o căsătorie cu o a treia persoană sau

2. declară conform § 1 alin. 1 din Legea parteneriatului civil în faţa autorităţii competente în domeniul înregistrării parteneriatelor civile că doreşte să încheie cu o a treia persoană un parteneriat civil.

Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care încheie o căsătorie sau declară, conform § 1 alin. 1 din Legea parteneriatului civil în faţa autorităţii competente în domeniul înregistrării parteneriatelor civile, că doreşte să încheie cu o a treia persoană un parteneriat civil, dacă această a treia persoana este căsătorită sau a încheiat un parteneriat civil.

§ 173. Incestul

(1) Persoana care întreţine un raport sexual cu un descendent biologic se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Persoana care întreţine un raport sexual cu o rudă de sânge pe linie ascendentă se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă; aceasta se aplică şi atunci când relaţia de rudenie a încetat. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte fapta fraţilor şi surorilor care întreţin raporturi sexuale unii cu alţii.

(3) Descendenţii şi fraţii şi surorile nu se pedepsesc conform acestei dispoziţii dacă la vârsta săvârşirii faptei încă nu împliniseră vârsta de 18 ani.

SECŢIUNEA XIII
Infracţiuni privitoare la viaţa sexuală

§ 174. Abuzul sexual săvârşit de persoane prin abuzarea de încredere

(1) Persoana care exercită acţiuni sexuale

1. asupra unei persoane care nu a împlinit vârsta de 16 ani şi care i-a fost încredinţată în scop de educaţie, formare profesională sau îngrijire,

2. asupra unei persoane care nu a împlinit vârsta de 18 ani şi care i-a fost încredinţată în scop de educaţie, formare profesională sau îngrijire sau care îi este subordonată în cadrul unei relaţii de muncă sau profesionale, abuzând de o stare de dependenţă în legătură cu relaţia de educare, formare profesională, îngrijire, de muncă sau profesională sau

3. asupra unei persoane care nu a împlinit vârsta de 18 ani şi care este descendentul biologic sau legal al acesteia sau al soţului/soţiei, partenerului/partenerei în cadrul unui parteneriat civil sau al unei persoane cu care trăieşte într-o comunitate similară căsătoriei sau parteneriatului civil

sau care permite persoanei investite cu protecţia sa să exercite astfel de acte asupra sa se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(2) Se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani persoana căreia i-a fost încredinţată în cadrul unei instituţii de specialitate activitatea de educare, formare profesională sau îngrijire a persoanelor care nu au împlinit vârsta de 18 ani şi care exercită acte sexuale

1. asupra unei persoane care nu a împlinit vârsta de 16 ani şi care, în cadrul acestei instituţii, se află într-un raport juridic care vizează educaţia, formarea profesională sau îngrijirea sa sau care permite să i se exercite astfel de acte de către aceasta sau

2. abuzând de poziţia sa, exercită acte sexuale asupra sau permite să i se exercite astfel de acte de către o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani şi care în cadrul acestei instituţii se află într-un raport juridic care vizează educaţia, formarea profesională sau îngrijirea sa.

(3) Persoana care în condiţiile prevăzute la alin. 1 sau alin. 2

1. exercită acte sexuale în faţa persoanei care i-a fost încredinţată sau

2. determină persoana care i-a fost încredinţată ca aceasta să exercite acte sexuale în faţa sa

în scopul stimulării sale sexuale sau a persoanei care i-a fost încredinţată se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(4) Tentativa de pedepseşte.

(5) În cazurile prevăzute la alin. 1 punctul 1, alin. 2 punctul 1 sau alin. 3 coroborat cu alin. 1 punctul 1 sau alin. 2 punctul 1, instanţa poate renunţa la aplicarea pedepsei conform acestei dispoziţii dacă răul produs prin săvârşirea faptei este redus.

§ 174a. Abuzul sexual săvârşit asupra unui deţinut, a unei persoane internate din ordinul autorităţilor într-un centru de prevenţie preventivă, faţă de bolnavii şi persoanele neajutorate din anumite centre

(1) Dacă o persoană întreţine, abuzând de funcţia pe care o deţine, raporturi sexuale cu un deţinut sau o persoană internată la ordinul autorităţilor într-un centru de prevenţie preventivă, care i-a fost încredinţată spre educare, instruire, supraveghere sau îndrumare, sau o obligă pe una din persoanele menţionate anterior să întreţină raporturi sexuale cu ea, persoana respectivă se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care abuzează persoana care a fost internată într-o unitate de îngrijire a sănătăţii sau instituţionalizată şi încredinţată acesteia în scop de supraveghere sau îngrijire prin aceea că, profitând de boala sau de nevoia persoanei respective, exercită acte sexuale asupra acestei persoane sau permite să i se exercite de către aceasta.

(3) Tentativa se pedepseşte.

§ 174b. Abuzul sexual săvârşit prin abuz de funcţie

(1) Persoana care, în calitate de funcţionar public care participă în cadrul unui proces penal sau al unui proces în care se dispune o măsură de sau o

măsură de deţinere, abuzând de dependenţa determinată de proces, exercită acţiuni sexuale asupra persoanei împotriva căreia este îndreptat procesul sau permite să i se exercite astfel de acte de către aceasta se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

§ 174c. Abuzul sexual săvârşit prin abuzul unui raport de consiliere, tratament sau îngrijire

(1) Persoana care exercită acte sexuale asupra unei persoane care i-a fost încredinţată ca urmare a unei boli sau dizabilităţi psihice a acesteia, inclusiv dependenţă, sau a unei boli sau dizabilităţi fizice în scop de consiliere, tratament sau îngrijire, abuzând de raportul de consiliere, tratament sau îngrijire sau care permite să i se exercite astfel de acte de către aceasta se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care exercită acte sexuale asupra unei persoane care i-a fost încredinţată în scop de tratament psihoterapeutic, abuzând de raportul de tratament sau care permite să i se exercite astfel de acte de către aceasta.

(3) Tentativa se pedepseşte.

§ 175. (abrogat)

§ 176. Abuzul sexual asupra copiilor

(1) Cel care exercită acte sexuale asupra unei persoane care nu a împlinit vârsta de 14 ani (copil) sau care permite să i se exercite astfel de acte de către un copil se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 10 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care determină un copil să exercite acte sexuale asupra unui terţ sau să permită ca un terţ să exercite astfel de acte asupra sa.

(3) În cazurile deosebit de grave pedeapsa cu închisoarea nu va fi sub 1 an.

(4) Se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani persoana care

1. exercită acte sexuale în faţa unui copil,

2. determină un copil să exercite acte sexuale dacă fapta nu este pedepsită cu pedeapsă la alin. 1 sau alin. 2,

3. acţionează asupra unui copil prin materiale (§ 1 alin. 3) sau prin mijloace ale tehnologiei informaţiei şi comunicării în scopul de a

a) determina copilul să exercite acte sexuale asupra sau în faţa făptuitorului sau a unui terţ sau să permită ca făptuitorul sau un terţ să exercite astfel de acte asupra copilului sau

b) săvârşi o faptă prevăzută la § 184b alin. 1 punctul 3 sau § 184b alin. 3 sau

4. acţionează asupra unui copil prin prezentarea de ilustraţii şi reprezentări pornografice, prin redarea de înregistrări audio cu conţinut pornografic, prin

facilitarea accesului la conținuturi pornografice cu ajutorul mijloacelor tehnologiei informației sau comunicațiilor sau prin discuții cu caracter pornografic.

(5) Se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani persoana care oferă un copil sau promite să ofere un copil pentru săvârșirea faptei prevăzute la alin. 1 și alin. 4 sau persoana care se înțelege cu altă persoană în scopul săvârșirii unei astfel de fapte.

(6) Tentativa se pedepsește; aceasta nu se aplică pentru faptele prevăzute la alin. 4 punctele 3 și 4 și alin. 5.

§ 176a. Abuzul sexual calificat asupra copiilor

(1) Abuzul sexual asupra copiilor se pedepsește în cazurile prevăzute la § 176 alin. 1 și 2 cu închisoarea de mai mult de 1 an dacă făptuitorul a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru o astfel de faptă penală.

(2) În cazurile prevăzute la § 176 alin. 1 și 2, abuzul sexual asupra copiilor se pedepsește cu închisoarea de mai mult de 2 ani dacă

1. o persoană care a împlinit vârsta de 18 ani întreține raporturi sexuale cu copilul sau exercită acte sexuale similare asupra copilului sau permite să i se exercite de către acesta astfel de acte care presupun penetrarea în corp,
2. fapta este săvârșită de mai multe persoane împreună sau
3. prin săvârșirea faptei, făptuitorul pune copilul în pericol de gravă afectare a sănătății acestuia sau de afectare gravă a dezvoltării fizice sau psihice a copilului.

(3) Se pedepsește cu închisoarea de mai mult de 2 ani persoana care, în cazurile prevăzute la § 176 alin. 1-3, alin. 4 punctul 1 sau punctul 2 sau § 176 alin. 6, acționează în calitate de autor sau participant cu intenția de a face din faptă obiectul unui material pornografic (§ 11 alin. 3) care urmează a fi diseminat conform § 184b alin. 1 sau alin. 2.

(4) În cazurile mai puțin grave de la alin. 1, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani, iar în cazurile mai puțin grave de la alin. 2, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(5) Se pedepsește cu închisoarea de mai mult de 5 ani persoana care, în cazurile de la § 176 alin. 1-3, prin săvârșirea faptei, abuzează fizic grav copilul sau îl aduce în pericol de moarte.

(6) În termenul prevăzut la alin. 1 nu este inclusă perioada în care făptuitorul a fost deținut în baza unui mandat oficial într-o unitate de specialitate. În cazurile prevăzute la alin. 1, fapta care a fost judecată în străinătate este asimilată unei fapte judecate pe teritoriul Republicii Federale Germania dacă, conform dreptului german, ar constitui o faptă potrivit § 176 alin. 1 sau alin. 2.

§ 176b. Abuzul sexual asupra copiilor urmat de moartea victimei

Dacă făptuitorul cauzează prin abuzul sexual (§ 176 și § 176a) din culpă moartea copilului, pedeapsa este detențiunea pe viață sau închisoarea de minimum 10 ani.

§ 177. Agresiunea sexuală; constrângerea sexuală; violul

(1) Persoana care, împotriva voinţei manifeste a altei persoane, exercită acte sexuale asupra acestei persoane sau permite ca aceasta să exercite asupra sa astfel de acte sau care determină această persoană să exercite sau să tolereze acte sexuale asupra sa sau de către un terţ se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care exercită acte sexuale asupra unei alte persoane sau permite ca aceasta să le exercite asupra sa sau care determină această persoană să exercite sau să tolereze acte sexuale asupra sa sau de către un terţ dacă

1. făptuitorul profită de faptul că această persoană nu este capabilă să-şi formeze sau să-şi manifeste voinţa contrară,

2. făptuitorul profită de faptul că această persoană, ca urmare a stării fizice sau psihice în care se află, este considerabil limitată în ceea ce priveşte formarea sau manifestarea voinţei sale, cu excepţia cazului în care s-a asigurat de acordul acestei persoane,

3. făptuitorul profită de un moment de surpriză,

4. făptuitorul profită de o situaţie în care victima, dacă opune rezistenţă, este ameninţată cu un rău considerabil sau

5. făptuitorul a constrâns persoana, prin ameninţare cu un rău considerabil, să exercite sau să tolereze actul sexual.

(3) Tentativa se pedepseşte.

(4) Pedeapsa este închisoarea de minimum 1 an dacă incapacitatea victimei de a-şi forma sau manifesta voinţa are la bază o boală sau o dizabilitate a victimei.

(5) Pedeapsa este închisoarea de minimum 1 an dacă făptuitorul

1. face uz de forţă faţă de victimă,

2. ameninţă victima cu un pericol iminent la integritatea fizică şi viaţa victimei sau

3. profită de o situaţie în care victima este complet lipsită de protecţie şi la mila făptuitorului.

(6) În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de minimum 2 ani. Un caz deosebit de grav este de regulă situaţia în care

1. făptuitorul întreţine un raport sexual cu victima sau permite să se întreţină sau exercită asupra victimei acte sexuale similare sau permite să i se exercite acte care sunt de natură să umilească victima în mod grav, în special atunci când presupun penetrarea corpului (viol) sau

2. fapta este săvârşită de mai multe persoane împreună.

(7) Pedeapsa este închisoarea de minimum 3 ani dacă făptuitorul

1. poartă asupra sa o armă sau un alt instrument periculos,

2. poartă asupra sa un alt fel de instrument sau obiect menit să împiedice sau să înfrângă prin violenţă sau ameninţare cu violenţa rezistenţa altei persoane sau

3. aduce victima în pericol de afectare gravă a stării sale de sănătate.

(8) Pedeapsa este închisoarea de minimum 5 ani dacă făptuitorul
1. la săvârşirea faptei, utilizează o armă sau un alt instrument periculos sau
2. victima
a) este grav abuzată fizic prin săvârşirea faptei sau
b) prin săvârşirea faptei este adusă în pericol de moarte.

(9) În cazurile mai puţin grave de la alin. 1 şi 2, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 3 ani, în cazurile mai puţin grave de la alin. 4 şi 5, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 10 ani, iar în cazurile mai puţin grave de la alin. 7 şi 8, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

§ 178. Agresiunea sexuală; constrângerea sexuală şi violul urmate de decesul victimei

Dacă prin agresiunea sexuală, constrângerea sexuală sau viol (§ 177) făptuitorul cauzează din culpă moartea victimei, pedeapsa este detenţiunea pe viaţă sau închisoarea de minimum 10 ani.

§ 179. (abrogat)

§ 180. Încurajarea actelor sexuale cu minori

(1) Cel care încurajează o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani să întreţină acte sexuale cu sau în prezenţa unui terţ sau persoana care încurajează exercitarea de acte sexuale de către un terţ asupra unei persoane care nu a împlinit vârsta de 16 ani
1. prin aceea că le intermediază sau
2. prin acordarea sau crearea de împrejurări favorabile
se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă. Teza 1 punctul 2 nu se aplică dacă fapta este săvârşită de persoana căreia victima i-a fost încredinţată spre îngrijire; aceasta nu se aplică dacă, prin încurajare, persoana căreia victima i-a fost încredinţată îşi încalcă în mod grav obligaţia de educaţie.

(2) Persoana care determină o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani să întreţină acte sexuale contra cost cu sau în faţa unui terţ sau să permită ca un terţ să întreţină acte sexuale cu aceasta sau persoana care încurajează prin intermediere exercitarea de astfel de acte se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(3) Persoana care determină o altă persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani şi care i-a fost încredinţată în scop de educare, formare sau îngrijire sau care îi este subordonată în cadrul unui raport profesional sau de muncă, abuzând de dependenţa acestei persoane dată de raportul de educare, formare, îngrijire, profesional sau de muncă, să întreţină acte sexuale cu sau în faţa unui terţ sau să permită întreţinerea de acte sexuale de către un terţ asupra sa se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(4) În cazurile prevăzute la alin. 2 şi 3 tentativa se pedepseşte.

§ 180a. Sprijinirea prostituţiei

(1) Persoana care, ca îndeletnicire, întreţine sau conduce un stabiliment în care persoanele se prostituează şi în care acestea sunt ţinute în stare de dependenţă personală sau financiară se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care

1. asigură unei persoane care nu a împlinit vârsta de 18 ani o locuinţă, o cazare sau reşedinţă ca îndeletnicire în scopul practicării prostituţiei sau

2. determină o persoană căreia i-a oferit o locuinţă în scopul practicării prostituţiei să practice prostituţia sau exploatează persoana din acest punct de vedere.

§ 180b şi §181.(abrogate)

§ 181a. Proxenetismul

(1) Cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani se pedepseşte persoana care

1. exploatează o altă persoană care practică prostituţia sau

2. supraveghează, în scopul de a obţine avantaje materiale, o altă persoană în timpul practicării prostituţiei, stabileşte locul, ora, condiţiile şi alte aspecte ale practicării prostituţiei sau ia măsuri care să o împiedice să renunţe la practicarea prostituţiei

şi, întreţine relaţii sexuale cu aceasta.

(2) Se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă persoana care limitează independenţa personală sau financiară a unei alte persoane prin aceea că susţine ca îndeletnicire practicarea prostituţiei de către cealaltă persoană prin intermedierea de relaţii sexuale şi, în acest scop, care întreţine relaţii sexuale cu aceasta.

(3) Cu pedeapsa prevăzută la alin. 1 şi alin. 2 se pedepseşte şi persoana care săvârşeşte faptele prevăzute la alin. 1 punctele 1 şi 2 sau care oferă susţinerea prevăzută la alin. 2 faţă de soţul sau soţia sa sau faţă de partenerul sau partenera sa în cadrul unui parteneriat civil.

§ 181b. Suspendarea condiţionată a executării pedepsei

În cazurile prevăzute la § 174-174c, § 176-180, § 181a şi § 182 instanţa poate dispune măsura libertăţii sub supraveghere (§ 68 alin. 1).

§ 182. Abuzul sexual săvârşit asupra tinerilor

(1) Persoana care abuzează o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani prin aceea că, profitând de o situaţie dificilă a acesteia,

1. întreţine acte sexuale cu aceasta sau permite să i se exercite astfel de acte de către aceasta sau

2. determină persoana să întreţină acte sexuale cu un terţ sau să permită întreţinerea de acte sexuale cu aceasta de către un terţ

se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care a împlinit vârsta de 18 ani şi care abuzează de o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani prin aceea că întreţine acte sexuale contra cost cu aceasta sau permite ca victima să exercite acte sexuale asupra sa.

(3) Persoana care a împlinit vârsta de 21 de ani şi care abuzează de o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani prin aceea că

1. întreţine acte sexuale cu persoana sau permite ca victima să exercite acte sexuale asupra sa sau

2. o determină să întreţină acte sexuale cu un terţ sau permite ca un terţ să întreţină relaţii sexuale cu aceasta,

profitând de incapacitatea victimei de manifestare a libertăţii sexuale se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(4) Tentativa se pedepseşte.

(5) În cazurile prevăzute la alin. 3, acţiunea penală se pune în mişcare doar la plângerea prealabilă a victimei, cu excepţia cazului în care organele de urmărire penală consideră oportună sesizarea din oficiu motivată de interesul public special în ceea ce priveşte urmărirea penală.

(6) În cazurile prevăzute la alin. 1-3 instanţa poate renunţa la aplicarea pedepsei conform acestor dispoziţii dacă, având în vedere conduita persoanei împotriva căreia este îndreptată fapta, răul produs este redus.

§ 183. Actele de exhibiţionism

(1) Bărbatul care molestează o altă persoană printr-un act de exhibiţionism se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

(2) Acţiunea penală se pune în mişcare doar la plângerea prealabilă a victimei, cu excepţia cazului în care organele de urmărire penală consideră oportună sesizarea din oficiu motivată de interesul public special în ce priveşte urmărirea penală.

(3) Instanţa poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere şi atunci când este de aşteptat ca făptuitorul, după parcurgerea unui tratament de durată mai lungă, să nu mai săvârşească acte de exhibiţionism.

(4) Dispoziţiile alin. 3 se aplică şi atunci când un bărbat sau o femeie este pedepsit(ă) pentru un act de exhibiţionism

1. în baza altei dispoziţii legale care prevede o limită maximă a pedepsei cu închisoarea de până la 1 an sau amenda sau

2. conform dispoziţiilor § 174 alin. 3 punctul 1 sau § 176 alin. 4 punctul 1.

§ 183a. Ultraj contra bunelor moravuri

Persoana care întreţine acte sexuale în public şi astfel, cu intenţie, aduce ofense bunelor moravuri se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă dacă fapta nu se pedepseşte conform § 183.

§ 184. Diseminarea de materiale pornografice

(1) Persoana care

1. oferă, transmite sau face accesibil unei persoane care nu a împlinit vârsta de 18 ani un material pornografic (§ 11 alin. 3),

2. face accesibil un material pornografic (§ 11 alin. 3) într-un loc care este accesibil persoanelor care nu au împlinit vârsta de 18 ani sau care poate fi vizionat de acestea,

3. oferă sau transmite un material pornografic (§ 11 alin. 3) unei alte persoane prin comerțul cu amănuntul în afara spațiilor comerciale, la chioșcuri sau la alte puncte de vânzare pe care clientul nu trebuie să intre ca să le vadă, în comerțul prin expediere sau în biblioteci sau cercuri de lectură,

3a. prin închiriere comercială sau prin alte moduri de acordare comercială în scop de folosință, cu excepția magazinelor care nu sunt accesibile persoanelor care nu au împlinit vârsta de 18 ani și nu pot fi vizionate de către acestea, oferă sau transmite unei alte persoane un material pornografic (§ 11 alin. 3),

4. încearcă să importe pe cale comerțului prin livrare la domiciliu un material pornografic (§ 11 alin. 3),

5. oferă sau solicită în mod public într-un loc care este accesibil persoanelor care nu au împlinit vârsta de 18 ani sau care poate fi vizionat de către acestea sau prin diseminarea de materiale în afara tranzacțiilor comerciale desfășurate prin comerțul uzual,

6. permite ca acestea să ajungă la o altă persoană fără a i se fi solicitat aceasta de către respectiva persoană,

7. le prezintă la o proiecție de film publică contra unui cost solicitat, în tot sau în parte, pentru această proiecție,

8. le produce, procură, furnizează, păstrează stocuri sau încearcă să le importe în scopul de a le utiliza sau a utiliza părți din acestea în înțelesul dispozițiilor punctelor 1-7 sau de a facilita altei persoane o astfel de utilizare sau

9. încearcă să le exporte în scopul de a le disemina sau de a disemina părți din acestea în străinătate, cu încălcarea dispozițiilor penale aplicabile în statul străin, sau de a le face accesibile publicului sau de a facilita o astfel de utilizare,

se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

(2) Dispozițiile alin. 1 punctul 1 nu se aplică dacă fapta este săvârșită de persoana căreia victima i-a fost încredințată în scop de îngrijire; aceasta nu se aplică dacă prin oferirea, transmiterea sau facilitarea accesului persoana căreia victima i-a fost încredințată își încalcă în mod grav obligația de educație. Dispozițiile alin. 1 punctul 3a nu se aplică dacă fapta este săvârșită în centrele de împrumut specializate.

(3)-(7) (abrogate)

§ 184a. Diseminarea de materiale pornografice care înfăţişează acte de violenţă sau zoofilie

Se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă persoana care

1. diseminează sau face accesibil publicului un material pornografic (§ 11 alin. 3) care are ca obiect acte de violenţă sau acte sexuale între oameni şi animale sau

2. produce, procură, furnizează, păstrează stocuri, oferă, solicită sau încearcă să exporte astfel de materiale în scopul de a le utiliza sau a utiliza părţi din acestea în înţelesul dispoziţiilor punctului 1 sau ale § 184d alin. 1 teza 1 sau de a facilita altei persoane o astfel de utilizare.

În cazurile prevăzute la teza 1 punctul 1, tentativa se pedepseşte.

§ 184b. Diseminarea, dobândirea şi posesia de materiale pornografice cu copii

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani persoana care

1. diseminează un material pornografic cu copii sau îl face accesibil publicului; materialul pornografic cu copii este materialul pornografic (§ 11 alin. 3) care are ca obiect:

a) acte sexuale ale, asupra sau în faţa unui copil care nu a împlinit vârsta de 14 ani (copil),

b) redarea unui copil complet sau parţial dezbrăcat într-o poziţie corporală care expune organele sexuale într-un mod nenatural sau

c) redarea în mod provocator din punct de vedere sexual a organelor genitale dezgolite sau a posteriorului dezgolit al unui copil,

2. încearcă să procure unei alte persoane un material pornografic cu copii care redă o scenă reală sau realistă,

3. produce un material pornografic cu copii care redă o scenă reală sau

4. produce, procură, furnizează, păstrează stocuri, oferă, solicită sau încearcă să importe sau să exporte acest material în scopul de a-l utiliza sau a utiliza părţi din acesta, în înţelesul dispoziţiilor punctului 1 sau 2 sau ale § 184d alin. 1 teza 1, sau de a facilita altei persoane o astfel de utilizare, dacă fapta nu este pedepsită conform punctului 3.

(2) În cazurile prevăzute la alin. 1 dacă făptuitorul acţionează ca îndeletnicire sau ca membru al unui grup infracţional constituit în scopul săvârşirii de fapte penale şi dacă materialul redă, în cazurile prevăzute la alin. 1 punctele 1, 2 şi 4, o scenă reală sau realistă, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 10 ani.

(3) Persoana care încearcă să îşi procure sau care deţine un material pornografic cu copii care redă o scenă reală sau realistă se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(4) Tentativa se pedepseşte; aceasta nu se aplică pentru faptele prevăzute la alin. 1 punctele 2 şi 4, precum şi la alin. 3.

(5) Alin. 1 punctul 2 şi alin. 3 nu se aplică faptelor care servesc în mod exclusiv îndeplinirii legale a următoarelor:

1. misiuni de stat,

2. misiuni care rezultă din acordurile încheiate cu o entitate de stat competentă sau

3. obligaţiile de serviciu sau profesionale.

(6) Bunurile la care se referă fapta penală prevăzută la alin. 1 punctul 2 sau 3 sau alin. 3 vor face obiectul măsurilor de confiscare. Dispoziţiile § 74a sunt aplicabile.

§ 184c. Diseminarea, dobândirea şi posesia de materiale pornografice cu tineri

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani persoana care

1. diseminează un material pornografic cu tineri sau îl face accesibil publicului; materialul pornografic cu tineri este materialul pornografic (§ 11 alin. 3) care are ca obiect:

a) acte sexuale ale, asupra sau în faţa unei persoane care a împlinit vârsta de 14 ani, dar care nu a împlinit vârsta de 18 ani,

b) redarea unei persoane care a împlinit vârsta de 14 ani, dar care nu a împlinit vârsta de 18 ani complet sau parţial dezbrăcată într-o poziţie corporală care expune organele sexuale într-un mod nenatural sau

2. încearcă să procure unei alte persoane un material pornografic cu tineri care redă o scenă reală sau realistă,

3. produce un material pornografic cu tineri care redă o scenă reală sau

4. produce, procură, furnizează, păstrează stocuri, oferă, solicită sau încearcă să importe sau să exporte acest material în scopul de a-l utiliza sau de a utiliza părţi din acesta, în înţelesul dispoziţiilor punctului 1 sau 2 sau ale § 184d alin. 1 teza 1, sau de a facilita altei persoane o astfel de utilizare, dacă fapta nu este pedepsită conform punctului 3.

(2) În cazurile prevăzute la alin. 1, dacă făptuitorul acţionează ca îndeletnicire sau ca membru al unui grup infracţional constituit în scopul săvârşirii de fapte penale şi dacă materialul redă, în cazurile prevăzute la alin. 1 punctele 1, 2 şi 4, o scenă reală sau realistă, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(3) Persoana care încearcă să îşi procure sau care deţine un material pornografic cu tineri care redă o scenă reală se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(4) Dispoziţiile alin. 1 punctul 3, inclusiv coroborate cu dispoziţiile alin. 5, şi alin. 3 nu se aplică faptelor săvârşite de persoane care deţine astfel de materiale pornografice cu tineri pe care le-au produs, cu încuviinţarea persoanelor redate în materiale, exclusiv în scopul propriei utilizări.

(5) Tentativa se pedepseşte; aceasta nu se aplică pentru faptele prevăzute la alin. 1 punctele 2 şi 4, precum şi alin. 3.

(6) Dispoziţiile § 184b alin. 5 şi 6 se aplică în mod corespunzător.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 184d. Facilitarea accesului la conținuturi pornografice prin intermediul radioului sau mijloacelor de comunicație prin internet; accesarea conținuturilor pornografice cu copii sau tineri prin intermediul mijloacelor de comunicație prin internet

(1) Persoana care, prin intermediul radioului sau mijloacelor de comunicație prin internet, facilitează accesul altei persoane sau al publicului la un conținut pornografic se pedepsește conform dispozițiilor § 184-184c. În cazurile prevăzute la § 184 alin. 1, teza 1 nu se aplică la diseminarea prin intermediul mijloacelor de comunicație prin internet dacă prin măsuri tehnice sau alte măsuri se asigură că respectivul conținut pornografic nu este accesibil persoanelor care nu au împlinit vârsta de 18 ani. Dispozițiile § 184b alin. 5 și 6 se aplică în mod corespunzător.

(2) Persoana care încearcă să acceseze un conținut pornografic cu copii prin intermediul mijloacelor de comunicație prin internet se pedepsește conform dispozițiilor § 184d alin. 3. §Persoana care încearcă să acceseze un conținut pornografic cu tineri prin intermediul mijloacelor de comunicație prin internet se pedepsește conform dispozițiilor § 184c alin. 3; dispozițiile § 184c alin. 4 se aplică în mod corespunzător. Dispozițiile § 184b alin. 5 și 6 teza 1 se aplică în mod corespunzător.

§ 184e. Organizarea și frecventarea reprezentațiilor pornografice cu copii și tineri

(1) Persoana care organizează o reprezentație pornografică în care sunt implicați copii se pedepsește conform dispozițiilor § 184b alin. 1. Persoana care organizează o reprezentație pornografică în care sunt implicați tineri se pedepsește conform dispozițiilor § 184c alin. 1 se pedepsește.

(2) §Persoana care frecventează o reprezentație pornografică în care sunt implicați copii se pedepsește conform dispozițiilor § 184d alin. 3. §Persoana care frecventează o reprezentație pornografică în care sunt implicați tineri se pedepsește conform dispozițiilor § 184c alin. 3. Dispozițiile § 184b alin. 5 punctele 1 și 3 se aplică în mod corespunzător.

§ 184f. Încălcarea interdicției de practicare a prostituției

Persoana care încalcă în mod constant interdicția impusă pe cale legală de a practica prostituția în anumite locuri sau la anumite ore se pedepsește cu închisoarea de până la 6 luni sau cu amendă de până la 180 de zile-amendă.

§ 184g. Prostituția care pune în pericol bunele moravuri ale tinerilor

Persoana care practică prostituția

1. în apropierea unei școli sau a altui loc frecventat de persoane care nu au împlinit vârsta de 18 ani sau

2. într-o casă în care locuiesc persoane care nu au împlinit vârsta de 18 ani

într-un mod care este de natură a pune în pericol aceste persoane în ceea privește bunele moravuri se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

§ 184h. Definiții

În sensul prezentei legi

1. acte sexuale sunt doar acele acte care prezintă o anumită importanță în ceea ce privește valoarea ocrotită,

2. acte sexuale în fața altei persoane sunt doar acele acte care sunt exercitate în fața unei alte persoane care percepe cele ce se întâmplă.

§ 184i. Molestarea sexuală

(1) Persoana care atinge o altă persoană într-un mod sexual și o molestează prin aceasta se pedepsește cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai aspră prin alte prevederi.

(2) În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani. Un caz deosebit de grav este, de regulă, situația în care fapta este săvârșită de mai multe persoane împreună.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare doar la plângerea prealabilă a victimei, cu excepția cazului în care organele de urmărire penală consideră oportună sesizarea din oficiu motivat de interesul public special în ceea ce privește urmărirea penală.

§ 184j. Fapte penale săvârșite din grupuri

Persoana care sprijină o faptă penală prin aceea că participă la un grup de persoane care pune presiune pe o altă persoană pentru a săvârși o faptă penală se pedepsește cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă dacă unul dintre participanții la grup săvârșește fapta penală prevăzută la § 177 sau § 184i și fapta nu este pedepsită cu pedeapsă mai aspră prin alte prevederi.

SECȚIUNEA XIV
Insulta

§ 185. Insulta

Insulta se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă și, dacă insulta este săvârșită prin umilințe, cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

§ 186. Defăimarea

Persoana care afirmă sau răspândește în legătură cu o altă persoană un fapt de natură a defăima persoana sau a afecta modul în care aceasta este percepută public se pedepsește, dacă se probează că acest fapt nu este adevărat, cu pedeapsa cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă, iar dacă

fapta a fost săvârşită în public sau prin diseminarea de materiale (§ 11 alin. 3), cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

§ 187. Calomnia

Persoana care cu bună ştiinţă afirmă sau răspândeşte cu privire la o altă persoană un fapt neadevărat de natură a defăima persoana sau de a afecta modul în care aceasta este percepută public sau de a pune în pericol credibilitatea acesteia se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă, iar dacă fapta este săvârşită public, într-o adunare sau prin diseminarea de materiale (§ 11 alin. 3) cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

§ 188. Defăimarea şi calomnia contra persoanelor din viaţa politică

(1) Dacă contra unei persoane implicate în viaţa politică a ţării în mod public, într-o adunare sau prin diseminarea de materiale (§ 11 alin. 3) se săvârşeşte o afirmaţie defăimătoare (§ 186) din motive care ţin de funcţia persoanei jignite în viaţa politică şi dacă fapta este de natură să îngreuneze considerabil activitatea publică a acesteia, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(2) Calomnia (§ 187) se pedepseşte, în aceleaşi condiţii, cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

§ 189. Defăimarea amintirii unei persoane decedate

Persoana care defăimează amintirea unei persoane decedate se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

§ 190. Proba veritaţii

Dacă cele afirmate sau diseminate reprezintă o faptă penală, dovada veritaţii se consideră că a fost făcută dacă persoana calomniată a fost condamnată definitiv pentru această faptă. Dovada veritaţii este exclusă dacă persoana jignită a fost achitată definitiv anterior realizării afirmaţiei sau diseminării.

§ 191. (abrogat)

§ 192. Insulta în ciuda probei veritaţii

Dovada adevărului celor afirmate sau diseminate nu exclude pedepsirea conform § 185 dacă existenţa unei insulte reiese din forma celor afirmate sau diseminate sau din circumstanţele în care s-au produs.

§ 193. Respectarea intereselor legitime

Opiniile critice cu privire la realizări în domeniul ştiinţei, artei sau comerţului, afirmaţii făcute în scopul exercitării sau protecţiei drepturilor sau al asigurării intereselor legitime, precum şi reproşurile şi criticile venite din partea superiorilor către subordonaţii acestora, rapoartele oficiale sau judecăţi ale unui funcţionar public şi altele asemenea se pedepsesc doar în măsura în care, din forma celor afirmate sau din circumstanţele în care s-au produs, reiese existenţa unei insulte.

§ 194. Plângerea penală

(1) Acţiunea penală pentru insultă se pune în mişcare doar la plângerea prealabilă. Dacă fapta a fost săvârşită prin diseminarea sau facilitarea accesului public la un material (§ 11 alin. 3), în cadrul unei adunări sau prin aceea că prin radiodifuziune sau mijloace de comunicaţie prin internet s-a facilitat accesul publicului la conţinuturi jignitoare, plângerea prealabilă nu este necesară dacă partea vătămată a fost persecutată în calitate de membru al unui grup de către un regim naţional-socialist sau alt regim totalitar, dacă acest grup este parte a populaţiei, iar jignirea are legătură cu această persecutare. Fapta însă nu poate fi urmărită din oficiu dacă partea vătămată are obiecţiuni. Obiecţiunile nu pot fi retrase. Dacă partea vătămată decedează, dreptul de a face plângere prealabilă şi dreptul de a formula obiecţiuni se transmit aparţinătorilor de la § 77 alin. 2.

(2) Dacă este defăimată memoria unei persoane decedate, dreptul de a face plângere prealabilă revine membrilor de familie prevăzuţi la § 77 alin. 2. Dacă fapta este săvârşită prin facilitarea accesului public la un material (§ 11 alin. 3), în cadrul unei adunări sau printr-o prezentare radiofonică, plângerea prealabilă nu este necesară dacă persoana decedată şi-a pierdut viaţa ca victimă a unui regim naţional-socialist sau a altui regim totalitar şi defăimarea are legătură cu aceasta. Fapta însă nu poate fi urmărită din oficiu dacă persoana care are dreptul de a face plângere prealabilă are obiecţiuni cu privire la urmărire. Obiecţiunile nu pot fi retrase.

(3) Dacă jignirea este îndreptată împotriva unui funcţionar public, a unei persoane din serviciul public cu obligaţii speciale sau a unui militar al Armatei Germane Bundeswehr în exercitarea obligaţiilor de serviciu sau în legătură cu aceasta, acţiunea penală se pune în mişcare şi la plângerea prealabilă a superiorului. Dacă fapta este îndreptată împotriva unei autorităţi publice sau a altei instituţii a administraţiei publice, acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a conducătorului autorităţii publice sau a conducătorului autorităţii de supraveghere. Acelaşi lucru se aplică şi pentru funcţionarii publici şi autorităţi din cadrul bisericii şi ai altor comunităţi religioase de drept public.

(4) Dacă fapta este îndreptată împotriva unui organ legislativ de la nivel federal sau de land sau de la nivelul altei entităţi politice din domeniul de aplicare teritorială a prezentei legi, acţiunea penală se pune în mişcare doar cu aprobarea entităţii în cauză.

§ 195-§198. (abrogate)

§ 199. Insulte reciproce

Dacă la o insultă se ripostează imediat, judecătorul poate să nu aplice nicio pedeapsă fie ambelor persoane, fie doar uneia dintre acestea.

§ 200. Publicarea hotărârii de condamnare

(1) Dacă insulta s-a produs în mod public sau prin diseminarea de materiale (§ 11 alin. 3) şi dacă instanţa dispune o pedeapsă pentru fapta respectivă, instanţa va dispune ca hotărârea de condamnare pentru insultă să fie făcută publică, la cererea persoanei vătămate sau a altei persoane care are dreptul de a face plângere prealabilă.

(2) Modul de publicare va fi precizat în sentinţă. Dacă insulta s-a produs prin publicare într-un ziar sau într-o revistă, şi publicarea hotărârii de condamnare va fi făcută printr-un ziar sau printr-o revistă, mai exact, în acelaşi ziar sau aceeaşi revistă în care s-a făcut insulta dacă este posibil; aceasta se aplică în mod corespunzător dacă insulta s-a produs prin publicarea prin radiodifuziune.

SECŢIUNEA XV
Încălcarea vieţii private

§ 201. Încălcarea caracterului privat al unor convorbiri

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă persoana care în mod neautorizat

1. înregistrează pe un mediu de stocare de voce o convorbire privată cu o altă persoană sau

2. utilizează o înregistrare astfel obţinută sau o face accesibilă unui terţ.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care în mod neautorizat

1. ascultă cu ajutorul unui dispozitiv de ascultare o convorbire privată a unei alte persoane şi care nu îi este destinată sau

2. face public ad litteram sau în rezumat conţinutul unei convorbiri private înregistrate conform dispoziţiilor alin. 1 punctul 1 sau conţinutul unei convorbiri private ascultat conform alin. 2 punctul 1.

Fapta prevăzută la alin. 1 punctul 2 se pedepseşte doar când publicarea este de natură să lezeze interesele legitime ale altei persoane. Fapta nu este ilegală dacă publicarea serveşte la apărarea unor interese publice mai importante.

(3) Se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă persoana care, în calitate de funcţionar public sau în calitate de persoană din serviciul public cu obligaţii speciale, încalcă caracterul privat al unei convorbiri (alin. 1 şi 2).

(4) Tentativa se pedepseşte.

(5) Dispozitivele de înregistrare voce şi cele de ascultare utilizate de către făptuitor pot face obiectul unor măsuri de confiscare. Dispoziţiile § 74a se aplică în mod corespunzător.

§ 201a. Încălcarea vieţii private prin înregistrări de imagine

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă persoana care

1. realizează sau transmite în mod neautorizat înregistrări de imagine cu o altă persoană care se află într-o locuință sau într-un spațiu special protejat fața de priviri indiscrete, încălcând prin aceasta dreptul la viață privată al persoanei redate,

2. realizează sau transmite, în mod neautorizat, o înregistrare de imagine care redă starea de neajutorare a altei persoanei, încălcând prin aceasta dreptul la viață privată al persoanei redate,

3. utilizează o înregistrare de imagine realizată conform dispozițiilor de la punctul 1 sau 2 sau o pune la dispoziția unui terț sau

4. pune cu știință, în mod neautorizat, la dispoziția unui terț o înregistrare de imagine realizată în mod autorizat de tipul celei prevăzute la punctele 1 și 2, afectând prin aceasta viața privată a persoanei redate.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care pune la dispoziția unui terț o înregistrare de imagine a altei persoane care este de natură a aduce prejudicii considerabile onoarei persoanei redate.

(3) Se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă persoana care

1. realizează sau oferă o înregistrare de imagine care are ca obiect nuditatea unei alte persoane care nu a împlinit vârsta de 18 ani sau

2. își procură sau procură unui terț contra cost o înregistrare de imagine care are ca obiect nuditatea unei alte persoane care nu a împlinit vârsta de 18 ani.

(4) Dispozițiile alin. 1 punctul 2, și coroborat cu alin. 1 punctul 3 sau 4, alin. 2 și 3 nu se aplică pentru acțiuni care au loc în exercitarea unor interese legitime, mai exact al artei sau științei, cercetării sau învățământului, raportării privind evenimente curente sau istorice sau altor scopuri similare.

(5) Mediile de stocare a înregistrărilor, precum și dispozitivele de înregistrare sau alte mijloace tehnice utilizate de către făptuitor sau de către participanți pot face obiectul măsurii confiscării. Dispozițiile § 74a se aplică în mod corespunzător.

§ 202. Încălcarea secretului corespondenței

(1) Persoana care în mod neautorizat

1. deschide o scrisoare închisă sau un alt înscris închis care nu îi este destinat sau

2. află conținutul unui astfel de înscris fără a deschide sigiliul acestuia, dar prin utilizarea de mijloace tehnice

se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă dacă fapta nu este pedepsită conform § 206.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care, în mod neautorizat, află de conținutul unui înscris care nu îi este destinat și care este special asigurat cu ajutorul unui recipient închis, scop în care a deschis recipientul.

(3) Înscrisului prevăzut la alin. 1 și 2 îi este asimilată reprezentarea grafică.

§ 202a. Spionarea de date

(1) Persoana care, prin forţarea dispozitivului de asigurare, în mod neautorizat, dobândeşte acces pentru sine sau pentru o altă persoană la date care nu îi sunt destinate şi care sunt special asigurate împotriva accesului neautorizat se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) În înţelesul alin. 1, date sunt doar acele date stocate sau transmise electronic sau magnetic sau în alt mod care nu este imediat perceptibil.

§ 202b. Interceptarea de date

Persoana care, în mod neautorizat, dobândeşte acces pentru sine sau pentru un terţ, prin utilizarea mijloacelor tehnice, la date care nu îi sunt destinate (§ 202a alin. 2) şi care provin dintr-o transmisiune de date care nu este publică sau din emisia electromagnetică a unei instalaţii de procesare a datelor se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă dacă fapta nu este pedepsită mai sever prin alte dispoziţii.

§ 202c. Pregătirea faptei de spionare şi interceptarea de date

(1) Persoana care pregăteşte o faptă prevăzută la § 202a sau § 202b prin aceea că produce, îşi procură sau procură unei alte persoane, vinde, transmite, diseminează sau facilitează în alt mod accesul la

1. parole sau alte coduri de siguranţă care permit accesul la date (§ 202a alin. 2) sau

2. programe informatice al căror scop este săvârşirea unei astfel de fapte

se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(2) Dispoziţiile § 149 alin. 2 şi 3 se aplică în mod corespunzător.

§ 202d. Tăinuirea de date

(1) Persoana care îşi procură sau procură unei alte persoane, transmite, diseminează sau facilitează în alt mod accesul la date (§ 202a alin. 2) care nu sunt accesibile publicului larg şi care au fost dobândite de către o altă persoană prin săvârşirea unei fapte ilegale, în scopul de a se îmbogăţi pe sine sau pe un terţ, se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Pedeapsa nu poate fi mai severă decât pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea predicat.

(3) Dispoziţiile alin. 1 nu se aplică acţiunilor care servesc în mod exclusiv îndeplinirii unor obligaţii legale profesionale sau de serviciu. Printre acestea de numără, în special:

1. acţiuni ale unor funcţionari publici sau împuterniciţi ai acestora prin care datele sunt furnizate exclusiv în scopul analizei în cadrul unei proceduri de impozitare, proceduri penale sau contravenţionale, precum şi

2. acele acţiuni profesionale ale persoanelor menţionate la § 53 alin. 1 teza 1 punctul 5 Cod de procedură penală prin care datele sunt recepţionate, analizate sau publicate.

§ 203. Dezvăluirea secretului profesional privind viața privată a unei persoane

(1) Persoana care, în mod neautorizat, dezvăluie un secret al unei alte persoane, în special un secret care are legătură cu viața privată a persoanei sau un secret industrial sau comercial care i-a fost încredințat sau pe care l-a aflat în alt mod în calitate de

1. medic, medic stomatolog, medic veterinar, farmacist sau alt practician într-un domeniu medical care necesită, în vederea exercitării profesiei sau purtării denumirii profesionale, o formare reglementată de stat,

2. psiholog profesionist cu studii de licență acreditate de stat,

3. avocat, avocat specializat în domeniul proprietății intelectuale, notar, apărător în cadrul unei proceduri legal reglementate, auditor, expert contabil, consultant fiscal, organ sau membru al unui organ al unei societăți de avocatură, audit, contabilitate sau consultanță fiscală,

4. consultant în domeniul marital, al familiei, educației sau tinerilor, precum și consultant în domeniul dependențelor în cadrul unui oficiu de consultanță recunoscut de o autoritate sau entitate, instituție sau fundație de drept public,

5. membru sau împuternicit al unui oficiu de consultanță recunoscut conform § 3 și 8 din Legea privind maternitatea în situații conflictuale,

6. asistent social recunoscut de stat sau pedagog social recunoscut de stat sau

7. lucrător în cadrul unei societăți private de asigurări de sănătate, asigurări în caz de accident sau asigurări de viață sau în cadrul unui serviciu privat medical, în domeniul consultanței fiscale sau al emiterii de facturi

se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care, în mod neautorizat, dezvăluie un secret al unei alte persoane, în special un secret care are legătură cu viața privată a persoanei sau un secret industrial sau comercial care i-a fost încredințat sau pe care l-a aflat în alt mod în calitate de

1. funcționar public,

2. persoană din serviciul public cu obligații speciale,

3. persoană care exercită responsabilități și competențe conform dreptului de reprezentare a persoanelor,

4. membru al unei comisii de anchetă care își desfășoară activitatea pentru un organ legislativ federal sau la nivel de land, altă comisie sau alt consiliu care nu este membru al organului legislativ sau în calitate de personal auxiliar al unei astfel de comisii sau consiliu,

5. expert public care are obligația de a-și respecta cu strictețe obligațiile stabilite în baza unei legi,

6. persoană care are obligația de a respecta cu strictețe obligația de confidențialitate în legătură cu desfășurarea unui proiect de cercetare stabilită în baza unei legi.

În înţelesul tezei 1, secretului îi sunt asimilate date particulare cu privire la circumstanţe personale sau materiale ale unei alte persoane, colectate în scop de administraţie publică; teza 1 nu se aplică însă dacă astfel de date particulare sunt comunicate altor autorităţi sau altor entităţi care îndeplinesc funcţii de administraţie publică şi legea nu o interzice.

(2a) (abrogat)

(3) Nu se consideră dezvăluire în înţelesul acestei dispoziţii dacă persoanele menţionate la alin. 1 şi 2 facilitează accesul datelor personalului auxiliar angajat sau practicanţilor. Persoanele menţionate la alin. 1 şi 2 pot dezvălui secrete ale altor persoane faţă de alte persoane implicate în activitatea lor profesională sau de serviciu în măsura în care acest lucru este necesar pentru desfăşurarea activităţii altor persoane implicate; acelaşi lucru se aplică şi pentru alte persoane implicate care apelează la alte persoane care sunt implicate în activitatea profesională sau de serviciu a persoanelor menţionate la alin. 1 şi 2.

(4) Cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă se pedepseşte persoana care, în mod neautorizat, dezvăluie un secret al unei alte persoane pe care l-a aflat în exercitarea sau cu ocazia activităţii sale ca persoană implicată sau în calitate de împuternicit pentru protecţia datelor la persoanele menţionate la alin. 1 şi 2. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care

1. în calitate de persoană menţionată la alin. 1 şi 2, nu s-a asigurat că o altă astfel de persoană implicată, care dezvăluie în mod neautorizat un secret al altei persoane pe care l-a aflat în exercitarea sau cu ocazia activităţii sale, nu a fost obligată la păstrarea confidenţialităţii; aceste prevederi nu se aplică altor persoane implicate care sunt în una dintre situaţiile menţionate la alin. 1 sau 2,

2. în calitate de persoană implicată, menţionată la alin. 3, apelează la o altă persoană implicată care, în mod neautorizat, dezvăluie un secret al altei persoane pe care l-a aflat în exercitarea sau cu ocazia activităţii sale şi nu s-a asigurat că această persoană a fost obligată la păstrarea confidenţialităţii; aceste prevederi nu se aplică pentru alte persoane implicate care sunt una din persoanele menţionate la alin. 1 sau 2 sau

3. după decesul persoanei obligate, conform tezei 1 sau conform alin. 1 sau 2, dezvăluie un secret al altei persoane pe care l-a aflat de la persoana decedată sau în cadrul succesiunii.

(5) Dispoziţiile alin. 1-4 se aplică şi atunci când făptuitorul dezvăluie în mod neautorizat secretul altei persoane după decesul persoanei în cauză.

(6) Dacă făptuitorul acţionează în schimbul unei recompense financiare sau cu intenţia de a se îmbogăţi pe sine sau pe un terţ sau de a produce un prejudiciu altei persoane, pedeapsa este închisoarea de până la 2 ani sau amenda.

§ 204. Valorificarea secretelor altor persoane

(1) Persoana care valorifică, în mod neautorizat, un secret al altei persoane, mai exact un secret industrial sau comercial a cărui confidenţialitate este

obligată să o păstreze conform § 203, se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(2) Dispoziţiile § 203 alin. 5 se aplică în mod corespunzător.

§ 205. Plângerea prealabilă

(1) În cazurile prevăzute la § 201 alin. 1 şi 2 şi § 202, 203 şi 204, acţiunea penală se pune în mişcare doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Acest lucru se aplică şi în cazurile prevăzute la § 201a, 202a, 202b şi 202d, cu excepţia cazului în care organele de urmărire penală consideră oportună sesizarea din oficiu motivat de interesul public special în ce priveşte urmărirea penală.

(2) Dacă persoana vătămată decedează, dreptul de a depune plângere prealabilă trece conform § 77 alin. 2 aparţinătorilor; acest lucru nu se aplică în cazurile prevăzute la § 202a, 202b şi 202d. Dacă secretul nu are legătură cu viaţa privată a persoanei vătămate, dreptul de a depune plângere prealabilă în cazul infracţiunilor prevăzute la § 203 şi 204 se transmite moştenitorilor. În cazurile prevăzute la § 203 şi 204, dacă §făptuitorul dezvăluie sau valorifică secretul după decesul persoanei vătămate, se aplică dispoziţiile tezelor 1 şi 2 în mod corespunzător.

§ 206. Încălcarea secretului trimiterilor poştale sau al telecomunicaţiilor

(1) Persoana care comunică, în mod neautorizat, unei alte persoane date care se supun secretului poştal sau al telecomunicaţiilor şi pe care le-a aflat în calitate de proprietar sau angajat al unei companii care are ca obiect de activitate prestarea de servicii de poştă şi telecomunicaţii, se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, în calitate de proprietar sau angajat al unei companii dintre cele menţionate la alin. 1, în mod neautorizat

1. deschide o trimitere care a fost încredinţată unei astfel de companii şi care a fost închisă sau dobândeşte acces la conţinutul acesteia fără deschiderea sigiliului, prin utilizarea de mijloace tehnice,

2. distruge o corespondenţă încredinţată unei astfel de companii în scopul transmiterii sau

3. permite sau sprijină una din acţiunile menţionate la alin. 1 sau punctul 1 sau 2.

(3) Dispoziţiile alin. 1 şi 2 se aplică şi persoanelor care

1. exercită responsabilităţi privind supravegherea unei astfel de companii menţionate la alin. 1,

2. sunt însărcinate de către o astfel de companie sau prin împuternicirea dată de aceasta să presteze servicii poştale sau de telecomunicaţii sau

3. sunt împuternicite să producă instalaţii care servesc la desfăşurarea activităţii unei astfel de companii sau să efectueze lucrări la aceste instalaţii.

(4) Persoana care, în mod neautorizat, comunică unei alte persoane date pe care le-a aflat în calitate de funcționar public din afara domeniului poștal sau al telecomunicațiilor ca urmare a unei intervenții autorizate sau neautorizate în secretul poștal sau al telecomunicațiilor se pedepsește cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(5) Sunt supuse secretului poștal detaliile operațiunilor poștale ale anumitor persoane, precum și conținutul trimiterilor poștale. Sunt supuse secretului telecomunicațiilor conținutul telecomunicațiilor și detaliile acestora, în special aspectul dacă o persoană participă sau a participat la un proces de telecomunicații. Secretul telecomunicațiilor se întinde și asupra caracteristicilor unor încercări nereușite de stabilire a unei legături.

§ 207-§210. (abrogate)

SECȚIUNEA XVI
Infracțiuni contra vieții

§ 211. Omorul

(1) Ucigașul se pedepsește cu pedeapsa detențiunii pe viață.

(2) Ucigaș este persoana care, din plăcerea de a ucide, în scopul satisfacerii instinctului sexual, din lăcomie sau din alte motive, în mod viclean sau cu cruzime ori prin utilizarea unor mijloace care reprezintă un pericol la siguranța publică sau în scopul de a facilita săvârșirea sau acoperirea unei alte fapte penale ucide o persoană.

§ 212. Lovituri cauzatoare de moarte

(1) Persoana care omoară un om fără să fie ucigaș se pedepsește pentru lovituri cauzatoare de moarte cu închisoarea de cel puțin 5 ani.

(2) În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este detențiunea pe viață.

§ 213. Uciderea pe fondul provocării din partea victimei

Dacă o persoană ucide o altă persoană pe fondul faptului că a fost adusă, fără vina sa, într-o stare de tulburare de către victimă, deoarece victima a brutalizat-o, pe ea sau pe un membru al familiei sale sau i-a adresat o insultă gravă, sau există alte circumstanțe atenuante, persoana respectivă primește pedeapsa cu închisoarea între 1 an și 10 ani.

§ 214 și §215. (abrogate)

§ 216. Omorul la cererea victimei

(1) Persoana care a fost determinată să omoare la cererea expresă și serioasă a persoanei omorâte se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

§ 217. Determinarea sau înlesnirea sinuciderii

(1) Persoana care cu intenţia de a determina sinuciderea unei alte persoane acordă, procură sau facilitează acesteia mijloacele necesare în acest sens se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Nu se pedepseşte persoana care nu acţionează singură şi nici nu este un membru de familie al altei persoane menţionate la alin. 1 şi nici nu este apropiată acesteia.

§ 218. Întreruperea cursului sarcinii

(1) Persoana care întrerupe o sarcină se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă. Acţiunile al căror efect intervine înainte de fixarea ovulului fecundat la nivelul uterului nu se consideră întrerupere de sarcină în înţelesul acestei legi.

(2) În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani. Un caz deosebit de grav este, de regulă, atunci când făptuitorul

1. acţionează împotriva voinţei gravidei sau

2. produce din culpă pericolul morţii sau al unei grave deteriorări a stării de sănătate a gravidei.

(3) Dacă gravida săvârşeşte fapta ea însăşi, pedeapsa este închisoarea de până la 1 an sau amenda.

(4) Tentativa de pedepseşte. Gravida nu se pedepseşte pentru tentativă.

§ 218a. Cauze speciale referitoare la infracţiunea de întrerupere a cursului sarcinii

(1) Elementele constitutive ale faptei prevăzute la § 218 nu sunt întrunite dacă

1. gravida solicită întreruperea sarcinii şi a făcut dovada în faţa medicului printr-un certificat prevăzut la § 209 alin. 2 teza 2 că a beneficiat de consiliere cu 3 zile înaintea intervenţiei,

2. întreruperea cursului sarcinii este efectuată de către un medic sau

3. de la concepţie nu au trecut mai mult de 12 săptămâni.

(2) Întreruperea cursului sarcinii realizată cu acordul gravidei de către un medic nu este ilegală dacă, având în vedere condiţiile de viaţă prezente şi viitoare ale gravidei, întreruperea sarcinii este necesară din punct de vedere medical în scopul de a preveni un pericol pentru viaţa gravidei sau pericolul unei grave deteriorări a stării de sănătate fizică şi mentală a gravidei, iar pericolul nu poate fi evitat în alt mod.

(3) Condiţiile de la alin. 2 se consideră îndeplinite în cazul unei întreruperi de sarcină efectuate de către un medic, cu acordul gravidei, şi atunci când, conform opiniei medicale asupra gravidei, a fost săvârşită o faptă ilegală prevăzută la § 176-178 Cod penal şi există motive temeinice care indică aspectul că sarcina este rezultatul faptei respective, iar de la concepţie nu au trecut mai mult de 12 săptămâni.

SOUTH-CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(4) Fapta nu va fi imputabilă gravidei conform § 218 dacă întreruperea de sarcină a fost efectuată de către un medic după consiliere prealabilă (§ 219), iar de la concepţie nu au trecut mai mult de 22 săptămâni. Instanţa poate renunţa la aplicarea pedepsei prevăzute la § 218 dacă la data intervenţiei gravida se afla într-o situaţie dificilă.

§ 218b. Întreruperea de sarcină fără certificat medical; certificat medical falsificat

(1) Persoana care, în cazurile prevăzute la § 218a alin. 2 sau 3, întrerupe o sarcină în lipsa unui certificat medical emis de un alt medic decât cel care întrerupe sarcina care să ateste dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la § 218a alin. 2 sau 3 se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă dacă fapta nu este pedepsită conform § 218. Persoana care, în calitate de medic, cu ştiinţă, emite un certificat în care atestă în mod incorect că îndeplinirea condiţiilor de la § 218a alin. 2 sau 3 conform tezei 1 se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă dacă fapta nu este pedepsită conform § 218. Gravida nu se pedepseşte conform tezei 1 sau 2.

(2) Un medic nu poate emite certificate conform § 218a alin. 2 sau 3 dacă autoritatea competentă i-a interzis acest lucru ca urmare a faptului că a fost condamnat definitiv pentru săvârşirea unei fapte ilegale prevăzute la alin. 1, § 218, 219a sau 219b sau a unei alte fapte penale pe care a săvârşit-o în legătură cu o întrerupere de sarcină. Autoritatea competentă poate interzice provizoriu unui medic emiterea de certificate conform § 218a alin. 2 şi 3 dacă acesta a fost trimis în judecată pentru o faptă ilegală dintre cele prevăzute la teza 1.

§ 218c. Încălcarea obligaţiilor medicale în legătură cu o întrerupere de sarcină

(1) Persoana care întrerupe o sarcină

1. fără să fi acordat ocazia femeii de a prezenta motivele pentru care a solicitat întreruperea de sarcină,

2. fără să fi consiliat medical gravida cu privire la importanţa intervenţiei, în special cu privire la procedură, consecinţe, riscuri, efecte fizice sau psihice posibile,

3. fără să se fi convins în prealabil în cazurile prevăzute la § 218a alin. 1 şi 3 în baza unei examinări medicale cu privire la durata sarcinii sau

4. cu toate că a consiliat femeia într-un caz prevăzut la § 218a alin. 1 conform § 219,

se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă dacă fapta nu este pedepsită conform § 218.

(2) Gravida nu se pedepseşte conform alin. 1.

§ 219. Consilierea gravidei într-o situație de urgență și de conflict

(1) Consilierea este menită să servească protecției vieții nenăscute. Consilierea trebuie să urmărească să încurajeze femeia să continue sarcina și să îi deschidă perspective pentru viața cu copilul; este menită să o ajute să ia o decizie responsabilă și în cunoștință de cauză. În acest sens, femeia trebuie să fie conștientă că pentru copilul nenăscut există un drept la propria viață în orice fază a sarcinii și, de aceea, conform legislației aplicabile, o întrerupere de sarcină poate fi avută în vedere doar în situații de excepție, dacă prin nașterea copilului femeia va avea dificultăți care sunt atât de grave și ieșite din comun încât depășesc limitele rezonabile. Consilierea trebuie să contribuie, prin formularea de recomandări și prin acordarea de ajutor, la gestionarea situației de conflict în legătură cu sarcina și să ajute la depășirea dificultăților. Alte aspecte sunt reglementate de Legea privind conflictele în legătură cu sarcina.

(2) Consilierea se va realiza conform Legii privind conflictele în legătură cu sarcina prin intermediul unei entități recunoscute în domeniul consilierii gravidelor aflate în situații de conflict. Entitatea de consiliere va elibera gravidei, la finalul consilierii, un certificat purtând data ultimei ședințe de consiliere și numele gravidei, conform Legii privind conflictele în legătură cu sarcina. Medicul care efectuează întreruperea de sarcină nu poate fi consilier în acest sens.

§ 219a. Propaganda în favoarea întreruperii de sarcină

(1) Persoana care. în mod public, în cadrul unei adunări sau prin diseminarea de materiale (§ 11 alin. 3), în scopul de a obține foloase materiale sau în mod flagrant oferă, anunță, laudă sau face declarații cu privire la

1. servicii proprii sau prestate de alții cu privire la efectuarea sau promovarea unei întreruperi de sarcină sau

2. mijloace, bunuri sau proceduri de întrerupere a unei sarcini, făcând trimitere la aceasta utilizare

se pedepsește cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(2) Dispozițiile alin. 1 punctul 1 nu se aplică atunci când medicii sau entitățile de consiliere recunoscute legal sunt informate care sunt medicii, spitalele sau instituțiile care pot efectua o întrerupere de sarcină cu respectarea dispozițiilor alin. 218a alin. 1-3.

(3) Dispozițiile alin. 1 punctul 2 nu se aplică dacă fapta este săvârșită față de medici sau persoane care sunt autorizate să exercite acte de comerț cu mijloacele sau bunurile menționate la alin. 1 punctul 2 sau printr-o publicare în reviste medicale sau farmaceutice.

§ 219b. Introducerea în circulație a mijloacelor de întrerupere de sarcină

(1) Persoana care cu intenția de a sprijini săvârșirea de fapte penale prevăzute la § 218 introduce în circulație mijloace sau bunuri care pot fi folosite pentru

întreruperea de sarcină se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani sau cu amendă.

(2) Participarea femeii care pregăteşte întreruperea propriei sarcini nu se pedepseşte conform alin. 1.

(3) Mijloacele sau bunurile la care se referă fapta pot face obiectul măsurii confiscării.

§ 219c. (abrogat)

§ 219d. (abrogat)

§ 220. (abrogat)

§ 220a.(abrogat)

§ 221. Abandonul

(1) Persoana care

1. pune un om într-o situaţie dificilă pentru ea sau

2. părăseşte un om aflat într-o situaţie dificilă, deşi îl are în grijă sau este obligat în alt mod să îl susţină,

punându-l astfel în pericol de moarte sau în pericol de deteriorare gravă a stării sale de sănătate se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani dacă făptuitorul

1. săvârşeşte fapta împotriva propriului său copil sau a unei persoane care i-a fost încredinţată spre creştere şi educare sau

2. prin fapta sa cauzează victimei o deteriorare gravă a stării de sănătate.

(3) Dacă făptuitorul cauzează prin faptă moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de minimum 3 ani.

(4) În cazurile mai puţin grave de la alin. 2, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani, iar în cazurile mai puţin grave de la alin. 3, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

§ 222. Uciderea din culpă

Persoana care, din culpă, cauzează moartea unei alte persoane se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

SECŢIUNEA XVII
Infracţiuni contra integrităţii corporale

§ 223. Vătămarea corporală

(1) Persoana care vatămă corporal o altă persoană sau cauzează acesteia o deteriorare a stării de sănătate se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

BCU IAŞI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 224. Vătămarea corporală periculoasă

(1) Persoana care săvârşeşte fapta de vătămare corporală

1. prin administrarea de otravă sau alte substanţe dăunătoare sănătăţii,
2. cu ajutorul unei arme sau a unui instrument periculos,
3. printr-o agresiune săvârşită prin viclenie,
4. împreună cu un alt participant sau
5. printr-un tratament care pune în pericol viaţa

se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 10 ani, iar în cazurile mai puţin grave, cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

§ 225. Rele tratamente aplicate persoanelor aflate în ocrotire

(1) Persoana care chinuie sau aplică rele tratamente unei persoane care nu a împlinit vârsta de 18 ani sau unei persoane neajutorate ca urmare a fragilităţii sau bolii şi care

1. se află în grija sau în custodia sa,
2. aparţine de gospodăria sa,
3. a fost plasată în grija sa de către persoana căreia i-a fost încredinţată,
4. îi este subordonată în cadrul unei relaţii de serviciu sau de muncă

sau persoana care, prin neglijarea cu rea-credinţă a obligaţiei sale de a avea grijă de aceasta, deteriorează starea de sănătate a acesteia se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 10 ani.

(2) Tentativa de pedepseşte.

(3) Pedeapsa este închisoarea de minimum 1 an dacă făptuitorul prin fapta sa aduce persoana aflată în grija sa în pericol

1. de moarte sau de deteriorare gravă a stării sale de sănătate sau
2. de afectare gravă a dezvoltării fizice sau mentale.

(4) În cazurile mai puţin grave de la alin. 1, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani, iar în cazurile mai puţin grave de la alin. 3, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

§ 226. Vătămarea corporală gravă

(1) Dacă vătămarea corporală are ca urmare faptul că victima

1. îşi pierde vederea la un ochi sau la ambii ochi, auzul, vorbitul sau capacitatea de reproducere,
2. îşi pierde un membru important al corpului sau nu îl mai poate folosi pe termen lung sau
3. este desfigurată în mod considerabil sau se îmbolnăveşte, paralizează sau dobândeşte o boală psihică sau un handicap

pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă făptuitorul cauzează în mod intenţionat sau cu ştiinţă una din urmările prevăzute la alin. 1 pedeapsa este închisoarea de minimum 3 ani.

BUJANOV CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) În cazurile mai puţin grave de la alin. 1, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani, iar în cazurile mai puţin grave de la alin. 2, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

§ 226a. Mutilarea organelor genitale femeieşti

(1) Persoana care mutilează organele genitale ale unei femei se pedepseşte cu închisoarea de minimum 1 an.

(2) În cazurile mai puţin grave, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

§ 227. Vătămarea corporală urmată de moartea victimei

(1) Dacă făptuitorul cauzează prin vătămarea corporală (§ 223-§ 226a) moartea victimei pedeapsa este închisoarea de minimum 3 ani.

(2) În cazurile mai puţin grave, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

§ 228. Consimţământul victimei

Persoana care cauzează o vătămare corporală cu consimţământul victimei acţionează ilegal doar atunci când fapta, în ciuda consimţământului victimei, contravine bunelor moravuri.

§ 229. Vătămarea corporală din culpă

Persoana care cauzează din culpă vătămarea corporală a altei persoane se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

§ 230. Plângerea prealabilă

(1) În cazul vătămării corporale săvârşite cu intenţie conform § 223 şi a vătămării corporale săvârşite din culpă conform § 229, acţiunea penală se pune în mişcare doar la plângerea prealabilă a victimei, cu excepţia cazului în care organele de urmărire penală consideră oportună sesizarea din oficiu motivată de interesul public special în ceea ce priveşte urmărirea penală. În cazul vătămării corporale săvârşite cu intenţie, dacă victima decedează, dreptul de a depune plângere prealabilă se transmite conform § 77 alin. 2 membrilor de familie.

(2) Dacă fapta este săvârşită împotriva unui funcţionar public, a unei persoane din serviciul public cu obligaţii speciale sau a unui soldat al Armatei Germane Bundeswehr în timpul exercitării atribuţiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul, acţiunea penală se pune în mişcare şi la plângerea prealabilă a superiorului. Aceste dispoziţii se aplică şi în ceea ce priveşte reprezentanţii bisericii şi ai altor comunităţi religioase de drept public.

§ 231. Participarea la o încăierare

(1) Persoana care participă la o încăierare sau la o agresiune săvârşită de mai multe persoane împreună se pedepseşte pentru această participare cu

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă dacă prin încăierare sau agresiune s-a cauzat moartea unei persoane sau o vătămare corporală gravă (§ 226).

(2) Nu se pedepseşte conform alin. 1 persoana care a participat la încăierare sau la agresiune în condiţii neimputabile.

SECŢIUNEA XVIII
Infracţiuni contra libertăţii persoanei

§ 232. Traficul de persoane

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani persoana care recrutează, transportă, predă, adăposteşte sau cazează o persoană, profitând de situaţia personală sau financiară dificilă în care se află sau de neajutorarea ei ca urmare a faptului că se găseşte într-o ţară străină sau o persoană care nu a împlinit vârsta de 21 de ani dacă

1. această persoană urmează a fi exploatată

a) prin practicarea prostituţiei sau prin obligarea la prestarea de acte sexuale cu făptuitorul sau în faţa acestuia sau a unui terţ sau la tolerarea de acte sexuale asupra sa efectuate de către făptuitor sau de către un terţ,

b) prin supunere la muncă,

c) prin practicarea cerşetoriei sau

d) prin săvârşirea de fapte penale de către această persoană,

2. această persoană urmează a fi ţinută în sclavie, stare de dependenţă totală, sclavie pentru datorii sau în alte condiţii similare acestora sau

3. acestei persoane urmează a-i fi prelevat în mod ilegal un organ.

Exploatarea prin supunere la muncă în înţelesul tezei 1 punctul 1 litera b există atunci când, din dorinţa de a obţine câştiguri cu orice preţ, munca are loc în condiţii care se află în clară contradicţie cu condiţiile de muncă oferite angajaţilor care prestează o ocupaţie similară sau comparabilă (munca în scop de exploatare).

(2) Se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 10 ani persoana care

1. prin violenţă, ameninţare cu un rău considerabil sau prin viclenie recrutează, transportă, predă, adăposteşte sau cazează sau

2. răpeşte, preia controlul sau facilitează preluarea controlului de către un terţ asupra unei persoane

care urmează a fi exploatată în modalitatea descrisă la alin. 1 teza 1 punctele 1-3.

(3) În cazurile prevăzute la alin. 1 pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 10 ani dacă

1. la data săvârşirii faptei victima nu a împlinit vârsta de 18 ani,

2. prin faptă, autorul cauzează victimei o gravă vătămare corporală ori prin faptă sau printr-un act săvârşit în timpul faptei pune victima, din culpă,

ICURARI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

în pericol de moarte sau de a suferi grave deteriorări ale stării de sănătate a acesteia sau

3. făptuitorul acţionează ca îndeletnicire sau ca membru al unui grup infracţional.

În cazurile prevăzute la alin. 2, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani dacă există una din circumstanţele prevăzute la teza 1 punctele 1-3.

(4) În cazurile prevăzute la alin. 1, 2 şi 3 teza 1 tentativa se pedepseşte.

§ 232a. Prostituţia forţată

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 10 ani persoana care determină o altă persoană, profitând de situaţia personală sau financiară dificilă în care se află sau de neajutorarea ei ca urmare a faptului că se găseşte într-o ţară străină, sau o persoană care nu a împlinit vârsta de 21 de ani

1. să înceapă sau să continue să practice prostituţia sau

2. să exercite acte sexuale prin care este exploatată cu făptuitorul sau în faţa acestuia sau a unui terţ sau să permită făptuitorului sau unui terţ să exercite astfel de acte asupra sa.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) Se pedepseşte cu închisoarea de la 1 an la 10 ani persoana care, prin violenţă, prin ameninţarea cu un rău considerabil sau prin viclenie, determină o persoană să înceapă sau să continue să practice prostituţia sau prestarea de acte sexuale conform alin. 1 punctul 2.

(4) Dacă există una dintre circumstanţele prevăzute la § 232 alin. 3 teza 1 punctele 1-3, în cazurile prevăzute la alin. 1, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani, iar în cazurile prevăzute la alin. 3, închisoarea de minimum 1 an.

(5) În cazurile mai puţin grave de la alin. 1, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani, iar în cazurile mai puţin grave de la alin. 3 şi 4, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 10 ani.

(6) Se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani persoana care, în schimbul unei prestaţii financiare, exercită acte sexuale sau permite să i se presteze acte sexuale de către o persoană care a devenit victimă

1. a unei fapte de trafic de persoane prevăzute la § 232 alin. 1 teza 1 punctul 1 lit. a, inclusiv coroborat cu § 232 alin. 2 sau

2. a unei fapte prevăzute la alin. 1-5,

profitând de situaţia personală sau financiară dificilă în care se află sau de neajutorarea ei ca urmare a faptului că se găseşte într-o ţară străină. Nu se pedepseşte conform tezei 1 persoana care sesizează în mod benevol autorităţile competente sau determină în mod benevol sesizarea acestora cu privire la o faptă prevăzută la teza 1 punctul 1 sau 2 săvârşită în detrimentul persoanei care practică prostituţia conform teza 1 dacă la data sesizării fapta nu a fost descoperită deja în tot sau în parte şi făptuitorul ştia sau, analizând situaţia, trebuia să ştie.

§ 232b. Munca forțată

(1) Se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 10 ani persoana care determină o altă persoană, profitând de situația personală sau financiară dificilă în care se află sau de neajutorarea ei ca urmare a faptului că se găsește într-o țară străină, sau care determină o persoană care nu a împlinit vârsta de 21 de ani

1. să înceapă sau să continue un anumit tip de muncă forțată (§ 232 alin. 1 teza 1),

2. să stea în sclavie, stare de dependență totală, sclavie pentru datorii sau în condiții similare acestora sau

3. să înceapă sau să continue să cerșească în scop de exploatare.

(2) Tentativa de pedepsește.

(3) Se pedepsește cu închisoarea de la 1 an la 10 ani persoana care determină o altă persoană prin violență, prin amenințarea cu un rău considerabil sau prin viclenie

1. să înceapă sau să continue un anumit tip de muncă forțată (§ 232 alin. 1 teza 1),

2. să stea în sclavie, stare de dependență totală, sclavie pentru datorii sau condiții similare acestora sau

3. să înceapă sau să continue să cerșească în scop de exploatare.

(4) Dispozițiile § 232a alin. 4 și 5 se aplică în mod corespunzător.

§ 233. Exploatarea forței de muncă

(1) Se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă persoana care exploatează o altă persoană, profitând de situația personală sau financiară dificilă în care se află sau de neajutorarea ei ca urmare a faptului că se găsește într-o țară străină, sau persoana care exploatează o persoană care nu a împlinit vârsta de 21 de ani

1. prin muncă forțată conform § 232 alin. 1 teza 2,

2. la practicarea cerșetoriei sau

3. la săvârșirea de fapte penale de către această persoană.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 10 ani dacă

1. la data săvârșirii faptei victima nu a împlinit vârsta de 18 ani,

2. prin faptă, făptuitorul cauzează victimei o vătămare corporală gravă ori prin faptă sau printr-un act săvârșit în timpul faptei pune victima, din culpă, în pericol de moarte sau în pericolul unei grave deteriorări a stării de sănătate a acesteia,

3. făptuitorul aduce victima într-o situație de dificultate financiară ca urmare a faptului că nu îi plătește în tot sau în parte prestația cuvenită sau agravează în mod considerabil dificultățile financiare deja existente sau

4. făptuitorul acționează ca membru al unui grup infracțional.

(3) Tentativa de pedepsește.

(4) În cazurile mai puţin grave de la alin. 1, pedeapsa este închisoarea de până la 2 ani sau amenda, iar în cazurile mai puţin grave de la alin. 2, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(5) Se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă persoana care favorizează săvârşirea unei fapte conform alin. 1 punctul 1 prin

1. facilitarea prestării unei munci în scop de exploatare (§ 232 alin. 1 teza 2),
2. facilitarea obţinerii de spaţii comerciale sau
3. facilitarea obţinerii de spaţii de locuit pentru persoana care urmează a fi exploatată.

Dispoziţiile tezei 1 nu se aplică dacă fapta este pedepsită mai sever conform altor dispoziţii.

§ 233a. Exploatarea prin lipsire de libertate în mod ilegal

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 10 ani persoana care sechestrează sau lipseşte de libertate în alt mod o altă persoană pe care o exploatează în timp ce se află în această situaţie

1. prin practicarea prostituţiei,
2. prin muncă conform § 232 alin. 1 teza 2,
3. prin practicarea cerşetoriei sau
4. prin săvârşirea de fapte penale de către această persoană.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) Dacă există una din circumstanţele prevăzute la § 233 alin. 2 punctele 1-4, în cazurile prevăzute la alin. 1, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(4) În cazurile mai puţin grave prevăzute la alin. 1, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani, iar în cazurile mai puţin grave prevăzute la alin. 3, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 10 ani.

§ 233b. Dispunerea măsurii libertăţii sub supraveghere

În cazurile prevăzute la § 232, § 232a alin. 1-5, § 232b, § 233 alin. 1-4 şi § 233a instanţa poate dispune măsura libertăţii sub supraveghere (§ 68 alin. 1).

§ 234. Sechestrarea unei persoane

(1) Persoana care ţine o altă persoană sub stăpânirea sa prin violenţă, prin ameninţare cu un rău considerabil sau prin viclenie în scopul de a o pune într-o situaţie de neajutorare sau de a o trece în serviciul unei organizaţii militare sau paramilitare din străinătate se pedepseşte cu închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(2) În cazurile mai puţin grave, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

§ 234a. Deportarea forţată

(1) Persoana care duce o altă persoană prin viclenie, ameninţare cu un rău considerabil sau violenţă într-un teritoriu din afara domeniului de aplicare a

prezentei legi sau o determină să se deplaseze în acel teritoriu sau o împiedică să se întoarcă din acel teritoriu şi prin aceasta o supune pericolului de a fi urmărită pe motive politice şi, cu încălcarea principiilor statului de drept, prin măsuri violente şi arbitrare, de a o expune unor suferinţe fizice sau psihice, de a fi lipsită de libertate în mod ilegal sau de a fi considerabil limitată la nivel de activitate profesională sau economică se pedepseşte cu închisoarea de minimum 1 an.

(2) În cazurile mai puţin grave, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(3) Persoana care pregăteşte o astfel de faptă se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

§ 235. Răpirea sau reţinerea unui minor

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă persoana care răpeşte sau reţine faţă de părinţi, un părinte, tutore sau ocrotitor

1. o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani prin violenţă, ameninţare cu un rău considerabil sau prin viclenie sau

2. un copil, fără să fie membru de familie al acestuia.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care

1. răpeşte de la părinţi, de la un părinte, tutorelui sau de la ocrotitorul un copil pentru a-l duce în străinătate sau

2. îl reţine în străinătate după ce a fost dus acolo sau după ce s-a dus acolo.

(3) În cazurile prevăzute la alin. 1 punctul 2 şi alin. 2 punctul 1 tentativa se pedepseşte.

(4) Pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani dacă făptuitorul

1. prin fapta săvârşită, pune victima în pericol de moarte sau de gravă deteriorare a stării de sănătate a acesteia sau cauzează victimei o afectare considerabilă a dezvoltării fizice sau mentale ori

2. săvârşeşte fapta în schimbul unei prestaţii financiare sau cu intenţia de a se îmbogăţi pe sine sau pe un terţ.

(5) Dacă prin fapta săvârşită făptuitorul cauzează moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de minimum 3 ani.

(6) În cazurile mai puţin grave de la alin. 4, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani, iar în cazurile mai puţin grave de la alin. 5 pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(7) În cazul faptei de răpire a minorilor acţiunea penală în cazurile prevăzute la alin. 1-3 se pune în mişcare doar la plângerea prealabilă, cu excepţia cazului în care organele de urmărire penală consideră oportună sesizarea din oficiu motivat de interesul public special în ce priveşte urmărirea penală.

§ 236. Traficul de minori

(1) Persoana care dă unei alte persoane, pe durată nedeterminată, copilul său, care încă nu a împlinit vârsta de 18 ani sau pupilul sau persoana asistată care încă nu a împlinit vârsta de 18 ani, neglijându-şi în mod grav obligaţia

de îngrijire şi educare, acţionând în acest sens în schimbul unei prestaţii financiare sau cu intenţia de a se îmbogăţi pe sine sau pe un terţ se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cum amendă. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, în cazurile prevăzute la teza 1, primeşte, pe durată nedeterminată, copilul, pupilul sau persoana asistată, acordând în schimb o prestaţie financiară.

(2) Persoana care, în mod neautorizat

1. intermediază adopţia unei persoane care nu a împlinit vârsta de 18 ani sau

2. desfăşoară o activitate de intermediere care vizează ca un terţ să ia la el, pe durată nedeterminată, o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani,

acţionând în acest sens în schimbul unei prestaţii financiare sau cu intenţia de a se îmbogăţi pe sine sau pe un terţ se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, în calitate de intermediar al adopţiei unei persoane care nu a împlinit vârsta de 18 ani, acordă o prestaţie financiară unei persoane în schimbul acordării aprobării necesare în scopul adopţiei. Dacă în cazurile prevăzute la teza 1 fapta are ca urmare faptul că persoana intermediată este adusă în ţară sau dusă în străinătate, pedeapsa este închisoarea de până la 5 ani sau amenda.

(3) Tentativa de pedepseşte.

(4) Pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 10 ani dacă făptuitorul

1. acţionează din dorinţa de a obţine câştiguri cu orice preţ, ca îndeletnicire sau ca membru al unui grup infracţional specializat pe traficul de minori sau

2. prin fapta sa aduce copilul sau persoana intermediată în pericol de a-i fi afectată considerabil dezvoltarea fizică sau mentală.

(5) În cazurile prevăzute la alin. 1 şi 3, instanţa poate reduce pedeapsa conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) sau poate renunţa la aplicarea pedepsei, cu privire la participanţii şi, în cazurile prevăzute la alin. 2 şi 3, în ceea ce priveşte participanţii a căror implicare este redusă din punctul de vedere al stării fizice sau mentale a copilului sau persoanei traficate,

§ 237. Căsătoria forţată

(1) Persoana care constrânge o altă persoană, în mod ilegal, prin violenţă sau prin ameninţare cu un rău considerabil, să încheie o căsătorie se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani. Fapta este ilegală dacă uzul de forţă sau ameninţarea cu acel rău poate fi considerată reprobabilă în raport de scopul urmărit.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, în vederea săvârşirii faptei prevăzute la alin. 1, prin violenţă, prin ameninţare cu un rău considerabil sau prin viclenie, duce persoana într-un teritoriu din afara domeniul de aplicare teritorială a prezentei legi sau o determină să se deplaseze acolo sau o împiedică să se întoarcă de acolo.

(3) Tentativa de pedepseşte.

(4) În cazurile mai puţin grave, pedeapsa este închisoarea de până la 3 ani sau amenda.

§ 238. Urmărirea unei persoane

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă persoana care urmăreşte o altă persoană într-un mod care este de natură a afecta în mod considerabil modul de viaţă al acesteia, prin aceea că

1. doreşte să identifice localizarea unei persoane,

2. încearcă să ia legătura cu această persoană, prin utilizarea mijloacelor de telecomunicaţii sau a altor mijloace de comunicare sau prin terţe persoane,

3. prin utilizarea abuzivă a datelor personale ale acestei persoane

a) lansează comenzi de produse şi servicii pentru aceasta sau

b) determină terţe persoane să ia legătura cu aceasta

4. ameninţă această persoană cu încălcarea vieţii, integrităţii fizice, sănătăţii sau libertăţii persoanei, a unui aparţinător al acesteia sau al altei persoane apropiate acesteia sau

5. săvârşeşte un alt act comparabil.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani dacă prin fapta sa făptuitorul aduce victima, un aparţinător al victimei sau o altă persoană apropiată victimei în pericol de moarte sau al unei deteriorări grave a stării de sănătate.

(3) Dacă prin fapta sa făptuitorul încearcă să omoare victima, un aparţinător al acesteia sau o altă persoană apropiată victimei pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(4) În cazurile prevăzute la alin. 1, acţiunea penală se pune în mişcare doar la plângerea prealabilă a victimei, cu excepţia cazului în care organele de urmărire penală consideră oportună sesizarea din oficiu motivat de interesul public special în ce priveşte urmărirea penală.

§ 239. Lipsirea de libertate în mod ilegal

(1) Persoana care închide într-un spaţiu o altă persoană sau o lipseşte de libertate în alt mod se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa de pedepseşte.

(3) Pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani dacă făptuitorul

1. lipseşte de libertate victima timp de mai mult de o săptămână sau

2. prin fapta sau printr-un act săvârşit în timpul comiterii faptei cauzează victimei o gravă deteriorare a stării de sănătate.

(4) Dacă făptuitorul, prin fapta sa sau printr-un act săvârşit în timpul comiterii faptei, încearcă să omoare victima, pedeapsa este închisoarea de minimum 3 ani.

(5) În cazurile mai puţin grave de la alin. 3, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani, iar în cazurile mai puţin grave de la alin. 4, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

§ 239a. Răpirea în scop de şantaj

(1) Persoana care răpeşte o altă persoană sau ţine o altă persoană sub stăpânirea sa în scopul de a profita (§ 253) de grija victimei pentru propria sa situaţie sau de grija unui terţ pentru situaţia victimei sau persoana care profită în scop de şantaj de starea pe care i-a creat-o unei persoane printr-o astfel de acţiune se pedepseşte cu închisoarea de minimum 5 ani.

(2) În cazurile mai puţin grave, pedeapsa este închisoarea de minimum 1 an.

(3) Dacă prin fapta sa făptuitorul cauzează, din culpă, moartea victimei pedeapsa este detenţiunea pe viaţă sau închisoarea de minimum 10 ani.

(4) Instanţa poate reduce pedeapsa conform § 49 alin. 1 dacă făptuitorul, renunţând la prestaţia urmărită, permite victimei să revină în mediul său familial. Dacă acest rezultat se produce fără intervenţia făptuitorului este suficient efortul său serios de a obţine rezultatul.

§ 239b. Luarea de ostatici

(1) Persoana care răpeşte o altă persoană sau ţine o altă persoană sub stăpânirea sa în scopul de a o constrânge pe aceasta sau pe o terţă persoană, prin ameninţarea cu moartea sau cu o gravă vătămare corporală (§ 226) a victimei sau cu lipsirea ilegală de libertate timp de mai mult de o săptămână, prin acţiune sau omisiune, să comită o faptă sau persoana care profită în scopul unei astfel de constrângeri de starea pe care i-a creat-o unei persoane printr-o astfel de acţiune se pedepseşte cu închisoarea de minimum 5 ani.

(2) Dispoziţiile § 239a alin. 2-4 se aplică în mod corespunzător.

§ 239c. Libertatea sub supraveghere

În cazurile prevăzute la § 239a şi § 239b, instanţa poate dispune măsura libertăţii sub supraveghere (§ 68 alin. 1).

§ 240. Constrângerea

(1) Persoana care constrânge în mod ilegal o altă persoană, prin violenţă sau prin ameninţare cu un rău considerabil, prin acţiune sau omisiune să comită o faptă se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Fapta este ilegală dacă uzul de forţă sau ameninţarea cu acel rău pot fi considerate reprobabile în raport de scopul urmărit.

(3) Tentativa se pedepseşte.

(4) În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani. Un caz deosebit de grav este, de regulă, atunci când făptuitorul

1. constrânge o gravidă la întrerupere de sarcină sau
2. abuzează, în calitate de funcţionar public, de autoritatea sau funcţia sa.

§ 241. Ameninţarea

(1) Persoana care ameninţă o altă persoană cu săvârşirea unei fapte penale împotriva acesteia sau a unei persoane apropiate acesteia se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, cu ştiinţă, pretinde în faţa unei persoane că asupra acesteia sau asupra unei persoane apropiate acesteia urmează a fi săvârşită o infracţiune.

§ 241a. Defăimarea politică

(1) Persoana care, printr-o plângere penală sau printr-un denunţ, expune o altă persoană pericolului de a fi persecutată pe motive politice şi de a-i cauza, contrar principiilor statului de drept, prin măsuri violente sau arbitrare, suferinţe fizice sau moartea, precum şi pericolului de a fi privată de libertate în mod ilegal sau de a fi grav afectată în ceea ce priveşte cariera profesională sau situaţia financiară se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care furnizează sau transmite informaţii despre o altă persoană şi o expune în acest mod pericolului de a fi persecutată politic conform alin. 1.

(3) Tentativa se pedepseşte.

(4) Dacă prin plângere penală, denunţ sau prin furnizarea de informaţii se face o afirmaţie mincinoasă despre cealaltă persoană sau dacă fapta a fost săvârşită cu intenţia de a cauza una dintre urmările prevăzute la alin. 1 sau dacă este un caz deosebit de grav, pedeapsa poate fi închisoarea de la 1 an la 10 ani.

SECŢIUNEA XIX
Furtul şi delapidarea

§ 242. Furtul

(1) Persoana care sustrage unei alte persoane un bun mobil cu intenţia de a-şi însuşi bunul pentru sine sau pentru un terţ se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

§ 243. Furtul calificat

(1) În cazurile deosebit de grave, furtul se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 10 ani. Un caz deosebit de grav este, de regulă, atunci când făptuitorul

1. în scopul de a săvârşi fapta, pătrunde prin forţare, prin escaladare, prin folosirea unei chei mincinoase sau a altui dispozitiv conceput pentru alte scopuri decât pentru deschiderea legală a unei clădiri, a unui spaţiu de servicii sau spaţiu comercial sau în alt spaţiu închis sau se ascunde în acel spaţiu,

2. fură un bun care este asigurat special împotriva sustragerii printr-un recipient închis sau alt dispozitiv de protecţie,

3. fură ca îndeletnicire,

4. fură dintr-o biserică sau dintr-o clădire sau un alt spaţiu destinat exercitării unei practici religioase un bun care serveşte la oficierea serviciului religios sau la practica religioasă,

5. fură un bun care prezintă importanţă pentru ştiinţă, artă sau istorie sau pentru dezvoltarea tehnicii şi care se află într-o colecţie general accesibilă sau este expus public,

6. fură un bun, profitând de starea de neajutorare a altei persoane, de un accident sau de un pericol general sau

7. fură o armă de foc cu funcţionare manuală pentru a cărei achiziţie este necesară autorizarea conform Legii privind regimul armelor, o mitralieră, un pistol-mitralieră, o armă automată sau semiautomată sau o armă de război care conţine substanţe explozibile în sensul Legii privind controlul armelor de război sau substanţe explozibile.

(2) În cazurile prevăzute la alin. 1 teza 2 punctele 1-6, cazul deosebit de grav este exclus dacă fapta se referă la un bun cu o valoare redusă.

§ 244. Furtul săvârşit prin folosirea unei arme; furtul săvârşit în cadrul unui grup infracţional; furtul din locuinţe

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 10 ani persoana care

1. săvârşeşte un furt pentru care persoana sau un alt participant

a) poartă asupra sa o armă sau un alt instrument periculos,

b) un alt instrument sau mijloc menit să împiedice sau să depăşească prin violenţă sau ameninţare cu violenţa rezistenţa unei alte persoane,

2. în calitate de membru al unui grup infracţional specializat în săvârşirea în formă continuată a unor fapte de tâlhărie sau furt, fură cu participarea unui alt membru al grupului infracţional sau

3. săvârşeşte un furt, scop în care pătrunde într-o locuinţă prin forţare, escaladare sau prin folosirea unei chei mincinoase sau a altui dispozitiv conceput pentru alte scopuri decât pentru deschiderea legală sau se ascunde în acea locuinţă.

(2) Tentativa de pedepseşte.

(3) În cazurile mai puţin grave de la alin. 1 punctele 1-3, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(4) Dacă fapta de furt din locuinţe conform alin. 1 punctul 3 se referă la o locuinţă privată permanentă, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

§ 244a. Furtul calificat săvârşit în cadrul unui grup infracţional

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de la 1 an la 10 ani persoana care săvârşeşte fapta de furt în condiţiile prevăzute la § 243 alin. 1 teza 2 sau în cazurile prevăzute la § 244 alin. 1 punctul 1 sau 3 în calitate de membru al unui grup infracţional specializat în săvârşirea în formă continuată a unor fapte de tâlhărie şi furt, cu participarea unui alt membru al grupului infracţional.

(2) În cazurile mai puţin grave, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(3) (abrogat)

§ 245. Libertatea sub supraveghere

În cazurile prevăzute la § 242-244a instanţa poate dispune măsura libertăţii sub supraveghere (§ 68 alin. 1).

§ 246. Delapidarea

(1) Persoana care îşi însuşeşte în mod ilegal un bun mobil pentru sine sau pentru un terţ se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă dacă fapta nu este pedepsită mai sever prin alte dispoziţii.

(2) Dacă în cazurile prevăzute la alin. 1 bunul i-a fost încredinţat făptuitorului, pedeapsa este închisoarea de până la 5 ani sau amenda.

(3) Tentativa se pedepseşte.

§ 247. Furtul de la membri de familie sau de la persoane din aceeaşi gospodărie

Dacă victima faptei de furt sau delapidare este un membru de familie, tutorele sau îngrijitorul făptuitorului sau dacă victima trăieşte în aceeaşi gospodărie cu făptuitorul, acţiunea penală se pune în mişcare doar la plângerea prealabilă a victimei.

§ 248. (abrogat)

§ 248a. Furtul şi delapidarea de bunuri cu valoare redusă

În cazurile prevăzute la § 242 şi 246, acţiunea penală pentru furtul şi delapidarea de bunuri cu valoare redusă §se pune în mişcare doar la plângerea prealabilă a victimei, cu excepţia cazului în care organele de urmărire penală consideră oportună sesizarea din oficiu motivată de interesul public special în ce priveşte urmărirea penală

§ 248b. Utilizarea neautorizată a unui autovehicul

(1) Persoana care utilizează un autovehicul sau o bicicletă fără autorizarea persoanei îndreptăţite se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă dacă fapta nu este pedepsită mai sever prin alte dispoziţii.

(2) Tentativa de pedepseşte.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare doar la plângerea prealabilă a victimei.

(4) În înţelesul prezentei dispoziţii autovehicule sunt acele vehiculele puse în mişcare prin forţa motrice, autovehicule terestre, doar în măsura în care nu constituie material rulant pe calea ferată.

§ 248c. Sustragerea de energie electrică

(1) Persoana care sustrage energie electrică dintr-o instalaţie sau facilitate electrică cu ajutorul unui conductor care nu este destinat pentru a fi utilizat în scopul extragerii de energie din instalaţie sau facilitate, dacă săvârşeşte fapta cu intenţia de a-şi însuşi ilegal energia electrică pentru sine sau pentru un terţ, se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) Dispoziţiile § 247 şi § 248a se aplică în mod corespunzător.

(4) Dacă acţiunea prevăzută la alin. 1 este săvârşită cu intenţia de a cauza în mod ilegal unei alte persoane un prejudiciu, pedeapsa este închisoarea de până la 2 ani sau amenda. Acţiunea penală se pune în mişcare doar la plângerea prealabilă a victimei.

SECŢIUNEA XX
Tâlhăria şi şantajul

§ 249. Tâlhăria

(1) Persoana care, prin violenţă îndreptată împotriva altei persoane sau prin ameninţare cu un pericol iminent la integritatea fizică sau viaţa persoanei, sustrage acesteia un bun mobil cu intenţia de a-şi însuşi bunul respectiv pentru sine sau pentru un terţ se pedepseşte cu închisoarea de minimum 1 an.

(2) În cazurile mai puţin grave, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

§ 250. Tâlhăria calificată

(1) Pedeapsa este închisoarea de minimum 3 ani atunci când

1. autorul sau un participant la infracţiune

a) poartă asupra sa o armă sau un alt instrument periculos,

b) are asupra sa un alt instrument sau mijloc menit să împiedice sau să înfrângă rezistenţa unei alte persoane prin violenţă sau ameninţare cu violenţa,

c) prin fapta sa, pune o altă persoană în pericolul unei grave deteriorări a stării sale de sănătate sau

2. făptuitorul săvârşeşte fapta în calitate de membru al unui grup infracţional specializat în săvârşirea în formă continuată de fapte de tâlhărie sau furt, cu participarea unui alt membru al grupului infracţional.

(2) Pedeapsa este închisoarea de minimum 5 ani dacă făptuitorul sau un alt participant la tâlhărie

1. utilizează la săvârşirea faptei o armă sau un alt instrument periculos,

2. în cazurile prevăzute la alin. 1 punctul 2, poartă asupra sa o armă sau

3. exercită asupra unei alte persoane

a) acţiuni de gravă agresiune fizică sau

b) aduce persoana în pericol de moarte.

(3) În cazurile mai puţin grave de la alin. 1 şi 2, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

§ 251. Tâlhăria urmată de moartea victimei

Dacă prin fapta de tâlhărie (§ 249 şi § 250) făptuitorul cauzează, din culpă, moartea unei persoane, pedeapsa este detenţiunea pe viaţă sau închisoarea de minimum 10 ani.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 252. Furtul şi uzul de violenţă

Persoana care, prinsă în flagrant în timpul săvârşirii unei fapte de furt, în scopul de a rămâne în posesia bunurilor furate, exercită acte de violenţă împotriva unei alte persoane sau o ameninţă cu un pericol iminent la adresa integrităţii fizice şi la adresa vieţii, se pedepseşte la fel ca autorul faptei de tâlhărie.

§ 253. Şantajul

(1) Persoana care constrânge o altă persoană în mod ilegal prin violenţă sau prin ameninţarea cu un rău considerabil să facă, să nu facă sau să sufere ceva şi prin aceasta prejudiciază patrimoniul persoanei constrânse sau al unei alte persoane, în scopul de a se îmbogăţi în mod ilegal pe sine sau pe un terţ, se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Fapta este ilegală dacă uzul de forţă sau ameninţarea cu acel rău pot fi considerate reprobabile în raport de scopul urmărit.

(3) Tentativa se pedepseşte.

(4) În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de minimum 1 an. Un caz deosebit de grav este, de regulă, situaţia în care făptuitorul acţionează în calitate de membru al unui grup infracţional specializat în săvârşirea în formă continuată de fapte de şantaj.

§ 254. (abrogat)

§ 255. Şantajul prin acte de violenţă

Dacă fapta de şantaj este săvârşită prin acte de violenţă îndreptate împotriva unei alte persoane sau prin ameninţarea acesteia cu un pericol iminent la adresa integrităţii fizice şi a vieţii, făptuitorul se pedepseşte la fel ca autorul faptei de tâlhărie.

§ 256. Libertatea sub supraveghere

În cazurile prevăzute la § 249-255, instanţa poate dispune măsura libertăţii sub supraveghere (§ 68 alin. 1).

SECŢIUNEA XXI
Favorizarea şi tăinuirea

§ 257. Favorizarea

(1) Persoana care acordă ajutor unei alte persoane care a săvârşit o faptă ilegală cu intenţia de a-i asigura păstrarea produselor infracţiunii se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Pedeapsa nu poate fi mai severă decât pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea predicat.

(3) Nu se pedepseşte pentru favorizare persoana care este pasibilă de pedeapsă pentru participarea la săvârşirea infracţiunii predicat. Această dispoziţie nu se

aplică pentru persoana care incită la favorizarea infractorului o persoană care nu a participat la săvârşirea infracţiunii predicat.

(4) În cazul faptei de favorizare, acţiunea penală se pune în mişcare doar la plângerea prealabilă, cu autorizarea sau la cererea de urmărire a unui stat străin, dacă autorul poate fi supus urmăririi penale pentru comiterea infracţiunii principale sau pentru participaţie numai în baza unei plângeri prealabile, a unei autorizaţii sau a unei cereri.

§ 258. Zădărnicirea urmăririi penale

(1) Persoana care, cu intenţie, zădărniceşte în tot sau în parte ca o altă persoană să fie sancţionată sau supusă unei măsuri (§ 11 alin. 1 punctul 8) conform Codului penal se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care cu intenţie sau cu ştiinţă zădărniceşte în tot sau în parte punerea în executare a unei pedepse sau măsuri dispuse împotriva unei alte persoane.

(3) Pedeapsa nu poate fi mai severă decât pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea predicat.

(4) Tentativa se pedepseşte.

(5) Nu se pedepseşte pentru zădărnicirea urmăririi penale persoana care, prin fapta sa, doreşte, în acelaşi timp, în tot sau în parte, să zădărnicească ca ea însăşi să fie sancţionată sau supusă unei măsuri sau ca împotriva ei să se pună în executare pedeapsa sau măsura dispusă.

(6) Persoana care săvârşeşte fapta în favoarea unui aparţinător nu se pedepseşte.

§ 258a. Zădărnicirea urmăririi penale de către un funcţionar public

(1) În cazurile prevăzute la § 258 alin. 1, dacă făptuitorul, în calitate de funcţionar public, participă la procesul penal sau la procedura de dispunere a unei măsuri (§ 11 alin. 1 punctul 8) sau dacă făptuitorul, în cazurile prevăzute la § 258 alin. 2, în calitate de funcţionar public, participă la punerea în executare a pedepsei sau măsurii, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani, iar în cazurile mai puţin grave, pedeapsa este închisoarea de până la 3 ani sau amenda.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) Dispoziţiile § 258 alin. 3 şi 6 nu se aplică.

§ 259. Tăinuirea

(1) Persoana care, în scopul de a obţine un folos material pentru sine sau pentru un terţ, cumpără sau îşi procură în alt mod, vinde sau ajută la vinderea unui bun pe care o altă persoană l-a furat sau l-a dobândit prin săvârşirea unei fapte penale contra patrimoniului se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amenda.

(2) Dispoziţiile § 247 şi § 248a se aplică în mod corespunzător.

(3) Tentativa se pedepseşte.

§ 260. Tăinuirea ca îndeletnicire; tăinuirea săvârşită în cadrul unui grup infracţional

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 10 ani persoana care săvârşeşte fapta de tăinuire

1. ca îndeletnicire sau

2. în calitate de membru al unui grup infracţional specializat pe săvârşirea de fapte de tâlhărie, furt sau tăinuire.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) (abrogat).

§ 260a. Tăinuirea săvârşită în cadrul unui grup infracţional ca îndeletnicire

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de la 1 an la 10 ani persoana care săvârşeşte ca îndeletnicire fapta de tăinuire în calitate de membru al unui grup infracţional specializat pe săvârşirea de fapte de tâlhărie, furt sau tăinuire.

(2) În cazurile mai puţin grave, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(3) (abrogat).

§ 261. Spălarea banilor; disimularea originii produselor infracţiunii

(1) Persoana care ascunde sau disimulează originea ori zădărniceşte stabilirea originii, identificarea sau confiscarea unui bun provenit din săvârşirea unei fapte ilegale prevăzute la teza 2 se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani. Fapte ilegale în înţelesul dispoziţiilor de la teza 1 sunt:

1. infracţiunile,

2. delictele prevăzute la

a) § 108e, 332 alin. 1 şi 3, precum şi § 334, fiecare şi coroborat cu § 335a,

b) § 29 alin. 1 teza 1 din Legea stupefiantelor şi § 19 alin. 1 punctul 1 din Legea privind controlul substanţelor interzise,

3. delictele prevăzute la § 373 şi § 374 alin. 2 din Legea privind taxele şi impozitele, fiecare şi coroborat cu § 12 alin. 1 din Legea de organizare a pieţelor şi plăţilor directe,

4. delictele prevăzute la

a) § 152a, 181a, 232 alin. 1-3 teza 1 şi alin. 4, § 232a alin. 1 şi 2, § 232b alin. 1 şi 2, § 233 alin. 1-3, § 233a alin. 1 şi 2, § 242, 246, 253, 259, 263-264, 265c, 266, 267, 269, 271, 284, 299, 326 alin. 1, 2 şi 4, § 328 alin. 1, 2 şi 4, precum şi § 348,

b) § 96 din Legea privind reşedinţa, § 84 din Legea azilului, § 370 din Legea privind taxele şi impozitele, § 119 alin. 1-4 din Legea privind comerţul cu hârtii de valoare, precum şi § 143, 143a şi 144 din Legea privind mărcile, § 106-108b din Legea privind dreptul de proprietate intelectuală, § 25 din Legea privind protecţia modelelor de utilitate, § 51 şi § 65 din Legea privind designul, § 142 din Legea privind patentele, § 10 din Legea privind protecţia semi-conductorilor şi § 39 din Legea privind protecţia soiurilor de plante,

săvârşite ca îndeletnicire sau de un membru al unui grup organizat specializat pe săvârşirea în formă continuată de astfel de fapte şi

5. delictele prevăzute la § 89a şi 89c şi § 129 şi 129a alin. 3 şi 5, fiecare şi coroborat cu § 129b alin. 1, precum şi delicte săvârşite de un membru al unui grup de crimă organizată sau terorism (§ 129, 129a, fiecare şi coroborat cu § 129b alin. 1).

Teza 1 se aplică în cazurile de evaziune fiscală săvârşită ca îndeletnicire sau în cadrul unui grup infracţional conform § 370 din Legea privind taxele şi impozitele în ce priveşte cheltuielile şi restituirile şi scutirile ilegale de impozite obţinute prin evaziune fiscală, precum şi în cazurile prevăzute la teza 2 punctul 3, inclusiv pentru un bun în legătură cu care plata anumitor taxe şi impozite a fost omisă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care

1. îşi procură pentru sine sau pentru o altă persoană sau

2. păstrează sau utilizează pentru sine sau pentru un terţ

un bun dintre cele menţionate la alin. 1, dacă a cunoscut originea bunului la momentul la care a dobândit bunul.

(3) Tentativa se pedepseşte.

(4) În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 10 ani. Un caz deosebit de grav există, de regulă, atunci când făptuitorul acţionează ca îndeletnicire sau ca membru al unui grup infracţional specializat pe săvârşirea în formă continuată a faptei de spălare a banilor.

(5) Persoana care, în cazurile prevăzute la alin. 1 sau 2, din culpă, nu realizează că bunul provine din săvârşirea unei fapte ilegale prevăzute la alin. 1 se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani sau cu amendă.

(6) Fapta nu se pedepseşte conform alin. 2 dacă anterior un terţ a obţinut bunul fără să săvârşească o faptă penală.

(7) Bunurile la care se referă fapta penală pot face obiectul măsurii confiscării. Dispoziţiile § 74a se aplică.

(8) Bunurilor prevăzute la alin. 1, 2 şi 5 le sunt asimilate bunurile care provin din săvârşirea unei fapte în străinătate, dacă fapta se pedepseşte cu pedeapsă şi la locul săvârşirii faptei.

(9) Nu se pedepseşte conform alin. 1-5

1. persoana care sesizează fapta din proprie iniţiativă la autoritatea competentă sau determină din proprie iniţiativă o astfel de sesizare, dacă la data respectivă fapta nu fusese deja descoperită în tot sau în parte şi făptuitorul cunoştea acest aspect sau analizând rezonabil starea de fapt putea să se aştepte la acest lucru şi

2. în cazurile prevăzute la alin. 1 sau alin. 2 în condiţiile menţionate la punctul 1 determină confiscarea bunului la care se referă fapta penală.

Nu se pedepseşte conform dispoziţiilor alin. 1-5 nici persoana care se face vinovată de participare la săvârşirea infracţiunii predicat. Cauza de

nepedepsire, conform tezei 2, este exclusă dacă autorul sau participantul introduce în circulaţie un bun provenit din săvârşirea uneia dintre faptele penale prevăzute la alin. 1 teza 2, disimulând astfel originea ilicită a bunului.

(10) (abrogat)

§ 262. Libertatea sub supraveghere

În cazurile prevăzute la § 259-261, instanţa poate dispune măsura libertăţii sub supraveghere.

SECŢIUNEA XII
Înşelăciunea şi abuzul de încredere

§ 263. Înşelăciunea

(1) Persoana care, cu intenţia de a-şi procura pentru sine sau pentru un terţ un folos necuvenit, prejudiciază patrimoniul unei alte persoane prin aceea că o induce sau o menţine în eroare prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau prin prezentarea ca mincinoasă a unei fapte adevărate se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 10 ani. Un caz deosebit de grav există, de regulă, atunci când făptuitorul

1. acţionează ca îndeletnicire sau ca membru al unui grup infracţional specializat în săvârşirea faptelor de fals intelectual sau înşelăciune,

2. cauzează o pierdere patrimonială de mari proporţii sau acţionează cu intenţia ca prin săvârşirea în formă continuată a faptei de înşelăciune să aducă un număr mare de persoane în pericolul de a-şi pierde patrimoniul,

3. aduce o altă persoană în dificultăţi financiare,

4. abuzează de responsabilităţile sau de poziţia sa de funcţionar public sau funcţionar european sau

5. simulează un eveniment asigurat după ce făptuitorul sau o altă persoană a incendiat în acest scop un bun de o valoare considerabilă sau bunul respectiv a fost distrus în tot sau în parte prin incendiere sau s-a cauzat scufundarea sau naufragierea unei ambarcaţiuni.

(4) Dispoziţiile § 243 alin. 2, precum şi § 247 şi 248a se aplică în mod corespunzător.

(5) Cu închisoarea de la 1 an la 10 ani, iar în cazurile mai puţin grave, cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani, se pedepseşte persoana care săvârşeşte fapta de înşelăciune ca îndeletnicire în calitate de membru al unui grup infracţional specializat în săvârşirea de fapte penale prevăzute la § 263-264 sau 267-269.

(6) Instanţa poate dispune măsura libertăţii sub supraveghere (§ 68 alin. 1).

(7) (abrogat).

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 263a. Frauda informatică

(1) Persoana care, cu intenţia de a-şi procura pentru sine sau pentru un terţ un folos necuvenit, prejudiciază patrimoniul unei alte persoane prin aceea că influenţează rezultatul unui proces de prelucrare a datelor prin configurarea incorectă a programului, prin utilizarea de date incorecte sau incomplete, prin utilizarea neautorizată de date sau, în alt mod, prin exercitarea altei influenţe neautorizate asupra procesării se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Dispoziţiile § 263 alin. 2-6 se aplică în mod corespunzător.

(3) Persoana care pregăteşte o faptă prevăzută la alin. 1 prin aceea că produce, îşi procură pentru sine sau pentru o altă persoană, oferă spre vânzare, păstrează sau transmite altei persoane programe informatice al căror scop este săvârşirea unei astfel de fapte se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(4) În cazurile prevăzute la alin. 3, dispoziţiile § 149 alin. 2 şi 3 se aplică în mod corespunzător.

§ 264. Frauda în domeniul subvenţiilor

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă persoana care

1. face declaraţii incorecte sau incomplete în faţa unei autorităţi competente pentru aprobarea unei subvenţii sau în faţa altei entităţi sau persoane implicate în procedura acordării de subvenţii (subvenţionatorul) cu privire la aspecte relevante pentru acordarea unei subvenţii în beneficiul propriei persoane sau al altei persoane, declaraţii care se constituie într-un avantaj pentru propria persoană sau pentru altă persoană,

2. utilizează, în ceea ce priveşte subvenţia, un bun sau o prestaţie financiară a cărei utilizare este restricţionată prin dispoziţii legale sau de către subvenţionator, cu încălcarea restricţionării privind utilizarea,

3. nu informează subvenţionatorul cu privire la aspecte relevante privind subvenţia, contrar dispoziţiilor legale privind acordarea de subvenţii sau

4. face uz, în cadrul unei proceduri de acordare a unei subvenţii, de un certificat privind dreptul la o subvenţie sau privind aspecte relevante privind subvenţia, certificat obţinut prin furnizarea de date incorecte sau incomplete.

(2) În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 10 ani. Un caz deosebit de grav există, de regulă, atunci când făptuitorul

1. dobândeşte pentru sine sau pentru o altă persoană o subvenţie necuvenită consistentă, urmărindu-şi cu înverşunare propriul interes sau utilizând documente contrafăcute sau falsificate,

2. abuzează de responsabilităţile sau de poziţia sa de funcţionar public sau funcţionar european sau

3. profită de ajutorul unui funcționar public sau funcționar european care abuzează de poziția sa.

(3) Dispozițiile § 263 alin. 5 se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazurile prevăzute la alin. 1 punctele 1-3, persoana care acționează prin imprudență se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(5) Nu se pedepsește conform alin. 1 și 4 persoana care, în mod benevol, împiedică acordarea subvenției în baza faptei săvârșite. Dacă subvenția nu este acordată fără implicarea făptuitorului, acesta nu se pedepsește dacă se străduiește în mod benevol și serios să împiedice acordarea subvenției.

(6) Pe lângă pedeapsa cu închisoarea de minimum un an pentru una din faptele penale prevăzute la alin. 1-3, instanța poate interzice exercitarea dreptului de a ocupa funcții publice, precum și a dreptului de a alege și de a fi ales (§ 45 alin. 2). Bunurile la care se referă fapta pot face obiectul măsurii confiscării; dispozițiile § 74a se aplică.

(7) În înțelesul prezentei dispoziții prin subvenție se înțelege

1. o sumă de bani din fonduri publice conform dreptului federal și de land acordată întreprinderilor și companiilor care, cel puțin în parte

a) se acordă fără luarea în considerare a condițiilor de pe piață și

b) servește stimulării economiei;

2. o sumă de bani din fonduri publice conform dreptului Comunităților Europene care, cel puțin în parte, nu trebuie rambursată.

În înțelesul dispozițiilor de la teza 1, întreprindere sau companie este și întreprinderea publică.

(8) Aspecte relevante pentru acordarea unei subvenții în înțelesul alin. 1 sunt aspectele

1. care, prin efectul legii sau în baza unei legi, sunt denumite de subvenționator aspecte relevante sau

2. de care depinde din punct de vedere legal aprobarea, acordare, solicitarea de returnare, reînnoirea sau continuarea unei subvenții.

§ 264a. Înșelăciunea în domeniul investițiilor de capital

(1) Persoana care, în legătură cu

1. tranzacționarea titlurilor de valoare, drepturilor de subscriere sau a părților sociale care trebuie să permită participarea la profitul unei companii sau

2. oferta de a mări investiția de capital în astfel de părți sociale

face declarații incorecte sau păstrează tăcerea cu privire la aspecte dezavantajante în prospecte, în prezentări sau tabele privind situația activelor față de un număr semnificativ de persoane în legătură cu circumstanțe relevante pentru luarea deciziei privind cumpărarea sau mărirea de capital se pedepsește cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(2) Dispozițiile alin. 1 se aplică în mod corespunzător dacă fapta se referă la părți sociale, la un patrimoniu pe care compania îl administrează în nume propriu, dar în contul unui terț.

(3) Nu se pedepseşte conform alin. 1 şi 2 persoana care, din proprie iniţiativă, împiedică ca prestaţia care depinde de cumpărarea sau mărirea de capital să se concretizeze în baza faptei săvârşite. Dacă prestaţia nu se concretizează fără implicarea făptuitorului, acesta nu se pedepseşte dacă se străduieşte în mod benevol şi serios să împiedice concretizarea prestaţiei.

§ 265. Înşelăciunea săvârşită în dauna asigurătorilor

(1) Persoana care deteriorează, distruge, limitează utilizarea, aruncă sau transmite altei persoane un bun asigurat împotriva distrugerii, deteriorării, limitării utilizării, pierderii sau furtului, în scopul de a-şi procura pentru sine sau pentru un terţ prestaţii din asigurare, se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă dacă fapta nu se pedepseşte conform § 263.

(2) Tentativa de pedepseşte.

§ 265a. Abuzul de aparate automate

(1) Persoana care abuzează de serviciile unui aparat automat sau ale unei reţele publice de telecomunicaţii, de transportul cu un mijloc de transport sau de accesul la un spectacol sau într-o instituţie cu intenţia de a nu achita taxa de intrare se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă dacă fapta nu este pedepsită mai sever prin alte dispoziţii.

(2) Tentativa de pedepseşte.

(3) Dispoziţiile § 247 şi 248a se aplică în mod corespunzător.

§ 265b. Obținerea unui credit prin înşelăciune

(1) Persoana care, în relaţia cu o întreprindere sau companie, în legătură cu o cerere de acordare, continuare sau modificare a condiţiilor de creditare în favoarea unei întreprinderi sau companii sau a unei întreprinderi sau companii fictive

1. în ce priveşte situaţia financiară

a) prezintă documente incorecte sau incomplete, mai exact bilanţuri contabile, conturi de profit şi pierdere sau rezultate de expertiză sau

b) face declaraţii scrise incorecte sau incomplete

care sunt în avantajul solicitantului de credit şi prezintă importanţă sub aspectul deciziei privind o astfel de cerere sau

2. nu comunică astfel de înrăutăţiri ale situaţiei economice prezentate în documente sau declaraţii cu ocazia depunerii cererii şi care prezintă importanţă sub aspectul deciziei privind o astfel de cerere

se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Nu se pedepseşte conform alin. 1 persoana care, în mod benevol, împiedică faptul ca, în baza faptei săvârşite, creditorul să acorde creditul solicitat. Când creditul nu este acordat fără implicarea făptuitorului, acesta nu se pedepseşte dacă se străduieşte în mod benevol şi serios să împiedice acordarea creditului.

(3) În înţelesul alin. 1 sunt

1. întreprinderi şi companii, independent de obiectul de activitate, acele entităţi care necesită în funcţie de tip şi mărime un mod de organizare conform standardelor comerciale;

2. credite împrumuturi de orice tip, credite pentru activităţi comerciale, dobândirea contra cost şi amânarea pretenţiilor de plată, decontarea de cambii şi cecuri şi preluarea de instrumente de fidejusiune, cauţiuni şi alte garanţii.

§ 265c. Înşelăciunea în domeniul pariurilor sportive

(1) Persoana care, în calitate de sportiv sau antrenor, pretinde, lasă să i se promită sau acceptă un folos pentru sine sau pentru un terţ în schimbul influenţării parcursului sau rezultatului unei competiţii organizate în respectiva disciplină sportivă în favoarea adversarului şi astfel se obţine un folos necuvenit prin intermediul unui pariu sportiv în legătură cu această competiţie se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care oferă, promite sau acordă unui sportiv sau antrenor un folos pentru acesta sau pentru un terţ în schimbul influenţării parcursului sau rezultatului unei competiţii organizate în respectiva disciplină sportivă în favoarea adversarului şi astfel se obţine un folos necuvenit prin intermediul unui pariu sportiv în legătură cu această competiţie.

(3) Persoana care, în calitate de arbitru, arbitru la competiţii de dans sau lupte pretinde, lasă să i se promită sau acceptă un folos pentru sine sau pentru un terţ în schimbul influenţării ilegale a parcursului sau rezultatului unei competiţii organizate în respectiva disciplină sportivă şi astfel se obţine un folos necuvenit prin intermediul unui pariu sportiv public în legătură cu această competiţie se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(4) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care oferă, promite sau acordă unui arbitru, arbitru la competiţii de dans sau lupte un folos pentru acesta sau pentru un terţ în schimbul influenţării ilegale a parcursului sau rezultatului unei competiţii organizate în respectiva disciplină sportivă şi astfel se obţine un folos necuvenit prin intermediul unui pariu sportiv public în legătură cu această competiţie.

(5) În înţelesul prezentei dispoziţii, o competiţie organizată în respectiva disciplină sportivă este orice manifestare sportivă de pe teritoriul Republicii Federale Germania sau din străinătate

1. organizată de o organizaţie naţională sau internaţională, în numele acestora sau cu recunoaşterea acestora şi

2. în cadrul cărora trebuie respectate reguli care au fost emise de o organizaţie sportivă naţională sau internaţională cu efect obligatoriu pentru toate organizaţiile membre.

(6) În înţelesul prezentei dispoziţii, antrenor este persoana care decide în cadrul competiţiei sportive cu privire la participarea şi îndrumarea sportivilor.

Antrenorului îi sunt asimilate persoanele care, în baza poziției profesionale sau financiare, pot influența considerabil participarea sau îndrumarea sportivilor.

§ 265d. Manipularea competițiilor de sport profesionist

(1) Persoana care, în calitate de sportiv sau antrenor, pretinde, lasă să i se promită sau acceptă un folos pentru sine sau pentru un terț în schimbul influențării parcursului sau rezultatului unei competiții de sport profesionist în mod nesportiv în favoarea adversarului se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care oferă unui sportiv sau antrenor un folos pentru acesta sau pentru un terț în schimbul influențării parcursului sau rezultatului unei competiții de sport profesionist în mod necompetițional în favoarea adversarului.

(3) Persoana care, în calitate de arbitru, arbitru la competiții de dans sau lupte, pretinde, lasă să i se promită sau acceptă un folos pentru sine sau pentru un terț în schimbul influențării ilegale a parcursului sau rezultatului unei competiții de sport profesionist se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(4) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care oferă, promite sau acordă unui arbitru, arbitru la competiții de dans sau lupte un folos pentru acesta sau pentru un terț în schimbul influențării ilegale a parcursului sau rezultatului unei competiții de sport profesionist.

(5) În înțelesul prezentei dispoziții, o competiție de sport profesionist este orice manifestare sportivă de pe teritoriul Republicii Federale Germania sau din străinătate

1. organizată de o asociație federală de sport sau de o organizație internațională, în numele acestora sau cu recunoașterea acestora,

2. în cadrul cărora trebuie respectate reguli care au fost emise de o organizație sportivă națională sau internațională cu efect obligatoriu pentru organizațiile membre,

3. la care participă în special sportivi care, prin participarea lor sportivă, obțin în mod direct sau indirect venituri considerabile.

(6) Dispozițiile § 265 c alin. 6 se aplică în mod corespunzător.

§ 265e. Cazuri deosebit de grave de înșelăciune în domeniul competițiilor sportive sau de manipulare a competițiilor de sport profesionist

În cazurile deosebit de grave, fapta prevăzută la § 265c și § 265d se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani. Un caz deosebit de grav există, de regulă, atunci când

1. fapta se referă la un folos de mare valoare sau

2. făptuitorul acționează ca îndeletnicire sau ca membru al unui grup infracțional specializat pe săvârșirea în formă continuată a unor astfel de fapte.

§ 266. Abuzul de încredere

(1) Persoana care abuzează de dreptul acordat prin lege, în baza unui mandat oficial sau a unui raport juridic, de a dispune de patrimoniul altei persoane sau de a intra în relații care atrag răspunderea altei persoane sau care încalcă obligația pe care o are în baza legii, a unui mandat oficial, raport juridic sau relații de fideiusiune de a reprezenta interesele patrimoniale ale altei persoane și prin aceasta cauzează un dezavantaj persoanei ale cărei interese patrimoniale trebuie să le reprezinte se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Dispozițiile § 243 alin. 2 și § 247, § 248a și § 263 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

§ 266a. Nevirarea și deturnarea de contribuții sociale

(1) Persoana care, în calitate de angajator, nu virează sistemului de asigurări sociale contribuțiile angajaților, inclusiv contribuția privind prevenirea șomaj, independent indiferent dacă salariile se plătesc, se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care, în calitate de angajator,

1. face, față de instituția competentă pentru colectarea contribuțiilor, declarații incorecte sau incomplete privind aspecte relevante din punctul de vedere al asigurărilor sociale sau

2. nu comunică instituției competente pentru colectarea contribuțiilor, contrar obligațiilor care îi revin în acest sens, aspecte relevante din punctul de vedere al asigurărilor sociale

și în acest mod nu virează acestei instituții contribuțiile datorate de angajator la sistemul de asigurări sociale, inclusiv contribuția privind prevenirea șomajului, indiferent dacă salariile se plătesc sau nu.

(3) Persoana care, în calitate de angajator, reține angajatului părți din contribuțiile sociale pe care are obligația să le vireze pentru angajat unei alte entități, dar nu le virează acestei entități și omite să informeze angajatul cel mai târziu la data scadenței sau imediat după această dată referitor la neefectuarea viramentului se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă. Teza 1 nu se aplică pentru părți din contribuțiile sociale care sunt reținute cu titlul de impozit pe salariu.

(4) În cazurile deosebit de grave de la alin. 1 și 2 pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 10 ani. Un caz deosebit de grav există de regulă atunci când făptuitorul

1. urmărindu-și propriul interes, nu virează contribuțiile care se ridică la un cuantum considerabil,

2. prin utilizarea de documente contrafăcute sau falsificate, nu virează contribuțiile în formă continuată,

3. nu virează contribuţiile în formă continuată şi, în scopul disimulării relaţiilor de muncă reale, îşi procură documente contrafăcute sau falsificate de la un terţ pe care acesta din urmă le oferă ca îndeletnicire,

4. acţionează ca membru în cadrul unui grup infracţional specializat în nevirarea în formă continuată a contribuţiilor şi care, în scopul disimulării relaţiilor de muncă reale, prezintă documente contrafăcute sau falsificate sau

5. profită de ajutorul unui funcţionar public care abuzează de responsabilităţile sale sau de poziţia sa.

(5) Angajatorului îi este asimilat angajatorul unui lucrător la domiciliu, al unei persoane care desfăşoară activitate economică la domiciliu sau al unui persoane asimilate acestora în sensul Legii activităţii la domiciliu, precum şi intermediarul.

(6) În cazurile prevăzute la alin. 1 şi 2, instanţa poate renunţa la aplicarea unei pedepse conform prezentei dispoziţii dacă angajatorul, cel mai târziu la data scadenţei sau imediat după această dată, informează în scris instituţia competentă cu colectarea contribuţiilor

1. cu privire la cuantumul contribuţiilor nevirate şi

2. prezintă motivele pentru care virarea la termen nu este posibilă, în ciuda faptului că s-a străduit în mod serios să o efectueze.

Când condiţiile prevăzute la alin. 1 sunt îndeplinite şi când contribuţiile sunt virate ulterior în termenul rezonabil stabilit de instituţia de colectare a contribuţiilor, făptuitorul nu se pedepseşte. În cazurile prevăzute la alin. 3, dispoziţiile tezei 1 şi 2 se aplică în mod corespunzător.

§ 266b. Abuzul de cecuri şi cărţi de credit

(1) Persoana care abuzează de posibilitatea primită prin punerea la dispoziţie a unui cec sau a unei cărţi de credit prin aceea că face o plată în numele emitentului şi, în acest mod, produce acestuia un prejudiciu se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Dispoziţiile § 248a se aplică în mod corespunzător.

SECŢIUNEA XXIII
Falsul intelectual

§ 267. Falsul intelectual

(1) Persoana care, în scopul inducerii în eroare în cadrul unor raporturi juridice, produce un document fals, falsifică un document autentic sau utilizează un document fals sau falsificat se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 10 ani. Un caz deosebit de grav există, de regulă, atunci când făptuitorul

1. acţionează ca îndeletnicire sau ca membru al uni grup infracţional specializat pe săvârşirea în formă continuată a faptelor de înşelăciune sau fals intelectual,

2. cauzează o pierdere patrimonială considerabilă,

3. pune în pericol, în mod considerabil, prin numărul mare de documente false sau falsificate, siguranţa raporturilor juridice sau

4. în calitate de funcţionar public sau funcţionar european, abuzează de responsabilităţile sale sau de poziţia sa.

(4) Se pedepseşte cu închisoarea de la 1 an la 10 ani, iar în cazurile mai puţin grave, cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani, persoana care săvârşeşte fapta de fals intelectual ca îndeletnicire în calitate de membru al unui grup infracţional specializat în săvârşirea în formă continuată de fapte penale conform § 263-264 sau 267-269.

§ 268. Falsificarea înregistrărilor tehnice

(1) Persoana care, în scopul inducerii în eroare în cadrul unor raporturi juridice,

1. produce o înregistrare tehnică falsă sau falsifică o înregistrare tehnică sau

2. utilizează o înregistrare tehnică falsă sau falsificată,

se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Înregistrare tehnică este o reprezentare de date, măsurători sau calcule, condiţii sau secvenţe de evenimente care, în tot sau în parte, este produsă automat de un dispozitiv tehnic, permite ca obiectul înregistrării să fie recunoscut fie general, fie doar de specialişti şi are ca scop atestarea unui aspect cu relevanţă juridică, indiferent dacă această destinaţie îi este acordată de la data producerii sau abia ulterior.

(3) Este asimilată producerii unei înregistrări tehnice false situaţia în care făptuitorul influenţează rezultatul înregistrării prin interferarea cu procesul de înregistrare.

(4) Tentativa se pedepseşte.

(5) Dispoziţiile § 267 alin. 3 şi 4 se aplică în mod corespunzător.

§ 269. Falsificarea de date cu forţă probantă

(1) Persoana care, în scopul inducerii în eroare în cadrul unor raporturi juridice, stochează sau modifică date în aşa fel încât la recuperarea acestora ar rezulta un document fals sau falsificat sau care utilizează date astfel stocate sau modificate se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) § 267 alin. 3 şi 4 se aplică în mod corespunzător.

§ 270. Frauda în cadrul raporturilor juridice în domeniul procesării datelor

Este asimilată fraudei în cadrul raporturilor juridice influenţarea greşită a unei operaţiuni de procesare a datelor în cadrul raporturilor juridice.

§ 271. Atestarea în fals

(1) Persoana care determină înregistrarea sau stocarea în documente publice, cărți, medii de stocare a datelor, registre ale declarațiilor, negocierilor sau faptelor de importanță pentru drepturi sau raporturi juridice ca fiind date sau efectuate în timp ce acestea fie nu au fost date sau efectuate, fie au fost date sau efectuate în alt mod fie au fost date de o persoană care nu deține calitatea de a le da sau de o altă persoană se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care utilizează o înregistrare sau bază de date falsă de tipul celor menționate la alin. 1 în scopul inducerii în eroare în cadrul unor raporturi juridice.

(3) Dacă făptuitorul acționează în schimbul unei prestații financiare sau cu intenția de a se îmbogăți pe sine sau pe un terț sau de a produce unei alte persoane un prejudiciu pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(4) Tentativa se pedepsește.

§ 272. (abrogat)

§ 273. Falsificarea de documente oficiale de identitate

(1) Persoana care, în scopul inducerii în eroare în cadrul unor raporturi juridice,

1. îndepărtează, face nerecognoscibil, acoperă sau suprimă o notare într-un document oficial de identitate sau îndepărtează o pagină dintr-un document oficial de identitate sau

2. utilizează un document oficial de identitate falsificat în acest mod

se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă dacă fapta nu se pedepsește cu pedeapsă la § 267 sau § 274.

(2) Tentativa se pedepsește.

§ 274. Distrugerea documentelor; modificarea liniei de hotar

(1) Se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă persoana care

1. distruge, deteriorează sau suprimă un document sau o înregistrare tehnică care fie nu îi aparține, fie nu îi aparține în mod exclusiv, cu intenția de a cauza altei persoane un prejudiciu,

2. șterge, suprimă, aduce în stare de neîntrebuințare sau alterează date cu forță probantă (§ 202a alin. 2) în legătură cu care nu are dreptul de a dispune sau nu are dreptul de a dispune în mod exclusiv, cu intenția de a cauza altei persoane un prejudiciu sau

3. îndepărtează, distruge, face nerecognoscibil, deplasează sau amplasează în mod incorect o piatră de hotar sau un alt semn pentru delimitarea proprietăților sau a nivelului unei ape, cu intenția de a cauza altei persoane un prejudiciu.

(2) Tentativa se pedepsește.

§ 275. Pregătirea falsificării de documente oficiale de identitate

(1) Persoana care pregăteşte falsificarea de documente oficiale de identitate prin aceea că produce, îşi procură pentru sine sau pentru o altă persoană, oferă spre vânzare, transmite altei persoane sau încearcă să importe sau să exporte

1. plăcuţe, forme, litere de tipar, blocuri, negative, matriţe sau dispozitive similare care, conform naturii lor, pot fi folosite pentru săvârşirea faptei,

2. hârtie care este asemănătoare unui tip de hârtie sau se poate confunda cu o astfel de hârtie care este concepută pentru producerea documentelor oficiale de identitate şi care prezintă elemente de siguranţă împotriva contrafacerii sau

3. şabloane în alb pentru documente oficiale de identitate

se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(2) Dacă făptuitorul acţionează astfel ca îndeletnicire sau ca membru al unui grup infracţional specializat pe săvârşirea în formă continuată de fapte penale prevăzute la alin. 1, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(3) Dispoziţiile § 149 alin. 2 şi 3 se aplică în mod corespunzător.

§ 276. Dobândirea de documente oficiale de identitate falsificate

(1) Persoana care

1. încearcă să importe sau să exporte sau

2. îşi procură pentru sine sau pentru o altă persoană, păstrează sau transmite altei persoane cu intenţia de a facilita utilizarea în scopul inducerii în eroare în cadrul raporturilor juridice

un document oficial de identitate fals sau falsificat sau un document oficial de identitate care conţine o înregistrare falsă de tipul celor prevăzute la § 271 şi 348 se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(2) Dacă făptuitorul acţionează astfel ca îndeletnicire sau ca membru în cadrul unui grup organizat specializat în săvârşirea în formă continuată de fapte penale prevăzute la alin. 1, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

§ 276a. Documente privind dreptul la rezidenţă; documente privind autovehiculele

Dispoziţiile § 275 şi § 276 se aplică şi pentru documentele privind dreptul la rezidenţă, mai exact, titlul de rezidenţă şi documentele care atestă o şedere provizorie în scop de extrădare, precum şi pentru documentele privind autovehiculele, mai exact certificate de înmatriculare şi taloane auto.

§ 277. Falsificarea de certificate medicale

Persoana care, prin folosirea fără drept a titlului de medic sau de reprezentant al altei profesii medicale recunoscute sau în mod neautorizat, în numele unor astfel de persoane, eliberează un certificat cu privire la starea sa de sănătate sau a altei persoane sau care falsifică un astfel de certificat şi îl utilizează

în scopul inducerii în eroare a autorităţilor sau societăţilor de asigurare se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

§ 278. Eliberarea de certificate medicale conţinând date incorecte

Medicii şi reprezentanţii altor profesii medicale recunoscute care, cu ştiinţă, eliberează un certificat conţinând date incorecte cu privire la starea de sănătate a altei persoane în scopul utilizării acestuia în faţa autorităţilor sau societăţilor de asigurare se pedepsesc cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

§ 279. Utilizarea de certificate medicale conţinând date incorecte

Persoana care utilizează un certificat de tipul celor prevăzute la § 277 şi 278 în scopul de a induce în eroare o autoritate sau o societate de asigurări cu privire la starea sa de sănătate sau starea de sănătate a altei persoane se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

§ 280. (abrogat)

§ 281. Abuzul de documente de identitate

(1) Persoana care utilizează un document de identitate emis pentru o altă persoană, în scopul inducerii în eroare în cadrul unor raporturi juridice, sau persoana care, în scopul inducerii în eroare în cadrul unor raporturi juridice, transmite unei alte persoane un document de identitate care nu a fost emis pentru acea persoană se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă. Tentativa de pedepseşte.

(2) Sunt asimilate unui document de identitate certificatele şi alte înscrisuri care sunt utilizate în circulaţie ca documente de identitate.

§ 282. Confiscarea

Bunurile la care se referă fapta penală prevăzută la § 267, § 268, § 271 alin. 2 şi 3, § 273 sau § 276, acesta din urmă şi coroborat cu § 276a, sau la § 279, pot face obiectul măsurii confiscării. În cazurile prevăzute la § 275, inclusiv coroborat cu § 276a, mijloacele utilizate în scopul falsificării fac obiectul măsurii confiscării.

SECŢIUNEA XXIV
Infracţiuni privind procedura insolvenţei

§ 283. Bancruta

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă persoana care în cazul supraîndatorării sau al incapacităţii de plată iminente sau deja intervenite

1. sustrage sau ascunde părţi din patrimoniul său care, în cazul deschiderii procedurii de insolvenţă, ar intra la masa credală sau le distruge, deteriorează

sau aduce în stare de neîntrebuinţare într-un mod care contravine cerinţelor unei economii conforme,

2. se angajează, într-un mod care contravine cerinţelor unei economii conforme, în tranzacţii speculative sau păguboase cu mărfuri sau hârtii de valoare sau care, prin cheltuieli neprofitabile, jocuri sau pariuri angajează cheltuieli excesive sau datorii,

3. achiziţionează pe credit mărfuri sau titluri de valoare şi le înstrăinează sau dă pe acestea sau alte bunuri produse cu mult sub valoarea lor, într-un mod care contravine cerinţelor legale din domeniul economiei,

4. pretinde existenţa unor drepturi ale altor persoane sau recunoaşte drepturi fictive,

5. omite înregistrarea în documentele de evidenţă contabilă obligatorii sau înregistrează ori modifică astfel de documente astfel încât să îngreuneze privirea de ansamblu asupra situaţiei patrimoniale,

6. sustrage, ascunde, distruge sau deteriorează registre contabile sau alte documente obligatorii prin lege anterior expirării termenelor de păstrare aplicabile persoanelor care au obligaţia de a ţine evidenţa contabilă astfel încât să îngreuneze constatarea situaţiei patrimoniale,

7. contrar dreptului comercial

a) întocmeşte bilanţurile contabile astfel încât să îngreuneze constatarea situaţiei patrimoniale sau

b) omite să întocmească bilanţul contabil privind situaţia patrimonială sau inventarul în termenul legal sau

8. îşi reduce patrimoniul sau îşi ascunde sau disimulează situaţia economică reală într-un mod care contravine în mod evident cerinţelor unei economii conforme.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care printr-una din acţiunile menţionate la alin. 1 îşi cauzează supraîndatorarea sau incapacitatea de plată.

(3) Tentativa se pedepseşte.

(4) Persoana care, în cazurile

1. de la alin. 1, nu cunoaşte, din culpă, supraîndatorarea sau incapacitatea de plată iminentă sau deja intervenită sau

2. de la alin. 2, cauzează, prin imprudenţă, supraîndatorarea sau incapacitatea de plată

se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(5) Persoana care, în cazurile

1. de la alin. 1 punctele 2, 5 sau 7 acţionează prin imprudenţă şi nu cunoaşte, cel puţin prin imprudenţă, supraîndatorarea sau incapacitatea de plată iminentă sau deja intervenită sau

2. de la alin. 2 coroborat cu alin. 1 punctele 2, 5 sau 7, acţionează şi cauzează, cel puţin prin imprudenţă, supraîndatorarea sau incapacitatea de plată

se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(6) Fapta se pedepseşte doar atunci când făptuitorul a oprit plăţile sau a deschis procedura de insolvenţă în legătură cu patrimoniul său sau cererea de deschidere a fost respinsă pe motiv de lipsă a masei credale.

§ 283a. Bancruta deosebit de gravă

În cazurile deosebit de grave de la alin. 283 alin. 1-3, bancruta se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 10 ani. Un caz deosebit de grav există, de regulă, atunci când făptuitorul

1. acţionează din dorinţa de a obţine un câştig sau

2. cu ştiinţă, aduce mai multe persoane în pericolul pierderii valorilor patrimoniale încredinţate făptuitorului sau în dificultăţi financiare.

§ 283b. Încălcarea obligaţiei de ţinere a evidenţelor contabile

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă persoana care

1. omite să ţină evidenţa contabilă obligatorie sau o ţine sau o modifică astfel încât să îngreuneze privirea de ansamblu asupra situaţiei patrimoniale,

2. sustrage, ascunde, distruge sau deteriorează registre contabile sau alte documente obligatorii prin lege anterior expirării termenelor de păstrare aplicabile astfel încât să îngreuneze privirea de ansamblu asupra situaţiei patrimoniale,

3. contrar dreptului comercial

a) întocmeşte bilanţurile contabile astfel încât să îngreuneze privirea de ansamblu asupra situaţiei patrimoniale sau

b) omite să întocmească bilanţul contabil privind situaţia patrimonială sau inventarul în termenul legal.

(2) Persoana care, în cazurile prevăzute la alin. 1 punctul 1 sau 3, acţionează prin imprudenţă se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

(3) Dispoziţiile § 283 alin. 6 se aplică în mod corespunzător.

§ 283c. Favorizarea creditorilor

(1) Persoana care, cunoscând că se află în incapacitate de plată, acordă unui creditor o garanţie sau o plată care nu i se cuvine acestuia sau nu i se cuvine în forma şi la momentul respectiv, favorizându-l astfel cu intenţie sau cu ştiinţă faţă de ceilalţi creditori, se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) Dispoziţiile § 283 alin. 6 se aplică în mod corespunzător.

§ 283d. Favorizarea debitorilor

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă persoana care

1. cunoscând incapacitatea de plată iminentă a altei persoane sau

2. după oprirea plăților, în cadrul unei proceduri de insolvență sau în cadrul unei proceduri de luare a deciziei cu privire la deschiderea procedurii de insolvență în legătură cu o altă persoană,

sustrage sau ascunde părți din patrimoniul altei persoane care, în cazul deschiderii procedurii de insolvență, intră la masa credală, cu acordul acesteia sau în favoarea acesteia, sau le distruge, deteriorează sau aduce în stare de neîntrebuințare într-un mod care contravine cerințelor unei economii conforme.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) În cazurile deosebit de grave pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 10 ani. Un caz deosebit de grav există, de regulă, atunci când făptuitorul

a) acționează din dorința de a obține un câștig sau

b) cu știință, aduce multe persoane în pericolul pierderii valorilor de patrimoniu încredințate făptuitorului sau în dificultăți financiare.

(4) Fapta se pedepsește doar atunci când cealaltă persoană a oprit plățile sau a deschis procedura de insolvență în legătură cu patrimoniul său sau cererea de deschidere a fost respinsă pe motiv de lipsă de masă credală.

SECȚIUNEA XXV
Infracțiuni comise în interes personal

§ 284. Organizarea neautorizată a unui joc de noroc

(1) Persoana care, fără autorizarea autorităților, organizează sau ține în mod public un joc de noroc sau pune la dispoziție facilitățile necesare în acest scop se pedepsește cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(2) Se consideră ca fiind organizate public și jocurile de noroc organizate în asociații sau societăți închise în care se organizează frecvent jocuri de noroc.

(3) Persoana care, în cazurile prevăzute la alin. 1,

1. acționează ca îndeletnicire sau

2. ca membru al unui grup infracțional specializat în săvârșirea în formă continuată a unor astfel de fapte penale

se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(4) Persoana care face reclamă pentru un joc de noroc public (alin. 1 și 2) se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

§ 285. Participarea la un joc de noroc neautorizat

Persoana care participă la un joc de noroc public (§ 284) se pedepsește cu închisoarea de până la 6 luni sau cu amendă de până la 180 de zile-amendă.

§ 286. Confiscarea

În cazurile prevăzute la § 284 și 285, facilitățile utilizate pentru organizarea jocurilor de noroc și banii aflați pe masa de joc sau în bancă vor face obiectul confiscării dacă la data deciziei aparțin autorului sau participantului. În

celelalte cazuri, bunurile pot face obiectul confiscării; dispoziţiile § 74a se aplică în mod corespunzător.

§ 287. Organizarea neautorizată a unei loterii sau loterii cu extragere

(1) Persoana care, fără autorizaţie din partea autorităţilor organizează loterii publice sau loterii cu extragere de bunuri mobile sau imobile, în particular, oferă încheierea de contracte de joc pentru o loterie publică sau loterie cu extragere sau care acceptă oferte privind încheierea de astfel de contracte de joc se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(2) Persoana care face reclamă pentru loterii publice sau loterii cu extragere (alin. 1) se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

§ 288. Zădărnicirea executării silite

(1) Persoana care, în situaţia unei executări silite iminente, înstrăinează sau sustrage părţi din patrimoniul său cu intenţia de a zădărnici îndestularea creditorilor săi se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(2) Acţiunea penală se pune în mişcare doar la plângerea prealabilă a părţii vătămate.

§ 289. Retragerea bunului amanetat

(1) Persoana care, în relaţia cu beneficiarul, creditorul sau cu persoana care are un drept de folosinţă sau de păstrare a unui bun amanetat, îşi sustrage cu rea credinţă propriul bun mobil sau sustrage cu rea credinţă un bun mobil care nu îi aparţine în favoarea proprietarului acestuia se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare doar la plângerea prealabilă a părţii vătămate.

§ 290. Utilizarea neautorizată a bunurilor amanetate

Entităţile publice care acordă garanţii şi care utilizează în mod neautorizat bunurile amanetate se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

§ 291. Cămătăria

(1) Persoana care

1. pentru închirierea de spaţii de locuit sau servicii conexe,
2. pentru acordarea unui credit,
3. pentru o altă prestaţie sau
4. pentru intermedierea uneia dintre prestaţiile mai sus menţionate

exploatează situaţia dificilă, lipsa de experienţă, lipsa de discernământ sau slăbiciunea considerabilă a minţii unei alte persoane prin aceea că o determină să îi promită sau să îi acorde foloase pentru sine sau pentru un terţ, foloase care se află într-un dezacord flagrant cu prestaţia sau intermedierea acesteia,

se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă. Dacă mai multe persoane participă în calitate de furnizori de beneficii, intermediari sau în alt mod şi dacă prin aceasta se naşte un dezacord evident între toate foloasele şi toate contraprestaţiile, dispoziţiile de la teza 1 se aplică pentru fiecare din persoanele care exploatează situaţia dificilă sau o altă slăbiciune a unei persoane pentru sine sau pentru un terţ, în scopul obţinerii unui folos excesiv.

(2) În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 10 ani. Un caz deosebit de grav există, de regulă, atunci când făptuitorul

1. prin săvârşirea faptei, aduce cealaltă persoană în dificultate financiară,
2. săvârşeşte fapta ca îndeletnicire,
3. lasă să i se promită cambii drept foloase cămătăreşti.

§ 292. Braconajul

(1) Persoana care, cu încălcarea drepturilor de vânătoare ale altei persoane sau a drepturilor acordate în baza unei licenţe de vânătoare

1. vânează, capturează, omoară sau îşi însuşeşte pentru sine sau pentru un terţ sau
2. îşi însuşeşte pentru sine sau pentru un terţ, deteriorează sau distruge un bun care se supune dispoziţiilor legale din domeniul vânatului

se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) În cazurile deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani. Un caz deosebit de grav există, de regulă, atunci când fapta este săvârşită

1. ca îndeletnicire sau ca obicei,
2. noaptea, în sezoanele de vânătoare închise, prin utilizarea de capcane sau în alte moduri care nu constituie o bună practică de vânătoare sau
3. de mai multe persoane împreună, înarmate cu arme de foc.

(3) Dispoziţiile alin. 1 şi 2 nu se aplică pentru persoanele îndreptăţite la practicarea vânatului într-o anumită zonă de vânătoare, în măsura în care este vorba de drepturile de vânătoare pe terenurile din acea zonă declarate ca împrejmuite conform § 6a din Legea federală privind vânatul.

§ 293. Pescuitul ilegal

Persoana care, cu încălcarea drepturilor de pescuit ale altei persoane sau a drepturilor acordate în baza unei licenţe de pescuit

1. pescuieşte sau
2. îşi însuşeşte pentru sine sau pentru un terţ, deteriorează sau distruge un bun care se supune dispoziţiilor legale din domeniul pescuitului

se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

§ 294. Plângerea prealabilă

În cazurile prevăzute la § 292 alin. 1 şi § 293 acţiunea penală se pune în mişcare doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate dacă fapta

a fost săvârşită de un aparţinător sau într-un loc în care făptuitorul a avut permisiunea de a practica vânatul sau pescuitul în limite reduse.

§ 295. Confiscarea

Echipamentele de vânătoare şi pescuit, câinii şi alte animale pe care făptuitorul sau participantul le-a avut asupra sa sau le-a utilizat la săvârşirea faptei pot face obiectul confiscării. Dispoziţiile § 74a se aplică.

§ 296. (abrogat)

§ 297. Punerea în pericol a navelor, autovehiculelor şi aeronavelor prin luarea la bord de marfă de contrabandă

(1) Persoana care, fără ştiinţa armatorului sau conducătorului navei sau în calitate de conducător de navă fără ştiinţa armatorului, aduce sau ia la bordul unei nave germane un bun al cărui transportare cauzează

1. pericolul sechestrării sau confiscării (§ 74-74f) navei sau încărcăturii sau

2. pericolul sancţionării armatorului sau conducătorului navei

se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, în calitate de armator, fără ştiinţa conducătorului navei, aduce sau ia la bordul unei nave germane un bun a cărui transportare cauzează pericolul sancţionării conducătorului navei.

(3) Dispoziţiile alin. 1 punctul 1 se aplică şi pentru navele străine care şi-au preluat încărcătura, în tot sau în parte, pe teritoriul Republicii Federale Germania.

(4) Dispoziţiile alin. 1 şi 3 se aplică în mod corespunzător dacă în autovehicule sau aeronave sunt aduse sau luate bunuri. În locul armatorului şi conducătorului de navă acţionează deţinătorul legal şi conducătorul autovehiculului sau aeronavei.

SECŢIUNEA XXVI
Infracţiuni la regimul concurenţei

§ 298. Înţelegeri anticoncurenţiale în cadrul licitaţiilor publice

(1) Persoana care, în cadrul unei licitaţii publice cu privire la mărfuri sau servicii, depune o ofertă care are la bază o înţelegere ilegală care urmăreşte să determine autoritatea contractantă să accepte o anumită ofertă se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Este asimilată licitaţiei, în înţelesul dispoziţiilor alin. 1, acordarea unui contract în cadrul unei proceduri de achiziţie privată după ce a avut loc participarea cu ofertă.

(3) Nu se pedepseşte conform alin. 1, inclusiv coroborat cu alin. 2, persoana care, în mod benevol, împiedică autoritatea contractantă să accepte oferta

sau ca autoritatea contractantă să realizeze prestaţia. Dacă fără implicarea făptuitorului oferta nu este acceptată sau prestaţia autorităţii contractante nu este realizată, făptuitorul nu se pedepseşte dacă se străduieşte în mod benevol şi serios să împiedice acceptarea ofertei sau realizarea prestaţiei.

§ 299. Darea şi luarea de mită în cadrul actelor de comerţ

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă persoana care în cadrul actelor de comerţ în calitate de angajat al unei companii

1. solicită, lasă să i se promită sau acceptă un folos material pentru sine sau pentru un terţ în schimbul promisiunii de a favoriza în mod neconcurenţial un competitor în ceea ce priveşte achiziţia de mărfuri şi servicii sau

2. fără aprobarea companiei solicită, lasă să i se promită sau acceptă pentru sine sau pentru un terţ un folos material în schimbul promisiunii de a face o acţiune sau omisiune în ceea ce priveşte achiziţia de mărfuri şi servicii, încălcându-şi în acest mod obligaţiile faţă de companie.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care în cadrul actelor de comerţ

1. oferă, promite sau acordă un folos material pentru sine sau pentru un terţ în schimbul promisiunii de a favoriza în mod neconcurenţial un competitor în ceea ce priveşte achiziţia de mărfuri şi servicii sau

2. fără aprobarea companiei oferă, promite sau acordă pentru sine sau pentru un terţ un folos material în schimbul promisiunii de a face o acţiune sau omisiune în ceea ce priveşte achiziţia de mărfuri şi servicii, încălcându-şi în acest mod obligaţiile faţă de companie.

§ 299a. Luarea de mită în domeniul medical

Persoana care, în calitate de practician al unei profesii medicale care, în scopul exercitării profesiei sau purtării denumirii profesionale necesită o formare recunoscută de stat, solicită, lasă să i se promită sau acceptă în legătură cu exercitarea profesiei un folos material pentru sine sau pentru un terţ în schimbul promisiunii de a favoriza în mod neconcurenţial un competitor în ceea ce priveşte

1. prescrierea de medicamente, remedii sau adjuvanţi sau produse medicale,

2. achiziţia de medicamente sau adjuvanţi sau produse medicale care sunt concepute pentru utilizarea nemijlocită de către reprezentanţii profesiilor medicale sau de către un îngrijitor medical sau

3. furnizarea de pacienţi sau materiale utilizate pentru consultaţii

se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

§ 299b. Darea de mită în domeniul medical

Persoana care oferă, promite sau acordă unui practician al unei profesii medicale, în înţelesul dispoziţiilor § 299a, în legătură cu exercitarea profesiei de către acesta, un folos material pentru sine sau pentru un terţ în schimbul

promisiunii de a o favoriza sau de a favoriza o altă persoană în mod neconcurențial în ceea ce privește

1. prescrierea de medicamente, remedii sau adjuvanți sau produse medicale,

2. achiziția de medicamente sau adjuvanți sau produse medicale care sunt concepute pentru utilizarea nemijlocită de către reprezentanții profesiilor medicale sau de către un îngrijitor medical sau

3. furnizarea de pacienți sau materiale utilizate pentru consultații

se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

§ 300. Cazuri deosebit de grave de dare și luare de mită în cadrul actelor de comerț și în domeniul medical

În cazurile deosebit de grave, fapta prevăzută la § 299, 299a și 299b se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani. Un caz deosebit de grav există, de regulă, atunci când

1. fapta se referă la un folos material considerabil sau

2. făptuitorul acționează astfel ca îndeletnicire sau ca membru al unui grup infracțional specializat în săvârșirea în formă continuată a unor astfel de fapte.

§ 301. Plângerea prealabilă

(1) În cazul faptelor de dare și luare de mită în cadrul actelor de comerț conform § 299, acțiunea penală §se pune în mișcare doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, cu excepția cazului în care organele de urmărire penală consideră oportună sesizarea din oficiu motivată de interesul public special în ceea ce privește urmărirea penală.

(2) Dreptul de a face plângere prealabilă conform alin. 1 îl au, în cazurile prevăzute la § 299 alin. 1 punctul 1 și alin. 2 punctul 1, pe lângă partea vătămată, și asociațiile și camerele prevăzute la § 8 alin. 3 punctele 2 și 4 din Legea privind concurența neloială.

§ 302. (abrogat)

SECȚIUNEA XXVII
Distrugerea

§ 303. Distrugerea

(1) Persoana care, în mod ilegal, deteriorează sau distruge un bun care nu îi aparține se pedepsește cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și persoana care, în mod neautorizat, alterează considerabil și nu doar provizoriu aspectul unui bun care nu îi aparține.

(3) Tentativa se pedepsește.

BUCIASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 303a. Alterarea datelor

(1) Persoana care, în mod ilegal, şterge, suprimă, aduce în stare de neîntrebuinţare sau alterează date (§ 202a alin. 2) se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) Pentru pregătirea unei fapte penale prevăzute la alin. 1, dispoziţiile § 202c se aplică în mod corespunzător.

§ 303b. Sabotajul informatic

(1) Persoana care perturbă considerabil procesarea de date care prezintă pentru o altă persoană o importanţă esenţială prin aceea că

1. săvârşeşte o faptă prevăzută la § 303a alin. 1,

2. introduce sau transmite date (§ 202a alin. 2) cu intenţia de a produce altei persoane un prejudiciu sau

3. distruge, deteriorează, aduce în stare de neîntrebuinţare, îndepărtează sau alterează un sistem de procesare de date sau un mediu de stocare a datelor

se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Dacă este vorba despre o procesare de date care prezintă pentru o altă întreprindere, o altă companie sau o autoritate publică o importanţă esenţială, pedeapsa este închisoarea de până la 5 ani sau amenda.

(3) Tentativa se pedepseşte.

(4) În cazurile deosebit de grave prevăzute la alin. 2, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 10 ani. Un caz deosebit de grav există, de regulă, atunci când făptuitorul

1. cauzează o pierdere patrimonială considerabilă,

2. acţionează ca îndeletnicire sau ca membru al unui grup organizat specializat în săvârşirea în formă continuată a faptei de sabotaj informatic.

(5) Pentru pregătirea unei fapte penale prevăzute la alin. 1, dispoziţiile § 202c se aplică în mod corespunzător.

§ 303c. Plângerea prealabilă

În cazurile prevăzute la § 303, 303a alin. 1 şi 2, precum şi la § 303b alin. 1-3, acţiunea penală se pune în mişcare doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, cu excepţia cazului în care organele de urmărire penală consideră oportună sesizarea din oficiu motivată de interesul public special în ceea ce priveşte urmărirea penală.

§ 304. Distrugerea bunurilor de interes public

(1) Persoana care, în mod ilegal, distruge sau deteriorează obiecte de cult care aparţin unei comunităţi religioase existente pe teritoriul Republicii Federale Germania sau obiecte utilizate pentru celebrarea serviciului divin sau pietre funerare, monumente publice, monumente ale naturii, obiecte de artă, ştiinţă sau meşteşugăreşti păstrate în colecţii publice sau expuse în expoziţii publice sau bunurile de utilitate publică sau care servesc la înfrumuseţarea

drumurilor publice, pieţelor sau parcurilor se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi persoana care, în mod neautorizat, alterează considerabil şi nu doar provizoriu aspectul unui bun dintre cele menţionate la alin. 1.

(3) Tentativa se pedepseşte.

§ 305. Distrugerea de edificii

(1) Persoana care, în mod ilegal, distruge în tot sau în parte un edificiu, un vapor, un pod, un baraj, o stradă construită, o cale ferată sau un alt edificiu care reprezintă proprietatea unei alte persoane se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

§ 305a. Distrugerea de echipamente tehnice

(1) Persoana care, în mod ilegal, distruge în tot sau în parte

1. un echipament tehnic care nu îi aparţine de o valoare considerabilă şi care prezintă o importanţă esenţială pentru construirea unei instalaţii sau unei întreprinderi în înţelesul dispoziţiilor § 316b alin. 1 punctul 1 sau 2 sau al unei instalaţii care serveşte funcţionării sau gestionării deşeurilor de la o astfel de instalaţie sau o astfel de întreprindere sau

2. un echipament tehnic esenţial pentru intervenţiile poliţiei, armatei, pompierilor, protecţiei civile în caz de catastrofă, serviciilor de descarcerare de o importanţă deosebită, sau

3. un autovehicul al poliţiei, armatei, pompierilor, protecţiei civile în caz de catastrofă

se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

SECŢIUNEA XXVIII
Infracţiuni de pericol pentru siguranţa publică

§ 306. Incendierea

(1) Persoana care incendiază sau distruge prin incendiere în tot sau în parte

1. edificii sau un adăpost,
2. o unitate de producţie sau utilaje tehnice, mai exact maşini,
3. depozite sau stocuri de mărfuri,
4. autovehicule, vehicule pe cale ferată, aeronave sau ambarcaţiuni,
5. păduri, câmpii sau mlaştini,
6. facilităţi sau produse agrare, alimentare sau silvice

se pedepseşte cu închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(2) În cazurile mai puţin grave, pedeapsa este de la 6 luni la 5 ani.

BUNDESTAG CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 306a. Incendierea calificată

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de minimum 1 an persoana care incendiază sau distruge prin incendiere în tot sau în parte

1. un edificiu, o navă, un adăpost sau un alt spaţiu care serveşte ca locuinţă pentru oameni,

2. o biserică sau un alt edificiu care serveşte la exercitarea unui cult religios sau

3. un spaţiu care uneori serveşte şederii oamenilor, la un moment în care în acesta în mod obişnuit se află oameni.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează persoana care incendiază un bun menţionat la § 306 alin. 1 punctele 1-6 sau care, prin incendiere, îl distruge în tot sau în parte, aducând astfel un om în pericol de deteriorare a stării sale de sănătate.

§ 306b. Incendierea deosebit de gravă

(1) Persoana care, printr-o faptă de incendiere săvârşită conform § 306 sau § 306a, cauzează o gravă deteriorare a stării de sănătate a unui alt om sau o deteriorare a stării de sănătate a unui număr mai mare de oameni se pedepseşte cu închisoarea de minimum 2 ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea de minimum 5 ani dacă făptuitorul, în cazurile prevăzute la § 306a,

1. aduce o altă persoană în pericol de moarte prin fapta săvârşită,

2. acţionează cu intenţia de a facilita sau ascunde săvârşirea unei alte fapte penale sau

3. împiedică sau îngreunează stingerea unui incendiu.

§ 306c. Incendierea urmată de moartea victimei

Dacă făptuitorul cauzează, din culpă, printr-o incendiere săvârşită conform § 306-306b, moartea unei alte persoane pedeapsa este detenţiunea pe viaţă sau închisoarea de minimum 10 ani.

§ 306d. Incendierea săvârşită din culpă

(1) Persoana care, în cazurile prevăzute la § 306 alin. 1 sau § 306a alin. 1, acţionează din culpă sau care, în cazurile prevăzute la § 306a alin. 2, cauzează pericolul din culpă se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Persoana care, în cazurile prevăzute la § 306a alin. 2, acţionează din culpă şi cauzează pericolul din culpă se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

§ 306e. Desistarea activă

(1) În cazurile prevăzute la § 306, 306a şi 306b, instanţa poate reduce pedeapsa conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) sau poate renunţa la aplicarea pedepsei conform acestor dispoziţii dacă făptuitorul, în mod benevol, stinge incendiul înainte de producerea unor daune considerabile.

(2) Nu se pedepseşte conform § 306d persoana care, în mod benevol, stinge incendiul înainte de producerea unor daune considerabile.

(3) Dacă incendiul este stins fără intervenţia făptuitorului înainte de producerea unor daune considerabile, este suficientă străduinţa sa benevolă şi serioasă de a atinge acest scop.

§ 306f. Cauzarea unui pericol de incendiu

(1) Persoana care prin fumat, prin foc deschis sau lumină, prin aruncarea de obiecte care ard sau care mocnesc sau în alt mod aduce

1. facilităţi sau instalaţii uşor inflamabile,
2. instalaţii sau facilităţi din domeniul agrar sau alimentar în care se găsesc produse,
3. păduri, câmpii sau mlaştini sau
4. suprafeţe cultivate sau produse uşor inflamabile din agricultură care se află pe suprafeţele agricole

în pericol de incendiu se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care aduce în pericol de incendiu un bun dintre cele menţionate la alin. 1 punctele 1-4 şi prin aceasta pune în pericol integritatea fizică sau viaţa unui alt om sau bunuri de valoare considerabilă care nu îi aparţin.

(3) Persoana care, în cazurile prevăzute la alin. 1, acţionează din culpă sau care, în cazurile prevăzute la alin. 2, cauzează pericolul din culpă se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

§ 307. Producerea unei explozii nucleare

(1) Persoana care încearcă să cauzeze o explozie prin eliberarea de energie nucleară şi prin aceasta pune în pericol integritatea fizică şi viaţa unei alte persoane sau bunuri cu o valoare considerabilă care nu îi aparţin se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani.

(2) Persoana care cauzează o explozie prin eliberarea de energie nucleară şi prin aceasta pune în pericol, prin imprudenţă, integritatea fizică şi viaţa unei alte persoane sau bunuri de valoare considerabilă care nu îi aparţin se pedepseşte cu închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(3) Dacă prin fapta săvârşită făptuitorul cauzează, cel puţin prin imprudenţă, moartea unei alte persoana pedeapsa este

1. în cazurile prevăzute la alin. 1, detenţiunea pe viaţă sau închisoarea de minimum 10 ani,
2. în cazurile prevăzute la alin. 2, închisoarea de minimum 5 ani.

(4) Persoana care, în cazurile prevăzute la alin. 2, acţionează, cel puţin prin imprudenţă, şi cauzează pericolul prin imprudenţă se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

§ 308. Producerea unei explozii prin substanțe explozibile

(1) Persoana care, în alt mod decât prin eliberarea de energie nucleară, mai exact prin substanțe explozibile, cauzează o explozie și prin aceasta pune în pericol integritatea fizică și viața unei alte persoane sau bunuri cu o valoare considerabilă care nu îi aparțin se pedepsește cu închisoarea de minimum 1 an.

(2) Dacă prin fapta săvârșită făptuitorul cauzează unei alte persoane o gravă afectare a stării de sănătate sau o afectare a stării de sănătate a unui număr mai mare de persoane, pedeapsa este închisoarea de minimum 2 ani.

(3) Dacă prin fapta săvârșită făptuitorul cauzează, din culpă, moartea unei alte persoane, pedeapsa este detențiunea pe viață sau închisoarea de minimum 10 ani.

(4) În cazurile mai puțin grave de la alin. 1, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani, iar în cazurile mai puțin grave de la alin. 2, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(5) Persoana care, în cazurile prevăzute la alin. 1, cauzează pericolul din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(6) Persoana care, în cazurile prevăzute la alin. 1, acționează și cauzează pericolul din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

§ 309. Abuzul de radiații ionizante

(1) Persoana care, cu intenția de a deteriora starea de sănătate a unei alte persoane, încearcă să o expună unei radiații ionizante de natură a afecta starea de sănătate a persoanei se pedepsește cu închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă făptuitorul încearcă să expună un număr mare de persoane unei astfel de radiații, pedeapsa este închisoarea de minimum 5 ani.

(3) Dacă în cazurile prevăzute la alin. 1 făptuitorul cauzează prin fapta săvârșită o gravă afectare a stării de sănătate a unei alte persoane sau o afectare a stării de sănătate a unui număr mare de persoane, pedeapsa este închisoarea de minimum 2 ani.

(4) Dacă prin fapta săvârșită făptuitorul cauzează, cel puțin prin imprudență, moartea unei alte persoane, pedeapsa este detențiunea pe viață sau închisoarea de minimum 10 ani.

(5) În cazurile mai puțin grave de la alin. 1, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani, iar în cazurile mai puțin grave de la alin. 3, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(6) Persoana care, cu intenția

1. de a limita capacitatea de întrebuințare a unui bun de valoare considerabilă care nu îi aparține

2. de a altera pe termen lung și nefavorabil apa, aerul sau solul sau

3. de vătămare a unor animale sau plante de importanță considerabilă care nu îi aparțin,

expune bunul, apa, aerul, solul, animalele sau plantele unei radiații ionizante care este de natură a cauza astfel de vătămări, alterări sau daune se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă. Tentativa se pedepsește.

§ 310. Pregătirea unei infracțiuni în legătură cu o explozie sau radiație

(1) Persoana care, în scopul pregătirii

1. unei anumite fapte în înțelesul dispozițiilor § 307 alin. 1 sau § 309 alin. 2,
2. unei fapte penale prevăzute la § 308 alin. 1 care urmează a fi săvârșită prin material exploziv,
3. unei fapte penale prevăzute la § 309 alin. 1 sau
4. unei fapte penale prevăzute la § 309 alin. 6

produce, își procură pentru sine sau pentru o altă persoană, păstrează sau furnizează altei persoane combustibili nucleari, alte substanțe radioactive, materiale explozibile sau dispozitive speciale necesare în scopul săvârșirii faptei se pedepsește, în cazurile prevăzute la punctul 1, cu închisoarea de la 1 an la 10 ani, în cazurile prevăzute la punctele 2 și 3, cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani, iar în cazurile prevăzute la punctul 4, cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) În cazurile mai puțin grave prevăzute la alin. 1 punctul 1, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(3) În cazurile prevăzute la alin. 1 punctele 3 și 4, tentativa se pedepsește.

§ 311. Eliberarea de radiații ionizante

(1) Persoana care, prin încălcarea obligațiilor de ordin administrativ (§ 330d alin. 1 punctele 4, 5, alin. 2),

1. eliberează radiații ionizante sau
2. cauzează incidente de fuziune nucleară

de natură a dăuna integrității fizice sau vieții unei alte persoane, unor bunuri străine cu o valoare considerabilă sau de a cauza daune considerabile animalelor sau plantelor, apelor, aerului sau solului se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) Persoana care, prin imprudență,

1. săvârșește, în exploatarea unei instalații, în special a unei facilități de producție, o acțiune în înțelesul dispozițiilor alin. 1 într-un mod care este de natură a cauza o deteriorare în exteriorul incintei respective sau
2. în celelalte cazuri prevăzute la alin. 1, acționează cu încălcarea flagrantă a obligațiilor de natură administrativă

se pedepsește cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

§ 312. Producerea defectuoasă a unei instalații nucleare

(1) Persoana care produce sau predă în mod defectuos o instalație nucleară (§ 330d punctul 2) sau obiecte care servesc la construcția sau exploatarea unei

astfel de instalații și prin aceasta cauzează un pericol pentru integritatea fizică și viața unei alte persoane sau pentru bunuri de importanță considerabilă care nu îi aparțin și care au legătură cu efectul unui proces de fuziune nucleară sau cu radiația unui material radioactiv se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(2) Tentativa de pedepsește.

(3) Dacă prin fapta sa făptuitorul cauzează o gravă afectare a stării de sănătate a altei persoane sau o afectare a stării de sănătate a unui număr mare de persoane pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(4) Dacă prin fapta sa făptuitorul cauzează moartea unei alte persoane, pedeapsa este închisoarea de minimum 3 ani.

(5) În cazurile mai puțin grave de la alin. 3, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani, iar în cazurile mai puțin grave de la alin. 4, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(6) Persoana care, în cazurile de la alin. 1,

1. cauzează pericolul prin imprudență sau

2. acționează prin imprudență și cauzează pericolul prin imprudență

se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

§ 313. Cauzarea unei inundații

(1) Persoana care cauzează o inundație și prin aceasta pune în pericol integritatea fizică și viața unei alte persoane sau bunuri de o importanță considerabilă care nu îi aparțin se pedepsește cu închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(2) Dispozițiile § 308 alin. 2-6 se aplică în mod corespunzător.

§ 314. Cauzarea unui pericol public prin otrăvire

(1) Se pedepsește cu închisoarea de la 1 an la 10 ani persoana care otrăvește

1. apa din izvoare protejate, din fântâni, conducte sau bazine de apă potabilă sau

2. obiecte care servesc la vânzarea sau consumul public

sau adaugă în acestea substanțe dăunătoare sănătății sau obiecte otrăvite sau amestecate cu substanțe dăunătoare sănătății în înțelesul dispozițiilor de la punctul 2, le vinde, oferă spre vânzare sau le introduce în circulație în alt mod.

(2) Dispozițiile § 308 alin. 2 și 4 se aplică în mod corespunzător.

§ 314a. Desistarea activă

(1) În cazurile prevăzute la § 307 alin. 1 și § 309 alin. 2, instanța poate reduce pedeapsa conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) dacă făptuitorul, în mod benevol, renunță la continuarea săvârșirii faptei și îndepărtează pericolul.

(2) Instanța poate reduce pedeapsa prevăzută mai jos conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) sau poate renunța la aplicarea pedepsei dacă făptuitorul

1. în cazurile prevăzute la § 309 alin. 1 sau § 314 alin. 1, renunţă la continuarea săvârşirii faptei şi îndepărtează pericolul sau

2. în cazurile prevăzute la

a) § 307 alin. 2,

b) § 308 alin. 1 şi 5,

c) § 309 alin. 6,

d) § 311 alin. 1,

e) § 312 alin. 1 şi 6 punctul 1,

f) § 313, inclusiv coroborat cu § 308 alin. 5,

îndepărtează în mod benevol pericolul, înainte de producerea unor prejudicii considerabile.

(3) Nu se pedepseşte conform dispoziţiilor de mai jos persoana care

1. în cazurile prevăzute la

a) § 307 alin. 4,

b) § 308 alin. 6,

c) § 311 alin. 3,

d) § 312 alin. 6 punctul 2,

e) § 313 alin. 2 coroborat cu § 308 alin. 6

îndepărtează în mod benevol pericolul, înainte de producerea unor prejudicii considerabile sau

2. în cazurile prevăzute la § 310, renunţă în mod benevol la continuarea săvârşirii faptei sau împiedică pericolul în alt mod.

(4) Dacă fără implicarea făptuitorului pericolul este îndepărtat, este suficientă străduinţa sa benevolă şi serioasă de a atinge acest scop.

§ 315. Perturbarea gravă a traficului feroviar, naval şi aerian

(1) Persoana care perturbă siguranţa traficului feroviar, traficului feroviar suspendat, traficului naval sau traficului aerian prin aceea că

1. distruge, deteriorează sau îndepărtează instalaţii sau mijloace de transport,

2. plasează obstacole,

3. dă semne sau semnale greşite sau

4. intervine în mod similar, la fel de periculos

şi astfel pune în pericol integritatea fizică şi viaţa unei alte persoane sau bunuri de o importanţă deosebită care nu îi aparţin se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 10 ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) Pedeapsa este închisoarea de minimum 1 an dacă făptuitorul

1. acţionează cu intenţia

a) de a cauza un accident sau

b) de a facilita săvârşirea sau acoperirea unei alte fapte penale sau

2. prin fapta săvârşită cauzează o gravă afectare a stării de sănătate a altei persoane sau o afectare a stării de sănătate a unui grup mai mare de persoane.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(4) În cazurile mai puțin grave de la alin. 1, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 5 ani, iar în cazurile mai puțin grave de la alin. 3, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(5) Persoana care, în cazurile prevăzute la alin. 1, cauzează pericolul prin imprudență se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(6) Persoana care, în cazurile prevăzute la alin. 1, acționează prin imprudență și cauzează pericolul prin imprudență se pedepsește cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

§ 315a. Punerea în pericol a traficului feroviar, naval și aerian

(1) Se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă persoana care

1. conduce un vehicul de cale ferată, cale ferată suspendată, o navă sau o aeronavă în ciuda faptului că, în urma consumului de băuturi alcoolice sau alte substanțe euforizante sau ca urmare a unor deficiențe mentale sau fizice, nu este capabil să conducă vehiculul în condiții de siguranță sau

2. în calitate de conducător al unui astfel de vehicul sau în calitate de altă persoană care răspunde de siguranță încalcă prin comportamentul său care contravine obligațiilor sale dispozițiile legale în domeniul traficului feroviar, traficului feroviar suspendat, traficului naval sau traficului aerian

și pune astfel în pericol integritatea fizică sau viața unei alte persoane sau bunuri cu o valoare considerabilă care nu îi aparțin.

(2) În cazurile prevăzute la alin. 1 punctul 1, tentativa se pedepsește.

(3) Persoana care, în cazurile prevăzute la alin. 1

1. cauzează pericolul prin imprudență sau

2. acționează prin imprudență și cauzează pericolul prin imprudență

se pedepsește cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

§ 315b. Perturbarea gravă a traficului rutier

(1) Persoana care perturbă siguranța traficului rutier prin aceea că

1. distruge, deteriorează sau îndepărtează instalații sau vehicule,

2. plasează obstacole sau

3. intervine în mod similar, la fel de periculos

și astfel pune în pericol integritatea fizică și viața unei alte persoane sau bunuri cu o importanță deosebită care nu îi aparțin se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) Dacă făptuitorul acționează în condițiile § 315 alin. 3, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani, iar în cazurile mai puțin grave, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(4) Persoana care, în cazurile prevăzute la alin. 1, cauzează pericolul prin imprudență se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(5) Persoana care, în cazurile prevăzute la alin. 1, acţionează prin imprudenţă şi cauzează pericolul prin imprudenţă se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

§ 315c. Punerea în pericol a traficului rutier

(1) Persoana care, în traficul rutier

1. conduce un vehicul în ciuda faptului că

a) în urma consumului de băuturi alcoolice sau a altor substanţe euforizante sau

b) ca urmare a unor deficienţe mentale sau fizice

nu este capabil să conducă vehiculul în condiţii de siguranţă sau

2. cu încălcarea regulamentului rutier în mod grav

a) nu acordă prioritate,

b) depăşeşte neregulamentar sau execută neregulamentar manevrele de depăşire,

c) conduce neregulamentar la trecerile de pietoni,

d) conduce cu viteză excesivă în locuri lipsite de vizibilitate, la intersecţii, la intersecţiile dintre un drum de categorie superioară cu un drum de categorie inferioară sau la trecerile la nivel cu calea ferată,

e) nu urmează partea dreaptă a carosabilului în locurile lipsite de vizibilitate,

f) pe autostrăzi sau drumuri expres întoarce, conduce în marşarier sau pe contrasens sau încearcă să întoarcă, să conducă în marşarier sau pe contrasens sau

g) nu semnalizează de la distanţa corespunzătoare vehiculele oprite sau staţionate, deşi siguranţa traficului impune acest lucru

şi astfel pune în pericol integritatea fizică şi viaţa unei alte persoane sau bunuri de o importanţă deosebită care nu îi aparţin se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) În cazurile prevăzute la alin. 1 punctul 1, tentativa se pedepseşte.

(3) Persoana care, în cazurile prevăzute la alin. 1

1. cauzează pericolul prin imprudenţă sau

2. acţionează prin imprudenţă şi cauzează pericolul prin imprudenţă

se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

§ 315d. Cursele interzise de maşini

(1) Persoana care, în traficul rutier

1. aranjează sau organizează o cursă interzisă de maşini,

2. participă la o cursă interzisă de maşini în calitate de conducător auto sau

3. în calitate de conducător auto, se deplasează cu viteză neadaptată condiţiilor de trafic şi în mod flagrant neregulamentar şi lipsit de respect în scopul de a atinge o viteză cât mai mare

se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

ROMANIAN LEGAL INFORMATION LIBRARY

(2) Persoana care, în cazurile prevăzute la alin. 1 punctele 2 sau 3, pune în pericol integritatea fizică sau viața unei alte persoane sau bunuri cu valoare considerabilă care nu îi aparțin se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(3) În cazurile prevăzute la alin. 1 punctul 1, tentativa se pedepsește.

(4) Persoana care, în cazurile prevăzute la alin. 2, cauzează pericolul prin imprudență se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(5) În cazurile prevăzute la alin. 2, dacă făptuitorul cauzează prin fapta săvârșită moartea sau o gravă deteriorare a stării de sănătate a altei persoane sau o deteriorare a stării de sănătate a unui număr mare de persoane, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani, iar în cazurile mai puțin grave, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

§ 315e. Traficul feroviar în traficul rutier

În măsura în care există trafic feroviar, în traficul rutier se vor aplica doar dispozițiile privind protecția traficului rutier (§ 315b și § 315c).

§ 315f. Confiscarea

Autovehiculele la care se referă fapta penală prevăzută la § 315d alin. 1 punctul 2 sau 3, alin. 2, 4 sau 5 pot face obiectul măsurii confiscării. Dispozițiile § 74a se aplică.

§ 316. Conducerea sub influența alcoolului

(1) Persoana care conduce în trafic (§ 315-315e) un vehicul în ciuda faptului că, în urma consumului de băuturi alcoolice sau alte substanțe euforizante, nu este capabil să conducă vehiculul în condiții de siguranță se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă, dacă fapta nu este pedepsită conform § 315 a sau § 315c.

(2) Conform alin. 1 se pedepsește și persoana care săvârșește fapta prin imprudență.

§ 316a. Tâlhăria săvârșită asupra conducătorului auto

(1) Persoana care, în scopul săvârșirii unei fapte de tâlhărie (§ 249 sau 250), furt și uz de violență (§ 252) sau de șantaj și uz de violență (§ 255), săvârșește o agresiune la integritatea fizică și viață sau libertatea de a decide a conducătorului unui autovehicul sau asupra unui pasager, profitând de condițiile speciale ale traficului rutier, se pedepsește cu închisoarea de minimum 5 ani.

(2) În cazurile mai puțin grave, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(3) Dacă prin fapta săvârșită făptuitorul cauzează, cel puțin prin imprudență, moartea unei alte persoane, pedeapsa este detențiunea pe viață sau închisoarea de minimum 10 ani.

§ 316b. Perturbarea serviciilor publice

(1) Persoana care obstrucţionează sau perturbă funcţionarea

1. întreprinderilor sau facilităţilor care servesc aprovizionării publice cu servicii poştale sau de transport public,

2. unei facilităţi care serveşte la aprovizionarea publică cu apă, electricitate, căldură sau energie sau a unei întreprinderi vitale pentru aprovizionarea populaţiei sau

3. unei instituţii sau facilităţi care serveşte la asigurarea ordinii sau siguranţei publice

prin aceea că distruge, deteriorează, îndepărtează, alterează sau aduce în stare de neîntrebuinţare sau sustrage energia electrică destinată funcţionării se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) În cazurile deosebit de grave pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 10 ani. Un caz deosebit de grav există, de regulă, atunci când prin fapta săvârşită făptuitorul limitează aprovizionarea populaţiei cu mărfuri vitale, în special apă, lumină, căldură sau energie.

§ 316c. Agresiuni asupra traficului aerian şi naval

(1) Se pedepseşte cu închisoarea de minimum 5 ani persoana care

1. face uz de violenţă sau atentează la libertatea de a decide a unei persoane sau întreprinde alte acţiuni în scopul de a dobândi controlul şi de a prelua conducerea

a) unei aeronave aflate în traficul aerian civil şi în zbor sau

b) unei nave aflate în trafic civil sau

2. în scopul de a distruge sau deteriora o astfel de aeronavă sau navă sau încărcătura aflată la bordul acestora, face uz de arme de foc sau încearcă să cauzeze o explozie sau un incendiu.

Este asimilată aeronavei aflate în zbor aeronava ai cărei membri ai echipajului sau pasageri se află deja la bord sau a cărei încărcare a început deja sau care nu a fost încă părăsită de către membrii echipajului sau pasageri conform graficului sau a cărei încărcare planificată încă nu s-a încheiat.

(2) În cazurile mai puţin grave, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(3) Dacă prin fapta săvârşită făptuitorul cauzează, din culpă, moartea unei alte persoane, pedeapsa este detenţiunea pe viaţă sau închisoarea de minimum 10 ani.

(4) Persoana care, în scopul pregătirii unei fapte penale prevăzute la alin. 1, produce, procură pentru sine sau pentru un terţ, păstrează sau transmite altei persoane arme de foc, materiale explozibile sau alte materiale sau dispozitive care servesc la cauzarea unui incendiu se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

§ 317. Perturbarea funcționării instalațiilor de telecomunicații

(1) Persoana care împiedică sau pune în pericol funcționarea unei instalații de telecomunicații de utilitate publică prin aceea că distruge, deteriorează, îndepărtează, alterează sau aduce în stare de neîntrebuințare un bun care servește la funcționarea instalației sau sustrage energie electrică destinată funcționării instalației se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) Persoana care săvârșește fapta prin imprudență se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

§ 318. Deteriorarea de instalații importante

(1) Persoana care deteriorează sau distruge aducțiuni de apă, ecluze, baraje, diguri, stăvilare sau alte construcții hidrotehnice sau poduri, feriboturi, drumuri sau fortificații sau dispozitive în domeniul funcționării minelor care servesc la oprirea apelor, conducerea cursurilor de apă sau la transportul angajaților, punând astfel în pericol integritatea fizică sau viața unei alte persoane, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) Dacă prin fapta săvârșită făptuitorul cauzează o gravă deteriorare a stării de sănătate a unei alte persoane sau o deteriorare a stării de sănătate a unui număr mare de persoane, acesta se pedepsește cu închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(4) Dacă prin fapta săvârșită făptuitorul cauzează moartea unei alte persoane, pedeapsa este închisoarea de minimum 3 ani.

(5) În cazurile mai puțin grave prevăzute la alin. 3, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani, iar în cazurile mai puțin grave prevăzute la alin. 4, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(6) Persoana care, în cazurile prevăzute la alin. 1,

1. cauzează pericolul din culpă sau
2. acționează prin imprudență și cauzează pericolul din culpă

se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

§ 319. Punerea în pericol a lucrărilor de construcție

(1) Persoana care, la proiectarea sau execuția unei construcții sau a unei demolări a unei construcții, încalcă normele general recunoscute ale tehnicii, punând astfel în pericol integritatea fizică și viața unei alte persoane, se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care, în exercitarea unei meserii sau profesii, încalcă normele general recunoscute ale tehnicii la proiectarea, conducerea sau execuția unui proiect de echipare a unei construcții cu echipamente tehnice sau de modificare a acestor echipamente, punând astfel în pericol integritatea fizică și viața unei alte persoane.

(3) Persoana care cauzează pericolul prin imprudenţă se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(4) Persoana care, în cazurile prevăzute la alin. 1 şi 2, acţionează prin imprudenţă şi cauzează pericolul prin imprudenţă se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă.

§ 320. Desistarea activă

(1) În cazurile prevăzute la § 316c alin. 1, instanţa poate reduce pedeapsa conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) dacă făptuitorul renunţă în mod benevol la continuarea săvârşirii faptei sau împiedică în alt mod producerea rezultatului acesteia.

(2) Instanţa poate reduce conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) pedeapsa prevăzută la articolele de mai jos sau poate renunţa la aplicarea pedepsei dacă făptuitorul în cazurile prevăzute la

1. § 315 alin. 1, 3 punctul 1 sau alin. 5,
2. § 315b alin. 1, 3 sau 4, alin. 3 coroborat cu § 315 alin. 3 punctul 1,
3. § 318 alin. 1 sau 6 punctul 1,
4. § 319 alin. 1-3

îndepărtează în mod benevol pericolul, înainte de producerea unui prejudiciu considerabil.

(3) Nu se pedepseşte conform următoarele dispoziţii persoana care

1. în cazurile prevăzute la
   a) § 315 alin. 6,
   b) § 315 alin. 5,
   c) § 318 alin. 6 punctul 2,
   d) § 319 alin. 4

îndepărtează în mod benevol pericolul, înainte de producerea unui prejudiciu considerabil, sau

2. în cazurile prevăzute la § 316c alin. 4, renunţă în mod benevol la continuarea săvârşirii faptei sau îndepărtează în alt mod pericolul.

(4) Dacă pericolul sau rezultatul este îndepărtat fără implicarea făptuitorului este suficientă străduinţa benevolă şi serioasă a făptuitorului de a atinge acest scop.

§ 321. Libertatea sub supraveghere

În cazurile prevăzute la § 306-306c şi § 307 alin. 1-3, § 308 alin. 1-3, § 309 alin. 1-4, § 310 alin. 1 şi § 316c alin. 1 punctul 2, instanţa poate dispune libertatea sub supraveghere (§ 68 alin. 1).

§ 322. Confiscarea

În cazul săvârşirii unei fapte prevăzute la § 306-306c, § 307-314 sau § 316c

1. bunurile obţinute în urma săvârşirii faptei sau folosite la sau dedicate săvârşirii faptei şi

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

2. bunurile la care se referă o faptă penală prevăzută la § 310-312, § 314 sau § 316c,

pot face obiectul măsurii confiscării.

§ 323. (abrogat)

§ 323a. Conducerea în stare de intoxicație

(1) Persoana care, cu intenție sau din culpă, își induce, prin consumul de băuturi alcoolice sau de alte substanțe euforizante, o stare de intoxicație se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă dacă săvârșește o faptă ilegală în timp ce se află în această stare și nu poate fi pedepsit pentru acea faptă ca urmare a faptului că, din cauza stării de intoxicație, nu avea discernământ sau că această stare nu poate fi exclusă.

(2) Pedeapsa nu poate fi mai severă decât pedeapsa prevăzută pentru fapta săvârșită în stare de intoxicație.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, cu împuternicirea sau cererea de urmărire a unui stat străin, dacă fapta penală săvârșită în stare de intoxicație s-ar pune în mișcare doar la plângerea prealabilă, cu împuternicirea sau cererea de urmărire a unui stat străin.

§ 323b. Punerea în pericol a unui tratament de dezintoxicare

Persoana care, cu bună știință, procură sau transmite băuturi alcoolice sau alte substanțe euforizante sau determină consumul acestora de către o altă persoană care este internată, în baza unui mandat oficial sau fără voia sa, într-o unitate în scop de dezintoxicare se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

§ 323c. Lăsarea fără ajutor

(1) Persoana care, în caz de accident sau pericol public sau situații de urgență, nu acordă ajutor, deși este necesar și se află în situația de a putea acorda ajutor, în special dacă acordarea ajutorului nu presupune un pericol pentru propria persoană și nici încălcarea altor obligații importante, se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și persoana care, în astfel de situații, împiedică o persoană care acordă ajutor unui terț sau dorește să acorde ajutor unui terț.

SECȚIUNEA XXIX
Infracțiuni contra mediului înconjurător

§ 324. Poluarea apelor

(1) Persoana care, în mod neautorizat, poluează o apă sau alterează în alt mod nefavorabil proprietățile acesteia se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

BCU IAȘI - BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ LIBRARY

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) Dacă făptuitorul acţionează din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la 3 ani sau amenda.

§ 324a. Poluarea solului

(1) Persoana care, cu încălcarea obligaţiilor de natură administrativă, determină, permite penetrarea de substanţe în sol sau eliberează substanţe în sol şi astfel poluează sau alterează în mod nefavorabil solul

1. într-un mod de natură a dăuna sănătăţii unei alte persoane, animalelor, plantelor sau altor bunuri de valoare considerabilă sau unei ape sau

2. într-o măsură semnificativă

se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

(3) Dacă făptuitorul acţionează din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la 3 ani sau amenda.

§ 325. Poluarea aerului

(1) Persoana care, la exploatarea unei instalaţii, în special a unei instalaţii sau utilaj industrial, încălcând obligaţiile de natură administrativă, cauzează alterări ale aerului de natură să afecteze, în exteriorul incintei instalaţiei, starea de sănătate a unei alte persoane, a animalelor, plantelor sau a altor bunuri de valoare considerabilă, se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă. Tentativa se pedepseşte.

(2) Persoana care, la exploatarea unei instalaţii, în special a unei instalaţii sau utilaj industrial, încălcând obligaţiile de natură administrativă, eliberează substanţe dăunătoare în cantitate considerabilă în aer, în exteriorul incintei instalaţiei, se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(3) Persoana care, încălcând obligaţiile de natură administrativă, eliberează substanţe dăunătoare în cantitate considerabilă în aer se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă, dacă fapta nu se pedepseşte cu pedeapsă conform alin. 2.

(4) Dacă în cazurile prevăzute la alin. 1 şi 2 făptuitorul acţionează prin imprudenţă, pedeapsa este închisoarea de până la 3 ani sau amenda.

(5) Dacă în cazurile prevăzute la alin. 3 făptuitorul acţionează prin imprudenţă, pedeapsa este închisoarea de până la 1 an sau amenda.

(6) Substanţe dăunătoare în înţelesul alin. 2 şi 3 sunt substanţele de natură

1. a afecta sănătatea unei alte persoane, a animalelor, plantelor sau a altor bunuri cu o valoare considerabilă sau

2. a polua sau a altera în mod durabil şi nefavorabil o apă, aerul sau solul.

(7) Dispoziţiile alin. 1, inclusiv coroborat cu alin. 4, nu se aplică pentru autovehicule, vehicule feroviare, aeriene sau nautice.

§ 325a. Poluarea fonică, producerea de vibraţii şi de radiaţii ionizante

(1) Persoana care, la exploatarea unei instalaţii, în special a unei instalaţii sau utilaj industrial, încălcând obligaţiile de natură administrativă, cauzează zgomot de natură să afecteze, în exteriorul incintei instalaţiei, starea de sănătate a unei alte persoane se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Persoana care, la exploatarea unei instalaţii, în special a unei instalaţii sau utilaj industrial, încălcând obligaţiile de natură administrativă care reglementează protecţia la zgomot, vibraţii sau radiaţii ionizante, afectează starea de sănătate a unei alte persoane, a animalelor care nu îi aparţin sau bunuri străine de importanţă considerabilă se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(3) Dacă făptuitorul acţionează prin imprudenţă, pedeapsa este

1. în cazurile prevăzute la alin. 1, închisoarea de până la 2 ani sau amenda,

2. în cazurile prevăzute la alin. 2, închisoarea de până la 3 ani sau amenda.

(4) Dispoziţiile alin. 1-3 nu se aplică pentru autovehicule, vehicule feroviare, aeriene sau nautice.

§ 326. Manipularea neautorizată a deşeurilor

(1) Persoana care, în mod neautorizat, colectează, transportă, tratează, valorifică, depozitează, aruncă, îndepărtează, comercializează, intermediază sau gestionează în alt mod deşeuri care

1. conţin sau pot cauza otrăvuri sau germeni de boli transmisibile la om sau animale,

2. sunt cancerigene pentru oameni, afectează capacitatea de reproducere a acestora sau au potenţial de a cauza modificări genetice,

3. prezintă pericol de explozie, sunt autoinflamabile sau radioactive în mod semnificativ sau

4. după tip, structură sau cantitate sunt de natură

a) a polua sau altera în mod nefavorabil şi durabil o apă, aerul sau solul sau

b) să pună în pericol efectivul de animale şi plante,

în exteriorul unei facilităţi autorizate sau prin derogare de la un procedeu prevăzut legal sau autorizat, se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care transportă deşeuri în înţelesul dispoziţiilor alin. 1, cu încălcarea unei interdicţii în acest sens sau în lipsa autorizării necesare, pe, din sau prin teritoriul Republicii Federale Germania.

(3) Persoana care nu predă deşeurile radioactive, încălcând obligaţiile de natură administrativă, se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(4) În cazurile prevăzute la alin. 1 şi 2, tentativa se pedepseşte.

(5) Dacă făptuitorul acţionează prin imprudenţă, pedeapsa este

1. în cazurile prevăzute la alin. 1 şi 2, închisoarea de până la 3 ani sau amenda,

2. în cazurile prevăzute la alin. 3, închisoarea de până la 1 an sau amenda.

(6) Fapta nu se pedepseşte dacă efectele nocive asupra mediului, în special asupra omului, apelor, aerului, solului, animalelor sau plantelor folositoare omului, sunt în mod evident excluse dată fiind cantitatea redusă a deşeurilor.

§ 327. Exploatarea neautorizată de instalaţii

(1) Persoana care, fără autorizarea necesară sau cu încălcarea unei interdicţii executorii,

1. exploatează o instalaţie nucleară, posedă sau demontează în tot sau în parte o instalaţie nucleară operaţională sau dezafectată sau alterează în mod semnificativ o astfel de instalaţie sau exploatarea acesteia sau

2. alterează în mod semnificativ o instalaţie în care se utilizează substanţe nucleare sau amplasarea acesteia

se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă persoana care exploatează

1. o instalaţie care necesită autorizaţie de funcţionare sau o altă instalaţie în înţelesul Legii federale privind protecţia împotriva emisiilor, a cărei exploatare a fost interzisă în scopul protejării de pericole,

2. o instalaţie de conducte care necesită autorizaţie de funcţionare şi care este utilizată pentru transportul de substanţe nocive pentru apă în înţelesul Legii privind studiul de impact asupra mediului,

3. o instalaţie de eliminare a deşeurilor în sensul Legii privind reciclarea şi deşeurile sau

4. o instalaţie de tratare a apelor reziduale conform § 60 alin. 3 din Legea gospodăririi apelor

fără a deţine autorizaţia sau avizul necesar conform legii aplicabile sau cu încălcarea unei interdicţii executorii emise în baza legii aplicabile. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, fără a deţine autorizaţia sau avizul necesar conform legii aplicabile sau cu încălcarea unei interdicţii executorii emise în baza legii aplicabile, exploatează o instalaţie în care sunt depozitate sau utilizate substanţe sau amestecuri periculoase sau sunt desfăşurate activităţi periculoase localizată într-un alt stat membru al Uniunii Europene, într-un mod care este de natură a afecta, în exteriorul incintei instalaţiei, integritatea fizică sau viaţa unei alte persoane sau a cauza prejudicii considerabile faunei şi florei, apelor, aerului sau solului.

(3) Dacă făptuitorul acţionează prin imprudenţă, pedeapsa este

1. în cazurile prevăzute la alin. 1, închisoarea de până la 3 ani sau amenda,

2. în cazurile prevăzute la alin. 2, închisoarea de până la 2 ani sau amenda.

§ 328. Manipularea neautorizată a substanţelor radioactive şi a altor substanţe şi bunuri periculoase

(1) Cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă se pedepseşte persoana care produce, păstrează, transportă, tratează, procesează sau utilizează în alt mod, importă sau exportă

1. combustibili nucleari, fără a deţine autorizaţia necesară sau cu încălcarea unei interdicţii sau

2. fără a deţine autorizaţia necesară sau cu încălcarea unei interdicţii, alte substanţe radioactive care, conform tipului, structurii sau cantităţii, sunt de natură a cauza prin radiaţii ionizante moartea sau o gravă afectare a stării de sănătate a unei alte persoane sau prejudicii considerabile faunei, florei, apelor, aerului sau solului.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care

1. nu predă de îndată combustibilii nucleari pe care este obligat să îi predea în baza Legii privind utilizarea paşnică a energiei nucleare,

2. predă combustibili nucleari sau substanţele menţionate la alin. 1 punctul 2 unor persoane neautorizate sau decide ca predarea să se facă către persoane neautorizate,

3. cauzează o explozie nucleară sau

4. determină o altă persoană la o acţiune conform punctului 3 sau sprijină o astfel de acţiune.

(3) Se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă persoana care, cu încălcarea obligaţiilor de natură administrativă,

1. la exploatarea unei instalaţii, în special a unei instalaţii industriale sau facilităţi tehnice, depozitează, tratează, procesează sau utilizează în alt mod substanţe radioactive sau substanţe şi amestecuri periculoase conform § 3 din Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European şi al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea şi ambalarea substanţelor şi a amestecurilor, de modificare şi de abrogare a Directivelor 67/548/CEE şi 1999/45/CE, precum şi de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353 din 31.12.2008, pagina 1), modificat ultima data prin Regulamentul (CE) nr. 790/2009 (JO L 235 din 05.09.2009, pagina 1) sau

2. transportă, expediază, ambalează sau dezambalează, încarcă sau descarcă, recepţionează sau transmite altora bunuri periculoase,

punând astfel în pericol sănătatea unei alte persoane, a faunei, florei, apelor, aerului sau solului sau bunuri de importanţă considerabilă.

(4) Tentativa se pedepseşte.

(5) Dacă făptuitorul acţionează prin imprudenţă, pedeapsa este închisoarea de până la 3 ani sau amenda.

(6) Dispoziţiile alin. 4 şi 5 nu se aplică pentru faptele prevăzute la alin. 2 punctul 4.

§ 329. Punerea în pericol a ariilor protejate

(1) Persoana care, cu încălcarea unei norme cu privire la o arie care necesită o protecție specială față de efectele mediului înconjurător sub aspectul poluării aerului sau zgomotului sau în care, în perioada de inversiune termică, se așteaptă creșterea considerabilă a efectelor de mediu nefavorabile prin poluarea aerului, normă emisă în baza Legii federale privind protecția la emisii, exploatează instalații în aria respectivă se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care, în interiorul unei astfel de arii, exploatează instalații, cu încălcarea unei dispoziții executorii emise în baza unei norme din cele menționate la teza 1. Tezele 1 și 2 nu se aplică pentru autovehicule, vehicule feroviare, aeriene sau nautice.

(2) Persoana care, cu încălcarea unei dispoziții privind protecția unei arii cu ape și izvoare minerale sau a unei interdicții executorii

1. exploatează instalații interioare care lucrează cu substanțe care pun în pericol apele,

2. exploatează instalații cu conducte pentru transportul de substanțe care pun în pericol apele sau transportă astfel de substanțe sau

3. exploatează pietriș, nisip, argilă sau alte substanțe solide în cadrul unei unități cu scop lucrativ

se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă. Instalații interioare în înțelesul tezei 1 sunt și instalațiile din cadrul unei întreprinderi de stat.

(3) Persoana care, cu încălcarea unei dispoziții privind protecția unei zone protejate, a unei suprafețe declarate zonă protejată sau a unui parc național sau cu încălcarea unei interdicții executorii,

1. exploatează sau extrage resurse minerale sau alte componente ale solului,

2. realizează excavații sau umpluturi,

3. creează, alterează sau îndepărtează ape,

4. drenează mlaștini, smârcuri, bălți sau alte ținuturi mlăștinoase,

5. defrișează păduri,

6. omoară, capturează, vânează sau distruge sau îndepărtează în tot sau în parte ouăle depuse de animale din specii protejate conform Legii federale privind protecția naturii,

7. deteriorează sau îndepărtează plante din specii protejate conform Legii federale privind protecția naturii,

8. ridică o clădire

și prin acestea limitează în mod considerabil scopul privind protecția se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(4) Persoana care în interiorul unei arii Natura 2000, cu încălcarea obligațiilor de natură administrativă, deteriorează în mod semnificativ

1. un habitat de tipul celui menționat la § 4 alin. 2 sau Anexa I din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie

2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20 din 26.01.2010, pagina 7) sau Anexa II din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale şi a speciilor de faună şi floră sălbatică (JO L 206 din 22.07.1992, pagina 7), modificată ultima dată prin Directiva 2013/17/UE (JO L 158 din 10.06.2013, pagina 193) sau

2. un tip de habitat natural menţionat la Anexa I din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale şi a speciilor de faună şi floră sălbatică (JO L 206 din 22.07.1992, pagina 7), modificată ultima dată prin Directiva 2013/17/UE (JO L 158 din 10.06.2013, pagina 193),

determinant pentru obiectivele de conservare sau scopul de protejare a acestei arii, se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(5) Dacă făptuitorul acţionează prin imprudenţă, pedeapsa este

1. în cazurile prevăzute la alin. 1 şi 2, închisoarea de până la 2 ani sau amenda,

2. în cazurile prevăzute la alin. 3, închisoarea de până la 3 ani sau amenda.

(6) Dacă în cazurile prevăzute la alin. 4 făptuitorul acţionează prin imprudenţă, pedeapsa este închisoarea de până la 3 ani sau amenda.

§ 330. Infracţiuni contra mediului înconjurător cu consecinţe deosebit de grave

(1) În cazurile deosebit de grave, fapta săvârşită cu intenţie conform § 324-329 se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 10 ani. Un caz deosebit de grav este, de regulă, cazul în care făptuitorul

1. afectează o apă, solul sau o arie protejată în înţelesul dispoziţiilor § 329 alin. 3 în aşa măsură încât afectarea nu poate fi îndepărtată, poate fi îndepărtată doar cu cheltuieli excesive sau doar după mult timp,

2. pune în pericol aprovizionarea cu apă,

3. afectează durabil un efectiv de animale sau plante dintr-o specie care se bucură de protecţie specială sau

4. acţionează din dorinţa de a obţine câştig.

(2) Persoana care printr-o faptă săvârşită cu intenţie conform § 324-329

1. aduce o altă persoană în pericol de moarte sau de gravă deteriorare a stării de sănătate sau aduce în pericolul unei deteriorări a stării de sănătate un grup mai mare de persoane sau

2. cauzează moartea unei alte persoane

se pedepseşte, în cazurile prevăzute la punctul 1, cu închisoarea de la 1 an la 10 ani, iar în cazurile prevăzute la punctul 2, cu închisoarea de minimum 3 ani, dacă fapta nu este pedepsită conform § 330a alin. 1-3.

(3) În cazurile mai puţin grave de la alin. 2 punctul 1, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani, iar în cazurile mai puţin grave de la alin. 2 punctul 2, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

§ 330a. Cauzarea unui pericol grav prin eliberarea de otrăvuri

(1) Persoana care împrăştie sau eliberează substanţe care conţin sau pot genera otrăvuri şi prin aceasta cauzează un pericol de moarte sau pericolul unei grave deteriorări a stării de sănătate a unei alte persoane sau pericolul unei afectări a stării de sănătate a unui grup mai mare de persoane se pedepseşte cu închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă prin fapta sa făptuitorul cauzează moartea unei alte persoane, pedeapsa este închisoarea de minimum 3 ani.

(3) În cazurile mai puţin grave de la alin. 1, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani, iar în cazurile mai puţin grave de la alin. 2, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(4) Persoana care, în cazurile prevăzute la alin. 1, cauzează pericolul prin imprudenţă se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(5) Persoana care, în cazurile prevăzute la alin. 1, acţionează prin imprudenţă şi cauzează pericolul prin imprudenţă se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

§ 330b. Desistarea activă

(1) În cazurile prevăzute la § 325a alin. 2, § 326 alin. 1-3, § 328 alin. 1-3 şi § 330 alin. 1, 3 şi 4, instanţa poate reduce pedeapsa conform propriilor convingeri (§ 49 alin. 2) sau poate renunţa la aplicarea pedepsei prevăzute la articolele de mai sus dacă făptuitorul îndepărtează în mod benevol pericolul sau îndepărtează starea pe care a cauzat-o, înainte de producerea unui prejudiciu considerabil. În aceleaşi condiţii, făptuitorul nu se pedepseşte conform § 325a alin. 3 punctul 2, § 326 alin. 5, § 328 alin. 5 şi § 330a alin. 5.

(2) Dacă, fără implicarea făptuitorului, este îndepărtat pericolul sau starea cauzată în mod ilegal, este suficientă străduinţa benevolă şi serioasă a făptuitorului de a atinge acest scop.

§ 330c. Confiscarea

Dacă o faptă penală prevăzută la § 326, § 327 alin. 1 sau alin. 2, § 328, § 329 alin. 1, 2 sau alin. 3, acesta din urmă şi coroborat cu alin. 5, sau alin. 4, acesta din urmă şi coroborat cu alin. 6, a fost săvârşită,

1. bunurile obţinute în urma săvârşirii faptei sau folosite la sau dedicate săvârşirii sau pregătirii faptei şi

2. bunurile la care se referă o faptă

pot face obiectul măsurii confiscării. Dispoziţiile § 74 se aplică.

§ 330d. Definiţii

(1) În înţelesul prezentei Secţiuni

1. o apă este:

o apă supraterană, apa din pânza freatică şi marea;

2. o instalaţie nucleară este:

PRO UNIVERSITY LIBRARY

o instalaţie pentru producerea sau prelucrarea sau procesarea sau fuziunea combustibililor nucleari sau pentru prepararea de combustibili nucleari iradiaţi;

3. un bun periculos este:

un bun în înţelesul Legii privind transportul bunurilor periculoase şi al unei norme emise în baza acesteia şi în înţelesul dispoziţiilor privind transportul internaţional de bunuri periculoase în fiecare din domeniile aplicabile;

4. obligaţia de natură administrativă este:

o obligaţie care are la bază

a) o normă,

b) o hotărâre judecătorească,

c) un act administrativ executoriu,

d) o condiţie executorie sau

e) un contract de drept public, în măsura în care obligaţia ar fi putut fi impusă şi printr-un act administrativ

şi serveşte protecţiei faţă de pericole sau efecte dăunătoare asupra mediului înconjurător, în special asupra oamenilor, animalelor, plantelor, apelor, aerului sau solului;

5. o acţiune exercitată în lipsa autorizării, avizului sau altei aprobări este:

şi o acţiune exercitată în baza unei autorizări, a unui aviz sau altei aprobări obţinute prin ameninţare, corupţie sau înţelegere dolosivă sau prin declaraţii incorecte sau incomplete.

(2) Pentru aplicarea dispoziţiilor § 311, 324a, 325, 326, 327 şi 328

1. obligaţiei de natură administrativă,

2. procedurii prescrise sau admise,

3. interdicţiei,

4. prohibiţiei,

5. instalaţiei admise,

6. autorizaţiei şi

7. avizului

le sunt asimilate, în cazurile în care fapta a fost săvârşită într-un alt stat membru al Uniunii Europene, obligaţii, proceduri, interdicţii, prohibiţii, instalaţii admise, autorizaţii şi avize corespunzătoare, emise în baza unei norme a celuilalt stat membru al Uniunii Europene şi în temeiul unui act de suveranitate al celuilalt stat membru al Uniunii Europene. Aceasta se aplică doar în măsura în care prin acestea se transpune sau se aplică un act normativ al Uniunii Europene sau un act normativ al Euroatom care vizează protecţia faţă de pericolele sau efectele nocive asupra mediului înconjurător, în special asupra oamenilor, animalelor sau plantelor, apelor, aerului sau solului.

BUCHAN / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SECȚIUNEA XXX
Infracțiuni săvârșite în exercitarea unei funcții publice

§ 331. Primirea de foloase necuvenite

(1) Funcționarul public, funcționarul european sau persoana din serviciul public cu obligații speciale care pretinde, lasă să i se promită sau primește pentru sine sau pentru un terț un folos în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Judecătorul, membrul unei instanțe a Uniunii Europene sau arbitrul care pretinde, lasă să i se promită sau primește pentru sine sau pentru un terț un folos pentru că a emis sau va emite o anumită dispoziție judecătorească se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă. Tentativa se pedepsește.

(3) Fapta nu se pedepsește conform alin. 1 dacă făptuitorul lasă să i se promită sau primește un folos pe care nu l-a pretins și autoritatea competentă, în limitele competențelor sale, fie a aprobat în prealabil primirea, fie făptuitorul declară de îndată primirea și autoritatea competentă o aprobă.

§ 332. Luarea de mită

(1) Funcționarul public, funcționarul european sau persoana din serviciul public cu obligații speciale care pretinde, lasă să i se promită sau primește pentru sine sau pentru un terț un folos pentru că și-a îndeplinit sau își va îndeplini atribuțiile de serviciu și prin aceasta și-a încălcat sau și-ar încălca atribuțiile de serviciu se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă. Tentativa se pedepsește.

(2) Judecătorul, membrul unei instanțe a Uniunii Europene sau arbitrul care pretinde, lasă să i se promită sau primește pentru sine sau pentru un terț un folos pentru că a emis sau va emite o anumită dispoziție judecătorească și prin aceasta și-a încălcat sau și-ar încălca obligațiile judecătorești se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an la 10 ani. În cazurile mai puțin grave, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(3) În cazul în care făptuitorul pretinde, lasă să i se promită sau primește folosul în schimbul unei acțiuni viitoare, dispozițiile alin. 1 și 2 se aplică atunci când și-a manifestat față de cealaltă persoană disponibilitatea

1. de a-și încălca obligațiile la exercitarea acțiunii sau
2. de a se lăsa influențat de folos la exercitarea latitudinii sale, în măsura în care exercitarea acțiunii este la latitudinea sa.

§ 333. Darea de foloase necuvenite

(1) Persoana care oferă, promite sau dă unui funcționar public, funcționar european sau unei persoane din serviciul public cu obligații speciale sau unui militar din cadrul Armatei Germane Bundeswehr un folos pentru acesta sau pentru un terț în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(2) Persoana care oferă, promite sau dă unui judecător, membru al unei instanţe a Uniunii Europene sau unui arbitru un folos pentru sine sau pentru un terţ pentru că a emis sau va emite o anumită dispoziţie judecătorească se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(3) Fapta nu se pedepseşte conform alin. 1 dacă autoritatea competentă, în limitele competenţelor sale, fie a aprobat în prealabil primirea folosului, fie a aprobat-o în urma declarării neîntârziate a primirii de către făptuitor.

§ 334. Darea de mită

(1) Persoana care oferă, promite sau dă unui funcţionar public, funcţionar european sau unei persoane din serviciul public cu obligaţii speciale sau unui militar din cadrul Armatei Germane Bundeswehr un folos pentru acesta sau pentru un terţ pentru că şi-a îndeplinit sau îşi va îndeplini atribuţiile de serviciu şi prin aceasta şi-a încălcat sau şi-ar încălca atribuţiile de serviciu se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani. În cazurile mai puţin grave pedeapsa este închisoarea de până la 2 ani sau amenda.

(2) Persoana care oferă, promite sau dă unui judecător, membru al unei instanţe a Uniunii Europene sau unui arbitru un folos pentru sine sau pentru un terţ pentru că

1. a emis o anumită dispoziţie judecătorească şi prin aceasta şi-a încălcat obligaţiile judecătoreşti sau

2. va emite o anumită dispoziţie judecătorească şi prin aceasta şi-ar încălca obligaţiile judecătoreşti

se pedepseşte, în cazurile prevăzute la punctul 1, cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani, iar în cazurile prevăzute la punctul 2, cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani. Tentativa se pedepseşte.

(3) În cazul în care făptuitorul oferă, promite sau dă folosul în schimbul unei acţiuni viitoare, dispoziţiile alin. 1 şi 2 se aplică atunci când încearcă să determine cealaltă persoană

1. să îşi încalce obligaţiile la exercitarea acţiunii sau

2. să se lase influenţat de folos la exercitarea latitudinii sale, în măsura în care exercitarea acţiunii este la latitudinea sa.

§ 335. Cazuri deosebit de grave de dare şi luare de mită

(1) În cazurile deosebit de grave

1. fapta prevăzută la

a) § 332 alin. 1 teza 1, inclusiv coroborat cu alin. 3, şi

b) § 334 alin. 1 teza 1 şi alin. 2, ambele şi coroborate cu alin. 3

se pedepseşte cu închisoarea de la 1 an la 10 ani, iar

2. fapta prevăzută la § 332 alin. 2, inclusiv coroborat cu alin. 3

se pedepseşte cu închisoarea de minimum 2 ani.

(2) În înţelesul alin. 1, un caz deosebit de grav este, de regulă, cazul în care

1. fapta se referă la un folos de valoare considerabilă,

2. făptuitorul primeşte foloase în formă continuată pe care le-a pretins pentru exercitarea viitoare a unei atribuţiuni de serviciu sau

3. făptuitorul acţionează ca îndeletnicire sau ca membru al unui grup infracţional specializat pe săvârşirea în formă continuată de astfel de fapte.

§ 335a. Funcţionari străini şi internaţionali

(1) Pentru aplicarea dispoziţiilor § 332 şi § 334, fiecare şi coroborat cu § 35, în legătură cu o faptă care se referă la o dispoziţie judecătorească viitoare sau la o atribuţiune de serviciu viitoare

1. judecătorului îi este asimilat:

un membru al unei instanţe străine sau internaţionale;

2. unui alt funcţionar îi este asimilat:

a) un funcţionar al unui stat străin şi o persoană însărcinată cu exercitarea unor atribuţiuni publice pentru un anumit stat străin;

b) un funcţionar al unei organizaţii internaţionale şi o persoană însărcinată cu exercitarea unor atribuţiuni ale unei organizaţii internaţionale;

c) un militar al unui stat străin şi un militar însărcinat să exercite atribuţiuni ale unei organizaţii internaţionale.

(2) Pentru aplicarea dispoziţiilor § 331 şi § 333 în legătură cu o faptă care se referă la o dispoziţie judecătorească viitoare sau la o atribuţie de serviciu viitoare

3. judecătorului îi este asimilat:

un membru al Tribunalului Penal Internaţional;

4. unui alt funcţionar îi este asimilat:

un funcţionar al Tribunalului Penal Internaţional.

(3) Pentru aplicarea dispoziţiilor § 333 alin. 1 şi 3 în legătură cu o faptă care se referă la o atribuţiune de serviciu viitoare

1. militarului din Armata Germană Bundeswehr îi este asimilat:

un militar al trupelor staţionate în Republica Federală Germania din statele care nu sunt state germane semnatare ale Pactului Atlanticului de Nord şi care, la data săvârşirii faptei, se află pe teritoriul Republicii Federale Germania;

2. unui alt funcţionar îi este asimilat:

un funcţionar din cadrul acestor trupe;

3. unei persoane din serviciul public cu obligaţii speciale îi este asimilată:

persoana angajată la trupe sau care activează pentru acestea şi care, în baza unor instrucţii generale sau speciale din partea unei entităţi superioare ierarhic, s-a obligat la îndeplinirea cu conştiinciozitate a obligaţiilor care îi incumbă.

§ 336. Omisiunea exercitării unui act oficial

Exercitării unei atribuţii de serviciu sau a unei dispoziţii judecătoreşti în înţelesul § 331-335a îi este asimilată fapta de omisiune a exercitării actului.

§ 337. Onorariile arbitrilor

Onorariul arbitrului constituie un folos în înțelesul dispozițiilor § 331-335 doar atunci când arbitrul îl pretinde, lasă să i se promită sau îl primește de la o parte, fără știința celeilalte părți, sau când una din părți i-l oferă, promite sau dă, fără știința celeilalte părți.

§ 338. (abrogat)

§ 339. Compromiterea actului de justiție

Judecătorul, un alt demnitar public sau un arbitru care, la conducerea unei proceduri sau pronunțarea unei hotărâri, se face vinovat de efectuarea actului de justiție în defavoarea unei părți se pedepsește cu închisoarea de la 1 an la 5 ani.

§ 340. Vătămarea corporală în exercitarea unei funcții publice

(1) Funcționarul public care, în exercitarea funcției publice sau în legătură cu funcția publică, săvârșește o faptă de vătămare corporală sau permite săvârșirea acesteia se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani. În cazurile mai puțin grave, pedeapsa este închisoarea de până la 5 ani sau amenda.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) Dispozițiile § 224-229 se aplică pentru faptele penale prevăzute la alin. 1 teza 1 în mod corespunzător.

§ 341 și §342. (abrogate)

§ 343. Obținerea unei declarații prin forță

(1) Persoana care, în calitate de funcționar public chemat să participe la

1. o procedură penală, o procedură privind dispunerea unei măsuri de reținere,

2. o procedură de aplicare a unei amenzi sau

3. o procedură disciplinară sau o instanță disciplinară sau o instanță disciplinară profesională

abuzează fizic o altă persoană, exercită forță în alt mod asupra acesteia, o amenință cu forța sau o torturează psihic în scopul de a o constrânge să facă declarații în cadrul procedurii sau să explice sau să omită toate acestea se pedepsește cu închisoarea de la 1 an la 10 ani.

(2) În cazurile mai puțin grave, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

§ 344. Urmărirea penală a persoanelor nevinovate

(1) Persoana care, în calitate de funcționar public chemat să participe la o procedură penală, cu excepția procedurii privind dispunerea unei măsuri neprivative de libertate (§ 11 alin. 1 punctul 8), urmărește penal, cu intenție sau cu bună știință, o persoană nevinovată sau o persoană care conform legii nu poate fi urmărită penal sau depune eforturi în sensul unei astfel de

urmăriri penale se pedepseşte cu închisoarea de la 1 an la 10 ani, iar în cazurile mai puţin grave, cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani. Dispoziţiile de la teza 1 se aplică corespunzător pentru funcţionarul public chemat să participe la o procedură privind dispunerea unei măsuri de reţinere.

(2) Persoana care, în calitate de funcţionar public chemat să participe la o procedură privind dispunerea unei măsuri neprivative de libertate (§ 11 alin. 1 punctul 8), urmăreşte penal, cu intenţie sau cu bună ştiinţă, o persoană care conform legii nu poate fi urmărită penal sau depune eforturi în sensul unei astfel de urmăriri penale se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani. Dispoziţiile de la teza 1 se aplică corespunzător pentru funcţionarul public chemat să participe la

1. o procedură privind dispunerea unei amenzi sau
2. o procedură disciplinară sau o instanţă disciplinară sau o instanţă disciplinară profesională.

Tentativa se pedepseşte.

§ 345. Punerea în executare a unei sancţiuni împotriva unei persoanei nevinovate

(1) Persoana care, în calitate de funcţionar public chemat să participe la punerea în executare a unei pedepse cu închisoarea, a unei măsuri de siguranţă privativă de libertate sau a unei măsuri de reţinere, pune în executare o astfel de pedeapsă, măsură sau reţinere, în ciuda faptului că legea nu permite punerea în executare, se pedepseşte cu închisoarea de la 1 an la 10 ani, iar în cazurile mai puţin grave, cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(2) Dacă făptuitorul acţionează din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la 1 an.

(3) Persoana care, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. 1, în calitate de funcţionar public chemat să participe la punerea în executare a unei pedepse sau a unei măsuri (§ 11 alin. 1 punctul 8), pune în executare o pedeapsă sau o măsură, în ciuda faptului că legea nu permite punerea în executare, se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, în calitate de funcţionar public chemat să participe la punerea în executare,

1. a unui mandat de arestare emis împotriva unui tânăr,
2. a unei amenzi administrative sau a unei pedepse complementare conform dreptului contravenţional,
3. a unei amenzi sau a unui ordin de reţinere sau
4. a unei măsuri disciplinare sau a unei măsuri dispuse de o instanţă disciplinară sau de o instanţă disciplinară profesională

pune în executare o astfel de sancţiune, cu toate că legea nu permite punerea în executare. Tentativa se pedepseşte.

§ 346 şi §347. (abrogate)

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 348. Înregistrarea în fals

(1) Funcționarul public, autorizat să înregistreze documente publice, care atestă în fals, în cadrul competențelor sale, un fapt juridic de o importanță considerabilă sau care înregistrează sau introduce date în fals în registre sau documente electronice se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepsește.

§ 349-§351. (abrogate)

§ 352. Pretinderea de onorarii excesive

(1) Funcționarul public, avocatul sau alt apărător care are dreptul de a pretinde în favoarea sa onorarii sau alte tipuri de prestații în schimbul serviciilor profesionale prestate se pedepsește, dacă pretinde onorarii sau prestații despre care cunoaște că persoana plătitoare nu le datorează sau le datorează doar în sumă mai mică, cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepsește.

§ 353. Colectarea de taxe excesive; acordarea de beneficii reduse

(1) Funcționarul public care are obligația de a colecta impozite, taxe și alte contribuții pentru o instituție publică se pedepsește dacă colectează taxe despre care cunoaște că persoana plătitoare nu le datorează sau le datorează doar în sumă mai mică și, în mod ilegal, nu varsă în tot sau în parte sumele colectate la sistemul public cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care, în calitate de funcționar public, face în mod ilegal beneficiarului rețineri în cazul taxelor oficiale în bani sau natură și înregistrează că taxele au fost achitate în tot.

§ 353a. Abuzul de încredere în afacerile externe

(1) Persoana care, în reprezentarea Republicii Federale Germania față de un guvern străin, o comunitate de state sau instituție interstatală încalcă un mandat oficial sau, cu intenția de a induce în eroare Guvernul Republicii Federale Germania, înaintează rapoarte mincinoase se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă.

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare doar cu împuternicirea Guvernului Republicii Federale Germania.

§ 353b. Încălcarea secretului oficial și a unei obligații speciale de păstrare a confidențialității

(1) Persoana care dezvăluie în mod neautorizat un secret care i-a fost încredințat sau pe care l-a aflat în alt mod în calitate de

1. funcționar public,
2. persoană din serviciul public cu obligații speciale sau
3. persoană care exercită atribuțiuni sau competențe conform dreptului reprezentării persoanelor,

punând astfel în pericol interese publice semnificative, se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă. Dacă prin fapta sa făptuitorul a pus în pericol, prin imprudenţă, interese publice, pedeapsa este închisoarea de până la 1 an sau amenda.

(2) Persoana care, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. 1, permite în mod neautorizat sau face cunoscut public un obiect sau o ştire

1. pe care are obligaţia să o păstreze confidenţială în baza deciziei unui organ legislativ de la nivel federal sau de land sau a uneia dintre comisiile acestuia sau

2. pe care a fost obligată să o păstreze confidenţială de către o altă instituţie oficială, cu atragerea atenţiei asupra caracterului penal al încălcării obligaţiei de păstrare a confidenţialităţii,

punând astfel în pericol interese publice semnificative, se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

(3) Tentativa se pedepseşte.

(3a) Acţiunile de ajutare a unei persoane prevăzute la § 53 alin. 1 teza 1 punctul 5 din Codul de procedură penală nu sunt ilegale dacă se limitează la primirea, interpretarea sau publicarea secretului sau obiectului sau ştirii în legătură cu care există obligaţia de păstrare a confidenţialităţii.

(4) Acţiunea penală se pune în mişcare doar cu împuternicire. Împuternicirea este acordată de către

1. preşedintele organului legislativ

a) în cazurile prevăzute la alin. 1, dacă făptuitorul a aflat secretul în timpul desfăşurării activităţii sale la un organ legislativ sau pentru un organ legislativ de la nivel federal sau de land,

b) în cazurile prevăzute la alin. 2 punctul 1;

2. cea mai înaltă autoritate publică federală

a) în cazurile prevăzute la alin. 1, dacă făptuitorul a aflat secretul în timpul desfăşurării activităţii sale la sau pentru o altă autoritate publică sau la o altă instituţie publică sau pentru o altă instituţie publică de la nivel federal,

b) în cazurile prevăzute la alin. 2 punctul 2, dacă făptuitorul a fost obligat la păstrarea confidenţialităţii de către o instituţie publică de la nivel federal;

3. cea mai înaltă autoritate publică de land, în toate celelalte cazuri prevăzute la alin. 1 şi 2 punctul 2.

§ 353c. (abrogat)

§ 353d. Încălcarea interdicţiei de comunicare cu privire la şedinţele de judecată

Se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă persoana care

1. contrar unei interdicţii legale face o comunicare publică privind o şedinţă de judecată nepublică sau conţinutul unui document de la dosarul cauzei,

2. contrar unei obligații de a nu face declarații impuse de instanță în baza legii, dezvăluie în mod neautorizat aspecte care au ajuns la cunoștința sa prin intermediul unei ședințe de judecată nepublice sau a unui document de la dosarul cauzei sau

3. face o comunicare publică literală privind rechizitoriul sau alte documente dintr-o cauză penală, procedură de aplicare a amenzii contravenționale sau procedură disciplinară, în tot sau în parte, înainte ca acestea să fi fost dezbătute în ședință publică sau înainte ca procedura să se fi încheiat.

§ 354. (abrogat)

§ 355. Încălcarea secretului fiscal

(1) Persoana care, în mod neautorizat, dezvăluie sau valorifică

1. informații privind o altă persoană pe care le-a aflat în calitate de funcționar public

a) în cadrul unei proceduri administrative, proceduri de audit financiar sau proceduri judiciare în materie de fiscalitate,

b) în cadrul unei proceduri penale pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de legislația fiscală sau în cadrul unei proceduri de aplicare a unei amenzi administrative pentru săvârșirea unei contravenții în materie de fiscalitate,

c) în alte circumstanțe, prin comunicarea unei instituții de administrare fiscală sau prin prezentarea unei tipizat prevăzut de lege cu privire la o decizie de impunere sau un certificat privind constatările privind impozitarea sau

2. un secret profesional pe care l-a cunoscut în calitate de funcționar public în cadrul unei proceduri conform punctului 1

se pedepsește cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă. Informații privind o altă persoană sau un secret profesional au ajuns la cunoștința funcționarului public și în cadrul unei proceduri dintre cele prevăzute la teza 1 punctul 1 dacă rezultă din date la care a avut acces și pe care le-a accesat în mod neautorizat.

(2) Le sunt asimilate/asimilați, în înțelesul dispozițiilor alin. 1, funcționarilor publici

1. persoanele din serviciul public cu obligații speciale,

2. experții martori și

3. prelații bisericilor și ai altor comunități religioase de drept public.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare doar la cererea superiorului ierarhic sau a persoanei vătămate. În cazul martorilor experți, în cadrul procedurilor administrative, conducătorul autorității publice vizate de procedură are dreptul de a solicita alături de partea vătămată punerea în mișcare a acțiunii penale.

§ 356. Încălcarea obligațiilor de reprezentare a părților

(1) Avocatul sau un alt apărător care, în această calitate și în cadrul aceleași cauze, își pune serviciile în slujba ambelor părți se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 5 ani.

(2) Dacă acesta acţionează de comun acord cu partea adversă în defavoarea părţii pe care o reprezintă, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 5 ani.

§ 357. Determinarea subordonaţilor la săvârşirea unei fapte penale

(1) Fapta superiorului care îşi determină subordonaţii la săvârşirea unei fapte penale în exercitarea unei funcţii publice sau care încearcă să îi determine în acest sens sau care permite ca o astfel de faptă ilegală să fie săvârşită de către subordonaţii săi se pedepseşte conform pedepsei aplicabile pentru fapta ilegală.

(2) Aceeaşi dispoziţie se aplică şi în ceea ce priveşte funcţionarul public care răspunde de supravegherea sau controlul activităţii altui funcţionar public, în măsura în care fapta ilegală săvârşită de acest din urmă funcţionar public se referă la activitatea supusă supravegherii sau controlului.

§ 358. Pedeapsa complementară

Pe lângă pedeapsa cu închisoarea de minimum 6 luni pentru săvârşirea uneia dintre faptele penale prevăzute la § 332, 335, 339, 340, 343, 344 alin. 1 şi 3, § 348, § 352-353b alin. 1, § 355 şi 357, instanţa poate dispune pierderea dreptului de a ocupa funcţii publice (§ 45 alin. 2).

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

La elaborarea acestui proiect editorial au contribuit:

Traducători: Adriana Pîrcălab (Cod penal Austria, Cod penal Germania), Radu Călin Bacali (Cod penal Belgia, Cod penal Finlanda, Cod penal Suedia), Petre Rainof (Cod penal Bulgaria), Maria Laţchici şi Alina Irimia (Cod penal Croaţia), Tudor Gheorghe Iordăchescu, Cătălina Gabriela Hîrceag, Dumitru Slăvescu (Cod penal Cehia, Cod penal Cipru, Cod penal Slovacia, Cod penal Slovenia, Cod penal Estonia), Tiberius Constantin Puiu (Cod penal Danemarca), Mona-Manuela Răuş (Cod penal Franţa, Cod Penal Letonia, Cod penal Spania), Oana-Liliana Gheorghiu (Cod penal Ungaria, Cod Penal Lituania, Cod penal Malta), Mioara Cioranu (Cod penal Italia, Cod penal Luxemburg), Andreea Timiş (Cod penal Olanda), Anna-Maria Radu (Cod penal Polonia), Liliana Gabriela Pasache şi Oana-Raluca Csiszer (Cod penal Portugalia), Nicoleta Voinea (Cod penal Suedia), Edith-Adriana Uncu (Cod penal Grecia).

Echipa SCA Zamfirescu Racoţi & Partners şi avocaţii care au participat alături de aceasta în proiect (care au făcut verificarea de specialitate a codurilor traduse din perspectiva coerenţei noţiunilor juridice de drept penal): Mirela Gorunescu, Constantin Nedelcu, Dănuţ Bugnariu, Doru Cosmin Ursu, Ciprian Băban, George Avram şi Ionuţ Chisăr.

Editura C.H. Beck: Radu Dimitriu – Director general, Andreea Stănciulescu – Redactor-şef , Oana Dobriţescu – Redactor, Cătălin Mantu – Tehnoredactor şi Olivier Gstach – pregătire aplicaţie software.

Coordonatori din conducerea Ministerului Justiţiei: dl Ion Claudiu Teodorescu şi dl Sebastian Costea

Direcţia de Implementare a Proiectelor Finanţate din Împrumuturi Externe (DIPFIE): dna Cornelia Munteanu, dna Adriana Gheorghiu, dl Andrei Pană, dl Cătălin Spiroiu, Paul Negrilă

Direcţia Investiţii (DI) – dl. Constantin Rădulescu

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ISBN 978-606-18-0818-9
ISBN 978-606-18-0818-2

FCU - SIT CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY